

Holy Bible

Aionian Edition®

כתביה הקודש
Hebrew Aleppo Codex

AionianBible.org
התרגם ההפוך הראשון בעולם
הוא זמין להעתיק ולהדפיס
קראו לו גם "התניך הסגול"

Holy Bible Aionian Edition ®

כתביה קודש

Hebrew Aleppo Codex

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024

Source text: Unbound.Biola.edu

Source version: 2/7/2021

Source copyright: Public Domain

Hebrew scholars from Tiberias, Israel, 950

Vowels and the Masorah are omitted

Formatted by Speedata Publisher 4.19.15 (Pro) on 7/5/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Additional Information:

Here are the list of extant passages from Aleppo, but be aware that any others are unmarked and supplied from other sources. The Aleppo text is missing all of the Pentateuch to the Book of Deuteronomy 28.17; II Kings 14.21–18.13; Book of Jeremiah 29.9–31.33; 32.2–4, 9–11, 21–24; Book of Amos 8.12–Book of Micah 5.1; So 3.20–Za 9.17; II Chronicles 26.19–35.7; Book of Psalms 15.1–25.2 (MT enumeration); Song of Songs 3.11 to the end; all of Ecclesiastes, Lamentations, Esther, Daniel, and Ezra-Nehemiah, https://en.wikipedia.org/wiki/Aleppo_Codex. Also vowels and the Masorah are missing. This text is for parallel reference only.

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

הקדמה עברית at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

History

עברית at AionianBible.org/History

- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible project nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
- 05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

תוכן העניינים

הברית הישנה

	בראשית	נספח
	שמות	11
	מדריך קורא	51
	ויקרא	84
	מילון	108
	במדבר	141
	דברים	141
	יושע	170
	שופטים	191
	שמואל א	211
	שמואל ב	237
	מלכים א	259
	מלכים ב	285
	ישעיה	310
	ירמיה	344
	יהזקאל	388
	הווע	426
	יואל	431
	עמוס	433
	עבירה	438
	יונת	439
	מיכה	441
	נחום	444
	חבקוק	446
	צפניה	448
	חגי	450
	זכריה	452
	מלאכי	459
	תהלים	461
	איוב	504
	משלי	521
	רות	536
	שיר השירים	539
	קהלת	542
	איכה	548
	אסתר	552
	דניאל	559
	עזרא	572
	נחמיה	580
	דברי הימים א	592
	דברי הימים ב	615

הברית הישנה

וינרש את הארץ וישכן מקדם לנן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתחפכת לשמר את דרך עז החיים
(בראשית 3:24)

בראשית

הנדרלים ואת כל נפש החיים הרמשת אשר שרצו המים למים ואות כל עופ כנף למיניהם וירא אליהם כי טוב ²² ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את הימים בימים והעוף ירב בארץ ²³ ויהי ערבות יהי בקר יום חמישי ²⁴ ויאמר אלהים תוכז הארץ נפש חיה למיניה בהמה ורמש וחוותו ארץ למיניה ויהי כן ²⁵ ויעש אלהים את חיות הארץ למיניה ואת הבהמה למיניה ואת כל רמש הארץ למיניה וירא אלהים כי טוב ²⁶ ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו ובדמותנו וירדו בדגת הים ובעופ השמים ובבבאה ובכל הארץ ובכל הרmesh הרmesh על הארץ ²⁷ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו זכר ונקבה ברא אותם ²⁸ ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וככשה וירדו בדגת הים ובעופ השמים ובכל החיים הרמשת על הארץ ²⁹ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל שעב זרע אשר על פנוי כל הארץ ואת כל העז אשר בו פרי עץ זרע זרע لكم יהיה לאכללה ³⁰ ולכל חיית הארץ ולכל עופ השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק שעב לאכללה ויהי כן ³¹ וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערבות יהי בקר יום החשש

2 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ² ויכל אלהים ביום השבעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השבעי מכל מלאכתו אשר עשה ³ ויברך אלהים את יום השבעי ויקרש אליו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות ⁴ אלה תולדות השמים והארץ בבראם ביום עשות יהוה אלהם - ארץ ושמיים ⁵ וכל שיח השדה טרם היה בארץ וכל שעב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים ישרצו המים שרצ נפש חיה ועופ יעופ על הארץ על פני רקייע השמים ²¹ ויברא אלהים את התנינים

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ ² והארץ הייתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים ³ ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור ⁴ וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך ⁵ ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא ללילה ויהי ערבות יהי בקר יום אחד ויאמר אלהים יהי רקייע בתוך הימים ויהי מבديل בין מים למים ⁷ ויעש אלהים את הרקייע ויבדל בין הימים אשר מתחת לרקייע ובין הימים אשר מעל לרקייע ויהי כן ⁸ ויקרא אלהים לרקייע שמיים ויהי מתחת השמיים אל מקום אחד ותראתה היבשה ויהי כן ¹⁰ ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוות הימים קרא ימים וירא אלהים כי טוב ¹¹ ויאמר אלהים תדרש הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן ¹² ותווצר הארץ דשא עשב מזריע זרע למיניהם ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למיניהם וירא אלהים כי טוב ¹³ ויהי ערבות יהי בקר יום שלישי ¹⁴ ויאמר אלהים יהי מאורת ברקייע השמיים להבדיל בין חיום ובין הלילה והיו לאחת ולמועדדים ולימים ושנים ¹⁵ ויהיו למאורת ברקייע השמיים להoir על הארץ על המאור ויעש אלהים את שני המאורות הגדלים את המאור הנגדל לממשלה הימים ואת המאור הקטן לממשלה הלילה ואת הכוכבים ¹⁷ ויתן אתם אלהים ברקייע השמיים להoir על הארץ ¹⁸ ולמשל ביום ובלילה להבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערבות יהי בקר יום רביעי ²⁰ ויאמר אלהים - ישרצו המים שרצ נפש חיה ועופ יעופ על הארץ על פני רקייע השמים ²¹ ויברא אלהים את התנינים

3 והנחש היה ערום מכל חיות השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ² ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל ³ ומפרי העץ אשר בתוך הגן -- אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגע בו פן תמתנו ⁴ ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתנו ⁵ כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ירעדו טוב ורע ⁶ ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאהו הוא לעיניים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפרי ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל ⁷ ותפקחנה עני שנייהם וירדו כי עירומים הם ויתפררו עליה תאנה וייעשו להם חנרת ⁸ וישמעו את קול יהוה אלהים מתחלך בנן-- לדוח הימים ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן ⁹ ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה ¹⁰ ויאמר את קלך שמעתי בן ואירא כי עירם אני ואחבה ¹¹ ויאמר-- מי הניד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבתוי אכל ממנו-- אכלת ¹² ויאמר האדם האשה אשר נתה עמודי הוא נתנה לי מן העץ ואכל ¹³ ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשיה הנחש השיאני ואכל ¹⁴ ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הכמה ומכל חיות השדה על גנתך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך ¹⁵ ואיבה אשית בינך ובין האשיה ובין רערע ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב ¹⁶ אל האשיה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנק-- בעצב תלדי בנים ולא אישך תשוקתך והוא ימשל לך ¹⁷ ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתק ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו-- אֲרוֹרָה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך ¹⁸ וקוץ 25 ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה ¹⁹ בזעם מן הארץ והשקה את כל פני האדמה ⁷ וייצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמה חיים וייה האדם לנפש היה ⁸ וויטע יהוה אלהים נן בעד-- מקדם וישם שם את האדם אשר יציר ⁹ ויצמה יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאלל-- ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע ¹⁰ ונחר יצא מעדן להש��ות את הגן ומשם יفرد והיה לאربعة ראשיים ¹¹ שם האחד פישון-- הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הוהב ¹² וזהב הארץ הזה טוב שם הבדלה ואבן השם ¹³ ושם הנהר השני גיהון-- הוא הסובב את כל ארץ כוש ¹⁴ ושם הנהר השלישי חקל הוא החקל קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת ¹⁵ ווקח יהוה ילדים את האדם וינהחו בן עדן לעברה ולשמרה ¹⁶ ויציו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל ¹⁷ ומעץ הדעת טוב ורע-- לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו-- מות תמות ¹⁸ ויאמר יהוה אלהים לא טוב היה האדם לבדוק עשה לו עוז כנדנו ¹⁹ וייצר יהוה אלהים מן האדמה כל חייה השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרה לו וככל אשר יקרה לו האדם נפש היה הוא שמו ²⁰ ויקרא האדם שמות לכל הכמה ולעוף השמים ולכל חייה השדה ולאדם לא מצא עוז כנדנו ²¹ ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ווישן ויקח את מצלתו יסניר בשער תחרנה ²² ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם ²³ ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשריו ולאות יקרה אשיה כי מאיש לקחה זאת ²⁴ על כן יעוב איש את אביו ואת אמו ורכק באשתו והיו לבשר אחד ²⁵ ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו

הכות אותו כל מצאו ¹⁶ ויצא קין מלפני יהוה וישב
באرض נוד קדמת עדן ¹⁷ וידע קין את אשתו ותהר
ותולד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם
בני חנוך ¹⁸ ווילד לתונך את עיר עדן וליד ילד את
מחוויאל ומחייאל ילד את מתחשאיל ומתחשאיל ילד
את למק ¹⁹ וויקח לו למק שתי נשים שם האחת עדנה
ושם השנייה צלה ²⁰ ותולד עדנה את יבל הוא היה--
אבי ישב אهل ומקנה ²¹ וצלה נם הוא ילדה את
אבי כל תפש כנור ועוגב ²² וצלה נם הוא ילדה את
תobel קין--לטש כל חרש נשחת וברזול ואחותה תובל
קין נעמה ²³ ויאמר למק לנשיו עדנה וצלה שמען
קול--נשי למק האגנה אמרתי כי איש הרנתי לפצעי
וילד לחברתי ²⁴ כי שבעתים יקס קין ולמק שבעתים
ושבעה ²⁵ וידע אדם עוד את אשתו ותולד בן ותקרא
את שמו שת כי שת לי אליהם ורע אחר--תחת הbel
כי הרנו קין ²⁶ ולשת נם הוא ילד בן ויקרא את שמו
אנוש או הווחל לקרא בשם יהוה

5 זה ספר תולדת adam ביום בראשם אליהם adam
ברמות אליהם עשה אותו ² זכר ונקבה בראם ויברך
אתם ויקרא את שמם adam ביום הבראם ³ ויהי adam
שלשים ומאה שנה ווילד בדמותו צלמו ויקרא את
שמו שת ⁴ ויהיו ימי adam אחרי הולידו את שת שמנה
מאת שנה ווילד בנים ובנות ⁵ ויהיו כל ימי adam
אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת ⁶ ויהי
שת חמיש שנים ומאות שנה ווילד את אנוש ⁷ ויהי שת
אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה
וילד בנים ובנות ⁸ ויהיו כל ימי שת שתים עשרה
שנה ותשע מאות שנה וימת ⁹ ויהי אנוש תשעים שנה
וילד את קין ¹⁰ ויהי אנוש אחרי הולידו את קין
חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ווילד בנים ובנות
ויהי כל ימי אנוש חמיש שנים ותשע מאות שנה
הרנו קין שבעתים יקס וישם יהוה לקין אותן לבלו

אפיק האכל לחם עד שובך אל הארץ כי ממנה
לקחת כי עפר אתה ועל עפר תשוב ²⁰ ויקרא האדם
שם אשתו חווה כי הוא הייתה אם כל chi ²¹ וייש
יהוה אלדים לאדם ולאשתו בתנות עדר--וילבשם
ויאמר יהוה אלהים הן הארץ היה כאחד מהם
לדעת טוב ורעה ועתה פן ישלח ידו ולקח נם מען
החיים ואכל וחוי לעלם ²³ וישלחו יהוה אלהים מן
עדן--לעבר את הארץ אשר לקח משם ²⁴ וינרש
את האדם וישכן מוקדם לנו עדן את הכרבים ואת
להט החרב המתהפהת לשמר את דרך עץ החיים

4 והאדם ידע את חווה אשתו ותהר ותולד את
קין ותאמר קניתוי איש את יהוה ² ותספ לולדת את
אחיו את הbel ויהי הbel רעה צאן וקין היה עבד
אדמה ³ ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי הארץ
מנחה--לייהוה ⁴ והbel הביא נם הוא מבכורות צאנו
ומחלבה וישע יהוה אל הbel ואל מנהתו ⁵ ואל
קון ואל מנהתו לא שעשה ויהר לكون מאד ויפלו פניו
6 ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו
פניך ⁷ הלווא אם תיטיב שת ואם לא תיטיב לפתח
חטאך רבעך ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו ⁸ ויאמר
קין אל הbel אחיו ויהי בהיותם בשורה ויקס קין אל
הbel אחיו ויהרנהו ⁹ ויאמר יהוה אל קין אין האל
אחד ויאמר לא ידעת השמר אחוי אני ¹⁰ ויאמר
מה עשית קול דמי אחיך צעקים אליו מן הארץ ¹¹
ועתה אරור אתה מן הארץ אשר פצתה את פיה
לקחת את דמי אחיך מיד ¹² כי תעבד את הארץ
לא תספ תחת כחה לך נוער תהיה בארץ ¹³ ויאמר
קין אל יהוה נדול עוני מנשא ¹⁴ הנה נרש את היום
על פניו הארץ ומפני אסתר והיתה נוער בארץ
והיה כל מצאי יהרני ¹⁵ ויאמר לו יהוה לכן כל
בראשית

וימת ¹² ויהי קין שביעים שנה וילוד את מהללאל
ויהי קין אחריו הולידו את מהללאל ארבעים
שנה ושמנה מאות שנה וילוד בניים ובנות ¹⁴ ויהי כל
בימים ההם ונם אחריו כן אשר יבוא בני האלים אל
בנות אדם וילדו להם חמה הנבראים אשר מעולם
אנשי השם ⁵ וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ
וכל יציר מחשבת למו רק רע כל היום ⁶ וינחם
יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו ⁷
ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראשית מעל פניו
הארמה מארם עד בהמה עד רמש ועד עופ השמיים
כי נחמתי כי עשיתם ⁸ ונח מצא חן בעיני יהוה ⁹
אללה תולדת נח- נח איש צדיק תמים היה בדרתו
את האלים התהלך נח ¹⁰ וילוד נח שלשה בניים-
את שם את חם ואת יפת ¹¹ ותשחת הארץ לפני
האלים ותملא הארץ חמס ¹² וירא אלים את
הארץ ותגה נשחתה כי השחיטה כל בשער את דרכו
על הארץ ¹³ ויאמר אלים לנו קץ כל בשער בא
לפנוי- כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני מושחיהם
את הארץ ¹⁴ עשה לך תחת עציך גפר קנים תעשה את
התבה וכפרת אתה מבית ומוחוץ בכפר ¹⁵ וזה אשר
תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבבה חמשים
אמה רחבה ושלשים אמה קומתה ¹⁶ צהר תעשה
להבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבבה
בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תשעה ¹⁷ ואני
הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כלبشر
אשר בו רוח חיים מתחת השמיים כל אשר בארץ
ינווע ¹⁸ והקמתי את בריתך ובאת אל התבבה-
אתה ובניך ואשתך ונשי בנויך אתך ¹⁹ ומכל חיי מכל
בשר שנים מכל תביא אל התבבה- להחותך אתך זכר
ונקבה יהיה ²⁰ מהעוף למיניהם ומן התבמה למיניהם
מכל רמש הארץ למיניהם- שנים מכל יבוא אליך
להחיות ²¹ ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל
ימיה לא ידוע רוחך באדם לעלם בשם הואبشر
ונה ויחי קין שביעים שנה וילוד את מהללאל
בימיו עשר שנים ותשע מאות שנה וימת ¹⁵ ויהי
מהללאל חמיש שנים וששים שנה וילוד את ירד ¹⁶
ויהי מהללאל אחריו הולידו את ירד שלשים שנה
ושמנה מאות שנה וילוד בניים ובנות ¹⁷ ויהי כל ימי
מהללאל חמיש וחמש שנים ושמנה מאות שנה וימת
ויהי ירד שתים וששים שנה ומאות שנה וילוד את
חנן ¹⁸ ויהי ירד אחריו הולידו את חנן שמנה מאות
שנה וילוד בניים ובנות ²⁰ ויהי כל ימי ירד שתים
ששים שנה ותשע מאות שנה וימת ²¹ ויהי חנן חמיש
שנה וילוד בניים ובנות ²³ ויהי כל ימי חנן חמיש
ששים שנה ותשע מאות שנה וימת ²⁴ ויהי כל ימי חנן את
האלים ואינו כי לכה אתו אלים ²⁵ ויהי מושלח
שבע ושמנים שנה ומאות שנה וילוד את למן ²⁶ ויהי
מושלח אחריו הולידו את למן שתים ושמונים שנה
ושבע מאות שנה וילוד בניים ובנות ²⁷ ויהי כל ימי
מושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת
בן ²⁹ ויראה את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממענו
ומעצבון יידינו מן הארץ אשר ארעה יהוה ³⁰ ויהי
למן אחריו הולידו את נח חמיש וחמש שנים שנה
מאת שנה וילוד בניים ובנות ³¹ ויהי כל ימי למן
שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת ³² ויהי נח
בן חמיש מאות שנה וילוד נח את שם את חם ואת יפת
6 ויהי כי החל האדם לרוב על פני הארץ ובנות
ילדו להם ² ויראו בני האלים את בנות האדם כי
טבח הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו ³ ויאמר

והמים נברו מאר מאר--על הארץ ויכסו כל הרים
הגבוהים אשר תחת כל השמיים ²⁰ חמש עשרה אמה
מלמעלה נברו המים ויכסו ההרים ²¹ וינווע כלبشر
הרמש על הארץ בעופ ובכמה ובזה ובכל דשרא
השער על הארץ--וכל האדם ²² כל אשר נשמת רוח
חיה באפיו מכל אשר בחרבה--מוחו ²³ וימחה את כל
היקום אשר על פני האדמה מארם עד בהמה עד
רמש ועד עופ השמיים וימחו מן הארץ וישאר אך נח
ואשר אותו בתבה ²⁴ ויגברו המים על הארץ חמשים
ומאת ים

8 ויזכר אליהם את נח ואת כל החיה ואת כל
הבינה אשר אותו בתבה ויעבר אליהם רוח על
הארץ וישכו המים ² ויסקרו מעינת תהום וארבת
השמי ויכלא הגשם מן השמיים ³ וישבו המים מעל
הארץ הולך ושוב ויחסרו המים--מקצת חמשים
ומאת ים ⁴ ותנח התבה בחדש השבעי בשבעה
עשר יום לחדש על הרי אררט ⁵ והמים היו הוליך
וחסור עד החדש העשירי בעשורי באחד לחדר
נדאו ראשיו ההרים ⁶ ויהי מקץ ארבעים ים ויפתחנה
את חלון התבה אשר עשה ⁷ ווישלח את הערב ויצא
יצוא ושוב עד יבשת המים מעלה הארץ ⁸ ווישלח את
היוונה מארה--לראות הקלו המים מעלה פני האדמה ⁹
ולא מצאה היוונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל
התבה--כי מים על פני כל הארץ ווישלח ידו ויקח
ויבא אתה אליו אל התבה ¹⁰ ויהל עוד שבעת ימים
אחרים ויסוף שלח את היוונה מן התבה וותבא אליו
היונה לעת ערב ותנה עליה זית טרפ בפיה וידע
נח כי קלו המים מעלה הארץ ¹¹ ויהיל עוד שבעת
ימים אחרים ווישלח את היוונה ולא יספה שוב אליו
עוד ¹² ויהי באחת וש מאות שנה בראשון באחד
לחדר חרבו המים מעלה הארץ ויסר נח את מכסה

ואספה אליך והיה לך ולهم לאכלה ²² וייעש נח
כל אשר צוה אותו אלהים--כן עשה

7 ויאמר יהוה לנו בא אתה וכל ביתך אל התבה
כי אתה ראוי צדיק לפני בדור זה ² מכל הבינה
הטהורה תחק לך שבעה שבעה--איש ואשתו ומן
הבינה אשר לא טהרה הוא שנים--איש ואשתו ³
נס מעוף השמיים שבעה שבעה זכר ונקבה להיות
זרע על פני כל הארץ ⁴ כי לימים עוד שבעה אני
ממתר על הארץ ארבעים ים וארבעים לילה
ומחייב את כל היקום אשר עשתי מעל פני האדמה
⁵ ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה ⁶ ונח בן שש מאות
שנה והמבול היה מים על הארץ ⁷ ויבא נח ובניו
ואשתו ונשי בניו אותו--אל התבה מפני מי המבול ⁸ מן
הבינה הטהורה ומן הבינה אשר אינה טהרה ומן
העוף ⁹ וככל אשר רmesh על האדמה ⁹ שנים שניים באו
אל נח אל התבה--זכר ונקבה כאשר צוה אלהים
את נח ¹⁰ ויהי לשבעת הימים ומם המבול היו על
הארץ ¹¹ בשנת שש מאות שנה לחוי נח בחדש השני
שבעה עשר يوم לחדר--ביום הזה נבקעו כל מעינת
תהום רבה וארבת השמיים נפתחו ¹² ויהי הנש
הארץ ¹³ בשנת שש מאות שנה לחוי נח בחדש השני
שבעה עשר ים לחדר--ביום הזה נבקעו כל מעינת
התהום רבה וארבת השמיים נפתחו ¹² ויהי הנש
על הארץ ארבעים ים וארבעים לילה ¹³ בעצם
היום הזה בא נח שם ויחם ויפת בני נח ואשת נח
ושלשת נשוי בניו אתם--אל התבה ¹⁴ הנה וכל הארץ
למיןה וכל הבינה למיניה וכל הרmesh הרmesh על
הארץ למיניה וכל העוף למיניה כל צפור כל כנף
¹⁵ ויבאו אל נח אל התבה שנים שניים מכל הבשר
אשר בו רוח חיים ¹⁶ והbabim זכר ונקבה מכל בשר
באו כאשר צוה אותו אלהים ונסגר יהוה בעדו ¹⁷
ויהי המבול ארבעים ים על הארץ וירבו המים
וישאו את התבה ותרם מעלה הארץ ¹⁸ ויגברו המים
וירבו מאר על הארץ ותליך התבה על פני המים ¹⁹

התבה וירא והנה חרבו פni האדמה ¹⁴ ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדר-יבשה הארץ ¹⁵ וידבר אליהם אל נח לאמר ¹⁶ צא מן התבבה-אתה ואשתך ובני נשי בנים אתך ¹⁷ כל חיה אשר אתך מכל בשד בעוף ובבבאה וכל הרמש הרמש על הארץ-חוצא (הוצא) אתך ושרציו בארץ ופרו ורבו על הארץ ¹⁸ ויצא נח ובנוו ואשתו ונשי בניו אותו ¹⁹ כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ-למשפחותיהם יצאו מן התבבה ²⁰ ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהרה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח ²¹ ויריח יהוה את ריח הניחוח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבר האדם כי יצר לב האדם רע מגערו ולא אסף עוד להכוט את כל חי כי אשר עשית ²² עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקץ וחרפ ויום ולילה-לא ישbetao

9 ויברך אליהם את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ ² ומוראים וחתקם יהיה על כל חיות הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש הארץ ובכל דни היום בידכם נתנו ³ כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכללה כירק עשב נתתי לכם את כל ⁴ ארך בשר בנפשו דמו לא האכלו ⁵ ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל היה אדרשוomid האדם מיד איש אחוי-אדרש את נפש האדם ⁶ שפק דם האדם באדם דמו ישפק כי בצלם אליהם עשה את האדים ⁷ ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה ויאמר אליהם אל נח ואל בניו אותו לאמר ⁹ ואני הנני מקיים את בריתך אתכם ואת זרעכם אחריםם ¹⁰ ואת כל נפש החיים אשר אתם כעוף בבהמה ובכל חיות הארץ אתם מכל יצאי התבבה לכל חיית הארץ ¹¹ וזה קמותי את בריתך אתכם ולא יכרת כל

10 ואלה תולדת בני נח שם ויפת וילדו להם בניים אחר המבול ² בני יפת-גנמר ומנווג ומדרי יון ותבל ומשק ותירס ³ ובני גנמר-אשכנז וריפת וגנומה ⁴ ובני יון אלישעה ותריש כתים ודרנים ⁵ מאלה נפרדו איי הנוים בארצכם איש לשנו-למשפחתם בניויהם ⁶ ובני חם-כוש ומצרים ופוט

11 וַיְהִי כֹּל הָאָרֶץ שֵׁפה אֶחָת וְדָבָרִים אֶחָדים
 וְכַבְחָכָם וּבְנֵי רֻמָּה שָׁבָא וְדָדָן ⁸ וְכַשְׁוִילָד אֶת נָמְרָד
 וְיִשְׁבּוּ שָׁם ³ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֹעָהוּ הַבָּהּ נַלְבָּנָה לְבָנִים
 וְנַשְּׂרָפָה לְשָׂרָפָה וְתָהִי לְהָם הַלְּבָנָה לְאָבִן וְחַמָּר
 הַיָּה לְהָם לְחַמָּר ⁴ וַיֹּאמְרוּ הַבָּהּ נַבָּנָה לְנוּ עִיר וְמַנְדָּל
 וְרִאשׁוֹ בְּשָׁמִים וְנַעֲשָׂה לְנוּ שֵׁם פָּנָז עַל פְּנֵי כָּל
 הָאָרֶץ ⁵ וַיֹּרֶד יְהוָה לְרָאָת אֶת הָעִיר וְאֶת הַמְגַדֵּל
 אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם ⁶ וַיֹּאמֶר יְהוָה הָן עַם אֶחָד וְשֵׁפה
 אֲחַת לְכָלָם וְזֹה הַחֵלָם לְעָשָׂות וְעַתָּה לֹא יִבְצֶר מַהְם
 כֵּל אֲשֶׁר יִזְמֹן לְעָשָׂות לְהַבָּהּ נַרְדָּה וּנְבָלָה שֵׁם שְׁפָתָם-
 אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שְׁפַת רֹעָהוּ ⁸ וַיַּפְצֵץ יְהוָה אֲתָם
 מִשְׁמָעַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ וַיַּחֲדֹלוּ לְבָנָת הָעִיר ⁹ עַל כֵּן
 קָרָא שְׁמָה בְּבָלְכִי שֵׁם בְּלִיל יְהוָה שְׁפַת כָּל הָאָרֶץ
 וּמִשְׁמָה הַפִּיצָּם יְהוָה עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ ¹⁰ אֶלְהָה תּוֹלְדָת
 שֵׁם-שֵׁם בֵּן מֵאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת אַרְפְּכָשֶׁד שְׁנִיטִים
 אַחֲרֵי הַמְבּוֹל ¹¹ וַיַּחֲיֵי שֵׁם אַחֲרֵי הַוְּלִידָוּ אֶת אַרְפְּכָשֶׁד
 חַמֵּשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת שָׁלָח ¹² וַיַּחֲיֵי אַרְפְּכָשֶׁד חַי
 חַמֵּשׁ וְשֶׁלְשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת שָׁלָח ¹³ וַיַּחֲיֵי אַרְפְּכָשֶׁד
 אַחֲרֵי הַוְּלִידָוּ אֶת שָׁלָח שֶׁלַשׁ שָׁנִים וְאֶרֶבֶע מֵאוֹת שָׁנָה
 וַיּוֹלֶד בְּנִים ¹⁴ וְשֶׁלַח חַי שֶׁלְשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד
 עַזְוֹז וְחוֹלָן וְנוֹתָר וְמַשְׁ ¹⁵ וַיַּחֲיֵי שֶׁלַח אַחֲרֵי הַוְּלִידָוּ אֶת שֶׁלַח
 אֶת עַבְרָה ¹⁶ וְלַעֲבָר יָלֵד שְׁנִי בְּנִים שֵׁם הַאֲחָד
 שְׁנִים וְאֶרֶבֶע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בְּנִים וְבְנּוֹת ¹⁷ וַיַּחֲיֵי
 עַבְרָר אֶרֶבֶע וְשֶׁלְשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת פָּלָג ¹⁸ וַיַּחֲיֵי עַבְרָר
 אַחֲרֵי הַוְּלִידָוּ אֶת פָּלָג שֶׁלְשִׁים שָׁנָה וְאֶרֶבֶע מֵאוֹת שָׁנָה
 וַיּוֹלֶד בְּנִים וְבְנּוֹת ¹⁹ וַיַּחֲיֵי פָּלָג שֶׁלְשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד
 אֶת רָעוֹ ²⁰ וַיַּחֲיֵי פָּלָג אַחֲרֵי הַוְּלִידָוּ אֶת רָעוֹ תְּשֵׁעָה
 שְׁנִים וְמֵאַתִּים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת בְּנִים וְבְנּוֹת ²¹ וַיַּחֲיֵי רָעוֹ
 שְׁתִים וְשֶׁלְשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת שְׁרוֹג ²² וַיַּחֲיֵי רָעוֹ אַחֲרֵי
 הַוְּלִידָוּ אֶת שְׁרוֹג שְׁבָעַ שָׁנִים וְמֵאַתִּים שָׁנָה וַיּוֹלֶד בְּנִים
 וְבְנּוֹת ²³ וַיַּחֲיֵי שְׁרוֹג שֶׁלְשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת נָחָור
 וַיַּחֲיֵי שְׁרוֹג אַחֲרֵי הַוְּלִידָוּ אֶת נָחָור-מֵאַתִּים שָׁנָה וַיּוֹלֶד

הַמְבּוֹל

וְכַנְעָן ⁷ וּבְנֵי כּוֹשׁ--סְבָא וְחוֹוִילָה וְסְבָתָה וְרֻעָמָה
 וְסְבָתָה כָּאַמְרָה שָׁבָא וְדָדָן ⁸ וְכַשְׁוִילָד אֶת נָמְרָד
 הוּא הַחֵל לְהִיּוֹת גָּבָר בָּאָרֶץ ⁹ הוּא הָיָה גָּבָר צִדְקָה
 לְפָנֵי יְהוָה עַל כֵּן יֹאמֶר נָמְרָד גָּבָר צִדְקָה לְפָנֵי יְהוָה
 וְתָהִי רַאשְׁתִּים מִמְלָכָתוּ בְּבָל וְאֶרְךָ וְאֶכְדָּה וְכָלָנָה
 בָּאָרֶץ שְׁגָעָר עַל מִן הָאָרֶץ הַהוּא יֹצֵא אֲשֶׁר וַיַּבְנֵן אֶת
 נִינְוָה וְאֶת רְחַבָּת עִיר וְאֶת כָּלָח ¹² וְאֶת רְסָן בֵּין נִינְוָה
 וּבֵין כָּלָח--הָוּא הָעִיר הַנְּדָלָה ¹³ וּמְצָרִים יָלֵד אֶת
 לְוִדִּים וְאֶת עַנְמִים וְאֶת לְהַבִּים--וְאֶת נְפָתְחִים ¹⁴ וְאֶת
 פְּתָרִים וְאֶת כְּסָלְחִים אֲשֶׁר יֵצְאֵוּ מִשְׁמָם פְּלַשְׁתִּים--
 וְאֶת כְּפָתְרִים ¹⁵ וּכַנְעָן יָלֵד אֶת צִידָן בְּכָרְוָן--וְאֶת חַת
 וְאֶת הִיבּוּסִי וְאֶת הָאָמָרִי וְאֶת הַגְּרָנְשִׁי ¹⁷ וְאֶת הַחְוִי
 וְאֶת הַעֲרָקִי וְאֶת הַסִּינִי ¹⁸ וְאֶת הָאָרְודִי וְאֶת הַצְּמָרִי
 וְאֶת הַחַמְתִּי וְאֶת הַנְּדָרִי--בָּאָכָה גְּרָהָה עַד עַזָּה בָּאָכָה
 גְּבוּל הַכְּנָעָן מִצִּידָן--בָּאָכָה גְּרָהָה עַד עַזָּה בָּאָכָה
 סְדָמָה וְעַמְרָה וְאַדְמָה וְצָבִים--עַד לְשָׁע ²⁰ אֶלְהָה בְּנֵי
 חַמֵּשָׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בְּנִים וְבְנּוֹת ²¹ וְאֶרֶבֶע
 חַמֵּשָׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְאֶת שְׁלָח ²² בְּנֵי
 יָלֵד נָם הָוָא אָבִי כָּל בְּנֵי עַבְרָה--אֲחִי יִפְתָּח הַגְּדוּל ²² בְּנֵי
 שְׁמָעֵילָם וְאַשְׁוֹר וְאַרְפְּכָשֶׁד וְלֹוד וְאֶרְם ²³ וּבְנֵי אֶרְם--
 עַזְוֹז וְחוֹלָן וְנוֹתָר וְמַשְׁ ²⁴ וְאַרְפְּכָשֶׁד יָלֵד אֶת שֶׁלַח וְשֶׁלַח
 יָלֵד אֶת עַבְרָה ²⁵ וְלַעֲבָר יָלֵד שְׁנִי בְּנִים שֵׁם הַאֲחָד
 פָּלָג כִּי בִּימֵיו נְפָלָה הָאָרֶץ וְשֵׁם אַחֲיוֹ יִקְטָן ²⁶ וּיקְטָן
 יָלֵד אֶת אַלְמוֹדָד וְאֶת שְׁלָף וְאֶת חַצְרָמוֹת וְאֶת יִרְחָה
 27 וְאֶת הַדּוֹרִם וְאֶת אֹזֶל וְאֶת דְּקָלָה ²⁸ וְאֶת עַזְבָּל
 וְאֶת אַבְּיָמָאֵל וְאֶת שְׁבָא ²⁹ וְאֶת אָופֶר וְאֶת חַוִּילָה
 פָּלָג כִּי בִּימֵיו נְפָלָה הָאָרֶץ וְשֵׁם אַחֲיוֹ יִקְטָן ³⁰ וּיקְטָן
 יָלֵד אֶת סְפָרָה הַר הַקְּרָם ³¹ אֶלְהָה בְּנֵי שֵׁם לְמִשְׁפָחָת
 בָּאָכָה סְפָרָה הַר הַקְּרָם ³¹ אֶלְהָה בְּנֵי שֵׁם לְמִשְׁפָחָת
 לְשָׁנָתֶם בָּאָרְצָתֶם לְגַנְוִיהם ³² אֶלְהָה מִשְׁפָחָת בְּנֵי נָה
 לְתָולְדָתֶם בָּגַנְוִיהם וּמְאַלֵּה נְפִרְדוּ הַגְּנוּים בָּאָרֶץ--אַחֲר
 בָּאָרֶץ

בנים ובנות²⁴ ויהיו נחור תשע ועשרים שנה ווולדת תרחה²⁵ את תרחה הוליד את אברהם שנה והוא כה הצעיר שנחור ווולדת תרחה²⁶ ויהיו עשרה שנה ומאת שנה ווולדת בנים ובנות²⁷ ויהיו תרחה שבעים שנה ווולדת את אברהם את נחור ואת חרן ואללה²⁸ תולדת תרחה הוליד את אברהם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט²⁹ וימת הרן על פניו תרחה אביו בארץ מולדתו באור כבדים³⁰ ויהי אברהם ונחור להם נשים שם אשת אברהם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבוי מלכה ואבוי יסכה³¹ ותהי שרי עקרה אין לה ولד³² ויקח תרחה את אברהם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברהם בנו וייצו אתם מאור כבדים ללבת ארץ כנען ויבאו עד חרן וישבו שם³³ ויהיו ימי תרחה חמיש שנים ומאותם שנה וימת תרחה בחרן

12 ויאמר יהוה אל אברהם לך לך מארצך וממוליךך ומ比亚 אביך אל הארץ אשר ארך² ועשה לך גדר וابרכך ואנגלך שמד והיה ברכה³ ואברכה מברכיך ומכלך אאר ונברכו בר כל משפחת האדמה⁴ וילך אברהם כאשר דבר אליו יהוה וילך אותו לוט ואברהם בן חמיש שנים ושביעים שנה בצאתו מהרן⁵ ויקח אברהם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן וייצו ללבת ארץ כנען ויבאו ארץ כנען⁶ וועבר אברהם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנען או בארץ⁷ וירא יהוה אל אברהם ויאמר לזרעך את הארץ הזאת יובן שם מזבח ליהוה הנראה אליו⁸ וויתתק משם ההרעה מקדם לבית אל--ויט אהלה בית אל מים והעี้ מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה⁹ ווישע אברהם הלויך ונסוע הנגב¹⁰ ויהיו רעב בארץ וירד אברהם מצרימה לנור שם כי כבד הרעב בארץ¹¹ ויהי

כasher hakrib libo mazrimah vayomer al sheri asto hannah na yedutti ci avah yiftah merah at¹² vohyah ci yirao atekh mazrimim amrav asto zat vohrenu ati vatek yizivo¹³ amrav na achti at--l'mun yishab li b'veboruk vohiyah nafshi b'galil¹⁴ vohyo cb'oa abram mazrimah vohyo mazrimim at ha'ava ci yifha ho'ava mad vohyo atekh sheri p'reva vohallu atah al p'reva vohiyah ha'ava b'it p'reva¹⁶ v'l'abram hi'yib b'uborah vohyo lo' zan v'beker chomerim v'ubd'rim v'shpachot v'atanot v'g'mlim¹⁷ v'yonenu yehova at p'reva n'g'vum g'dalim v'ata b'ito ul'daber sheri ast abram¹⁸ v'ikra p'reva la'abram v'iamar m'a zot ushita li l'ma la'hendata li ci ash'tek ho'ua¹⁹ l'ma amrata achti ho'ua v'akha atah li la'ashah v'utah hannah ash'tek k'ch v'lek²⁰ v'izto u'li p'reva anshim v'ishlocho ato v'atasho v'at kol asher lo'

את סדרם ואת עמරה כנן יהוה כארץ מצרים באכה
צער ²² ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויעש
לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו ²³ אברהם ישב
בארץ כנען ולוט ישב בערי חכבר ויאהל עד סדרם
²⁴ ואנשי סדרם רעים וחטאיהם ליהוה מאד ²⁵ ויהוה
אמר אל אברהם אחרי הفرد לוט מעמו שא נא ענייך
וראה מן המקום אשר אתה שם--צפנה ונגבה וקדמה
וימה ²⁶ כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתenna
ולזורך עד עולם ²⁷ ושמותיו את זרכך כעפר הארץ
אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ--نم זרכך
ימנה ²⁸ קום התהלך בארץ לארכחה ולרחבה כי לך
אתנה ²⁹ ויאهل אברהם ויבא וישב באלי ממרא--
אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה

14 ויהי ביום אמר פל מלך שנער אריויך מלך
אלסר כדראלעמר מלך עילם ותדרעל מלך נויום ²
עשו מלחמה את ברע מלך סדרם ואת ברשע מלך
עمراה שנאב מלך אדמה ושםابر מלך צבאים וממלך
בלע היא צער ³ כל אלה חבירו אל עמק השדים הוא
ים המלח ⁴ שתיים עשרה שנה עבדו את כדראלעמר
ושלש עשרה שנה מרדו ⁵ ובארבע עשרה שנה
בא כדראלעמר והמלךים אשר אותו ויכו את רפאים
בעשרה קרנים ואת הזווים בהם ואת האימים בשוה
קריותים ⁶ ואת החורי בהרים שעיר עד איל פארן
אשר על המדבר ⁷ וישבו ויבאו אל עין משפט הוא
קדש ויכו את כל שדה העמתקי--ונגס את האמרי
הישב בחצצן תמר ⁸ ויצא מלך סדרם וממלך עمراה
וממלך אדמה וממלך צבאים וממלך בלע הוא צער
ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים ⁹ את כדראלעמר
מלך עילם ותדרעל מלך נויום ואמרפל מלך שנער
ואריויך מלך אלסר--ארבעה מלכים את החמשה ¹⁰
ועמק השדים בארץ חמר וינסו מלך סדרם

ענש אשכל וממרא הם יקחו חלkatם

15 אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל
אברהם במחזה לאמור אל תירא אברהם אני מני לך--
שברך הרבה מאד ² ויאמר אברהם אדני יהוה מה
תתן לי ואני חולך עריריו ובן משק بيתי הוא דמשק
אליעזר ³ ויאמר אברהם--חן לי לננתה זרע והנה
בן بيתי יורש אני ⁴ והנה דבר יהוה אליו לאמור
לא יירש זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך ⁵
ויצא אותו החוצה ויאמר הבט נא השמיימה וספר

הכוכבים-אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה עלייך--אנכי נתתי שפחתך בחיקך ותרא כי הרצה זרעה ⁶ והאמן ביהוה ויוחשנה לו צדקה זויאמר ואקל בעיניה ישבט יהוה בניו ובניך ⁶ ויאמר אברהם אליו אני יהוה אשר הוציאתיך מארך כשרדים-لتת לך את הארץ זו זאת לדשחה ⁸ זויאמר אדני יהוה אל שרי הנה שפחתך בידך-עשוי לה הטוב בעיניך ותעננה שרי ותברוח מפניה ⁷ זוימצא מאך יהודת על עין המים--במדבר על העין בדרך שור ⁸ זויאמר במאה אדע כי אירשנה ⁹ זויאמר אליו קחה לי עגלה גנרט שפחת שרי אי מזה באת--ואנה תלכי ותאמר-- משלשת ועו' משלהן ואיל משלש ותרנו גזול ¹⁰ זויה מפני שרי נברתי אנכי ברכות ⁹ זויאמר לה מלאך יהודת שובי אל נברתך והתענני תחת ידיה ¹⁰ זויאמר לה מלאך יהודת הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרבי ¹¹ זויאמר לה מלאך יהודת הנך הרה וילדת בן נפלת עלייו ¹² זויאמר לאברהם ירע תדע כי גור יהודת זרעה בארץ לא להם ועבדום וענו אתם--ארבע מאות יהודת פרא אדם--ידו בכל ויד כל בו ועל פניו כל שנה ¹³ זום את הגוי אשר יעמדו דן אנכי ואחרי כן ראי כי אמרה הגם הלם ראייתך--אחרי ראי ¹⁴ על כן אחוי ישכן ¹⁵ ותקרא שם יהודת הדר אליה אתה אל קרא לבאר באך לחוי ראי--הנה בין קדש ובין ברד ותולד הגנרט לאברהם בן ויקרא אברהם שם בנו אשר ילדה הגנרט ישמעאל ¹⁶ זאברהם בן שמנים שנה וSSH שנים בולדת הגנרט את ישמעאל לאברהם

17 זיהי אברהם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהודת אל אברהם זיאמר אליו אני אל שדי--התהלך לפני והיה תמים ² זאתנה בריתך בני ובינך ורבבה אותך במאה מאד ³ זויפל אברהם על פניו וידבר אותו אלהים לאמר ⁴ אני הנה בריתך אתה והיית לאב המון נוים ⁵ זולא יקרה עוד את שמק אברהם והיה שמק אברהם כי אב המון נוים נתזיך ⁶ זוחפרת

אתך במאה מאד ונתזיך לגוים ומלאכים ממק יצאו זוקמתי את בריתך בני ובינך ובין זרעך אחריך לדרכם--לבירות עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך ⁸ זונתיך לך ולזרעך אחריך את ארץ מניריך את כל ארץ כנען לאחות עולם והיותו להם לאלהים זויאמר אלהים אל אברהם זאתה את בריתך תשמר- ותקל נברתה בעיניה ⁶ זותאמר שרי אל אברהם חמצי

עליך--אנכי נתתי שפחתך בחיקך ותרא כי הרצה זרעה ⁶ והאמן ביהוה ויוחשנה לו צדקה זויאמר אליו אני יהוה אשר הוציאתיך מארך כשרדים-لتת לך את הארץ זו זאת לדשחה ⁸ זויאמר אדני יהוה אל שרי הנה שפחתך בידך-עשוי לה הטוב בעיניך ותעננה שרי ותברוח מפניה ⁷ זוימצא מאך יהודת על עין המים--במדבר על העין בדרך שור ⁸ זויאמר במאה אדע כי אירשנה ⁹ זויאמר אליו קחה לי עגלה גנרט שפחת שרי אי מזה באת--ואנה תלכי ותאמר-- משלשת ועו' משלהן ואיל משלש ותרנו גזול ¹⁰ זויה מפני שרי נברתי אנכי ברכות ⁹ זויאמר לה מלאך יהודת שובי אל נברתך והתענני תחת ידיה ¹⁰ זויאמר לה מלאך יהודת הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרבי ¹¹ זויאמר לה מלאך יהודת הנך הרה וילדת בן נפלת עליו ¹² זויאמר לאברהם ירע תדע כי גור יהודת זרעה בארץ לא להם ועבדום וענו אתם--ארבע מאות יהודת פניהם וישב אתם אברהם זויה המשמש לבוא תרדמה נפלת על אברהם והנה אימה חשכה נדלה נפלת עליו ¹³ זויאמר לאברהם ירע תדע כי גור יהודת זרעה בארץ לא להם ועבדום וענו אתם--ארבע מאות יהודת פניהם וישב אתם אברהם זויה המשמש לבוא תקבר בשיבה טובה ¹⁶ זדור רכיביו ישבו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה ¹⁷ זויה המשמש באה וועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגורים האלה ¹⁸ ביום החוא כרת יהודת את אברהם-- ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ זו זאת מנחה מצרים עד הנה הנגדל נהר פרת ¹⁹ את הקני ואת הקני ואת הקדרמוני ²⁰ ואת החתי ואת הפורי ואת הרפאים ²¹ ואת האמרי ואת הכנעני ואת הנרגשי ואת

היבוסי

16 זשרו אשת אברהם לא ילדה לו וליה שפחה מצרים ושמה הגנרט ² זותאמר שרי אל אברהם הנה נא עצרני יהודת מלדת--בא נא אל שפחתו אוילי אבנה ממנה וישמע אברהם לקול שרי ³ זותקח שרי אשת אברהם את הגנרט המצרים שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברהם בארץ כנען ותתן אתה לאברהם אישת לו לאשה ⁴ זיבא אל הגנרט ותהר ותרא כי הרצה זרעה בארץ כנען ותתן אתה לאברהם אישת

18 וירא אליו יהוה באלני מمرا והוא ישב פתח האهل כחם הימים ² ווישע עינוי וירא ותנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לךראתם ברית בין וביניכם ³ ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר ⁴ ונמלחים אתبشر ערלהכם והיה לאות כל זכר-לדרתיכם ליד בית-ומקנת כספ' מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא ⁵ המול ימול יליד ביתך ומקנת כספ' והיתה בריתו בברכים לברית עולם ⁶ וערל זכר אשר לא ימול אתبشر ערלהתו-ונכרצה הנפש ההוא מעמיה אתברית הפה ⁷ ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתק לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה ⁸ וברכתו אתה וגס נתני מהרי שלש סאים קמח סלת-לושי וushi ענות ⁹ ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב וייתן אל הנער וימחר לעשותה אתו ¹⁰ ויקח חמאח וחלב ובן הבקר אשר עשה וייתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו ¹¹ ויאמרו אליו איה שרה אשתק ויאמר הננה הנה באهل ¹² ויאמר שוב אשוב אליו כעת חייה ותנה בן לשרה אשתק ושרה שמעת פתח האهل לבבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת השעים שנה תלד ¹³ ויאמר אלהים אבל שרה אשתק ילדה יהיה לפניך ¹⁴ ויאמר אלהים אבל שרה אשתק ילדה לך בן וקראת את שמו יצחק ותקמתו אתבריתו את לבירת עולם לזרעו אחורי ¹⁵ ולישמעאל שמעתק-גהה ברכתי אתו והפריטי אתו והרבוتي אתו במאדר מאר שנים עשר נשאים יולד ונתתיו לנו נדול ¹⁶ ואת בריתו אקים את יצחק ותקמתו אתבריתו את זהה בשתנה אחרית ¹⁷ ויכל לדבר אותו ויעיל אלהים מעלה אברהם ¹⁸ ויקח אברהם אתישמעאל בנו ואת כל ילדי ביתו ואת כל מקנת כספו-כל זכר באנשי בית אברהם וימל אתبشر ערלהם בעצם היום זהה כאשר דבר אותו אלהים ¹⁹ ואברהם-בן תשעים והשע שנה בהמלחו בשער ערלהתו ²⁰ וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלחו-אתبشر ערלהתו ²¹ בעצם היום זהה נמול אברהם וישמעאל בנו ²² וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כספ' מאות בן נכר-نمלו אותו ויאמר יהוה ועתקת סdem ועمرה כי רבה וחטאיהם-כי

כבירה מאד ²¹ ארדדה נא ואראה הצעקהה הבאה אל עשו כליה ואם לא אדעה ²² ויפנו שם האנשים וילכו סדמה ואברהם--עדנו עמד לפני יהוה ²³ יונש אברהם ויאמר האי חספה צדיק עם רשות ²⁴ אולי יש חמשים צדיקם בתוכה האפ' חספה ולא תשא לא מקום למען חמשים הצדיקם אשר בקרבה ²⁵ חלה לך מעשת דבר הזה להמות צדיק עם רשות והיהצדיק כרע חלה לך--השפט כל הארץ לא יעשה משפט ²⁶ ויאמר יהוה אם מצא בסdem חמשים צדיקם בתוכה העיר--ונשאתי לכל המקום בעבורם ²⁷ יען אברהם ויאמר הנה נא הוואתי לדבר אל אדני ואני עפר ואפר ²⁸ אולי יחסרו חמשים הצדיקם המשה--התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם מצא שם ארבעים וחמשה ²⁹ ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא עשה בעבר הארבעים ³⁰ ויאמר אל נא יחר לאדרני ואדרברה--אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא עשה אם מצא שם שלשים ³¹ ויאמר הנה נא הוואתי לדבר אל אדני--אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבר העשרים ³² ויאמר אל נא יחר לאדרני ואדרברה אר' הפעם--אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבר העשרה ³³ וילך יהוה--כאשר כליה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו

19 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סdem וירא לוט ויקם לקראתם וישחוו אפים ארצה ² ויאמר הנה נא אדרני סרו נא אל בית עבדכם ולינו ורחתו רגילים והשכמתם והלכתם לדרךכם ויאמרו לא כי ברוחב נליין ³ וופצר בם מאד--ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומוצאות אפה ויאכלו ⁴ טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סdem נסבו

ויאמר אליו--הנה נשאתי פניך נם לדבר הזה לבלתי
 הפסci את העיר אשר דברת ²² מחר המלט שמה כי
 לא אוכל לעשות דבר עד בזק שמה על כן קרא
 שם העיר צווער ²³ המשמש יצא על הארץ ולוט בא
 צערה ²⁴ ויהוה המטהיר על סדם ועל עמרה--גפרית
 ואש מאת יהוה מן השמים ²⁵ ויהפוך את הערים האל
 ואת כל היכר ואת כל ישבי הערים וצמחי האדמה
 והבט אשתו מארחיו ותהי נציב מלך ²⁷ וישכם
 אברהם בבקר אל המקום--אשר עמד שם את פני
 יהוה ²⁸ וישקוף על פני סדם ועמרה ועל כל פni
 ארץ היכר וירא והנה עליה קיטר הארץ כקיטר
 הכסון ²⁹ ויהו בשחת אלהים את ערי היכר ויזכר
 אלהים את אברהם וישלח את לוט מותק ההפקה
 בהפוך את הערים אשר ישב בהן לוט ³⁰ ויעל לוט
 מצוער וישב בהר ושתי בנתו עמו כי ירא לשבת
 בצווער וישב במערת--הוא ושתי בנתו ³¹ ותאמר
 הבכירה אל הצערה אבינו זקן ואיש אין בארץ
 לבוא עליינו כדרך כל הארץ ³² לכלה נשקה את אבינו
 יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע ³³ ותשקין את
 אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את
 אביה ולא ידע בשכבה ובគומה ³⁴ ויהי ממחרת
 והאמר הבכירה אל הצערה הן שכבותי אם אש את
 אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה
 מאבינו זרע ³⁵ ותשקין גם בלילה הוא את אביהן--
 יין ותקם הצערה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה
 ובכמה ³⁶ ותחרין שתי בנות לוט מאביהן ³⁷ ותולד
 הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד
 הימים ³⁸ והצערה נם הוא ילדה בן ותקרא שמו בן
 עמו הוא אבי בני עמו עד היום

20 ויסע שם אברהם ארצה הנגב וישב בין
 קדר ובין שור וינגר בגנרד ² ויאמר אברהם אל שרה

בראשית

21

וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים 21. יהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר 2 ותתיר ותלך שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אותו אליהם 3 זיקרא אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה- 22. יהוה בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכך שר צבאו זיקרא 4 זכה אברהם את יצחק בן בן שמונת ימים ווילם אברהם את יצחק בן מאה שנה כאשר צוה אותו אלהים 5 ואברהם בן מאה שנה והולך לו את יצחק בנו 6 ותאמר שרה-צחק עשה אשבע 25 והוחך אברהם את אבימלך על אדרות באך המים אשר נולו עבדיו אבימלך 26 ויאמר אבימלך- לא ידעת מי עשה את הדבר הזה ונום אתה לא תנדת לאברהם היניקה בניהם שרה כי ילדתי בן לזקניו 8 ויגדל הילד וינמל וויש אברהם משתה נдол ביום הגמל את יצחק 9 ותראו שרה את בן הנגר המצריית צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית 28 ויצו אברהם את שבע כבשת הצאן-לבדן 29 אשר ילדה לאברהם-מצחק 10 ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירוש בן האמה ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת הזאת עם בני עם יצחק 11 וירע הדבר מאד בעניי כבשת תקה מידי בעבר תהיה לי לעדרה כי חפרתי אברהם על אודת בנו 12 ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעניך על הנער ועל אמתך-כל אשר תאמר את הבאר הזאת 31 על כן קרא למקום הזה-באר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע שבע כי שם נשבעו שניהם 32 ויכרתו ברית בבאר שביע ויקם אבימלך ופיכך שר צבאו וישבו אל ארץ 13 ווגם את בן האמה לנווי אשימנו כי זרעך הוא 14 פלשתים 33 ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם-בשם וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל יהוה אל עולם 34 וגיר אברהם בארץ פלשתים ימים הנגר שם על שכמה ואת הילך-וישלחו ותלך ותתע

ב' י

22 וַיְהִי אֶחָד הַדָּבָרִים הַאֲלֵה וְהַאֱלֹהִים נְסָה אֶת
אֶבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיו אֶבְרָהָם וַיֹּאמֶר הַנָּנוּ ² וַיֹּאמֶר
קֹחַ נָא אֶת בָּנָךְ אֲשֶׁר אֶחֱבָת אֶת יִצְחָק וְלֹךְ
לְרֹאשׁ אֶרֶץ הַמְּרִירָה וְהַעֲלֵה שְׁם לְעַלְתָּה עַל אֶחָד
הַהְרָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֶלְיךָ ³ וַיַּשְׁכַּם אֶבְרָהָם בְּבָקָר
וַיַּחֲבֹשׂ אֶת חַמְרוֹ וַיַּקְרֹב אֶת שְׁנִי נָעָרָיו אֲתָו וְאֶת יִצְחָק
בָּנוֹ וַיַּבְקֻעַּ עַצְיָה עַלְתָּה וַיַּקְרֹם וַיַּלְךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים ⁴ בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי וַיָּשָׁא אֶבְרָהָם אֶת
עַינָיו וַיַּרְא אֶת הַמָּקוֹם--מַרְחַק ⁵ וַיֹּאמֶר אֶבְרָהָם אֶל
נָעָרָיו שְׁבוּ לְכֶם פָּה עַמְּדֵנִי הַחֲמֹור וְאַנְיִ וְהַנְּגָר נְלָכָה

21 ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר ² ותהר ותולד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אותו אלהים ³ ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה--
אברהם צוהו אליו ⁴ וימל אברם את יצחק בן בן שמונת ימים יצחק ⁵ ואברהם בן מאה שנה כאשר צוהו אליו ⁶ ותאמר שרה--צחק עשה בהולד לו את יצחק בנו ⁷ ותאמיר מי מלל לי אליהם כל השמע יצחק לי ⁸ לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו ⁹ ויגדל הילד וינמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק ¹⁰ ותרא שרה את בן הנגר המצרים אשר ילדה לאברהם--מצחק ¹¹ ותאמיר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בניعم יצחק בעריע הדבר מאד בעניי אברהם על אודת בנו ¹² ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעניך על הנער ועל אלמתך--כל אשר תאמיר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרה לך זרע ¹³ ווגם את בן האמה לנויש אשיםנו כי זרעך הוא ¹⁴ ושכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הנגר שם על שכמה ואת הילד--וישלחו ותלך ותתע במדבר באර שבע ¹⁵ ויכלו המים מן החמת ותשליך את הילד תחת אחד השיחים ¹⁶ ותלך ותשליך את הנער והרחק כמנתהי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשליך מנגד ותשא את קלה ותבך ¹⁷ וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאר אלהים אל הנגר מן השמיים ויאמר לה מה לך אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם ¹⁸ קומי שאית הנער ותחויקו את ידך בו כי לנויש נדול אשימים את הילד ותשב מנגד ותשב את קלה ותבך ¹⁹ ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשך את הנער ²⁰ ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר ויחי רבבה קשת ²¹

עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם ⁶ וויקח אברהם את עצי העללה ויישם על יצחק בנו וויקח בידו את האש ואת המacula וילכו שניהם יחדו ⁷ וויאמר יצחק אל אברהם אביו וויאמר אבי וויאמר דגני בני וויאמר דגנית האש והעצים ואיה השה לעלה ⁸ וויאמר אברהם אליהם יראה לו השה לעלה בנו וילכו שניהם יחדו וויבאו אל המקום אשר אמר לו האללים ויבן שם אברהם את המזבח וויערך את העצים וויעקר את יצחק בנו ווישם אותו על המזבח ממעל לעצים ¹⁰ ווישלח אברהם את ידו וויקח את המacula לשחת את בנו וויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים וויאמר אברהם אברהם אביך והנני ¹¹ וויאמר אל תשלח יידך אל הנער ולא תשע לו מאומה כי עתה ידרתני כי יראה אלהים אתה ולא חשבת את בنك את יחידך ממוני ¹³ ווישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם וויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו ¹⁴ וויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה וויקרא מלאך יהוה אל אברהם שניית מן השמים ¹⁵ וויאמר כי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת את בנק את יחידך ¹⁷ כי ברך אברהם והרבבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו ¹⁸ והתררכו בזרעך כל גני הארץ עקב אשר שמעת בקלי ¹⁹ ווישב אברהם אל גנרו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע ווישב אברהם בכאර שבע ²⁰ ויהי אחרי הדברים האלה יונד לאברהם לאמור הנה ילדה מלכה גם הוא בנין - לנchor אחיך ²¹ את עוז בכרכו ואת בוז אחיו ואת קמו אל אבי ארם ²² ואת כshed ואת חזו ואת פלדרש ואת ירלף ואת בתול ²³ ובתוליל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה

24 נס הוא את טבח ואת גחם ואת תשח ואת מעכה
25 ויהיו חyi שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים--שני חyi שרה ² ותמת שרה בקריות ארבע הוא חברון--בארץ כנען ויבא אברהם לספר לשרה ולככתה ³ ויקם אברהם מעל פניו מתו וידבר אל בני חת ⁴ גדר ותושב אני עמכם חנו לי אחות קבר עמכם ואקברה מתיי מלפני ⁵ ויענו בני חת את אברהם ⁶ שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו--במחבר קברינו קבר את מתק איש ממן את קברו לא יכלה ממק מקבר מתק ⁷ ויקם אברהם ווישתחו לעם הארץ לבני חת ⁸ וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתיי מלפני--שמענוו ופנעו לי בעפרון בן צחר ⁹ וויתן לי את מערה המכפלה אשר לו אשר בקצתה שדרה בקסוף מלא יתננה לי בחוככם--לאחות קבר ¹⁰ ועפרון ישב בחור בני חת ויען עפרון החותי את אברהם באוני בני חת לכל בא שער עירו לאמר ¹¹ לא אדני שמעני--השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעני בני עמי נתתיה לך קבר מתק ¹² ווישתחו אברהם לפני עם הארץ וידבר אל עפרון באוני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתיי שמה ¹⁴ ויען עפרון את אברהם לאמר לו ¹⁵ אדני שמעני ארץ ארבע מאות שקל כסף בניי ובינך מה הוא ואת מתק קבר ¹⁶ ווישמע אברהם אל עפרון יشكل אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באוני בני חת--ארבע מאות שקל כסף עבר לscalar ¹⁷ ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני מمرا השדה והמערה אשר בו וככל העז אשר בשדה אשר בכל גבלו סביר ¹⁸ לאברהם למקרה לעני בני חת בכל בא שער עירו ¹⁹ ואחריו כן קבר אברהם את שרה

על שכמה ¹⁶ והנער טבת מראה מאד--בתוכלה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל ¹⁷ ווירץ העבר לקראתה ויאמר הגמיאני נא מעט מים מכדר ¹⁸ ווזאמר שתה אידי ותמהר ותרד כדה על ידה ¹⁹ ותשקו ותשקו ²⁰ ותכל להשקרו וחאמר נס למלייך אשאב עד אם כלו לשחת ²¹ ותמהר ותעד כדה אל השקota ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו ²² והאיש משתאה לה מחריש--לדעתי הצליח יהוה דרכו אם לא ²³ ויהיו כאשר כלו הגמלים לשותות ויקח האיש נום זהב בקע משקלו-ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם ²⁴ ויאמר בת מיו את הגדי נא לי הייש בית אביך מקום לנו ללילה ²⁵ ותאמר אליו בית בთואל איני--בן מלכה אשר לדה לנהור ²⁶ ותאמר אליו נם תבן נם מספוא רב עמננו--גס מקום ללון ²⁷ ויקד האיש וישתחוו ליהוה ²⁸ ויאמר ברוך יהוה אלהי אידי אברם אשר לא עזב חסדו ומתו מעם אידי איני בדרכ נחני יהוה בית אחוי אידי ²⁹ ותרץ הנער ותגד לבית אמה--כדברים האלה ³⁰ ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוץ אל העין ³¹ ויהי כראת את הנום ואת הצמידים על יידי אהתו וכשמעו את דבריו רבקה אהתו לא אמר כה דבר אליו איש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין ³² ויאמר בוא ברוך יהוה למה העמד בחוץ ואיני פניתי הבית ומקום למילם ³³ ויבא האיש הביתה ופתח הגמלים ויתן תבן ומספרה לנמלים ומים לרוחן רגלו ורגליך האנשים אשר אותו ווישם (וישם) לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתיך דבריו ויאמר דבר ³⁴ ויאמר עבר אברם אני כי יהוה ברך את אידי מאד--וינדל ויתן לו צאן ובקר וכסף זהב ועברם ושפתות גמלים וחמורים ³⁵ ותلد שרה אשת אידי בן לאידי אחוי זקנתה ויתן

אשר אל מערת שרה המכפלת על פני מمرا--הוא חברון בארץ ³⁶ ויקם השדה והמערת אשר בו לאברהם-לאחות קבר מאת בני חת

24 ואברהם זקן באימים ויהוה ברך את אברם בכל ² ויאמר אברם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שם נא יידך תחת ירכיך ³ ואשביעך-- ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקה אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנסי יושב בקרבו ⁴ כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשא לבני לzechק ⁵ ויאמר אליו העבר אויל לא תאה האשה לכלת אחורי אל הארץ זואת החשב אשיב את בנק אל הארץ אשר יצאת משם ⁶ ויאמר אליו איברם השמר לך פן תשיב את בני שמה ⁷ יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אביכי ומארץ מולדתיך ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ זואת--הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשא לבני משם ⁸ ואם לא תאה האשה לכלת אחיך--ונקיות משבעתי זאת רק את בני לא חשב שמה ⁹ וישם העבר את ידו תחת ירכ אברם אידי וישבע לך על הדבר הזה ¹⁰ ויקח העבר עשרה גמלים מגמל אידי וילך וכל טוב אידי בידו ויקם וילך אל ארם נהרים--אל עיר נהור ¹¹ ויברך הגמלים מהוזע לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השabbת ¹² ויאמר--יהוה אלהי אידי אברם הקרה נא לפני היום ועשה חסדعم אידי אברם ¹³ הנה אני נצוב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים ¹⁴ והיה הנער אשר אמר אלהי השמי נא כך ואשתה ואמרה שהה ונם גמליך אשקה--אתה הכתה לעבדך ליצחק ובבה ארע כי עשית חסדעם אידי ¹⁵ ויהי הוא טרם כליה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נהור אחוי אברם וכדה

אשר עמו-וילינו ויקומו בברך ויאמר שלחני לאדני ⁵⁵ ויאמר אהיה ואמהה השב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך ⁵⁶ ויאמר אלהם אל תאהרו אותי יהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני ⁵⁷ ויאמרו נקרוא לנער ונשאלת את פיה ⁵⁸ ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמיר לך ⁵⁹ וישלחו את רבקה אתה ואת מנתקה ואת עבר אברם ואת אנשיו ⁶⁰ ויברכו את רבקה ויאמרו לה--אתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנייו ⁶¹ ותקם רבקה ונערתיה ותרכינה על הנמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבר את רבקה וילך ⁶² ויצחק בא מבוא באדר לחוי ראי והוא יושב בארץ הנגב ⁶³ ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערבי יושע עניין יידר והנה נמלים באים ⁶⁴ ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הנמל ⁶⁵ ותאמיר אל העבר מי האיש הלוחה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבר הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס ⁶⁶ ויספר העבר ליצחק את כל הדברים אשר עשה ⁶⁷ ויבאה יצחק האלהה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו

25 ויסף אברהם ויקחacha ושם קטורה ² ותולד לו את זמרן ואת יקشن ואת מדן ואת מדין-- ואת ישבק ואת שוח ³ ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובידי דדן היו אשורים ולטושים ולאמים ⁴ ובני מדין עיפה ועperf וחנק ואבדע ואלדעה כל אלה בני קטורה ⁵ ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק ⁶ ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתןآن אברהם מותנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו כי קדמה אל הארץ קדם ⁷ ואלה ימי שני חיי אברהם--אשר חי מאת שנה ושביעים שנה וחמש שנים ⁸ ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמו ⁹ ויקברו

לו את כל אשר לו ³⁷ וישבעני אדני לאמר לא תקהasha לבני מבנות המכונן אשר אני ישב בארץיו ³⁸ אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת Ashe לבני ³⁹ ויאמר אליו יהוה אשר תחהlectי לפניו אחרי ⁴⁰ ויאמר אליו יהוה אשר תחהlectי לפניו ישלח מלאכוatak והצליח דרכך ולקחת Ashe לבני משפחתי ומבית אבי ⁴¹ או תנקה מaltoyi כי תבואה אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מaltoyi ⁴²وابא היום אל העין ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם אם ישך נא מצלייח דרכיכי אשר אני הלך עליה ⁴³ הנה אני נצב על עין המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליו השקני נא מעט מים מכיך ⁴⁴ ואמירה אליו נם אתה שתה ונם לנמליך אשאב-- והוא האשאה אשר היכח יהוה לבן אדני ⁴⁵ אני טרם אכלה לדבר אל לביו והנה רבקה יצאת וכדרה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אלהי השקני נא ⁴⁶ ותמהר ותורך כדרה מעלה ותאמיר שתה ונם נמליך אשקה ואשת נם הנמלים השקתה ⁴⁷ ואשאלה אתה ואמר בת מי את ותאמיר בת בתואל בן נחורה אשר ילדה לו מלכה ואשם הנום על אפה והצמידים על ידיה ⁴⁸ ואкар ואשתוחה להוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנהני בדרך אמרת לקחת את בת אתי אדני לבנו ⁴⁹ ועתה אם ישכם עשים חסדר אמרת את אדני--הנידו לי ואם לא--הנידו לי ואבנה על ימין או על שמאל ⁵⁰ ויען לבן ובתואל ויאמרנו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אלק רע או טוב ⁵¹ הנה רבקה לפניך קח לך ותהי Ashe לבן אדנייך כאשר דבר יהוה ⁵² ויהו כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחוו ארצתה ליהוה ⁵³ וווצא העבר כל כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגרנתה-- נתן לאחיה ולאמה ⁵⁴ ויאכלו וישטו הוא והאנשים

ויאמר עשו אל יעקב הלויטני נא מן האדם האדם
זהה-כי עיף אני על כן קרא שמו אדום ³¹ ויאמר
יעקב מכרה כיים את בכורתך לי ³² ויאמר עשו הנה
אני חולך למות ולמה זה לי בכורה ³³ ויאמר יעקב
השבעה לי כיים וישבע לו וימכר את בכורתו לעקב
ויעקב נתן לעשו לחם וניזד עדשים ויאכל ווישת
ויקם וילך ויבו עשו את הבכורה

26 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר
היה ביום אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך
פלשתים גדרה ² וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד
מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליו ³ גור בארץ
זואת והיה עמוק ואברך כי לך ולזרעך אתן את
כל הארץ האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי
לאברהם אביך ⁴ והרביחתי את זרעך ככוכבי השמים
ונתני לזרעך את כל הארץ האל והתברכו בזרעך
כל גינוי הארץ ⁵ יעקב אשר שמע אברהם בקלי ויישمر
משמרתי מצותי חקוטי ותורתיו ⁶ וישב יצחק בוגר ⁷
ירושאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי
ירא לאמר אשתי פן יחרגנו אנשי המקום על רבקה
כי טובת מראתה הוא ⁸ ויהי כי ארכו לו שם הימים
וישקף אבימלך מלך פלשתים بعد החלון וירא
והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו ⁹ ויקרא אבימלך
לי יצחק ויאמר אך הנה אשתק הוא ואיך אמרת אחתי
הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה ¹⁰
ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד
העם את אשתק והבאת علينا אשם ¹¹ ויצא אבימלך
את כל העם לאמור הנגע באיש הזה ובאשתו-מות
וימת ¹² ויזרע יצחק בארץ הוה וימצא בשנה ההוא
מאה שערים ויברכחו יהוה ¹³ וינדל האיש וילך
הלוך ונגדל עד כי נגדל מאד ¹⁴ ויהי לו מקנה צאן
ומקנה בקר ועדרה רבה ויקנאו אותו פלשתים ¹⁵ וכל

אותו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל
שדה עפרון בן צחר החתי אשר על פני מمرا ¹⁶
השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת-שמה קבר
אברהם ושדה אשתו ¹⁷ ויהי אחורי מות אברהם
ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באך
לחרי ראי ¹⁸ ואלה תלדת ישמעאל בן אברהם אשר
ילדיה הנר המצרים שפתה שרה.-לאברהם ¹⁹ ואלה
שמות בני ישמעאל בשמתם לтолידתם בכיר ישמעאל
נביות וקדר ואדבאל ומבש ²⁰ ומשמע ודומה ומשא
¹⁵ חדד ותימא יתר נפייש וקדמה ¹⁶ אלה הם בני
ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירותם--שנים
עשדר נשיים לאמתם ¹⁷ ואלה שני חיו ישמעאל--
מאט שנה ושלשים שנה ושבע שנים וינווע ומית ויאספ
אל עמי ¹⁸ וישכנו מהווילה עד שור אשר על פניו
מצרים באכה אשורה על פניו כל אחיו נפל ¹⁹ ואלה
תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק
ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת
בתואל הארמי מפדן ארם--אחות לבן הארמי לו
לאשה ²¹ ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה
הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו ²² ויתרצצטו
הبنים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אני ותליך
לדרש את יהוה ²³ ויאמר יהוה לה שני נינים (נוי)
בבטןך ושני לאמים מעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ
ורב יעבד צער ²⁴ וימלאו ימיה לולדת והנה תומם
בכתנה ²⁵ ויצא הרראשן ארמוני כלו כארדת שער
ויקראו שמו עשו ²⁶ ואחריו כן יצא אחיו וידיו אחות
בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה
בלדת אתם ²⁷ וינדלו הנערם ויהי עשו איש ידע
צד איש שדה ויעקב איש הם ישב אهلים ²⁸ ויאhab
יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב
ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף ²⁹

הבראה אשר חפרו עבדי אביו ביום אברהם אביו--
סתומות פלשתים וימלאום עפר ¹⁶ ויאמר אבימלך

אל יצחק לך מעמו כי עצמת ממוני מאד ¹⁷ וילך
משם יצחק ייחן בנחל נדר וישב שם ¹⁸ ויישב יצחק
ויחפר את הארץ המים אשר חפרו ביום אברהם
אביו ויסתmons פלשתים אחרים מות אברהם ויקרא
להן שמות כשם אשר קרא להן אביו ¹⁹ ויחפרו
עבדי יצחק בנחל וימצאו שם--בארכ מים חיים ²⁰
ויריבו רعي גדר עם רעי יצחק לאמר--לנו המים
ויקרא שם הבאר עשך כי התעשקו עמו ²¹ ויחפרו
בארכ אהרת ויריבו נם עליה ויקרא שמה טנה ²²
ויעתק שם ויחפר בארכ אהרת ולא רבו עליה ונפרינו
שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו
בארכ ²³ ויעל שם בארכ שבע ²⁴ וירא אליו יהוה
בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל
תירא כי אתה אנכי וברכתיך והרביתיך את זרעך
בעבור אברהם עבדי ²⁵ ויבן שם מזבח ויקרא בשם
יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק בארכ ²⁶
ואבימלך הילך אליו מגדר ואחות מרדעה ופיקל
שר צבאו ²⁷ ויאמר אליהם יצחק מודיעם אתם אליו
ואתם שנאתם אתו ותשלחוני מאתכם ²⁸ ויאמרו דאו
דאיינו כי היה יהוה עמק ונאמר תהיו נא אלה בינוינו
בינוינו ובינך ונכרתת ברית עמק ²⁹ אם תעשה עמנו
דרעה כאשר לא נגענו וכאשר שעשו עמד רק טוב
ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה ³⁰ ויעש להם
משתה ויאכלו ווישתו ³¹ ווישכמו בבקר ווישכעו איש
לאחיו ווישלחם יצחק וילכו מאותו בשלום ³² ויהיו
בימים ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדורות
הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאננו מים ³³ ויקרא
אתה שבעה על כן שם העיר בארכ שבע עד היום
זהו ³⁴ ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את

21 ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני ההאה
 זה בניינו אם לא 22 ווינש יעקב אל יצחק אבי
 וימשחו ויאמר הקל קול יעקב והחידים ידי עשו 23 ולא
 חכירנו--כי היו יידי כידי עשו אדיו שערת ויברכחו
 24 ויאמר אתה זה בניינו עשו ויאמר אני 25 ויאמר הגשה
 וליאכל מה מצדך בניי--למען תברך נפשי ווינש לו
 ויאכל ויבא לו יין ווישת 26 ויאמר אליו יצחק אבי
 נשנה נא ושקה לי בני 27 ווינש וישק לו וירח את ריח
 בנדי ויברכחו ויאמר ראה ריח בני כריה שדה
 אשר ברכו יהוה 28 וויתן לך האלהים מטלה השמיים
 ומשמי הארץ 29 ורבך דן ותירש 29 יעבדך עמים
 ושתחוו (וישתחוו) לך לאמים--הוה נביר לאחיך
 30 ויהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב והוא אך
 יצא יצחק מעת פניו יצחק אבי ועשן אחיו בא
 מצידו 31 ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר
 לאביו יקס אבוי ויאכל מציד בנו--בעבר תברכני
 נפשך 32 ויאמר לו יצחק אבי מי אתה ויאמר אני
 בנק בכרכך עשו 33 ויהירד יצחק חרדה גדרה עד
 מדיד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל
 מכל בטרם תבוא ואברכחו גם ברוך יהוה 34 כשמעע
 שעשו את דברי אבי ויצעק צקה גדרה ומרה עד
 מדיד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי 35 ויאמר בא
 אחיך במימה ויקח ברכותך 36 ויאמר ה כי קרא שמו
 יצחק ויעקבני זה פעים--את ברכתי לך ותנה עתה
 לך ברכתי ויאמר ה לא אצלה לך ברכה 37 וויען
 נתתי לך לעבדים ודגן ותירש סמכתיו ולכח אפוא
 מה עשה בני 38 ויאמר שעשו אל אביו הברכה אחת
 הוא לך אבוי--ברכני גם אני אבוי וישא שעשו קל ויבך
 39 ויען יצחק אבי ויאמר אליו הנה משמוני הארץ

28 ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אותו ויצחו
 ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען 2 קום לך פרנה
 ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח לך שם אשה
 מבנות לבן אחוי אמך 3 ואל שדי יברך אתה ויפרך
 וירבד והיית לקהל עמים 4 וויתן לך את ברכת
 אברהם לך ולזרעך אתה--לרשך את ארץ מגנידך
 אשר נתן אלהים לאברהם 5 ווישלח יצחק את יעקב
 וילך פרנה ארם--אל לבן בן בתואל הארמי אחוי
 רבקה אם יעקב ועשה 6 ווירא עשו כי ברך יצחק
 את יעקב ושלח אותו פרנה ארם לקחת לך שם
 אשה בברכו אותו--ויצו עליו לאמר לך תקח אשה
 מבנות כנען 7 ווישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך
 פרנה ארם 8 ווירא עשו כי רעות בנות כנען בעני
 יצחק אביו 9 וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת
 בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות על נשוי--לו
 לאשה 10 וויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה 11 וויפגע
 במקום וילן שם כי בא השם ויקח מאבני המקום

ישם מראשתיו וישכב במקום ההוא ¹² ויהלם והנה סלム מצב ארץך וראשו מניע השמיימה והנה מלאכי אלhim עליים וירדים בו ¹³ והנה יהוה נצב עליו ויאמר אוי יהוה אלדי אברהם אביך ואלדי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה--LK אתנה ולזרעך ¹⁴ והוא זרע כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגה ונברכו לך כל משחת האדמה ובזרעך ¹⁵ והנה אני עמך ושמרתיך בכל אשר תליך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזוב עד אשר אם עשית את אשר דברתי לך ¹⁶ וויקין יעקב משנתו ויאמר אכנ שיחיה במקום הזה ואני לא ידעתי ¹⁷ ווירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים ¹⁸ וישכם יעקב בברק ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה ¹⁹ ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לו שם העיר לראשנה ²⁰ וידר יעקב נדר לאמור אם יהיה אלהים עמדיו ושמרני בדרכך הזה אשר אני הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד לבוש ²¹ ושבתי בשולם אל בית אבי והיה יהוה לי אלהים ²² והאבן הזאת אשר שמתי מצבה--יהיה בית אלהים וכל אשר נתן לי عشر עשרנו לך

29 וישא יעקב רגליו וילך ארצתה בני קדם ² וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבעצים עליה--כי מן הבאר ההוא יישקו העדרים והאבן נדלה על פי הבאר ³ ונאספו שמה כל העדרים ונלו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקומה ⁴ ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מהרן אנחנו ⁵ ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו ⁶ ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום--והנה רחל בתו באה עם הצאן ⁷ ויאמר הן עוד היום גדורל--לא

ב תוח לו לאשה |²⁹ ויתן לבן לרחל בתו את בלהה
 שפחחותו--לה לשפהה³⁰ ויבא נם אל רחל ויאב נם
 את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחירות³¹
 וירא יהוד כיו שנואה לאה ויפתח את רחמה וורתל
 עקרה³² ותהר לאה ותולד בן ותקרא שמו רואבן כי
 אמרה כי ראה יהוה בעניי--כיו עתה יאהבני אישי³³
 ותהר עוד ותולד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה
 אני ויתן לי נם את זהה ותקרא שמו שמעון³⁴ ותהר
 עוד ותולד בן ותאמր עתה הפעם יהוה אישי אליו כי
 ילדתי לו שלשה בניים על כן קרא שמו לוי³⁵ ותהר
 עוד ותולד בן ותאמר הפעם אורה את יהוה--על כן
 קראה שמו יהודה ותעמד מולדת

30 ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל
 באחתה ותאמր אל יעקב הבה לי בניים ואם אין
 מטה אני² ויהר אף יעקב בರחל ויאמר התחת
 אלהים אני אשר מנעם מפרק פרוי בطن³ ותאמר הנה
 אמתי בלהה בא אליה ותולד על ברכי ואבנה נם
 אני ממנה⁴ ותתן לו את בלהה שפחחתה לאשה ויבא
 אליה יעקב⁵ ותהר בלהה ותולד ליעקב בן⁶ ותאמר
 רחל דני אלהים ונם שמע בקלי ויתן לי בן על כן
 קראה שמו דן⁷ ותהר בלהה שפחחת רחל
 בן שני ליעקב⁸ ותאמר רחל נphantoli⁹ אלהים נphantoli¹⁰
 עם אחתי--נִם יכלתי ותקרא שמו נphantoli⁹ ותרא לאה
 כי עמדה מולדת ותקח את זלפה שפחחתה ותתן אתה
 ליעקב לאשה¹⁰ ותולד זלפה שפחחת לאה--לייעקב
 בן נ¹¹ ותאמר לאה בנד (בא נד) ותקרא את שמו נד
 ותולד זלפה שפחחת לאה בן שני ליעקב¹² ותאמר
 לאה--באשרדי כי אשדרוני בנות ותקרא את שמו אשר
 וילך רואבן בימי קציר חטים וימצא דודאים¹³
 בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה
 תני נא לי מדורדי בנך¹⁵ ותאמר לה המעת קחתך

ויאמר אליו מלאך האלים בחולם--יעקב ואמר הנני ¹² ויאמר שא נא ענייך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדמים וברדים כי ראייתי את כל אשר לבן עשה לך ¹³ אני האל בית אל אשר משחת שם מצבאה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזות ושוב אל ארץ מולדתך ¹⁴ ועתען רחל ולאה ותאמRNAה לו השודן לנו חלק ונחלה בביית אבינו ¹⁵ הלו נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל נם אכול את כספנו ¹⁶ כי כל העשר אשר חציל אליהם מאבינו--לנו הוא ولבניו ועתה כל אשר אמר אליהם אליך--עשה ¹⁷ ויקם יעקב ויישא את בניו ואת נשיו על הנמלים ¹⁸ וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש--מקנה קניינו אשר רכש בפרקן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצתה כנען ¹⁹ ולבן הילך לנו את צאנו ותגנב רחל את החרפם אשר לאביה ²⁰ ויגנוב יעקב את לבן הארמי--על בליך הנגיד לו כי ברחה הוא ²¹ ויברחה הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנهر וישם את פניו הדר הגלעד ²² ווינד לבן ביום השלישי כי ברחה יעקב ²³ ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אותו בהר הגלעד ²⁴ ויבא אליהם אל לבן הארמי בחלם הלילה ויאמר לו השמר לך פון תדבר עם יעקב--מטוב עד רע ²⁵ וישג לבן את יעקב וייעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע את אחיו בהר הגלעד ²⁶ ויאמר לבן לע יעקב מה עשית ותגניב את לבבי ותנגן את בניי כשביות חרב ²⁷ למה נחbatchת לברחה ותגניב אתוי ולא הנגדתי לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתף ובכמורה ²⁸ ולא נשתני לנשק לבני ולבני עתה הסכלה עשו ²⁹ יש לאלי ידי לעשות עמכם רע ואלחי אביכם אם אש אמר אליו לאמור השמר לך מדבר עם יעקב--מטוב עד רע ³⁰ ועתה הילך הילכת כי נכסף נכספהה לבית והטלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאת כל אשר לבן בו וככל חום בכשבים ויתן ביד בניו ³⁶ וישם דרך שלוש ימים ביןינו ובין יעקב וייעקב רעה את צאן לבן-הנותרת ³⁷ ויקח לו יעקב מקל לבנה לה-לו וערמון וופצל בהן פצלות לבנות-מחשף הלבן אשר על המקלות ³⁸ ויצן את המקלות אשר פצל בראתים בשקתו המים--אשר תבאן הצאן לשותה לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשותות ³⁹ ויחמו הצאן אל המקלות ותלן הצאן עקדים נקדמים וטלאים ⁴⁰ והכשבים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וככל חום בצאן לבן ווישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן ⁴¹ והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעני הצאן בראתים--לייחמנה במקלות ⁴² ובהעטיף הצאן לא ישים והוא העטפים ללبن והקשרים ליעקב ⁴³ ויפורץ האיש מד מאד והוא לו צאן רבות ושפחות ועבדים ונמלים וחמדים **31** וישמע את דברי בני לבן לאמר לך יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו--עשה את כל הכבד הזה ² וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כחמול שלשות ³ ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהייה עמד ⁴ ויאמר יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאו ⁵ ויאמר להן ראה אני את פני אביכן כי איןנו אליו כתמל שלשם ואלחי אבי היה עמד ⁶ ואתנה ידעתן כי בכל כחו עבדתי את אביכן ⁷ ואביכן התל כי והחלה את משכrichtי עשרה מנים ולא נתנו אליהם להרע עmedi ⁸ אם כי יאמר נקדמים יהיה שכרכך--וילדו כל הצאן נקדמים ואם כי יאמר עקדים יהיה שכרכך--וילדו כל הצאן עקדים ⁹ ויצל אליהם את מקנה אביכם ויתן לך ¹⁰ ויהי בעת יחם הצאן ואשא עני וארא בחלים ותנה העתדים העלים על הצאן עקדים נקדמים וברדים ¹¹

אביך למה נבנתה את אללה ³¹ וויען יעקב ויאמר לבן כי יראה-כי אמרת פן תנול את בנותיך מעמי ³² עם אשר תמצא את אלליך לא יהוה-גנד אחינו הכהר לך מה עמדיך וכח לך ולא ידע יעקב כי רחל נבנתה ³³ ויבא לבן באهل יעקב ובאהל לאה ובאהלathy שמי האמתה-ולא מצא ויצא מeahל לאה ויבא באهل רחל ³⁴ ורחל לקחה את התרכפים ותשמעם בכרכ הממל-וחשב עליהם וימשש לבן את כל האהיל ולא מצא ³⁵ וחאמר אל אביה אל ייחד בעני אדרני כי לא אוכל لكم מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרכפים ³⁶ ויחור ליעקב וירב בלבון ויען יעקב ויאמר לבן מה חטאתי כי דלקת אהרי ³⁷ כי מששת את כל כל מה מצאת מכל כלבי ביתך-שים כה גנד אחיך ואחיך וויכיוו בין שניינו ³⁸ זה עשרים שנה אגצי עמק רחליך ועוזך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי ³⁹ טרפה לא הבאתו אליך-אנכי אחותנה מידוי תבקשה נבנתה יום ונבנתהليل ⁴⁰ הייתה ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדר שנייתו מעני ⁴¹ זה לישרים שנה בכרך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכrichtי עשרה שנים ⁴² לולאי אליה אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי-כי עתה ריקם שלחתי את עני ואת יניע כפי ראה אלדים-וירוכ/amesh ⁴³ ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנות והבנות בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי והוא ולבנתו מה עשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו ⁴⁴ ועתה לכיה נכרתת ברית-אני ואתה והיה לעדר בינוי ובינך ויקח יעקבaben וירימה מצבח ⁴⁵ ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו נל ויאכלו שם על הנגל ⁴⁷ ויקרא לו לבן גיר שהדotta ויעקב קרא לו נלעד ⁴⁸ ויאמר לבן הנגל הזה עד בינוי ובינך היום

32 ויעקב הלך לדרכו ויפגע בו מלאכי אלהים ² ויאמר יעקב כאשר ראם מהנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מהנים ³ ווישלח יעקב מלאכים לפני אל שעשו אחיו ארצה שעיר שרה אדורם ⁴ ויצאו אתם לאמר מה תאמרון לאדרני לעשו מה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתוי ואחר עד עתה ⁵ ויהיו לי שוד וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להניד לאדרני למצא חן בענין ⁶ וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הילך לקרארתק וארבע מאות איש עמו ⁷ וירא יעקב מאד וייצר לו ויחוץ את העם אשר אותו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים-⁻ לשני מהנות ⁸ ויאמר אם יבוא עשו אל מהנה האחת והכהו-והיה מהנה הנשאר לפלייה ⁹ ויאמר יעקב אליו אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אליו שוב לארץך ולמולדהך-וואיטבה עמק ¹⁰ קתני כי בכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך במקלי עברתי את הרordan הזה ועתה היתי לשני מהנות ¹¹ הצלני נא מיד אחוי מיד עשו כי ירא אנכי

על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום זהה כי נגע בcpf ירך יעקב בnid הנשה

33 וישא יעקב עינוי וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחוץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות ² ווישם את השפחות ואת ילדיהם ראשונה ואת לאה וילדיה אחנים ואת רחל ואת וסף אחנים ³ והוא עבר לפניהם וישתחוו ארצתם שבע פעמים עד נשחו עד אליו ⁴ וירץ עשו לקראותו ויחבקו וויפל על צוארו ווישקחו ויבכו ⁵ וישא את עינוי וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר-הילדים אשר חנן אלהים את עבדך ⁶ ותגשן השפחות הנה ולדיהם ותשתחוו ⁷ וותגש נם לאה וילדיה ותשתחוו ואחר גש יוסף ורחל--ותשתחוו ⁸ ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצאה חן בעוני אדרני ⁹ ויאמר עשו יש לי רב אחיך ידי לך אשר לך ¹⁰ ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאי חן בעיניך ולקחת מנהתי מידיו כי על כן ראיית פניך בראת פנוי אליהם-ותרצני ¹¹ קח נא את ברחותי אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל וופצר בו ויקח ¹² ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לננדך ¹³ ויאמר אליו אדרני ידע כי הילדים רכימים והצאן והבקר עלות אדרני לפני יעדרו ואני אנתנה לה לאיידן המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדרני שעורה ¹⁵ ויאמר עשו-אנינה נא עמד מן העם אשר ביום הוא עשו לדרכו שעורה ¹⁶ וויעקב נסעה סכתה המוקם סכות ¹⁸ ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבא מפדן ארם ויהן את פנוי העיר ¹⁹

אתו--פָּנִים יבוֹא וְהַכְנֵי אֶם עַל בְּנֵים ¹² וְאַתָּה אָמַרְתָּ הַיְתָב אִיטִּיב עַמְקָם וְשָׁמְתוּ אֶת זְרֻעָה כְּחֹלָה הַיּוֹם אֲשֶׁר לֹא יִסְפֵּר מְרֻב ¹³ וְוַילְּן שֵׁם בְּלִילָה הַהְוָא וַיְקַח מִן הַבָּא בַּיּוֹדָה מִנְחָה--לְעַשׂו אֲחֵיו ¹⁴ עַזְּמָם מַאֲדִים וּזְשִׁים עַשְׂרִים רְחִלִּים מֵאֲתִים וְאַלְמִים עַשְׂרִים ¹⁵ גְּמַלִּים מִנְיקָות וּבְנִיהם שְׁלַשִּׁים פְּרוֹת אֲרָבִים וּפְרָטִים עַשְׂרִים אֶתֶּן עַשְׂרִים וּעִירִים עַשְׂרִים ¹⁶ וַיַּוְתֵּן בַּיּוֹד עֲבָדָיו עַדְרָה בֵּין עַדְרָ וּבֵין עַדְרָ וְיֹאמֶר אֶל עֲבָדָיו עַבְרוּ לִפְנֵי וּרוֹחַ תְּשִׁימוּ יְפַנֵּשׁ עַשְׂוֵא אֶחָיו וְשָׁאַלְךָ לְאָמֵר לְמַי אַתָּה וְאַתָּה תַּלְךְ וּלְמַי אֱלֹהָה לְפִנֵּיךְ ¹⁸ וְאָמַרְתָּ לְעַבְדָּךְ לִיעַקְבָּם-מִנְחָה הַוָּא שְׁלֹוחָה לְאָדָנִי לְעַשׂו וּהַנָּה נִמְהָא אַחֲרֵינוּ ¹⁹ וַיְצִוֵּם אֶת הַשְׁנִי נִמְהָא אַתְּ הַשְׁלִישִׁים נִמְהָא אֶת כָּל הַחֲלִבִּים אַחֲרֵי הַעֲדָרִים לְאָמֵר כַּדְבֵּר הַזָּה תְּדַבְּרוּן אֶל עַשְׂוֵא בְּמִצְאָכֶם אֲתָּה ²⁰ וְאָמְרָתָם-גַּם הַנָּה עַבְדָּךְ יְעַקְבָּם אֲחָרֵינוּ כִּי אָמַר אַכְפָּרָה פְנֵיו בְּמִנְחָה הַהְלָכָת לִפְנֵי וְאַחֲרֵי כֵּן אָרָא הַפְנֵי אָוְלִי יְשָׁא פְנֵי ²¹ וְהַעֲבֵר הַמִּנְחָה עַל פְנֵיו וְהַוָּא לָן בְּלִילָה הַהְוָא בְּמִנְחָה ²² וַיַּקְם בְּלִילָה הַוָּא וַיְקַח אֶת שְׁתִי נְשִׁוָּה וְאֶת שְׁתִי שְׁפָחָתוֹ וְאֶת אֶחָד עַשְׂרֵן יְלִדְיוֹ וַיַּעֲבֵר אֶת מַעֲבָר יְבָק ²³ וַיְקַח-וַיַּעֲבֵר אֶת אֶשְׁר לו ²⁴ וַיַּוְתֵּר יעקב לְבָדוֹ וַיַּאֲבַק אִישׁ עַמוֹּ דַע עַלוֹת הַשָּׁחָר ²⁵ וַיַּרְא כִּי לֹא יִכְלֶל וַיַּגְעַן בְּכֶף יְרָכוֹ וַתַּקְעַן כֶּף יְרָךְ יעקב בְּהַאֲבָקוּ עַמוֹּ לֹו וַיַּאֲבַק שְׁלֹחָנוּ כִּי עַלְהָה הַשָּׁחָר וַיִּאמֶר לֹא אַשְׁלַחךְ ²⁶ וַיִּאמֶר שְׁלֹחָנוּ כִּי עַלְהָה הַשָּׁחָר וַיִּאמֶר לֹא אַשְׁלַחךְ כִּי אָמַר בְּרַכְנִי ²⁷ וַיִּאמֶר אָלוֹ מוֹה שְׁמֵךְ וַיִּאמֶר יעקב כִּי אָמַר יִשְׂרָאֵל כִּי אָמַר לֹא יעקב יִאֲמֵר עוֹד שְׁמֵךְ--כִּי אָמַר יִשְׂרָאֵל כִּי אָמַר שְׁמֵךְ וַיִּאמֶר תְּשִׁירֵת עַם אֱלֹהִים וְעַם אֲנָשִׁים וְחַוְלָל ²⁹ וַיִּשְׁאַל יעקב וַיִּאמֶר הַגִּידָה נָא שְׁמֵךְ וַיִּאמֶר לְמַה זֶה תְּשַׁאֲלֵל לְשָׁמֵי וַיַּבְרַךְ אֶת שֵׁם ³⁰ וַיִּקְרַא יעקב שֵׁם הַמָּקוֹם פְנַיָּאל כִּי רָאוּתוּ אֱלֹהִים פְנִים אֶל פְנִים וְתַגְצִל נֶפֶשִׁי ³¹ לֹו הַשְׁמֵשׁ כַּאֲשֶׁר עָבֵר אֶת פְנַיָּאל וְהַוָּא צָלָע עַל יְרָכוֹ

אל שער ערים וידברו אל אנשי ערים לאמר ²¹
הנושאים האלה שלמים הם אנתנו וישבו בארץ ויסחרו
אתה והארץ הנה רחבה ידיים לפניהם את בנהם נכח
לן לנשימים ואת בנותינו נתן להם ²² אך בזאת יאטו
לנו האנשים לשבחת אותנו--להיות עם אחד בהמול
לנו כל זכר כאשר הם נמלים ²³ מקניהם וככל
בזמן המת הלויא לנו הם אך נאותה להם וישבו אותנו
²⁴ וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער
עירו וימלו כל זכר--כל יצאי שער עירו ²⁵ וכי
ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב
שמעון ולוי אחיך דינה איש חרבו וייבאו על העיר
בתח ויהרגו כל זכר ²⁶ ואת חמור ואת שכם בנו
הרנו לפיה חרבו ויקחו את דינה מביתם שכם ויצאו ²⁷
בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר--אשר טמאו
אחותם ²⁸ את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת
אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו ²⁹ ואת כל חילם
ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר
בביתה ³⁰ ויאמר יעקב אל שמעון ולא לוי עכרתם
אתى להבאוני ביישב הארץ בכנען ובפרדי ואני
מי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי ³¹
ויאמרו הכוונה יעשה את אהותנו

35 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב
שם ועשה שם מזבח--לאל הנראה אלקיך בברחך
מן פנוי עשו אהיך ² ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר
עמו הסרו את אלהי הנזכר אשר בתיכם והטהרו
והחליפו שמילתיכם ³ ונקומה נעללה בית אל ועשה
שם מזבח לאל הענה את בים צratio ויהי עמידי
בריך אשר הলכתוי ⁴ ויתנו אל יעקב אה כל אלהי
הנזכר אשר בידם ואת הנזומים אשר באזוניהם ויטמן
אתם יעקב תחת האלה אשר עם שכם ⁵ ויסעו ויהי
חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו
והוא נכבד מכל בית אביו ²⁰ ויבא חמור ושכם בנו

ויקן את חלקלת השדה אשר נתה שם אהלו מיד בני
חמור אבי שכם--במאה קשיטה ²⁰ ויצב שם מזבח
ויקרא לו--אל אלהי ישראל

34 והזא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות
בכבודה הארץ ² וירא אתה שכם בן חמור החוי--נשיא
הארץ ויקח אותה ושבב אותה ויענה ³ ותדרבק נפשו
ברינה בת יעקב ויאחיב את הנער וידבר על לב
הנער ⁴ ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את
הילדה הזאת לאשה ⁵ ויעקב שמע כי טמא את דינה
בתו ובנו היו את מקנהו בשדה והחריש יעקב עד
באים ⁶ ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אותו ⁷
ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים
ויחדר להם מאר כי נבלעה עשה בישראל לשכב את
בת יעקב וכן לא יעשה ⁸ וידבר חמור אתם לאמר
שם בני חזקה נפשו בכתכם--תנו נא אתה לו לאשה
וזחתתנו אותנו בנתיכם תנתנו לנו ואת בנותינו תקחו
לכם ⁹ ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם--שבו
וסחררו והאחזו בה ¹⁰ ויאמר שכם אל אביה ואל
אתיה אמרazzן בעיניכם ואשר תאמרו אליו אתן ¹¹
הרבו עלי מאר מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אליו
ותנו לי את הנער לאשה ¹² ויענו בני יעקב את שכם
ואת חמור אביו במרמה--וירדרבו אשר טמא את דינה
אתם ¹⁴ ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר
זהה--لتת את אהותנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפיה
הוא לנו ¹⁵ אך בזאת נאות لكم אם תהיו כמוני להמל
לכם כל זכר ¹⁶ ונתנו את בנותינו لكم ואת בנותיכם
נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד ¹⁷ ואם לא
תשמעו אלינו להמול--ולקחנו את בתנו והלכנו ¹⁸
ויתבעו דבריהם בעני חמור ובעני שכם בן חמור
ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפי בכת יעקב
בראשית

הארבע--הוא חברון אשר נר שם אברם ויצחק ²⁸ אחריו בני יעקב ⁶ ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען- והוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו ⁷ ויין שם מובה ויקרא למקום אל בית אל כי שם נמלו אליו האלדים בברחו מפני אחיו ⁸ והמת דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא

36 ואלה תלדות עשו הוא אדום ² עשו לך את נשוי מבנות כנען את ערדה בת אילון החתי ואת אלילימה בת ענה בת צבעון החוי ³ ואות בשמות בת שמעאל אהות נביות ⁴ ותולד ערדה לעשו את אליפז ובשנתה ילדה את רעיאל ⁵ ואהליימה ילדה את עיש (יעוש) ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר יلدו לו בארץ כנען ⁶ ויקח עשו את נשוי ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בחתתו ואת כל קניינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו ⁷ כי היה רוכשם רב משbat ייחדו ולא יכולת ארץ מגוריהם לשאת אתם--מן פניו מקניהם ⁸ וישב עשו בהר שער עשו הוא אדום ⁹ ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שער ¹⁰ ואלה שמות בני עשו אליו איליפז-תימן אומר צפוי בשמות אשת עשו ¹¹ ויהיו בני איליפז-תימן ואלה גבעות ונקנו ¹² ותמנע היותה פילגש לאיליפז בן עשו ותולד לאיליפז את מלך אלה בני ערדה אשת עשו ¹³ ואלה בני רעואל נתה זורה שמה ומזה אלה היו בני בשמות אשת עשו ¹⁴ ואלה היו בני אהליימה בת ענה בת צבעון--אסת עשו ותולד לעשו את עיש (יעוש) ואת יעלם ואת קרח ¹⁵ אלה אילופי בני עשו בני אילופו בכור עשו--אלוף תימן אלף אומר אלף צפו אלף קנו ¹⁶ אלף קרח אלף נעתם אלף עמלק אלה אלף אלף בארכן אדום אלה בני ערדה ¹⁷ ואלה בני רעואל בן עשו--אלוף נתה אלף זורה אלף שמה אלף מזה אלה אילופי רעואל בארכן אדום-- אלה בני בשמות אשת עשו ¹⁸ ואלה בני אהליימה

אחרי בני יעקב ⁶ ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען- הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו ⁷ ויין שם מובה ויקרא למקום אל בית אל כי שם נמלו אליו האלדים בברחו מפני אחיו ⁸ והמת דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אילון בכוות ⁹ וירא אלהים אל יעקב עוד בבא מפדן ארם ויברך אותו ¹⁰ ויאמר לו אלהים שמק יעקב לא יקרא שמק עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמק ויקרא את שמו ישראל ¹¹ ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה--גנו וקהל גנים יהיה ממק לAbrham ול יצחק--לך אהנה ולזרעך אחיך אתן את הארץ ¹² ויעל מעליו אליהם במקום אשר דבר אותו ¹³ ויבצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אותו ¹⁴ יעקב את שם המקום אשר דבר אותו שם אלהים-- מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן ¹⁵ ויקרא מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן אלהים-- יעקב את שם המוקם אשר דבר אותו שם אלהים-- בית אל ¹⁶ ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותולד רחל ותקש בלדרת ¹⁷ ויהי בהקשתה בלדרת והאמיר לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך ¹⁸ ויהי בצאת נפשה כי מטה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין ¹⁹ ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא מצבת קברת רחל עד היום מצבת על קברתה--הוא מצבת קברת רחל עד היום ויסע ישראל ויט אלה מהלאה למונדל עדר ²² ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראוון וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר ²³ בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר זבולון ²⁴ בני רחל יוסף ובנימין ובנוי בלהה שפת רחל דן ונפתלי ²⁵ ובנוי זלפה שפתה לאה נד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם ²⁷ ויבא יעקב אל יצחק אביו מمرا קריית

אלופי אדורם למשבthem בארץ אחזותם--הוא עשו אבי אתה עשו--אלוף יעוש אלף יעלם אלף קרח אלה אלופי אהלייבמה בת ענה--אסת עשו ¹⁹ אלה בני עשו אדורם ואלה אלופיהם הוא אדורם ²⁰ אלה בני שער החרוי ישבי הארץ לוטן ושביל צבעון וענה ²¹ זודשן ואצר ודיישן אלה אלופי החרוי בני שער בארץ אדורם ²² ויהיו בני לוטן חרי והימם ואחותו לוטן תמנע ²³ ואלה בני שובל עلون ומנחת ועיבל שפו ואונם ²⁴ ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר ברעתו את החמורים לצבעון אביי ²⁵ ואלה בני ענה דשן ואהלייבמה בת ענה ²⁶ ואלה בני דישן-חמדן ואשבן ויתרין וכרכן ²⁷ אלה בני אצר-בלחן ועון וען ²⁸ אלה בני דישן עוז וארן ²⁹ אלה אלופי החרוי אלף לוטן אלף אצרא אלף צבעון אלף ענה ³⁰ אלף דשן אלף אצרא אלף דישן אלה אלופי החרוי לאלפיים בארץ שער ³¹ ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדורם--לפניהם מלך לבני ישראל ³² ומלך באדורם בלע בן בעור ושם עיררו דנבהה ³³ וימת בלע ומלך תחתיו יובב בן זרח מבצראה ³⁴ וימת יובב ומלך תחתיו חשם מארץ התימני ³⁵ וימת חשם ומלך תחתיו הדר בן בדר המכה את מדין בשדה מואב ושם עיררו עיטה וימת הדר ומלך תחתיו שמלה ממשרקה ³⁶ וימת שמלה ומלך תחתיו שאול מרוחבות הנهر ³⁸ וימת שאול ומלך תחתיו בעל חנן בן עכבר ³⁹ וימת בעל חנן בן עכבר ומלך תחתיו הדר ושם עיררו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זחב ⁴⁰ ואלה שמות אלופי עשו למשפחותם למקומם בשמותם אלף תמנע אלף עלוה אלף יתת ⁴¹ אלף אהלייבמה אלף אלה אלף פין ⁴² אלף קנו אלף תימן אלף מבצר ⁴³ אלף מגידיאל אלף עירם אלה אחיו וימצאים בתרן ¹⁸ ויראו אותו מרחק ובטרם

38 וַיְהִי בַּעֲתַה הַחֹא וַיָּרֶד יְהוָה מֵאַחֲיו וַיַּשְׁלַח אֶל אֲחָיו הַנָּה בְּעַל הַחֶלְמוֹת הַלְׂזָה - בָּא 20 וַיַּעֲתֵה לֵלָו
 עַד אִישׁ עֲדָלָמִי וְשָׁמוֹ חִירָה 2 וַיֹּרֶא שֶׁיְהוָה בְּתָן
 אִישׁ כְּנֻעָנוֹ וְשָׁמוֹ שֹׁועַ וְקִיחָה וְיַבָּא אֲלִיהָ 3 וְתָהָר וְתָלָד
 בָּן וַיַּקְרָא אֶת שְׁמוֹ עַד 4 וְתָהָר עַד וְתָלָד בָּן וַיַּקְרָא
 אֶת שְׁמוֹ אָנוֹן 5 וְתָסַף עַד וְתָלָד בָּן וַיַּקְרָא אֶת שְׁמוֹ
 שֶׁלָּה וְתָהָר בְּכִזְבָּב בְּלַדְתָּה אָטוֹ 6 וַיַּקְחַ יְהוָה אֲשֶׁר
 לָעַר בְּכָרוֹ וְשָׁמָה תָּמָר 7 וַיַּהַי עַר בְּכָרָר יְהוָה -
 רָע בְּעַנִּי יְהוָה וְיִמְתָּהוּ יְהוָה 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה לְאָנוֹ
 בָּא אֶל אֲשֶׁת אֲחִיךְ וַיְבִם אֶתְּהָ וְהַקְמָה זָרָע לְאֲחִיךְ 9
 וַיַּדַּע אָנוֹן כִּי לֹא לֹו יְהִי הַזָּרָע וְהִיא אֶם בָּא אֶל
 אֲשֶׁת אֲחָיו וְשָׁחַת אֶרְצָה לְבָלְתִּי נָתַן זָרָע לְאֲחָיו 10
 וַיַּרְעַז בְּעַנִּי יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה וְיִמְתָּה נָם אָטוֹ 11 וַיֹּאמֶר
 יְהוָה לְתָמָר כְּלָתוֹ שְׁבִי אֶלְמָנָה בֵּית אֲבִיךְ עַד יִגְדָּל
 שֶׁלָּה בְּנֵי - כִּי אָמַר פָּנִים יָמוֹת נָם הוּא אֲחָיו וְתָלָד תָּמָר
 וְחַשְׁבָּה בֵּית אָבִיה 12 וַיָּרֶבּוּ הַיּוֹםִים וְתָמָת בְּתַשְׁעָ אֲשֶׁת
 יְהוָה וְיִנְחַם יְהוָה וַיַּעַל גְּזִוִּי צָאָנוּ הַוָּא וְחוּרָה
 רָעָהוּ הַעֲדָלָמִי - תָּמְנָתָה 13 וַיַּגְדֵּל לְתָמָר לְאָמֵר הַנָּה
 חִמֵּיךְ עַלְלה תָּמְנָתָה לְגַזְעָנוֹ 14 וְחַסְרָבָן בְּנֵי אֶלְמָנָותָה
 מַעֲלָה וְחַכָּס בְּצַעִיף וְתַחַעַלְפָה וְחַשְׁבָּה בְּפִתְחָ עִנְיִנִים
 אֲשֶׁר עַל דָּרָךְ תָּמְנָתָה כִּי רָאתָה כִּי גַדְלָל שֶׁלָּה וְהָוָא
 לְאָנְתָה נָלָאשָׁה 15 וַיַּרְאֶה יְהוָה וַיַּחַשְׁבָּה לְזָוָנה
 כִּי כְּסָתָה פְּנֵיה 16 וַיַּטְאֵלָהּ אֶל הַדָּרָךְ וַיֹּאמֶר הַכְּבָה נָא
 אָבוֹא אֲלֵיכְ כִּי לֹא יַדְעַכְיָ כְּלָתוֹ הָוָא וְתָאֵמָר מָה תַּתְן
 לִי כִּי תָבֹא אַלְיָ 17 וַיֹּאמֶר אַנְכִי אַשְׁלָחָנְדִי עַזְוִים מִן
 הַצָּאן וְתָאֵמָר אֶם תַּתְן עַרְבָּון עַד שְׁלָחָךְ 18 וַיֹּאמֶר מָה
 הַעֲרָבָן אֲשֶׁר אָתָן לְךָ וְתָאֵמָר חַתְמָךְ וְפַתְילָךְ וְמַטָּךְ
 אֲשֶׁר בַּדְקָךְ וַיַּתְן לְהָוָא אֲלִיהָ וְתָהָר לֹו 19 וְהַקְמָה
 וְתָלָד וְחַסְרָבָן צַעִיףָה מַעֲלָה וְתָלָבָשָׁ בְּנֵי אֶלְמָנָותָה
 20 וַיַּשְׁלַח יְהוָה אֶת נְדוּי הַעֲזִים בַּיָּד רָעָהוּ הַעֲדָלָמִי
 לְקַחְתָּ הַעֲרָבָן מִידָּהָא וְלֹא מֵצָאָה 21 וַיַּשְׁאַל
 מִכְרָו אֶת אֲלֹמְרִים לְפֹטִיפָר סְרִיס פְּרֻעָה שֶׁר
 אֶת אֱנֹשִׁים מִקְמָה לְאָמֵר אֲיהָ הַקְרָדָה הָוּא בְּעַנִּים עַל

הַטְבָּחִים

הדרך ויאמרו לא היה בזו קדשה ²² ויישב אל יהודה ויאמר לא מצאתה ונום אנשי המקום אמרו לא היה בזו קדשה ²³ ויאמר יהודה תקח לה פן נהייה ליבו גנה שלחו תני הוה ואתה לא מצאתה ²⁴ ויהיו כמשלש חדים ויגר ליהודה לאמר זונת תמר כלתך ונם הנה הרה לזוננים ויאמר יהודה הוציאו ותשרכ ²⁵ הוא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא-למי החתמת והפטילים והמתה האלה ²⁶ ויכר יהודה ויאמר צדקה ממוני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא ישע עוד לדעתה ²⁷ ויהי בעת לדתת והנה תאומים בכתנה ²⁸ ויהי בלבדתו ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשנה ²⁹ ויהי כמשיב ידו ותנה יצא אחוי ותאמר מה פרצת עלייך פרץ ויקרא שמו פרץ ³⁰ ואחר יצא אחוי אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח

39 יוסף הורד מצרים וקנחו פושיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד היישמעאים אשר הורדתו שמה ² ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצילich ויהי בבית אדניו המצרי ³ וירא אדניו כי יהוה אותו וכל אשר הוא עשה יהוה מצילich בידיו ⁴ ומוצא יוסף חן בעינויו וישרת אותו ויפקדתו על ביתו וכל יש לנו נתן בידו ⁵ ויהי מאז הפקוד אותו בבית המצרי ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בוגל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו-בבית ובשדה ⁶ ויעזב כל אשר לו בוד يوسف ולא ידע אותו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי يوسف יפה תאר ויפה מראה ⁷ ויהי אחר הדברים האלה ותשא את אדניו את עיניה אל يوسف ותאמיר שכבה עמי ⁸ ויאמן-ויאמר אל את אדניו הן אדני לא ידע אני מה בבית וכל אשר יש לו נתן בידי ⁹ איננו גודל בבית ואשר הוא עשה יהוה מצילich

40 ויהי אחר הדברים האלה חטא משקה מלך מצרים והאפה--לאדניהם למלך מצרים ² ויקצף פרעה על שני סריסיו--על שר המשקים ועל שר האופים ³ ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים-- אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם ⁴ ויפקד שר הטבחים את יוסף אל יוסף וישראל שכבה עמי

במשמר זוחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה
אחד-איש כפתרון חלומו המשקה והאפה אשר
וישכחו

41 ויהי מקץ שנותים ימים ופרעה חלם והנה עמד
על הiar ² והנה מן הiar עלת שבע פרות יפות
מראה ובריאותبشر ותרעינה באחו ³ והנה שבע
פרות אחרות עלות אחריהן מן הiar רעוט מראה
ודקותبشر ותעומדנה אצל הפרות על שפת הiar ⁴
ותأكلנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את
שבע הפרות יפות המראה והבריאות וייקץ פרעה ⁵
וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה
אחד-בריאות וטבות ⁶ והנה שבע שבלים דקות
ושורופת קרים-צמחות אחריהן ⁷ ותבלענה השבלים
דקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ
פרעה והנה חלום ⁸ ויהי בפרק ותפעם רוחו וישלח
וירא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר
פרעה להם את חלומו ואין פותר אותם לפרקעה ⁹
וידברשר המשקים את פרעה לאמר את חטא
אני מזכיר היום ¹⁰ פרעה קצף על עבדיו ויתן אני
במשמר ביתשר הטבחים-אתוי ואתשר האפים ט
ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון
חלומו חלמנו ¹¹ ושם ארנו נער עברי עבר לשדר
הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתיו איש
חלומו פתר ¹² ויהי כאשר פתר לנו כן היה אני
הшиб על בני ואותו תלה ¹⁴ וישלח פרעה ויקרא את
יוסף ויריצחו מן הבור ויגלח ויחלף שמלהיו ויבא
אל פרעה ¹⁵ ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי
ופתר אין אותו ואני שמעתי עלייך לאמר תשמע חלום
לפתר אותו ¹⁶ ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי
אליהם יענה את שלום פרעה ¹⁷ וידבר פרעה אל
יוסף בחלמי הני עמד על שפת הiar ¹⁸ והנה מן
הiar עלת שבע פרות בריאותبشر ויפת התאר

במשמר זוחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה
מלך מצרים אשר אסורים בכית הסהר ⁶ ויבא
אליהם יוסף בבקר וירא אתם והם צעפים ⁷ וישראל
את סריסי פרעה אשר אותו במשמר בית אדניו--
לאמר מודיע פניכם רעים היום ⁸ ויאמרו אלו--
חלום חלמוני ופתר אין אותו ויאמר אלהים יוסף הלו
לאלהים פתרנים-ספרנו נא ⁹ ויספר שר המשקים
את חלומו ל יוסף ויאמר לו--בחלומי והנה נפן לפני
¹⁰ ובגפן שלשה שרנים והוא כפרחת עלתה נצה
הבשילוeschelthia העניים טוכס פרעה בידי ואכח
את העניים ואשחת אתם אל כוס פרעה וatan את
הeos על כף פרעה ¹¹ ויאמר לו יוסף זה פתרנו
שלשת השרגנים-שלשת ימים הם ¹³ בעוד שלשת
ימים ישא פרעה את ראש והשיבך על ננד ונתה
eos פרעה בידיו כמשפט הראש אשר היה משקו
¹⁴ כי אם זכרתני אתה כאשר ייטב לך ועשית נא
עמרי חסד והזורתני אל פרעה והזורתני מן הבית
זהו ¹⁵ כי גנב גנבתי מארץ העברים ונם פה לא
עשיתי מאומה כי שמו אני בבור ¹⁶ וירא שר האפים
כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה
שלשה סלי חרי על הראש ¹⁷ ובסל העליון מכל
מאכל פרעה-מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל-
על הראש ¹⁸ ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת
הסלים-שלשת ימים הם ¹⁹ בעוד שלשת ימים ישא
פרעה את ראשך מעליך ותלה אותו על עץ ואכל
העוף את ברך מעליך ²⁰ ויהי ביום השלישי יום
הולדת את פרעה ויעש מיטה לכל עבדיו ויא
את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים-בתוך
עבדיו ²¹ וישב את שר המשקים על משקו ויתן
eos על כף פרעה ²² ואת שר האפים תלה כאשר

ותרעינה באחו ¹⁹ והנה שבע פרות אחרות עלות
 אחריהן דלות ורעות תארא מאיד וركות בשער לא
 כזה-איש אשר רוח אלהים בו ²⁰ ויאמר פרעה אל
 ראיינו כהנה בכל ארץ מצרים לרע ²¹ ותאכלנה
 הפרות הרקוט וחרעת-את שבע הפרות חרואשנות
 הביריאת ²² ותבאה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל
 קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלת ואיזע ²³ וארא
 בחלמי והנה שבע שבלים עלתה בקנה אחד-מלאת
 טבות ²⁴ והנה שבע שבלים צנמות דקוט שרפות
 קרים--צמחות אחריהם ²⁵ ותבלען השבלים הדקמת
 את שבע השבלים הטבות ואמר אל החרטמים ואין
 מגיד לי ²⁶ ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד
 הוא את אשר האלהים עשה הנגיד לפרקעה ²⁷ שבע
 פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת
 שבע שנים הנה חלום אחד הוא ²⁸ ושבוע הפרות
 הרקות והרעת העלה אחריהן שבע שנים הנה ושבע
 השבלים הרקוט שדיפות הקדים-יהו שבע שני רעב
 הוא הדרבר אשר דברתו אל פרעה אשר האלהים
 עשה הראה את פרעה ²⁹ הנה שבע שנים באות-
 שבע גדול בכל ארץ מצרים ³⁰ וקמו שבע שני
 רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה
 הרעב את הארץ ³¹ ולא יודע השבע בארץ מפני
 השנות החולום אל פרעה פעים--כי נכוון הדבר
 מעם האלהים וממהר האלהים לעשתו ³² ועתה ירא
 פרעה איש נבון וחכם וישיתחו על ארץ מצרים ³³
 עשה פרעה ויפקד פקידים על הארץ ווחמש את הארץ
 מצרים בשבע שני השבע ³⁴ ויקבצו את כל אכל
 השנים הטבות הבאת האלה ויצברו בר תחת יד
 פרעה אכל בערים-ושמרו ³⁵ והיה האכל לפקדון
 הארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים
 וללא תכרת הארץ-ויתיב הדבר בעני פרעה ³⁶
 לכט אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו ³⁷ והרעב היה

על כל פניהם שבר רעבון בתיכם ²⁰ ואת אחיכם הקטן
תביוו אליו ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן ²¹
ויאמרו איש אל אחיו אבל אשימים אנחנו על אחינו
אשר דאיינו צרת נפשו בחתוננו אלינו ולא שמענו
על כן באה אלינו הצרה הזאת ²² ויען ראובן אתם
לאמר הלווא אמרתי אליכם לאמר אל תחתאו בילד-
ולא שמעתם ונם דמו הנה נדרש ²³ והם לא ידעו
כי שמע יוסף כי המליחן בינו לביןם ²⁴ ויסב מעלייהם
ויבך וישב אליהם וידבר אליהם ויקח מאתם את
שמעון ויאסר אותו לעיניהם ²⁵ ויצו יוסף וימלאו את
כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולחתת
לهم צדה לדרך ויעש להם כן ²⁶ וישאו את שברם
על חמריהם וילכו משם ²⁷ ויפתח האחד את שקו
لتת מספוא לחמרו--במלון וירא את כספו והנה
הוא בפי אמתחתו ²⁸ ויאמר אל אחיו הושב כספי
ונם הנה באמתחתי ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיו
לאמר מה זאת עשה אלהים לנו ²⁹ ויבאו אל יעקב
אביהם ארצתה כנען ויגידו לו את כל הקרה אתם
לאמר ³⁰ דבר האיש אドני הארץ אתנו--קשות ויתן
אתנו מרגלים את הארץ ³¹ ונאמר אליו כנים אנחנו
לא היינו מרגלים ³² שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו
האחד איןנו והקטן היום את אבינו בארץ כנען ³³
ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים
אתם אחיכם האחד הניחו אני ואת רעבון בתיכם
קחו ולו ³⁴ והביוו את אחיכם הקטן אליו ואדעה כי
לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אtan לכם
את הארץ תשחררו ³⁵ ויהי הם מריקים שקייהם והנה
איש צורר כספו בשקו ויראו את צדרות כספיהם
המה וביהם--ויראו ³⁶ ונאמר אליהם יעקב אביהם
אני שכלהם יוסף איןנו ושמעון איןנו ואת בנימין
תקחו עלי היו כלנה ³⁷ ונאמר ראובן אל אביו לאמר

לכו הביאו שבר רעבון בתיכם ²⁰ ואת אחיכם הקטן
וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים ²⁷ וכל
הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב
בכל הארץ

42 וירא יעקב כי יש שבר למצרים ויאמר יעקב
לבניו למה תתראו ² ויאמר--הנה שמעתי כי יש שבר
מצרים רדו שם ושברו לנו שם ונחיה ולא נמות
וירדו אחיו יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן
בנימין אחיו יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן
יקראנו אסון ⁵ ויבאו בני ישראל לשבר בחוץ הבאים
כי היה הרעב בארץ כנען ⁶ ווישוף הוא השליט על
הארץ--הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחיו יוסף
וישתחוו לו אפיק ארצה ⁷ וירא יוסף את אחיו וכרכם
ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אליהם מאין
אתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל ⁸ ווישוף
את אחיו והם לא הכרחו ⁹ ווישוף--את החלומות
אשר חלם להם ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות
את ערות הארץ באתם ¹⁰ ויאמרו אליו לא אדרני
ועבדיך בא לשבר אכל ¹¹ וכלנו בני איש אחד נהנו
כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים ¹² ויאמר אליהם
לא כי ערות הארץ באתם לראות ¹³ ויאמרו שנים
עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד--בארץ כנען
והנה הקטן את אבינו היום והאחד איןנו ¹⁴ ויאמר
אליהם יוסף הוא אשר דברת אליכם לאמר--Margin
אתם ¹⁵ בזאת תבחן חי פרעה אם תצאו מזה כי אם
בבואה אחיכם הקטן נהגה ¹⁶ שלו מכם אחד ויקח את
אחיכם ואתם האسرו ויבחנו מרגלים אתם ¹⁷ ויאסף אתם
אם לא--חי פרעה כי מרגלים אתם ¹⁸ ויאמר אליהם יוסף ביום
אל משמר שלשת ימים ¹⁹ ויאמר אליהם יוסף ביום
השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא ¹⁹ אם
כנים אתם--אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם ואתם

מצרים ויעמדו לפני יוסף ¹⁶ וירא יוסף אתם את בניין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצדדים ¹⁷ ויעש דאייש כאשר אמר יוסף ויבא האש את האנשים ביתה יוסף ¹⁸ ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכספי השב באמתתינו בתילה אנחנו מוכאים--להתגלגל עליינו ולהתנפל עליינו ולקחת אתנו לעברים ואת חמדינו ¹⁹ ויגשו אל האש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית ויאמרו כי אדני ירד ירדנו בתילה לשבר אכל ²⁰ וייהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתתינו ²¹ וננה כסף איש בפי אמתתינו כספנו במשקלנו ונשב אותו בידנו ²² וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתתינו ²³ ויאמר שלום لكم אל תיראו אלהים ואלהי אביכם נתן لكم מطمון באמתתיכם--כספכם בא אל' ויזא אלהים את שמעון ²⁴ ויבא האש את האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליים ויתן מספוא לחמדיהם ²⁵ ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצדדים כי שמעו כי שם יאכלו לחם ²⁶ ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם וישתחו לו ארצתם ²⁷ וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם חזק אשר אמרתם--העדרנו חי ²⁸ ויאמרם שלום לעברים לאבינו--עדנו חי ויקדו וישתחוו (וישתחוו) ²⁹ ויאענו וירא את בניין אותו ויאמר זהה אחים הקטן אשר אמרתם אליו ויאמר אלהים יתנק בני וימתר יוסף כי נכמרו רחמי אל אותו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבק שמה ³⁰ וירחץ פניו ויצא יתפקיד--ויאמר שמו לחם ³² וישמו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרם האכלים אותו לבדם--כי לא יוכלו המצרם לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא

את שני בני תמיות אם לא אביאנו אליו תהנה אותו על ידי ואני אשיבו אליו ³⁸ ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחים מת והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו בה והזרתם את שיבתי בינו שאולה

(Sheol h7585)

43 והרעככבד בארץ ² וזה כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אבל ³ ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו האש לאמר לא תראו פנוי בלתי אחיכם אתם ⁴ אם ישך משלחה את אחינו אנתנו-- נרדה ונשברה לך אבל ⁵ ואם איןך משלחה לאנרד כי האש אמר אלינו לא תראו פנוי בלתי אחיכם אתם ⁶ ויאמר ישראל למה הרעתם לי--להnid לאיש העוד לכם אח ⁷ ויאמרו שאול שאל האש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היוש لكم אח וננד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע--כי יאמר הורידו את אחיכם ⁸ ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי--ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו ⁹ אני ערבענו-- מידי תבקשנו אם לא הביאתו אליך והצנתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים ¹⁰ כי לו לא התמה מהנו-- כי עתה שבנו זה פעמים ¹¹ ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו--קחו מזורת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנהה מעט צרי ומעט דבש נכתת וולט בטנים ושקדים ¹² וכסף משנה קחו בידכם ואת הכספי המושב בפי אמתתיכם תשיבו בידכם-- אולי משנה הוא ¹³ ואת אחיכם קחו וקומו שבו אל האש ¹⁴ ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האש ושלוח לכם את אחיכם אחר ואת בניין ואני כאשר שכלתה שכلت ¹⁵ ויקחו האנשים את המנחה הזאת וממנה כסף لكمו בידם ואת בניין ויקמו וירדו

נמצא הנבע בידו הוא יהיה לי עבר ואתם על
לשלום אל אביכם ¹⁸ ויגש אליו יהודה ויאמר כי
אדני ידבר נא עבדך דבר באוני אדני ואל יחר אף
בעבדך כי כמוך כפרעה ¹⁹ אדני שאל את עבדיו
לאמר הוש לכם אב או אח ²⁰ ונאמר אל אדני יש לנו
אב זקן וילד זקנים קtan ואחיו מטה יותר הוא לבודו
לאמו ואביו אהבו ²¹ ותאמיר אל עבדיך הורדתו אליו
ואshima עני עליו ²² ונאמר אל אדני לא יוכל הנער
לעוז את אביו ועזוב את אביו ומת ²³ ותאמיר אל
עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אחים- לא חספונ
לראות פני ²⁴ ויהי כי עליינו אל עבדך אבי וננד לו-
את דברי אדני ²⁵ ויאמר אבינו שברו לנו מעת
אכל ²⁶ ונאמר לא נוכל לדרשת אם יש אחינו הקטן
אתנו וירדנו- כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו
הקטן איננו אתנו ²⁷ ויאמר עבדך אבי אלינו אתם
ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי ²⁸ ויצא האחד מאי
ואמר אך טרף טרף ולא ראיתי עד הנה ²⁹ ולקחתם
כם את זה מעם פני וקרדו אסון- והורדתם את שיבתי
ברעה שללה (Sheol h7585) ³⁰ ועתה כבא אל עבדך
אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו ³¹ וזה היה
כראותו כי אין הנער- ומטה והוריידו עבדיך את שיבת
עבדך אבינו בגון- שללה (Sheol h7585) ³² כי עבדך
ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אבינו אליך
וחטאתי לאבי כל הימים ³³ ועתה ישב נא עבדך
תחת הנער- עבד לאדרני והנער יעל עם אחיו ³⁴ כי
איך עללה אל אבי והנער איננוarti פן אראה ברע
אשר ימצא את אבי

45 ולא יוכל להתפרק לכל הנצבים עליו
ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אחד
בהתודע יוסף אל אחיו ² ויתן את קלו בבכי וישמעו
מצרים וישמע בית פרעה ³ ויאמר יוסף אל אחיו
בידך ⁷ ויאמר- חלילה לי מעשות זאת האיש אשר

למצרים ³³ וישבו לפניו- הבהיר כבכרתו והצעיר
כצערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו ³⁴ ויאשר
משאת מאת פניו אליהם ותרב משאת בנימן ממשאת
כלם חמיש ידות וישת וישכרו עמו

44 ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת
האנשיםأكل כאשר יוכלו שאת ושים כסף איש
בפי אמתחתו ² ואות גבייע גבייע הכסף תשים בפי
אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש בדבר יוסף אשר
דבר ³ הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם ⁴
הם יצאו את העיר לא הרחיקו וווסף אמר לאשר
על ביתו קומ רדף אחרי האנשים והשנתם ואמרה
אליהם למה שלמותם רעה תחת טוביה ⁵ הלווא זה
אשר ישחה אדני בו והוא נשח בורעתם אשר
עשיהם ⁶ וישנים וידבר אליהם את הדברים האלה
ויאמרו אליו- למה ידבר אדני בדברים האלה
חלילה לעבדיך מעשות דבר זה ⁸ חן כסף אשר
מצאו בפי אמתחתינו- השיבו אליו מאריך כנען
ואיך נגנב מבית אדריך כסף או זהב ⁹ אשר ימצא
אתו מעבדיך ומטה ונס אנחנו נהיה לאדרני לעבדים ¹⁰
ויאמר גם עתה בדבריכם כן הוא אשר ימצא אותו
יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים ¹¹ ווימחרו ווירדו איש
את אמתחתו- ארצתה ויפתחו איש אמתחתו ¹² ויחפש-
בגンドול החול ובקטן כליה וימצא הנבע באמתחת
בנימן ¹³ ויקרעו שלמותם ויעמס איש על חמורו וישבו
העירה ¹⁴ ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עdone
שם ויפול לפניו ארצתה ¹⁵ ויאמר להם יוסף מה
המעשה הזה אשר שעשיתם הלווא ידעתם כי נשח
איש אשר לנו ¹⁶ ויאמר יהודה מה נאמר לאדרני מה
נדבר ומה נצדך האלהים מצא את עון עבדיך-
הנו עבדים לאדרני גם אנחנו גם אשר נמצא הנבע
בידך ⁷ ויאמר- חלילה לי מעשות זאת האיש אשר

אני יוסף העוד אביו חיו ולא יכולו אחיו לענות אותו כי נבהלו מפניו ⁴ ויאמר יוסף אל אחיו נשׂוּ נא אלְיָוִישׁוּ ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה ⁵ ועתה אל חצצבו ואל יהוד בעיניכם כי מכרתם את הינה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם ⁶ כי זה שנתיים הרעב בקרבת הארץ עוד וחמש שנים אשר אין חריש וקציר ⁷ וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שאירוע בארץ ולהחיוות לכם לפלייטה נדלה ⁸ ועתה לא אתם שלחתם את הינה כי האלים יישמעני לאב לפדרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים ⁹ מהרו ועלול אל אבי ואמרתם אליו כה אמר אביהם ²⁸ ויאמר ישראל רב עוזר יוסף בני חי אלכה ונבראו בתרם אמות ¹⁰ ונשׂוּ נא אלְיָוִישׁוּ נבנין אלהים לאדון לכל מצרים רדה אליו-

ויגדו לו לאמר עוד יוסף חיו וכי הוא משל בכל ארץ מצרים וויפג לבו כי לא האמין להם ²⁷ וירברכו אליו את כל דבריו יוסף אשר דבר אלהים ויראה את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אותו ותחוי רוח יעקב אביהם ²⁸ ויאמר ישראל רב עוזר יוסף בני חי אלכה

46 ויסע ישראל וככל אשר לו ויבא באראה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק ² ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני ³ ויאמר אני האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לנו נדול אשימך שם ⁴ אני ארד עמק מצרימה ואני אעלך גם עליה ויאוסף ישית ידו על עניך ⁵ ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אותו ⁶ ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעינו ⁷ בבני ובני נני אותו בנתיו ובנות בנינו וכל זרעינו-הביא אותו מצרימה ⁸ ואלה שמנות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן ⁹ ובני ראותן-חנן ופלוא וחצרן וכרכמי ¹⁰ ובני שמעון ימואל וימין ואחד-ויכין וצחח ושאלן בן הכנענית ובני לוי-גרשון קהת ומרדי ¹² ובני יהודה ער ואונן ושלחה-ופרץ זורח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרן וחמול ¹³ ובני ששכדר-חולע ופוה וווב ושמרן ¹⁴ ובני זבלון-סדר

אל העמוד ¹⁰ וישכת בארץ גשן והיית קרוב אליו- אתה ובניך ובני ניך וצאנך ובקרך וככל אשר לך ¹¹ וככלכלתי אתך שם כי עוד חמיש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וככל אשר לך ¹² והנה עיניכם ראות ועיני אחוי בנימין כי פי המדבר אליכם ¹³ והנדתם לאיי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראייתם ומחרתם וחורדתם את אבוי הינה ¹⁴ ויפל על צוארי בנימין אחיו ויבך ובנימין- בכח על צואריו ¹⁵ וינתק לכל אחיו ויבך עליהם ואחריו כן דברו אחוי והוא נזכר נשמע בית פרעה לאמר באו אחוי יוסף אתו ¹⁶ והקל נשמע בית פרעה ובעני עבדיו ¹⁷ ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טנוו את עיריכם ולכו באו ארצה כנען ¹⁸ וקחו את אביכם ואת בתייכם ובאו אל ואתנה لكم את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ ¹⁹ ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם ²⁰ ויענכם אל תהס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים لكم הוא ²¹ ויעשו כן בני ישראל ייתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה

ויאלון ויחלאל ¹⁵ אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב **47** ויבא יוסף וינד לפרעה ויאמר אבי ואדי
 בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו
 וצאנם ובקרם וכל אשר להם בא מארץ כנען והם
 בארץ גשן ² ומקצתו אחיו לך חמשה אנשים ויצנום
 לפני פרעה ³ ויאמר פרעה רעה צאן עבדיך - גם אנחנו נס
 ויאמרו אל פרעה רעה רעה צאן עבדיך - גם אנחנו נס
18 אלה בני זלפה אשר נתן לבן להאה בתו ותולד
 את אלה ליעקב שש עשרה נפש ¹⁹ בני רחל אשת
 יעקב יוסף ובנימן ²⁰ וילוד ליאוסף בארץ מצרים
 כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן ⁵ ויאמר
 פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך ⁶ ארץ
 מצרים לפניו הוא - במיטיב הארץ הושב את אביך
 ונעמן אחיו וראש מפחים וחפחים ואדר ²² אלה בני רחל
 אשר ילד ליעקב - כל נפש ארבעה עשר ²³ בני דן
 יעקב אביו ויעמדתו לפני פרעה ויברך יעקב את
 השים ²⁴ ובני נפתלי - יהצאל וגוני יציר ושלם ²⁵
 פרעה ⁸ ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך ⁹
 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני חיינו ולא השינו את ימי
 שנה מעט ורעים היו ימי שני חיינו ולא השינו את ימי
 שני חי אבתי ביום מגורייהם ¹⁰ ויברך יעקב את
 פרעה ויצא מלפני פרעה בו יוושב יוסף את אביו
 שבעים ²⁶ ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת
 נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבהה מצרימה
 לנפש גשנה ויבאו ארצתה גשן ²⁹ ויאסר יוסף מרכבתו
 ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על
 התף ³¹ וולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד
 ותלה ארץ מצרים ואריין כנען מפני הרעב ¹⁴ וילקט
 יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ
 כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף
 בארץ כנען באו אליו ³² והאנשים רעד צאן כי אנשי
 מכנה היו וצאנם ובקרם וכל אשר להם הביאו ³³
 והיה כי יקרה לכם פרעה ואמר מה מעשיכם ³⁴
 ואמרתם אנשי מכנה היו עבדיך מנעוורינו ועד עתה
 גם אנחנו נס אבינו בעבור תשבו בארץ גשן כי
 תועבת מצרים כל רעה צאן

48 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ל יוסף הנה
 אביך חלה ויקח את שני בניו עמו-את מנשה ואת
 אפרים ² ויגד לעקב-ויאמר הנה בנק יוסף בא אליך
 ויתחזק ישראל וישב על חמטה ³ ויאמר יעקב אל
 יוסף אל שדי נראה אליו בלו בארץ כנען ויברך אליו
⁴ ויאמר אל הני מפרק והרביחך וגנתיך לקהלה
 עםים וגנתיך את הארץ זו את לזרעך אחריך-אהזת
 עולם וועתת שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים
 עד באי אליך מצרים-לי הם אפרים ומנשה--
 קרואבן ושמעון יהיו לי ⁶ ומולדתך אשר הולחת
 אחיהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנהלתם ⁷
 ואני בבאי מפדן מטה עלי רחל בארץ כנען בדרך
 בעוד כברת הארץ לבא אפרהה ואקברה שם בדרך
 אפרהה הוא בית לחם ⁸ וירא ישראל את בני יוסף
 ויאמר מי אלה ⁹ ויאמר יוסף אל אביו בו הם אשר
 נתן לי אלהים בזה ויאמר קח נא אליו ואברכם ¹⁰
 ועuni ישראל כבדו מזkon לא יכול לראות וינש אתם
 אליו וישק להם ויחבק להם ¹¹ ויאמר ישראל אלה
 נם את זרעך ¹² וויצו יוסף אתם מעם ברכיו וישתחוו
 לאפוי ארצת ¹³ ויקח יוסף את שניהם-את אפרים
 בימינו משמאלי ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין
 ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו
 וירבו מאד ¹⁴ ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה
 שנה ויהיו מי יעקב שני חייו--שבע שנים וארבעים
 מאות שנה ¹⁵ ויקרבו מי ישראל למות ויקרא לבנו
 לוסף ויאמר לו אם אמצאת חן בעניך שם נא ידק
 תחת ירכיך ועשית עמידי חסד ואמת אל נא תקברני
 במצרים ¹⁶ ושכבה עム אבותי ונשאתי ממצרים
 وكברתני בקבריהם ויאמר אני אעשה כדברך ³¹
 בראש השבעה ל---וישבע לו ווישתחוו ישראל על
 ראש אפרים-וירע בענינו ויתמך יד אביו להסיד

וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא ¹⁸ ותת
 השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השניה ויאמרו לו לא
 נכח מادرנו כי אם תם הכסף ומקנה הבהמה אל
 אדני לא נשאר לפני אדני בלוזי אם גויתנו ואדמתנו
¹⁹ למה נמות לענייך נם אנחנו נם אדרמתנו-קנה אתנו
 ואת אדרמתנו בלחם ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם
 לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם
²⁰ ויקן יוסף את כל אדרמת מצרים לפרעה כי מכרו
 מצרים איש שדהו כי חוק עליהם הרעב ותהי הארץ
 לפרעה ²¹ ואת העם--העביר אותו לערים מקצת
 נבול מצרים ועד קצדו ²² רק אדרמת הכהנים לא קנה
 כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן
 להם פרעה--על כן לא מכרו את אדרמתם ²³ ויאמר
 יוסף אל העם הן קנייתו אתכם היום ואת אדרמתכם
 לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את האדמה ²⁴ והיה
 בתבואה ונתחם חמישית לפרעה וארבעה הידת יהיה
 لكم לזרע השדה ולأكلכם ולאשר בכתיכם--
 ולאכל לטפכם ²⁵ ויאמרו החיתנו נמצא חן בעני
 אדני והיינו עבדים לפרעה ²⁶ וישם אתה יוסף לחק
 עד היום הזה על אדרמת מצרים לפרעה--לחמש רק
 אדרמת הכהנים לבדם--לא היה לה פרעה ²⁷ ווישב
 ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו
 וירבו מאד ²⁸ ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה
 שנה ויהיו מי יעקב שני חייו--שבע שנים וארבעים
 מאות שנה ²⁹ ויקרבו מי ישראל למות ויקרא לבנו
 לוסף ויאמר לו אם אמצאת חן בעניך שם נא ידק
 תחת ירכיך ועשית עמידי חסד ואמת אל נא תקברני
 במצרים ³⁰ ושכבה עム אבותי ונשאתי ממצרים
 وكברתני בקבריהם ויאמר אני אעשה כדברך ³¹

ראש המטה

אתה מעל ראש אפרים--על ראש מנשה ¹⁸ ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבוי כי זה הבכור שים ימינך על ראשו ¹⁹ וימאן אביו ויאמר ידעתני בנו ידעתני-- נם הוא יודהה לעם ונם הוא יגDEL ואולם אהיו הקטן יגDEL ממנה וזרעו יהיה מלא הננים ²⁰ ויברכם ביום ההוא לאמר אמר ברך ישראל לאמר ישם אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני פניו מנשה ²¹ ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם ²² ואני נתתי לך שם אחד--על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרכבי ובקשתיו

49 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואנידה לכם את אשר יקרא אתכם באחריות הימים ² הקבצנו ושמעו בני יעקב ושמו אל ישראל אביכם ³ דראובן בכרי אתה כחי וראשית אני--יתר שאתה יותר עז ⁴ فهو כמו אל תותר כי עלית משכבי אביך או חללה יצועי עלה ⁵ שמעון ולוי אחיהם--כל חמש מכרתיהם בסדרם אל תבא נפשי בקהלם אל תחדר כבדי כי באפס הרנו איש ובברצנם עקרו שור ⁶ אරור אפס כי עז ועברחים כי קשתה אחلكם ביעקב ואפיקם בישראל ⁸ יהודה אתה יודוך אחיך--ירך בערך אביך ישתחוו לך בני אביך ⁹ גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי קימנו לא יסור שבת מיהודה ומהק מק מבין גנליו עד כי יבא שילה ולו יקחת עמים ¹¹ אסרי לנפנ עריה ולשרקה בני אתנו כב� בין לבשו ובדים ענבים סותה ¹² חכלילי עינים מיין ולבן שנים מהלב ¹³ זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אנית וירכתו על צידן ¹⁴ יששכר חמר גרם--רבץ בין המשפטים ¹⁵ וירא מנהחה כי טוב ואת הארץ כי נומה וית שכמו לסכל ויהי למס עבד ¹⁶ דין ידין עמו--כאחד שבטי

ישראל ¹⁷ יהיו דין נחש עלי דרך שפיפן עלי ארחה-- הנשך עקביסוס ויפל רכבו אחריו ¹⁸ לשועתק קויתי יהוה ¹⁹ גנד גדור יגונדו והוא ינד עקב ²⁰ מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך ²¹ ונפתלי אליה שלחה-- הנתן אמריו שפר ²² בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בעלי חצאים ²⁴ ותשב באיתון קשתו ויפזו זרעים ידיו מידי אביך יעקב שם רעה ابن ישראל ²⁵ מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחתם ²⁶ ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד התאות נבעת עולם תהיו לראש יוסף ולקרדק ניר אחיו ²⁷ בנימין זאב יטרף בברק יאל עז ולערב יחלק שלל ²⁸ כל אלה שבטי ישראל שניים עשר וזהת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם--איש אשר כברכתו ברך אתם ²⁹ ויצו אתם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי-- ממרא--בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרן החתי--לאחות קבר ³¹ שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושם קברתי את לאה ³² מקנה השדה והמערה אשר בו מאות בני חת ³³ ויכל יעקב לזכות את בניו ויאספה רגליו אל המטה וינווע ויאסף אל עמי **50** ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים להנתן את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל ³ וימלאו לו ארבעים יום כי כן יملאו ימי החניטים ויבכו אותו מצרים שביעם יום ⁴ ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם--דברו נא באזני פרעה לאמר ⁵ אבי השבעני לאמר הנה אנכי מות--

בכברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני
וועתה עלה נא ואקברה את אביו--ושובה 6 ויאמר
פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השבעך 7 ויעל
יוסף לקביר את אביו ויעל את כל עבדי פרעה זקן
ישראל לאמר פקד יפקד אליהם אתכם והעלתם את
עצמתי מזה 26 וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויהנתנו
ביתה וככל זקן ארץ מצרים 8 וכל בית יוסף ואחיו
אתו יוציאם בארון במצרים

ובית אביו רק טעם וצאנם ובקדם--עוזבו הארץ נשן

9 ויעל עמו גם רכב נס פרושים ויהי המהנה כבד
מאדר 10 ויבאו עד גREN האדר אשר עבר הירדן
ויספדו שם מסped גדול וכבד מאדר ויעש לאביו אבל
שבעת ימים 11 וירא יושב הארץ חכני את האבל
בגREN האדר ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן
קרא שמה אבל מצרים אשר עבר הירדן 12 ויעשו
בינוי לו--כן כאשר צום 13 וישאו אותו בניו ארצתה
כנען ויקברו אותו במערת שדה המכפלה אשר קנה
אברהם את השדה לאחות קבר מאה עפן החתוי--
על פני מمرا 14 וישב יוסף מצרים הוא ואחיו וכל
העלים אותו לקביר את אביו אברהם קברו את אביו 15
ויראו אחיו יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמננו
יוסף והשב ישב לנו את כל הרעה אשר נמלנו אותו
16 ויצאו אל יוסף לאמר אבל צוה לפני מותו לאמר
17 כי אמרו ל יוסף אני שא נא פשע עבדי אלהי אבל
כי רעה נמלך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אבל
ויבך יוסף בדברם אליו 18 וילכו גם אחיו ויפלו
לפניהם ויאמרו לנו לך לעבדים 19 ויאמר אליהם יוסף
אל תיראו כי התחת אלהים אני 20 ואתם חשבתם
על רעה אלהים חשבה לטבה למען עשה ביום זה
להחיה עם רב 21 ועתה אל תיראו--אני אכלכל
אתכם ואת טפכם וייחם אתם וידבר על לכם 22
וישב יוסף למצרים הוא ובית אביו ויהיו יוסף מה
ועשר שנים 23 וירא יוסף לאפרדים בני שלשים גם
בני מכיר בן מנשה--ילדו על ברבי יוסף 24 ויאמר

2 וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי ² ותחר
האשה ותלד בן ותרא אותו כי טוב הוא ותצפנהו
שלשה ירחים ³ ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו
בתה נמא וזהמורה בחומר ובופתות שם בה את הילך
ותשם בסוף על שפת היאר ⁴ ותתצבב אחיתו מרחק
לדרעה מה夷עשה לו ⁵ ותרד בת פרעה לרוחן על
היאר ונערתיה הlected על יד היאר ותרא את התבהה
בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה ⁶ ותפתחה
وترאהו את הילך והנה נער בכיה ותחמלו עלייו--
ויתאמר מילדוי העברים זה ⁷ ותאמר אחיתו אל בתי
פרעה האלך וקרأتي לך לאשה מינקת מן העברית
ותניך לך את הילך ⁸ ותאמר לה בת פרעה לכיכי
ותלך העלמה ותקרו את אם הילך ⁹ ותאמר לה
בת פרעה היילכי את הילך זהה והינקחו לי ואני
אתן את שכך ותקח האשה הילד והינקחו ¹⁰ וינדל
הילד ותבאהו לבת פרעה וייחי לה לבן ותקרו שמו
משה ותאמר כי מן המימים משוויתהו ¹¹ ויהי ביום
ההם וינדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא
איש מצרי מכח איש עברי מאחיו ¹² ויפן כה וככה
וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמןתו בחול ¹³
ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצחים ויאמר
לרשע למה תכה רעך ¹⁴ ויאמר מי שמד לאיש שר
ושפט עליינו--הלהרגני אתה אמר כאשר הרגנו את
המצרי וירא משה והוא אמר אכן נודע הדבר ¹⁵ וישמע
פרעה את הדבר זהה ויבקש להרג את משה ויברא
משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר
וילכחן מדין שבע בנות ותבאהה ותדרנה ותמלאנה
את הרהטים לשકות צאן אביהן ¹⁷ ויבאו הרעים
וינגרשום ויקם משה ווישען וישק את צאנם ¹⁸ ותבאהה
אל רעויאל אביהן ויאמר מדוע מורתן בא היום ¹⁹
ויתאמרן--איש מצרי חצילנו מיד הרעים גם דלה

1 ואלה שמות בני ישראל הכתבים מצרים את
יעקב איש סבויהם באו ² ראוון שמעון לוי ויהודה ³
יששכר זבולון ובניהם ⁴ דן ונפתלי נד ואשר ⁵ וויה
כל נפש יצאי ירך יעקב--שבעים נפש וויסוף היה
במצרים ⁶ וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא ⁷
ובני ישראל פרו וירושזו וירבו ויעצמו--במראד מאד
וחמלא הארץ אתם ⁸ ויקם מלך חדש על מצרים
אשר לא ידע את יוסף ⁹ ויאמר אל עמו הנה עם בני
ישראל--רב ועצום ממננו ¹⁰ הבה נתחכמה לו פן
ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על
שנאנו ונלחם בנו ועלה מן הארץ ¹¹ ווישימו עליו
שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות
לפרעה--את פתם ואת רעמסס ¹² וכאשר יענו אותו כן
ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל ¹³ וויעבדו
מצרים את בני ישראל בפרק ¹⁴ וימדררו את חייהם
את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרק ¹⁵ ויאמר
מלך מצרים למלחת העברית אשר שם האחת
שפרה ושם השניה פועה ¹⁶ ויאמר בילדך את
ה עבריות וראיתן על האבניים אם בן הוא והמתן אותו
ואם בת הוא וחיה ¹⁷ ותיראן המילדת את האלים
ולא עשו כאשר דבר אלהן מלך מצרים ותחין
את הילדים ¹⁸ ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר
להן מדוע עשיתן הדבר זה ותחין את הילדים ¹⁹
ויאמרן המילדת אל פרעה כי לא נשם המצרים
ה עברית כי חיota הנה בטרם תבוא אלהן המילדת
וילדו ²⁰ וויתב אלהם למילדת וירב העם ויעצמו
מאך ²¹ ויהי כי יראו המילדת את האלים ויעש
לهم בתים ²² ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן
הילוד היאה תשליךו וכל הבית תחין

וכי אוציה את בני ישראל ממצרים ¹² ויאמר כי
אהיה עמק וזה לך הארץ כי אני שלחויך בהוציאך
את העם מצרים תעבדון את האללים על ההר
זהה ¹³ ויאמר משה אל האללים הנה אני בא אל
בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני
אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהם ¹⁴ ויאמר
אליהם אל משה אהיה אשר אתה ויאמר כה תאמר
לבני ישראל אהיה שלחני אליכם ¹⁵ ויאמר עוד
אליהם אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה
אל הי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכר לי דרך
דר ¹⁶ לך ואספה את זקנין ישראל ואמרת אלהים
יהוה אלהי אבותיכם נראת אליו אלהי אברהם יצחק
ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי לכם
במצרים ¹⁷ ואמր אללה אחכם מעין מצרים אל ארץ
הכנען והחתן והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי- אל
ארץ זבת חלב ודבש ¹⁸ ושמיון לקלד ובאת אתה
זקנין ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה
אל הי העברים נקרה עליינו ועתה נלכה נא דרך
שלשת ימים במדבר ונובה ליהוה אלהינו ¹⁹ ואני
ירדתי- כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא
ביד חזקה ²⁰ ושלחתי את ידי והכיתתי את מצרים
בכל נפלatoi אשר עשה בקרבו ואחריו כן ישלה
אתכם ²¹ ונתתי את חן העם הזה בעני מצרים והיה
כי תלכו לא תלכו ריקם ²² ושאללה אשה משכנתה
ונגرت ביתה כל- כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על
בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים

4 ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו
בקלי כי יאמרו לא נראה אלק' יהוה ²³ ויאמר אלהי
יהוה מזוה (מה זה) בידך ויאמר מטה ²⁴ ויאמר
השליכתו ארצתה וישליכתו ארצתה יהו לנחש וינס

דלה לנו וישק את הצען ²⁵ ויאמר אל בנותיו ואיו למה
זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם ²⁶ ויוואל
משה לשבת את האיש ויתן את צפירה בתו למשה ²⁷
ותולד בן ויקרא את שמו ונרשם כי אמר- גָּד הַיּוֹת
בא-רֶץ נְכִרֵה ²⁸ ויהיו בימים הרבים ההם וימת מלך
מצרים ויאגוחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל
שועתם אל האללים מן העבדה ²⁹ וישמע אלהים
את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את
 יצחק ואת יעקב ³⁰ וירא אלהים את בני ישראל וידע
אליהם

3 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו- כהן מדין
וינהג את הצען אחר המדבר ויבא אל הר האלהים
חרבה ² וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש- מתח
הسنة וירא והנה הסנה בעיר באש והסנה איננו אכל
וזיאמר משה- אסורה נא וארא את המראה הנDEL
זהו מודע לא עבר הסנה ⁴ וירא יהוה כי סר לראות
וירא אליו אלהים מתח הסנה ויאמר משה משה-
ויאמר תני ⁵ ויאמר אל תקרב הלם של נעליך
על רגליך- כי המקום אשר אתה עומדת עליו אדרמתה
קדש הוא ⁶ ויאמר אני אלהי אביך אלהי אברהם
אל הי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא
מהביט אל האללים ⁷ ויאמר יהוה ראה ראייתך את
ענין עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני
גנשו כי ידעתך את מכابיו ⁸ וארד להצילו מיד
מצרים ולהעלתו מן הארץ והוא אל ארץ טובה
ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש- אל מקום הכנען
והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי ⁹ ועתה הנה
צעקה בני ישראל בא אלי ונס ראייתך את הלחץ
אשר מצרים לחציהם אתם ¹⁰ ועתה לך ואשליך
אל פרעה והוציא את עמי בני ישראל ממצריים ¹¹
ויאמר משה אל האללים מי אני כי אלך אל פרעה

משה מפניו ⁴ ויאמר יהוה אל משה שלח יך ואחו אל משה בלבתך לשוב מצרים ראה כל המפתחים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם ²² ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל ²³ ויאמר אליך שלח את בני וייעברני ותמאן לשלהו--גנה אני הרג את בנד בכרך ²⁴ ויהי בדרך במלון ויפנהשו יהוה ויבקש המיתו ²⁵ ותקח צפירה צר ותכרת את ערלת בנה ומנו אז אמרה חתן דמים למולת ²⁷ ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפנהשו בהר האלים--וישק לו ²⁸ וינגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האחת אשר צוהו ²⁹ וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקניהם בני ישראל ³⁰ וידבר אהרן--את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האחת לעיני העם ³¹ ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את עניהם ויקדו וישתחוו

5 ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויהנו לי במדבר ² ויאמר פרעה--מי יהוה אשר אשמע בקהלו לשלה את ישראל לא ידעתني את יהוה ונום את ישראל לא אשלח ³ ויאמרו אלהי העברים נקרא עליינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונובהה ליהוה אלהינו--פָּנִי יפנענו בדבר או בחרב ⁴ ויאמר אליהם מלך מצרים למנה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשו לכו לשבליךם ⁵ ויאמר פרעה חן רביכם עתה עם הארץ והשבתם אותם מסכלתם ⁶ ויצו פרעה ביום ההוא את הנשים בעם ואת שטריו לאמר ⁷ לא תאספון לתחן לעם לבן הלבנים--כתmol שלשם הם ילכו וקשו להם תבן ⁸ ואת מתכנתה

ובגנו וישלח ידו ויזוק בו יהיו למטה בכפו ⁵ למען יאמין כי נראה אלק יהוה אלהי אבכם אלהי אברם אלק יצחק ואלהי יעקב ⁶ ויאמר יהוה לנו עוד הבא נא יך בחיקך ובא ידו בחיקו וויצו והנה ידו מצערעת כשלג ⁷ ויאמר השם יך אל חיקך ושיב ידו אל חיקו וויצו מהיקו והנה שבת כבשו 8 והיה אם לא יאמין לך ולא ישמעו לכל האת הראשון--והאמין לכל האת השני ⁹ והיה אם לא יאמין גם לשני האות האלה ולא ישמעו לכלך-- ולקחת ממימי הארץ ושפכת הבשורה והוא המים אשר תקח מן הארץ והיו לדם ביבשת ¹⁰ ויאמר משה אל יהוה כי אדרני לא איש דברים אני גם מתמול נם משלשם גם מאו דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אני ¹¹ ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או עוז--הלא אני יהוה ¹² ועתה לך ואני אהיה עם פיך ותוריתיך אשר תדבר ¹³ ויאמר כי אדרני שלח נא ביד תשלחה ¹⁴ ויהר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחד הלווי--ידעת כי דבר ידבר הוא ונם הנה הוא יצא לקרתך וראך ושם בלבבו ¹⁵ ודברת אליו וسمת את הדברים בפיו ואני אהיה עם פיך ועם פידך והוריתך אחכם את אשר תעשון ¹⁶ ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יתיה לך לפה ואתה תהיה לאליהם ¹⁷ ואות המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האחת ¹⁸ וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשлом ¹⁹ ויאמר יהוה אל משה במדין לך שב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך ²⁰ ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכbam על החמר וישב ארצת מצרים

הלבנים אשר הם עושים תמול שלשם תינוי עליהם-
לא תגרוו ממנה כי נרפים הם--על כן הם צעקים
לאמיר נלכה נובחה לאלהינו ⁹ תכבד העבדה על
האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר ¹⁰ ויצאו
נשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר
פרעה איני נתן לכם תבן ¹¹ אתם לכו קחו לכם תבן
מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר ¹² וויפץ
העם בכל ארץ מצרים לקש לחבן ¹³ והננסים
אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביום כאשר
בהתות התבנ ¹⁴ ויכו שטרוי בני ישראל אשר שמו
עליהם גנש פרעה לאמר מודע לא כליהם חקכם
ללבן כתמול שלשים--نم תמול נם היום ¹⁵ ויבאו
שטרוי בני ישראל ויצקו אל פרעה לאמר למה
תעשה כה לעבדיך ¹⁶ תבן אין נתן לעבדיך ولבני
אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכם וחטאך עמק ¹⁷
ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה
nobcha liyohu ¹⁸ ועתה לכו עבדו ותבן לא ניתן
לכם ותכן לבנים תנתנו ¹⁹ ויראו שטרוי בני ישראל
אתם--ברע לאמר לא תגרוו מלכיניכם דבר יום
ביומו ²⁰ ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראותם
בצאתם מאת פרעה ²¹ ויאמרו אלה ירא יהוה
עליכם וויפט אשר הבאשתם את ריחנו בעני פרעה
ובעני עבדיו تحت חרב בידם להרגנו ²² ווישב משה
אל יהוה ויאמר אדני ומה הרעתה לעם זהה--למה
זה שלחתי ²³ ומאי באתי אל פרעה לדבר בשמך
הרע לעם זהה והצל לא הצלת את עמק
6 ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר עשה
לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרש
מארציו ² וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני
יהוה ³ וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב--
באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם ⁴ וגם הקמתי

את אלישבע בת עמינדב אחות נחשותן--לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהו את אלעזר ואת איתמר בלהתיים-כן ¹² וישליךו איש מטהו והואו לתנינם ²⁴ ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחה ויבלע מטה אהרן את מטהם ¹³ ויחזק לב פרעה הקרחי ²⁵ ואלעד בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות אל משה כבר לב פרעה מאן לשלוח העם ¹⁵ לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפרק לנחש תקח בידך ¹⁶ ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליו ¹⁶ ואמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה ¹⁷ כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה וכי מכבה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר-- גולאו מצרים לשותה מים מן היאר ¹⁹ ויאמר יהוה וגופכו לדם ¹⁸ והדנה אשר ביאר תמותה ובאש היאר אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה ירך על מימי מצרים על נהרטם על יאריהם ועל אנמיהם ועל כל מקוה מימיהם--ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובצעים ובאבנים ²⁰ ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את המים אשר ביאר לעני פרעה ולענוי עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם ²¹ והדנה אשר ביאר מטה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשותה מים מן היאר והוא הדם בכל ארץ מצרים ²² ויעשו כן הרתמי מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה ²³ ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת ²⁴ ויחפרו כל מצרים סכיבת היאר מים לשותה כי לא יוכל לשחת מימי היאר ²⁵ וימלא שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר

8 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני ² ואם/man אין אתה לשלח הנה אנכי נnf את כל נבולך--בצפרדעים ³ ושרצ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחרדר שמות

את אלישבע בת עמינדב אחות נחשותן--לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהו את אלעזר ואת איתמר בלהתיים-כן ¹² וישליךו איש מטהו והואו לתנינם ²⁴ ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחה ויבלע מטה אהרן את מטהם ¹³ ויחזק לב פרעה הקרחי ²⁵ ואלעד בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלויים--למשפחתם ²⁶ הוא אהרן ומשה--אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם ²⁷ הם המדרברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן ²⁸ וייה ביום דבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליו ²⁹ ויאמר משה לפני יהוה הן אני עדל שפחים ואריך ישמע אליו פרעה

7 ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיק אלהים לפרט מה אהרן אחיך יהיה נביאך ² אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו ³ ואני אקשה את לב פרעה והרבביות את אהתי ואת מופתך בארץ מצרים ⁴ ולא ישמעו אלכם פרעה ונתקי את ידי במצרים והוציאתי את צבאי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים נדלים ⁵ וידעו מצרים כי אני יהוה בנשטי את ידי על מצרים והוציאתי את בני ישראל מתחוםם ⁶ ויעש משה ואהרן--כאשר צוה יהוה אתם כן עשו ⁷ ומשה בן נסנים שנה ואהרן בן שלש ושמנין שנה--בדברם אל פרעה ⁸ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר כי ידבר אלכם פרעה לאמר תננו לכם מופת ⁹ ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה-- ייחדי להנין ¹⁰ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישליך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו--ויהי לתנין ¹¹ וויקרא נם פרעה

ושכבר ועל מטבח ובביה עבריך ובעמך ובתנוריך וכמשארותיך ⁴ ובכח ובעמך ובכל עבריך--יעלו אם אין משלח את עמי--הנני משלייך בך וב עבריך ובכתייך את הערב ומלאו בתוי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה ²² והפליטי בים ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבתו היה שם ערבי--למען תדע כי אני יהוה בקרבת הארץ ²³ ושמתי פרת בין עמי ובין עמד למחר יהוה האת הזה ²⁴ ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עברי ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב ²⁵ ויקרא פרעה אל משה ולאהרן ויאמר לכוזבחו לאלהיכם--בארכן ²⁶ ויאמר משה לא נכו לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם--ולא יסקלנו ²⁷ דרך שלשת ימים נלק' במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר לנו ²⁸ ויאמר פרעה אני אשלח אתכם וובחטם ליהוה אלהיכם במדבר-- רק הרחק לא תרחיקו ללבת העתירנו בעדי ²⁹ ויאמר משה הנה אנחנו יוצאים עמוק והעתרת אל יהוה וסר הערב מפרעה מעברי ומעמו מחר רק אל יסף פרעה התל לבתו שלח את העם לזבח ליהוה ³⁰ ויצא משה עם פרעה ויutrת אל יהוה ³¹ ויעש יהוה דבר משה ויסר הערב מפרעה מעברי ומעמו לא נשאר אחד ³² ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם

9 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעברני כי אם מן אתה לשלח ועורך מחזיק בס' ³ תננה יד יהוה הוויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמורים בגמלים בCKER ובצאן--דבר כבד מאד ⁴ והפלחה יהוה--בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר ⁵ ווישם יהוה מועד לאמר

משכבר ועל מטבח ובביה עבריך ובעמך ובתנוריך הצלפרדעים ⁶ ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נשח את ייך במטח על הנחרת על היאים ועל האגמים והעל את הצלפרדעים על ארץ מצרים ⁶ ווית אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצלפרדעם ותכס את ארץ מצרים ⁷ ויעשו כן החרטמים בטליהם ויעלו את הצלפרדעים על ארץ מצרים ⁸ ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצלפרדעים ממוני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו להוה ⁹ ויאמר משה לפרקת התפאר עלי למתי עתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצלפרדעים מך ומבתייך רק ביאר תשרנה ¹⁰ ויאמר למחר ויאמר כדברך--למען תדע כי אין כיוה אלהינו ¹¹ וسرו הצלפרדעים ממך ומבתייך ועבדיך ועמך רק ביאר תשרנה ¹² וויצו משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצלפרדעים לפרעיה ¹³ ויעש יהוה לדבר משה וימתו הצלפרדעים חמורים חמורים ותבאש הארץ ¹⁴ וירא פרעה כי היהם הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה ¹⁵ ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נשח את מטבח והך את עפר הארץ והיה לנכם בכל ארץ מצרים ¹⁶ ויעשו כן ווית אהרן את ידו במטחו ויך את עפר הארץ ותהי הcnם באדם ובבמה כל עפר הארץ היהcnם בכל ארץ מצרים ¹⁸ ויעשו כן החרטמים בטליהם להוציא את hnם ולא יכולו ותהי hnם באדם ובבמה ¹⁹ ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה ²⁰ ויאמר יהוה אל משה השם בAKER והתייצב לפני פרעה--הנה יצא המימה

מהר יעשה יהוה הדבר הזה--בארץ ⁶ ויעש יהוה את כל הארץ מצרים על האדם ועל הbhמה ועל כל שבע השדרה--בארץ מצרים ²³ וית משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצתה וימטר יהוה ברד על הארץ מצרים ²⁴ וייחי ברד-- ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד--אשר לא היה כמוותו בכל הארץ מצרים מאז היהתה לנו ²⁵ ויד הברד בכל הארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדרה הכה הברד ואת כל עץ השדרה שבר ²⁶ רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל--לא יהיה ברד ²⁷ וישלח פרעה ויקרא למשה ולאלהן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יתודה הצדיק ואני עם הרשעים ²⁸ העתירנו אל יהוה ורב מהות קלת אליהם וברד ואשלחה אתכם ולא תספין לעמוד ²⁹ ויאמר אליו משה צאתו את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות ייחלון והברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ ³⁰ אתה ועבדיך יעדתני--כי טרם תיראנו מפני יהוה אלהים ³¹ והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה נבעל ³² והחטה והכסמת לא נכו כי אפיילת הנה ³³ ויצא משה מעם פרעה את העיר וירפס כפי אל יהוה ויחדרלו הקלות והברד ומטר לא נתך ארצתה ³⁴ וירא פרעה כי חdal המטר והברד והקלת--יוסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו ³⁵ ויזוק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה

10 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתויอาทיה אלה בקרבו ² ולמען חספר באוני בך ובן בך את אשר התעללתי במצרים ואתอาทיה אשר שמתי בהם וידעתם כי אני יהוה ³ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כי אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מתנה לענת מפני שלח עמי ויעבדני ⁴ כי אם מתה אתה

הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד ⁷ וישלח פרעה--ותנה לא מות מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם ⁸ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו لكم מלא חפניכם פיח כבשן ווירקן משה השמימה לעני פרעה ⁹ והיה לאבק על כל הארץ מצרים והוא על הארץ ועל הbhמה לשחין פרא אכעבעת--בכל ארץ מצרים ¹⁰ ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ווירק את משה השמימה והוא שחין אכעבעת פרא אכעבעת--בכל הארץ ויבחן כי היה השחין בחרטםם לפני משה--מן הschin כי היה השחין על מטרם ובכל מצרים ¹¹ ויזוק יהוה את לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה אל משה ¹² ויאמר יהוה אל משה השם בברק והתייצב לפני פרעה ואמרה אליו כי אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני ¹⁴ כי הפעם הזאת אני שלח את כל מנפתו אל לך ובעבדיך ובעמך--בעבור תדע כי אין כמו נאת עמק בברך והכחיד מן הארץ ¹⁶ ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הרatzק את כהי ולמען ספר שמי בכל הארץ ¹⁷ עודך מסתולל בעמי לבליך שלחים ¹⁸ הנסי ממטייר כת מהר ברד כבד מאד אשר לא היה כמוותו למצרים למנ היסדה ועד עתה ¹⁹ ועתה שלח העז את מקנד ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והbhמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתת--וירד עליהם הברד ומתו ²⁰ הירא את דבר יהוה מעברי פרעה--הניס את עבדיו ואת מקנדיו אל הבתים ²¹ ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה--ויעוב את עבדיו ואת מקנתו בשדה ²² ויאמר יהוה אל משה נתה את ירך על השמים וייחי ברד

שליח את עמי--הנני מביא מחר ארבה בגבולד⁵ וכשה את עין הארץ ולא יכול לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הבודד ואכל את כל העץ והצמח לכם מן השדה⁶ ומלאו בזיהז ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבותיך ואבות אבותיך מיום היוותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא עם פרעה⁷ ויאמרו עבדי פרעה אליו עד בכל ארץ מצרים שלשת ימים²³ לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו--שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבתם²⁴ ויקרא פרעה אל משה ויאמר לך עבדו את יהוה--ך-צאנכם ובקרכם יצון נם טפכם לך עמכם²⁵ ויאמר משה גם אתה תתן בידינו זבחים ועלת ועשינו ליהוה אלהינו²⁶ גם מקנו לך עמנו לא השאר פרסה--כי ממננו נקה לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד באנו שמה²⁷ ויהוק יהוה את לב פרעה ולא אהה לשלהם²⁸ ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל חספ ראות פני--כי ביום ראתך פני תמות²⁹ ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פnid

11 ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביה על פרעה ועל מצרים--אחריו כן ישלח אתכם מזה שלחו--כלה נרש ונרש אתכם מזה² דבר נא באוני העם וישאלו איש מאה רעהו ואשה מאה רעהה כל כסוף וכלי זהב³ ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים נס האיש משה נדול מאד בארץ מצרים בעני עבדי פרעה ובעני העם⁴ ויאמר משה כה אמר יהוה חצצת הלילה אני יוצא בהזק מצרים⁵ וממת כל בכור בארץ מצרים--מכBOR פרעה הישב על כסאו עד בכור השפה אשר אחר הרחיהם וכל בכור בהמה⁶ והיותה צעקה נדללה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה וכמהו לא תספ⁷ ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה--למען תדוען לשלה את עין הארץ ולא יכול לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הבודד ואכל את כל העץ והצמח לכם מן השדה⁶ ומלאו בזיהז ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבותיך ואבות אבותיך מיום היוותם על האדמה עד היום הזה מת יהוה זה לנו למקש--שלוח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תدع כי אבדה מצרים⁸ יוושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אליהם לך עבדו את יהוה אלהיכם מי ומיה הלהלים⁹ ויאמר משה בנעירינו ובokaneינו נלק' בבניינו ובבונותנו בצאננו ובבקרנו נלק'--כי הג יהוה לנו¹⁰ ויאמר אלהם יהו כי יהוה עמכם כאשר אשלה אתכם ואת טפכם ראו כן יהוה ננד פניכם ג' לא כן לך נא הנברים ועבדו את יהוה--כי אתה מבקשיהם וינגרש אתם מאת פני פרעה¹² ויאמר יהוה אל משה נתה לך על ארץ מצרים באברה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל שעב הארץ את כל אשר השאיר הבודד¹³ ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וככל הלילה הבקר היה--ורוח הקדים נשא את הארץ¹⁴ ויעל הארץ על כל ארץ מצרים וינה בכל גבול מצרים כבר מאד--לפנוי לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן¹⁵ ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל שעב הארץ ואת כל פרדי העץ אשר תותיר הבודד ולא נותר כל יرك בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים¹⁶ וימחר פרעה לקרה למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם--ולכם¹⁷ ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות דזה¹⁸ ויצא עם פרעה ויעדת

והיה היום הזה לכם לזכרון וחננתם אותו חן ליהוה
לדרתיכם חקמת עולם תחנהו ¹⁵ שבעת ימים מצות
תאכלו--אך ביום הראשון תשיבו שאר מטבחיכם כי
כל אכל חמץ ונכרתה הנפש הזה הוא מישראל--מיום
הראשון עד יום השביעי ¹⁶ וביום הראשון מקרא קדש
וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה
לא יעשה בהם--אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו
יעשה לכם ¹⁷ ושמרתם את המצוות כי בעצם היום

זה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם
את היום הזה לדרתיכם--חקת עולם ¹⁸ בראשון
באربעה עשר יום לחדר בערב תאכלו מצות עד
יום האחד ועשרים לחדר--בערב ¹⁹ שבעת ימים--
שאר לא ימצא בבחזוכם כי כל אכל מהמצה ונכרתה
הנפש ההוא מעדת ישראל--בנור ובאורח הארץ ²⁰
כל מהמצה לא תאכלו בכל מושבותיכם תאכלו
מצוות ²¹ ויקרא משה לכל זקנינו ישראל ויאמר אליהם
משכו וקחו לכם צאן למשפחתייכם--וישחטו הפסח
ולקחتم אנדרת איזוב וטבלתם ברם אשר בסוף
וונגעתם אל המשקוף ואל שני המזוזות מן הדם אשר
בסוף ואתם לא תצאו איש מפתחה ביתו--עד בקר
²² ועבר יהוה לנוף את מצרים וראה את הדם על
הmeshkof ועל שני המזוזות ופסח יהוה על חפתה ולא
יתן המשחית לבא אל בתיכם לנוף ²³ ושמרתם את
הרבר הוה לחק לך ולבניך עד עולם ²⁵ וזהה כי
תבוא אל הארץ אשר יתן יהוה לכם--כאשר דבר
ושמרתם את העבדה הזאת ²⁶ וזהה כי יאמרו אליכם
בניכם מה העבדה הזאת לכם ²⁷ ואמרתם זבח פסח
הוא ליהוה אשר פסח על בתו בני ישראל במצרים
בגנוו את מצרים ואת בתינו הצליל ויקד העם ווישתחוו
²⁸ וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה
ואחרן כן עשו ²⁹ ויהיו בחצי הלילה וייהוה הכה כל

אשר יפללה יהוה בין מצרים ובין ישראל ⁸ וירדו
כל עבדך אלה אליו והשתחו לי לאמר צא אתה
וכל העם אשר ברגליך ואחריו כן יצא ויוצא מעם
פרעה בהרי אף ⁹ ויאמר יהוה אל משה לא ישמע
אליכם פרעה--למען רבות מופתו בארץ מצרים
¹⁰ ומשה ואחרן עשו את כל המ吩咐ים האלה--לפניהם
פרעה ויהזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני
ישראל מארציו

12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים
לאמר ² החדר הזה לכם ראש חדש ראשון הוא
לכם לחדיshi השנה ³ דברו אל כל עדת ישראל
לאמר בעשר לחדר הזה ויקחו להם איש שה לבית
אבת--שה לבית ⁴ ואם ימעט הבית מהוות משה--
ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש
לפי אכלו חכסו על השה ⁵ שה תמים זכר בן שנה
יהיה לכם מן הכבשים וממן העזים תקחו ⁶ והיה לכם
לשמירת עד ארבעה עשר יום לחדר הזה ווישחטו
אתו כל קהל עדת ישראל--בין העברים ⁷ ולקחו מן
הדם ונתנו על שני המזוזות ועל המשקוף--על הבתים
אשר יאכלו אותו בהם ⁸ ואכלו את הבשר בליליה
זה צלי אש ומצות על מרדים יאכלו ⁹ אל תאכלו
מננו נא ובשל מבשל בימים כי אם צלי אש ראשו על
כדרעיו ועל קרכבו ¹⁰ ולא תותירו ממן עד בקר והנתר
מןעו עד בקר באש תשרפו ¹¹ וככחה תאכלו אותו--
מתיניכם חנרים נעליכם ברגליך ומכלכם בידכם
ואכלתם אותו בחפוון פסח הוא ליהוה ¹² ועברתי
בארץ מצרים בלילה הזה והכויות כל בכור בארץ
מצרים מארם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים עשה
שפטים אני יהוה ¹³ וזהה הדם לכם לאת על הבתים
אשר אתם שם וראותי את הדם ופסחתי עליכם ולא
יהיה בכם נnf למשחית בהכתי בארץ מצרים ¹⁴

בכור בארץ מצרים ממכר פרעה היישב על כסאו ⁵⁰ בו ⁴⁹ תורה אחת יהוה לאורה ולגדר הניר בחוככם
 עד בכור השבי אשר בכיתת הבור וכל בכור בהמה
 ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת
 אהרן כן עשו ⁵¹ ויהיו בעצם היום הזה הוציא יהוה
 את בני ישראל מארץ מצרים--על צבאותם

13 וידבר יהוה אל משה לאמר ² קדש לוי כל
 בכור פטר כל רחם בני ישראל--באדם ובבבנה
 לי הוא ³ ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה
 אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחוק יד
 הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ ⁴ היום אתם
 צאים בחודש האביב ⁵ והיה כי יבאך יהוה אל ארץ
 הכנעני והחתני והאמרי והחווי והיבוסי אשר נשבע
 לאבותיך לתחת לך ארץ זבת חלב ודבש ועברה את
 העברה הזאת בחודש הזה ⁶ שבעת ימים תאכל מצות
 וביום השביעי חג ליהוה ⁷ מצות יאכל את שבעת
 הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר--בכל
 נבלך ⁸ ו Hodgdot לבנך ביום ההוא לאמר בעבר זה
 עשה יהוה לך בצאתו ממצרים ⁹ והיה לך לאות על
 ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך
 כי ביד חקקה הוציא יהוה ממצרים ¹⁰ ושמרת את
 החקקה הזאת למועדה מימים ימימה ¹¹ וזה כי יבאך
 יהוה אל ארץ הכנען כאשר נשבע לך ולאבותיך
 ונתנה לך ¹² והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר
 שנר בהמה אשר יהיה לך הוכרבים--לייהוה ¹³ וכל
 פטר חמר תפירה בשעה ואם לא תפירה וערפתו וכל
 בכור אדם בבניך תפירה ¹⁴ וזה כי ישאלך בנך
 מהך--ל אמר מה זאת ואמרת אליו--בחוק יד הוציאנו
 יהוה מצרים מבית עבדים ¹⁵ ויהיו כי הקשה פרעה
 לשלהנו ויחרג יהוה כל בכור בארץ מצרים ממכר
 אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל
 פטר רחם הוכרבים וכל בכור בני אפרה ¹⁶ וזה
 לאות על ידכה ולטוטפת בין עיניך כי בחוק יד

מות ³¹ ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו
 מתחז עמי--نم אתם נם בני ישראל ולכדו עברו את
 יהוה כדבריכם ³² נם צאנכם נם בקריכם קחו כאשר
 דברתם ולכדו וברכתם נם אתי ³³ ותחזק מצרים על
 העם ל Maher לשלחים מן הארץ כי אמרו לנו מתי
 34 וישא העם את בצקו טרם יחמצז משארתם צרפת
 בשליחם על שכם ³⁵ ובני ישראל עשו דבר משה
 ושאלו מצרים כל' כסף וכלי זהב ושמלה ³⁶ ויהוה
 נתן את חן העם בעיני מצרים--וישאלום וניצלו את
 מצרים ³⁷ ויסעו בני ישראל מרעם סכתה כSSH
 מאות אלף רגלי הנברים בלבד מטה ³⁸ וגם ערבי רב
 עליה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד ³⁹ ויאפו את
 הבצק אשר הוציאו מצרים ענת מצות--כי לא חמץ
 כי גרשו מצרים ולא יכולו להתחמה מהם ונם צדה לא
 עשו להם ⁴⁰ ומושב בני ישראל אשר ישבו למצרים--
 שלשים שנה וארבע מאות שנה ⁴¹ ויהי מקץ שלשים
 שנה וארבע מאות שנה יהיו בעצם היום הזה יצאו
 כל צבאות יהוה מארץ מצרים ⁴²ليل שרים הוא
 ליהוה להוציאים מארץ מצרים הוא הלילה הזה
 ליהוה שרים לכל בני ישראל לדרכם ⁴³ ויאמר
 יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפטש כל בן נכר לא
 יאכל בו ⁴⁴ וכל עבד איש מקנת כסף--ומלחה אתו או
 יאכל בו ⁴⁵ תושב ושכיר לא יאכל בו ⁴⁶ בבית אחד
 יאכל לא תוציא מון הבית מן הבשר חוצה ועצם לא
 תשברו בו ⁴⁷ כל עדת ישראל יעשו אותו ⁴⁸ וכי יגור
 אתך גר ועשה פסח ליהוה--המול לו כל זכר ואו
 יקרב לעשטו והוא כאורח הארץ וכל ערל לא יאכל

הוציאנו יהוה מצרים ^ז וויהי בשלח פרעה את העם
ובארנו אליו במצרים לאמר חدل ממנה ונעבדה את
מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים מחתנו במדבר
^ט ויאמר משה אל העם אל תוראו-חתיצבו וראו את
ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראתם
את מצרים היום--לא תספו לראתם עוד עד עולם
^ט יהוה ילחם לכם ואתם תחרשו ^ט ויאמר יהוה
אל משה מה תצעק אליו דבר אל בני ישראל ויסעו
ואתה הרים את מטהך ונטה את ידך על הים--
ובקעהו יבואו בני ישראל בתוך הים ביבשה ^ט ואני
הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחരיהם ואכברדה
בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשו ^ט וידעו מצרים
כי אני יהוה בהכברי בפרעה ברכבו ובפרשו ^ט
וישע מלאך האלים ההלך לפני מhana ישראל
וילך מאחריהם וישע עמוד הענן מפניהם ויעמד
מאחריהם ^ט ויבא בין מhana מצרים ובין מhana
ישראל וייה הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב
זה אל זה כל הלילה ^ט ווית משה את ידו על הים
וילך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה
וישם את הים להרבה ויבקעו המים ^ט ויבאו בני
ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם
ומשמאלם ^ט וירדפו מצרים ויבאו אחրיהם-כל סוס
פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים ^ט ויהי באשمرة
הבקר וישקה יהוה אל מhana מצרים בעמוד אש ונען
ויהם את מhana מצרים ^ט ויסר את אפן מרכבתיו
וינהנו בכבדת ויאמר מצרים אנושה מפני ישראל--
כי יהוה נלחם להם במצרים ^ט ויאמר יהוה אל
משה נשא את ידך על הים וישבו המים על מצרים
על רכבו ועל פרשו ^ט ווית משה את ידו על הים
וישב הים לפנות בקר לאיתנו למצרים נסائم לקרהתו
וינער יהוה את מצרים בתוך הים ^ט וישבו המים

עשית לנו להוציאנו מצרים ^ט והויה בשלח פרעה את העם
ואלהם דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי
אמר אלהים פן ינחים העם בראשם מלחה-ושבו
מצרים ^ט ויסב אלזום את העם דרך המדברים
סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים ^ט ויקח
משה את עצמותו יוסף עמו כי השבע השביע את בני
ישראל לאמור פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם
את עצמותי מזה אתם ^ט ויסעו מסכת ויחנו באתם
בקצה המדבר ^ט ויהוה הילך לפנייהם יומם בעמוד
ענן לנחthem הדריך ולילה בעמוד אש להoir להם-
ללכת יומם ולילה ^ט לא ימש עמוד הענן יומם
ועמוד האש לילה--לפני העם

14 וידבר יהוה אל משה לאמר ^ט דבר אל בני
ישראל וישבו ויחנו לפני היחרת בין מגדל ובין
הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים ^ט ואמר
פרעה לבני ישראל נבכים הם הארץ סגר עליהם
המדבר ^ט וחזקתי את לב פרעה ורדף אחיהם
ואכברדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני
יהוה ויעשו כן ^ט ויגד למלך מצרים כי ברוח העם
ויהפכ לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת
עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו ^ט ויאסר את
רכבו ואת עמו ללח עמו ^ט ויקח שיש מאות רכב
בחור וככל רכב מצרים ושלש על כלו ^ט ויחזק
יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני
ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה ^ט וירדפו
מצרים אחיהם וישגנו אותם חנים על הום כל סוס
רכב פרעה ופרשיו ויחילו--על פי היחרת לפני בעל
צפן ^ט ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם
והנה מצרים נסע אחיהם ויראו מאר ויצעקו בני
ישראל אל יהוה ^ט ויאמרו אל משה המבלתי אין
כבדים למצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת

ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה עליהם את מים ובני ישראל הלו ביבשה בתוך הבאים אחריהם ביום לא נשאר בהם עד אחד ²⁹ ובני ישראל הלו ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימים ומשמאלם ³⁰ ויוושע יהוה ביום זה הוא את ישראל- מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מה על שפת הים ³¹ וירא ישראל את היר הנדרה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו

15 אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשרה ליהוה כי נאה נאה סוס ורכבו רמה ביום ² עזיו זומרת יה ויה לי לישועה זה אליו ואנותו אלהי אבי וארמנהו ³ יהוה איש מלכמת יהוה שמו ⁴ מרכבת פרעה וחילו ירה ביום ומבחן שלשו טבעו ביום סוף ⁵ תחמת יסימו ירדו במצלות כמו אבן ⁶ ימינך יהוה נדררי בכח ימינך יהוה תרעץ איב ⁷ וברב נאנך תחרס קמיך תשלה חרנק-יאכלמו כקש ⁸ וברוחך אפיק נערמו מים נצבו כמו נד נולים קפאו תחמת לבם ⁹ אמר אויב אריך אשג' אחליך שלל תמלאמנו נשפי- אריך הרבוי תורישמו ידי ¹⁰ נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת ביום אדרים ¹¹ מי מכחה באלים יהוה מי מכחה נדר בקדש נורא תחלת עשה פלא ¹² נטיה ימינך-תבלעמו ארץ ¹³ נחית בחסדר עם זו נאלת נחלת בעז אל נה קדרש ¹⁴ שמעו עמי ירגזון חיל אחזו ישבי פלשת ¹⁵ אז נבהלו אלופי אדום- אילן מואב יאחזמו רעד נמנעו כל ישבי כנען ¹⁶ תפל עליהם אימתה ופחד בנדל זרווך ידמו כאבן עד עבר עמק יהוה עד יעבר עם זו קנית ¹⁷ חבאמו ותעתמו בהר נחלתק- מכון לשbatch פעלת יהוה מקדש אדרני כוננו ידיך ¹⁸ יהוה מלך לעלם ועד ¹⁹ כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו ביום וישב יהוה

16 ויסעו מאלים ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילים ובין סיני--בחמזה עשר יום לחידש השני לנצחם מארץ מצרים ² וילנו (וילנו) כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן- במדבר ³ ויאמרו אליהם בני ישראל מי יtan מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשור באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהיל הזה ברגע ⁴ ויאמר יהוה אל משה הנסי ממטריך לכם לחם מן השמיים יצא העם ולקטו דבר יום ביום למן אננו הייל בתורתاي אם לא ⁵ והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום ⁶ ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערבות- וידעתם כי יהות הוציא אתכם מארץ מצרים ⁷ ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשםינו את תלנתיכם על יהוה ונחנו

מה כי תלינו (תלינו) עליינו 8 ויאמר משה בתה יהוה לכם בערבبشر לאכל ולחם בכקר לשבעה בשמי יהוה את תלנתייכם כי על יהוה 9 ויאמר ונחנו מה לא עליינו תלנוזיכם כי על יהוה 10 ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפניו יהוה כי שמע את תלנתייכם 10 ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן 11 וירבר יהוה אל משה לאמר 12 שמעתי את תלונת בני ישראל--דבר אליהם לאמר בין העربים תאכלו בשר ובכקר השבעה לחם וידעתם כי אני יהוה אליכם 13 ויהי בערב--ותעל השלו וחכס את המנחה ובבקר היה שכבת הטל סביר למתנה 14 ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחשפס--דק ככפר על הארץ 15 ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא--כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אליהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכללה 16 וזה הדבר אשר צוה יהוה ל��טו ממן איש לפי אכלו عمر לנגלת מספר נפשiticם--איש לאשר באחלו תקחו 17 ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והמעטם 18 וימdro בעمر--

17 עשרה האיפה הוא

17 ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם-על פי יהוה וייחנו ברפידים ואין מים לשחת העם 2 וירוב העם עם משה ויאמרו לנו מים ונשחה ויאמר להם משה מה תריבון עmedi מה תנסן את יהוה 3 ויצמא שם העם למים וילז העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא 4 ויזעק משה אל יהוה לאמר מה אתה לעם הזה עדר מעט וסקלני 5 ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וכח אתה מזקני ישראל ומתק אשר הcities בו את הירא-כח בידך והלכתה 6 והני עמד לפנייך שם על הצור בחרב והcities בוצר

אל כל קרכט 19 ויאמר משה אליהם איש אל יותר ממן עד בקר 20 ולא שמעו אל משה ויתרתו אנשים ממן עד בקר וירם חולעים ובאש ויקצף עליהם משה 21 וילקטו אותו בקר בקר איש כפי אכלו וחם השמש ונמס 22 ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה- שני העמר לאחד ויבאו כל נשאי העדה וינידו למשה 23 ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה--שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר חטאנו אףו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדרף הניחו لكم למשמרת עד הבקר 24 ויניחו אותו עד הבקר כאשר צוה משה

ויצאו ממנה מים ושהה העם וייעש כן משה לעני זקנינו ישראל ⁷ ויקרא שם המקום מסה ומריבת עלי ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר היה יבון ישראל הצליו מיד מצרים ¹⁰ ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הצליל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הצליל בקרבנו אם אין ⁸ ויבא מלך וילחם עם ישראל בראפדים ⁹ ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים יצא להם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הנבעה ומטה האללים בידי ¹⁰ וייעש יהושע כאשר אמר לו משה-להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש לפני האללים ¹³ ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב ¹⁴ וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם-מדוע אתה ישב לביך וכל העם נצב עלייך מן בקר עד ער ¹⁵ ויאמר משה לחתנו כי יבא אליו העם לדרש אליהם כי יהיה להם דבר בא אליו ושפתי בין איש ובין ¹⁶ רעהו והודעתו את חקי האללים ואת תורהיו ¹⁷ ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה ¹⁸ נבלatable-גם אתה גם העם הזה אשר עמד כי כבד מפרק הדבר לא תוכל עשו לפרק ¹⁹ עתה שמע בקלי אייעץ ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האללים והבאת אתה את הדברים אל האללים והזורהתת אותם את החוקים ואת התורה והודעתם להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשונ ²¹ אתה תהזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת-שנאי בצע ושותם עליהם שרי אלפיים שר מאות שרי חמשים ושרי עשרת ²² ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הנדרל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך ²³ אם את הדבר הזה תעשה וצורך אלהים וככלת עמד וגם כל העם הזה על מקומו יבא בשלום ²⁴ ויישמע משה לכול חתנו וייעש כל אשר אמר ²⁵ ויבחר משה אנשי חיל

בעמלק-مدرדר דר

18 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים ² ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה-אחר שלוחיה ³ ואת שני בניו אשר שם האחד נרשם-כי אמר גבר הירחי בארץ נכricht ⁴ ושם האחד אליעזר-כי אלהי אבי בעורי ויצלני מחרב פרעה ⁵ ויבא יתרו חתן משה ובנוו ואשתו-אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם- הר האללים ⁶ ויאמר אל משה אני חתנק יתרו בא אליך ואשתך-ושני בניה עמה ⁷ וויצא משה לקרה אתנו וישתחוו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשולם יבוא האתלה ⁸ ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את

16 ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים
וענן כבד על הארץ וקל שפר חזק מאד ויחרד כל
העם אשר במחנה **17** וויצא משה את העם לקראות
האללים מן המנחה וויצבו בתקופת החר **18** וודה
סני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל
עשו כען הכסון ויחרד כל החר מאד **19** ויהי
קול השפר הולך וחזק מאד משה ידבר והאללים
יענו בקול **20** וירד יהוה על הר סני אל ראש הארץ
ויקרא יהוה למשה אל ראש הארץ ויעל משה **21**
ויאמר יהוה אל משה רד העדר בעם פן יחרסו אל
יהוה לראות ונפל ממנעו רב **22** וגם הכהנים הנגנדים
אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה **23** ויאמר משה
אל יהוה לא יוכל העם לעלה אל הר סני כי אתה
העדתך בנו לאמר הגבל את הארץ וקדשתו **24** ויאמר
אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואחרון עמק והכהנים
והעם אל יחרסו לעלה אל יהוה--פן יפרץ בם **25**

ירד משה אל העם ויאמר אלהם

20 ידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר
2 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים
 מבית עבדים לא יהוה לך אלהים אחרים על פני
3 לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשם
מעל ואשר בארץ מתחת--ואשר במים מתחת הארץ
4 לא תשחחו להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה
אליהיך אל קנא--פרק עון אבת על בניים על שלשים
ועל רבעים לשנאי **5** ועשה חסר לאלפים--לאהבי
ולשמרי מצותי **6** לא תsha את שם יהוה אלהיך לשוא
כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא **7** זכור
את יום השבת לקדשו **8** ששת ימים תעבד ועשית כל
ملאכתך **9** ויום השבעה--שבת ליהוה אלהיך לא
תעשה כל מלאכה אתה ובןך ובתך עברך ואמתך
ובהמתך ונך אשר בשעריך **10** כי ששת ימים עשה

מכל ישראל ויתן אתם ראשם על העם--שרי אלף
שרי מאות שרוי חמשים ושורי עשרה **26** ושבטו את
העם בכל עת את הדבר הקשה יביאו אל משה וכל
הדבר הקטן ישפטו הם **27** וישלח משה את חתנו
וילך לו אל ארצו

19 בחודש השלישי לצאת בני ישראל מארץ
מצרים--ביום זה באו מדבר סיני **2** וויסעו מרפידים
ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד
ההר **3** ומשה עלה אל האלים ויקרא אליו יהוה
מן הארץ לאמר כי תאמיר לבית יעקב ותגיד לבני
ישראל **4** אתם ראיותם אשר עשיתם למצרים ואשא
אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אליו **5** ועתה אם
שמעו תשמעו בקלי ושמרתם את בריתך--והיitem ל^י
סנהה מכל העמים כי לי כל הארץ **6** ואתם תהיו ל^י
מלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר
אל בני ישראל **7** ויבא משה ויקרא לזקניהם וישם
לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה **8**
ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נשחה
ושב משה את דבריו העם אל יהוה **9** ויאמר יהוה אל
משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע
העם בדבריך עמק ונם בך יאמינו לעולם ויגד משה
את דברי העם אל יהוה **10** ויאמר יהוה אל משה
לך אל העם וקדשתם היום ומחר וככוסו שמלהם **11**
והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה
לענין כל העם--על הר סיני **12** והגבלה את העם
סביב לאמר נשמרו לכם עלות בהר ונגע בקצתו
כל הנגע בהר מות ימות **13** לא תנגע בו יד כי סקל
יסקל או ירדה יירדה--אם בהמה אם איש לא יהיה
במשך היובל המה יعلו בהר **14** וירד משה מן הארץ
אל העם ויקדש את העם וככוסו שמלהם **15** ויאמר
אל העם היו נכנים לששת ימים אל תגשו אל אש

יהוה את השמיים ואת הארץ את הים ואת כל אשר
 בם וינה ביום השבעי על כן ברך יהוה את יום
 השבת--ויקדשו ¹¹ כבוד את אביך ואת אמך--למען
 יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך
¹² לא תרצח לא תנאף לא תגניב לא תענה ברעך
 עד שקר ¹³ לא תהמוד בית רעך לא תחמד אשת
 רעך ועבדו ואמותו ושוריו וחמורו וכל אשר לרעך
¹⁴ וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידם ואת
 קול השפר ואת ההדר עשן וירא העם וינעו ויעדמו
 מרחק ¹⁵ ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה
 ואל ידבר עמננו אלהים פן נמנות ¹⁶ ויאמר משה אל
 העם אל תיראו כי בעבר נסות אתכם בא האלים
 ובעבר היה יראתו על פניכם--לבלי חטא
¹⁷ ויעמד העם מרחק ומשה גנש אל הערפל אשר
 שם האלים ¹⁸ ויאמר יהוה אל משה כי תאמר
 אל בני ישראל אתם ראייתם--כי מן השמיים דברתוי
 עמכם ¹⁹ לא חישון אני אלהי כספּ ואלהי זהב לא
 תשעו לכם ²⁰ מזבח אדרמה תעשה לי זבחת עליון
 את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל
 המקום אשר אוכיר את שמי אבא אליך וברכתיך ²¹
 ואם אבנים תעשה לי לא תבנה אתה נזות כי
 חרבק הגפת עליה ותחללה ²² ולא תעללה במעלה
 על מזבחיך אשר לא תגלה ערותך עליון

21 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם ² כי
 תקנה עבר עברי שיש שנים יעבד ושבשת--יצא
 לחפשי חנים ³ אם בנוינו יבא בנוינו יצא אם בעל אשה
 הוא ויצאה אשתו עמו ⁴ אם אדרני יתן לו אשה וילדה
 לו בנים או בנות--האשה וילדה תהיה לאדרנית והוא
 יצא בנוינו ⁵ ואם אמר יאמיר העבר אהבתי את אדרני
 את אשתי ואת בני לא אצא חפשי ⁶ והגינויו אדרני
 אל האלים והגינויו אל הדלת או אל המזוזה ורכץ

איש את עין עבדו או את עין אמתו--ושחתה לחפשי
 ישלחנו תחת עינו ²⁷ ואם שנ עבדו או שנ אמתו ייפיל--
 לחפשי ישלחנו תחת שנו ²⁸ וכי יגה שור את איש או
 את אשה ומת--סקול יסקל השור ולא יאכל אתבשרו
 ובבעל השור נקי ²⁹ ואם שור נהנח הוא מתמלל בשלם
 והוועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה--
 השור יסקל ונם בעלו יומת ³⁰ אם כפר יושת עליון--
 נתן פדין נשפו ככל אשר יושת עליון ³¹ או בן יגה או

15 עם רעהו ונשבר או מות בעליו אין עמו שלם ישלם
אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו
16 וכי יפתח איש בתוליה אשר לא ארשא-ושכב
עמה מהר ימהרנה לו לאשה 17 אם מאן ימאן אביה
לחתה לו--כסק ישקל כמהר הבהירות 18 מכשפה
לא תחיה 19 כל שכב עם בהמה מות יומת 20 זבח
אליהם יחרם--בלתי ליהוה לבדו 21 וגור לא תונה
ולא תלחצנו כי גרים היותם בארץ מצרים 22 כל
אלמנה ויתום לא תענון 23 אם ענה תענה אותו--כי
אם צעק יצעק אליו שמע אשמע צעקתו 24 וחורה אף
וهرנתני אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם
יתומים 25 אם כסף תלה את עמי את העני עמק--לא
תהייה לו כנשה לא חשימון לעליו נשך 26 אם חבל
תחבל שלמת רעך--עד בא המשמש תשיבנו לו 27 כי
הוא כסותה לבדה הוא שמלווח לערו במא ישבב--
והיה כי יצעק אליו ושמעת כי חנון אני 28 אליהם
לא תקלל ונשיא בעמק לא תאר 29 מלאתך ודמעך
לא אחר בכור בניך תנת לי 30 כן תעשה לשך
לצאנך שבעת ימים יהיה עם amo ביום השmani תנתנו
לי 31 ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא
חאכלו לכבל תשלבו אותו

23 לא תsha שמע שoa אל התש ידך עם רשע
להיות עד חמס ² לא תהיה אחורי רבים לרעת ולא
הענה על רב לנחת אחורי רבים--להחת ³ וдол לא
תחדר בריibo ⁴ כי תפגע שור אייבך או חמרו--
תעה השב תשיבנו לו ⁵ כי תראה חמור שנאך רבץ
תחת משהו וחדלה מעזוב לו--عزוב העזוב עמו ⁶ לא
חטה משפט אביניך בריibo ⁷ מדבר שקר תרחק ונקי
וצדיק אל תחרג כי לא אצדייך רシュ ⁸ ושהד לא
תקח כי השחר יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים ⁹
ונוג לא פלחיז ואם ידעתם את גנש הנג--כי גרים

בַת וְנֶחָה--כִּמְשֻׁפֵט הַזֶּה יִעַשֶּׂה לוֹ 32 אֲםַר עֲבָד יְנֵה הַשׁוֹר
או אַמְּהָה--כִּסְף שְׁלָשִׁים שְׁקָלִים יִתְןֵן לְאַדְנֵי וְהַשׁוֹר
יִסְקֵל 33 וְכִי יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כִּי יִכְרֹה אִישׁ בְּרָ--
וְלֹא יִכְנֹנוּ וְנִפְלֵל שְׁמָה שׁוֹר אוֹ חָמוֹר 34 בְּעֵל הַבּוֹר
יִשְׁלַם כִּסְף יִשְׁבֵל בְּעָלָיו וְהַמֶּת יִזְהִיהָ לוֹ 35 וְכִי יִנְפַּךְ
שׁוֹר אִישׁ אֶת שׁוֹר רַעַחוֹ וְמַת--וּמְכַרְוֹ אֶת שׁוֹר הַחַי
וְחַצֵּוּ אֶת כִּסְפוֹ וְגַם אֶת הַמֶּת יִתְחַצֵּן 36 אוֹ נִודֵעַ כִּי שׁוֹר
וְנֶחָה הוּא מִתְמֻולֶּל שְׁלָשִׁים וְלֹא יִשְׁמְרֹנוּ בְּעָלָיו--שְׁלָם
יִשְׁלַם שׁוֹר תְּחַת הַשׁוֹר וְהַמֶּת יִהְיֶה לוֹ

22

כ' ייגב אש שור או שה וטבוח או מכורו
חמשה בקר ישם תחת השור וארבע צאן תחת השה
2 אם במחתרת ימצא הנגב והכה ומית- אין לו דמים
3 אם זרחה המשמש עליו דמים לו שלם ישם--אם
אין לו ונמכר בנבתו 4 אם המצא חמא בידו הנגה
משור עד חמור עד שהי- חיים שניים ישם 5 כי עבר
איש שדה או כרם ושלח את עיריה ובעיר בשדה
אחר- מיטב שדרחו ומיטב כרמו ישם 6 כי יצא
аш ומוצא קצים ונאל נדייש או הקמה או השדה--
שלם ישם המעביר את העברה 7 כי יתנו איש אל
רעשו כסף או כלים לשמר ונגב מבית האיש--אם
ימצא הוגב ישם שניים 8 אם לא ימצא הוגב ונוסף
בעל הבית אל האלהים אם לא שליח ידו במלאתך
רעשו 9 על כל דבר פשע על שור על חמור על שה
על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה--
עד האלהים יבא דבר שנייהם אשר ירשיען אל האלים
ישם שניים לרעשו 10 כי יתן איש אל רעהו חמור
או שור או שה וככל בהמה--לשמר ומית או נשבר או
נשבה אין ראה 11 שבעת יהוה תהיה בין שנייהם--אם
לא שליח ידו במלאתך רעהו ולקח בעליו ולא ישם
ואם נגב יגנב מעמו-ישם לבעליו 13 אם טרף
יטרף יבאהו עד הטרפה לא ישם 14 וכי ישאל איש

היויתם בארץ מצרים ¹⁰ ושב שנים תורע את הארץ
ואספת את תבואתה ¹¹ והשביעת תשפטנה ונשטה
ואכלו אבני עמק ויתרם תאכל חיות השדה כן תעשה
לברמך ליזיך ¹² ששת ימים תעשה מעשיך וביום
השביעי תשבת-למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן
אנותך והנגר ¹³ ובככל אשר אמרתי אליכם תשמרו
שם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך ¹⁴
שלש רגלים תחן לי בשנה ¹⁵ את חג המצאות תשרם--

24 ואל משה אמר עליה אל יהוה אתה ואהרן נדב
ואביהו ואשבעים מזקני ישראל והשתוויתם מרחק
² ונגע משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא
יעלו עמו ³ ויבא משה ויספר לעם את כל דבריו
יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד
ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה ⁴ ויכתב
משה את כל דבריו יהוה וישם בברker ויבן מזבח
תחת החר ושתום עשרה מצבה לשנים עשר שבטי
ישראל ווישלח את נעריו בני ישראל ויעלו עלת
ויזבחו זבחים שלמים ליהוה--פדרים ⁶ ויקח משה
חצי הדם וישם באנט וחצי הדם זרק על המזבח
ויקח ספר הברית ויקרא באוזני העם ויאמרו כל
אשר דבר יהוה נעשה ונשמע ⁸ ויקח משה את הדם
וירק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת
יהוה עמכם על כל הדברים האלה ⁹ ויעל משה
ואהרן--נדב ואביהו ואשבעים מזקני ישראל ¹⁰ ויראו
את אליו ישראל ותחת רגלו כמעשה לבנת הספר
וכעטם השמיים לטהר ¹¹ ואל אצילי בני ישראל לא
שלח ידו וויחזו את האלוהים ויאכלו ווישטו ¹² ויאמר
יהוה אל משה עלה אליו הברה-והיה שם ואתנה
לק את לחת האבן והتورה והמצואה אשר כתבת
להורותם ¹³ ויקם משה ויוהושע משרתו ויעל משה אל
הר האלוהים ¹⁴ ואל הזקנים אמר שבו לנו בזזה עד

היויתם בארץ מצרים ¹⁰ ושב שנים תורע את הארץ
ואספת את תבואתה ¹¹ והשביעת תשפטנה ונשטה
ואכלו אבני עמק ויתרם תאכל חיות השדה כן תעשה
לברמך ליזיך ¹² ששת ימים תעשה מעשיך וביום
השביעי תשבת-למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן
אנותך והנגר ¹³ ובככל אשר אמרתי אליכם תשמרו
שם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך ¹⁴
שבעת ימים תאכל מזות כאשר צויתך למועד חדש
האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פנו ריקם ¹⁶
וחוג הקציר בכורי מעשיך אשר תורע בשדה ותג
האסף בצאת השנה באסף את מעשיך מן השדה ¹⁷
שלש פעמים בשנה--יראה כל צורך אל פני האדון
יהוה ¹⁸ לא תזבח על חנץ דם זבחו ולא ילין חלב
חנו עד בקר ¹⁹ ראשית בכורי אדרתך תביא בית
יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו ²⁰ הנה אנחנו
שלח מלאך לפניך לשمرך בדרך ולהביאך אל
המקום אשר הכנתי ²¹ השמר מפניו ושמע בקהל
אל תמר בו כי לא ישא לפשעם כישמי בקרבו ²²
כי אם שמווע השמע בקהל ועשית כל אשר אדרבר--
ויאบทי את איביך וצרתי את צריך ²³ כי יליך
מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרז
והכנעני החוי והיבוסי והכחדתיו ²⁴ לא תשתחווה
אליהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי
hrs תחרסם ושבך תשבר מצביהם ²⁵ ועבדתם את
יהוה אלהיכם וברך את לחנק ואת מימיך והסרתי
מחלה מקרבק ²⁶ לא תהיה משכלה ועקרה בארץ
את מספר ימיך אמלא ²⁷ את אימתי אשלה לפניך
והמתי את כל העם אשר תבא בהם ונתני את כל
איביך אליך ערף ²⁸ ושלחת את הצרעה לפניך
ונרשה את החוי את הכנעני ואת החתי--מלפניך ²⁹

אשר נשוב אליום והנה אהרן וחור עמכם מי בעל
 דברים ייש אליהם ²⁵ וויעל משה אל ההר וייסס הען
 את ההר ²⁶ וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו
 הען ששת ימים ויקרא אל משה ביום חמישי מתוק
 הען ²⁷ ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר
 לעני בני ישראל ²⁸ ויבא משה בתוך הען ויעל אל
 ההר וייה משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה
25 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני
 ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו
 לבו תקחו את תרומתי ³ זו זאת התרומה אשר תקחו
 מאתם זהב וכסף ונחשת ⁴ ותכלת וארגמן ותולעת
 שני וSSH ועוזים ⁵ וערת אלים מאדים וערת תחשים
 ועצי שטים ⁶ מן למאר בשמיים לשמן המשחה
 ולקטרת הסמים ⁷ אبني שם ואבני מלאים לאפר
 ולחשן ⁸ ועשו לי מקדש ושכنتי בתוכם ⁹ ככל
 אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית
 כל כליו וכן תעשו ¹⁰ וועשו ארון עצי שטים אמתים
 וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו ¹¹
 וצפית אותו זהב טהור מבית ומוחץ הצפנו ועשית
 עליו זר זהב סביב ¹² ויצקת לו ארבע טבעות זהב
 ונתחה על ארבע פעמתיו ושתי טבעות על צלעו
 האחת ושתי טבעות על צלעו השניות ¹³ ועשית בדי
 עצי שטים וצפית אתם זהב ¹⁴ והבאת את הבדים
 בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן בהם ¹⁵
 בטבעת הארן יהיו הבדים לא יסרו מהם ¹⁶ ונתחה אל
 הארן--את העדה אשר אתן לך ¹⁷ ועשית כפרת
 זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה ¹⁸
 ועשית שניים כרכבים זהב מזקה תעשה אתם נשני
 קצוות הכפרת ¹⁹ ועשה כרוב אחד מקצת מזה וכרוב
 אחד מקצת מזה מן הכפרת תעשו את הרכבים על
 שני קצוותיו ²⁰ והוא הרכבים פרשי כנפים למעלה

סכךם בכנפיים על הכפרת ובניהם איש אל אחיו
 אל הכפרת--יהיו פניו הרכבים ²¹ ונתחת את הכפרת
 על הארן מלמעלה ועל הארן--תנתן את העדה אשר
 אתן לך ²² ונונעדו לך שם ודברתוי אתה מעל
 הכפרת מבין שני הרכבים אשר על ארון העדה--
 את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל ²³ ועשית
 שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה
 וחצי קמתו ²⁴ וצפית אותו זהב טהור ועשית לו זר
 זהב סביב ²⁵ ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית
 זר זהב למסגרתו סביב ²⁶ ועשית לו ארבע טבעות
 זהב ונתחת הטבעת על ארבע טבעות אשר לאربع
 רגליו ²⁷ לעתם המסגרת תהין הטבעת--לבתים
 לבדים לשאת את השלחן ²⁸ ועשית את הבדים
 עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם את השלחן
 ועשית קערתו וכפתיו וקשותיו ומנקיתו אשר
 יסך בהן זהב טהור תעשה אתם ³⁰ ונתחת על השלחן
 לחם פנים לפני תמיד ³¹ ועשית מנרת זהב טהור
 מקשה העשה המנורה ירכח וקנה נביעה כפתריה
 ופרחיה ממנה יהיו ³² וושה קנים יצאים מצדיה
 שלשה קני מנרה מצדיה האחד ושלשה קני מנרה
 מצדיה השני ³³ שלשה נבעים משקדים בקנה האחד
 כפתר ופרח ושלשה נבעים משקדים בקנה האחד
 כפתר ופרח כן לששת הקנים הייצאים מן המנרה ³⁴
 ובמנרה ארבעה נבעים משקדים--כפתריה ופרחיה
 וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני
 הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה--לששת
 הקנים הייצאים מן המנרה ³⁶ כפתריהם וקנתם ממנה
 יהיו כליה מזקה אחת זהב טהור ³⁷ ועשית את נרתיה
 שבעה והעללה את נרתיה והאיר על עבר פניה ³⁸
 ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור ³⁹ ככר זהב טהור

ישעה אותה--את כל הכללים האלה ⁴⁰ וראה ועשה
בתבניתם--אשר אתה מראה בהר

וחצי האמה רחוב הקרש האחד ¹⁷ שתי ידות ל夸ש
האחד--משלבת אשה אל אותה כן תעשה לכל
קראש המשכן ¹⁸ ועשית את הקברים למשכן עשרים
קראש לפאות גנבה תומנה ¹⁹ וארבעים ארני כסף
תעשה תחת עשרים הקראש שני ארנים תחת הקרש
האחד לשתי ידתו ושני ארנים תחת הקרש האחד
לשתי ידתו ²⁰ ולצלע המשכן השניה לפאות צפון
עשרים קרש ²¹ וארבעים ארניהם כסף שני ארנים
תחת הקרש האחד ושני ארנים תחת הקרש האחד
ולירכתי המשכן ימה תעשה שש קרים ²²
ושני קרים תעשה למקצת המשכן--בירכתיים ²³
ויהיו תאים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו
אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם לשני המקצת
יהיו ²⁵ והיו שמנה קרים וארניהם כסף שש
עשר ארנים שני ארנים תחת הקרש האחד ושני
ארנים תחת הקרש האחד ²⁶ ועשית בריהם עצי
בריהם לק הראש צלע המשכן האחד ²⁷ וחמשה
שלטים חמישה לק הראש צלע המשכן השניה וחמשה ברים
לק הראש צלע המשכן לירכתיים ימה ²⁸ והבריח
התיכון בתוך הקרים מברח מן הקצה אל הקצה
ואת הקרים הצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה
זהב--בתים לברים וצפיתה את הרים זהב ²⁹
והקמת את המשכן כמשפטו--אשר הראית בהר
ועשית פרכת הכלת וארגמן ותולעת שני--ושש ³¹
משור מעשה חשב יעשה אותה כרבים ³² ונתחה
אותה על ארבעה עמודי שלדים מצפים זהב וויהם
זהב--על ארבעה ארני כסף ³³ ונתחה את הפרכת
תחת הקרים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון
העדות והבדילה הפרכת לכם בין הקדר ובין קדר
הקדשים ³⁴ ונתחה את הכפרת על ארון העדרת--
בקדר הקדים ³⁵ ושםת את השלחן מוחז לפרקת

26 ואת המשכן תעשה עדר ירידת שיש משוד
וחכלת וארגמן ותולעת שני--כרבים מעשה חשב
תעשה אותם ² ארך היירעה האחת שמנה ועשרים
באמה ורחב ארבע באמה היירעה האחת מדקה
אחת לכל היירעת ³ חמץ היירעת תהיין חברה
אשה אל אותה ות渼ש ירידת חברה אשה אל אותה
4 ועשית ללאת תכלת על שפת היירעה האחת
מקצת בחברת וכן תעשה בשפת היירעה הקיצונה
במחברת השניה ⁵ חמשים ללאת תעשה ביריעת
האחד וחמשים ללאת תעשה בקצת היירעה אשר
במחברת השניה מקבילות הללאת אשה אל אותה
ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היירעת
אשה אל אותה בקרים והיה המשכן אחד ⁷ ועשית
יריעת עוזים לאهل על המשכן עשתי עשרה ירידת
תעשה אותם ⁸ ארך היירעה האחת שלשים באמה
ורחב ארבע באמה היירעה האחת מדקה אחת לעשי
עשרה ירידת ⁹ וחברת את חמץ היירעת בלבד ואת
שליט היירעת בלבד וכפלת את היירעת הששית אל
מול פניו האهل ¹⁰ ועשית חמשים ללאת על שפת
hiruya האחת הקיצונה בחברת וחמשים ללאת על
שפת היירעה החברת השניה ¹¹ ועשית קרסי נשחת
חמשים והבאת את הקרים בלבד ואחת וחברת את
האהל והיה אחד ¹² וסדרה העדר ביריעת האهل--
חציא היירעה העדרת תסדר על אחורי המשכן ¹³
והאמה מזוה והאמה מזוה בעדר בארך ירידת האهل
יהיה סרוח על צדי המשכן מזוה ומזוה--לכשתו ¹⁴
ועשית מכסה לאهل ערת אילם מאדים ומכסה
ערת תחשים מלמעלה ¹⁵ ועשית את הקרים למשכן
עצי שלדים עמידים ¹⁶ עשר אמות ארך הקדר ואמה

ויהם כסף ואדרניהם נחשת ¹⁸ ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וכמוה חמש אמות--
שש משזר ואדרניהם נחשת ¹⁹ לכל כל המשכן בכל עבדתו וכל יתדתו וכל יתדת החצר נחשת ²⁰ אותה הצווה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית וך כתית-
למאור להעלת נר תמיד ²¹ באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדר יערך אותו אהרן ובנוו מערב עדר בקר--לפנוי יהוה חקמת עולם לדרתם מאת בני ישראל

28 **וְאַתָּה** הקָרְבָּן **אֲלֵיכֶם** את אהרן אחיך **וְאַתָּה** בנוו אותו מותך בני ישראל--לכָהָנוּ ליה אהרן--נדב ואbihוֹא אלעזר ואותמר בני אהרן ² ועשית בנדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת ³ **וְאַתָּה** תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשה את בנדי אהרן לקָרְבָּן--לכָהָנוּ ליה ⁴ ואלה הבנדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכנתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בנדי קדש לאהרן אחיך ולבניו--לכָהָנוּ ליה ⁵ וهم יקחו את הזובב ואת התכלת ואת הארמנן ואת תולעת החני ואת השש ⁶ ועשו את האפר וזובב תכלת וארמנן תולעת שני וSSH משזר--מעשה חשב ⁷ שתי כחתת חברתי היה לו אל שני קצוטיו--וחבר ⁸ וחשב אפרתו אשר עליו כמעשיהם ממניו היה זובב תכלת וארמנן ותולעת שני--ושש משזר ⁹ ולקחת את שתי אבני השם ופתחת עליהם שמות בני ישראל ¹⁰ ששאה משמתם על האבן החנית--כתולדתם ¹¹ מעשה הנותרים על האבן החנית--כתולדתם ¹² שמתם ערבש אבן--פתחות חתם תפתח את שתי האבניים על שמתם בני ישראל מסبة משבצות זובב העשה אתם ושמתה את שתי האבניים על כחתת האפר אבני זכרן לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפנוי יהוה ושש משזר--מעשה رقم עמדיהם ארבעה ואדרניהם ארבעה ¹³ כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף ¹⁴ **וְאַתָּה** המנירה נכח השְׁלָחֵן על צלע המשכן תימנה והשלוחן--תתן על צלע צפון ¹⁵ ועשית מסך לפתח האهل תכלת וארמנן ותולעת שני וSSH משזר מעשה رقم ¹⁶ ועשית למסך חמישה עמודי שטים וצפיפות אתם זובב וויהם זובב ויצקת להם חמישה אדרניהם קרנתיו וצפיפות את המזבח עצי שטים חמיש אמות ארך וחמש אמות רחוב רבוע יהיה המזבח ושלש אמות קמטו ² ועשית קרנתיו על ארבע פנותיו--מןנו תהין קרנתיו וצפיפות אתו נחשת ³ ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתו ומולגתו ומהתתו לכל כליו תשעה נחשת ⁴ ועשית לו מכבר מעשה רשות נחשת ועשית על הרשות ארבע טבעת נחשת על ארבע קצוטיו ⁵ ונתה אתה תחת כרכב המזבח--מלמטה והיותה הרשות עד חצי המזבח ⁶ ועשית בדים למזבח כדי עצי שטים וצפיפות אתם נחשת ⁷ ותובא את כדי בטבעת והיו הבדים על שני צלעות המזבח--בשאת אותו ⁸ נבוב לחת תשעה אותו כאשר הראה אתך בהר כן יעשוו ⁹ ועשית את חצר המשכן--לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שיש משזר מאה באמה ארך לפאה האחת ¹⁰ ועמדיו עשרים ואדרניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשיוקיהם כספ ¹¹ ווכן לפאת צפון באורך קלעים מאה ארך ועמדו עשרים ואדרניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשיוקיהם כספ ¹² ורחב החצר לפאות ים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדרניהם עשרה ¹³ ורחב החצר לפאות קדרמה מזרחה-- חמשים אמה וחמש עשרה אמה קלעים לכתר עמדיהם שלשה ואדרניהם שלשה ¹⁴ ולכתר השנית-- חמיש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדרניהם שלשה ¹⁵ ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארמנן ותולעת שני ¹⁶ ועשית מסך עמדיהם ארבעה וארניהם וSSH משזר--מעשה رقم עמדיהם ארבעה ואדרניהם ארבעה ¹⁷ כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף

ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת העשה אתם מעשה עבת ונתה את שרשרת העבתה על המשבצת ¹⁵ ועשית חשן משפט מעשה חשב--כמעשה אפר תעשו זהב תכלת וארכמן ותולעת שני ישש משוחר--תעשה אותו ¹⁶ רבוע יהוה כבול זורת ארכו זורת רחבו ¹⁷ ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן מור אדם פטדה וברקתה--הטור האחד ¹⁸ והטור השני--נפק ספיר ויילם ¹⁹ והטור השלישי--לשם שבו ואחלמה וחתור הרביעי--תריש ושם וישראל משבצים זהב יהיו במלואתם ²¹ והאבנים תהין על שמה בני ישראל שתים עשרה--על שמות פתויחותם איש על שמו תהין לשני עשר שבת ²² ועשית על החשן שדרת גבלת מעשה עבת זהב טהור ²³ ועשית על החשן שתי טבאות זהב ונתת את שתי הטבאות על שני קצوت החשן ²⁴ ונתה את שתי עבות הזהב על שתי הטבאות--אל קצوت החשן ²⁵ ואת שתי קצות שתי העבותת תתן על שתי המשבצות ונתה כל כתפות האפר אל מול פניו ²⁶ ועשית שתי טבאות זהב ושם אתם על שני קצות החשן--על שפטו אשר אל עבר האפר ביתה ²⁷ ועשית שתי טבאות זהב ונתה אתם על שתי כתפות האפר מלמטה ממול פניו לעמלה מהברתו--מעל לחשב האפר ²⁸ וירכסו את החשן מטבחתו אל טבעת האפר בפתיל תכלת להיות על חשב האפר ולא זהה החשן מעל האפר ²⁹ ונsha אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו-- בכאו אל הדרש לוכן לפני יהוה תמיד ³⁰ ונתת אל החשן המשפט את האוראים ואת התמים והיו על לב אהרן בכאו לפני יהוה ונsha אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה--תמיד ³¹ ועשית את מעיל האפר כליל תכלת ³² וזה יהיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביר מעשה ארוג כפי תחרא יהיה לו--

עולם לו ולזרעו אחריו

29 זה הדבר אשר תעשה להם לקדש אותם--
לכהן לי ליה פר אחד בן בקר ואילים שניים--תמיימים
ולחם מצות וחלה מצת בלוות בשמן ורקייק מצות
משוחים בשמן סלת חטים תעשה אתם ³ ונתת אותם
על סל אחד והקרבת אותם בסל ואת הפר--ואת
שני האילים ⁴ ואת אהרן ואת בני תקריב אל פטה
אהל מועד ורחצתם אותם במים ⁵ ולקחת את הבגדים
והלבשת את אהרן את הכהנות ואת מעיל האפר ואת
האפר ואת החשן ואפרת לו בחשב האפר ⁶ ושמת
המנצפת על ראשו ונתת את נור הקדרש על המנצפת
ולקחת את שמן המשחה ויצקה על ראשו ומשחת

אתו 8 ואת בניו תקריב והלבשתם כהנת ⁹ ווהנרת את אבנט אהרן ובינוי וחבשת להם מנבעת והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו ¹⁰ ותקרבת את הפר לפנֵי אהל מועד וסמך אהרן ובינוי את ידיהם על ראש הפר ¹¹ ושהחתת את הפר לפנֵי יהוה בפתח אהל מועד ¹² ולקחת מדם הפר ונתחה על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד בני ישראל מלזובייחי שלמים--תרומותם ליהוה ²⁹ המזבח ¹³ ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היותה על הכבד ואת שתי הצליות ואת החלב אשר עליהן ותקטרת המזבח ¹⁴ ואת בשר הפר ואת ערנו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאאת הוא ¹⁵ ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובינוי את ידיהם--על ראש האיל ¹⁶ ושהחתת את האיל ולקחת את דמו וזרקה על המזבח סביב ¹⁷ ואת האיל--תנחה לנתחיו ורחצת קרבו וכרכיעו ונתחה על נתחיו ועל ראשו ¹⁸ ותקטרת את כל האיל המזבח עליה הוא ליהוה ריח ניחוח אשא ליהוה הוא ¹⁹ ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובינוי את ידיהם על ראש האיל ²⁰ ושהחתת את האיל ולקחת מדםו ונתחה על תנוק און אהרן ועל תנוק און בניו הימנית ועל בהן ידים הימנית ועל בהן רגלים הימנית וזרקה את הדם על המזבח סביב ²¹ ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה והזית על אהרן ועל בנדיו ועל בניו ועל בנדיי בניו אותו וקדש הוא ובendiyo ובינוי ובendiי בניו אותו ותקרבת מן האיל החלב והאליה ואת הצלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי רביעת ההון יין--לכבר השיא ²² ואת הכבש השני תעשה בין העربים תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין רבע ההון ונסך רביעת ההון יין--לכבר השיא ²³ ואת הכבש השני תעשה בין העARBים כמנחת הבקר וכנכסה תעשה לה לריח ניחוח אשא ליהוה ⁴² עלת תמיד לדרכיכם פתח אהל מועד לפנֵי יהוה אשר אועד לכם שמה ושמת הכל--על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפתם תנופה לפנֵי יהוה ²⁵ ולקחת אתם מידם ותקטרת

בכבודי 44 וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקרדש לכהן לי 45 ושכنتי בתוך בני ישראל והיהו להם לאלהים 46 וידעו כי אני יהוה 18 ועשה כיוור נחשת וכנו נחשת--לרחצה ונחת אותו בין אהל מועד ובין המזבח ונחת שם מים 19 ורחצטו אהרן ובניו מבנו את ידיהם ואת רגלייהם 20 בכאם אל אהל מועד ירחצטו מים--ולא ימתו או בנשיהם אל המזבח לשרת לתקشير אשה ליהוה 21 וירחצטו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לרתרם 22 וידבר יהוה אל משה לאמר 23 ואתה קח לך בשמות ראש מר דרום חמיש מאות וקנמן בשם מחציתו חמישים ומאתים וקונה בשם חמישים ומאתים 24 וקדחה חמיש מאות בשקל הקדרש ושמן זית הין 25 ועשית אותו שמן משחת קדרש--רכח מركחת מעשה רכך שמן משחת קדרש יהיה 26 ומושחת בו את אהל מועד ואת ארון העדת 27 ואת השלחן ואת כל כליו 28 ואת המנורה ואת כליה ואת מזבח הקטרת 29 ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכير ואת כנו 30 וקדשת אתם והיו קדרש קדרשים כל הנגע בהם יקדש ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אותם לכהן לי 31 ואל בני ישראל אל תדבר לאמר שמן משחת קדרש יהיה זה ליל--לדרתיכם 32 על בשר אדם לא ייסך ובמתכוותו לא העשו כמהו קדרש הוא קדרש יהוה לכם ונכרת מעמיו 34 ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף וshallot וחלבנה סמים ולבנה וכיה בר בבד יהיה 35 ועשית אותה קטרת רכך מעשה רוקח ממלה שחור קדרש 36 ושהקצת ממנה הרקע ונחתה ממנה לפני העדרת באهل מועד אשר אoudך לך שמה קדרש קדרשים תהיה לכם 37 ותקטרת אשר תעשה--במתכוותה לא תעשו לכם קדרש תהיה לך ליהוה 38 איש אשר יעשה כמוות להריה בה--ונכרת מעמיו

בכבודי 44 וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקרדש לכהן לי 45 ושכنتי בתוך בני ישראל והיהו להם לאלהים 46 וידעו כי אני יהוה אליהם אשר חוצאתו אתם מארץ מצדים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם

30 ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אותו 2 אמונה ארכו ואמונה רחבו רבוע יהוה ואמתים קמנתו ממנה קרנתיו 3 וצפיתה אותו זהב תחור את גנו ואת קירתו סביב--ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב 4 ושתוי טבעת זהב העשה לו מתחת לזרו על שני צלעתינו--תעשה על שני צדדיו והיה לבתים לבדים לשאת אותו בהמה 5 ועשיות את הבדים עצי שטים וצפיתה אתם זהב 6 ונתהה אותו לפניו הפרכת אשר על ארן העדת--ולפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה 7 ווחקтир עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת--יקטירנה 8 ובהעלת אהרן את הנרת בין העברים יקטירנה-- קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם 9 לא תעלו עליו 10 וככפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדעם חטא הכהנים אחד בשנה יכפר עליו לדרתיכם--קדרש קדרשים תא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם 11 זה יתנו כל העבר על הפקדים--מחצית השקל במשקל הקדרש עשרים נהרה השקל--מחצית השקל תרומה ליהוה 14 כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה--יתן תרומות יהוה 15 העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל--لتת את תרומות יהוה לכפר על נפשתיכם 16 ולקחת את כסף הכהנים מאת בני ישראל ונתת אותו על עבדת

31

וידבר יהוה אל משה לאמר ² ראה קראתי מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו ² ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באוני נשים בנים ובנותיכם והכיאו אליו ³ ויתפרקו כל העם את נזמי זהב אשר באוניהם ייביאו אל אהרן ⁴ ויקח מידם ויצר אותו בחרט ויעשו עגל מסכה ויאמרו--אללה אליהיך ישראל אשר העלך מארץ מצרים ⁵ וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חניליהוה מחר ⁶ וישכימו ממחרת ויעלו עלת וונשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחיק ⁷ וידבר יהוה אל משה לך--כי שחת עמק אשר העלית מארץ מצרים ⁸ סרו מהר מן הדרך אשר צויתם--עשו להם עגל מסכה ווישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אליהיך ישראל אשר העלך מארץ מצרים ⁹ ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערך הוא ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ועשאה אותך לגוי נדול ¹⁰ ויויה משה את פני יהוה אלהינו ויאמר למה יהוה יחרה אפק בעמק אשר הוצאה מארץ מצרים בכך נדול וביד חזקה ¹¹ למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרגן אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפק ותחכם על הרעה לעמק ¹² זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבריך אשר נשבעת להם לך ותדבר אליהם ארבה את זרכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי את לזרעם לזרעם ונחלו לעלם ¹³ ווינהם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו ¹⁴ וויפן וירד משה מן ההר ושני לחת העדת לחת כתבים משני עבריהם--מוחה ומוחה הם כתבים ¹⁵ והלחת--מעשה אליהם המה והמכתב מכתב אלהים הוא--חרות על הלחת ¹⁶ ווישמע יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחה במנונה ¹⁸ ויאמר אין קול ענות נבורה ואין קול ענות חלוצה קול ענות אני כי שמע ¹⁹

בשם בצלאל בן אורו בן חור למטה יהודה ³ ואמלא אותו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובידע ובסכל מלאה ⁴ לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ⁵ ובחרות אבן למלאות בחירות עז לעשות בכל מלאכה ⁶ ואני הנה נתתי אתה אהליאב בן אחיסנק למטה דין ובבלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשא את כל אשר צויתך ⁷ את אהל מועד ואתה אהרן לעדרת ואתה הכפרת אשר עלו ואת כל כליה האהله ⁸ ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהרה ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת ⁹ ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכדור ואת כנו ¹⁰ ואת בנדי השדר ואת כל בנדי הקדש לאהרן הכהן ואת בנדי בניו לכהן ¹¹ ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש בכל אשר צויתך יעשו ¹² ויאמר יהוה אל משה לאמר ¹³ אתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתאי תשמרו כי אותן הוא בני ובניכם לדרתיכם--לדעת כי אני יהוה מקדשכם ¹⁴ ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלילה מות ימות--כי כל העשה בה מלאכה וכורתה הנפש ההוא מקרב עמי ¹⁵ ששת ימים יעשה מלאכה ובבום השבעי שבשבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות ימות ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם ¹⁶ בין ובין בני ישראל--אות הוא לעלם כי שת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ ובבום השבעי שבת וינפש ¹⁸ וויתן אל משה ככלתו לדבר אותו בחר סינו שני לחת העדת--לחתaben כתבים באצבע אלהים

32

וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקhal העם על אהרן ויאמרו אלו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו--כי זה משה האיש אשר העלנו שמות

33 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֵךְ עַלְתָּה מֹזֶה—אַתָּה
וְהַעַם אֲשֶׁר הַעֲלִית מִארֶץ מִצְרַיִם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לִיְצָחַק וּלְיַעֲקֹב לְאָמַר לֹזֶרֶעֶךְ
אַתָּנָה² וְשָׁלַחְתִּי לִפְנֵיךְ מֶלֶךְ גָּדוֹשָׁתִי אֶת הַכְּנֻעַנִּי
הַאֲמָרִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרִזִּי הַחֲיוִי וְהַיּוֹבָסִי³ אֶל אֶרְץ וּבָתָה
חַלְבָּה וּדְבָשָׁב כִּי לֹא עַלְתָּה בְּקָרְבָּךְ כִּי עַם קַשְׁתָּה עַרְפָּה
אַתָּה—פָּנִים אֲכָלָךְ בְּדֶרֶךְ⁴ וַיַּשְׁמַע הָעָם אֶת הַדָּבָר הַרְעָה
הַזֹּה—וַיַּתְאַבְּלֹו וְלֹא שָׁתוֹ אִישׁ עַדְיוֹ עַלְיוֹ⁵ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֱלֹהִים לְמֹזֶה אָמַר אֱלֹהִים לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּם עַם קַשְׁתָּה
עַרְפָּה—גָּנוּעַ אֶחָד עַלְתָּה בְּקָרְבָּךְ וּכְלִיתִיךְ וּעַתָּה הַוְּרָדָה
עַדְיךָ מַעְלִיךָ וְאַדְעָה מַהָּא עַשָּׂה לְךָ⁶ וַיַּתְנַצְּלֹו בָנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת עֲדִים מִהָּרְחֹבֶת⁷ וּמוֹשֶׁה יַקְחֵה אֶת הַאֲהָל
וְנַטְּהֵל לוֹ מְחוֹזָץ לִמְחַנָּה הַרְחַק מִן הַמְּחַנָּה וּקְרָא לוֹ
אַהֲל מַעְדָה וְהִיָּה כָל מַבְקֵשׁ יְהוָה יַצֵּא אַל אַהֲל מַעְדָה
אֲשֶׁר מְחוֹזָץ לִמְחַנָּה⁸ וְהִיָּה כַּצְאתָם מִשְׁאָה אֶל הַאֲהָל
יַקְרָמוּ כָל הָעָם וְנִצְבּוּ אִישׁ פָּתָח אַהֲלָו וְהַבְּטוּ אַחֲרֵי
מֹשֶׁה עַד בָּאוֹ הַאֲהָלָה⁹ וְהִיָּה כְּבָא מֹשֶׁה הַאֲהָלָה
יַרְדֵּן עַמּוֹד הַעַנְןָן וַיַּעֲמֹד פָּתָח הַאֲהָל וַיְדַבֵּר עַם מֹשֶׁה¹⁰
וּרְאָה כָל הָעָם אֲתָּה עַמּוֹד הַעַנְןָן עַמְּדָה פָּתָח הַאֲהָל וּקְם
כָל הָעָם וְהַשְׁתַחֲוו אִישׁ פָּתָח אַהֲלָו¹¹ וְדַבֵּר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה פְנֵים אֶל פְנֵים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעַשוֹ
וְשַׁב אֶל הַמְּחַנָּה וְמִשְׁתַחַטֵּה וְהַשְׁעֵב בְּנֵן נָעַר לְאַיִשָּׁשׁ
מִתְּחֻקָּה הַאֲהָל¹² וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה רָאָה אַתָּה אָמַר
אֶלְיוֹתָל אֶת הָעָם הַזָּה וְאַתָּה לֹא הַוּדָעָתָנִי אֲשֶׁר
הַשְּׁלָח עַמִּי וְאַתָּה אָמְרָת יְדַעְתִּיךְ בְּשָׁם וּגְמַמְצָאת
חַן בְּעִינֵי¹³ וְעַתָּה אָמַם נָא מַצְאָתִי חַן בְּעִינֵיךְ הַוּדָעָנִי
כִּי עַמְּקָה הַגּוֹי הַזָּה¹⁴ וַיֹּאמֶר פָנֵי יַלְכֵו וְהַנְחָתִי לְךָ¹⁵
וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ אָמַם אַיִן פְנֵיךְ הַלְכִים אֶל תַּעֲלִנוּ מֹזֶה¹⁶
וּבָמָה יוֹדָע אֶפְאוֹ כִּי מַצְאָתִי חַן בְּעִינֵיךְ אַנְיָ וּעַמְּקָה—
הַלּוֹא בְּלִכְתָּךְ עַמְּנוּ וּנְפָלִינוּ אַנְיָ וּעַמְּקָה מִכְלָה הָעָם
וַיֹּהֵי כַּאֲשֶׁר קָרְבָּ אֶל הַמְּחַנָּה וַיֹּרֶא אֶת הַעֲלָל וּמְחַלָּת
תַּחַת הַהָר²⁰ וַיַּקְחֵח אֶת הַעֲלָל אֲשֶׂר עָשָׂו וַיַּשְׁרֵף בָּאֵשׁ
וַיִּתְחַנֵּן עַד אֲשֶׁר דָק וַיַּוְרֵד עַל פְנֵי הַמִּים וַיִּשְׁקֵק אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל²¹ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶחָרָן מַה עַשָּׂה לְךָ הָעָם
הַזֹּה כִּי הַבָּאת עַלְיוֹ חַטָּאת נְדָלה²² וַיֹּאמֶר אֶחָרָן אֶל
יְהָר אֲפִכְנֵי אֲתָה יִדְעָת אֶת הָעָם כִּי בְּרַע הוּא²³
וַיֹּאמְרוּ לְיְהָר לְעַשְׂה לְנוּ אֶלְהִים אֲשֶׁר יַלְכֵו לְפָנֵינוּ כִּי זֶה
מֹשֶׁה הָאִיש אֲשֶׁר הַעֲלָנוּ מִארֶץ מִצְרַיִם--לֹא יִדְעָנוּ
מַה הָיָה לוֹ²⁴ וַיֹּאמֶר לָהֶם לְמַיְזָה הַעֲלָל הַזֹּה²⁵ וַיֹּרֶא מֹשֶׁה אֶת
לִי וְאַשְׁלַכְהוּ באֵשׁ וַיַּצֵּא הַעֲלָל הַזֹּה אֶת
הָעָם כִּי בְּרַע הוּא כִּי בְּרַע אֶחָרָן לְשִׁמְצָה בְּקִמְיהָ
וַיַּעֲמֹד מֹשֶׁה בַּשְׁעַר הַמְּחַנָּה וַיֹּאמֶר מַיְיָ לְיְהָר אֲלֵי
וַיַּאֲסִפוּ אֶלְיוֹ כָל בְּנֵי לְיְהָר²⁷ וַיֹּאמֶר לָהֶם כִּי אָמַר
יְהָר אֲלֵי יִשְׂרָאֵל שִׁמְעוּ אִישׁ חָרְבוֹ עַל יַרְכָּו עַבְרוֹ
וְשׁוּבוּ מִשְׁעָר לַשְׁעָר בַּמְּחַנָּה וְהַרְנוּ אִישׁ אֲחָיו וְאִישׁ
אֲתָרְעָה וְאִישׁ אֲתָקָרְבּוּ²⁸ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי לְיְהָר כְּדָבָר
מֹשֶׁה וַיַּפְלֵל מִן הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא כְּשַׁלְשָׁת אֶלְפִּי אִישׁ²⁹
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מַלְאָוִוְדָם יְדַכְּמֵיכְם הַיּוֹם לִיְהָר כִּי אִישׁ בְּבָנָו
וּבְאַחֲיו--וַיָּלַתְּתָ עַלְיכֶם הַיּוֹם בְּרַכָּה³⁰ וַיֹּהֵי מִמְחַרְתָּ
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אֲתָם חַטָּאתָם חַטָּאת נְדָלה
וְעַתָּה אַעֲלֵה אֶל יְהָר אֲוֹלֵי אֲכְפָּרָה בְּعַד חַטָּאתְכֶם
וַיִּשְׁבֵּט מֹשֶׁה אֶל יְהָר וַיֹּאמֶר אֲנָא חַטָּאת הָעָם הַזֹּה
חַטָּאת נְדָלה וַיַּעֲשֵׂה לָהֶם אֲלֵי יַהְבָּס³² וְעַתָּה אֲמַתָּה
חַטָּאתָם וְאִם אִין--מִהְנִי נָא מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר חַטָּאת כְּתַבְתָּ³³
וַיֹּאמֶר יְהָר אֶל מֹשֶׁה מַיְיָ אֲשֶׁר חַטָּאת לִי אִמְחַנוּ מִסְפָּרִי
וְעַתָּה לְךָ נַחַת אֶת הָעָם אֲלֵי אֲשֶׁר דָבַרְתִּי לְךָ³⁴
תְּנַהֵה מַלְאָכִי יַלְכֵד לִפְנֵיךְ וּבַיּוֹם פְּקָדָי וּפְקָדָתָי עַלְלָם
חַטָּאתָם³⁵ וַיַּגְּפֵן יְהָר אֶת הָעָם עַל אֲשֶׂר עָשָׂו אֶת הַעֲלָל
אֲשֶׂר עָשָׂה אֶחָרָן

אשר על פני הארץ ¹⁷ ויאמר יהוה אל משה נם את והכנענִי והחתי והפרזי והחוּי והיבוסי ¹² השמר לך פן תכרת בירת לישׁוב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהוה למוֹקשׁ בקרבך ¹³ כי את מזבחת תחצוץ ואת מצבתם תשברוֹן ואת אשורי תברתוֹן ¹⁴ כי לא פן תכרת בירת לישׁוב הארץ ונוּ אחרי אלהיהם התשתחוּ לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא ¹⁵ פן תכרת בירת לישׁוב הארץ ונוּ אחרי אלהיהם וובחוּ לאלהיהם וקרא לך וاقتלה מזבחוֹ ¹⁶ ולקחת מבנותיו לבנייך ונוּ בנותיו אחרי אלהיהם והזנו את בנייך עד עברי ¹⁷ אלהי מסכה לא תעשה לך ¹⁸ אחרי ואני לא יראוּ את חן המצוות השמר--שבעת ימים תאכל ממצוות אשר צוית לך ממועד חדש האביב כי בחודש החדש יצאת ממצרים ¹⁹ כל פטְר רחם לי וכל מנקֵך תזוכר פטְר שור ושה ²⁰ ופְטַר חמור תפְרָה בשֶׁה ואמ לא תפְרָה וערפתו כל בכור בניך תפְרָה ולא יראוּ פנֵי ריקם ²¹ ששת ימים תעבד וביום השביעי חשבה בחיריש ובכיציר תשבת ²² וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף--תקופת השנה ²³ שלש פעמיים בשנה--יראה כל זכרך את פנֵי הָרָן יהוה אלהי ישראל ²⁴ כי אורייש גנים מפניך וחרחבתך את נבלך ולא יחמד איש את ארץך בעלתך לראות את פנֵי יהוה אלהיך שלש פעמיים בשנה ²⁵ לא תשחט על חמץ דם זבחיך ולא ילין לבקר זבח חג הפסח ²⁶ ראשית בכורי אדרתך תביא בית יהוה אלהיך לא חבל נדי בחלב amo ²⁷ ויאמר יהוה אל משה כתוב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך בירת--ואת ישראל ²⁸ ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה--לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית--עשרה הדברים ²⁹ ויהי ברדת משה מהר סיני ושני להחת העדרת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו--בדבשו אתו ³⁰ וירא אהרן וכל בני

הדבר הזה אשר דברת עשה כי מצאת חן בעיני ואדרך בשם ¹⁸ ויאמר הָרָן נא את כבדך ¹⁹ ויאמר אני עבידך כל טובך על פניך וקרأتي בשם יהוה לפניך וחותמי את אשר אהן וرحمתי את אשר ארham ²⁰ ויאמר לא תוכל לראות את פנֵי כי לא יראוּ האדם והיה ב עבר כבדי ושמתייך בנקרת הצור ושכתי ²² וכי עלייך עד עברי ²³ והסרתי את כפי וראית את אחרי ואני לא יראוּ

34 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבניים בראשים וכתבתו על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשונים אשר שברת ² והוא נכוון לבקר ועלית בבקר אל הָר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר ³ ואיש לא יעלה עמוק וגם איש אל ירא בכל ההר נם הצאן והבקר אל ירדעו אל מול ההר ההוא ⁴ ויפסל שני לחת אבניים בראשים וישכם משה בבקר ויעל אל הָר סיני כאשר צוה יהוה אליו ויקח בידו שני לחת אבניים ⁵ ויריד יהוה בענן וויתיצבumo שם ויקרא בשם יהוה ⁶ ווועבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום ותנוון--ארך אפים ורב חסד ואמת ⁷ נצרא חסד לאלפים נשא עון ופשע וחתאה ונקה לא נקה-- פקד עון אבות על בניים ועל בני בניים על שלשים ועל רביעים ⁸ ווימחר משה ויקד ארצתה ווישתחוו ⁹ ויאמר אם נא מצאת חן בעיניך אדני לך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחתאתנו ונחלתנו ¹⁰ ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמק עשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הנינים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמוק ¹¹ שמר לך-- את אשר אנכי מצוק היום הני גרש מפניך את האמרי

ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת
 אליו ³¹ ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן וכל
 הנשאים בערה וידבר משה אליהם ³² ואחרי כן נושא
 כל בני ישראל יצום--את כל אשר דבר יהוה אותו
 בהר סיני ³³ ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו
 מסווה ³⁴ ובבאה משה לפניו יהוה לדבר אותו יסיר את
 המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר
 יצוה ³⁵ ווראו בני ישראל את פניו משה כי קרן עור
 פניו משה והשיב משה את המסוה על פניו עד באו
 לדבר אותו

כל נדיב לב הביאו חח ונום וטבעת וכומו כל כל
 זהב וככל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה ²³ וככל
 איש אשר נמצא אותו תכלה וארגמן ותולעת שני--
 ושועים וערת אלים מאדרמים וערת החשים הביאו
 כל מרים תרומות כסף ונחשת הביאו את תרומות
 יהוה וככל איש אשר נמצא אותו עצי שטים לכל מלאכת
 העבדה--הביאו ²⁵ וככל אשה חכמתם לב בידיה טו
 ויביאו מטהה את התכלה ואת הארגמן את תולעת
 השני ואת השש ²⁶ וככל הנשים--אשר נשא לבן אתantha
 בחכמה טו את העזים ²⁷ והנשאמ הביאו--את אبني
 השם ואת אבני המלאים לאפור ולחשן ²⁸ ואת
 הבשם ואת השמן למאור--ולשמן המשחה ולקטרת
 הסמים ²⁹ ככל איש ואשה אשר נדב לכם אחים להבאי
 לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה--
 הביאו בני ישראל נדבה ליהוה ³⁰ ויאמר משה אל
 בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אוירן בן
 chor למטה יהודה ³¹ וימלאו אותו רוח אלהים בחכמה
 בתבונה ובידעות ובכל מלאכה ³² ולחשב מהשบท-
 לעשת בזחוב ובכסף ובנחת ³³ ובחרשת אבן
 למלאת ובחרשת עין לעשות בכל מלאכת מהשบท
 ולהורות נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך ³⁴
 למטה דין ³⁵ מלא אתם חכמתם לב לעשות כל מלאכת

35 ויקהל משה את כל עדת בני ישראל--ויאמר
 אליהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם
 2 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה
 لكم קדרש שבת שבתוון ליהוה כל העשה בו מלאכה
 יומת ³ לא תבערו אש בכל משבחיכם ביום השבת
 4 ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה
 הדבר אשר צוה יהוה לאמר 5 קחו מאהכם תרומה
 ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומות יהוה זהב
 וכסף ונחשת ⁶ ותכלה וארגמן ותולעת שני ושועים
 7 וערת אלים מאדרמים וערת החשים ועצי שטים
 8 ושמן למאור ובشمנים לשמן המשחה ולקטרת
 הסמים ⁹ ואבני שחם--ואבני מלאים לאפור ולחשן
 10 וכל חכם לב בכם יבוא ויעשו את כל אשר צוה
 יהוה ¹¹ את המשכן--את האל ואות מכסהו את קרסוי
 ואת קרשוי את בריחו את עמדיו ואת אדריו ¹² את
 הארון ואת ברדי את חכפרת ואת פרכת חמסך ¹³
 את השלחן ואת ברדי ואת כל כליו ואת לחם הפנים
 14 ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת
 שמן המאור ¹⁵ ואת מזבח הקטרת ואת ברדי ואת
 שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח
 לפתח המשכן ¹⁶ את מזבח העלה ואת מכבר הנחתת

עשתי עשרה ירידעת עשה אתם ¹⁵ ארך היריעת האחת שלשים באמה וארבעה אמות רחוב היריעת האחת מדרה אחת לעשרי עשרה ירידעת ¹⁶ ויחבר את חמישים היריעות בלבד ואת שש היריעות בלבד ¹⁷ ויעש ללאות חמישים על שפת היריעת הקיצונה במחברת וחמשים ללאות עשה על שפת היריעת החברת השנית ¹⁸ ויעש קרסני נחשת חמישים לחבר את האهل להיות אחד ¹⁹ וייש מכסה לאهل ערת אלים מאדרמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה ²⁰ וייש את הקרשים למשכן עצי שטים עמידים ²¹ עשר אמת אורך הקרש ואמה וחצי האמה רחוב הקרש האחד ²² שני יידת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קדרי המשכן ²³ וייש את הקרשים למשכן עשרים קדרים לפאת נגב תימנה ²⁴ וארבעים אדרני כסף--עשה תחת עשרים הקרשים שני אדרנים תחת הקרש האחד לשתי ידתו ושני אדרנים תחת הקרש האחד לשתי ידתו ²⁵ ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קדרים ²⁶ וארבעים אדרניהם כסף--שני אדרנים תחת הקרש האחד ושני אדרנים תחת הקרש האחד ²⁷ ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קדרים ²⁸ ושני קדרים עשה למקצת המשכן--בירכתים ²⁹ והיו תואם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל חטבعت האחת כן עשה לשנייהם לשני המקצת ³⁰ ויהיו שננה קדרים ואדרניהם כסף ששה עשר אדרנים--שני אדרנים שני אדרנים תחת הקרש האחד ³¹ ויעש בריחו עצי שטים--חמשה לקרשי צלע המשכן האחת ³² וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי המשכן לירכתיים ימה ³³ ויעש את הבריח התיכון לבירח בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה ³⁴ ואთ הקרשים צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב--בתים לבירחים ויצף את הבריחם זהב ³⁵ ויעש את הפרכת המשכן אחד ³⁶ ויעש ירידעת עזים לאهل על המשכן

חרש וחسب וركם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשׂ וארגן עשי כל מלאכה וחשי ממחשבת **36** ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת עבדת הקרש--לכל אשר צוה יהוה ² ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבבו--כל אשר נשאו לבו לקרביה אל המלאכה לעשת אתה ³ ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקרש--לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה--בבקר בבקר ⁴ ויבאו כל החכמים אשר המא עשו ⁵ ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מידי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה ⁶ ויצו משה ויעבירו קוּם במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומה הקרש ויכלא העם מהביא ⁷ וಹמלאה היהת דים לכל המלאכה--לעשות אתה והותר ⁸ ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן--עשר ירידעת שש משור ותכלת וארגמן ותולעת שני--כרבים מעשה חשב שעשה אתם ⁹ ארך היריעת האחת שמנה ועשרים באמה ורחוב ארבע באמה היריעת האחת מדרה אחת לכל היריעת ¹⁰ ויחבר את חמיש היריעות האחת אל אחת וחמש ירידעת חבר את אל אחת בו ויעש ללאות תכלת על שפת היריעת האחת מקצת במחברת כן ¹¹ עשה בשפת היריעת הקיצונה במחברת השנית ¹² חמישים ללאות עשה ביריעת האחת וחמשים ללאות שעה בקצת היריעת אשר במחברת השנית מקבילה הללאת--אחד אל אחת ¹³ ויעש חמישים קרסיז זהב ויחבר את היריעת אחת אל אחת בקרים ויהיו המשכן אחד ¹⁴ ויעש ירידעת עזים לאهل על המשכן

תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה חשב
ויעש את המנרה זהב טהור מנסה עשה את המנרה
ירכה וקנה-גביה כפתירה ופרחיה ממנה היו ¹⁸
ושה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדיה
האחד ושלשה קני מנרה מצדיה השני ¹⁹ שלשה
גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה
גביעים משקדים בקנה אחד כפתר ופרח כן לששת
הקנים היוצאים מן המנרה ²⁰ ובמנרה ארבעה גביעים

משקדים-כפתירה ופרחיה ²¹ וכפתר תחת שני
הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר
תחת שני הקנים ממנה-לששת הקנים היוצאים ממנה
²² כפתירותם וקנותם ממנה היו כליה מהקשה אחת זהב
טההור ²³ וייעש את נרתיה שבעה ומלקחה ומחתתייה
זהב טהור ²⁴ ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל
כליה ²⁵ וייעש את מזבח הקטורת עצי שטים אמה
ארכו ואמה רחבו רבוע ואמהים קמתו-מננו היו
קרנתיו ²⁶ ויצף אותו זהב טהור את גנו ואת קירתו
סביב-ואת קרנתיו וייעש לו זר זהב סביב ²⁷ ושתי
טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו על
שני צדיו--לבתים לבדים לשאת אותו בהם ²⁸ וייעש
את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב ²⁹ וייעש את
שمن המשחה קדר ואות קטורת הסמים טהור--מעשה

פרק

38 וייעש את מזבח העלה עצי שטים חמיש
אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע ושלש אמות
קמתו ² וייעש קרנתיו על ארבע פנתיו--מננו היו
קרנתיו ויצף אותו נחתת ³ וייעש את כל כליה המזבח
את הסירתה ואת הדיעם ואת המזרקה את המזולנת
ואת המחתת כל כליו עשה נחתת ⁴ וייעש למזבח
מכבר מעשה רשות נחתת תחת כרכבו מלמטה עד
חציו ⁵ ויצק ארבע טבעת בארכע הקצות--למכבר
הנחתת בתים לבדים ⁶ וייעש את הבדים עצי שטים

עשה אתה כרבים ³⁶ וייעש לה ארבעה עמודי שטים
ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדרני כסף
³⁷ וייעש מסך לפתח האهل תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משור מעשה رقم ³⁸ ואת עמודיו חמשה
ואת וויהם וצפה ראשיהם וחשייקיהם זהב ואדרנייהם
חמשה נחשת

37 וייעש בצלאל את הארון עצי שטים אמיתיים
וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו ²
ויצפחו זהב טהור מביתו ומהוץ וייעש לו זר זהב
סביב ³ ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעתיו
ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו
השניית ⁴ וייעש ברי עצי שטים ויצף אתם זהב ⁵
ויבא את הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את
הארון ⁶ וייעש כפרת זהב טהור אמיתיים וחצי ארכה
ואמה וחצי רחבה ⁷ וייעש שני כרבים זהב מקשה
עשה אתם מושני קצוות הכפרת ⁸ כרוב אחד מקצה
מווזה וכרוב אחד מקצה מווזה מן הכפרת עשה את
הכרבים מושני קצוותו (קצוותו) ⁹ וויהיו הכרבים
פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת
ונבניהם איש אל אחיו אל הכפרת-היו פנוי הכרבים
¹⁰ וייעש את השלחן עצי שטים אמיתיים ארכו ואמה

רחבו ואמה וחצי קמתו בו יוצף אותו זהב טהור וייעש
לו זר והב סביב ¹¹ וייעש לו מסגרת טפה סביב
ויעש זר זהב למסגרתו סביב ¹² ויצק לו ארבע
טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפאת אש
לאربع רגליו ¹⁴ לעמלה המסגרת היו הטבעת בתים
לבדים לשאת את השלחן ¹⁵ וייעש את הבדים עצי
שטים ויצף אתם זהב לשאת את השלחן ¹⁶ וייעש את
הכלים אשר על השלחן את קערתיו ואת כפתיו ואת
מנקיותיו ואת הקשות אשר יסך בהן-זהב טהור ¹⁷

ויצף אתם נחשת ⁷ ויבא את הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אותו בהם נבו לחת עשה אתו ⁸ ויעש את הכיוור נחשת ואת כנו נחשת--במראה הצבאות אשר צבאו פתח אהל מועד ⁹ ויעש את החצר לפאת נגב תימנה קלעי החצר שמשור מהה אמרה ¹⁰ עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת בווי העמודים וחשקייהם כספ' ¹¹ ולפאת צפון מהה אמרה--עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת בווי העמודים וחשקייהם כספ' ¹² ולפאת ים קלעים חמשים באמה--עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה ווי העמודים וחשקייהם כספ' ¹³ ולפאת קדרמה מזרחה חמשים אמרה ¹⁴ קלעים חמיש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה ¹⁵ ולכוף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמיש עשרה אמה לעמודיהם שלשה ואדניהם שלשה ¹⁶ כל קלעי החצר סביר שיש משור ¹⁷ והאדנים לעמודים נחשת ווי העמודים וחשקייהם כספ' וציפוי ראשייהם כספ' והם מחשקים כספ' כל עמידי החצר ¹⁸ ומסך שער החצר מעשה רקם--תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור ושרים אמה ארך וקומה ברחב חמיש אמות לעמיה קלעי החצר ¹⁹ ועמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וייהם כספ' וציפוי ראשיים וחשקייהם כספ' ²⁰ וכל היותת למשכן ולהחצר סביב--נחשת ²¹ אלה פקודי המשכן משכנן העדרת אשר פקר על פי משה עברת הלויים ביד איתמר בן אהרן הכהן ²² ובכלל בן אוריה בןchor למטה יהודיה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה ²³ ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן--חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגן ותולעת השני ובשש ²⁴ כל הזהב העשו למלאה בכל מלאתה הקדרש--ויהי זהב התגופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות ושלשים שקל במשקל הקדרש ²⁵ וכספ'

החצר סביב

39 ^{וּמִן} התְּכִלָּת ^{וְהַאֲرָגְמָן} ^{וְתְּולֻעָת ^{הַשְׁנִי} ^{עָשָׂו} בנְדִי שרֵד לשְׁرֵת בקָדֶשׁ ויִעְשּׂו אֶת בְּנֵי הַקָּדֶשׁ אֲשֶׁר לֹא הָרְדוּ כִּאֵשׁ צֹהָה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה ² וַיִּعַשׂ אֶת הַאֲפָר זָהָב תְּכִלָּת וְהַאֲרָגְמָן וְתְּולֻעָת שְׁנִי--וְשֶׁמֶר ³ וַיַּדְרַקְעוּ אֶת פָּחִי הַזְּהָב וְקַצְץ פְּתִילִים לְעָשֹׂות בְּתוּךְ הַתְּכִלָּת--וּבְתוּךְ הַאֲרָגְמָן וּבְתוּךְ תְּולֻעָת הַשְׁנִי וּבְתוּךְ הַשְׁשִׁי--מְעַשָּׂה חָשֶׁב ⁴ כְּתָפָת עָשָׂו לְוַחֲרַת--עַל שְׁנִי קְצֻוֹתָו (קְצֻוֹתָיו) חָבֵר ⁵ וְחָשֶׁב אֲפָרְתוֹ אֲשֶׁר עַלְיוֹ מִמְנָנוֹ הָוָא כְּמַעֲשָׂה זָהָב תְּכִלָּת וְהַאֲרָגְמָן וְתְּולֻעָת שְׁנִי וְשֶׁשִׁי מְשֶׁרֶת--כַּאֲשֶׁר צֹהָה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה ⁶ וַיִּعַשׂ אֶת אַבְנֵי הַשְׁמָרָה--כַּאֲשֶׁר צֹהָה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה ⁶ וַיִּعַשׂ אֶת אַבְנֵי הַשְׁמָרָה מְשֶׁרֶת מִשְׁבְּצָת זָהָב מִפְתָּחָת פָּתָחָיו חוֹתָם עַל שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ⁷ וַיִּשְׁמַע אֲתָּם עַל כְּתָפָת הַאֲפָר--אַבְנֵי זָרְכוּן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צֹהָה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה ⁸ וַיִּעַשׂ אֶת הַחִשּׁוֹן מִעֲשָׂה חָשֶׁב כְּמַעֲשָׂה אֲפָר זָהָב תְּכִלָּת וְהַאֲרָגְמָן וְתְּולֻעָת שְׁנִי--וְשֶׁמֶר ⁹ וְשֶׁמֶר מְשֶׁרֶת כְּפֻלָּה עָשָׂו אֶת הַחִשּׁוֹן--זָרָת אַרְכּוֹ וּזְרָת רַחֲבוֹ כְּפֻלָּה ¹⁰ וַיִּמְלָאוּ בּוֹ--אַרְבָּעָה טוֹרִי אַבָּן טוֹר אַדְם פְּטָרוֹה}

ויתנו עליו פטול תכלת לחת על המזנפת מלמעלה
כasher zohah yeho at m'sha³² v'otcl--c'l ubdath m'shen
ahal mo'ed v'yeusho bni yisrael--c'k'l asher zohah yeho
at m'sha k'n u'sho³³ v'yibao at d'mshen al m'sha at
ahal v'at c'l kliy k'resio k'resio b'r'io v'emdro
v'adnay³⁴ v'at m'sha urat ha'ayl'm ha'madrim v'at
m'sha urat ha'tachim v'at p'ret ha'm'sek³⁵ at aron
ha'udat v'at b'dio v'at ha'k'fara³⁶ at sh'lachan at
c'l kliy v'at l'chm ha'penim³⁷ at mn'reh ha't'hara
at n'retia n'ret ha'm'durca--v'at c'l cl'ya v'at sh'm
ha'm'oor³⁸ v'at m'zoch hozab v'at sh'm ha'm'sha v'at
k'trata ha's'mim v'at m'sek p'tach ha'ahel³⁹ at m'zoch
ha'nachat v'at m'kbar ha'nachat asher lo at b'dio v'at
c'l kliy at ha'cir v'at c'no⁴⁰ at k'l'ui ha'chaz'ar at
um'da v'at adnay v'at ha'm'sek l'shar' ha'chaz'ar at
mi'triyu v'otrtiyah v'at c'l c'li ubdath ha'mshen--la'ahel
mo'ed⁴¹ at b'ndi ha'sherd l'shar' ba'kd'sh at b'ndi
ha'kd'sh la'ahron ha'chein v'at b'ndi b'no li'chein⁴² c'k'l
asher zohah yeho at m'sha k'n u'sho bni yisrael at c'l
ha'ubdah⁴³ v'ir'a m'sha at c'l ha'm'ala'ah v'heneh u'sho
at-ha--casher zohah k'n u'sho v'ibr'k at m'sha

40 v'iderbar yeho al m'sha la'amr² bi'om ha'chadsh
ha'rason b'achad la'chadsh t'k'im at m'shen ahel mo'ed
v'shamta sh'm at aron ha'udot v'sh'vta ul ha'aron at
ha'p'ret⁴ v'habata at sh'lachon v'ur'vta at ur'vo
v'habata at mn'reh v'otuliyah at n'retia v'natata at
m'zoch hozab k'trata l'p'ni aron ha'udat v'shamta at
m'sek ha'petach lem'shen⁶ v'natata at m'zoch ha'aleh l'p'ni
petach m'shen ahel mo'ed⁷ v'natata at ha'cir bi'z ahel
mo'ed v'bi'z ha'm'zoch v'natata sh'm mi'm⁸ v'shamta at ha'chaz'ar
sb'iv v'natata at m'sek sh'ur ha'chaz'ar⁹ v'lok'hat at sh'm

v'berk'at--ha'tor ha'achad¹⁰ v'ha'tor ha'seni--nafekh s'fer
v'ih'lim¹² v'ha'tor ha'shli'yi--l'shem sh'vo v'ahalma¹³
v'ha'tor ha'r'b'i--tar'ish sh'm v'ishefa mosheba m'sh'vta
v'ohb b'm'la'ahem¹⁴ v'oh'ab'nu ul sh'mat bni yisrael ha'na
sh'tom u'sherda--ul sh'mat p'tohoi ha'tom ai'sh ul sh'mo
l'sh'vim u'sh'v sh'bet¹⁵ v'oyusho ul ha'ch'sh'n sh'rashet na'bat
mu'sha ub'at v'ohb t'h'or¹⁶ v'oyusho sh'ti m'sh'vta z'eb
v'sh'ti t'v'at v'ohb v'yt'gno at sh'ti ha'tb'ut ul sh'ti k'zot
ha'ch'sh¹⁷ v'yt'gno sh'ti ha'ub'at h'ohb ul sh'ti ha'tb'ut
ul k'zot ha'ch'sh¹⁸ v'at sh'ti k'zot sh'ti ha'ub'at
n'thnu ul sh'ti m'sh'vta v'yt'gnum ul ch'f'at ha'af'd al
mol p'no¹⁹ v'oyusho sh'ti t'v'at v'ohb v'oyshimo ul sh'ti
k'zot ha'ch'sh ul sh'fach²⁰ asher al l'uber ha'af'd bi'ha
v'oyusho sh'ti t'v'at v'ohb v'yt'gnum ul sh'ti ch'f'at ha'af'd
ml'mtah mol p'no l'ummah m'chab'rotu--mmal l'ch'sb
ha'af'd²¹ v'ir'cos at ha'ch'sh m'tb'ut'yo al t'v'at
ha'af'd b'petil t'c'lat l'hi'at ul ch'sb ha'af'd v'l'a y'oh
ha'ch'sh mu'el ha'af'd--casher zohah yeho at m'sha²²
v'oyush at mu'el ha'af'd mu'sha ar'g c'li'l t'c'lat²³
v'pi ha'm'uil b'toco'co c'pi t'hra' sh'feh l'p'vo sb'iv la
ik'r'ut²⁴ v'oyusho ul sh'oli ha'm'uil dm'oni t'c'lat v'ar'g'men
v'hol'ut sh'ti--m'shor²⁵ v'oyusho p'um'ni v'ohb t'h'or v'yt'gno
at ha'p'um'ni b'tok ha'r'm'ni ul sh'oli ha'm'uil s'bi'v
b'tok ha'r'm'ni²⁶ p'um'ni v'r'm'ni p'um'ni v'r'm'ni ul sh'oli
ha'm'uil s'bi'v l'shar' casher zohah yeho at m'sha²⁷
v'oyusho at ha'ct'na sh'mu'sha ar'g la'ahron v'lb'no²⁸
v'at ha'mz'veta sh'sh v'at far'ei ha'm'nv'ut sh'sh v'at m'kn'i
ha'bd sh'sh m'shor²⁹ v'at ha'ab'nt sh'sh m'shor v'tc'lat
v'ar'g'men v'hol'ut sh'ti--mu'sha rk'm casher zohah yeho
at m'sha³⁰ v'oyusho at z'iy'z n'or ha'kd'sh v'ohb t'h'or
v'ic'thu' u'li'yo m'kt'v p'tohoi ha'tom--kd'sh li'ye'ha³¹

המשחה ומשחת את המשכן ואות כל אשר בו וקדשת את ידיהם ואת רגליהם ³² בכבם אל אهل מועד ובקרבתם אל המזבח--ירחצו כאשר צוה יהוה את משה ³³ ויקם את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן משה את מסך שער החצר ויכל משה את המלוכה ³⁴ ויבס הענן את אهل מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן ³⁵ ולא יכול משה לבוא אל אهل מועד--כי שכן עליון הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן ³⁶ ובעהלוות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם ³⁷ ואם לא יעלה הענן--ולא יסעו עד יום העלה ³⁸ כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו--לענין כל המשחתם לכהנת עולם--לדרham ¹⁶ ויעש משה ככל בגדיו הקדר ומשחת אותו וקדשת אותו וכחן לי ¹⁴ ואת בניו תקריב והלבשת אתם כתנת ¹⁵ ומשחת אותם כאשר משחת את אביהם וכחנו לי והיתה להوت להם משחתם לכהנת עולם--¹⁷ כי עשה בחדש הראשון אשר צוה יהוה אותו--¹⁸ ויהי בחדש השנה השניה--באחד לחדר הוקם המשכן ¹⁹ ויקם משה את המשכן ויתן את אדנייו ויישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו ²⁰ ויפרש את האהל על המשכן ויישם את מכסה האهل עליון מלמعلיה--²¹ כאשר צוה יהוה את משה ²⁰ ויקח ויתן את העדרת אל הארן ויישם את הבדים על הарן ויתן את הכפרת על הарן מלמعلיה ²¹ ויבא את הарן אל המשכן ויישם את פרכת המשך ויסך על ארון העדות--²² כאשר צוה יהוה את משה ²² ויתן את השלחן באهل מועד על ירך המשכן צפנה מהוז לפרקת ²³ ויעדר עליון ערך לחם לפניו יהוה--²⁴ כאשר צוה יהוה את משה ²⁴ ויישם את המנורה באهل מועד נכח השלחן על ירך המשכן נgabe ²⁵ ויעל הנרת לפני יהוה--²⁶ כאשר צוה יהוה את משה ²⁶ ויישם את מזבח הזבח באهل מועד לפני הפרכת ²⁷ ויקטר עליון קטרת סמים--²⁸ כאשר צוה יהוה את משה ²⁸ ויישם את מסך הפתח למשכן ²⁹ ואת מזבח העלה שם פתח המשכן אهل מועד ויעל עליון את העלה ואת המנחה--³⁰ כאשר צוה יהוה את משה וישם את הכير בין אهل מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לדחצה ³¹ וירחצו ממנו משה ואהרן ובני

בית ישראל בכל מסעיהם

¹⁷ כי עשה בחדש הראשון
¹⁸ ויהי בחדש השנה השניה--באחד לחדר הוקם המשכן
¹⁹ ויקם משה את המשכן ויתן את אדנייו ויישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו ²⁰ ויפרש את האهل על המשכן ויישם את מכסה האهل עליון מלמעליה--²¹
²⁰ כאשר צוה יהוה את משה ²⁰ ויקח ויתן את העדרת אל הארן ויישם את הבדים על הарן ויתן את הכפרת על הарן מלמعلיה ²¹ ויבא את הарן אל המשכן ויישם את פרכת המשך ויסך על ארון העדות--²² כאשר צוה יהוה את משה ²² ויתן את השלחן באهل מועד על ירך המשכן צפנה מהוז לפרקת ²³ ויעדר עליון ערך לחם לפניו יהוה--²⁴ כאשר צוה יהוה את משה ²⁴ ויישם את המנורה באهل מועד נכח השלחן על ירך המשכן נgabe ²⁵ ויעל הנרת לפני יהוה--²⁶ כאשר צוה יהוה את משה ²⁶ ויישם את מזבח הזבח באهل מועד לפני הפרכת ²⁷ ויקטר עליון קטרת סמים--²⁸ כאשר צוה יהוה את משה ²⁸ ויישם את מסך הפתח למשכן ²⁹ ואת מזבח העלה שם פתח המשכן אهل מועד ויעל עליון את העלה ואת המנחה--³⁰ כאשר צוה יהוה את משה ויבן את הכיר בין אهل מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לדחצה ³¹ וירחצו ממנו משה ואהרן ובני

ויקרא

1

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מהל מועד
לאמר ² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם
כי יקריב מכם קרבן ליהוה--מן הבהמה מן הבהק
מן הצאן תקריבו את קרבנכם ³ אם עליה קרבנו
יקריב זכר תמים יקריבנו אל פתח האهل מועד
יקריב אותו לרצנו לפני יהוה ⁴ וסמך ידו על ראש
העלת ונצחה לו לכפר עליו ⁵ ושותח את בן הבקר
לפני יהוה ותקריבו בני אהרן הכהנים את הדם
וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל
מועד ⁶ והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה ⁷
ונתנו בני אהרן הכהן אש--על המזבח וערכו עצים
על האש ⁸ וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את
הרأس ואת הפהדר--על העצים אשר על האש אשר
על המזבח ⁹ וקרבו וכרכעו ירחץ במים והקטיר
הכהן את הכל המזבח עליה אשה ריח ניחוח ליהוה
¹⁰ ואמן הצאן קרבנו מן הcalculים או מן העיזים
עליה--זכר תמים יקריבנו ¹¹ ושותח אותו על ירך
המזבח צפנה--לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים
את דמו על המזבח--סביב ¹² ונתח אותו לנתחיו ואת
ראשו ואת פדרו ועריך הכהן את הכל והקטיר המזבח--
על האש אשר על המזבח ¹³ והקרב והcrcעים ירחץ
במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבח--
עליה אשה ריח ניחוח ליהוה ¹⁴ ואמן העוף עליה
קרבנו ליהוה והקריב מן התרמים או מן בני היונה--
את קרבנו ¹⁵ והקריב הכהן אל המזבח ומלק את
ראשו והקטיר המזבח ונמצאה דמו על קויר המזבח
¹⁶ והסיר את מראותו בנצחא והשליך אותה אצל
המזבח קרמלה--אל מקום הדשן ¹⁷ וושׁשע אותו בכנפו
לא יבדיל והקטיר אותו הכהן המזבח על העצים
אשר על האש עליה הוא אשה ריח ניחוח--לייהוה

2 ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה--סלת יהיה

קרבנו וייצק עלייה שמן ונתן עליה לבנה ² וב匕ਆ
אל בני אהרן הכהנים וקמץ ממש מלא קמץ מסללה
ומשמנה על כל לבנה ותקשיר חבטן את אוכרחותה
המזבחה--אשה ריח ניחוח ליהוה ³ והנותרת מן
המנחה--לאהרן ולבניו קדש קדשים ממשי יהוה ⁴
וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תנור--סלת חלות מצה
בלולות בשמן ורקיוקי מצות משחים בשמן ⁵ וואם
מנחה על המחבת קרבנק--סלת בלולה בשמן מצה
תהייה ⁶ פתות אתה פתים ויצקת עלייה שמן מנחה
הוא ⁷ ואמן מנחת מריחסת קרבנק--סלת בשמן העשו
והבאת את המנחה אשר יעשה מלאה--לייהוה
והקריבה אל הכהן והגינה אל המזבח ⁹ וחריטים
הכהן מן המנחה את אוכרחותה והקטיר המזבחה--
אשה ריח ניחוח ליהוה ¹⁰ והנותרת מן המנחה--
לאהרן ולבניו קדש קדשים ממשי יהוה ¹¹ כל המנחה
אשר תקריבו ליהוה--לא העשו חמץ כי כל שאר
וכל דבש לא תקטיירו ממנו אש ליהוה ¹² קרבן
ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו
לריח ניחוח ¹³ וככל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא
תשביית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל
קרבנק תקריב מלח ¹⁴ ואמן תקריב מנחה בכורים
לייהוה--אביב קלוי באש גרש כרמל תקריב את
מנחת בכורייך ¹⁵ ונחתת עלייה שמן ושםת עלייה לבנה
מנחה הוא ¹⁶ והקטיר הכהן את אוכרחותה מנרגשה
ומשמנה על כל לבנה--אשה ריח ניחוח

3 ואמן זבח שלמים קרבנו--אם מן הבקר הוא
מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה ²
וסמך ידו על ראש קרבנו ושותחו פתח האهل מועד
וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח--סביב
זה ותקריב מזבח השלמים אשה ליהוה--את החלב

המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב ⁴
 ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליו אשר על
 הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירה
 ווחקשו אותו בני אהרן מזבחה על העלה אשר
 על העצים אשר על האש-אשה ריח ניחח ליהוה
 ואם מן הצאן קרבנו ליבח שלמים ליהוה-זכר
 או נקבה תמים יקרבו ⁵ אם כשב הוא מקריב את
 קרבנו-ותקריב אותו לפני יהוה ⁶ וסמך את ידו על
 ראש קרבנו ושחט אותו לפני אהל מועד וזרקו בני
 אהרן את דמו על המזבח-סביב ⁹ ותקריב מזבח
 השלמים אשה ליהוה-חלבו האליה תמיימה לעמיה
 העצה יסירה ואות החלב המכסה את הקרב ואת כל
 החלב אשר על הקרב ¹⁰ ואת שתי הכליות ואת הhalb
 אשר עלן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
 על הכליות יסירה ¹¹ ותקטרו הכהן המזבחה-
 לחם אשה ליהוה ¹² ואם עז קרבנו-ותקריבו לפני
 יהוה ¹³ וסמך את ידו על ראשו ושחט אותו לפני אהל
 מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח-סביב ¹⁴
 ותקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה-אות החלב המכסה
 את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב ¹⁵ ואת שתי
 הכליות ואת החלב אשר עלן אשר על הכסלים ואת
 היתרת על הכבד על הכליות יסירה ¹⁶ ותקטרים
 הכהן המזבחה-לחם אשה לריח ניחח כל החלב
 ליהוה ¹⁷ וחתק עולם לדרכיכם בכל מושביכם-
 כל חלב וכל דם לא תאכלו

4 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני
 ישראל לאמר--נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות
 יהוה אשר לא תעשינה ועשה מהתנה ³ אם הכהן
 המשיח יחטא לאשמה העם ותקריב על חטאתו אשר
 חטא פר בן בקר תמים ליהוה-לחטא ⁴ ותבי
 את הperf אל פתח אהל מועד--לפני יהוה וסמך את

ידו על ראש הperf ושחט את הperf לפני יהוה ⁵
 ולkeh הכהן המשיח מודם הperf והביא אותו אל אהל
 מועד ⁶ וטבל הכהן את אצבעו ברם והוא מן הדרם
 שבע פעמים לפני יהוה את פניו ברכבת קדש ⁷ וונתן
 הכהן מן הדרם על קרנות מזבח קתרת הסמים לפני
 יהוה אשר באهل מועד ואת כל דם הperf ישפך אל
 יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד ⁸ ואת כל
 החלב פר החטא ירים ממוני--אות החלב המכסה על
 הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב ⁹ ואת שתי
 הכליות ואת החלב אב אשר עליהם אשר על הכסלים
 ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירה ¹⁰ כאשר
 יורם משור זבח השלמים והקטידם הכהן על מזבח
 העלה ¹¹ ואות עזר הperf ואת כל בשרו על ראשו ועל
 כרעיו וקרבו ופרשו ¹² ווהוציא את כל הperf אל מהוז
 למבחן אל מקום טהור אל שפק חדשן ושרפ אתו
 על עצים באש על שפק החדשן ישרפ ¹³ ואם כל עדת
 ישראל ישנו ונעלם דבר מעניין הקהיל ועשנו אחת
 מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה-ואשנו ¹⁴ ונודעה
 החטא אשר חטא עליה--ותקריבו הקהיל פר בן
 בקר לחטא והביאו אותו לפני אהל מועד ¹⁵ וסמכו
 זקני העדה את ידיהם על ראש הperf--לפני יהוה
 ושחט את הperf לפני יהוה ¹⁶ ותבי הכהן המשיח
 מודם הperf אל אהל מועד ¹⁷ וטבל הכהן את אצבעו מן
 הדרם והוא שבע פעמים לפני יהוה את פניו ברכבת
 יסוד הדרם יתן על קרנית המזבח אשר לפני יהוה
 אשר באهل מועד ואת כל הדרם ישפך אל יסוד מזבח
 העלה אשר פתח אהל מועד ¹⁹ ואת כל חלבו ירים
 ממוני ותקטר המזבחה ²⁰ ועשה לperf--כאשר עשה
 לperf החטא כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלה
 להם ²¹ ווהוציא את הperf אל מהוז למבחן ושרפ
 אותו כאשר שרפ את הperf הראשון חטא הקהיל

דוא 22 אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה טמא ואשם 3 או כי יגע בטמאות אדם לכל טמאותו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם 4 או נפש כי תשבע לבטא בשפטים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא אדם בשבעה--ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מלאה 5 וזהה כי יאשם לאחת ידוע ואשם לאחת מלאה--אשר חטא עליה 6 והביא את אשמו מלאה והתודה--אשר חטא עליה והוא ביא את אשמו ליהוה על חטאו אשר חטא נקבה מן הצאן כשהבה או שעירית עזים--לחטא וכפר עליו הכהן מהחטאו 7 וואם לא תנייע ידו די שה--והביא את אשמו אשר חטא שני תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטא ואחד לעלה 8 והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטא ראשונה ומלך את ראש ממול ערכו ולא יבדיל 9 והזה מודם החטא על קור המזבח והנסאר בדם ימיצה אל יסוד המזבח חטא הוא 10 ואת השני יעשה עליה כמשפט וכפר עליו הכהן מהחטאו אשר חטא ונסלח לו 11 וואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה--והביא את קרבנו אשר אל הכהן וקמצ הכהן ממנה מלא קמצו את אוכרתא להחטא--נקבה תמיימה יביאנה 12 וסמך את ידו על וכפר עליו הכהן ונסלח לו 13 ואמ כבש יביא קרבנו להחטא--נקבה תמיימה יביאנה 13 וסמך את ידו על ראש החטא ושותח אותה לחטא במקום אשר ישחט את הعلا 14 ולקח הכהן מודם החטא באצבעו ונתן על קרנית המזבח והקטייר הכהן המזבח לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו 15 ואמ כבש יביא קרבנו להחטא--נקבה תמיימה יביאנה 15 וסמך את ידו על משה לאמר 16 נפש כי תמעל מעלה וחטאה בשגגה מקרדי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצען בערך כסף שקלים בשקל הקדרש--לאשם 17 ואת אשר חטא מן הקדרש ישלם ואת חמישתו יוסף עלייו ונתן אותו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם--ונסלח לו 18 ואמ נפש כי חטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא ענו 19 והביא איל תמים מן הצען בערך לאשם--

אליהו אשר לא העשינה בשגגה--ואשם 23 או הודע אליו חטאו אשר חטא בה--וחביבא את קרבנו שער עזים זכר תמים 24 וסמך ידו על ראש השער ושותח אותו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטא הוא 25 ולקח הכהן מודם החטא באצבעו ונתן על קרנית מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה 26 ואת כל חלבו יקטייר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מהחטאו ונסלח לו 27 ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת ממצוות יהוה אשר לא תעשינה--ואשם 28 או הודיע אליו חטאו אשר חטא--והביא קרבנו שעירית עזים תמיימה נקבה על החטאו אשר חטא 29 וסמך את ידו על ראש החטא ושותח את החטא במקום העלה 30 ולקח הכהן מדרמה באצבעו ונתן על קרנית המזבח והעלתה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח 31 ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטייר הכהן המזבח לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו 32 ואמ כבש יביא קרבנו להחטא--נקבה תמיימה יביאנה 33 וסמך את ידו על ראש החטא ושותח אותה לחטא במקום אשר ישחט את הعلا 34 ולקח הכהן מודם החטא באצבעו ונתן על קרנית מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח והכשב מזבח השלמים והקטייר הכהן אתם המזבחה על איש יהוה וכפר עליו הכהן על חטאו אשר חטא ונסלח לו

5 ונפש כי חטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא ענו 2 או נפש אשר תנע בכל דבר טמא או בנבלת חייה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שץ טמא ונעלם ממנו והוא

אתה מashi קדש קדשים הוא כחטא וכאשם ¹⁸ כל זכר בני אהרן יאללה--חק עולם לדרותיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקרש ¹⁹ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁰ זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אותו--עשרה האפה סלת מנהה תמיד מחייבת בברך ומחייבת בערב ²¹ על מהבת בשמנ תעשה--מרבכת תביינה תפנוי מנהת פתים תקריב רית ניחח ליהוה ²² והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר ²³ וכל מנהת כהן כליל תהיה לא תאכל ²⁴ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁵ דבר אל אהרן ובנו יאכל המשח החטא לפניו יהוה--קדש קדשים הוא ²⁶ הכהן המחטא אתה יאללה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד ²⁷ כל אשר יגע בבשרה יקרש ואשר יזה מדמה על הבנד--אשר יזה עליה חכbs במקום קדש ²⁸ וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלחה ומרק ושטף במים ²⁹ כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא ³⁰ וכל חטא אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש--לא תאכל באש תשוף

7 זו את תורה האשם קדש קדשים הוא ² במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יירק על המזבח סבוב ³ וואת כל חלבו יקריב ממנה-- את האליה ואת החלב המכסה את הקרב ⁴ ואת שי הצללית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הצללית יסירה ⁵ ותקטר אתם הכהן המזבח ⁶ והרים ממנה בקמצו מسلط המנהה פניו המזבח ⁶ והרים ממנה בקמצו מسلط המנהה המזבח ריח ניחח אוכרתה--לייהו ¹⁶ והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובנו מחות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלו ¹⁷ לא תאהח חמץ חלקם נתתי

ויקרא

אל הכהן וכפר עליו הכהן על שננתו אשר שנג והוא לא ידע--ונסלח לו ¹⁹ אשם הוא אשם ליהוה 6 וידבר יהוה אל משה לאמר ² נפש כי תחטא ומעליה מעל ביהוה וכחש בעמיהו בפקדון או בתשומת יד או בנאל או עשך את עמיהו ³ או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם--לחטא בהנה ⁴ וזה כי יחטא ואשם-- והшиб את הנולה אשר נול או את העשך אשר עשך או את הפקדון אשר הפך אותו או את האברה אשר מצא ⁵ או מכל אשר ישבע עליו לשקר--ושלם אותו בראשו ותחמשתו יסף עליו לאשר הוא לו ותנוו ביום אשמו ⁶ ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן ⁷ וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה ⁸ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁹ צו את אהרן ואת בניו לאמר ואת תורה העלה הוא העלה על מוקדיה בנוו יאכל חליל עד הברך ואש המזבח תוקד על המזבח כל חליל עד הברך ואש המזבח תוקד בו ¹⁰ ולبس הכהן מדו בד ומכנסי בד ילبس על בשרו והדרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח ¹¹ וופשט את בגדיו ולبس בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למנהה אל מקום טהור ¹² והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובכדר עליה הכהן עצים בברך בברך וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבוי השלמיים ¹³ אש תמיד תוקד על המזבח--לא תכבה ¹⁴ זו את תורה המנהה הקרב אתה בני אהרן לפניו יהוה אל פניו המזבח ¹⁵ והרים ממנה בקמצו מسلط המנהה המשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנהה והקטיר המזבח ריח ניחח אוכרתה--לייהו ¹⁶ והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובנו מחות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלו ¹⁷ לא תאהח חמץ חלקם נתתי

עור העלה אשר הקריב לכחן לו יהיה ⁹ וכל מנהה מעמידה ²⁸ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁹ דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו ליהוה--
יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו ³⁰ ידיו תביאנה את אשיך יהוה את חלב על חזה יביאנו--את חזה להנוף אותו תנופה לפני יהוה ³¹ והקثير הכהן את הצלב המזבח והיה החזה לאחרן ולבניו ³² ואת שוק הימין תנתנו תרומה לכחן מזבחיו שלמים ³³
המקריב את דם השלמים ואת הצלב--בני אהרן המקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו ¹⁴ והקריב חמצ' יktion קרבנו על זבח תודת שלמיו ¹⁴ ומה נאחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכחן הורק את דם השלמים--לו יהוה ¹⁵ ובשר זבח תודת שלמיו--
לו תהיה שוק הימין למנה ³⁴ כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחיהם שלמיםיהם ואתם לאחרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל ³⁵ זאת משתח אהרן ומשתח בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכחן ליהוה ³⁶ אשר צוה יהוה לחתם להם ביום משותו אתם מאת בני ישראל--חכת עולם לדרכם ³⁷ זאת התורה לעלה למנחה ולהטאת ולאשם ולמלואים--ולזבח השלמים אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל לדרבון את קרבניהם ליהוה--במדבר ³⁸

בשרא ¹⁹ והבשר אשר יגע בכל טמא לא יأكل--באש

ישראל והבשר--כל טהור יأكل בשר ²⁰ והנפש אשר

תאכל בשער מזבח השלמים אשר ליהוה ותמאתו עלו--ונכרצה הנפש ההוא מעמידה ²¹ ונפש כי תנע

בכל טמא בטמא אדם או בכבhma טמא או בכל

שקו טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר ליהוה--

ונכרצה הנפש ההוא מעמידה ²² וידבר יהוה אל

משה לאמר ²³ דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב

שור וכשב ועו--לא תאכלו ²⁴ וחלב נבלת וחלב

טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלתו ²⁵

כי כל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה

אהשה ליהוה--ונכרצה הנפש האכלת מעמידה ²⁶ וכל

דם לא תאכלו בכל מושבותיכם לעוף ולבהמה ²⁷

כל נפש אשר תאכל כל דם--ונכרצה הנפש ההוא

8 וידבר יהוה אל משה לאמר ² קח את אהרן ואת בניו אותו ואת הבנדים ואת שמן המשחה ואת פר החטא ואת שני האילים ואת סל המצוות ³ ואת כל העדה הקהיל אל פתח אהל מועד ⁴ ויעש משה כאשר צוה יהוה אליו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד ⁵ ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות ⁶ ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים ⁷ ויתן לעלי את הכתנת וייחנן אותו באבנט וילבש אותו את המעיל ויתן לעלי את האפר וייחנן אותו בחשב האפר ויאפר לו בו ⁸ ווישם לעלי את החשן ויתן אל החשן את האורנים ואת התמימים ⁹ ווישם את המצנפת על ראשו ווישם על המצנפת אל מול פניו

את ציון הזהב נור הקדרש כאשר צוה יהוה את משה
 10 ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן
 ואת כל אשר בו ויקרש אתם וכן ממנו על המזבח
 שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת
 הכיר ואת כנו--לקדשם ¹² ויצק משמן המשחה על
 ראש אהרן וימשח אותו לקדשו ¹³ ויקרב משה את
 בני אהרן וילבשם כתנת ויחניר אתם אבנט ויחבש
 להם מנכבות--כאשר צוה יהוה את משה ¹⁴ וונש
 את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על
 ראש פר החטאת ¹⁵ וישחט ויקח משה את הדם וויתן
 על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח
 ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקרדו לכפר עליו
¹⁶ ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת
 הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבן ויקטר משה
 המזבח ¹⁷ ואת הפר ואת ערו ואת בשרו ואת פרשו-
 שרפ' באש מהווים למחנה כאשר צוה יהוה את משה
¹⁸ ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את
 ידיהם--על ראש האיל ¹⁹ וישחט ויזוקק משה את
 הדם על המזבח סביב ²⁰ ואת האיל--נתח לנתחיו
 ויקטר משה את הראש ואת הכתדים רחץ במים ויקטר משה
 את כל האיל המזבח עלה הוא ליריח ניחח אשה
 הווא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה ²² ויקרב את
 האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את
 ידיהם--על ראש האיל ²³ וישחט ויקח משה מדמו
 וויתן על תנוך און אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית
 וועל בהן רגלו הימנית ²⁴ ויקרב את בני אהרן וויתן
 משה מן הדם על תנוך און הימנית ועל בהן ידם
 הימנית ועל בהן רגלו הימנית ויזוקק משה את הדם
 על המזבח סביב ²⁵ ויקח את החלב ואת האליה ואת
 כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת

9 ויהי ביום השmini קרא משה לאהרן ולבניו-
 ולזקני ישראל ² ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן
 בקר לחטאת ואיל לעללה--תמיימים והקרב לפני
 יהוה ³ ואיל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר
 עזום לחטאת ועגל וככש בני שנה תמיימים לעלה ⁴
 ושור ואיל לשלים לזבח לפני יהוה ומנחה בלילה
 בשמן כי היום יהוה נראה אליכם ⁵ ויקחו את אשר
 צוה משה אל פנוי אהיל מועד ויקרכו כל העדה
 ויעמדו לפני יהוה ⁶ ויאמר משה זה הדבר אשר צוה

10 ויקחו בני אהרן נדב ואביהו איש מחתתו
ויתנו ביהן אש וישמו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה
asher zarah - אשר לא צוה אַתֶם 2 ותצא אש מלפנֵי יהוה
וთאכל אותו וימתו לפני יהוה 3 ויאמר משה אל
אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקרש ועל
פני כל העם אכבד וידם אהרן 4 ויקרא משה אל
מיישאל ואל אלצפן בני עזיאל דוד אהרן ויאמר אלהם
קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדרש אל מהוז
למחנה 5 ויקרבו וישאם בכתנתם אל מהוז למחנה-
כasher דבר משה 6 ויאמר משה אל אהרן ולאלעזר
ולאיתרם בניו ראשיכם אל תפרעו ובנדיכם לא
תפרמו ולא תמותו ועל כל העדה יקצף ואחיכם
כל בית ישראל --יבכו את השרפה אשר שرف יהוה
ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמותו-כי שמן
משחת יהוה עליכם ויעשו לדבר משה 8 וידבר יהוה
אל אהרן לאמר 9 יין ושכר אל חשת אתה ובניך
אתך בבאכם אל אהל מועד--ולא תמותו חקת עלם
העליה ויעשה כמשפט 10 ויקרב את המנחה וימלא
כפו ממנה ויקטר על המזבח-מלבד עלת הבקר
לדרותיכם 11 ולהבדיל בין הקדרש ובין החל ובין
הטמא ובין הטהור 12 ולהוראת את בני ישראל--
את כל החוקים אשר דבר יהוה אליהם ביד משה
וירדבר משה סביב 13 ואל אהרן ולאלעזר ואל איתרם
המזבח סביב 14 ואת החלבים מן השור ומון האיל--
האליה והמכסה והכליות ויתרת הכבד 15 וישמו את
החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבח 16 ואת
החוות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה-
כאשר צוה משה 22 וישא אהרן את ידו אל העם
ויברכם וירד מעתה החטא והעליה--והשלמים 23
ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את
העם וירא כבוד יהוה אל כל העם 24 ותצא אש מלפנֵי
יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים
וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם

למיניו ¹⁷ ואת הocus ואת השלך ואת הינשוף ¹⁸ ואת התנסמות ואת הקאות ואת הרחם ¹⁹ ואת החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף ²⁰ כל שערץ העופף חהלה על ארבע-שקרן הוא לכם ²¹ אך את זה תאכלו מכל שערץ העופף החלק על ארבע אשר לא (לו) כרעם ממעל לרנגליו לנתר בהן על הארץ ²² את אלה מהם תאכלו- את הארבה למינו ואת הסלעם למיניו ואת החרגל למיניו ואת החנבן למיניו ²³ וכל שערץ העופף אשר לו ארבע רגלים--

שקרן הוא לכם ²⁴ ולאללה הטעמו כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב ²⁵ וככל הנשא מנבלתם--יכבש בנדיו וטמא עד הערב ²⁶ לכל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושבע איננה שסעת ונירה איננה מעלה--טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא ²⁷ וככל הולך על כפי בכל החיים ההלכת על ארבע-טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב ²⁸ והנשא את נבלתם-- יכבש בנדיו וטמא עד הערב טמאים הימה לכם וזה לכם הטעמו בשערץ השערץ על הארץ החלדר והעכבר והצבר למיניו ²⁹ והאנקה והכח והלטהה והחמת והתנסמות ³⁰ אלה הטעמו לכם בכל השערץ כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב ³¹ וככל אשר יפל עלייו מהם במתם יטמא מכל כלי עץ או בנד או עור או שק כל כל אשר יעשה מלאכה בהם במים יובא וטמא עד הערב וטהר ³² וככל כלי חרש-- אשר יפל מכם האכל אשר תוכו כל אשר יבוא עליו תשרבו ³³ מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים--יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כל יטמא ומכל נפש החיים אשר במים--שקרן הם לכם וושקרן היו לכם מבשרם לא תאכלו ³⁴ וכל אשר אין לו סנפיר וקשחת במים תשקצו ³⁵ וכל אשר אין לו סנפיר וקשחת במים--שקרן הוא לכם ³⁶ ואת אלה תשקצו מן העופף לא תאכלו שקרן הם את הנשר ואת הפרס ואת העזינה ³⁷ ואת הדאה-- ואת האיה למינה ³⁸ את כל ערבות למינו ואת בת היונה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ

על אלעזר ועל אהרון בני אהרן הנוטרים לאמר ¹⁷ מודיע לאأكلתם את החטה את מקום הקדש- כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה ¹⁸ חן לא חובה את דמה אל הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי ¹⁹ וידבר אהרן אל משה הנה היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אליו כאלה ואכלתי חטא הום הייטב בעני יהוה ²⁰ וישמע משה וייטב בעני

11 **וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר אֶלָּתָם דְּבָרָו אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַחַיָּה אֲשֶׁר תָּאכְלֹו מִכָּל הַבָּהָמָה אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ ³ כָּל מִפְרָסָת פְּרָסָה וְשָׁשָׁת שְׁשָׁת פְּרָסָת מִעַלְתָּת נְרָה בְּבָהָמָה--אֲתָה תָּאכְלֹו ⁴ אֶךְ זֶה לֹא תָאכְלֹו מִמְעָלָי הַגְּרָה וּמִמְפְּרָסִי הַפְּרָסָה אֲתָה הַגְּמַל כִּי מִעַלְתָּת נְרָה הָוֶה וּפְרָסָה אַינְנוּ מִפְרָסִים--טָמָא הוּא לְכֶם ⁵ וְאֶת הַשְּׁפֵן כִּי מִעַלְתָּת נְרָה הוּא וּפְרָסָה לֹא יִפְרָס טָמָא הוּא לְכֶם ⁶ וְאֶת הַדְּרַנְבָּת כִּי מִעַלְתָּת נְרָה הוּא וּפְרָסָה לֹא הַפְּרִיס טָמָא הוּא וְשָׁשָׁת שָׁשָׁת לְכֶם ⁷ וְאֶת הַחוּר כִּי מִפְרָסָת פְּרָסָה הוּא וְהַוָּא נְרָה לֹא יִגְרַד טָמָא הוּא לְכֶם ⁸ מִבְשָׁרָם לֹא תָאכְלֹו וּבְנְבָלָתָם לֹא תְגַעַט טָמָאים הם לכם ⁹ את זה תָאכְלֹו וּבְנְבָלָתָם לֹא תְגַעַט טָמָאים הם לכם ¹⁰ וְכֹל אשר תָאכְלֹו מִכָּל בְּמִים כִּי שְׁנָפִיר וּקְשָׁקֶת בְּמִים בְּיָמִים וּבְנְחָלִים--אַתָּה תָאכְלֹו ¹¹ וְכֹל אשר אין לו סְנָפִיר וּקְשָׁקֶת המים וּמִכָּל נְפֵשׁ הַחַיָּה אשר במים--שקרן הם לכם וְשָׁקְרַן יְהוָה לְכֶם מִבְשָׁרָם לא תָאכְלֹו וּבְנְבָלָתָם לֹא תְגַעַט טָמָאים הם לכם ¹² וְכֹל אשר אין לו סְנָפִיר וּקְשָׁקֶת במים תַשְׁקַצְוּ ¹³ וְכֹל אשר אין לו סְנָפִיר וּקְשָׁקֶת במים--שקרן הוא לכם ¹⁴ ואכלו שקרן הם את הנשר ואת הפרס ואת העזינה ¹⁵ ואת הדאה-- ואת האיה למינה ¹⁶ את כל ערבות למינו**

תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה

13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ² אדם כי יהיה בעור בשרו שתה או ספחת או בהרת והוה בעור בשרו לנגע צרעת- והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבני הכהנים ³ ו/orה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמוק מעור בשרו- לנגע צרעת הוא ו/orה הכהן וטמא אותו ⁴ ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן- והסיניר הכהן את הנגע שבעת ימים ⁵ ו/orה הכהן ביום השביעי והנה הנגע עומד בעינו לא פשה הנגע בעור-- והסיניר הכהן שבעת ימים שנית ⁶ ו/orה הכהן אותו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור- וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בנדיו וטהר ⁷ ואם פשה תפשה המספרת בעור אחרי הראותו אל הכהן לשחרתו ונדראה שנית אל הכהן ⁸ ו/orה הכהן ותנת פשתה המספרת בעור-- וטמאו הכהן צרעת הוא ⁹

נגע צרעת כי תהיה באדם וטבא אל הכהן ¹⁰ ו/orה הכהן והנה שתה לבנה בעור והוא הפכה שער לבן ומחלתبشر חוי בשאת ¹¹ צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסנרכנו כי טמא הוא ¹² ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו- לכל מראה עני הכהן ¹³ ו/orה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו- וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא ¹⁴ וביום הראות בוبشر חוי יטמא ¹⁵ ו/orה הכהן את הבשר החוי וטמאו הבשר החוי ונפהך לבן ובא אל הכהן ¹⁶ או כי ישוב הבשר החוי ונפהך לבן ובא אל הכהן ¹⁷ ו/orה הכהן והנה נהפהך הנגע לבן- וטהר הכהן את הנגע טהור הוא ¹⁸ ובשר כי יהיה בו בערו שחין

וכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו-- טמא הוא לכם ³⁹ וכי ימות מן ההבמה אשר היא לכם לאכלת- הנגע בנבלתה יטמא עד הערב ⁴⁰ והאכל מנבלתה- יכbs בנדיו וטמא עד הערב ⁴¹ וכל השرزן השرزן על הארץ- שקו⁴² הוא לאiacל כל הולך על נחון השرزן השرزן על הארץ- לאiacל תאכלום כי שקו⁴³ הם תאכלום בהם ונטמם בם ⁴⁴ כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השرزן הרמש על הארץ ⁴⁵ כי אני יהוה המעלת אתכם מארץ מצרים ליהות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני ⁴⁶ זאת תורה הbhמה והעופר וכל נפש החיים הרמש במים וכל נפש השרצת על הארץ ⁴⁷ להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיים הנאלת ובין החיים אשר לא תאכל

12 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר-- וטמאה שבעת ימים כימי נדה דותה הטמא ³ ובאים השמיני ימולبشر עדלו⁴ ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדרש לא תנגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה ⁵ ואם נקבה תולד וטמאה שבעים כנורתה ושמים יום ושות ימים תשב על דמי טהרה ⁶ ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנותו לעלה ובן יונה או תר לחטאת- אל פתח האל מועד אל הכהן ⁷ ותקריבו לפניו יהוה וכפר עליה וטהרה ממקר דמייה זאת תורה הילדה לזכר או לנקבה ⁸ ואם לא תמצא ידה דיה שה- ולקחהathy

ונרפה ¹⁹ והיה במקום השחין שאות לבנה או בהרת לבנה אדרמדמת ונראה אל הכהן ²⁰ וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן-ו-טמאו הכהן ²¹ ואמ בעינוי עמד הנתק ושער שחיר צמה בו נרפא נגע צרעת חוא בשחין פרחה ²² ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפללה איננה מן העור והוא כהה-והסנירו הכהן שבعة ימים ²³ ואם פשה תפשה בעור-ו-טמא הכהן אותו נגע הוא ²⁴ ואם תחתיה תעמד הבהיר לא פשתה-צרבת השחין הוא וטהרו הכהן או בשול כי יהיה בערו מכות אש והיתה מחייב ²⁵ ואם מפאת פניו יمرט ראשו- קרח הוא טהור הוא ⁴¹ ואם מפאת פניו יטמץ ראשו- נבח הוא טהור הוא ⁴² וכי היה בקרחת או בנבחת המכויה בהרת לבנה אדרמדמת-או לבנה ²⁶ וראה אתה הכהן והנה נהפק שער לבן בבהיר ומראה עמוק מן העור-צרעת הוא במכואה פרחה וטמא אותו הכהן נגע צרעת הוא ²⁶ ואם יראנה הכהן והנה אין בבהיר שער לבן ושפללה איננה מן העור והוא כהה- בראשו נגעו ⁴⁵ והצרייע אשר בו הנגע בנדיו יהו פרמים וראשו יהו פרוע ועל שם יטעה וטמא אותו והסנירו הכהן שבعة ימים ²⁷ וראהו הכהן ביום השבעי אם פשה תפשה בעור-ו-טמא הכהן אותו נגע צרעת הוא ²⁸ ואם תחתיה תעמד הבהיר לא פשתה בעור והוא כהה--שאת המכואה הוא וטהרו הכהן- צרעת ב开端 צמר או ב开端 פשתים ⁴⁸ או בשתי או צרעת ב开端 צמר או בערב או בכל מלאכת ערבית לפשתים ולצמר או בעור או בכל ערל והראה את הכהן ⁵⁰ וראה הכהן את הנגע והסיר את הנגע שבעת ימים ⁵¹ וראה את הנגע ביום השבעי כי פשה הנגע ב开端 או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור למלאה-צרעת ממארת הנגע טמא הוא ⁵² ושרף את הבנד או את השתי או את הערב בצמר או בפשתים או את כל כל העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא באש תשרף ⁵³ ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע ב开端 או בשתי או בערב או בכל כל עיר ⁵⁴ וצזה הכהן וככטו את הנתק בעור ומראהו איננו עמוק מן העור-ו-טהר את הכהן וככט בנדיו וטהר ³⁵ ואם פשה יפשה הנתק

הכהן את הכבש האחד והקריב אותו לאשם--וاثן השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה ²³ ושותח את הכבש במקום אשר ישחט את החטאota ואת העלה-- במקום הקדש כי כחטאota חטאota הוא לכהן--קדש קדשים הוא ²⁴ ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על גנו²⁵ און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית ²⁶ ולקח הכהן מלג' השמן ויצק על כף הכהן השמאלית ²⁶ וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית וזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה ²⁷ ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוק און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית--על דם האשם ²⁸ והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפער עלייו הכהן לפני יהוה ²⁹ ועשה הכהן את החטאota וכפער על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה ²⁰ והעלה הכהן את העלה ואות המנחה המזבחה וכפער עליו הכהן וטהר העלה ואות המנחה המזבחה וכפער עליו הכהן וטהר למנחה--ולג' שמן ²² ושתוי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד החטאota והאחד עללה ²³ והביאם ביום השmini לטהרותו--אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה ²⁴ ולקח הכהן את כבש האשם ואת גן השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה ²⁵ ושותח את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוק און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית ²⁶ ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית ²⁷ וזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית--שבע פעמים לפני יהוה ²⁸ ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוק און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן

הכהן אחורי הכבש את הנגע והנה לא הפק הנגע את עינו והגע לא פשה--טמא הוא באש תשרפנו פחתה הוא בקרחתו או בנהחו ²⁶ ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחורי הכבש אותו--וקרע אותו מן הבנד או מן העור או מן השתי או מן הערב ²⁷ ואם תראה עוד בנד או בשתי או בערב או בכל כל עיר-- פרחת הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע ²⁸ והבנד או השתי או הערב או כל כל עיר אשר תכבשoser מהם הנגע--וכבש שניית וטהר ²⁹ זאת תורה נגע צרעת בנד הצמר או הפשטים או השתי או הערב או כל כל עיר--טהרו או לטמאו

14 וידבר יהוה אל משה לאמר ² זאת תהיה תורה המცרע ביום טהרתו והובא אל הכהן ³ ויצא הכהן אל מחוץ למתחנה וראתה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרע ⁴ וצזה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזוב ⁵ וצזה הכהן ושחט את הצפור האחת--אל כל חרש על מים חיים ⁶ את הצפר הזהה יקח אתה ואת עץ הארץ ואת שני התולעת ואת האזוב וטבל אותן ואת הצפר הזהה בדם הצפר השחטה על המים החיים ⁷ וזה על המטהר מן הצרעת--שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפר הזהה על פני השדה ⁸ocabש המטהר את בנדיו ונלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המנחה וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים ⁹ והיה ביום השבעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת נבת עיניו ואת כל שערו יגלח ובבש את בנדיו ורחץ את בשרו במים--וטהר ¹⁰ ובימים השmini יקח שני כבשים תמיימים וככבה את שנתה תמיימה ושלשה עשרנים סלה מנחה בלווה בשמן ולג' אחד שמן ¹¹ וטהר את הכהן המטהר את האיש המטהר--ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד ¹² ולקח

רגלו הימנית--על מקום דם האשם ²⁹ והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יتن על ראש המטהר--לכפר עליו לפני יהוה ³⁰ ועשה את אחד מן התרים או מן בני דיוונה מאשר תשיג ידו ³¹ את אשר תשיגו את האחד חטאota ואת האחד על-ה--על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה ³² זאת תורה אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו ³³ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ³⁴ כי תבואו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחוזה ונתתי נגע צרעת בבית הארץ אחותכם ³⁵ ובא אשר לו הבית והנید להכהן לאמר כגע נראה לי בבית ³⁶ וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית ³⁷ וראה את הנגע והנה הנגע בקירות הבית שקדורות יركתק או אדרמתה ומראייה שפל מן הquier ³⁸ ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסיניר את הבית שבעת ימים ³⁹ ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירות הבית ⁴⁰ וצוה הכהן וחלצו את האבני אשר בהן הנגע והשליכו אותן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא ⁴¹ ואת הבית יקוץ מבית סביב ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא ⁴² ולקחו אבני אחריות והביאו אל תחת האבניים ועפר אחר יקח וטה את הבית ⁴³ ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבניים ואחרי הקצתו את הבית ואחרי הטוח ⁴⁴ ובא הכהן ובבית טמא הוא ⁴⁵ ונתקן את הבית את אבניו ואת עציו וראה והנה פשה הנגע בבית ⁴⁶ צרעת ממארת הוא וכל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא ⁴⁷ והבא אל הבית כל ימי הסניר אותו--יטמא עד הערב ⁴⁸ והשכב בבית יכbs את בנדיו והאכל בבית יכbs את בנדיו ⁴⁹ ואם בא יבא הכהן וראה

תורת הצרעת

15 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ² דברו אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש איש כי יהיה זב מبشرו--זובו טמא הוא ³ וזה תאורה טמאתו בזובו רדר בשרו את זובו או החטים בשרו מזובו-- טמאתו הוא ⁴ כל המשכב אשר ישכב עליו הזב-- ישמא וככל הכליל אשר ישב עליו יטמא ⁵ ואיש אשר יגע במשכבו--יכבב בנדיו ורחי' במים וטמא עד הערב ⁶ והוא שוכב על הכליל אשר ישב עליו הזב--יכבב בנדיו ורחי' במים וטמא עד הערב ⁷ והגע בעבר הזב--יכבב בנדיו ורחי' במים וטמא עד ירך הזב בעבורו--וכבב בנדיו ורחי' במים וטמא עד הערב ⁹ וככל המרכיב אשר ירכב עליו הזב--יטמא ¹⁰ וככל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו--יטמא עד הערב ותנשא אותו--יכבב בנדיו ורחי' במים וטמא עד הערב ¹¹ וככל אשר יגע בו הזב וירדי לא שטף במים-- וכבב בנדיו ורחי' במים וטמא עד הערב ¹² וככל חרש אשר יגע בו הזב ישבר וככל כל עז--ישטף

במימים ¹³ וכי יתרה רוזב מזובו--וספר לו שבעת ימים לטרחתו וככbs בנדיו ורוחן בשרו במים חיים ותהר ¹⁴ ובימים השמינוי יקח לו שני תרים או שני בני יונה זאת תורה הוב ואשר חטא ממנו שכבה זרע לטמאה בה ¹⁵ והדרה בנדיה רוזב את זבו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה ועלה הכהן לפניו יהוה מזובו ¹⁶ ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע--ורוחן במים את כל בשרו וטמא עד הערב ¹⁷ וכל בnder וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע--וככbs במים וטמא עד הערב ¹⁸ ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע--ורוחצו במים וטמא עד הערב ¹⁹ ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בברחה שבעת ימים תהיה בנדיה וכל הנגע בה יטמא עד הערב ²⁰ וכל איש תשכב עליו בנדיה יטמא וכל בשרו ובאנט בד יתגר ובמצנפת בד יטמא ²¹ וככל הנגע במנשכה--יככbs אשר תשב עליו יטמא ²² וכל הנגע בנדיו ורוחן עד הערב ²² וכל הנגע בכל כל אשר תשב עליו יככbs בנדיו ורוחן במים וטמא עד הכהן ²³ ואם על המשכב הוא או על הכל ²⁴ אשר הוא ישבת עליו--בגענו בו יטמא עד הערב ²⁴ ואם שכב איש אתה ותהי נדיה עליו--וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא ²⁵ ואשה כי יווב זוב דמה ימים רבים בלבד עת נדיה או כי תזוב על נדיה כלימי זוב טמאה כי מי נדיה תהיה--טמא הוא ²⁶ כל המשכב אשר תשכב עליו כלימי זובה--כמשכב נדיה היה לה וכל הכל ²⁷ אשר תשב עליו--טמא היה כטמא נדיה ²⁷ וכל הנגע בהם יטמא וככbs בנדיו ורוחן במים וטמא עד הערב ²⁸ ואם טרחה מזובה--וספירה לה שבעת ימים ואחר טרחה ²⁹ ובימים השמינוי תקח לה שני תרים או שני בני יונה והביאה אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד ³⁰ ועשה הכהן את האחד חטאה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יהה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יהה שבע פעמים מן הדם--באצבעו ³¹ ושהט את שער

יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאיכם לפני יהוה הטהרו ³¹ שבת שבותן היה לכם ועניהם את נפשיכם--חיקת עולם ³² וככפר הכהן אשר ימשח אותו ואשר י מלא את ידו לכהן תחת אביו ולبس אותו בגדי הבד בגדי הקודש ³³ וככפר את מקדש הקודש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהיל יכפר ³⁴ והוא תזה זאת לכם לחיקת עולם לככפר על בני ישראל מכל חטאיהם--אחד בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה

17 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר ³ איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מוחץ למחנה ⁴ ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכנון יהוה--דם יחשב לאיש ההוא דם שפק ונכרת האיש ההוא מקרב עמו ⁵ ולמען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה והביבאים ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וצבחו זבחו שלמים ליהוה--אותם ⁶ וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד ותקשיר החלב לריח ניחח ליהוה ⁷ ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשערם אשר הם זנים אחריהם חיקת עולם תהיה זאת להם לדרתם ⁸ ואלהם תאמר--איש איש מבית ישראל ומון הנגר גנור בתוכם אשר עללה עליה או זבחו ⁹ ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשותתו אותו ליהוה--ונכרת האיש ההוא מעמיו ¹⁰ ואיש איש מבית ישראל ומון הנגר הנגר בתוכם אשר יאכל כל דם--ונתני פנוי בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה ¹¹ כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לככפר על נפשיכם כי הדם הוא בנפש יכפר ¹² על כן אמרתי לבני ישראל

ויקרא

החתאת אשר לעם והביאה את דמו אל מבית לפרקת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אותו על הכפרת ולפניהם חיקת עולם ¹³ וככפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשיעיהם לכל חטאיהם וכן יעשה לאهل מועד השכן אתם בתוך טמאתם ¹⁴ וכל אדם לא יהיה באهل מועד בכאו לככפר בקדש--עד צאתו וככפר בעדו ובعد ביתו ובعد כל קהל ישראל ¹⁵ ויצא אל המזבח אשר לפניו יהוה--וככפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השער ונתן על קרנות המזבח סביב ¹⁶ וזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל ¹⁷ וככל מה כפר את הקודש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השער החרי ¹⁸ וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השער החי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ¹⁹ ואח כל פשיעיהם לכל חטאיהם ונתן אותם על ראש השער ושלח ביד איש עטי המדברה ²⁰ וונשא השער עליו את כל עונתם אל ארץ נורה ושלח את השער במדבר ²¹ ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדיו הבד אשר לבש בכאו אל הקדש והניהם שם ²² ורץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וככפר בעדו ובעד העם ²³ ואת חלב החטא יקטיר המזבחה ²⁴ והמשלח את השער לעוזול--יכבש בנדיו ורץ את בשרו במים ואחריו כן ובא אל המחנה ²⁵ ואת פר החטא ואת שער החטא אשר הובא את דם לככפר בקדש--ויציא אל מוחץ למחנה ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם ²⁶ והשרף אתם--יכבש בנדיו ורץ את בשרו במים ואחריו כן יבוא אל המחנה ²⁷ והוא תזה את נפשיכם וככל מלאכה לא בעשור לחדר תענו את נפשיכם וככל מלאכה לא תעשו--האורח והנגר הנגר בתוככם ²⁸ כי ביום הזה

לא תקח לצדך לנולות ערווה עליה -בחייה ¹⁹ ואל
אשה בנדת טמאתך -לא תקרב לנולות ערווה ²⁰ ואל
אשת עמיתהך --לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה
²¹ ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחל את
שם אלחיך אני יהוה ²² ואת זכרך -לא תשבב משבבי
אשה טובעה הוא ²³ ובכל בהמה לא תתן שכבתך
לטמאה בה ואשה לא תעמד לפניהם בהמה לרבעה -
תבל הוא ²⁴ אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה
נטמאו הנויים אשר אני משליח מפנייכם ²⁵ ותטמא
הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישיבת
ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטיו ולא תעשו
²⁶
מכל התועבה האלה הארץ והגָּרְנֶר בתוככם
כי את כל התועבתה האלה עשו אנשי הארץ אשר
²⁷
לפניכם ותטמא הארץ ²⁸ ולא תקייא הארץ אתכם
בטמאכם אתה כאשר קאה את הנוי אשר לפניכם
כי כל אשר יעשה מכל התועבתה האלה -ונכרתו
הנפשות העשtas מקרוב עםם ²⁹ ושמरתם את משמרותי
לבלי עשות מהקומות התועבת אשר נעשו לפניכם
ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם

19 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם ³ איש אמו ובבו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם ⁴ אל תפנו אל האלילים ולאלהי מסכה לא תעשו להם אני יהוה אלהיכם ⁵ וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצונכם תזבחחו ⁶ ביום זבחכם יאכל ומחרת והנותר עד יום השליishi באש ישרפ ⁷ ואם האכל יאכל ביום השלישי פנול הוא לא ירצה ⁸ ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרצה הנפש ההוא מעמיה ⁹ ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדר לקצר ולקט קצירך לא תלקט ¹⁰ וככרמך לא תעולל

כל נפש מכם לא תأكل דם והניר הנר בתוככם לא
יאכל דם ¹³ וαιש איש מבני ישראל ומן הניר הנר
בתוכם אשר יצד ציד חיה או עוף אשר יאכל--ושפך
את דמו וכסחו בעפר ¹⁴ כי נפש כל בשר דמו בנפשו
הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תأكلו כי
נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת ¹⁵ וכל נפש
אשר תأكل נבלה וטרפה באורה ובגור וככש בנדוי
וறץ בימים וטמא עד הערב-וטהר ¹⁶ ואם לא יככש
ובשרו לא ירחץ--ונשא עונו

18 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְמַשְׁה לֵאמֹר ² דְּבָר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאֹמֵר לָהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהִיכֶם ³ כַּمְעָשָׂה
אָרֶץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר יִשְׁבַּתְּךָ בָּה לֹא תַּعֲשֶׂה וְכַمְעָשָׂה
אָרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי מַבְיא אֶתְכֶם שָׁמָה לֹא תַּעֲשֶׂה
וּבְחַקְתֵּיכֶם לֹא תַּלְכְּד ⁴ אֶת מִשְׁפְּטֵי תַּعֲשֶׂה וְאֶת חֲקָתִי
חִשְׁמָרוּ לְלַכְתָּם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהִיכֶם ⁵ וְשִׁמְרָתָם אֶת
חֲקָתִי וְאֶת מִשְׁפְּטֵי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אַתֶּם הָאָדָם וְהִי בָּהּ
אֲנִי יְהוָה ⁶ אֲישׁ אִישׁ אֶל כָּל שָׂאֵר בָּשָׂרָיו לֹא תִּקְרַבְתָּ
לְגָלֹות עַרְוָה אֲנִי יְהוָה ⁷ עַرְוָת אָבִיךָ וְעַרְוָת אָמֵךְ לֹא
תַּגְלִילָה אָמֵךְ הוּא לֹא תַּגְלִילָה עַרְוָתָה ⁸ עַרְוָת אֲשֶׁת אָבִיךָ
לֹא תַּגְלִילָה עַרְוָת אָבִיךָ הוּא ⁹ עַרְוָת אֲחוֹתְךָ בַּת אָבִיךָ
או בַּת אָמֵךְ מוֹלַדְתָּ בֵּית או מוֹלַדְתָּ חֹזִין--לֹא תַּגְלִילָה
עַרְוָתָן ¹⁰ עַרְוָת בָּת בָּנֶךָ או בָּת בָּתֶךָ לֹא תַּגְלִילָה עַרְוָתָן
כִּי עַרְוָתָה הַנָּהָר ¹¹ עַרְוָת בָּת אֲשֶׁת אָבִיךָ מוֹלַדְתָּ אָבִיךָ
אֲחוֹתְךָ הוּא--לֹא תַּגְלִילָה עַרְוָתָה ¹² עַרְוָת אֲחוֹת אָבִיךָ
לֹא תַּגְלִילָה שָׁאֵר אָבִיךָ הוּא ¹³ עַרְוָת אֲחוֹת אָמֵךְ לֹא
תַּגְלִילָה כִּי שָׁאֵר אָמֵךְ הוּא ¹⁴ עַרְוָת אֲחֵי אָבִיךָ לֹא תַּגְלִילָה
אֶל אֲשֶׁר לֹא תִּקְרַב דְּרַתְךָ הוּא ¹⁵ עַרְוָת כְּלַתְךָ לֹא
תַּגְלִילָה אֲשֶׁת בָּנֶךָ הוּא לֹא תַּגְלִילָה עַרְוָתָה ¹⁶ עַרְוָת אֲשֶׁת
אֲחֵיךָ לֹא תַּגְלִילָה עַרְוָת אֲחֵיךָ הוּא ¹⁷ עַרְוָת אֲשֶׁר וּבָתָה
לֹא תַּגְלִילָה אֶת בָּת בָּנֶה וְאֶת בָּת בָּתֶךָ לֹא תִּקְחֶחֶן גָּלֹות
עַרְוָתָה--שָׁאָרָה הַנָּהָר זָמָה הוּא ¹⁸ וְאֶשֶּׁת אֶל אֲחַתָּה

ופרט כריך לא תלcket לעני ולנור התזוב אתם אני
יהוה אלהיכם ³² ולא תגנוו ולא חכחשו ולא תשקרו
איש בעמיהו ³³ ולא תשבעו בשמי לשקר וחילת את
שם אלהיך אני יהוה ³⁴ לא תעask את רעך ולא תגלו
לא תלין פעלת שכיר אתה עד בקר ³⁵ לא תקלל
חרש-ולפנֵי עור לא תנתן מכם ויראת אלהיכם
אני יהוה ³⁶ לא תעשו על במשפט במדה במשקל ובמושחה
מאזוני צדק אبني צדק איפת צדק והין צדק--יהיה
לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ
מצרים ³⁷ ושמרתם את כל חקקי ואת כל משפטי
ועשיהם אתם אני יהוה

20 וידבר יהוה אל משה לאמר ² ואל בני ישראל
האמר איש איש מבני ישראל ומן הנגר בישראל
אשר יתן מודעו למלך מות יומת עם הארץ ירנמו
באבן ³ וואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אותו
מרקבי עמו כי מודעו נתן למלך--למען טמא את
מקדשי ולחילל את שם קדשי ⁴ ואם העלם יעלימו
עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בחתו מודעו
למלך--לבלי תמיתו אותו ⁵ ושמתי אני את פני באיש
ההוא ובמשפחו והכרתי אותו ואת כל הגניםacha
לונות אחרי המלך--מרקבי עמו ⁶ והנפש אשר תפנה
אל האבת ואל הידענים לנוגת אחראיהם--ונתתי את פני
בנפש ההוא והכרתי אותו מקריב עמו ⁷ והתקדשתם-
והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם ⁸ ושמרתם
את חקקי ועשיהם אתם אני יהוה מקדשכם ⁹ כי איש
איש אשר יקלל את אביו ואת אמו--מות יומת אביו
ואמו קלל דמיו בו ¹⁰ ואיש אשר ינאף את אשת איש
אשר ינאף את אשת רעהו--מות יומת הנאף והנאפה
ב*�* ואיש אשר ישכב את אשת אביו--ערות אביו נלה
מות יומתו שניהם דמייהם בם ¹¹ ואיש אשר ישכב
את כלתו--מות יומתו שניהם תבל עשו דמייהם בם
תיראו אני יהוה ¹² אל תפנו אל האבת ואל הידענים

אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם ³² מפני
шибה תקום והדרת פני יקון ויראת מאלהיך אני יהוה
וכי יגור אתק נר בארץכם--לא תונו אותו ³⁴ כאשר
מכם יהיה לכם חור גור אתכם ואחתבת לו ³⁵ כמוך--
כי גרים היותם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם ³⁶
לא תעשו על במשפט במדה במשקל ובמושחה
עמיתך ולא תsha עליו חטא ¹⁸ לא תקם ולא תטר
את בני עמק ואחתבת לרעך כמוך אני יהוה ¹⁹ את
חקתי תשמרו--בחמותך לא תרביע כלאים שדרך לא
תורע כלאים ובגד כלאים שעטנו לא יעלה עלייך
ואיש כי ישכב את אשכה שכבת זרע והוא שפהה
נחרפת לאייש והפרה לא נפרדה או חפש לה לננת
לה--בקורת תהיה לא יומתו כי לא חפש ²¹ והביא
את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד--אל אשם ²²
וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו
אשר חטא ונשלח לו מחתתו אשר חטא ²³ וכי תבאו
אל הארץ ונטעתם כל עץ מואכל--ווערלתם ערלו
את פריו שלוש שנים יהיה לכם ערלים--לא יאכל ²⁴
ובשנה הרביעית יהיה כל פריו--קדש הלולים ליהוה
ובשנה החמישית האכלו את פריו להסיפה لكم
tabiotu אני יהוה אלהיכם ²⁶ לא האכלו על הדם
לא תנחשו ולא תעוננו ²⁷ לא תקפו פאת ראשם
ולא תשחית את פאת זנק ²⁸ ושרט לנפש לא תננו
בבשרכם וכתבת קעקע לא תנתנו בכם אני יהוה
אל תחלל את בתק להונתה ולא תזונה הארץ
ומלא הארץ זמה ³⁰ את שבתתי תשמרו ומקדשי
תיראו אני יהוה ³¹ אל תפנו אל האבת ואל הידענים

עשו שנייהם מות יומתו דמייהם בם 14 ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה--זומה הוא באש ישרפפו אותו ואותהן ולא תהיה זומה בתוככם 15 ואיש אשר יתן שכבותו בבחמה--מות יומת ואת בחמה תחתנו 16 ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה-- והרנת את האשה ואת הבחמה מות יומתו דמייהם בם 17 ואיש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסר הוא-- וכרכטו לעיני בני עםם ערות אחותו גלה עונו ישא 18 ואיש אשר ישכב את אשה דוה ונלה את ערותה את מקרה הערה והוא גלה את מקור דמייה--ונcrcתו שניהם מקרוב עםם 19 וערות אחות אמך ואחות אביך לא תלגה כי את שארו הערה עונם ישאו 20 ואיש אשר ישכב את דרכו--ערות דדו גלה חטאם ישאו עיריים ימתו 21 ואיש אשר יקח את אשה אחיו--נדזה הוא ערות אחים גלה עיריים יהיו 22 ושמדרתם את כל חקתי ואת כל משפטיו ועשיתם אתם ולא תקיאו אתם הארץ אשר אני מביא אתכם שם לשבת בה ולא תלכו בחקמת הגויי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בהם 24 ואמר לכם אתם תירשו את ארמותם ואני אנתנה לכם לרשת אתה הארץ זבת חלב ורbesch אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים 25 והבדלתם בין הבחמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נשחיתיכם בבחמה ובעוף ובכל אשר תרמש הארץ אשר הבדלתי לכם לטמא 26 והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לוי 27 ואיש או אשה כי יהוה בהם אוב או ידענין--מות יומתו לבן ירנמו אתם דמייהם בם

21 ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו 2 כי

נדיריהם ולכל נדבוחם אשר יקריבו ליהוה לעלה
לרצונכם תמים זכר--בבקר בכשבים ובעיזים²⁰
כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהוה
לכם²¹ ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא
נדיר או לנרבה בבקר או בצאן--תמים יהוה לרצון
כל מום לא יהיה בו²² עורת או שבור או חרוץ או
יבלה או גרב או ילפת--לא תקריבו אלה ליהוה
ואשה לא תנתנו מהם על המזבח--לייהוה²³ ושור ושה
שרוע וקלוט--נדבה תעשה אותו ולנדר לא ירצה
ומעוך וכחות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה²⁴
ובארצכם לא תעשו²⁵ ומיד בן נכר לא תקריבו את
לחם אליהם--מכל אלה כי משחתם בהם מום בהם
לא ירצה לכם²⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר²⁷ שור
או כשב או עז כי יולד והיה שבת ימים תחת אמו
ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה²⁸
ושור או שה--אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד²⁹
וכי תזבחו זבח תודה ליהוה--לרצונכם תזבחו³⁰
ביום ההוא יאכל לא תזווירו ממנו עד בקר אני יהוה
ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה³¹ ולא
תחללו את שם קדשי ונקרשתי בתוך בני ישראל
אני יהוה מקדשכם³² המוציא אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים אני יהוה

23 וידבר יהוה אל משה לאמר² דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם
מקראי קדש--אללה הם מועדי³ שתית ימים תעשה
מלacula וביום השביעי שבת שבתוון מקרא קדש כל
מלacula לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבותיכם⁴
אללה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם
במועדם⁵ בחדרש הראשון בארכעה עשר לחדרש--
בין הערבים פסח ליהוה⁶ וב חמישה עשר יום לחדרש
זה חג המצות ליהוה שבת ימים מצות האכלו⁷
ישראל וממן הנגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל

בו ולא יהלל את מקדשי כי אני יהוה מקדש²⁴
VIDBER משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל
22 וידבר יהוה אל משה לאמר² דבר אל אהרן
ואל בניו וינו רנו מקדשי בני ישראל ולא יהללו את
שם קדשי--אשר הם מקדשים לי אני יהוה³ אמר
אליהם לדרתיכם כל איש אשר יקריב מכל זרעכם
אל הקדשים אשר יקדים בני ישראל ליהוה טמאו
עליו ונכרצה הנפש ההוא מלפני--אני יהוה⁴ איש
איש מזרע אהרן והוא צדוע או זב--בקדשים לא
יאכל עד אשר יטהר והגען בכל טמא נפש או איש
אשר יצא ממנה שכבת זרע⁵ או איש אשר יגע בכל
שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל
טמאתו⁶ נפש אשר חגע בו וטמאה עד הערב ולא
יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים⁷ ובא
המשמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחייב הוא
8 נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה⁹
שמחו את משמרותיו ולא ישאו עליו חטא ומתו בו
כי יחולחו אני יהוה מקדש¹⁰ וכל זר לא יאכל
קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש¹¹ וככהן כי
יקנה נפש קניין כספו--הוא יאכל בו וילד ביתו הם
יאכלו בלחמו¹² ובות כהן--כי תהיה לאיש זר הוא
בתרומות הקדשים לא האכל¹³ ובות כהן כי תהיה
אלמנה ונירושה זרע אין לה--ושבה אל בית אביה
כנעורה מלחים אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו¹⁴
ואיש כי יאכל קדש בשנה--ויסוף חמשיתו עליו ונתן
לכהן את הקדש¹⁵ ולא יהללו את קדשי בני ישראל--
את אשר ירימו ליהוה¹⁶ והשיבו אותם עון אשמה
באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדש¹⁷ VIDBER
יהוה אל משה לאמר¹⁸ דבר אל אהרן ואל בניו
ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית
ישראל וממן הנגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל

ביום הראשון מקרא קדש יהוה לכם כל מלאכת אל בני ישראל לאמר בחדר השביעי באחד לחדר עבדה לא תעשו ⁸ והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבודת לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה ²⁵ כל לא חעשו ⁹ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁰ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבוא אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצתכם את קצירה ¹¹ והבאתם את عمر ראשית קצירכם אל הכהן ¹² והניף את העمر לפניו יהוה לרציכם ממחורת השבת יניפנו הכהן ¹³ ועשיתם ביום הניפנים את העمر כבש תמים בן שנותו לעלה ליהוה ¹³ ומוחתו שני עשרנים סלת בלילה לשם אשה ליהוה--ריח ניחח ונסכה יין רביעת היום ¹⁴ וללחם וקלוי וכרמל לאחכלו עד עצם היום הזה--עד הביאכם את קרבן אלהים חקת עולם לדרתיכם בכל משבצתיכם ¹⁵ שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשיכם בתשעה לחדר בערב--מערב עד ערבעת השבתו שבתיכם ¹⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר ³⁴ דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדר השביעי יהוה חג הסוכות שבעת ימים ליהוה ³⁵ ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודת לא תעשו שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהוה לכמ' והקרבתם אשה ליהוה עצרת ה' וה' כל מלאכת עבודת לא תעשו ³⁷ אלה מועד יהוה אשר תקרבו אתם מקרא קדש להקריב אשה ליהוה עלתה ומנחה זבח ונסכים--דבר יום ביום ³⁸ מלבד שבתת יהוה ומלאך מתוחיכם ומלאך כל נדריכם ומלאך כל נדרתיכם אשר תנתנו ליהוה ³⁹ אך בחמשה עשר يوم לחדר השביעי באספכם את תבאות הארץ תחנו את חג יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון ⁴⁰ ולקחתם עולם בכל מושבתייכם לדרתיכם ²² ובקצתכם את קציר ארציכם לא תכללה פאת שדר בקצריך ולקט לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל ושמהחטם לפני יהוה אלהים--קצריך לא תלקט לעני ולנרג תעוז אתם אני יהוה שבעת ימים ⁴¹ וחנתם אותו חג ליהוה שבעת ימים אלהים ²³ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁴ דבר

בשנה חקוק עולם לדרתיכם בחדש השבעי תחנו
 ישלמנה--נפש תחת נפש ¹⁹ ואיש כי יתן מום בעמיותו-
 כאשר עשה כן יעשה לו ²⁰ שבר תחת שבר עין תחת
 עין שנ תחת שנ--כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו ²¹
 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת ²² משפט אחד
 יהיה לכם כנור כאורה יהוה כי אני יהוה אלהיכם
²³ וידבר משה אל בני ישראל וויצו את המקלט
 אל מחוץ למתחנה וירגמו אותו אבן ובני ישראל עשו
 כאשר צוה יהוה את משה

25 וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר ² דבר
 אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ
 אשר אני נתן לכם-ושבתה הארץ שבת ליהוה ³ שש
 שנים תזרע שך ושת שנים תומר כרמך ואספה את
 התבואה ⁴ ובשנה השביעית שבת שבתון יהוה לארץ-
 שבת ליהוה שך לא תזרע וכרמך לא תומר ⁵ את
 ספיח קציך לא תקצור ואת ענבי ניריך לא תבצער
 שנת שבתון יהוה לארץ ⁶ והיוთה שבת הארץ לכם
 לאכללה- לך ולעבדך ולא מותך ולשכירך ולתשבר
 הנרים עמק ⁷ ולבהתך- ולחיה אשר בארץ תהיה
 כל תבואה לך לאכל ⁸ וספרת לך שבע שבת שנים-
 שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתת
 הימים תשע וארבעים שנה ⁹ והעברת שופר תרעועה
 בחדר השבעי בעשור לחדר ביום הכפרים תעבירו
 שופר בכל ארצכם ¹⁰ וקדשתם את שנת החמשים
 שנה וקראותם דרור בארץ לכל ישוביה יובל הוא
 היה לכם ושבתם איש אל אחוזתו איש אל משפחתו
 השבו לנו יובל הוא שנת החמשים שנה--תהייה לכם
 לא תזרעו--ולא תקצרו את ספיחה ולא תבצרו את
 נוריה ¹¹ כי יובל הוא קדרש תהיה لكم מן השדה--
 האכלו את התבואה ¹² בשנת היובל הזאת תשבו
 איש אל אחוזתו ¹⁴ וכי תמכרו ממך לעמיך או קנה
 מיד עמיתך--אל תנו איש את אחיו ¹⁵ במספר שנים

ויקרא

אתו ⁴² בסכת השבו שבת ימים כל האורח בישראל
 ישבו בסכת ⁴³ למען ידעו דרתיכם כי בסכות
 הושבתו את בני ישראל בחוציאו אותם מארץ מצרים
 אני יהוה אלהיכם ⁴⁴ וידבר משה את מעדי יהוה אל
 בני ישראל

24 וידבר יהוה אל משה לאמר ² צו את בני ישראל
 ויקחו אליך שמן זית זך כתית- למאור להעלת נר
 תמיד ³ מחוץ לפרכת העדרת באهل מועד יעדך
 אותו אחרין מערב עד בקר לפניו יהוה--תמיד חקkt
 עלם לדרתיכם ⁴ על המנרה הטהורה יעדך את
 הנרות לפניו יהוה תמיד ⁵ ולקחת סלת--ואפיקת אתה
 שתום עשרה חלות שני שעשנים יהיה החלה אתה ⁶
 ושמתאותם שתים מערכות שיש המערה על השלחן
 הטהר לפניו יהוה ⁷ ונחת על המערה לבנה זכה
 והיתה ללחם לאוצרהasha ליהוה ⁸ ביום השבת
 ביום השבת יערכנו לפניו יהוה--תמיד מאת בני
 ישראל ברית עולם ⁹ והויה לאחרן ולבניו ואכלתו
 במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה--
 חוק עולם ¹⁰ ויצא בן נשאה ישראלית והוא בן איש
 מצרי בתוך בני ישראל ויינטו במחנה בן הישראלית
 ואיש הישראלי ¹¹ וויקב בן האשאה הישראלית את
 השם ויקל ויביאו אותו אל משה ושם אמרו שלמית
 בת דברי למטה דין ¹² וינויחו במשמר לפреш להם
 על פי יהוה ¹³ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁴ הוציא
 את המקלט אל מחוץ למתחנה סמכו כל השמעים
 את ידיהם על ראשו ורגמו אותו כל העדה ¹⁵ ואל
 בני ישראל תדבר לאמור איש איש כי יקל אל יהו
 ונשא חטאו ¹⁶ ונקב שם יהוה מות יומת רגמו
 בו כל העדה כנור כאורה--בנקבו שם יומת ¹⁷ ואיש
 כי יכה כל נפש אדם--מות יומת ¹⁸ ומכה נפש בהמה

אחר היובל תקנה מאות עמייך במספר שני תבאות
 ימכר לך ¹⁶ לפי רב הימים תרבה מקנותו ולפי מעת
 תחק מהתו נשך ותיראות מאלחיך וחוי אחיך
 עמר ³⁷ את כספך--לא תתן לו בנשך ובmercbit לאל
 תנתן אכלך ³⁸ אני יהוה אלדיכם אשר חוצאתו אתכם
 מארץ מצרים--לחת لكم את ארץ כנען להוות لكم
 לאלהים ³⁹ וכי ימוך אחיך עמר ונמכר לך--לא
 תעבד בו עבדת עבר ⁴⁰ כשביר כתושב יהה עמר
 עד שנת היבל יעבד עמר ⁴¹ ויצא מעמר--הוא ובנו
 עמו ושב אל משפחתו ואל אחוזת אבתו ישוב ⁴²
 כי עבדיו הם אשר חוצאתו אתם מארץ מצרים לא
 ימכרו ממכורתה עבר ⁴³ לא תרדת בו בפרק ויראות
 מאלהיך ⁴⁴ ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הנויים
 אשר סביבתיכם--מהם תקנו עבור ואמה ⁴⁵ וגם מבני
 התושבים הנגרים עמכם מהם תקנו וממשפחותם אשר
 עמכם אשר הולידו בארכצם והיו לכם לאחזה ⁴⁶--
 והתנהלתם אתם לבנייכם אחריכם לרשות אחזה--
 לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחינו
 לא תרדת בו בפרק ⁴⁷ וכי תשיג יד נור ותושב עמר
 ונמק אחיך עמו ונמכר לנור תושב עמר או לעקר
 משפחחת נור ⁴⁸ אחרי נמכר נאלת תהיה לו אחד
 מאחינו ינאלו ⁴⁹ או דדו או בן דדו ינאלו או משאר
 בשרו ממשפחותו ינאלו או השגיה ידו וננאלו ⁵⁰ ווחשב
 עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף
 ימכרו במספר שנים כימי שכיר והוא עמו ⁵¹ אם
 עוד רבודה בשנים--לפיין ישיב נאלתו מכסף מקנותו
 ואמ מעת נשדר בשנים עד שנת היבל--וחשב לו ⁵²
 כפי שניו ישיב את נאלתו ⁵³ כשביר שנה בשנה יהו
 עמו לא ירדנו בפרק לענייך ⁵⁴ ואם לא ינאל באלה--
 עלום תהיה ללוים ⁵⁵ ואשר ינאל מן הלויים ויצא
 ימכר בית ועיר אחוזתו ביבל כי בתו ערי הלויים
 הוא אחוזתם בתוך בני ישראל ³⁴ ושדרה מנדרש ערייהם
 לא ימכר כי אחוזת עולם הוא להם ³⁵ וכי ימוך אחיך
 אני יהוה אלהיכם

לא תעשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא תקימו יتن פריו ²¹ ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי- לכם ובן משבית לא תנתנו בארצכם להשתהות ויספטו עליכם מכח שבע כחתאיכם ²² והשלחתו עליה כי אני יהוה אלהיכם ² את שבתתי תשמרו בכם את חיות השדה וshallה אתכם והכrichtה את מקדשי תיראו אני יהוה ³ אם בתקתו תלכו ואת בחתאיכם והמעיטה אהכם ונשמי דרכיכם ²³ ואם מצותי תשמרו ועשיתם אתם ⁴ ונתתי נשמיים בעתם באלה--לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי ²⁴ והלכתי נתנה הארץ יבולה ועז השדה יتن פריו ⁵ והשיג אך אני עמכם בקרוי והכrichtי אתכם נם אני שבע על לכם דיש את בציר ובציר ישג את זרע ואכלתם חטאיכם ²⁵ והבאתי עליכם חרב נקמת נם בריתו ללחמכם לשבע וושבתם לבטח בארצכם ⁶ ונתתי לארץ ושבתם ואני מהריד והשבתי היה רעה ביד אויב ²⁶ בשבריו لكم מטה לחם ואפו עשר מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם ⁷ ורדפתם את נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם אל ערים ושליחתי דבר בתוככם ונתתם איביכם ונפלו לפניכם להר ⁸ ורדפו מכם חמשה מהה ומאה מכם רבבה ורדפו איביכם לפניכם לחרב ⁹ ופניתי אליכם--והפריתו אתכם והרביתו לחרב ¹⁰ ואכלתם ישן אתכם והקימתי את בריתוי אתכם ¹¹ ונתתי משכנו בחוכם נושא ויישן מפני חדש תוציאו ¹² וחתהליך בחוכם ולא תנעל נשוי אתכם ¹³ והתהלך בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם ¹⁴ אני יהוה אליכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים מחיות להם עבדים ואשבר מטה עליכם ואולד אתכם קומניות ¹⁵ ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצוות האלה ¹⁶ ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטינו גנעל ונשכם לכלתו עשות את כל מצותי להפרכם את בריתוי ¹⁷ אף אני עשה זאת לכם והפרקתי עליכם בהלה את השחתה ואת הקדחת מכלות עיניהם ומידכת נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלתם איביכם ¹⁸ ונתתי פנוי בכם וננפתם לפני איביכם ורדדו בכם שנאים ונסתם ואני רדף אתכם ¹⁹ ואם עד אלה--לא תשמעו לי ויספטו ליסרה אתכם שבע על חטאיכם ²⁰ ושברתי את גאון עזם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשה ²¹ ותם לריק חכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועז הארץ לא

מעלו כי ואף אשר הילכו עמי בקרדי ⁴¹ אף אני אלך
עםם בקרדי והבאתי אתכם ארץ איביהם או אז יכנע
לבכם הארץ ואו ירצו את עונם ⁴² זוכרתי את בריתוי
יעקב ואף את בריתוי יצחק ואף את בריתוי אברהם
אוצר-והארץ אזכור ⁴³ והארץ תעזוב מהם ותרוץ את
שבחתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יען וביען-
במשפטים מאסו ואת חקתי נעה נפשם ⁴⁴ ואף גם זאת
בחיותם בארץ איביהם לא מאסתיהם ולא געליהם
לכלתם-להפר בריתוי אתם כי אני יהוה אלהים
45 זוכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אתם
מארץ מצרים לעני הנזום להיות להם לאליהם-
אני יהוה ⁴⁶ אלה החוקים והמשפטים והתורת אשך
נתן יהוה בינו ובין בני ישראל--בבר סיני ביד משה
27 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם איש כי פלא נדר--בערך
נפשת ליהוה ³ והיה ערך הזכר מבן עשרים שנה
ועוד בן ששים שנה והיה ערך חמישים שקל כסף--
בשקל הקדרש ⁴ ואם נקבה הוו--והיה ערך שלשים
שקל ⁵ ואם מבן חמיש שנים ועד בן עשרים שנה--והיה
ערך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרה שקלים
6 ואם מבן חדש ועד בן חמיש שנים--והיה ערך
הזכר חמישה שקלים כסף ולנקבה ערך שלשת
שקלים כסף ⁷ ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר--
והיה ערך חמישה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים
8 ואם מך הוא מערכך--והעמידו לפני הכהן והעריך
אתו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר--יעיריכנו הכהן
9 ואם בבחמה--אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל
אשר יתן ממנה ליהוה יהוה קדרש ¹⁰ לא יחליפנו ולא
ימיר אותו טוב ברע--או רע בטוב ואם המר ימיר
בחמה בבחמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדרש ¹¹
ואם כל בבחמה טמא אשר לא יקריבו ממנה קרבן

לייהוה--והעמיד את הכהנה לפני הכהן ¹² והעריך
הכהן אתה בין טוב ובין רע כעריך הכהן כן יהיה
13 ואם נאל יגאלנה--ויסוף חמישתו על ערכך ¹⁴ ואיש
כי יקחש את ביתו קדש ליהוה--והעריכו הכהן בין
טוב ובין רע כאשר יעריך אותו הכהן כן יקום ¹⁵
ואם המקדיש--יגאל את ביתו ויסוף חמישת כסף
ערך עלייו--והיה לו ¹⁶ ואם משדה אחוזתו יקדיש
איש ליהוה--והיה ערך לפוי זרעו ורע חמר שעירים
בחמשים שקל כסף ¹⁷ אם משנת היבול יקדיש שדהו--
כעריך יקום ¹⁸ ואם אחר היבול יקדיש שדהו--
וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הננותרת עד
שנת היבול וננדע מערכך ¹⁹ ואם נאל יגאל את השדה
המקדיש אותו ויסוף חמישת כסף ערך עלייו--יקום לו
20 ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש
אחר--לא יגאל עוד ²¹ והיה השדה בצתתו ביבול
קדש ליהוה--כשודה החזרם לכחן תהיה אחוזתו ²²
ואם את שדה מקنته אשר לא משדה אחוזתו--יקדיש
לייהוה ²³ וחשב לו הכהן את מכסת הערך עד שנת
היבול ונתן את הערך ביום ההוא קדרש ליהוה ²⁴
בשנת היבול ישוב השדה לאשר קנהו מאותו--לאשר
לו אחוזת הארץ ²⁵ וככל ערךך--יהיה בשקל הקדרש
עשרים גירה יהוה השקל ²⁶ אך בכור אשר יבכר
לייהוה בבחמה--לא יקדיש איש אותו אם שור אם שה
לייהוה הוא ²⁷ ואם בבחמה הטמאה ופדה בערך
ויסוף חמישתו עליו ²⁸ ואם לא יגאל ונמכר בערך
אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו
מארם ובבחמה ומשדה אחוזתו--לא ימכר ולא יגאל
כל חרם קדשים הוא ליהוה ²⁹ כל חרם אשר
יחרם מן האדם--לא יפדה מוות ימות ³⁰ וכל מעשר
הארץ מזרע הארץ מפרי הארץ--לייהוה הוא קדרש
לייהוה ³¹ ואם נאל יגאל איש ממעשרו--חמשתו יסיף

עליו³² וכל מעשר בקר וצאן וכל אשר יعبر תחת
השבט--העשירי יהיה קדש ליהוה ³³ לא יבקר בין
טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא
ותמורתו יהיה קדש לא יגאל ³⁴ אלה חמצות אשר
צוה יהוה את משה--אל בני ישראל בהר סיני

שמות מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ²⁵ פקדיהם למטה נד--חמשה וארבעים אלף ושמאות וחמשים ²⁶ לבני יהודה תולדתם למשפחתם לביתם אברם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ²⁷ פקדיהם למטה יהודה--ארבעה ושבעים אלף ושמאות ²⁸ לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ²⁹ פקדיהם למטה יששכר--ארבעה וחמשים אלף וארבעה מאות ³⁰ לבני זבולון תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³¹ פקדיהם למטה זבולון--שבעה וחמשים אלף וארבעה מאות ³² לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³³ פקדיהם למטה אפרים--ארבעים אלף וחמש מאות ³⁴ לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³⁵ פקדיהם למטה מנשה--שנים ושלשים אלף ומאותים ³⁶ לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³⁷ פקדיהם למטה בנימין--חמשה ושלשים אלף וארבעה מאות ³⁸ לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³⁹ פקדיהם למטה דן--שנים ושים אלף ושבע מאות ⁴⁰ לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ⁴¹ פקדיהם למטה אשר--אחד וארבעים אלף וחמש מאות ⁴² בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ⁴³ פקדיהם למטה נפתלי--שלשה וחמשים אלף וארבעה מאות ⁴⁴ אלה הפקדים אשר

1 יידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד אחד לחדר השני בשנה השנייה לצאתם מארץ מצרים--לאמר ² Shawot Rosh כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבותם--במספר שמota כל זכר לנגליהם ³ מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל--תפקדו אתם לצבאות אתה ואחרון ⁴ ואתכם יהו איש איש למטה--איש ראש לבית אבותיו הו ⁵ ואלה שמota האנשימים אשר יעדמו אתכם לרואן אל-צור בן שדייר ⁶ לשמעון שלמייאל בן צוריישדי ⁷ ליהודה נחשון בן עמינדב ⁸ ליששכר נתנאן בן צוער ⁹ לזבולון אליאב בן חלן ¹⁰ לבני יוסף--לאפרים אלישמע בן עמייהוד למנשה גמליאל בן פרדה-צור ¹¹ לבנימן אבידן בן גדען ¹² לדן אחיעזר בן עמיישדי ¹³ לאשר פנעיאל בן עכרן ¹⁴ לנדר אליסף בן דעوال ¹⁵ לנפתלי אחירע בן עיןן ¹⁶ אלה קריאי (קריוא) העדה נשאי מותות אבותם ראשי אלפי ישראל הם ¹⁷ ויקח משה ואחרון את האנשימים האלה אשר נקבעו בשם ¹⁸ ואת כל העדה הקהילו באחד לחדר השני וייתלו על המשפחתם לבית אבותם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעלה--لنגליהם ¹⁹ כאשר צוה יהוה את משה ויפקדים במדבר סיני ²⁰ ויהיו בני רואן בכיר ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמota כל גלגוליהם--כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא ²¹ פקדיהם למטה רואן--שנה וארבעים אלף וחמש מאות ²² לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבותם פקדיו במספר שמota לנגליהם--כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא ²³ פקדיהם למטה שמעון--תשעה וחמשים אלף ושלש מאות ²⁴ לבני גדר תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר

פקר משה ואהרן ונשייאו ישראל--שנים עשר איש איש אחד לבית אבותיו היו ⁴⁵ ויהיו כל פקודי בני ישראל לביתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל ⁴⁶ ויהיו כל הפקדים--שש מאות אלף ושלשת אלפיים וחמש מאות וחמשים ⁴⁷ והלוים חמישה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים ⁴⁸ כל חמישה וחמשים למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים הפకדים לא בתוכם--לא התפקיד בתוכם ⁴⁹ וידבר יהוה אל משה לא אמר ⁴⁹ אך את מטה לוי לא תפקד ואת רשם לא תשא בתוך בני ישראל ⁵⁰ ואתה הפקד את הלויים על משכון העדת ועל כל כלי ועל כל אשר יונתנו כן יסעו איש על ידו לדגלייהם ¹⁸ דגל מחנה אפרים לצבאותם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיירוד ¹⁹ וצבאו ופקדיהם--ארבעים אלף וחמש מאות ²⁰ ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה נמליאל ומאות ²¹ ושבע מאות וחמש מאות ונשיא לבני נטף בן פרחצור ²² וצבאו ופקדיהם--שנים ושלשים אלף ומאותיים ²² ומטה בנימין ונשיא לבני בנימין אבידן בן נדען ²³ וצבאו ופקדיהם--חמשה ושלשים אלף וארבע מאות ²⁴ כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמנת אלפים ומאה--לצבאותם ושלשים יסעו ²⁵ דגל מחנה דין צפנה לצבאותם ונשיא לבני דין אחיעזר בן עמיישדי ²⁶ וצבאו ופקדיהם--שנים ושלשים אלף ושבע מאות ²⁷ וחתנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פגניאל בן עכרן ²⁸ וצבאו ופקדיהם--אחד וארכבים אלף וחמש מאות ²⁹ ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עיןן ³⁰ וצבאו ופקדיהם-- לבני נפתלי וחמש מאות אלף ושלשה וחמשים אלף ושלשה וחמשים אלף וארבע מאות ³¹ כל הפקדים לממחנה דין--מאות אלף ושלשה וחמשים אלף ושש מאות לאלה פקודי בני ישראל לביתם כל פקודי המחנה לצבאותם-- ישראל לביתם כל פקודי המחנה לצבאותם-- שש מאות אלף ושלשת אלפיים וחמש מאות וחמשים ³³ והלוים--לא התפקיד בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ³⁴ ויעשו בני ישראל ככל אשר

פקידים ירידיים את המשכן יירידיו אתם ובסיבוב המשכן יתנו ⁵¹ ובנסע המשכן יירידיו אתם הלויים ובמחנה המשכן יקימו אתו הלויים והוד הקרב יומת ⁵² וחותנו בני ישראל איש על מטהו ואיש על דಗלו לצבאותם ⁵³ והלוים יתנו סביב המשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלוים את משמרות המשכן העדות ⁵⁴ ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה--כן עשו

2 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ² איש על דגלו באתה לביתם יתנו בני ישראל מנדר סביב לאهل מועד יתנו ³ וחתנים קדמה מורה דגל מחנה יהודה לצבאותם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמיינדב ⁴ וצבאו ופקדיהם--ארבעה ושבעים אלף ושש מאות ⁵ וחתנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתナル בן צווער ⁶ וצבאו ופקדיו-- ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות ⁷ מטה זבולון ונשיא לבני זבולון אל אב בן חילן ⁸ וצבאו ופקדיו-- שבעה וחמשים אלף וארבע מאות ⁹ כל הפקדים לממחנה יהודה מאות אלף ושלשת אלפיים וארבע מאות--לצבאותם ראשונה יסעו ¹⁰ דגל מחנה ראובן תיינה לצבאותם ונשיא לבני ראובן אל יצור בן שדיאור ¹¹ וצבאו ופקדיו--ששה וארבעים אלף

זהו יהוה את משה כן חנו לדגלויהם וכן נסעו--איש
למשפחתו על בית אבתו

22 פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה
פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות 23 משפחתי
הגרשי אחורי המשכן יחנו ימה 24 ונשיא בית אב
לנרשני אליסף בן לאל 25 ושמורת בני גרשון באهل
מועד המשכן והאהל מכסחו--ומסק פתח אהל מועד
26 וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על
הmeshcn ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו²⁷
ולקחת משפחתי העמראמי ומשפחתי היזחרי ומשפחתי
החברני ומשפחתי העזיאלי אלה הם משפחתי הקהתי
28 במספר כל זכר מבן חדש ומעלה--שמנת אלפים
ושש מאות שמרי שומרת הקדש 29 משפחתי בני
קהת יחנו על ירך המשכן תימנה 30 ונשיא בית אב
למשפחתי הקהתי אליצפן בן עזיאל 31 ושמורתם
הארן והשלוחן והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר
ישרתו בהם והמסך--וכל עבדתו 32 ונשיא נשאי
הלווי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי שומרת
הקדש 33 למזרדי--משפחתי המחלוי ומשפחתי המושי
אללה הם משפחתי מזרדי 34 ופקדיהם במספר כל זכר
מבן חדש ומעלה--ששת אלפים ומאותים 35 ונשיא
בית אב למשפחתי מזרדי צוריאל בן אביהיל על ירך
הmeshcn יחנו צפנה 36 ופקדת שומרת בני מזרדי--
קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ואדרניו וכל כליו--
וכל עבדתו 37 ועמדרי החצר סביב ואדרניות ויתרתם
ומיותריהם 38 והתנים לבני המשכן קדמה לפני אהל
מועד מזרחה משה ואהרן ובינוי שמרות
המקדש למשמרות בני ישראל והוזר הקרב יומת
39 כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן על פי
יהודה--למשפחותם כל זכר מבן חדש ומעלה שניים
ועשרים אלף 40 ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכר
זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושה את מספר
שמותם 41 ולקחת את הלויים לי אני יהוה תחת כל

3 ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את
משה--בחר סיני 2 ואלה שמות בני אהרן הכהן נדב
ואביהוא אלעזר ואותמר 3 אלה שמות בני אהרן
הכהנים המשחחים--אשר מלא ים לכchan 4 וימת
נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבתם אש זורה לפני
יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר
ויתתר על פניו אהרן אביהם 5 וידבר יהוה אל
משה לאמר 6 הקרב את מטה לוי והעמדת אותו
לפני אהרן הכהן ושרתו אותו 7 ושמרו את שומרתו
ואת שומרת כל העדה לפני אהל מועד--לעבד את
עבדת המשכן 8 ושמרו את כל כל אהל מועד ואת
שמירת בני ישראל--לעבד את עבדת המשכן 9
ונתת את הלויים לאהרן ولבניו נתונם המה
לו מאה בני ישראל 10 ואת אהרן ואת בניו תפקד
ושמרו את כהנותם והוזר הקרב יומת בו ידבר יהוה
אל משה לאמר 11 ואני הנה לקחתי את הלויים מתוך
בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל
והיו לי הלויים 12 כי לי כל בכור--ביום הכתה כל
בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל
מאדם עד בהמה לי יהיה אני יהוה 13 וידבר יהוה
אל משה במדבר סיני לאמר 14 פקד את בני לוי
לבית אבותם למשפחותם כל זכר מבן חדש ומעלה
תקדם 15 ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר
צוה 17 ויהיו אלה בני לוי בשמתם--גרשון וקהת
ומזרדי 18 ואלה שמות בני גרשון למשפחותם--לבני
ושמעי 19 ובבו קהת למשפחותם--עמרם ויצחר חבירון
ועזיאל 20 ובוני מזרדי למשפחותם--מחלוי ומושי אלה
הם משפחתי הלווי לבית אבותם 21 לנרשון-- משפחתי
הלבני ומשפחתי השמעי אלה הם משפחתי הגרשי

בכר בبني ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל בכור
 בבהמת בני ישראל ⁴² ויפקד משה כאשר צוה יהוה
 אותו את כל בכור בבני ישראל ⁴³ ויהי כל בכור זכר
 במספר שמת מבן חדש ומעל-ה-לפקודיהם שנים
 ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאותם ⁴⁴ וידבר יהוה
 אל משה לאמר ⁴⁵ קח את הלויים תחת כל בכור
 בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת בהמתם והוא
 לי הלויים אני יהוה ⁴⁶ ואת פרדי השלשה והשבעים
 והמאטים-העדפים על הלויים ממכור בני ישראל ⁴⁷
 ולקחת חמשת חמשת שקליםים--לגולגת בשקל הקדש
 תקח עשרים גראה השקל ⁴⁸ וננתה הכסף לאהרן
 ولבניו-פרדי העדרפים בהם ⁴⁹ ויקח משה את כספם
 הפדים-מאת העדרפים על פרדי הלויים ⁵⁰ מאות
 בכור בני ישראל--לקח את הכסף חמישה וששים
 ושלש מאות ואלף--בשקל הקדש ⁵¹ ויתן משה את
 כספם הפדים לאהרן ולבניו-על פי יהוה אשר צוה
 יהוה את משה

4 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ² נשא
 את ראש בני קהת מתוך בני לוי--למשפחתם לבית
 אבתם ³ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים
 שנה--כל בא לצבא לעשות מלאה באهل מועד ⁴
 זאת עבדת בני קהת באهل מועד-קדש הקדשים
 ובא אהרן ובנו ננטה את ארן העדרת ⁶ וננתנו עלייו כספי
 המסק וכוסו בה--את אהרן העדרת ⁶ וננתנו עלייו כספי
 עור תחש ופרשו בנד כליל חכלה מלמעלה ושםו
 ברדי ⁷ ועל שלוחן הכנים יפרשו בנד חכלה וננתנו
 עלייו את הקערת ואת הכהנת והורדנו את פרכת
 הנסך ולחם התמיד עלייו יהוה ⁸ ופרשו עליהם בנד
 תולעת שני וכוסו אותו במכסה עור תחש ושםו את
 ברדי ⁹ ולקחו בנד חכלה וכוסו את מנרת המאור
 ואת נרתיה ואת מלקחה ואת מחתתייה ואת כל כל

שבט משפחתי הקהתי מתוך הלויים ¹⁹ וזאת עשו להם
 וחיו ולא ימתו בנשיהם את קדש הקדשים אהרן ובני
 יבאו ושםו אותם איש איש על עבדתו ואל משה ²⁰
 ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו ²¹ וידבר
 יהוה אל משה לאמר ²² נשא את ראש בני נרשון--
 נם הם לבית אבותם למשפחתם ²³ מבן שלשים שנה
 ומעלה עד בן חמישים שנה--תפרק אותם כל הבא
 לצבא צבא לעבד עבדה באهل מועד ²⁴ זאת עבדת
 משפחתי הנרשוני--לעבד ולמשה ²⁵ ונשאו את ירידעת
 המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר
 עלייו מלמעלה ואת מסך--פתח אהל מועד ²⁶ ואת
 קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על
 המשכן ועל המזבח סביב ואות מיתריהם ואת כל
 כל עבדיהם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו ²⁷ על

וְנַשִּׁיא יִשְׂרָאֵל--אֶת הָלוּם לְמִשְׁפְּחָתָם וְלְבֵית אֲבָתָם
מִבֵּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעַלָּה וְעַד בֵּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל
הַבָּא לְעַבְדָּת עַבְדָּתָה וְעַבְדָּתָה מֵשָׁא--בָּאָהָל מוֹעֵד
וַיַּדְיוֹ פְּקִידִים--שְׁמַנְתָּא אֲלָפִים וְחַמְשִׁים מֵאוֹת וְשָׁמְנִים
עַל פִּי יְהוָה פְּקֵד אָוֹתָם בַּיד מֹשֶׁה--אִישׁ אִישׁ עַל
עַבְדָּתוֹ וְעַל מֵשָׁא וְפְקִידִוֹ אִשְׁר צָהָה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה
5 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לְאָמֵר ² צֹו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁלַחְוּ מִן הַמְּחֻנָּה כָּל צָרוּעַ וְכָל זָבַב וְכָל טָמֵא לְנֶפֶשׁ
³ מִזְכָּר עַד נִקְבָּה תְּשִׁלְחוּ אֶל מְחוֹז לְמַחְנָה תְּשִׁלְחוּ
וְלֹא יִטְמָא אֶת מַחְנִיהם אֲשֶׁר אָנוּ שָׁכַן בְּתוֹכְם ⁴ וַיַּעֲשׂוּ
כָּن בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַחְוּ אָוֹתָם אֶל מְחוֹז לְמַחְנָה כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה כָּن עָשָׂו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ⁵ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה לְאָמֵר ⁶ דָּבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אוֹשֶׁה כִּי
עָשָׂו מְכֹל חַטָּאת הָאָדָם לְמַעַל מַעַל בִּיהוָה וְאַשְׁמָה
הַנֶּפֶשׁ הַהְוָא ⁷ וְהַתְּדוּ אֶת חַטָּאתְם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְהַשִּׁיבּ
אֶת אַשְׁמוֹ בְּרָאשׁוֹ וְחַמִּישָׁתוֹ יִסְף עַלְיוֹ וְנַתֵּן לְאַשְׁר
אַשְׁם לוֹ ⁸ וְאָמֵן אֵין לְאִישׁ גָּאֵל לְהַשִּׁיבּ הַאַשְׁם אָלָיו--
הַאַשְׁם הַמוֹשֵׁב לְיְהוָה לְכָהָן מִלְבָד אֵיל הַכְּפָרִים
אֲשֶׁר יִכְפֶּר בּוּ עַלְיוֹ ⁹ וְכָל תְּרוּמָה לְכָל קְדָשֵׁי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לְכָהָן--לְוַיְהִי ¹⁰ וְאִישׁ אֲת
קְדָשָׁיו לְוַיְהִי אִישׁ אֲשֶׁר יִתְן לְכָהָן לְוַיְהִי ¹¹ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לְאָמֵר ¹² דָּבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֱלֹהֶם אִישׁ אֲיַשׁ כִּי תְשַׁתָּה אֶת שְׁתָתוֹ וְמַעַלָּה בּוּ מַעַל
וְשַׁכֵּב אִישׁ אֲיַשׁ אַתָּה שְׁכַבְתָּ זָרָע וְנַעֲלָם מַעֲנִי אִישָּׁה
וְנִסְתַּרְתָּ וְהִיא נַטְמָאָה וְעַד אֵין בָּה וְהַוָּא לְאַנְתָּפְשָׁה
¹⁴ וְעַבְרָ עַלְיוֹ רֹוח קְנָאָה וְקְנָאָתָה אֶת אֶתְּנָה וְהַוָּא נַטְמָאָה
אוּ עַבְרָ עַלְיוֹ רֹוח קְנָאָה וְקְנָאָתָה אֶת אֶתְּנָה וְהַיָּא לֹא
נַטְמָא ¹⁵ וְהַבְּיאָה אֲיַשׁ אֲתָא שְׁתָתוֹ אֶל הַכָּהָן וְהַבְּיאָ
אֶת קְרֻבָּה עַלְיוֹ שְׁתָתוֹ אֲתָא שְׁתָתוֹ אֶל הַכָּהָן
צִק עַלְיוֹ שְׁמָן וְלֹא יִתְן עַלְיוֹ לְבָנָה--כִּי מִנְחַת קְנָאָת
הַוָּא מִנְחַת זְכָרוֹן מַזְכָּרָת עַז ¹⁶ וְהַקָּרֵב אֲתָה הַכָּהָן
בְּיַד מֹשֶׁה ⁴⁶ כָּל הַפְּקִידִים אֲשֶׁר פְּקֵד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
פִּי אַהֲרֹן וּבְנֵיו תְּהִיר הַבָּהָר כָּל עַבְדָת בְּנֵי הַגְּרָשִׁי לְכָל
מִשְׁאָם וְלְכָל עַבְדָתָם וּפְקָרְתָּם עַלְתָּם בְּמִשְׁמָרָת אֶת
כָּל מִשְׁאָם ²⁸ זֹאת עַבְדָת מִשְׁפָּחָת בְּנֵי הַגְּרָשִׁי--בָּאָהָל
מוֹעֵד וּמִשְׁמָרָתָם--בַּיד אַיִתְמָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֶן ²⁹ בְּנֵי
מְרָדִי--לְמִשְׁפָּחָתָם לְבֵית אֲבָתָם מִבֵּן ³⁰ מִבֵּן
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעַלָּה וְעַד בֵּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה--תְּפִקְרָם
כָּל הַבָּא לְצָבָא לְעַבְדָת אֶת עַבְדָת אָהָל מוֹעֵד ³¹ וְזֹאת
מִשְׁמָרָת מִשְׁאָם לְכָל עַבְדָתָם בָּאָהָל מוֹעֵד קְרָשִׁי
הַמְשִׁכָּן וּבְרִיחָיו וּמְעוֹדִיו וְאַדְנִיו ³² וּמְעוֹדִי הַחֲצָר
סְבִיב וְאַדְנִיהם וַיַּתְדַּתָּם וּמִתְדַּרְתָּם לְכָל כְּלִיָּם
וְלְכָל עַבְדָתָם וּבְשֵׁמֶת תְּפִקְרָם אֶת כָּל מִשְׁמָרָת מִשְׁאָם
זֹאת עַבְדָת מִשְׁפָּחָת בְּנֵי מְרָדִי לְכָל עַבְדָתָם בָּאָהָל
מוֹעֵד--בַּיד אַיִתְמָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֶן ³⁴ וַיַּפְקֵד מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן וְנַשִּׁיא הַעֲדָה אֶת בְּנֵי הַקְהָתִי לְמִשְׁפָּחָתָם
וְלְבֵית אֲבָתָם ³⁵ מִבֵּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעַלָּה וְעַד בֵּן
חֲמִשִּׁים שָׁנָה--כָּל הַבָּא לְצָבָא לְעַבְדָה בָּאָהָל מוֹעֵד
וְיַהְיָה פְקִידִים לְמִשְׁפָּחָתָם--אַלְפִים שְׁבַע מֵאוֹת
וְחָמִשִּׁים ³⁶ אֲלָה פְקָודִי מִשְׁפָּחָת הַקְהָתִי כָּל הַעֲבָר
בָּאָהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר פְקֵד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל פִּי יְהוָה
בְּיַד מֹשֶׁה ³⁸ וּפְקוּדִי בְּנֵי גְּרָשִׁן לְמִשְׁפָּחָתָם וְלְבֵית
אֲבָתָם ³⁹ מִבֵּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעַלָּה וְעַד בֵּן חֲמִשִּׁים
שָׁנָה--כָּל הַבָּא לְצָבָא לְעַבְדָה בָּאָהָל מוֹעֵד ⁴⁰ וַיַּהְיָה
פְקִידִים לְמִשְׁפָּחָתָם לְבֵית אֲבָתָם--אַלְפִים שְׁבַע מֵאוֹת
וְשְׁלֹשִׁים ⁴¹ אֲלָה פְקָודִי מִשְׁפָּחָת בְּנֵי גְּרָשִׁן כָּל הַעֲבָר
בָּאָהָל מוֹעֵד--אֲשֶׁר פְקֵד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל פִּי יְהוָה ⁴²
וּפְקוּדִי מִשְׁפָּחָת בְּנֵי מְרָדִי לְמִשְׁפָּחָתָם לְבֵית אֲבָתָם
מִבֵּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעַלָּה וְעַד בֵּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה--כָּל
הַבָּא לְצָבָא לְעַבְדָה בָּאָהָל מוֹעֵד ⁴⁴ וַיַּהְיָה פְקִידִים
לְמִשְׁפָּחָתָם--שְׁלֹשָׁת אֲלָפִים וּמֵאוֹת ⁴⁵ אֲלָה פְקָודִי
מִשְׁפָּחָת בְּנֵי מְרָדִי אֲשֶׁר פְקֵד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל פִּיהָה
בְּיַד מֹשֶׁה ⁴⁶ כָּל הַפְּקִידִים אֲשֶׁר פְקֵד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

6 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר--להזיר ליהוה ³ מניין ושכר יויר חמץ יין וחמצן שבד לא אישתך וכל משרת ענבים לא ישתח וענבים לחים ויבשים לא יאכל ⁴ כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגנפן היין מהרצנים ועד זג--לא יאכל ⁵ כל ימי נדר נזרו תער לא יעבר על רأسו עד מלאת הימים אשר יויר ליהוה קדש יהה--נדל פרע שער רاسו ⁶ כל ימי היזרו ליהוה על נפש מת לא יבא ⁷ לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו--לא יטמא להם במתם כי נזר אלהו על רاسו ⁸ כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה ⁹ וכי ימות מות עליון בפתעה בהתאם וטמא ראנש נזרו--ונלכד ראשיו ביום טהרתו ביום השבעי יגולחנו ¹⁰ וביום השמני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן--אל פחה אהל מועד ¹¹ וועשה הכהן אחד לחטאות ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את רأسו ביום ההוא ¹² וזהיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימאים הראשנים יפלוי כי טמא נזרו ¹³ זו זאת תורה הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אותו אל פתח אהל מועד ¹⁴ והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וככשה אחת בת שנה תמיימה לחטאות ואיל אחד תמים לשלמיים ¹⁵ וסל מצות סלת חלה במלולת בשמן ורקייק מצות משחמים בשמן ומנתם ונסכךם ¹⁶ והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאות ואת עלותו ¹⁷ ואת האיל יעשה זבח שלמיים ליהוה על סל המצוות ועשה הכהן את מנחותו ואת נסכו ¹⁸ ונלה הנזיר פתח אהל מועד--את ראש נזרו ולקח את שער הראש נזירו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמיים ¹⁹ ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמיים ²⁰ ולקח הכהן את הזורע בשלה מן האיל וחלת מצחה אחת מן הסל ורקייק מצחה אחד ונתן על כפי הנזיר והעמדה לפני יהוה ²¹ ולקח הכהן מים קדשים בכל חרש ומון העפר אשר יהוה בקרע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים ²² והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזוכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהו מי המרים המארדים ²³ והשביע את הכהן ואמר אל האשה אם לא שכוב איש אתה ואם לא שטית טמאה תחת אישך--הנקוי ממי המרים המארדים האלה ²⁴ ואת כי שטית תחת אישך--וכני נתמאת ויתן איש בך את שכבותו מבלעדי אישך ²⁵ והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה ואמור הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמק--בתחת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנק צבה ²⁶ ובאו הימים המארדים האלה במעיך לצבאות בטן ולנפל ירכך ואמרה האשה אמן ²⁷ וכוחב את האלה הכהן--בספר מהחה אל מי המרים ²⁸ והשקה את האשה את מי המרים המארדים ובאו בה הימים המארדים למורים ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אותה אל המזבח ²⁹ וקמץ הכהן מן המנחה את אוצרתה ותקטיר המזבחה והיתה ישקה את האשה את הימים ³⁰ והשקה את הימים ואחר ישקה את האשה את הימים ³¹ והשקה את הימים והיתה אם נתמאה וחמעל מעל באישה--ובאו בה המרים המארדים למורים וצבאה בטנה ונפללה ירכך והיתה האשה לאלה בקרב עמה ³² ואם לא נתמאה האשה וטהרה הוא--ונקתה ונזרעה זרע ³³ זאת תורה הקנאת אשת תשטה אשת תחת אישת נטמאתה ³⁴ או איש אשר עבר עליו רוח קנאה--וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת ³⁵ ונקאה איש אש ³⁶ מעון והאשה התחזקה תsha את עונה

אחר ההגלהו את נזרו ²⁰ והניף אותו הכהן הגופה לפני יהוה-קדש הוא לכהן על זהה התנופה ועל כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ²¹ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו-עללה ²² שעיר עים אחד לחטאota ²³ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשותן בן עמנידב ²⁴ ביום השני הקריב נתnal בן צווער-נשיא יששכר ²⁵ הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן-למנה ²⁶ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ²⁷ פר אחד בן בקר איל כבש אחד בן שנותו-עללה ²⁸ שעיר עזום אחד לחטאota ²⁹ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתnal בן צווער ביום השלישי נשיא לבני זבולון-אליאב בן חלן ³⁰ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן-למנה ³¹ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ³² פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו-עללה אחד כבש אחד בן שנותו-עללה ³³ שעיר עזום אחד לחטאota ³⁴ ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור ³⁵ ביום המקריב ביום הראשון-את קרבנו נחשותן בן עמנידב למתה יהודה ³⁶ וקרבנו קערת כסף שלשים ומאה משקלה מזוק אחד כסף שבעים שקל במשקל

7 ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אותו ויקדש אותו ואת כל כליו וימשחם ויקדש אותם ² ויקריבו נשאי ישראל ראש בית אבותם הם נשאי המטה הם העמדים על הפקדים ³ ויביאו את קרבנם ⁴ לפניו יהוה ששענת צב ושני עשר בקר--ענלה על שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפניה המשכן ⁵ ויאמר יהוה אל משה לאמר ⁶ קח מאתם והוא לעבד את עבדת אהל מועד ונתחה אתם אל הלוים איש כפי עבדתו ⁶ ויה משה את הענלה ואת הבקר ויתן אותם אל הלוים ⁷ את שני הענלות ואת ארבעת הבקר--נתן לבני גרשון כפי עבדתם ⁸ ואת ארבע הענלות ואת שמנת הבקר-- נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן ⁹ ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו ¹⁰ ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח אותו ויקריבו הנשאים את קרבנם ¹¹ לפניו המזבח ¹² ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח ¹² ויה אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח ¹² ויה

ה חמישית נושא לבני שמעון--שלמיאל בן צוריישידי ³⁷ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משללה מזוקן אחד כסף שביעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלת בלוליה בשמן--למנחה ³⁸ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ³⁹ פר אחד בן בקר איל אחד כבש מלאה קטרת ⁴⁰ שעיר עזים אחד לחטא את אחד בן שנתו--לעללה ⁴¹ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה כבשים בני שנה חמשה וזה קרבן שלמיאל חמישה כבשים בני שנה חמשה וזה קרבן שלמיאל בן צוריישידי ⁴² ביום הששי נושא לבני גד--אליסף בן דעوال ⁴³ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משללה מזוקן אחד כסף שביעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלת בלוליה בשמן--למנחה ⁴⁴ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ⁴⁵ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעללה ⁴⁶ שעיר עזים אחד לחטא את ⁴⁷ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה וזה קרבן אליסף בן דעوال ⁴⁸ ביום השבעי נושא לבני אפרים--אלישמע בן עמיהוד ⁴⁹ קרבנו קערת כסף אחד שלשים ומאה משללה מזוקן אחד כסף שביעים סלת בלוליה בשמן--למנחה ⁵⁰ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ⁵¹ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעללה ⁵² שעיר עזים אחד לחטא את ⁵³ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה וזה קרבן אלישמע בן עמיהוד ⁵⁴ ביום השmini נושא לבני מנשה--גמליאל בן פרחצור ⁵⁵ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משללה מזוקן אחד כסף שביעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלת בלוליה בשמן--למנחה ⁵⁶ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ⁵⁷ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן עיןן ⁵⁸ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משללה מזוקן אחד כסף שביעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלת בלוליה בשמן--למנחה אחד בן שנתו--لעללה ⁵⁹ שעיר עזים אחד לחטא את

80 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ⁸¹ פר אחד בן בקר תקח לחטא ⁹ והקרבת את הלוים לפני
 אהל מועד והקהלת- את כל עדת בני ישראל ¹⁰ אהל מועד אחיד כבש אחד בן שנתו--לעליה ⁸²
 והקרבת את הלוים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את
 יריהם על הלוים ¹¹ ותנייך אחרון את הלוים תנופה
 לפני יהוה מאת בני ישראל והוא לעבר את עבודה
 יהוה ¹² ותולויים יסמכו את יריהם על ראש הפרים
 ועשה את האחד חטא ואת האחד עללה ליהוה
 לכפר על הלוים ¹³ והעמדת את הלוים לפני אהרן
 ולפני בניו והנפתם תונפה ליהוה ¹⁴ והבדלת את
 הלוים מתווך בני ישראל והוא לי הלוים ¹⁵ ואחריו
 כן יבואו הלוים לעבר את אהל מועד וטהרתם אתם
 והנפתם אתם תנופה ¹⁶ כי נתנים נתנים המה לי מתווך
 בני ישראל תחת פטירת כל רחם בכור כל מבני
 ישראל--לקחתו אתם לי ¹⁷ כי לי כל בכור בבני
 ישראל באדם ובכבהמה ביום הכתוי כל בכור בארץ
 מצרים הקדשתי אתכם לי ¹⁸ ואקח את הלוים תחת
 כל בכור בבני ישראל ¹⁹ ואתנה את הלוים נתנים
 לאהרן ולבני מתווך בני ישראל לעבר את עבודה
 בני ישראל באهل מועד ולכפר על בני ישראל ולא
 יהוה בבני ישראל נגף בנשת בני ישראל אל הקדש
 20 וייעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללוים
 ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים-כן עשו להם
 בני ישראל ²¹ וויתחטו הלוים וכובסו בנדיהם וינפּ
 אהרן אתם תנופה לפני יהוה וככפר עליהם אהרן
 לטהרם ²² ואחריו כן באו הלוים לעבר את עבדתם
 באهل מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה
 את משה על הלוים כן עשו להם ²³ וידבר יהוה אל
 משה לאמור ²⁴ זאת אשר ללוים מבן חמץ ועשרים
 שנה ומעליה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד ²⁵
 ומבן חמשים שנה ישוב מצבאה העברת ולא יעבד

שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן אחירען בן עיןן ²⁶ זאת חנכת המזבח
 ביום המשח אותו מאת נשיאי ישראל קורתה כספּ
 שתים עשרה מזוקן כספּ שנים עשר כפות זהב שתים
 עשרה ²⁷ שלשים ומאה הקערה האחת כספּ ושבעים
 המזוקן האחד כל כספּ הכלמים אלפיים ארבע מאות
 בשקל הקדש ²⁸ כפות זהב שתים עשרה מלאת
 קתרת עשרה עשרה הקפּ בשקל הקדש כל זהב
 הכספיות עשרים ומאה ²⁹ כל הבקר לעלה שנים עשר
 פרים אילם שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר
 ומונחותם ושעריהם עזים שנים עשר לחטא ³⁰ וכן כל
 בקר זבח השלמים עשרים ארבעה פרים אילם
 שנים עתדים שנים כבשים בני שנה שנים זאת
 חנכת המזבח אחורי המשח אותו ³¹ ובבאה משה אל
 אהל מועד לדבר אותו וישמע את הקול מדבר אליו
 מעל הכפרת אשר על ארן העדה מבין שני הכהנים
 וידבר אליו

8 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל אהרן
 ואמרת אליו בהעתך את הנרת אל מול פני המנורה
 יארדו שבעת הנרות ³ ויעש כן אהרן--אל מול פני
 המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה ⁴
 וזה מעשה המנורה מבקשת זהב עד ירכיה עד פרחה
 מבקשת הוא כمرאה אשר הראה יהוה את משה--כן
 עשה את המנורה ⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁶
 קח את הלוים מתווך בני ישראל וטהרתם ⁷ וכח
 תעשה להם לטהרם זהה עליהם מי חטא וטהרו ⁸ ולקחו
 תער על כל בשרם וכובסו בנדיהם והטהרו ⁹
 פר בן בקר ומונחו סלת בלולה בזמן ופר שני

ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן-שם יהנו בני ישראל ¹⁸ על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יהנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן-יהנו ¹⁹ ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים--ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו ²⁰ ריש אשר היה הענן ימים מספר--על המשכן על פי יהוה יהנו ועל פי יהוה יסעו ²¹ ריש אשר היה הענן מערב עד בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו ²² או ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על המשכן לשכנן עליון יהנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו ²³ על פי יהוה יהנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה

10 וידבר יהוה אל משה לאמר ² עשה לך שני הוצאות כסף--מקsha העשה אתם והיו לך למקרא העדרה ולמסע את המנתות ³ ותקעו בהן--ונועדו אליך כל העדרה אל פתח האهل מועד ⁴ ואם באחת ותקעו--ונועדו אליו הנשאים ראש אלפי ישראל ⁵ ותקעתם תרואה--ונסעו המנתות החנים תימנה ותקעתם תרואה שנית--ונסעו המנתות החנים תימנה תרואה יתקעו למשיעיהם ⁶ ובהקהל את הקהל--תקעו ולא תריעו ⁸ ובני אהרן הכהנים יתקעו בחיצרות והיו לכם לחקת עולם לדורותיכם ⁹ וכי הבאו מלחמה בארץכם על הצדר הצדר אחכם-- והרעתם בחיצורת נזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושתם מאיביכם ¹⁰ וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשים--ותקעתם בחיצורת על עתותיכם ועל זבחו שלמים והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם ¹¹ ויהי בשנה השנית בחידש השנה-- בעשרים בחידש נעלה הענן מעל משכן העדת ¹² ויסעו בני ישראל למשיעיהם ממדבר סיני וישכן

עד ²⁶ ושרת את אהיו באهل מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללוים במשמרות

9 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השניה לצאתם מארץ מצרים בחידש הראשון--לאמר ² ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו ³ באביבה עשר יום בחידש הזה בין העברים תעשו אותו--בمعدו בכל חקתו וככל משפטיו תעשו אותו ⁴ וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח ⁵ ויעשו את הפסח בראישון באביבה עשר יום לחידש בין העברים-- במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה--כן עשו בני ישראל ⁶ ויהיו אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכולו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפניו משה ולפני אהרן--ביום ההוא ⁷ ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם ומה נגער לבתיהם הקריב את קרבן יורה בمعدו בתוך בני ישראל ⁸ ויאמר אלהם משה עמדו ואשמע מה יצוה יהוה לכם ⁹ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁰ דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרכיהם ועשה פסח לייהוה נב בחידש השני באביבה עשר יום בין העברים-- יעשו אותו על מצות ומרירים יאכללו ¹¹ לא ישאירו ממנה עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אותו ¹² וזה איש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדר לעשות הפסח--ונכרצה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב בمعدו--חטאו ישא איש ההוא ¹⁴ וכי יגור אתכם נר ועשה פסח לייהוה--חקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר לאורה הארץ ¹⁵ וביום הקים את המשכן כסעה הענן את המשכן לאهل העדרה ובערב יהוה על המשכן כمراה אש--עד בקר ¹⁶ כן יהיה תמיד הענן יכסנו וمراה אש לילה ¹⁷ ולפי העלות הענן מעל האהלה--

11 ויהי העם כמחאננים רע באוזני יהודה וירשמע ביד משה ¹⁴ ווישעו בראשנה על פי יהוה המנחה ² ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל מטה בני זבולון אליאב בן חילן ¹⁷ והורד המשכן מטה בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן ¹⁸ ונסע בין שדריאור ¹⁹ ועל צבא--לצבאתם ועל צבאו--אלצורך דגל מלחנה ראובן--לצבאתם ועל צבאו--אלצורך בן צוריישי ²⁰ ועל צבא מטה בני גנד אליסף בן דעوال ²¹ ונסעו הכהנים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם ²² ונסע דגל מלחנה בני אפרים-- לצבאתם ועל צבא--אלישמע בן עמייהוד ²³ ועל צבא--מטה בני מנשה נמליאל בן פרהצור ²⁴ ועל צבא--מטה בני בנימן אבידן בן גדרוני ²⁵ ונסע דגל מלחנה בני דן--מאסף לכל המחתת לצבאתם ועל צבא--אחייעור בן עמיישי ²⁶ ועל צבא--מטה בני אשר פנעיאל בן עכרן ²⁷ ועל צבא--מטה בני נפתלי אחירע בן עיןן ²⁸ אלה מסעיב בני ישראל לכל צבאותם יסעו ²⁹ ויאמר משה לחכוב בן רעואל המדייני חתן משה נסעים אנחנו אל המוקם אשר אמר יהוה אותנו לארון ברכותנו ומהטנו לך כי יהוה דבר טוב לך עמנון והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמו-- והטנו לך ³³ ווישעו מהר יהוה דרך שלשת ימים ואל מולדותיו אלק ³¹ ויאמר אלק נא תעוז אנחנו כי על כן ידעת חנתנו במדבר והייתה לנו לעינינו ³² וזה כי תלק עמנון והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמו-- משה אספה לי שביעים איש מזקני ישראל אשר ידעת מועד והתייצבו שם עמק ³⁷ וירדתי ודברתי עמק כי הם זקניהם העם ושתרו ולקחת אתם אל אהל ארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה ³⁴ וענן יהוה עליהם יונם בסעעם מן המנחה ³⁵ ויהי בסעע הארץ ויאמר משה קומה יהוה ויפצאו איביך וינסו משנאיך מפניך ³⁶ ובנחתה ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר--כי יאמר שוכב יהוה רבבות אלפי ישראל]

רבה מארד ³⁴ ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאהה כי שם קברו את העם המתוארים ³⁵ מקברות התאהה נסעו העם חצרות ויהיו בחצרות

12 ותדבר מרמים ואהרן במשה על אדרות האשכה הCESHTOT אשר לך כי אשה כשות לך ² ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה- הלא גם בנו דבר וישמע יהוה זה והאיש משה ענו מארד-- מכל האדם אשר על פני הארמה ⁴ ויאמר יהוה פתאמ אל משה ואל אהרן ואל מרמים צאו שלשתכם אל האל מועד ויצאו שלשתם ויריד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האهل ויקרא אהרן ומרמים ויצאו שניהם ⁶ ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נבייכם- יהוה בمرאה אליו או תודע בחלום דבר בו ⁷ לא כן עברו משה בכל ביתך נאמן הוא יהוה יביט ומודיע לא יראתם לדבר בעבריו במשה ויזהר אף יהוה בם וילך ¹⁰ והען סר מעל האهل ותנה מרמים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרמים ותנה מצרעת ¹¹ ויאמר אהרן אל משה כי אדני- אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו ¹² אל נאathy קהה אשר בצתתו מרדחם אמו ויאכל חציו בשרו ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה ¹⁴ ויאמר יהוה אל משה ואביה ירך ירך בפניה- הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף ¹⁵ ותשגר מרמים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרמים ¹⁶ ואחר נסעו העם מחצרות ויתנו במדבר פארן

13 וירבד יהוה אל משה לאמר ² שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלהו-- כל נשיא בהם ווישלח אתם משה מדבר פארן על פי יהוה כלם אנשים ראש בני ישראל המה ⁴ ואלה שמותם למטה

בכיהם באוני יהוה לאמר מי יאלנוبشر כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם ¹⁹ לא יום אחד חאכלון ולא ימים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום ²⁰ עד חדש ימים עד אשר יצא מאפרם והיה לכם לזרע יען כי מסתם את יהוה אשר בקרבתם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאו ממצרים ²¹ ויאמר משה שש מאות אלף גנלי העם אשר אני בקרבו אתה אמרתبشر אתן להם ואכלו חדש ימים ²² הצאן ובקר ישחת להם ומצא להם אם את כל דני הים יאסף להם ומצא ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתת להם ²³ ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתת תראה היכך דברי אם לא ²⁴ ויצא משה- וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שביעים איש מזקни העם ויעמד אתם סביבת האهل ²⁵ ויריד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שביעים איש הוקנים יהיו כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו ²⁶ ויאשראו שני אנשים במחנה שם האחד אלדר ושם השני מיד ותנה עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה ²⁷ וירץ הנער וינגד למשה ויאמר אלדר ומיד מתנבים במחנה ויען יהושע בן נון משרות משה מבחורי- ויאמר אדני משה כלאם ²⁹ ויאמר לו משה חמקנא אתה לויומי תיתן כל עם יהוה נביים-- כי יתונ יהוה את רוחו לעלייהם ³⁰ ויאסף משה אל המנהה- והוא וזקן ישראל ורוח נסע מטה יהוה וינו שלולים מן הים ויטש על המנהה כדרך יום כה וכדרך يوم מה סביבות המנהה-- וכאתהם על פני הארץ ³² ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלו-- הממעיט אסף עשרה חмерים ווישתחו להם שטוח סביבות המנהה ³³ הבשר עודנו בין שניהם-- טרם יכרת ואף יהוה חרחה בעם ויר יהוה בעם מכיה

ראינו שם ²⁹ עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי ולמטה יהודה כלב בן יונה ⁷ ולמטה יששכר גיאל בן והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל ייד יוסף ⁸ ולמטה אפרים הושע בן נון ⁹ ולמטה בנימן הירדן ³⁰ ויהס כלב את העם אל משה ויאמר אלה נעלם וירשנו אתה--כי יכול נכל לה ³¹ והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא וממנו ³² ויציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לثور אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראיינו בתוכה אנשי מדות ³³ ושם ראיינו את הנפליים בני ענק--מן הנפליים ונהי בעינינו כחניכים וכן היינו בעיניהם

14 ותשא כל העדה וירגנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא ² וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אליהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר זה לו מתנו ³ ולמה יהוה מביא אותנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב--נסינו וטפנו יהיו לבו הלווא טוב לנו שוב מצרים ⁴ ויאמרו איש אל אחיו נתנה הראש ונשובה מצרים וויפל משה ואהרן על פניהם לפניו כל קהל עדת בני ישראל ⁶ ויהושע בן נון וככלב בן יונה מן התורים את הארץ--קרעו בגדיהם ⁷ ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לثور אתה--טובה הארץ מאד מאד ⁸ אם חפץ בני יהוה--והביא אותנו אל הארץ כי זאת נתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש ⁹ אך לחמנו הם סר צלם מעלייהם ויהוה אותנו אל תיראים ויאמרו כל העדה לרוגום אתם באבניהם וכבוד יהוה נראה באهل מועד אל כל בני ישראל ¹⁰ ויאמר יהוה אל משה עד أنها ינאצני העם הזה ועד أنها לא אמינו כי בכל הארץ אשר עשתי בקרבו ¹¹ אכן ברבר ואורשנו ואעשה אתך לנו נדול ועצום ממנו ¹² ויאמר משה אל יהוה ושמי מצרים כי העלית

ראובן שמוע בן זכור ⁵ ולמטה שמעון שפט בן חורי ⁶ ולמטה יהודה כלב בן יונה ⁷ ולמטה יששכר גיאל בן פלשי בן דפוא ¹⁰ ולמטה זבולון גדי אל בן סודי ¹¹ ולמטה יוסף ⁸ ולמטה מנשה--גדי בן סוסי ¹² ולמטה דן עמיאל בן גמלי ¹³ ולמטה אשר סטור בן מיכאל ¹⁴ ולמטה נפתלי נחבי בן ופסי ¹⁵ ולמטה נד נואל בן מכி ¹⁶ אלה שמות האנשים אשר שלח משה לثور את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע ¹⁷ ויישלח אתם משה לثور את הארץ כנען ויאמר אלהם על זה הבנג ועליהם את ההר ¹⁸ וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם היושב עליה--החזק הוא הרפה המעת הוא אם רב ¹⁹ ומה הארץ אשר הוא ישב בה--הטובה הוא אם רעה ומזה הערים אשר הוא יושב בהנה--הbumתנים אם מבקרים ²⁰ ומה הארץ השמנה הוא אם רזה הייש בה עז אם אין והתחזוקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים--ימי בכורי עניים ²¹ ויעלו ויתרו את הארץ מדבר צן עד רחוב לבא חמת ²² ויעלו בנגב ויבא עד חברון ושם אחימן שיש מען מצרים ²³ ויבא עד נחל אשכל וירחו משם זמורה ואשכול עניים אחד וישאהו במוש בשים ומן הרמנים ומן התאים ²⁴ למקום ההוא קרא נחל אשכל על אדרות האשכל אשר כרתו משם בני ישראל ²⁵ וישבו מטור הארץ מקץ ארבעים יומם ²⁶ וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן--קדשה וישיבו אתם דבר ואת כל העדה ויראות את פרי הארץ ²⁷ ויספרו לו ויאמרו לנו אל הארץ אשר שלחתנו גם זבת חלב ורבש הוא--זהה פריה ²⁸ אף כי עז העם הייש בארץ וערבים בצרות גדלת מאד וגם ילדי הענק

בכך את העם הזה מקרבו ¹⁴ ואמרו אל יושב הארץ -יפלו במדבר זהה ³³ ובניכם יהיה רעם במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם --עד תם פגרכם במדבר ³⁴ במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום --יום לשנה يوم לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את חנותי ³⁵ אני יהוה דברתי אם לא זאת עשה לכל העדה הרעה הזאת הנודדים עלי במדבר זהה יתמו שם ימתו ³⁶ והנשים אשר שלח משה לטור את הארץ ישבו וילונו (וילינו) עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ ³⁷ וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה --במנפה לפני יהוה ³⁸ ויושב בן נון וכלה בן יפנה היו מן האנשים ההם הhalbאים לטור את הארץ ³⁹ וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבל העם מאד ⁴⁰ וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הנהו ועלינו אל המוקם אשר אמר יהוה --כי חטנו ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה ⁴¹ והוא לא תצליח ⁴² אל תעלו כי אין יהוה בקרבתכם ולא תנגפו לפני איביכם ⁴³ כי העממי והכני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מהורי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם ⁴⁴ ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לאמוש מקרב המנחה ⁴⁵ וירד העממי והכני היושב בהר הוא יוכם ויכתום עד החרמה

15 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבוא אל ארץ מושביכם אשר אני נתן לכם ³ ועשיות אשא ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או בمعدיכם --לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן ⁴ וחקיריב המקיריב קרבנו ליהוה --מנחה סלת עשרון בלול ברבעית החין שמן ⁵ ווין לנסך רביעית החין תעשה על העלה או לובח --לכבש האחד ⁶ או לאל תעשה

הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה ועניך עמד עליהם ובעמד ענן אתה חלק לפניים יום ובמועד אש לילה ¹⁵ והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגויים אשר שמעו את שמעך לאמר ¹⁶ מבלתיה יכלת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר ¹⁷ ועתה יndl נא כה אדרני כאשר דברת לאמר ¹⁸ יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא נקה --פקד עון אבות על בניהם על שלשים ועל רבעים ¹⁹ סלח נא לעון העם הזה --כגדל הסדר וכאשר נשאהה לעם הזה מצרים ועד הנה ²⁰ ויאמר יהוה סלחתי בדברך ²¹ ואולם כי אני ימלא כבוד יהוה את כל הארץ ²² כי כל האנשים הראים את כבדיו ואת עתי אשר עשית במצרים ובמדבר וינסו אתו וזה עשר פעמים ולא שמעו בקולי ²³ אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאביהם וכל מנצוי לא יראה ועבדי כלב יעקב הייתה רוח אחרת עמו וימלא אחריו --והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשה ²⁵ והעממי והכני יושב בעמק מחר פנו ושו לכם המדבר --דרך ים סוף ²⁶ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ²⁷ עד מות לעדה הרעה הזאת אשר הנה מלינים עלי --תלנות בני ישראל אשר מה מה מלינים עלי --שמעתי ²⁸ אמר אליהם כי אני אם יהוה אם לא כאשר דברתם באוני כן עשה לכם במדבר זהה יפלו פגרכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלייתם עלי ³⁰ אם אתם תבואו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכנן אתכם בה --כי אם כלב בן יפנה ויושב בן נון וטפכם --אשר אמרתם לבו היה והביאתי אתכם --וידעו את הארץ אשר מסתחם בה ³² ופניריכם אתם

מנחה סלת שני עשרנים בלולה בשם שנמן שלשית ההיין לחתאתה ²⁸ וכפר הכהן על הנפש השננתה בחתאתה ווין לנסך שלשית ההיין--תקריב ריח ניחח ליהוה בשגנה--לפניהם יהוה לכפר עליו ונסלח לו ²⁹ האורה ובבני ישראל ולגדר הנגר בתוכם--תורה אחת יהוה שלמים ליהוה ³⁰ והקריב על בן הבקר מנחה סלת לכם לעשה בשגנה ³¹ והנפש אשר תעשה ביד רמה מן הארץ ומן הנגר--את יהוה הוא מנדר ונכרתה שלשה עשרנים בלול בשם חצי ההיין ³² ווין תקריב לנסך חצי ההיין--אשה ריח ניחח ליהוה ³³ ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או לשא בכבשים מצותו הפר הכרת תכורת הנפש והוא עונה בה ³⁴ או בעזים ³⁵ כמספר אשר תעשו--ככה תעשו לאחד וייחיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עזים-- במספרם ³⁶ כל הארץ יעשה ככה את אלה להקריב ביום השבת ³⁷ ויקריבו אותו המזאים אותו מקשש עצים--אל משה ואל אהרן ואל כל העדה ³⁸ ויניחו אותו במשמר כי לא פרש מה יעשה לו ³⁹ ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש רגום אותו באבני כל העדה מחוץ למhana ⁴⁰ ויציאו אותו כל העדה אל מחוץ למhana וירגמו אותו באבני יומת כאשר צוה יהוה את משה ⁴¹ ויאמר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצית הכנף פטול תכלת ⁴² והיה לכם לציצית וריאתם אותו וזכרכם את כל מוצות יהוה ועשיהם אתם ולא תתו אחריו אחריו לבככם ואחריו עיניכם אשר אתם זנים אחריהם ⁴³ למען תזכרו ועשיהם את כל מוצותיהם והיותם קדושים לאליהם ⁴⁴ אני יהוה אלהים אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים להיות لكم לאלהים אני יהוה אלהים

16 ויקח קרח בן יצחר בן קהת בן לוי ודרון ואבירם בני אל-אב ואון בן פلت--בני ראובן ² ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאותים נשאי עדת קראי מועד אנשי שם ³ ויקחלו על משה ועל אהרן ויאמרו אליהם רב לכם--כי כל העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתגשאו על קהלה יהוה ⁴ ווישמע משה ויפל על פניו ⁵ וידבר אל קרח

העדת פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנתנו ונasco כמשפט ושער עזים אחד לחחתה ²⁵ וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל--ונסלח להם כי שננה הוא--ו הם הביאו את קרבנם אשה ליהוה וחטאיהם לפניהם יהוה על שננהם ²⁶ ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגדר הנגר בתוכם כי לכל העם בשגנה ²⁷ ואם נפש אחת תהטה בשגנה--והקריבה עז בת שנתה

ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו קרביב דתן ובאים 25 ויקם משה וילך אל דתן ובאים וילכו אחורי זקנו ישראל 26 וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל הנעו בכל אשר להם פן חספו בכל חטאיהם 27 ויעלו מעל משכן קרח דתן ובאים--מסביב ודתן ובאים צאו נצבים פתח אהליים ונשיהם ובניהם וטפם 28 ויאמר משה בזאת תרעון כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מבוי 29 אם כמות כל האדם ימתו אלה ופקחת כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני 30 ואם בריה יברא יהוה ופצחה האדמה את פיה ובולעה אתכם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה--וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה 31 (Sheol h7585) ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר החחיהם 32 ופתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת ביתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש 33 וירדו הם וכל אשר להם חיים--שאלה ותכס עליהם הארץ וביאבו מותך הקhal (Sheol h7585) 34 וככל ישראל אשר סביבתיהם--נסו לקלים כי אמרו פן תבלענו הארץ ואש יצאה מאות יהוה ותأكل את החמשים ומאותים איש מקרבי הקטרת 35 וידבר יהוה אל משה לאמר אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחתה מבין השרפה ואת האש זרה הלהה כי קדרשו 36 את מחתות החטאיהם האלה בנפשתם ועשו אתם רקי שחים צפוי למזבח--כי הקריבם לפני יהוה ויקדרשו ויהיו לאות לבני ישראל 37 ויקח אלעזר הכהן את מוחתת הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח 40 זכרון לבני ישראל למען אשר לא מוחתת והנחתת אשר הקריבו השרפים וירקעום קדורת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו אשר אל אלה הרוחת לכלبشر האיש אחד יחתא ועל כל העדה תקצף 23 וידבר יהוה אל משה לאמר 24

דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו קרביב אליו 6 זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו 7 ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי 8 ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי 9 המעת מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו--לעבד את עבדת משכנ יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם 10 ויקרב אתה ואת כל אחיך בני לוי אתה ובקשתם גם כהנה 11 לכך כי תלונו (תלינו) עליו 12 וישלח משה לקרה לדתן ולאבירים בני אליאב ויאמרו לא נעללה 13 המעת כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרך עליינו גם השתרר 14 אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותtan נחלת שדה וכרם העני האנשים הם תנקר--לא נעללה 15 וייחר למשה מארד ויאמר אל יהוה אל תפן אל אחד מהם 16 ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואחרן מחר 17 וקחו איש מחתתו ומוחתת עלייהם קטרת ותקרבעם לפני יהוה איש מוחתתו חמשים ומאותים מחתת ואתה ואחרן איש מוחתתו 18 ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש ושימו עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד--ומשה ואחרן מוחתתו ומוחתת עלייהם קרח את כל העדה אל פתח אהל ויקhal עליהם קרח את כל העדה אל מועד קדורת יהוה מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה 20 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר 21 הבדלו מותך העדה הזואת ואכללה אתם כרגע 22 ויפלו על פניהם ויאמרו

דבר יהוה ביד משה לו⁴¹ וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתחם את עם יהוה⁴² ויהיו בהקהל העדרה על משה ועל אהרן יפנו אל אהל מועד ותנה כסחו הענן וירא כבוד יהוה⁴³ ויבא משה ואהרן אל פניהם אهل מועד⁴⁴ יזכר יהוה אל משה לאמר⁴⁵ הרמו מtower העדרה הזאת ואכללה אתם כרגע ויפלו על פניהם⁴⁶ ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרעה אל העדרה וככפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף⁴⁷ ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת וככפר על העם ויעמוד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה⁴⁸ ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות--מלבד המתים על דבר קרח⁵⁰ וישב אהרן אל משה אל פתח אهل מועד והמגפה נעצרה

18 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם² וכן את אחיך משה לוי שבט אביך הקרב אתך ויללו עליך וישראליך ואתה ובניך אתך לפניהם אهل העדרת³ ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהلهך אל כל כלי הקודש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו נם הם גם אתם⁴ ונלו עליך--ושמרו את אליכם⁵ ושמरתם את משמרת הקודש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל⁶ ואני הנה לקחתי אותך הליים מtower בני ישראל--
לכם מותנה נתנים לי יהוה לעבד את עבדת אهل מועד⁷ ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבייה לפרכת--ועבדתם עבדת מוגנה אתן את כהנתכם והזור הקרב יומת⁸ וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתני לך את משמרת תרומותי לכל קדרשי בני ישראל לך נתחים למשחה ולבנייך--לחק עולם⁹ זה יהיה לך מקדש הקדושים מן האש כל קרבנים לכל מנחותם ולכל חטאיהם ולכל אליהם אשר ישיבו לך--קדש קדשים לך הוא ולבנייך¹⁰ בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אותו קדש יהוה לך וזה לך תרומה מתנים לכל תנופת בני ישראל לך נתחים ולבנייך ולבנייך אתך לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אותו¹¹ כל חלב יצחר וכל חלב תירוש ודגן--ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתחים¹² בכורי משה את כל המתת מלפני יהוה אל כל בני ישראל

17 וידבר יהוה אל משה לאמר² דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאה כל נשייהם לבית אבותם--שנים עשר מטות איש את שמו תכתוב על מטהו³ וזה שם אהרן כתוב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם⁴ והנהתם באهل מועד--לפני העדרות אשר אועד לכם שם⁵ וזהו האיש אשר אbeh בר--מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל ויתנו אלו כל נשיהם מטה לשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבותם--שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטבחם⁷ ווינה משה את המטה לפניהם יהוה באهل העדרת⁸ ויהי ממחרתת ויבא משה אל אهل העדרות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצע ציון ויגמל שקדמים⁹ וויצא

כל אשר בארץם אשר יביאו ליהוה--לך יהיה כל מהותם תרימו את כל תרומות יהוה מכל חלבו--
את מקדשו ממנה ³⁰ ואמרת אליהם בהרימכם את חלבו ממנה ונחשב ללוים כתובאות גן וכתובאות יקב ³¹ ואכלתם אותו בכל מקום אתם וביתכם כי שכבר הוא לכם חלוף עבדתכם באهل מועד ³² ולא תשאו עליו חטא בהריככם את חלבו ממנה ואת קדשי בני

ישראל לא תחללו ולא תموתו

19 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ² זאת חקמת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליו פרה אדומה תמיימה אשר אין בה מום אשר לא עליה עלייה על ³ ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחת אתה לפניו ⁴ ולקח אלעזר הכהן מודמה--שבע באצבעו והזוה אל נכח פניו אهل מועד מודמה--שבע פעמים וושרכ את הפרה לעניינו את ערדה ואת בשרה ואת דמוה על פרשה ישרף ⁶ ולקח הכהן עז ארוז ואזוב--ושני תולעת והשליך אל תוך שרת הפרה ⁷ וככש בנדיו הכהן ורוחץ בשרו במים ואחר יבא אל המנחה וטמא הכהן עד הערב ⁸ והשרף אתה--יככש בנדיו במים ורוחץ בשרו במים וטמא עד הערב ⁹ ואסף איש טהור את אפר הפרה ותניא מחוץ למ奇纳ה במקום טהור והיתה לעדרת בני ישראל למשמרת למי נדה--חטאת הוא ¹⁰ וככש האסף את אפר הפרה את בנדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגדר הנגר בתוכם--לחקת עולם ¹¹ ההגע במת לכל נפש אדם--וטמא שבעת ימים ¹² הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי--יתהדר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי--לא יתרה ¹³ כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכנ יהוה טמא--ונכרצה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זוך עליו טמא יהיה--עוד טמאתו בו ¹⁴ זאת התורה

טהור בבנית יאלנו ¹⁴ כל חרם בישראל לך יהיה ¹⁵ כל פטר רחם לכלبشر אשר יקריבו ליהוה באדם ובבבנה--יהיה לך אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבבנה הטמאה תפדה ¹⁶ ופדרוי מבן חדש תפדה בערך כספ חמשת שקלים ב שקל הקדרש עשרים גירה הוא ¹⁷ אך בכור שור או בכור כשב או בכור עו לא תפדה--קדש הם את דם תירוק על המזבח ואת חלבם תקשר---אשה לריח ניחח ליהוה ¹⁸ ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך יהוה ¹⁹ כל תרומות הקדרשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה--נתתי לך ולבניך ولبنתיך אתך לחק עולם ברית מלך עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך ²⁰ ויאמר יהוה אל אהרן בארץם לא תנחל וחולק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלך בתוך בני ישראל ²¹ ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלת חלוף עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל מועד ²² ולא יקרבו עוד בני ישראל אהל מועד לשאת חטא למות ²³ ועבד הלי הו את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדתיכם ובתוכך בני ישראל לא ינהלו נחלה ²⁴ כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלת על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינהלו נחלה ²⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁶ ואל הלויים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתיכם--והרמותם ממנה תרומות יהוה מעשר מן המעשר ²⁷ ונחשב لكم תרומותיכם--כדגן מן הגן וכמלאה מן היקב ²⁸ כן תרימו גם אתם תרומות יהוה מכל מעשრתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל וננתם ממנה את תרומות יהוה לאהרן הכהן ²⁹ מכל

אָדָם כִּי יִמֹּתֶה בְּאַهֲלֵל כָּל הַבָּא אֶל הַאֲהָל וְכָל אֲשֶׁר
 בְּאַהֲלֵל יִטְמָא שְׁבַעַת יָמִים ¹⁵ וְכָל כָּלִי פָּתוּחַ אֲשֶׁר
 אֵין צָמִיד פָּתִיל עַלְיוֹ-טְמָא הוּא ¹⁶ וְכָל אֲשֶׁר יִגְעַל
 פָּנִי חֲשֵׂדָה בְּחַלֵּל חֲדָבָא אוּ בְּמַתָּא אוּ בְּעַצְם אָדָם אוּ
 בְּקָבָר-יִטְמָא שְׁבַעַת יָמִים ¹⁷ וְלֹקַחוּ לְטַמָּא מַעֲפָר
 שְׁרֵפָתָה חֲתַתָּתָה וְנַתֵּן עַלְיוֹ יָמִים חַיִם אֶל כָּלִי ¹⁸ וְלֹקַח
 אֲזֹוב וּטְבָל בְּמַיִם אִישׁ טָהֹר וְזֹהָה עַל הַאֲהָל וְעַל כָּל
 הַכְּלִים וְעַל הַנְּפָשָׁות אֲשֶׁר הַיּוֹם שֵׁם וְעַל הַגָּעַם בְּעַצְם אָוֹ
 בְּחַלֵּל אוּ בְּמַתָּא אוּ בְּקָבָר ¹⁹ וְזֹהָה הַטָּהָר עַל הַטָּמָא
 בְּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבְיּוֹם הַשְׁבִּיעִי וְחַתָּאוֹ בְּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי
 וּבְבָסְגָּנוֹרִי וּרְחִץָּה בְּמִים וּטְהָר בְּעַרְבָּה ²⁰ וְאִישׁ אֲשֶׁר
 יִטְמָא וְלֹא יִתְחַטָּא וְנִכְרַתָּה הַנְּפָשָׁת הַזֹּהָא מִתְּרוּקָה הַקָּהָל
 כִּי אֵת מַקְדֵּשׁ יְהוָה טָמָא מִינְדָּה לֹא זָרַק עַלְיוֹ-טְמָא
 הַוָּא ²¹ וְהִתְחַתָּה לְהַמְלָא לְחַקְתָּה עַולְם וּמוֹזָה מִינְדָּה יִכְבּּס
 בְּגַנְדִּיו וְהַגָּעַם בְּמַיִם הַנְּדָה יִטְמָא עַד הַעֲרָבָה ²² וְכָל אֲשֶׁר
 יִגְעַל בְּוּטָמָא יִטְמָא וְהַנְּפָשָׁת תְּטָמָא עַד הַעֲרָבָה
20 וַיָּבֹא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל הַעֲדָה מִדְבָּר צִן בְּחַדְשָׁ
 הַרְאָשָׁוֹן וַיֵּשֶׁב הָעָם בְּקָדְשׁוֹ וְתִמְתַת שֶׁמֶרְיָם וְתִקְבָּר
 שֶׁמֶר ² וְלֹא הוּא מִים לְעַדָּה וַיַּקְהַלְוּ עַל מִשְׁׁה וְעַל
 אַהֲרֹן ³ וַיַּרְבֵּב הָעָם עַם מִשְׁׁה וַיֹּאמְרוּ לְאִמְרָה וְלֹי גַּעַנְנוּ
 בְּנוּעַ אֲחִינוּ לְפָנֵי יְהוָה ⁴ וְלֹמַה הַבָּאָתָם אֶת קָהָל
 יְהוָה אֶל הַמִּדְבָּר הַזָּה לְמוֹת שֶׁמֶרְיָם וּבְעִירָנוּ ⁵
 וְלֹמַה הַעֲלִיתָנוּ מִמְּצָרִים לְהַבִּיא אַתָּנוּ אֶל הַמִּקְומָם
 הַרְעָה הַזָּה לְאֶמְקֹם זָרָעַ וְתָגֵן גַּפְנָן וּרְמָנוֹן וּמִים אֵין
 לְשֹׁתּוֹת ⁶ וַיָּבֹא מִשְׁׁה וְאַהֲרֹן מִפָּנֵי הַקָּהָל אֶל פָּתָח
 אַתְּלָמָדָע וַיַּפְלֹא עַל פְּנֵיהם יְרָא כְּבוֹד יְהוָה אֲלֵיכֶם
 וַיֹּדְבֵּר יְהוָה אֶל מִשְׁׁה לְאִמְרָה ⁸ קָח אֶת הַמְתָה
 וְהַקָּהָל אֶת הַעֲדָה אֲתָה וְאַהֲרֹן אֲחִיךָ וְדָבְרָתָם אֶל
 הַסְּלָעָה לְעַנְיִיחָם וְנַתֵּן מִימָיו וְהַזְכִּיאָת לְהַמִּים מִן
 הַסְּלָעָה וְהַשְׁקִיתָת אֶת הַעֲדָה וְאֶת בָּעִירָם ⁹ וַיַּקְרַב מִשְׁׁה
 אֶת הַמְתָה מִלְּפָנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צָהָה ¹⁰ וַיִּקְהַלְוּ מִשְׁׁה

בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר²⁹ ויראו כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל

21 וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי³⁰ וודר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העם הזה בידך---והחרמותי את ערים³¹ וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם אתם ואת ערים ויקרא שם המקום חרמה³² ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לسبב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך³³ וידבר העם באלהים ובמשה למה העליינו ממצרים למוות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצחה בלחם הקלקל³⁴ וישלח יהוה בעם את הנחשים הרפאים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל³⁵ ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך---החטף לאל יהוה ויסר מעליינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם³⁶ ויאמר יהוה אל משה עשה לך שرف ושים אותו על נס והו כלה נשוך וראה אותו וחיו³⁷ ויעש משה נשחנת ונשחה על הנס והיה אם נשך הנחש את איש---והביט אל נשח הנחש וחו³⁸ ויסעו בני ישראל ויחנו באבתם וויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פניהם מואב מזרחה השמש³⁹ משם נסעו ויחנו בנחל זרד אל תירא אותו---כי בידך נתתי אותו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו---כאשר עשית לסיכון מלך האמרי אשר יושב בחשbon⁴⁰ ויכו אותו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השair לו שריד וירשו את ארצו

22 ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו⁴¹ וירא בלק בן צפור אה כל אשר עשה ישראל לאמרי⁴² וגיר מואב מפני העם מאד---כי עלי באר ענו לה⁴³ באר חפרה שרים כrhoה נdrybi

רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל ⁴ ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סכיבתו כי את הדבר אשר אדרב אליך--אתו תשעה ²¹ ויקם בלילה בבקר ויתבש את אנתנו וילך עם שרי מואב ²² וייחד אף אלדים כי חולך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרכ לשלטן לו והוא רכב על אנתנו ושני נעריו עמו ²³ ותרא האتون את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידיו ותט האتون מן הדרך ותלך בשדה וירק בלילה את האتون להטהה הדרך ²⁴ ויעמד מלאך יהוה במשועל הכרמים--גדר מזה ונגד מזה ²⁵ ותרא האتون את מלאך יהוה ותלחוץ אל הקיר ותלחוץ את רגלו בלילה אל הקיר ויסוף להכתה ²⁶ ויסוף מלאך יהוה עברו ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנשות ימין ושמאל ²⁷ ותרא האتون את מלאך יהוה ותרכז תחת בלילה ויחר אף בלילה וירק את האتون במקל ²⁸ ויפתח יהוה את פי האتون ותאמר לבבום מה עשיתי לך כי היכיתני זה שלוש רגליים בידך כי עתה הרגנית ²⁹ ותאמיר האتون אל בלילה הלו אנכי אתנק אשר רכבת עלי מעודך עד היום זהה--ההסכן הסכני לעשות לך כי ואמר לא ³¹ ויגל יהוה את עני בלילה וירא את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו וירק וישתחו לאפיו ³² ויאמר אליו מלאך יהוה על מה היכית את אתנק זה שלוש רגליים הנה אנכי יצאת לשלטן כי רט הדרך לנגידו ³³ ותראני האتون ותט לפני זה שלוש רגליים אוili נתנה מפני כי עתה גם אתה הרגנית ואתה חייתי ³⁴ ויאמר בלילה אל מלאך יהוה חטאתי--כי לא ידעת כי אתה נצב לקרأتي בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי ³⁵ ויאמר מלאך יהוה אל בלילה לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדרב אליך שבו נא בזיה גם אתם--הليل והארה מה יסף יהוה דבר עמי ²⁰ ויבא אלהים אל בלילה לילה ויאמר לו אמר בלילה את ירך השדה וכblk בן צפור מלך למוаб בעת חזוא ⁶ וישלח מלאכים אל בלילה בן בעיר פתורה אשר על הנهر ארץ בני עמו--לקרא לוי אמר הנה עם יצא מצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי ⁶ ועתה לכח נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממוני--אולי אוכל נכח בו ואנרגשו מן הארץ כי יידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יורד ⁷ וילכו זקני מואב זקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלילה וידברו אליו דברי בליך ⁸ ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אליו וישבו שרי מואב עם בלילה ויבא אלהים אל בלילה ויאמר מי האנשים האלה עמק ¹⁰ ויאמר בלילה אל האלים בליך צפר מלך מואב שלח אליו ¹¹ הנה העם היוצא מצרים ויכס את עין הארץ עתה לכח קבה לי אותו--אולי אוכל להלחם בו גורשתיו ¹² ויאמר אלהים אל בלילה לא תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא ¹³ ויקם בלילה בCKER ויאמר אל שרי בליך לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתחי להליך עמכם ¹⁴ ויקומו שרי מואב ויבאו אל בליך שלח שרים רבים ונכבדים מלאה ¹⁵ ויסוף עוד בליך שלח שרים רבים ונכבדים מלאה ¹⁶ ויבאו אל בלילה לוכם כה אמר בליך בן צפור אל נא תמנע מהליך אליו ¹⁷ כי כבד אכברך מאד וכל אשר תאמר אליו עשה ולכח נא קבה לי את העם הזה ¹⁸ ויען בלילה ויאמר אל עברי בליך אם יתן לי בליך מלא ביתה כסף וזהב--לא אוכל עבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או נדולה ¹⁹ ועתה שבו נא בזיה גם אתם--הليل והארה מה יסף יהוה דבר עמי ²⁰ ויבא אלהים אל בלילה לילה ויאמר

כי בא בלילה ויצא ל夸ראתו אל עיר מואב אשר על מושב ארנן אשר בקצתה הנගול ³⁷ ויאמר בלק אל בלק התיצב כה על עתך ואני אקרה כה ³⁸ ויאמר בלבם הלה לא שבעה מזבחות ויעל פר ואיל במזבח ³⁹ ויאמר אל בלק הינה באתי אליך--עתה היכל אוכל דבר הלהת אליו האמנים לא אוכל לבדוק ⁴⁰ ויאמר בלבם אל בלק הנה באתי אליך--עתה היכל אוכל דבר מזבחה אשר ישים אלהים בפי--אותו אדרב משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה ⁴¹ הנה ברך לך לך ויהי בברך--ויקח בלק את בלבם ויעלהו במות בעל וירא שם קצה העם

23 ויאמר בלבם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים וויש בלק כאשר דבר בלבם ויעל בלק ובלבם פר ואיל במזבח ³ ויאמר בלבם לבלק התיצב על עתך ואלכה אולי יקרה יהוה ל夸ראתי ודבר מה יראני והגדתי לך ולך שפי ⁴ ויקר אלהים אל בלבם ויאמר אליו את שבעת המזבחות ערכתי ועל פר ואיל במזבח ⁵ וישם יהוה דבר בפי בלבם ויאמר שוב אל בלק וכח תדבר ⁶ וישב אליו והנה נצב על עתך--הוא וכל שרי מואב ⁷ וישא משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם--לכה ארחה לי יעקב ולכיה זעמה ישראל ⁸ מה אكب לא קבה אל ומה אוזם לא זעם יהוה ⁹ כי מראש צרים לא יתחשב ¹⁰ מי מנה עפר יעקב ומספר את רביע ישראל חמת נפשי מות ישרים ותהי אחוריתי כמהו וזה ויאמר בלק אל בלבם מה עשית לי לקב איבי לחתיך והנה ברכת ברך ¹¹ ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה בפי--אותו אשמר לדבר ¹² ויאמר אליו בלק לך נאathi אל מקום אחר אשר תראננו משם--אפס קצחיו תדראה וככלו לא תדראה וקבנו לי

כasher amr bl'um v'yeil per v'ail b'mozbach
24 וירא בלבם כי טוב בעני יהוה לברך את ישראל ולא הלק כפעם בפעם ל夸ראת נחשים וויש אל המדבר פניו ² ווישא בלבם את עניינו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים ³ ווישא משלו ויאמר נאם בלבם בנו בעיר ונאם הגבר שתם העין ⁴ נאם--שמע אמר אל אשר מחזוה שדי יהוזה נפל ונגלי עניינים ⁵ מה טבו אהליך יעקב משכנתיך

ישראאל ⁶ כנהלים נטו כננת עלי נהר כאלהים נטע **25** וישב ישהאל בשטחים ויהל העם לננות אל יהוה אכרזים עלי מים ⁷ ויל מים מודלו וזרעו בנות מואב ² ותקראן לעם לזובי אליהhn ויאכל במים רכבים וירם מאג מלכו ותנשא מלכתו ⁸ אל העם וישתחו לאליהhn זויצמד ישראאל לבעל פעור מוציאו ממצרים כהועפת ראמ לייאכל גנים צרייו ועצמתיהם ינרכו-וחציו ימחין ⁹ כרע שככ אארו וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך ואדריך אדורו את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה ננד המשמש וישב חרון אף יהוה בישראל ⁵ ויאמר משה אל שפטו ישראאל הרנו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור ¹⁰ ויהדר אף בלבד בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי קראתיך והנה ברכתך ברך וה שלש פעמים טו וועתה ברוח לך אל מקוםך אמרתי כבד אכברך והנה מנעד יהוה מכבוד ¹² והנה איש מבני ישראאל בא ויקרב אל אחיו את המדרנית לעני משא ולעני כל עדת בני ישראאל והמה בכיכם פתח אהל מועד ⁷ וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מותוק העדרה ויקח רמח בידו ⁸ ויבא אחר איש ישראאל אל הקבה וידרך את שנייהם- פינחס בן אלעזר ובן אהרן הכהן השיב את חמתי מעלה בני ישראאל ⁹ ויהיו המתוים במנפה--ארבעה עשרים אלף ¹⁰ וידבר יהוה אל משה לאמר טו וטהר את הארץ לערם ליהו איזק אשר יעשה העם זהה לעמך באחריות הימים ¹⁵ ויישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שם העין ¹⁶ נאם שמע אמרי אל וידע דעת עליון מהזה שדי יהוה נפל גוליו עינים ¹⁷ ארanno ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב ועם שבט מישראאל וממחז פאיו מואב וקרקר כל בני שת ¹⁸ והיה אדום ירשא זמרי בן סלאו נשיא בית אב לשמעני ¹⁵ ושם האשאה מיעקב והאביד שריד מעיר ²⁰ וירא את מלך ויישא במדיין הוא ¹⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁷ צורו את המדרנית והכיתם אותם ¹⁸ כי צררים הם לכם וירא את הקני ויישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנד ²² כי אם יהיה לעבר קוין--עד מה אשור תשבק ²³ ויישא משלו ויאמר אווי מי יהיה משמו אל ²⁴ וצימ מיד כתים וענו אשור וענו עבר ונם והוא דבר פעור

26 ויהי אחרי המנפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר ² שאו את ראש כל עדת בני ישראאל מבן עשרים שנה ומעלה-- הלך לדרכו

לבית אבותם כל יצא צבא בישראל ³ וידבר משה ואלעזר הכהן אתם--בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר 4 מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים ⁵ ראוון בכור ישראל בני ראוון חנוך משפחת החנוי לפלא משפחחת הפלאי ⁶ לחצין משפחת החצירוני לכרכמי משפחחת הכרמי ⁷ אלה משפחחת הראווני וייהו פקידיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות ושלשים ⁸ ובני פלא אליאב ⁹ ובני אליאב נמואל ותרון ואבירם הוא דתן ואבירם קרוואי (קריאי) העדרה אשר הצו על משה ועל אהרן בערת קרח בהצחים על יהוה ¹⁰ והפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח--במota העדרה באכל האש את חמישים ומאתים איש וייהו לנס ¹¹ ובני קרח לא מתו ¹² בני שמעון למשפחתם--לנמואל משפחחת הנמואל לימיין משפחחת הימני ליכין משפחחת היכני ¹³ לזרחה משפחחת הזרחי לשאול משפחחת השואלי ¹⁴ אלה משפחחת השמעני--שנים ועשרים אלף ומאותים ¹⁵ בני נד למשפחתם--לצפונ משפחחת הצפוני לחני משפחחת החני לשוני ¹⁶ לאורי משפחחת האוני לעורי משפחחת הערי ¹⁷ לאוד משפחחת האודוי לאראלי--משפחחת האראלי ¹⁸ אלה משפחחת נד לפקידיהם--ארבעים אלף וחמש מאות ¹⁹ בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען ²⁰ וייהו בני יהודה למשפחתם--לשלחה משפחחת השלני לפrix' משפחחת הפרציז לזרח משפחחת הזרחי ²¹ וייהו בני פרץ-- לחצין משפחחת החצירוני לחמול משפחחת החמולוי משפחחת הימנה ליפני ²² אלה משפחחת יהודה לפקידיהם--ששה ושביעים אלף וחמש מאות ²³ בני יששכר למשפחתם--תולע משפחחת התולעי לפוה משפחחת הפוני ²⁴ לישוב משפחחת היושבי לשרמן משפחחת השמרני ²⁵ אלה ברעה--לחבר משפחחת החבריו למילכיאל--משפחחת

27 ותקרבה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מביר בן מנסה למשפחה מנשה בן יוסף ואלה שמות נאות ⁴⁸ בני נפתלי למשפחהם--ליקצאל משפחת היזורי לשלם משפחת השלמי ⁵⁰ אלה משפחת נפתלי למשפחהם ופקדיהם חמישה וארכבים אלף וארבע מאות ⁵¹ אלה פקדוי בני ישראל--שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים ⁵² וידבר יהוה אל משה לא אמר ⁵³ לאלה תחלק הארץ בנחלתה--במספר שמota ⁵⁴ לרבות נחלתו ולמעט תמעית נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו ⁵⁵ אך בגורל יחלק את הארץ לשמות מנות אבותם ינהלו ⁵⁶ על פי הגורל נחלת-בין רב למעט ⁵⁷ ואלה פקדוי הלו למשפחותם--לగרשון משפחת הנדרני לכהנת משפחת הקהתי למזרחי משפחת המזרחי ⁵⁸ אלה משפחת ליי משפחת הלבני משפחת החברני משפחת המחליא עמרם ⁵⁹ ושם את עמרם יוכבד בת לוי או אשר ילדה אתה ללו' במצרים ותולד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחיהם ⁶⁰ וילוד לאחנן את נדב ואת ראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל ¹³ וראתה אביהוא את אלעזר ואת איתמר ⁶¹ יוימת נדב ואביהוא אחיך ¹⁴ כאשר מורתם פי במדבר צן במריבת העדרה להקדישני במים לענייהם הם מי מריבת קדרש מדבר צן ¹⁵ וידבר משה אל יהוה לא אמר ¹⁶ יפקד יהוה אלהי הרוחת לכלبشر איש על העדרה ¹⁷ אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יציאם ירדו ⁶⁴ ובאללה לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן--אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני ⁶⁵ כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש--כי אם כלב בן יפה ויהושע בן נון המלכיאלי ⁴⁶ ושם בת אשר שרה ⁴⁷ אלה משפחה בני אשר לפקדיהם--שלשה וחמשים אלף וארבע מאות ⁴⁸ בני נפתלי למשפחהם--ליקצאל משפחת היזורי לשלם משפחת השלמי ⁵⁰ אלה משפחת נפתלי למשפחהם ופקדיהם חמישה וארכבים אלף וארבע מאות ⁵¹ אלה פקדוי בני ישראל--שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים ⁵² וידבר יהוה אל משה לא אמר ⁵³ לאלה תחלק הארץ בנחלתה--במספר שמota ⁵⁴ לרבות נחלתו ולמעט תמעית נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו ⁵⁵ אך בגורל יחלק את הארץ לשמות מנות אבותם ינהלו ⁵⁶ על פי הגורל נחלת-בין רב למעט ⁵⁷ ואלה פקדוי הלו למשפחותם--לגרשון משפחת הנדרני לכהנת משפחת הקהתי למזרחי משפחת המזרחי ⁵⁸ אלה משפחת ליי משפחת הלבני משפחת החברני משפחת המחליא עמרם ⁵⁹ ושם את עמרם יוכבד בת לוי או אשר ילדה אתה ללו' במצרים ותולד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחיהם ⁶⁰ וילוד לאחנן את נדב ואת ראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל ¹³ וראתה אביהוא את אלעזר ואת איתמר ⁶¹ יוימת נדב ואביהוא אחיך ¹⁴ כאשר מורתם פי במדבר צן במריבת העדרה להקדישני במים לענייהם הם מי מריבת קדרש מדבר צן ¹⁵ וידבר משה אל יהוה לא אמר ¹⁶ יפקד יהוה אלהי הרוחת לכלبشر איש על העדרה ¹⁷ אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יציאם ירדו ⁶⁴ ובאללה לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן--אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני ⁶⁵ כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש--כי אם כלב בן יפה ויהושע בן נון

ישמעו כל עדת בני ישראל ²¹ ולפני אלעזר הכהן עומד ושאל לו במשפט האורדים לפני יהוה על פי יצאו ועל פיו יבוא הוא וכל בני ישראל אותו--וכל העדה ²² ויישמש כאשר צוח יהוה אותו ויקח את יהושע ויעמך לו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה ²³ ויסמך את ידיו עלייו ויצוחו כאשר דבר יהוה ביד משה

28 וידבר יהוה אל משה לאמר ² צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו ³ ואמרת להם--זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמים שניים ליום עלה תמיד ⁴ את הכבש אחד תעsha בבקר ואת הכבש השני בין הערכבים ⁵ ושירותה האיפה סלת למנה בלולה בשמן כתית רבעת ההין ⁶ עלת תמיד--העשה בהר סיני לריח ניחח האשה ליהוה ⁷ ונסכו רביעת ההין לככש האחד בקדש הסך נסך שכר--לייהוה ⁸ ואת הכבש השני העשה בין הערכבים כמנחת הבקר וכנסכו תעsha האשה ריח ניחח ליהוה ⁹ וביום השבת--שני כבשים בני שנה תמים ושני עשרנים סלת מנה בלולה בשמן--ונסכו ¹⁰ עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה ¹¹ ובראשי חדשיכם--תקריבו עלה ליהוה ומנחותו--תעשו תמים יהיו לכם ונסכים

29 ובחדש השביעי באחד לחדר מקרא קדר יהיה לכם--כל מלאכת עבודת לא תעשו يوم תרועה יהוה لكم ² ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה--פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעת תמים ³ ומנתם--סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לperf שני עשרנים לail ⁴ ועשרון אחד לחדר מקרא קדר לשבעת הכבשים ⁵ ושור עזים אחד חטא לככפער עליכם ⁶ מלבד עלת החדש ומנתה ועלת התמיד ומנתה ונסכים כמשפטם לריח ניחח האשה ליהוה ⁷ ובבעשור ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו ¹⁶ ובחדש

לחדש השבעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשיכם כל מלאכה לא תעשו ⁸ והקרבתם אלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמים ידו לכם ⁹ ומנהתם--סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאל אחד ¹⁰ עשרון לכבש האחד--לשבעת הכבשים ¹¹ שעיר עזום אחד חטא מלבד חטא אחד מלבד עלת התמיד מנהתה ונסיכה ¹² ובכום השבעה יומם לחיש השבעי מקרא קדש יהיה לכם--כל עשר יום לחיש השבעי עלה אשה ריח ניחח ליהוה--מלاكتה עבדה לא תעשו וחנתם חן ליהוה שבעת ימים ¹³ והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה--פרים בני בקר שלשה עשר אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמים יהיו ¹⁴ ומנהתם--סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלה עשר פרים שני עשרנים לאל אחד לשני אילם ¹⁵ ועשרון לכבש האחד--לאربعה עשר כבשים פר אדר איל אחד חטא מלבד עלת התמיד ¹⁶ ושער עזום אחד חטא מלבד עלת התמיד מנהתה ונסיכה ¹⁷ ובוים השני פרים בני בקר שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר עשר--אילים שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמים ¹⁸ ומנהתם ונסיכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם--כמשפט ¹⁹ וושער עזום אחד חטא מלבד עלת התמיד ואיש כי ידר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו--לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה ²⁰ ואשה כי תדר נדר ליהוה ואשרה אסר בבית אביה בנעריה ²¹ ושמע אביה את נדרה ואשרה אשר אשרה על נפשו והחריש לה אביה--וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשך יקום ²² ואם הניא אביה אתה ביום שמעו--כל נדריה ואשרה אשר אשרה על נפשך לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה ²³ ואם היו היה לאיש ונדריה עליה או מבטאת שפתיה אשר

30 יידבר משה אל ראשיו המתוות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה ² איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו--לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה ³ ואשה כי תדר נדר ליהוה ואשרה אסר בבית אביה בנעריה ⁴ ושמע אביה את נדרה ואשרה אשר אשרה על נפשו והחריש לה אביה--וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשך יקום ⁵ ואם הניא אביה אתה ביום שמעו--כל נדריה ואשרה אשר אשרה על נפשך לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה ⁶ ואם היו היה לאיש ונדריה עליה או מבטאת שפתיה אשר

אסירה על נפשה ⁷ ושמע אישת ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסירה אשר אסירה על נפשה ⁸ יקמו ואמ ביום שמע אישת יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא שפזודה אשר אסירה על נפשה ⁹ ויהוה יסלח לה ¹⁰ ונדר אלמנה ונירושה--כל אשר אסירה על נפשה יקום עליה ¹¹ ואמ בית אישת נדרה או אסירה אשר על נפשה בשבועה ¹² ושמע אישת והחריש לה לא הニア אתה--וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסירה על נפשה יקום ¹³ ואמ הפר יפר אתם אישת ביום שמעו--כל מוצא שפזודה לנדריה ולאסירה נפשה לא יקום אישת הפרם ויהוה יסלח לה ¹⁴ כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש--אישת יקומו ואישה יפרנו ¹⁵ ואם החריש יחריש לה אישת מיום אל יום והקים את כל נדריה או את כל אסירה אשר עליה--¹⁶ הקיים אתם אחרי שמעו--ונשא את עונה ¹⁷ אלה החוקים הפר אתם אחרי שמעו--ונשא את עונה ¹⁸ אלה החוקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו--בין אב לבתו בנעריה בית אביה

31 וידבר יהוה אל משה לאמר ¹ נקם נקמת בני ישראל מאת המדיינים אחר תאسف אל עמיך ² וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדין לחת נקמת יהוה במדין ³ אלף למטה אלף למטה--לכל מותם ישראל אלף חללו ⁴ שנים עשר אלף וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה--שנים עשר אלף חליצי צבא ⁵ וישראל חיל צבאם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחיצרות התרועה בידיו ⁶ ויצבא על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגנו כל יכבר ⁷ ואות מלכי מדין הרנו על חללייהם את אווי ואת רקס ואת צור ואת חור ואת רבע--חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב ⁸ וישבו בני ישראל את נשוי מדין

מצא כל זוהב אצערה וצמיד טבעת עניל וכומז--
לכפר על נפשתו לנו פניו יהוה ⁵¹ ויקח משה ואלעזר
הכהן את הזוחב--מאתם כל כל מעשה ⁵² ויהו כל
זוהב חתומה אשר חרימו ליהודה--ששה עשר אלף
שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת
שרי המאות ⁵³ אנשי הצבא בזו איש לו ⁵⁴ ויקח משה
ואלעזר הכהן את הזוחב מאת שרי האלפים והמאות
ויבאו אותו אל אהל מועד וכרונן לבני ישראל לפני
יהוה

32 ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני נד--עצום
מאיד ויראו את הארץ יעוז ואת הארץ גלעד ותנה
המקום מקום מקנה ² ויבאו בני נד ובני ראובן
ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיא העדה
לאמר ³ עטרות ודיבן ⁴ הארץ אשר הכהן יהוה לפני עדת
ושבם ונבו ובין ⁴ הארץ אשר הכהן יהוה לפני עדת
ישראל--ארץ מקנה הוא ולבירך מקנה ⁵ ויאמרו
אם מצאנו חן בעיניך--ירין את הארץ זו את לעבדך
לאחוזה אל העברנו את הירדן ⁶ ויאמר משה לבני נד
ולבני ראובן האחים יבואו למלחמה ואתם תשיבו
פה ⁷ ולמה תנאוון (תניאוון) את לב בני ישראל--
מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה ⁸ כה עשו
אבתיכם בשלוחיו אתם מקדש ברנע לראות את הארץ
ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את
לב בני ישראל--בלתי בא אל הארץ אשר נתן להם
יהוה ¹⁰ ויהר אף יהוה ביום ההוא ישבע לאמר ¹¹
אם יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה
ומעליהם את האדמה אשר נשבעתי לאברם ליצחק
וליעקב כי לא מלאו אחריו ¹² בלתי כלב בן יפנה
הקני ויהושע בן נון כי מלאו אחריו יהוה ¹³ ויהר אף
יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה--עד תם
כל הדור העשה הרע בעיני יהוה ¹⁴ ודגנה קמתם

מן האדם ומן הבקר ומן החמורים ומן הצאן ²⁹
ממחציתם תקחו ונתחה לאלעזר הכהן תרומות יהוה
³⁰ וממחצית בני ישראל תקח אחד אחד מן החמשים
מן האדם מן הבקר מן החמורים ומן הצאן--מכל
הבהמה ונתחה אתם ללוים שMRI משמרת משכן
יהוה ³¹ ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את
משה ³² ויהי המלוכה--יתר הבז אשר בזו עם הצבא
צאן ש庠יות אלף ושבעים אלף--וחמשת אלףים ³³
ובקר שניים ושבעים אלף ³⁴ וחמורים אחד וששים
אלף ³⁵ ונפש אדם--מן הנשים אשר לא ידעו משכב
אלף ³⁶ ונפש שנים ושלשים אלף ³⁶ ותהי המהצתה--
זכר כל נפש שנים ושלשים אלף ³⁶ ונפש הארץ שלש מאות אלף
חלק הייצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף
ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות ³⁷ ויהי
המכס ליהוה מן הצאן--שש מאות חמיש ושבעים ³⁸
ובקר--ששה ושלשים אלף ומכסם ליהוה שניים
ושבעים ³⁹ וחמורים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם
לייהוה אחד וששים ⁴⁰ ונפש אדם ששה עשר אלף
ומכסם ליהוה--שנתיים ושלשים נפש ⁴¹ ויתן משה את
מכס תרומות יהוה לאלעזר הכהן--כאשר צוה יהוה
את משה ⁴² וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן
האנשים הצבאים ⁴³ ותהי מחצית העדה מן הצאן--
שלש מאות אלף ושלשים אלף שבעת אלפיים וחמש
مائות ⁴⁴ ובקר ששה ושלשים אלף ⁴⁵ וחמורים שלשים
אלף וחמש מאות ⁴⁶ ונפש אדם ששה עשר אלף ⁴⁷
ויקח משה ממחצית בני ישראל את האחו אחד מן
החמשים--מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם ללוים
MRI משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה
וירכבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא--
⁴⁸ ויארכבו אל שרי האלפים ושרי המאות ⁴⁹ ויאמרו אל משה
עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא
נפקד ממנה איש ⁵⁰ ונקרב את קרבן יהוה איש אשר

תחת אביהם--תרבות נשים חטאיהם לسفות עוד על חרון אף יהוה--אל ישראל ¹⁵ כי תשובן מהריו ויסף עוד להניחו במדבר ושהתם לכל העם זהה ¹⁶ ויגש אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקומו פה וערום לטפנו ¹⁷ ואנחנו נחלץ חשים לפניו בני ישראל עד אשר אם הביאם אל מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני ישבי הארץ ¹⁸ לא נשוב אל בתינו--עד התナル בני ישראל איש נחלתו ¹⁹ כי לא נחל את מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מורהה ²⁰ ויאמר אליהם משה אם תעשו את הדבר הזה אם תחלزو לפני יהוה למלחמה ²¹ ועבר לכם כל חלוין את הירדן לפני יהוה עד הורישו גלעד--וילכדה וירוש את האמרי אשר בה ²⁴ ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה יושב בה ⁴¹ ויאיר שמות הערים אשר בנו ³⁹ וילכו בני מכיר בן מנשה נלעדה--וילכדה וירוש את האמרי אשר בה ⁴⁰ ויתן משה את גלעד למכיר בן מנשה יושב בה ⁴¹ ויאיר בן מנשה הלק' וילכד את חותיהם ויקרא אהן חותם אייר ⁴² ונכח הלק' וילכד את קנת' ואת בניה ויקרא לה נכח בשמו

33 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים--לצבאים ביד משה ואהרן ² ויכתב משה את מוצאיםם למשיעיהם--על פי יהוה ואלה מסיעיהם למושיעיהם ³ ויסעו מרעמסס בחදש הראשון בחמשה עשר ימים לחודש הראשון ממחירת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה--לענין כל מצרים ⁴ ומצריים מקברים את אשר הכה יהוה בהם--כל בכור ובאליהם עשה יהוה שפטים ⁵ ויסעו בני ישראל מרעמסס ויתנו בסכתה ⁶ ויסעו מסכת' ויתנו בהם אשר בקצתה המדבר ⁷ ויסעו מאתם וישב על פי החירות אשר על פניו בעל צפון ויתנו לפני מגדל ויסעו מפי החרית ויעברו בתקופת הים המדברה ⁸ וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויתנו במרעה ויסעו ממרעה ויבאו אוילמה ובאים שטים שעשרה עינה ימים ושביעים תמרים--ויתנו שם ¹⁰ ויסעו מאילים ויתנו על ים סוף ¹¹ ויסעו מים סוף ויתנו במדבר סין ויסעו ממדבר סין ויתנו בדרפקה ¹³ ויסעו מדרפקה ¹²

לבני נד ולבני ראובן ולהצ'י שבט מנשה בן יוסף את מלכת סיכון מלך האמרי ואת מלכת עוג מלך הבשן הארץ לעיריה בנבלת--עיר הארץ סביב ³⁴ ויבנו בני נד את דיבן ואת עתרת ואת ערעד ³⁵ ואת ערעד שופן ואת יעוז וינבאה ³⁶ ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר ונדרת צאן ³⁷ ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קריתים ³⁸ ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם--את שבמה ויקראו בשמה את שמות הערים אשר בנו ³⁹ וילכו בני מכיר בן מנשה נלעדה--וילכדה וירוש את האמרי אשר בה ⁴⁰ ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה יושב בה ⁴¹ ויאיר בן מנשה הלק' וילכד את חותיהם ויקרא אהן חותם אייר ⁴² ונכח הלק' וילכד את קנת' ואת בניה ויקרא תשבו--והייתה נקים מיהוה ומישראל והיתה הארץ הזאת לכם לאחוזה--לפני יהוה ²³ ואם לא תעשו כן הנה חטאתם ליהוה ודרעו חטאכם אשר תמצאו אתכם ²⁴ בנו לכם ערים לטפכם ונדרת לצנכם והיצא מפיכם תשעו ²⁵ ויאמר בני נד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך יעשה כאשר אドני מצוה ²⁶ טפנו נשינו מנקנו וכל בהמתנו--יהיו שם בעיר הגלעד ²⁷ ועבדיך יעברו כל חלוין צבא לפני יהוה--למלחמה כאשר אדני דבר ²⁸ ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל ²⁹ ויאמר משה אליהם אם יעברו בני נד ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוין למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפנייכם--ונתתם להם את ארץ הגלעד לאחוזה ³⁰ ואם לא יעברו חלוינים אתכם--ונאחו בתוכם בארץ כנען ³¹ ויענו בני נד ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה ³² ונחנו עבר חלוינים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחות נחלתנו מעבר לירדן ³³ ויתן להם משה

ויהנו באלו¹⁴ ויסעו מואוש ויהנו בರפידם ולא
 בערבת מואב על ירדן ירדו לאמר ¹⁵ דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן אל
 ארץ כנען ¹⁶ והורשתם את כל ישבי הארץ מפניכם
 ואבדתם את כל משכיתם ואת כל צלמי מסכתם
 האבדו ואת כל במותם השמידו ¹⁷ והורשתם את
 הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשות
 אתה ¹⁸ והתנהלתם את הארץ בנורל למשפחתייכם
 לרבותם את נחלתו ולמעט תמעית את נחלתו- אל
 אשר יצא לו שמה הנורל לו יהיה למאות אבותיכם
 תנהלו ¹⁹ זאמ לא תורישו את ישבי הארץ מפניכם-
 והיה אשר תותירו מהם לשכום בעיניכם ולגננים
 בצדיכם וצדרו אתכם--על הארץ אשר אתם ישבים
 בה ²⁰ והיה כאשר דמיית לעשوت להם--עשה לכם
34 וידבר יהוה אל משה לאמר ² צו את בני
 ישראל ואמרת אליהם כי אתם באים אל הארץ
 כנען ואת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען
 לנבלתיה ³ והיה לכם פאת גב מדבר צן על ידי
 אדום והיה לכם גבול נגב מקצתה ים המלח קדרמה
⁴ ונסכ لكم הנבול מנגב למעלה עקרבים ועבר
 צנה והיה (והיו) תוצאתיו מנגב לקדרש ברנע ויצא
 חזר אדר ו עבר עצמא ⁵ ונסכ הנבול מעצמו נחלה
 מצרים והוא תוצאתיו הימה ⁶ ונובל ים והוא לכם
 הים הנדור וגובל זה היה לכם נובל ים וזה היה
 לכם נובל צפון מן הים הנדור תחאו لكم היר ⁸
 מהר ההר תחאו לבא חמות והוא תוצאת הנובל צדרה
⁹ ויצא הנובל צפונה והוא תוצאתיו חצר עין זה היה
 לכם נובל צפון ¹⁰ והתאorias لكم לנובל קדרמה
 מהצער עין שפמה ¹¹ וירד הנובל משלט הרבללה
 מקרם לעין וירד הנובל ומהה על כתף ים נרתת
 קדרמה ¹² וירד הנובל הירדן והוא תוצאתיו ים
 המלח זאת תהיה לכם הארץ לנבלתיה סביב ¹³
 היה שם מים לעם לשנות ¹⁵ ויסעו מרפידם ויהנו
 במדבר סיני ¹⁶ ויסעו ממדבר סיני ויהנו בקברת
 התאות ¹⁷ ויסעו מכבורת התאות ויהנו בחצצת ¹⁸
 ויסעו מהצרת ויהנו בתרמתה ¹⁹ ויסעו מרמתה ויהנו
 ברכמן פרץ ²⁰ ויסעו מרמן פרץ ויהנו לבנה ²¹ ויסעו
 מלבנה ויהנו ברסה ²² ויסעו מרסה ויהנו בקהלת
²³ ויסעו מקהלת ויהנו בהר שפר ²⁴ ויסעו מהר
 שפר ויהנו בחרדה ²⁵ ויסעו מהרדה ויהנו במקהלה
 בתורה ²⁶ ויסעו מתרה ויהנו במתקה ²⁷ ויסעו מתחת ויהנו
 ויהנו בחשמנה ³⁰ ויסעו מחשמנה ויהנו במסרות
 ויסעו ממסדות ויהנו בבני יען ³² ויסעו מבני
 יען ויהנו בהר הגנד ³³ ויסעו מחר הגנד ויהנו
 ביטבתה ³⁴ ויסעו מיטבתה ויהנו בעברנה ³⁵ ויסעו
 מעברנה ויהנו בעצי נבר ³⁶ ויסעו מעצי נבר ויהנו
 במדבר צן הוא קדר ³⁷ ויסעו מקדר ויהנו בהר
 ההר בקצת הארץ אדום ³⁸ ויעל אהרן הכהן אל ההר
 ההר על פי יהוה--וימת שם בשנות הארבעים לצאת
 בני ישראל ממצרים בהדרש החמשי באחד
 לחדר ³⁹ ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במו
 בהר ההר ⁴⁰ וישמע הכנעני מלך ערד והוא ישב
 בנגב הארץ כנען--בבא בני ישראל ⁴¹ ויסעו מהר
 ההר ויהנו בצלמנה ⁴² ויסעו מצלמנה ויהנו בפונן ⁴³
 ויסעו מפונן ויהנו באבת ⁴⁴ ויסעו מאבת ויהנו בעיי
 העברים בנובל מואב ⁴⁵ ויסעו מעיים ויהנו בדיבון
 גד ⁴⁶ ויסעו מדיבון גד ויהנו בעלמן דבלתימה ⁴⁷
 ויסעו מעלמן דבלתימה ויהנו בהרי העברים לפני
 נבו ⁴⁸ ויסעו מהרי העברים ויהנו בערבת מואב על
 ירדן ירדו ⁴⁹ ויהנו על הירדן מבית הישמת עד
 אבל השטים בערבת מואב ⁵⁰ וידבר יהוה אל משה

ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנהלו אתה בגין אשר צוה יהוה לחתת לתשעת המטאות וחצי המטה ¹⁴ כי לcko מטה בני הראובני לבית אבותם ומטה בני הגדוי לבית אבותם וחצי מטה מנשה לcko נחלתם ¹⁵ שני המטאות וחצי המטה לcko נחלתם ממעבר לירדן ירדו-קדמה מזרחה ¹⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁷ אלה שמות האנשים אשר יהוה אל משה לאמר ¹⁸ אלה שמות האנשים אשר ניחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן נון ונשיא אחד נשיא אחד ממטה-תקחו לנחל את הארץ ¹⁹ ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה ²⁰ ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהו-למטה בני נימן אלידד בן כסלו ²² ולמטה בני דן נשיא-בקי בן גيلي ²³ לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא-חניאל בן אפר ²⁴ ולמטה בני אפרים נשיא-קמואל בן שפטן ²⁵ ולמטה בני זבולון נשיא-אלצפן בן פרנק ²⁶ ולמטה בני יששכר נשיא-פלטיאל בן עוז ²⁷ ולמטה בני אשדר נשיא-אהיהוד בן שלמי ²⁸ ולמטה בני נפתלי נשיא-פרהאל בן עמיהוד ²⁹ אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כנען

35 וידבר יהוה אל משה בערבת מואך על ירדן ירדו לאמר ² צו את בני ישראל ונתנו ל��ים סכיבתיהם תננו אוחזותם ערים לשבת ומונרך לערים סכיבתיהם יהיו ל��ים ³ והיו הערים להם לשבת ומגראשיהם יהיו לבהמנים ולרכשם ולכל חיות ⁴ ומגראשי הערים אשר תננו ל��ים-מרקיר העיר וחוצה אלף אמה סכיב ⁵ ומדתם מחוץ לעיר את קדמה אלפיים באמה ואת פאת נגב אלפיים באמה והעיר אלפים באמה ואת פאת צפון אלפיים באמה-והעיר בתוך זה יהיה להם מנגשי הערים ⁶ ואת הערים אשר תננו ל��ים-את ששת ערי המקלט אשר תננו לנש שמה הרצתה ועליהם תננו ארבעים ושתיים עיר

ישראל איש נחלה אבתיו ⁹ ולא תסב נחלה ממטה
למטה אחר כי איש בנחלה זו ידבקו מותם בני ישראל
¹⁰ כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד ¹¹
ותהיינה מחלה תרצה וחילקה ומלכה ונעה--בנות
אותו ²⁹ והיו אלה לכם לזכות משפט לדרכיכם
בכל מושביהם ³⁰ כל מכה נפש--לפי עדים ירצה
את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות ³¹ ולא
תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות
אביהם ¹² אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה
ביד משה--אל בני ישראל בערבה מואכ' על ירדן
יוםת ³² ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלט לשב

ירחו
לשבת בארץ עד מות הכהן ³³ ולא תחניפו את הארץ
אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולא הארץ
לא יכפר לרם אשר שפך בה כי אם ברם שפכו ³⁴
ולא תטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה--אשר אני
שכן בחוכה כי אני יהוה--שכן בחוך בני ישראל

36 ויקרבו ראשי האבות למשפחה בני גלעד בן
מיכר בן מנשה--משפחה בני יוסף וידברו לפני
משה ולפני הנשים--ראשי אבות לבני ישראל ²
ויאמרו את אדני צוה יהוה לחתת את הארץ בנחלה
בגORLD לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לחתת את נחלה
צלפחד אחינו לבנתו ³ וזהו לאחד מבני שבטי בני
ישראל לנשים ונגרעה נחלה מנהלת אבותינו ונוסף
על נחלה המטה אשר תהיה להם ומגרל נחלה לנו
יגרע ⁴ ואם יהיה היבל לבני ישראל ונוסף נחלה לנו
על נחלה המטה אשר תהיה להם ומנהלה מטה
אבותינו יגרע נחלה ⁵ ויצו משה את בני ישראל על
פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים ⁶ זה הדבר
אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם
תהיינה לנשים אך למשפחה מטה אביהם--תהיינה
לנשים ⁷ ולא תסב נחלה לבני ישראל מטה אל
מטה כי איש בנחלה מטה אבתיו ידבקו בני ישראל
⁸ וכל בת ירשת נחלה ממותם בני ישראל--לאחד
משפחה מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני

דברים

הנורו מפני איש כי המשפט לאליהם הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אליו ושמעתיו ¹⁸ ואצוהו אחכם בעת החוא את כל הדברים אשר תעשון ¹⁹ ונסע מחרב ונלך את כל חמדבר הנחל והנורא ההוא אשר ראייתם דרך הור האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אנתנו ונבא עד קדש ברנע ²⁰ ואמר אלכם אתם עד הור האמרי אשר יודה אלהינו נתן לנו ²¹ ראה נתן יודה אלהיך לפניך- את הארץ עליה רש אשר דבר יהוה אלהיך אבותיך לך-- אל תירא ואל תהה ²² ותקרבון אליו כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפניינו ויחפרו לנו את הארץ ואנחנו דבר- את הדרך אשר נעללה בה ואת הערים אשר נבא אלינו ²³ וייטב בעני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשפט ²⁴ ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגנו אתה ²⁵ ויקחו בידם מפרי הארץ ווירדו אלינו וישבו אנתנו דבר ויאמרו טובות הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו ²⁶ ולא אביתם לעלת ותمراו את פי יהוה אלהיכם ²⁷ ותרגנו באهلיכם ותאמרו בשנאתך יהוה אנתנו הוציאינו מארץ מצרים-- לחת אנתנו ביד האמרי להשמידנו ²⁸ אנחנו אנחנו עלים אחינו המסו את לבכנו לאמר עם גדור ורם ממנו ערים גדלות ובצורת שמיים וגם בני ענקים ריאינו שם ²⁹ ואמר אלכם לא תערצון ולא תיראו מהם ³⁰ יהוה אלהיכם ההלך לפנייכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים-- לעניכם ³¹ ובמדבר אשר ראות אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש המוקם הזה ³² ובמדבר הזה-- איןכם מאמינים ביהוה אלהיכם ³³ הhalb לפנייכם בדרך לטור لكم מקום- לחניכם באש לילה לראותם בדרך אשר תלכו בה ובגען יום ³⁴ ווישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת-- ודי זהב ² אחד עשר ימים מהרבך דרך הר שער עד קדש ברנע ³ ויהי בארכבים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדר דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אותו אלהים ⁴ אחרי הכתו את סיון מלך האמרי אשר יושב בחשבון- ואות עוג מלך הבשן אשר יושב בשתרתת באדרעי ⁵ בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באර את התורה הזאת לאמר ⁶ יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר זה ⁷ פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכנוו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוֹף הים-- ארץ הכנעני והלבנוני עד הנהר הגדל נהר פרת ⁸ ראה נתתי לפניכם את הארץ בא ודרשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבוכם לאברהם ליצח ולעקב לחת להם ולזרעם אחריהם ⁹ ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדוי שתא אתכם ¹⁰ יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרוב ¹¹ יהוה אלהי אבותכם יוסף עלייכם ככם- אף פעמים יברך אתכם כאשר דבר לכם ¹² איך אשא לבדוי טרחכם ומשאכם וריבכם ¹³ הבו לכם אנשים חכמים ונבניו וירדעים- לשבטיכם ואשיםם בראשיכם ¹⁴ ותענו אני ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות ואקח את ראש שבטיכם אנשים חכמים וירדעים ¹⁵ ואתן אותם ראשי עלייכם שרי אלפיים ושורי מאות ושורי חמשים ושורי עשרה ושטרים לשבטיכם ¹⁶ ואצוהו את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו ¹⁷ לא תכירו פנים במשפט קטן גנדל תשמעון-- לא

הנDEL הוה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך--לא
 חסרת דבר 8 ונעבר מאת אהינו בני עשו הישובים
 בשער מדרך הערבה מ Alias ומעצין נבר ונפנ
 ונעבר דרך מדבר מואב 9 ויאמר יהוה אלל' אל חצץ
 את מואב ואל תתגר בם מלחה כי לא אתן לך
 מארציו ירצה--כי לבני לוט נתתי את ערד רישה 10
 האמים לפנים ישבו בה--עם נדול ורב ורם כענקים
 ט רפאים יחשבו אף הם כענקים והמאבים יקראו
 להם אמים 11 ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו
 יירושום וישראל מפניהם ישבו תחתם כאשר עשה
 ישראל לארץ ירשותו אשר נתן יהוה להם 13 עתה
 קמו ועברו לכם--את נחל זרד ונעבר את נחל זרד 14
 והודיעים אשר הלבנו מקדש ברכיע עד אשר עברנו את
 נחל זרד שלשים ושמנה שנה--עד תם כל הדור אנשי
 המלחמה מקרב המhana כאשר נשבע יהוה להם
 15 וכן יד יהוה דותה בם להם מקרב המhana עד
 תם 16 ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות--
 מקרב העם 17 וידבר יהוה אליו לאמר 18 אתה עבר
 היום את גבול מואב את ערד 19 וקרבת מול בני עמוון--
 אל תצרא ואל תתגר בם כי לא אתן מארץ בני עמוון
 לך ירצה--כי לבני לוט נתתי יהוה רישה 20 ארץ רפאים
 תהשך אף הוא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים
 יקראו להם זמינים 21 עם נדול ורב ורם כענקים
 וישראל מפניהם ויירשם וישבו תחתם 22
 כאשר עשה לבני עשו היישובים בשער--אשר השמיד
 את החרי מפניהם ויירשם וישבו תחתם עד היום
 זהה 23 והימים היישובים בחצריהם עד עזה--כפתורים
 הייצאים מכפתור השמידם וישבו תחתם 24 קומו סעו
 ועברו את נחל ארנון--ראה נתתי בידך את סיכון מלך
 חשבון האמרי ואת ארצו החל רשותהגר בו מלחמה
 25 היום הזה אחיל תחת פחרך ויראתק על פני העמים

וישב לאמור 35 אם יראה איש באנשים האלה הדור
 הרע הזה--את הארץ הטובה אשר נשבעתי לחת
 לאבותיכם 36 זולתו כלב בן יפנה הוא יראנה ولو
 אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו--יען אשר מלא
 אחריו יהוה 37 גם כי התאנף יהוה בגולכם לאמור
 נם אתה לא תבא שם 38 יהושע בן נון העמד לפניך
 הוא יבא שמה אותו חזק כי הוא ינהלנה את ישראל
 וטפכם אשר אמרתם לבוי יהיה ובניכם אשר לא
 ידעו הימים טוב ורע--המה יבוא שמה ולהם אתנה
 והם יירשו 40 ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך
 ים סוף 41 ועתנו ותאמרו אליו חטאנו ליהו--אנחנו
 נעללה ונלחמןנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו ותחננו
 איש את כל מלחמותו ותחננו לעלת ההרה 42 ויאמר
 יהוה אליו אמר להם לא תעלו ולא תלחמו--כי אני
 בקרבכם ולא תנגנו לפני איביכם 43 ואדבר אליכם
 ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותודו ותעללו ההרה
 44 ויצא האמרי היושב בהר ההוא ל夸אתכם וירדפו
 אתכם כאשר העשינה הדברים ויכתו אתכם בשער
 עד חרמה 45 ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע
 יהוה בקהלכם ולא האזין אליכם 46 ותשבו בקדש
 ימים רבים כימיים אשר ישבתם

2 ונפנ ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר
 יהוה אליו ונסב את הר שעיר ימים רבים 2 ויאמר
 יהוה אליו אמר 3 רב לכם סב את ההר הזה
 פנו לכם צפנה 4 ואתה העם צו לאמור אתם עברים
 בנבול אחוזם בני עשו היישובים בשער ייראו מכם
 ונשمرתם מאד 5 אל תתנוו בס--כי לא אתן לכם
 מארצם עד מדרך קפ רוגל כי ירצה לעשות נתתי את
 הר שעיר 6 וכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וnom
 ימים תכרו מאתם בכסף--ושתיתם 7 כי יהוה אלהיך
 ברכך בכל מעשה ידרך--ירע לך תחך את המדבר

תחת כל השמים--אשר ישמעון שמעך ורנו וחלו
 מפניך ²⁶ ואשלח מלאכים ממדריך קדמota אל סיכון
 מלך חשבון דבריו שלום לאמיר ²⁷ בעברה בארץ
 בדרךך אלך לא אסור ימין ושמאול ²⁸ אצלך
 בכסף תשברני ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושתוו
 רק עברה ברגeli ²⁹ כאשר עשו לי בני עשו היישבים
 בשער והמוואבים היישבים בעיר--עד אשר עבר את
 הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו ³⁰ ולא
 אבה סיכון מלך חשבון העברנו בו כי הקשה יהוה
 אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למען תתו בידך
 כוים זה ³¹ ויאמר יהוה אליו ראה החתמי תחת לפניך
 את סיכון ואת ארציו החל רש לרשות את ארציו ³²
 ויצא סיכון לקראותו הוא וכל עמו למלחמה--יהיצה
 ויתנה יהוה אלהינו לפניו ונך אותו ואת בנו ואת
 כל עמו ³³ ונלכד אתה כל ערו בעת ההוא ומחרם אתה
 כל עיר מתם והנשים והטף לא השארנו שריד ³⁵
 רק הבהמה בזונו לנו וسلح הערים אשר לכדרנו ³⁶
 מעורעך אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל
 ועד הנילען לא הייתה קרייה אשר שנבה ממנה אתה
 הכל נתן יהוה אלהינו לפניו ³⁷ רק אל הארץ בני
 עמו לא קרבת כל יד נחל יבך ועריו ההר וכל אשר
 כזה יהוה אלהינו

3 נפנ וגעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן
 לקראותו הוא וכל עמו למלחמה--אדראעי ² ויאמר
 יהוה אליו אל תירא אותו--כי בידך נתתי אותו ואת
 כל עמו ואת ארציו ועשית לו--כאשר עשית לסיכון
 מלך האמרי אשר יושב בחשבון ³ ויתן יהוה אלהינו
 בידינו נם את עוג מלך הבשן--וأت כל ערו בעת
 בלתי השair לו שריד ⁴ ונלכד אתה כל ערו הירדן
 הירדן--לא הייתה קרייה אשר לא לקחנו מאתם שם
 עיר כל חבל ארנג מלכת עוג בבשן ⁵ כל אלה

כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה-
 כן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר
 לפניכם היום ⁹ רק השמר לך ושמר נפשך מאד
 פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסورو
 מלבק כל ימי חייך והודיעתם לבנייך ולבני בנייך
¹⁰ יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב אמר
 יהוה אליו הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר
 ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על
 האדמה ואת בנייהם ילמדון ¹¹ ותקרבון ותעמדו
 תחת החר ווהחר בעיר באש עד לב השמים-חישך
 ענן וערפל ¹² וידבר יהוה אליכם מותך האש קול
 דברים אטם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול
¹³ ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשותות-
 עשרה הדברים יכתבם על שני לוחות אבנים ¹⁴
 ואת צוה יהוה בעת הוא ללמד אתכם חוקים
 ומשפטים לעתהכם אתם-בארץ אשר אתם עברם
 שמה לרשותה ¹⁵ ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא
 ראייתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב
 מותך האש ¹⁶ פן תשתחוו-ועשיהם לכם פסל תמונה
 כל סמל תבנית זכר או נקבה ¹⁷ תבנית כל בהמה
 אשר בארץ תבנית כל ציפור כנף אשר תעוף בשמיים
¹⁸ תבנית כל רמש באדמה התבנית כל דגה אשר
 ביום מתחת לארץ ¹⁹ ופן תשא עיניך השמיימה
 וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבאת
 השמים ונדרת והשתחוית להם ועבדתם-אשר חלק
 יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים
²⁰ ואתכם לחק יהוה וויצו אתכם מכור הברזל
 ממצריהם להיות לו לעם נחלה כיום הזה ²¹ ויהו
 התחאנף כי על דבריכם וישבע לבתוי עברי את
 הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה
 אלהיך נתן לך נחלה ²² כי אנכי מות בארץ זאת
 אני עבר את הירדן ואתם עברם וירושתם את

4 ועתה ישראל שמע אל החוקים ועל המשפטים
 אשר אנכי מלמד אתכם לעשותות-למען תחייו ובאתם
 וירושתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן
 לכם ² לא תחספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם
 ולא תנרגעו ממנו--לשמר את מצות יהוה אלהיכם
 אשר אנכי מצוה אתכם ³ עינייכם הראות את אשר
 עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלק
 אחרי בעל פעור--הشمידו יהוה אלהיך מקרוב ⁴
 ואתם הרבקים ביהוה אלהיכם-חיים לכלכם היום
⁵ ראה למדתי אתכם חוקים ומשפטים כאשר צוני
 יהוה אלהי לעשות כן--בקרב הארץ אשר אתם באים
 שמה לרשותה ⁶ ושמרתם ועשיתם--כי הוא חכמתכם
 ובינתכם לעני העמים אשר ישמעון את כל החוקים
 האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הנגידו זהה ⁷
 כי מי גוי נדול אשר לו אלהים קרבים אליו כי יהוה
 אלהינו בכל קראנו אליו ⁸ וממי גוי נדול אשר לו חוקים

הארץ הטובה הזאת ²³ השמרו לכם פן תשכחו את בפניו בכחו הנדרל מצרים ³⁸ להוריש נויים נדלים ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיהם לכם ועצמים מתק-מן-פניך להביאך לחתת לך את ארצם נחלה--כיום הזה ³⁹ וידעת היום והשבת אל לבך אליהיך אש אכללה הוא אל קנא ²⁵ כי חolid בניים בניים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיהם פסל תמנות כל ועשיהם הרע בעני יהוה אלהיך להכעיסו ²⁶ העידתי בכם היום את השמיים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשותה לא תאריכון ימים עליה כי השמד תשמדון ²⁷ והפין יהוה אתכם בעמים ונשרתם מתי מספר בנויים אשר ינהג יהוה אתכם שם ²⁸ ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עז ואבן--אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחן ²⁹ ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצתאת כי תדרשו בכל לבך ובכל נפשך ³⁰ בצר לך-- ומצאך כל הדברים האלה באחריות הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקהלו ³¹ כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפא ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם ³² כי שאל נא למים הראשונים אשר היו לפניך למנ היום אשר ברא אלהים אדם שפט נחל ארנן ועד הר שיאן--הוא חרמון ⁴⁹ וכל הערבה עבר הירדן מורה ועד ים הערבה--תחת קול אלהים מדבר מותך האש כאשר שמית אתה--

אשרת הפסגה

5 ויקרא משה אל כל ישראל ואמור אליהם שמע ישראל את החוקים ואת המשפטים אשר אני דבר באזוניכם הימים ולמדתם אותם ושמרתם לעשות ² יהוה אלהינו כרת עמו ברית--בחרב ³ לא את אבותינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אנחנו אנחנו אלה מה היום כלנו חיים ⁴ פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר--מותך האש ⁵ אני עומד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגird לכם את דבר יהוה

ויהי ³⁴ או הנסה אלהים לבוא לקחת לו נוי מקרב נוי במת באחת ובמושתים ובמלחמות ובמלחמה ובידי חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים נדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים--לענין ³⁵acha הראת לדעת כי יהוה הוא האלhim אין עוד מלבדו ³⁶ מן השמיים השמייך את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ורבבו שמעת מותך האש ³⁷ ותחת כי אהב את אבותיך ויבחר בזדעו אחורי ויוצך

תאכלנו האש הנדרלה הזאת אם יספיקו אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד--ומתנו ²² כי מי כלبشر אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מותך האש כמוינו-²³ ויחי ²³ קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליו--ושמענו ועשינו ²⁴ ויישמע יהוה את קול דבריכם בברככם אליו ויאמר יהוה אליו שמעתי את קול דבריו העם הזה אשר דברו אליו--היוטיבו כל אשר דברו ²⁵ מי יתן והיה לבכם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי--כל הימים למען ייטב להם ولבנייהם לעלם ²⁶ לך אמר להם שובו לכם לאהלייכם ²⁷ ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצווה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנחנו נתן להם לרשותה ²⁸ ושמירתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אחכם לא תסרו ימיין ושמאל ²⁹ בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אחכם-תלכו למען תחיוון וטוב لكم והארכתם ימים

בארץ אשר תורשון

6 וזאת המצווה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אחכם--לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשותה ² למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתו ומצוותו אשר אנחנו מצוך אתה ובנק ובנק כל ימי חייך--ולמען יאריכון ימיך ³ ושמיית ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבונן מארך אשר דבר יהוה אלהיך לך--ארץ זבת הלב ודבש ⁴ שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד ⁵ ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מארך ⁶ והיו הדברים האלה אשר אנחנו מצוך היום--על לבך ⁷ ושננתם לבנייך ודברת בהם בשבחך בכחיך ובכחך בדרך ובשבך ובכומך ⁸ וקשרתם לאות על ידך והוא לטעפת בין עיניך

כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר **6** אני יהוה אלהיך אשר הוציאתי מארץ מצרים מבית עבדים לא יהיה לך אלהים אחרים על פניו **7** לא תעשה לך פסל כל תמורה אשר בשם ממעל ואשר בארץ מתחת--ואשר במים מתחת לארץ ⁸ לא תשתחווה להם ולא תעבדם כי אגדי יהוה אלהיך אל קנא--פקד עון אבות על בניים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי ⁹ ועשה חסד לאלפיים--לאהבי ולשמרי מצותיו (מצותיו) ¹⁰ לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא יקרה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא ¹¹ שמור את יום השבת לקדרשו כאשר צוק יהוה אלהיך ¹² שת ימים תעבד ועשה כל מלאכתך ¹³ ויום השביעי--שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנק ובנק ועבדך ואמתך ושורך וחמורך וכל בהמתך ונגרך אשר בשעריך--למען ינוח עבדך ואמתך כmock ¹⁴ וזכורת כי עבד היה באرض מצרים וכי צוק יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נתואה על כן צוק יהוה אלהיך לעשות את יום השבת ¹⁵ כבד את אביך ואת אמך כאשר צוק יהוה אלהיך--למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך ¹⁶ לא תרצח ולא תנגע ולא תגונת ברעך עד שוא ¹⁷ ולא תחמוד את רעך ולא תהואה בית רעך שרדו ועבדו ואמתו שוררו וחמורו וכל אשר לרעך ¹⁸ את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מותך האש הענן והערפל--kol נדול ולא יסף ויכתבם על שני לחת אבניים ויתנס אליו ¹⁹ ויהי כשמעכם את הקול מותך החשך וההר בער באש ותקרבון אליו כל ראשי שבטים ווקניכם ²⁰ ותאמרו הן הראננו יהוה אלהינו את כבדי ואת גדרלו ואת קלו שמענו מותך האש הום זהה ראנינו כי דבר אלהים את האדם והי ²¹ ועתה למה נמות כי

וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך ¹⁰ והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב--לחתך לך עדים נדלה ושבת אשר לא בנית טובותיהם מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברית החזובים אשר לא חצתה כרמים זיויתים אשר לא נטעטה ואכלת ושבעת ¹¹ השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים ¹² את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע ¹³ לא תלכון אחריהם אלהים אחרים--מאלהי העמים אשר סביבותיכם ¹⁴ כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך לך והשميدך מעל פni האדמה ¹⁵ לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במשה ¹⁶ שומר תשמرون את מצות יהוה אלהיכם وعدתיו וחקיו אשר צוך ¹⁷ ועשית היישר והטוב בעני יהוה--למען ייטב לך ובאת ירושת הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבותיך ¹⁸ להדרך את כל איביך מפניך כאשר דבר יהוה כי ישאלך בנהך מהר לאמר מה העדת והחקים וממצרים ביד חזקה ¹⁹ ויתן יהוה אותה ומפטים גדים ורים מצרים בפרעה ובכל ביתה--לעינינו ואותנו הוציא מכם--למען הביא אותנו לחתך לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו ²⁰ ויצנו יהוה לעשות את כל החוקים האלה ליראה את יהוה אלהינו--לטوب לנו כל הימים לחיינו כהיום הזה ²¹ וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המזווה הזאת לפני יהוה אלהינו--כאשר צנו

7 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשותה ונשל גנים רבים מפני החתי והנרגשי והאמרוי והכנעני והפזרוי והחווי והיבוסי--שבעה גנים

רביים ועצומים ממרק ² ונתנים יהוה אלהיך לפניך--

ולא תחנן ³ ולא תחתן בס בתך לא חתן לבנו וכתו לא תחק לבنك ⁴ כי יסיד את בנך מאחורי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בהם והשميدך מהר כי אם כה תעשו להם--mobachthim התצוא ומצבתם תשברו ואシリתם תגדרוון ופסיליהם תשרפון באש כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לך בחר יהוה ⁶ אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני הארץ ⁷ לא מרכיבם מכל העמים השק יהוה בהם--ויבחר בהם כי אתם המעת מכל העמים כי מabitat יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע מעל פני הארץ ⁸ לא תנסו את יהוה אלהיכם על-abticם החזיא יהוה אתכם ביד חזקה ויפרך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים ⁹ וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלים האל הנאמן--שמר הבירתו והחסדר לאהבו ולשמרי מצותו לאף דור ומשלם לשנאו אל פניו להאבידו לא אחר לשנאו ¹⁰ אל פניו ישלם לו ¹¹ ושמרת את המצווה ואת החקים ואת המשפטים אשר אני מצוק היום--לעשותם ¹² והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשותם אותם--ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך ¹³ ואהברך וברכך וצריך שנר אלף ועתרת צאנך על הארץ אשר נשבע לאבותיך לחתך לך ¹⁴ ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה לך עקר ועקרה ובבהתך ¹⁵ והסיר יהוה ממרק כל חלי וכל מרדי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם לך ונתנים בכל שגאיך ¹⁶ ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך-- לא תחוס עינך עליהם ולא תעבר את אלהיהם כי מוקש הוא לך ¹⁷ כי תאמր בלבך רביהם הגויים

האללה ממני איך אוכל להודיעם ¹⁸ לא תירא מהם זכר תוכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרטה ולכל בבקעה ובחר ⁸ ארץ חטה ושערה וגפן ותנה ורמון הארץ ⁹ אשר לא במסכתה חאכל מקרים ¹⁹ המשת הנדרת אשר ראו ענייך והאתה והמפטזים והיד החזקה והזרע הגטויות אשר חואצך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם ²⁰ וכן את הצרעה ישלה יהוה אלהיך גם עד אבד הנשארים והנסתרים- מפניך ²¹ לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל נדול ונורא ²² ונשל יהוה אלהיך את הגנים האל מפניך- מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עלייך חות השדרה ²³ ונחנם יהוה אלהיך לפניך והם מהומה גדלה עד השמדם ²⁴ וננתן מלכיהם בידך והאבגדת את שם מתחת השמים לא יוציאב איש בפניך עד השמדך אתם ²⁵ פסילי אלהיהם תשפרון באש לא תחמוד כסוף וזהב עליהם ולקחת לך- פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא ²⁶ ולא תביא תועבה אל ביתך והיות חרם כמו שקו תשקצנו ותשב תtabענו כי חרם הוא

8 כל המצויה אשר אני מצוך היום-תשמרן לעשות למען תחיוון ורביות ובאתם וירושתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם ² זוכרת את כל הדרך אשר חוליך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה- במדבר למען ענתך לנתק לדעת את אשר בלבך התשמר מצותו- אם לא ³ ווענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידען אבותיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבודו יהיה האדם- כי על כל מוצא כי יהוה ייחיה האדם ⁴ שמלתך לא בלילה מעליך ורגליך לא בצדקה- זה ארבעים שנה ⁵ וידעתם כי יהוה אלהיך הוא ייסר איש את בנו יהוה אלהיך עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך ⁶ ושמרת את מצות יהוה אלהיך לכלתך בדרכיו וליראה אותו ⁷ כי יהוה אלהיך מביאך מהר כאשר דבר יהוה לך ⁴ אל תאמר בלבך

בהדרך יהוה אלהיך אתם מלוּפְנֵיך לאמור בצדקתי
 הביאני יהוה לרשות את הארץ הזאת וברשעת הגויים
 אלה יהוה מורישים מפניך ⁵ לא בצדקהך ובישר
 לבבך אתה בא לרשות את ארצם כי ברשותה הנוּי
 אלה יהוה אלהיך מורישים מפניך ולמען הקום את
 הדבר אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק
 וליעקב ⁶ וידעת כי לא בצדקהך יהוה אלהיך
 נתן לך את הארץ הטובה הזאת-- לרשותה כי עם
 קשה ערכך אתה ⁷ זכר אל תשכח את אשר הקצתה
 את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת
 מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרמים
 היוּתם עם יהוה ⁸ ובחרב הקצתה את יהוה ויתאנך
 יהוה בכם להשמדיך ⁹ בعلתי ההרדה לךחת
 לוחת האבניים לוחת הברית אשר כרת יהוה עמכם
 ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה--לחם לא
 אכליות ומים לא שתירתי ¹⁰ ויתין יהוה אליו את שני
 לוחת האבניים- כתבים באצבע אליהם ועליהם ככל
 הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוּך האש-
 ביוּם הקhalb ¹¹ ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים
 לילה נתין יהוה אליו את שני לוחת האבניים--לוחות
 הברית ¹² ויאמר יהוה אליו קום רד מהר מזה--
 כי שחת עמק אשר הוֹצָאת מצרים סרו מהר מэн
 הדרך אשר צויתם--עשו להם מסכה ¹³ ויאמר יהוה
 אליו אמר ראיינו את העם הזה והנה עם קשה ערכ
 הוא ¹⁴ הרך מנני ואשmediם ואמחה את שם מותחת
 השמיים ואעשה אותו לנו עצום ורב מננו ¹⁵ ואבן
 וארד מן ההר וההר עבר באש ושני לוחת הברית
 על שני ידי ¹⁶ וארא והנה חטאיהם ליהוה אלהיכם--
 עשיהם לכם עגל מסכה סרתם מהר--מן הדרך אשר
 צויתם יהוה אתכם ¹⁷ ואחפש בשני הלחת ואשלכם
 מעל שני ידי ואשברם לעינייכם ¹⁸ ואחנপל לפני

וְאֵת הַגּוֹרָתָה אֱלֹהָה אֲשֶׁר רָאוּ עִנֵּיךְ ²² בְּשְׁבָעִים נְפֵשׁ יַרְדֵּן אַבְתִּיךְ מִצְרִימָה וְעַתָּה שְׁמֵךְ יְהוָה אֱלֹהִיךְ כָּכָבְדִּי הַשָּׁמִים לְרַב

11 וְאֶחֱבָת אֱתָה יְהוָה אֱלֹהִיךְ וְשִׁמְרָת מִשְׁמַרְתְּךָ וְחַקְטוּ וְמִשְׁפְּטוּ וְמִצְוְתוֹ--כָּל הַיּוֹם ² וַיַּדְעָתָם הַיּוֹם כִּי לֹא תִּאֲתַת בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יִדְעַו וְאֲשֶׁר לֹא רָאוּ אֶת מֹסֵר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת גָּדוֹלָה--אֶת יְדֵוֹ הַחֻזְקָה וּזְרוּעוֹת הַנְּטִיָּה ³ וְאֶת אַתְּתָיו וְאֶת מְעַשְּׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרִים--לְפִרְעָה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וְלִכְלֵל אֶרְצֵךְ ⁴ וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְחִילְמִידְךָ לְסָסְיִו וְלַרְכָּבְךָ אֲשֶׁר חַזִּיף אֶת מַיִם סּוֹף עַל פְּנֵיכֶם בְּרַדְפָם אַחֲרֵיכֶם וַיַּאֲכָדֵם יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה ⁵ וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְכֶם בְּמִדְבָּר עַד בָּאַכְם עַד הַמָּקוֹם הַזֶּה ⁶ וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָתֵךְ וְלְאַבְרִים בְּנֵי אַלְיָאָב בֶּן רָאוּבָן אֲשֶׁר פָּצַת הָאָרֶץ אֶת פִתְחָה וְתִבְלָעָם וְאֶת בְּתִיהם וְאֶת אֲهָלֵיכֶם--וְאֶת כָל הַיקּוֹם אֲשֶׁר בְּרָגְלֵיכֶם בְּקָרְבָּן יִשְׂרָאֵל ⁷ כִּי עַיְינֵיכֶם הָרָאת אֶת כָל מִעְשֶׁה יְהוָה הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה ⁸ וְשִׁמְרָתְךָ אֶת כָל המזוהה אשר אני מצוך הַיּוֹם--לְמַעַן תְּחַזּוּ וּבְאתָם וַיַּרְשָׁתֶם את הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּם עֲבָרִים שָׁמָה לְרַשְׁתָה ⁹ וּלְמַעַן תָּהִרְיכוּ יָמִים עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתֵיכֶם לְתֵת לְהֶם וּלְזֹרְעָם--אָרֶץ זֶבֶת חָלֵב וּדְבָשָׁה ¹⁰ כִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָה לְרַשְׁתָה--לֹא כָּרֶץ מִצְרִים הוּא אֲשֶׁר יִצְאָתֶם מִשְׁמָךְ אֲשֶׁר תְּזֻרַּע אֶת זָרַעַךְ וְהַשְׁקִית בְּרָגְלֵךְ כִּנְן הַירְקָה ¹¹ וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּם עֲבָרִים שָׁמָה לְרַשְׁתָה--אָרֶץ הַרִּים וּבְקַעַת לְמַטְרֵה הַשָּׁמִים תְּשַׂתְּחָה מִים ¹² אָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהִיךְ דָרַשׁ אַתָּה תְּמִיד עַיִן יְהוָה אֱלֹהִיךְ בָהּ-- אֱלֹהִיךְ מְרַשִּׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה ¹³ וְהִיא אֶם שְׁמַעַת הַשָּׁמָעוֹ אֶל מִצְוֹתוֹ אֲשֶׁר אַנְכִי מִצְוָה אֶתְכֶם הַיּוֹם-- לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוּ בְּכָל לְבָבְכֶם וּבְכָל נֶפֶשְׁכֶם ¹⁴ וַיְהִי מָטֵר אֶרְצֵיכֶם בְּעַתּוֹ יְוָה

מִכְתָּב הַדָּרָאשׁוֹן אֶת עַשְׁרַת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דָבַר יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּהָר מֹתָק הַאֲשֶׁר בַּיּוֹם הַקְהָל וַיַּתְּמִם יְהוָה אֱלֹהִיךְ וְאֶפְןָ וְאֶרְדָן מִן הַהָר וְאֶשְׁמָם אֶת הַלְּחָת בְּאַרְנוֹן אֲשֶׁר עִשְׂיוֹ יְהוָה שֶׁכָּאֵשֶׁר צַוִּין יְהוָה ⁶ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִשְׁעָן מִבְּאָרֶת בְּנֵי יִעֱקָן--מִוסְרָה שֶׁמֶת אַהֲרֹן וַיַּכְבֵּר שֶׁ וַיְכַהֵן אֶל עֹזֶר בֶּן תְּחַתְּיו ⁷ מִשְׁמָם נִשְׁעָן הַנְּגָנָדָה וְמִן יְהוָה אֲשֶׁר צַוִּין יְהוָה ⁶ בְּעַת הַהָר הַבְּדִיל יְהוָה אֲתָה שֶׁבֶט הַלְּיוֹ לְשָׁאת אֶת אַרְנוֹן בְּרִית יְהוָה-- לְעַמְדָן לִפְנֵי יְהוָה לְשָׁרֶתוֹ וּלְבָרֶךְ בְּשָׁמוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה ⁹ עַל כֵּן לֹא הָיָה לְלֹוי חַלְקָן וְנַחַלָּה--עַם אֲחֵי יְהוָה הַוָּא נִחְלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דָבַר יְהוָה אֱלֹהִיךְ לוֹ ¹⁰ וְאֶנְכִי עַמְדָתִי בְּהָר כִּים הַרְאָשָׁנִים--אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וַיַּשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהִים בְּפָעַם הַהָר-- לֹא אָבָה יְהוָה הַשְׁחִיתךְ ¹¹ בְּזַהֲרֵב יְהוָה אֱלֹהִים קָום לְקַדְשָׁךְ לְמַסְעָה לְפָנֵי הָעָם וַיַּבְאֵוּ וַיַּרְשְׁוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע תְּלַאתְמִת לְתֵת לְהֶם ¹² וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל--מִה יְהוָה אֱלֹהִיךְ שָׁאל מַעֲמֵךְ כִּי אִם לִירָא אֶת יְהוָה אֱלֹהִיךְ לְלַכְתָּ בְּכָל דֶּרֶכְךָ וְלֹא הָבֵה אֶתְכָו וּלְעַבְדָּתָה יְהוָה אֱלֹהִיךְ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נֶפֶשְׁךָ ¹³ לְשִׁמְרָה אֶת מִצְוֹתֶךָ וְאֶת חֲקֹתֶךָ אֲשֶׁר אַנְכִי מִצְוָה הַיּוֹם--לְטַבְלָה לְקַדְשָׁךְ ¹⁴ הַזָּהָר לִיהְוָה אֱלֹהִיךְ הַשָּׁמִים וְשְׁמֵי הַשָּׁמִים הָרָץ וְכָל אֲשֶׁר בָה ¹⁵ רַק בְּאַבְתִיךְ חַשְׁקָה יְהוָה לְאַהֲבָה וְכָל אֲשֶׁר בָה ¹⁶ וּמְלַחֵם אֶת עַרְלָת לְבָבְכֶם וּעַרְפָּכֶם--לֹא תִקְשׁוּ עַד ¹⁷ כִּי יְהוָה אֱלֹהִיכֶם--הַוָּא אֱלֹהִי הָאָלָהִים וְאֶתְנִי הָאָדָנִים הָאָלָל הַגְּנָל הַגְּנָבָר וְהַנְּרוֹא אֲשֶׁר לֹא יִשְׁאָ פְנִים וְלֹא יִקְחָ שַׁחַד ¹⁸ עַשְ׈ה מִשְׁפָט יְתּוֹם וְאַלְמָנָה וְאֶהָבָנָדָר לְתֵת לוֹ לְחִמָּה וְשִׁמְלָה ¹⁹ וְאֶהָבָתָם אֶת הַגְּנָר כִּי גְדוּרִים הַיִתְהָם בָּאָרֶץ מִצְרִים ²⁰ אֶת יְהוָה אֱלֹהִיךְ תִּירָא אֶתְכָו וּבְוֹתְרָךְ וּבְשָׁמוֹ תִּשְׁבַּע ²¹ הַוָּא תִּהְלַתְךְ וְהַוָּא אֱלֹהִיךְ--אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת הַגְּנָלָת

הישב בערבה-- מול הגלגל אצל אלוני מרה ³¹ כי אתם עברים את הירדן לבא לרשota את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירושתם אתה וישבתם בה ³² ושמרתם לעשות את כל החקים ואות המשפטים אשר אני נתן לפניכם היום

12 אלה החקים והמשפטים אשר תשמרו לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבותיך לך לרשota כל הימים--אשר אתם חיים על הארץ ² אבד תאבורו את כל המקומות אשר עבדו שם הגויים אשר אתם ירשים אתם--את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הנבעות ותחת כל עץ רענן ³ ונתחותם את מזבחתם ושבירתם את מצביהם ואשריהם השרפון באש ופסלי אלהיהם מגדנון ואבדתם את שם מן המקום ההוא ⁴ לא תעשׂן כן ליהוה אלהיכם ⁵ כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטייכם לשום את שמו שם--לשכנו תדרשו ובאת שמה ⁶ והבאתם שמה על תחיכם זובחיכם ואות מעשrichtיכם ואת תרומה ידיכם ונדריכם ונדרתיכם ובכורת בקריכם וצאניכם ⁷ ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלה ידיכם ובתייכם--אשר ברך יהוה אלהיך ⁸ לא תעשׂן--ככל אשר אנחנו עושים פה היום איש כל הייש בעניינו ⁹ כי לא באחים עד עתה--אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך ¹⁰ ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנהיל בטה ¹¹ והוא מקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם--שמה תביאו את כל אשר אני ידיכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה ¹² ושמחתם לפני יהוה אלהיכם--אתם ובנים ובנותיכם שעבדיכם ומתחיכם וhalbוי אשר בשעריכם כי אין

ומליךוש ואספה דגnek ותירשך ויצחרך ¹⁵ ונחתי עשב בשדרך לבהמתך ואכלת ושבעת ¹⁶ המשמרו לכם פן יפתח לבבכם וסדרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתוחיתם להם ¹⁷ וחורה אף יהוה בכם ועצרא את השמיים ולא יהיה מטר והאדמה לא תנתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ טבה אשר יהוה נתן לכם ¹⁸ ושמחתם את דבריו אלה על לבבכם ועל נשכם וקשרתם אותם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם ¹⁹ ולמדתם אותם את בניכם לדברם בשbatchך בכיתך ובכלתך בדרך ובשבך ובkomך וכתחתם על מזוזות ביתך ובשעריך ²¹ למען רבבו ימיכם וימי בנייכם על הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לחתת להם--כימי השמיים על הארץ ²² כי אם שמר תשמרו את כל המצווה הזאת אשר אני מצוה אתכם--לעשתה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו--ולדבקה בו ²³ והוריש יהוה את כל הגויים האלה מלפניכם וירושתם נוים גדרלים עצמינים מכם ²⁴ כל המקום אשר תדרך כף רגלום בו--לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון--יהיה נבלכם ²⁵ לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראים יתין יהוה אלהיכם על פנו כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר لكم ראה אני נתן לפניכם--היום ברכה וקללה ²⁷ את הברכה--אשר חשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אני מצוה אתכם הימים ²⁸ ודקלה אם לא השמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסדרתם מן הדרך אשר אני מצוה אתכם היום לכת אחורי אלהים אחרים--אשר לא ידעתם ²⁹ וזה יビיאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שם לרשota--ונתתא את הברכה על הר גרים ואת הקללה על הר עיבל ³⁰ הלא מה בעבר הירדן אחורי דרך מבוא המשמש בארץ הכנען

יברית יהוה אלהיך את הנויים אשר אתה בא שמה
לרשת אותן-מנין וירשת אותם וישבת בארץם ³⁰
השמר לך פן תנקש אחריהם אחריו השמדם מנין
ופן תדרש לאליהם לאמר איך יעבדו הנויים
האלוה את אליהם ואעשה כן נם אני ³¹ לא תעשה
כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו
לאלהיהם-כי נם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו
ב האש לאלהיהם ³² זאת כל הדבר אשר אני מצוה
אתכם-אתו תשמרו לעשות לא חסף עלייו ולא תנרע
מןנו

13 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן
אליך אותן או מופת ² ובאות והמופת אשר דבר
אליך לאמר נלכה אחריהם אחרים אשר לא
ידעתם-ונעבדם ³ לא תשמע מעל דברי הנביא ההוא
או אל חלום החתום כי מסנה יהוה אלהיכם
אתכם לדעת היישם אהבים את יהוה אלהיכם בכל
לבבכם ובכל נפשכם ⁴ אחריו יהוה אלהיכם תלכו
ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואטו
תעבדו ובו תדבקו ⁵ והנביא ההוא או חלם החתום
ההוא יומת כי דבר סורה על יהוה אלהיכם המוציא
אתכם מארץ מצרים וഫך מבית עבדים-להריך
מן הדרך אשר צוק יהוה אלהיך לילכת בה ובערת
הרע מקרבך ⁶ כי ישחק אחיך בן אמך או בנד או
בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשה--בסתור
לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת
אתה ואביך ⁷ מאלדי העמים אשר סביבותיכם
הקרבים אליך או הרחוקים מך--מקצה הארץ ועד
קצת הארץ ⁸ לא תאהבה לו ולא תשמע אליו ולא
תחוס עיניך עלייו ולא תחמל ולא תכסה עליו ⁹ כי הרג
תחרנויך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם
באחרונה ¹⁰ וסקלותו באבניים ומות כי בקש להריך

לו חלק ונחלה אתכם ¹¹ השמר לך פן תעלה עליך
בכל מקום אשר תראה ¹² כי אם במקום אשר יבחר
יהוה באחד שבטייך--שם תעלה עליך ושם תעשה
כל אשר אני מצוך ¹³ רק בכל אות נשך טוב
ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך--
בכל שעיריך הטהמא והטהור יאכלנו צבי וכאל ¹⁴
רק הדם תאכלו על הארץ תשפכנו כמים ¹⁵ לא
תוכל לאכל בשעריך מעשר דגnek ותירשך ויצחרך
ובכורת בקריך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדרתיך
ותרומה יידך ¹⁶ כי אם לפניו יהוה אלהיך יאכלנו
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו--אתה ובנק ובטך
ועברך ואמתך והלווי אשר בשעריך ושמחה לפני
יהוה אלהיך בכל משליח יידך ¹⁷ השמר לך פן תזוב
את הלווי כל ימיך על אדמתך ¹⁸ כי ירחיב יהוה
אליך את גבלך כאשר דבר לך ואמרת אלה
בר שרי תואה נשך לאכלبشر--בכל אות נשך
תאכל בשר ¹⁹ כי ירחק ממך המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשום שם וזכחה מבקריך ומצאנך
אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך--ואכלת בשעריך
בכל אות נשך ²⁰ אך כאשר יאכל את הצבי ואת
הail--כן יאכלנו הטהמא והטהור ייחדו יאכלנו ²¹ רק
חזק לבתי אכל הדם כי הדם הוא הנשך ולא תאכל
הנפש עם הבשר ²² לא תאכלנו על הארץ תשפכנו
כמים ²³ לא יאכלנו--למען ייטב לך ולבניך אהריך
כי תעשה היישר בעני יהוה ²⁴ רק קדריך אשר יהו
ליך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה
ועשית עליך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך
ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר
תאכל ²⁵ שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר
אני מצוך למען ייטב לך ולבניך אהריך עד עולם--
כי תעשה הטוב והישר בעני יהוה אלהיך ²⁶ כי

על יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית האכלו ¹⁰ וכל אשר אין לו סנפיר וקشكשת לא האכלו--טמא הוא לכם ¹¹ כל צפור טהרה האכלו ¹² וזה אשר לא האכלו מהם הנשר והפרס והעוניה ¹³ וחדרה ואת הארץ יהודה למנה ¹⁴ ואת כל ערב למינו ¹⁵ ואת בת היינה ואת התחמס ואת השוף ואת הנץ למנהו ¹⁶ את הכסוס ואת הינשוף והתנסמת ¹⁷ והקאת ואת הרחמה ואת השלב ¹⁸ והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעתלף ¹⁹ וכל שער העוף טמא הוא לכם לא יאכלו ²⁰ כל עוף טהור האכלו ²¹ לא האכלו כל נבלה לנגר אשר בשעריך תנתנה ואכלה או מכר לנכרי--כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא הבשל נדי בחלב amo ²² عشر תעשר את כל התבאות זרעד היצא השדה שנה ²³ ואכלת לפני יהוה אלהיך במקומ אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דנוק תירשך ויצחרך ובכורת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך--כל החיים ²⁴ וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו--כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שם כי יברך יהוה אלהיך ²⁵ ונחתה בכסף וצורת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ²⁶ ונחתה הכסף בכל אשר תאה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשער ובכל אשר חשה לך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחה אתה וביתך ²⁷ והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלת עמק ²⁸ מקצת שלוש שנים תוציא את כל מעשר התבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך ²⁹ ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלת עמק והנרג והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו--למען יברך יהוה אלהיך בכל מעשה ידק אשר תעשה

15 מקץ שבע שנים תעשה שמיטה ² וזה דבר השמטה--שמות כל בעל משה ידו או אשר ישנה ברעהו תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקشكשת

לא ינש את רעהו ואת אחיו כי קרא שmeta ליהוה 3
את הנכרי תנש ואשר יהיה לך את אחיך תשפט ידך
4 אפס כי לא יהיה לך אביו כי ברך יברך יהוה
בארץ אשר יהוה אליה נתן לך נחלה לרשותך רק
אם שמווע תשמע בקול יהוה אליה לשמר לעשות
את כל המצוות הזאת אשר אני מזכיר היום 6 כי יהוה
אליהיך ברכך כאשר דבר לך וזה עבתת נוים רבבים
ואתה לא חשבת ומשלת בנויים רבבים ובך לא ימושו
את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים

16 שמר את חדש האביב ועשה פסח ליהוה
אליהיך כי בחודש האביב הוציאך יהוה אליהיך
ממצרים- לילה 2 זובחת פסח ליהוה אליהיך צאן
ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם 3 לא
תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם
עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים- למען תזכור את
יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך 4 ולא יראה
ך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר
אשר תזבח בערב ביום הראשון- לבקר ולא תוכל
לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אליהיך
נתן לך 5 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אליהיך
לשכנן שמו- שם הזבח את הפסח בערב כבוא המשמש
מועד צאתך ממצרים 6 וכשلت ואכלת במקום אשר
יבחר יהוה אליהיך בו פונייה בבקר והלכת לאהלייך
8 ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת
ליהוה אליהיך- לא תעsha מלאכה 9 שבעת שבעה
תספר לך מה החל חרמש בקמה תחל בספר שבעה
שבועות 10 ויעשית חוג שבעות ליהוה אליהיך- מסת
נדבותך ידך אשר נתן כאשר יברך יהוה אליהיך 11
ושמחת לפני יהוה אליהיך אתה ובןך ובתך ועבדך
ואמוך והלווי אשר בשעריך והגנו והויתום והאלמנה
אשר בקרבך- במקומות אשר יבחר יהוה אליהיך לשכנן
שמו שם 12 וזכרת כי עבד היהת במצרים ושמרת

7 כי יהוה לך אביו מאחד אחיך באחד שעריך
בארץ אשר יהוה אליהיך נתן לך- לא תאמץ את
לבך ולא תקפש את ידך מאחיך האביו 8 כי פתח
תפתח את ידך לו והעבת תעביטנו די מחסרו אשר
יחסר לו 9 השמר לך פן יהוה דבר עם לבך בליעל
לאמור קרבנה שנת השבעה שנות השמטה ורעה עינך
באחיך האביו ולא תנתן לו וקרא עליך אל יהוה
והיה לך חטא 10 נתן תנתן לו ולא ירע לבך בתתק
לו כי בגלל הרבר הזה יברך יהוה אליהיך בכל
מעשך ובכל משלחך ידך 11 כי לא ייחד לאביו מקרוב
הארץ על כן אני מזכיר לאמר פתח תפתח את ידך
לאחיך לעיניך ולאביך בארץ 12 כי ימכר לך
אחיך העברי או העבריה- ועובדך שש שנים ובסנה
השביעית חשלחנו חפש מעמק 13 וכי חשלחנו חפש
מעמק- לא תשלחנו ריקם 14 העניק תעניך לו מצאנך
ומגרנן ומיקבר אשר ברכך יהוה אליהיך נתן לך
15 וזכרת כי עבד היהת בארץ מצרים ויפרך יהוה
אליהיך על כן אני מזכיר את הדבר הזה- היום 16
והיה כי יאמר לך לא יצא מעמק כי אהברך ואת
ביתך כי טוב לו מעמק 17 וולקחת את המרצע ונתחה
באנו ובידת והיה לך עבד עולם ואף לא מתק
תעשה כן 18 לא יקשה בעינך בשלוחך אותו חפשי
מעמק- כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים וברך

ועשית את החוקים האלה ¹³ חג הסכת תעשה לך
 שבעת ימים באספסך--מנרנך ומיקבר ¹⁴ ושמחתה
 בחנק אתה ובנק ובתק ועבדך ואמתך ולהלי והגר
 והיותם והאלמנה אשר בשעריך ¹⁵ שבעת ימים תחג
 ליוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברך
 יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית
 אך שמח ¹⁶ שלוש פעמים בשנה יראה כל זוכרך את
 פניו יהוה אלהיך במקום אשר יבחר--בתהן המצוות
 ובחג השבעות ובחג הסוכות ולא יראה את פניו יהוה
 ריקם ¹⁷ איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר
 נתן לך ¹⁸ שפטים וشرطים תתן לך בכל שעריך
 אשר יהוה אלהיך נתן לך לשפטיך ושפטו את העם
 משפט צדק ¹⁹ לא תהה משפט לא תכיר פנים ולא
 תקח שחדר--כי השחר יעור עני חכמים ויסוף דבריו
 צדיקים ²⁰ צדק צדק תרדף--למען תהיה וירשת את
 הארץ כל עז אצל מזבח יהוה אלהיך--אשר תעשה
 לך ²¹ ולא תקיים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך
17 לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה
 בו מום--כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא ²
 כי מצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך
 נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעני
 יהוה אלהיך--לעבר בריתו ³ וילך ויעבד אלהיהם
 אחרים ווישתו להם ולשמש או לירח או לכל צבא
 השמיים--אשר לא צויתי ⁴ זה גנד לך ושמעת ודרשת
 היטיב--והנה אמת נכוון הדבר נעשה התועבה הזאת
 בישראל ⁵ והווצאת את האיש הזה או את האשה
 שהוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך--
 את האיש או את האשה וסקלתם באבני ומתו ⁶
 על פי שנים עדים או שלשה עדים--יוםת המת לא
 יומת על פי עד אחד ⁷ ייד העדים תהיה בו בראשנה

הוא ובנו בקרב ישראל

ואשר ידבר בשם אלהים אחרים--ומת הנביא ההוא ²¹ וכוי תאמר לבבך איך נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה ²² אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא--הוא חדבר אשר לא דברו יהוה בודון דברו הנביא לא תנור ממנו

19 כי בירית יהוה אליהיך את הגנים אשר יהוה אליהיך נתן לך את ארצו וירושתם וישבתם בערים ובכities ² שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארץך-- אשר יהוה אליהיך נתן לך לדרשתה ³ תכין לך הדריך ושלשת את גבול הארץ אשר ינחילך יהוה אליהיך והיה לנו שמה כל רצח ⁴ וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחוי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתרמל שלשים ⁵ ואשר יבא את רעהו בעיר לחטב עצים ונדחה ידו בגרזין לכרת העץ ונשל הכרזול מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה--וחוי ⁶ פין ירדף גאל הדם אחרי הרצח כייחם לבבו והשינו כי ירבה הדריך והכחיו נשפלו אין משפט מות כי לא שנה הוא לו מתמול שלשים ⁷ על כן אנכי מצוק לאמר שלוש ערים תבדיל לך ⁸ ואם ירחיב יהוה אליהיך את גובלך כאשר נשבע לאבותיך ⁹ ונתן לך את כל הארץ אשר דבר تحت לאבותיך ⁹ כי תשמר את כל המצווה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוק היום לאhabה את יהוה אליהיך וללכת בדרכו כל הימים--ויספה לך עוד שלוש ערים על השלש האלה ¹⁰ ולא ישפרק דם נקי בקרוב הארץ אשר יהוה אליהיך נתן לך נחלה והיה עלייך דמים ובוכי יהיה איש שנה לרעהו וארב לו וקם עלייו והכחיו נשפלו ונס אל אחת הערים האל ¹¹ ושלחו זקניהם עירנו ולקחו אותו ¹² וזה היה אחד ביד נאל הדם--ומת ¹³ לא תחוס עינך עלייו ובערת דם תנקוי מישראל וטוב לך ¹⁴ לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראננים--בנהלך אשר

לא יהיה לכהנים הלוים כל שבט לוי חלק ונחלה--עם ישראל אש יהוה ונחלתו יאלון ² ונחלה לא יהיה לו בקרוב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו ³ זהה יהוה משפט חכמים מאת העם מאת זבחיו הזהב--אם שור אם שהו נתן לכהן הזרע והלחמים והקבה ⁴ ראשית דגנכ' תירשך ויזהרכ' וראשיתנו צאנך--תתן לו ⁵ כי בו בחר יהוה אליהיך-- מכל שבטייך לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים ⁶ וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא נר שם ובא בכל אותן נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה ⁷ ושרת בשם יהוה אליהיך--כל חלק אחיו הליים העמידים שם לפני יהוה ⁸ חלק כחلك אחיו הליים העמידים שם לפני יהוה ⁸ חלק כחلك יאללו בלבד ממכוו על האבות ⁹ כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אליהיך נתן לך--לא תלמד לעשות תועבת הגנים החים ¹⁰ לא ימצא לך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשוף ¹¹ וחבר חבר ושאל אוב וידענו ודרש אל המתים ¹² כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגנול התועבת האלה יהוה אליהיך מורייש אותם מפניך ¹³ תמים תהיה עם יהוה אליהיך ¹⁴ כי הגנים האלה אשר אתה יורש אתם--אל מעננים ועל קסמים ישמעו ואתה--לא כן נתן לך יהוה אליהיך ¹⁵ נביא מקרוב מאחדך כמו יקים לך יהוה אליהיך אליו תשמעון ¹⁶ ככל אשר שאלת מעם יהוה אליהיך בחרב ביום הקהיל לא אמר לא אסף לשמע את קול יהוה אליה ואת האש הנדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות ¹⁷ ויאמר יהוה אל' הייטיבו אשר דברו ¹⁸ נביאים אקים להם מקרוב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו ¹⁹ וזה היה האיש אשר לא יسمع אל דברי אשר ידבר בשמי--אנכי אדרש מעמו ²⁰ אך הנביא אשר יוזד לדבר דבר בשם אתה אשר לא צויתיו לדבר

הנהל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשותה **15**
אם שלום תענוך ופתחה לך והיה כל העם הגמוץ**16**
ביה היו לך למס-ועבדך **12** ואם לא תשלים עמק
ועשתה עמק מלחמה-וצורת עלייה **13** וננתנה יהוה
אליהיך בידך וחכית את כל צורחה לפיקדך **14**
רק הנשים והטף והבבמה וכל אשר יהוה בעיר כל
שללה--תבו לך ואכלת את שלל איביך אשר נתן
יהוה אליהיך לך **15** כן תעשה לכל הערים הרחיקת
מקום מאר אשר לא מערי הגויים האלה הנה **16** רק
מעריו העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה-
לא תחיה כל נשמה **17** כי החרם תחריהם החתי
והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי--כאשר צוק
יהוה אלהיך **18** למן אשר לא ילמדו אתכם לעשות
כל חשבתם אשר עשו לאלהיהם וחתאתם ליוה
אליהיכם **19** כי תצורך אל עיר ימיים רבים להלחם
עליה לחפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזון--
כי ממנה האכל ואתו לא תחרת כי האדם עז השדה
לבא מפניך במצור **20** רק עז אשר תדרע כי לא עז
מאכל הוא--אתו תשחית וכרת ובנית מצור על העיר
אשר הוא עשה עמק מלחמה--עד רדתה

21 כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך לרשותה נפל בשדה לא נודע מי הכהן **2**
ויצאו זקניך ושפיטיך ומדדו אל הערים אשר סביבת
החלל **3** והיה העיר קרבבה אל החלל--ולקחו זקני
העיר ההוא ענלה בקר אשר לא עבד בה אשר לא
משכה בעל **4** ווהורד זקני העיר ההוא את הענלה
אל נחל איתון אשר לא עבד בו ולא יזרע וערפו
שם את הענלה בנחל **5** ונגשו הכהנים בני לוי--כי
בם בחור יהוה אלהיך לשratio ולברך בשם יהוה
בלבכם **6** והוא ככלה השטרים לדבר אל העם
ולפקידו שרי צבאות בראש העם **10** כי תקרב אל
העיר הקרים אל החלל--ירחצו את ידים על
עיר להלחם עליה--וקראת אליה לשלם בו והיה

לא יקומו עד אחד באיש לכל עון ולכל חטא בכל
חטא אשר יחתט על פי שני עדים או על פי שלשה
עדים--יקום דבר **16** כי יקום עד חמץ באיש לענות
בו סרה **17** ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני
יהוה לפניו הכהנים והשפטים אשר יהיו ביוםיהם הם
18 ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר
ענה באחיו **19** ועשיהם לו כאשר זם לעשות לאחיו
ובערת הרע מקרבק **20** והנסאים ישמעו ויראו ולא
יספו לעשות עוד דבר הרע זהה--בקרכך **21** ולא
תחוס עינך נפש עין בעין שנ בשן יד ביד רגל
ברגלו

20 כי יצא למלחמה על איביך וראיית סוס
ורכב עם רב מנק--לא תירא מהם כי יהוה אלהיך
עמך המעלך מארץ מצרים **2** והוא כרבכם אל
המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם **3** ואמר אליהם
שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם
אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפו ואל תערצו--
מןיניהם **4** כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם--להלחם
לכם עם איביכם להושיע אתכם ודברו השטרים

אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא
חנכו ירך וישב לבתו פן ימות במלחמה ואיש אחר
יחנכו **6** ומוי האיש אשר נטה כרם ולא חללו--ילך
וישב לבתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחולנו
וזומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה--ילך וישב
לbijתו פן ימות במלחמה ואיש אחר קתנה **8** ויספו
השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורכ
בלבכם **7** וישב לבתו ולא ימס את לבב אחיו
כלבבו **9** והוא ככלה השטרים לדבר אל העם
ופקדו שרי צבאות בראש העם **10** כי תקרב אל

(שפכו) את הדם הזה ועינינו לא ראו ⁸ כפער לעמך **22** לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך ² וגם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו--ואספתו אל תוך ביתך והוא עזבך עזבך כי תשעה הייש בעני יהוה ¹⁰ כי הנקי--מרקםך כי תשעה הייש בעני יהוה ¹⁰ כי יצא למלחמה על איביך ונתנו יהוה אלהיך בידך-- שבית שכיו טרוריאת בשכיה אשית יפתח תאר וחשכת בה ולקחת לך לאשה ¹² והבתאתה אל תוך ביתך גולחה את ראה ועשתה את צפרניה ¹³ והסירה את שמלה شبיה מעלייה וישבה בביתך ובכחתה את אביה ואת אמה יריח ימים ואחר כן תבוא אליה לפניהם ותעלתה והיתה לך לאשה ¹⁴ והיה אם לא חפצת ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים- לא תקח האם על הבנים ⁷ שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למן ייטב לך והארכת ימים ⁸ כי הבנה בית חדש ועשה מעקה לננד ולא חשם בנים האהובה והשנואה והבן הבקר לשנואה ¹⁶ והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו-- כלאים פן תקדש המלהה הזורע אשר תזרע ותבואת הכרם ¹⁰ לא תחרש בשור ובחמר ייחדו ¹¹ לא תלבש שעתנו צמר ופשתים ייחדו ¹² גודלים תשעה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה ¹³ כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה ¹⁴ ושם לה עלילת דברים והוציא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים ¹⁵ ולקח אבי הנער ואמה והוציאו את בתולי הנער אל זקני העיר--השערה ¹⁶ ואמר אבי הנער אל הוקנים מקרובך וכל ישראל ישמעו ויראו ²² וכי היה באיש חטא משפט מות--וחומרת ותלית אותו על עץ ²³ לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא-- כי קלחת אלהים תלו ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה

לאשה לא יוכל לשלחה כל ימי²⁰ ואם אמתה היה שלם וטבתם כל ימיך לעולם⁷ לא התהעב אדרמי כי אכן הוא לא תהעב מצרי כי ניר היה בארצו⁸ בנים אשר يولדו להם דור שלישי...יבא להם בקהל יהוה כי יצא מתחנה על איביך ונשמרת--מכל דבר רע¹⁰ כי יהיה בר איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילדה-- ויצא אל מחוץ למתחנה לא יבא אל תוך המתחנה וזה היה לפניו ערבות ירחץ במים וככבה המשמש יבא אל תוך המתחנה¹² ויד תהיה לך מחוץ למתחנה ויצאת תוך המתחנה¹³ ויתרד תהיה לך על אונך והיה בשבחך שמה חוץ¹⁴ אליהיך מטהליך בקרוב מתנק להצילך ולתת איביך חוץ וחפרתה בה ושבות וכסיטה את צאתך¹⁴ כי יהוה אליהיך מטהליך בקרוב מתנק להצילך ולתת איביך לפניה ויהיה מבחןיך קדוש ולא יראה לך עדות דבר שב מאחריך¹⁵ לא חסניך עבר אל אדניינו אשר ינצח אליך מעם אדניינו¹⁶ עמק ישב בקרובך במקום אשר יבחר באחד שעדריך--בטוב לו לא חוננו¹⁷ לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדרש מבני ישראל¹⁸ לא תבייא אתנן זונה ומהירות לבב בית יהוה אלהיך-- לא לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שנייהם¹⁹ לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך כל דבר אשר ישך²⁰ לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך--למען יברכך יהוה אלהיך בכל משליח ייך על הארץ אשר אתה בא שם להשתה²¹ כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא אחר לשלים כי דרש ידרשו יהוה אלהיך עמוק ויהיה לך חטא²² וכי תחדר לנדר-- לא יהיה לך חטא²³ מוצא שפטיך תשמר ועשית אשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיך כי תבא בכרכם רעך ואכלת ענבים לנפשך שביך ועל כליך לא תתן²⁵ כי תבא בקמות רעך וקטפת מלילות בידך וחרמש לא תניף על קמות רעך

24 כי יקח איש אשה ובבעליה ויהיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה עדות דבר--וכתב לה ספר

הדבר הזה לא נמצאו בתולמים לנער²¹ והוציאו את הנער אל פתח בית אביה וסקליהו אנשי עירה באבני ומזה--כי עשתה גבלה בישראל לונות בית אביה ובערת הרע מקרובך²² כי ימצא איש שכב עם אשה בעלת בעל ומזו גם שנייהם--האיש השכב נער בתוליה מארשה לאיש ומצחאה איש בעיר ושכב עמו²⁴ והוציאתם את שנייהם אל שער העיר ההוא וסקלהם אתם באבני ומזה--את הנער על דבר אשר לא צעה בעיר ואת האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרובך²⁵ ואם בשדה ימצא האיש את הנער המארשה והחזקוק בה האיש ושכב עמו ומת האיש אשר שכב עמו--לבדו²⁶ ולנער לא העשה דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש--כן הדבר הזה²⁷ כי בשדה מצאה צעה הנער המארשה ואין מושיע לה²⁸ כי מצא איש נער בתוליה אשר לא ארשה ותפשה ושכב עמו ונמצאו²⁹ ונתן האיש השכב עמו לאבי הנער-- חמשים כסוף ولو תהיה לאשה תחת אשר ענה--לא יוכל שלחה כל ימי³⁰ לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו

23 לא יבא פצעוע דכא וכורות שפכה בקהל יהוה לא יבא ממזר בקהל יהוה נם دور עשרי לא יבא לו בקהל יהוה³ לא יבא עמוני ומואבוי בקהל יהוה נם دور עשרי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם⁴ על דבר אשר לא קדרמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצתכם מצרים ואשר שכר עלייך את בלעם בן בעור מפותר ארם נהרים--לקללך⁵ ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפוך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך⁶ לא תדרש

כריתה ונתן בידה ושלחה מביתו ² ויצאה מביתו
 והלכה והיתה לאיש אחר ³ ושנאה האיש האחרון
 וכתב לה ספר כריתה ונתן בידה ושלחה מביתו
 או כי ימותה האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה ⁴
 לא יוכל עללה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה
 להיות לו לאשה אחריו אשר הטמאה--כי תועבה
 הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה
 אלהיך נתן לך נחלה ⁵ כי יקח איש אשה חדשה--
 לא יצא בצבא ולא עבר עלייו לכל דבר נקי יהוה
 לבתו שנה אחת ושם אותה אשר לקח ⁶ לא
 ichi כל רחמים ורכב כי נשפח הוא חבל ⁷ כי מצא איש
 נבך נשפח מהחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו--
 ומת הנבך והוא ובערת הרע מקרבד ⁸ השמר בנגע
 הצרעת לשמר מאר ולעשות ככל אשר יורו אתכם
 הכהנים הליים כאשר צויהם--תשמרו לעשות ⁹ זכור
 את אשר עשה יהוה אלהיך למורים בדרך בצתתכם
 ממצדים ¹⁰ כי תשא בראש מושתת מאותה--לא תבא
 אל ביתו לעתם עבטו ¹¹ בחוץ תעמד והאיש אשר
 אתה נשא בו יוציא אליך את העבות החוצה ¹² ואם
 איש עני הוא--לא תשכב בעבטו ¹³ השב תשיב לו
 את העבות כבאו המשם ושכב בשלמותו וברוך ולך
 תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך ¹⁴ לא תעש שכך
 עני ובין מאחיך או מניך אשר בארץ בשעריך
 ביוםו תתן שכרו ולא תבוא עליו המשם כי עני
 הוא ואליו הוא נשא את נשפו ולא יקרא عليك אל
 יהוה והיה בך חטא ¹⁵ לא יומתו אבות על בניים
 ובניים לא יומתו על אבות איש בחטאיהם יומתו ¹⁷ לא
 תהה משפט גדר יתום ולא תחבל בגדי אלמנה ¹⁸
 וזכרתי כי עבד היה במצרים ויפרך יהוה אלהיך
 שם על כן אני מצוק לעשות את הדבר הזה ¹⁹
 כי תקצר קציך בשיך ושכחת עמר בשדה לא

25 כי יהיה ריב בין אנשים וננסה אל המשפט
 ושפטום והצדיקו את הצדיק והרשעו את הרשע
 וזה יהיה אם בן הכוח הרשע--והפלו השפט והכח
 לפניו כדי רשותו במספר ³ ארבעים יכנו לא יסיף
 פן יסיף להכתו על אלה מכמה רבה ונקלה אחיך
 לעניין ⁴ לא תחסם שור בדישו ⁵ כי ישבו אחיהם
 יחדו ומטה אחר מהם ובין אין לו--לא תהיה אשת המת
 החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה
 יבמה ⁶ והיה הבכור אשר תלך--יקום על שם אחיו
 המת ולא ימחה שמו בישראל ⁷ וגם לא יחפש האיש
 לחקה את יבמה ועלתה יכמתו השערת אל הוקנים
 ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל--לא
 אבה יבמי ⁸ וקראו לו זקני עירו ודרכו אליו ועמדו
 ואמר לא חפצתי לך ⁹ וננסה יכמתו אליו לעני
 הוקנים וחליצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניה וענתה
 ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית
 אחיו ¹⁰ ונקרה שמו בישראל בית חלוץ הנעל ¹¹
 כי ינצח אנשים יהדו איש ואחו וקרבה אשת האחד
 להצליל את אישה מיד מכחה ושלחה יודה והחזיקה
 במבשו ¹² וקצתה את כפה לא תחוס עינך ¹³ לא
 יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדרלה וקטנה ¹⁴ לא
 יהיה לך בכיתך איפה ואיפה גדרלה וקטנה ¹⁵ אבן
 שלמה וצדקה יהיה לך איפה שלמה וצדקה יהיה לך--
 למען יאריכו ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך
 נתן לך ¹⁶ כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל

אשר צויתני לא עברתי מצוותיך ולא שכחתי ¹⁴ לא
אכלתי בבני מmino ולא עברתי ממן בטמא ולא נתה
מן למת שמעתי בקול יהוה אלהי--עשיתי ככל
אשר צויתני ¹⁵ וחשקופת מעון קדשך מן השם
וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתה
לנו--כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש
¹⁶ היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים
האללה--וاثת המשפטים ושמירת עשייתם בכל
לבך ובכל נפשך ¹⁷ את יהוה האמרת היום להיות
לך לאלים וללכת בדרכיו ולשמור חקי ומצוותיו
ומשפטיו--ולשםם בקהלו ¹⁸ ויהוה האמירך היום
להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמור כל
מצוותיו ¹⁹ ולתפקיד עליון על כל הגויים אשר עשה
לתחלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדר של יהוה
אליהיך כאשר דבר

27 ויצו משה זוקני ישראל את העם לאמר שמר
את כל המצוות אשר אני מצוה אתכם היום ² ויהיה
ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה
אליהיך נתן לך--והקמות לך אבני נדלות ושדרת
אתם בשיד ³ וכ כתבת עליהם את כל דברי התורה
זו--בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה
אליהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר
יהוה אלהי אבותיך לך ⁴ ויהיה בעברכם את הירדן
תקימו את האבני האלה אשר אני מצוה אתכם
היום בהר עיבל ושדרת אותם בשיד ⁵ ובנויות שם מזבח
לייהוה אלהיך מזבח אבני לא תנוף עליהם ברזל ⁶
אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית
עליו עiolת ליהוה אלהיך ⁷ וזבחת שלמים ואכלת
שם ושמחה לפני יהוה אלהיך ⁸ וכ כתבת על האבני
את כל דברי התורה זו--באר היטוב ⁹ וידבר
משה והכהנים הלוים אל כל ישראל לאמר הסכת

עשה על ¹⁷ זכור את אשר עשה לך מלך בדרך
בצאתכם מצרים ¹⁸ אשר קרך בדרך ויונב בר כל
הנחשלים אחריך--ו אתה עיף וונגע ולא ירא אלהים
¹⁹ ויהיה בختניהם יהוה אלהיך לך מכל איביך מסביב
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשותה--

תמחה את זכר מלך מתחת השם לא תשכח

26 והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה וירושתה וישבת בה ² ולקחת מראשית כל
פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך
נתן לך--ושמתת בטנה וחלכת אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשכן שמו שם ³ ובאת אל הכהן אשר
יהיה בימים ההם ואמרת אליו גנדתי היום ליהוה
אליהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו
لتחת לנו ⁴ ולקח הכהן הטנא מידך והניחו--לפני
מזבח יהוה אלהיך ⁵ ווענית ואמרת לפני יהוה אלהיך
ארמי אבד אבי וירד מצרים וינגר שם בימות מעת
ווייה שם לוי נדול עצום ורב ⁶ וירעו אתנו המצרים
ויעננוו ויתנו עליינו עבדה קשה ⁷ ונצעק אל יהוה
אליהי אבותינו וישמע יהוה את קלנו וירא את עניינו
ואת عملנו ואת לחצנו ⁸ ויזאננו יהוה מצרים ביד
חזקת ובורע נטויה ובمرا נדל--ובאותות ובפתחים ⁹
ויבאו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ
ובת חלב ודבש ¹⁰ ועתה הנה הבאתו את ראשית
פרי האדמה אשר נתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה
אליהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך ¹¹ ולביתך אתה
בכל השוב אשר נתן לך יהוה אלהיך--ולביתך אתה
והלווי והגר אשר בקרבך ¹² כי תכללה לעשר את כל
מעשר תבואתך בשנה השלישי--שנת המשער ונטה
ללווי לנגר ליחסם ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו ¹³
ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית
ונם נתתי ללווי ולנגר ליחסם ולאלמנה ככל מצותך

יצאו אליך ובשבעה דרכים ינוסו לפניך ⁸ יצו יהוה
 אתך את הברכה באסמייך ובכל משליח יידך וברכך-
 בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ⁹ יקימך יהוה
 לו לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות
 יהוה אלהיך והלכת בדרכיו ¹⁰ וראו כל עמי הארץ
 כי שם יהוה נקרא עליך ויראו מך בזוהתך יהוה
 לטובה בפְרִי בטנק ובפְרִי בהמתך ובפְרִי אַדְמָתֶךָ-
 על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לחתך לך ¹²
 יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמיים לחתת
 מטר ארץך בעתו ולברך את כל מעשה יידך והלויה
 נוים רבים אתה לא תלהה ¹³ וננתן יהוה לראשך ולא
 לונב והיותך רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע
 אל מצות יהוה אלהיך אשר אכי מצוק היום-לשמר
 ולעשות ¹⁴ ולא תסור מכל הדברים אשר אכי
 מצוה אתכם היום-ימין ושמallow לכת אחורי אליהם
 אחרים-לעבדם ¹⁵ וזה יהיה אם לא תשמע בקול יהוה
 אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתו אשר
 אובי מצוק היום-ובאו عليك כל הקללות האלה
 והשיגוך ¹⁶ אדור אהה בעיר ואדור אהה בשדה
¹⁷ אדור טנאך ומשארתך ¹⁸ אדור פְרִי בטנק ופְרִי
 אַדְמָתֶךָ-שנֵר אַלְפִיךְ ועשתרת צאנך ¹⁹ אדור אהה
 בבאך ואדור אהה בצאתך ²⁰ ישלח יהוה בך את
 המארה את המהומה ואת המגערת בכל משליח יידך
 אשר תעשה-עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע-
 מעיליך אשר עזבתני ²¹ ידבק יהוה בך את הדרבר-
 עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אהה בא שמה
 לרשותה ²² ייכחה יהוה בשחפת ובקדחת ובدلחת
 ובחרchar ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפון עד
 אבדך ²³ והיו שמייך אשר על ראשך נחשת והארץ
 אשר תחתך ברזול ²⁴ ייתן יהוה את מטר ארץך אבק
 ועפר מן השמיים ירד عليك עד השמדך ²⁵ ייתן יהוה
 ושםע ישראל היום הזה נהיה לעם ליהוה אלהיך ¹⁰
 ושםעת בקול יהוה אלהיך ועשה את מצותו ואת
 حقיו אשר אני מצוק היום ¹¹ וויצו משה את העם
 ביום החוא לאמר ¹² אלה יעמדו לברך את העם על
 הר גוזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה
 ויששכר ו يوسف ובנימן ¹³ ואלה יעמדו על הקללה
 בהר עיבל ראובן נד ואשר זבולון דן ונפתלי ¹⁴ וענו
 הליום ואמרו אל כל איש ישראל-קול רם ¹⁵ אדור
 האיש אשר יעשה פסל ומכה תועבת יהוה מעשה
 ידי חרש-ושם בסתר וענו כל העם ואמרו Amen ¹⁶ אדור
 אדור מקלה אבי ואמו ואמר כל העם Amen ¹⁷ אדור
 מסיג נבול רעהו ואמר כל העם Amen ¹⁸ אדור משנה
 עור בדרכך ואמר כל העם Amen ¹⁹ אדור מטה משפט
 נר יתום-ואלמנה ואמר כל העם Amen ²⁰ אדור שכב
 עם אשת אביו-כי גלה כנף אביו ואמר כל העם Amen
²¹ אדור שכב עם אחותו-בת אביו או בת אמו ואמר כל
 העם Amen ²² אדור שכב עם חתנתו ואמר כל העם Amen
 Amen ²³ אדור שכב עם חתנתו ואמר כל העם Amen
 Amen ²⁴ אדור מכיה רעהו בסתר ואמר כל העם Amen
²⁵ אדור לך שחר להכות נפש דם נקי ואמר כל
 העם Amen ²⁶ אדור אשר לא יקיים את דברי התורה
 הזאת-לעשות אותם ואמר כל העם Amen

28 והוא אם שמווע תשמע בקול יהוה אלהיך
 לשמר לעשות את כל מצותו אשר אני מצוק היום-
 וננתן יהוה אלהיך עליון על כל גני הארץ ² ובאו
 לך כל הברכות האלה והשיגך כי תשמע בקול
 יהוה אלהיך ³ ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה
 4 ברוך פְרִי בטנק ופְרִי אַדְמָתֶךָ ופְרִי בהמתך-שנֵר
 אלְפִיךְ ועשתרות צאנך ⁵ ברוך טנאך ומשארתך ⁶
 ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך ⁷ ייתן יהוה
 את איביך הרים عليك ננים לפניך בדרכך אחד

גוף לפני איביך--בדרכך אחד תצא אליו ובשבועה
 דרכיהם תנוס לפניו והיית לזעוה לכל מלכות
 הארץ ²⁶ והיתה נבלתך למאכל לכל עופ השמים
 ולבחמת הארץ אין מחריד ²⁷ יככה יהוה בשחין
 מצרים ובעלפים (ובטהרים) ובנרב ובחרס--אשר
 לא תוכל להרפה ²⁸ יככה יהוה בשגעון ובעורוֹן
 ובתמהון לבב ²⁹ והיותו מממש בזהרים כאשר ימש
 העור באפליה ולא חצליה את דרכיך והיית אך
 עשוק ונזול כל הימים--ואין מושיע ³⁰ אשה תארש
 ואיש אחר ישגלה (שכבהה)--בית חבנה ולא תשב
 בו כרם תטוע ולא תחללו ³¹ שורך טבוח לעיניך
 ולא תאכל ממנו--חמרך נזול מלפניך ולא ישב לך
 צאך נתנות לאיביך ואין לך מושיע ³² בניך ובנתיך
 נתנים לך ידך ³³ פרי אדמתך וכל גוינך יאכל עם
 ואין לאל ידך ³⁴ פרי עשוק ורצוץ--כל הימים
 והיות משגע ממראה עיניך אשר תראה ³⁵ יככה יהוה
 בשחין רע על הברכים ועל השקים אשר לא תוכל
 להרפה--מכף רגליך ועד קדרך ³⁶ يولך יהוה אתך
 ואת מלך אשר תקים عليك אל נוי אשר לא ידעת
 אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עז ואבן
 והיותו לשם למשל ולשינה--בכל העמים אשר
 ינהנק יהוה שמה ³⁷ זרע רב תוציא השדה ומעט
 האספ כי יחסלו הארבה ³⁸ כרמיםتطוע ועבדת ויין
 לא תהתה ולא תאגר כי תאכלנו התלעת ⁴⁰ זיתים
 יהיו לך בכל גבולך ושםן לא תסוק כי ישל זיתך ⁴¹
 בנים ובנות תולד ולא יהו לך כי ילכו בשבי ⁴²
 כל עץ ופרי אדמתך יירש הצלצל ⁴³ הגדר אשר
 בקרברך יעללה عليك מעלה מעלה אתה תרד מטה
 מטה ⁴⁴ הוא يولך ואתה לא תלנו הוא היה לראש
 אתה תהיה לונב ⁴⁵ ובאו عليك כל הקללות האלה

ורדפק והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול
 יהוה אללהיך--לשمر מצותיו וחקתו אשר צוך ⁴⁶
 והיו ברך לאוות ולמוות ובזרעך עד עולם ⁴⁷ תחת
 אשר לא עבדת את יהוה אללהיך בשמה ובבטוב
 לבב--הרבע כל ⁴⁸ ועבדת את איביך אשר ישלחנו
 יהוה ברך ברעב ובצמא ובעירם ובחסר כל נתן
 על ברזל על צוארך עד השמידו אתך ⁴⁹ ישא יהוה
 עלייך נוי מרחק מקצה הארץ כאשר יראה הנשר נוי
 אשר לא תשמע לשנו ⁵⁰ נוי עז פנים אשר לא ישא
 פנים לזקן ונער לא ייחן ⁵¹ ואכל פרי בחמתך ופרי
 אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך רגע תירוש
 ויצחר שנר אלפייך ועתורתך צאנך--עד האבידך אתך
 זה הצר לך בכל שעיריך עד רדת חמוטיך הגבהתה
 והבצורות אשר אתה בטח בהן בכל ארץ זה הצר לך
 בכל שעירך בכל ארץ אשר נתן יהוה אללהיך לך
 ואכלת פרי בטנק בשר בניך ובנתיך אשר נתן לך
 יהוה אללהיך--במצור ובמצוק אשר יציק לך איביך ⁵⁴
 האיש הרך ברך והענג מאך--תרע עינו באחיו ובאשת
 חיקו וביתר בניו אשר יותר ⁵⁵ מחת לאחד מהם
 מבשר בניו אשר יאכל מבלי השair לו כל--במצור
 ובמצוק אשר יציק לך איביך בכל שעיריך ⁵⁶ הרכה
 ברך והעגה אשר לא נסחה כף רגליה החג על הארץ
 מהתענג ומרך--תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבטה
 ובשליתה היוצת מבין רגלייה ובבניה אשר תלד ⁵⁷
 כי האכלם בחסר כל בסתר--במצור ובמצוק אשר
 יציק לך איביך בשעריך ⁵⁸ אם לא תשמר לעשות את
 כל דברי התורה הזאת הכתבים בספר הזה לראה
 את השם הנכבד והנורא הזה--את יהוה אללהיך ⁵⁹
 והפלא יהוה את מכך ואת מכות זרעך מכות נדלה
 ונאמנות וחלים רעים ונאמנים ⁶⁰ והשיבך את כל
 מדווה מצרים אשר יגרת מפניהם ודרבקו לך ⁶¹ גם

כל חלי וכל מכח אשר לא כתוב בספר התורה
 הזאת--יעלם יהוה עלייך עד השמדך ⁶² ונשארתם
 במתוי מעט תחת אשר היותם ככוכבי השמים לרב
 כי לא שמעת בקהל יהוה אלהיך ⁶³ וזהה כאשר ש-
 יהוה עליכם להויטיב אתכם ולהרבות אתכם-כון
 ישיש יהוה עליכם להאבד אתכם ולהשמיד אתכם
 ונסחתם מעל הארץ אשר אתה בא שמה לרשותה
 והפיצך יהוה בכל העמים מקצת הארץ ועד קצה
 הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת
 אתה ובתייך-עז ואבן ⁶⁵ ובגויים ההם לא תרניע
 ולא יהיה מנוח לך רגליך וננתן יהוה לך שם לב
 רגנו וככליוין עיניהם ודאבון נפש ⁶⁶ והוא חיך תלאים
 לך מנגד ופחדת לילה ויום ולא תאמין בחיך
 בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמיר מי יתן
 בקר-mphadr לבבך אשר חփדר וממראה ענייך אשר
 תראה ⁶⁸ והшибיך יהוה מצדים באניות בדרךך אשר
 אמרתך לך לא תסיף עוד לדרכה והתמכרתם שם
 לאיביך לעבדים ולמשפחות ואין קנה

29
 אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את
 משה לכרת את בני ישראל--בארץ מואב בלבד
 הברית אשר כרת אתם בחרב ² ויקרא משה אל
 כל ישראל ויאמר אלהם אתם ראייתם את כל אשר
 עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעיה ולכל
 עבדיו ולכל ארציו ³ המסות הנגדות אשר ראי ענייך-
 האתת והמפתים הנגדים ההם ⁴ ולא נתן יהוה לכם
 לב לדעתה ועינים לראות ואוזניים לשמע עד היום
 זה ⁵ ואולך אתם ארבעים שנה במדבר לא בלו
 שלמתקיכם מעלייכם ונעלך לא בלהה מעל רגליך
⁶ לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם--למען
 תדרעו כי אני יהוה אלהיכם ⁷ ותבואו אל המקום הזה
 ויצא סיכון מלך חשבון ועוג מלך הבשן ל夸ראתו

כל ארץ--לא תורע ולא תצמיח ולא יעלת בה כל
שב כמחפכת סדרם ועمرה אדמה וצביים אשר הפק
יהוה באפו ובחמתו ²⁴ ואמרנו כל הגויים על מה עשה
יהוה ככה לארץ זו זאת מה חורי האף גנדול זהה ²⁵
ואמרנו--על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתם
אשר כרת עם בהוציאו אתם מארץ מצרים ²⁶
וילכו ויעבדו אליהם אחרים וישתחוו להם אלהים
אשר לא ידועם ולא חלק להם ²⁷ ויחר אף יהוה
בארץ ההוא להביא עלייה את כל הקללה הכתובה
בספר הזה ²⁸ ויתהש יהוה מעל אדמתם באף ובחמה
ובקצף נדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה ²⁹
הנסתרת--לייהוה אלהינו והגנלה לנו ولבנינו עד
עולם--לעתות את כל דברי התורה הזאת

30 וזה כי יבוא עלייך כל הדברים האלה
הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל
לבך בכל הגויים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה ²
ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקהלו ככל אשר אני
מצו היום אתה ובניך בכל לבך ובכל נפשך ³
ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמנך ושב וקבץך
מכל העמים אשר הפיץך יהוה אלהיך שמה ⁴
אם יהיה נדחק בקצתה השמיים--שם יקבעך יהוה
אליהיך ושם יקח ⁵ והביך יהוה אלהיך אל
הארץ אשר ירשו אבותיך--וירושתה והיטבר והרכב
מאבותיך ⁶ ומיל יהוה אלהיך את לבך ואת לבב
זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל
נפשך--למען חיקך ⁷ ונתן יהוה אלהיך את כל האלוות
האלה על איביך ועל שניך אשר רדףך ⁸ ואתה
תשוב ושמעת בקהל יהוה ועשית את כל מצוותיו אשר
אני מצווה הום ⁹ והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה
ידך בפרי בטנק ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך--
לטבה כי ישוב יהוה לשוש עלייך לטוב כאשר ש

ועשיהם להם--ככל המצויה אשר צויתו האכם ⁶
 ולבדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי
 השירה הזאת לעדר--בבני ישראל ²⁰ כי אביאנו אל
 האדמה אשר נשבעינו לאבציו זבת חלב ודבש ואכל
 ושבע ודרשן ונפנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני
 והפר את בריתך ²¹ והיה כי תמצאן אותו רעות רבות
 וצרות ועננה השירה הזאת לפני לעדר כי לא תשכח
 מפי זרעו כי ידעתني את יצרו אשר הוא עשה היום
 בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי ²² ויכתב
 משה את השירה הזאת ביום ההוא ולבדה את בני
 ישראל ²³ ויצו אתה יהושע בן נון ויאמר חזק ואמצ--כי
 אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי
 להם ואכפי אהיה עמך ²⁴ ויהי ככליות משה לכתיב
 את דברי התורה הזאת--על ספר עד תמן ²⁵ ויצו
 משה את הלויים נשאי ארון ברית יהוה לאמר ²⁶
 ללקח את ספר התורה הזה ושמתם אותו מצד ארון
 ברית יהוה אלהיכם והוא שם בך לעדר ²⁷ כי אני
 ידעת את מרייך ואת ערפק הקשה הן בעודני כי
 עמכם היום ממרים היותם עם יהוה ואף כי אחרי
 מותי ²⁸ הקהלתו אליו את כל זקניהם שבטיכם ושתוריכם
 ואדרבה באזיניהם את הדברים האלה ואעדיה בהם
 את השמים ואת הארץ ²⁹ כי ידעתך אחרי מוותי כי
 השחת תשח瞳ון וסרתם מן הדרך אשר צויתך אתם
 וקראת אתכם הרעה באחריות הימים--כי חעשנו את
 הרע בעני יהוה להכיעיסו במעשה ידיכם ³⁰ וידבר
 משה באוני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת--
 עד תמן

32 האזינו השמים ואדרבה ותשמע הארץ אמר
 פי ² יערף כמתר לקחי תול כתל אמרתי כשערם
 עלי דשא וכרביבים עלי עשב ³ כי שם יהוה אקרاء
 הבו נדל לאלהינו ⁴ הצור תמים פעלו כי כל דרכיו

חזקו ואמכו אל תיראו ואל תערצו מפנים כי יהוה
 אלהיך הוא החלך עמוק--לא ירפא ולא יעובך ⁷
 ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעני כל ישראל
 חזק ואמצ--כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ
 אשר נשבע יהוה לאבכם לחתם להם ואתה תניחלנה
 אתם ⁸ ויהוה הוא החלך לפניך הוא יהיה עמך--לא
 ירפא ולא יעובך לא תירא ולא תחת ⁹ ויכתב משה
 את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים
 את ארון ברית יהוה ואל כל זקנין ישראל ¹⁰ ויצו משה
 אולם לאמր מקץ שבע שנים בمعد שנת השמטה--
 בחג הסוכות ¹¹ בבאו כל ישראל לראות את פני יהוה
 אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את החורה הזאת
 נגר כל ישראל--באזיניהם ¹² הקהיל את העם האנשים
 והנשים והטה וונרך אשר בשעריך--למען ישמעו
 ולמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות
 את כל דברי התורה הזאת ¹³ ובניהם אשר לא ידעו
 ישמעו ולמדו--ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים
 הירדן שמה לרשותה ¹⁴ ויאמר יהוה אל משה הן
 קרבו ימיך למות--קרא את יהושע והתייצבו באهل
 מועד ואצנו וילך משה ויהושע ויתיצבו באهل מועד
 וירא יהוה באهل בעמוד ענן ויעמוד עמוד הענן
 על פתח האهل ¹⁵ ויאמר יהוה אל משה הנה שכב עם
 אבותיך וקם העם הזה וזונה אחריו אלהי נכר הארץ
 אשר הוא בא שמה בקרבו ועוזני והפר את בריתך
 אשר כרתת אותו ¹⁶ וחרחה אף בו ביום ההוא ועובתיהם
 והסתתרתי פניהם מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות
 וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי
 מצאוני הרעות האלה ¹⁸ ואנכי הסתר אסתיר פניהם
 ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל

ישנו רמה ולא יהוה פעל כל זאת ²⁸ כי נוי אבד עצות
המה ואין בהם תבונה ²⁹ לו חכמו ישכלו זאת יבינו
לאחריהם ³⁰ איך ירדף אחד אלף ושנים יניסו
רבהה אם לא כי צורם מכרם ויזוח הסנירים ³¹ כי
לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים ³² כי מגן סdem
ונפם ומשדמת עמלה ענבמו ענבי רוש- אשכלת
מררת למו ³³ חמלה תנינים ינים וראש פתנים אכזר
הלא הוא כמס עמיד חתום באוצרתי ³⁵ לי נקם
ושלם לעת תמות רגלים כי קרוב יום אידם וחש
עתדרת למו ³⁶ כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתגחם
כי יראה כי אולת יד ואפס עazor ועוזוב ³⁷ ואמר אי
אליהם-- צור חסיו בו ³⁸ אשר הלב זבחיהם יאכלו
ישחו יין נסיכם יקומו ויעזרכם-- יהי עליכם סתרה
ראו עתה כי אני אני הוא ואין אללים עמיד אני
אמת ואיה מחצתי ואני ארפאה ואני מיד מצל ⁴⁰
כי אשה אל שמי ידי ואמרתי חי אנכי לעלם ⁴¹
אם שניתי ברק חרביו ותחזו במשפט ידי אשיב נקם
לצרי ולמשנאי אשלים ⁴² אשכior חצי מדם וחרביו
האכל בשר מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב ⁴³
הרניינו נוים עמו כי דם עבديו יקום ונוקם ישיב לצריו
וכפר אדמתו עמו ⁴⁴ ויבא משה וירבר את כל דבריו
השרה הזאת-baneו העם הוא והועש בן נון ⁴⁵ ויכול
משה לדבר את כל הדברים האלה-- אל כל ישראל
ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר
אני מעיד בכם היום אשר תצום את ניכם לשמר
לעשה את כל דבריו התורה הזאת ⁴⁷ כי לא דבר
רק הוא מכם- כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו
ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה
לרשעה ⁴⁸ וירבר יהוה אל משה בעצם היום הזה
לאמר ⁴⁹ עליה אל הר העברים הזה הר נבו אשר
איש שיבה ²⁶ אמרתי אפאים אשכובה מאושץ זכרם
בארץ מו庵 אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען
לולי כעס אויב אוגר-- פן ייכרו צרימו פן יאמרו
משפט אל אמונה ואין על צדיק וישראל הוא ⁵ שחת לו
לא בינוי מומם דור עקש ופתלטל ⁶ לה יהוה תנמלו
זה- עם נבל ולא חכם הלא הוא אביך קנד הוא
עשך ויכנוך ⁷ זכר ימות עולם בין שנות דר ודדר
שאל אביך ויינך ז肯יך ויאמרו לך ⁸ בהנהל עליון
נוים בהפרידו בני אדם יצב נבלת עמים למספר
בני ישראל ⁹ כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו
ימצאהו בארץ מדבר ובתחו ילל ישמן יסבבנהו
יבוננהו-- יצרנהו כאישון עינו ¹⁰ כנסר יער קנו על
גוזלו ירחף יפרש כנפי יקחאו ישאהו על אברתו ¹¹
יהוה בדר ינחנו ואין עמו אל נכר ¹² ירכבבו על
במוות (במתי) ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש
מסלע ושם מחלמיש צור ¹⁴ חמאת בקר וחלב צאן
כלוות חטה ודם ענב תשתה חמץ ¹⁵ וישמן ישרון
ויבעת שמנת עביה כשית ויטש אלה שעשו יונבל
צור ישטו ¹⁶ יקנאהו בזרים בתועבת יכעיסחו ¹⁷
יזחו לשדים לא אלה-- אליהם לא ידועם חדשים
מרקם באו לא שערום אבותיהם ¹⁸ צור ילך תשי
והשכח אל מחללך ¹⁹ וירא יהוה וויאץ מכעס בניו
ובנתיו ²⁰ ויאמר אסתירה פני מהם-- אראה מה
אחריהם כי דור תהफכת המה בניים לא אמן בס ²¹
הם קנאוני ולא אל בעסוני בהבליהם ואני אקניאם
בלא עם בנוי נבל אל אכעיסם ²² כי אש קדרה באפי
ותיק עד שאל תחתיות ותאכל ארץ ויבלה ותלהט
מוסדי הרים (Sheol h7585) ²³ אספה עלימו רעות חצי
אכליה בס ²⁴ מזוי רעב ולהמי רשפ' וקטב מריריו ושן
בהתמת אשלה בס עם חמלה זחל עperf ²⁵ מהווין תשכל
הר ובמחדרים אימה נם בחור נם בחוללה-- יונק עם
איש שיבה ²⁶ אמרתי אפאים אשכובה מאושץ זכרם
לולי כעס אויב אוגר-- פן ייכרו צרימו פן יאמרו

רבות אפרים והם אלפי מנשה¹⁸ ולו בולן אמר שמח זבולון בצתך ויישכר באחד¹⁹ עמים הר קראו--שם יובחו זבחיו צדק כי שפע ימים יונקו ושבני טמוני חול²⁰ ולנד אמר ברוך מודזיב נד כלבייא שכן וטרף זרוע אף קדרק²¹ וירא ראשית לו כי שם חלקת מהחק ספון ויתא ראשי עם--צדקה יהוה עשה ומושפתיו עם ישראל²² ולדן אמר דן גור אריה יונק מן הבשן²³ ולנפתלי אמר--נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה²⁴ ולא אשר אמר ברוך מבנים אשר יהיו רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו²⁵ ברזול ונחשת מנעלך וכימיך דבאק²⁶ אין כאל שרון רכב שמיים בעדרך ובגנותו שחקים²⁷ מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם יונזרש מפניך אויב ויאמר השמד²⁸ וישכן ישראל בטח ברד עין יעקב אל ארץ דן ותירוש אוף שמייע ערפו טל²⁹ אשריך ישראל מי ממוק עם נושא בייחודה מנן עוזך ואשר חרב נאותך ויכחשו איביך לך ואתה על במתיהם תדרך

34 ויעל משה מערבת מואב אל הרים נבו רаш הפסנה אשר על פני ירחו ויראה יהוה את כל הארץ את הנלעד עד דן² ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנסה ואת כל הארץ יהודה עד הים האחרון³ ואת הנגב ואת היכר בקעת ירחו עיר התמירים--עד צער⁴ ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אהנה הראייך בעיניך ושמה לא העבר⁵ וימת שם משה עבר יהוה בארץ מואב--על פי יהוה⁶ ויקבר אותו בני הארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה⁷ ומשה בן מאה ועשרים שנה--במתו לא כהתה עינו ולא נס لها⁸ ויבכו בני ישראל את ראמ קרנוו--בهم עמים יננה יהדו אפסי ארץ וهم משה בערבה מואב שלשים יום ויתמו ימי בכاي אבל

אשר אני נתן לבני ישראל לאחוזה¹⁵ ומטה בהר אשר אתה עללה שמה והאסף אל עמייך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמו¹⁶ על אשר מעתם ביחס לבני ישראל במני מריבות קדש מדבר צן-- על אשר לא קדרתם אותו בתוך בני ישראל¹⁷ כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא--אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל

33 וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלים-- את בני ישראל לפניו מותו² ויאמר יהוה מסיני בא זורה משעיר למנו--הופיע מהר פארן ואתה מרכבת קדרש מימיינו אשחת (ash dha) למו³ אף חביב עמים כל קדשו בידך והם תכו לרגליך ישא מדברתיך⁴ תורה צוח לנו משה מורשה קהילת יעקב ז' ויהי בישראל מלך בהחטאך ראשי עם ייחד שבטי ישראל⁶ יהי ראובן ואל ימת ויהי מתו מספר⁷ זה זאת ליודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידייך רב לו ועזר מצרי תהייה⁸ וללו אמר תמייך ואורייך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבתו על מי מריבה⁹ האמיר לאביו ולאמו לא ראייתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמו אמוריך ובריתך נצdro¹⁰ יורו משפטיך ליעקב ותורתך לשראל ישימו קטורה באפק וככליל על מזבחך¹¹ ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחוץ מותנים קמיים ומושנאו מן יקומו¹² לבניין אמר--ידיך יהוה ישכן לבטה עליון חפף עלייו כל היום ובין כתפיו שכן¹³ וליוסף אמר מברכת יהוה ארציו מנגד שמים מפל ומחהום רכצת תהה¹⁴ ומנגד תבאות שמש וממנגד גרש ירחחים¹⁵ ומראש הדרי קדם וממנגד גבעות עולם¹⁶ וממנגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואה לראש יוסף ולקרדרק ניר אחיו¹⁷ בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרנוו--בهم עמים יננה יהדו אפסי ארץ וهم

משה ۹ ויהושע בן נון מלא רוח חכמה--כי סמך משה
את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר
צווה יהוה את משה ۱۰ ולא קם נביא עוד בישראל
כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים וילכל אתה
ומופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים-
לפְרָעָה ולכל עבדיו ולכל ארצו ۱۱ ולכל היד
החזקת ולכל המורא הנדרול אשר עשה משה לעניינו
כל ישראל

נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבר יהוה בעבר הירדן מורה המשמש ¹⁶ וייענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו עשה ועל כל אשר תשלחנו נלך ¹⁷ וככל אשר שמענו אל משה כן נשמע אליו רק יהוה יהוה אלהיך עמק כאשר היה עם משה ¹⁸ כל איש אשר ימරת פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצונו-יומת רק חזק ואמין

2 וישלח יהושע בן נון מן השטחים שניים אנשים מרוגלים חרש לאמר לך ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושם רחוב-וישככו שם ² ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל-להחר את הארץ ³ וישלח מלך יריחו אל רחוב לאמר הוציאו האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך--כי להחר את כל הארץ באו ⁴ ותקח האשה את שני האנשים ותצפנו ותאמר כן בא אליו האנשים ולא ידעת מי אין מהה ⁵ ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו--לא ידעת כי אתה הלו ⁶ והיא האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום ⁶ על הנג ⁷ והאנשים רדפו מהר אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגרו--אחרי כאשר יצא הרדפים אחריהם ⁸ ומה טרם ישכبون והוא עלתה עליהם על הנג ⁹ ותאמר אל האנשים--ידעת כי נתן יהוה לכם את הארץ ¹⁰ כי שמענו את אשר הוביש ישבי הארץ מפנייכם ¹⁰ כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפנייכם בצדכם ממצרים ואשר עשיהם לשני מלכי האמרי אשר עבר הירדן לשיחן ולעוג--אשר החרמותם אותם ¹¹ ונשמעו וימס לבבניהם ולא כמה עוד רוח באיש מפנייכם כי יהוה אלהיכם ¹²-הוא אלהים בשם ממעל ועל הארץ מתחת ¹² ככם וירשו גם מהה הארץ אשר יהוה אלהיכם

1 ויהי אחרי מות משה-- עבר יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר ² משה עברי מת ועתה קום עבר את הירדן זהה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אני נתן להם לבני ישראל ³ כל מקום אשר תדריך כף רגלכם בו--לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה ⁴ מהמדובר והלבנון הזה ועד הנהר הנדול נהדר פרת כל ארץ החטים ועד הים הנדול מבוא המשמש--יהוה נבולכם ⁵ לא יחיצב איש לפניו כל ימי חייך כאשר היה עם משה אהיה עמק לא ארפק ולא אעזבך ⁶ חזק ואמין כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לחתם להם ⁷ רק חזק ואמין מאד לשמר לעשות ככל התורה--אשר צוק משה עברי אל חסור ממנו ימין ושמאול למען תשכילד בכל אשר תלך ⁸ לא ימוש ספר התורה הזה מפרק והנית בו יום וליליה למען תשמר לעשיות ככל הכתוב בו כי או תצלחה את דרכך ואוז תשכילים ⁹ הלו צויתיך חזק ואמין אל תערץ ואל תהת כי עמק יהוה אלהיך בכל אשר תלך ¹⁰ ויצו יהושע את שטריו העם לאמר ¹¹ עברו בקרבת המנהה וצוו את העם לאמר הכנו לכם צירה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה לבוא לרשות הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשותה ¹² ולרואבנוי ולגדי ולחצוי שבת המשנה--אמר יהושע לאמר ¹³ זכור את הדבר אשר כוה אחכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת ¹⁴ נשיכם טפכם ומוקיכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם העברו חמשים לפניו אלהיכם כל גבורי החיל ועוזרתם אותם ¹⁵ עד אשר יניח יהוה אלהיכם ככם וירשו גם מהה הארץ אשר יהוה אלהיכם

ועתה השבעו נא לֵי ביהודה כי עשייתם עמכם חסד
ועשיהם נם אתם עם בית אביכי חסד ונחתם לי אותן
יויה בינוים ובנוו כאלפיים אמה במדרה אל תרבבו
אמת ²³ והחיתם את אביכי ואת אמי ואת אחיכי ואת
אליו למען אשר תדרשו את הדרך אשר תלכו בה--כי
לא עברתם בדרך מתמול שלשים ²⁵ ויאמר יהושע
אל העם התקדשו כי מהר יעשה יהוה בקרבתכם.
ונפלאות ²⁶ ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו
את ארון הברית ועברו לפני העם וישאו את ארון
הברית וילכו לפני העם ⁷ ויאמר יהוה אל יהושע
היום זהה אהל גדליך בעני כל ישראל אשר ידעון
כי כאשר חייתי עם משה אהיה עמך ⁸ ואתה תצוה
את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר כבאים עד
קצתה מי הירדן בירדן העמדו ⁹ ויאמר יהושע אל
بني ישראל נשוא הנה--ושמעו את דברי יהוה אלהיכם
¹⁰ ויאמר יהושע--בזאת תדרען כי אל חי בקרבתכם
והוריש יוריש מפניכם את המכuno ואת החתי ואת
החווי ואת הפרזי ואת הגרגנשוי והאמרי והובוסי ¹¹ הנה
ארון הברית ארון כל הארץ עבר לפניכם בירדן
¹² ועתה קחו לכם שני עשר איש משבטי ישראל--
איש אחד איש אחד לשבט ¹³ והיה כנוח כפות רגלי
הכהנים נשאי ארון יהוה ארון כל הארץ במיה הירדן
אחד ¹⁴ ויהי בנסע העם מאהלייהם לעבר את הירדן
והכהנים נשאי הארון הברית--לפני העם ¹⁵ וככowa
נשאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון
נטבלו בקצת המים והירדן מלא על כל נdotו כל
ימי קציר ¹⁶ ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמו
נד אחד הרחק מאד באדם (מאדם) העיר אשר
מצד צרתן והירדים על ים הערבה ים המלח תמו
נכרכטו והעם עברו נגד יריחו ¹⁷ ויעמדו הכהנים
נשאי הארון ברית יהוה בחורבה בתוך הירדן--הכן
ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלוים נשאים אותו--
ועתה השבעו נא לֵי ביהודה כי עשייתם עמכם חסד
ועשיהם נם אתם עם בית אביכי חסד ונחתם לי אותן
יויה בינוים ובנוו כאלפיים אמה במדרה אל תרבבו
אמת ²³ והחיתם את אביכי ואת אמי ואת אחיכי ואת
אליו למען אשר תדרשו את הדרך אשר תלכו בה--כי
לא עברתם בדרך מתמול שלשים ²⁵ ויאמר יהושע
אל העם התקדשו כי מהר יעשה יהוה בתקתיכם
נפשתינו ממות ²⁴ ויאמרו לה האנשים נפשנו תחתיכם
למotaם לא גנידו את דברנו זה והיה בתה יהוה
לנו את הארץ ועשינו עמק חסד ואמת ²⁵ ותורדים
בחבל بعد החלון כי ביתה בקייר החומה ובחומה
הייא יושבת ¹⁶ ותאמר להם ההרה לכו פן יפנעו
בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד שוב
הרדים ואחר תלכו לדריכם ¹⁷ ויאמרו אליה
האנשים נקים אנחנו משבעתך זהה אשר השבעתנו
¹⁸ הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני הזה
תקשרו בחולון אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך
 ואת אחיך ואת כל בית אביך האספי אליך הביתה
¹⁹ והיה כל אשר יצא ממדתך בירתך החוצה דמו
בראשו--ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתה בבית--
דמו בראשנו אם יד תהיה בו ²⁰ ואם תנידן את דברנו
זה--והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו ²¹ ותאמר
בדבריכם כן הוא ותשלחם וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשה
השני בחולון ²² וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשה
ימים עד שבו הרדפים יבקשו הרדפים בכל הדרך
ולא מצאו ²³ וישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו
ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו--את כל המצות
אותם ²⁴ ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידינו את כל
הארץ ונם נמננו כל ישבי הארץ מפנינו

3 וישכם יהושע בברק ויסעו מוהשטים ויבאו עד
הירדן--הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם יעברו
ויהי מקצת שלשה ימים ויעברו השטרים בקרוב
המחנה ³ ויצזו את העם לאמר כראתכם את ארון
ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלוים נשאים אותו--

וכל ישראל עברים בחרבה עד אשר תמו כל הגוי
ל עבר את הירדן

4 ויהי כאשר תמו כל הגוי ל עבר את הירדן
ויאמר יהוה אל יהושע לאמר ² קחו לכם מן העם
שנים עשר נשים--איש אחד איש אחד משבט ³
וצו אותם לאמר שao לכם מזה מותך הירדן מצב
rangleי הכהנים הchein שתים עשרה אבני והעברתם
אותם עמכם והנחתם אוthem במלון אשר תלינו בו
הليل ⁴ ויקרא יהושע אל שני העשר איש אשר
chein מבני ישראל--איש אחד איש אחד משבט ⁵
ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה אלהיכם
אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת על שכמו
למספר שבטי בני ישראל ⁶ למען תהיה זאת אות--
בקרככם כי ישאלון בנים מהר לאמר מה האבני
האה לאם ⁷ ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן
מן פני ארון ברית יהוה--בעברו בירדן נכרתו מי
הירדן והיו האבני האה ליכרoon לבני ישראל--עד
עולם ⁸ ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו
שתי עשרה אבני מותך הירדן כאשר דבר יהוה
אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום עם
אל המלוון ינוחם שם ⁹ ושתיים עשרה אבני הקים
יהושע בתוך הירדן--תחת מצבrangleי הכהנים נשאי
ארון הברית יהו שם עד היום הזה ¹⁰ והכהנים נשאי
הארון עומדים בתוך הירדן עד חם כל הדבר אשר
צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל אשר צוה
משה את יהושע וימחרו העם ויעברו לפני כהן
שם כל העם ל עבר ויעבר ארון יהוה והכהנים לפני
העם ¹¹ ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה
חמשים לפני בני ישראל--אשר דבר אליום משה
¹² כארבעים אלף חלוצי הצבא--יעברו לפני יהוה
למלחמה אל ערבות יריחו ¹⁴ ביום ההוא נידל יהוה

כל הימים

5 ויהי כשמע כל מלכי הארץ אשר עבר הירדן
ימה וכל מלכי הכנען אשר על הים את אשר הובייש
יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברנו
(עברם) וימס לבכם ולא היה בהם עוד רוח מפני
בני ישראל ² בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה
לק' חרבות צרים ושוב מל' את בני ישראל שנית ³
ויעש לו יהושע חרבות צרים וימל' את בני ישראל
אל נבעת הערלות ⁴ וזה הדבר אשר מל' יהושע כל
העם היוצא מצרים הזכרים כל אנשי המלחמה
מתו במדבר בדרך בצתם מצרים ⁵ כי מלים
היי כל העם היוצאים וכל העם הילדיים במדבר
בדרכם בצתם מצרים--לא מל' ⁶ כי ארבעים שנה

הלוּכוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמֶּדְבֵּר עַד תֵּם כֹּל הַגּוֹי אֲנָשָׁי
 הַמְּלֻחָמָה הַצִּיאִים מִמְצָרִים אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל
 יְהוָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם לְבָלָתֵי הַרְאֹות אֲתָה
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבּוֹתֶם לְתֵת לְנוּ אֶרְץ
 זֹבֵת חֶלְבַּן וְדָבֵשׁ ⁷ וְאֵת בְּנֵיהם הַקִּים תְּחַת אֲתָם
 מִלְּיָה שָׁוֹרֵת כִּי עֲרָלִים הֵוּ אַמְלָא אֲוֹתֶם בְּדֶרֶךְ
 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר תָּמוּ כֹּל הַגּוֹי לְהַמּוֹל וְיִשְׁבּוּ תְּחַת
 בְּמַחְנָה עַד חִוּתְמָן ⁹ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם
 נָלוּתוּ אֶת חָרְפַת מִצְרָיִם מַעֲלִיכֶם וַיֹּאמֶר שֶׁם הַמָּקוֹם
 הַהוּא גָּלְגָּל עַד הַיּוֹם הַזֶּה ¹⁰ וַיָּחִנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּגַלְגָּל
 וַיַּעֲשֵׂו אֶת הַפְּסָחָה אֶת רְבָעָה עַשֶּׂר יוֹם לְחֶרְשָׁבֶרֶת
 בְּעָרְבוֹת יְרִיחֹו ¹¹ וַיַּאֲכִלُו מַעֲבוֹרָה הָאָרֶץ מִמְּחָרֶת
 הַפְּסָחָה--מִצּוֹתָה וְקָלָוי בְּעַצְם הַיּוֹם הַזֶּה ¹² וַיִּשְׁבַּת הַמָּן
 מִמְּחָרֶת בְּאַכְלָם מַעֲבוֹרָה הָאָרֶץ וְלֹא הִיה עוֹד לְבָנֵי
 יִשְׂרָאֵל מִן וְיִאֱכִלוּ מִתְבָּאוֹת אֶרְץ כְּנֻעַן בְּשָׁנָה הָהִיא
¹³ וַיְהִי בְּהִוָּת יְהוֹשֻׁעַ בַּיּוֹם יְרִיחֹו וַיָּשָׁא עַנְיוֹן וַיָּרָא וְהִנֵּה
 אִישׁ עָמָד לְנֶגֶד וְחַרְבָו שְׁלֹוףָה בַּיּוֹדוֹ וְלֹךְ יְהוֹשֻׁעַ
 אַלְיוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ הָלֹנוּ אַתָּה אֶم לְצִדְקִינוֹ ¹⁴ וַיֹּאמֶר לֹא
 כִּי אֲנִי שֶׁר צָבָא יְהוָה--עַתָּה בָּאתִי וַיַּפְלֵל יְהוֹשֻׁעַ אֶל
 פְּנֵיו אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחַוו וַיֹּאמֶר לוֹ מַה אָדָני מִדְבָּר אֶל
 עַבְדָו ¹⁵ וַיֹּאמֶר שֶׁר צָבָא יְהוָה אֱלֹהִים יְהוֹשֻׁעַ שֶׁל נָעַל
 מַעַל רָגְלָךְ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר עָמַד עַלְיוֹ קָדְשָׁה
 וַיַּעֲשֵׂה יְהוֹשֻׁעַ כֵּן

6 וַיְרִיחֹו סָנָתָה וּמִסְנָתָה מִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין יוֹצֵא
 וְאֵין בָּא ² וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים יְהוֹשֻׁעַ רָאָה נָתַתִּי בִּידְךָ
 אֶת יְרִיחֹו וְאֶת מֶלֶכֶת--גָּבוֹרִי הַחִיל ³ וְסִבְתָּם אֶת
 הָעִיר כָּל אֲנָשָׁי הַמְּלֻחָמָה--הַקִּיף אֶת הָעִיר פָּעֵם אֶחָת
 כִּי הַעֲשָׂה שְׁשָׁת יָמִים ⁴ וּשְׁבָעָה כְּהָנוּ יְשָׁא שְׁבָעָה
 שְׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבָלִים לְפָנֵי הָאָרְון וּבְיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּסְבּוּ
 אֶת הָעִיר שְׁבָעָה פָּעֵם וְהַכְּנָנִים יִתְקַעְוּ בְּשְׁוֹפְרוֹת ⁵
 וְהִיָּה בְּמִשְׁךְ בְּקָרְנוֹן הַיּוֹבָל בְּשְׁמַעַכְם (כְּשְׁמַעַכְם) אֲתָה

וירדפו לפנֵי השער עד השברים ויכום במוֹרָד
 וימס לבב העם ויהו למים ⁶ ויקרע יהושע שמלתו
 ויפל על פניו ארצתה לפנֵי אַרְון יְהוָה עַד הָעָרָב--הָוָא
 ווקני יִשְׂרָאֵל ויעלו עַפְרָה עַל רַאשֵּׁם ⁷ ויאמר יהושע
 אֲחָה אֱדֻנִי יְהוָה לִמְהַעֲבְּרָת הָעֵבֶר אֲתָּה הָעָם הַזֶּה
 אֲתָּה הַיְּרָדֵן לְתֵת אֶתְנוֹ בַּיד הָאָמָר לְהַאֲבִידָנוּ וְלֹא
 הַוֹּאֶלְנוּ וְנַשְּׁבָּב בַּעֲבָר הַיְּרָדֵן ⁸ בַּיְּ אֱדֻנִי מָה אָמָר--
 אַחֲרִי אֲשֶׁר הַפְּקָד יִשְׂרָאֵל עַרְפָּה לְפָנֵי אַיִּבוֹ ⁹ וַיִּשְׁמַעַו
 הַכָּנָעָנִי וְכָל יִשְׁבֵּי הָאָרֶץ וְנִסְבָּו עַלְיָנוּ וְהַכְּרִיתָו אֶת
 שְׁמָנוּ מִן הָאָרֶץ וְמָה תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹלָה ¹⁰ וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ קָם לְךָ לְמַה זֶה אַתָּה נִפְנִיק
 כָּחְטָא יִשְׂרָאֵל וְגַם עַבְרוּ אֶת בְּرִיתִי אֲשֶׁר צוִיתִי
 אֶתְכֶם וְגַם לְקַחְוּ מִן הַחֶרֶם וְגַם גַּנְבָּו וְגַם כְּחַשׂ וְגַם
 שְׁמוּ בְּכָלָיהם ¹¹ וְלֹא יָכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְקוֹם לְפָנֵי
 אַיִּבָּהֶם--עַרְפָּה יְפַנֵּוּ לְפָנֵי אַיִּבָּהֶם כִּי הַיּוּ לְחֶרֶם לְאַיִּבָּהֶם
 אָוֹסֵף לְהַווֹת עַמְכֶם אֶם לְאַתְשְׁמִידָה הַחֶרֶם מִקְרָבְכֶם
 כִּי קָמָ קָרֵשׁ אֶת הָעָם וְאָמְרָתָה הַתְּקִדְשׁוּ לְמַחְרֵבִי
 כִּי אָמַר יְהוָה אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל חֶרֶם בְּקָרְבֵי יִשְׂרָאֵל--
 לֹא תִּכְלֶن לְקוֹם לְפָנֵי אַיִּבָּהֶם עַד הַסִּירְכָּם הַחֶרֶם
 מִקְרָבְכֶם ¹² וַיַּקְרְבָּתָם בְּבָקָר לְשִׁבְטֵיכֶם וְהַיָּה הַשְּׁבָט
 אֲשֶׁר יַלְכְּדוּ יְהוָה יִקְרָב לְמִשְׁפָחוֹתָה וְהַמְּשָׁפָחָה אֲשֶׁר
 יַלְכְּדָנָה יְהוָה תִּקְרָב לְבָתָים וְהַבָּתָה אֲשֶׁר יַלְכְּדָנָה
 יְהוָה יִקְרָב לְגַבְרִים ¹³ וְהַיָּה הַנְּלָכֵד בְּחֶרֶם--יִשְׁרָאֵל
 בָּאֵשׁ אֲתָּה וְאֲתָּה כָּל אֲשֶׁר לוּ כִּי עַבְרָ אֶת בְּרִית יְהוָה
 וְכִי עַשָּׂה נְכָלה בִּישָׂרָאֵל ¹⁴ וַיִּשְׁכַּם יְהוֹשֻׁעַ בְּבָקָר
 וַיִּקְרָב אֶת יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְטֵיו וַיִּלְכֶּד שְׁבַט יְהוּדָה ¹⁵
 וַיִּקְרָב אֶת מִשְׁפָחַת יְהוּדָה וַיִּלְכֶּד אֶת מִשְׁפָחַת הַזָּרָחִי
 וַיִּקְרָב אֶת מִשְׁפָחַת הַזָּרָחִי לְגַבְרִים וַיִּלְכֶּד זְבִדִּי ¹⁶
 וַיִּקְרָב אֶת בֵּיתוּ לְגַבְרִים וַיִּלְכֶּד עַכְן בֶּן כְּרָמִי בֶּן
 זְבִדִּי בֶּן זֶרֶח--לִמְתָה יְהוּדָה ¹⁷ וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל
 עַכְן בֶּן שִׁים נָא כְבָוד לִיהוָה אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל--וְתַּן לוּ

קָדֵשׁ הוּא לִיהוָה אֲוֹצֵר יְהוָה יְבֹא ²⁰ וַיִּרְעֶה הָעָם
 וַיִּתְקַע בְּשִׁפְרוֹת וַיִּהְיֶה כַּשְׁמַע הָעָם אֶת קָול הַשּׁוֹפֵר
 וַיִּרְעֶה הָעָם תְּרוּעָה גְּדוֹלָה וַתִּפְלֶל הַחֹוֹמָה תְּחִתָּה
 וַיַּעַל הָעָם הַעִירָה אִישׁ נָגֵדוֹ וַיְלַבְּדוֹ אֶת הַעִיר ²¹
 וַיִּחְרְמוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּעֵיר מַאֲשֵׁיךְ וְעַד אֲשֶׁר מִנְעָר
 וְעַד זָקֵן וְעַד שָׂור וְשָׂה וְחַמּוֹר לְפִי חֶרְבָּה ²² וּלְשָׁנִים
 הָאָנָשִׁים הַמְּרָגְלִים אֶת הָאָרֶץ אָמַר יְהוֹשֻׁעַ בָּאוּ בֵּית
 הָאָשָׁה הַזָּוֹנָה וְהַזְּכִירָא מִשְׁמָה אֶת הָאָשָׁה וְאֶת כָּל אֲשֶׁר
 לְהַכָּשֵׁר נִשְׁבְּעָתָם לְהַהְרֹג ²³ וַיָּבֹא הַנְּגָדְלִים הַמְּרָגְלִים
 וַיִּצְּיָאוּ אֶת רְחָב וְאֶת אָבִיה וְאֶת אַמָּה וְאֶת אַחְיה וְאֶת
 כָּל אֲשֶׁר לְהָה וְאֶת כָּל מִשְׁפָחוֹתְיהָ הַזְּכִירָא וְיִנְחַזֵּם
 מִחְוֹזָק לְמַחְנָה יִשְׂרָאֵל ²⁴ וַיָּהִי שְׁרָפָו בָּאָשׁ וְכָל
 אֲשֶׁר בָּהּ רְקַכְּסָפָה וְזָהָב וְכָל הַנְּחַשָּׁת וְהַבְּרוּזָל--
 נָתַנוּ אַוְצָר בֵּית יְהוָה ²⁵ וְאֶת רְחָב הַזָּוֹנָה וְאֶת בֵּית
 אָבִיה וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לְהָה הַחִיָּה יְהוֹשֻׁעַ וְחַשְׁבָּב בְּקָרְבָּ
 יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי חַבְיכְּאָה הַמְּלָאָכִים אֲשֶׁר
 שָׁלַח יְהוֹשֻׁעַ לְרִנְגָּל אֶת יְרִיחֹו ²⁶ וַיִּשְׁבַּע יְהוֹשֻׁעַ בְּעַת
 הַהִיא לְאָמַר אֲרוֹד אֲיַשׁ לְפָנֵי יְהוָה אֲשֶׁר יִקְםֶנָּו וּבְנָה
 אֶת הַעִיר הַזֹּאת אֶת יְרִיחֹו--בְּבָכְרוּ יִסְדְּנָה וּבְצִעְדוּ
 יִצְּבָּדְלָתָה ²⁷ וַיֹּהִי יְהוָה אֶת יְהוֹשֻׁעַ וְיָהִוּ שָׁמְעוּ בְּכָל
 הָאָרֶץ

7 וַיִּמְעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִלְעָל בְּחֶרֶם וַיַּקְחֶנְעַ בְּנֵי
 כְּרָמִי בֶּן זְבִדִּי בֶּן זֶרֶח לִמְתָה יְהוּדָה מִן הַחֶרֶם וַיַּחֲרַב
 אֶת יְהוָה בְּבָנֵי יִשְׂרָאֵל ² וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אֲנָשִׁים מִירִיחֹו
 הָעֵדָה אֲשֶׁר עָמָד בַּיּוֹם אֲזַמְּרָה מִקְדָּם לְבֵית אֶל וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם
 לְאָמַר עַל וּרְגַלְלָא אֶת הָאָרֶץ וַיַּעֲלֵוּ הָאָנָשִׁים וַיַּרְגַּלְלוּ
 אֶת הַעִיר ³ וַיִּשְׁבַּו אֶל יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמְרוּ אֶלְיוֹ אֶל יְעַל כָּל
 הָעֵדָה--כָּלָפִים אֲיַשׁ אוֹ כְּשַׁלְשָׁת אֲלָפִים אֲיַשׁ יְעַל וַיַּכְּרַב
 אֶת הַעִיר אֶל תִּינְعַם שָׁמָה אֶת כָּל הָעֵדָה כִּי מַעַט הַמָּה ⁴
 וַיַּעֲלֵוּ מִן הָעֵדָה שָׁמָה כְּשַׁלְשָׁת אֲלָפִים אֲיַשׁ וַיְנַסְּקֵו לְפָנֵי
 אֲנָשֵׁי הַעִיר ⁵ וַיַּכְּרַב אֲנָשֵׁי הַעִיר כְּשַׁלְשָׁת אֲלָפִים אֲיַשׁ וַיַּשְׁחַט אֲיַשׁ

תודה והגד נא לַי מה עשית אל תכחיד מני ²⁰ ויען
 יתוה אלהיכם בידכם ⁸ והיה כתפשים את העיר
 חציתו את העיר באש-כדבר יהוה העשו ראו צויתו
 אתכם ⁹ וישלחם יהושע וילכו אל המורב וישבו
 בין בית אל ובין העי מים לעי וילן יהושע בלילה
 הוא בתוך העם ¹⁰ וישכם יהושע בפרק ויפקד
 את העם ויעל הווא זוקני ישראל לפני העם--ה夷 ¹¹
 וכל העם המלחמה אשר אותו עלו ויגשו ויבאו ננד
 העיר ויהנו מצפון לעי והני בין ובין העי ¹² ויקח
 חמישה אלף איש וישם אותם ארבע בין בית אל
 ובין העי--מים לעיר ¹³ וישימו העם את כל המנה
 אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים לעיר וילך יהושע
 בלילה ההיא בתוך העמק ¹⁴ והוא כראות מלך העי
 וימחרו וישכימו ויצאו אנשי העיר לקראת ישראל
 למלחמה הווא וכל עמו למועד--לפני הערבה והוא
 לא ידע כי ארבע לו מאחרי העיר ¹⁵ ווינגעו יהושע
 וכל ישראל לפנייהם וינסו דרך המדבר ¹⁶ ויזעקו
 כל העם אשר בעיר (בעי) לרדרף אחריהם וירדפו
 אחריו יהושע וינתקו מן העיר ¹⁷ ולא נשאר איש
 בעי ובית אל אשר לא יצאו אחריו ישראל ויעזבו
 את העיר פתוחה וירדפו אחריו ישראל ¹⁸ ויאמר
 יהוה אל יהושע נתה בכידון אשר בידך אל העי--
 כי בידך אהננה ויט יהושע בכידון אשר בידו אל
 העיר ¹⁹ והאורב קם מהרה ממקומו וירוץ כנוטה
 ידו ויבאו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה
 באש ²⁰ ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה
 עשן העיר השמיימה ולא היה בהם ידים לנס הנה
 והנה והעם הנס המדבר נהפק אל הרודף ²¹ וייהושע
 וכל ישראל ראו כי לכד הארבע את העיר וכוי עלה
 עשן העיר וישבו ויקו את אנשי העי ²² ואלה יצאו מן
 העיר לקראותם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה
 עכן את יהושע ויאמר אמינה אני חטאתי ליהוה
 אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשית ²³ וארא (וארא)
 בשלל אדרת שנעד אחת טוביה ומאותים שקליםם בסוף
 ולשון זהב אחד חמשים שקלים משקלו ואחמדם
 ואקחם והנם טמוניים בארץ בתוך האهل והכסף
 תחתיה ²⁴ וישלח יהושע מלאכים וירציו האלה
 והנה טמונה באהלו והכסף תחתיה ²⁵ ויקחם מזור
 האهل ויבאו אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם
 לפניו יהוה ²⁶ ויקח יהושע את עכן בן זורה ואת הכסף
 ואת האדרת ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בתנו ואת
 שודו ואת חמדרו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר
 לו וכל ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור ²⁵ ויאמר
 יהושע מה עכרתנו יעכרך יהוה ביום זהה וירגנו
 אותו כל ישראלaben וישרפו אותם באש ויסקלו אתם
 באבנים ²⁶ ויקימו עליו גל אבנים נדול עד היום הזה
 וישב יהוה מהרון אבו על כן קרא שם המקום והוא
 עמק עכור עד היום הזה

8 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תחת-כח
 עמק את כל עם המלחמה ווקם עלה העי ראה נתנו
 בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו ²
 ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית לירicho ולמלכה--
 רק שללה ובמהמתה תבזו לכם שם לך ארבע לעיר
 מאחריה ³ ויקם יהושע וכל עם המלחמה לעלות העי
 ויבחר יהושע שלשים אלף איש נבורי החיל וישלחם
 ללילה ⁴ ויצו אתם לאמר ראו אתם ארבעים לעיר
 מאחרי העיר--אל תרחקו מן העיר מאר והייתם
 כלכם נכנים ⁵ ואני וכל העם אשר אני נקרב אל
 העיר והיה כי יצאו לקראתנו כאשר בראשנה וננסנו
 לפניהם ⁶ ויצאו אחרינו עד תיקנו אותם מן העיר--
 כי יאמרו נסים לפנינו כאשר בראשנה וננסנו לפניהם

מזה ויכו אותם עד בלתי השair לו שרייד ופליט²³
 ואת מלך העי תפשו חיו ויקרבו אותו אל יהושע²⁴
 וייה ככלות ישראל להרג את כל ישבוי העי בשדה
 במדבר אשר דרכם בו ויפלו כלם לפיו הרב עד
 תמס וישבו כל ישראל העי ויכו אתה לפי הרב²⁵
 וייה כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה--שנים
 עשר אלף כל אנשי העי²⁶ וייהושע לא השיב ידו
 אשר נתה בכידון עד אשר החרים את כל ישבוי העי
 רק הבהיר ושלל העיר היה באזו להם ישראל--²⁷
 דבר יהוה אשר צוה את יהושע²⁸ וישראל היהoshua את
 העי וישימה תל עולם שמה עד היום הזה²⁹ ואת
 מלך העי תלה על העץ עד עת הערב וככowa המשמש
 צוה יהושע וירדו את נבלתו מן העץ וישליך אותה
 אל פתח שער העיר ויקימו עליו נל אבני גדול
 עד היום הזה³⁰ או יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי
 ישראל בהר עיבל³¹ כאשר צוה משה עבד יהוה את
 בני ישראל ככתוב בספר תורה משה--מזבח אבני
 שלמות אשר לא הניף עליו ברזיל ויעלו עליו עלות
 ליהוה ויזבחו שלמים³² ויכתב שם על האבני--
 את משנה תורה משה אשר כתב לפני בני ישראל
 ושלמו לארון נגד הכהנים הלוים נשאי ארון ברית
 יהוה נבר כארוח--חציו אל מול הר נזרים והחציו
 אל מול הר עיבל כאשר צוה משה עבד יהוה לבך
 את העם ישראל--בראונה³³ ואחריו כן קרא את כל
 דברי התורה הברכה והקללה--ככל הכתוב בספר
 התורה³⁴ לא היה דבר מכל אשר צוה משה--אשר
 לא קרא יהושע נגד כל קהיל ישראל והנשים והטף
 והנרג ההלך בקרבתם

9 יהו כי שמע כל המלכים אשר עבר הירדן בהר
 ובshallה ובכל חוף הים הגדול אל מול הלבנון-

מלך לכיש מלך עגנון--הם וכל מחניהם ויתנו על נבעון וילחמו עליה ⁶ וישלחו אנשי נבעון אל יהושע אל המhana הגלגלה לאמר אל תרכיך מעבריך עלה אלינו מהרדה והושיעה לנו ועורנו--כי נקבעו אלינו כל מלכי האמרי ישבו ההר ⁷ ויעל יהושע מן הגלגלו הוא וכל עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל ⁸ ויאמר יהוה אל יהושע אל תורא מהם כי בידך נתים לא יעד איש מהם בפניך ⁹ ויבא אליהם יהושע בהתאם כל הלילה עלה מן הגלגלו ¹⁰ ויהם יהוה לפני ישראל וכם מכח נדולה נבעון וירדף דרך מעלה בית חורון וכם עד עזקה ועד מקדה ¹¹ וייהי בסיס מפני ישראל הם במורד בית חורון יהוה השליך עליהם אבני נדלות מן השמים עד עזקה--וימתו רבים אשר מתו באבני הברד מאשר הרנו בני ישראל בחרב ¹² או ידבר יהושע ליהוה ביום תה יהוה את האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעני ישראל שם נבעון דום וירח בעמק אילון ¹³ וידם המשמש וירח עמד עד יקם נוי איביו--הלא היא כתובות על ספר היישר ויעמד המשמש בחצי השמיים ולא אין לבוא ביום תמים ¹⁴ ולא היה ביום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקהל איש כי יהוה נלחם לישראל ¹⁵ וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המhana הגלגלה ¹⁶ וינסו חמשת המלכים האלה ויחבאו במערה במקדה ¹⁷ ויגיד להושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחכמים במערה במקדה ¹⁸ ויאמר יהושע אנשים לשمرם ¹⁹ ואתם אל תעמדו--רדפו אחריו איביכם וונבחם אותם אל תחנות לבוא אל עריםם כי נתם יהוה אלהיכם בידכם ²⁰ ויהי ככלות יהושע ובני ישראל להគותם מכח נדולה מאר--עד תם והשידדים שרדדו מהם ויבאו אל ערי המבצר ²¹

שבעו להם נשאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו כל העדה על הנשאים ²⁰ ויאמרו כל הנשאים אל כל העדה אנחנו נשבעו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם ²⁰ זאת נעשה להם והזיהו אותם ולא יהיה עליינו קצף על השבועה אשר נשבענו להם ²¹ ויאמרו אליהם הנשאים יהיו וחבי עצים ושאבי מים לכל העדה כאשר דברו להם הנשאים ²² ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמր מה רמייתם אותנו לאמר רוחקים אנחנו מכם מאר ואתם בקרבנו ישבים ²³ ועתה אדרורים אתם ולא יכרת מכם עבר וחטבי עצים ושאבי מים--לבית אלהי ²⁴ ויענו את יהושע ויאמרו כי הנדר לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את משה עבדו לחתת לכם את כל הארץ ולהשמיד את כל ישביו הארץ מפנים ונירא מאר לנפשינו מפנים ונעשה את הדבר הזה ²⁵ ועתה הנהנו בידך בטוב וכייר בעניך לעשות לנו עשה ²⁶ ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרנו ²⁷ ויתנש יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאבי מים--לעדת ולמזבח יהוה עד היום הזה אל המוקם אשר יבחר

10 ויהי כسمע אדני צדק מלך ירושלים כי لقد יהושע את העי ויחרימה--כאשר עשה ליריחו ולמלוכה כן עשה לעי ולמלכה וכי השלימו ישבו נבעון את ישראל ויהיו בקרבים ² ויראו מאר--כי עיר נדולה נבעון כאחת ערי המלוכה וכי היא גדולה מן העי וכל אשה נברם ³ וישלח אדני צדק מלך ירושלים אל הוות מלך חברון ואל פרעם מלך ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל דבר מלך עגנון--לאמר ⁴ עלו אליו וערני ונכח את נבעון כי שלימה את יהושע ואת בני ישראל ⁵ ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלים מלך חברון מלך ירמות

ישבו כל העם אל המהנה אל יהושע מקדחה בשלום לא חוץ לבני ישראל לאיש--את לשנו 22 ויאמר יהושע פתחו את פי המערה והוציאו אליו את חמשת המלכים האלד--מן המערה 23 ויעשו כן--ויציאו אליו את חממת המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלים את מלך חברון את מלך ירמות את מלך לכיש את מלך עגנון 24 והוא כהוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה ההלכו אתו קרבו שם את רגליים על צוארי המלכים האלה ויקרבו וישימו את רגליים על צוארים 25 ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו--כי כהה יעשה וזהו לכל איביכם אשר אתם נלחמים אותם 26 ויכם יהושע אחריו כן וימיתם ויתלם על חמשה עצים וייהו תלויים על העצים עד הערב 27 ויהי לעת בוא כל הנשמה החרים כאשר צוה יהוה אלה ישראל 41 ויכם יהושע מקדש ברנע ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד נבעון 42 ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לכדר יהושע פעם אחת כי יהוה אלה ישראל נלחם לישראל 43 וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המהנה הנגלגה

11 ויהי כשמע יbin מלך חצור ושלח אל יוכב מלך מדורן ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף 2 ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות-- ובשפלה ובנפות דור מים 3 המכוני מזרחה ומים והאמרי והחתי והפרזי והיבוסי בהר והחווי תחת חרמון בארץ המצפה 4 ויצאו הם וככל מהניהם עם-- עם רב כחול אשר על שפת הים לרבות סוס ורכב רב מאד 5 ווועדו כל המלכים האלה ויבאו יהנו יהדו אל מי מרום להלחם עם ישראל 6 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם--כי מחר כתה זאת אני נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסיהם

מלך מקדחה כאשר עשה למלך יריחו 29 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו ממקדחה--לבנה וילחם עם לבנה 30 ויתן יהוה נם אותה ביד ישראל ואת מלכה ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השair בה שיריד ויעש למלכה אשר עשה למלך יריחו 31 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה--לכישה ויחן עליה וילחם בה 32 ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה--ככל אשר עשה לבנה 33 או עלה הרם מלך נזיר לעזר את לכיש ויכה לפי יהושע ואת עמו עד בלתי השair לו שיריד 34 ויעבר יהושע וכל

תיקר ואת מרכיביהם השרף באש ²⁰ ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים מן החרן מן דברמן ענן ומכל הדר יהודה ומכל הדר ישראל עם עיריהם החדרים יהושע ²² לא נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בנות ובאשדוד- נשארו ²³ ויקח יהושע את כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע לנחלה לישראל כמחלקתם לשבטייהם

ו הארץ שקתה ממלכמת

12 אלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן מזרחה המשמש-מנחל ארנון עד הדר חרמון וכל הארץ מזרחה ² סיחון מלך האמרי היושב בחשובון-משל מעורער אשר על שפת נחל ארנון ותוך הנחל וחצי הנלעד ועד יבק הנחל נבול בני עמוון ³ והערבה עד ים כנרות מזרחה ועד ים הערבה ים המלח מזרחה דרך בית הישמות ומתיימן--תחת אשדות הפסגה ⁴ ונבול עוג מלך הבשן מיתר הרפאים--היושב בעתרות ובאדראוי ⁵ ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל הבשן עד נבול הנשורוי והמעכתי וחצי הנלעד-גבול סיחון מלך חשבון ⁶ משה עבר יהוה ובני ישראל הכו ויתנה משה עבר יהוה ירצה לרואוני ולגדי ולחצוי שבט המנשה ⁷ ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ימה מבעל גד בבקעת הלבנון ועד הדר החלקعلاה שעריה ויתנה יהושע לשבטי ישראל ירצה-כמחלקתם ⁸ בהר ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב-החותי האמרי והכנענו הפלזי החוי והיבוסי ⁹ מלך ירידחו אחד מלך העי אשר מצד בית אל אחר ¹⁰ מלך ירושלים אחד מלך חברון אחד ¹¹ מלך עגלוון אחד מלך נור אחד ¹² מלך דבר אחד מלך גדר אחד ¹⁴ מלך חרמונה אחד מלך ערד אחד ¹⁵ מלך לבנה אחד מלך עדלים אחד

בעת ההיא ויכרת את הענקים מן החרן מן תעלת המלחמה עמו עליהם על מי מרים-פתאם ויפלו בהם ⁸ ויתנם יהוה ביד ישראל ויכום וירדפו עד צידון רבתה ועד משפטות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויכם עד בלתי השair לthem שריד ⁹ ווישם להם יהושע כאשר אמר לו יהוה את סוטיהם עקר ואת מרכיביהם שרף באש ¹⁰ ויבא יהושע בעת ההיא וילבד את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי חצור לפנים-היא ראש כל הממלכות האלה ¹¹ וויכו את כל הנפש אשר בה לפני חרב החרים-לא נותר כל נשמה ואת חצור שרף באש ¹² ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם לכד יהושע ויכם לפני חרב-החרמים אותם כאשר צוה משה عبد יהוה ¹³ רק כל הערים העמדות על תלם-לא שרפם ישראל זולתי את חצור לבדה שרף יהושע ¹⁴ וכל שלל הערים האלה והבמה בזוו להם בני ישראל רק את כל האדים הכו לפני חרב עד השמדם אותם- לא השairו כל נשמה ¹⁵ כאשר צוה יהוה את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע-לא הסיר דבר מכל אשר צוה יהוה את משה ¹⁶ ויקח את כל הארץ הזאת הדר ואת כל הנגב ואת יהושע את כל הארץ הזאת הדר ואת הדר כל ארץ גנשן ואת השפלה ואת הערבה ואת הדר ישראל ושפלה ¹⁷ מן הדר החלק העולה שער ועד בעל גד בבקעת הלבנון תחת הדר חרמון ואת כל מלכיהם לכד ויכם וימיתם ¹⁸ ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה-מלחמה ¹⁹ לא היתה עיר אשר השלימה אל בני ישראל בלתי החוי ישבו נבעון את הכל לתקחו במלחמה ²⁰ כי מאות יהוה היתה לחזק את לבם לקראות המלחמה את ישראל למען החדרים לבלתי היהות להם תחנה כי למן השמידם כאשר צוה יהוה את משה ²¹ ויבא יהושע

16 מלך מקדשה אחד מלך בית אל אחד 17 מלך תפוח אחד מלך חפר אחד 18 מלך אפק אחד מלך לשرون אחד 19 מלך מדון אחד מלך חצור אחד 20 מלך שמרון מדרון אחד מלך אכשף אחד 21 מלך תענך אחד מלך מגדו אחד 22 מלך קדרש אחד מלך יקנעם לכרכמל אחד 23 מלך דור לנפת דור אחד מלך גויים לנגלן אחד 24 מלך תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד

13

ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה בא בתים והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה 2 זאת הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתים וכל הנשורי 3 מן השיחור אשר על פני מצרים ועד נבול עקרון צפונה--לכנענו תחשב חמשת סרני פלשתים העוזי והאשודוי האשקלוני הגתי והעקרוני והעויום 4 מתימן כל ארץ הכנעני ועיראה אשר לצדנים--עד אפקה עד נבול האמרי 5 והארץ הנגלי וכל הלבנון מורה המשמש מבעל נרד תחת הר חרמון--עד לבוא חמת 6 כל ישבי הדרמן הלבנון עד משפטם כל צידנים--אנכי אורים מפני בני ישראל רק הפללה לישראל בנחלה כאשר צויתיך 7 ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלה-- לתשעת השבטים וחצי השבט המנשא 8 עמו הרואבני והגדי לקחו נחלתם--אשר נתן להם משה בעבר הירדן מורה כasher נתן נחל ארנון והעיר אשר בתחום הנחל וכל המישר מידבא--עד דיבון 10 וכל ערי סייחון מלך האמרי אשר מלך בחובון--עד נבול בני עמון 9 וזה גובלם ממחנים כל הבשן כל מלכות עוג ויהיו גובלם ממחנים כל הבשן כל הבשן כל מלך הבשן וכל חות יair אשר בבשן--ששים עיר 31 וחצי הגלעד ועתירות ואדרעי ערי מלכות עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה לחצי בני מכיר למשפחותם 32 אלה אשר נחל משה בערבות מוואב מעבר לירדן ירicho מורה 33 ולשבט הלו--לא נתן מיתר הרפאים ויכם משה וירשם 13 ולא הורישו בני

משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם

אחרי יהוה אלהי ישראל ^ט ושם חברון לפנים קריית ארבע האדם הנגדל בענקים הוא והארץ שקתה ממלכתה

15 ויהי הנורל למטה בני יהודה--למושפחתם אל גבול אדום מדבר צן נגבה מקצת תימן ^ז ויהי להם גבול נגב מקצת ים המלח מן הלשון הפנה נגבה ^ט ויצא אל מנב' למעלה עקרבים ו עבר צונה ועלה מנגב' לקדש ברנע ו עבר החרון ועלה אדרה ונסב בקרקעה ^ט ו עבר עצמונה ו יצא נחל מצרים והוא (זהו) תצאות הנבול ימה זה יהיה לכם גבול נגב ^ט וגבול קדרמה ים המלח עד קצה הירדן וגבול לפאת צפונה מלשון הים מקצת הירדן ^ט ועלה הנבול בית חנלה ו עבר מצפון לבית הערבה ועלה הנבול אבן בהן בן ראובן ^ט ועלה הנבול דברה מעמק עcord וצפונה פנה אל הגליל אשר נכח למעלה אדים אשר מנב' לנחל ו עבר הנבול אל מ' עין שם ודו' תצאתיו אל עין רגל ^ט ועלה הנבול נ' בן הנם אל כתף היוסי מנגב--הייא ירושלים ועלה הנבול אל ראש ההר אשר על פני נ' הנם ימה אשר בקצתה עמק רפאים צפונה ^ט ותאר הנבול מראש ההר אל מעין מי נפתחו ויצא אל ערי הר עפרון ותאר הנבול בעלה היא קריית יערם ^ט ונסב הנבול מבעל'ימה אל הר שעיר ו עבר אל כתף הר יערם מצפונה היא כסלו'ן וירד בית שמש ו עבר תמנה ^ט ויצא הנבול אל כתף עקרון צפונה ותאר הנבול שכונת שער הבעל'ה ולבוא ^ט ועתה תנה לי את ההר הזה אשר דבר יהוה ובו' ים הימה הנגדל וגבול זה גבול בני יהודה וגבול ים הימה הנגדל וגבול זה גבול בני יהודה סביב--למושפחתם ^ט ולכלב בן יפנה נתן חלק בתוכה בני יהודה אל פי יהוה ליהושע--את קריית ארבע אבי הענק היא חברון ^ט וירוש שם כלב את שלושה בני

14 אלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען--אשר נחלו אותם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות המטוות לבני ישראל ^ט בנורל נחלתם כאשר צוה יהוה ביד משה לתשעת המטוות וחצי המטה ^ט כי נתן משה נחלה שני המטוות וחצי המטה מעבר לירדן וללויים--לא נתן נחלה בחוכם ^ט כי היו בני יוסף שני מטוות מנשה ואפרים ולא נתנו חלק ללוים בארץ כי אם ערבים לשבות ומגרשים למKENIM ולקנינים ^ט כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל ויחלקו את הארץ ^ט וינשו בני יהודה אל יהושע בנגלול ויאמר אליו כלב בן יפנה הקני אתה ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל משה איש האלים על אדורתי ועל אדורותיך--בקדרש ברנע ^ט בן ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבר יהוה אתי מקדש ברנע--לרגל הארץ ואשב איזו דבר כאשר עם לביבי ^ט ואיזו אשר על עמי המסיו' את לב העם ואני מלאתי אחורי יהוה אלהי וושבע משה ביום ההוא לאמר אם לא הארץ אשר דרכך רגליך בה לך תהיה לנחלה ולבניך שנה מאז דבר יהוה את הדבר הזה אל משה אשר הלח' ישראל במדבר ועתה תנ'ה אני היום בן חמיש וחמש החיה יהוה אוטי כאשר דבר זה ארבעים וחמש עד עולם כי מלאת אחורי יהוה אלהי ^ט ועתה הנה אתה מ' שמה צפונה והארץ אשר ביום שלחה לך ירמיהו ועתה תנ'ה אני ה' מה שמי' שמה שנה מאז דבר יהוה את הדבר הזה אל משה אשר הלח' ישראל במדבר ועתה תנ'ה אני ה' מה שמי' שמה ושמנים שנה ^ט ועדני היום חזק כאשר ביום שלחה אותו משה--ככחו או וככחו עתה למלחמה ולצאת ללבוא ^ט ועתה תנה לי את ההר הזה אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקיים שם וערבים גדרות בצרות--אולי יהוה אוטי והורשותם כאשר דבר יהוה ^ט ויברכחו יהושע ויתן את חברון לכלב בן יפנה לנחלה ^ט על כן היה חברון לכלב

הענק--את ששי ואת אחימן ואת תלמי ילידי הענק
 15 ויעל מוש אל ישבי דבר ושם דבר לפנים קריית
 אחת עשרה וחצרהן ⁵² ארבע ורומה ואשען ⁵³ גנינים
 ספר ¹⁶ ויאמר כלב אשר יכה את קריית ספר ולכדה-
 (וינום) ובית תפוח ואפקה ⁵⁴ וחמתה וקרית ארבע
 נונתחו לו את עכסה בתו לאשה ¹⁷ וילכדה עתניאל
 היא חברון--וצייר עדרים תשע וחצרהן ⁵⁵ מעון
 בן קנו אחיו כלב וויתן לו את עכסה בתו לאשה ¹⁸
 קרמל זופ וויטה ⁵⁶ ויזרעאל ויקדעם וגונה ⁵⁷ התקין
 יהו בכווא ותוסתו לשאול מאת אביה שרה ותצנה
 נבעה ותמנה עדרים עשר וחצרהן ⁵⁸ חלחול בית
 מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך ¹⁹ ותאמר תננה
 צור ונדור ⁵⁹ ומערה ובית ענות ואלה תקן עדרים שש
 לי ברכיה כי ארץ הנגב נתני ונתה ליגלת מים וויתן
 וחתירהן ⁶⁰ קריית בעל היא קריית עירם--והרבה
 ערים שתים וחתירהן ⁶¹ במדבר--בית הערבה מדין
 וסכמה ⁶² והנבען ועיר המלה וען גדי עדרים שש
 מטה בני יהודה--למשפחתם ²¹ ויהיו הערים מקצתה
 וחתירהן ⁶³ ואת היובסי יושבי ירושלים לא יוכלו
 למטה בני יהודה אל גבול אדום בנגב--קבצאל
 ועדר ווגור ²² וקינה ודימונה وعدדרה ²³ וקדש
 וחתור ויתנן ²⁴ זיף וטלם ובעלות ²⁵ וחתור חרתה
 וקריות חצרון היא חצור ²⁶ אממ ושמע ומולדת ²⁷
 וחתר גדה וחסמן ובית פלט ²⁸ וחתר שועל וbaar
 שב וצוויתה ²⁹ בעלה ועיים עצם ³⁰ ואלה תולד
 וכסיל וחרמה ³¹ וצקלג ומדמנה ונסנה ³² וללאות
 ושלחים וען ורמן כל עדרים שעירים ותשע וחצרהן
 ננים תפוח והעינים ³⁵ ירמות ועדלים שכחה ועזה ³⁶
 ושערים וערדים והנדרה וגדרותים עדרים ארבע
 עשרה וחצרהן ³⁷ צנן וחדשה ומגדל גד ³⁸ ודלען
 והמצפה ויקתאל ³⁹ לכיש ובצקת ועגלון ⁴⁰ וככון
 ולהמס וכתליש ⁴¹ ונדרות בית דגון ונעמה ומקרה
 עדרים שיש עשרה וחצרהן ⁴² לבנה ועתר ועשן ⁴³
 ופתח ואשנה ונציב ⁴⁴ וקעליה ואכזיב ומראשה
 ערים תשע וחצרהן ⁴⁵ עקרון ובניתה וחצרה
 מעקרון וימה כל אשר על יד אשדוד וחצרהן ⁴⁷
 אשדוד בנוטיה וחצרה עזה בנוטיה וחצרה--עד
 נחל מצרים והים הגדול (הגדול) גובל ⁴⁸ ובחר--
 שמיר וויתר ושוכה ⁴⁹ ודנה וקרית סנה היא דבר
 למס עבר

16 ויצא הנורל לבני יוסף מדין יריחו למי יריחו
 מזרחה המדבר עליה מיריחו בהר--בית אל ² ויצא
 מבית אל לוזה ועבר אל גבול הארץ עטרות ³ וירד
 ימה אל גבול היפלטי עד גבול בית חורן תחתון--
 ועד גזר והיו תצאותו ימה ⁴ ווינחלו בני יוסף מנשה
 ואפרים ⁵ ויהי גבול בני אפרים למשפחתם ויהי גבול
 נחליהם מזרחה עטרות אדר עד בית חורן עליון
 ויצא הגבול הימה המכמתה מצפון ונסב הגבול
 מזרחה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא היידן ⁸
 מינווה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא היידן
 מהפוחה ליק הגבול ימה נחל קנה והיו תצאותו הימה
 זאת נחלה מטה בני אפרים--למשפחתם ⁹ והערים
 המבדילות לבני אפרים בחור נחלה בני מנשה--כל
 הערים וחתירהן ¹⁰ ולא הורישו את הכנעני היושב
 בגין ושב הכנעני בקרבת אפרים עד היום הזה וייה
17 וכי הנורל למטה מנשה כי הוא בכור
 יוסף--למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה

איש מלחמה ויהי לו הגלעד והבשן 2 ויהי לבני
 מנשה הנותרים למשפחתם--לבני אביעזר ולבני
 חלק ולבני אשריאל ולבני שכם ולבני חפר ולבני
 שמידע אלה בני מנשה בן יוסף והכרים--למשפחתם
 שלצפלחן בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה לא
 היו לו בנים--כי אם בנות ואלה שמות בנתתי--מחלה
 ונעה חנלה מלכה ותרצה 4 ותקרבנה לפני אלעזר
 הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני הנשיים לאמור
 יהוה צוה את משה לחת לנו נחלה בתוך אחינו ייתן
 להם אל פי יהוה נחלה בתוך אחיו אביהן 5 ויפלו
 חבלי מנשה עשרה--לבך מארץ הגלעד והבשן אשר
 מעבר לירדן 6 כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוך
 בניו וארכז הגלעד הייתה לבני מנשה הנותרים 7
 וייה נבול מנשה מאשר המוכמתה אשר על פניו שכם
 והליך הנבול אל הימין אל ישבי עין חפוח 8 ולמנשה
 הייתה ארץ חפוח ותחפוח אל נבול מנשה לבני אפרים
 וירד הנבול נחל קנה נגה לנחל ערים האלה
 לאפרים בתוך ערי מנשה ונבול מנשה מצפון לנחלה
 וייה תצאתיו הומה 10 נגה לאפרים וצפונה למנשה
 יהיו הים נבולו ובאשר יפנו ממצפון וביששכר
 ממזוח בזיהו למנשה ביששכר ובאשר בית שאן
 ובנותיה ויבלעם ובנותיה ואת ישבי דאר ובנותיה
 וישבי עין דר ובנותיה וישבי תענך ובנותיה וישבי
 מגדו ובנותיה--שלשת הנפת 12 ולא יכולו בני מנשה
 להוריש את הערים האלה ויואל הכנעני לשבת
 בארץ הזאות 13 ויהי כי חזקו בני ישראל ויתנו את
 הכנעני למס וחורש לא הורישו 14 וירבדו בני יוסף
 את יהושע לאמור מדוע נתתה לי נחלה גורל אחד
 וחבל אחד ואני עם רב עד אשר עד כה ברכני יהוה
 15 ויאמר אליום יהושע אם עם רב אתה עליה לך
 היורה ובראת לך שם בארץ הפלג והרפאים כי אין
 יוסף 12 ויהי להם הנבול לפאת צפונה מן הירדן

ועליה הנובל אל כתף יריחו מצפון ועלה בהר ימה
 והיה (והי) תצאיו מדברה בית און ¹³ ועובר משם
 הנובל לוויה אל כתף לוויה נגביה--הייא בית אל וירד
 הנובל עטרות אדר על החר ארש מניב לבית חרון
 תחthon ¹⁴ ותאר הנובל נסב לפאתם נגביה מן ההר
 אשר על פני בית חרון נגביה והיה (והי) תצאיו
 אל קריית בעל היא קריית יערם עיר בני יהודה
 זאת פאתם ¹⁵ ופאת נגביה מקצה קריית יערם ויצא
 הנובל ימה ויצא אל מעין מי נפתחו ¹⁶ וירד הנובל
 אל קצה ההר אשר על פני ני בן הנם אשר בעמק
 רפאים צפונה וירד ני הנם אל כתף היובסי נגביה
 וירד עין רגל ¹⁷ ותאר מצפון ויצא עין שם ויצא אל
 גליות אשר נכח מעלה אדים וירד אבו בהן בן
 דאובן ¹⁸ ועבר אל כתף מול הערבה צפונה וירד
 הערבה ¹⁹ ו עבר הנובל אל כתף בית חנלה צפונה
 והיה (והי) תצאיו (חצאות) הנובל אל לשון ים
 המלח צפונה אל קצה הירדן נגביה זה הנובל נגב
 והירדן יגבל אותו לפאת קדמה זאת נחלת בני
 בנימן לנבולותיה סביב--למשפחותם יריחו ובית חנלה
 למטה בני בנימן--למשפחותיהם יריחו ובית חנלה
 ועמק קצין ²² ובית הערבה וצמרים ובית אל ²³
 והעויים והפרה ועפרה ²⁴ וככפר העממי (העמנה)
 והעפני ונבע ערים שתוים עשרה וחצריהם ²⁵ נבעון
 והרמה ובארות ²⁶ והמצפה והכפירה והמצפה ²⁷
 וركם וירפאל ותראל ²⁸ וצלע האלף והיבוסי היא
 ירושלים נבעת קריית--ערמים ארבע עשרה וחצריהם
 זאת נחלת בני בנימן למשפחותם

19 ויצא הנורל השויל שמוון--למטה בני שמעון
 למשפחותם ויהיו נחלתם בtower נחלת בני יהודה
 2 ויהיו להם בנחלתם--באאר שביע ושביע ומולדת ³
 וחצר שועל ובליה עצם ⁴ ואלתולד ובתול ותרמה

חסה וייהיו (והיו) תצאתיו הימה מתחבל אכזיבה ³⁰
 ונמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים וחצריהם
³¹ זאת נחלת מטה בני אשר--למשפחתם הערים
 האלה וחצריהם ³² לבני נפתלי יצא הנורל הששי--
 לבני נפתלי למשפחתם ³³ ויהיו נבולם מחלף מאלון
 בעננים ואדרמי הנקביו בונאל--עד לקום ויהי תצאתיו
 הירדן ³⁴ ושב הנבול ימה אזנות תבור ויצא שם
 חוקקה ופנע בזבולון מנגב ובאר שפע מים וביחודה
 הירדן מזרחה המשמש ³⁵ ועררי מבצר--הצדדים צר
 וחתמת רקט וכנרת ³⁶ ואדרמה והרמה וחצור ³⁷ וקדש
 ואדרעי ועין חצור ³⁸ ויראון ומגדל אל חרם ובית
 ענת ובית שמש ערים תשע עשרה וחצריהם ³⁹ זאת
 נחלת מטה בני נפתלי--למשפחתם הערים וחצריהם
 למטה בני דן למשפחתם יצא הנורל השביעי ⁴¹
 ויהי נבול נחלתם--צראעה ואשתאול ועיר שמש ⁴²
 ושעלבין ואילון ויתלה ⁴³ ואילון ותמנתה ועקרון
 ואלתקה גונבתון ובבעלת ⁴⁴ ויהד ובני ברק וגת
 רמונ ⁴⁶ ומוי הירקון והركון עם הנבול מול יפו ⁴⁷

הרם עד עמדו לפני העדרה

21 ויגשו ראשי אבות הלויים אל אלעזר הכהן
 ואל יהושע בן נون ואל ראשי אבות המטות לבני
 ישראל ² וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר
 יהוה צוה ביד משה לחת לנו ערים לשכנתם ומגרשיהם
 לבחמותנו ³ ויתגנו בני ישראל ללוויים מנהלתם אל
 פי יהוה את הערים האלה ואת מגרשיהם ⁴ ויצא
 הנורל למשפחת הכהתי ויהי לבני אהרן הכהן מין
 הלויים ממטה יהודה וממטה השמעני וממטה בנימן
 בנורל--ערים שלש עשרה ⁵ ולבני קהת הנזיריים
 ממפחחת מטה אפרים וממטה דן ומחייב מטה
 בנורל--ערים עשר ⁶ ولבני נרדון ממפחחות מטה

ישראל ומטה אשר ומטה נפתלי ומחייב מטה
 מנשה בבשן בנורל--ערים שלש עשרה ⁷ לבני מרדי

(גולן) בבשן ואת מגרשה ואת בעשתרה ואת מגרשה
 ערים שתים ²⁸ וממטה ישבכר את קשין ואת מגרשה
 את דברת ואת מגרשה ²⁹ את ירמות ואת מגרשה
 את עין גנים ואת מגרשה ערים ארבע ³⁰ וממטה
 אשר את משאל ואת מגרשה את עבדון ואת מגרשה
³¹ את חלקת ואת מגרשה ואת רחוב ואת מגרשה
 ערים ארבע ³² וממטה נפתלי את עיר מקלט הרצח
 את קדש בניל ואת מגרשה ואת חמת דאר ואת
 מגרשה סביבתיה ³³ ואת מגרשה ערים שלש כל
 ערי הנדרני למשפחתם-שלש עשרה עיר ומגרשיהם
³⁴ ולמשפחות בני מERRי הלווי הנותרים--מאת מטה
 זבולון את יקנעם ואת מגרשה את קרתא ואת מגרשה
³⁵ את דמנה ואת מגרשה את נהאל ואת מגרשה
 ערים ארבע ³⁶ וממטה נד את עיר מקלט הרצח את
 רמה בנלעד ואת מגרשה ואת מחנים ואת מגרשה
³⁷ את חשבון ואת מגרשה את יער ואת מגרשה כל
 ערים ארבע ³⁸ כל הערים לבני מERRי למשפחתם
 הנothersם משפחות הלווי יהו גורלם--ערים שתים
³⁹ עשרה כל ערי הלווי בתוך אחוזת בני ישראל--
 ערים ארבעים ושמנה ומגרשיהם ⁴⁰ תהינה הערים
 האלה-עיר עיר ומגרשה סביבתיה כן לכל הערים
⁴¹ האלה יותן יהוה לישראל את כל הארץ אשר
 נשבע לחת לאבותם ירושה וישבו בה ⁴² וינה יהוה
 להם מסביב ככל אשר נשבע לאבותם ולא עמד
 איש בפניהם מכל איביהם--את כל איביהם נתן יהוה
 בידם ⁴³ לא נפל דבר--מכל הדבר הטוב אשר דבר
 יהוה אל בית ישראל הכל בא

22 או יקרא יהושע לרואינו ולנדי ולהצ'י מטה
 מנשה ² ויאמר אליהם--אתם שמרתם את כל אשר
 צוה אתכם משה עבר יהוה ותשמעו בקול לכל
 אשר צויתי אתכם ³ לא עזבם את אחיכם זה ימים

למשפחתם מטה רואון וממטה נד וממטה זבולון--
 ערים שתים עשרה ⁸ ויתנו בני ישראל ללוים את
 הערים האלה ואת מגרשיהם כאשר צוה יהוה ביד
 משה בגורל ⁹ ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני
 שמעון--את הערים האלה אשר יקרא אהרן בשם
¹⁰ ויהי לבני אהרן משפחות הקהתי מבני לוי כי
 להם היה הנורל ראיונה ¹¹ ויתנו להם את קריית
 ארבע אבי הענק היא חברון--בהר יהודה ואת
 מגרשה סביבתיה ¹² ואת שדה העיר ואת חצריה
 נתנו לכלב בן יפנה באחוזה ¹³ ולבני אהרן הכהן
 נתנו את עיר מקלט הרצח--את חברון ואת מגרשה
 ואת לבנה ואת מגרשה ¹⁴ ואת יתר ואת מגרשה ואת
 אשטעם ואת מגרשה ¹⁵ ואת חלן ואת מגרשה ואת
 דבר ואת מגרשה ¹⁶ ואת עין ואת מגרשה ואת יטה
 ואת מגרשה את בית שמש ואת מגרשה ערים השע-
 מאה שני השבטים האלה ¹⁷ וממטה בניימין את
 נבעון ואת מגרשה את נבע ואת מגרשה ¹⁸ את ענתה
 ואת מגרשה ואת עלמוני ואת מגרשה ערים ארבע
 ומגרשיהם ²⁰ ולמשפחות בני קהת הלווי הנothersם
 מבני קהת יהו גורלם ממטה אפרים ²¹ ויתנו
 להם את עיר מקלט הרצח את שם ואת מגרשה--
 בהר אפרים ואת נור ואת מגרשה ²² ואת קבצים ואת
 מגרשה ואת בית חורן ואת מגרשה ערים ארבע ²³
 וממטה דן--את אלתקא ואת מגרשה את נבתון ואת
 מגרשה ²⁴ את אילון ואת מגרשה את נת רמון ואת
 מגרשה ערים ארבע ²⁵ וממחצית מטה מנשה--את
 תענך ואת מגרשה ואת נת רמון ואת מגרשה ערים
 שתים ²⁶ כל ערים עשר ומגרשיהם למשפחות בני
 קהת הנothersם ²⁷ ולבני גרשון משפחחת הלוויים--
 מחצית מטה מנשה את עיר מקלט הרצח את גלון

רבים עד היום הזה ושמרתם-את משמרת מצות יהוה אליהם ⁴ועתה הניה יהוה אלהים לאחיכם המעל הזה אשר מעלהם באלהי ישראל לשבט היום לאחרי יהוה--בבנותכם لكم מזבח למדרכם היום ביהוה ⁵המעט לנו את עון פעור אשר לא חתרכנו ממנה עד היום הזה ויהו הנגף בעדרת יהוה ⁶ואתם השבו הימים מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל כל עדרת ישראל יקצף ⁷ואך אם טמא ארץ אחותכם עברו לכם אל ארץ אחות יהוה אשר שכן שם משכן יהוה והאחו בתוכנו וביהוה אל תמרדו ואתנו אל תמרדו בבנותכם لكم מזבח מלעדי מזבח יהוה אלהינו ⁸הלייא עכן בן רוח מעלה מעלה בהרם ועל כל עדרת ישראל היה קצף וזה איש אחד לא נוע בענו ⁹ויענו בני דראובן ובני גדר וחצי שבט המנשה וידברו את ראשינו אלפי ישראל ¹⁰אל אלהים יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע ושראל הוא ידע אם במדר ואם במעל ביהוה אל תושענו הימים זה ¹¹לבנות לנו מזבח לשוב משלחה אשר בארץ כנען-ללכת אל ארץ הגלעד אל ארץ אחותם אשר נאחו בה על פי יהוה ביד משה בני דראובן ובני גדר וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל מארחאו אל גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו מזבח גדול לмерאה בו יושמו בני ישראל הירדן-מזבח גדול לмерאה בו יושמו בני יקהלו לאמר הנה בנו בני דראובן ובני גדר וחצי שבט המנשה את המזבח אל מול ארץ כנען-אל גלילות הירדן אל עבר בני ישראל ¹²וישמו בני ישראל ויקהלו כל עדת בני ישראל שלא לעלות עליהם לצבא יישלחו בני ישראל אל בני דראובן ואל בני גדר ואל חצי שבט מנשה--אל ארץ הגלעד את פינחס בן אלעזר הכהן ¹³ועשרה נשים עמו--נשיה אחד נשיא אחד לבית אב לכל מوطה ישראל ואיש ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל ¹⁴ויבאו אל בני דראובן ואל בני גדר ואל חצי שבט מנשה--אל ארץ הגלעד

חלילה לנו ממנו לмерד ביהוה ולשוב היום מאחריו יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח- מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפניו משכנו ³⁰ וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה וראשי אלפי ישראל אשר את הדברים אשר דברו בני ראובן ובני גדי ובני מנשה וייטב בעיניהם ³¹ ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני גדי ואל בני מנשה היום ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלהם ביהוה המעל הזה או הצלתם את בני ישראל-- מיד יהוה ³² וישב פינחס בן אלעזר הכהן והנשאים מאת בני ראובן ומאת בני גדי נד מארץ הנגיד אל ארץ כנען-- אל בני ישראל וישבו אותם דבר ³³ וויתר הדבר בעני בני ישראל יברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת הארץ אשר בני ראובן ובני גדי ישבים בה ³⁴ ויקראו בני ראובן ובני גדי מזבח כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלוהים

23 ויהיו מימים רבים אחריו אשר הנית יהוה לישראל מכל איביהם מסביבו והושע זקן באמים ² ויקרא יהושע לכל ישראל-- לזכרו ולראשו ולשפטיו ולשטריו ³ ואתם ראיותם את כל אשר עשה יהוה אלהים לכל הגנים האלה-- מפניכם כי יהוה אלהים הוא הгалחם לכם ⁴ ראו הפלתי לכם את הגנים נשאים האלה בנחלת-- לשבטיכם מן הירדן וככל הגנים אשר הכרתי והם הנדרול מבוא המשמש ⁵ כי יהוה אלהים הוא יחדפס מפניכם וחויריש אתם מלפניכם וירושתם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהים לכם ⁶ וחוקתם מאד-- לשמור ולעשות את כל הכתוב בספר תורה משה לבלתי سور ממן ימין ושם אול ⁷ לבלתי בא בנים האלה נשאים האלה אתכם ובשם אלהים לא תזכירו ולא תשבינו ולא תעבורם ולא תשתחוו

24 ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא לזכרו ישראל ולראשו ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלוהים ² ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנهر ישבו אבותיכם מועלם תרח אבי אברהםوابי נחור ויעבדו אלהים אחרים ³ וואקח את אביכם את אברהם מעבר הנهر ואולך אותו בכל ארץ כנען וארב

(וארבה) את זרעו ואתן לו את יצחק⁴ ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הדר שער לרשות אותו ויעקב ובנו ירדנו מצרים⁵ ואשלח את משה ואת אהרן ואנך את מצרים כאשר עשו כי בקרבו ואחר הוציאי אתכם⁶ ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבואו הימה וירדפו מצרים אהרי אבותיכם ברכב ובפרושים--ים סוף⁷ ויצועקו אל יהוה וישם מaffle ביןיכם ובין המצרים ויבא עליו את הים ויכסחו ותריאנה ענייכם את אשר עשית במצרים ותשבו במדבר ימים רבים⁸ ואבאה (ואבא) אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם ואשמידם מפנייכם⁹ ויקם בלק בן צפ/or מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור--לכלל אתכם¹⁰ ולא אביחיו לשמע לבלעם ויברך ברוך אחים ואצל אתכם מידו¹¹ ותעבירו את הירדן ותבואו אל יריחו וילחמו בהם בעלי יריחו האמרי והפרזי והכנען והחתי והגרנש החוי והיבוסי ואתן אותם בידכם¹² שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא בקשתך¹³ ואתן لكم ארץ אשר לא נגעה בה ועריהם אשר לא בניהם ותשבו בהם כרמים וויתרים אשר לא נטעתם אתם אקלים¹⁴ ועתה יראו את יהוה ועבדו אותו--בתמים ובאמת והסירו את אללים אשר עברו אבותיכם בעבר הנهر ובמצרים ועבדו את יהוה¹⁵ ואם רע בעיניכם לעבד את יהוה בחריו לכם היום את מי תעבדון--אם את אללים אשר עברו אבותיכם אשר בעבר (מעבר) הנהר ואם את אלה האמרי אשר אתם ישבים בארצם ואני וביתנו נعبد את יהוה¹⁶ ועל העם ויאמר חללה לנו מעוז את יהוה-- עבר אללים אחרים¹⁷ כי יהוה אלהינו הוא המעלתנו השדרה אשר קנה יעקב מאת בני חמור אבי שלכם

במאה קשיטה ויהיו לבני יוסף לנחלה ³³ ואלעזר בן
אהרן מת ויקברו אותו בגבעת פינחס בנו אשר נתן לו

בהר אפרים

שופטים

העיר חרמה ¹⁸ וילכד יהודת את עזה ואת גבולה
ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבולה ¹⁹
ויהי יהוה את יהודת וירש את החר כיו לא להוריש
את ישב העמק כי רכב ברזל להם ²⁰ ויתנו לכלב
את חברון כאשר דבר משה וירש שם את שלשה
בני הענק ²¹ ואת היובסי ישב ירושלים לא הורישו
בני בנימן וישב היבוסי את בני בנימן בירושלם עד
היום הזה ²² ויעלו בית יוסף נם הם בית אל ויהוה
עם ²³ ויתירו בית יוסף בቤת אל ושם העיר לפני
לו ²⁴ ויראו השמדרים איש יוצא מן העיר ויאמרו
לו הראנו את מבוא העיר ועשינו עמק חס ²⁵
ויראמ את מבוא העיר ויכו את העיר לפני חרב ואת
האיש ואת כל משפחתו שלו ²⁶ וילך האיש ארץ
החתים ויבן עיר ויקרא שמה לו--הוא שמה עד
היום הזה ²⁷ ולא הוריש מנשה את בית שאן ואת
בנوتיה ואת תענך ואת בנתייה ואת יושב (יושבי)
דור ואת בנותיה ואת יושבי יבלעם ואת בנתייה ואת
יושבי מגדר ואת בנותיה ויואל הכנען לשבת בארץ
הזאת ²⁸ ויהיו כי חזק ישראל וישם את הכנען למס
והוריש לא הורישו ²⁹ ואפרים לא הוריש את הכנען
היושב בנזר וישב הכנען בקרבו בגוז ³⁰ זבולון
לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נחלה וישב
הכנען בקרבו ויהיו למס ³¹ אשר לא הוריש את
ישבי עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב
וاث חלבה ואת אפיק ואת רחוב ³² וישב האשורי
בקרב הכנען ישב הארץ כי לא הורישו ³³ נפתלי
לא הוריש את ישב בית שמש ואת ישב בית ענת
וישב בקרב הכנען ישב הארץ וישב בית שמש
ובית ענת היו להם למס ³⁴ וילחצו האמרי את בני
דן ההריה כי לא נתנו לדרת לעמק ³⁵ ויואל האמרי
לשבת בהר חרס באילון ובשלבים וכבד יד בית

1 והוא אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה
לאמר מי יעלה לנו אל הכנען בתחלה להלחם
בו ² ויאמר יהוה יעלה הנה נתתי את הארץ
בידו ³ ויאמר יהודת לשמעון אחיו עלה אליו בNEL
ונלחמה בכנען והלכתי נם אני אתך בNEL וילך
אתו שמעון ⁴ ויעל יהודת ויתן יהוה את הכנען
והפזרי בידם ויקום בזוק עשרת אלפיים איש ⁵
וימצאו את אדרני בזוק וילחמו בו ויקום את הכנען
ואת הפרזי ⁶ וגנס אדרני בזוק וירדפו אחריו ויאחזו
אותו--ויקצטו את בנתות ידיו ורנלו ⁷ ויאמר אדרני
בזוק שבעים מלכים בנתות ידים ורנלים מקצצים
היו מלכים תחת שלחני--כאשר עשית כן שלם
לי אליהם ויביאו ירושלים וימת שם ⁸ וילחמו בני
יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוח לפני חרב ואת
העיר שלו באש ⁹ ואחר ירדנו בני יהודה להלחם
בכנען--וישב ההר והתגנב והשפלה ¹⁰ וילך יהודה
אל הכנען היושב בחברון ושם חברון לפנים קריית
ארבע ויכו את ששי ואת אחימן ואת תלמי נו וילך
שם אל יושבי דביר ושם דבר לפנים קריית ספר
¹¹ ויאמר כלב אשר יכה את קריית ספר ולכדה--
ונתתי לו את עכסה בתוי לאשה ¹² וילכדה עתניאל
בן קני אחיו כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו
לאשה ¹³ ויהי בבואה ותסיטהו לשאל מאת אביה
השדה והצנה מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך ¹⁵
ויאמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתני ונתה
ליגלת מים ויתן לה כלב את גלת עלית ואת גלת
תחתית ¹⁶ ובני קני חתן משה על מעיר התמירים
את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך
וישב את העם ¹⁷ וילך יהודה את שמעון אחיו ויכו
את הכנען ישב צפת ויחרימו אותה ויקרא את שם

יוסף ויהיו למס 36 ונבול האמרי ממעלת עקרבים--
מהסלע ומעלת

מיד שישיהם 17 וכן אל שפטיהם לא שמעו--כי זנו
אחרי אלהים אחרים ויתחוו להם סרו מהרמן
הדרך אשר הילכו אבותם לשמע מצות יהוה--לא
עשו כן 18 וכי קיים יהוה להם שפטים וזה יהוה
עם השפט והושיעם מיד איביהם כל ימי השופט
כי ינחים יהוה מנאקותם מפני לחזיהם ורחקיהם 19
והיה במוות השופט ישבו והשחיתו מאבותם ללכת
אחרי אלהים אחרים לעברם ולהשתחו להם לא
הפילו ממעליהם ומדרכם הקשה 20 ויחר אף יהוה
בישראל ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את ברית
אשר צויתו את אבותם ולא שמעו לקולי 21 גם אני
לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן הגוים אשר עזב
והשוע ימתה 22 למן נסותם את ישראל השמרים
הם את דרך יהוה ללכתם כאשר שמרו אבותם--
אם לא 23 וינה יהוה את הגוים האלה לבתו הורישם
מהר ולא נתנים ביד יהושע

3 אלה הגוים אשר תניח יהוה לנסותם את
ישראל את כל אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען 2
רק למן דעת דורות בני ישראל ללמדם מלחמה--
רק אשר לפנים לא ידועם 3 חמשת סרני פלשתים
וככל הכנעני והצידיני והחוי ישב הר הלבנון--מהר
בעל חרמון עד לבוא חמת 4 ויהיו לנסותם את
ישראל--לדעתי היושמו את מצות יהוה אשר צוה את
אבותם ביד משה 5 ובבני ישראל ישבו בקרבת הכנעני
חתיו והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי 6 ויקחו את
בנותיהם להם לנשיהם ואת בנותיהם נתנו לבנותיהם
ויעבדו את אלהיהם 7 ויעשו בני ישראל את הרע
בעני יהוה ויישחו את יהוה אלהיהם ויעבדו את
הבעליים ואת האשרות 8 ויחר אף יהוה בישראל
וימכרם ביד כושן רשותם מלך ארם נהרים ויעבדו
בנין ישראל אל כושן רשותם שמנה שנים 9 ויזעקו

2 ויעל מלאך יהוה מן הנגלל אל הבכירים ויאמר
עליה אתם ממצרים ואביכם אתם אל הארץ אשר
נסבעתי לאביכם ואמר לא אפר ברייתו אתכם
לעולם 2 ואתם לא תכרתו ברית לושבי הארץ
זהו--مزבחותיהם תחצין ולא שמעתם בקולו מה
זאת עשיהם 3 וכן אמרתי לא אנדר שאות מפניכם
והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם למקש 4 ויהו
כדבר מלאך יהוה את הדברים האלה אל כל בני
ישראל וישאו העם את קולם ויבכו 5 ויקראו שם
המקום ההוא בכינוי יזבחו שם ליהוה 6 וירושח יהושע
את העם וילכו בני ישראל איש לנחלתו לרשעת את
הארץ 7 ויעבדו העם את יהוה כל ימי יהושע וכל
ימי הוקנים אשר האריכו ימים אחרים יהושע אשר
ראו את כל מעשה יהוה הנדול אשר עשה לישראל
8 וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים 9
ויקברו אותו בנבול נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים
מצפון להר נعش 10 וכן כל הדור ההוא נאספו אל
אבותיו ויקםدور אחר אחריהם אשר לא ידעו את
יהוה וגם את המעשה אשר עשה לישראל 11 ויעשו
בני ישראל את הרע בעני יהוה ויעבדו את הבעלים
12 ויעזבו את יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ
מצרים וילכו אחרי אלהים אחרים מלבד הארץ העמים
אשר סביבותיהם ויתחוו להם ויכעסו את יהוה
13 ויעזבו את יהוה ויעבדו לבעל ולעתירות 14
ויחר אף יהוה בישראל ויתגונם ביד ששים וישסו אותם
וימכרם ביד איביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמוד
לפני איביהם 15 בכל אשר יצאו יד יהוה דيتها
בם לרעה כאשר דבר יהוה וכasher נשבע יהוה
לهم ויצר להם מאר 16 ויקם יהוה שפטים וירושעים

ויפתחו והנה ארניהם נפל הארץ מות ²⁶ ואחד
נמלט עד התהממה ושהוא עבר את הפסלים וימלט
השעירתה ²⁷ ויהי בכוו ויתקע בשופר בהר אפרים
וירדו עמו בני ישראל מן החר ושהוא לפניום ²⁸
ויאמר אלהם רדף אחרי כי נתן יהוה את איביכם
את מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את מעבות
הירדן למואב ולא נתנו איש לעבר ²⁹ וכי את מואב
בעת היא עשרה אלפיים איש-כל שמן וכל איש
חיל ולא נמלט איש ³⁰ ותכנס מואב ביום ההוא תחת
יד ישראל ותשקט הארץ שמוני שנה ³¹ ואחריו
היה שמוגר בן ענת ויך את פלשתים שיש מאות איש
במלמד הבקר ויושע נם הוא את ישראל

4 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעני יהוה
ואהוד מות ² וימכרם יהוה ביד יבון מלך כנען אשר
מלך בחצור ושר צבא סיסרא והוא יושב בחרשת
הנים ³ ויצעקו בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות
רכב ברזל לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה
עשורים שנה ⁴ ודברורהasha נביאה אשת לפירות-
היא שפטה את ישראל בעת היא ⁵ וזהיא ישבת
תחת תמר דברורה בין הרמה ובין בית אל--בהר
אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט ⁶ ותשלה
ותקראי לבrik בן אביגעם מקדש נפתלי ותאמר אליו
הלא צווה יהוה אלהי ישראל לך ומשכת בהר תבור
ולקחת עמק עשרה אלפיים איש מבני נפתלי ובני
זבלון ⁷ ומשכתי אליו אל נחל קישון את סיסרא אשר
צבא בין ואת רכבו ואת המונו ונתתיו בידך ⁸
ויאמר אליה ברק אם תלכי עמי ולהלכתי ואם לא
תלכי עמי לא לך ⁹ ותאמר לך לך עמק אף כי
לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה הוולד--
כי ביד אשא ימכר יהוה את סיסרא ותקם דברורה
ותליך עם ברק קדרה ¹⁰ ויזעק ברק את זבולון ואת

بني ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל
וישמע--את עתניאל בן קנו אחיו כלב הקטן ממנו
וთהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא
למלחמה ויתן יהוה בידך את כושן רשעים מלך
ארם ותעו ידו על כושן רשעים ¹¹ ותשקט הארץ
ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנו ¹² ויספו בני
ישראל לעשות הרע בעני יהוה ויחזק יהוה את
עגלון מלך מואב על ישראל על כי עשו את הרע
בעני יהוה ¹³ ויאסף אליו את בני עמון ומלך וילך
ויך את ישראל וירושו את עיר החתרים ¹⁴ ויעבדו
בני ישראל את עגלון מלך מואב שמונה עשרה שנה
¹⁵ ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע
את אהוד בן גרא בן הומיינ איש אשר יד ימינו ושלחו
בני ישראל בידו מנהה לעגלון מלך מואב ¹⁶ ויעש
לו אהוד חרב וללה שני פיות--גמד ארכה ויחנרג אורה
מוחת למדיו על ירך ימינו ¹⁷ ויקרב את המנהה
לעגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד ¹⁸ ויהי
כאשר כללה להקריב את המנהה וישלח את העם
נשי המנהה ¹⁹ והוא שב מן הפסלים אשר את
הגנגל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר
הס--ויצאו מעליו כל העמדים עליו ²⁰ ואחדוד בא
אליו והוא ישב בעלית המקה אשר לו לברדו ויאמר
אהוד דבר אלהים לי אליך ועל הכסא ²¹
וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את החרב מעל ירך
ימינו ויתקעה בבטנו ²² ויבא נם הנצב אחר הלחוב
ויסגר החלב بعد הלחוב--כי לא שלף החרב מבטו
ויצא הפרשדנה ²³ ויצא אהוד המסדרונה ויסגר
דלתות העליה בעדו--ונעל ²⁴ והוא יצא ועבדיו באו
ויראו והנה דלתות העליה נעלות ויאמרו אך מסיך
הוא את רגלו בחרר המקה ²⁵ ויחילו עד בוש
והנה איןנו פתח דלתות העליה ויקחו את המפתח

5 ונתר דבורה וברך בן אביגעם ביום ההוא
 עמו דבורה נוחבר הקיי נפרד מוקן מבני חכב
 לאמר ² בפער פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו
 יהוה ³ שמעו מלכים האזינו רזנים אנסי ליהוה אנסי
 אשירדה אומר ליהוה אלהי ישראל ⁴ יהוה בצתך
 משער בצדך משדרה אדום ארץ רעשה נם שמים
 נשפו נם עבטים נשפו מים ⁵ הרים נולמו מפני יהוה זה
 מאות רכוב ברזל ואת כל העם אשר אותו מחרשת
 הנויים אל נחל קישון ⁶ ותאמר דברה אל ברק
 סיני-- מפני יהוה אלהי ישראל ⁶ בימי שמגר בן ענת
 בימי יעל חදלו ארחות והלכי נתיבות--ילכו ארחות
 עקלקלות ⁷ חදלו פרזון בישראל חදלו-- עד שקמתי
 דברה שקמתי אם בישראל ⁸ יבחר אלהים חדשם
 או לחם שעירים מן אם יראה ורמח בארכבים אלף
 בישראל ⁹ לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם
 ברכו יהוה ¹⁰ רכבי אהנות צחרות ישבי על מדין
 והלכי על דרך--שיחו עז מקול מחצחים בין משאבים
 שם יתנו צדקות יהוה צדקה פרזונו בישראל או ירדו
 לשעריהם עם יהוה ¹² עורי עורי דבורה עורי עורי
 דברי שיר קום ברק ושבה שביך בן אביגעם ¹³ או
 ירד שריד לאדרים עם יהוה ירד לי בנגורים ¹⁴
 מני אפרים שרשם בעמלק אחיריך בנימין בעממייך
 מני מכיר ירדו מהקקים ומובלן משכים בשבט ספר
 ושריו בישכר عم דברה וישכר בן ברק בעמק
 שלח ברגליו בפלגות ראובן גדרלים חקקי לב ¹⁶
 למה ישבת בין המשפטים לשמע שركות עדדים
 לפלגות ראובן גדולים חקרי לב ¹⁷ גלעד בעבר
 הירדן שכן ודן למה יגור אניות אשר ישב להוף
 ימים ועל מפרציו ישכו ¹⁸ זבולון עם חרף נפשו
 למות-- ונפתחי על מרומי שדה ¹⁹ באו מלכים נלחמו
 או נלחמו מלכי כנען בתענך על מי מגדו בצע כסף
 נפל מת והיתד ברקתו ²³ ויכנע אלהים ביום ההוא
 לא לךו ²⁰ מן שמיים נלחמו הכוכבים ממஸילותם
 נלחמו עם סיסרא ²¹ נחל קישון נרדם נחל קדרומים
 נחל קישון תדרכי נפשי עז ²² או הלמו עקביו סוס
 נפתחי קדרשה ויעל ברגליו עשרה אלפי איש ותעל
 חתן משה ויט אהלו עד אילון בצענים (בצענים)
 אשר את קדש ²² ויינדו לסירה כי עלה ברק בן
 אביגעם הדר תבור ²³ וויזעק סיסרא את כל רכבו השע
 קום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך--
 הלא יהוה יצא לפני וירד ברק מהר תבור ווערת
 אלפיים איש אחריו ¹⁵ ויהם יהוה את סיסרא ואת כל
 הרכב ואת כל המהנה לפני חרב-- לפני ברק וירד
 סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו ¹⁶ וברך רדף
 אחרי הרכב ואחרי המהנה עד חרשת הגנים ויפל
 כל מhana סיסרא לפני חרב-- לא נשאר עד אחד ¹⁷
 וסיסרא נס ברגליו אל אהיל יען אשת חבר הקיי כי
 שלום בין יbin מלך חצור ובין בית חבר הקיי ¹⁸
 ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני
 סורה אליו אל תירא ויסר אליה האהלה ותכסחו
 צמאתי ותפתח את נאור החלב ותשקוו-- ותכסחו
 בשמייכה ¹⁹ ותאמר אליה השקיני נא מעט מים כי
 ושאלך ואמר אליה השקיני נא מעט מים כי
 אשת חבר את יתד האهل ותשם את המקבת בידה
 ותבוא אליו בלאת ותתקע את היתד ברקתו ותצנה
 בארץ והוא נרדם ויעף וימת ²¹ והנה ברק רדף את
 סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך את
 האיש אשר אתה מבקש ויבא אליה-- והנה סיסרא
 נפל מת והיתד ברקתו ²³ ויכנע אלהים ביום ההוא
 את יbin מלך כנען לפני בני ישראל ²⁴ ותליך יד בני
 ישראל הלהך וקsha על יbin מלך כנען-- עד אשר
 הכריתו את יbin מלך כנען

אותם מפניםם ואתנה לכם את הארץ ¹⁰ ואמרה להם
אני יהוה אלהיכם--לא תיראו את אלהי האמרי אשר
אתם יושבים בארץם ולא שמעתם בקולי ¹¹ ויבא
 מלאך יהוה ישב תחת האלה אשדר בעפרה אשר
לייאש אבי העוזר ונגידוון בנו חבט חטים בנת להניש
מןני מדין ¹² וירא אליו מלאך יהוה והוא אמר אליו יהוה
עמך גבור החיל ¹³ ויאמר אליו נגידוון כי אדרני ויש
יהוה עמו ולמה מצאנו כל זאת ואיה כל נפלאותיו
אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצדים העלנו
יהוה ועתה נטשו יהוה ויתנו בך מדין ¹⁴ ויפן אליו
יהוה ויאמר לך בכח זה והותעת את ישראל מכך
מדין הלא שלחתיך ¹⁵ ויאמר אליו כי אדרני بما
אושיע את ישראל הנה אלפי הדר במנשה ואני
הצער בבית אבי ¹⁶ ויאמר אליו יהוה כי אתה עמך
וחכית את מדין איש אחד ¹⁷ ויאמר אליו אם נא
מצאת חן בעיניך ועשית לי אותן שאתה מדבר עמי
¹⁸ אל נא תמש מזה עד באיליך והצאי את מנהתי
והגחתי לפניך ויאמר אני אשבע עד שובך ¹⁹ ונגידוון
בא ויעש נdry עזם ואיפת כמה מצות הבשר שם
בסל והמרק שם בפרור ויוצא אליו אל תחת האלה
וינש ²⁰ ויאמר אליו מלאך האלים קח את הבשר
ואת המצאות ותנה אל הסלע הלו ואת המרק שפוך
ויעש כן ²¹ וישלח מלאך יהוה את קצה המשענות
אשר בידו וינגע בבשר ובמצאות ותעל האש מן הצור
ותأكل את הבשר ואת המצאות ומלאך יהוה הילך
מעיניו ²² וירא נגידוון כי מלאך יהוה הוא ויאמר נגידוון
אהה אדרני יהוה--כי על כן ראיינו מלאך יהוה פנים
אל פנים ²³ ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא לא
התמות ²⁴ ויבן שם נגידוון מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה
שלום עד היום הזה--עודנו בעפרה אבי העוזר ²⁵
ויהי בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח את פר השור

מדרhortות דהרות אביריו ²³ אורו מררו אמר מלאך
יהוה--אדנו אדרור ישכיה כי לא בא לעזרת יהוה
לעוזרת יהוה בגבורים ²⁴ תברך מנשים--יעל אשת
חבר הקני מנשים באهل תברך ²⁵ מים שאל חלב
נתנה בספל אדרורים הקריבה חמאה ²⁶ ידה ליתד
תשלהנה וימינה להלומות עמלים ולהלה סיסרא
מחקה ראשו וממחה וחלפה רקטו ²⁷ בין רגליה
כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל באשר כרע
שם נפל שדור ²⁸ بعد החלון נשקפה ותיבב אם
סיסראبعد האשנב מדוע בששרכבו לבוא--מדוע
אחרו פעמי מרכבותיו ²⁹ חכמתו שרותיה תענינה
אף היא תשיב אמריה לה ³⁰ הלא ימצאו יהלקו שלל
رحم רחמתים לראש נבר--שלל צבעים לסיסרא
שלל צבעים רקמה צבע רקמות לצוארי שלל ³¹
כן יאבדו כל אויביך יהוה ואהבו עצת המשמש
בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה

6 ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה וירגמ יהוה
ביד מדין שבע שנים ² ותעו יד מדין על ישראל
מןדיין עשו להם בני ישראל את המנהרות אשר
בהרים ואת המערות ואת המצדות ³ וזהיא אם זרע
ישראל--ועליה מדין ועמלק ובני קדם ועליו
ויהנו עליהם וישחיתו את יכול הארץ עד בוואך
עה ולא ישאירו מהיה בישראל ושה ושור וחמור ⁵
כי הם ומקיןיהם יעלו ואהלייהם יבאו (ובאו) כדי
ארבה לרבע ולהם ולנמליהם אין מספר ויבאו הארץ
לשחתה ⁶ וידיל ישראל מאד מפני מדין ויזעקו בני
ישראל אל יהוה ⁷ ויהי כי זעקו בני ישראל אל יהוה
על אדרות מדין ⁸ וישלח יהוה איש נביא אל בני
ישראל ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אני
העליתו אתכם ממצרים ואציא אתכם מבית עבדים
ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחיצים ואנדש

יהיה טל⁴⁰ ויעש אליהם כן בלילה ההוא ויהי חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ היה טל

7 וישם ירבעל הוא גדעון וכל העם אשר אותו ריחנו על עין חרד ומהנה מדין היה לו מצפון מונעת המורה בעמק² ויאמר יהוה אל גדעון רב העם אשר אחך מתחת את מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל לאמר יידי הושעה לי³ וועתה קרא נא באזני העם לאמר מי ירא וחדר ישב ויצו פר מהר הנגד וישם מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפיים נשארו ויאמר יהוה אל גדעון עוד העם רב הורד אותו אל הימים ואצרכנו לך שם והיה אשר אמר אלקיך זה ילך אחך הוא ילך אחך וככל אשר אמר אלקיך זה לא ילך עמק הוא לא ילך⁵ ו יורד את העם אל הימים ויאמר יהוה אל גדעון כל אשר ילך בלשונו מן הימים כאשר ילך הכלב הציגו לבך וככל אשר יכרע על ברכיהם לשותות⁶ ויהי מספר המלקיים בידם אל פיהם-שלש מאות איש וככל יתרה העם כרע על ברכיהם לשותות מים⁷ ויאמר יהוה אל גדעון בשלש מאות איש המלקיים אושיע אתכם ונתתי את מדין בידך וכל העם-ילכו איש למকמו⁸ ויקח את צדקה העם בידם ואת שופרתם ואת כל איש ישראל שלח איש לאהלו ובשלש מאות איש החזיות ומהנה מדין היה לו מתחת בעמק⁹ ויהי בלילה ההוא ויאמר אליו יהוה קומ רד במחנה כי נתתיו בידך¹⁰ ואמירא אתה לרדת-רד אתה ופרה נערך אל המנה¹¹ ושמעת מה ידברו ואחר חזקנה ירידך וירדת במחנה וירד הוא ופרה נערו אל קצחה החמשים אשר במחנה¹² ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לררב ולגמליהם אין מספר כחול שעיל שפת הים לררב¹³ ויבא גדעון-ודינה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה אשר לאביריך ופר השמי שבע שנים והרסת את מזבח הבעל אשר לאביריך ואת האשרה אשר עליו תכרת²⁶ ובניהם מזבח ליהוה אלהיך על ראש המעו זה- במערכה ולקחת את חפר דשוי והעלית עליה בעצם האשרה אשר תכרת²⁷ ויקח גדעון עשרה אנשים מעבריו ויעש כאשר דבר אליו יהוה ויהי כאשר ירא את בית אביו ואת אנשי העיר בבקר והנה נתן מזבח לילה²⁸ וישכימו אנשי העיר בבקר והנה נתן מזבח הבעל והasher אשר עליו תכרת והפר השמי העלה על המזבח הבני²⁹ ויאמרו איש אל רעהו מי עשה הדבר זה וידרשו ויבקשו-ויאמרו גדעון בן יוаш עשה הדבר זה³⁰ ויאמרו אנשי העיר אל יואש הוציא את בנו ויומת כי נתן את מזבח הבעל וכי תכרת האשרה אשר עליו³¹ ויאמר יוash לכל אשר עמדו עליו האחים תריבון לבעל אם אתם תושיעו אותו אשר יריב לו ויומת עד הבקר אם אליהם הוא ירב לו כי נתן את מזבחו³² ויקרא לו ביום ההוא ריבעל לאמור ירב בו הבעל כי נתן את מזבחו³³ וכל מדין ועמלק ובני קדם נאספו יהדו ויעברו ויהנו בעמק יזרעאל³⁴ ורוח יהוה לבשה את גדעון ויתקע בשופר ויזעק אביעזר אחריו³⁵ ומלאכים שלח בכל מנשה ויזעק גם הוא אחריו ומלאכים שלח באשר ובזבולון ובנפתלי ויעלו לקראותם³⁶ ויאמר גדעון אל האלים אם ישך מושיע בידי את ישראל-כאשר דברת³⁷ הנה אני מzin את נזות הצמר-בנרן אם טל היה על הגזה לבודה ועל כל הארץ חרב-וידעתי כי תושיע בידי את ישראל כאשר דברת³⁸ ויהי כן-וישם ממחרת ויזע את הגזה וימץ טל מן הגזה מלא הספל מים³⁹ ויאמר גדעון אל האלים אל יחר אף כי ואדרבה אך הפעם אנסה נא רק הפעם בוגזה-יהי נא חרב אל הגזה לבודה ועל כל הארץ

צליל לחם שעירום מתחפה במחנה מדין ויבא עד
 האהל ויכחו ויפל ויהפכו למעלה ונפל האהל ¹⁴
 ויין רעהו ויאמר אין זאת בלתי אם חרב גדרון בן
8 ויאמרו אליו איש אפרים מה הדבר זה עשית
 לנו לבתוי קראות לנו כי הלכת להלחם במדין
 ויריבון אותו בחזקה ² ויאמר אליהם מה עשית
 עתה ככם הלא טוב עלילות אפרים- מבציר אביעזר
³ בידכם נתן אלהים את שרי מדין את ערב ואת
 אב ומה יכולתי לעשות ככם או רפטה רוחם מעליו
 בדבריו דבר הזה ⁴ ויבא גדרון הירדן עבר
 הווא ושלש מאות האיש אשר אותו עיפים ורדפים ⁵
 ויאמר לאנשי סכות לנו נא ככורות לחם לעם אשר
 ברגeli כי עיפים הם- ואנכי רדף אחריו זבח וצלמנע
 מלכי מדין ⁶ ויאמר שרי סכות הקף זבח וצלמנע
 עתה בידך כי נתן לאבאך לחם ⁷ ויאמר גדרון-
 לכן בתיה יהוה את זבח ואת צלמנע בירדי ודשתי
 את בשרכם את קווצי המדבר ואת הברקנים ⁸ ויעל
 שם פנואל יידבר אליהם כזאת ויענו אותו אנשי
 פנואל כאשר ענו אנשי סכות ⁹ ויאמר גם לאנשי
 פנואל לאמר בשובי בשלום אתן את המנDEL הזה ¹⁰
 זבח וצלמנע בקרקר ומחניהם עם כחמשת עשר
 אלף-- כל הנוטרים מכל מחנה בני קדם והנפלים
 מאה ועשרים אלף איש שלף חרב ¹¹ ויעל גדרון
 דרך השכוני באהלים מקדם לנבה וינבאה ויך את
 המחנה והמחנה היה בטה ¹² וינס זבח וצלמנע
 וירדף אחריהם וילכד את שני מלכי מדין את זבח
 ואת צלמנע וכל הממחנה החיריד ¹³ וישב גדרון בן
 יואש מן המלחמה מלמעלה החרס ¹⁴ וילכד נער
 מאושי סכות וישראלתו ויכתב אליו את שרי סכות ואת
 זקניה-- שבעים ושבעה איש ¹⁵ ויבא אל אנשי סכות
 ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אותה לאמור
 הקף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשי היעפים

לهم ¹⁶ ויקח את זקני העיר ואת קוצ'י המדבר ואת
הברקנים וידע בהם את אנשי סכות ¹⁷ ואת מגдал
פנואל נתץ ויחרג את אנשי העיר ¹⁸ ויאמר אל זבח
ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור
ויאמרו כמוך מהם אחד כתאר בני המלך ¹⁹
ויאמר אחי בני אני הם ח' יהוה לו החותם אותם--
לא הרגתי אתכם ²⁰ ויאמר ליתר בכורו קום הרג
אותם ולא שלף הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער
ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופנעו בנו--כי כאיש
גבורתו ויקם נדעון ויחרג את זבח ואת צלמנע ויקח
את השתרנים אשר בצווארי גמליהם ²² ויאמר אויש
ישראל אל נדעון משל בנו נס אתה נס בנק נס בין
בנק כי הושענו מיד מרדין ²³ ויאמר אלהם נדעון לא
אם של אני בכם ולא ימשל בני בכם יהוה ימשל בכם
ויאמר אלהם נדעון אשהלה מכם שאלת והנו ל-
איש נום שללו כי נומי והב להם כי ישמעאלים הם ²⁵
ויאמרו נתון נתן ויפרש את השמלה וישליך שמה
אריש נום שללו ²⁶ ויהיו משקל נומי הזהב אשר שאל
אלף ושבע מאות זהב--לבד מן השתרנים והנטיפות
ובגדי הארגמן שעל מלכי מדין ולבד מן הענקות
אשר בצווארי גמליהם ²⁷ ויעש אותו נדעון לאפוד
ויצנו אותו בעירו בעפרה ויזנו כל ישראל אחורי
שם ויהי לנדעון ולביותיו למוקש ²⁸ ויכנע מדין לפני
בני ישראל ולא יספו לשאת ראש ותשקט הארץ
ארבעים שנה בימי נדעון ²⁹ וילך ריבעל בן יוаш
וישב בכיתו ³⁰ ולנדעון היו שבעים בנים יצאי ירכו
כינשים רבות היו לו ³¹ ופירגשו אשר בשכם ילדה
לו גם היא בן וישם את שמו אבימלך ³² וימת נדעון
בן יוASH בשיבה טובה ויקבר בקרבר יוASH אביו
בעפרה אביו העזרי ³³ ויהי כאשר מת נדעון וישבו
בני ישראל ויזנו אחורי הבעלים וישמו להם בעל

ברית לאללים ³⁴ ולא זכרו בני ישראל את יהוה
אליהם המציג אותם מיד כל איביהם מסביב ³⁵
ולא עשו חסר עם בית ירבעל נרעון ככל הטובה--
אשר עשה עם ישראל

9 וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחיו אמר
ירדבר אליהם ואל כל משפחת בית אביו אמרו לאמר
דברו נא באוני כל בעלי שם מה טוב לכם--
המשל בכם שבעים איש כל בני ירבעל אם משל
בכם איש אחד זיכרתם כי עצמכם ובשרכם אני ³
ירדברו אחיו אמרו עליו באוני כל בעלי שם את כל
הדברים האלה וויט לבם אחרי אבימלך כי אמרו
אחיננו הוא ⁴ ויתנו לנו שבעים כסף מבית בעל ברית
וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים ופחוים וילכו
אחריו ⁵ ויבא בית אביו עפרה והיה ראת אחיו בני
ירבעל שבעים איש על אבן אחת וייתר יותם בן
ירבעל הקטן--כי נחבא ⁶ ויאספו כל בעלי שם וככל
בית מלאו וילכו וימליכו את אבימלך למלך--עם
אלון מצב אשר בשכם ⁷ ויגדו ליוותם וילך ויעמד
בראש הנרויז וישא קילו ויקרא ויאמר להם שמעו
אל בעלי שם וישמע אליכם אלהים ⁸ הלווק הלווק
העצים למשח עליהם מלך ויאמרו לזאת מלוכה
(מלכה) علينا ⁹ ויאמר להם הזיות החדרתית את
ראשי אשר כי יכבדו אליהם ואנשים ותלכתי לנוע
על העצים ¹⁰ ויאמרו העצים לחאה וכי את מלכי
עלינו ¹¹ ותאמר להם התאנה החדרתית את מתקי
אות תנובתי הטובה וההלך לנוע על העצים ¹²
ויאמרו העצים לנפנ' וכי את מלוכי (מלך) עליינו
ותאמר להם הנפנ' החדרתית את תירושי המשמח
אליהם ואנשים ותלכתי לנוע על העצים ¹⁴ ויאמרו
כל העצים אל האתך לך אתה מלך علينا ¹⁵ ויאמר
האתך אל העצים אם באמת אתם משחים את למלך

עליכם באו חסוך בצלוי ואם אין – תצא אש מן האדר
 והאכל את ארדי הלבנון ²⁶ ועתה אם באמת ובתמים
 צרים את העיר עלייך ²⁷ ועתה קום לילה אתה והעם
 אשר אתק וארב בשדה ²⁸ והיה בCKER כורה המשמש
 תשכימים ופשטה על העיר והנה הוא והעם אשר אטו
 יצאים אליך ועשה לו כאשר נמצא ידך ²⁹ ויקם
 אבימלך וכל העם אשר עמו לילה וייארכו על שם
 ארבעה ראשיים ³⁰ ויצא געל בן עבד וייעמוד פתח
 שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר אותו מן המארב
 מראשי ההרים ויאמר אליו זבל את כל ההרים אתה
 ראה אנשים ³¹ ויסוף עוד געל לדבר ויאמר הנה
 עם יורדים מעם טבור הארץ וראש אחד בא מדרך
 אלון מעוניים ³² ויאמר אליו זבל איה אפוא פיך אשר
 התאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם אשר
 מסתסה בו צאן נא עתה והלחם בו ³³ ויצא געל לפני
 בעלי שם וילחם באבימלך ³⁴ וירדפו אבימלך
 וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד פתח השער ³⁵
 וישב אבימלך באדרומה יונרש זבל את געל ואת אחיו
 משפט בשכם ³⁶ ויהיו ממחרת ויצא העם השדה ונידנו
 לאבימלך ³⁷ ויקח את העם ויחצם לשלה ראשים
 ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן העיר ויקם
 עליהם ויקם ³⁸ ואבימלך והראשים אשר עמו פשטו
 ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו על
 כל אשר בשדה – ויקום ³⁹ ואבימלך נלחם בעיר כל
 היום והוא יילך את העיר ויזרעה מלך ⁴⁰ וישמעו כל בעלי
 ויררכו ויעשו הלוילים ויבאו בית אלהים ויאכלו
 וישתו ויקללו את אבימלך ⁴¹ ויאמר געל בן עבד
 מי אבימלך וממי שם כי נעבדנו – הלא בן ירבעל
 מגדל שם ויבאו אל צריח בית אל ברית ⁴² ויגד
 זבל פקידו עבדו את אנשי חמור אבי שם ומדוע
 נעבדנו אנחנו ⁴³ וממי יתן את העם הזה בידי ואסירה
 את אבימלך ויאמר לאבימלך רבבה צבאך וצאה
 אבימלך את הקדרמות בידיו ויבורת שוכת עזים
 וישמע זבל שר העיר את דברי געל בן עבד ⁴⁴
 ויאלה ווישם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו מה
 ויהר אףו ⁴⁵ וישלח מלכים אל אבימלך בתרמה

ראים עשייתו--מהדרו עשו כמווני ⁴⁹ ויכרתו גם כל העם איש שוכה וילכו אחריו אבימלך וישמו על עבר הירדן--בארץ האמרי אשר בנלעד ⁵⁰ ויעברו בני עמון את הירדן ללחם נם ביהודה ובכני מין ובבית אפרים ותצר לישראל מאד ⁵¹ ויזעקו בני ישראל אל כל יהוה לאמר חטאנו לך--וכי עזנו את אללהינו ונعبد את הבعلים ⁵² ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא ממצדים וממן האמרי וממן בני עמון וממן פלשתים ⁵³ וצדונים ומלך ומעון לחצוי אתכם ותצעקו אליו ואושיעו אתכם מידם ⁵⁴ ואתם עובתם אותו ותעבדו אלהים אחרים لكن לא אוסף להושיע אתכם ⁵⁵ לכיו וועקו אל האלים אשר בחרתם בהם אל יהוה החטאנו--עשה אתה לנו ככל הטוב בענייך אך הצילנו נא היום הזה ⁵⁶ ויסירו את אלהי הנכר מקרבם ויעברו את יהוה ותקצ'ר נפשו בעמל ישראל ⁵⁷ ויצעקו בני עמון ויחנו בנלעד ויאספו בני ישראל ריחנו במצפה ⁵⁸ ויאמרו העם שדי גלעד איש אל רעהו מי האיש אשר יחל ללחם בני עמון--יהיה בראש לכל ישבי גלעד

10 ויקם אחריו אבימלך להושיע את ישראל תולע בן פואה בן דודו--איש יששכר והוא ישב בשמיר בהר אפרים ² ווישפט את ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר ³ ויקם אחריו יair הגלעדי ווישפט את ישראל עשרים ושתיים שנה ⁴ ויהי לו שלשים בנים רכבים על שלשים עיריהם ושלשים עיריהם להם יקראו חות יair עד היום הזה אשר בארץ הגלעד ⁵ וימת יair ויקבר בקמונה ⁶ ויסיפו בני ישראל לעשות הרע בעני יהוה ויעבדו את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי אדים ואת אלהי צידון ואת אלהי מו庵 ואת אלהי בני עמון ואת אלהי ירושה את יהוה ולא עבדוהו ⁷ ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד פלשתים וביד בני עמון ⁸ וירעטו וירצחו את בני ישראל בשנה

ונני גלעד אל יפתח לכע עתה שבנו אליך והלכה עמנו ונהלמה בבני עמנון והייתה לנו לראש לכל ישבי גלעד ⁹ ויאמר יפתח אל זקנינו גלעד אם משיבים אתם אותיו להלחם בבני עמנון ונתן יהוה אותם לפני- אני אהייה לכם לראש ¹⁰ ויאמרו זקנינו גלעד אל יפתח יהוה יודה שמע בינוינו- אם לא כדברך כן נעשה ¹¹ וילך יפתח עם זקנינו גלעד וישמו העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את כל דבריו לפניו יהוה במצפה ¹² וישלח יפתח מלכים אל מלך בני עמנון לאמר מה לי ולך כי אתה אליו להלhm בארכץ ¹³ ויאמר מלך בני עמנון אל מלכי יפתח כי לך ישראל את ארציכי בעלותו ממזרים מארנון ועד היבק ועד הירדן ועתה השיבה אתה בשלו ¹⁴ ויוסף עוד יפתח וישלח מלכים אל מלך בני עמנון ¹⁵ ויאמר לו כה אמר יפתח לא לך ישראל את ארץ מואב ואת ארץ בני עמנון ¹⁶ כי בעלותם ממזרים וילך ישראל מדבר עד ים סוף ויבא קדרה ¹⁷ וישלח ישראל מלכים אל מלך אדום לאמר עברת נא בארכץ ולא שם מלך אדום ונם אל מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש ¹⁸ וילך מדבר ויסב את ארץ אדום ואת ארץ מואב ובמזרחה שמש לארץ מואב וייחנו בעבר אדנון ולא בא בנבל מואב כי אדנון נבל מואב אהה בית הכרע הכרעתי ואת היהודים בעכרי ואני פציתוי פי אל יהוה ולא אוכל לשוב ¹⁹ ותאמר אליו אבוי פציתה את פיך אל יהוה- עשה לי כאשר יצא מפיך אחריו אשר עשה לך יהוה נקמות מאיביך- מבני עמנון ²⁰ ותאמר אל אביה יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשם ואלכה וירדתי על האמרי יושב הארץ ²¹ וירשו את כל נבל הארץ אמר לך כי ישלח אותה שני חדשם ותליך הדיא ²² ויאמר לארץ הארץ ומארנון ועד היבק וממדבר ועד הירדן

ורעותיה ותברך על בתוכליה על ההרים ³⁹ ויהי מקץ וישפט את ישראל שמנה שנים ⁴⁰ וימת עבדון בן שנים חדשים ותשב אל אביה וייש ליה את נדרו הילל הפרעתוני ויקבר בפרענותן בארץ אפרים בהר אשר נדר והיא לא ידעה איש ותהי חק בישראל העמלי

13 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעני יהוה

ויתנס יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה ² ויהי איש

אחד מצרעה משפחחת הדני ושמו מנוח ואשתו

עקרה ולא ילדה ³ וירא מלאך יהוה אל האשה

ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והריות

וילדת בן ⁴ ועתה השמרי נא ואל תשתיין ושכר

ואל תأكل כל טמא ⁵ כי הנך הרה וילדת בן ומורה

לא יעלה על ראשו--כי נזיר אלהים יהיה הנער מן

הבטן והוא ייחל להושא את ישראל--מיד פלשתים ⁶

ותבא האשה ותאמր לאישה לאמר איש האלים בא

אלוי ומראתו כمرאה מלאך האלים נורא מאד ולא

שאלתו אי מזה הוא ואת שמו לא הניד לי ⁷ ויאמר

לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתיין ושכר ואל

הأكل כל טמאה--כי נזיר אלהים יהיה הנער מן

הבטן עד יום מותו ⁸ וויתר מנוח אל יהוה ויאמר

אנשי גלעד האפרתי אתה ויאמר לא ⁹ ויאמר לו

בי אדרוני--איש האלים אשר שלחת יבוא אען עוד

אמר נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכין לדבר כן

ויאחו אותו וויתרנו מה נעשה לנער הילד ¹⁰ וישמע האלים

ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף ⁷ וישפט יפתח

בקול מנוח ויבא מלאך האלים עוד אל האשה

והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה ¹⁰ ותתמהר

האשה ותרץ ותנד לאישה ותאמר אליו--הנה נראת

אלוי האיש אשר בא ביום אליו ¹¹ ויקם וילך מנוח

אחריו אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו אתה האיש

אשר רברת אל האשה ויאמר אני ¹² ויאמר מנוח

עתה יבא דבריך מה יהוה משפט הנער ומעשו

¹³ ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר אמרתי

אל האשה תשמר ¹⁴ מכל אשר יצא מגפן הין לא

תأكل ויין ושכר אל תשת וככל טמאה אל תאכל כל

אשר צויתה תשמר ¹⁵ ויאמר מנוח אל מלאך יהוה

40 מימים ימימה תלכונה בנות ישראל לוגות לבת

יפתח הנגידדי--ארבעת ימים בשנה

ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו

ליפתח מדורע עברת להלחם בנבי עמון ולנו לא

קראת לכת עמק--ביתך נשרפ עליך באש ² ויאמר

יפתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני עמון

מאד ואזעך אתכם ולא הושעתם אותי מידם ³ וואראה

כי אין מושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל

בני עמון ויתנס יהוה בידי ולמה עלייתם אליו היום

זהה--להלחם بي ⁴ ויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד

וילחם את אפרים וכו' אנשי גלעד את אפרים כי

יאמרו פליטי אפרים אתם--galud בתוך אפרים בתוך

מנשה ⁵ וילכד גלעד את מעברות הירדן לאפרים

והיה כי יאמרו פליטי אפרים עברה ויאמרו לו

אנשי גלעד האפרתי אתה ויאמר לא ⁶ ויאמר לו

בי אדרוני--איש האלים אשר שלחת יבוא אען עוד

אמר נא שבلت ויאמר סבלת ולא יכין לדבר כן

ויאחו אותו וויתרנו מה נעשה לנער הילד ¹⁰ וישמע האלים

ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף ⁷ וישפט יפתח

בקול מנוח ויבא מלאך האלים עוד אל האשה

והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה ¹⁰ ותתמהר

האשה ותרץ ותנד לאישה ותאמר אליו--הנה נראת

אלוי האיש אשר בא ביום אליו ¹¹ ויקם וילך מנוח

אחריו אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו אתה האיש

אשר רברת אל האשה ויאמר אני ¹² ויאמר מנוח

עתה יבא דבריך מה יהוה משפט הנער ומעשו

¹³ ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר אמרתי

אל האשה תשמר ¹⁴ מכל אשר יצא מגפן הין לא

תأكل ויין ושכר אל תשת וככל טמאה אל תאכל כל

אשר צויתה תשמר ¹⁵ ויאמר מנוח אל מלאך יהוה

ונצרכה נא אורתך ונעשה לפניך גדי עזים ¹⁶ ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם תעצרני לא אכל בלחמך ואמ תעשה עלה ליהוה תעלנה כי לא ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא ¹⁷ ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי שמק כי יבא דבריך (דברך) וככדנו ¹⁸ ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי--והוא פלאי ¹⁹ ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים ²⁰ ויהיו בעלות הלהב מעל המזבח השמיימה ויעל מלאך יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצתה ²¹ ולא יסף עוד מלאך יהוה להראת אל מנוח ואל אשתו אז ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא ²² ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות כי אלהים ראיינו והאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא לך מידנו עלה ומנחה ולא הראננו את כל אלה וכעת לא השמיינו כואת ²⁴ ותולד האשה בן ותקרא את שמו שמשון ויגדל הנער ויברכו יהוה ²⁵ ותחל רוח יהוה לפ pneumo במחנה דין בין צדקה ובין אשתאל

14 וירד שמשון תמנתה וירא האש בתמנתה מבנות פלשתים ² ויעל וינד לאביו ולאמו ויאמר האש ראייתך בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה ³ ויאמר לו אביו ואמו האין בבנות אחיך ובכל עמי אשא--כי אתה הולך לקחת האש מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אתה קח לי כי היא ישירה בעיני ⁴ ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא--כי ana הוא מבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל ⁵ וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד כרמי תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראותו ⁶ ותצליח עליו רוח יהוה וישעהו כשב הגדי ומאותה אין בידיו ולא הניד לאביו ולאמו את אשר עשה ⁷ וירד וידבר לאשה אש שמשון למradio אשר רעה לו

15 יהיו מימים ביום קציר חטים ויפקד שמשון את אשתו בנדי עזים ויאמר אבאה אל אשתי החדרה

ולא נתנו אביה לבוא ² ויאמר אביה אמר אמרתי כי רצמא מאד ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתה ביד עבדך את התשועה הנדרלה הזאת ועתה אמות בצמא ונפלתי ביד הערלים ¹⁹ ויבקע אלהים את המכח� אשר בלחי ויצאו ממנה מים יישת ותשב רוחו יוזו על בן קרא שם עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה ²⁰ וישפט את ישראל בימי פלשתום עשרים שנה

16 וילך שמשון עזחה וירא שם אשה זונה ויברע אליה ² לעזתים לאמור בא שמשון הנה ויסבו ויארכו לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד אור הבקר והרננהו ³ וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחו בדלותה שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם הבריח וישם על חיפויו ויעלם אל ראש ההר אשר על פני חברון ⁴ וידי אחורי כן ויאhab אשה בנחל שرك ושם דלילה ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פטי אותו וראי بما כחו נדול ובמה נוכל לו ואסרונו לענותו ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה כסף ⁶ ותאמיר דלילה אל שמשון הגידה נא לי במה כחך נדול ובמה תאסר לענותך ⁷ ויאמר אליה שמשון אם יאסרני בשבועה יתרים לחים אשר לא חרבו-וחלית ויהייתי כאחד האדם ⁸ ויעלו לה סרני פלשתים שבעה יתרים לחים--אשר לא חרבו ותאסרו בהם ⁹ והארב ישב לה בחדר ותאמיר אליו פלשתים עליך שמשון יונתק את התרים כאשר יונתק פתיל הנערת בהריהו אש ולא נודע כהו ¹⁰ ותאמיר דלילה אל שמשון הנה התרת כי ותדבר אליו כזובים עתה הגידה נא לי بما תאסר ¹¹ ויאמר אליה--אם אסור יאסרני בעבותים חדשים אשר לא נעשה בהם מלאכה וחלית ויהיتي כאחד האדם ¹² ותתק דלילה עבותים חדשים ותאסרו בהם ותאמיר אליו פלשתים עליך שמשון והארב ישב בחדר יונתקם מעל זרעתיו כחוט ¹³

שנא נשאה ונתננה למרדע הלא אהותה הקטנה טובה ממנה תהיה לך תחתיה ¹³ ויאמר להם שמשון נקיות הפעם מפלשתים כי עשה אני עמם רעה ¹⁴ וילך שמשון וילכד שלש מאות שועלם ויקח לפידים ויפן גנב אל גנב וישם לפיד אחד בין שני הגנבות בתוך ⁵ ויברע אש בפלידים וישלח בקומות פלשתים ויברע מנדיש ועד קמה ועד כרם זית ⁶ ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמנני כי לך את אשתו ויתנה למראתו ויעלו פלשתים וישרפו אותה ואת אביה באש ⁷ ויאמר להם שמשון אם תעשון זאת כי אם נקמתי בכם ואחר אהדל ⁸ וירק אותם שוק על ירד מכיה גדולה וירד וישב בסעיף סלע עיטם ⁹ ויעלו פלשתים ויחנו ביודה וינטשו בלחי ¹⁰ ויאמרו איש יהודה למה עליהם עליינו ויאמרו לאסור את שמשון עליינו לעשות לו כאשר עשה לנו ¹¹ וירדו שלוש אלפים איש מיהודה אל סעיף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי משלים בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם--כאשר עשו לי כן עשית להם ¹² ויאמרו לו לאסרך ירדנו לתוך ביד פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו לי פן חפגעון כי אתם ¹³ ויאמרו לו לאמר לא כי אסרך נאסרך ונתוך בידם והמת לא נמייך ויאסרו בו שנים עבותים חדשים ויעלו מהן הסלע ¹⁴ הוא בא עד לחי ופלשתים הריעו ל夸ראתו ותצלח עליו רוח יהוה ותהיינה העבותים אשר על זרעו עבויות כפשטים אשר בערו באש ומסו אסורי מעל ידיו ¹⁵ וימצא לחוי חמור טריה וישלח ידו ויקחה ויק באה אלף איש ¹⁶ ויאמר שמשון--בלחי החמור חמור חמורתם בלחי החמור הכייתי אלף איש ¹⁷ ויהי ככלתו לדבר וישליך הלחי מידו ויקרא למקום ההוא רמת לחי ¹⁸

והאמר דילילה אל שמשון עד הנה התלה בז ותדבר אליו כובים-הנידה ליה במה תאסר ויאמר אליה-
אם חרגו את שבע מחלפות ראשיתם עם המסכת ¹⁴
ותתקע ביהודה ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון
ויקץ משנתו ויסע את היהוד הארגן ואת המסכת ¹⁵
והאמר אליו איך האמר אהבתיך ולבך אין אני זהה
שלש פעמים התלה בז ולא הניד לה במה כח נדול
ויהיו כי הציקה לו ברכיריה כל הימים-ותאלצחו
תקצ'ר נפשו למות ¹⁶ ויגנד לה את כל לבו ויאמר
לה מורה לא עללה על רashi-כי נזיר אלהים אני
מבטן אמר אם גלחתי וסר מנני חי וחלתי והייתי
כל האדם ¹⁸ ותרא דילילה כי הניד לה את כל לבו
ותשלח ותקרה לסרני פלשתים לאמר על הפעם כי
הnid לה (לי) את כל לבו ועלו אליה סרני פלשתים
עשרים שנה

17 ויהי איש מוחר אפרים ושמו מיכיהו ² ויאמר
לאמו אלף ומאה הכסף אשר לך לך ואתו (ואת)
אליות וنم אמרת באוזני הנה הכסףarti אני לך חתוי
וთאמר אמו ברוך בני ליהוה ³ וישב את אלף ומאה
הכסף לאמו ותאמר אמו הקדר הקדרתי את הכסף
לייהוה מידידי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו
לק ⁴ וישב את הכסף לאמו ותקה אמו מאתים כספי
ותתנהו לצורף וייעשו פסל ומסכה ויהי בבית
מייכיהו ⁵ וזה איש מיכה לו בית אליהם ויעש אפוד
ותרפים וימלא את יד אחד מבניו ויהי לו לכהן ⁶
בימים ההם אין מלך בישראל איש היישר בעיניו
עשה ⁷ ויהיו נער מבית לחם יהודה משפטיה יהודיה
והוא לוי והוא נר שם ⁸ וילך האיש מהעיר מבית
לחם יהודה לנור באשר ימצא ויבא הר אפרים עד
בית מיכה לעשות דרכו ⁹ ויאמר לו מיכה מאיין
חטא ויאמר אליו לוי אני מבית לחם יהודה ואני
הלך לנור באשר נמצא ¹⁰ ויאמר לו מיכה שבה

ויעלו הכסף בידם ¹⁹ ותישנהו על ברכיה ותקרה
לאיש ותגלה את שבע מחלפות ראשיו ותחל לענותו
ויסר כחו מעליו ²⁰ ותאמר פלשתים עליך שמשון
ויקץ משנתו ויאמר יצא כפעם בפעם ואנער והוא לא
ידע כי יהוה סר מעליו ²¹ ויאחזו פלשתים וינקרו
את עינו ווירידו אותו עזזה ויאסרוונו בנהשתים
ויהי טוון בבית האסירים (האסורים) ²² ויחל
שער הראש לצמיח כאשר נלח ²³ וסרני פלשתים
נאספו לזכח זבח נדול לדגנון אליהם-ולשמחה
ויאמרו-נתן אליהם בידנו את שמשון אויבנו ²⁴ ויראו
את העם ויהללו את אליהם כי אמרו נתן אליהם
בידנו את אויבנו ואת מחריב ארכצנו ואשר הרבה
את חלליינו ²⁵ ויהי כי טוב (כטוב) לכם ויאמרו
קראו לשמשון וישחק לנו ויקראו לשמשון מבית
האסירים (האסורים) ויצחק לפניהם ויעמידו אותו
בין העמודים ²⁶ ויאמר שמשון אל הנער המוחזק
בידו הנינהו אותו והימני (והמנני) את העמדים

ביהודה על כן קראו למקום ההוא מנהה דן עד היום זהה--הנה אחרי קריית עיריהם ¹³ ויעברו שם הר אפרים ויבאו עד בית מיכה ¹⁴ ויענו חמשת האנשים הילבים לרוגל את הארץ ליש ויאמרו אל אחדיהם הידעתם כי יש בכתים האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו מה תעשו ¹⁵ ויסורו שמה ויבאו אל בית הנער הלי בית מיכה וישאלו לו לשולם ¹⁶ וושׁ מאות איש חנורים כלי מלוחמתם נצבים פתח השער-אשר מבני דן ¹⁷ ויעלו חמשת האנשים הילבים לרוגל את הארץ--באו שמה לקחו את הפסל ואת האפוד ואת התרפים ואת המסכה והכהן נצבפתח השער ושׁ מאות האיש החנור כלי המלחמה ¹⁸ ואלה באו בית מיכה ויקחו את פסל האפוד ואת התרפים ואת המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתה עשיהם ¹⁹ ויאמרו לו החרש שם ידרך על פיך ולך עמנו והיה לנו לאב ולכהן הטוב היוטך כהן בבית איש אחד או היוטך כהן לשפט ולמשפחה בישראל ²⁰ וויתב לב הכהן ויקח את האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא בקרוב העם ²¹ ויפנו וילכו וישמו את הטע ואת המקנה ואת הקבורה--לפניהם ²² הנה הרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר בכתים אשר עם בית מיכה נזעקו וידבקו את בני דן ²³ ויקראו אל בני דן ויסבו פניהם ויאמרו למייח מה לך כי נזעקט ²⁴ ויאמר אלהי אשר עשית לחתם ואת הכהן ותלכו-ומה לי עוד ומה זה תאמרו אליו מה לך ²⁵ ויאמרו אליו בני דן אל תל השמע קולך עמנו-פן יפנעו בכם אנשים מרין נפש ואספה נפש ונפש ביתך ²⁶ וילכו בני דן לדרךם וירא מיכה כי חזקים הנה ממנה ויפן וישב אל ביתו ²⁷ והנה לקחו את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטה ויכו אותם לפני חרב ואת העיר שרפו איש חנור כלי מלחמה ²⁸ ויעלו ויתנו בקרית עיריהם--

עמרי והיה לי לאב ולכהן ואני אתן לך עשרה כסף לימים וערך בנדים ומחייבך וילך הלי ²⁹ ויואל הלי לשבת את האיש וייה הנער לו כאחד מבנייו ³⁰ וימלא מיכה את יד הלי וייה לו הנער לכהן וייה בבית מיכה ³¹ ויאמר מיכה--עתה ידעתי כי ייטב יהוה לוי כי היה לוי הלי לכהן

18 בימים ההם אין מלך בישראל ובימים ההם שבת הדני מבקש לו נחלה לשבת--כי לא נפלת לו עד היום הוא בתוך שבתי ישראל בנחלה ² ווישלחו בני דן משפתם חמשה אנשים מקצחים בני חיל מצרעה ומ Ashton אל לרוגל את הארץ ולחקרה ויאמרו אלהם לכון חקרו את הארץ ויבאו הר אפרים עד בית מיכה וילינו שם ³ הנה עם בית מיכה והמה הכירו את קול הנער הלי ויסורו שם ויאמרו לו מי הביאך הלם ומה אתה עשה בזה ומה לך פה ⁴ ויאמר אלהם--כזה וכזה עשה לי מיכה וישכרני ואהי לו לכהן ⁵ ויאמרו לו שאל נא באליהם וונרעה-התצליח דרכנו אשר אנחנו הילכים עלייה ⁶ ויאמר להם הכהן לכון לשלים נכח יהוה דרככם אשר תלבו בה ⁷ וילכו חמשת האנשים ויבאו ליש ויראו את העם אשר בקדבה יושבת לבטה כמשפט צדנים שקט ובטה ואין מצלמים דבר בארץ יורש עצר ורחוקים הנה מצידניים ודבר אין להם עם אדם ⁸ ויבאו אל אהיהם צדעה ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתה ויאמרו קומה ונעללה עליהם כי ראיינו את הארץ והנה טובה מאד ואתם מחשים--אל העצלו ללבת לבא לרשות הארץ ¹⁰ כבאים תבוא אל עם בטח והארץ רחבה ידים--כי נתנה אלהים בידכם מקום אשר אין שם מחסור כל דבר אשר בארץ ¹¹ ויסעו משם משפחת הדני מצרעה ומ Ashton אל שיש מאות איש חנור כלי מלחמה ¹² ויעלו ויתנו בקרית עיריהם--

ונסורה אל עיר היבוסי זו-וגלין בה ¹² ויאמר אליו אדרנו לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו עד גבעה ¹³ ויאמר לנערו לך נקרבה באחד המקומות ולנו בגבעה או ברמה ¹⁴ ויעברו וילכו ותבא להם המשם אצל הגבעה אשר לבניין ¹⁵ ויסרו שם לבוא לכאן בגבעה יובא וישב ברחוב העיר ואין איש מסוף אותן הביתה ללוון ¹⁶ והנה איש זקן בא מן מעשהו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא נר בגבעה ואנשי המקום בני ימיינו ¹⁷ וישא עיניו וירא את האיש הארץ-ברחוב העיר ויאמר האיש הזקן הנה תלך ומאיין תבו ¹⁸ ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה עד ירכתי הר אפרים-משם אנכי ואליך עד בית לחם יהודה ואת בית יהוה אני הלך ואני איש מסוף אותן הביתה ¹⁹ וגם תבן גם מספוא יש לחמורינו וגם לחם ייון יש לי ולאמתך ולנער עם עבדיך אין מחסור כל דבר ²⁰ ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל מהסורך עלי רק ברחוב אל תלן ²¹ ויביאהו לביתו ויבול (ויבל) לחמורים וירחצו רגליים ויאכלו וישתו ²² מה מה מיטבים את לבם והנה אנשי העיר בני בילען נסבו את הבית מתרפקים על הדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הזקן לאמר הוציא את האיש אשר בא אל ביתך ונדרנו ²³ ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אליהם אל אחוי אל תרענו נא אחריו אשר בא האיש הזה אל ביתו-אל תעשו את הנבלת הזאת ²⁴ והנה בתיה הבתולה ופילגשוה אוציאות נא אותם ענו אותם ועשו להם חטוב בעיניכם ולאיש הזה לא עשו דבר הנבלת הזאת ²⁵ ולא אבוי האנשים לשמעו לו ויחזק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו בה כל הלילה עד הבוקר וישלחוה בעלות (כעלות) השחר ²⁶ ותבא האשה לפנotta

בаш ²⁸ ואין מצליח כי רוחקה היא מצדין ודבר אין להם עם אדם והיא עמוק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר וישבו בה ²⁹ ויקראו שם העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם לשם חעד לראשנה ³⁰ ויקימו להם בני דן את הפסל ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא ובנויו היו כהנים לשבט הדני עד יום גלות הארץ ³¹ וישמו להם את פסל מיכה אשר עשה כל ימי היהודים בבית האלים בשלה

19 ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהו איש לוי נר בירכתו הר אפרים ויקח לו אשה פילגש מבית לחם יהודה ² ותונה עליו פילגשו ותליך מאתו אל בית אביה אל בית לחם יהודה ותהי שם ימים ארבעה חדשים ³ ויקם אישה וילך אחריה לדבר על להבה להשיבו (להשיבה) ונערו עמו וצמד חמורים ותביאו בית אביה ויראהו אבי הנערה ותשמה לקראתו ⁴ ויהזק בו חתנו אבי הנערה וישב אותו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינוי שם ⁵ ויהי ביום הרביעי וישכימו בבקר ויקם לכלת ויאמר אבי הנערה אל חתנו סעד לבר פת לחם-ואהר תלכו ⁶ וישבו ויאכלו שניהם יחדו-וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש הואל נא וילין וייטב לך ⁷ ויקם האיש לכלת ויפצר בו חתנו וישב וילין שם ⁸ ווישכם בבקר ביום החמשי לכלת ויאמר אבי הנערה סעד נא לבך וחתמה מהו עד נתות היום ויאכלו שניהם ויקם האיש לכלת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה היום לערוב לינו נא הנה חנות היום לין פה וייטב לך והשכמתם מחר לדרךכם והלכת לאחליך ¹⁰ ולא אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלם ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו ¹¹ הם עם יבוס והיום רד מארד ויאמר הנער אל אדרנו לך נא

תנו את האנשים בניו בלילה אשר בנבעה ונמייתם וכנערה רעה מישראל ולא ابو (בני) בנימן לשמע בקול אחיהם בני ישראל ¹⁴ ויאספו בני בנימן מן הערים הנבעתא ל יצא למלחמה עם בני ישראל ¹⁵ ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב--לבד מישבי הנבעתא התפקדו שבע מאות איש בחור ¹⁶ מכל העם הזה שבע מאות איש אחר יד ימינו כל זה קלע באבן אל השערת--ולא יחתא ¹⁷ ואיש ישראל התפקדו לבך מבניימן ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל זה איש מלחמה ¹⁸ ויקמו ויעלו בית אל ויאלו באליהם בני ישראל ¹⁹ ויאמר יודה יהודה בתחלת מלחמה ריאמרו בני ישראל מי יעלה לנו בתחלת מלחמה עם בני בנימן ויאמר יהודה יהודה בתחלת ¹⁹ ויקומו בני ישראל בבקר ויתנו על הנבעתא ²⁰ ויצא איש ישראל למלחמה עם בניימן וירכו אתם איש ישראל מלחמה אל הנבעתא ²¹ ויצאו בני בנימן מן הנבעתא רישחותו בישראל ביום ההוא שניים ועשרים אלף איש--ארציה ²² ויתחזק העם איש ישראל ויספו לעדרם מלחמה במקום אשר ערכו שם ביום הראשון ²³ ויעלו בני ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב ויאלו ביהוה לאמר האוסף לנשtl למלחמה עם בני בנימןachi ויאמר יהוה עליו אליו ²⁴ ויקרכו בני ישראל אל בני בנימן ביום השני ²⁵ ויצא בנימן לקראתם מן הנבעתא ביום השני רישחותו בני ישראל עוד שמנת עשר אלף איש ארציה כל אלה שלפי חרב ²⁶ ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצמו ביום ההוא עד הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה ²⁷ ויאלו בני ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלים ביום ההם ויפinchס בן אלעזר בן אהרן עמד לפני בימיים ²⁸ והם לאמר האוסף עוד יצא למלחמה עם בני

הברק ותפל פתח בית האיש אשר אדרונה שם--עד האור ²⁷ ויקם אדרניה בברק ויפתח דלתות הבית ויצא לכלת לדרך ותנה האש פילגשו נפלת פתח הבית ויידיה על הסך ²⁸ ויאמר אליה קומי ונлечה ואין ענה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למקוםו ²⁹ ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת ויזוק בפילגשו ויתחלה לעצמיה לשנים עשר נתחים ווישלה בכל גבול ישראל ³⁰ והיה כל הראה ואמר לא נהיתה נראתה כזאת לימים עלהות בני ישראל מארץ ולא נראתה כזאת לימים עלהות בני ישראל עצו ודברו מצרים עד היום הזה שימו לכם עליה עצו ודברו **20** ויצא כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד לمدن ועד באר שבע וארץ הגלעד--אל יהוה המצפה ² ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל--בקהיל עם האלים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב ³ וישמעו בני בנימן כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איך נהיתה הרעה הזאת ⁴ ויען האיש הלווי איש האשנה הנרצחה--ויאמר הנבעתא אשר לבניימן באותו אני ופילגשי ללו ⁵ ויקמו עלי בעלי הנבעתא ויסבו עלי את הביתليلת אותי דמו להרנן ואת פילגשי ענו ותמת ⁶ ואחז בפילגשי ואנטחה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבללה בישראל ⁷ הנה כלכם בני ישראל--הבו לכם דבר וצעזה הלם ⁸ ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא נליך איש לאלהו ולא נסור איש לביתו ⁹ ועתה--זה הדבר אשר נעשה לנבעתא עליה בגורל ¹⁰ ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל שבטי ישראל ומאה לאלהף ¹¹ ונבעתא הנבללה אשר עשה בישראל ¹² ואלהף לרביבה לקחת צדה לעם--לעשות לבואם ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חבריהם ¹³ ווישלחו שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בנימן ¹⁴ לאמר מה הרעה הזאת אשר נהיתה בכם ¹⁵ ועתה

בנימן אדי אם אחדל ויאמר יהוה עליך מחר אתנו סלע הרמן ויעללו במלות חמשת אלפים איש 45 וידבקו אחורי עד נдум ויכו ממנה אלףים איש 46 ויהיו כל הנפלים מבנים עשרים וחמשה אלף איש 47 שלף חרב--ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל 48 ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמן שיש מאות איש 49 וישבו בסלע רמן ארבעה חדשים 50 ואיש ישראל שבו אל בני בנימן ויקום לפि חרב מערם מתרם עד בהמה עד כל הנמצא גם כל הערים הנמצאות שלחו 51 וכל איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בבעל תמר באש

21 ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנה לא יתן בתו לבניין לאשה 2 ויבא העם בית אל רישבו שם עד הערב לפני האלים וישאו קולם ויבכו בכיכר גודול 3 ויאמרו--למה יהוה אלהי ישראל היה זה ואת בישראל להפקד היום מישראל שבת אחד 4 ויהי ממחרת וישכימו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות ושלמים 5 ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי השבועה הנדרולה היה לה לא עלה אל יהוה המצפה לאמר--מות יומת 6 וינהמו בני ישראל אל בנימן אחיו ויאמרו ננדע היום שבת אחד מישראל מה נעשה להם לנוטרים לנשים ואגחנו נשבענו 7 ביהוה לבalto תחתם מבנותינו לנשים 8 ויאמרו--מי אחד משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה המצפה והנה לא בא איש אל המטה מיבש גלעד--אל הקהל 9 ויתפרק העם והנה אין שם איש מושבי יבש גלעד 10 וישלחו שם העדה שנים עשר אלף איש--מבני החיל ויצוו אתם לאמר לך והכitem את יושבי יבש גלעד לפי חרב והנשימים והטהר בזוזה חרב אשר תעשו כל זכר וכל אשה ידעת משכב זכר--תחרירמו 11 וימצאו מושבי יבש גלעד ארבע

בידך 29 וישם ישראל ארבעים אל הגבעה סביב 30 ויעלו בני ישראל אל בני בנימן ביום השלישי ויערכו אל הגבעה כפעם בפעם 31 ויצאו בני בנימן לקרת העם המתכוון העיר ויחלו להכות מהעם חלים כפעם בפעם במדה כשלשים איש בישראל 32 אל ואחת נבעה בשדה כשלשים איש בישראל 33 ויאמרו בני בנימן נגפים הם לפני כבראשנה ובני ישראל אמרו ננוסה ונתקנו מון העיר אל המלota וכל איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בבעל תמר ואrab ישראל מגיה ממקומו ממערה גבע 34 ויבאו מנדר לנבעה עשרה אלפיים איש בחור מכל ישראל והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי נגעה עליהם הרעה 35 וינפ יהוה את בנימן לפני ישראל וישחו בני ישראל בבניין ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב 36 ויראו בני בנימן כי גנפו וירטו איש ישראל מקום לבניין כי בטחו אל הארב אשר שמו אל הגבעה 37 והארב חיטשו ויפשטו אל הגבעה וימשך הארב ויך את כל העיר לפי חרב 38 והמועד היה לאיש ישראל--עם הארב הרב להעתות מסוימת העשן מן העיר 39 ויהפיך איש ישראל במלחמה ובבניין חלל להכות חלים באיש ישראל כשלשים איש--כי אמרו אך נגוף נגוף הוא לפני כמלחמה הראשה 40 ומהשאת החהלה לעלות מונען עמוד עשן ויפן בניין אחריו והנה עלה מן העיר--עמדו עשן ויפן בניין אחריו והנה עלה כליל העיר השמיימה 41 ואיש ישראל הפק ויבח אל דרכ המדבר והמלחמה הדיבוקתתו איש ישראל אל כתרו את בנימן הרדרפהו מנוחה הדריכתו עד נכח הגבעה ממזוח שמש 44 ויפלו מבניין שמנה עשר אלף איש

מאות נערה בתולה אשר לא ידעה איש למשכז' זכר ויבאו אותם אל המחנה שלה אשר באرض כנען¹³ וישלחו כל העדה וידכero אל בני בניין אשר בסלע רמן ויקראו להם שלום¹⁴ וישב בניין בעת הדיא ויתנו להם הנשים אשר היו מנשי יבש גלעד ולא מצאו להם כן¹⁵ והעם נחם לבניין כי עשה יהוה פרץ בשבטי ישראל¹⁶ ויאמרו זקני העדה מה נעשה לנוטרים לנשים כי נשמדה מבניין אשה¹⁷ ויאמרו ירשת פליטה לבניין ולא ימחה שבט מישראל¹⁸ ואנחנו לא נוכל לחות להם נשים--מכונתינו כי נשבעו בני ישראל לאמר אדור נתן אשה לבניין ויאמרו הנה חן יהוה בשלו מימים ימימה אשר מצפונה לבית אל מזרחה המשמש למסלה העלה מבית אל שכמה--ומנגב לבונה¹⁹ ויצו (ויצו) את בני בניין לאמר לך וארכם בכרמים²⁰ וראיתם והנה אם יצאו בנות שילו לחול במלחמות ויצאתם מן הכרמים וחטפתם לכם איש אשתו מבנות שילו ולהלכתם ארץ בניין²¹ והיה כי יבוא אבותם או אחיהם לרוב (לריב) אלינו ואמרנו אליהם חנונו אתם--כי לא لكمנו איש אשתו במלחמה כי לא אתם נתם להם כתת תאשמו²² ויעשו כן בני בניין וישאו נשים למספרם מן המחללות אשר נולו וילכו וישבו אל נחלתם ויבנו את הערים וישבו בהם²³ ויתהלו משם בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחהו ויצאו משם איש לנחלתו²⁴ ביום ההם אין מלך בישראל איש היישר בעיניו יעשה

שמואל א

האשה לדרך ותאלל ובניה לא היו לה עוד ¹⁹ ושיכמו בAKER וישתחוו לפני יהוה ויבאו אל בITEM הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה ²⁰ ויהי לתקפות הימים ותחר חנה ותلد בן ותקרא את שמו שמואל כי מודה שאלהיו ²¹ ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזכח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו ²² וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד י滿 הנער והבאתו ונראה את פנו יהוה וישב שם עד עולם ²³ ויאמר לה אלקנה אישת עשי הטוב בעיניך שני עד גמלך אותו-אך יקס יהוה את דברו ותשב שני עד גמלך אותו-אך יקס יהוה את דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד גמליה אותו ²⁴ ותעללו עמה כאשר נמלחו בפרים שלשה ואיפה אותה קמה ונבלין ותבאחו בית יהוה שלו והנער נער ²⁵ ויחסטו את הפר ויבאו את הנער אל עלי ²⁶ ותאמר כי אדרני חי ונשך אדרני אני האשנה הנצבת עמכת בוה להחפכל אל יהוה ²⁷ אל הנער הזה התפלתיו ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו ²⁸ ונם אנסי השאלתו ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאל ליהוה וישתחוו שם ליהוה

2 ותתפלל חנה ותאמר עליך לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך אין קדוש כיוה כי אין בליך ואין צור כאלהינו אל תרבו תדרבו גבבה נבהה יצא עתק מפיקם כי אל דעתה יהוה ולא (ולו) נחכנו עלילות ⁴ קשת נברים חתמים וכנשלים אورو חיל ⁵ שבעים בלחט נשכו ורבעים חדרלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת בניהם אמללה ⁶ יהוה מימות ומוחיה מורייד שאל וליעל ⁷ יהוה מורייש ומעשיר משפיל אף מרומים ^(Sheol h7585) מקים מעפר דל מאשפת ירים אביוון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ייחלם כי יהוה מצקי ארץ וישראל עליהם תבל ⁹ רגלי חסידיו ישמר ורשעים בחשך מעמו ¹⁸ ותאמר המצא שפהחך חן בעיניך ותליך

1 ויהי איש אחד מן הרים צופים-מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחים בן אליהו בן תחו בן צוף-APERHTI ² ולו שני נשים-שם אחת חנה ושם השנית פנינה ויהי לפנינה ילדים ולחנה אין ילדים ³ ועלה האיש ההוא מעיריו מימים ימימה להשתחו ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ובנחס כהנים ליהוה ⁴ ויהי היום ויזבח אלקנה ונגן לפנינה אשתו ולכל בניה ובניותיה-מנות ⁵ ולחנה יtan מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהו סגר רחמה ⁶ וכעתה צרצה גם כעס בעבור הרעה כי סגר יהוה בעד רחמה ⁷ וכן יעשה שנה בשנה מדיע עלתה בבית יהוה-כן תכענסה ותבכה ולא תאכל ⁸ ויאמר לה אלקנה אישת מה תבכי ולמה לא תאכלו ולמה ירע לבך הלו אגaci טוב לך מעשרה בניים ⁹ ותוקם חנה אחריו אכללה בשלה ואחריו שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזת היכל יהוה ¹⁰ והוא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכחה תבכה ¹¹ ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תרא באני אמרך זורתני ולא תשכח את אמרך ונתחה לאמיך זרע אנשיים-ונתחיו ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו ¹² ויהיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועל שמר את פיה ¹³ וחנה היא מדברת על לבה-רק שפתחה נעות וקולה לא יسمع ויחסבה עלי לשכחה ויאמר אליה עלי עד מותי תשתרון הסירי את ייך מליך ¹⁵ ותען חנה ותאמר לא אדרני אלה קשת רוח אנסי ויין ושכר לא שתיתוי ואשפק את נפשי לפני יהוה ¹⁶ אל תתן את אמרך לפני בת בליעל כי מרבי שיחיו וכעסיך דברת עדר הנה ¹⁷ ויען עלי ויאמר לך לשלים ואלהו ישראל יtan את שליך אשר שאלת מעמו ¹⁸ ותאמר המצא שפהחך חן בעיניך ותליך

ידמו כי לא בכה יגבר איש ¹⁰ יהוה יחתנו מריבו על
בשמי ירעם--יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עוז למלכו
אליהם אל עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנгла
גנליתו אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה
²⁸ ובחר אותו מכל שבטי ישראל לוי לכהן לעלות
על מזבחיו להקטיר קטרת לשאת אפרוד לפני ואתנה
לבית אביך את כל אשך בני ישראל ²⁹ למה תבעטו
ובוחיו ובמנחתי אשר צויתי מעון ותכבד את בניך
ממני להבריאכם מראשית כל מנהת ישראל לעמי
³⁰ לכן נאם יהוה אלהי ישראל אמרור אמרתי ביתה
וכיתה אביך יתהלך לפני עד עולם ועתה נאם יהוה
חלילה לי כי מכבדי אכבר ובוי יקלו ³¹ הנה ימים
באים ונדרתי את זרעך ואת זרע בית אביך--מהיות
זקן בבייך ³² והבטה צר מעון בכל אשר ישב את
ישראל ולא יהיה זקן בבייך כל הימים ³³ ואיש לא
אכרית לך מעם מזבחיו לכלות את עינוי ולאריב
את נשך וכל מרבית ביתך ימותו אנשים ³⁴ וזה לך
האות אשר יבא אל שני בניך--אל חפני ופינחס ביום
אחד ימותו שנייהם ³⁵ והקימתי לי כהן נאמן כאשר
בלבבי ובנפשי יעשה ובניתו לו בית נאמן והתהלך
לפני מושיחי כל הימים ³⁶ והוא כל הנורם בבייך
יבוא להשתחות לו לאוגרת כסף וככר לחם ואמר
ספחני נא אל אחת הכהנות--לאכל פת לחם

3 והנער שמואל משרת את יהוה לפני ודבר
יהוה היה יקר בימים ההם--אין חזון נפרץ ² ויהי
ביום ההוא ועלי שכב במקומו ועינו החלו כהות
לא יכול לדראות ³ ונור אליהם טרם יכבה ושמואל
שכב בהיכל יהוה אשר שם ארון אללה ⁴ ויקרא
יהוה אל שמו אל ויאמר הני זורץ אל עלי ויאמר
הני כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב שכב וילך
וישכב ⁶ ויסוף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל
וילך אל עלי ויאמר הני כי קראת לי ויאמר לא

ונדר וטوب נם עם יהוה ונם עם אנשים ²⁷ ויבא איש
ירם קרן משיחו ²⁸ וילך אלקנה הרמתה על ביתו
והנער היה משרת את יהוה את פניו עלי הכהן ²⁹ ובני
עלי בנו בליעל לא ידעו את יהוה ¹³ ומשפט הכהנים
את העם--כל איש זבח זבח ובא נער הכהן כבשל
הבשר והמולגן שלוש השנים בידו ¹⁴ והכהנה בכיר או
ברוד או בקהלת או בפדור--כל אשר יעלה המולגן
יקח הכהן בו ככה יעשן לכל ישראל הבאים שם
בשלה ¹⁵ גם בטרם יקתרן את החלב ובא נער הכהן
ואמר לאיש הזבח תנאה בשר לצלות לכהן ולא יקח
מןך בשר מבשל כי אם חי ¹⁶ ויאמר אליו האיש
קטר יקתרן ביום החלב וזכה לך כאשר האוה
נפשך ואמר לו (לא) כי עתה תנתן--ואם לא לקחתי
בחזקה ¹⁷ ותה חטאת הנערדים נדולה מאר את פני
יהוה כי נאצנו האנשים את מנהת יהוה ¹⁸ ושמואל
משרת את פניו יהוה נער חנור אפוד בד ¹⁹ ומועל קטן
תעשה לו אמו והעלתה לו מימיים ימייה--בעלotta
את אישת זבח את זבח הימים ²⁰ וברך עלי את
אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן האשה
זהות תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו למקומו
²¹ כי פקד יהוה אתannah ותהר ותלד שלשה בנים
ושתי בנותו ויידל הנער שמואל עם יהוה ²² ועלי זקן
מאד ושמע את כל אשר יעשן בנוו לכל ישראל ואת
אשר ישכון את הנשים הצבאותفتح אהל מועד ²³
ויאמר להם למה תשען בדברים האלה אשר אני
שמע את דבריכם רעים מאת כל העם אלה ²⁴ אל
בני כי לא טובה השמעה אשר אני שמע מעברים
עם יהוה ²⁵ אם יחתא איש לאיש ופללו אליהם ואם
ליהוה יחתא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול
אביהם כי חפץ יהוה להמיתם ²⁶ והנער שמואל הלק

העם אל המנהה ויאמרו זקני ישראל למה נגנו
יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלחת את
ארון ברית יהוה ויבא בקרבונו וישענו מך איבינו⁴
וישלח חעם שלח וישא משם את ארון ברית יהוה
צבאות ישב הרכבים שם שני בני עלי עם ארון
ברית האלים-חפני ופינחס זיווה כבוארן ברית
יהוה אל המנהה וירעו כל ישראל תרואה גדולה
ותהמ הארץ⁶ וישמעו פלשתים את קול התרועה
ויאמרו מה קול התרועה הנדולה הזאת במנחה
העברים יודע-כי ארון יהוה בא אל המנהה ויראו
הפלשתים-כי אמרו בא אליהם אל המנהה ויאמרו
אוינו כי לא היה כזאת אתמול שלשים⁸ אוין לנו-
מי יצלנו מיד האלים האדריכים האלה אלה הם
האלים המכימים את מצרים בכל מכיה--במדבר⁹
החזקוק והיו لأنשים פלשתים-פען תעבורו לעברים
כאשר עברו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם¹⁰
וילחמו פלשתים וונגע ישראל ונסו איש לאלהיו
ותהי המכיה נדולה מאר ויפל מישראל שלשים אלף
רגלייך וארון אליהם נלקח ושני בני עלי מה חפni
ופינחס¹² וירץ איש בנימן מהמערכה ויבא שלח
ביום ההוא ומדיו קרעים ואדמה על ראשו¹³ ויבוא
ותנה עלי ישב על הכסאיך (ד) דרך מצפה-כי
היה לבו חרד על ארון האלים והאיש בא להגird
בעיר ותווך כל העיר¹⁴ וישמע עלי את קול העזקה
ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש מהר ויבא וינגד
עליכי¹⁵ ועליכי בן תשעים ושמנה שנה ועינוי קמה ולא
יכול לראות¹⁶ ויאמר האיש אל עלי אנכי הבא מן
המערכה ואני מן המערכה נסתי היום ויאמר מה
היה הדבר בני¹⁷ וויען המبشر ויאמר נס ישראל
לפניהם ונס מנפה נדולה היהת בעם וגם שני
בני מתו חפni ופינחס וארון האלים נלקחה¹⁸

קרأتي בני שוב שכב וושמואל טרם ידע את יהוה
טרם נגלה אליו דבר יהוה⁸ ויסוף יהוה קרא שמואל
בשלשת ויקם וילך אל עלי ויאמר הני כי קראת לי
ויבן עלי כי יהוה קרא לנער⁹ ויאמר עלי לשמואל
לך שכב והיה אם יקרא אלקיך ואמרת דבר יהוה כי
שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו¹⁰ ויבא
יהוה ויתיצב ויקרא כפעם בפעם שמואל שמואל
ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך בו ויאמר יהוה
אל שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל
שמו--תצלינה שני אוניו¹² ביום ההוא אקים אל
עלי את כל אשר דברתني אל ביתו--חחל וכלה¹³
והנדתי לו כי שפט אני את ביתו עד עולם--בעון
אשר ידע כי מקללים להם בנין ולא כהה בם¹⁴
ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי
ובבח ובמנחה--עד עולם¹⁵ וישכב שמואל עד הבקר
ויפתח את דלתות בית יהוה ושםואל ירא מהnid את
הمرאה אל עלי¹⁶ ויקרא עלי את שמואל ויאמר
שמואל בני ויאמר הני¹⁷ ויאמר מה הדבר אשר
דבר אלקיך--אל נא תכחיד מני כה יעשה לך אליהם
וכה ויסוף אם תכחיד מני דבר מכל הדברים ולא
דבר אלקיך¹⁸ וינגד לו שמואל את כל הדברים ולא
אחד ממוני ויאמר--יהוה הוא הטוב בעינו יעשה¹⁹
וינגד שמואל ויהוה היה עמו ולא הפיל מכל דבריו
ארצת²⁰ וידע כל ישראל מדין ועד באר שבע כי
נאמן שמואל לנביא ליהוה²¹ ויסוף יהוה להראת
שלחה כי גנלה יהוה אל שמואל בשלו בדבר יהוה
4 ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל
לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על האבן הדוד
ופלשתים חנו באפק² ויערכו פלשתים לקראת
ישראל ותטש המלחמה וונגע ישראל לפני פלשתים
ויכו במערכה בשדה כארבעת אלפיים איש³ ויבא

ויהי כהזכירו את ארון האלים ויפל' מעל הכסא אהרנית بعد יד השער ותשבר מפרקתו וימת-כי ז肯 האיש וככבר והוא שפט את ישראל ארבעים שנה ¹⁹ וככלתו אשת פינחס הרה ללת ותשמע את השמועה אל הלך ארון האלים ומת חמיה ואישה ותכרע ולד כינהכו עליה צדקה ²⁰ וכעת מותה ותדרבנה הנצבות עליה אל תיראי כי בן ילדה ולא ענתה ולא שתה לבה ²¹ ותקרא לנער איכבוד לאמר נלה כבוד מישראל אל הלך ארון האלים ואל חמיה ואישה ²² ותאמר נלה כבוד מישראל כי נלקח ארון האלים **5** ופלשתים לקחו את ארון האלים ויבאו מאבן העוז אשדורה ² ויקחו פלשתים שבעה חדשים האלים ויבאו אותו בית דגון ויציגו אותו אצל דגון וישכמו אשדורדים ממחרת ותנה דגון נפל לפני ארצתה לפניה יהוה ויקחו את דגון וישבו אותו לפניה ארצה לבקר ממחרת והנה דגון נשי כפות ידיו כרתות אל המפתח--ך-דגון נשאר עלייו ³ על כן לא ידרכו כהני דגון וכל הבאים בית דגון על מפתח האשדורדים וישם וירק אתם בעפליים (בטחרים) את אשדור ואת גבולה ⁷ ויראו אנשי אשדור כי אין ידו עלינו ועל דגון אלהינו ⁸ ווישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים אליהם ויאמרו מה נעשה לארון אלהי ישראלי ויאמר נת ישב ארון אלהי ישראלי ויסכו את ישראלי ⁹ ויהי אחרי הסבו אותו ותהי יד יהוה בעיר מהומה גדולה מאד וירק את אנשי העיר מקטן ועד גדול ווישתרו להם בעפליים (טחרים) ¹⁰ ווישלחו את ארון האלים עקרון ויהי כבוא ארון

יהוה אל הענלה ואת הארנו ואת עכברי הזהב ואת צלמי טחיריהם ¹² ווישרנה הפרות בדרך על דרך בית שמש במלחה אחת הלכו הלאך ונעו ולא סרו ימין ושמואל וסדרני פלשתים חלבים אחיםיהם עד גבול בית שמש ¹³ ובוית שמש קדרים קציר חטים בעמק ויישאו את עיניהם ויראו את הארון ויימחו לראות ¹⁴ והענלה באה אל שדה יהושע בית המשמי והעמד שם שם אבן נדולה ויבקעו את עצי הענלה ואת הפרות העלו עלה ליהוה ¹⁵ ותהלים הורידו את ארון יהוה ואת הארנו אשר אותו אשר בו כליזהב וישמו אל האבן הנדולה ואנשי בית השלו עלה ויזבחו ובחים ביום ההוא-לייהוה ¹⁶ וחמשה סרני פלשתים ראו ושבו עקרון ביום ההוא ¹⁷ ואלה טחרי הזהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לנוטה אחד לעקרון אחד ¹⁸ ועכברי הזהב מספר כל ערי פלשתים לחמשת הסדרנים-עיר מנצח ועד כפר הפרזיו ועד אבל הנדולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום הזה בשדה יהושע בית המשמי ¹⁹ ויך באנשי בית שמש כי ראו בארון יהוה ויך בעם שבעים איש חמשים אלף איש ויתאבלו העם כי הכה יהוה בעמ מה נדולה ²⁰ ויאמרו אנשי בית שמש מי יוכל לעמוד לפני יהוה האלים הקדושים זה ואל מי יעלה מעלנו ²¹ וישלחו מלאכים אל יושבי קריית ערים לאמר השבו פלשתים את ארון יהוה-רדו העלו אותו אליכם

7 ויבאו אנשי קריית ערים ויעלו את ארון יהוה ויבאו אותו אל בית אבינדרב בגבעה ואת אלעזר בנו קדשו לשמר את ארון יהוה ² ויהי מיום שבת הארון בקריות ערים וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינהו כל בית ישראל אחריו יהוה ³ ויאמר שמואל אל כל

שמואל ^א

שם מזבח
ליהוה

ויאמרו לא כי אם מלך יהיה עליו ²⁰ והיוינו גם אנחנו ככל הגנים ושבטו מלכנו ויצא לפניו ונלחם את מלחתנו ²¹ וישמע שמו אל אה כל דברי העם וידברם באוני יהוה ²² ויאמר יהוה אל שמו אל שמע בקולם והמלכת להם מלך ויאמר שמו אל אנשי ישראל לכל איש לעירו

9 יהי איש מבן ימין (מבניין) ושמו קיש בן אביאל בן צדור בן בכורת בן אפיק-בן איש ימי נבור חיל ² ولو היה בן ושמו שאול בחור וטוב ואין איש בני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה גבה מכל העם ³ ותאבדנה האתנות לkish אבי שאול ויאמר קיש אל שאול בנו קח נא אתך את אחד מהנערים ויקום לךakash את האתנת ⁴ ויעבר בהר אפרים ויעבר בארץ שלשה ולא מצאו ⁵ חמה בא ארץ אין ויעבר בארץ ימי ולא מצאו ⁶ חמה בא ארץ צוף ושאל אל אמר לנערו אשר עמו לכיה ונשובה-פניחدل אבי מן האתנות ודאג לנו ⁶ ויאמר לנו את נא איש אלהים בעיר הזאת והאיש נכבר כל אשר ידבר בו יבוא עתה נלכה שם-אולי יגיד לנו את דרכנו אשר הלכנו אליה ⁷ ויאמר שאול לנערו והנה נלך ומה נביא לאיש-כי הלחם אזל מכלינו ותשורה אין להביא לאיש האלים מה אנחנו ⁸ יוסף הנער לענות את שאל ויאמר הנה נמצא בידיך רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלים והגיד לנו את דרכנו ⁹ לפנים בישראל כה אמר איש בלכתו לדרוש אלהים לבו ונלכה עד הראה כי לנביא היום יקרה לפנים הראה ¹⁰ ויאמר שאול לנערו טוב ברך לך נלכה וילכו אל העיר אשר שם איש האלים ¹¹ חמה עלים במעלה העיר והמה מצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו להן הייש בזה הראה ¹² ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפני מהר עתה ביום ההוא ¹³ וימאנו העם לשמוע בקול שמו אל

כى שם ביתו ושם שפט את ישראל ויבן שם מזבח ליהוה **8** ויהי כאשר זקן שמו אל וישם את בניו שפטים לישראל ² ויהי שם בנו הבכור יואל ושם משנדו אביה-שפטים בבאר שבע ³ ולא הלכו בנו בדרכו כל זקן ישראל ויבאו אל שמו אל הרמתה ⁵ ויאמרו אלו הנה אתה זקן ובניך לא הלכו בדרךך עתה שימה לנו מלך לשפטנו-ככל הגנים ⁶ וירע הדבר בעני שמו אל כאשר אמרו תנא לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמו אל יהוה ⁷ ויאמר יהוה אל שמו אל שמע בקהל העם לכל אשר יאמרו אליו כי לא אתך מסכו כי עת מאסכו מלך עליהם ⁸ ככל המעשים אשר עשו מיום העלהו אותם מצרים ועד היום הזה ויעזבנוי ויעבדו אלהים אחרים-כן מה עשים נם לך ⁹ ועתה שמע בקהל אך כי העד תעיד בהם והגדת להם משפט המלך אשר מלך עליהם ¹⁰ ויאמר שמו אל את כל דברי יהוה אל העם השאלים מהו מלך ¹¹ זה יהוה משפט המלך אשר מלך עליכם את בנים יקח ושם לו במרכבותו ובפרשו ורצו לפניהם מרכבותו ¹² ולשם לו שדי אלפיים ושדי חמשים ולחרש חריש ולקוצר קצירו ולעשות כלי מלחמות וכלי רכבו ¹³ ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפותה ¹⁴ ואת שdotותיכם ואת כרמים וזיתים הטובים-יקח ונתן לעבדיו ¹⁵ וזרעיםם וכרמיםם ישר ונתן לסריסיו ולבבديו ¹⁶ ואת עבדיכם ואת שבחותיכם ואת בחורייכם הטובים ואת חמוריכם-יקח ועשה למלאכתו ¹⁷ צאנכם ישר ואתם תהיו לו לעבדים ¹⁸ וועתקתם ביום ההוא לפני צאנכם ישר ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפני מהר עתה ביום ההוא ¹⁹ וימאנו העם לשמוע בקהל שמו אל

וашלחך ויקם שאל ויצאו שנייהם הוא ושמואל--
החווצה 27 מהה יורדים בקצתה העיר ושמואל אמר
אל שאל אל אמר לנער ויעבר לפניו ויעבר ואלה עמד
כיום ואשミニע את דבר אלחנן

10 ויהי שמואל את פך השמן ויצק על ראשו
וישקחו ויאמר--הלוּא כי משח יהוה על נחלתו
לנגיד 2 בלבתך היום מעמידו ומ匝את שני אנשים
עם קברת רחל בנבול בינוין בצלחה ואמרו אליך
נמצאו האתנות אשר הילכת לבקש והנה נשט אביך
את דבריו האתנות וראג לכם לאמר מה אעשה לבני
3 וחולפת שם ויהלא ובאת עד אלון תבור וממצואך
שם שלשה אנשים עליים אל האלים בית אל אחד
נשא שלשה נדיים ואחד נשא שלשת ככרות לחם
ואחד נשא נבל יין 4 ושאלו לך לשлом ונתנו לך שתי
לחם ולקחת מידם 5 אחר כן תבוא נבעת האלים
אשר שם נצבי פלשתים ויהי כבך שם העיר ופנעת
חבל נבאים ירדים מהתהום ולפניהם נבל ותקף וחליל
וכנור והמה מתנבים 6 וצלהה عليك רוח יהוה
והתנביית עמוס ונחפה לאייש אחר וזהה כי תבאינה
(תבאינה) האות האלה-- לך עשה לך אשר תמצא
ירך כי האלים עמק 8 וירדת לפני הגלגול והנה
אני ירד אליך להעלות עליות לזכה זבחו שלמים
שבועת ימים תוחל עד בואי אליך והודעתך לך את
אשר תעשה 9 והיה כהפנהו שכמו לילכת עםם שמואל
ויהחך לו אלהים לב אחר ויבוא כל האות האלה
ביום ההוא 10 ויבאו שם הנבעת והנה חבל נבאים
לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבה בתוכם 11
ויהי כל יודעו מאתמול שלשם ויראו והנה עם נבאים
נבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לבן קויש-
הנעם שאל בנבאים 12 ויען איש שם ויאמרומי
אביהם על כן היה להמשל הנעם שאל בנבאים 13

כי היום בא לעיר--כי זבח היום לעם בבמה 13
כבאים העיר כן תמצאון אותו בטרכם יעלה הבמותה
לאכל כי לא יאכל העם עד באו--כי הוא יברך
זובח אחורי כן יאכלו חוקרים ועתה עלו כי אותו
כהיום תמצאון אותו 14 ויעלו העיר המה באים בתוכה
העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמה
15 ויהוה נלה את אוזן שמואל יום אחד לפני בו
שאלול לאמר 16 כתה מהר אשלח אליך איש הארץ
בינוי ומשחתו לנגיד על עמי ישראל והושיע את
עמי מיד פלשתים כי ראותי את עמי כי באה צעקו
אלוי 17 ושמואל ראה את שאל ויהוה ענהו--הנה
האיש אשר אמרתי לך זה יוצר בעמי 18 ויגש
שאלול את שמואל בתוכה השער ויאמר הנידה נא ל-
אי זה בית הראה 19 ויען שמו אל שאל ויאמר
אנכי הראה--עליה לפני הבמה ואכלתם עמי היום
ושלחתך בבקר וכל אשר בלבך אניד לך 20
ולאתנות האבדות לך היום שלשת הימים--אל תשים
את לבך להם כי נמצאו ולמי כל חמדת ישראל-
הלוּא לך ולכל בית אביך 21 ויען שאל ויאמר
הלוּא בן ימיינו אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי
הצדקה מכל משפחות שבטי בניין ולמה דברת
אליך בדבר הזה 22 ויהי שמואל את שאל ואת נערו
ויביאם לשכחה ויתן להם מקום בראש הקראוים
והמה כשלשם איש 23 ויאמר שמואל לטבח תננה
את המנה אשר נתתי לך--אשר אמרתי לך שם
אתה ענק 24 וירם הטבח את השוק והעליה וישם
לפני שאל ויאמר הנה הנשר שים לפני אכל--כי
למועד שמור לך לאמר העם קראתי ויאכל שאל
עם שמו אל ביום ההוא 25 וירדו מהתהום העיר וידבר
עם שאל על הנג 26 וישכמו ויהי עלות השחר
ויקרא שמו אל שאל הנג (הנג) לאמר קומה

ויכל מהתגבות ויבא הבמה ¹⁴ ויאמר דוד שאל אליו ואל נערו אן הלבתם ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין נכווא אל שמואל ¹⁵ ויאמר דוד שאל חנידח נאלי מה אמר לכם שמואל ¹⁶ ויאמר שאל אל דודו הגד הניד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הניד לו אשר אמר שמואל ¹⁷ ויצעק שמואל את העם אל יהוה המזפה ¹⁸ ויאמר אל בני ישראל כל אמר יהוה אלהי ישראל אני העלייטי את ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם ¹⁹ ואתם היום מסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותיכם וצרתיכם ותאמרו לו כי מלך תשים עליינו ועתה הוצבוי לפני יהוה לשבטיכם ולאלפייכם ²⁰ ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל וילכד שבט בניין ²¹ ויקרב את שבט בניין למשחתו ותלכד משפחתי המתרי וילכד שאל בן קיש ויבקשו ולא נמצא ויישלו עוד ביהוה הבא עוד הלם איש ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים ²² וירציו ויקחיו משם ויתיצב בתחום העם ויגבה מכל העם משכנו ומעלה ²³ ויאמר שמואל אל כל העם הראים אשר בחר בו יהוה כי אין כמוה בכל העם וירעו כל העם ויאמרו יהי המלך ²⁵ וידבר שמואל אל העם את משפט המלכה ויכתב בספר וינח לפניו יהוה וישלח שמואל את כל העם איש לביתו ²⁶ וכן שאלי-הלך לביתו נבעטה וילכו עמו-החייב אשר נגע אלהים בכלם ²⁷ ובני בילען אמרו מה ישענו זה ויזחו ולא הביאו לו מנהה וזה כמחריש

ישראל עד מאד

12 ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי بكلכם לכל אשר אמרתם לי ואملיך עליכם מלך ² ועתה הנה המלך מותהך לפניכם ואניokenyi ושבתי

ויעל נחש העמוני ויחן על ביש וילעד ויאמרו כל אנשי יבש אל נחש ברת לנו ברית ונעבדך ² ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת لكم בנקור لكم כל עין ימין ושמתייה חרפה על כל ישראל ³

ובני הנם אתכם ואני התחלכתי לפניכם מנעריך עד היום זה ³ הנסי ענו כי ננד יהוה וננד משיחו את שור מי ל��תי וחמור מי ל��תי ואת מי עשתקי את מי רצוחוי ומיד מי ל��תי כפר ועלים עני בו ואшиб לכט ⁴ ויאמרו לא עשקתו ולא רצוננו ולא ל��ת מיד איש מאומה ⁵ ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה-כי לא מצתם בידי מאומה ויאמר עד ⁶ ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים ⁷ ועתה התיצבו ואשפטה אתכם--לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם ישבה בא יעקב מצרים-ויזעקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויזעקו את אבותיכם ממצרים וישבם במקום הזה ⁹ וישכחו את יהוה אלהים וימכר אתם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו במ ¹⁰ ויזעקו אל יהוה ויאמר (ויאמרו) חטנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את הבולדים ואת העשתרות ועתה הצלינו מיד איבינו--ונעבדך ¹¹ וישלח יהוה את ירבעל ואת ברן ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו בטח ¹² ותראו לי לא כי מלך בני עמון בא עליכם וחאמרו לי לא כי מלך מלך עליינו ויהוה אלהיכם מליכם ¹³ ועתה הנה המלך אשר בחרתם-אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך ¹⁴ אם תיראו את יהוה ועברתם אותו ושמעתם בקהלו ולא תמרו את פי יהוה-והיתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם ¹⁵ ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את פי יהוה-והיתה יד יהוה בכם ובאבותיכם ¹⁶ גם עתה התיצבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם ¹⁷ הללו קציר חטים היום--אקרא אל יהוה ויתן קלות

13 בן שנה שאל במלכו ושות שנים מלך על ישראל ² ויבחר לו שאל שלשת אלףים מישראל ויהיו עם שאל אלףים במכmesh ובחר בית אל ואלף היו עם יונתן בגבעת בנימין ויתר העם שלח איש לאלהי ³ ויקי יונתן את נציב פלשתים אשר בגע וישמעו פלשתים ושאל התקע בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו העברים ⁴ וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאל את נציב פלשתים וגם נבאס ישראל בפלשתים ויזעקו דעם אחרי שאל הגליל ⁵ ופלשתים נאספו להלחם עם ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפיים פרשים ועם כחול אשר על שפת הים לרבות ויעלו ויתנו במכmesh קדמת בית און ⁶ ויאש ישראל ראו כי צר לו כי נגש העם ויתהבא העם במערות ובחוותים ובסלעים ובצרחים

ובברות 7 ועברים עברו את הירדן ארץ נד ונלעד
ושאל עודנו בגנגל וכל העם חדרו אחריו 8 וויחל
אל מעבר מכמש

14 ויהי היום ויאמר יונתן בן שאול אל הנער נשא
כליו לכה ונעבירה אל מצב פלשתים אשר מעבר
הלו ולאביו לא הניד 2 וושאול יושב בקצתה הגבעה
חתת הרמן אשר במנרון והעם אשר עמו כSSH מאות
איש 3 ואחיה בן אחטוב אחיו איכבוד בן פינחס בן
עלי כהן יהוה בשלו- נשא אפוד והעם לא ידע כי
הלך יונתן 4 ובין המערבות אשר בקש יונתן לעבר
על מצב פלשתים--שנ הסלע מה עבר מזה ושן הסלע
מה עבר מזה ושם האחד בוצץ ושם השני סנה 5
השן השני מצוק מצפון מול מכמש והאחד מנגב
מול נגב 6 ויאמר יהונתן אל הנער נשא כליו לכה
ונעבירה אל מצב הערלים האלה--אולי יעשה יהוה
לנו כי אין לי יהוה מעצור להוציאו ברב או במעט 7
ויאמר לו נשא כליו עשה כל אשר בלבך נתה לך
הני עמק לבבך 8 ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים
אל האנשים ונגלוינו אליהם 9 אם כי יאמרו לנו
דמו עד הניענו אליכם--ועמדנו תחתינו ולא נעלמה
אליהם 10 ואם כי יאמרו עליו עליינו ועלינו--כי נתנו
יהוה בידינו וזה לנו האות 11 ויגלו שניהם אל מצב
פלשתים ויאמרו פלשתים--הנה עברים יצאים מן
החרים אשר התחבאו שם 12 ויענו אנשי המזבח את
yonatan ואת נשא כליו ויאמרו עלינו אלוינו ונוריהacha את
דבר ויאמר יונתן אל נשא כליו עליה אחרי--כי נתנו
יהוה ביד ישראל 13 ויעל יונתן על ידיו ועל רגליו
ונשא כליו אחריו ויפלו לפני יונתן ונשא כליו ממותת
אחריו 14 ותהי המכה הראשונה אשר הכה יונתן ונשא
כליו--כעשרים איש כבdzi מעה צמד שדה 15 ותהי
חרדה במתנה בשדה ובכל העם--המצב והמשחו
חרדו גם המה ותרנו הארץ ותהי לחדרת אלהים

(ויחל) שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא בא
שמואל הגליל ויפץ העם מעליו 9 ויאמר שאול-
הגשו אליו העלה והשלמים ויעל העלה 10 ויהי
ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאול
לקראתו לברכו 11 ויאמר שמואל מה עשית ויאמר
ושאול כי ראייתי כי נפץ העם מעלי אתה לא בא
למועד הימים ופלשתים נאספים מכמש 12 ויאמר
עתה ירדנו פלשתים אליו הגליל ופני יהוה לא חלייתו
ואתפקיד ואعلاה העלה 13 ויאמר שמואל אל שאול
נסכלת לא שמרת את מצות יהוה אלהיך אשר צוך
כי עתה הcin יהוה את מלכתך אל ישראל עד
עולם 14 ועתה מלכתך לא תקום בקש יהוה לו איש
כלבו ויזוחו יהוה לנגיד על עמו--כי לא שמרת
את אשר צוך יהוה 15 ויקם שמואל ויעל מן הגליל-
נגב בנים ויפקד שאול את העם הנמצאים עמו
כשש מאות איש 16 ושאל וyonatan בנו והעם הנמצא
עםם ישבים בנגב בנים ופלשתים חנו במכמש
17 ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה ראשיים
הראש אחד יפנה אל דרך עפרה אל ארץ שועל 18
והראש אחד יפנה דרך בית חרון והראש אחד יפנה
דרך הנבול הנשקף על ני הצבאים המדרבה 19
וחרש לא ימצא בכל הארץ ישראלי כי אמר (אמרו)
פלשתים--פין יעשוו העברים הרבה או חנית 20 וירדו
כל ישראל הפלשתים--לטוש איש את מהרשותו ואת
אתו ואת קרדמו ואת מהרשותו 21 והיתה הפצירה
פימ למחשת ולאתים ולשלש קלשון ולהקרדים
ולחציב הדרבן 22 והוא ביום מלחתם ולא נמצא
חרב וחנית ביד כל העם אשר את שאל ואת יונתן

ויראו הצפים לשאול בגבעת בנימן והנה ההמון
 ומוגו וילך והלם ³³ ויאמר שואל לעם אשר אתו פקדו
 וינידו לשאול לאמר הנה העם חטאים ליהוה לאכל
 על הדם ויאמר בנדרכם נלו אליו היום אבן גדריה ³⁴
 ויאמר שואל פצוי בעם ואמרתם להם חנישו אליו איש
 שורו ואיש שיזו ושחתתם בזיה ואכלתם ולא תחטאו
 ליהוה לאכל אל הדם וינשׁו כל העם איש שרו בידו
 הלילה-וישחטו שם ³⁵ ויבן שואל מזבח ליהוה אותו
 החל לבנות מזבח ליהוה ³⁶ ויאמר שואל נרדה
 אחרי פלשתים ליליה ונבזה בהם עד אור הבקר
 ולא נשאר בהם איש ויאמרו כל החטוב בעניין עשה
 ויאמר הכהן נקרבה הלם אל האלים ³⁷ ויאאל
 שואל באלים הארץ אחרי פלשתים התנתנו ביד
 ישראל ולא ענהו ביום ההורא ³⁸ ויאמר שואל-נשׁו
 הלם כל פנות העם ודעו וראו--במה היה החטא
 זו את היום ³⁹ כי חי יהוה המושיע את ישראל--כי אם
 ישנו בyonatan בני מוות ואין ענהו מכל העם ⁴⁰
 ויאמר אל כל ישראל אתם תהיו ל עבר אחד ואני
 יונתן בני נחיה ל עבר אחד ויאמרו העם אל שואל
 הטוב בעניין עשה ⁴¹ ויאמר שואל אל יהוה אלהי
 ישראל--הבה תמים וילבד יונתן ושאל והעם יצאו
 ויאמר שואל--הפללו בניי ובין יונתן בני וילבד
 יונתן ⁴² ויאמר שואל אל יונתן הנידה לי מה עשית
 וינגד לו יונתן ויאמר טעם טעמי בקצת המטה אשר
 בידי מעט דבש--הנני אמות ⁴⁴ ויאמר שואל כה עשה
 אליהם וכח יוסף כי מוות המתו יונtan ⁴⁵ ויאמר העם
 אל שואל היונtan ימות אשר עשה היושעה הנדרולה
 זאת בישראל--חוללה חי יהוה אם יפל משערת
 ראשו ארצתה כי עם אלהים עשה היום זהה ויפדו
 העם את יונtan ולא מה ⁴⁶ ויעל שואל מאחריו פלשתים
 ופלשתים הלכו למקוםם ⁴⁷ ושאל לכדר המלוכה על
 ישראל וילחם סביבה בכל איביו במואב ובבנוי עמו
 (ויעט) העם אל שלל (השלל) ויקחו צאן ובקר

16. ויראו הצפים לשאול בגבעת בנימן והנה ההמון
 נמנוג וילך והלם ¹⁷ ויאמר שואל לעם אשר אתו פקדו
 נראו מי הילך מעמו ויפקדו והנה אין יונtan ונשׁא
 כלו ¹⁸ ויאמר שואל לאחיה חנישת ארון האלים
 כי היה ארון האלים ביום ההורא-ובני ישראל ¹⁹
 וייה עד דבר שואל אל הכהן וההמון אשר במחנה
 פלשתים וילך הילך ורב ויאמר שואל אל הכהן
 אסף יידך ²⁰ ויזעק שואל וכל העם אשר אותו ויבאו
 עד המלחמה והנה הייתה חרב איש ברעהו-מהומה
 נדולה מאד ²¹ והעברים היו לפלשתים כאחמול
 שלשם אשר עלו עם שואל וyonatan ²² וכל איש ישראל
 עם ישראל אשר עם שואל וyonatan ²³ כי נסו פלשתים
 המתחבים בהר אפרים שנעו כי נסו פלשתים
 וירבקו גם המה אחדריהם במלחמה ²⁴ ויושע יהוה
 ביום ההיא את ישראל והמלחמה--עbara את בית
 און ²⁴ ואיש ישראל נש ביום ההורא ויאאל שואל את
 העם לאמר אדור האיש אשר יוכל להם עד הערב
 ונקומי מאבי ולא טעם כל העם לחם ²⁵ וכל הארץ
 באו בעיר ויהי דבש על פני השדה ²⁶ ויבא העם אל
 העיר והנה הילך דבש ואין משיג ידו אל פיו כי ירא
 העם את השבעה ²⁷ וyonatan לא שמע בהשביע אביו את
 העם ושלח את קצת המטה אשר בידו ויטבל אותה
 בעירת הדבש וישב ידו אל פיו ותראנה (התארנה)
 עינוי ²⁸ ויען איש מהעם ויאמר השבעה השביע אביך
 את העם לאמר אדור האיש אשר יוכל לחם היום
 ויעף העם ²⁹ ויאמר יונtan עבר אביך את הארץ ראו
 נא כי ארו עיני--כי טעמי מעט דבש הוא ³⁰ אף כי
 לא אכל אל הים העם משלל איביו אשר מצא כי
 עתה לא רבתה מכח בפלשתים ³¹ ויכו ביום ההורא
 בפלשתים ממכם אילנה ויעף העם מאד ³² ויעש

ובאדום ובמלכי צובה ובפלוותם ובכל אשר יפנה
ירשע ⁴⁸ ויעש חיל ויק את עמלק ויצל את ישראל
וירד הגלgal ⁴⁹ ויבא שמואל אל שאל ויאמר לו
שאל ברוך אתה ליהוה-הקיימתי את דבר יהוה ¹⁴
ויאמר שמואל ומה קול הצען הזה באוני וקול הבקר
אשר אנכי שמע ¹⁵ ויאמר שאל מעמליו הביאום
אשר חמל העם על מיטב הצען והבקר למגן זבח
ליוה אלהיך ואת היותר החרמוני ¹⁶ ויאמר שמואל
אל שאל הרף ואנידה לך את אשר דבר יהוה אליו
הليلת ויאמרו (ויאמר) לו דבר ¹⁷ ויאמר שמואל-
הלו אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה
וימשך יהוה למלך על ישראל ¹⁸ וישלחך יהוה
בדרכך ויאמר לך והחרמתה את החטאיהם את מלך
ונלחמת בו עד כלותם אתם ¹⁹ ולמה לא שמעת
בקול יהוה ותעתט אל השלל ותעש הרע בעיני יהוה
ויאמר שאל אל שמואל אשר שמעתי בקול צאן
ואלאך בדרך אשר שלחני יהוה ואביא את אנג מלך
עמלהק ואת מלך החרמות ²⁰ ויקח העם מהשלל צאן
ובקר ראשית החרם לזכח ליהוה אלהיך בגלgal ²²
ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות זבחים כשמי
בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב
אלים ²³ כי חטאתי קסם מרוי ואון ותרפים הפצר
יען מסכת את דבר יהוה ומאסק מלך ²⁴ ויאמר
שאל אל שמואל חטאתי כי עברתי את פי יהוה ואת
דבריך כי וראתי את העם וASHMU בקולם ²⁵ ועתה
שנא את חטאתי ושוב עמי ואשתחו ליהוה ²⁶
ויאמר שמואל אל שאל לא אשוב עמק כי מסתחה
את דבר יהוה ומאסק יהוה מהיות מלך על ישראל
ויסב שמואל ללבת ויוחוק בכיפה מעילו ויקרע ²⁷
ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את מלכות ישראל
מעליך היום ונתחנה לרעך הטוב מך ²⁹ וגם נצח
ישראל לא ישקר ולא ינחים כי לא אדם הוא לתנחות

בא שאל הכרמליה והגה מציב לו יד ויסב ויעבר
מיד ששחו ⁴⁹ ויהיו בני שאל יונתן וישי ומליישוע
שם שתו בנזיו-שם הבכירה מרוב שם הקטנה
מייכל ⁵⁰ ושם אשת שאל אחינעם בת אחימען ושם
שר צבאו אבניר בן נר דוד שאל ¹⁶ וקיים אבי שאל
ונר אבי אבניר בן אביאל ⁵² ותהי המלחמה חזקה על
פלשתים כל ימי שאל וראה שאל כל איש גבור
וכל בן חיל ויאספו אליו

15 ויאמר שמואל אל שאל אתו שלח יהוה
למשחך למלך על עמו על ישראל ועתה שמע למלך
דברי יהוה ² כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר
עשה מלך לישראל--אשר שם לו בדרך בعلתו
מצרים ³ עתה לך והכיתה את מלך והחרמות
את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד
אהה מעלה ועד יונק משור ועד שה מנמל ועד חמור
וישמע שאל את העם ויפקדם בטלאות מאות
אלף רגלי ועשרת אלפיים את איש יהודה ⁵ ויבא
שאל עדר עיר מלך וירב בנחל ⁶ ויאמר שאל אל
הקני לכו סרו רדו מתחוק עמלקי פן אסף עמו אתה
עשיתה חסד עם כל בני ישראל בועלותם מצרים
ויסר קני מתחוק עמלק ⁷ ויק שאל את מלך מחוילה
בואך שור אשר על בני מצרים ⁸ ויתפש את אנג מלך
עמלהק חי ואת כל העם החרים לפי חרב ⁹ ויחמאל
שאל והעם על אנג ועל מיטב הצען והבקר והמשנים
ועל הכרמים ועל כל הטוב ולא אבו החרים וכל
המלאכה נמבהה ונמס אתה החרים ¹⁰ ויהי דבר
יהוה אל שמואל לאמר ¹¹ נחמתי כי המלכתי את
שאל למלך--כי שב מאחריו ואת דברי לא הקים
ויחר לשואל ויזעק אל יהוה כל הלילה ¹² וישכם
שמעואל ל夸את שאל בבקר ויגד לשואל לאמר

30 ויאמר חטאתי--עתה כבدني נא ננד זקי עמי וננד ישראל ושוב עמי והשתחתיו ליהוה אלהיך ³¹ וישם שמואל אחריו שאל וישתחו שאל ליהוה ³² ויאמר שמואל חגינו אליו את אנג מלך וילך אליו אגנ מעדנת ויאמר אגנ אבן סר מר המות ³³ ויאמר שמואל--כאשר שכלה נשים חרבך כן תשלל מנשימים אמר וישוף שמואל את אגנ לפני יהוה בגולן ³⁴ וילך שמואל הרמתה ושאול עללה אל ביתו נבעת שאל ³⁵ ולא יסף שמואל לראות את שאול עד יום מותו כי התאבל שמואל אל שאול ויהוה נהם כי המלך את שאול על ישראל

16 ויאמר יהוה אל שמואל עד متى אתה מתאבל אל שאול ואני מסתינו מלך על ישראל מלא קרנק שמן ולך אשלחך אל ישי בית הלחמי--כי ראייתם לבניו לי מלך ² ויאמר שמואל איך אלק ושמע שאול והרגני ויאמר יהוה עגלת בקר תקח בידך ואמרת לזבח ליהוה באתי ³ וקראת לשוי בזבח ואנכי אודיעך את אשר תעשה ומשחת לי את אשר אמר אלק ⁴ ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא לבן חם ויחדרו זקי העיר לקראותו ויאמר שלם בואך ⁵ ויאמר שלום לזבח ליהוה באתי התקדשו ובאתםathy בזבח ויקדש את ישי ואת בניו ויקרא להם לזבח ⁶ ויהי בבואם וירא את אליאב ויאמר לך ננד יהוה משיחו ⁷ ויאמר יהוה אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל נבה קומתו--כי מסתיתו כי לא אשר יראה האדם--כי האדם יראה לעיניים ויהוה יראה ללבכ ⁸ ויקרא ישי אל אבינדר ויעברחו לפניו שמואל ויאמר גם בזה לא בחר יהוה ⁹ ויעבר ישי שמה ויאמר גם בזה לא בחר יהוה ¹⁰ ויעבר ישי שבעת בניו לפניו שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא בחר יהוה באלה ¹¹ ויאמר שמואל אל ישי התמו ויאמר שמואל אל ישי התמו

שמואל א'

חמישת אלפים שקלים נחשת ⁶ ומצתה נחשת על
 מדבר עם ותנה איש הבנים עליה גלית הפלשתי
 רגליו וכירון נחשת בין כתפיו זוחץ (יעז) חניתו
 שלו מונת ממערות (ממערות) פלשתים ידבר
 כמנור ארונים ולהבת חניתו ש מאות שקלים ברזול
 ונשא חננה חלך לפניו ⁸ ויעמיד יקרא אל מערכת
 בראותם את דחישי וייסו מבניינו וייראו מאד ²⁵ ויאמר
 איש ישראל אל הראיהם האיש העלה זהה- כי לחרף
 את ישראל עליה והיה האיש אשר יכנן עשרנו המלך
 יירד אליו ⁹ אם יוכל להלחם אתו והכני- והיינו
 עשר גודול ואתתו יתן לו ואת ביתו אביו יעשה חופשי
 בישראל ²⁶ ויאמר דוד אל האנשים העמדים עמו
 לאמר מה יעשה לאיש אשר יכה את הפלשתי הלו
 והסיר חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי העREL
 הזה כי חרב מערכות אלהים חיים ²⁷ ויאמר לו
 העם בדבר הזה לאמר כי יעשה לאיש אשר יכנן
 וישמע אליו אביו הנROLL בדרכו אל האנשים
 ויחר אף אליו באדור ויאמר למה זה ירדת ועל
 מי נטשה מעט הצאן הנה במדבר- אנו ידעתו את
 זונך ואת רע לבך כי למן ראות המלחמה ירדת
 ויאמר דוד מה עשית עתה הלו דבר הוא ³⁰
 ויאמר מצלול אל מול אחר ויאמר דבר הזה וישבזו
 העם דבר כדבר הראשון ³¹ וישמעו הדברים אשר
 דבר דוד ונגידו לפני שאל ויקחוו ³² ויאמר דוד
 אל שאל אל יפל לב אדם עליו עבדך לך ונלחם
 עם הפלשתי הזה ³³ ויאמר שאל אל דוד לא תוכל
 ללקת אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי נער אתה
 והוא איש מלחמה מנעריו ³⁴ ויאמר דוד אל שאל
 רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת הרוב
 ונשאשה מהuder ³⁵ ויצאתי אחורי והכתיו והצלי
 מפיו ויקם עלי- ותחזקתי בזקנו והכתיו והתיו ³⁶
 נם את הארי גם הדבר הכה עבדך והיה הפלשתי
 העREL הזה כאחד מהם כי חרב מערכת אלהים חיים
 ויאמר דוד יהות אשר הצלני מיד הארי ומיד
 וישש דוד את הכללים מעליו על יד שומר הכללים ²²
 הדב הוא יצילני מיד הפלשתי הזה ויאמר שאל אל
 שומר המערה ויבא וישאל לאחיו לשולם ²³ והו

דוד לך ויוהה יהיה עמק ³⁸ וילבש שאל את דוד מדיו וננתן קובע נחשת על ראשו וילבש אותו שרiron ³⁹ ויתגר דוד את חרבו מעל למדיו ויאל ללבת כי לא נסה ויאמר דוד אל שאל לא אוכל ללבת באלה כי לא נסתי ויסרدم דוד מעליו ⁴⁰ ויקח מקלו בידו ובכלי הרים אשר לו ובילקוש--וקלעו בידו וינש אל הפלשתי ⁴¹ וילך הפלשתי חלק וקרב אל דוד והאיש נשא הצנה לפניו ⁴² ויבט הפלשתי ויראה את דוד ויבזהו כי היה נער ואדמוני עם יפה מראה ⁴³ ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב אני כי אתה אליו במקלות ויקלל הפלשתי את דוד באלהיו

18 ויהי ככלתו לדבר אל שאל ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד ויאחבו (ויאהבהו) יהונתן לנפשו ² ויקחחו שאל ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו ³ ויכרת יהונתן ודוד ברית באחבותו אותו לנפשו ⁴ ויחפשט יהונתן את המעל אשר עליו וייתנהו לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגורו ⁵ ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאל ישכילד וישמהו שאל על אנשי המלחמה וייטב בעני כל העם ונם בעני עבדי ⁶ ויהיו בכואם בשוב דוד מהכות את הפלשתי שאל ⁷ ותצאננה הנשים מכל ערי ישראל לשור (לשיר) והמלחמות לקראת שאל המלך--בתפקיד המשמחה ובשלשים ⁸ ותענינה הנשים המשתקות ותאמורן הכה שאל באלפו ודוד ברובתו ⁹ וויחר לשאל מאד וירע בעניינו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולוי נתנו האלפים ועוד לו אך המלוכה ¹⁰ ויהי שאל עון (עין) את דוד מהיום ההוא והלאה ¹¹ ויהי מחרת ותצלח רוח אלהים רעה אל שאל ויתנבא בתוך הבית ודוד מננן בידיו כיום ביום והחנית ביד שאל ¹² ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו וירדו

שאל לרא מפני דוד--עוד וייה שאל איב את דוד
 כל הימים ³⁰ ויצאו שרי פלשתים וייה מדי צאתם
 שכל דוד מכל עברי שאל ויקר שמו מאד

19 יידבר שאל אל יונתן בנו ואל כל עברי
 להמית את דוד ויהונתן בן שאל חפץ בדור מאד ²
 וייד יהונתן לדוד לאמר מבקש שאל אביו להמיתך
 ועתה השמר נא בCKER וישבת בסתר ונחbatchת ³
 ואני אצא ועמדתו לד אביו בשדה אשר אתה שם
 ואני אדרבר ברך אל אביו וראיתי מה והגדרתי לך ⁴
 וידבר יהונתן בדור טוב אל שאל אביו ויאמר אליו
 אל יחטא המלך בעבדו בדור כי לוא חטא לך וכי
 מעשו טוב לך מאד ⁵ ווישם את נפשו בכפו ויך את
 הפלשתי ויעש יהוה תשועה נדולה לכל ישראל--
 ראות ותשמה ולמה תחטא ברם נקי להמית את דוד
 חנים ⁶ וישמע שאל בקהל יהונתן וישבע שאל חי
 יהוה אם יומת ⁷ ווירא יהונתן לדוד וייד לו יהונתן
 את כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל
 שאל ויהיו לפניו אתמול שלשות ⁸ ותוספ' המלחמה
 להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכחה
 נדולה וינסו מפניו ⁹ ותהי רוח יהוה רעה אל שאל
 והוא בביתו ישב וחניתו בידו ודור מנגן ביד ¹⁰
 ויבקש שאל להכotta בתנית בדור ובCKER וופטר מפני
 שאל ויך את התנית בCKER ודוד נס וימלט בלילה
 הוא ווישלח שאל מלאכים אל בית דוד לשמרו
 ולהמיתו בCKER ותנד לדוד מיכל אשתו לאמר אם
 איןך ממלט את נפשך הלילה מהר אתה מותה ¹¹
 ותרד מיכל את דוד بعد החלון וילך ויברח וימלט
¹² ותקח מיכל את התרפים ותשם אל המטה ואת
 כביר העזים שמה מראשתו ותכס בבנד ¹⁴ ווישלח
 שאל מלאכים לקחת את דוד ותאמר חלה הוא ¹⁵
 ווישלח שאל את המלאכים לראות את דוד לאמר
 ובquier ויסב דוד מפני פעים ¹² וירא שאל מ לפני
 דוד כי היה עמו ומעם שאל סר ¹³ וירחו
 שאל מעמו וישמחו לו שר אלף ויצא ויבא לפני
 העם ¹⁴ וויהי דוד לבן דרכו משכיל וייה עמו ¹⁵
 וירא שאל אשר הוא משכיל מאד ויגר מפניו ¹⁶
 וכל ישראל ויהודה אהב את דוד כי הוא יוצא ובא
 לפניהם ¹⁷ ויאמר שאל אל דוד הנה בת הגדולה
 מרבי אתה אתן לך לאשה--אך היה לי לבן חיל
 והלחם מלחמות יהוה ושאל אל תהי ידי בו
 ותהי בו יד פלשתים ¹⁸ ויאמר דוד אל שאל מי אני
 וממי חי משפחתי אבי בישראל--כי אהיה חתן למלך
¹⁹ ויהי בעת תחת את מרבי בת שאל--لدוד והוא
 נתנה לעדריאל המחלתי לאשה ²⁰ ותאהב מיכל בת
 שאל את דוד ויגרו לשאל וישר הדבר בעניינו ²¹
 ויאמר שאל אתנה לו ותהי לו למוקש ותהי בו יד
 פלשתים ויאמר שאל אל דוד בשתים תחתן כי
 היום ²² ויצו שאל את עבדו דברו אל דוד בLEFT
 לאמר הנה חפץ ברך המלך וכל עבדיו אהבוך ועתה
 התחתן במלך ²³ וידברו עברי שאל באוני דוד
 את הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בענייניכם
 התחתן במלך ואני איש רשות נקללה ²⁴ ויגרו עברי
 שאל לו--לאמר בדברים האלה דבר דוד ²⁵ ויאמר
 שאל מה אמרו לדוד אין חפץ למלך במהר כי
 במאה ערלות פלשתים להנקם באביו המלך ושאל
 חשב להפיל את דוד ביד פלשתים ²⁶ ויגרו עברי
 לדוד את הדברים האלה וישר הדבר בעניין דוד
 להחתן במלך ולא מלאו הימים ²⁷ ויקם דוד וילך
 הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאותים איש ויבא דוד את
 ערלתייהם וימלאום למלך להחתן במלך ויתן לו
 שאל את מיכל בתו לאשה ²⁸ וירא שאל וידע כי
 יהוה עם דוד ומיכל בת שאל אהבתהו ²⁹ ויאסף

העלו אותו במטה אליו להמתה ¹⁶ ויבאו המלאכים מהר ואנכי ישב אשב עם המלך לאכול וshallחני ונסתתרתי בשדה עד הערב השלישי ¹⁷ אם פקד יפקدني אביך ואמרת נשאל נושא למני דוד לרוץ בית לחם עירין- כי זבח חיים שם לכל המשפחה ¹⁸ אם כה יאמר טוב שלום לבודך ואם חרה יחרה לו- דע כי כלתת הרעה מעמו ¹⁹ ועשית חסד על עבדך כי בבריות יהוה הבאת את עבדך עמק ואם ישבי עון המיתני אתה ועד אביך למה זה תביעני ²⁰ ויאמר יהונתן חילילה לך כי אם ידע אדע כי כלתת הרעה מעם אבי לבוא עלייך- ולא אתה אניד לך ²¹ ויאמר דוד אל יהונתן מי יגיד לי או מה יעניך אביך קשה ²² ויאמר יהונתן אל דוד לך וגزا השדה ויצאו שניהם השדה ²³ ויאמר יהונתן אל דוד יהוה אלהי ישראל כי אחקר את אבי כעת מחר השלישיות והנה טוב אל דוד- ולא אז אשלח אליך ונגליتي את אניך ²⁴ כי יעשה יהוה ליהונתן וכבה יסיף כי ייטב אל אבי את הרעה עלייך- גגליתי את אונך ושלחתיך והלכת לשולם ויהי יהוה עמק כאשר היה עם אבי ²⁵ ולא אם עודני חיו ולא תעשה עמדוי חסד יהוה ולא אמותו ולא תכricht את חסdek מעם בינוי עד עולם ולא בהכרת יהוה את אבי דוד איש מעל פני האדמה ²⁶ ויכרת יהונתן עם בית דוד ובקש יהוה מיד אבי דוד ²⁷ ווישוף יהונתן להשבע את דוד באhabתו אותו כי אהבת נפשו אהבו ²⁸ ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקחת כי יפקד מושבך ²⁹ ושלשת תרד מאר ובאת אל המקום אשר נסתתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האzel ³⁰ ואני שלשת החצים צדה אורחה לשלה ליל מטרה ³¹ והנה אשלה את הנער לך מצא את החצים אם אמר מאר לנער הנה החצים ממך והנה קחנו ובאה כי שלום לך ואין דבר- כי יהוה ³² ואם כה אמר לעלם הנה החצים ממך ולהלה- לך

שМОאל א

העלו אותו במטה אליו להמתה ¹⁶ ויבאו המלאכים והנה התрапים אל המטה וכביר העזים מרשותיו ¹⁷ ויאמר שאל אל מיכל למה כבה רמיותינו ותשלהו את אביכי וימלט והואמר מיכל אל שאל הזה אמר אליו שלחני למה אמיתך ¹⁸ ודוד ברוח וימלט ויבא אל שמאלו הרמותה ויינד לו את כל אשר עשה לו שאל וילך הוא ושמואל וישבו בניות (בניות) ¹⁹ ויגן לשאול לאמר הנה דוד בניות (בניות) ברכמה ²⁰ וישלח שאל מלאכים לקחת את דוד וירא את להקת הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על מלאכי שאל רוח אלהים ויתנבאו גם המה ²¹ ויגדו לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם המה ויסוף שאל וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו גם המה ²² וילך נם הוא הרמותה ויבא עד בור הגדרול אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמאלו ודוד ויאמר הנה בניות (בניות) ברכמה ²³ וילך שם אל ניות (בניות) ברכמה ותהי עליו נם הוא רוח אלהים וילך הלווק ויתנבא עד בא בניות (בניות) ברכמה ²⁴ וויפשط גם הוא בנדייו ויתנבאו גם הוא לפני שמאלו ויפל ערם כל היום ההוא וכל הלילה על כן יאמרו- ההם שאל בנבאים

20 ויברך דוד מנויות (מנויות) ברכמה ויבא ויאמר לפניו יהונתן מה עשית מה עוני ומה חטאתי לפניו אביך- כי מבקש את נפשי ² ויאמר לו חילילה לא תמות- הנה לו עשה (לא עשה) אבי דבר גדול או דבר קטן ולא גילה את אוני ומדווע יסתיר אבי ממני את הדבר הזה אין זאת ³ ווישבע עוד דוד ויאמר אל ידעך כי מצאתי חן בעוני ויאמר אל ידעך זאת ידעך כי יעצב ואלומ חי יהוה וחוי נפשך- כי כפשע יהונתן פן יעצב ואלומ חי יהוה וחוי נפשך- כי כפשע בינו ובין המות ⁴ ויאמר יהונתן אל דוד מה תאמר נפשך וואעשה לך ⁵ ויאמר דוד אל יהונתן הנה חדש

וירוד יידעו את הربר ⁴⁰ ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו לך הביא העיר ⁴¹ הנער בא וירוד קם מążל הנגב ויפל לאפוי ארצה וישתחו שלש פעמים וישקו איש את רעשו ויבכו איש את רעהו עד רוד הגדייל ⁴² ויאמר יהונתן לדוד לך לשולם אשר נשבענו שניינו אנחנו בשם יהוה לא אמר יהוה יהיה ביני ובינך ובין זרועי ובין זרעך עד עולם ואיקם וילך יהונתן בא העיר

21 ויבא רוד נבה אל אחימלך הכהן ויחרד אחימלך לקראת רוד ויאמר לו מודיע אתה לברך איש אין לך ² ויאמר רוד לאחימלך הכהן המלך צוני דבר ויאמר אליו איש אל ידע מאומה את הדבר אשר אנסי שלוחך ואשר צויתך ואתה הנערים יודעתיך אל מקום פלני אלמוני ³ ועתה מה יש תחת ירך חמשה לחם--תנה בידך או הנמצא ⁴ ויען הכהן את רוד ויאמר אין לך חל אל תחת ידי כי אם לחם קרש יש אם נשמרו הנערים אך מאשה ⁵ ויען רוד את הכהן ויאמר לו כי אם אשה עצרה לנו כתמול שלשם בצתתי ויהיו כל' הנערים קדר והוא דרך חל--ואף כי היום יקדר בכלי ⁶ ויתן לו הכהן קדר כי לא היה שם לחם כי אם לחם הפנים המוסרים לפני יהוה לשום לחם חם ביום הלקחו ⁷ ושם איש מעבר שאל ביום ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדמי--אבל הרעים אשר לשאול ⁸ ויאמר רוד לאחימלך ואין יש פה תחת ירך חנית או חרבי כי גם חרבי וגם כל' לא לקחתי בידי כי היה דבר המלך נחות ⁹ ויאמר הכהן חרב גלית הפלשתי אשר הכית בעמק האלה הנה היא לוטה בשמלת אחרי האפור--אם אתה תקח לך קח כי אין אחרת זולתה בזה ויאמר רוד אין כמו הנה לוי ¹⁰ ויקם רוד ויברכ ביום ההוא מפני שאל ויבא אל אכיש מלך נת ¹¹ ויאמרו עברי אכיש אלו

כי שלוחך יהוה ²³ והרבך--אשר דברנו אני אתה הנה יהוה בני ובינך עד עולם ²⁴ ויסטר רוד בשדה וייה החדש וישב המלך על (אל) הלחם לאכול וישב המלך על מושבו כפעם בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנור מצד שאול ויפקד מקום רוד ²⁵ ולא דבר שאול מואמה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור ²⁷ וייה ממחירת החדרש השני ויפקד מקום רוד ויאמר שאול אל יהונתן בני מודוע לא בא בן ישי גם תמול נס היום אל הלחם ²⁸ ויען יהונתן את שאלה נשאל נשאל רוד מעמידו עד בית לחם ²⁹ ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחוי ועתה אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את אחוי על כן לא בא אל שלחן המלך ³⁰ ויהר אף שאלה ביהונתן ויאמר לו בן נעות המרדות הלויא רידעתי כי בחר אתה לבן יש לי בשתק ולבשת ערות אמך ³¹ כי כל הימים אשר בן ישי חוי על הארץ לא תכון אתה ומלאותך ועתה שלח וקח אותו אליו--כי בן מות הוא ויען יהונתן את שאלה אבי ויאמר אליו למה יומת מה עשה ³³ ויטל שאלה את החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי כליה היא מעם אבי להמית את רוד ³⁴ ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי אף ולא אכל ביום החדרש השני לחם--כי נעצב אל רוד כי הכלמו אבי ויהי בבקר ויצא יהונתן השדה למועד רוד ונער קטן עמו ³⁶ ויאמר לנערו--רץ מצא נא את החצים ויקרא יהונתן אחרי הנער רץ והוא יירה החץ להעבריו ³⁷ ויבא הנער עד מקום החצץ אשר יירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלויא החץ מפק והלאה ³⁸ ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרחה חושה אל העמד וילקט נער יהונתן את החץ (החצים) ויבא אל אדניו ³⁹ והנער לא ידע מאומה אך יהונתן

שאל שמע נא בן אחיטוב ויאמר הנני אדני ¹³ ויאמר אלו שאל למה קשרתם עלי אתה ובן יש---בתוך לו לחם וחרב ושואל לו באלהים לקום אליו לארכ כוים זהה ¹⁴ ויען אחימלך את המלך ויאמר ממי בכל עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל משמעתך ונכבד בבייחך ¹⁵ היום החלטי לשואל (לשלאל) לו באלהים חילילה לי אל ישם המלך בעבור דבר בכל בית אבי---כי לא ידע עבדך בכל זאת דבר קטן או גדור ¹⁶ ויאמר המלך מות תמות אחים מלך אתה וכל בית אביך ¹⁷ ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו והמיטה כהני יהוה כי נס ידם עם דוד וכי ידעו כי ברוח הוא ולא נלו את אונו (אונז) ולא ابو עבדי המלך לשלח את ידם לפגע בכהני יהוה ¹⁸ ויאמר המלך לדוגן (لدואן) סב אתה לפגע בכהנים ויסב דוגן (דוואן) האדרמי לפגע הוא בכהנים וימת ביום הדוא שמנים וחמשה איש נשא אפוד בד ¹⁹ ואת נב שיר הכהנים הכהה לפי חרב מאיש ועד אשה מעילן ועד יונק ושור וחמור ושה לפי חרב ²⁰ וימלט בן אחד לאחים מלך בן אחותם ושמו אביתר ויברה אחורי דוד ²¹ ויגד אביתר לדוד כי הרג שואל את כהני יהוה ²² ויאמר דוד לאביתר ידעת כי ביום ההוא כי שם דוגן (דוואן) האדרמי כי גנד יגיד לשואל אנכי שבתי בכל נפש בית אביך ²³ שבתאatri אל תירא כי אשר יבקש את נפשי יבקש את נפשך כי משמרת אתה עמדיו

23 ויגדו לדוד לאמր הנה פלשתים נלחמים בקעילה ומה ששים את הגנות ² וישאל דוד ביהוה לאמר האלק והכיתוי בפלשתים האללה ויאמר יהוה אל דוד לך והכיתוי בפלשתים והושעת את קעללה ³ ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה יידאים ואף כי נלך קעללה אל מערכות פלשתים ⁴ וויסוף

הלווא זה דוד מלך הארץ הלווא להה יענו במחלות לאמר הכה שאל בעלפו ודוד ברביבתו ¹² וישם דוד את הדברים האלה בלבבו וירא מאד מפני אכיש מלך נת ¹³ וישנו את טumo בעיניהם ויתהلال בידם ויתו על דלתות השער ווירד דירו אל זקנו ¹⁴ ויאמר אכיש אל עבדיו הנה תראו איש משתגע למה תביאו אותו אליו ¹⁵ חסר משגעים אני כי הבאתם את זה להשתגע עלי הזה יבוא אל ביתו

22 וילך דוד שם וימלט אל מערה עדלים וישמעו אחיו וככל בית אביו וירדו אליו שם ² וויתקצטו אליו כל איש מצוק וככל איש אשר לו נשא וככל איש מר נש ויהי עליהם לשר ויהיו עמו ארבע מאות איש ³ וילך דוד שם מצפה מוואב ויאמר אל מלך מוואב יצא נא אבי ואני אתכם עד אשר אדרעה מה夷שה לאליהם ⁴ ווינחם את פני מלך מוואב וישבו עמו כל מי היה דוד במצודה ⁵ ויאמר נד הנבניה אל דוד לא תשב במצודה---לך ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא יער חרת ⁶ ווישמע שואל---כי נודע דוד ואנשים אשר אותו ושאל כל נבואה תהה האשל ברמה וחנותו בידו וככל עבדיו נצבים עליו ⁷ ויאמר שואל לעבדיו הנצבים עליו שמעו נא בני ימיינו נם לככלכם יתן בן יש שדות וכרמים---לכלכם ישם שרי אלפיים ושדרי מאות ⁸ כי קשרתם לכלכם עלי ואין גלה את אוני בכרת בני עם בן יש ואין חלה מכם על גלה את אוני כי הקים בני את עבדי עלי לארכ כוים זהה ⁹ ויען דאג האדרמי והוא נצב על עברי שואל---ויאמר ראיתי את בן יש באה נבה אל אחימלך בן אחטוב ¹⁰ וישאל לו ביהוה וצדקה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי---נתן לו ווישלח המלך לקרא את אחימלך בן אחיטוב הכהן ואת כל בית אבי הכהנים---אשר בנב ויבאו כלם אל המלך ¹² ויאמר

עד דוד לשאול ביהוה ויענה יהוה ויאמר קום רד
 קעילה- כי אני נתן את פלשתים בידך ווילך דוד
 ואנשו קעילה וילחם בפלשתים וינהג את מקניהם
 ויך בהם מכה גדוולה וישע דוד את ישבוי קעילה⁶
 ויהי בברכה אביוther בן אחימלך אל דוד-קעילה
 אפוד ירד בידו זונגד לשאול כי בא דוד קעילה
 ויאמר שאל נכר אותו אלהים בידיך- כי נסנו לבוא
 בעיר דלתים ובריח 8 וושמע שאל את כל העם
 למלחמה לרדרת קעילה לצורך אל דוד ואל אנשיו⁹
 אביוther הכהן הנישה האפוד 10 ויאמר דוד יהוה
 אלהי ישראל שמע עבדך כי מבקש שאל לבוא
 אל קעילה- לשחת לעיר בעבוריו עז הייסנני בעלי
 קעילה בידו הירד שאל כאשר שמע עבדך- יהוה
 אלהי ישראל הנדר נא לעבדך ויאמר יהוה ירד 12
 ויאמר דוד- היסנוו בעלי קעילה אתי ואת אנשי ביד
 שאל ויאמר יהוה יסנרו 13 ויקם דוד ואנשיו כשה
 מאות איש ויצאו מקהלת ויתהלו באשר יתהלך
 ולשאול הנדר כי נמלט דוד מקהלת ויחדל לצאת
 14 וישב דוד במדבר במצודות וישב בהר במדבר
 זיף ויבקשו שאל כל הימים ולא נתנו אלהים בידו
 כי יירא דוד כי יצא שאל לבקש את נפשו ודוד
 במדבר זיף בחרשה 16 ויקם יהונתן בן שאל וילך
 אל דוד חרשא כי לא תמצאך יד שאל אבי ואתה תמלך
 על ישראל ואנכי אהיה לך למשנה ונם שאל אבי
 ידע כן 18 ויכרתו שניהם ברית לפניו יהוה וישב דוד
 בחרשה ויהונתן הילך לבתו 19 ויעלו זפים אל שאל
 הגבעה לאמר הילא דוד מסתתר עמו במצודות
 בחרשה- בנבעת החכילה אשר מימין היישמון²⁰
 ועהה לכל אותן נשך המלך לרדרת- רד ולמנוא הסנירו

שםואל א

שאל ושאל קם מהמערה וילך בדרך 8 ויקם דוד אהרי כן ויצא מן המערה (מהמערה) ויקרא אהרי שאל לאמר אדני המלך ויבט שאל אהרי ויקד דוד אףים ארצתו ישבתו 9 ויאמר דוד לשאל למה תשמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתך 10 הנה היום הזה ראו עיניך את אשר נתן יהוה היום בידך במערה ואמר להרנק ותחס עליך ואמר לא אשלח יידי באדרני--כי משיח יהוה הוא ננו ואבי ראה--نم ראה את כנף מעילך בידי כי בכתריו את כנף מעילך ולא הרנתיך דע וראה כי אין בידי רעהوضע ולא חטאתי לך--ואתה צדקה את נשפי לקחתה 11 ישפט יהוה בני ובין נקמני יהוה מך וידי לא תהיה בך 12 כאשר יאמיר משל הקדמוני מרשעים יצא רשות וידי לא תהיה בך 13 אהרי מי יצא מלך ישראל אהרי מי אתה רדף אהרי כלב מה אהרי פרוש אחד וזה יהוה לדין ושפט בין ובין וירא וירב את ריבוי ושפטעני מידך 14 ויהיו כלות דוד לדבר את הדברים האלה אל שואל ויאמר שאל הקלך זה בני דוד וישא שואל קללו ויבך נו ויאמר אל דוד צדיק אתה מנני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה 15 ואתה (אתה) הגנתה היום את אשר עשיתך אתי טובה--את אשר סנני יהוה בידך ולא הרנתני 16 וכי ימצא איש את איבנו ושלחו בדרך טוביה והוא יהוה ישלם טובה החת הום הזה אשר עשיתך לי 17 ועתה הנה ידעת כי מלך תملוך וכמה בידך ממלכת ישראל 18 ועתה השבעה לי ביהווה אם תכritis את זרעי אהרי ואם השמיד את שמי מבית אבי 19 וישבע דוד לשואל וילך שואל אל ביתו ודוד ואנשיו עלו על המזודה

25 וימת שמואל--ויקבצו כל ישראל ויספדו לו ויקברתו בביתו ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר

בlijל מדבר אליו¹⁸ ותמהר אבוניל (אביגיל) דוד לאביגיל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר שלחך והק מתהים לחם ושנים נבלין יון וחמש צאן עשוות (עשויות) וחמש סאים קלוי ומאה צמקים ומאותים דברלים ותשם על חומרים¹⁹ וזה אמר לנעריה עברו לפני אני אחרים באה ולאישה נבל לא הגידה²⁰ והיה היא רכבה על החמור וירדת בסתר ההר והנה דוד ואנשיו ירדום לקראתה ותפנש אתם²¹ ודוד אמר אך לשקר שמרתיו את כל אשר לזה במדבר ולא נפקד מכל אשר לו מאומה וישב לי רעה תחת טוביה²² כה יעשה אלהים לאיבי דוד וכיה יסיף אם אשאיר מכל אשר לו עד הבקר משתוין בקירות²³ ותרא אביגיל את דוד ותמהר ותרד מעלה החמור והפל לאפי דוד על פניה ותשתחוו ארץ²⁴ והפל על רגלו ותאמר כי אני אדרני העון ותדבר נא אמרך באזnek ושמע את דברי אמרך²⁵ אל נא ישם אדרני את לבו אל איש הבליעל זהה על נבל כי כשמו כן הוא-نبל שמו ונבלעה עמו ואני אמרך-לא ראיית את נעריך אדרני אשר שלחת²⁶ ועתה אדרני חי יהוה וחוי נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדמים והושע יידך לך ועתה יהיו כנבל איביך והמבקשים אל אדרני רעה וננה לנערדים המתחלכים ברגלי אדרני²⁸ שא נא לפשע אמרך כי עשה יעשה יהוה לאדרני בית נאמן כי מלחותה יהוה אדרני נלחם והרעה לא תמצא בך מימיך²⁹ ויקם אדם לדרכך ולבקש את נפשך והיתה נפש אדרני צורחה בצרור החיים את יהוה אלהיך ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע³⁰ וזהה כי עשה יהוה לאדרני ככל אשר דבר את הטובה عليك-ונזוק לנגיד על ישראל³¹ ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב לאדרני ולשפך רם חنم ולהושע אדרני לו והויטב יהוה לאדרני זכרת את אמרך³² ויאמר שאל בנטעת החכילה אשר על פניו היושמן-על

הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאל אחריו המדברה ⁴ ווישלח דוד מרגלים וידע כי בא שאל המלך ¹⁸ ויאמר למה זה אדרני רדף אחרי עבדך כי מה עשיתו ומה בידי רעה ¹⁹ ועתה ישמע נא אדרני המלך את דברי עבדו אם יהוה חסיתך כי ירחת מנהה ואם בני האדם אדרורים הם לפני יהוה כי נרשוני היום מהסתפק בנחלה יהוה לאמר לך עבד אלהים אחרים ²⁰ ועתה אל יפל דמי ארצחה מננד פני יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש את פרוש אחד כאשר ירדף הקרא בהרים ²¹ ויאמר שאל חטאתי ישן במעגל וחניתו מעוכה בארץ מראשתו ואבנור והעם שכבים סביבתו ⁸ ויאמר אבישי אל דוד סגר אלהום היום את אויבך בידך ועתה אכנו נא בחניתה מארץ ²² ווישלח דוד ויאמר הנה החניתה (חנית) המלך יعبر אחד מהנערים ויקח ²³ ויהוה ישיב לאיש את צדקתו ואת אמנתו--אשר נתן יהוה היום ביד ולא אביתי לשלה ידי במשיח יהוה ²⁴ ותנה כאשר נקה ¹⁰ ויאמר דוד חי יהוה כי אם יהוה יגנו או יומו יבו ומות או במלחמה ירד ונספה עז חיליה אבישי אל תשחיתו כי מי שלח ידו במשיח יהוה-- והחנית את מראשתו ואת צפתה המים--ונלכה לנו ניקח דוד את החנית ואת צפתה המים מראשתי ¹² ויקח דוד אל לבו עתה אספה يوم אחד ביד שאל וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקין כי כלם ישנים--כי תרדמת יהוה נפלת עליהם ¹³ ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרחק רב המוקם בינויהם ¹⁴ ויקרא דוד אל העם ואל אבנור בן נר אמר הלווע תענה אבנור ויען אבנור ויאמר מי אתה קראת אל המלך ¹⁵ ויאמר דוד אל אבנור הלווע איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל אדריך המלך כי בא אחד העם להשחית את המלך אדריך ¹⁶ לא טוב הדבר זהה אשר עשית--חי יהוה כי בני מות אתם אשר לא שמרתם על אדריכם על משיח יהוה ועתה ראה אי חנית המלך ואת צפתה המים--אשר מראשתו ¹⁷ ויכר שאל את קול דוד

דוד לדרכו ושואל שב למקומו

27 ויאמר דוד אל לבו עתה אספה يوم אחד ביד שואל אין לי טוב כי המלט אמלט אל ארץ פלשדים וכן שמנני שואל לבקשנו עוד בכל גבול ישראל ונמלטי מידו ² ויקם דוד--ויעבר הוא ושות מאות אש אשר עמו אל אכיש בן מעך מלך נטה ³ וישב דוד עם אכיש בנות הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתני נשוי אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת נבל הכרמלית ⁴ וייד לשאלו כי ברוח דוד נת ולא יוסף (יסף) עוד לבקשו ⁵ ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן בעיניך יתנו לי מקום באחת ערי השדרה--וашבה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמק ⁶ וויתן לו אכיש ביום ההוא את צקלג לכו היהת צקלג למלכי

יהודיה עד היום הזה 7 ויהי מספְר הימים אשר ישב
 בדור בשדה פלשתים-ימים וארכבה חדרשים 8 ויעל
 דוד ואנשיו ויפשטו אל הגשוריו והגרזי (והגרזי)
 והעמלקי כי חנה ישבות הארץ אשר מעולם בואך
 שורה ועד ארץ מצרים 9 והכה דוד את הארץ ולא
 יהיה איש ואשה ולקח צאן ובקר וחמורים ונחלים
 ובגדים וישב ויבא אל אכיש 10 ויאמר אכיש אל
 פשתחם היום ויאמר דוד על נגב יהודה ועל נגב
 הירחמאלי ואל נגב הקינוי בו ואיש ואשה לא יהיה
 דוד להביא נת לאמר-פָן יגדו עליינו לאמור כה
 עשה דוד וככה משפטו כל הימים אשר ישב בשדה
 פלשתים 12 ויאמן אכיש בדור לאמור הבаш הבאיש
 בעמו בישראל והוא לי לעבר עולם

28 ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את מלחניהם
 לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש אל דוד ידע
 תדע כי אני יצא במלחנה אתה ואנשיך 12 ויאמר דוד
 אל אכיש לנו אתה תדע את אשר עשה עברך ויאמר
 אכיש אל דוד לנו שמר לראשי אשימך כל הימים 3
 ושמואל מת-ויספדו לו כל ישראל ויקברתו ברמה
 ובעירו ושאלול הסיר האבות ואת הידענים-מה הארץ
 4 ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו בשונם ויקbz שאל
 את כל ישראל ויתנו בנלבע 5 וירא שאלו מלחנה
 פלשתים וירא ויחרד לבו מאד 6 ווישאל שאל ביהוה
 ולא ענה יהוה--نم במלחמות נם באורים נם נבאים
 7 ויאמר שאל לעבדיו בקשו לי אישת בעלה אוב
 ואלכה אליה ואדרשה בה ויאמרו עבדיו אליו הנה
 אישת בעלה אוב בעין דור 8 וויתחפש שאל וילבש
 בנדים אחרים וילך הוא ושני נשים עמו ויבאו אל
 האשה לילה ויאמר קסומי (קסמי) נא לי באוב
 והעלוי לי את אשר אמר לך 9 ותאמר האשה אליו
 הנה אתה ידעת את אשר עשה שאל אשר הכרית
 שמואל

ועד גדרול לא המיתו איש וינהנו וילכו לדרךם ³
 ויבא דוד ואנשיו אל העיר והנה שרופה באש ונשיהם
 ובוניהם ובנחתיהם נשבו ⁴ וישא דוד והעם אשר אותו
 את קולם--ויבכו עד אשר אין בהם כח לבכות ⁵
 ושתי נשי דוד נשבו--אחינעם הירושלמי ואביגיל
 אשת נבל הכרמלי ⁶ ותצר לדוד מאר כי אמרו
 העם לסקלו--כי מרה נפש כל העם איש על בנו ועל
 בנותיו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו ⁷ ויאמר דוד אל
 אביתר הכהן בן אחימלך הנישה נא לי האפוד ויונש
 אביתר את האפוד אל דוד ⁸ ושאל דוד ביהוה
 לאמר ארדרף אחרי הנדור הזה האשגנו ויאמר לו
 רדף כי השג תשיג והצל תצל ⁹ וילך דוד הוא ושב
 מאות איש אשר אותו ויבאו עד נחל הבשור והנורדים
 עמדו ¹⁰ וירדך דוד הוא וארבע מאות איש ויעמדו
 מאהים איש אשר פניו מעבר את נחל הבשור ¹¹
 וימצאו איש מצרי בשדה ויקחו אותו אל דוד ויתנו
 לו לחם ויאכל ויסקחו מים ¹² ויתנו לו פלח דבללה
 ושני צמקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא אכל
 לחם ולא שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות ¹³
 ויאמר לו דוד למי אתה ואי מזוה אתה ויאמר נער
 מצרי אני כי עבר לאיש עמלקי ויעובני אדני כי חליתי
 היום שלשה ¹⁴ אנחנו פשטונו נגב הכרתו ועל אשר
 ליהודה--ועל נגב כלב ואת צקלג שרפנו באש ¹⁵
 ויאמר אליו דוד התורדעני אל הנדור הזה ויאמר
 השבעה לי באליהם אם תמייחני ואם תסגרני ביד
 אדני ואוריך אל הנדור הזה ¹⁶ וירדחו והנה נטשים
 על פני כל הארץ אכלים ושתום וחננים בכל השכל
 הנדור אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה ¹⁷
 ויכם דוד מה נשף ועד הערב למחרתם ולא נמלט
 מהם איש כי אם ארבע מאות איש נער אשר רכבו
 על הנמלים וינסו ¹⁸ ויצל דוד את כל אשר לקחו

كمח ותלש ותפהו מצוות ²⁵ ותגש לפני שאול ולפני
 עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא

29 ויקבצו פלשתים את כל מנהיהם אפקה וישראל
 חנים בעין אשר ביזרעאל ² וסדרו פלשתים עברים
 למאות ולאלפים ודוד ואנשיו עברים באחרנה--עם
 איש ³ ויאמרו שרי פלשתים הללו זה דוד עבר
 שאל מלך ישראל אשר היה עזיו זה ימים או זה
 שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד היום הזה
 ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים
 השב את האיש וישב אל מקומו אשר הפקרתו שם ולא
 ירד עמו במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה
 ובמה יתרצה זה אל אדני--הלווא בראשי האנשים
 ההם ⁵ הללו זה דוד אשר יענו לו במלחמות לאמר
 הכה שאל באלו ודוד ברכבותו ⁶ ויקרא אכיש אל
 דוד ויאמר אליו חי יהוה כי ישר אתה וטוב בעני
 צאך ובאך אותו במחנה--כי לא מצאתי לך רעה
 מיום באך אליו עד היום הזה ובעני הסרנים לא טוב
 אתה ⁷ ועתה שוב לך בשלום ולא תעשה רע בעני
 סרני פלשתים ⁸ ויאמר דוד אל אכיש כי מה עשו
 ומה מצאת בעברך מיום אשר הייתה לפניך עד היום
 הזה כי לא אבוא ונלחםתי באבי אדני המלך ⁹
 ויען אכיש ויאמר אל דוד ידעת כי טוב אתה בעני
 כמלךך אלהים אך שרי פלשתים אמרו לא יעלה
 עמו במלחמה ¹⁰ ועתה השכם בבקר ועבדי אדני
 אשר באך והשכמתם בבקר ואור לכם ולכוב ¹¹
 וישכם דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל ארץ
 פלשתים ופלשתים עלו יורعال

30 ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג--ביום השלישי
 ועמלקי פשטו אל נגב ועל צקלג ויכו את צקלג
 וישרפו אותה באש ² וישבו את הנשים אשר בה מקtan

עמלק ואת שני הצליל דוד ¹⁹ ולא נעדר להם מן הקטן ועד הנadol ועד בנים ובנותו ומשל ועד כל שאול את החרב ויפל עליה ²⁰ וירא נשא כליו כי מה שאל ויפל נם הוא על חרבו וימת עמו ²¹ וימת כל חזן ותבקר נתנו לפני המקנה החוא ויאמרו אשר לקחו להם הכל השיב דוד ²² ויקח דוד את כל חזן ותבקר נתנו לפני המקנה החוא ויאמרו שאול ושלשת בניו ונשא כליו גם כל אנשיו ביום ההוא--יהרו ²³ ויראו אנשי ישראל אשר עבר העמק והשלה דוד ²⁴ ויבא דוד אל מאותם האנשים אשר פגרו מלכת אחרי דוד ויישבם בנחל הבשור ויצא שאול ובנוו ויעזבו את הערים וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהן ²⁵ ויהי מחרת ויבאו פלשתים לפשط את החללים וימצאו את שאול ואת שלשת בניו נפלים בהר גלבוע ²⁶ ויכרתו את ראשו ויפשטו את כליו וישלחו בארץ פלשתים סכיב לבשר בית עצビיהם-- ואת העם ²⁷ וישימו את כליו בית עשרה ואות ניותו תקעו בחומה ביתן ²⁸ וישמעו אליו ישבו יבש נלעד את אשר עשו פלשתים לשאול ²⁹ ויקומו כל איש חיל וילכו כל הלילה ויקחו את גויה שאל ואת גויה בניו מחומרה ביתן ³⁰ ויבאו יבשה וישראל אתם שם ³¹ ויקחו את עצמותיהם ויקברו תחת האשל ביבשה ויצמו שבעת ימים

והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מادر ויקח עמלק ואת שני הצליל דוד ³² ולא נעדר להם מן הקטן ועד הנдол ועד בנים ובנותו ומשל ועד כל שאול את החרב ויפל עליה ³³ וירא נשא כליו כי מה שאל ויפל נם הוא על חרבו וימת עמו ³⁴ וימת כל חזן ותבקר נתנו לפני המקנה החוא ויאמרו אשר לקח דוד ולקראת העם אשר אותו ויגש דוד את העם וישאל להם לשולם ³⁵ וויען כל איש רע ובליעל מהאנשים אשר הילכו עם דוד ויאמרו יען אשר לא הילכו עמי לא נתן להם מהשלה אשר הילנו כי אם איש אשתו ואת בניו וינהנו וילכו ³⁶ ויאמר דוד לא תעשו כן אחי את אשר נתן יהוה לנו וישמר אתנו ויתן את הנדור הבא עליינו בידני ³⁷ וממי ישמע לכם לדבר הזה כי חלק הירד במלחמה וכחלק הישב על הכללים--יהרו ³⁸ ויהי מהוים הוא ומעלה ישמה לחק ולמשפט לישראל עד היום הזה ³⁹ ויבא דוד אל צקלג' וישלח מהשלה לזקני יהודה לרעהו לאמר הנה לכם ברכה משלל איבי יהוה ⁴⁰ לאשר בכית אל ולאשר ברמות נגב ולאשר ביתר ⁴¹ ולאשר בעדר ולאשר בשפמות ולאשר באשתמע ⁴² ולאשר ברכל ולאשר בערי הירחמאלי ולאשר בערי הקיין ⁴³ ולאשר בחרמלה ולאשר בכור עשן ולאשר בעתק ⁴⁴ ולאשר בחברון ולכל המקומות אשר התהלך שם דוד הוא ואנשיו

31 ופלשתים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר גלבוע ² וידבקו פלשתים את שאל ואת בניו ויכו פלשתים את יהונתן ואת אבינדר ואת מלכישוע--בני שאל ³ ותכבד המלחמה אל שאל וימצאהו המורדים אנשים בקשת יהל מادر מהמורדים ⁴ ויאמר שאל לנשא כליו שלף חריך ודרקני בה פן יבואו הערלים האלה ודרקני

שמואל ב

נפלו נבורים ²⁰ אל הגידו בנת אל תבשו בחוצת אשקלון פן תשמהנה בנות פלשטים פן תעלווה בנות הערלים ²¹ הרי בנגב אל טל ואל מטר עליהם- ושדי תרומות כי שם נגעלו ממן נבורים--מן שאל בל' משיח בשמן ²² מדם חללים מהלב נבורים-- קשת יהונתן לא נשוג אחר וחרב שאל לאל תשוב ריקם ²³ שאל ויהונתן הנאהבים והנעימים בחיותם ובמותם לא נפרדנו מנשרים קלו מאריות נברו ²⁴ בנות ישראל--אל שאל בכינה המלבשכם שני עם עדנים המעללה ערי זהב על לבושכן ²⁵ איך נפלו נברים בתוך המלחמה--יהונתן על במותך חלל ²⁶ צר לי עלייך אחיך יהונתן--נעמת לי מאד נפלאתה אהבתך לי אהבת נשים ²⁷ איך נפלו נבורים ייאבדו כל' מלחמה

2 **וַיְהִי** אחריו כן וישאל דוד ביהוה לאמיר העלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עליה ויאמר דוד أنها עלה ויאמר חבורנה ² ויעל שם דוד ונם שתי נשים--אחינעם הירושלמי ואבינאל אשת נבל הכרמלי ³ ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בעיר חברון ⁴ ויבאו אנשי יהודה וימשו שם את דוד למלך על בית יהודה ויונדו לדוד לאמיר אנשי יביש נלעד אשר קברו את שאל ⁵ וישראל דוד מלכים אל אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם ברכיכם אתם ליהוה אשר עשיתם החסד הזה עם אדניכם עם שאל ותקברו אותו ⁶ ועתה יש יהוה עמכם חסד ואמת ונם אנסי עשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה ⁷ ועתה תזקונה ידיכם והוא לבני חיל--כי מטה אדניכם שאל ונם אתי משחו בבית יהודה למלך-- עליהם ⁸ ואבנර בן נר שר צבא אשר לשאל--לקח את איש בשת בן שאל ויעברדו מחנים ⁹ וימלכו ספר הישר ¹⁰ הצבוי ישראל על במותך חלל איך אל הנגד ואל האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים

1 **וַיְהִי** אחרי מות שאל ודוד שב מהכו את העמלק וישב דוד בצקלג ימים שניים ² ויהי ביום השלישי והנה איש בא מן המהנה מעם שאל ובנדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי בכאו אל דוד ויפל ארצתו וישתחוו ³ ויאמר לו דוד اي מזה תבאו ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי ⁴ ויאמר אליו דוד מה היה והדבר הגד נא לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה ונם הרבה נפל מן העם וימתו ונם שאל יהונתן בנו מתו ⁵ ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך ידעת כי מות שאל ויהונתן בנו ⁶ ויאמר הנער המגיד לו נקרא נקריתו בהר הנגב והנה שאל נשען על חניתו והנה הרכב ובعل הפרשיהם הדבקחו ⁷ וויפן אחדריו ויראיו ויקרא אליו ויאמר הני ⁸ ויאמר לי מי אתה ויאמר (ואמר) אליו עמליי אני ⁹ ויאמר אליו עמד נא עלי ומתחתי--כי אחוני השבע כי כל עוד נפשי כי ¹⁰ וואழם עלי ואמתתך--כי יידעת כי לא היהיך אחדרי נפלו ואכח הנור אשר על ראשו ואצעהה אשר על זרעך ואביהם אל ארני הנה נו וויחזק דוד בבנדו ויקרעים ונם כל האנשים אשר אותו ¹¹ וויספדו ויבכו ויצמו עד הערב על שאל ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל בית ישראל--כי נפלו בחרב ¹² ויאמר דוד אל הנער המגיד לו اي מזה אתה ויאמר בן איש רע עמליי אני ¹³ ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ידך לשחת את משיח יהוה ¹⁴ ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר נש פגע בו וכחטו וימת פיך ענה בר לאמיר אנסי מטהי את משיח יהוה ¹⁵ פיך ענה בר לאמיר אנסי מטהי את משיח יהוה ¹⁶ ויאמר אליו דוד דמיך (דמך) על ראשך כי ויקנן דוד את הקינה הזאת על שאל ועל יהונתן בנו ¹⁷ ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר ¹⁸ הצבוי ישראל על במותך חלל איך אל הנגב ואל האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים

ועל בנים ועל ישראל כלה ¹⁰ בן ארבעים שנה איש בשת בן שאל במלכו על ישראל ושתי שנים מלך הארץ יודהה היו אחורי דוד ²⁶ ויודה מספר הימים אשר היה דוד מלך חברון על בית יהודה--שבע שנים ושמונה חדשים ¹² ויצא אבנר בן נר ועבדי איש ביתו בין שאל ממחנים נבעונה ¹³ ויואב בן צוריה ועבדי דוד יצאו ויגנסום על ברכת גבעון יהדו וישבו אלה על הברכה מוה ואלה על הברכה מוה ¹⁴ ויאמר אבנر אל יואב יקומו נא הנערים וישקו לפניו ויאמר יואב יקמו ¹⁵ ויקמו ויעברו במספר-- שנים עשר לבניין ולאיש בשת בן שאל ושנים עשר מעבדי דוד ¹⁶ ויחזקו איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יהדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בנבעון ¹⁷ ותהי המלחמה קשה עד מאי ביום ההוא וינפּ אבנר ואנשיו ישראל לפני עבדי דוד ¹⁸ וייהיו שם שלשה בני ציריך--יאוב ואבישי ועשהאל ועשהאל כל ברגנלי כאחד הצבים אשר בשדה ¹⁹ וירדף שעשהאל אחרי אבנר ולא נטה ללבת על הימין ועל השמאול מאחורי אבנר ²⁰ ויפן אבנר אחרי ויאמר אתה זה שעשהאל ויאמר אני ²¹ ויאמר לך על ימינו או על שמאך ואחו לך אבנר נטה לך על ימינו או על שמאך ואחו לך אחד מהנערים וקח לך את חלצתו ולא אבה שעשהאל לסור מאחורי ²² ויסוף עוד אבנר לאמר אל שעשהאל سور לך מאחורי למה אככה ארץך ואיך אשא בני אל יואב אחיך ²³ וימאן לسور ויכחו אבנר באחורי החנית אל החמש ותצא החנית מאחורי ויפל שם וימת תחתו ויהיו כל הבא אל המקום אשר נפל שם שעשהאל וימת-ויעמדו ²⁴ וירדפו יואב ואבישי אחרי אבנר והמשם באה--והמה באו עד נבעת אמה אשר על פני ניח דרך מדבר נבעון ²⁵ וויתקbez בני בניין אחרי אבנר ויהיו لأنדרה אותה ויעמדו על ראש נבעה אחת ²⁶

3 ותהי המלחמה ארוכה בין בית שאל ובין בית דוד ודוד הלק וחוזק ובית שאל הלכים ודלים ² וילדיו (יולדו) לדוד בנים לחברון ויהי בכורו אמןון לאחינעם היזרעאלת ³ ומשנהו כללב לאביגיל (לאביגיל) אשת נבל הכרמלי והשלישי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור ⁴ והרביעי אדניה בן חנית וחמישי שפטיה בן אביטל ⁵ והחשוי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד לחברון ⁶ ויהי בהיות המלחמה בין בית שאל ובין בית דוד ואבנר היה מתחזק בבית שאל ⁷ ולשלואל פלנש ושם רצפה בת איה ויאמר אל אבנر מדוע שאתה אל פילוש אבוי ⁸ ויחר לאבנר מאר על דברי איש בשת המציגך ביד דוד ותפרק עלי עון האשא היום ⁹ כה יעשה אלהים לאבנר וככה יסיף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד--כי כן אעשה לו ¹⁰ להעביר

הממלכה מבית שאל ולהקם את כסא דוד על
 ישראל ועל יהודה--مدن ועד באך שבב יכל
 נר כי לפתחך בא ולדעת את מוצך ואת מבואך
 עוד להסביר את אבנر דבר מיראתו אותו ²⁵ וישלח
 אבנר מלכים אל דוד תחחו לאמר למי ארץ לאמר
 כרתה בריתךathi והנה ידי עמק להסב אלך את
 כל ישראל ²⁶ אני אכרת אתך ב הברית
 אך דבר אחד אני שאל מatak לאמר לא תראה
 את פני--כי אם לפני הביאך את מיכל בת שאל
 בבאך לדראות את פני ²⁷ וישלח דוד מלכים אל
 איש בשת בן שאל לאמר תנה את אשתי את מיכל
 אשר ארשתי לי במאה ערלוות פלשתים ²⁸ וישלח
 איש בשת ויקחה מעם איש--מעם פלטיאל בן לוש
 (לייש) ²⁹ וילך אתה אישת הולך ובכח אהיריה--עד
 בחרים ויאמר אליו אבנر לך שוב וישב ³⁰ ודבר
 אבנر היה עם זקני ישראל לאמר נם חמול נם שלשם
 הייתם מבקשים את דוד למלך עלייכם ³¹ ועתה עשו
 כי יהוה אמר אל דוד לאמר ביד דוד עברי הוועיש
 את עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל איביהם ³²
 וידבר נם אבנر באוני בניין וילך נם אבנר לדבר
 באוני דוד בחברון את כל אשר טוב בעני ישראל
 ובעני כל בית בניין ³³ ויבא אבנר אל דוד בחברון
 ואחו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר
 אותו משתה ³⁴ ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה
 וاكتבזה אל אדרי המלך את כל ישראל ויכרתו אתך
 בربית וממלכת בכל אשר תאה נפשך וישלח דוד
 את אבנר וילך בשלום ³⁵ והנה עברי דוד ויאב
 בא מהנדוד ושלל רב עם הביאו ואבנר איננו עם
 דוד בחברון--כי שלחו וילך בשלום ³⁶ ויאב וכל
 הצבא אשר אותו בא וונדו ליאב לאמר בא אבנر
 בן נר אל המלך וישלחו וילך בשלום ³⁷ ויבא יואב
 אל המלך ויאמר מה עשיתנה תנה בא אבנר אליך
 יהוה לעשה הרעה כרעתו

(המושcia) וה缅ci את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעא את עמי את ישראל ואתה תהיה לנגיד על ישראל ³ ויבאו כל זקן ישראל אל המלך חברונה ויכרת לחים חמלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל ⁴ בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך ⁵ בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה ⁶ וילך המלך ואנשיו ירושלם אל היבסי יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה ⁷ וילך דוד את מצדת ציון-חיא עיר דוד ⁸ ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבסי ויגע בצנור ואת הפסחים ואת העורים שנאו (שנואי) נפש דוד על כן יאמרו עור ופסח לא יבוא אל הבית וישב דוד במצדה ויקרא להעיר הלווק ונגדל ויהוה אלהי צבאות עמו ¹¹ ווישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ועצז איזומים וחרשי כה הכנינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא מלכתו בעבור עמו ישראל ¹³ ויקח דוד עוד פלגים ונשים מירושלים אחריו בא מחברון ווילדו עוד לדוד בנים ובנות ¹⁴ ואלה שמות הילדים לו--בירושלם שמווע ושובב נתן ושלמה ¹⁵ ויבחר ואלשווע ונפנ ויפוי ¹⁶ ואלישמע ואליידע ואליפלט ¹⁷ ווישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד ווישמע דוד וירד אל המצדדה ¹⁸ ופלשתים באו ווינטו בעמק רפאים ¹⁹ ווישאל דוד ביהוה לאמר האעללה אל פלשתים התהנים בידי ויאמר יהוה אל דוד עליה כי נתן את הפלשתים בידך ²⁰ ויבא דוד בבעל פרצים ויכם שם דוד

ידיו וכל ישראל נבהלו ² ושני אנשים שריגנודדים היו בן שאל שאל אחד בענה ושם השני רכב בני רמן הבארתי- מבני בנימין כי גם בארות חשב על בנימין ³ ויבורחו הבארתים נתימה ויהיו שם גרים עד היום זהה ⁴ וליהונתן בן שאל בן נכח רגלים בן חמיש שנים היה בא שמעת שאל ויהונתן מיזרעאל והשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסה ושמו מפיבשת ⁵ וילכו בני רמן הבארתי רכב ובענה משכוב החררים ⁶ והנה בא עד תוך הבית לקח חתים ויכחו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו וייבאו הבית והוא שכוב על מטהו בחדר משכבו ויכחו וימתחו ויסטרו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרך הערבה כל הלילה ⁸ וייבאו את ראש איש בשת בן שאל איביך אשר בקש את נפשך וויתן יהוה לאני המלך נקומות היום הזה משאל ומזרעו ⁹ וויען לאני המלך לי לאמר הנה מות שאל והוא היה מבשר בעינויו ואחזוה בו ואחרנהו בצלגנ- אשר להתי לו בשירה ¹¹ אף כי אנשים רשעים הרגו את איש צדק בכיתו- על משכבו ועתה הלו אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן הארץ ¹² ויצרו דוד את הנערם ויהרגום ויקצטו את ידיהם ואת רגליים ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש איש בשת לקחו ויקברו בקבר אבנر בחברון

ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד- חברונה ויאמרו לאמר הנהו עצמד ובשער אנתנו ² נם אתחמול נם שלשות בהיות שאל מלך עלינו אתה הייתה מוציא

וילך דוד ויעל את ארון האלים מבית עבד אדם קרא שם המקום ההוא--בעל פרצים 21 ויויעבו שם את עצביהם וישאם דוד ואנשיו 22 ויספו עוד פלשתים לעלות יונטו בעמק רפאים 23 כי ישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעה הסב אל אחיךם ובאת להם ממול בכאים 24 ויהי בשם עז (כשם עז) את קול צדקה בראשי הכהנים--או תחרץ כי או יצא יהוה לפניו להכות במחנה פלשתים 25 ויעש דוד כן כאשר צהו יהוה ויקח את פלשתים מגבע עד באך גור

6 יוסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף 2 ויקם וילך דוד וכל העם אשר אותו מבعلي יהודה--להעלות שם את ארון האלים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו 3 וירכבו את ארון האלים אל עגלת חדשה ויישאו מבית אכינדרב אשר בגבעה עם ארון האלים ואהי הילך לפני הארון ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובככרות ובנכבות ובתפים ובמנענים ובצלצלים 6 ויבאו עד נרן נכון וישלח עזה אל ארון האלים ויאחו בו--כי שמו הבקר 7 ויחר אף יהוה בעזה ויכחו שם האלים על השול וימת שם עם ארון האלים 8 ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום זהה 9 וירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אליו ארון יהוה 10 ולא אבה דוד להסידר אליו את ארון יהוה--על עיר דוד ויתהו דוד בית עבד אדם הנטי נו וישב ארון יהוה את עבד אדם הנטי-- שלשה חדים ויברך יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו 11 ויניד למלך דוד לאמր ברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו בעבר ארון האלים

אשר התחלכתי בכל בני ישראל בדבר דברת^ו שם ולעשו לכם הנדרלה ונדרות לארץ מפני עמק אשר פדרית לך ממצרים גויים ואלהיו ²⁴ ותוכנן לך את עמק ישראל לך לעם-עד עולם אתה יהוה היהת לעתה כל האלים ²⁵ ועתה יהוה אלהים הדבר אשר לדם לאלים ²⁶ כאשר דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם ועשה דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם ועשה עמי על ישראל ⁹ ואהי עמק בכל אשר הלאה עמי לך יהוה צבאות אני לך תחתי מן הנה מהחר הארץ-להיות נגיד על נגיד כל איביך מנין יעשתי לך שם נגיד כשם הנגידים אשר בארץ ¹⁰ ושמתי מקום לעמי לשראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירנו עוד ולא ישיבו בני עליה לענותו כאשר בראשונה טולמן ייושב צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דור יהוה נכוון לפניך ²⁷ כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל נלייה את איזן עבדך לאמר בית אבנה לך על כן מצא עבדך את לבו להחפלו אליך את התפללה זאת ²⁸ ועתה אדרני יהוה אתה הוא האלים ובריך יהיו אמרת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת ²⁹ ועתה הוואל וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדרני יהוה דברת ומברכתך יברך בית עבדך לעולם

8 יהי אחרי כן וירד דוד את פלשטים וכינעם ויקח דוד את מרגג האמה מיד פלשטים ² וירק את מואב וימדרם בחבל השכוב אותם ארצה וימדר שני חבלים להמיתת ומלא החבל להחחות ותהי מואב לדוד לעברים נשאי מנהה ³ וירד את הדרעור בן רחוב מלך צובה בלבתו להשיב ידו בנחר (פרת) ⁴ וילבד דוד ממננו אלף ושבע מאות פרשים ועשרות אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב וויתר ממננו מהר רכב ⁵ ותבא ארם דמשק לעזר להדרעור מלך צובה וירד דוד באדם עשרים ושנים אלף איש וישם דוד נצבים באדם דמשק ותהי ארם לדוד לעברים נשאי מנהה וישע יהוה את דוד בכל אשר הלך ⁷ ויקח דוד את שלטי הוהב אשר היו אל עבדי הדרעור ויבאים ירושלים ⁸ ומבטה וمبرתי ערי הדרעור לקח המלך דוד נחשת-הרבה מאד ⁹ וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל

את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים ⁸ ועתה כה חמאמ לעבדי לזרע כה אמר יהוה צבאות אני לך תחתי מן הנה מהחר הארץ-להיות נגיד על נגיד כל איביך מנין יעשתי לך שם נגיד כשם הנגידים אשר בראשונה טולמן ייושב צבאות עמי ישראל והניחתי לך מכל איביך והנגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה כי ימלאו ימיך ושכבה את אבותיך והקימתי את זרעך אחדריך אשר יצא ממעיך והכינתי את ממלכתו ¹³ הוא יבנה בית לשמי וכונתי אה כסא ממלכתו עד עולם ¹⁴ אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן- אשר בהעotto והכחתיו בשבט אנשים ובבני בני אדם וחסדי לא יסור מمنנו כאשר הסרתי מעם שאל אשר הסרתי מלפני ¹⁶ ונאמן ביהך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהוה נכוון עד עולם ¹⁷ ככל הדברים האלה וככל החיוון הזה-כן דבר נתן אל דוד ¹⁸ ויבא המלך דוד וישב לפניו יהוה ויאמר מי אני אדרני יהוה וממי ביתך-כי הבאתני עד הלם ¹⁹ ותקtan עד זאת בענייך אדרני יהוה ותדבר נס אל בית עבדך למורhook וואת תורה האדם אדרני יהוה ²⁰ ומما יוסיף דוד עוד לדבר אליך ותהי ידעת את עבדך אדרני יהוה ²¹ בעבר דברך וככלך עשית את כל הנדרולה הזאת-להודיע את עבדך ²² על כן נדלת יהוה אלהים כי אין כמיון ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזינו ²³ וממי עמק כישראל גוי אחד בארץ-אשר הלויכו אלהים לפדות לו לעם ולשם לו

ויקרא המלך אל ציבא נער שאל--ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדני¹⁰ ועבדת לו את האדרמה אתה ובניך ועבדיך והבאת זהה לבן אדני ללחם ואכלו ומפיבשת בן אדני יאכל תמיד ללחם על שלחני ולציבא חמשה עשר בנים--ועשרים עבדים יי' ויאמר ציבא אל המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על שלחני כאחד מבני המלך צובה¹¹ ויעש דוד שם בשבו מהគתו את ארם בניא ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל מושב בית ציבא עבדים למפיבשת¹² ומפיבשת ישב בירושלים כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שני רגליו

10 ויהי אחריו כן וימת מלך בני עמו ומלך חנון בנו תחתיו² ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון נחש כאשר עשה אביו עמרי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדיו דוד ארץ בני עמו³ ויאמרו שרי בני עמו אל חנון ארניהם המכבר דוד את אביך בעיניך--כי שלח לך מנהימים הלווא בעבר חקר את העיר ו לרנלה ולהפהชา שלח דוד את עבדיו אלקיך⁴ ויקח חנון את עבדיו דוד ויגלח את חצי זקם ויכרת את מדוייהם בחצי ערד שתותיהם וישלחם ויגדו לדוד ושלח لكمראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד יצמה זקכם ושבתם⁶ ויראו בני עמו כי נבאשו בית מכיר בן עמייאל בלו דבר וישלח המלך דוד ויקחיו מבית מכיר בן עמייאל--מלו דבר⁶ ויבא מפיבשת בן יהונתן בן שואול אל דוד ויפל על פניו וישתחוו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך⁷ ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את כל שדה שואול אביך ואתה תאכל ללחם על שלחני--תמיד⁸ ווישתחוו ויאמר מה עבדך כי פניה אל הכלב המת אשר כמווני

הרדעוז¹⁰ ווישלח תען את יורם בנו אל המלך דוד לשאל לו לשлом ולברכו על אשר נלחם בהרדעוז ויכהו--כי איש מלחמות תען היה הרדעוז ובידו היו כלי כסף וכלי זהב--וכלי נחשת וכן נאם קדש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר הקדש מכל הנומים אשר כבש¹² מארם וממוואב ומבני עמו ומפלשטים וממלך ומשלל הרדעוז בן רחוב מלך צובה¹³ ויעש דוד שם בשבו מהគתו את ארם בניא מלך--شمונה עשר אלף¹⁴ ווישם באדם נצבים בכל אדם שם נצבים והוא כל אדם עבדים לדוד ווישע יהוה את דוד בכל אשר הלק¹⁵ וימלך דוד על כל ישראל והוא דוד עשה משפט וצדקה--כלל עמו רגליו

16 ויוואב בן צרואה על הצבא וווחשפט בן אחילוד מזכיר¹⁷ וצדוק בן אחיטוב ואחימלך בן אביתר כהנים ושရיה סופר¹⁸ ובנניהו בן יהודע והכרתי והפלתי ובני דוד כהנים היו

9 ויאמר דוד--הכי יש עוד אשר נותר לבית שואול ואעשה עמו חסד בעבר יהונתן² ולבית שואול עבד ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו אתה ציבא ויאמר עבדך³ ויאמר המלך האפס עוד איש לבית שואול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים⁴ ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית מכיר בן עמייאל בלו דבר וישלח המלך דוד ויקחיו מבית מכיר בן עמייאל--מלו דבר⁶ ויבא מפיבשת בן יהונתן בן שואול אל דוד ויפל על פניו וישתחוו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך⁷ ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את כל שדה שואול אביך ואתה תאכל ללחם על שלחני--תמיד⁸ ווישתחוו ויאמר מה עבדך כי פניה אל הכלב המת אשר כמווני

מכל בחורי בישראל (ישראל) ויערך לקרהת ארם
 10 ואთ יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקרהת
 בני עמון ²¹ ויאמר דוד לאריה רד לביתך
 ורחץ רגליך ויצא א/orיה מבית המלך וחצא אחורי
 משאות המלך ²² וישכב א/orיה פה בית חמלך את
 כל עבדי אדני ולא ירד אל ביתו ²³ ויגדו לדוד
 לאמר לא ירד א/orיה אל ביתו ויאמר דוד אל א/orיה
 הלוּ מדרך אתה בא- מדוע לא ירדת אל ביתך
 22 ויאמר א/orיה אל דוד הארון וישראל ויהודיה
 ישבים בסכונות ואדני יוּאָב ועבדי אדני על פניהם השדה
 חנים ואני אבוא אל ביתו לאכל ולשתות ולשכב
 עם אשתי חיך וחינפיש אם אעשה את הדבר הזה
 22 ויאמר דוד אל א/orיה שב בזה נם היום- ומחר
 אשליך וישב א/orיה בירושלים ביום ההוא ומחרה
 23 ויקרא לו דוד ויאכל לפניו יושת- וישכרחו ויצא
 בערב לשכב במשכבו עם עבדי אדני ואל ביתו
 לא ירד ²⁴ וייה בברker ויכתב דוד ספר אל יוּאָב
 וישלח ביד א/orיה ²⁵ ויכתב בספר לאמר הבו את
 א/orיה אל מול פניהם המלחמה החזקה ושבתם מ אחורי
 ונכח ומת ²⁶ וייה בשמור יוּאָב אל העיר ויתן את
 א/orיה אל המקום אשר יידע כי אנשי חיל שם ²⁷
 ויצו אנשי העיר וילחמו את יוּאָב וויפל מן העם
 מעבדי דוד ומיתם נם א/orיה החתי ²⁸ וישלח יוּאָב וינד
 לדוד את כל דבריו המלחמה ²⁹ ויצו את המלך
 לאמר ככלהך את כל דבריו המלחמה- לדבר אל
 המלך ²⁰ והיה אם תעלת חמת המלך ואמור לך
 מדוע נגשتم אל העיר להלחם הלוּ ידעתם את
 אשר ירו מעל החומה ²¹ מי חכה את אבימלך בן
 ירבות הלוּ אשה השליה עליו פלח רכב מעל
 החומה ומיתם בתבע לנה נשתם אל החומה ואמרת-
 גם עברך א/orיה החתי מת ²² וילך המלך ויבא
 יונד לדוד את כל אשר שלחו יוּאָב ²³ ויאמר המלך
 א/orיה החתי וישלח יוּאָב את א/orיה אל דוד ²⁴ ויבא

11 ויהי לתשובה השנה לעת צאת המלכים
 וישלח דוד את בני עמון ויצרו על רביה ודוד וישראל
 וישחתו את בני עמון ויצרו על רביה ודוד וישראל
 בירושלים ² ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו
 ויתהלק על גג בית המלך וירא אשה רחצת מעל
 הגג והאשה טובת מראה מאד ³ וישלח דוד וידרש
 לאשה ויאמר הלוּ זאת בת שבע בה אלעם- אשה
 א/orיה החתי ⁴ וישלח דוד מלכים ויקחה ותבוא
 אליו וישכב עמה והוא מתקדשת מטמאה ותשב
 אל ביתה ⁵ ותתיר האשה ותשלה ותנד לדוד ותאמר
 הרה אני ⁶ וישלח דוד אל יוּאָב שלח אליו את
 א/orיה החתי וישלח יוּאָב את א/orיה אל דוד ⁷ ויבא

כִּי כֵּה אָמַר יְהוָה הָנֶן מִקּוֹם עַלְיךָ רַעֲהַ מִבִּיתךָ
וְלֹקַח תִּתְשִׁיךְ לְעַינֶיךָ וְנַתְתִּי לְרַעֲיךָ וְשַׁכֵּב עָם
נִשְׁיךְ לְעַינֶיךָ הַשְׁמֵשׁ הַזֹּאת¹² כִּי אַתָּה עֲשִׂית בְּסֶתֶר וְאַנְתָּה
עֲשִׂה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה נַגֵּן כָּל יִשְׂרָאֵל וְנַגֵּן הַשְׁמֵשׁ¹³
וַיֹּאמֶר דָוד אֶל נָתָן חַטָּאתִ לְיְהוָה וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל
דָוד נִסְמֵן יְהוָה הַעֲבֵיר חַטָּאתְךָ--לֹא תִמְתַּה¹⁴ אֶפְסָד
כִּי נָאֵן נָצַת אֶת אַיִלְיָה בְּדָבָר הַזֶּה נִסְמֵן הַבָּנָן
הַיּוֹלֵד לְךָ--מוֹת יָמֹת¹⁵ וַיָּלֹךְ נָתָן אֶל בֵּיתוּ וַיַּנְפֵּץ
יְהוָה אֶת הַיּוֹלֵד אֲשֶׁר יָלַדה אֲשֶׁת אֲוֹרִיה לְדָוד--וַיַּאֲנַשֵּׂה
וַיִּבְקַשׁ דָוד אֶת הָאֱלֹהִים בְּعֵד הַנֶּעֶר וַיַּצִּים דָוד
צָום וְבָא וְלֹן וְשַׁכֵּב אֶרְצָה¹⁶ וַיַּקְמֵן זָקְנֵי בֵּיתוּ עַלְיוֹ
לְהַקְמֵנוּ מִן הָאָרֶץ וְלֹא אָבָה וְלֹא בְּרָא אַתָּה לְחַם
וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְׁבִיעִי יִמְתֵּן הַיּוֹלֵד וַיֹּרֶא עַבְדִי דָוד
לְהַגִּיד לוֹ כִּי מִתְהַלְלֵד כִּי אָמַרְתָּ נָהָתָ בְּהַיּוֹת הַיּוֹלֵד חַי
דְבָרָנוּ אֶלְיוֹ וְלֹא שָׁמַע בְּקוֹלֵנוּ וְאֵיךְ נָאַמֵּר אֶלְיוֹ מִתְ
הַיּוֹלֵד וְעַשְׂרֵה רַעֲהָ¹⁷ וַיֹּרֶא דָוד כִּי עַבְדֵינוּ מִתְהַלְלִים
וַיַּבְנֵן דָוד כִּי מִתְהַלְלֵד וַיֹּאמֶר דָוד אֶל עַבְדֵינוּ הַמְתָתָה
הַיּוֹלֵד וַיֹּאמְרוּ מִתְ¹⁸ וַיַּקְמֵן דָוד מִהָּאָרֶץ וַיַּרְחֵץ וַיַּסְךְ
וַיַּחֲלִיף שְׁמַלְתוֹ וַיָּבֹא בֵּית יְהוָה וַיַּשְׁתַּחַווּ וַיָּבֹא אֶל בֵּיתוּ
וַיַּשְׁאַל וַיִּשְׁמַנוּ לוֹ לְחַם וַיַּאֲכַל¹⁹ וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵינוּ אֶלְיוֹ
מִתְהַדְּרֵר הַזֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתָה בְּעַבוּר הַיּוֹלֵד חַי צִמְתָה
וַתַּבְךְ וְכָאֵשׁ מִתְהַלְלֵד קִמְתָה וְתַאֲכֵל לְחַם²⁰ וַיֹּאמֶר--
בְּעוֹד הַיּוֹלֵד חַי צִמְתָה וְאַבְכָה כִּי אָמַרְתִּי מַיִּוּדָע
יְתַנְנֵי (וְתַנֵּנֵי) יְהוָה וְהִי הַיּוֹלֵד²¹ וְעַתָּה מַתָּה לְמַה זה
אַנְתָּה צִמְבָּעָה--הָאָכֵל לְהַשִּׁיבוּ עוֹד אַנְתָּה הַלְּךָ אֶלְיוֹ וְהָא
לֹא יִשְׁׁוֹב אֶלְיוֹ²² וַיַּנְחֵם דָוד אֶת בַּת שְׁבָע אֲשֶׁרְוָה וַיָּבֹא
אלָהָה וַיִּשְׁכַּב עָמָה וַתַּלְדֵּן בָּנָה (וְתַקְרָא) אֲתָה שָׁמוֹ
שְׁלָמָה וַיֹּהֵה אֲהָבוֹ²³ וַיַּשְׁלַח בַּיִד נָתָן הַנְּבִיא וַיַּקְרָא
אֶת שָׁמוֹ יְדִידָה--בְּעַבוּר יְהוָה²⁴ וַיַּלחַם יוֹאָב בְּרַבָּת
בְּנֵי עָמֹן וַיָּלֶכֶר אֶת עִיר הַמְלֻכָּה²⁵ וַיַּשְׁלַח וַיָּאֶבֶד
מְלָאכִים אֶל דָוד וַיֹּאמֶר נְלַחֲמֵת בְּרַבָּה גַם לְכַדְתִּי

אֶל דָוד כִּי גַבְרוּ עַלְינוּ הָאָנָשִׁים וַיֵּצְאוּ אַלְיָנוּ הַשְׁדָה
וְנַהֲיה עַלְיָהֶם עַד פַתְח הַשְׁעָר²⁶ וַיַּרְא הַמּוֹרְאִים
אֶל עַבְדִיךָ מִעַל הַחוֹמָה וַיָּמֹתוּ מִעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְגַם
עַבְדִ אֲוֹרִיה הַחַתִּי--מִת²⁷ וַיֹּאמֶר דָוד אֶל הַמֶּלֶךְ
כִּי כֵּה וְכֵזה תָּאֵל הַחֲרֵב הַחֽוֹק מִלְחָמָתָךְ אֶל הָעִיר
וְהַרְסָה וְחַזְקָה²⁸ וַתִּשְׁמַע אֲשֶׁת אֲוֹרִיה כִּי מִת אֲוֹרִיה
אִישָׁה וְחַסְפָּר עַל בָּעֵלה²⁹ וַיַּעֲבֹר הַאֲבָל וַיַּלְכֵד דָוד
וַיַּאֲסַפֵּה אֶל בֵּיתוּ וְתַחַי לוֹ לְאִשָּׁה וְתַלְדֵן לוֹ בָן וַיַּרְעַ
הַדָּבָר אֲשֶׁר עָשָׂה דָוד בְּעַנִּי יְהוָה

12 וַיַּלְכֵד יְהוָה אֶת נָתָן אֶל דָוד וַיָּבֹא אֶלְיוֹ וַיֹּאמֶר
לְשִׁנְיָה אֲנָשִׁים הֵyo בָּעֵיר אֶחָת אֶחָת עַשְׂרֵה וְאֶחָד רָאשָׁ
לְעַשְׂרֵה הָיוּ חָצָן וּבָכָר--הַרְבָה מִאַד³ וּלְרָשׁ אַיִן
כָל כִּי אָמַם כְּבָשָׂה אֲחַת קְטָנָה אֲשֶׁר קָנָה וַיַּחֲזַק
עָמוֹ וְעַמּוֹ יְהִיוּ מִפְתָּח הַאֲכָל וּמִכּוֹן תְּשַׁתָּה וּבְחִקָּן
תַּשְׁכֵב וְתַחַי לוֹ כְּבָת⁴ וַיָּבֹא הַלְּךָ לְאִישׁ הַעֲשֵׂר
וַיִּחְמַל לְקַחַת מַצְאָנוּ וּמִבְקָרוּ לְעַשְׂוֹת לְאַרְחַה הַבָּא
לוֹ וַיַּקְחֵח אֶת כְּבָשָׂת הָאִישׁ הַרָּאשׁ וַיַּעֲשֵׂה לְאִישׁ הַבָּא
אֶלְיוֹ⁵ וַיִּחְדַּר אֶחָד דָוד בְּאִישׁ מִאַד וַיֹּאמֶר אֶל נָתָן חַי
יְהוָה כִּי בֵן מוֹת הָאִישׁ הַעֲשָׂה זֹאת⁶ וְאֶת הַכְּבָשָׂה
יַשְׁלַמְמָ אֶרְבָּעִתִים עַקְבָּא שֶׁר עֲשָׂה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְעַל
אֲשֶׁר לֹא חַמֵּל⁷ וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל דָוד אֲתָה הָאִישׁ כִּה
אָמַר יְהוָה אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל אֲנָכִי מִשְׁחָתִיךְ לְמַלְךָ עַל
יִשְׂרָאֵל וְאֲנָכִי הַצְלָחִיךְ מִיד שָׁאוֹל⁸ וְאַתָּה לְךָ אֶת
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִהְוֹדָה וְאֶם מַעַשׂ--וַיַּאֲסַפֵּה לְךָ כְּהַנָּה
וְכְהַנָּה⁹ מִדּוּעַ בְּזִוְתָה אֶת דָבָר יְהוָה לְעַשְׂוֹת הַרְעָ
אֲשֶׁתוֹ לְקַחַת לְךָ לְאִשָּׁה וְאַתָּה הַרְגֵת בְּחַרְבָּה בְּנֵי עָמֹן
וְעַתָּה לֹא תָסַור חֲרֵב מִבִּתְךָ--עַד עַולְם עַקְבָּא כִּי
בָזְתִּי וַתַּקְחֵח אֲשֶׁת אֲוֹרִיה הַחַתִּי לְהִזְמִית לְאִשָּׁה

ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי ²² ותאמר לו אלachi אל תענני--כי לא יעשה כן בישראל אל העשה את הנבללה הזאת ²³ ואני أنها אולך את חרטתי ואתה תהייה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנعني מפק ²⁴ ולא אבה לשמע בקולה ויזוק ממנה ויענה וישבב אתה ²⁵ ווישנאה אמןון שנאה נדוללה מאד--כי גדולה השנאה אשר שנאה מהאהבה אשר אהבה ויאמר לה אמןון קומי לכוי ²⁶ ותאמר לו אל אודת הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר עשית עמי לשלחני ולא אבה לשמע לה ²⁷ ויקרא את נערו משרותו ויאמר שלחו נא את זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה ²⁸ ועליה כנתנה פסים כי אין תלבשן בנות המלך הבחולות מעילים ויצא אותה משרותו החוץ ונעל הדלת אחריה ²⁹ ותקח תمر אפר על ראשה וכנתנה הפסים אשר עליה קרעה וחשם יודה על ראשה ותליך הלווק זועקה ²⁰ ויאמר אליה אבשלום אחיה האמיןון אחיך היה עמוק ועתה אחותי החרישי אחיך הוא אל תשיטו את לבך לדבר הזה ותשב תמר ושםמה בית אבשלום אחיה ²¹ והמלך דוד--שמע את כל הדברים האלה ויחיר לו מאד ודבר אבשלום עם אמןון לмерע ועד טוב כי ²² שאבשלום את אמןון על דבר אשר ענה את חמר אחתו ²³ ויהי לשנתים ימים ויהיו גזירים לאבשלום בבעל חצור אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לכל בני המלך ²⁴ ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא גזירים לעברך יلد נא המלך ועבדיו עם עברך ²⁵ ויאמר המלך אל אבשלום אל בני אל נא נלק' כלנו ולא נכבד عليك ויפרץ בו ולא אבה לילכת יברכו ²⁶ ויאמר אבשלום ולא יلد נא אתנו אמןון אחיך ויאמר לו המלך למה לך עמק ²⁷ ויפרץ בו אבשלום וישלח אותו את אמןון ואת כל בני המלך

את עיר המים ²⁸ ועתה אסף את יתר העם ותנה על העיר ולכדה פן אלכד אני את העיר ונקרא שמי עליה ²⁹ ויאסף דוד את כל העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה ³⁰ ויקח את עטרת מלכם מעל דראשו וمشקלה ככר זהב ובן יקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד ³¹ ואת העם אשר בה הוציאו וישם במגירה ובחרציו הברזל ובמנורת הברזל והעיר אוחם במלכן (במלבן) וכן יעשה לכל ערי בני עמו יושב דוד וכל העם ירושלם

13 ויהי אחרי כן ולאבשלום בן דוד אחות יפה-- ושםה תמר ויאבה אמןון בן דוד ² וויצר לאמןון להתחלות בעבר תמר אחותו--כי בתולה היא ויפלא בעני אמןון לעשות לה מאומה ³ ולאמנון רע ושמו יונדב בן שמעה אחוי דוד ויונדב איש חכם מאד בבקר--הלוא תניד לי ויאמר לו אמןון את תמר אחותה אבשלום אחוי אני אהב ⁴ ויאמר לו יהונדב שכוב על משכבר והתחל ובא אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותברני לחם ועתה לעני את הבריה למען אשר אראה ואכלתי מידה ⁶ וישכב אמןון ויתחל ויבא המלך לראותו ויאמר אמןון אל המלך תבוא נא תמר אחותי ותלבב לעני שי ללבבות ואברה מידה ⁷ ווישלח דוד אל תמר הביתה לאמר לכוי נא בית אמןון אחיך ועשי לו הבריה ⁸ ותליך תמר בית אמןון אחיה--והוא שכוב ותקח את הבצק ותלוש (ותלש) ותלבב לעניינו ותבשל את הלבבות ⁹ ותקח את המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמןון הוציאו כל איש מעלי ¹⁰ ויאמר אמןון אל תמר הביאי הבריה החדר ואברה מידך ותקח תמר את הלבבות אשר עשתה ותבא לאמןון אחיה החדרה ¹¹ ותונש אליו לאכל ויהזק בה

28 ויצו אבשלום את נעריו לאמר ראו נא כתוב לב
 הושעה המליך ויאמר לה המלך מה לך וה אמר
 אבל אשה אלמנה אני -וימת אישי ⁶ ולשפתך שני
 אהנו- אל תיראו הללו כי אנכי צויתי אתכם- חזקו
 והיו לבני חיל ²⁹ ויעשו נעריו אבשלום לאמנון כאשר
 צוה אבשלום ויקמו כל בני המלך וירכבו איש על
 פרדו- וינסו ³⁰ ויהי המה בדרכך והשמעה באה אל
 דוד לאמר הכה אבשלום את כל בני המלך ולא
 יותר מהם אחד ³¹ ויקם המלך ויקרע את בנדי
 ושכב ארצתה וכל עבדיו נצבים קרעין בגדים ³² ויען
 יונדק בן שמעה אחיו דוד ויאמר אל יאמר אדרני את
 כל הנעריםبني המלך המתו- כי אמנון לבדו מות
 כי על פי אבשלום היהת שומה מיום ענתו את תמר
 אהתו ³³ ועתה אל ישם אדרני המלך אל ליבו דבר
 לאמר כל בני המלך מתו כי אם אמנון לבדו מות
 34 ויברא אבשלום וישא הנער הצפה את עינו וירא
 והנה עם רב הלבכים מדרך אחריו מצד ההר ³⁵
 ויאמר יונדק אל המלך הנה בני המלך בא כדבר
 עברך כן היה ³⁶ ויהי ככלתו לדבר והנה בני המלך
 באו וישאו קולם ויבכו ונגט המלך וכל עבדיו בכו
 בכיו נдол מאיד ³⁷ ואבשלום ברוח וילך אל תלמי בן
 עמייחור (עמייחור) מלך נשור ויתאבל על בנו כל
 הימים ³⁸ ואבשלום ברוח וילך נשור והוא שם שלש
 שנים ³⁹ ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום כי נחם
 על אמנון כי מות

14 וידע יואב בן צרייה כי לב המלך על אבשלום
 2 וישלח יואב תקווה ויקח משם אש חכמה ויאמר
 אליה החאכלי נא ولכשי נא בנדי אבל אל תסוכי
 ermen והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מות
 3 ובאת אל המלך ודברת אליו בדבר הזה וישם
 יואב את הדברים בפיה ⁴ ויאמר האש התקעית
 אל המלך ותפל על אפייה ארצתה ותשתחוו ויאמר

לו ויקרא אל אבשלום ויבא אל המלך וישתחו לו על אפיו ארצתה לפני המלך וישק המלך לאבשלום **15** ויהי מאחריו כן ויעש לו אבשלום מרכבה וסרים וחמשים איש רצים לפניו ² והשכים אבשלום ועמד על יד דרכ השער ויהו כל האיש אשר היה לו ריב לבוא אל המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר اي מזוה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי ישראל עבדך ³ ויאמר אליו אבשלום ראה דבריך טובים ונכחים ושמע אין לך מأت המלך ⁴ ויאמר אבשלום מי ישmini שפט בארץ ועלי יבוא כל איש אשר יהיה לו ריב ומשפט--והצדקהו ⁵ והיה בקרב איש להשתחות לו ושלח את ידו ותחזיק לו ונשך לו ⁶ ויעש אבשלום כדבר הזה לכל ישראל אשר יבוא למשפט אל המלך וינגב אבשלום את לב אנשי ישראל ⁷ ויהי מזמן ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדריו אשר נדרתי ליהוה בחברון ⁸ כי נדר נדר עבדך בשבתי בנchorוарам לאמր אם ישיב (ישוב) ישבני יהוה וירושלם שעבדתי את יהוה ⁹ ויאמר לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה ¹⁰ וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם את קול השפר ואמרתם מלך אבשלום בחברון ¹¹ ואת אבשלום הלכו מאותים איש מירושלים קראים ולהלכים לחם ולא ידע כל דבר ¹² וישלח אבשלום את אחיתפל הנגלי יועץ דוד מעירו מגלה בזבחו את הזבחים ¹³ יהיו הקשר אמץ והעם הולך ורב את אבשלום ¹⁴ ויבא המגיד אל דור לאמר היה לב איש ישראל אחריו אבשלום ¹⁵ ויאמר דור לכל עבדיו אשר אותו בירושלם קומו ובברחה--כי לא תהיה לנו פליטה מפני אבשלום מהרו לכלת פן ימהר והשנוו והודיע עלינו את הרעה והכח העיר לפני חרב ¹⁶ ויאמרו

כי נפשך אדני המלך אם אש להמין ולהשמיל מכל אשר דבר אדני המלך--כי עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפהترك את כל הדברים האלה ²⁰ לבעבור סבב את פניו הדבר עשה עבדך יואב את הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלhim לדעת את כל אשר בארץ ²¹ ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשית את הדבר הזה ולך השב את הנער את אבשלום ²² ויפל יואב אל פניו ארצתה וישתחו יברך את המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך כי מצאתך חן בעיניך אדני המלך אשר עשה המלך את דבר עבדך (עבדך) ²³ ויקם יואב וילך גשורה ויבא את אבשלום ירושלים ²⁴ ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראה ויסב אבשלום לא היה איש יפה בכל ישראל--להלך מאד מכך רגלו ועד קדרקו לא היה בו מום ²⁵ ובגלותך את ראשך והיה מזמן ימים לימים אשר גילה כי כבד עליו גלחו וشكل את שער הראש מאותים שקלים באבן המלך ²⁶ ויוולדו לאבשלום שלושה בניים ובת אחת ושם תמר היא הייתהasha יפת מראה ²⁸ וישב אבשלום בירושלים שנתיים ימים ונפי המלך לא ראה ²⁹ וישלח אבשלום אל יואב לשלח אותו אל המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא ³⁰ ויאמר אל עבדיו ראו חלקה יואב אל ידי ולו שם שעריהם--לכו והוציאה (והציתה) באש ויצתו עבדך אבשלום את החלקה-- באש ³¹ ויקם יואב ויבא אל אבשלום הביתה ויאמר אליו למה הציתו עבדך את החלקה אשר לי באש ³² ויאמר אבשלום אל יואב הנה שלחתך אליך לא אמר באנה ואשלחה אתך אל המלך לאמר למה באתי מגשור--טוב לי עד אני שם ועתה אראה פניו המלך ³³ ואם ישבי עון והמתני ויבא יואב אל המלך וינגד

עבדי המלך אל המלך הכל אשר יבחר אדני המלך הנה עבדיך ¹⁶ ויצא המלך וכל ביתו ברגלו ויעזב המלך את עשר נשים פלנשימים- לשמר הבית ¹⁷ ויצא המלך וכל העם ברגלו ויעמדו בית המדרק ¹⁸ וככל עבדיו עבריים על ידו וכל הכהנים וכל הפלתי וכל הגתים שש מאות איש אשר בא ברגלו מנת עברים על פני המלך ¹⁹ ויאמר המלך אלathi הגתי למה תלך נס אתה לנו שוב ושב עם המלך כי נזכיר אתה גם גלה אתה למקום ²⁰ תמול בואך והיום אנועך (אגיעך) עמנו לлечת ואני חולך על אשר אני חולך שוב והשכאת אחיך עמך חסר ואמת ²¹ ויעןarti את המלך ויאמר חי יהוה וכי אדני המלך כי אם במקום תגיד לך צדוק ולא比亚 הכהנים ²² הנה שם שני בנים- אחימעץ לצדוק ויונתן לא比亚 ושלחתם בידם אליו כל דבר אשר השמעו ²³ ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלום יבוא ירושלים

16 ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפיבשת לקראותו וצמד חמרים חבשים ועליהם מאותים לחם ומאה צמוקים ומאה קיזן-ונבלין ² ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית המלך לרכב ולהלחם (והלחם) והקיזן לאכול הנערם והיוין לשותה הייעף במדבר ³ ויאמר המלך ואיה בן ארניך ויאמר ציבא אל המלך הנה יושב בירושלים- כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את מלכות אבי ⁴ ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר למפיבשת ויאמר ציבא השתחווית מצא חן בעיניך אדני המלך ⁵ ובא המלך דוד עד בחורים והנה שם איש יצא יצוא ונמלך ⁶ ויסקל באבניו ושמו שמעי בן נרא יצא יצוא ונמלך ⁶ ויסקל באבניו את דוד ואת כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל הנברים מימינו ומשמאלו ⁷ וככה אמר שמעי בקהל צא צא איש הרים ואיש הרים ⁸ השיב عليك יהוה כל דמי בית שאל אשר מלכת תחתו יותן יהוה את המלוכה ביד אבשלום בנך ותנק ברעתק

אשר יהיה שם אדני המלך אם למות אם לחיים כי שם יהיה עבדך ²² ויאמר דוד אלathi לך ויעבר ויעברathi הגתי וכל אשנו וכל הטע אשר אתה ²³ וכל הארץ בוכים קול נдол וכל העם עבריים והמלך עבר בנחל קדרון וכל הלויים אותו נשאים את המדבר ²⁴ והנה גם צדוק וכל הלויים אותו נשאים את ארון ברית האלים ויצקו את ארון האלים ויעל א比亚ת-עד חם כל העם לעבר מן העיר ²⁵ ויאמר המלך לצדוק השב את ארון האלים העיר אם נמצא חן בעיניך- והשכני והראנינו אותו ואת נודה ²⁶ ואמכח אמר לא חפצתי בך הנני- יעשה לי כאשר טוב בעניינו ²⁷ ויאמר המלך אל צדוק הכהן הרואה אתה שבת העיר בשלום ואחימעץ בך ויונתן בך אביהור שני בנייכם- אתכם ²⁸ ראו אנכי מתחמתה בעברות (בערבות) המדבר- עד בוא דבר מעמכם להגידי לך ²⁹ וישב צדוק ואביהור את ארון האלים ירושלים וישבו שם ³⁰ ודוד עליה במעלה הזיתים עליה ובוכה ורואה לך חפי והוא תלך ייחוף וכל העם אשר אותו חפו איש ראשו ועלו עליה ובכה ³¹ ודוד

כי איש דמים אתה **ו** ויאמר אבישן בן צריה אל המלך למה יקלל הצלב המת הזה את אדרני המלך עברה נא ואסירה את ראשו **ט** ויאמר המלך מה לי ולכם בני צריה כי (כח) יקלל וכו' (כג) יהוה אמר לו קלאת דור וממי יאמר מדור עשיתה כן **ע** ויאמר דוד אל אבישן ואל כל עבדיו הנה בני אשר יצא ממעי מבקש את נפשי ואף כי עתה בן הימני הנחחו לו ויקלל--כי אמר לו יהוה **ז** أولי יראה יהוה בעני (בעני) והшиб יהוה לי טוביה תחת קלתו היום הזה **ט** וילך דוד ואנשיו בדרכם ושמי הלק בצלע ההר לעמתו הלויך ויקלל ויסקל באבניו לעמתו ועפר בעפר **ט** ויבא המלך וכל העם אשר אותו עיפים וינפש שם **ט** ואבשלום וכל העם איש ישראל בא ירושלים ואחיתפל אותו **ט** ויהי כאשר בא חושי הארץ רעה דור--אל אבשלום ויאמר חושי אל אבשלום יחי המלך יחי המלך **ט** ויאמר אבשלום אל חושי זה הסדק את רעך למה לא הלכת את רעך **ט** ויאמר חושי אל אבשלום לא כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכל איש ישראל--לא (לו) אהיה ואות אשב **ט** והשנית למי אני עבד--הלווא לפניו בנו כאשר עברתי לפניו אביך כן אהיה לפניו **ט** ויאמר אבשלום אל אחיתפל הבו לכם עצה מה נעשה **ט** ויאמר אחיתפל אל אבשלום בוא אל פלנשי אביך אשר נהיה לשמר הבית ושמע כל ישראל כי נבאשת את אביך וחזקון ידי כל אשר לך **ט** ויטו לאבשלום האهل על הגן ויבא אבשלום אל פלנשי אביך לעני כל ישראל **ט** ועצה אחיתפל אשר יען ביוםיהם הם כאשר ישאל (איש) בדבר האלים כן כל עצה אחיתפל נם לדוד נם לאבשלום

17 ויאמר אחיתפל אל אבשלום אבחרה נא שנים עשר אלף איש ואקומה וארדפה אחרדי דוד הלילה

הלילה בערבותה המדבר ועם עبورה- פון יבלע
 מלך ולכל העם אשר אותו ^ז ויהונתן ואחימען
 עמדים בעין רגל והלכה השפהה והגירה להם
 והם ילכו והנידו למלך דוד כי לא יוכל להדרות
 לבוא העירה ^ח וירא אתם נער וינדר לאבשלום וילכו
 שניהם מהרחה ויבאו אל בית איש בבחורים ולו באර
 בחצרו- וירדו שם ^ט ותקח האשה ותפרש את המסך
 על פני הבאר ותשתח עליו הרפות ולא נודע דבר ^ט
 ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הביתה ויאמרו איה
 אחימען ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מיכל
 המים ויבקשו ולא מצאו יושבו ירושלים ^ט וכי אחרי
 לכתם ויעלי מהבאר וילכו וינדרו למלך דוד ויאמרו
 אל דוד קומו ועברו מהרחה את המים- כי ככה יען
 עליכם אחיתפל ^ט ויקם דוד וכל העם אשר אותו
 ויעברו את הירדן עד אור הבקר עד אחד לנדר
 אשר לא עבר את הירדן ^ט ואחיתפל ראה כי לא
 נעשתה עצתו ויחשב את החמור ויקם וילך אל ביתו
 אל עירו ויציו אל ביתו ויהנק וימת ויקבר בקביר
 אביו ^ט ורדוד במחנימה ואבשלום עבר את הירדן-
 הוא וכל איש ישראל עמו ^ט ואת עמשא שם אבשלום
 תחת יוаб- על הצבע ואמשא בן איש ושמו יתרא
 היישראלי אשר בא אל אכיגל בת נשח אחות צרואה
 אם יואב ^ט ויהן ישראל ואבשלום ארץ הגלעד ^ט
 ויהי כבוא דוד מחנימה ושביב בן נשח מרבת בני
 עמון ומכיר בן עמיאל מלך דבר וברזולי הגלעדי
 אלף כסף לא אשלה ידי אל בן המלך כי באנינו
 צוה המלךatak ואתי אבישׁי ואתי אמר שמרנו מי
 מרגנלים ^ט משכבות וספאות וכלי יוצר וחטים ושורדים
 וקמה וקלוי ופול ועתדים וכלי ^ט ורבש וחמאה וצאן
 ושפות בקר הגישו לדוד ולעם אשר אותו לאכול כי
 אמרו- העם רעב ועיף וצמא במדבר

18 ויפקד דוד את העם אשר אותו וישם עליהם
 שריא אלפיים ושרי מאות ^ט וישלח דוד את העם

את אבשלום וימתהו ³¹ ויהקע יואב בספר וישב העם מרדף אחריו ישראל כי חשיך יואב את העם ³² ויקחו את אבשלום וישלכו אותו בעיר אל הפתה הנזול ויצבו עליו גל אבני גדול מאד וכל ישראל לא נסו איש לאלהיו ³³ ואבשלום לפקח ויצב לו בחיו את מצבח אשר בעמק המלך – כי אמר אין לי בן בעבר הוכירשמי ויקרא למצבח על שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה ³⁴ ואחימעץ בן צדוק אמר ארוזה נא ואبشرה את המלך כי שפטו יהוה מיד איביו ³⁵ ויאמר לו יואב לא איש בשירה אתה היום הזה ובשרה ביום אחר והיום הזה לא תبشر כי על (בן) בן המלך מת ³⁶ ויאמר יואב לכושי לך הנדר למלך אשר ראותה ישתחוו כושי ליוואב וירץ ³⁷ ויסף עוד אחימעץ בן צדוק ויאמר אל יוואב ויהי מה ארזה נאם אני אחורי הכספי ויאמר יואב למה זה אתה רץ בני ולכה אין בשורה מצאת ³⁸ ויהי מה ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ אחימעץ דרך הרכבר ויעבר את הכספי ³⁹ ודורוד יושב בין שני השערים וילך הצפה אל גג השער אל החומה וישא את עניינו ויראה והנה איש רץ לבדו ⁴⁰ ויקרא הצפה והוא מלך ויאמר המלך אם לבדו בשורה בפיו וילך הלוך וקרב ⁴¹ ויראה הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנה איש רץ לבדו ויאמר המלך גם זה מבשר ⁴² ויאמר הצפה אני ראה את מרוצת הראשון כמורצת אחימעץ בן צדוק ויאמר המלך איש טוב זה ואל בשורה טובה יבוא ⁴³ ויקרא אחימעץ ויאמר אל המלך שלום וישתחוו למלך לאפוי ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידים באדרני המלך ⁴⁴ ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחימעץ ראייתי ההמון הגדול לשלח את עבר המלך יוואב ואת עברך ולא ידעתי

19 וניד ליוואב הנה המלך בכח ויתאבל על אבשלום ² ותהי התשעה ביום ההוא לאבל – לכל העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על בני ³ ויתגנב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתגנב העם הנכלים – בנוסם במלחמה ⁴ והמלך לאט את פניו ויזעק המלך קול נרול בני אבשלום אבשלום בני בני ⁵ ויאב יואב אל המלך הבית ויאמר הבשת היום את פניו כל עבדיך הממלטים את נפשך היום ואת נפש בניך ובנתויך ונפש נושא ונפש פלנשיך ⁶ לאhabה את שאיך ולשנא את אהביך כי הגרת היום כי אין לך שרים ועבדים – כי ידעתי היום כי לא (לו) אבשלום חי וככלנו הימים מותים כי או ישר בעיניך ⁷ ועתה קום צא ודבר על לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי כי איןך יוצא אם ילין איש אתך הלילה ורעה לך זאת מכל הרעה אשר בא עלייך מנעריך עד עתה ⁸ ויקם המלך וישב בשער ויבא כל העם הנידו לאמר הנה המלך יושב בשער ויבא כל העם לפניו המלך וישראל נס איש לאלהיו ⁹ ויהי כל העם נרדן בכל שבטי ישראל לאמר המלך הצלינו מכף איבינו והוא מלטנו מכף פלשתים ועתה ברוחמן הארץ מעל אבשלום ¹⁰ ואבשלום אשר משחנו עליינו מה במלחמה ועתה למה אתם מחרשים – להשיב את המלך ¹¹ וזה המלך רוד שלח אל צדוק ואל אביתר

הכהנים לאמר דברו אל זקני יהודה לאמר למה המלך עבד רמי כי אמר עבדך אתה שבחה לי החמור תהיו אחראים להשיב את המלך אל ביתו ודבר כל וארכב עליה ואלך את המלך--כי פסה עבדך ²⁷ ישראל בא אל המלך אל ביתו ²⁸ אхи אתם עצמי ובשרי אתה כה יעשה וירגנל בעבדך אל אדרני המלך ואדרני המלך כמלאך האללים ועשה חטוב בענייך ²⁹ כי לא היה כל בית אביכי כי אם אנשי מות לאדרני המלך ותש את עבדך ובשורי אתם ולמה תהיו אחראים להשיב את המלך ³⁰ ולעומתא תמרו הלא עצמי ובשרי אתה כה יעשה ליל אליהם וכבה יוסיף אם לא שר צבא תהייה לפני כל הימים תחת יואב ³¹ ווית את לבב כל איש יהודה כאיש אחד וישלחו אל המלך שוב אתה וכל עבדיך אמרתי--אתה וציבא תחלקו את השדה ³² ויאמר מפיבשת אל המלך נס את הכל יקח אחורי אשר בא אדרני המלך בשלום--אל ביתו ³³ וברזולי הנגיד יירד מרגלים וי אברה את המלך הירדן לשלחו את בירדן (³⁴ הירדן) וברזולי ז肯 מאד בן שמנים שנה והוא כלכל את המלך בשיבתו במחנים כי איש נдол הוא מאד ³⁵ ויאמר המלך אל ברזולי אתה עבר אתי וככלתייך עמדיך בירושלם ³⁶ ויאמר ברזולי אל המלך כמה מי שני חי כי אעללה את המלך ירושלם ³⁷ בין שמנים שנה אני היوم הארע בין טוב לרע ואם יטעם עבדך את אשר אכל ואתה אשר אשתח אם אשמע עוד בקהל שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל אדרני המלך ³⁸ כמעט יعبر עבדך את הירדן--את המלך ולמה יגמלני המלך הנמולחה הזאת ³⁹ ישב נא עבדך ואמתה בעיר עם קבר אבי ואני והנה עבדך כמהם יعبر עם אדרני המלך ועשה לו את אשר טוב בענייך ⁴⁰ ויאמר המלךathi עבר כמ מה ואני עשה לו את הטוב בענייך וכל אשר בישראל--כי הלא ידעתי כי היום אני מלך על ישראל ⁴¹ ויאמר המלך אל שמעי לא יומת שמעי כי קלל את משיח יהוה ⁴² ויאמר דוד מה לי ולכם בני צרויה--כי היה לי היום לשטן היום יומת איש ירע עבדך כי אני חטאתי והנה באתי היום ראשון לכל בית יוסף לרדת לקראת אדרני המלך ⁴³ וויען איש בן צרויה ויאמר תחתה זאת לא יומת שמעי ולא עשה רגלו ולא עשה שפמו ואת בנדוי לא כבש לוי המלך ⁴⁴ ומפשחת בן שאול ירד לקראת המלך למן היום לכת המלך עד היום אשר בא בשלום וכל עם יהודה ויעברו (ה עברו) את המלך ונם חזינו עם ישראל ⁴⁵ והנה כל איש ישראל באים אל המלך המלך למה לא הולכת עמי מפיבשת ⁴⁶ ויאמר אדרני ויאמרו אל המלך מדורע גנבור אחינו איש יהודה

ויעברו את המלך ואת ביתו את הירדן וככל אנשי דוד עמו ⁴² ויען כל איש יהודה על איש ישראל כי יואב ויאמר מי אשר חפץ ביוואבומי אשר לדוד--
אחרי יואב ²¹ ועמשא מתגמל בדם בחוץ הממשלה
וירא דחיש כי עמד כל העם ויסב את עמשא מן
הממשלה השדיה וישליך עליו בגין אשר ראה כל
הבא עליו ועמד ²³ כאשר הגה מן הממשלה-- עבר
כל איש אחריו יואב לרדף אחריו שבע בן בכרי ¹⁴
ויעבר בכל שבטי ישראל אבלה ובית מעה-- וכל
הברים ויקלחו (ויקחלו) ויבאו אף אחריו ¹⁵ ויבאו
ויצרו עליו באבלה בית המעה וישפכו סלה אל
העיר ותעמד בחול וככל העם אשר יואב משותם
להפיל החומה ¹⁶ ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו
שמעו אמרו נא אל יואב קרב עד הנה ואדרבה אליך
¹⁷ ויקרב אליה ותאמר האשה אתה יואב ויאמר אני
ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנסי ¹⁸
ותאמר לאמר דבר ידרבו בראשונה לאמר שאל
שאלו באבל וכן התמו ¹⁹ אנסי שלמי אמוני ישראל
אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל--למה תבלע
נחלת יהוה ²⁰ ויען יואב ויאמר חלילה חלילה לי
אם אבל ואם אשחות ²¹ לא כן הדבר כי איש מהר
אפרים שבע בן בכרי שמו נשא ידו במלך בדור--
תנו אותו לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אל
יואב הנה ראשו משלך אליך بعد החומה ²² ותבו
האשה אל כל העם בחכמתה ויכרתו את ראש שבע
בן בכרי וישלכו אל יואב ויתקע בשפר ויפצצו מעל
העיר איש לאלהיו ויאב שב ירושלים אל המלך ²³
יואב אל כל הצבא ישראל ובניה בן יהודע על
הקרי (הכרתי) ועל הפלתי ²⁴ ואדרם על המס
ויהושפט בן אחילוד המזוכיר ²⁵ ושיא (ושוא) ספר
צדוק ואביתר כהנים ²⁶ ונם עירא היארי היה כהן
לדוד

רדף אחריו שבע בן בכרי וככל אנשי
קרוב המלך אליו ולמה זה חרה לך על הדבר הזה
האככל אכלנו מן המלך אם נשאות נשא לנו ²⁴ ויען
איש ישראל את איש יהודה ויאמר عشر ידות לי
במלך גם בדור אני מפק ומדוע הקלתני ולא היה
דברי ראשון לי להסביר את מלכי ויקש דבר איש
יהודה מדבר איש ישראל

20 ושם נקרא איש בlijל ושמו שבע בן בכרי--
איש ימינו ויתקע בשפר ויאמר אין לנו חלק בדור
ולא נחלה לנו בגין ישি--איש לאלהיו ישראל ² ויעל
כל איש ישראל מאחרי דוד אחריו שבע בן בכרי
ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלים ³
ויבא דוד אל ביתו ירושלים ויקח המלך את עשר
נשים פלנשיות אשר הגה לשמר הבית ויתנים בית
משמרת ויכלכלם ואליהם לא בא ותהיינה צරחות
עד יום מתן אלמנות חיות ⁴ ויאמר המלך אל עמשא
הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים אתה פה
וילך עמשא להזעק את יהודה וייחר (ויהחר) מן
המועד אשר יעדו ⁶ ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע
לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדיו
אדניך ורדף אחריו--פָן מצא לו ערים בצרות והציל
עיננו ⁷ ויצאו אחריו איש יואב והכרתי והפלתי
וכל הנברים ויצאו מירושלים לרדף אחריו שבע
בן בכרי ⁸ הם עם האבן הנדרולה אשר בנכעון
ועמשא בא לפניום ויאב חנור מרו לבשו ועל חנור
חרב מצמדת על מתנייה בתערה והוא יצא ותפל
ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אחוי ותחו יד
ימין יואב בזקן עמשא--לנסק לו ¹⁰ ועמשא לא נשמר
בחרב אשר ביד יואב ויכהו בה אל החמש וישפוך
מעיו ארצתה ולא שנה לו--וימת יואב ואבישי אחיו

והי רעב בימי דוד שלוש שנים שנה אחריו שנה עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים ¹⁴ ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו הארץ בנימן בצלע בקבר קיש אביו ויישו כל אשר צוה המלך ויעדר אלהים לארץ אחרי כן ¹⁵ ותהי עוד מלחמה לפלשתים את ישראל וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את פלשתים--ויעף דוד ¹⁶ ויבשו (וישבי) בנב אשר בילד הרפה ומשקל קינו שלוש מאות משקל נחשת והוא חנור חדש ויאמר להכות את דוד ¹⁷ ויעזר לו אבישי בן צרואה ויך את הפלשתי וימתהו אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא יצא עוד אתה למלחמה ולא תכבת את נרד ישראל ¹⁸ ויהי אחורי בן ותהי עוד המלחמה בגיןם פלשתים אז הכה סבci החשטי את ספ אשר בילד הרפה ¹⁹ ותהי עוד המלחמה בגיןם פלשתים ויך אלחנן בן עיר ארנים בית החלמי את גלותה הגתו וען חניתו בגין ארנים ²⁰ ותהי עוד מלחמה בתו ויהי איש מדין (מדון) ואצבעת ידיו ואצבעת רגליו שש ושמ שערים וארבע מספר וגם הוא ילד להרפה ²¹ ויחרף את ישראל ויכחו יהונתן בן שמעי (שמעה) אחיו דוד ²² את ארבעת אלה ילדו להרפה בתו ויפלו ביד דוד וביד עבדיו

22 וידבר דוד ליהוה את דבריו השירה הזאת ביום הציל יהוה אותו מכף כל איבו ומcpf שאול ² ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלשי לי ³ אלהי צורי אחסה בו מנני וקרן ישע משבבי וממושי משע מחמס תשענ ⁴ מהלך אקרא יהוה ומאייב אווש ⁵ כי אפפני משברי מות נחל בלויל יבעתני ⁶ חבלו שאלה סבני קדמוני מקש מות (Sheol h7585) ⁷ בצד לי אקרא יהוה ואלהי אקרא ושמע מהיכלו קול ושותוי באזניו ותגנש (ויתגעש) ותרעש הארץ מוסדות השמיים ורגנו ויתגעשו כי חרחה לו ⁹ עלה עשן באפו ואש מפי

האכל נחלים בערו ממנה ¹⁰ וית שמים וירד וערפל תחת רגלו ¹¹ וירכב על כרוב וויער וירא על כנפי רוח ¹² ווישת חשק סביבתו סכות החשת מים עבי שחקים ¹³ מננה ננדו בערו גהלי אש ¹⁴ ידרעם מן שמים יהוה ועלון יתן קולו ¹⁵ וישלח חצים ויפיצם ברק ויהם (ויהם) ¹⁶ ויראו אפקים ים גל מسدות TABLE בנערת יהוה מנשנת רוח אף ¹⁷ ישלח ממרים יקחני ימשני ממים רבים ¹⁸ יצילני מאיבי עז משנאי כי אמכו ממי ¹⁹ יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה משען לי ²⁰ ויצא למדחאת כי חלצני כי חפץ כי ²¹ יגמלני יהוה צדקהתי כבר ידי ישיב ל' ²² כי שמרתי דרכיו יהוה ולא רשותי מלאחי ²³ כי כל משפטו לנגיד וחתקיו לא אסור ממנה ²⁴ ואהייה תמים לו ואשתמרה מעוני ²⁵ וישב יהוה לי צדקהתי כבר לנד עניינו עם חסיד תהסד עם נבור הימים תחמים ²⁷ עם נבר תחבר ועם עקש תתפל ²⁸ ואת עם עני תושיע ענייך על רמי תשפיל ²⁹ כי אתה נירוי יהוה ויהוה נינה חשבי ³⁰ כי בכח ארוץ גדור באלהיadel גדור שור האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה-- מגן הוא ³¹ לכל החסדים בו ³² כי מי אל מבלדי יהוה ומץור מבלדי אלהינו ³³ האל מעוז חיל ויתר תמים דרכו (درכי) ³⁴ משווה רגלו (רגל) כאילות ועל במתו יעדני ³⁵ מלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחשה זרעת ³⁶ וחתן לי מן ישעך וענתק תרבני ³⁷ תחריב צערתי תחתני ולא מעדו קרסלוי ³⁸ ארדפה איבי ואשמידים ולא אשוב עד כלותם ³⁹ ואכלם ואמחצם ולא יקומו ייפלו תחת רגלו ⁴⁰ ותורני חיל למלחמה תכريع קמי תחתני ⁴¹ ואיבי תחת לי ערכ משנאי ואצמיהם ⁴² ישעו ואין משיע אל יהוה ולא עטם ⁴³ ואשחכם כעפר ארץ כטיות חוצות אדקם ארקעם והפלטני מרובי עמי תשمرני לראש נוים עם לא עדלם וחית פלשתים חנה בעמק רפאים ¹⁴ ודוד

יוֹאָב בֶן צְרִיָּה ³⁸ עִירָא הַיּוֹתָרִי גָּרֵב הַיּוֹתָרִי ³⁹ אֲוֹרִיה
הַחֲתִי--כָּל שְׁלָשִׁים וָשְׁבָעָה

24 וַיֹּסֶף אֲפִי יְהוָה לְחִרְוט בִּשְׂרָאֵל וַיִּסְתַּת אֶת דָוד
בְּהָם לְאָמֵר לְךָ מִנָּה אַת יִשְׂרָאֵל וְאַת יְהוּדָה ² וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אֶל יוֹאָב שֶׁר הַחִיל אֲשֶׁר אָתָה שׁוֹטֵן אֲלִיל
שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל מִדּוֹן וְעוֹד בָּאָר שְׁבָעָה וּפְקָדוֹ אֶת הָעָם
וַיַּדְעַתְּ אֶת מִסְפַּר הָעָם ³ וַיֹּאמֶר יוֹאָב אֶל הַמֶּלֶךְ
וַיֹּוסֶף יְהוָה אֱלֹהֵיךְ אֶל הָעָם כַּהֲם וּכַהֲם מֵאָה פְעֻמִים
וַעֲנֵי אָדָני הַמֶּלֶךְ רָאוֹת וְאָדָני הַמֶּלֶךְ לִמְהָחֵץ
בְּדָבָר הַזֶּה ⁴ וַיַּחַזֵּק דָבָר הַמֶּלֶךְ אֶל יוֹאָב וְלִשְׁרֵי
הַחִיל וַיֵּצֵא יוֹאָב וְשְׁרֵי הַחִיל לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ לְפָקַד אֶת
הָעָם אֲתִי יִשְׂרָאֵל ⁵ וַיַּעֲבֹרוּ אֶת הַיְرָדֵן וַיַּחֲנוּ בַעֲרוּר
מִין הָעִיר אֲשֶׁר בָּתוּךְ הַנֶּחֶל הַגָּדוֹלָה ⁶ וְאֶל יְעֹדר ⁶ וַיָּבֹאוּ
הַגְּלָעִידָה וְאֶל אֶרֶץ תְּחִתִּים חֲרֵשׁ וַיָּבֹא דְנָה יְעַן
וּסְכִיבָא אֶל צִירָן ⁷ וַיָּבֹאוּ מִכְצָר צָר וְכָל עַרְיוֹן הַחוֹזֵי
וְהַכְּנָעָן וַיֵּצְאוּ אֶל נַגְבָּה יְהוּדָה בָּאָר שְׁבָעָה ⁸ וַיִּשְׁטֹמוּ בְּכָל
הָאָרֶץ וַיָּבֹא מִקְצָה תְּשִׁיעָה חֲדָשִׁים וּשְׁעָרִים יּוֹם--
יְרוּשָׁלָם ⁹ וּוֹתָן יוֹאָב אֶת מִסְפַּר מִפְקַד הָעָם אֶל הַמֶּלֶךְ
וְתְּהִי יִשְׂרָאֵל שְׁמָנָה מֵאוֹת אֱלֹף אֲישׁ חִיל שְׁלָף חֲרֵב
וְאִישׁ יְהוּדָה חַמֵשׁ מֵאוֹת אֱלֹף אֲישׁ ¹⁰ וַיַּךְ לְבָב דָוד אֶת
אַחֲרֵי כָּן סִפְרָת הָעָם וַיֹּאמֶר דָוד אֶל יְהוָה חַטָּאת
מִאָד אֲשֶׁר עָשָׂיתִי וְעַתָּה יְהוָה הַעֲבָרָנָא אֶת עָוֹן עַבְדָךְ
כִּי נְסַכְּלָתִי מָאֵד ¹¹ וּוַיַּקְם דָוד בְּכָךְ וְדָבָר יְהוָה הָיָה
אֶל גָּד הַנְּבִיא חֹזֶה דָוד לְאָמֵר ¹² הַלּוּקָר וְדָבָרָתִ אל
דָוד כָּה אָמַר יְהוָה--שְׁלַשׁ אֲנָכִי נוֹטֵל עַלְיךָ בְּחָרָךְ לְךָ
אֶחָת מֵהֶם וְאַעֲשֶה לְךָ ¹³ וַיָּבֹא נָד אֶל דָוד וַיַּגְדֵּל לוֹ
וַיֹּאמֶר לוֹ הַתְּבוֹא לְךָ שְׁבָעַ שָׁנִים רָעֵב בָּאָרֶץ אֲם
שְׁלָשָׁה חֲדָשִׁים נָסַךְ לִפְנֵי צְרִיךְ וְהָוָא רַדְפֵךְ וְאָמַת
הַיּוֹת שְׁלַשׁ יָמִים דָבָר בָּאָרֶץ--עַתָּה דָעַ וְרָאָה מָה
אֲשִׁיבָה שְׁלֹחֵי דָבָר ¹⁴ וַיֹּאמֶר דָוד אֶל נָד צָר לֵי מָאֵד
נְפָלָה נָא בַּיִד יְהוָה כִּי רַבִּים רַחֲמוֹ וּבַיִד אָדָם אֶל

או בְּמִצּוֹדָה וּמִצּבָּה פְּלַשְׁתִּים אוֹ בֵּית לְחָם ¹⁵ וַיַּתְאֹהֶה
דָוד וַיֹּאמֶר מַיִם יִשְׁקְנֵי מִים מַבָּאֵר בֵּית לְחָם אֲשֶׁר
בְּשַׁעַר ¹⁶ וַיִּבְקַעוּ שְׁלַשָּׁת הַגְּבָרִים בְּמִחְנָה פְּלַשְׁתִּים
וַיִּשְׁאַבְוּ מִים מַבָּאֵר בֵּית לְחָם אֲשֶׁר בְּשַׁעַר וַיִּשְׁאַל
וַיָּבֹא אֶל דָוד וְלֹא אָבָה לְשַׁתּוֹת וַיַּסְךְ אֶתְמָתֵן לִיְהָוָה
¹⁷ וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִי יְהוָה מְעַשְׂתֵי זֹאת הַדָּם הָאֲנָשִׁים
הַהֲלָכִים בְּנֶפֶשׁוֹתָם וְלֹא אָבָה לְשַׁתּוֹת אֱלֹהָה עָשָׂו
שְׁלַשָּׁת הַגְּבָרִים ¹⁸ וְאַבְיָשִׁי אֲחֵי יוֹאָב בֶן צְרִוָּה הָוָא
רָאשָׁה הַשְּׁלִשִּׁי (הַשְּׁלֶשֶׁה) וְהָוָא עֹורֶר אֶת חַנִּיתָוּ עַל
שְׁלַשׁ מְאוֹת חָלָל וְלוּ שְׁמָם בְּשַׁלְשָׁה ¹⁹ מִן הַשְּׁלֶשֶׁה הַכִּי
נְכַבֵּד וַיְהִי לָהּ לְשָׁר וְעַד הַשְּׁלֶשֶׁה לֹא בָא ²⁰ וּבְנִיהְוָה
בֶן יְהוּדָה בֶן אִישׁ חֵי (חִיל) רַב פְּעָלִים מִקְבָּצָאֵל
הָוָא הַכָּה אֲתָה שְׁנֵי אַרְאל מוֹאָב וְהָוָא יַרְדֵּן וְהַכָּה אֲתָה
הָאֲרִיה (הָאֲרִי) בְּתַחַת הַבָּאָר בֵּיּוֹם הַשְּׁלֶג ²¹ וְהָוָא
הַכָּה אֲתָה אִישׁ מִצְרַיָּה אֲשֶׁר (אִישׁ) מַרְאָה וּבַדְ המִצְרָיִ
חַנִּית וַיַּרְדֵּק אֶלְיוֹן בְּשַׁבְט וַיָּנוֹל אֶת הַחַנִּית מִידְ המִצְרָיִ
וַיַּהֲרֹנֵהוּ בְּחַנִּיתוּ ²² אֱלֹהָה עָשָׂה בְּנִיהְוָה בֶן יְהוּדָה וְלוּ
שְׁמָם בְּשַׁלְשָׁת הַגְּבָרִים ²³ מִן הַשְּׁלֶשֶׁים נְכַבֵּד וְאֶל
הַשְּׁלֶשֶׁה לֹא בָא וַיִּשְׁמַחְוּ דָוד אֶל מִשְׁמָעָתוֹ ²⁴ עַשְׁהָאֵל
אֲחֵי יוֹאָב בְּשְׁלֶשִׁים אַלְחָנָן בֶּן דָוד בֵּית לְחָם ²⁵ שְׁמָה
הַחֲרִדי אַלְיקָא הַחֲרִדי ²⁶ חַלְעַ הַפְּלַשִּׁי עִירָא בֶן עַקְש
הַתְּקוּעִ ²⁷ אֶבְיָזָר הַעֲנָתִי מַבְנֵי הַחֶשְׁטִי ²⁸ צָלְמוֹן
הָאָחָתִי מַהְרִי הַגְּנָפְתִי ²⁹ חַלְבָן בֶּן עַנְהָה הַגְּנָפְתִי אֲתִי
בֶן רִיבִי מַגְבָּעָתִי בֶן בְּנִימָן ³⁰ בְּנִיהְוָה פְּרֻעָתִי הָרִי
מַנְחָלִי גַּעַש ³¹ אֲבִי עַלְבָן הַעֲרָבִתִי עַזְמוֹת הַבְּרָחָמִי
אַלְיָחָבָא הַשְּׁעַלְבָנִי בֶן יִשְׁן הַיְהֹונָתִן ³³ שְׁמָה הַהָרָרִי
אֲחִיאָם בֶן שְׁרֵר הָאֲרִדי ³⁴ אַלְיָפָלֶט בֶן אַחֲסָבִי בֶן
הַמְעַכְתִּי אַלְיָעָם בֶן אַחֲתִפְלֵל הַגְּלָנִי ³⁵ חַצְרוֹ (חַצְרוֹ)
הַכְּרָמָלִי פָּעָרִי הָאֲרִבי ³⁶ יִגְאַל בֶן נָתָן מַצְבָּה בֶן
הַגְּדָרִי צָלָק הַעֲמָנִי נַחֲרִי הַבָּאָרִתִי-נְשָׁאִי (נְשָׁאִי) כָּל-

אפלה ¹⁵ וויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד עת
מועד וימת מן העם מדן ועד באר שבע שביעים אלף
איש ¹⁶ וישלח ידו המלאך ירושלם לשחתה וינחם
יהוה אל חתעה ויאמר למלך המשיחות בעם רב
עתה הרף ידך ומלאך יהוה היה עם גורן הארון
(הארונה) היבטי ¹⁷ ויאמר דוד אל יהוה בראשתו
את המלאך המכבה בעם ויאמר הנה אני חטאתי
وانכי חועטתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ידך כי
ובבית אבי ¹⁸ ויבא גנד אל דוד ביום ההוא ויאמר לו
עללה הקם לייהו מזבח בגורן ארון (ארונה) היבטי
¹⁹ ויעל דוד כדבר גנד כאשר צוה יהוה ²⁰ וישקף
ארונה וירא את המלך ואת עבדיו עברים עלייו ויצא
ארונה וישתחוו למלך אפיו ארצה ²¹ ויאמר ארון
מדוע בא אדרני המלך אל עבדו ויאמר דוד לך נות
עמך את הנגן לבנות מזבח לייהו ותעצר המנופה
מעל העם ²² ויאמר ארון אל דוד יקח ויעל אדרני
המלך הטוב בעינו ראה הבקר לעלה והמרגבים וכלי
הבקר לעצים ²³ הכל נתן ארון המלך--למלך
ויאמר ארון אל המלך יהוה אלהיך ירצה ²⁴ ויאמר
המלך אל ארון לא כי קנו אקנה מאותך במחירות
ולא עללה לייהו אלהי עלות חנים ויקן דוד את הנגן
ואת הבקר בכיסף שקלים חמשים ²⁵ ויבן שם דוד
מזבח לייהו ויעל עלות ושלמים ויתעתר יהוה לאָרֶץ
ותעצר המנופה מעל ישראל

מלכים א

והוא ישב על כסא ¹⁸ ועתה הנה אדניה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת ¹⁹ ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולא ביתר הכהן ולאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא ²⁰ ואתה אדני המלך עני כל ישראל עלייך להניד להם-מי ישב על כסא אדני המלך אחדריו ²¹ והיה שכוב אדני המלך עם אבתו והייתי אני ובני שלמה-חטאים ²² ותנה עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביא בא ²³ וינידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחוו למלך על אפיו ארץ ²⁴ ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדנינו ימלך אחריו והוא ישב על כסאי ²⁵ כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולא ביתר הכהן והם אכלים ושתים לפני ויאמרו ייחי המלך אדנינו ²⁶ ולי אנו עברך ולצדך הכהן ולבניו בן יהודע ולשלמה עבדך--לא קרא ²⁷ אם מאת אדני המלך מי ישב על כסא אדני המלך אחריו ²⁸ ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך ²⁹ וישבע המלך ויאמר כי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה ³⁰ כי כאשר נשבעתי לך כי יהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנק ימלך וזה ³¹ ותקד בת שבע אפים ארץ ותשתחוו למלך ויאמר--יחי אדני המלך דוד לעלם ³² ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניו בן יהודע ויבאו לפני המלך ³³ ויאמר המלך להם אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנק ימלך אחריו והוא ישב על כסאי ומדוע מלך אדנינו ¹⁴ הנה עודך מדברת שם--עם המלך ואני אבוא אהדריך ומלאתי את דבריך ¹⁵ ותבא בת שבע אל המלך החדרה ותמלך זקן מאר ואבישג השונמית משרה את המלך ¹⁶ ותקד בת שבע ותשתחוו למלך ויאמר המלך מה לך ¹⁷ ותאמր לי אדני אתה נשבעת כי יהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנק ימלך אחריו

1 והמלך דוד זקן בא בימים ויכסחו בגדים ולא יחים לו ² ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתוליה ועמדו לפני המלך ותהי לו סכנתה ושכבה בחיקך וחם לאדני המלך ³ ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצא אתי אבישג השונמית גנית מתנסה לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשיהם וחמשים איש רצים לפניו ⁶ ולא עצבו אבוי מימי לאמר מודיע כהה עשוות ונם הוא טוב תאך מאר ואותו ילדה אחריו אבשלום ⁷ ויהיו דבריו--עם יואב בן צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחריו אדנינה ⁸ וצדוק הכהן ובנווון בן יהודע ונתן הנביא ושמי ורעד והగבורים אשר לדוד--לא היו עם אדנינו ⁹ ויזבח אדנינו צאן ובקר ומריא עם אבן הזוחלת אשר אצל עין רגיל ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך ¹⁰ ואת נתן הנביא ובנווון ואת הגבורים ואת שלמה אחיו--לא קרא ¹¹ ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה לאמר הלוא שמעת כי מלך אדנינו בן חנית ואדנינו דוד לא ידע ¹² ועתה לכוי איעצך נא עצה ומלאתי את נפשך ואת נפש בנק שלמה ¹³ לכוי ובא אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנק ימלך אחריו והוא ישב על כסאי ומדוע מלך אדנינו ¹⁴ הנה עודך מדברת שם--עם המלך ואני אבוא אהדריך ומלאתי את דבריך ¹⁵ ותבא בת שבע אל המלך החדרה ותמלך זקן מאר ואבישג השונמית משרה את המלך ¹⁶ ותקד בת שבע ותשתחוו למלך ויאמר המלך מה לך ¹⁷ ותאמր לי אדני אתה נשבעת כי יהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנק ימלך אחריו

35 וועליהם אחריו ובא וישב על כסאי והוא מלך תחתיו ואתו צויתי להיות נגיד על ישראל ועל יהודה 36 וייען בנויהו בן יהודע את המלך ויאמר Amen כן יאמר יהוה אלהי אדני המלך ³⁷ כאשר היה יהוה עם אדני המלך כן יהי (יהיה) עם שלמה ויגדל את כסאו מכסא אדני המלך דוד ³⁸ וירד צדוק הכהן נתן הנביא ובנויהו בן יהודע והכרתי והפלתי וירכבו את שלמה על פרדת המלך דוד וילכו אליו על גחון ³⁹ ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל וימשח את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה ⁴⁰ ויעלו כל העם אחריו והעם מחללים בחללים ושמחים שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם ⁴¹ וישמע אדני יהו וככל הקרים אשר אותו והם כלו לאכל וישמע יואב את קול השופר ויאמר מודיע קול הקריה הומה ⁴² ערדנו מדבר והנה יונתן בן אביהר הכהן בא ויאמר אדני יהו בא כי איש חיל אתה וטוב תשבר ⁴³ וייען יונתן ויאמר לאדני יהו אבל אדני יהו המלך דוד המליך את שלמה ⁴⁴ וישראל אתו המלך את צדוק הכהן ואת נתן הנביא ובנויהו ברגליו ⁴⁵ ומשיחו את צדוק הכהן וננתן הנביא למלך וזהו באכל שלחן כי כן קרכו אליו בברחו מפני אבשלום אהיך ⁴⁶ והנה עמך שמעי בן גרא בן הימני מבחרים והוא קלני קללה נמטרת ביום לכת מהנים והוא ירד לקראתי הירדן ואשבע לו ביהוה אמר אם אמיתך בחרב ⁴⁷ ועתה אל תנתקו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאול ⁴⁸ (Sheol h7585) וישכב דוד עם אחיו ויקבר בעיר דוד ⁴⁹ וזהים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים ⁵⁰ ושלמה ישוב

על כסא דוד אביו ותכן שלמה מארד ³³ וויבא אדרנייהו אחרי אדרניה ואחרי אבשלום לא נטה וייס יואב אל בן חנית אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום אהל יהוה ויזוק בקרנות המזבח ²⁹ ויגד למלך באך ויאמר שלום ³⁴ ויאמר דבר לי אליך ותאמר שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה והנה אצל המזבח דבר ³⁵ ויאמר את ידעת כי לי הוויה המלוכה ועלינו ישלח שלמה את בניהו בן יהודע לאמר -- לך פגע בו ³⁰ וויבא בניהו אל אהל יהוה ויאמר אליו כי אמר המלך צא ויאמר לא כי פה אמות וישב בניהו את אלה כי מיהוה הייתה לה ³¹ ועתה שאללה אחת אני שאל מאתך -- אל תשבי את פני ותאמר אליו דבר ויאמר אמרני נא לשלה המלך כי לא ישיב את פני ויתן לי את אבישג השונמית לאשה ³² ותאמר לו המלך עשה כאשר דבר פגע בו וקברתו והסירה דמי חنم אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי ³³ והשיב יהוה את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים בת שבע אל המלך שלמה לדבר לו על אדרנייהו צדקים וטבים ממנו ויהרגם בחרב -- ואבי דוד לא ידע את אבנור בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא ישים כסאalam המלך לקראותה וישתחוו לה וישב על כסאו ישבו דמייהם בראשם בראשה ³⁴ ויעל ולכסאו יהיה שלום עד עולם -- מעם יהוה ³⁵ ובניהו בן יהודע ויפגע בו וימתו ויקבר בביתו במדבר ³⁶ ויתן המלך את בניהו בן יהודע החתיו -- על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר וליראובן צרואה ³⁷ וישלח המלך ויקרא לשם עזז ³⁸ ויאמר לו בנה לך בית בירושלים וישבת שם ולא התצא משם ana ana על הדבָר הוה ³⁹ ויהי מקץ שלש שנים וירחו שני עברים לשמעיו כניעשה עבדך וישב שמעיו בירושלים ימים רבים ואבנור אביו ירדה ביד בניהו בן יהודע ויפגע בו וימת ⁴⁰ ויאמר שמעי למלך טוב הדבר כאשר דבר אדרני המלך ליבת כאשר דבר כי היום יימת אדרנייו ⁴¹ וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן יהודע ויפגע בו וימת ⁴² ולאכתר הכהן אמר המלך ענתת לך על שדייך -- כי איש מוות אתה ובוים זהה לא אמיתי כי נשאת הנה עבדיך בנת ⁴³ ויקם שמעי ויחבש את חמורו וילך נתה אל אכיש לבקש את עבדיך וילך שמעי אשר התענגה אבוי ⁴⁴ וינגרש שלמה את אביתר מהוות ויבא את עבדיך מוגת ⁴⁵ ויגד לשלה כי הלק שמעי את ארון אדרני יהוה לפניו דוד אבוי וכי התענית בכל כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית מירושלים גת וישב ⁴⁶ וישלח המלך ויקרא לשמעי עלי בשלה ⁴⁷ והשמעה באה עד יואב כי יואב נתה ויאמר אליו הלוoa השבעתיק ביהוה ואעד לך לאמור

לך הבין לשמעו משפט ¹² הנה עשו כדבריך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר מכוק לא היה לפניו ואחריך לא יקום כמוך ¹³ וכן אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר נם כבוד אשר לא דיבר כמוך איש במלכים כל ימיך ¹⁴ ואם תליך בדרכיו לשמר حقך ומוצווי כאשר הלק דוד אביך---והארכתי את ימיך ¹⁵ ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמד לפני ארון ברית אדרני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל עבדיו ¹⁶ או תבאגה שתים נשים זנות--

אל המלך ותעמדנה לפניו ¹⁷ ותאמר האשה האחת כי אדרני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלך עמה בבית ¹⁸ ויהי ביום השלישי לדתי ותולד נם האשה הזאת ואנחנו יהדו אין זר אתנו בבית זולתי שתים אנחנו בבית ¹⁹ וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו ²⁰ ותקם בתוך הלילה ותקח את בני מוצלי ואmortך ישנה ותשכיבו בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקו ²¹ ואקים בבקיר להוניק את בני והנה מות ואתבונן אליו בבקיר והנה לא היהبني אשר ילדתי ²² ותאמר האשה האחורה לא כי בני החי ובנק המת וויאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי ²⁴ ויאמר המלך קחו לי חרב בגין המת ובני החי ²⁴ ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו החרב לפני המלך ²⁵ ויאמר המלך נורו את הילד החיו לשנים ותנו את החצוי לאחת ואת החצוי לאחת ²⁶ ותאמר האשה אשר בנה החיו אל המלך כי ניכמו רחמייה על בנה ותאמר כי אדרני תנו לה את היילוד החיו והמת אל תמייתהו וויאת אמרת נם לי נם לך לא יהודה---נורו ²⁷ וויען המלך ויאמר תנו לה את היילוד החיו והמת לא תמייתהו היה אמו ²⁸ וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך

ביום צאתך והלכת אנה ואני ידע תדע כי מות המתות והאמר אליו טוב הדבר שמעתי ⁴³ ומודוע---לא שמרת את שבת יהוה ואת המזווה אשר צווית עלייך ⁴⁴ ויאמר המלך אלשמי אתה ידעת את כל הרעה אשר ידע לבך אשר עשית לדוד אבוי והשיב יהוה את רעtek בראשך ⁴⁵ והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יהוה נכון לפני יהוה---עד עולם ⁴⁶ ויצו המלך את בנינו בן יהודע ויצא ויפגע בו יימת והמלך נכוна ביד שלמה

3 ויתחנן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלים סביר רק העם מזבחים בבמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם ³ ויאhab שלמה את יהודה לכלת בחוקות דוד אביו רק בבמות---הוא מזבח ומקריר ⁴ וילך המלך נבענה לובח שם כי היא הבמה הנדולה אלף עלות יעללה שלמה על המזבח הזה ⁵ ובגבעון נראה יהודה אל שלמה---בחלום הלילה ויאמר אלהים נרא יהודה אל שלמה עת המזבח הזה ⁶ ויאמר שלמה אתה עשית עם שאל מה אתן לך ⁷ ויאמר שלמה את עשית עם עברך דוד אבוי חסד נדול כאשר הלק לפני באמת הצדקה ובישרת לבב עמק ותשמר לו את החסד הנדול הזה ותתן לו בן ישב על כסאו ביום הזה ⁷ ועתה יהודה אלהי אתה המלכה את עברך תחת דוד אבוי ואנכי נער קטן לא אדר עצאת ובא ⁸ ועבדך--- בחוץ עמק אשר בחרת עם רב אשר לא ימנה ולאספר מרבי ⁹ ונתת לעברך לב שמע לשפט את עמק הכבד הזה ¹⁰ וויטב הדבר בעני אדרני כי שלא שלמה את הדבר הזה ¹¹ ויאמר אלהים אלו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת

ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אליהם בקרבו
לעשות משפט

וברם והחמור וברבירים אבושים ²⁴ כי הוא רדה בכל
 עבר הנהר מהטפסה ועד עזה--בכל מלכי עבר הנהר
 ושלום היה לו מכל עברי--מסביב ²⁵ ויישב יהודה
 וישראל לבטה איש חזות נפנו וחתת האנשו מרדן ועד
 באר שבע--כל ימי שלמה ²⁶ ויהי לשולמה ארבעים
 אלף ארות סוסים--למרכבו וננים עשר אלף פרשים
 ²⁷ וככללו הנצבים האלה את המלך שלמה ואת
 כל הקרב אל שלוחן המלך שלמה--איש חדש לא
 יעדרו דבר ²⁸ והשערים והתבן לסתום ולרכש--
 יבוא אל המקום אשר יהיה שם איש כמשפטו ²⁹ ויתן
 אלהים חכמה לשולמה ותבונה הרבה מאור ורחב
 לב--כחול אשר על שפת הים ³⁰ ותרכז חכמתו שלמה
 מחכמת כל בני קדם ומכל חכמה מצרים ³¹ ויחכם
 מכל האדם מאיון האזרחי והימן וככלול ורדע בני
 מחול ויהי שמו בכל הגוים סביב ³² וידבר שלשת
 אלפיים משל ויהי שירטו חמשה ואלף ³³ וידבר על
 העצים מן הארץ אשר בלובנו ועד האזוב אשר יצא
 בקיור וידבר על הבהמה ועל העוף ועל הרמש
 ועל הדגים ³⁴ ויבאו מכל העמים לשמע את חכמתו
 שלמה--מאות כל מלכי הארץ אשר שמעו את חכמו

5 וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה
 כי שמע כי אותו משחו למלך תחת אביהו כי אהב
 היה חירם לדוד--כל הימים ² וישלח שלמה אל
 חירם לאמר ³ אתה ידעת את דוד אבי כי לא יכול
 לבנות בית לשם יהוה אלהי מפני המלחמה אשר
 סבבבו--עד תתי יהוה אתם תחת כפות רגלו (רגלי)
 ⁴ ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין
 פגע רע ⁵ והנני אמר--לבנות בית לשם יהוה אלהי
 כאשר דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בכך אשר אתן
 החתיך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי ⁶ ועתה
 צוה ויכרתו לי ארזים מן הלבנון ועבדיו יהו עם

4 ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל ² ואלה
 השרים אשר לו עזורייו בן צדוק הכהן ³ אליחרף
 ואחיה בני ישיא ספרים יהושפט בן אחילור המזcur
 ובניו בן יהודע על הצבא וצורך ואביהר כהנים
 ⁴ ועוזרייו בן נתן על הנצבים זובוד בן נתן כהן רעה
 המלך ⁶ ואחישר על הבית ואדריכים בן עבדא על
 המש ⁷ ולשלמה שניים עשר נצבים על כל ישראל
 וככללו את המלך ואת ביתו חדש בשנה והוא על
 אחד (האחד) לככל ⁸ ואלה שמותם בן חור בהר
 אפרים ⁹ בן דקר במקץ ובשעלבים ובית שמש
 ואילון בית חנן ¹⁰ בן חסד בארבותו לו שכח וככל ארץ
 חperf ¹¹ בן אבינדר כל נפה דאר טפת בת שלמה
 הייתה לו לאשה ¹² בענה בן אחילוד תען ומנדו וככל
 בית שאן אשר אצל צרנתה מתחת ליזרעאל מבית
 שאן עד אבל מחוליה עד מעבר ליקעם ¹³ בן גבר
 ברמת גלעד לו חות יair בן מנשה אשר בגולעד לו
 חבל ארגב אשר בבשן--ששים ערים נדלות חומה
 ובריח נחשת ¹⁴ אחינדר בן עדא מנחינה ¹⁵ אחימעץ
 בנפתלי גם הוא לקח את בשת בת שלמה--לאשה
 ¹⁶ בענה בן חושי באשר ובעלות ¹⁷ יהושפט בן פרוח
 ביששכר ¹⁸ שמעי בן אלא בבנימין ¹⁹ גבר בן ארי
 בארץ גלעד--ארץ סייחון מלך האמרי וגונ מלך הבשן
 ונציב אחד אשר בארץ ²⁰ יהודה וישראל רבים
 כחול אשר על הים לרבי אקלים ותחים ושמחים ²¹
 ושלמה היה מושל בכל הממלכות--מן הנהר ארץ
 פלשתים ועד גבול מצרים מושם מנוחה ועבדים את
 שלמה כל ימי חייו ²² ויהיו להם שלמה ליום אחד
 שלשים כר סלת ושים כר כמה ²³ עשרה בקר
 בראשים ועשרות בקר רعي--ומאה צאן בלבד מאייל

בדרכך ושבך עבדיך אתן לך בכל אשר תאמר כי על פני רחוב הבית עשר באהה רחוב על פני הבית אתה ידעת כי אין בנו איש יידע לכרת עצים-צדנים 4 ויעש לבית חלוני שקפים אטומים ויבן על קיר הבית יצוע (ציש) סביב את קירות הבית סביב להיכל ולדבריך ויעש צלעות סביב 6 היוציא (היוציא) ואמר ברוך יהוה היום אשר נתן לך בן חכם על העם הרב דזה 8 ויישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתי את אשר שלחת אליו אני עשה את כל חפץ בעצי ארזים ובעצים ברושים 9 עבדי ירדן מן הלבנון וזה ואני אשימים דברות בים עד המקום אשר תשלה 7 והביהה בהבנתו-אבן שלמה מסע נבנה ומוקבות והגרון כל kali ברזול לא נשמע בבית בהבנתו 8 פתח הצלע התיכונה אל כתף הבית הימנית ובולדים יעלו על התיכונה וממן התיכונה אל השלים 9 ויבן את הבית יוכלהו ויספן את הבית גבים ושדרת בארץים שמן כתית כה יתן שלמה לחירם שנה בسنة 12 יהוה נתן חכמה לשלה כאשר דבר לו ויהי שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שנייהם 13 ויעל המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המס שלשים אלף איש 14 ויישלחם לבנונה עשרה אלפיים בחדש דברתי אל דוד אביך 15 ושכنتיו בתוך בני ישראל ולא עוזב את עמי ישראל 14 ויבן שלמה את הבית ואדריכים על המס 15 ויהי לשלה שבעים אלף נשא כליפות-חדש יהו לבנון שנים חדשים בכיתו סבל ושמנים אלף חצב בהר 16 בלבד משרי הנצבים ויכלהו 15 ויבן את קירות הבית מביתה בצלעות ארזים-מרקע הבית עד קירות הספן צפה עז מבית ויצף את קרקע הבית בצלעות ברושים 16 ויבן את עשרים אמה מירכתי (מירכת) הבית בצלעות ארזים מן הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדברי לדור הקרים 17 וארבעים באהה היה הבית-הוא התיכל לפני 18 ואורו אל הבית פנימה מקלט פקעים ופטורי צרים הכל ארזו אין אבן נראא 19 ודבריך בתוך הבית מפנימה הכנן לתנתן שם את ארון ברית יהוה 20 ולפני הדבר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפה זהב סגור ויצף מזבח ארזו 21 ויצף שלמה את הבית מפנימה שים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו ובאליהו יעל יהו בירול דבריהם יושרים עמידה ערבי

ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית

6 ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה ל'צאת בני
ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחודש ז' הו
החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית
לייהוה ² והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה--
שבעים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו
ונהאולם על פניו היכל הבית--עשרים אמה ארכו

והב סגור וייעבר ברותיקות (ברותיקות) זהב לפני
 הדברים יצפה זהב ²² ואות כל הבית צפה וזהב עד
 העמודים ³ וספן בארו ממעל על הצלעות אשר על
 העמודים ארבעים וחמשה--חמשה עשר הטור ⁴
 ושים שלשה טורים ומזהה אל מזהה שלוש פעמים
 ושקפים שלשה טורים ומזהה אל מזהה שלוש פעמים
⁵ וכל הפתחים והמזוזות רביעים שקיי ומול מזהה
 אל מזהה שלוש פעמים ⁶ ואთ אולם העמודים עשה
 חמישים אמה ארכו ושלשים אמה רחבו ואולם על
 פניהם ועמדים ועב על פניהם ⁷ ואולם הכסא אשר
 ישפט שם אלם המשפט עשה וספון בארץ מהקרקע
 עד הקרקע ⁸ וביתו אשר ישב שם חצר האחורה מבית
 לאולם כמעשה הזה היה ובית יעשה לבת פרעה
 אשר לkeh שלמה כאולם הזה ⁹ כל אלה אבני
 יקירה כמדות נזיות מגדירות במגרה מבית ומזהז
 וממסד עד התפוחות ומזהז עד החצר הנדרלה ¹⁰
 ומיסד אבני יקירות אבני גדרות--אבני עשר אמות
 ואבני שמנה אמות ¹¹ וממלعلاה אבני יקירות כמדות
 נזיות--וארכו ¹² וחצר הנדרלה סביב שלשה טורים
 מצרי חרש נחשת וימלא את החכמתה ואת התבוננה
 מצר ¹³ בן איש אלמנה הוא מטטה נפתלי ואביו איש
 המלך שלמה וייעש את כל מלאכתו ¹⁴ ויציר את שני
 העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומת העמוד
 האחד וחוט שתים עשרה אמה יסב את העמוד השני
¹⁵ ושתוי כתרת עשה לחת על ראש העמודים--מצק
 מעשה שרשות לכתרת אשר על ראש העמודים--
 שבעה לכתרת האחota ושבעה לכתרת השניה ¹⁶ ויעש
 את העמודים ושני טורים סביב על השבכה האחota
 ארכו וחמשים אמה רחבו ושלשים אמה קומתו
 על ארבעה טורי עמודי ארזים וכרתות ארזים על
 הדברים יצפה זהב ²² ואות כל הבית צפה וזהב עד
 תם כל הבית וכל המובח אשר לדבר צפה זהב ²³
 וייעש בדבר שני כרובים עצי שמן עשר אמות קומתו
²⁴ וחמש אמות כנף הכרוב האחota וחמש אמות כנף
 הכרוב השניה עשר אמות מקומות כנפיו ועד קצוות
 כנפיו ²⁵ ועשר באמה הכרוב השני מדיה אחת וקצב
 אחד לשני הכרבים ²⁶ קומת הכרוב האחד عشر
 באמה וכן הכרוב השני ²⁷ ויתן את הכרובים בתחום
 הבית הפנימי ויפרשו את כנפי הכרבים ותגע כנף
 האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעה בקיר השני
 וכנפיים אל תוך הבית נגעה כנף אל כנף ²⁸ ויציף
 את הכרובים זהב ²⁹ ואת כל קירות הבית מסב
 קלע פתויחי מקלעות כרובים ותמרת ופטורי ציצים--
 מלפנים ולהיצן ³⁰ ואת קרקע העש דלתות
 לפנימה ולהיצן ³¹ ואת פתח הדבר עשה דלתות עצי
 שמן וקלע עליהם מקלעות כרובים ותמרת ופטורי
 ציצים וצפה זהב וירד על הכרובים ועל התמורות
 את הזהב ³³ וכן פתח היכל מזוזות עצי
 שמן מאת רביעית ³⁴ ושתי דלתות עצי ברושים שני
 צלעים הדלת האחota נילים ושני קלעים הדלת
 השנייה נילים ³⁵ וקלע כרובים ותמורות ופטורי
 ציצים וצפה זהב מישר על המקה ³⁶ ויבן את החצר
 הפנימית שלשה טורי נזיות וטוור כרתת ארזים ³⁷
 בשנה הרביעית יסד בית יהוה--בירחה זו ³⁸ ובשנה
 האחota עשרה בירח בול הוא החדש השמנינו כליה
 הבית לכל דבריו ולכל משפטו ויבנוו שבע שנים
7 ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל
 את כל ביתו ² ויבן את בית יער הלבנון מאה אמה

לכוסות את הכתרת אשר על ראש הרמנים וכן עשה
 לכתרת השנייה ¹⁹ וכתרת אשר על ראש העמודים-
 וחשקיהם וחשיריהם--הכל מוצק ³⁴ וארבע כתפות--
 מעשה שושן באולם ארבע אמות ²⁰ וכתרת על
 אל ארבע פנות המבנה האחת מן המבנה כתפה
 שני העמודים גם ממעל מלעמת חבטן אשר עבר
 ובראש המבנה חצי האמה קומה--עגל סביב ועל
 שני העמודים (השבכה) והרמוניים מאותם טרים סביב על
 ראש המבנה ידთיה ומסנרטיה ממנה ³⁶ וויפחה על
 הכתרת השנייה ²¹ ויקם את העמודים לאלים ההיכל
 ארויות ותמרת--כمعد איש ולויות סביב ³⁷ כזאת עשה
 את עשר המבנות מוצק אחד מדה אחת קצב אחד--
 לכלתנה ³⁸ ויעש עשרה כירות נחשת ארבעים בת
 יכיל הכיבור אחד ארבע באמה הכיבור האחד--כיוור
 אחד על המבנה האחת לעשר המבנות ³⁹ ויתן את
 המבנות חמש על כתף הבית מימין ווחמש על כתף
 הבית משמאלו ואת הים נתן מכף הבית הימנית
 קדרמה-- ממול נגב ⁴⁰ ויעש חירום--את הכירות ואת
 הייעם ואת המזרקות יוכל חירם לעשות את כל
 המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה ⁴¹
 עמדים שנים וגלות הכתרת אשר על ראש העמודים
 שתים והשכבות שתים--לכוסות את שתי גלוות הכתרת
 אשר על ראש העמודים ⁴² ואת הרמנים ארבע
 מאות לשתי השכבות--שני טורים רמנים לשכבה
 האחת לכוסות את שתי גלוות הכתרת אשר על פני
 העמודים ⁴³ ואת המבנות עשר ואת הכירה עשרה
 על המבנות ⁴⁴ ואת הים האחד ואת הבקר שנים
 עשר תחת הים ⁴⁵ ואת הסירות ואת הייעם ואת
 המזרקות ואת כל הכלים האهل (האלה) אשר
 עשה חירם למלך שלמה בבית יהוה--נחשת ממרט
 כתפת להם מתחת לכיר הכתפות יצוקות מעבר
 בכר הירדן יצקם המלך במעבה הארמה בין
 סכות ובין צrather ⁴⁷ ויונח שלמה את כל הכלים מרוב
 מאר מאר--לא נחקר משקל הנחשת ⁴⁸ ויעש שלמה--
 את כל הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזובב
 האופנים למתחת למסגרות וידות האופנים במבנה
 וקומה האפן אחד אמה וחצי האמה ³³ ומעשה
 וקומה האפן אחד אמה וחצי האמה ⁴⁹ ואת

המנרות המש מימין וחמש משמאול לפני הדבר --
 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהיל ישראל וכל
 קהיל ישראל עמד ¹⁵ ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל
 אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידיו מלא לאמר ¹⁶
 מן יום אשר הוציאי את עמי את ישראל ממצרים
 לא בחזרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית
 להיותשמי שם ואבחר בדור ליהות על עמי ישראל
¹⁷ וייחי עם לבב דוד אבי -- לבנות בית לשם יהוה
 אלהי ישראל ¹⁸ ויאמר יהוה אל דוד אבי יען אשר
 היה עם לבך לבנות בית לשמי -- הטיבת כי היה
 עם לבך ¹⁹ רק אתה לא תבנה הבית כי אם בך
 היצא מחליציך הוא יבנה הבית לשמי ²⁰ ויקם יהוה
 את דברו אשר דבר ואקס תחת דוד אבי ואשב על
 כסא ישראל כאשר דבר יהוהوابנה הבית לשם
 יהוה אלהי ישראל ²¹ ואשם שם מקום לאaron אשר
 שם ברית יהוה אשר כרת עם אבותינו בהוציאו אחים
 מארץ מצרים ²² ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה
 נגר כל קהיל ישראל וופרש בפיו השמים ²³ ויאמר
 יהוה אלהי ישראל אין כموך אלהים בשמיים ממעל
 ועל הארץ מתחת שמר הבריות והחסד לעבדיך
 החלכים לפניך בכל לכם ²⁴ אשר שמרת לעבדך
 דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפייך ובידך
 מלאת כיים זהה ²⁵ ועתה יהוה אלהי ישראל שמר
 לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת
 לך איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו
 בניך את דרכם לרכת לפני אשר הלקת לפני
²⁶ ועתה אלהי ישראל -- יאמן נא דבריך (דברך)
 אשר דברת לעבדך דוד אבי ²⁷ כי האמנים ישב
 אליהם על הארץ הנה השמיים ושמי השמיים לא
 יכללוך -- אף כי הבית הזה אשר בניתו ²⁸ ופנוי
 אל תפלה עבדך ואל תחנתו -- יהוה אלהי לשמע
 אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך
 נתן באוצרות בית יהוה

8 או יקhal שלמה את זקנין ישראל את כל ראשי
 המתו נשייא האבות לבני ישראל אל המלך שלמה --
 ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד --
 היא ציון ² ויקחלו אל המלך שלמה כל איש ישראל
 בירוח האתנים בחגנו -- הוא החדש השביעי ³ ויבאו
 כל זקנין ישראל וישאו הכהנים את הארון ⁴ ויעלו
 את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כל הקרים
 אשר באهل ויעלו אתם הכהנים והלוים ⁵ והמלך
 שלמה וככל עדת ישראל הנועדים עלייו אותו לפני
 הארון -- מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו
 הרבה ⁶ ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו
 אל דבר הבית -- אל קדרש הקרים אל תחת כנפי
 הכרובים ⁷ כי הכרובים פרושים כנפים אל מקום
 הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמعلا
⁸ וויארכו הבדים ויראו ראשיהם מן הקרים על
 פני הדריך ולא יראו החוצה והוא שם עד היום
 הזה ⁹ אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח
 שם משה בחרב -- אשר כרת יהוה עם בני ישראל
 בצתאתם מארץ מצרים ¹⁰ ויהי בצתה הכהנים מן
 הקרים והענן מלא את בית יהוה ¹¹ ולא יכולו הכהנים
 לעמוד לשורת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית
 יהוה ¹² אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל ¹³
 בנה בניתו בית זבל לך -- מכון לשbatch עולם ¹⁴

אל הבית הזה ⁴³ אתה תשמע השם מכוון שבתקי
 ווים אל המקום אשר אמרת יהיה שמו--לשמע
 כל עמי הארץ את שםך ליראה אתה כעמד ישראל
 ולדעת כי שםך נקרא על הבית הזה אשר בנוי
⁴⁴ כי יצא עמך למלחמה על איבו בדרך אשר
 תשלחם והתפללו אל יתוה דרכ' העיר אשר בחרת
 בה והביה אשר בנוי לשםך ⁴⁵ ושםעת השםם את
 חפלתם ואתה תחנתם ועשית משפטם ⁴⁶ כי יחתאו
 לך כי אין אדם אשר לא יחתאו ואנפתם בם ונתחם
 לפניו אויב ושבום שביהם אל ארץ האויב רחוקה או
 קרובה ⁴⁷ והшибו אל لكم בארץ אשר נשבו שם
 ושבו והתחנו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו
 והתפללו והתחנו אליך בבית הזה ³⁴ ואתה תשמע
 השםם וסלחת לחטא עמך ישראל והשבתם אל
 האדמה אשר נתת לאבומם ³⁵ בהעذر שמים ולא
 יהיה מטר כי יחתאו לך והתפללו אל המקום הזה
 והודו את שםך וממחאתם ישובון כי תעט ³⁶ ואתה
 תשמע השםם וסלחת לחטא עבריך ועמך ישראל--
 כי תורם את הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתחם
 מטר על ארץ אשר נתת להעמך לנחלה ³⁷ רעב
 כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון יר��ון ארבה
 חסיל כי יהיה כי יציר לו אויב בארץ שעריו--כל
 גע כל מחללה ³⁸ כל חפלה כל תחנה אשר תהיה
 לכל האדם לכל עמך ישראל--אשר ידוען איש נגע
 לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה ³⁹ ואתה תשמע
 השםם מכוון שבתקי וסלחת ועשית נתת לאיש ככל
 דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה ידעת לבדוק
 את לבב כל בני האדם ⁴⁰ למען יראوك כל הימים
 אשר הם חיים על פניו חאדמה--אשר נתת לאבותינו
 41 ונום אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא
 נдол לאמר ⁵⁶ ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו
 ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל
 הארץ רחוקה למען שםך ⁴² כי ישמعون את שםך
 הנadol ואת ידך החזקה וורעך הנטויה ובא והתפלל

אלהינו עמו כאשר היה עם אבותינו אל יעצנו ואל יטנו ⁵⁸ להטות לבבנו אליו--לכלת בכל דרכיו ולשמר מצותו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו ⁵⁹ לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל ⁶⁰ אם שוכן תשבון אתם ובניכם מאחריו ולא תשמרו מצוחחקיי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם ⁷ והכרתי את ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי לשמי אשלה מעל פני והוא ישראל למשל ולשונייה בכל העמים ⁸ והבית הזה עלון כל עבר עלי שם ושרק ואמרו על מה עשה יהוה ככה לאرض הזאת ולביה זהה ⁹ ואמרו על אשר עזוב את יהוה אלהים אחריהם אשר הוציא את אבתם מארץ מצרים ויחזקו בכל ביהם אחרים וישתחוו (וישתחוו) להם ויעבדם באלהים אחרים וישתחוו (וישתחוו) ליהם ויעבדם על כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת ¹⁰ ויהי מוקצה עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבחים--את בית יהוה ואת בית המלך ¹¹ וחירות מלך צד נסא את שלמה בעצי ארזים ובעצים ברושים ובזהב--לכל הנגב או יתן המלך שלמה לחירם עשרים עיר בארץ הגליל ¹² ויצא חירם מצור לדאות את הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעיניו ¹³ ויאמר--מה הערים הללו אשר נתה לי אחיו ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה ¹⁴ ושלח חירם למלך מאה ושעים ככר זהב ¹⁵ וזה דבר המס אשר העלה המלך שלמה לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת המלאה ואת חומת ירושלים ואת חצר ואת מנדור ואת נור ¹⁶ פרעה מלך מצרים עלה וילכד את נור וישראל באש ואת הכנען היישב בעיר הרגנית ונתנה שלחים לכתו אש שלמה ¹⁷ ויבן שלמה את נור ואת בית חרן תחתון ¹⁸ ואת בעלתה ואת תמר (תדרמן) במדבר הארץ ¹⁹ ואת כל ערי המנסכנות אשר היו לשולמה ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת חشك שלמה אשר חشك לבנות אביך בהם לבב וכביר לעשות כל אשר צויתך--
 אלהינו עמו כאשר היה עם אבותינו אל יעצנו ואל יטנו ⁶¹ כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלים אין עוד ⁶² ולשרם מצוטתו כיום הזה והמלך וכל ישראל ולשרם מצוטתו כיום הזה ⁶³ ויזבח שלמה את זבח השלימים אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה המלך וככל בני ישראל ⁶⁴ ביום ההוא קדש המלך את תוק החצר אשר לפניו בית יהוה--כי עשה שם את העלה ואת המנחה ואת חלביו השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפניו יהוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה ואת חלביו שלמים ⁶⁵ ויעש שלמה בעת ההיא את התן וככל ישראל עמו קהן גדויל מלובוא חמת עד נחל מצרים לפניו יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים--اردבעה עשר יום ⁶⁶ ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאלהיהם שמחים וטובי לב על כל חטובה אשר עשה יהוה לדוד עברו ולישראל עמו

9

9. ויהי יכולות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חشك שלמה אשר חפץ לעשות ² וירא יהוה אל שלמה שנית כאשר נראה אליו בנבען ³ ויאמר יהוה אליו שמעתי את תפלהך ואת תחנתך אשר התהנחתה לפני--הקדשתי את הבית הזה אשר בנתה לשם שמי שם עד עולם והוא עני ולבי שם כל הימים ⁴ אתה אם תלך לפני כאשר הלאך דוד אביך בהם לבב וכביר לעשות כל אשר צויתך--

השמורה אשר שמעתי ⁸ אשרי אישיך אשרי עבריך אלה העמדים לפני תמיד השמיעים את חכמתך ⁹ והיו יתוה אלהיך ברוך אשר חפץ לך לחתך על כסא ישראל- באחתת יהוה את ישראל לעלם וישימך למלך לעשות משפט וצדקה ¹⁰ ותתן למלך מאה ושערים ככר זהב ובשים הרבה הרבה מאד- ואבן יקרה לא בא כבשיהם והוא עוד לרבי אשר נתנה מלכת שבאה לידי מלחמה ¹¹ ונוגם אני חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא מאופיר עצי אלמנטים הרבה הרבה מאד- ואבן יקרה וויש המלך את עצי האלמנטים מסעד לבית יהוה ¹² ולבית המלך וככרות ונבלים לשרים לא בא כן עצי אלמנטים ולא נרא עד היום הזה ¹³ והמלך שלמה נתן למלכת שבאה את כל חפצה אשר שאלת מלבד אשר נתן לה כדי המלך שלמה ותפנ ותלך לארצها היא ועבדיה ¹⁴ וויה משקל הזהב אשר בא לשלהמה בשנה אחת- שש מאות שקלים וזהב וזהב ¹⁵ בלבד מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל מלכי הארץ ופחות הארץ ¹⁶ וויש המלך שלמה מאותם צנה זהב שחותם שיש מאות זהב שעלה על הצגה האחת ¹⁷ וושלש מאות מננים זהב שחותט- שלשה מננים זהב יעלה על המגן האחת ויתגמ המלך בית יער הלבנון ¹⁸ וויש המלך כסא שנ גדול וצפחו וזהב מופז ¹⁹ שש מעלות לכסה וראש עגל לכסה מאחריו וידת מזה ומזה אל מקום השבת ושנים ארויות עמדים שם על שש המעילות- מזה ושנים עשר ארויות עמדים שם על שש המעילות- מזה ומזה לא נעשה כן לכל מלכות ²⁰ וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון וזהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה-- למואמה ²¹ כי אני תרשיש למלך ביום עם אני חירם אהת לשלש שנים טובא אני תרשיש נשאת זהב וכסף שנחים וקפים ותוכים ²² ויינדל המלך שלמה מכל מלכי עני ותנה לא הנדר לי החצוי הוספת חכמה וטוב אל

בירושלים ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו ²³ כל העם הנוטר מן האמרי החתי הפורי החוי והיבוסי אשר לא מבני ישראל מהה ²⁴ בניהם אשר נתנו אחריהם בארץ אשר לא יכול בני ישראל להחרימים ויעלם שלמה למס עבד עד היום הזה ²⁵ ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדיו ושריו ושלישיו ושרי רכבו ופרשו ²⁶ אלה שריו הנכבדים אשר על המלאכה לשלהמה חמשים וחמש מאות- הרדים בעם העשים במלאכה ²⁷ אך בת פרעה עלתה מעיר דוד אל ביתה אשר בנה לה או בנה את המלווא ²⁸ והעללה לשלהמה שלוש פעמים בשנה עליות ושלמים על המזבח אשר בנה ליהוה והקטיר אותו אשר לפניו יהוה ושלם את הבית ²⁹ ואני עשה המלך שלמה בעציו נבר אשר את אלות על שפת ים סוף-- בארץ אדום ³⁰ וישלח חירם בגין את עבדיו אנשי אניות ידע חיים-- עם עבדי שלמה ³¹ ויבאו אופירה-- ויקחו משם זהב ארבע מאות ועשרים ככר ויבאו אל המלך שלמה

10 ומלכת שבא שמעת את שמע שלמה-- לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות ² ותבא ירושלים בחיל כבד מאד גמלים נשיים בשמות זהב רב מאד ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה ³ ויגד לה שלמה את כל דבריה לא היה דבר נעלם מן המלך אשר לא הnid לה ⁴ ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה והביה אשר בנה ⁵ ומأكل שלחנו ומושב עבדיו ומUNDER משרתו מלבושים ומשקיו ועלתו אשר עלה בית יהוה ולא היה בה עוד רוח ⁶ ותאמר אל המלך אמרת היה הדבר אשר שמעתי בארץ- על דבריך ועל חכמתך ⁷ ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראיינה עני ותנה לא הנדר לי החצוי הוספת חכמה וטוב אל

הארץ--לעشر ולחכמה 24 וכל הארץ--מבקשים את יען אשר הוויה זאת עמד ולא שמרת בריתו וחתמי אשר צוית עלייך--קרע אקרע את הממלכה מעלייך ונחתיה לעבדך 25 אך בימיך לא עשנה למען דוד אביך מיד בנך אקרענה 26 רק את כל חמלכה לא אקרע שבט אחד אתן לבنك למען דור עברי ולמען ירושלים אשר בחרתי 27 ויקם יהוה שטן לשלהה את הדר האדמי מזורע המלך הוא באדרום 28 ויהי בהיות דוד את אדומים בעלות יואב שר הצבא לכביר את החללים ויך כל זכר באדרום 29 כי ששת חדים ישם שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדרום 30 ויבראח אדר הוא ואנשי אדרמים מעבר אביו 31 והתעללה ותצא מרכמה ממצרים בשש מאות כסף 32 וסוס בחמשים ומאה וכן לככל מלכי החטים ולמלךי אחים--בידם יצאו

11 והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות--וاث בת פרעה מואניות עמניות אדרימות צדנית חיית 2 מן הגנים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבא בהם והם לא יבוא בכם אכן יטו את לבכם אחרי אלהיהם--בhem דרכך שלמה לאברהם 3 ויהי לו נשים שרויות שבע מאות ופלגשים שלש מאות יטו נשוי את לבו 4 ויהי לעת זקנת שלמה נשוי הטו את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו 5 וילך שלמה--אחריו עשתרת אלהי צדנים ואחריו מלכים שקץ עמנים 6 וייש שלמה הרע בעני יהוה ולא מלא אחריו יהוה כדוד אביו 7 או יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב בהר אשר על פני ירושלים ולמלך שקץ בני עמו 8 וכן עשה לכל נשוי הנכריות מקטרות ומזבחות אלהי יהון 9 ויהאנף יהוה בשלמה כי נתה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים 10 וצוה אליו על הדבר הזה לבליו לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את צוה יהוה 11 ויאמר יהוה לשלהה

פרץ עיר דוד אביו ²⁸ והאיש ירבעם נבור חיל וירא על כל ישראל--ארבעים שנה ²⁹ וישכב שלמה עם שלמה את הנער כי עשה מלוכה הוא ויפקד אותו אבותיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו לכל סבל בית יוסף ³⁰ וייחי בעת ההיא וירבעם יצא תחתיו

12 וילך רחבעם שכם כי שם בא כל ישראל להמלך אותו ² וייהי כשמי ירבעם בן נבט והוא שענו במצרים אשר ברחה מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים ³ וירושלו ויקראו לו ויבאו (ויבא) ורבעם וכל קהיל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר אביך הקשה את עלנו אתה עתה הקל מעבדת ⁴ אביך הקשה ומعلו הכבד אשר נתן לנו--ונעברך אביך הקשה ומעלך הכהן אשר נתן לנו--ונעברך ⁵ ויאמר אלהים לכו עד שלשה ימים--ושובו אליו וילכו העם ⁶ ויוועץ המלך רחבעם את הוקנים אשר היו עמדים את פנו שלמה אביו בהיותו ח' לאמר איך אתם נועצים להסביר את העם הזה דבר ⁷ וידבר אילו לאמר אם היום תהיה עבר לעם הזה (VIDBRO) ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דברם טובים-- והיו לך עבדים כל הימים ⁸ ויוועץ את עצת הוקנים אשר יענחו ויוועץ את הילדים אשר נדלו אותו אשר העמדים לפניו ⁹ ויאמר אלהים מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה--אשר דברו אליו לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עליינו ¹⁰ וידברו אליו הילדים אשר נדלו אותו לאמר כה תאמר לעם הזה אשר דברו אלקיך לאביך הכבד את עלנו ואתה הקל מעליינו כה תדבר אליהם קתני עבה ממתני אבוי בועתא אבוי העמים עליהם כל כבד ואני אסיף על עלכם אבוי יסר אתכם בשותים ואני איסר אתכם בעקרבים ¹² ויבנו ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי אשר דבר המלך לאמר שובו אליו ביום השלישי כי ענן המלך את העם קשה ויעוז את עצת הוקנים אשר יענחו ¹⁴ וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבוי הכבד את עלכם ואני אסיף על עלכם

מירושלים וימצא אותו אחיה חזילני גנבייא בדרך והוא מתכסה בשלמה חרשה ושניהם לבדם בשדה ³⁰ ויתפש אחיה בשלמה החדש אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים ³¹ ויאמר לירבעם קח לך ערחה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים ³² והשבט האחד יהיה לו--למען עבדי דוד ולמען ירושלים העיר אשר בחרטוי בה מכל שבטי ישראל יען אשר עזובני ווישתחוו לשתרת אלהי צדניין לכמוש אלהי מוואב ולמלךם אלהי בני עמון ולא הלכו בדרכיו לעשות היישר בעני וחקתי ומשפטי כדור אביו ³⁴ ולא אקח את כל הממלכה מיד כנשיא אשתנו כל ימי חייו למן דוד עבדי אשר בחרטוי אותו אשר שמר מצותיו וחקתי ³⁵ ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתי לך את עשרה השבטים ³⁶ ולבנו אתן שבט אחד--למען היה ניר לדוד עבדי כל הימים לפני בירושלם העיר אשר בחרטוי לי לשם שמי שם ³⁷ ואתך אקח--ומלכת בכל אשר תאהו נפשך והיות מלך על ישראל ³⁸ והיה אם תשמע את כל אשר אצוך והלכת בדרכיו ועשה היישר בעני לשומר חקתי ומצווי כאשר עשה דוד עבדי--והיה עמד ובניתי לך בית נאמן כאשר בניו ורעד דוד למן זאת--אך לך את ישראל ³⁹ ואענה את זרע דוד למן זאת--אך לא כל הימים ⁴⁰ ויבקש שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם ויברך מצרים אל שישק מלך מצרים ויהי במצרים עד מות שלמה ⁴¹ יותר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמוו--תלייאם הם כתבים על ספר דברי שלמה ⁴² והימים אשר מלך שלמה בירושלים

אבי יסר אתכם בשותים ואני איסר אתכם בעקרבים **15** ולא שמע המלך אל העם כי היה סבה מעם הארץ מצרים **29** וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדן **30** וייה הדבר הזה לחטאתי וילכו העם לפני האחד עד דן **31** ויעש את בית במות ויעש כהנים מקצתה העם אשר לא היו מבני לוי **32** ויעש ירבעם חן בחדר השמיני בחמשה עשר יום לחדר כחן אשר ביהודה ויעל על המזבח - כן עשה בבית אל ליבח לעגילים אשר עשה **33** ויעל על המזבח אשר כהני הבמות אשר עשה **33** ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה עשר יום בחדר השמיני - בחדר אשר בדא מלבד (מלבו) ויעש חן לבני ישראל ויעל על המזבח להקтир

13 ודגה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה - אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקтир **2** ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד בבית דוד יאשיהו שמו וזכה עלייך את כהני הבמות המקטרים עלייך עצמות אדם ישפטו עלייך **3** ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפך החדש אשר עליו **4** ויהי כשמי המלך את דבר איש האלים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשחו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יוכל להשיבה אליו **5** והמזבח נקרע וישפך החדש מן המזבח כמופת אשר נתן איש האלים - בדבר יהוה **6** ויען המלך ויאמר אל איש האלים חלנא את פניו יהוה אלהיך וחתפלל בעדי ותשב ירי אליו ויחל איש האלים את פני יהוה ותשב יד המלך אליו ותהי כבראשנה **7** וידבר המלך אל איש האלים באה אתי הביתה וסעדת ואתגה לך מותה **8** ויאמר איש האלים אל המלך אם תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמק ולא

מעלות ירושלם -- הנה אלהיך ישראל אשר העלוך **15** יהוה למען הקים את דבריו אשר דבר יהוה ביד אהיה השילני אל ירבעם בן נבט **16** וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלק בדור ולא נחללה בגין יש לאהליך ישראל עתה ראה ביהך דוד וילך ישראל לאהלייו **17** ובני ישראל היישבים בערי יהודה - וימליך עליהם רחבעם **18** וישלח המלך רחבעם את אדרם אשר על המס וירגנו כל ישראל בו אבן יומת והמלך רחבעם התאמץ לעלות מרכבה לנוס ירושלם **19** ויפשטו ישראל בבית דוד עד היום הזה **20** ויהי כשהיינו כל ישראל כי שב ירבעם וישראל ויקראו אותו אל העדה וימליכו אותו על כל ישראל לא היה אחורי בית דוד זולתי שבט יהודה לבדו **21** ויבאו (ויבא) רחבעם ירושם ויקhal את כל בית יהודה ואת שבט בנימין מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחה - להלחם עם בית ישראל להשב את המלוכה לרחבעם בן שלמה **22** ויהי דבר האלים אל שמייה איש האלים לאמר **23** אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין יותר העם לאמר **24** כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמון עם אחיכם בני ישראל שבו איש לביות - כי מאי נהייה הדבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו לרכת בדבר יהוה **25** ויבן ירבעם את שם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את פנואל **26** ויאמר רחבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד **27** אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלים ושב לב העם הזה אל ארניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושבו אל רחבעם מלך יהודה **28** ויעז המלך -- ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם

אכל לחם ולא אשה מים במקום זהה ⁹ כי כן צוה ה' את דבר יהוה לאמר לא תأكل לחם ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת ¹⁰ וילך בדרך אחר ולא שב בדרך אשר בא בה אל בית אל ¹¹ ונביא אחד זקן ישב בכיתה אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש האללים היום בכיתה אל ¹² את הדברים אשר דבר אל המלך וספרם לאביהם וידבר אלהם אביהם אי זה הדרך הילך ויראו בניו את הדרך אשר הלך איש האללים אשר בא מיהודה ¹³ ויאמר אל בניו חשבו לי החמור ויחבשו לו החמור וירכב עליו ¹⁴ וילך אחרי איש האללים ומצאחו ישב תחת האלה ויאמר אליו הדתך איש האלמים אשר בא מיהודה--ויאמר אני ¹⁵ ויאמר לשוב אתק--ולבוא אתק ולא אכל להם ולא אשה אתך מים במקום הזה ¹⁷ כי דבר אליו בדבר יהוה לא תأكل לחם ולא תשתה שם מים לא תשוב ללכת בדרך אשר הלכת בה ¹⁸ ויאמר לו נם אני נביא כמוך ומלאך דבר אליו בדבר יהוה לאמר השבתו אתך אל ביתך ויאכל לך ווישת מים כחש ¹⁹ ווישת אתו ויאכל לך בכיתותך ווישת מים ²⁰ וייה הם ישבים אל השלחן ויהי דבר יהוה אל הנביא אשר השיבו ויקרא אל איש האללים אשר בא מיהודה לאמר (את) אשת ירבעם והלכת שלחה הנה שם אהיה הנביא--הוא דבר עלי למלך על העם הזה ²¹ ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ובקבוק דבש--ובאות אליו הוא יניד לך מה יהיה לנער ²⁴ ותעתש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלחה ותבא בית אהיה ואחיה לא יכול לראות כי קמו עינוי משיבו ²⁵ ויהי אמר אל אחיה הנה אשת ירבעם באהה לדרש דבר מעמד אל בנה כי חלה הוא--כזה וכזו תדבר אליה ויהי כבאה והיא

14 בעת ההיא חלה אביה בן ירבעם ² ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשניתה ולא ידעו כי אתי (את) אשת ירבעם והלכת שלחה הנה שם אהיה הנביא--הוא דבר עלי למלך על העם הזה ²¹ ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ובקבוק דבש--ובאות אליו הוא יניד לך מה יהיה לנער ²⁴ ותעתש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלחה ותבא בית אהיה ואחיה לא יכול לראות כי קמו עינוי משיבו ²⁵ ויהי אמר אל אחיה הנה אשת ירבעם באהה לדרש דבר מעמד אל בנה כי חלה הוא--כזה וכזו תדבר אליה ויהי כבאה והיא

מן תקופה זו ורחבם בן שלמה מלך יהודה בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלךו ושבע שרה שנה מלך בירושלים העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמניתה ²² ויישר יהודה הרע בעני יהוה ויקנאו אותו מכל אשר עשו אביהם בחטאיהם אשר חטא ²³ וייבנו גם מהה להם במות ומצבות ואשרים על כל נבעה נבהה ותחת כל עץ רענן ²⁴ ונם קדש היה בארץ עשו ככל התועבת הנויים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ²⁵ וייהו בשנה החמשית למלך רחבעם עלה שוק (שישק) מלך מצרים על ירושלים ²⁶ ויקח את אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ואת הכל לך ויקח את כל מנין הזהב אשר עשה שלמה ²⁷ וייש המלך רחבעם תחת מגני נחשת והפקיד על יד שריו הרצים השמרים פחה בית המלך ²⁸ וכי מדי בא המלך בית יהוה--ישאום הרצים והшибום אל תא הרצים ²⁹ ויתר דבריו רחבעם וכל אשר עשה הלא מה כתובים על ספר דברי הימים--למלך יהודה ³⁰ ומלחמה היהת בין רחבעם ובין רחבעם כל הימים ³¹ וישכב רחבעם עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד ושם אמו נעמה העמניתה וימליך אביהם בנו חחתיו

15 ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אביהם על יהודה ² שלוש שנים מלך בירושלים ושם אמו מעכה בת אבישולם ³ וילך בכל חטאות ابو אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו לנויר בירושלם להקם את בנו אחורי יהוה אלהיו לנויר בלבב דוד ابو ⁴ כי למען דוד נתן דבריך תRICTה היא בא בسف הבית והנער מת ¹⁸ ויקברו אותו ויספדו לו כל ישראל בדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיהו הנביא ¹⁹ ויתר דבריו ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים--למלך ישראל ²⁰ והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתיים שנה וישכב עם אבתו ומלך נרב

מתנכרה ⁶ ויהי כשמי אחיהו את קול רגליה בא בפתח ויאמר בא אשך ירבעם למה זה את מתנכרה ואני שלוח אליך קשה ⁷ לכני אמרו לירבעם מה אמר יהוהaldi ישראלי עין אשר הדמותך מתווך העם ואתנק נגיד על עמי ישראלי ⁸ ופרקע את הממלכה מבית דוד ואנה לך ולא הייתה כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר הלאך אחרי בכל לבבו לעשות רק היישר בעני ⁹ ותרע לעשות מכל אשר היו לפניך ותליך ותעשה לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואתוי השלכת אחרי נוך ¹⁰ لكن הני מביא רעה אל בית ירבעם והכרתי לירבעם משתוין בקיור עצור ועזוב בישראל ובערתו אחרי בית ירבעם כאשר יבר הגלעד עד תמו ובהמת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים כי יהוה דבר ¹¹ ואת קומי לך לביתך בבא רגליך העירה ומת הילך ¹² וספדו לו כל ישראל וקברו אותו--כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל--בבית ירבעם ¹⁴ ותקיים יהוה לו מלך על ישראל אשר יכרית את בית ירבעם זה היום ומה נם עתה ¹⁵ והכח יהוה את ישראל כאשר ינור הקנה בימים ונתש את ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וורם מעבר לנهر יען אשר עשו את אביהם--מכיעיסים את יהוה ¹⁶ ויתן את ישראל--בגלה חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל ¹⁷ וזקם אשך ירבעם ותליך ותבא תRICTה היא בא בسف הבית והנער מת ¹⁸ ויקברו אותו ויספדו לו כל ישראל בדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיהו הנביא ¹⁹ ויתר דבריו ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים--למלך ישראל ²⁰ והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתיים שנה וישכב עם אבתו ומלך נרב

ובין ירבעם כל ימי חייו 7 ויתר דבריו אביהם וכל אשר עשה--הלוּא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה הייתה בין אביהם ובין ירבעם 8 וישכב אביהם עם אביו ויקבר אותו בעיר דוד וימלך אסא בנו תחתיו 9 ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא מלך יהודה 10 וארכבים ואחת שנה מלך בירושלים ושםamo מעכה בת אבישלים 11 וייש אסא היישר בעני יהוה כדוד אביו 12 ויעבר הקדשים מן הארץ ויסר את כל הגולדים אשר עשו אבתו 13 וגם את מעכה amo ויסרה מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה ויברתה אסא את מפלצתה וישראל בנחל קדרון 14 והבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה--כל ימיו 15 ויבא את קדשו אביו וקדשו (וקדשי) בית יהוה כסף זהב וכליים 16 ומלחמה הייתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל-- כל ימייהם 17 ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה--לבلتיה תח' יצא ובא לאסא מלך יהודה 18 ויקח אסא את כל הכסף והזהב הנותרים באוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית מלך (המלך) ויתנים ביד עבדיו וישלחם המלך אסא אל בן הדר בן טברמן בן חיזון מלך ארם השיש בדמשק לאמר ברית בני ובניך בין אבי ובין אביך תננה שלחתי לך שחר כסף זהב--ליך הפרה את בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי 20 וישמע בן הדר אל המלך אסא וישלח את שר המלחים אשר לו על ערי ישראל ויקח את עיון ואת דן ואת אבל בית מעכה ואת כל כנרות על כל ארץ נפתלי 21 ויהי כשמי בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישב בתרצה 22 והמלך אסא השמיע את כל יהודה אין נקי ויישאו את אבוי הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בס המלך אסא את גבע בנימן יאת המצפה 23 ויתר כל דברי

אשר החטיא את ישראל

16 ויהי דבר יהוה אל יהוא בן חנני על בעשא לאמר 2 יען אשר הרימותיך מן העפר ואתנק נגיד על עמי ישראל ותליך בדרך ירבעם ותחטא את עמי ישראל להכעיסני בחטאכם 3 הנני מבעיר אחורי בעשא ואחרי ביתה ונתתי את ביתה כבית ירבעם בן נבט 4 המת לב羞א בעיר יאכלו הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עופ השמים 5 ויתר דברי בעשא ואשר עשה ונבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי

הימים--למלךי ישראל⁶ וישכב בעשא עם אבתו למלךו והחזי אחורי עמרי²² ויזוק העם אשר אחורי עמרי את העם אשר אחורי תبني בן נינה וימת תبني וימליך עמרי²³ בשנות שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על ישראל שתים עשרה שנה בתרצה מלך ששה שנים²⁴ ויקן את ההר שמרון מאת שמר--בככרים כסוף ויבן את ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה על שם שמר ארני ההר שמרון ויעשה עמרי הרע בעני יהוה וירע מכל אשר לפניו²⁵ וילך בכל דרך ירכבעם בן נבט ובחטאיהם (וחטאיהם) אשר החטיא את ישראל להכושים את יהוה אלהי ישראל--בhabליהם²⁷ יותר דברי עמרי אשר עשה נבורתו אשר עשה הלאם כתובים על ספר דברי הימים--למלךי ישראל²⁸ וישכב עמרי עם אבתו ויקבר בשמרון ומלך אחאב בנו תחתיו וואהב בן עמרי מלך על ישראל בשנות שלשים וואהב בן עמרי על יהודת שמה לאסא מלך יהודה ומלך אחאב בן ושמנה שנה לאסא מלך יהודה ומלך אחאב בן כל אשר עשה הלאם כתובים על ספר דברי הימים--למלךי ישראל¹⁵ בשנות עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבת ימים בתרצה ויעש אחאב בן עמרי הרע בעני יהוה--מכל אשר לפניו²⁹ ויהי הנקל לכתו בחטאיהם ירכבעם בן נבט ויקח אשה את איזבל בת אתבעל מלך צידנים וילך ויעבד את הבעל וישתחוו לו³² ויקם מזבח לבعل בית הבעל אשר בנה בשמרון³³ ויעש אחאב את האשרה וויסוף אחאב לעשות להכושים את יהוה אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו³⁴ ביוםיו מבתוון ויצרו על תרצה¹⁸ ויהי כראות זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל ארמון בית המלך וישראל עליו את בית מלך באש וימת¹⁹ על חטאיהם אשר חטא לעשות הרע בעני יהוה--ללכת בדרך ירכבעם ובחטאיהם אשר עשה להחטיא את ישראל²⁰ יותר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלאם כתובים על ספר דברי הימים--למלךי ישראל²¹ אז יחלק העם

17 17 ויאמר אליו התשבי מחשבי גלעד אל אחאב כי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהוה השנים האלה טל ומטר--כי אם לפידי דברי² ויהידבר

יהוה אשר דבר ביד יהושע בן נון

מתגorder עמה הרעות להמויות את בנה ²¹ ויתמרד על הילד שלש פעמים ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב נא נפש הילד זהה על קרבו ²² ויישמע יהוה בקול אלהיו ותשב נפש הילד על קרבו ויהי יהוה בקול אלהיו את הילד וירדחו מן העלייה הביתה ²³ ויקח אלהיו את הילד וירדחו מן העלייה הביתה ויתנחו לאמו ויאמר אלהיו ראי חי בך ²⁴ ותאמר האשא אל אלהיו עתה זה ידעת כי איש אלהים אתה ודבר יהוה בפי אמת

18 ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל אלהיו בשנה השלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני הארץ ² וילך אלהיו להראות אל אחאב והרعب חזק בשמרון ³ ויקרא אחאב אל עבדיו אשר על הבית ועבדיו היה רוא את יהוה-מן ⁴ ויהי בהכרית איזבל את נביי יהוה ויקח עבדיו מה נבאים ויחבאים חמשים איש במערה וככלם לחם ומים ⁵ ויאמר אחאב אל עבדיו לך באرض אל כל מעני המים ואל כל הנחלים אויל נמצא חצר ונחיה סוס וفرد ולוא נכricht מהבהמה ⁶ ויחלקו להם את הארץ לעבר בה אחאב הלך בדרך אחד לבדו ועבדיו הילך בדרך אחד לבדו ⁷ ויהי עבדיו בדרך ותנה אלהיו לקראו ויכrhoו ויפל על פניו ויאמר אתה זה אדני אלהיו ⁸ ויאמר לו אני לך אמר לאדריך הנה אלהיו ⁹ ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב-להמיטני ¹⁰ כי יהוה אלהיך אם יש לנו ומלכה אשר לא שלחה אדני שם לבקש ואמרו אין והשביע את המלוכה ואת הגנו כי לא ימצאה ¹¹ ועתה אתה אמר לך אמר לאדריך הנה אלהיו ¹² והיה אני אלק מאתק ורוח יהוה ישאך על אשר לא ארע ובאותו להגידי לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא את יהוה מנעריו ¹³ הלא הגן לאדני את אשר עשית בהרג

יהוה אליו לאמר לך מזה ופנית לך קדמה ונסתה בנחל כרית אשר על פני הירדן ⁴ והיה מהנה נחל תשחה ואת העربים צויתי לכלכלה שם ⁵ וילך ויעש בדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית אשר על פני הירדן ⁶ והערבים מבאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר בערב ומן הנחל ישחה ⁷ יהי מקץ ימים ויבש הנחל כי לא היה נשם בארץ ⁸ ויהי דבר יהוה אליו לאמר ⁹ קום לך צרפתה אשר לצדון וישבת שם הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכלה ¹⁰ ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר והנה שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אלהי ויאמר קחי נא לי מעט מים בכלי ואשתה ¹¹ ותלך לחתת ויקרא אלהי ויאמר לך נא לי פת לחם בידך ¹² ותאמר כי יהוה אלהיך אם יש לי מעוג כי אם מלא כף כמה בכם ומטע שמן בצפתה והנני מקששת שנים עצים ובאתו ושותיתה לי ולبني ואכלנהו ומנתנו ¹³ ויאמר אלהי אלהיו אל תיראי בא עשי בדרךך אך עשי לי שם ענה קטנה בראשנה והזאת לוי לך ולベン תעשי באחרונה ¹⁴ כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמה לא חכלת וצפתה השמן לא תחסר עד יום תתן (חת) יהוה נשם-על פני הארץ ¹⁵ ותלך וחשה בדבר אלהיו ותأكل הוודיא (הייא והווא) וביתה ימים ¹⁶ כד הקמה לא חכלת וצפתה השמן לא חסר-בדבר יהוה אשר דבר ביד אלהיו ¹⁷ ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשה בעלת הבית ויהי חליו חזק מאר עד אשר לא נותרה בו נשמה ¹⁸ ותאמר אל אלהיו מה לי לך איש האלים באתי אליו להזכיר את עוני ולהמיט את בני ¹⁹ ויאמר אלהי תני לי את בך ויקחיו מהיקה ויעלהו אל העליה אשר הוא ישב שם וישכבהו על מטהו ²⁰ ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי-ה גם על האלמנה אשר אני

איזבל את נבניאי יהוה ואחבה מנבניאי יהוה מאה איש
 חמשים חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים
 ויתנדדו כמשפטם בחרבות ובמרחחים--עד שפך דם
 עליהם ²⁹ ויהיו עבר הザרים ויתנגן עד לעלות
 המנהה ואין קול אין ענה ואין קשב ³⁰ ויאמר אליו
 כל העם נשׁו אליו ויגשו כל העם אליו וירפא את
 מזבח יהוה ההרים ³¹ ויקח אליו שתים שעשרה
 אבניים כמספר שבטי בני יעקב--אשר היה דבר
 יהוה אליו לאמור ישראל היה שמק ³² ויבנה את
 האבניים מזבח בשם יהוה ויישתعلا כבית סאותים
 זרע סביר למזבח ³³ ויעירך את העצים ויתנחת את
 הפר וישם על העצים ³⁴ ויאמר מלאו ארבעה כדים
 מים ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר שננו וישנו
 ויאמר שלשו וישראלו ³⁵ וילכו המים סביר למזבח
 ונם את התعلا מלא מים ³⁶ ויהיו בעלות המנהה
 וינש אליו הנבניא ויאמר יהוה אליו אברהם יצחק
 וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני
 עבדך ובדבריך (ובדברך) עשית את כל הדברים
 האלה ³⁷ ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כי אתה
 יהוה האלים ואתה הסבת את לבם אחרנית ³⁸
 ותפל אש יהוה ותאכל את העלה ואת העצים ואת
 האבניים ואת העפר ואת המים אשר בתعلا לחכה
 וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו--יהוה הוא
 האלים יהוה הוא האלים ⁴⁰ ויאמר אליו להם
 תפשו את נבניאי הבעל איש אל מלט מהם--ויתפשו
 וירדם אליו אל נחל קישון וישחטם שם ⁴¹ ויאמר
 אליו לאחאב עליה אכל ושתה כי קול המון הגשם
 ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואלך עלה אל ⁴²
 ראש הכרמל ויגהר ארצתה וישם פניו בין ברכו ⁴³
 ויאמר אל נערו עליה נא הבט דרך ים ויעל ויבט
 עננו ואין קויל ואין ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה
 ויאמר אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים ⁴⁴ ויהי
 בצל נדול כי אלהים הוא--כי שיח וכי שנג לו וכי
 שבשעתו ויאמר הנה עב קטנה כקף איש עלה מים

ויאמר עלה אמר אל אחאב אסר ורד ולא יעצרכה קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל--את מזבחתיך הרטו ואת נבייך הרגנו בחרב ואחר ani לבדי ויבקשו את נשוי לקחתה ¹⁵ ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה دمشق ובאת ומשתת את חזאל למלך--על ארם ¹⁶ ואת יהוא בן נמי תמשח למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחוללה תמשח לנביא תחתיך ¹⁷ וזה יהיה הנמלט מחרב חזאל--ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא ימיה אלישע ¹⁸ והשארתי בישראל שבעת אלפיים כל הברכים אשר לא כרדו לבעל וכל הפה אשר לא נשק לו ¹⁹ וילך שם וימצא את אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליו יהוא אליו וישליך אדרתו אליו ²⁰ ויעזב את הבקר וירץ אחרי אליו יהוא ואמר אשקה נא לאבי ולאמו ואלכה אחריך ויאמר לך שוב כי מה עשית לך ²¹ וישב מאחריו ויקח את צמד הבקר ויזבחתו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליו יהוא--וישרתתו

20 ובן חדד מלך ארם קבץ את כל חילו ושלשים ושנים מלך אותו וסוס ורכב ווועל ויצר על שמרון וילחם בה ² וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה ³ ויאמר לך אמר בן חדד כסוף זהבך לי והוא כדברך אדני המלך לך אני וכל אשר לי ⁵ וישבו המלאכים ויאמרו כי אמר בן חדד לא אמר כי שלחתו לך אמר כסוף זהבך ונשיך ובניך לי תנת ⁶ כי אם כת מהר אשלה את עבדך אליך וחפשו את ביתך ואת בתך עבדיך והיה כל מחמד עיניך ישימו בידם ולקחו ⁷ ויקרא מלך ישראל לכל זקניהם הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כי שלח והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליו ¹⁴ ויאמר

הגשם ⁴⁵ ויהי עד כה ועד כה והשימים התקדרו עבים ורוח ויהי נשם נדול וירכב אחאב וילך יורعالה ⁴⁶ ויד יהוה הייתה אל אליו יהוא יושב מתניו וירץ לפני אחאב עד באכה יורعالה

19 ויגד אחאב לאיזבל את כל אשר עשה אלהו ואת כל אשר הרגן את כל הנביים בחרב ² ותשלה איזבל מלאך אל אליו לה אמר מה יעשון אלהים וכח יוספון כי כת מהר אישים את נפשך נפש אחד מהם ³ וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באדר שבע אשר ליהודה וייחד את נعرو שם ⁴ והוא הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחד (אחד) וישאל את נפשו למות ויאמר רב עתיה יהוה קח נפשי כי לא טוב אנכי מאบทי ⁵ וישכב ויישן תחת רתם אחד והנה זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכל ⁶ ויבט וינה מרاستיו ענת רצפים וצפתת מים ויאכל ווישת וישב ויישכב ⁷ וישב מלאך יהוה שנית ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב מפרק הדרך ⁸ ויקם ויאכל ווישת וילך בכח האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלים חרב ⁹ ויבא שם אל המערה וילין שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לך מה לך פה אליו ¹⁰ ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבי בריתך בני ישראל--את מזבחתיך הרטו ואת נבייך הרגנו בחרב ואחר ani לבדי ויבקשו את נשוי לקחתה ¹¹ ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח נדולות וחוק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רعش לא ברעש יהוה ¹² ואחר הרعش אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה ¹³ ויהי כשמע אלהו וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליו ¹⁴ ויאמר

ויאמרו אליו כל הוקנים וכל העם אל תשמע ולא
 תאהבה ²⁹ ויאמר למלאכי בן הדר אמרו לאני המלך
 ושים פחות תחתיהם ²⁵ ואתה תמנה לך חיל כחיל
 הנפל מאוחר וסוס כסוס ורכב כרכב ונלחמה אותם
 במישור--אם לא נזוק מהם וישמע לכלם ויעש כן
²⁶ ויהיו לתשובה השנה ויפקד בן הדר את ארם
 ויעל אפקה למלחמה עם ישראל ²⁷ ובני ישראל
 התפרקדו וככללו וילכו לקראותם וייחנו בני ישראל
 גדרם כ שני חשי עזים ואדם מלאו את הארץ ²⁸ וינש
 והוא שתה הוא והמלכים בסככות ויאמר אל עבדיו
 איש האלים ויאמר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר
 יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא
 אלהי עמקים הוא--ונתתי את כל ההמון הנדול הזה
 אהאב מלך ישראל ויאמר כה יהוה הראית את
 כל ההמון הנדול הזה הנני נתנו בידך היום וידעת
 כי אני יהוה ²⁹ ויאמר אהאב במי ויאמר כה אמר
 יהוה בענרי שרי המדינות ויאמר מי יאסר המלחמה
 ויאמר אתה ³⁰ ויפקד את נעריו שרי המדינות והיו
 מأتים שנים ושלשים ואחריהם פקד את כל העם
 כל בני ישראל--שבועת אלפיים ¹⁶ ויצאו בצהרים
 על עשרים ושבעה אלף איש הנוטרים ובן הדר נס
 ויבא אל העיר חדר בחדר ³¹ ויאמרו אליו עבדיו
 הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי מלכי חסד
 הם נשימה נא שקים במנינו ותבלים בראשנו ונצא
 אל מלך ישראל--אולי יהיה את נפשך ³² ויחגרנו
 שקים במנינהם ותבלים בראשיהם ויבאו אל מלך
 ישראל ויאמרו עבדך בן הדר אמר תחוי נפש
 ואני העודנו כי אחי הוא ³³ וזהאנשים נגשו וימחרו
 ויחלטו הממן ויאמרו אחיך בן הדר ויאמר באו
 קחחו ויצא אליו בן הדר ויעלה על המרכבה ³⁴
 ויאמר אליו הערים אשר לקח אביכך איש
 ישראל ויך את הסוס ואת הרכב והכה בארם מכיה
 וחצות תשים לך בדמשק כאשר שם אביכם במרבורון
 ואני בברית אשליך ויכרת לו ברית וירושחהו ³⁵
 ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה--
 הכני נא וימאן האיש להכתו ³⁶ ויאמר לו יען אשר
 אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על כן חזקנו ממן
 ואולם נלחם אתם במישור--אם לא נזוק מהם ²⁴

וילך מאצלו וימצא בה הארץ ויכחו ³⁷ וימצא איש הספרים (ספרים) אל הוקנים ואל החרים אשר בעירו היישבים את נבות ⁹ ותכתב בספרים לאמר קראו צום והשיבו את נבות בראשatum ¹⁰ וחושבו שנים אנשים בני בליעל גנדו ויעדרו לאמר ברכת אליהם מלך ווזציאו וסקלהו ימתה ¹¹ ויישו אנשי עירו הוקנים ותחרים אשר היישבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל--כasher כתוב בספרים אשר שלחה אליהם ¹² קראו צום והשיבו את נבות בראשatum ¹³ ויבאו שני האנשים בני בליעל וישבו גנדו ויעדרו אנשים הבליעל את נבות גנד העם לאמר ברך נבות אליהם מלך ויצא מוחץ לעיר וסקלהו באבניהם ימתה ¹⁴ וישלחו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת ויהי כשמע איזבל כי סקל נבות ימת ותאמר איזבל אל אהב קום רשות כרם נבות היורעאלי אשרמן לחתך בכסף--כי אין נבות חיו כי מת ¹⁶ ויהי כשמע אהב כי מות נבות ויקם אהב לרדת אל כרם נבות היורעאלי--לראשתו ¹⁷ ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר ¹⁸ קום רדור לךראת אהב מלך ישראל--אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר ירד שם לראשתו ¹⁹ ודברת אליו לאמר כי מות יהוה הרצתה ונומ ירשת ודברת אליו לאמר כי אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות אמר יהוה במעני יהוה ²¹ הנה מביא לך רעה לעשות הרע ובמעני יהוה ²² נתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט וככיתה בעשא בן אחיה אל הкус אשר הкусה ותחתא את ישראל ²³ וגם לאיזבל--דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את איזבל בחיל ירושאל ²⁴ המת

וילך מאצלו וימצא בה הארץ ויכחו ³⁷ וימצא איש אחר ויאמר הכנין נא ויכחו האיש הכה וכפצע ³⁸ וילך הנביא ויעמד למלך על הדרכ ויתחפש באפר על עינוי ³⁹ וידי המלך עבר והוא עצק אל המלך ויאמר עברך יצא בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אליו איש ויאמר שמר את האיש הזה--אם הפקד יפקד והיתה נשך תחת נפשו או ככר כסף תשקל ⁴⁰ ויהי עברך עשה הנה והנה--והוא איננו ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה חרצת ⁴¹ וימחר--ויסר את האפר מעל (מעלי) עינוי ויכר אותו מלך ישראל כי מהונאים הוא ⁴² ויאמר אליו כי אמר יהוה עין שלחת את איש חרמי מיד--והיתה נשך תחת נפשו ועמך תחת עמו ⁴³ וילך מלך ישראל על ביתו סר זועף ויבא שמרונה

21 ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות היורעאלי אשר בירושאל--אצל היכל אהב מלך שמרון ² וידבר אהב אל נבות לאמר הנה לי את כרם ויהי לי לנן ירך כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב בענייך אתנה לך כסף מהירות זה ³ ויאמר נבות אל אהב תלילה לי מיהוה מטהתי את נחלת אבי לך ⁴ ויבא אהב אל ביתו סר זועף על הדבר אשר דבר אליו נבות היורעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת אבויי וישכב על מתחו ויסב את פניו ולא אכל לחם ⁵ ותבא אליו איזבל אשטו ותדבר אליו מה זה רוחך סרה ואינך אכל לחם ⁶ וידבר אליה כי אדרב אל נבות היורעאלי ויאמר לו הנה לי את כרם בכסף או אם חפץ אתה אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את כרמי ⁷ ותאמר אליו איזבל אשטו אתה עתה תעשה מלוכה על ישראל קום אכל לחם ייטב לך--אני אתן לך את כרם נבות היורעאלי ⁸

אמר יהוה באלה תננה את ארם עד כלתם ²² וכל הנבאים-נביאים כן לאמר עליה רמת גלעד והצלחה נתן יהוה ביד המלך ²³ והמלך אך אשר הילך לקרא מיכיחו דבר אליו לאמור תננה נא דברי הנבאים פה אחד טוב אל המלך יהו נא דבריך (דברך) בדבר אחד מהם-ודברת טוב ²⁴ ויאמר מיכיחו כי יהוה- כי את אשר יאמר יהוה אליו אותו אדרבר ²⁵ ויבואו אל המלך ויאמר המלך אליו מיכיחו תנצל אל רמת גלעד למלחמה אם נחדר ויאמר אליו עליה והצלחה נתן יהוה ביד המלך ²⁶ ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משבעיך אשר לא תדבר אליו רק אתה- בשם יהוה ²⁷ ויאמר ראיתי את כל ישראל נפצחים אל ההרים צצאן אשר אין להם רעה ויאמר יהוה לא ארנים לאלה ישבו איש לבתו בשלום ¹⁸ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלו אמרי תי אליך לוא יתגבע עלי טוב כי אם רע ²⁹ ויאמר לך שמע דבר יהוה ראיתי את יהוה ישב על כסאו וככל צבא השמיים עמד עליו מימינו ומשמאלו ²⁰ ויאמר יהוה מי יפתח את אהאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכח זה אמר בכח ²¹ ויצא הרוח ועמד לפני יהוה ויאמר אני אפתחנו ויאמר יהוה אלהי במה ²² ויאמר אצא והיית רוח שקר בפי כל נבאיו ויאמר חפתה ונומת תוכל-צא ועשה כן ²³ ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נבאיך אלהי יהוה דבר עלך רעה ²⁴ וכן נשדקיו בן כנענה ויכה את מיכיחו על הלחוי ויאמר אי זה עבר רוח יהוה מأتي לדבר אותך ²⁵ ויאמר מיכיחו הנך ראה ביום ההוא אשר תאחר בחרד להחבה ²⁶ ויאמר מלך ישראל קח את מיכיחו והשיבו אל Amen שר העיר ואל יוושן בן המלך ²⁷ ואמרת כה אמר המלך שמו את זה בית הכלא והאכלחו לחץ ומים לחץ עד באי בשלום ²⁸ ויאמר מיכיחו-

לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים ²⁵ רק לא היה כאחאב אשר התמכו לעשות הרע בעני יהוה--אשר הסתה אותו איזבל אשתו ²⁶ ויתבע מיד ללבת אחורי גללים--ככל אשר עשו האMRI אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ²⁷ וייה כי שמע אהאב את הדברים האלה ויקרע בנדיו וישם שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך את ²⁸ ויהי דבר יהוה אל אליו התשייל אמר הראית כי נכנע אהאב מלפני יען כי נכנע מפני לא אבי הרעה בימיו--בימי בנו אביה הרעה על ביתו **22** וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל ² ויהי בשנה השלישי וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל ³ ויאמר מלך ישראל אל עבריו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנתנו מחשים- מקחת אתה מיד מלך ארם ⁴ ויאמר אל יהושפט התליךathi למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמווני כמנוק בעמך בעמך כסוסי כסוסיך ⁵ ויאמר יהושפט אל מלך ישראל את נא כיום את דבר יהוה ⁶ ויקבץ מלך ישראל את הנבאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על רמת גלעד למלחמה אם אהדרל ויאמרו עליה ויתן ארני ביד המלך ⁷ ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו ⁸ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרש את יהוה מאתו ואני ימלחה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן ⁹ ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהרה מיכיחו בן מלחה ¹⁰ וממלך ישראל יהושפט מלך יהודה ישבים איש על כסאו מלבושים בגדרים בגדרן פתח שער שמרון וכל הנבאים-מתנבאים לפניהם ¹¹ ויעש לו צדקהה בן כנענה קרני ברזול ויאמר כה

נלחם הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--
למלך יהודה ⁴⁶ ויתר הקדרש אשר נשאר בימי אסא
אביו-בעיר מן הארץ ⁴⁷ ומלך אין באדום נצב מלך
⁴⁸ יהושפט עשר (עשה) אניות תרשיש ללבת אפרהה
לזהב-ולא הילך כי נשברה (נשברו) אניות בעזיזון
נבר ⁴⁹ אז אמר אחוזיה בן אחאב אל יהושפט ילכו
עבדי עם עבדיך באניות ולא אבה יהושפט ⁵⁰ וישכב
יהושפט עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד אביו
וימלך יהודם בנו תחתיו ⁵¹ אחוזיה בן אחאב מלך
על ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט
מלך יהודה ומלך על ישראל שנתיים ⁵² ויעש הרע
בעיני יהוה וילך בדרך אבי ובדרך אמו ובדרך
ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל ⁵³ ויעבד את
הבעל ווישתחווה לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל
כל אשר עשה אבי

אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה כי ויאמר
שמעו עמים כלם ²⁹ ויעל מלך ישראל יהושפט מלך
יהודה רמת גלעד ³⁰ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
התחשפ ונבא במלחמה אתה לבש בנדייך ויתחשפ
מלך ישראל ויבוא במלחמה ³¹ ומלך ארם צוה את
שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים לאמר לא תלחו את
את קטן ואת גדוול כי אם את מלך ישראל לbedo ³²
ויהיו כראות שרוי הרכב את יהושפט והמה אמרו אך
מלך ישראל הו ייסרו עליו להלחם ויוק יהושפט
³³ ויהיו כראות שרוי הרכב כי לא מלך ישראל הוא
וישבו מאחריו ³⁴ ואיש משך בקש תלו ויכה את
מלך ישראל בין הדקים ובין השרין ויאמר לרכבו
הפק ידק והוציאני מן המנהה--כי החליטו ³⁵ ותעללה
המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה
נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל חיק הרכב
³⁶ ויעבר הרנה במחנה כאה המשמש לאמר איש אל
עירו ואיש אל ארצו ³⁷ וימת המלך ויבוא שמרון
ויקברו את המלך בשמרון ³⁸ ווישטף את הרכב על
ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו והונות רחצוו--
cdrבר יהוה אשר דבר ³⁹ ויתר דברי אחאב וכל
אשר עשה וביתו השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה
הלוואם כתובים על ספר דברי הימים--למלך
ישראל ⁴⁰ וישכב אחאב עם אבתו ומלך אחוזיה
בנו תחתיו ⁴¹ ויהושפט בן אסא מלך על יהודה--
בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל ⁴² יהושפט בן
שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך
בירושלים ושם אמו עזובה בת שלחי ⁴³ וילך בכל
דרך אסא אבי--לא סדר ממננו לעשות היישר בעני
יהוה מד אך הבמות לא סרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בבמות ⁴⁴ וישלם יהושפט עם מלך ישראל
⁴⁵ יותר דברי יהושפט ונבורתו אשר עשה ואשר

מלכים ב

ויהחנן אליו וידבר אליו איש האלים תיקר נא נפשי
ונפש עברך אלה חמשים בעניך ¹⁴ הנה ירדה אש
מן השמים ותأكل את שני שרי החמשים הראשנים
ואת חמישיהם ועתה תיקר נפשי בעניך ¹⁵ וידבר
מלאך יהוה אל אליו רד אותו אל תירא מפני ויקם
וירד אותו אל המלך ¹⁶ וידבר אליו כה אמר יהוה
יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל זבוב אלה
עקרון-המבלין אין אליהם בישראל לדרש בדבריו
לכן המטה אשר עליית שם לא תרד ממנה-כיו מות
תמות ¹⁷ וימת דבר יהוה אשר דבר אליו ומלך
יהודים תחתיו בשנת שתים ליהורם בן יוחשפט מלך
יהודיה כי לא היה לו בן ¹⁸ יותר דבריו אחזיו אשר
עשה הלוא מהם כתובים על ספר דברי הימים--
למלך ישראל

2 ויהי בהעלות יהוה את אליו ית אליהם בסערה השמיים
וילך אליו ואלישע מן הגלgal ² ויאמר אליו אל
אלישע שב נפה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר
אלישע חי יהוה וחיה נפשך אם עזוב וירדו בית
אל ³ ויצאו בני הנביאים אשר בית אל אל אלישע
ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לkeh את אדניך
מעל ראשך ויאמר נם אני ידעת כי החש ⁴ ויאמר לו
אלתו אלישע שב נפה כי יהוה שלחני וריחו ויאמר
חי יהוה וחיה נפשך אם עזוב ויבאו וריחו ⁵ ויגשו
בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו
הידעת כי היום יהוה לkeh את אדניך מעל ראשך
ויאמר נם אני ידעת כי החש ⁶ ויאמר לו אליו שב
נאפה כי יהוה שלחני הירדן ויאמר חי יהוה וחיה
נפשך אם עזוב וילכו שניהם ⁷ וחמשים איש מבני
הנביאים הלוכו ועמדו מנגד מרוחק ושניהם עמדו
על הירדן ⁸ ויקח אליו את אדרתו ויגלם וכיה את
המים ויחציו הנה והנה ויעברו שניהם בחרכבה ⁹ ויהי

1 ויפשע מואכ בישראל אחריו מות אחאב ² וויפל
אחזיה بعد השבכה בעלייתו אשר בשמرون-ויחל
וישלח מלאכים ויאמר אליהם לכט דרכו בבעל זבוב
אלתו עקרון אם אחיה מחליל זה ³ ומלך יהוה דבר
אל אלה התשבי קוםعلاה לקראת מלאכי מלך
שמרון ודבר אליהם-המבלין אין אליהם בישראל
אתם הלבטים לדרש בבעל זבוב אלה עקרון ⁴ ולבן
כה אמר יהוה המטה אשר עליית שם לא תרד ממנה
כיו מות המטה וילך אליה ⁵ וישבו המלאכים אלה
ויאמר אליהם מה זה שבתם ⁶ ויאמרו אליו איש עלה
לקראתנו ויאמר לנו לכט שבו אל המלך אשר
שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלין אין
אליהם בישראל אתה שלח לדרש בבעל זבוב אלה
עקרון לכון המטה אשר עליית שם לא תרד ממנה-
כיו מות תמות ⁷ וידבר אליהם-מה משפט האיש
אשר עלה لكم וידבר אליכם את הדברים
האלה ⁸ ויאמרו אליו איש התשבי הו ⁹ וישלח אליו שר
במנינו ויאמר אלה אליהם המלך דבר רדה ¹⁰ ויענה
וידבר אליו איש האלים המלך דבר רדה ¹¹ ויענה
אלתו וידבר אל שר החמשים ואם איש אליהם
אני תרד אש מן השמים ותأكل את המשיך ¹² ווישב
وترד אש מן השמים ותأكل את המשיך ¹³ וידבר
וישלח אליו שר החמשים אחר-וחמשיו ויען וידבר
אלתו איש האלים כה אמר המלך מהרה רדה ¹⁴
ויען אלה וידבר אליהם אם איש האלים אני תרד
אשר מן השמים ותأكل את המשיך ¹⁵ ווישב
אליהם מן השמים ותأكل את המשיך ¹⁶ ויבא שר
וישלח שר החמשים שלשים-וחמשיו ויעל ויבא שר
החמשים השלישי ויכרע על ברכיו לנגד אליו

בעברם ואלייו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך
 בטרם אלך עמוק ויאמר אלישע ויהי נא פי שנים
 ברוחך אליו ¹⁰ ויאמר הקשית לשאול אם תראה את
 לך מאתק יהי לך כן ואם אין לך יהי וזה מה
 הלבטים הללו ודבר זהנה רכב אש וסוסי אש וופרדו
 בין שניהם ויעל אליו בסערה השמים ¹¹ ואליישע
 ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשו ולא
 ראה עוד ויהזק בבנדייו ויקרעם לשנים קרעם ¹²
 וירם את אדרת אלהו אשר נפלת מעליו וישב ויעמד
 על שפת הירדן ¹³ ויקח את אדרת אלהו אשר
 נפלת מעליו ויכח את המים ויאמר אלהי יהוה אלהי
 אלהו אף הוא ויכח את המים ויחציו הנה והנה ויעבר
 אליו ¹⁴ ויראהו בני הנביאים אשר ביריחו מנגד
 אלישע ¹⁵ ויראהו רוח אלהו על אלישע ויבאו לקראותו
 וישתחוו לו ארצה ¹⁶ ויאמרו אליו הנה נא יש את
 עבדיך חמשים אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את
 אדנייך--פָּנַנְשׂא רוח יהוה וישלחו באחד ההרים
 או באחת הגיאות (הニアות) ויאמר לא תשלהו ¹⁷
 ויפצרו בו עד בש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש
 ויבקשו שלשה ימים ולא מזאחו ¹⁸ וישבו אליו והוא
 יש ביריחו ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם אל
 תלכו ¹⁹ ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב
 העיר טוב כאשר אדני ראה והמים רעים והארץ
 משכלה ²⁰ ויאמר קחו לי צלחת חדשה ושינו שם
 מלח ויקחו אליו ²¹ ויצא אל מוצאת המים וישליך שם
 מלך ויאמר כה אמר יהוה רפהתי למים האלה--
 לא יהוה משם עוד מות ומשכלה ²² וירפו המים עד
 היום הזה כדבר אלישע אשר דבר ²³ ויעל משם
 בית אל והוא עלה בדרך ונעריהם קטנים יצאו מן
 העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עליה קרח ²⁴
 ובין אחדיו ויראם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שרים
 אליך ואמ אראך ²⁵ ועתה קחו לי ממן והיה לנו
 וילך משם אל הר הכרמל ושם שב שמרון

מלךים ב

המנן ותהי עלייך יד יהוה ¹⁶ ויאמר כה אמר יהוה
 עשה הנהל הזה גבים גבים ¹⁷ כי כה אמר יהוה
 לא תראו רוח ולא תראו נשמ ונהnal ההוא יملא
 מם ושתיותם איהם ומיניכם ובהת恭כם ¹⁸ ונקל זאת
 בעני יהוה ונתן את מוֹאָב בידיכם ¹⁹ והכיתם כל
 עיר מבצר וכל עיר מבוחר וכל עץ טוב תפילו
 וכל מעוני מים תסתמו וכל החקלה הטובה תכאו
 באבניהם ²⁰ ויהי בבקר כעלוות המנחה ותנה מים
 באים מדרך אדום ותמלא הארץ את המים ²¹ וככל
 מוֹאָב שמעו כי עללו המלכים להלחם בהם ויצעקו
 מכל חגרה ומעללה ויעמדו על הגבול ²² וישכימו
 בבקר והמשמש זרחה על המים ויראו מוֹאָב מננד את
 הימים ארדים כדם ²³ ויאמרו דם זה החרב נחרבו
 המלכים ויכו איש ישראל ויקמו ישראל ויכו את מוֹאָב
 ויבאו אל מתחה ישראל ויקמו ישראל ויכו את מוֹאָב
 וינסו מפניהם ויבו (^{ויכו}) בה והוכות את מוֹאָב ²⁵
 והערדים יהרסו וכל החקלה טובה ישליך איש אבנו
 ומלאוה וכל מעין מים יסתמו וכל עץ טוב יפילו עד
 השαιור אבניה בקירות חרסת ויסכו הקלעים ויכוחה ²⁶
 וירא מלך מוֹאָב כי חזק ממננו המלחמה ויקח אותו
 שבע מאות איש שלף חרב להבקיע אל מלך אדום--
 ויאמר למועד הזה כתעת חיה אתי (את) חבקת בן
 ולא יכולו ²⁷ ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו
 ויעלהו עליה על החמה והוא קצף גדול על ישראל
 ויסעו מעליו וישבו לארץ

4 ואהה אחת מנשי בני הגבאים צעה אל אלישע
 לאמר עבדך איש מות ואתה ידעת כי עבדך דינה
 ירא את יהוה והנשנה--בא לחתה את שני ילדי לו
 לעבדים ² ויאמר אליה אלישע מה עשה לך הנדר
 לי מה יש לכ (^{לך}) בבית ותאמר אין לשפחتك כל
 בית כי אם אסוק שמן ³ ויאמר לכ שאליך לך כלים
 מן החוץ מאות כל שכני (^{שכונך})--כלים רקיים אל

דבר אליה אלישע ¹⁸ ויגדל הילד והוא היום ויצא
 אל אביו אל הקצרים ¹⁹ ויאמר אל אביו ראש רישי
 ויאמר אל הנער שאהו אל אמו ²⁰ וישאהו--ויביאו
 אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת ²¹ ותעל
 ותשכבהו על מטה איש האלים וחסnder בערו ותצא
²² ותקרה אל אישת והתאמր שלחה נא ל' אחר מן
 הנערדים ואחת האתנות וארכוצה עד איש האלים

ואשובה ²³ ויאמר מודוע אתי (את) הילכתו (הילכת)
 אליו הום- לא חדש ולא שבת ותאמר שלום ²⁴
 ותחבש האתון ותאמר אל נערכה נהג ולך אל תעצר
 לי לרכיב כי אם אמרתוי לך ²⁵ ותולך ותבא אל איש
 האלוהים- אל הדר הכרמל ויהי כראות איש האלוהים
 אתה מננד ויאמר אל ניחוי נערו הנה השונמיה הללו ²⁶
 עתה רוץ נא לך ראה והאמר לה השלום לך השלום
 לאייש השלום לילד ותאמר שלום ²⁷ ותבא אל איש
 האלוהים אל הדר ותחזק ברגלו יונש ניחוי להדפה
 ויאמר איש האלוהים הרפה לה כי נפשה מרעה לה
 יהוה העלים ממוני ולא הגיד לך ²⁸ ותאמר השאלה
 יהוה

5 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש נдол לפני
 אדרנו ונשא פנים- כי בו נתן יהוה תשועה לארם
 והאיש היה גיבור חיל- מצרע ² וארם יצאו גדורדים
 וישבו מארץ ישראל נערכה קטנה ותהי לפני אשת
 נעמן ³ ותאמר אל גברתה אחלי אדרני לפני הנביא
 אשר בשמרון אז יאפק אותו מצערתו ⁴ ויבא וניד
 לאדרנו לאמור כואת וכואת דברה הנערה אשר
 מארץ ישראל ⁵ ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה
 ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככריו⁶
 כסף וששת אלפיים זהב ועשר חליפות בנדים ⁶ ויבא
 הספר אל מלך ישראל לאמור ועתה כבוא הספר
 זהה אליו הנה שלחתך אליו את נעמן עברדי ואספהו
 מצערתו ⁷ ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע
 בנדייו ויאמר האלוהים אני להמית ולהחותה כי זהה
 שלח אליו לאסף איש מצערתו כי אך דעו נא וראוי
 מהאננה הוא לאי ⁸ ויהי כשמע אליו ש איש האלוהים
 כי קרע מלך ישראל את בנדייו וישלח אל המליך
 לאמר למה קרעת בנדייך יבא נא אליו- וידע כי יש
 נבייא בישראל ⁹ ויבא נעמן בסוטו וברכבו ויעמד
 פתח הבית לאלישע ¹⁰ וישלח אליו אלישע מלאך

בן מאת אדרני הלא אמרתוי לא תשלחה אתי ²⁹ ויאמר
 לניחוי חגר מתניך וקח משענתך בידך ולך כי תמצא
 איש לא תברכנו וכי יברך איש לא תעננו ושםת
 משענתך על פני הנער ³⁰ ותאמר אם הנער חי יהוה
 וחוי נפשך אם אעזובך ויקם וילך אחריה ³¹ וניחוי עבר
 לפניהם וישם את המשענת על פני הנער ואין קול
 ואין קשב וישב לך ראהו וניד לו לאמר לא הקין
 הנער ³² ויבא אליו השיטה והנה הנער מת משכב
 על מטהו ³³ ויבא ויסגר הדלת بعد שניים ויתפלל
 אל יהוה ³⁴ ויעל וישב על הילד וישם פיו על פי
 עיניו וכפיו על כפו ויגהר עליו ויחם בשער
 הילד ³⁵ וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל
 ויגהר עליו ויזורר הנער עד שבע פעמים ויפקה
 הנער את עיניו ³⁶ ויקרא אל ניחוי ויאמר קרא אל
 השניות הזאת ויקרא והתבא אליו ויאמר שאי בנק
 ותבא ותפלל על רגלו ותשתחוו ארצה והשא את
 בנה ותצא ³⁸ ואלישע שב הגללה והרעל בארץ
 ובני הנבאים ישבים לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר
 הנדולה ובשל נזיד לבני הנבאים ³⁹ ויצא אחד
 אל השרה ללקט ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו

לאמור הлок ורחצת שבע פעמים בירדן ויישב בשרך
 לך ותשר ²⁴ וויקנף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי
 אליו יצא יצוא ועמד וקרא בשם יהוה אלהיו והניף
 ידו אל המקום ואסף המצרע ²⁵ וזה לא טוב אבנה
 (אמנה) ופרפר נחרות دمشق מכל מימי ישראל--
 הלא ארוחם בהם וטהרתי יופן וילך בחמה ²⁶ ויגשו
 עבדיו יודברו אליו ויאמרו אבי דבר גדר הנביא
 דבר אלק הלוא תעשה אף כי אמר אלק רחץ
 ותשר ²⁷ ויריד ויטבל בירדן שבע פעמים בדבר
 מלפני מצרע כשלג

6 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום
 אשר אנחנו ישבים שם לפניו--צער ממנו ² נלכה נא
 עד הירדן ונקחה שם איש קורה אחת ונעשה לנו
 שם מקום לשבת שם ויאמר לו ³ ז' ואמר האחד הואל
 נא ולך את עבדיך ויאמר אני אלך ⁴ ז' ולך אתם ויבאו
 הירדן וגוזרו העצים ⁵ ויהי האחד מפיל הקורה
 ואת הברזול נפל אל המים ויצעק ויאמר אהה אדני
 והוא שאל ⁶ ויאמר איש האלים أنها נפל ויראהו
 את המקום ויקצב עץ וישליך שם ויצף הברזול ⁷
 ויאמר הרם לך וישלח ידו ויקחיו ⁸ ומולך ארם היה
 נלחם בישראל ויעזץ אל עבדיו לאמր אל מקום
 פלני אלמנתי תנתני ⁹ וישלח איש האלים אל מלך
 ישראל לאמור השמר מעבר המקום הזה כי שם ארם
 נחתים ¹⁰ וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר
 לו איש האלים והזהירה--ונשמר שם לאחת ולא
 שתים ¹¹ ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא
 אל עבדיו ויאמר אליהם הלוא תנידנו לי מי משלנו
 אל מלך ישראל ¹² ויאמר אחד מעבדיו לוא אדני
 המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל ינד למלך
 ישראל את הדברים אשר תדבר בחדר משכבה
 וגדרים ¹³ ויאמר לו וראו איך הוא ואשלה ואקחתו ויגד
 לו לאמר הנה ברתנן ¹⁴ וישלח שם סוסים ורכב

ויתן אל שני נעריו וישאו לפניו ²⁴ ויבא אל העפל
 ויקח מידם ויפקד בביתו ווישלח את האנשים וילכו
 25 והוא בא ועמד אל אדני ויאמר אליו אלישע
 מאן (מאין) נחי ויאמר לא הלא עבדך אתה ואני
 26 ויאמר אליו לא לבי הלא כאשר הפך איש מעלה
 מרכבתו לקראתק העת לחתת את הכסף ולקחת
 בגדים וויתים וכרכומים וצאן ובקר ועבדים ושפחות
 27 וצערת נעמן תרבך לך ובזרעך לעולם ויצא
 איש האלים ויישב בשרו כבשר נער קטן--ויתה
 15 וישב אל איש האלים הוא וכל מהנתהו ויבא
 ועמד לפניו ויאמר הנה נא ידעת כי אין אלהים
 בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה
 מאת עבדך ¹⁶ ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו
 אם אכח ויפצר בו לחתת וימאן ¹⁷ ויאמר נעמן ולא
 ניתן נא לעבדך צמד פרדים אדמה כי לוא
 יעשה עוד עבדך עליה זובח לאלהים אחרים--כי
 אם ליהוה ¹⁸ לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך--ככiao
 אדני בית רמן להשתחות שם והוא נשען על ידי
 והשתחותי בית רמן בהשתחותי בית רמן יסלח נא
 יהוה לעבדך לדבר הזה ¹⁹ ויאמר לנו לך לשлом
 וילך מאתו כברת הארץ ²⁰ ויאמר ניחנו נער אלישע
 איש האלים הנה חשק אדני את נעמן הארמי הזה
 מקהת מידיו את אשר הביא חי יהוה כי אם רצתי
 אחריו ולקחתי מאתו מאומה ²¹ וירידך ניחוי אחריו
 נעמן ויראה נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה
 לקראותו ויאמר השלם ²² ויאמר שלום אדני שלחני
 לאמור הנה עתה זה בא או אליו שני נערים מהר אפרים
 מבני הנביאים תננה נא להם ככר כסף ושתי חליפות
 בנדרים ²³ ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפרץ בו
 ויצר ככרים כסף בשני חרטמים ושתי חליפות בנדרים

בנדיו והוא עבר על החמה וירא העם והנה השק
על בשרו מבית³¹ ויאמר כה יעשה לי אללים וכלה
ויסוף אם יעמוד ראש אלישע בן שפט עליו--חיום
ואלישע ישב בבתו וזקנים ישבים אותו וישלח
איש מלפניו בטרם יבא המלך אליו והוא אמר אל
זקנים הראים כי שלח בון המrotch הזה להסיד
את ראשי ראו כבא המלך סנוו הדלת ולחצתם
אתו בדלת הלוּ קול רגלי אדני אחריו³² ערדנו
מדבר עם והנה המלך ירד אליו ויאמר הנה זאת
הרעה מאת יהוה--מה אוחיל ליהוה עוד

7 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה
כעת מחר סאה סלה ב שקל וסאותם שערים ב שקל--
בשער שמרון² וויען השלישי אשר למלך נשען על
ידו את איש האלים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות
בשמי יהוה הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך
ומשם לא תאכל³ וארבעה אנשים היו מצרעים פתח
השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישבים בה
עד מתרנו⁴ אם אמרנו נבוא העיר והרعب בעיר ומתרנו
שם ואם ישבנו בה ומתרנו ועדת לנו ונפלת אל מחנה
ארם--אם יחינו נחיה ואם ימתנו ומתרנו⁵ ויקמו בנשף
לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה
אין שם איש⁶ ואדני השמייע את מחנה ארם קול רכב
קול סוס--קול חיל נדרול ויאמרו איש אל אחיו הנה
שכר עליינו מלך ישראל את מלכי החתים ואת מלכי
מצרים--לבוא עליינו⁷ ויקומו וינסו בנשף וייעבו את
אדיליהם ואת סוטיהם ואת חמורייהם חמתנה כאשר
הייא וינסו אל נפשם⁸ ויבאו המצרים האלה עד
קצתה המחתה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישטו ויאשו
שם כסף וזהב ובנדים וילכו ויטמן וישבו ויבאו
אל אהל אחר ויאשו שם וילכו ויטמן⁹ ויאמרו
איש אל רעהו לא כן אנחנו עושים היום הזה יום

וחיל כבד ויבאוليلו ויקפו על העיר¹⁵ וישכם
משרת איש האלים לקום ויצא והנה חיל סובב
את העיר וסוס ורכב ויאמר נערו אליו אלה אדני
איכח נשעה¹⁶ ויאמר אל תורא כי רבים אשר אתה
מאשר אותם¹⁷ ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקה
נא את עניינו ויראה ויפקה יהוה את עני הנער וירא
וינהה הדר מלא סוסים ורכב אש סביבת אלישע¹⁸
וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר לך נא
את הגויי הזה בסנורים ויכם בסנורים בדבר אלישע
ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר--

לכו אחריו ואליכה אתם אל האיש אשר תבקשו¹⁹
וילך אותם שמרונה²⁰ ויהיו כבאים שמרון ויאמר
אלישע יהוה פקה את עני אלה ויראו ויפקה יהוה
את ענייהם ויראו והנה בתוך שמרון²¹ ויאמר מלך
ישראל אל אלישע כראתו אתםachaachaabi²²
ויאמר לא תכה האש שביט בחורב ובקשתק אתה
כמה שים לחם ומים לפניהם ויאכלו ווישטו וילכו אל
אדניהם²³ ויכרה להם קרחה נדולה ויאכלו ווישטו
וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדרדי ארם
לbove בארץ ישראל²⁴ ויהי אחריו כן ויקבץ בן הדר
מלך ארם את כל מהנתנו וויעל ויצר על שמרון²⁵
והיו רעב נדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות
ראש חמור בשמנים כסף ורבע הקב חרי (רב) יונים
בחמשה כסף²⁶ ויהי מלך ישראל עבר על החמה
ואשה צעקה אליו לאמר הוושעה אדני המלך²⁷
ויאמר אל וושעך יהוה מאי אושיעך המן הגנן או מן
היקב²⁸ ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה
זהות אמרה אליו תני את בנק ונאכלנו היום ואת בני
נאכל מהר²⁹ ונבשל את בני ונאכלנו ותחבא את בנה
ביום الآخر תני את בנק ונאכלנו ותחבא את בנה
ויהי כשמי המלך את דברי האשה ויקרע את

בשירה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד אור הבקר
 ומצאנו עון ועתה לנו נבאה ונגידה בית המלך
 10 ויבאו ויקראו אל שער העיר וינידו להם לאמר
 באנן אל מחנה ארם ותנה אין שם איש וקול אדם
 כי אם הסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר
 המה עז ויקרא השעריהם וינידו בית המלך פנימה
 12 ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגידה נא
 לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו
 ויצאו מן המחנה להחבה בהשדה (בשדה) לאמר
 כי יצאו מן העיר ונתפשים חיים ואל העיר נבא 13
 ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמישה מן הסוסים
 הנשארים אשר נשארו בה הגם ככל ההמון (המוני)
 ישראל אשר נשארו בה הגם ככל המוני ישראל אשר
 תמו ונשלחה ונראה 14 ויקחו שני רכב סוסים וישלח
 המלך אחריו מחנה ארם לאמר---לכו וראו 15 וילכו
 אחירותם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בנדים
 וכליים אשר השליכו ארם בהחפוזם (בחפוזם) וישבו
 המלאכים וינדו למלך 16 ויצא העם---ויבזו את מחנה
 ארם ויהי סאה סלת בשקל וסאותם שערים בשקל-
 כדבר יeho 17 והמלך הפקד את השלישי אשר
 נשען על ידו על השער וירמסהו העם בשער וימת
 כאשר דבר איש האלים אשר דבר ברדת המלך
 אליו 18 ויהי דבר איש האלים אל המלך לאמר
 סאותם שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת
 מהר בשער שמרון 19 ויען השלישי את איש האלים
 ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשמי יהוה כדבר
 זה ויאמר הנה ראה בעיןיך ומשם לא תאכל 20
 יהו לו כן וירמסו אותו העם בשער וימת

8 ואלישע דבר אל האשא אשר היהת את בנה
 לאמיר קומי ולכי אחי (את) וביתך ונורי באשר
 תנורי כי קרא יהוה לרעב ונגמ בא אל הארץ שבע

לו מה אמר לך אלישע ויבא אל אדני ויאמר
 25 ויהי ממחורת ויקח המכבר ויטבל במים ויפרש
 על פניו וימת וימלך חזהאל תחתיו 26 ובשנת חמיש

שנים 2 ותקם האשא ותעש דבר איש האלים ותלך
 היא וביתה ותגר בארץ פלשטים שבע שנים 3 ויהי
 מקופה שבע שנים ותשב האשא מארץ פלשטים ותצא
 לצעק אל המלך אל ביתה ואל שדה 4 ווחמלך מדבר
 אל גחוי נער איש האלים לאמר ספרה נא לי את כל
 הנדרות אשר עשה אלישע 5 ויהי הוא מספן לממלך
 את אשר היהת את המטה והנה האשא אשר היהת את
 בנה צעקת אל המלך על ביתה ועל שרה ויאמר
 נחוי אדני המלך---זאת האשא וזה בנה אשר היהת
 אלישע 6 ושאל המלך לאשה ותספר לו ויתן לה
 המלך סריס אחד לאמר השיב את כל אשר לה ואת
 כל תבואה השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה 7
 ויבא אלישע דמשק ובן הדר מלך ארם חלה וייד לו
 לאמר בא איש האלים עד הנה 8 ויאמר המלך אל
 חזהאל קח בידך מנהה ולך לקראת איש האלים
 ודרשת את יהוה מאותו לאמר האחיה מהלי זה
 9 וילך חזאל לקראותו ויקח מנהה בידו וכל טוב
 دمشق משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר
 בנק בן הדר מלך ארם שלתני אליו לאמר האחיה
 מהלי זה 10 ויאמר אליו אלישע לך אמר לא (לו)
 היהת תהיה והראני יהוה כי מות ימותתו וויעמד את
 פניו ושם עד בש ויבך איש האלים 11 ויאמר חזאל
 מדורע אדני בכח ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה
 לבני ישראל רעה מבצרים תשלח באש ובחרידם
 בחרב תחרב ועליהם תרטש והרתויהם תבקע 12
 ויאמר חזהאל---כי מה עבדך הכלבי כי יעשה הדבר
 הנדרול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתה מלך
 על ארם 14 וילך מאה אלישע ויבא אל אדני ויאמר

לירום בן אחאב מלך ישראל ויוהשפט מלך יהודה-
 מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה ¹⁷ בן שלשים
 ושנים שנה היה במלכו ושםנה שנה (שנים) מלך
 בירושלים ¹⁸ וילך בדרך מלבי ישראל כאשר עשו
 בית אחאב-כי בת אחאב הייתה לו לאשה ויעש הרע
 בעני יהוה ¹⁹ ולו לא אבה יהוה להשחתה את יהודה
 למען דוד עבדו כאשר אמר לו לחת לו ניד לבני-
 כל הימים ²⁰ ביוםיו פשע אדום מתחת יד יהודה
 וימלכו עליהם מלך ²¹ וייעבר יורם צעריה וכל
 את בית אחאב ארניך ונקמתי דמי עבדי הנכיאים
 ודמי כל עבדי יהוה-מיד איזבל ⁸ ואבד כל בית
 אחאב והכרתוי לאחאב משתין בקירות ועצור ועזוב
 בישראל ⁹ ונחתה את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט
 וכביה בעשא בן אחיה ¹⁰ ואת איזבל יאללו הכלבים
 בחלק יזרעאל-ואין כבר ויפתח הדלת וינס בו יהוא
 יצא אל עבדי ארנינו ויאמר לו השלום מדוע בא
 המשגע הזה אליו ויאמר אלהם אתם ידעתם את
 האיש ואת שיחו ¹² ויאמרו שקר הגנד נא לנו ויאמר
 צואת וכיואת אמר אללי לאמר כה אמר יהוה משתחיך
 למלך אל ישראל ¹³ וימחרו ויקחו איש בנדנו וישימו
 תחתיו אל נרם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך
 יהוא ¹⁴ ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמי-אל יורם
 יורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל ישראל מפני
 חזאל מלך ארם ¹⁵ ויישב יהורם המלך להתרפא
 בירושלים מן המכמים אשר יכה ארמנים בהלחמו
 את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש נפשכם-אל
 יצא פליט מן העיר ללכת לניד (להגיד) בירושual
 יורם אחאב יהוא וילך ירושאללה כי יורם שכב שמה
 ואחיה מלך יהודה ירד לראות את יורם ¹⁷ והצפה
 עמד על המגדל בירושual וירא את שפעת יהוא
 בכאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יהורם קח רכב
 ושלח לקריםם-ויאמר השלום ¹⁸ וילך רכב הסוס

9 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנכיאים
 ויאמר לו חנוך מתניך וכח פך השמן זה בידך ולך
 רמת גלעד ² ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט
 בן נמי ובאת ותקמו מתוך אחיו והביאת אותו

הוא וילך עלייהם מלך ²¹ וייעבר יורם צעריה וכל
 הרכב עמו ויהו הוא קם לילה ויכה את אדום הסביב
 אליו ואת שרוי הרכב וינס העם לאלהיו ²² ויפשע
 אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה
 בעת ההיא ²³ יותר דברי יורם וכל אשר עשה הלא
 הם כתובים על ספר דברי הימים-למלך יהודה ²⁴
 וישכב יורם עם אחיו ויקבר עם אחיו בעיר דוד
 וימליך אחיהו בנו תחתיו ²⁵ בשנת שתים עשרה שנה
 לירום בן אחאב מלך ישראל מלך אחיהו בן יהורם
 מלך יהודה ²⁶ בן עשרים ושנים שנה אחיהו במלכו
 ושנה אחת מלך בירושלים ושם אמו עתליהו בת
 עמרי מלך ישראל ²⁷ וילך בדרך בית אחאב וייעש
 הרע בעני יהוה כביה אחאב כי חתן בית אחאב
 הוא ²⁸ וילך את יורם בן אחאב למלחמה עם חזאל
 מלך ארם-ברמת גלעד ויכו ארמנים את יורם ²⁹
 וישב יורם המלך להתרפא בירושלים מן המכמים
 אשר יכהו ארמנים ברמה בהלחמו את חזאל מלך
 ארם ואחיהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את
 יורם בן אחאב בירושual-כי חלה הוא

לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא וירמסנה ³⁴ ויבא ויאכל ויישת ויאמר פקדו נא את האורה הוזת ובקרות--כִי בַת מֶלֶךְ הוּא ³⁵ וילכו לקבלה ולא מצאו בה כי אם הגנולת והרגלים-- וכפות הידים ³⁶ וישבו יונידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליו התשבי לאמר בחליך יורעאל יאכלו הכלבים אתبشر איזבל ³⁷ והיות (והיותה) נבלת איזבל כרמן על פני השדה--

בחלק יורעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל

10 ולאחאב שבעים בנים בשמרון וכתב יהוא ספרים וישלח שמרון אל שריו יורעאל הוקנים ואל האמנים אהאב לאמר ² ועתה כבא הספר הזה אליכם ואתכם בני ארניכם ואתכם הרכוב והסוסים ועיר מבצר והנסק ³ וראיתם הטוב והויש מבני ארניכם ושמתם על כסא אביו ותלחמו על בית ארניכם ⁴ ויראו מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו ⁵ וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והוקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבריך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נשעה לא מלך איש הטוב בעיניך עשה ⁶ וכתב אליהם ספר שניות לאמר אם לי אתם ולכליהם שמעים קחו את ראשי אנשי בני ארניכם ובאו אליו כתה מהר יורעאה ובני המלך שביעים איש את גדרי העיר מגדלים אותם ⁷ ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך ושחטו שביעים איש וישימו את ראשיהם בדורדים וישלחו אליו יורעאה ⁸ ויבא המלך יונד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שמו אתם שני צברים פתח השער--עד הבקר ⁹ ויהי בברק ויצא וייעמד ויאמר אל כל העם צדקים אתם הנה אני קשרתי על אדרני ואחרנהו ומוי הכה את כל אלה ¹⁰ דעו אפוא כי לא יפל מדבר יהוה ארצתה אשר דבר יהוה על בית אהאב ויוהה עשה--את

מה לך ולשלום סב אל אחריו יונד הצפה לאמר בא המלך עד הם ולא שב ¹⁹ וישלח רכב סוס שני ויבא אליהם ויאמר כה אמר המלך שלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחריו ²⁰ ויגר הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והמנחה כמנחה יהוא בן נמשי-- כי בשגעון ינהג ²¹ ויאמר יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך ישראל ואחיו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא וימצאו בחלוקת נבות היורעאלי ²² ויהיו כראות יהורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלם--עד גנוו איזבל אמר וכשפייה הרבבים ²³ ויהפוך יהורם ידיו וינס ויאמר אל אהוזיה מרמה אהוזיה ²⁴ ויהוא מלא ידו בקש ויך את יהורם בין זרועיו ויצא החצי מלבו ויכרע ברכבו ²⁵ ויאמר אל בדרכ שלשה שא השלכו בחלוקת שדה נבות היורעאלי כי זכר אני ואתה את רכבים צמדים אחורי אהאב אביו ויהודה נשא עליו את המשא הזה ²⁶ אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אם נאם יהוה ושלמתי לך בחלוקת זו זאת נאם יהוה ועתה שא השלכו בחלוקת--cdrבר יהוה ²⁷ ואחוזיה מלך יהודה ראה וינס דרך בית הגן וירדף אחורי יהוא ויאמר גם אותו הכהו אל המרכיבה במעלה גור אשר את יבלעם וינס מנדו וימת שם ²⁸ וירכבו אותו עבדיו ירושמה ויקברו אותו בקברתו עם אביוו בעיר דוד ובשנת עשרה שנה לירום בן אהאב מלך ²⁹ ואחוזיה על יהודה ³⁰ ויבוא יהוא יורעאה ואיזבל שמעה ותשם בפוך עיניה ותיטב את ראשיה ותשקי בעד החלון ³¹ ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הרן ארנינו ³² וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי ישקופו אלו שנים שלשה סריסים ³³ ויאמר שמתהו (שמטווה) וישמטווה וי מדמה אל הקיר ואל הסוסים

אשר דבר ביד עבדו אליו זו ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב בירעאל וכל גדריו ומידעיו אל יצא ויכום לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים וכחינו--עד בלתי השair לו שריד ²¹ ויקם ויבא וילך שמרון--הוא בית עקד הרים בדרך ²² ויהוא מצא את אחוי אחיזיו מלך יהודה ויאמר מי אתם את בית הבעל ווישפטו ²³ וויתצאו את מצבת הבעל וויתצאו את בית הבעל ווישממו למחראות (למושאות) עד היום ²⁴ וישמד יהוא את הבעל מישראל ²⁵ רק חטא ירבעם בן נבט אשר החטא את ישראל--לא סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בית אל ואשר בדן ²⁶ ויאמר יהוא אל יהוא יعن אשר השיבת לעשות השair איש מהם ²⁷ וילך משם וימצא את יהונדב בן רכב לקראתו ויברכתו ויאמר אליו הייש את לבךisher כאשר לבבי עם לבך ויאמר יהונדב יש ויש תנה את ירך ויתן ידו ויעלהו אליו אל המרכבה ²⁸ ויאמר לך אתי וראה בקנאי לי יהוה וירכבו אותו ברכבו ²⁹ ויבא שמרון וירק את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמדתו--בדבר יהוה אשר דבר אל אליו ³⁰ ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אלהם אהאב עבר את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבהה ³¹ ועתה כל נבאיי הבעל כל עבדיו וכל כהני קראו אליו איש אל יפקד כי זבח נדול לי לבעל--כל אשר יפרק לא יהיה והוא עשה בעקבה למען האביר את עברדי הבעל ³² ויאמר יהוא קדרשו עצרה לבעל-- ויקראו ³³ ווישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל ומילא בית הבעל פה לפה ³⁴ ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם המלבוש ³⁵ ויבא יהוא ויהונדב בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה עמכם מעבדי יהוה--כי אם עבדי הבעל לבדם ³⁶ ויבאו לעשות זבחים וועלות והוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר איש אשר ימלט מן האנשים אשר אני מביא על ידים נפשו תחת נפשו ³⁷ ויהי ככלתו לעשות

11 ועתליה אם אחיזיו וראתה (ראתה) כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה ² ותקה יהושבע בת המלך יורם אחות אחיזיו את יואסן בן אחיזיה ותגניב אותו מותוך בני המלך הממותתים (המומתים)--אתו ואת מניקתו בחדר הממותות ויסתרו אותו מפני עתליהו ולא הומת ³ ויהי אתה בית יהוה מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ ⁴ ובשנה השביעית שלח יהודע ויקח את שרי הממותות (הממות) לכרי ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוה

ויכרת להם ברית וישבעו אתם בבית יהוה ¹⁹ ויקח את שריה המאות ואת הכהני ואת הרצחים ואת כל עם הארץ וירדו את המלך מבית יהוה ויבאו דרך שער הרצחים בית המלך ²⁰ וישמח כל עם הארץ והעיר שקתה בסא המלכים ²⁰ וישמח כל עם הארץ והעיר שקתה ואת עתליהו המתו בחרב בית מלך (²¹ המלך) ²¹ בן

שבע שנים יהואש במלךו

12 בשנת שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלים שם אמר צביה מבאר שבע ² ריעש יהואש היישר בעני יהוה כל ימיו אשר הורה והודיע הכהן ³ רק הbanot לא סרו עוד העם מזבחים ומתקרים בבמות ⁴ ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר--איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה ⁵ יקחו להם הכהנים איש מאת מכרו והם יחוקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק ⁶ ויהי בשנת עשרים ושלש שנה--מלך יהואש לא חזק הכהנים את בדק הבית ⁷ ויקרא המלך יהואש ליהודיע הכהן ולכתנים ויאמר אלהם מודיע אינכם מחזקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאות מכריכם כי לבודק הבית תננהו ⁸ ויאתו הכהנים לבתי קחת כסף מאות העם ולבתי חזק את בדק הבית ⁹ ויקח יהודיע הכהן ארון אחד ויקבחר בדרתו ויתן אותו אצל המזבח בימין (מיימן) בבאו איש בית יהוה ונתנו שם הכהנים שמורי הספה את כל הכסף המובא בית יהוה ¹⁰ ויהי כראותם כי רב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הנדול יוצרו וימנו את הכסף הנמצא בית יהוה ובונטו את הכסף המתכו על יד (ידי) עשי המלאכה הפקדים (המפקדים) בית יהוה וויצו ihnen להרשי העץ ולבנים העשויים בית יהוה ¹¹ ולבנרים ולהצבה האבן ולקנות עצים ואבני מהצב לחזק את בדק בית יהוה ולכל

אתם את בן המלך ¹² ויצום לאמר זה הדבר אשר תשעון השלשית מכם באוי השבת ושמרי משמרת בית המלך ¹³ והשלשית בשער סור והשלשית בשער אחר הרצחים ושמרתם את משמרת הבית מסח ¹⁴ ושתי הידות בכם כל יצאי השבת ושמרו את משמרת בית יהוה אל המלך ¹⁵ והקפתם על המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל השדרות יומת והוא את המלך בזאתו ובבאו ¹⁶ ויעשו שריה המאות (המאות) ככל אשר צוה יהודיע הכהן ויקחו איש את אנשיו באוי השבת עם יצאי השבת ויבאו אל יהודיע הכהן ¹⁷ ויתן הכהן לשרי המאות (המאות) את התנית ואת השלשים אשר למלך דוד--אשר בבית יהוה ¹⁸ ויעדמו הרצחים איש וכליו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית--על המלך סביב ¹⁹ ויזקח את בן המלך ויתן עליו את הנור ואת העדות ומילכו אותו וימשחיו ויכבו כף--ויאמרו יהי המלך ²⁰ ותשמע עתליה את קול הרצין העם ותבא העמוד כמשפט והשרים והחצירות אל המלך וכל העם בית יהוה ²¹ ותרא והנה המלך עמד על אל הארץ שמה ותקע בחצירות ותקרע עתליה את גנדיה ותקרה קשר קשר ²² ויזקח יהודיע הכהן את שריה המאות (המאות) פקד החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל מבית לשדרת והבא אחריה המת בחרב כי אמר הכהן אל חותמת בית יהוה ²³ וישמו לה ידים ותבוא דרך מבוא הסוסים בית המלך ותומת שם ²⁴ ויכרת יהודיע את הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם ²⁵ ויבאו כל עם הארץ בית הבעל וויצו הם את מזבחתו ואת צלמיו שבררו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגנו לפני המזבחות ושם הכהן פקדת על

אשר יצא על הבית לחזקתו ¹³ אך לא יעשה בית יהוה ספota כספר מזמורות חזנות כלה כל ושרה רכב ושרה אלף רגלי כי אברם מלך ארם וישם כעפר לדש ⁸ ויתר דברי יהואחו וכל אשר עשה גבורתו הללו הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך ישראל ⁹ וישב יהואחו עם אביו ויקברתו בשמرون ומלך יושב בנתהו ¹⁰ בשנת שלשים ושבע שנה לוasha מלך יהודה--מלך יהואש בן יהואחו על ישראל בשמرون ששה שנה ¹¹ ויעשה הרע בעני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם ובנבט אשר החטיא את ישראל--בזה הלא ¹² ויתר דברי יושב וכל אשר עשה גבורתו אשר נלחם עם אמץיה מלך יהודה הללו הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך ישראל ¹³ וישב יושב עם אביו וירבעם ישב על כסאו ויקבר יושב בשמرون עם מלכי ישראל ¹⁴ ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יושב מלך ישראל ויבק עלי פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ¹⁵ ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים ¹⁶ ויאמר למלך ישראל הרכב יידך על הקשת וירכב ידו ושם אלישע ידיו על ידי המלך ¹⁷ ויאמר פתח הchallenge קדמה--ויפתח ויאמר אלישע יירה וירז ויאמר חז תשועה ליהוה חז תשועה באדם והכית את ארם באפק עד כליה ¹⁸ ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל לך ארצך ויך שלש פעמים ויעמד ¹⁹ ויקצף עליו איש האלים ויאמר להכות חמוץ או שיש פעמים או הכתית את ארם עד כליה ועתה שלש פעמים תכה את ארם ²⁰ וימת אלישע ויקברתו ונדרוי מואב יבוא בארץ ²¹ ויהי הם קברים איש והנה ראו את הנדרוד וישליך את האיש בקבר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויהיו ויקם על רגליו וחוזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחו

כי לא השair ליהואחו עם כי אם חמשים פרשים וזה וכל כספר--מן הכסף המובא בית יהוה ¹⁴ כי לעשי המלאכה יתנו וחוקו בו את בית יהוה ¹⁵ ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם להחת לעשי המלאכה כי באמנה הם עושים ¹⁶ כספר אשם וכספר חטאות לא יוכא בית יהוה לכהנים יהיו ¹⁷ אז יעללה חזאל מלך ארם וילחם על נת וילכדה וישם חזאל פניו לעלות על ירושלם ¹⁸ ויקח יהואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדשו יהושפט ויורם ואחיזהו אבתו מלכי יהודה ואת קדשו ואת כל הזוחב הנמצא באוצרות בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם ¹⁹ ויתר דברי יושב וכל אשר עשה הללו הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך יהודה ²⁰ ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יושב בית מלך היריד סלא ²¹ ויוזכר בן שמעת ויוזבד בן שמר עבדיו הכהן ומית ויקברו אותו עם אביו בעיר דוד וימליך אמץיה בנו תחתיו

13 בשנת עשרים ושלש שנה ליוasha בן אחיזה מלך יהודה--מלך יהואחו בן יהוא על ישראל בשמرون שבע עשרה שנה ² ויעש הרע בעני יהוה וילך אחר החטא ירבעם בן בנט אשר החטיא את ישראל--לא סר ממנה ³ ויהר אף יהוה בישראל ויתגמ ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדר בון חזאל-- כל הימים ⁴ ויהל יהואחו את פניו יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ אתם מלך ארם ויסבו בני ישראל באלהיהם כתמול שלשים ארם ויסבו בני ישראל באלהיהם כתמול שלשים ⁵ ויצאו מתחת יד ירבד ⁶ אך לא סרו מהחטא בית ירבעם אשר החטיא את ישראל--בזה הלא ⁷ ונם האשרה עמדה בשמرون

23 ויהנָן יהוּה אֶתְכֶם וַיַּרְחִמֵם וַיַּפְנִימֵלֵם לְמַעַן בְּרִיאָתוֹ
 את אֶבְרָהָם יְצָחָק וַיַּעֲקֹב וְלֹא אֶבְהָה הַשְׁחִיתָם וְלֹא
 בְּבֵית שְׁמֵשׁ וַיַּבָּאוּ (וַיַּכָּא) יְרוּשָׁלָם וַיַּפְרֹץ בְּחוֹמָת
 יְרוּשָׁלָם בַּשְׁעַר אֶפְרַיִם עַד שַׁעַר חַפְנָה אֶרְבָּעָמִתִּים
 אַמְתָה¹⁴ וַיָּלַקְחָת כָל הַזָּהָב וְהַכְּסָף וְאֶת כָל הַכְּלִים
 הַנִּמְצָאים בֵּית יְהוָה וּבְאַצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת בְּנֵי
 הַתְּעֻרְבּוֹת וַיַּשְׁבַּט שְׁמְרוֹנוֹ¹⁵ וַיִּתְּהַרְבֵּר דְּבָרֵי יְהוָשׁ אֲשֶׁר
 עָשָׂה וְגַבְורָתוֹ וְאֲשֶׁר נָלַחַם עִם אֶמְצִיחָהוּ מֶלֶךְ יְהוָה
 הַלְאָהָם כְּתוּבִים עַל סְפִיר דְּבָרֵי הַיָּמִים--לְמַלְכֵי
 יִשְׂרָאֵל¹⁶ וַיַּשְׁכַּב יְהוָשׁ עִם אֶבְתָּיו וַיַּקְבֵּר בְּשְׁמְרוֹנוֹ¹⁷ וַיַּחֲיֵי
 עִם מֶלֶכי יִשְׂרָאֵל וַיָּמֶלֶךְ יְרְכָבָם בֶּן תְּחִתְיָוָה¹⁸ וַיִּתְּהַרְבֵּר
 אֶמְצִיחָהוּ בֶן יוֹאַשׁ מֶלֶךְ יְהוָה אֶחָרִי מוֹת יְהוָשׁ בֶּן
 יְהוָחָזָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל--חַמְשׁ עַשֶּׂרֶת שָׁנָה¹⁹ וַיִּתְּהַרְבֵּר
 אֶמְצִיחָהוּ הַלְאָהָם כְּתוּבִים עַל סְפִיר דְּבָרֵי הַיָּמִים--
 לְמַלְכֵי יְהוָה²⁰ וַיַּקְשְׁרָוּ עַלְיוֹ קָשָׁר בִּירוּשָׁלָם וַיַּנְסֵן
 לְכִישָׁה וַיְשַׁלְּחוּ אַחֲרָיו לְכִישָׁה וַיָּמָתְהוּ שָׁם²⁰ וַיָּשָׁאַו
 אֲתֹוֹ עַל הַסּוּסִים וַיַּקְבֵּר בִּירוּשָׁלָם עִם אֶבְתָּיו בְּעִיר
 דּוֹד²¹ וַיַּקְחָוּ כָל עִם יְהוָה אֶת עֹזְרָיה וְהַוָּא בֶן שָׁשָׁנָה
 עַשֶּׂרֶת שָׁנָה וַיִּמְלְכוּ אֲתֹוֹ תְּחִתְיָוָה אֶמְצִיחָהוּ²² הַוָּא
 בְּנָה אֶת אַיָּלָת וַיִּשְׁבַּת לְיְהוָה אֶת עֹזְרָיה שֶׁבֶב הַמֶּלֶךְ עִם
 אֶבְתָּיו²³ בְּשִׁנְתַּחַם שְׁנָה לְאֶמְצִיחָהוּ בֶן יוֹאַשׁ
 מֶלֶךְ יְהוָה--מֶלֶךְ יְרְכָבָם בֶן יוֹאַשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 בְּשְׁמְרוֹן אֶרְבָּעִים וְאֶחָת שָׁנָה²⁴ וַיַּעֲשֵׂה הַרְעָב בְּעִינֵי יְהוָה
 לְאֶסֶר מְכֻלְּחָתָות יְרְכָבָם בֶן נְכַט אֲשֶׁר הַחֲטָאת
 יִשְׂרָאֵל²⁵ הַוָּא הַשִּׁבֵּת גַּנוּלִי יִשְׂרָאֵל מִלְבָא חַמָּת
 עַד יְמֵי הַעֲרָבָה--כְּדָבָר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דָבַר
 בַּיד עַבְדָיו יוֹנָה בֶן אַמְתִי הַנּוּבִיא אֲשֶׁר מִנְתַהַרְפֵר²⁶
 כִּירָא יְהוָה אֶת עַנְיִי יִשְׂרָאֵל מִרְחָה מָאֵד וְאֶפְסָעֵז
 וְאֶפְסָעֵז וְאַיִן עֹז לִיְשָׁרָאֵל²⁷ וְלֹא דָבָר יְהוָה--
 לְמַחְוֹת אֶת שֵׁם יִשְׂרָאֵל מִתְּחַת הַשְׁמִים וְיֹשִׁיעַם בַּיד
 יְרְכָבָם בֶן יוֹאַשׁ²⁸ וַיִּתְּהַרְבֵּר דְּבָרֵי יְרְכָבָם וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה
 יְהוָה בְּבֵית שְׁמֵשׁ אֲשֶׁר לְיְהוָה²⁹ וַיַּנְגַּפֵּף יְהוָה לִפְנֵי

- כי לא פתח ויך את כל ההרמותה בקע ¹⁷ בשנת שלשים ותשעה שנה לעזיריה מלך יהודה מנהם בן נדי על ישראל עשר שנים-בשומרון ¹⁸ וייש הרע בעני יהוה לא סר מעלה חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל--כל ימי ¹⁹ בא פול מלך אשר על הארץ ויתן מנהם לפול אלף ככר כסף-להיות ידיו אותו להחזיק הממלכה בידו ²⁰ ויצא מנהם את הכסף על ישראל על כל גבורי החיל לחת למלך אשר חמשים שקלים כסף לאיש אחד ישב מלך אשר ולא עמד שם בארץ ²¹ ויתר דבריו מנהם וככל אשר עשה הלייא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך ישראלי ²² וישכב מנהם עם אחיו ומלך פקוחה בנו תחתיו ²³ בשנת חמשים על ישראל בשמרון-שנתיים ²⁴ וייש הרע בעני יהוה לא סר מהטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל ²⁵ ויקשר עלייו פקח בן רמליהו שלישי את ארנבי ויכחו בשומרון בארכון בית מלך (המלך) את ארנבי ואת האריה ועמו חמשים איש מבני גלעדים וימתו וימלך תחתיו ²⁶ ויתר דברי פקוחה וככל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים--למלך ישראלי בשנת חמשים ושתיים שנה לעזיריה מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו על ישראל בשומרון--עשרים שנה ²⁸ וייש הרע בעני יהוה לא סר מן חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל ²⁹ בימי פקח מלך ישראל בא תנלת פלאסר מלך אשר יוקח את עיון ואת אבל בית מעכה ואת יונה ואת קדר ואת חצור ואת הגלעד ואת הגלילה כל ארץ נפתלי ונחל אשורה ³⁰ ויקשר קשר הוועש בן אלה על פקח בן רמליהו ויכחו וימיתחו וימלך תחתיו-- בשנת עשרים ליוותם בן עזיה ³¹ ויתר דברי פקח

ונבורתו אשר נלחם ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה בישראל הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך ישראלי ²⁹ וישכב ירבעם עם אחיו עם מלכי ישראל ומלך זכריה בנו תחתיו

15 בשנת עשרים ושבע שנה לרבעם מלך ישראל מלך עזיריה בן אמציה מלך יהודה ² בן שש עשרה שנה היה במלכו וחמשים ושתיים שנה מלך בירושלים ושם אמר יכליהו מירושלם ³ ויישר בעני יהוה כל אשר עשה אמציהו אביו ⁴ רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומתקדים בבמות 5 ווינגע יהוה את המלך ויהי מצרע עד יום מותו וישב בבירות החפשית ויותם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ ⁶ ויתר דברי עזיריה וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך יהודה ⁷ וישכב עזיריה עם אחיו ויקברו אותו עם אחיו בעיר דוד ומלך יותם בנו תחתיו ⁸ בשנת שלשים ומשנה שנה לעזיריה מלך יהודה מלך זכריה בנו ירבעם על ישראל בשומרון--ששה חדשים ⁹ וייש הרע בעני יהוה כאשר עשו אחיו לא סר מהטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל ¹⁰ ויקשר עלייו שלם בן יesh ויכחו קבל עם וימיתחו ומלך תחתיו ובו יתר דברי זכריה הנם כתובים על ספר דברי הימים-למלך ישראלי ¹² הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר בני רבייעים ישבו לך על כסא ישראל והוא כן ¹³ שלום בן יביש מלך בשנת שלשים ותשעה שנה לעזיריה מלך יהודה ומלך ירח ימים בisoner ¹⁴ ויעל מנהם בן נדי מתרצת ויבא שומרון ויך את שלום בן יביש בisoner ומלך ירמאל ¹⁵ ויתר דברי שלום וקשרו אשר קשר הנם כתובים על ספר דברי הימים--למלך ישראלי ¹⁶ או יכה מנהם את תפוח ואת כל אשר בה ואת גבוליה מתרצת-

וילך המלך אחז לקראת תגלת פלאסר מלך אשר דונשיך וירא את המזבח אשר ברדשיך וישלח המלך אחז אל אוריה הכהן את דמותה המזבח ואת הבינויו- לכל מעשיהם וויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אחז מדמשק ²² וויבא המלך מדמשק וירא המלך את המזבח ויקרב המלך על המזבח ויעל עלייו ²³ ויקטר את עלתו ואת מנהתו ויסך את נסכו ויזרק את דם השלמים אשר לו על המזבח ²⁴ ואת המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת פניו הבית מבין המזבח ומבין בית יהוה ויתן אותו על ירך המזבח צפונה ²⁵ וויצוחו (ויצוחה) המלך אחז את אוריה הכהן לאמר על המזבח הנדול הקתר את עלת הבקר ואת מנהת הערב ואת עלת המלך ואת מנהתו ואת עלת כל עם הארץ ומנחתם ונסכיהם וכל דם עללה וכל דם זבח עליו תורק ומזבח הנחשת יהוה לי לבקר ²⁶ ויעש אוריה הכהן ככל אשר צוה המלך אחז ²⁷ ויקצץ המלך אחז את המנסגרות המכונות ויסר מעלייהם ואת (את) הכير ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיה ויתן אותו על מרצפת אבנים ²⁸ ואת מיסך (מוסך) השבת אשר בנו בבית ואת מבוא המלך החיצונה- הסב בית יהוה מפני מלך אשור ²⁹ ויתר דברי איזה אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים- למלכי יהודה ²⁰ וישכב אחז עם אבותיו ויקבר עם אבותיו בעיר דוד ומלך אחז בנו תחתיו

16 בshort שבע עשרה שנה לפפקח בן רמילייה מלך אחז בן יותם מלך יהודה ² בshort שבע שנים אחז במלכו וושׁ עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה היישר בעני יהוה אלהו- כדור אביו ³ וילך בדרך מלכי ישראל ונגט את בנו העביר באש כתובות הגנים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל ⁴ ויזבח ויקטר בshort וועל הנבעות ותחת כל עץ רענן ⁵ או יעללה רצין מלך ארם ופקח בן רמילייה מלך ירושלם- למלחמה והצירו על אחז ולא יכול להלחם ⁶ בעת ההיא השיב רצין מלך ארם את אילת לארכ וינשל את היהודים מאילות וארכמים (וארכמים) באו אילת וישבו שם עד היום הזה ⁷ ווישלח אחז מלאים אל תנחת פלסר מלך אשר עברך ובנק אני עלה והושענִי מכף מלך ארם ומיכף מלך ישראל הקומיים עלי ⁸ ויקח אחז את הכסף ואת הזוב הנמצא בית יהוה ובאזורות בית המלך וישלח למלך אשור שחדר ⁹ ווישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשור אל דמשק ויתפסה ויגלה קורה ואת רצין המת ¹⁰

קשר אשר שלח מלכים אל סוא מלך מצרים ולא מאר בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר רק שבת יהולה מנהה למלך אשר כשנה בשנה ויעזרהו מלך יהודה לבדו ¹⁹ גם יהודה--לא שמר את מצות יהוה אשר ויאסרהו בית כלא ⁵ ויעל מלך אשר בכל הארץ ויעל שמרון יוצר עלייה שלש שנים ⁶ בשנת התשועה להושע לכד מלך אשר את שמרון ויגל את ישראל אשורה וישב אותם בחלה ובchor נחר נzon-- ערי מדי ⁷ ויהיו כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים וייראו אלהים אחרים ⁸ וילכו בחוקות הגויים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומליyi ישראלי לא סרו ממנה ²³ עד אשר הסיר יהוה את ישראל ועל יהוה אלהיהם ויבנו להם במוות בכל ערים ממנדל נצרים עד עיר מבצר ¹⁰ ווצבו להם מצובות ושירים על כל גבעה נבהה ותחת כל עץ רענן ויקטרו שם בכל במוות כנויים אשר הגליה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכuis את יהוה ¹² ויעבדו גנלים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר הזה ¹³ ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל הארץ וישלח בם את האריות והגויים ממייתם אולם כאשר אינם ידעים את משפט אלהי הנגלית ותושב בערי שמרון לא יידעו את משפט אלהי השם וילכו וישבו שם וירם את משפט אלהי הארץ ²⁸ ויבא אחד מהכהנים אשר הגלו משמרון וישב בቤת אל ²⁹ ויהיו עושים נוי נוי אלהיו ונינחו בבית הבמות אשר שעשו השמරנים נוי נוי בערים אשר הם ישבים שם ואנשי בבל עשו את סכות בנות ואנשי כות עשו את נרגל ואנשי חמת עשו את אשימא ³¹ והעוים עשו נבחז ואת תרתך והספריות שרפים את בניתם באש לאדרמלך ³² ויהיו ידים את יהוה ויעשו להם מקצתם כהני את בנותיהם באש ויקסמו קסמים וינחשו ויתמכו לעשות הרע בעני יהוה--להכuisו ¹⁸ ויתאנף יהוה

יראים ואת אלהיהם היו עבדים כמשפט הגויים אשר הגלו אותם משם ³⁴ עד היום זהם עושים כמשפטים הראשנים אינם יראים את יהוה ואין עושים כחוקם וכמשפטים וכתורה וכמצוות אשר צוה יהוה את בני יעקב אשר שם שמו ישראל ³⁵ ויכרת יהוה אתם בricht ויזום לאמור לא תיראו אליהם אחים ולא תשתחו להם--ולא תעבדום ולא תזבחו להם ³⁶ כי אם את יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכך גודל ובזרע נטויה--אתו תיראו ولو תשתחו ולא תזבחו ³⁷ ואת החוקים ואת המשפטים והתורה והמצוות אשר כתב לכם--תשמרן לעשوتם כל הימים ויתהפטם ³⁸ והבריות אשר כרתו ולא תיראו אליהם אחרים--ולא תיראו אליהם אחרים ³⁹ כי אתם לא תשבחו ולא תיראו אליהם אחרים מיד אם את יהוה אלהים תיראו--והוא יציל אתכם מיד כל איביכם ⁴⁰ ולא שמעו כי אם כמשפטם הראשון הם עושים ⁴¹ ויהיו הגויים האלה ויראים את יהוה ואת פסיליהם היו עבדים גם בניהם ובניינהם כאשר עשו אתם הם עושים עד היום הזה

18 ויהי בשנה השלישי שלוש להושע בן אלה מלך ישראל מלך חזקיה בן אחיו מלך יהודה ² בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשעה שנה מלך בירושלים ושם אמו אביה בת זכריה ³ וועש היישר בעיניו יהוה בכל אשר עשה דוד אביו ⁴ והוא הסיר את הבמות ושבר את המצבת וככרת את האשרה וכחת נחשת הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים ההמה היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא ליה נחשתן ⁵ ביהודה אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה כמוון בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו ⁶ וידבק ביהודה לא סר מהחריו וישמר מצוחיו אשר צוה יהוה את משה ⁷ והיה יהוה עמו בכל אשר יצא ישכיל וימרד במלך אשור ולא עבדו ⁸ והוא הכה את פלשתים עד עזה

22 וכי אמרון אל יהוה אלהינו בטהנו הלו
מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי ³⁶ והחרישו
העם ולא ענו אותו דבר כי מצות המלך היא לאמר
לא תענהו ³⁷ ויבא אליקים בן חלקיה אשר על הבית
ושבנה בספר ויואח בן אסף חמוץיר אל חזקיהו
-
קרועי בגדים ויגדו לו דבריו רbeschka
19 יהי כשמי המלך חזקיהו וירקע את בגדיו
ויתכס בשק ויבא בית יהוה ² ווישלח את אליקים אשר
על הבית ושבנה הספר ואת זקני הכהנים מתקсим
בשים-אל ישעיהו הנביא בן אמוץ ³ ויאמרו אליו
כה אמר חזקיהו יום צדקה ותוכחה ונאצחה היום הזה
כى באו בנים עד משבר וכח אין לדלה ⁴ אولي ישמע
יהוה אלהיך את כל דבריו רbeschka אשר שלחו
מלך אשר אדרנו להרף אלהים חיו ותוכחה בדברים
אשר שמע יהוה אלהיך נשאת תפלה بعد השארית
הנמצאה ⁵ ויבאו עבדי המלך חזקיהו-אל ישעיהו ⁶
ויאמר להם ישעיהו כה תאמרון אל אדריכם כה אמר
יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר נדפו
נעדי מלך אשר אתי ⁷ הנה נתן בו רוח ושמעה שמוועה
ושב לארציו והפלתו בחרב בארץו ⁸ ווישרב רbeschka
וימצא את מלך אשר נלחם על לבנה כי שמע כי נסע
מלכיש ⁹ ווישמע אל תרתקה מלך כוש לאמר הנה
יצא להלחם אתך וישב ווישלח מלאכים אל חזקיהו
לאמר ¹⁰ כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר
אל ישאך אלהיך אשר אתה בטח בו לאמר לא תנתן
ירושלם ביד מלך אשר ¹¹ הנה אתה שמעת את אשר
עשה מלכי אשר לכל הארץ-להחררים ואתה
תגצל ¹² החצילו אתם אלהי הנוי אשר שהתו אבותי
את גזון ואת חרן ורכץ ובני עדן אשר בתלאשר ¹³
איו מלך חמת וממלך ארפנד מלך לעיר ספרויים הנע
ועווה ¹⁴ ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים
ויקראמם ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה
וכי אמרון אל יהוה אלהינו בטהנו הלו
הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת מובחתי
ויאמר ליהודה ולירושלים לפני המזבח הזה תשתחוו
בירושלם ²³ ועתה חתערב נא את אדני את מלך
אשר ואתנה לך אלף סוסים אם תוכל تحت לך
רכבים עליהם ²⁴ ואיך תשיב את פני פחת אחד
עבדי אדרני-הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב
ולפרשים ²⁵ עתה המבלודי יהוה עלייתו על המוקם
זהה להשחתו יהוה אמר אליו עלה על הארץ הזאת
והשחיתה ²⁶ ויאמר אליקים בן חלקיהו ושבנה ויואח
אל רbeschka דבר נא אל עבדיך ארמיה-כי שמעים
אנחנו ואל תדבר עמו יהודית באוני העם אשר
על החמה ²⁷ ויאמר אליום רbeschka העל אדריך
ואליך שלחני אדרני לדבר את הדברים האלה הלא
על האנשים הישבים על החמה לאכל את חריהם
(צואתם) ולשתות את שנייהם (מיימי רגליהם) עמכם
ויעמד רbeschka ויקרא בקהל נדול יהודית וירבר
²⁸ ויאמר שמעו דבר המלך הנגדל מלך אשר ²⁹ כה
אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל
אתכם מידי ³⁰ ואל יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה
לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנתן את העיר הזאת
ביד מלך אשר ³¹ אל השמעו אל חזקיהו כי כה
אמר מלך אשר עשו אתי ברכה וצאו אליו ואכלו
איש גבנו ואיש האגתו ושתו איש מי ברו ³² עד בא
ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דן ותירוש
ארץ لكم וכרכמים ארץ זית יצחרר ורbeschka וחוויל
תמתו ועל השמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם לאמר
יהוה יצילנו ³³ הצל הצל הצלו אלהי הנוי איש את
ארציו מיד מלך אשר ³⁴ איה אלהי חמת וארפנד איה
אליה ספוריים-הנע וועה כי הצלו אלהי הנוי איש מידי
מי בכל אלהי הארץ אשר הצלו את ארצם ³⁵

miroroshelם תצא שאירית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה (צבאות) תעשה זאת ³² לבן כה אמר יהוה אל מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה ממן ולא ישפך עליה סללה ³³ בדרך אשר יבא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבוא נאם יהוה ³⁴ וננות אל העיר הזאת להשעה- למען ולמען דוד עבדי ³⁵ וייחי בליל ההוא ויצא מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שטונים וחמשה אלף וישכמו בבקר והנה כלם פגירים מותים ³⁶ ויסע וילך וישב סנהדריב מלך אשור וישב בינו ³⁷ וייחי הוא משתחו בית נסיך אלהיו ואדרמאלך ושראצ'ר (בינוי) הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ ארדת ומלך אשר חדן בנו תחתיו

20 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו שעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לבייתך- כי מות אתה ולא תחיה ² ויסב את פניו אל הקיר ויתפלל-- אל יהוה לאמר ³ אנה יהוה זכר נא את אשר התהלהתי לפניך באמות ובלבב שלם והטוב בענייך עשותי ויבך חזקיהו בכி גדור ⁴ ויהי ישעיהו-- לא יצא העיר (חצר) התיכונה ודבר יהוה-- היה אלו לאמר ⁵ שוב ואמרה אל חזקיהו גניד עמי כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלהך ראייתי את דמעתך הנני רפא לך-- ביום השלישי עלה בית יהוה ⁶ והספוח על ימיך חמיש עשרה שנה ומתקף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותו על העיר הזאת-- למען ולמען דוד עבדי ⁷ ויאמר ישעיהו קחו דבלת תנאים ויקחו וישימו על החzinין ויהי ⁸ ויאמר חזקיהו אל ישעיהו מה אתה כי ירפא יהוה לי ועליתו ביום השלישי בית יהוה ⁹ ויאמר ישעיהו זה לך האות מאות יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר דבר לך הצל עשר מעלות

ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הו האלים לבך לכל מלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ ¹⁶ תהה יהוה אונך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את דברי סנהדריב אשר שלחו לחרכ' אלהים כי ¹⁷ אמנים יהוה החריבו מלכי אשור את הגנים-- ואות ארצם ¹⁸ ונתנו את אלהיהם באש כי לא אלהים המה יהוה אלהינו הושיענו נא מידיו וידעו כל מלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים לבך ²⁰ וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללה אליו אל סנהדריב מלך אשור שמעתי ²¹ זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לענה לך בתולת בת ציון-- אחריך ראש הנעה בת ירושלם ²² את מי חרפת ונדרפת ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך על קדוש ישראל ²³ ביד מלאךיך חרפת אדני ותאמר ברכב (ברכ) רכבי אני עליות מרים הרומים ירכתי לבנון ואכרצה קומת אריזיו מבוחר ברשו ואבואה מלון קצה עיר כרמלו ²⁴ אני קרתי ושתיי מים זרים ואחרב בכם פעמי כל יاري מצור הלא שמעת למורתוק אתה עשית למיימי קדם ²⁵ ויצרתיה עתה הביאתי-- ותחז לחשות גלים נצים ערים בצדות ²⁶ וישbihן קצרי יד-- חתו ויישו הוי עשב שדה וירק דשא חציר גנות וshedpa לפני קמה ושבתך וצאתך ובאך ידעתו ואות התרניך אליו ²⁸ עין התרניך אליו ושאנך עליה באוני-- ושותמי חחי באפק ומתני בשפטיך והשבתיך בדרך אשר באת בה ²⁹ וזה לך האות-- אcolon השנה ספריה ובסנה השנית סחיש ובסנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו קרמים-- ואכלו פרים ³⁰ ויספה פליטת בית יהודה הנשארה-- שרש למטה ועשה פרי למעלה ³¹ כי

אם ישוב עשר מעלות ¹⁰ ויאמר חזקיהו נקל לצל
 לנotta עשר מעלות לא כי ישוב הצל אחרנית עשר
 מעלות ¹¹ ויקרא ישעיהו הנביא אל יהוה וישב את
 הצל במעלות אשר ירדת במעלות אדו' אחרנית.
 עשר מעלות ¹² בעת היה שלח ברארך בלארן
 בן בלארן מלך בבבל ספרים ומנהה--אל חזקיהו כי
 שמע כי גלה חזקיהו ¹³ וישמע עליו חזקיהו ויראמ
 את כל בית נכתה את הכסף ואת הזהב ואת הבשימים
 ואת שמן הטוב ואת בית כליו ואת כל אשר נמצא
 באוצרתו לא היה דבר אשר לא הרם חזקיהו
 בביתו--ובכל ממשלו ¹⁴ ויבא ישעיהו הנביא אל
 המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה
 ומאין יבוא אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה בא
 מבבל ¹⁵ ויאמר מה ראו בכיתך ויאמר חזקיהו
 את כל אשר בכתי ראו--לא היה דבר אשר לא
 הראיתם באצרתי ¹⁶ ויאמר ישעיהו אל חזקיהו
 שמע דבר יהוה ¹⁷ הנה ימים הבאים ונsha כל אשר
 בכיתך ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה בבלה
 לא יותר דבר אמר יהוה ¹⁸ ומבניך אשר יצאו מארך
 אשר תולדיך--יקח (יקחו) והוא סריסים בהיכל מלך
 בכל ¹⁹ ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה
 אשר דברת ויאמר הלו אם שלום ואמת יהוה בימי
 ויתר דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את
 הברכה ואת התעללה ויבא את המים העירה הלא
 הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך יהודה ²¹
 וישכב חזקיהו עם אבתיו וימלך מנשה בנו תחתיו
21 בן שתים עשרה שנה מנשה במלךו וחמשים
 וחמש שנה מלך בירושלים ושם אמו חפצי בה ²
 ויעש הרע בענין יהוה--כתוובת הנויים אשר הוריש
 יהוה מפני בני ישראל ³ וישב ויבן את הבמות אשר
 אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחה לבעל ויעש אשרה

וימלך אמון בנו תחתיו ¹⁹ בן עשרים ותשעים שנה נתן לי חלקיה הכהן ויקראתו שפָן לפני המלך ²⁰ אמון במלכו ושתיים שנים מלך בירושלים ושם אמר משלמת בת חרוץ מן יטבה ²¹ ויעש הרע בעני יהוה באשר עשה מנשה אביו ²² וילך בכל חදך אשר הלך אביו ויעבר את הגללים אשר עבר אביו ווישתחו להם ²³ ויעזוב את יהוה אלהי אבותיו ולא הלך בדרך יהוה ²⁴ ויקשרו עבדיו אמון עליו וימיתו את המלך בביתו ²⁵ ויך עם הארץ את אישתו בנו תחתיו אמון וימליך עם הארץ את אישתו בנו תחתיו ²⁶ יותר דברי אמון אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים- למלך יהודה ²⁶ ויקבר אותו בקברתו בנין עזא וימלך אישתו בנו תחתיו

22 בן שמנה שנה אישתו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלים ושם אמר ידידה בת עדיה מבצקת ² ויעש היישר בעני יהוה וילך בכל דרך דוד אביו ולא סר ימינו ושמואל ³ ויהי בשמנה עשרה שנה למלך אישתו שלח המלך את שפָן בן אצלו יהו- בן משלם הספר בית יהוה לאמר ⁴ עליה אל חלקייה הכהן הנadol ויתם את הכסף המובא בית יהוה- אשר אספו שמרי הפסוף מאת העם וויתה (ויתנה) על יד עשי המלאכה המפקדים בכית (בית) יהוה ויתנו אותו לעשי המלאכה אשר בכית יהוה לחזק בדק הבית ⁶ להרשים ולבניים ולגדרים ולקנות שרים ואבני מחצב לחזק את הבית ⁷ אך לא ייחסם אתם הכסף הנתן על ידם כי באמונה הם עושים ⁸ ויאמר חלקייה הכהן הנдол על שפָן הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקייה את הספר אל שפָן ויקראתו ⁹ ובא שפָן הספר אל המלך וישב את המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך את הכסף הנמצא בבית וויתה על יד עשי המלאכה המפקדים בית יהוה ¹⁰ ויגד שפָן הספר למלך לאמר ספר

את המלך דבר

23 וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלים ² ויעל המלך בית יהוה ובכל איש יהודה וכל ישבי ירושלם אותו והכהנים והנביאים וכל העם למק頓 ועד גدول ויקרא באזוניהם את כל דברי

ספר הברית הנמצא בבית יהוה 3 ווועמד המלך על פניו ירושלם אשר מימין להר המשחית אשר בנה העמוד ויכרת את הברית לפניהם יהוה לכלת אחר יהוה ולשמור מצותו ואת עדותיו ואת חקתו בכל לב ובכל נפש לזכים את דברי הברית זואת הכתבים על הספר הזה ווועמד כל העם בברית 4 ויציו המלך את חלקייהו הכהן הנדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הספֶר להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים העשויים לבבב ולאשרה וכל צבא השמים וישראל מחוץ לירושלים בשדרות קדרון ונשא את עפרם בית אל 5 והשביות את הכהנים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בבמות עיר יהודה ומסבי ירושלים ואת המקטרים לבבב לשמש ולירח ולמולות וכל צבא השמים 6 ויציא את האשדה מבית יהוה מחוץ לירושלים אל נחל קדרון וישרפ אתה בנחל קדרון וידק לעופר וישליך את עפרה על קבר בני העם 7 ויתץ את בת הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגנות שם בתיהם לאשרה 8 ויבא את כל הכהנים מעריו יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שמה הכהנים מגבע עד בא רשב ונחץ את במות השערים אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמואל איש בשער העיר 9 אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם 10 וטמא את התפת אשר בני בני (בן) הגם לבתי העבוּר איש את בנו ואת בתו באש- מלך 11 ווישבת את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית יהוה אל לשכנתן מן מלך הסריס אשר בפרורים ואת מרכבות המשמש שرف באש 12 ואת המזבחות אשר על הנג עליותacho אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי הצלחות בית יהוה- נתן המלך וירץ משם והשליך למען הקים את דבורי התורה הכתבים על הספר הצלחות בית יהוה- נתן המלך וירץ משם והשליך את עפרם אל נחל קדרון 13 ואת הבמות אשר על אשר מצא חלקייהו הכהן בית יהוה 25 וכמהו לא היה

לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו
 מואב ואת גנודו כשרים ואת גנודו ארם ואת גנודו
 כדבר יהוה--אשר דבר ביד עבדיו הגבאים ³
 אך על פי יהוה הייתה ביהודה להסידר מעל פניו--
 בחטאთ מנשה ככל אשר עשה ⁴ וגם דם הנקי אשר
 שפך וימלא את ירושלים דם נקי ולא אבה יהוה
 לסלח צויתר דברי יהוקים וככל אשר עשה הלא
 הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך יהודה ⁶
 וישכב יהוקים עם אבותיו וימליך יהוקין בנו תחתיו
 ולא הסיף עוד מלך מקרים לצאת מארציו כי לך
 מלך בבבלי מנהל מקרים עד נהר פרת כל אשר
 היהת למלך מקרים ⁸ בן שמנה עשרה שנה יהוקין
 במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלים שם אמרו
 נשחתה בת אלנתן מירושלים ⁹ ויעש הרע בעני יהוה
 ככל אשר עשה אבי ¹⁰ בעת ההיא--עליה (علوها)
 עבדי נבכדנאצ'r מלך בבבלי ירושלים ותבא העיר
 במצרים ¹¹ ויבא נבכדנאצ'r מלך בבבלי על העיר
 ועבדיו צרים עלייה ¹² ויצא יהוקין מלך יהודה על
 מלך בבבלי שמנה למלך ¹³ ויוצא שם את כל
 מלך בבבלי בשנת שמנה למלך ¹⁴ ויוציא שם את כל
 אוצרות בית יהוה ואוצרות בית המלך ויקצין את
 כל כל הוחב אשר עשה שלמה מלך ישראל בהיכל
 יהוה כאשר דבר יהוה ¹⁵ והגלה את כל ירושלים
 ואת כל השרים ואת כל גבורי החיל עשרה (עשרה)
 אלפיים גולה וכל החרש והמסגר לא נשאר זולת
 דלתה עם הארץ ¹⁶ וייגל את יהוקין בבליה ואת אם
 המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אולי (אלוי)
 הארץ חוליך גולה מירושלים בבלה ¹⁶ ואת כל אנשי
 החיל שבעת אלפיים וחתרש והמסגר אלף--הכל
 נבורים עשי מלחה ויבאים מלך בבבלי גולה בבליה
 וימליך מלך בבבלי את מתניה דדו תחתיו ויסב

יהוקים عبد שלוש שנים וישב וימרד בו ² ווישלח
 בימי עלה נבכדנאצ'r מלך בבבלי והוא לו
24 בימי עלה נבכדנאצ'r מלך בבבלי והוא לו
 אשר עשו אבותיו

וاث היעים ואת המזמרות ואת הכהנות ואת כל כל הונחשת אשר ישרתו בם--לקחו ¹⁵ ואת המחתות ואת המזוקות אשר זהב וذهب ואשר כסף כסף--לקח רב טבוזים ¹⁶ העמודים שניים חיים האחד וחמננות אשר עשה שלמה לבית יהוה--לא היה משקל לנחתת כל הכללים האלה ¹⁷ שננה עשרה אמה קומות העמוד האחד וכתרת עליון נחתת וקומות הכתרת שלש אמה (אמות) ושבכה ורמנים על הכתרת סביב הצל נחתת וכאליה לעמוד השני על השבכה ¹⁸ ויקח רב טבוזים את שרייה כהן הראש ואת צפניהם כהן משנה ואת שלוש שמורי הסף ¹⁹ ומון העיר לקח סריס אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המנצח את עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בעיר ²⁰ ויקח אותם נבווארן רב טבוזים וילך אותם על מלך בבל רבלטה ²¹ ויקח אותם מלך בבל וימיותם ברבללה בארץ חמת וינל יהודה מעל ארמותו ²² והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבווארן מלך בבל--ויפקד עליהם את גדריהם בן אחיקם בן שפן ²³ וישמעו כל שר החילים מה והאנשים כי הפקיד מלך בבל את גדריהם ויבאו אל גדריהם המצחפה וישמעאל בן נתניה וווחנן בן קירה ושריה בן תנחמת הנטפי ויאונייה בן המעצתי-- ומה ואנשיהם ²⁴ וישבע להם גדריהם ולא גנשיהם ויאמר להם אל תיראו מעתדי הכהנים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל--ויטב להם ²⁵ ויהי בחדר השבעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מודע המלוכה ועשרה אנשים אותו ויכו את גדריהם וימת את היהודים ואת הכהנים אשר היו אותו במצפה ויקמו כל העם מקטן ועד נדול ושרי החילים ²⁶ ויבאו מצרים כי יראו מפני כשרדים ²⁷ ויהי בשלשים

את שמו צדקיהו ¹⁸ בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלוכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלים ושם אמר חמיטל (חמוTEL) בת ירמיהו מלבנה ¹⁹ וויש הרע בעני יהוה ככל אשר עשה יהוקים ²⁰ כי על אף יהוה הייתה בירושלם וביהודה עד השלוכו אתם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל

25 ויהי בשנת התשיעית למלכו בחודש העשירי בעשור לחדר בא נבכדנאצ'ר מלך בבל הו ואכל חילו על ירושלם וייחן עליה ויבנו עליה דיק סביב 2 ותבא העיר למצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו 3 בתשעה לחדר ויהזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ 4 ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה תלילה רדך שער בין החומות אשר על גן המלך וכשרדים על העיר סביב וילך דרך הערבה 5 וירדפו חיל כשרדים אחר המלך וישנו אותו בערכות ירחו וכל חילו--נפצו מעליו 6 ויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך בבל רבללה וידברו אותו משפט 7 ואת בני צדקיהו שחטו לעניינו ואת עני צדקיהו עור ויאסרו בנחשותיהם ויבאוו בבל 8 ובחדש החמשי בשבועה לחדר--הייא שנת תשע עשרה שנה למלך נבכדנאצ'ר מלך בבל בא נבווארן רב טבוזים עבר מלך בבל--ירושלם 9 וישרפ את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתיהם ירושלים ואת כל בית נדול שרפ באש 10 ואת חומת ירושלים סביב-- נחציו כל חיל כשרדים אשר רב טבוזים 11 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר ההמון--הגלה נבווארן רב טבוזים ¹² וממלכת הארץ השair רב טבוזים לכרכמים וליגבים ¹³ ואת עמודי הנחתת אשר בית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחתת אשר בבית יהוה--שברו כשרדים וישאו את הנחתת בבל ¹⁴ ואת הסירה

ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה שנים עשר
חדש בעשרים ושבעה לחדש נשא אויל מרדך מלך
בכל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה--
 מבית כלא²⁸ וידבר אותו טבות ויתן את כסאו מעל
 כסא המלכים אשר אותו בבל²⁹ ושנה את בגדיו
 כלוא ואכל להם תמיד לפניו כל ימי חייו³⁰ וארחתו
 ארחתה תמיד נתנה לו מאות המלך--דבר יום ביום
 כל ימי חייו

יהוה דבר ²¹ איך היה לזונה קירה נאמנה מלאתי
משפט צדק יליון בה-ועתה מרצוים ²² כספר היה
לסייעם סבאק מהול במים ²³ שיריך סוררים ותברוי
נגבים--כלו אהב שחוד ורדף שלמנים יומם לאישפטו
ויריב אלמנה לא יבוא אליום ²⁴ لكن נאם האדון
יהוה צבאות--אביר ישראל הוא אנחנו מצרי ואקמה
מאוביי ²⁵ ואשיבה ידי עלייך ואצרכך כבר סייניך
ואסירה כל בדריליך ²⁶ ואשיבה שפטיך כבר ארשנה
ויעציך כבתוכלה אחריו כן יקרה לך עיר הצדקה--
קריה נאמנה ²⁷ ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה
²⁸ ושרבר פשעים וחטאיהם יחו ועוצבי יהוה יכולו ²⁹ כי
יבשו מאילים אשר חמדתם ותחפרו--מהוננות אשר
בחרתם ³⁰ כי תהי כאללה נבלת עליה וכגנה אשר
מים אין לה ³¹ והיה החسن לנערת ופעלו לניצוץ
ובערו שנייהם ייחדו ואין מכבה

2 הדבר אשר חזות ישעינו בן אמוץ על יהודה
וירושלים ² וזה באחריות הימים נכוון יהיה הדר
בית יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרוא אליו
כל הגנים ³ ותולכו עמיים רבים ואמרו לכון ונעלת
אל הר יהוה אל בית אלהי יעקב וירנו מדרכו
ונלכה בארכתו כי מציון יצא תורה ודבר יהוה
מירושלם ⁴ וופט בין הגנים והוכיח לעמים רבים
וכתתו חרבותם לאותם וחניתותיהם למזרחות--
לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה
בית יעקב--לכון ונלכה באור יהוה ⁶ כי נטהטה
עמך בית יעקב--כי מלאו מקדם ונענים כפלשתים
ובילדיו נקרים ישפיקו ⁷ ותמלא ארצנו כסף זהב
ואין קצה לאוצרתו ותמלא ארצנו סוסים ואין קצה
למרכבותיו ⁸ ותמלא ארצנו אלילים למשעה ידיו
ישתחו לאשר עשו אצבעתו ⁹ וישח אדם ושפלו איש
ואלה נשא להם ¹⁰ בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד

1 חזון ישעינו בן אמוץ אשר חזות על יהודה
וירושלים-בימי עזיהו יותם אחיו יחזקיהו מלכי יהודה
2 שמעו שמיים והאווני ארץ כי יהוה דבר בנם גדלתי
ורוממתי והם פשו בז' ³ ידע שור קנהו וחמור
אכוס בעלייו ישראל לא ידע עמי לא התבונן ⁴ היו
נוי חטא עם כבד עזון--זרע מרעים בניים משהחיתים
עובו את יהוה נאצנו את קדוש ישראל--נזרו אחדו ⁵
על מה תכו עוד תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל
לבב דורי ⁶ מכך רגל ועד ראש אין בו מחת פצע
וחבורה ומכח טריה לא זרו ולא חבשו ולא רככה
בשמנן ⁷ ארצכם שמאמה עריכם שרופות אש אדמתכם
לננדכם זרים אכלים אתה ושמנמה כמחפה זרים ⁸
ונורתה בת ציון בסכה בכרם כמלינה במקשה בעיר
נצחורה ⁹ ליליה הזה צבאות הותיר לנו שריד כמעט--
כסdem היינו לערמה דמיינו ¹⁰ שמעו דבר יהוה קצני
סדרם האווני תורה אלהינו עם ערמה גז' למה לי
רב זבחים יאמר יהוה שבעתי עלות אילים וחלב
מריאים ודם פרים וככבים ועתודים לא חפצתי
12 כיتابו לראות פני--מי בקש זאת מידכם רמס
חצרי ¹³ לא תוסיפו הביא מנחת שאו-קטרת תועבה
הייא לי חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל און ועטרה
14 חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטราช
נאלו נשא ¹⁵ ובפרושים כפיכם כעלים עני מכם--
נס כי תרבו תפלה אני שמע יידיכם דמים מלאו ¹⁶
רחציו הוכו-הסירו רע מעליכם מנג עדני חדלו
הרע ¹⁷ למדדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו
יתום ריבוי אלמנה ¹⁸ לכון נוכחה יאמר יהוה
אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילביבנו אם יארימו
כתולע צמד יהוו ¹⁹ אם תאבו ושמעתם-טוב הארץ
תאכלו ²⁰ ואם תמאנו ומריתם-חרב תאכלו כי פי

יהוה ומהדר נאנו ¹¹ עני נבחות אדם שפל ושה רום
נשيو מעולל ונשים משלו בו עמי מאשריך מתעים
אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא ¹² כי יום ליהוה
ודרך ארחתיך בלו ¹³ נצב לריב יהוה ועמד לדין
צבאות על כל נאה-רומ ועל כל נשא ושפל ¹³ ועל
עמים ¹⁴ יהוה במשפט יבוא עם זקנו עמו ושריו ואתם
כל אורי הלבנון חרמים והנסאים ועל כל אלוני
בערתם חככם גנות העני בבחיכם ¹⁵ מלכים (מה
לבכם) תרכאו עמי ופנוי עניים שתתנו נאם אדני יהוה
בבשן ¹⁴ ועל כל החרים הרמים ועל כל הנבעות
גשאות ¹⁵ ועל כל מנדל נבה וצעל כל חומה בזורה
צבאות ¹⁶ ויאמר יהוה עין כי נבחו בנות ציון ותלכנה
ונשות (נטויות) נרוון ומתקרות עיניהם הלוך וטף
תלכנה וברגליהם העכסנה ¹⁷ ושבח אדרני קדרך
ובנות ציון ויהוה פתחן יערה ¹⁸ ביום ההוא יסיד
אדני את תפארת העסים והשביסים--והשரנים ¹⁹
בمعدות צרים ובמחלות עפר--מפני פחד יהוה
הנטפות והשירות והרעבות ²⁰ הפארים והצערות
והקשרים ובתי הנפש והלהושים ²¹ הטעבות ונומי
האך ²² המחלצות והמעטפות והמטפחות והחריטים
והגLINים והסדרנים והצניפות והרדדים ²⁴ והיה
תחה בשם מק יהוה ותחת חנורה נקפה ותחת מעשה
מקשה קרחה ותחת פתיגיל מהגרת שק כי תחת יפי
מתיך בחרב יפלו ונבורתך במלחמה ²⁶ ואנו
ואבלו פתחה ונקתה לארץ תשב
4 והחויקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא
לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו לבש רק יקרה שמק
עלינו--אסף חרפתנו ² ביום ההוא יהוה צמה יהוה
לצבי ולכבוד ופדי הארץ לנאון ולהפארת לפלייתה
ישראל ³ והיה התשאר בציון והנותר בירושלם--
קדוש יאמר לו כל הכתוב לחים בירושלם ⁴ אם
רחץ אדרני את צאת בנות ציון ואת דמי ירושלים ידיח
מקרבה--ברוח משפט וברוח עבר ⁵ וברא יהוה על
כל מכון הדר ציון ועל מקראה ענן יומם וعشן וננה
ash להבה לילה כי על כל כבוד חפה ⁶ וסכה תהיה
לצל יום מחרב ולמחסה ולמסטור מזרם וממטר
5 אשירה נא לדיידי שירות דודי לכרמו כרם היה
ליידיidi בקרון בן שמן ² ויעזקהו ויסקלחו ויתעהו
יאכלו ¹¹ אויר לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו ¹² עמי

יהוה ומהדר נאנו ¹¹ עני נבחות אדם שפל ושה רום
אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא ¹² כי יום ליהוה
צבאות על כל נאה-רומ ועל כל נשא ושפל ¹³ ועל
כל אורי הלבנון חרמים והנסאים ועל כל אלוני
הבשן ¹⁴ ועל כל החרים הרמים ועל כל הנבעות
גשאות ¹⁵ ועל כל מנדל נבה וצעל כל חומה בזורה
צבאות ¹⁶ וועל כל אניות תריש וועל כל שכיות החמדה
ונשות (נטויות) נרוון ומתקרות עיניהם הלוך וטף
תלכנה וברגליהם העכסנה ¹⁷ ושבח אדרני קדרך
ובנות ציון ויהוה פתחן יערה ¹⁸ ביום ההוא יסיד
אדני את תפארת העסים והשביסים--והשරנים ¹⁹
בمعدות צרים ובמחלות עפר--מפני פחד יהוה
הנטפות והשירות והרעבות ²⁰ הפארים והצערות
והקשרים ובתי הנפש והלהושים ²¹ הטעבות ונומי
האך ²² המחלצות והמעטפות והמטפחות והחריטים
והגLINים והסדרנים והצניפות והרדדים ²⁴ והיה
תחה בשם מק יהוה ותחת חנורה נקפה ותחת מעשה
מקשה קרחה ותחת פתיגיל מהגרת שק כי תחת יפי
מתיך בחרב יפלו ונבורתך במלחמה ²⁶ ומן
מן האדם אשר נשמה באפו כי במא נחשב הוא
לבדו ביום ההוא ¹⁸ והאלילים כליל יחולף ¹⁹ ובאו
ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו--
אשר עשו לו להשתהות לחפר פרות ולעתלים ²¹
לבוא בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים--מפני פחד
יהוה ומהדר נאנו בקומו לעזר הארץ ²² חדרלו לכם

3 כי גנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלים
ומייהודה משען ומשענה כל משען לחם וכל משען
ימים ² גיבור ואיש מלכמת שופט ונביא וקסם זוקן ³
שר חמשים ונשוא פנים ווועץ וחכם בראשים ונבון
לחש ⁴ וגנתני נערם שריהם ותעלולים ימשלו בהם
ונגש העם איש באיש ואיש ברעהו ירחהו הנער
בקון והנקלה בנקבד ⁶ כי יתפשט איש באחיו בית
אכביו שללה לכיה קצין תהיה לנו והמכשלה הזואת
תחת ירך ⁷ ישא ביום ההוא לא אמר לא אהיה חבש
ובביזוי אין לחם ואין שללה לא להשmini קצין עם ⁸
כי כשלה ירושלם ויהודה נפל כי לשונם ומעליהם
אל יהוה למורת עני כבודו ⁹ חכרת פניהם ענתה בהם
וחטאיהם כסדם הגינו לא כחדו אויל נפשם כי גמלו
לهم רעה ¹⁰ אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעליהם
יאכלו ¹¹ אויר לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו ¹² עמי

שך ויבן מנדל בתוכו ונם יקב החזב בו ויקו לעשות עבטים ויעש באשים ³ ועתה יושב ירושלים ואיש יהודה--שפטו נא בינוי ובין כרמי ⁴ מה לעשות עוד לברמי ולא עשוינו בו מודע קויתו לעשות עבטים וייעש באשים ⁵ ועתה אודיעת נא אתכם את אשר אני עשה לכרכמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ נדרו והיה למרדס ⁶ ואשיתהו בתה לא זומר ולא יעדר עללה שמיר ושית ועל העבים אצוה מהמטיר עלי מרר ⁷ כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה נתע שעשוינו ויקו למשפט והנה משפה לצדקה והנה עצקה ⁸ هو מגניי בית בבית--שדה בשדה יקריבו עד אף מקום והושבתם לבדכם בקרב הארץ ⁹ באני יהוה צבאות אם לא בתים רבים לשם יהוו-- גדרים וטוביים מאין יושב ¹⁰ כי עשרה צמדי כרם יעשו בת אחת וורע חמר יעשה איפה ¹¹ הוא משכימי בפרק שכר ירדפו מאחרי בנשף יין ידליקם ¹² והוא כנור ונבל תפ' וחיליל ווין--משתיהם ואת פעל יהוה לא יビטו ומעשה ידיו לא ראו ¹³ לכן גלה עמי מבלי דעת וכבודו מתי רעב והמנון צחה צמא ¹⁴ לכן הרחיבה שאל נפשה ופערה פיה לבליך וירד הדרה והמנון ושאונה וועל' בה ¹⁵ (Sheol h7585) וישח אדם ושפלו אש ועינוי נבהים תשפלנה ¹⁶ ויגבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה ורעו כבשים בדברם וחרבות מהים נרים יאללו ¹⁷ 18 הרו משכי העון בחבליו השוא וכעבות הענלה חמאה ¹⁹ האמרם ימחר יחוישה מעשה--למען נראה ותקרב ותבואה עצת קדוש ישראל--ונגדעה ²⁰ הוי האמרם לרע טוב ולטוב רע שמיים חזק לאור ואור לחשך שמיים מר למתוק ומתק לмер ²¹ הוי חכמים בעיניהם וננד פניהם נבנים ²² הוי גבורים לשותות יין ואנשי חיל למסך שכר ²³ מצדיקי רシュ עקב שחד

חשך בעריפיה

6 בשת מות המלך עזיזהו ואראה את אדרני ישב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההייכל ² שרפאים עמדים ממעל לו שיש כנפים שיש כנפים לאחד בשתיים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו--ובשתים יעופף ³ וקרא זה וזה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו ⁴ וינווע אמות הספרים מוקול הקורא והביה ימלא עשן ⁵ ואמר אווי לי כי נדמיות כי איש טמא שפטים אגבי ובתוכך עם טמא שפטים אנבי יושב כי את המלך יהוה צבאות--רא עיני ⁶ ריעף אליו אחד מן השרפים ובידיו רצפה במלכים-- ללח מעל המזבח ⁷ וינווע על פי--ויאמר התה גגע זה על שפטיך וסר עונך וחטאך תכפר ⁸ ואשמע את قول אדרני אמר את מי אשלוח ומילך לנו ואמר הני שלחני ⁹ ויאמר לך ¹⁰ ואמרת לעם הזה שמעו שמווע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו ¹⁰ השמן לב העם הזה ואזינו הכביד ועינוי השע פן יראה בעינויו

asher atah kuz mafni shni malchiah 17 yibia yeho uleik
w'ul umekh w'el b'it abirkim yimim asher la ba'ao l'mim
sor afirim mul yehuda at mal' asher katzeh yaari mezrim
hazoa yishrik yehuda lobob asher katzeh yaari mezrim
w'ldborah--asher b'arutz asher 18 w'heya biyom
ben chalil habtrot v'ben kuki h'sl'utim w'b'khol hanatzotim
w'b'khol hanhalotim 20 biyom ha'oz yiglah aduni b'tatur
h'schirah be'ebri nhar b'mal' asher at ha'resh w'sher
hergalim v'gem at ha'ozon t'sphe 21 w'heya biyom ha'oz yehuda
ayesh unqat b'ker v'shi'i ts'an 22 w'heya marb' ushot chalb--
yacal chama'a ci chama'a v'dibsh yacal kol ha'noter b'krav
ha'arutz 23 w'heya biyom ha'oz--yehuda kol makom asher
yehuda shem alef nun ba'aluf c'sof l'shemir v'l'shit yehuda
b'hazim v'bekash yiboa shema ci shemir v'shit t'huya 24
kol ha'arutz 25 v'kol ha'rim asher b'mudar yedur'on--
la taboa shema yirat shemir v'shit v'heya l'mashlach shor
w'lmarmas she

8 wi'amr yeho aliy kach lek neliyon nadol v'kabb ulio
b'harrat anoush l'mahar shel chesh bo 26 v'audia li' urim
namanim--at oraria ha'chein v'at zevri'hu ben yibrchi'hu 3
v'akrab al ha'nvi'ah v'tohar v'tald ben wi'amr yeho aliy
kra' shmo mohar shel chesh bo 4 ci b'taram yidu ha'nuder
kra' abi v'ami--yisa'at chil dimashk v'ata shel sh'meron
l'pni mal' asher 5 yosef yehuda d'rbar aliy u'd l'amr 6
yu'zn ci mas ha'um hova at mi ha'shlich ha'halkim la'at
v'moshesh at r'z'in v'ben r'mli'hu v'loken ha'na adni m'aleh
ul'ihem at mi ha'ner ha'utzotim v'herbitim--at mal'
al'ho 14 l'ken yitan adni ho la'cm--ato ha'na ha'ulma
herha v'iol'dat ben v'kra'at shmo umeno al 15 chama'a v'dibsh
yacal--l'datuto ma'os b'reu v'bechor bat'ob 16 ci b'taram
yidu ha'nuder mas b'reu--v'bechor bat'ob ha'adma
umim v'chato v'ha'oznu kol merhaku aratz' umeno al 9 re'u

v'ha'oznu yishmu v'lbbo yibin v'shp--v'rif'a lo 10 v'amar ud
mtoi adni v'iamr ud asher am shao urim mani yosh
v'chitim manin adam v'ha'adma t'shaha sh'mma 12 v'rdakh
yehuda at adam v'roba ha'uzoba b'krav ha'arutz 13 v'oud
ba' sh'shira v'shba v'hoita l've'er calah v'calon asher
b'sh'lechet m'zbat b'm--zru k'dush m'zabta

7 yehi b'imi achzo ben yotam bn' uz'io mal' yehuda
ul'ha r'z'in mal' aram v'p'kach bn' r'mli'hu mal' israel
y'ros'lim l'mlachma ul'ha v'la' y'kell l'hallam ul'ha
v'iong'd l'bi't d'od la'mer n'cha aram ul' afirim v'nu'v
lb'bo v'lb'v umu cnou' uzi' y'dr m'fni ro'ch 3 v'iamr
yehuda al y'shu'hu za' na la'kra'at achzo at'ha v'sher
y'shov bn'k al katzha t'ulat ha'beracha ha'ul'ona--al
m'slata sh'da' cov's 4 v'amarat al'yo ha'sher v'ha'sket al
ti'ra v'lb'v'k al y'dk m'shni z'vot ha'ordim ha'sh'ni
ha'ala--b'chri' af r'z'in v'arom v'ben r'mli'hu 5 y'uzn ci
y'uzn ul'k aram--ru'ha afirim v'ben r'mli'hu la'mer
6 n'uelah bi'yehuda v'nikz'nah v'ngkunah al'ino v'nmali'k
mal' b'tohca at bn' t'bal 7 c'ha amr adni yehuda la'
t'koom v'la' t'huya 8 ci r'ash aram dimashk v'r'ash dimashk
r'z'in v'be'ud sh'sim v'ch'mosh sh'na y'ch'at afirim mu'm 9
v'r'ash afirim sh'meron v'r'ash sh'meron bn' r'mli'hu am
la' ha'minu ci la' ha'minu 10 y'osif yehuda d'rbar al
achzo la'mer 11 sh'al lek' otum m'm yehuda al'ho u'k' ha'umek
she'ala eo ha'gaba l'me'ula (Sheol h7585) 12 v'iamr achzo
la' ash'el v'la' an'sha at yehuda 13 v'iamr sh'meu na
bi't d'od ha'mut m'kam ha'alo'ot an'sim ci t'la' o'nm at
al'ho 14 l'ken y'han adni ho la'cm--ato ha'na ha'ulma
herha v'iol'dat ben v'kra'at shmo umeno al 15 chama'a v'dibsh
yacal--l'datuto ma'os b'reu v'bechor bat'ob 16 ci b'taram
yidu ha'nuder mas b'reu--v'bechor bat'ob ha'adma

ההאזור וחתו ¹⁰ עצו עצה ותפער דברו דבר ולא
יעומם כי עמנואל ¹¹ כי כה אמר יהוה אליו כחזקתו
היה ויסרנו מלכת בדרכך העם הזה לאמר ¹² לא
תאמורון קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר ואת
מוראו לא תיראו ולא תעריצו ¹³ את יהוה צבאות
אתו תקדשו והוא מורהכם והוא מעצכם ¹⁴ והיה
למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל
לפח ולמוקש--ליושב ירושלים ¹⁵ וכשלו גם רכבים
ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו ¹⁶ צור תעודה חתום
תורה בלבנדי ¹⁷ וחכתי ליהוה המSTITר פניו מבית
יעקב וקוטרי לו ¹⁸ הנה אנכי והילדים אשר נתן לי
יהוה לאות ולמופתים בישראל--עם יהוה צבאות
השכן בהר ציון ¹⁹ וכי יאמרו אליכם דרשו אל
האבות ואל הידענים המצחפים וה מהנים הללו עם
אל אלהי ידרש بعد החיים אל המתים ²⁰ לתורה
ולתעודה אם לא יאמרו בדבר זה אשר אין לו שחר
ועבר בה נקsha ורعب והיה כי ירעב וחתקצוף
וקלל במלכו ובאלדיו--ופנה למעלה ²² ואל ארץ
יביט והנה צרה וחשכה מעוף צוקה ואפלת מנדה
9 כי לא מועף לאשר מוצק לה כתעת הראשון הקל
ארצת זבלון וארצה נפתלי והאחרון הכביד--דרך
הים עבר הירדן גליל הגנים ² העם ההלכים בחשך
ראו אור גдол ישבי הארץ צלמות אוור נהגה עליהם ³
הרבית הגוי לא (לו) הגדלת השמה שמהו לפניך
כשמחת בקצרior כאשר יגילו בחלקם שלל ⁴ כי את
על סבלו ואת מטה שכמו שבט הנשגבו--החתת
כיום מדין ⁵ כי כל סאון סאן ברעש ושמלה מגוללה
בדמים והיתה לשרפה מאכלת אש ⁶ כי ילד ילד
לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו
פלא יועץ אל נבור אבי עד שר שלום ⁷ למ רבבה
(למרבה) המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד

10 היו חוקקים חקקי און ומכתבים עמל כתבו ²
להחות מדין דלים ולגול משפט עני עמי--להיות
אלמנות שללם ואת יתומים יבזו ³ ומה תעשו ליום
פקודה ולשואה ממתקח תבוא על מי תנסו לעזרה
ואנה תעוזבו כבודכם ⁴ בלתי כרע תחת אסיר ותחת
הרונים יפלו בכל זאת לא שבapo ועוד ידו נתניה ⁵
הוא אשור שבט אפי ומתה הוא בידם זעמי ⁶ בניו
חנף אשלחנו ועל עם עברתי אצונו--לשלל שלל
ולבז בז ולשים און קץ על כסא דוד

והוא לא כן ידמה ולכבו לא כן יחשב כי להשמד
בלכבו ולהכרית גנים לא מעט ⁸ כי אמר הלא שריו
יחדו מלכים ⁹ חלא ככרכמיש כלנו אם לא כארפֶד
חמת אם לא כדמשק שמרון ¹⁰ כאשר מצאה ידי
למלך האليل ופסיליהם מירושלים ומשמרון ¹¹
להלא כאשר עשו לשמרון--ולאליליה כן עשה
לירושלים ולעכבה ¹² והיה כי יבצע אדרני את כל
מעשו בהר ציון ובירושלם--אפקד על פרי נדל
לבב מלך אשור ועל תפארת רום עניין ¹³ כי אמר
בכח ידי עשו ובחכמו כי נבנויות ואסיר גבולות
עמים ועתידותיהם (ועתודיהם) שושתי ואוריד
והלבנון באדריר יפול

11 ריצא חטר מגוע ישו ונצר מרששו יפרה ²
ונחה עליו רוח יהוה--רוח חכמה ובינה רוח עצה
ונבורה רוח דעת ויראת יהוה ³ והירחו ביראת יהוה
ולא למראה עניינו ישפט ולא למשמע אזניו יוכיה ⁴
ושפט בצדך דלים והוכיח במישור לעניין ארץ והכה
ארץ בשבט פיו וברוח שפטיו ימות רשות ⁵ והיה צדק
אור מתניו והאמונה אור חלציו ⁶ ונזר זאב עם כבש
ונמר עם נדי ירכץ ועגל וכפיר ומורי יהדו ונער קתן
נתג בם ⁷ ופרה ורב תרעינה יהדו ורכזו ילדיין
ואריה כבקר יאכל תנן ⁸ וושעש יונק על חרפתן
ועל מאורת צפעוני גמול ידו הדה ⁹ ולא ירעו ולא
ישחיתו בכל הר קדרשי כי מלאה הארץ רעה את
יהוה כמים לים מכדים ¹⁰ והיה ביום ההוא ראש
יש אשר עמד לנס עמים אליו נוים ידרשו והיתה
מנחות כבוד ביהו ביום ההוא יוסף אדרני שנית ידו
לקנות את שאר עמו--אשר ישאר מאשר וממצרים
ומفترוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאי הים
ונשא נס לנויים ואסף נדחי ישראל ונפוצות יהודה
יקבץ מארבע כנפות הארץ ¹¹ וסירה קנאת אפרים
וצרכי יהודה יכרתו אפרים לא يكنא את יהודה

כאביר יושבים ¹⁴ ותמצא כן ידי לחיל העמים
וכאסף ביצים עזבות כל הארץ אני אספהו ולא היה
נדד כנפ' ופצחה פה וממצצף ¹⁵ היה תפאר הגרון על
החצב בו אם יתנדל המשור על מניפו כהניף שבט
ואת מרימיו כחרים מטה לא עז ¹⁶ لكن ישלה האדון
יהוה צבאות במשינויו--רzon ותחת כברו יקר יקר
כי קדור אש ¹⁷ והיה אוד ישראל לאש וקדשו להבה
ובעירה ואכלה שיתו ושמירו--ביום אחד ¹⁸ וכבוד
יערו וכרמלו מנפש ועד בשרג' אלה והוא מסס נסס
וושאר עז יערו מסטר יהיו ונער יכתbam ²⁰ והיה
יום ההוא לא יוסף עוד שאר ישראל ופליטה בית
יעקב להשען על מכחו ונשען על יהוה קדוש ישראל--
באמת ²¹ שאר ישוב שאר יעקב--אל אל גבור ²²
כי אם יהוה עמך ישראאל כחול הים--שאר ישוב בו
כלוין חרוץ שוטף צדקה ²³ כי כללה ונחרצת--אדני
יהוה צבאות עשה בקרב כל הארץ ²⁴ لكن כי אמר
אדני יהוה צבאות אל תירא עמי ישב ציון מאשור
שבט יכחה ומטהו ישא עלייך בדרך מצרים ²⁵
כי עוד מעט מזער וכללה זעם ואפי על תבליהם ²⁶
ועורר עלייו יהוה צבאות שוט כמכת מדין בצור

על כן שמי ארני ותרעש הארץ ממקומה--בעברת יהוה צבאות וביום הדין אף ¹⁴ והיה צבוי מדה וצאן אין מקבץ איש אל עמו יפנו ואיש אל הארץ ינוס ¹⁵ כל הנמצא ידקר וכל נספה ייפול בחורב ¹⁶ ועליהם ירתו לעוניהם ישטו בתיהם ונשיהם השגנה (תשכונה) ¹⁷ הנה מעיר עליהם את מדי אשר כסף לא ייחסבו וזהב לא יחפכו בו ¹⁸ וקשות נערם תרטשנה ופרוי בطن לא ירחמו על בניים לא תהום עינם ¹⁹ והיתה בבבלי צבי מלכות תפארת גאון כשרדים כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה ²⁰ לא תשב לנצח ולא תשכן עד דור ודור ולא יהל שם ערבי ורעים לא ירבעו שם ²¹ ורבכו שם ציים מלאו בתיהם אחיהם ושכנו שם בנות יענה ושעריהם יركדו שם ²² וענה אים באלמנתו ותנים בהיכלי ענו וקרוב לבוא עתה וימה לא ימ舍ו

14 כי יرحم יהוה את יעקב ובחר עוד בישראל והניהם על אדמותם ונלה הגור עלייהם ונספה על בית יעקב ² ולקחות עמים והביאם אל מקוםם והתחלום בית ישראל על אדמות יהוה לעבדים ולמשפחות והיו שביהם לשבייהם ורדו בנשיהם ³ והיה ביום הניח יהוה לך מעציך ומרניך--ומן העברה הקשה אשר עבד לך ⁴ ונשאת המשל הזה על מלך בבבלי--ואמרה איך שבת נש שבת מהדבה שבר יהוה מטה רשיים--שבט משלים ⁶ מכח עמים עברה מכת בלתי סורה רדה באף גוים מרדרך בלי חשך ⁷ נחה שקתה כל הארץ פצחו רנה ⁸ נם ברוחים שמחו לך ארצי לבנון מאז שכבת לא יעללה הכרת לנו ⁹ שאול מתחת רונה לך--לקראת בואר עורך לך רפואי כל עתורי ארץ--הקיים מכסאותם כל מלכי גוים (Sheol h7585) ¹⁰ כלם יענו ויאמרו לך נם אתה חלית כמוני אלינו נמשלת ¹¹ והורד שאל גאנך אשפיל ¹² אוקיר אנוש מפו ואדם מכתם אופיר ¹³

ויודה לא יוצר אה אפרים ¹⁴ ועפו בכתף פלשטים ימה יחדיו יבו את בני קדם אדום ומואב משלוח ים ובני עמון משמעתם ¹⁵ והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר בעים רוחו והכחן לשבעה נחלים והדריך בנעלים ¹⁶ והיתה מסלה-- לשאר עם אשר ישאר מאשור כאשר הותה לישראל ביום עלהו מארץ מצרים

12 ואמרה ביום ההוא אודך יהוה כי אנטה כי ישב אפק ותנחמני ² הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזיו זומרת יה יהוה ויה לי לישועה ³ שאבתם מים בשwon מעוני היישועה ⁴ ואמרתם ביום ההוא הודו להוה קראו בשם הודייעו בעמים על ליתוי הזוכרו כי נשגב שמו ⁵ זמרו יהוה כי גאות עשה מידעת (מודעת) זאת בכל הארץ ⁶ צהלי ורני יושבת ציון כי נדול בקרבך קדוש ישראל

13 משא בבבלי--אשר חזזה ישעיהו בן אמו ² על הר נשפה שאו נס הדרימו קול להם הניפוי ייד ויבואו פתחי נדיבים ³ אני צויתי למקדשי נם קראתי נבורי לאפי עלייו נאותו ⁴ קול דמון בהרים דמותם עם רב קול שאון מלכות נוים נאספים--יהוה צבאות מפקד צבא מלכמתה ⁵ באים מארץ מרחק מקצת השמים יהוה וכלי זומו לחבל כל הארץ ⁶ היללו כי קרוב יום יהוה כshed משמי יבוא ⁷ על כן כל ידים תרפינה כל לבב אנוש ימס ⁸ ונבהלו--צירים וחבלים יאחזון כiolדה ייחילון איש אל רעהו יתמהו פני להבים פניהם ⁹ הנה יומ יהוה בא אכזרי ועbara וחרון א-לשם הארץ לשם וחטאיה ישמיד ממנה ¹⁰ כי כוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו אורם השך המשש בזאתו וירח לא יניהם אורו ¹¹ וופקדתי על תבל רעה ועל רשעים עונם והשบท נאון זדים ונאות עריצים אשפיל ¹² אוקיר אנוש מפו ואדם מכתם אופיר ¹³

המית נבליך תחתיך יצע רמה ומכסיך תולעה (Sheol)
 12 איך נפלת משמי הילל בן שחר גנדעתה
 לארץ חולש על נוים ¹³ ואתה אמרת בלבך השמים
 עלה--ממעל לכוכבי אל ארדים כסאי ואשב בהר
 מועד בירכתי צפון ¹⁴ עלה על במתוי עב ארמה
 לעליון ¹⁵ נאך אל שאל תורד אל ירכתי בור (Sheol)
 16 ראיך אליך ישנחו אליך יתבוננו זהה האיש
 מרני הארץ מרעיש מלכות ¹⁷ שם תבל בדבר
 ועריו הרס אסורייו לא פתח ביתה ¹⁸ כל מלכי גויים
 כלם--שכבו בכבוד איש בכיתו ¹⁹ ואתה השלכת
 מCKER נצץ נחטב--לבש הרוגים משעני חרב יורדי
 אל אبني בור כפגר מובס ²⁰ לא תחר אתם בקבורה
 כי ארץ שחת עמד הרגת לא יקרא לעלים זרע
 מרים ²¹ הכנינו לבניו מטבח בעון אבותם כל קמו
 וירשו ארץ ומלאו פניו תבל ערומים ²² וקמתי עליהם
 נאם יהוה צבאות והכרתו לבבל שם ושאר נוין
 ונכד--נאם יהוה ²³ ושמתייה למורש קפוד ואגמי מים
 וטהטאתיה במתאטא השמד נאם יהוה צבאות ²⁴
 נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר דמיتي כן
 הייתה וכאשר יעצתי היא תקים ²⁵ לשבר אשר
 בארכי ועל הרי אבוסנו וסר מעלהם עלו וסבלו
 מעל שכמו יסוד ²⁶ זאת העצה היועצת על כל הארץ
 זו זאת היד הנטויה על כל הגויים ²⁷ כי יהוה צבאות
 יעז ומוי יפר וידיו הנטויה ומוי ישיבנה ²⁸ בשנת מות
 המלך אחוז היה המשא הזה ²⁹ אל תשmino פלשת
 כלך כי נשבר שבט מכך כי משרש נחש יצא צפע
 ופריו שרפף מעופף ³⁰ ורדעו בכוורי דלים ואבוניים
 לבטה ירכזו והמתו ברעב שרשך ושאריתך יהריג
 31 הילילי שער ועקי עיר נמו פלשת כלך כי מצפון
 עשן בא ואין בודד במועדיו ³² ומה עינה מלאכי גוי
 כי יהוה יסד ציון ובה יחסן עני עמו

15 משא מואב כי בליל שדר ער מואב נדמה--
 כי בליל שדר קיר מואב נדמה ² עללה הבית ודריבן
 הבמות לבכי על נבו ועל מידבא מואב ייליל--בכל
 ראשיו קרהה כל זקן גרוועה ³ בחוצתו חגורו שך
 על גנותיה וברוחבתיה כליה ייליל ירדBBCי ⁴
 וזועק חשבון ואלעה עד ייחז נשמע קולם על כן
 חלצי מואב ידריעו--נפשו ירעה לו ⁵ לבי למואב יעק
 בריחה עד צער ענלה שלשה כי מעלה הלווחות
 BBCי יעלה בו--כי דרך חורנים יעתק שבר יעדרו ⁶
 כי מי נמרם משמות יהיו כי יבש חצר כליה דשא
 וירק לא היה ⁷ על כן יתרה עשה ופקדתם--על נחל
 הערבבים ישאום ⁸ כי הקופה הזעקה את נבול מואב
 עד אילים ילתה ובאר אילים ילתה ⁹ כי מי דימון
 מלאו דם כי אישית על דימון נספהות--לפליטת מואב
 אריה ולשarity ארמה

16 שלחו כר משל ארץ מסלע מדברה אל הר
 בת ציון ² ויהיה כעוף נודד כן משלח--תהיינה בנות
 מואב מעברת לארנון ³ הביאו (הביאו) עצה עשו
 פלילה שיחי כליל צילך בתוכן צהרים סתרי נרחמים--
 נודד אל תנלי ⁴ יגورو בך נדחו מואב הו סתר למו
 מפני שודד כי אפס המץ כליה שדר תמו רמס מן הארץ
 ווהוכן בחסד כסא ויישב עלייו באמות באهل דוד
 שפט ודרש משפט ומהר צדק ⁶ שמענו נאו מואב נא
 מادر נאותו וגאננו וערbertו לא כן בדריו ⁷ لكن יليل
 מואב למאב--כליה ייליל לאשישי קיר חרותת תהנו
 אך נקיים ⁸ כי שדמות חשבון אמלל גפן שבמה
 בעלי נוים הلمו שרוקיה--עד יעדן גנווע תען מדבר
 שלחותה נטהשו עברו ים ⁹ על כן אבקה BBCי יעוז
 גפן שבמה אריויך דמעתי חשבון ואלעה כי על
 קיזץ ועל קיזיך הידד נפל ¹⁰ ונאוסף שמחה ונילמן
 הכרמל ובכרמים לא ירדן לא ירעע יין ביקבים לא

מעט מזער לוא כביר

18 **הוּא אָרֶץ צְלַצֵּל כְּנָפִים אֲשֶׁר מַעֲבָר לְנָהָרִי כְּכֹנוֹ יְהוָה וּקְרָבִי לְקַיר חֶרְשָׁן וְהִוָּה כִּי נְרָאָה כָּי כְּשָׁלָח בַּיּוֹם צִירִים וּבְכָלִי גָּמָא עַל פְּנֵי מִים נְלָאָה מוֹאָב עַל הַבָּמָה וּבָא אֶל מִקְדְּשׁוֹ לְהַתְּפִלָּל וְלֹא יוּכֶל¹³ זוּה דְּבָר אֲשֶׁר דְּבָר יְהוָה אֶל מוֹאָב.**

מוֹאָב¹⁴ וְעַתָּה דְּבָר יְהוָה לְאָמֵר בְּשֶׁלֶשׁ שָׁנִים כְּשִׁנִּי שְׁכִיר וְנִקְלָה כְּבוֹד מוֹאָב בְּכָל הַמָּנוֹן הַרְבָּה וְשָׁאָר מַעַט מַזער לוא כביר

אלֵיכָו שְׁכִירָה (אַשְׁקָוָתָה) וְאַבְיתָה בְּמִכְוֹנִי כְּחֵם צָה עַלְיָה אָוֹר כְּעֵב טָל בְּחֵם קָצִיר⁵ כִּי לְפָנֵי קָצִיר כְּתָם פְּרָח וּבְסָר גָּמָל יְהוָה נְצָח וּכְרָת הַזּוֹלָלִים בְּמוֹמְרוֹת וְאַתְּ הַגְּנִיטִשָׁות הַסִּיר הַתוֹ⁶ יְעַזְבוּ יְחֻדוּ לְעֵיט הַרִּים וּלְבַהֲמַת הָאָרֶץ וּקְצַע עַלְיוֹ הַעִיט וּכְלַבְּהַמָּת הָאָרֶץ עַלְיוֹ תְּחִרְף⁷ בְּעַת הַהִיא וּבְכָל שִׁי לְיְהוָה צְבָאוֹת עַם יְמִשְׁךְ וּמַוְרָט וּמַעַם נְרָא מִן הָוָא וְהַלָּא נְיִקוּ קוֹ וּמַבּוֹסָה אֲשֶׁר בְּזֹא נְהָרִים אַרְצָוֹ אֶל מָקוֹם שֶׁם יְהוָה צְבָאוֹת הַר צִיּוֹן

19 **מֵשָׁא מִצְרָיִם הַנָּהָה יְהוָה רַכֵּב עַל עַב קָל וּבָא מִצְרָיִם וְנָנוּ אֶלְיָהִי מִצְרָיִם מִפְנֵיו וּלְבֵב מִצְרָיִם יָמָשׁ בְּקָרְבָּו² וּסְכָסְכָתוֹ מִצְרָיִם בְּמִצְרָיִם וּלְחַמּוֹ אִישׁ בָּאַחֲיוֹ וְאִישׁ בְּרַעֲחוֹ עִיר בְּעִיר מִמְּלָכָה³ וּנְבָקָה רֹוח מִצְרָיִם בְּקָרְבָּו וּעְצָתוֹ אֶבְלָע וּדְרָשָׁו אֶל הָאֲלִילִים וְאֶל הָאֱטִים וְאֶל הָאֶבֶות וְאֶל הָיִדְעָנִים⁴ וּסְכָרְתוֹ אֶת מִצְרָיִם בִּיד אֲדָנִים קָשָׁה וּמְלָךְ עַז יְמִשְׁלָב בְּסֶם נָאָם הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת⁵ וּנְשָׁטוּ מִים מַהְיָם וּנְהָרִז יְחַרְבָּ וּיַּבְשָׁ⁶ וְהַזּוֹנִיחוּ נְהָרוֹת דָלָלוֹ וְחַרְבָּו יָאָרִי מַצּוֹר קְנָה וּסְוֹפֵךְ קְמָלוֹ⁷ עֲרוֹת עַל יְאֹור עַל פִי יְאֹור וְכָל מְזֹודָע יָאֹר יַבְשֵׁ נְדָפֵךְ וְאַנְנוּ⁸ וְאַנְנוּ הַדִּינִים וְאֶבְלוֹ כָל מְשִׁלְיכִי בַּיּוֹרָחָה וּפְרִשִּׁי מִכְמָרָת עַל פְנֵי מִים אַמְלָלוֹ⁹ וּבְשׁוּ עַבְדִי פְשָׁתִים שְׁרִיקָות וְאַרְנִים חָורי וְהִי שְׁתִיָּה מְדִכָּאִים כָל עַשִּׂי שְׁכָר אַנְמִי נְפָשׁ¹⁰ אַךְ אָוְלִים שְׁרִי צָעֵן חַכְמִי יְעִצִי פְרָעָה עַצָּה נְבָרָה אַיךְ תְּאַמְרוּ אֶל פְרָעָה בַּחֲכָמִים אֲנִי בַּמְלָכִי קָרְם בָּקָר אַינְנוּ זֶה חָלֵק שָׁוֹסִינוּ וְגָוְרֵל לְבָזּוֹנוּ**

12 אים אפוא חכמייך ויגידו נא לך וירדו מה ייעץ יהוה על מצרים ועל כוש ⁴ כן ינהג מלך אשר את שני
 צבאות על מצרים ¹³ נואלו שרי צען נשוא שרי נף
 מצרים ואת גלות כוש נערם זוקנים--ערום ויחף
 והשופיטה ערות מצרים ⁵ וחתו ובשו--מכוש מבטם
 ומן מצרים תפארתם ⁶ ואמר ישב דאי זהה ביום
 ההוא הנה כה מבטנו אשר נסנו שם לעוזרה להנצל
 מפני מלך אשר ואיך נמלט אנחנו

21 משא מדברים כסופות בנגב לחוף ממדבר
 בא מארץ נוראה ² חוות קשה הנד לי הבוגד בונד
 והשורד שודד עלי עילם צורי מדי כל אנחתה
 השבתי ³ על כן מלאו מתרני חלהלה--צירים אחוני
 ציריו يولדה נועיתם ממשמע נבהליך מראות ⁴ תעה
 לבבי פלצות בעתני את נשף חזקי שם לי לחרדה
⁵ ערך השלחן צפה הצפיה אcolon שתה כמוון השרים
 משחו מן ⁶ כי כה אמר אליו אדני לך העמד המצחפה
 אשר יראה יניד ⁷ וראה רכב צמד פרשים--רכב
 חמור רכב גמל והקшиб קשב רב קשב ⁸ ויקרא
 אריה--על מצפה אדרני אוכני עמד חמיד יומם ועל
 משמרתי אגצי נצב כל הלילות ⁹ והנה זה בראש
 איש צמד פרשים ווין ויאמר נפלת נפלת בבל וכל
 פסילי אלהיה שבר לא-ארץ ¹⁰ מדשתי ובן גרתי אשר
 שמעתי מאת יהוה צבאות אלהי ישראל--הגדרתי לכם
¹¹ משא דומה אליו קרא משער שמר מה מלילה
 שמר מה מליל ¹² אמר שמר אתה בקר ונמ לילה אם
 חבעון בעיו שבו אתי ¹³ משא בערב בעיר בערב
 תלינו ארות דרנים ¹⁴ לקראת צמא התו מים ישבי
 ארץ תימא בלחותו קדרמו ננד ¹⁵ כי מפני חרבות
 ננדו מפני חרב נטושה ומפני קשת דרכיה ומפני
 כבד מלחה ¹⁶ כי כה אמר אדרני אליו בעוד שנה
 כ שני שכיר וכלה כל כבוד קדר ¹⁷ ושאר מספר
 קשת נבורוי בני קדר ימעטו כי יהוה אלהי ישראל
 עבדי ישעיו ערום ויחף--שלש שנים אותן ומופת דבר

20 בשנת בא תרתנן אשרודה בשלח אותו סרנון
 מלך אשר וילחם באשדוד וילכדה ² בעת ההיא
 דבר יהוה ביד ישעיהו בן אמוץ ³ לאמר לך ופתחת
 השק מעל מתניק ונעלך תחלץ מעל רגליך ויעש
 בן הלק ערום ויחף ³ ויאמר יהוה כאשר הלק
 צבאות על מצרים פנה שבתייה ¹⁴ יהוה מסך בקרבה
 רוח עזים וחתעו את מצרים בכל מעשהו כהצעות
 שכור בקיאו ¹⁵ ולא יהיה למצרים מעשה אשר יעשה
 ראש וזנב כפה ואגמון ¹⁶ ביום ההוא יהיה מצרים
 נשים וחרד ופחד מפני תונפת יד יהוה צבאות אשר
 הוא מנוף עליו ¹⁷ והיתה ארמת יהודה למצרים
 לחנא כל אשר יוכיר אתה אליו יפחד-- מפני עצה
 יהוה צבאות אשר הוא יועץ עליו ¹⁸ ביום ההוא
 יהיו חמיש ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען
 ונשבות ליהוה צבאות עיר התרס יאמר לאחת ¹⁹
 ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה בתקד ארץ מצרים
 ומצבה אצל גבולה ליהוה ²⁰ והיה לאות ולעד
 ליהוה צבאות בארץ מצרים כי יצעקן אל יהוה מפני
 לחצים וישלח להם מושיע ורב והצילים ²¹ ונודע
 יהוה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום ההוא
 ועבדו זבח ומנחה ונדרנו נדר ליהוה ושלמו ²² ונגנוף
 יהוה את מצרים נnf ורופא ושבו עד יהוה ונעתר
 להם ורפאם ²³ ביום ההוא תהיה מסלה מצרים
 אשורה ובא אשור במצרים ומצריים באשור ועבדו
 מצרים את אשר ²⁴ ביום ההוא יהוה ישראל שלישיה
 למצרים ולאשורי ברכיה בקרב הארץ ²⁵ אשר ברכו
 יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי
 אשר ונחלתי ישראל

ונתני מפתח בית דוד על שכמו ופתח ואין סנה וסנֶר
לגנות 2 תשאות מלאה עיר הומיה-קרירה עלייה
ואין פתח 23 ותקעתיו יתד במקום נאמן והוא לכasa
כבד לבית אביו 24 ותלו עליו כל כבוד בית אביו
חיליך לא חללי חרב ולא מתי מלחה 3 כל
קציניך נדדו יחד מקשת אסרו כל נמציאך אסרו
יחדו מרחוק ברחו 4 על כן אמרתי שעו מני אמר
ובכפי אל תאייצו לנחמני על שד בת עמי 5 כי יום
מהומה ומבוסה וمبוסה לאדרני יהוה צבאות-בני
חוין מקריך קר ושיע אל ההר 6 ועילים נשא אשפה

23 משא צר הילילו אניות תרשיש כי שדר מבית

מבוא מארץ כתום נגלה למו 2 דמו ישבי اي סחר
צדון עבר ים מלאוק 3 ובמים רבים זרע שחר קצר
יאור התבואה והתי סחר נויים 4 בושי צידון-כי אמר
ים מעו הום לאמר לא חלטי ולא ילדתי ולא נדלתי
בחורים--רוממתי בתולות 5 כאשר שמע למצרים
וחילו כשמי צר 6 עברו תרשישה הילילו ישבاي 7
זהות لكم עליה מיימי קדם קדמתה יבלוה רגליה
מרחוק לנויר 8 מי יען זאת על צר המערירה אשר
סחריה שרים כנעניה נכבדי ארץ 9 יהוה צבאות
יעצה--לחיל גאון כל צבי להקל כל נכבדי ארץ
10 עברי ארץך כיар בת תרשיש אין מזוז עוד 11
ידו נתה על הים הרגוי ממלכות יהוה צוה אל כנען
לשמד מעניה 12 ויאמר לא תוספי עוד לעלו
המעשקה בתולת בת צידון כתום (כתום) קומי
עברי-גם שם לא ינוח לך 13 הנה ארץ כסדרים זה העם
לא היה-אשר יסדה לציים קיקמו בחינוי (בחינוי)
עוררו ארמנותיה--שמה למפללה 14 הילילו אניות
תרישש כי שדר מעזון 15 וזה ביום ההוא ונשחתה
צר שבעים שנה כימי מלך אחד מקץ שבעים שנה
והיה לצר כשירת הזונה 16 קחי כנור סבי עיר זונה
נסכח היטיבי נגן הרבי Shir למן תוכרי 17 וזה
מקץ שבעים שנה יפקד יהוה את צר ושבה לאתנה
זונתה את כל ממלכות הארץ על פניו האדמה 18

ונתני מפתח בית דוד על שכמו ופתח ואין סנה וסנֶר
לגנות 2 תשאות מלאה עיר הומיה-קרירה עלייה
חיליך לא חללי חרב ולא מתי מלחה 3 כל
קציניך נדדו יחד מקשת אסרו כל נמציאך אסרו
יחדו מרחוק ברחו 4 על כן אמרתי שעו מני אמר
ובכפי אל תאייצו לנחמני על שד בת עמי 5 כי יום
מהומה ומבוסה ומבוסה לאדרני יהוה צבאות-בני
חוין מקריך קר ושיע אל ההר 6 ועילים נשא אשפה
ברכבב אדם פרשים וקירות עריה מגן 7 ויהי מבחר
עמוקך מלאו רכב והפרשים שת שתו השערה 8 ויגל
את מסך יהורה ותבטш ביום הוא אל נשך בית העיר
9 ואת בקשי עיר דוד ראייתם כי רבו ותקבצו את
מי הברכה התהנתנה 10 ואת בית ירושלים ספרתם
וთחציו הבתים לבצר החומה 11 ומוקה עשיתם
בין החמתים למי הברכה הישנה ולא הבתיהם אל
עשיה ויצרה מרחוק לא ראייתם 12 ויקרא אדרני יהוה
צבאות-ביום הוא לבכי ולמספד ולקרחה ולהנור
שך 13 ווהנה ששון ושמחה הרוג בקר ושות צאןأكل
בשר ושותות יין אכול ושותו כי מהר נמות 14 ונגלה
באוני יהוה צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד
תמתון אמר אדרני יהוה צבאות 15 כי אמר אדרני
יהוה צבאות לך בא אל הסכן הזה על שבנא אשר
על הבית 16 מה לך פה וממי לך פה כי חצתת לך
פה כבר הצבי מרים קברו חקקי בסלע משכן לך
17 הנה יהוה מטلطך טלטה נבר ועתך עטה
18 צנוף יצנוף צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים
שמה תמות ושמה מרכבות כבודך-קלון בית אדרני
19 וחדפתיך מצבך וממעמדך יהרסך 20 והיה
ביום הוא וקרأتي לעבדיו לאליקים בן חלקיו 21
וללבשתיו כתנתק ואבנטך אחזקנו וממשלך אתן
בידך והיה לאב ליושב ירושלים ולቤת יהודה 22

והיה סחרה ואתנה קדר ליהוה--לא יאצ'ר ולא ייחסן
על בור וסנרו על מסגרו ומרב ימים יפקדו ²³ וחפירה
לכון לבני קדרה לאל לשבעה
הלבנה ובושה החמה כי מלך יהוה צבאות בהר
ציוון ובירושלם וננד זקנוו כבוד
כי לישבים לפני יהוה יהוה סחרה לאכל לשבעה
ולמכסה עתיק

25 יהוה אלה אתה--ארומיך אורה שמרק כי
עשית פלא עצות מרחק אמונה אמן ² כי שמת מעד
לגל קרייה בזורה למפלחה ארמנון ודים מעד לעולם
לא יבנה ³ על כן יכבד עם עז קריית נוים ערי'ץ'ים
יראוך ⁴ כי היה מעוז לדל מעוז לאבינו בצר לו
מחסה מוזם צל מהרב כי רוח ערי'ץ'ים כורם קיר ⁵
חරב בזכין שאון זדים תכני'ץ' חרב בצל עב זמיר
בריות עולם ⁶ על כן אלה אכללה ארץ ויאשמו ישבי
זהה משתה שמנים משתה שמורים שמנים ממחים
שמרים מזוקקים ⁷ ובבעל בהר הזה פניו הלוות הלוות
על כל העמים והמסכה הנטוכה על כל הנוי ⁸ בעל
המות לנצח ומה אדרני יהוה דמעה מעל כל פנים
וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ--כי יהוה דבר ⁹
אמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קיינו לו ווישענו זה
יהוה קיינו לו נגילה ונשמחה בישועתו ¹⁰ כי תנוח יד
יהוה בהר הזה--ונדרש מואב תחתיו כהדרש מתבן
במי (במו) מדמנה ¹¹ ופרש ידי' בקרבו כאשר
יפרש השחה לשחות והשפיל נאותו עם ארבות ידי' ¹²
ומבצער משגב חומתיך השח השפיל הגיע לארץ--
עד עפר

26 ביום ההוא יושר השיר הזה בארץ יהודה עיר
עו לנו ישועה ישית חומות וחל ² פתחו שערם ויבא
נו צדיק שמר אמנים ³ יוצר סמוך תצר שלום שלום
כי בר בטוח ⁴ בטהוח ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור
עולם ⁵ כי השח ישבי מרים קרייה נשגביה ישפילה
שפילה עד ארץ יונינה עד עפר ⁶ תרמסנה רג'ל
רג'לי עני פעמי דלים ⁷ אורך לצדיק מישרים ישך
על מלכי הארץ על האדמה ²² ואספו אספה אסיך

24 הנה יהוה בוקק הארץ ובולקה וועה פניה
והפיין ישבייה ² והיה כעם ככחן כעבד כדרכיו
כשפחה כנברחה כקונה כמו'ר כמלוחה כלוחה כנסיה
כאשר נשא בו ³ הבוק תבוק הארץ והבז'ו תבז'ו כי
יהוה דבר את הדבר הזה ⁴ אבלה נבללה הארץ
אמלה נבללה תבל אמללו מרום עם הארץ ⁵ וזה הארץ
ונפה תחת ישבייה כי עברו תורה חלפו חוק הפרו
בריות עולם ⁶ על כן אלה אכללה ארץ ויאשמו ישבי
בה על כן חרו ישבי ארץ ונשאר אנוש מזער ⁷ אבל
תירוש אמללה גפן נאנחו כל שמי' לב ⁸ שבת משוש
תפים חרל שאון עליזים שבת משוש כנור ⁹ בשיר
לא ישתו יין ימר שכר לשתיו ¹⁰ ונשברה קדרית תהו
סנרג כל בית מבוא ¹¹ צוחה על היין בחוצות ערבה
כל שמחה גלהמושש הארץ ¹² נשארא בעיר שמה
ושאייה יכת שער ¹³ כי היה בקרוב הארץ בתוך
הימים כנקף זית כעוללת אם כליה בצר ¹⁴ המה
ישאו קולם ירנו בנאון יהוה צהלו מים ¹⁵ על כן
בארים כבדיו יהוה באין הים שם יהוה אלהי ישראל
מן נוף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק ואמר רזי
לי רזי לי אויל בנדים בנדו ובנד ובונדים בנדו ¹⁷
פחד ופחד ופחד עלי' יושב הארץ ¹⁸ והיה הנס מקול
הפחד יפל אל הפחד והעללה מתוך הפחד ילכד
בפח כי ארבות ממורים נפתחו וירעשו מוסרי הארץ
רעעה התרעעה הארץ פור התפורה הארץ מוט
התמוטטה הארץ ²⁰ נוע תנווע ארץ כשוכר והתגונדה
כמלונה וכבד עלייה פשעה ונפללה ולא תסיף קום ²¹
והיה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא המרים במרום
ועל מלכי הארץ על האדמה ²² ואספו אספה אסיך

מעNEL צדיק הפלס 8 אף ארוח משפטיך יהוה קיינוך- ביום קדים 9 لكن בזאת יכפר עון יעקב וזה כל פרוי הסר החטאטו בשומו כל אבני מזבח כאבני נור מנפוצות לא יקמו אשרים וחמנים 10 כי עיר בצורה בדד נהה משלוח ונעוז כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבעץ וכלה סעפהו 11 ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה כי לא עם בינות הו-על כן לא ירחמננו עשהו ויצרו לא ייחנו 12 והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עד נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל 13 והיה ביום ההוא יתקע בשופר נדול ובאו האבדים בארץ אשר ותנרדחים בארץ מצרים והשתחו ליהוה בהר הקדש בירושלים

28 הוי עטרת גנות שכרי אפרים וציז' נבל צבי התפארתו-אשר על ראש ניא שמנים הלוויין 2 הנה חזק ואמץ לאدني כורם ברד שער קטב כורם מים כבירים שטפים הניח לארץ-ביד 3 ברגלים הרמסנה עטרת גנות שכורי אפרים 4 והיתה יצאת נבל צבי התפארתו אשר על ראש ניא שמנים-כבוכורה בטרם קיז' אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו יבלענה 5 ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה-לשאך עמו 6 ולדורות משפטי-

ליושב על המשפט ולגבורה מшибיו מלכמתה שערכה 7 ונום אלה ביין שננו ובשבר תען כהן ונכbia שננו בשבר נבלעו מן הין תען המשכר שננו בראה פקו פליליה 8 כי כל שלחנות מלאו קיא צאה בל' מקום 9 את מי וורה דעתה ואת מי יבין שמוועה-גמולוי מהלב עתיקו מshedim 10 כי צו לצוו צו לצוו קו לקו לקו-עיר שם עיר שם נוב כי בלענוי שפה ובלשון אחרית ידבר אל העם הזה 11 אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניהו לעוף וזאת המרגעה ולא אבוא שמווע 13 והיה להם דבר יהוה צו לצוו צו לצוו קו לקו זעיר שם

לשםך ולזוכרך תאות נש 9 נפשי אויתך בלילה אף רוחוי בקרבי אשחרך כי כאשר משפטיך לא-ארץ- צדק למדיו ישבו תבל 10 ייחן רשע בל למד צדק בארץ נכהות יעול ובל יראה נאות יהוה ביהוה רמה ידר בלב יהוון יחוון ויבשו קנאת עם אף אש צריך תאכלם 12 יהוה תשפט שלום לנו כי נם כל מעשינו فعلת לנו 13 יהוה אלהינו בעלomo ארנים זולתק לבך אך נזכיר שמק 14 מתיים בל יהוון-רפאים כל יקמו לכון פקדת ותשמידם ותאבד כל זכר למו 15 ישפת לגוי יהוה יספת לנו נכברת רחתת כל קציו ארץ 16 יהוה בצד פקדוך צקון לחש מוסרך למו 17 כמו

הרה תקрай לולדת תחיל תזעק בחבליה-כן היינו מפניך יהוה 18 הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת בל נעשה הארץ ובל יפלו ישבו תבל 19 יהיו מתח נבלתי יקומוון הקיצו ורנוו שכני עפר כי טל אורת טלק וא-ארץ רפאים תפיל 20 לך עמי בא בחרדייך וסגר דלהיך (דלאך) בעדרך חבי ממעת רגע עד עברו (יעבר) זעם 21 כי הנה יהוה יצא ממקוםו לפקד עון ישב הארץ עליו נולתה הארץ את דמיה ולא תכסה עוד על הרגוניה

27 ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקקה על לוייתן נש ברוח ועל לוייתן נש עקלתו והרג את התנין אשר בים 2 ביום ההוא כרם חמץ ענו לה 3 אני יהוה נצחה לרוגניים אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אצRNA 4 חמזה אין לי מי יהנני שמיר שית במלחמה-אפשעה בה אציתנה יחד 5 או יהוק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי 6 הבאים ישרש יעקב ציז' ופרח ישראל ומלאו פני תבל תנובה 7 היכמכת מכחו הכהו אם כהרגן הרגוני הרג 8 בסאסאה בשלחה תריבנה הנגה ברוחו הקשה

מארץ תדברי ומעפר תהה אמרתך והיה כאוב
 מארץ קולך ומעפר אמרתך תצטוף ⁵ והיה כאבק
 דק המון זריך וכמץ עבר המון עריצים והיה לפתעת
 בהתאם ⁶ מעם יהוה צבאות תפקד ברעם ובברש וקול
 נורול סופה וסערה ולhab אש אוכלה ⁷ והיה כחלום
 חזון ליליה המון כל הגוים הצבאים על אריאל וכל
 צביה ומצדתה והמציקים לה ⁸ והיה כאשר יחלם
 הרعب והנה אוכל והקין וריקה נפשו וכאשר יחלם
 הצמא והנה שתה והקין והנה עיף ונפשו שוקקה-
 כן יהוה המון כל הגוים הצבאים על הר ציון ⁹
 התמהמהו ותמהתו השתעשו ושעו שכרו ולא אין
 נעו ולא שכר ¹⁰ כי נסך עליכם יהוה רוח תרדמה
 ויעצם את עיניכם את הנבאים ואת ראשיכם החזום
 בסה ¹¹ ותהי לכם חוזות הכל לדברי הספר החתום
 אשר יתנו אותו אל יודע הספר (ספר) לאמר קרא
 נא זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא ¹² ונתן הספר
 על אשר לא ידע ספר לאמר- קרא נא זה ואמר לא
 ידעתי ספר ¹³ ויאמר אדרני עין כי נגש העם הזה בפיו
 ובשפטיו כבדוני ולבו רחק ממני- ותהי יראתם אתי
 מצות אנשים מלמלה ¹⁴ لكن הנני יוסף להפליא
 את העם הזה-- הפלא ופלא ואברה חכמת חכמיו
 ובנית נבנוי הסתתר ¹⁵ הוא המעמידים מיהוה לסתור
 עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנן ומי
 ידענו ¹⁶ הפקכם- אם כחמר היוצר יחשב כי אמר
 מעשה לעשו לא עשי וייצר אמר לייצרו לא הבין ¹⁷
 הלווע עוד מעט מזער ושב לבנון לכרכמל והcrcמל
 ליער יחשב ¹⁸ ושמעו ביום ההוא החרשים דברי
 ספר ומאמפל ומהשך עני עורי תראינה ¹⁹ ויספו
 ענויים ביהוה שמהה ואבינוו אדם בקדוש ישראל
 נילו ²⁰ כי אפס ערייך וכלה לך ונגרתו כל שקיי און
 מהטיאי אדם בדבר ולמוכיח בשער יקשון ויטו

זעיר שם- למן ילכו וכשלו אחר ונשרו ונוקשו
 ונלכדו ¹⁴ لكن שמו דבר יהוה אנשי לzion-- משלו
 העם הזה אשר בירושלם ¹⁵ כי אמרתם כרתנו ברית
 את מות ועם שאל עשינו חזה שיט (שוט) שופט כי
 עבר (יעבר) לא יבואנו כי שמו כוב מהנסנו ובשקר
 נסתרכנו (Sheol h7585) ¹⁶ لكن כי אמר אדרני יהוה הנני
 יסד בזכין אבן אבן בחן פנת יקרת מוסד מוסד-
 המאמין לא ייחס ¹⁷ ושמתי משפט לך וצדקה
 למשכלה ויעה ברד מחסה כוב וסתור מים ישטפו
¹⁸ וכפער בדרכם את מות וחוזותכם את שאל לא
 מקום שוט שופט כי עבר והייתם לו למסר (Sheol h7585)
 מדי עברו יקח אתכם כי בכקר בכקר עבר
 ביום ובלילה יהיה רק זועה הבין שמו ²⁰ כי
 קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתקנס ²¹ כי
 כהר פרצים יקום יהוה עמוק בגבעון ירנו-- לעשה
 מעשה זו רד מעשהו ולעבד עבדתו נכירה עבדתו
 ועתה אל תחלוצו פן יחזקו מוסריכם כי כליה
 ונחרצת שמעתי מאות אדרני יהוה צבאות-- על כל
 הארץ ²³ האזינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי
 הצל הרים יחרש החרש לזרע יפתח וישדר אדמתו
 הלווא אם שוה פניה והפיין קצח וכמן יירק ושם
 חטה שורה ושערה נסמן וכסמת גבלתו ²⁶ ויסרו
 למשפט אלהיו יורנו ²⁷ כי לא בחരוץ יודש קצח
 ואופן ענלה על כמן וסב כי במטה יהבט קצח וכמן
 בשבט ²⁸ להם יודק כי לא לנצח אדורש ידושנו והם
 נלגל עגלתו ופרשיו לא ידקנו ²⁹ גם זאת מעם יהוה
 צבאות יצאה הפלא עצה הנדייל תושיה

29 הוי אדריאן אדריאן קריית חנה דור ספו שנה
 על שנה חנים ינקפו ² והציקותי לאדריאן והייתה
 תאגיה ואניה והיתה לי כאריאן ³ וחתני כי כדור עלייך
 וצרתי עלייך מצב והקימתי עלייך מצורת ⁴ וושפלה

נרכב על כן יקלו רדפיכם ¹⁷ אלף אחד מפני גערת אחד- מפני גערת חמשה תנשו עד אם נותרתם כתרן על ראש ההדר וכנס על הנגעה ¹⁸ וולכן ייחכה יהוה לחנכם ולכון ירום לוחמכם כי אלדי משפט יהוה אשרי כל חוכי לו ¹⁹ כי עם בציוון ישב בירושלים בכו לא תבהה תנוין יחנק לקהל עזקה--כשמעתו ענד ²⁰ נתן לכם אדרני לחם צר ומים לחץ ולא יכוף עוד מורייך והיו ענייך ראות את מורייך ²¹ ואזנייך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכובו כי תאמינו וכי תשמעיאלו ²² וטמאתם את ציפוי פסילי כסף ואת אפרת מסכת זהבר תורם כמו דזה צא תאמר לו ²³ ונתן מטר זרעך אשר תזרע את האדמה ולהם תבאותה האדמה והיה דשן ושמן ירעעה מקניך ביום ההוא כר נרחב ²⁴ והאלפים והערים עברו האדמה בלילה חמץ יאכלו--אשר ורה ברחת ובמוזה ²⁵ והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלנים יבלוי מים-- ביום הרגן רב בನפל מגדלים ²⁶ והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים--בימים חבש יהוה את שבר עמו ומהן מכותו ירפא ²⁷ הנה שם יהוה בא ממרחיק בער אףו וכבד משאה שפתיו מלאו זעם ולשונו כאש אכלת ²⁸ ורוחו בנחל שופט עד צואר יחצה לסתה גוים בנפה שוא ורסן מתחה על לחיי עמיים ²⁹ השיר יהיה לכם כליל התקדש חן ושמחת לבב כהולד בחילל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל ³⁰ והשמייע יהוה את הוד קוילו ונחת זרועו יראה בזעף אף ולחב אש אוכלה נפץ וורם ואבן ברד ³¹ כי מוקול יהוה יחת אשור בשבט יכה ³² והיה כל מעבר מטה מוסדה אשר נינה יהוה עליו בתפים ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בה (בם) ³³ כי ערוך מאתמול תפחה גם הוא

בதה צדיק ²² לכן כה אמר יהוה אל בית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחוירו ²³ כי בראשו ילדיו מעשה ידי בקרבו--יקדישו שמי וקדישו את קדוש יעקב ואת אלדי ישראל יעדיצו ²⁴ וידעו תען רוח בינה ורוננים ילמדו לך **30** הי בנים סורדים נאם יהוה לעשות עצה ולא מנוי ולנסך מסכה ולא רוחה--למען ספות חטא על חטא ² ההלכים לרדת מצרים ופי לא שלו לעוז במעו פרעה ולחסות בצל מצרים ³ וזהו לכם מעו פרעה לבשת והחסות בצל מצרים לכלמה ⁴ כי היו בצען שריו ומלאכיו חנס יניעו ⁵ כל הבאיש על עם לא יועילו למו לא לער וללא להועיל כי לבשת וنم להרפה ⁶ משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא וליש מהם אפעה ושרף מעופף ישאו על כתף ערים חילחים ועל לבשת נמלים אצראם על עם לא יועל ⁷ ומצרים הבעל וריך יעוזו لكن קראתי לזאת רהב הם שבת ⁸ עתה בוא כתבה על לוח אתם--על ספר הקה ותהי ליום אחרון לעד עד עולם ⁹ כי עם מרדי הוא בנים כחשים בניים לא אבו שמווע תורה יהוה ¹⁰ אשר אמרו לראיים לא תראו ולהזים לא תחזו לנו נחות דברו לנו חלקות חזו מהתלות ¹¹ בסורו מני דרך הטו מני אריה השביתו מפניו את קדוש ישראל ¹² לכן כה אמר קדוש ישראל עין מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשך ונלוז ותשענו עליו ¹³ لكن היה לכם העון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה נשגבה-- אשר פתחם לפתע בוא שברה ¹⁴ ושברה כשבר נבל יוצרם כתות--לא ייחמל ולא ימצא במכחתו חרש לחות אש מיקוד ולחשוף מים מגבא ¹⁵ כי כה אמר אדרני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושען-- בהשקט ובבטחה תהיה נבורתכם ולא אבitem ¹⁶ ותאמרו לא כי על סוס ננוס על כן תננוס ועל כל

שמענה קולי' בנות בטחות--הازנה אמרתי ¹⁰ ימים על שנה תרונגה בטחות כי כלה בziej אספ' ביל' בוא ¹¹ חרדו שאנו רגונה בטחות פשוטה וערה וחנורה על חלצים ¹² על שדים ספדים על שדי חמץ על גפן פריה ¹³ על אלמת עמי קו'ן שמיר העללה כי על כל בתי משוש קרייה עליזה ¹⁴ כי ארמן נטש המון עיר עזב עפל ובבחן היה بعد מערות עד עולם--משוש פראים מרעה עדרים ¹⁵ עד יערה עליינו רוח ממורים והיה מדבר לכרכמל וכרכמל (והcrcמל) ליער יחשב ¹⁶ ושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשב ¹⁷ והיה מעשה הצדקה שלום ועובדת הצדקה--השקט ובתח עד עולם ¹⁸ ווישב עמי בנווה שלום ובמושכנות מבטחים ובמנוחת שאנוות ¹⁹ ובברך ברדת העיר ובשפלה תשפל העיר ²⁰ אשריכם זרוי על כל מים משלחו רgel השור והחמור

33 הוי שודר ואתה לא שדור ובונד ולא בנדו בו כהמך שודר חזד' נכלך לבנד' בנדו בך ² יהוה חננו לך קונו היה זרעם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה ³ מקול המון נדרו עמים מרוממתך נפצו נויים ⁴ ואספ' שליכם אספ' החסיל--כמתק נבים שק' בו ⁵ נשגב יהוה כי שכן מרים מלא ציון משפט וצדקה ⁶ והיה אמונה עתיק חסן ישות חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו ⁷ חן אראלם צעקו חזה מלאכי שלום מר יביבון ⁸ נשמו מסלו שבת עבר ארח הפר ברית מasm' ערים לאحسب אונש ⁹ אבל אמללה ארץ החפיר לבניון קמל היה השرون כערבה ונער בשן וכרכמל ¹⁰ עתה אקים יאמר יהוה עתה אrome--עתה אנשא ¹¹ תחרו חש תלדו קש רוחכם אש האכלכם והיו עמים משרפות שיד' קו'צים כסוחים באש יצחו ¹² שמעו רוחקים אשר עשו' ודרעו קרובים נברתי ¹³ פחרדו בציון חטא'ם אחותה רעדת חנפים מי יגור לנו ¹⁴ יע' והוא על נדיבות יקום ⁹ נשים שאנוות--קמנה

(הייא) למלך הוכן העמיק הרחב מדרצה אש ועצים הרבה--נשפת יהוה כנהל נפרית בערה בה

31 היו הירדים מצרים לעזרה על סוסים ישענו ויבטהו על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו מאד-- ולא שעו על קדוש ישראל ואית יהוה לא דרשו ² ונום הוא חכם ויבא רע ואת דבריו לא הסיר וכם על בית מרים וועל עוזרת פעלי און ³ ומצריים אדים ולא אל סוסיהם בשר ולא רוח ויהודיה יטה ידו וכשל עוזר ונפל עוזר--ויחדו כלם יכלוין ⁴ כי כה אמר יהוה אליו כאשר יהגה האריה והכפיר על טרפו איש קרא עליו מלא רעים מוקלים לא יחת ומהמוןם לא יענה כן יריד יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל נבעתת ⁵ כצפירים עפות--כן יגון יהוה צבאות על ירושלים ננוו והציל פסח והמליט ⁶ שבו לאשר העמיקו סרה-- בני ישראל ⁷ כי ביום ההוא ימאסן איש אליל' כספו ואלילי זהבו--אשר עשו לכם ידים חטא ⁸ ונפל אשור בחרב לא איש וחרב לא אדם תאכלני ונס לו מפני חרב ובחרוריו למס יהו ⁹ וסלעו ממנו יעבור וחטו מנס שרינו נאם יהוה אשר אור לו בציון ותנו רלו בירושלים

32 הן לצדיק מלך מלך ולשרים למשפט ישראל ² והיה איש כמחבא רוח וستر זרם כפלני מים בציון צכל סלע כבד בארץ עיפה ³ ולא תשעינה עיני ראים ואוני שמעים תקשנה ⁴ וללב נמהרים יבין לדעת ולשון עלנים תמהר לדבר צחות ⁵ לא יקרא עוד לנבל נדי' ולכלי' לא יאמר שוע ⁶ כי נבל נבל' ידבר ולכו יעשה און--לעשות חנף ולדבר אל יהוה תועה להריך נפש רעב ומשקה צמא יחסיר ⁷ וכל' כליו רעים הוא זמות יען לחבל עניים (עניים) באמרי שקר ובדבר אבון משפט ⁸ ונדי' נדיבותה יען והוא על נדיבות יקום ⁹ נשים שאנוות--קמנה

ash aoclah--mi yigor lanu mokdi uolm 15 halak tzadkot le dor tachrib--lantzach nazhom ain ubar ba b'viorsho
v'daber mishrim mas b'atzzus meshukot neru capio matmek
k'at v'kafod v'nisuf v'udab y'schenu ba v'neta u'liyiko
b'shad adam aznu meshmu demim v'uzem unyu meraot
baru 16 hoa mordomim y'shenun mazdot sal'utim meshgivo
l'chmo natan myimo na'anim 17 mal' b'ipio tachziona unik
teraina aratz merakhim 18 l'bek y'hene amma aihah sefer
aiyah shkel aiyah sefer at ha'mandalim 19 at um nouse la
teraea um umki shefeh meshmu' n'lugn l'shon ain bina 20
hoz chizuk kritit mu'adeno unik teraina y'reshlem noha
she'an ahal b'il y'zun b'il y'su y'thadto l'ntza' v'kol chabli
bal yintku 21 ci am shem adir y'hova lanu mokom nherim
iarim rachbi y'dim bal t'al bo ani shit v'ci adir la
y'abernu 22 ci y'hova shpetnu y'hova machkkeni y'hova melcenu
hou yosheuno 23 netsho chablik b'il y'zokon can trum b'l
peresh nes ao halak ud shel marba p'schim bozo bi 24
v'kol y'amr she'en chaliti hum h'yesh b'ha nsha'un

35 y'shom m'daber v'z'ya v'tangel urba v'tfara
ch'bzalit 2 perah tefarah v'tangel af' n'iyah v'ravn--c'bod
hl'bnu'n n'tan la' hadar ha'carmel v'ha'sru'n ha'ma yra'o
c'bod y'hova hadar al'hai'nu 3 h'zkon y'dim r'fot v'berkim
c'shlot amatzu 4 amro' l'nmahri lab h'zkon al tira'a
h'na al'hai'kim n'kam y'bua--gnol al'hai'im h'ua y'bua
v'ishuc'm 5 ao t'pkhna unyi' u'rovim v'ozni' hr'shim
t'p'chana 6 ao y'dlang ca'iel p'sch v'tran l'shon al'm ci
n'k'nu b'm'daber mi'm v'nachlim b'urba 7 v'h'ya h'srab
la'ang v'zmanon l'm'bo'ui mi'm b'no'a t'pnim r'v'cha ch'zir
l'k'na v'g'ma 8 v'h'ya sh'm m'slul v'derek v'derek ha'kdash
y'k'ra la--la' y'abernu tem'a v'ho a' l'mo hal'k Derek
v'ayilim la' y'thu 9 la' y'hua sh'm ar'ah v'per'z ch'vot
bal y'ulna--la' t'matz'a sh'm v'halco n'olim 10 v'per'zi
y'hua y'shbon v'ba' z'yon b'r'vna v'shamot u'olm ul' r'asim
sh'shon v'shamot y'shnu v'nesu y'non v'anach

36 v'hi b'arav' u'shara shna l'mal'chuk'ho u'la
sn'chrib mal'k' ashor ul' kol ur'i y'hoda ha'bzrotot--

34 k'rebu g'omim l'shmu' v'lam'ot h'k'shivo t'shmu
ha'atz v'mala'ah t'bel v'kol za'azia 2 ci k'atzf li'ha
ul' kol gn'otim v'choma ul' kol z'bam ha'chirim n'tan
l'tbeh 3 v'chall'ihim y'sh'lu' v'p'ne'ihim y'ul'ha ba'ash
v'nmso' hr'rim m'dram 4 v'nmko kol z'ba ha'shmim v'ngalo
cs'p'f ha'shmim v'kol z'bam y'bol--cn'bel ul'ha mn'fen
v'cn'bel m'tahanah 5 ci ro'tha b'shmim h'rb'i h'na ul'
ad'rom t'rad v'ul' um ch'rm'i l'm'shp't 6 ch'rb li'ha
ml'ah d'm ha'd'shna m'chal'v m'dm carim v'ut'odim m'chal'v
cl'liot ai'lim ci z'vach li'ha'zot b'bzatra v'tbeh gdol
b'arz' ad'om 7 v'ir'du ra'ami' um v'per'zi um ab'ridim
v'ro'tha ar'zim md'm v'up'rim m'chal'v y'dshn 8 ci yom n'kam
li'ha--sh'nat sh'lomim l'rib z'yon 9 v'nahafco n'hal'ha
l'zofet v'up'ra l'g'f'rit v'hi'ata ar'zah l'zofet b'ur'ah 10
l'li'la v'iomim la' t'c'ba' l'u'olm y'ul'ha u'shna m'dor

ויתפסם ² וישלח מלך אשר את רbeschקה מלכיש
ירושלים אל המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד
בחעה הברכה העליונה במלחת שדה כובס ³
ויצא אליו אליקים בן חלקיחו אשר על הבית-
וברו ⁴ עד באיו ולקחו אתכם אל ארץ אדרכם
ארץ דן ותירוש ארץ לחים וכרמים ⁵ פן יסית אתכם
חזקיהו לאמר יהוה יצילנו החצילו אלהי הנום איש
את ארצו מיד מלך אשר ⁶iah אלהי חמת ואפרף-
-אייה אלהי ספרויים וכי הצילו את שמרון מיד ⁷ מי
בכל אלהי הארץות האלה אשר הצילו את ארצם
מיד כי יציל יהוה את ירושלם מיד ⁸ ויחרשו ולא
ענו אותו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא תענחו
ויבא אליקים בן חלקיחו אשר על הבית ושבנא
הספר ווואה בן אסף המזוכיר אל חזקיהו-קרועי
בגדים ויינדו לו את דברי רbeschka

37 ויהי כשם המלך חזקיהו וירע את בגדיו
ויהיכס בשק ויבא בית יהוה ² וישלח את אליקים
אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת זקני הכהנים
מהתכים בשקים-אל ישעיהו בן אמוץ הנביא ³
ויאמרו אליו כי אמר חזקיהו יומם צרה ותוכחה
ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר וכח אין
ללהה ⁴ אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רbeschka
אשר שלחו מלך אשר אדני לחרף אלהים כי
והוכיה בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת
תפללה بعد השארית התמצאה ⁵ ויבאו עבדי המלך
חזקיהו-אל ישעיהו ⁶ ויאמר אלהים ישעיהו כי
האמרון אל אדנים כה אמר יהוה אל תראו מפני
הדברים אשר שמעת אשר גדרו נערי מלך אשר
אותי ⁷ הנהנו נתן בו רוח ושמי שמוועה ושב אל
ארצו והפלתו בחרב בארץ ⁸ וישוב רbeschka וימצא
את מלך אשר נלחם על לבנה כי שמע כי נסע
מלכיש ⁹ וושמע על תרתקה מלך כוש לאמר יצא

תנתן העיר הזאת ביד מלך אשר ¹⁰ אל תשמעו אל
חזקיהו כי כה אמר המלך אשר עשו אליו ברכה
וצאו אליו ואכלו איש נפנו ואיש התאנטו ושתו איש מי
בورو ¹¹ עד באיו ולקחו אתכם אל ארץ אדרכם
ושבנא הספר ווואה בן אסף המזוכיר ¹² ויאמר אלהים
רbeschka אמרנו נא אל חזקיהו כי אמר המלך הגודול
מלך אשר מה הבתחון זהה אשר בטחת ¹³ אמרתי
אך דבר שפטים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי
בטחת כי מרדת כי ¹⁴ הנה בטחת על משענת הקנה
הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמרק איש עלייו ובא
בכפו ונקבה בן פרעה מלך מצרים לכל הבתחים
עליו ¹⁵ וכי אמר אליו יהוה אלהינו בטחנו הלו
הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתו
ויאמר ליהודה ולירושלים לפני המזבח הזה תשתחוו
ועתה החערב נא את אדני המלך אשר ואתנה לך
אלפים סוסים-אם תוכל לחת לך רכבים עליהם ¹⁶
ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני-הקטנים
ותבטה לך על מצרים לרכב ולפרשים ¹⁷ ועתה
המבלעדי יהוה עלתי על הארץ הזאת להשחיתה
יהוה אמר אליו עלה אל הארץ הזאת והשחיתה ¹⁸
ויאמר אלהים ושבנא ווואה אל רbeschka דבר נא
אל עבדיך ארמיה-כי שמעים אנחנו ועל דבר
אלינו יהודית באוני העם אשר על החומה ¹⁹ ויאמר
רbeschka האל אדנייך ואליך שלחני אדני לדבר
את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על
החומה לאכל את חראיהם (צואתם) ולשותות את
שינויים (מיימי רגליהם) עמכם ²⁰ ויעמד רbeschka
ויקרא בקהל גדול יהודית ווואה-שמו עת דברי
המלך הוגדול מלך אשר ²¹ כה אמר המלך אל ישא
לכם חזקיהו כי לא יכול להציל אתכם ²² ואל יטח
אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא

ויצרתיה עתה הבאתה--ותהי להשאות נלים נצים
ערים בצרות²⁷ ויביהן קצרי יד חתו ובשו היו עשב
שדה וירק דשא חציר גנות ושדמה לפני כמה²⁸
שבתך וצאתך ובואך ידעתו ואת חתונך אל²⁹ יען
התנוך אלוי ושאנך עלה באוני--ושמתי חמי באפק
ומתני בשפטיך והשibtיך בדרך אשר באת בה
זוה לך אותן--אכל השנה ספיח ובשנה השניה
שחיס ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים--
ואכלו (ואכלו) פרים³⁰ ויספה פליטה בית יהודת
הנשארה--שרש למטה ועשה פרי למעלה³² כי
מירושלים יצא שאירתו ופליטה מהר ציון קנטה יהודת
צבאות תעשה זאת³³ לכן כי אמר יהוה אל מלך
אשר לא יבוא אל העיר הזאת ולא יורה שם חזן ולא
יקרمنה מגן ולא ישפך עליה סללה³⁴ בדרך אשר
בא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבוא נאם יהוה
ונגנוו על העיר הזאת להושעה--למעני ולמען
דור עברי³⁶ ויצא מלאך יהוה ויכה במחנה אשר
מאה ושמנים וחמשה אלף וישכמו בבקר והנה כלם
פגרים מותים³⁷ ויסע וילך וישב סנהריב מלך אשר
וישב בנינה³⁸ ויהי הוא משתחו בית נסרך אליהו
ואדרמלך ושרא策 בניו הכהו בחרב והמה נמלטו
ארץ ארדט וימליך אשר חדן בנו תחתיו

38 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו
ישעהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כי אמר יהוה
צו לביתך--כי מות אתה ולא תחיה² ויסב חזקיהו
פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה³ ויאמר אלה יהוה
זכר נא את אשר התחלתי לפניך באמת ובכל שלם
והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכינור⁴ ויהי
דבר יהוה אל ישעהו לאמר⁵ הלוך ואמרת אל
חזקיהו כי אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את
תפלתך ראיינו את דעתך הנני יוסף על ימך חמץ

להלחם אתך ויישמע וישלח מלאכים אל חזקיהו
לאמר¹⁰ כי תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר
אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא
תנתן ירושלים ביד מלך אשוד ותגנה אתה שמעת
אשר עשו מלכי אשוד לכל הארץ--להחרים
ואתה תנצל¹² הנהצלו אותך אלהי הגויים אשר
השחיתו אבותיהם את נזון ואת חרין ורכץ ובני עדן אשר
בתלשר¹³ היה מלך חמת וממלך ארפנד מלך לעיר
ספרדים הנע וועה¹⁴ ויקח חזקיהו את הספרדים מיד
המלאים ויקראתיהם ויעל בית יהוה ויפרשו חזקיהו
לפניהם יהוה¹⁵ ויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר¹⁶
יהוה צבאות אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא
האלים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית
את השמים ואת הארץ¹⁷ הטה יהוה אונך ושמי
פקח יהוה עינך וראה ושמע את כל דברי סנהריב
אשר שלח לחך אליהם כי¹⁸ אמן יהוה החביב
מלך אשורי את כל הארץ--ואת ארצם¹⁹ ונתן
את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה
ידי אדם עז ואבן--ויאבדום²⁰ ועתה יהוה אלהינו
הושיענו מיד וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה
לבך²¹ וישלח ישעהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר
כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללה אליו אל
סנהריב מלך אשר²² זה הדבר אשר דבר יהוה
עליו בזה לך לענה לך בחולת בת ציון--אחריך
ראש הנעה בת ירושלים²³ את מי חרפת ונדרפת ועל
מי הרימוחה קול ותשא מרום עיניך אל קדרוש ישראל
ביד עברי חרפת אדרני ותאמר רבך רבבי אני
עלתי מרים הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו
מכח ברשוי ואבא מרום קצו יער כרמלו²⁵ אני
קרתו ושתיתוי מים ואחרב בכף פעמי כל יاري מצור
²⁶ הלווא שמעת למרחוק אותה עשייתו מימי קדם

ושרה שנה 6 ומCPF מלך אשר אצילך ואת העיר
וזאת גנותיו על העיר הזאת 7 וזה לך הדאות מאת
יהוה אשר יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר
8 חנני משב את צל המעלות אשר ירדת במעלות
אהזו בשמש אהרכנית-עشر מעלות ותשב המשש עשר
מעלות במעלות אשר ירדה 9 מכתב לחזקיה מלך
יהודה בחילתו ויחי מהליך 10 אני אמרתי בדמי ימי
אלכה--בשעריו שאל פקדתי יתר שניתי (Sheol h7585) 11
אמרתי לא אראה יה יה בארץ החיים לא אביט
אדם עוד עם יושבי חיל 12 דורי נסע ונגלה מנוי-
כאهل רעי קפדי כי מדרה יבצעני מיום עד
ליילה תשליימי 13 שוויתי עד בקר כדין ישבר כל
עצמורי מיום עד ליליה תשליימי 14 כסוס ענור כן
אצפכף אגהנה כיוונה דלו עני למורום ארני עשה לי
ערבני 15 מה אדבר ואמר לי והוא עשה אדרה כל
שנותיו על מר נשפי 16 אדני עליהם יהו ולכל בהן
חי רוחיו ותחלמני והחני 17 הנה לשלים מר לי
מר אתה חשכת נפשי משחת בלי כי השלבת אחורי
ישברו יורד בור אל אמרתך (Sheol h7585) 19 חי חי הוּא
ירוך כמווני היום אב לבנים יודיע אל אמרתך 20 יהוה
להושענו וננותיו נננו כל ימי חיינו על בית יהוה 21
ויאמר ישעיהו ישאו דבלת התנאים יימרחו על השחין
ויחי 22 ויאמר חזקיה מה אתה כי עולה בית יהוה

40 נהמו נהמו עמי--יאמר אלהיכם 2 דברו על
לב ירושלם וקראו אלה--כי מלאה צבאה כי נרצה
עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל חטאיה 3
קול קורא-במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה
משלחת לאלהינו 4 כל ניא נושא וכל הר גבעה ישפלו
והיה העקב למשור והרכסים לבקעה 5 וננלה
כבד יהוה וראו כל בשער יהדו כי פי יהוה דבר 6
קול אמר קרא ואמר מה אקרה כל הבשר חציר
וכל חסדו ציון השדה 7 יבש חציר נבל ציון כי
روح יהוה נשבה בו אכן חציר העם 8 יבש חציר
נבל ציון ודבר אלהינו יקום לעולם 9 על הר נבה
עליך לך מבשורת ציון הרימי בכח קולך מבשורת
ירושלם הרימי אל תיראי אמרו לערי יהודה הנה
אליהם 10 הנה אדרני יהוה בחוק יבוא וזרעו משלחה
לו הנה שכרו אותו ופעלו לפניו בברעה עדרו
ירעה בזרעו יקbez מלאים וכחיקו ישא עלות ינהל 12
מי מרד בשעליו מים ושמיים בירוח תחנן וכל בשלש
עפר הארץ וشكل בפלס הרים ונבעות במאנים 13
מי תחנן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו 14 את מי
מושלתו 3 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיה
נוועץ ויבינהו וילמדיו בארכ משפט וילמדיו דעת

ודרך הבונות יודיענו ¹⁵ הן גוים כמר מדרלי וכשחק
 מאונים נחשו הן אימס כדק יתול ¹⁶ ולבנון אין די
 בעיר וחיתו--אין די עולה ¹⁷ כל הגוים כאין גנו
 מאפס וזהו נחשו לו ¹⁸ ואל מי תהמינו אל ומה
 דמות תערכו לו ¹⁹ הפסל נסך חרש וצרכ' בזוב
 יركענו ורתקות בסף צורף ²⁰ המסקן תרומה עץ
 לא ירכב יבחר חרש חכם יבקש לו להכין פסל לא
 ימוש ²¹ הלוּא תדרעו הלוּא תשמעו הלוּא הג' מראש
 لكم הלוּא הבינוותם מוסדות הארץ ²² היישב על חוג
 הארץ וישביה כחנבים הנוטה כדי שמים וימתחים
 כאهل לשבת ²³ הנוטן רונים לאין שפתי ארץ כתחו
 עשה ²⁴ אבל נתנו אף אבל זרעו-אף אבל שרש
 בארץ נעם ונשף בהם ויבשו וסערה קש תשאמ
 ואל מי תדמיינו ואשוה--יאמר קדוש ²⁵ שאו מרים
 עיניכם וראו מי בראש אלה המוציא במספר צבאים
 לכלם בשם יקרא מרבי אונים ואמץ' כח איש לא
 נעדר ²⁶ למה האמר יעקב ותדבר ישראל נסתירה
 דרכי מיהוה ומאליה משפטו יעבור ²⁷ הלוּא ידעת
 אם לא שמעת אלהי עולם יהוה בורה קצوت הארץ--
 לא ייעף ולא יגע אין חקר לתבונתו ²⁸ נתן ליעף
 כח ולאין אונים עצמה ירבה ²⁹ ויעפו נערם ויגעו
 ובחרים כשל יכשלו ³⁰ ווקיו יהוה יחליפו כה יעל
 כבר נשרים ירצו ולא יגעו ילכו ולא יעפו

41

החרישו אליו אים ולאמים יחליפו כה יגשו
 או ידברו יחדו למשפט נקרבה ² מי העיר ממזרה
 צדק יקרהתו לדגלו יתן לפניו גוים וממלכים ירד--
 יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו ³ ירדפם יעבור
 שלום ארח ברגלו לא יבוא ⁴ מי פעל ועשה קרא
 הדרות מראש אני יהוה ראשון ואת אחרים אני הוא
 ראו אים ויראו קצות הארץ יחרדו קרבו ויאתינו ⁵
 איש את רעהו יעדרו ולאחיו יאמר חזק ⁶ ויחזק חרש

ירמס טиш 26 מי הגיד מראש ונדיעה ומילפניהם ונאמר
צדיק אף אין מניד אף אין ממשיע--אף אין שמע
אמריכם 27 ראשון לציון הנה הנם ולירושלים מבשר
אתן 28 וארא ואין איש ומאללה ואין יוען ואשאלם
וישיבו דבר 29 הэн כלם און אף מעשיהם רוח ותדו
נסכים

42 הэн עבדי אהמך בו בחורי רצחה נפשי נתהי
rhochi ulio משפט לגויים יווציא 2 לא יצעק ולא ישא
ולא ישמייע בחוץ קולו 3 קנה רצוץ לא ישבור ופשטה
כהה לא יכבה לאמת יווציא משפט 4 לא יכהה
ולא ירוץ עד ישום בארץ משפט ולתורתו אים
ויחלו 5 כה אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם
רקע הארץ וצאנאייה נתן נשמה לעם עליה ורוח
להלכים בה 6 אני יהוה קראתיך בצדך ואחזוק
בידך ואצرك ואתנק לברית עם--לאור נוים 7 לפפק
עינים עורות להוציא מאסנרג אסיר מביתו שלא ישבי
חשך 8 אני יהוה הואשמי וכבודיו לאחר לא אתן
ותהלו לפסילים 9 הראשות הנה באו וחדשות
אני מניד בטרם הצמחנה אשמייע אתכם 10 שיירו
לי יהוה שיר חדש תhalbתו מקצת הארץ יורדיהם
ומלאו אים וישביהם בו ישאו מדבר ועריו חצריהם
תשב קדר ירנו ישבי סלע מרראש הרים יצוחו 12
כבודו יצא כאיש מלחותה עיר קנאיה ירידע אף
יצריה--על אייבו יתגבר 14 החשיתי מעולם--אחריש
אתפק כiolדה אפעה אשם ואשאף יהוד 15 אחריב
הרims גבעות וכל שעם אובייש ושמתי נהרות לאים
ואגמים אובייש 16 והולכתו עורם בדרכך לא ידעו--
בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מחשך לפנייהם
לאור ומעקשים למישור--אללה הדברים עשיהם ולא
זובחים 17 נסגו אחורה יבשו בשת הבטחים בפסל

לב

43 ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך
ישראל אל תירא כי גאלתיך קראתי בשмер לי אתה
2 כי תעבר במים אתך אני ובנהרות לא ישטוף כי
תליך במואש לא תכו ולחבה לא תבער בך 3 כי
אני יהוה אלתיך קדוש ישראל מושיע נתתי כפרק
מצרים כוש וסבא תחתיך 4 מאשר יקרת בעני
נכבדת ואני אהבתיך וatan אדם תחתיך ולא מים
תחת נפשך 5 אל תירא כי אתך אני ממורחה אביה
זרעך וממערב אקבץך 6 אמר לצפונ תני ולתימן אל
תכלאי הביאי בני מרדוק ובנותי מוקצת הארץ 7 כל
הנקרא בשמי ולכבודי בראשתו יצחתי אף עשתיו 8
וזוכיא עם עור וענינים יש וחרשים ואזנים למו 9 כל
הנויים נקבצו יהדו ויאספו לאמים--מי בהם יגיד זאת
וראשנות ישמעינו יתרנו עדריהם ויזדקנו וישמעו ויאמרו
אםת 10 אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחורת למן
תרדו ותאמינו לי ותבינו כי אני הוא--לפני לא נוצר
אל ואחרי לא יהיה 11 אני אמי יהוה ואין מבלעדי
זובחים 12 אמי הגדתי והושעתו והשמעתי--ואין בכם

זר ואותם עדי נאם יהוה ואני אל ¹³ גם מיום אני הוא ואין מיידי מצליח אפלו וממי ישיבנה ¹⁴ כה אמר יהוה נאכלם קדוש ישראל למענכם שלחתני בכללה והורדתי בדריחסים כלם וכשדים באניות רנות ¹⁵ אני יהוה קדושכם בורא ישראל מלככם ¹⁶ כה אמר יהוה הנוטן בים דרך ובמים עזים נתיבה ¹⁷ המוציא רכב וסוס חיל ועוזו יחדרו ישכבו ביל יקומו דעכו כפשתה כבו ¹⁸ אל תוצרו ראשונות וקרמניות אל ת התבננו ¹⁹ הנהני עשה חדרה עתה תצמיח הלואתדעוה אף אשים במדבר דרך בישמן נהרות ²⁰ תכבדני חית השדה תנאים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים נהרות בישמן להשקות עמי בחירוי ²¹ עם זו יצרת לי תhalbתי יספרו ²² ולא את קראת יעקב כי יגעת כי ישראל ²³ לא ה比亚ת לי שה עלהיך זובחיך לא כבדתני לא העבדתיך במנהה ולא הונחיך בלבונה ²⁴ לא קנית לי בכסף קנה וחלב זובחך לא הרויתני אך העבדתני בחטאותיך הונחתי בעונתיך אנקי הוא מהה פשעיך למען וחתאתוך לא ²⁵ אנקי הרא מחה פשעיך למען וחתאתוך לא אזכור ²⁶ הזכיר הרא שונטה ייחד ספר אתה למען תצדך ²⁷ אביך הרא שונטה ייחד פשעך בו ²⁸ ואחלל שרי קדרש ואתנה להרים יעקב ויישראל לנדרופים

44 ועתה שמע יעקב עבדי ויישראל בחרתי בו ² כה אמר יהוה עשה ויצרך מבטן יעוזך אל תירה עבדי יעקב וישרון בחרתי בו ³ כי אצק מים על צמא ונזלים על יבשה אצק רוחך על זרעך וברכתך על צאניך ⁴ וצמחו בין חציר ערבים על יבל מים ⁵ זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יתחב ידו ליהוה ובשם ישראל יקנה ⁶ כה אמר יהוה מלך ישראל וגאל יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדין אין אלהים ⁷ ומי כמוני יקרא ויינידת וירכה לי משומי עם עולם ואתיות ואשר

שמות לבר רקע הארץ מי אני (מאתי) 25 מפר אתות בדים וקסמים יהולל משיב חכמים אחריוapse אליהם 25 אכן אתה אל מסתהך--אליהו ישראלימושיע 26 בושו ונמ נכלמו כלם יהדו הלו כבלמה בראש ציריים 27 ישראל גושע ביהודה תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולם עד 28 כי כי אמר יהוה בורא השם הוא אלהים יצר הארץ ועשה הוא כוננה--לא תהו בראה לשבה יצירה אני יהוה ואין עוד 29 לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך--לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני אני יהוה דבר צדק מגיד מישרים 20 הקבצו ובאו התנשׁו יהדו פליטי הננים לא ידעו הנשאים את עז פסלם ומתחפלים אל אל לא יוישע 21 הגינו והגנו אף יעצו יהדו מי השמייע זאת מקדם מאן הגידה הלו אני יהוה ואין עוד אלהים מבלעדיך--אל צדק ומושיע אין זולתיך 22 פנו אליו והושעו כל אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד כי נשבעתי--יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כי לי חכרע כל ברך תשבע כל לשון 24 אך ביהודה לי אמר צדקות ועוז עדיו יבוא ויבש כל הנחרים בו 25 ביהודה יצדקו ויתהלהו כל זרע ישראל

46 כרע בקרס נבו--היו עציביהם ליה ולבחמה נשאיכם עמוסות משא לעיפה 2 קרסו כרעו יהדו לא יכלו מלט משא ונפשם בשבי הילכה 3 שמעו אליו יצרו--חרש את חרש צדקה הדיאמר חמר ליצרו מה תעשה ופעליך אין ידים לו 10 היו אמר לאב מה תולד ולאשה מה תחילה 11 כה אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו האתיות שאלוני על בני ועל פעלי ידי הצוני 12 אגבי עשי הארץ אגד עלייה בראתו אני ידי נתו שמים וכל צבאם צויתי 13 אגבי העירתחו בצדך וכל דרכיו אישר הוא יבנה עיריו ונלוות ישלה--לא במחיר ולא בשחד אמר יהוה צבאות 14 כה אמר יהוה יגיע מצרים וסחר כוש וסבאים אנשי מדת עלייך יעברו ולך יהו אחריך ילכו בזקים יעברו

ישעה
שלים האמר לירושלים תושב ולעריו יהודה הבנייה וחרכותיה אקומות 27 האמר לצולה חרבין נהרתיך אובייש 28 האמר לכורש רעוי וכל חפצי ישלם ולא אמר לירושלם הבנה והיכל תוסד

45 כי אמר יהוה למשיחו לכורש אשר החזקי בימינו לדך לפניו נוים ומתני מלכים אפתח--לפתח לפניו דלתות ושערים לא יסגרו 2 אני לפניך אלך והדרורים אושר (אישר) דלתות נחשוה אשר בחריזי ברזול אנדע 3 וננתתי לך אוצרות חזק ומطمני מסטרים למען תדע כי אני יהוה הקורא בשםך--אליהו ישראאל 4 למען עבדי יעקב ויישראאל בחורי ואקרא לך בשםך אנק ולא ידעתני 5 אני יהוה ואין עוד זולתיך אין אלהים אゾיך ולא ידעתני 6 למען ידעו מזרחה שם וממערבה כי אפס בלעדיך אני יהוה ואין עוד 7 יוצר אור ובורא חזק עשה שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה 8 הרעיבו שמים

ممעל ושחקים יזל צדק תפחה ארץ ויפרו ישע הצדקה הצמיה יהוד--אני יהוה בראתו 9 היו רב את יצרו--חרש את חרש צדקה הדיאמר חמר ליצרו מה תעשה ופעליך אין ידים לו 10 היו אמר לאב מה תולד ולאשה מה תחילה 11 כה אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו האתיות שאלוני על בני ועל פעלי ידי הצוני 12 אגבי עשי הארץ אגד עלייה בראתו אני ידי נתו שמים וכל צבאם צויתי 13 אגבי העירתחו בצדך וכל דרכיו אישר הוא יבנה עיריו ונלוות ישלה--לא במחיר ולא בשחד אמר יהוה צבאות 14 כה אמר יהוה יגיע מצרים וסחר כוש וסבאים אנשי מדת

אל ואין עוד אלהים ואפס כמוני ¹⁰ מnid מראשית אחירות ומקדם אשר לא נשען עצתי תקום וכל חפצי אעשה ¹¹ קרא ממורה עית מארץ מרחק איש מושיעך עצחו (עצחו) אף דברתיך א痴 אביאנה-צורתיך א痴 העשנה ¹² שמעו אליו אבירי ל-ב-הרחוקים מצדקה ¹³ קרבתי צדקה לא תרחק ותשועתי לא אחר נתתי בציון תשועה לישראל תפארתי

48 שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל וממי יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ובאליהו ישראל יוציריו-לא באמת ולא בצדקה ² כי מעד הקדרש נקרואו ועל אלהי ישראל נסמכו יהוה צבאות שמו ³ הראשנות מאה הגנתיו ומפני יצאו ואשימים הפתאם עשייתו ותבאהנה ⁴ מדעתיך כי קשה אתה וניד ברזול ערפק ומצחך נהושה ⁵ ואגידי לך מאה בטרם תבוא השמיטוך--פָּנָה אמר עצבי שם ופסלי ונרכי צום ⁶ שמעית חזה כליה ואתם הללו תנידדו השמיטוך חדשות מעתה ונצרות ולא ידעתם ⁷ עתה נבראו ולא מאוז ולפניהם יומם ולא שמעתם--פָּנָה אמר הנה ידעתין ⁸ נם לא שמעת נם לא ידעת--נם מאוז לא פתחה אינך כי ידעתך בנוד הבוגר ופשע מבטן קרא לך ⁹ למעןשמי אאריך אפי ותחלתו אחטם לך--בלבלתי הכריתך ¹⁰ הנה צרפתייך ולא בכיסף בחרתיך בכור עני ¹¹ למפני למעני עשה כי איך ייחל וכבודיו לאחר לא אתן ¹² שמע אליו יעקב ויישראלם מקראי אני הוא אני ראשון אף אני אחרון ¹³ אף ידי יסדה ארץ וימני טפהה שמיים קרא אני אליהם יעמדו יהרו ¹⁴ הקבצטו כלכם ושםעו מי בהם הניד את אלה יהוה אהבו--יעשה חפצו כבל וזרעו כshedim ¹⁵ אני אני דברתיך אף קראתינו הבאתינו והצליח דרכו ¹⁶ קרבו אליו שמעו זאת לא מראש בסתר דברתיך-- מעת הויה שם אני ועתה אדרני יהוה שלחני-ורוחנו ¹⁷ כה אמר יהוה נאלך קדוש ישראל אני יהוה אליהיך מלמדך להועיל מדריך בדרכך תלך ¹⁸ לא הקשבת למצותיו ויהי כנהר שלומך וצדקהך גגלי הום ¹⁹ ויהי כחול זרעך וצואצאי מעיך כמעתו

להבה אין נחלת לחם אור לשבת גנדו ²⁰ כן היו אחירות ומקדם אשר לא נשען עצתי תקום וכל חפצי אעשה ¹¹ קרא ממורה עית מארץ מרחק איש עצחו (עצחו) אף דברתיך א痴 אביאנה-צורתיך א痴 העשנה ¹² שמעו אליו אבירי ל-ב-הרחוקים מצדקה ¹³ קרבתי צדקה לא תרחק ותשועתי לא אחר נתתי בציון תשועה לישראל תפארתי

47 רדי ושבוי על עפר בחולות בת בבל--שבוי לארץ אין כסא בת כshedim כי לא תוסיפי יקראו לך רכה ועננה ² קחוי רחמים וטהני כמה גלי צמתך חשפי שביל גלי שוק עברי נהרות ³ תגל ערותך-- נם תראה חרפתק נקם אכח ולא אפגע אדם ⁴ גאלנו יהוה צבאות שמו--קדוש ישראל ⁵ שבי דום ובאי בחשך בת כshedim כי לא תוסיפי יקראו לך נברת מלכיות ⁶ קצפני על עמי חללי נחלתך ואתנו בידך לא שמת להם רחמים--על זיקן הכבdetך עליך מאד ⁷ ותאמורי לעולם אהיה נברת--עד לא שמת אלה על לבך לא זכרת אחריתה ⁸ ועתה שמעית זהה עדיןיה היושבת לבטה האמרה בלבבה אני ואפסי עוד לא אשכ אלמנה ולא אדע שכול ⁹ ותבאהנה לך שני אלה רגע ביום אחד שכול ואלמן כהממ באו עלייך ברב כשפיך בעצמת חבריך מאד ¹⁰ ותבטחיך ברעתק אמרת אין אני--חכמתך ודרתך היא שוכתך ותאמרו בלבך אי ואפסי עוד טוב ואליך רעה לא תדרעי שחרה ותפל عليك היה לא תוכלי כפירה ותבא عليك פתאם שהה לא תדרעי ¹¹ עמדני נא בחבריך וברב כשפיך באשר יגעה מנעריך אולי הוכלי הוועיל אולי תערוצי ¹² גנלאית ברב עציך יעמדו נא ויושיעך הברו (הברוי) שמיים החזים בכוכבים מודיעים לחדרים מאשר יבוא עלייך ¹⁴ הנה היי כקש אש שרפתם לא יצילו את נפשם מיד

לא יכרת ולא ישמד שמו מלפני ²⁰ צאו מכבב ברכחו
מכשדים בקהל רנה הנידו השמיעו זאת הוציאות עד
קצת הארץ אמרו נאל יהוה עבדו יעקב ²¹ ולא צמאו
בחורבות חוליכם--מים מצור חוויל למו ויבקע צור--
ויזבו מים ²² אין שלום אמר יהוה לדרושים

49 שמעו אים אל' והקשיבו לאמים מרחוק יהוה
מבطن קראני ממעי אמי הזoir שמי ² וישם פי כחرب
חרה בצל ידו החבאיו וישמנני לחץ ברור באשפטו
הסתירני ³ ויאמר לי עבדי אתה--ישראל אשר בך
אתפאר ⁴ ואני אמרתי לך יגעתו לתחו והבל כחוי
כלתיו אכון משפטיך את יהוה ופעלתיך את אלהי ⁵
ועתה אמר יהוה יוצרנו מבطن לעבד לו לשובב יעקב
אליו וישראל לא (^{לו}) יאסף ואכבד בעני יהוה
ואלהי היה עז ⁶ ויאמר נקל מהיותך לי עבר להקים
את שבטי יעקב ונציריו (ונצורי) ישראל להשביב
ונחתיך לאור גוים להיות ישועתי עד קצת הארץ ⁷
כה אמר יהוה נאל ישראל קדשו לבזה נשפך למחטב
גוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים ווישתחו--
למען יהוה אשר נאמן קדש ישראל ויבחרך ⁸ כה

50 כה אמר יהוה איז זה ספר כריותם אמכם
אשר שלחתיה או מי מנושי אשר מכרתיהם לאותם
בעונתיכם נמכרתם ובפשיעיכם שלחה אמכם ² מודע
באתי ואין איש קראתי ואין עונה--הकוצר קצחה ידי
مفדות ואם אין כי כה להציג הן בנערכו אהריבים
אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין מים ותמת
בצמא ³ אלביש שמיים קדרות ושק אשימים כסותם ⁴
אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות את
יעף דבר עיר בבר בבר בבר עיר לי און לשמע
כלמודים ⁵ אדרני יהוה פתח לי און ואני לא מריתי
אחר לא נסוגתי ⁶ גוי נתתי למיכים ולחיי למרטפים
פני לא הסתרתי מכלמות ורק ⁷ ואדרני יהוה יער לי
אללה תשכחנה ואני לא אשכחך ⁸ הן על כפים

תשכון

על כן לא נכלמתי על כן ששמי פני כחלמייש ואדע אDEM חציר ינתן ¹³ ותשכח יהוה עשה נוטה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמת הארץ כאשר כונן להשחיטה ואיה חמת הארץ ¹⁴ מהר צעה לחפתה ולא ימות לשחת ולא יהסר לחמו ¹⁵ ואנכי יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גלו יהוה צבאות שמו ¹⁶ ואשם דבריו בפיך ובצליל ידי כסיתיך לנטע שמים ולסיד ארץ ולא אמר לציון עמי אתה ¹⁷ התעוורי התעוורי קומי ירושלם אשר שתית מיד יהוה את כס חמתו את קבעת כס התרעללה שתות--מצית ¹⁸ אין מנהל לה מכל בנים ילדה ואין מחזק בידה מכל בנים גדלה ¹⁹ שתים הנה קראתיך מי יינור לך השדר והשבר והרעב והחרב מי אנחמק ²⁰ בניך עלפו שכבו בראש כל החזיות--כזהא מכמר המלאים חמת יהוה גערת אלהיך ²¹ לכין שמעי נא זאת עניה ושכלה ולא מין ²² כה אמר אדריך יהוה ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי מידך את כס התרעללה-- את קבעת כס חמתו לא תוספי לשתויה עוד ²³ ושתייה ביד מוניך אשר אמרו לנפשך שיי נעהרה ותשמי הארץ גוך וכחוץ לעברים

52 עורי עורי לבשי עוז ציון לבשי בנדי תפארתך ירושלם עיר הקדרש--כי לא יוסיף יבא בר עוד ערל וטמא ² התגערி מעפר קומי שבי ירושלם התפתחו (התפתחי) מוסרי צווארך שביה בת ציון ³ כי כה אמר אדריכי יהוה חنم נמכרתם ולא בכסף תנאלו ⁴ כי כה ואשר באפס עשקו ⁵ ועתה מה לי פה נאם יהוה כי לkah עמי חنم משלו יהיללו נאם יהוה ותמיד כל היום שמי מנאי ⁶ לכין ידע עמי שמי לכין ביום ההוא כי אני הוא המדבר הנני ⁷ מה נאו על ההרים רגלי מבשר משמייע שלום מבשר טוב--משמייע ישועה אמר לציון מלך אלהיך ⁸ קול צפיר נשוא קול יהדו

כי לא אבוש ⁸ קרוב מצדיקו--מי יריד אתי נעמדה יחד מי בעל משפטינו יגש אליו ⁹ חן אדני יהוה יעוז לי מי הוא ירשענו חן כלם כבנד יבלו עשייכם ¹⁰ מי בכם ירא יהוה שמע בקהל עבדו--אשר הלק החסכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו ¹¹ חן כלם קדרוי אש מאזרי זיקות לכו באור אשכם ובזיקות בערתם--מידי היהת זאת לכם למעצבה

51 שמעו אליו רדי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור חצבתם ועל מקבת בור נקרתם ² הביטו אל אברהם אביכם ועל שרה תחוללכם כי אחד קראתינו ואברכחו וארכבהו ³ כי נחם יהוה ציון נהם כל חרבתו ושם מדברה כעדן וערבתה כן יהוה ששון ושםחה ימצא בה תורה וקול זמרה ⁴ הקשיבו אליו עמי ולאומי אליו האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטיו לאור עימים ארניע ⁵ קרוב צדקוי יצא ישע וזרע עמים ישפטו אליו איים יקו ואל זרע יהלון ⁶ שאו לשמיים עיניים והביטו אל הארץ מתחת כי שמיים כעשן נמלחו והארץ כבנד תבליה--וישביה כמו כן ימthon ויושעתו לעולם תהיה וצדקתו לא תחתה ⁷ שמעו אליו ידעך עם תורה בלבם אל תיראו חרפת אנוש ומגדפתם אל תחתו ⁸ כי כבנד ייכלם שעוכצמד ייכלם סס וצדקתו לעולם תהיה וישעתו לדור דורים ⁹ עורי עורי לבשי עז זרוע יהוה--עורי כימי קדם דורות עולמים הללו את היא המחצבת רהב מחוללה תניין ¹⁰ הלווא את היא המחרבת ים מי תהום רבה השמה עמוקים--דרך לעבר גואלים ¹¹ פדרוי יהוה ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם שwon ושםחה ישיגו נסוי נון ואנכח ¹² אני כי הוא מלחכם מי את ותיראי מאנוש ימות וմבן

54 רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצלה לאללה כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון ⁹ פצחו רנוו
חולה כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה ¹⁰ חשב יהוה את זרווע קדרשו לעיני כל הגויים וראו
הרחבי מקום אהליך ויריעות משכניתיך יטו-
אל תשחבי הארכי מיתריך יותהזיך חזקי ³ כי
מיון ושמואל תפרץ זורע נוים יירש וערום נשמות
וישיבו ⁴ אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא
תחפירי כי בשת עולםיך תשחבי וחרפת אלמנתויך
לא תוכררי עוד ⁵ כי בעליך עשיר יהוה צבאותיו שמו
ונאך קדוש ישראל אליה כל הארץ יקרה ⁶ כי
כאשה עוזבה ועצובת רוח קראך יהוה ואשת נודרים
כי תמאס אמר אליהיך ⁷ ברגגע קטן עצותיך וברחמים
נדלים אקבץ ⁸ בשצוף קצף הסתרתי פני רגע ממק
ובחדר עולם רחמתיך--אמר נאך יהוה ⁹ כי מי נה
זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נה עוד על הארץ--
נשבעתי מקצת עליך ומגער לך ¹⁰ כי החרים ימושו
והגבשות תמוותינה--וחסדי אתה לא ימוש וברית
שלומי לא תמוט אמר מרחמןך יהוה ¹¹ עניה סערה
לא נחמה הנה אני מרבייך בפוך אבנייך ויסדתויך
בספרים ¹² ושמי כדרך שימושתיך ושעריך לאבני
אקרח וכל נבולך לאבני חפצ ¹³ וככל בניך למודי
יהוה ורב שלום בניך ¹⁴ בצדקה תוכוני רחקי מעשך
כי לא תיראי וממחטה כי לא תקרב אליויך ¹⁵ הן
נור יגור אפס מאותיך--מי גרatak עליך יפול ¹⁶ הן
(הנה) אני ברأتي הרש-נפה באש פחים ומויציא
כל למעשיהם ואני ברأتي משחית לחבל ¹⁷ כל כל
ויצור עליך לא יצלח וכל לשון תקוםatak למשפט
תרשייתו ואת נחלת עבדי יהוה וצדוקם מאיי--נאם
יהוה

55 הוא כל צמא לכל למים ואשר אין לו כסף לכוכ
שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלווא מהירין
וחלב ² למה תשקלו כסף בלוא לחים וייניעכם בלוא
נמנה והוא חטא רבים נשא ולפשעים יפניע

לשבועה שמעו שמעון אלוי ואכלו טוב ותתען בדרשן נפחים 3 הטעו אונכים ולכו אליו שמעו ותו נפשם ואחרתاه לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים 4 הן עד לאומנים נתנו נגיד ומזהו לאמים זה גוני לא תדע תקרא לנו לא ידועך אליך ירווץ-למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך 6 דרשיו יהוה בהמצו קראתו בהיותו קרוב 7 יעוז רשות דרכו ואיש און מחשבתיו וישב אל יהוה וירחמוו ואל אלהינו כי הרבה לשלוח 8 כי לא מחשבוטי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכיכי--נאם יהוה 9 כי נגהו שמים הארץ-כן נבחו דרכיכם ומחשבתי ממחשבתיכם 10 כי כאשר ירד הנשם והשלג מן השמיים ושם לא ישוב- כי אם הרוח את הארץ והולידה והצמיחה נתן זרע לזרע וללחם לאכל טו כון יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אליו ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו 12 כי בשמהח הצאו ובשלומ תובלון ההרים והגביעות יפיצו לפניכם רנה וככל עצי השדה ימיהו כף 13 תחת התגעצוץ יעללה ברוש תחת (ותחת) הסרפד יעללה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת

57 הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסר הצדיק 2 יבוא שלום ינוח על משכבותם החל נכחו 3 ואותם קרבו הנה בני עננה ורע מנאנף ותוננה 4 על מי החטענו- על מי תרחיבו פה תארכו לשון הלווא אתם ילדי פשע ורע שקר 5 הנחמים באלים החת כל עז רענן שחתי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים 6 בחלקיהם נחל חלקק הם הם גורלך נם להם שפכת נסך העלית מנהה--העל אלה אנחם 7 על הר נבה ונשא שמטה משכבר גם שם עלייה לזכח זבח 8 ואחר הדרלת והמזווהה שמטה זכרונך כי מאתי גלית ותעלוי הרחבות משכבר ותברת לך מהם--אהבתה משכבים יד חיית 9 ותשרי למלך בשמן ותרכי רקחיך ותשליך צריך עד מרחק ותשפלי עד שאל (Sheol h7585) 10 ברבך דרך יגעת לא אמרת נושא חיית יידך מצאת על כן לא חלית 11 ואת מי דאנת ותיראי כי תכובי ואוטי לא זכרת לא שמת על לבך הלא אני מהשה ומעלם ואוטי לא תיראי 12 אני אניד צדקתך ואת מעשיך ולא יועילך 13 בזעך יצילך קבוציך ואת כלם ישא רוח יקח הבעל והחוסה כי ינהל ארץ ויירש הערقدس

56 כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקי להגלוות 2 אשורי אнос יעשה זאת ובן אדם יחויק בה--שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע 3 ואיליאמר בן הנכר הנלווה אל יהוה לא אמר הבדל יברידלני יהוה מעל עמו ואל יאמר הטריס זה אני עז ייש 4 כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישרמו את שבתו ובחרו באשר חפצתי ומהזוקים בבריתך 5 ונתחי בהם בכביות ובחומותי יד ושם--טוב מבנים ומבנות שם עולם אמן לו אשר לא יכרת 6 ובני הנכר הנלוים על יהוה לשרתו ולאהבה את שם יהוה להיות לו

14 ואמר סלו סלו פנו דרך הרינו ממושל מדריך כזהרים וו ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות עמי 15 כי כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו- נפש ועצמתיך יהליין והיית כנן רוחה וכמוצאת מים מרום וקדוש אשכנן ואת דכא ושפכל רוח להחיות אשר לא יכזו מימי 12 ובנו מוך חרבנות עולם רוח שפלים ולהחיות לב נרכאים 16 כי לא לעולם מוסדי דור ודור תקומות וקרא לך גדר פרץ משבב אריב ולא לנצח אקצוף כי רוח מלפני יעטוף ונשמה נתיבות לשבת 13 אם תשיב משבה רגליך עשוות אני עשוית 17 בעון בצעו קצפתו ואכחיו הסתיר ואקצף חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענן לקדוש יהוה וילך שוכב בדרך לבו 18 דרכיו ראיתי וארפאהו מכבד וכבודתו מעשות דרכיך מצוא חפצך ודבר ואנחנו ואשלם נחמים לו ולאבליו 19 בורא נוב דבר 20 או תתענג על יהוה והרכבתיך על במותי (במתי) ארץ והאכלהיך נחלה יעקב אביך- כי פי יהוה- ורפהתינו 20 והרשעים כים נגרש כי השקט

59 חן לא קצירה יד יהוה מהושיע ולא כבידה אונז
משמעות 2 כי אם עונתיכם היו מבדלים בינם לבין
אלְהִיכם וחטאותיכם הסתיירו פנים מכם-משמעות 3
כי כפיכם נגלו ברם ואצבעותיכם בעון שפותיכם
דברו שקר--לשונכם עליה תחנה 4 אין קרא בצדך
ואין נשפט באמונה בטוחה על תהו ודבר שוא הרו
עמל והולד און 5 ביצי צפעוני בקעו וכורי עכיביש
יארנו האכל מביציהם ימות וזרורה תבקע אפעה
6 קוריהם לא יהיו לבנד ולא יתרכו במשיחם
משיחם מעשי און ופעל חמס בכפיהם 7 רגליים
לרע ירצו וימחרו לשפק דם נקי מחשיבותיהם
מחשבות און-شد ושבר במסילותם 8 דרך שלום לא
ידעו ואין משפט במעגולותם נתיבותיהם עקשו להם-
כל דרך בה לא יידע שלום 9 על כן רחיק משפט ממוני
ולא תשינו צדקה נקוה לאור והנה חזק לנגחות
באפלות נהלהך 10 נגשחה כערבים קיר וכאיין עינוי
נגשחה שלנו צהרים כנשף באשמנים כתמים 11
נהמה כדברים כלנו וכיוונים נהגה נהגה נקוה למשפט
ואין לישועה רחקה ממוני 12 כי רבו פשעינו גנדך
וחטאותינו ענתה בנו כי פשעינו ארנו ועונתינו ידענו
13 פשע וכח ביהוה ונסנו מאחר אלהנו דבר עشك

לא יכול ווינרשו מימי רפש וטיט ²¹ אין שלום אמר
אליהו לרשעים **58**
קרא בנוון אל תהשך כשובר הרם קולד והנד
לעמי פשעם ולכית יעקב חטאיהם ² ואותי יום
ידרשו ורעת דרכי יהפצען כנו אשר צדקה עשה
ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני משפטין צדק קרבת
אליהם יהפצען ³ למה צמנו ולא ראית עניינו נפשנו
ולא תדע הה ביום צמכם תמצאו חփץ וכל עצビיכם
תגנשו ⁴ הה לרכיב ומזה הצומו ולהחכות באנרכ
רשע לא תצומו כיום להشمיע במרום קולכם ⁵
הכויה יהוה צום אבחדרהו-יום ענות אדם נפשו הלקה
כאגמן ראשו וشك ואפר יציע-הלזה תקרא צום יום
רצoon ליהוה ⁶ הלווא זה צום אבחדרהו-פתח הרצבות
רשע התר אגדות מוטה ושלוח רצוצים חפסים וכל
מוטה תנתקו ⁷ הלווא פרס לרעב לחמק וענויים
מרודים תבייא בית כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך
לא מתעלם ⁸ או יבקע כשרור אורך וארכתק מהריה
תצימה והלך לפניהן צדקך כבוד יהוה יאספק ⁹
או תקרא ויוה יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר
מוחוך מוטה שלח אצבע ודבר און ¹⁰ ותפק לרעב
נפש ונפש נעה תשביע זורחה בחשד אורך ואפלתק

וסרה הרו והנו מלבד דברי שקר ¹⁴ והחג אחור משבט וצדקה מרוחק תעמוד כי כשלה ברחווב אמרת ונכח לא תוכל לבוא ¹⁵ ותהי האמת נעדרת וסר מרע משותול וירא יהוה יירע בעינוי כי אין משבט ¹⁶ וירא כי אין איש ווישתומם כי אין מפני ותווע לן ערעו וצרכתו היא סמכתהו ¹⁷ וילבש צדקה כשרין וכובע ישועה בראשו וילבש בגדי נקם תלבשת וויעט כמעיל קנאה ¹⁸ בעל גמלות בעל ישראל--חמה לצריו נמול לאיביו לאים גמול ישראל ¹⁹ ויראו ממערב את שם יהוה ומזרחה שימוש את בכורו כי יבוא כנהר צר רוח יהוה נססה בו ²⁰ ובאל ציון גואל ולשבוי פשע ביעקב--נאם יהוה ²¹ ואני זאת בריתך אותם אמר יהוה--רווח אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפרק ומפי זרעך ומפי זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם

60 קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה عليك ורח
2 כי הנה החשך יכסה הארץ וערפל לאמים ועליך
ירוח יהוה וכבודו عليك יראה ³ וחלכו נויים לאורך
ומלכים לננה זרחק ⁴ שאיסביב עיניך וראי--כלם
נקבצו באו לך בניך מרוחק יבוא ובנותיך על צד
תאמנה ⁵ או תראי ונחרת ופחד ורחב לבך כי
יהפק عليك המון ים חיל נויים יבא לך ⁶ שפעת
נמלים תכסך בכרי מדין ועיפה--כלם משבא יבא
זהב ולבונה ישאו ותחלת יהוה יברשו ⁷ כל צאן
קדר יקבצו לך איל נביות ישרותך יעלו על רצון
זובחי ובות הפהארתי אפער ⁸ מי אלה כעב העופינה
וכיוונים אל ארבתיהם ⁹ כי לי أيام יקו ואניות
תרישיש בראשנה להביא בניך מרוחק כסוף וזהבם
אתם--לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך
¹⁰ ובנו נבר נבר חמתייך ומלכיהם ישרותך כי
בקצפי הជיתיך וברצוני רחמתייך ¹¹ ופתחו שעריך

61 רוח אדרני יהוה עלי--יען משיח יהוה אתי לבשר
ענויים שלחני לחשב לנשברי לב לקרה לשביום
דרור ולאסורים פכח קוח ² לקרה שנת רצון ליהוה
יומם נקם לאלהינו לנחים כל אבלים ³ לelowם לאבל
ציוון לחתם להם פאר תחת רוחך וקרא להם אילី הצדק
מעיטה תחלח תחת רוחך וקרא שמן ששון תחת אבל
מטע יהוה להטהאר ⁴ ובנו חרבות עולם שמוות דור ודור ⁵
ראשנים יקומו וחדשו ערי חרב שמוות דור ודור
ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נבר אכריכם וככריכם

ו אתם כהני יהוה תקראו--משרתי אלהינו יאמר
לכם חיל גלים תאכלו ובכבודם תתימרו ⁷ תחת
להם עם הקדש נאoli יהוה ולך יקרא דרישה עיר
בשתכם מונה וכלה ירנו חלום לכן בארץ מונה
לא נזוכה

63 מי זה בא מארום חמוץ בגדים מבצחה זה
הדור בלבשו צעה ברוב כחו אני מדבר ב策קה
רב להושיע ² מודוע אדם ללבושך ובנדייך כדרך
בנות ³ פורה דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי
ואדריכם באפי וארכסם בחמתוי ויז נצחם על בנדי
וכל מלבושים אנאלתי ⁴ כי يوم נקם בלבי ושנת
נאoli באה ⁵ ואבית ואין עוז ואשותם ואין סומך
ותושע לי זרעי וחמתוי היא סמכתני ⁶ ואבוס עמים
באפי ואשכרם בחמתוי ואוריד לארץ נצחם ⁷ חסדי
יהוה אזכיר תחלת יהוה כעל אשר גמלנו יהוה
ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמי וכרב
חסדיו ⁸ ויאמר אך עמי המה בניים לא ישקרו וייחי
לهم למושיע ⁹ בכל צratherם לא (לו) צר ומלאך
פניו הוישעם--באהברתו ובחמלתו הוא נאלם וינטלם
וינשאמם כל ימי עולם ¹⁰ והמה מרדו ועצבו את רוח
קרשו וייחס להם לאויב הוא נלחם בם ¹¹ וויכר
ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רעי צאנו-
אייה השם בקרבו את רוח קדשו ¹² מוליך לימיין
משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו
שם עולם ¹³ מולייכם בתהמות כסוס במדבר לא
יכשלו ¹⁴ כבכמה בבקעה תרד רוח יהוה תגיחנו-
כן נהנת עמק לעשות לך שם תפארת ¹⁵ הבט
משמעות וראה מזבל קדרש ותפארתך איה קנאתק
ונBORתך המון מעיך ורחמייך אל' התפקידו ¹⁶ כי
אתה אבינו-כי אבריהם לא ידענו וישראל לא ייכרנו
אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמי ¹⁷ למה תתענו
יהוה מדריך תקשיה לבנו מיראתק שוב למן
עבדיך שבטי נחלתק ¹⁸ למצויר ירשו עם קדרש

ירשו שמחת עולם תהיה להם ⁸ כי אני יהוח אהב
משפט שנא נול בעולה ונתחי פעלתם באמת וברית
עולם אקרים להם ⁹ ונודע בנוים זרים וצאניהם
בתוך העמים כל ראייהם יכירום כי הם זרעך ברך
יהוה ¹⁰ שוש אשיש ביהוה תנל נפשי באלהי-כי
הלבישני בנדי ישע מעיל צדקה יעטני כחتن יכהן
פאר וככלה تعدה כליה ¹¹ כי הארץ תוכיא צמחה
וכגנה זרועה תשכמיה--כן אדרני יהוה יצמיח צדקה
ותהלה ננד כל הנינים

62 למען ציון לא אחש ולא מען ירושלים לא
אש��ות עד יצא כננה צדקה וירושתה כלפיר יבר ²
וראו נינים צדך וכל מלכים כבודך וקרא לך שם
חדש אשר פי יהוה יקנו ³ והיית עטרת תפארת ביד
יהוה וצנוף (צנוף) מלוכה בכף אלהיך ⁴ לא אמר
לך עוד עזובה ולארצך לא יאמר עוד שמנה--כי
לך יקרא חפציך בה ולארצך בעולה כי חפצ' יהוה
בק' וארצך תבעל ⁵ כי יבעל בחור בתולה יבעלך
בניך ומשוש חתן על כליה ישיש عليك אלהיך ⁶ על
חומרתיך ירושלים הפקדתי שמרים--כל היום וכל
הלילה תמיד לא יחשו המזוכרים את יהוה-אל' דמי
לכם ⁷ ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את
ירושלים תחלת--בארץ ⁸ נשבע יהוה ביוםינו ובזרוע
עו זם את דניך עוד מأكل לאויבך ואם ישטו
בני נכר תירושך אשר יגעת בו ⁹ כי מספיו יאכלו
והללו את יהוה ומקבציו ישתהו בחזרות קדרשי
¹⁰ עברו עברו בשעריהם פנו דרך העם סלו סלו
המשלת סקלו מאבן הרימו נס על העמים ¹¹ הנה
יהוה השמייע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה

צרכינו בוסטו מקדשך ¹⁹ הדינו מעולם לא ממשלה
חיקם ⁸ כה אמר יהוה כאשר ימצא התיווש באשכול
ואמר אל השחוותה כי ברכה בו--כן עשה למען
עבדי לבתי השחיטה הכל ⁹ והוציאתי מיעקב ורע
ומיוזדה ירוש חורי וירושה בחורי ועבדי ישכנו שם
¹⁰ והיה השرون לנו צאן ועמק עכור לרבע בקר
לעמי אשר דרשוני ¹¹ ובאתם עזבי יהוה השכחים
את הר קדשי--הערכים לנדר שלחן והමלאים למני
מסך ¹² ומוניתי אתכם להרב וככלם לטבח חכרעו--
יען קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו
הרע בעני ובאשר לא חפצתי בחזרתם ¹³ לכן כה
אמר אדני יהוה הנה עברדי יאכלו ואתם תרבעו--הנה
עבדי ישתהו ואתם תצמאו הנה עברדי ישמחו ואתם
תבשו ¹⁴ הנה עברדי ירנו מטوب לב ואתם תצעקו
מכאב לב ומשבר רוח תילילו ¹⁵ והנחתם שמכם
לשבועה לבחורי והמיתך אדני יהוה ולעבדיו קרא
שם אחר ¹⁶ אשר המתרך בארץ יתברך באלהי
אמן והנסבע בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכחו
הצורות הראשונות וכי נסתרו מעיני ¹⁷ כי הנני בורא
שמות חדשים וארץ חדשה ולא תזכיר הראשונות
ולא תענינה על לב ¹⁸ כי אם שיישו ונילו עד
אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלים נילה ועמה
מושש ¹⁹ גולתי בירושלם וששתו בעמי ולא ישמע
בה עוד קול בכיכו וקול זעה ²⁰ לא יהיה שם עוד
על ימים וזקון אשר לא יملא את ימי כי הנער בן
מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל ²¹ ובנו
בתים ישבו ונטעו כרמים ואכלו פרום ²² לא יבנו
ואחר ישב לא יטעו ואחר יאכל כי כימי העז ימי עמי
ומעשה ידייהם יבלו בחורי ²³ לא ייגענו לריק ולא
ילדו לבלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאניהם
אתם ²⁴ והיה טרם יקראו ואני ענה עוד הם מדברים
ואני אשמע ²⁵ זאב וטליה ירעו כאחד וארייה כבקר

בם--לא נקרא שמק עלייהם לא קרעת שמי ירדת
מןיך הרים נלו

64 ² בקדח אש המסים מים תבעה אש להודיע
שם לצדיק מניך גויים ירגזו ³ בעשותך נוראות לא
נקוה ירדת מניך הרים נלו ⁴ ומועלם לא שמו לא
האוינו עין לא ראה אלהים זולתק--יעשה למחכה
לו ⁵ פגעה את שׁ ועשה צדק בדרכיך זכרוך הֵן
אתה קצפת ונחתא בהם עלם ונושע ⁶ ונודי בטמא
כלנו וככגד עדים כל צדקתו נובל כללה כלנו
ועוננו כrhoת ישאנו ⁷ ואין קורא בשם מטהורה
להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנה ותמנונו ביד עוננו
⁸ ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו
ומעשה ידך כלנו ⁹ אל תקוף יהוה עד מאר ואל
לעד תוכר עון הֵן היבט נא עמק כלנו ¹⁰ ערי קדרך
היו מדבר ציון מדבר היהת ירושלם שסמה ¹¹ בית
קדשנו ותפארתנו אשר הלווק אבותינו--היה לשרת
ash וככל מהמדינו היה להרבה ¹² העל אלה התפקיד
יהוה תהשה ותעננו עד מאר

65 נדרשתי ללווא שאלו נמצאי לאל בקשמי
אמרתי הנני אל גוי לא קרא בשמי ² פרשתי
ידי כל היום אל עם סורר--ההלים הדרך לא
טוב אחר מחשבתיהם ³ העם המכושים אתי על
פנוי--תמיד זבחים בננות ומקטרים על הלבנים ⁴
היישבים בקרים ובנוצרים ילינו האכליםبشر
החויר ופרק (ומרך) פגלים כליהם ⁵ האמורים
קרב אליך אל תנש כי קדשיך אלה עשן באפי
אשר יקדה כל היום ⁶ הנה כתובה לפני לא אהשה
כי אם שלמתי ושלםתי על חיקם ⁷ עונתיכם ועונת
אבותיכם יחו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל
הגבעות חרפוני ומדתי פעלתם ראשונה על (אל)

יאכל הבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו
בכל הר קדשי אמר יהוה

ושםתהי יהוה
בשר החזיר והשקץ והעכבר--יחדו יספו נאם יהוה
18 ואנכי מעשיהם ומחשבותיהם--באה לקבץ את כל
הנויים והלשנות ובאו וזראו את כבודי 19 ושםתהי בהם
אות ושלוחתי מהם פליטים אל הנויים תרשיש פול
ולוד משכי קשת--תבל ויין האים הרחקים אשר
לא שמעו אתשמי ולא ראו את כבודי--והגידו את
כבודי בינוי 20 והביאו את כל אחיכם מכל הנויים
מנחה ליהוה בסוסים וברכב וככבים ובפדרים
ובכרכרות על הדר קדשי ירושלים--אמר יהוה כאשר
יביאו בני ישראל את המנחה בכל טהור בית יהוה
21 ונם מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה 22 כי
כאשר השםיים החדשים והארץ החדשאה אשר אני
עשה עמדים לפני--נאם יהוה כן יעמוד זרעם ושמכם
23 והיה מידי חדש בחדשו ומידי שבת בשבתו יבו
כל בשך להשתחות לפניו אמר יהוה 24 ויצאו וראו--
בפנרי האנשים הפשעים בי כי חולעתם לא תמות
ואשם לא תכבה והיו דראון לכלبشر

66 כה אמר יהוה השמיים כסאי והארץ הדם רNEL
אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי 2 ואות
כל אלה יורי עשתה וייחיו כל אלה נאם יהוה ואל זה
אבית--אל עני ונכח רוח וחרד על דברי 3 שוחט
השור מכח איש זובח השה ערף כלב מעלה מנחה
דם חזיר מוציר לבנה מביך און--גמ המה בהרו
בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצח 4 נם אני אbeh
בתעליליהם ומגורתם אביא להם--יען קראתי ואין
עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעני ובאשר לא
חפצתי בהרו 5 שמעו דבר יהוה החדרים אל דברו
אמרו אחיכם שנאים מנדיכם למעןשמי יכבד יהוה--
ונראה בשמותכם והם יבשו 6 קול שאון מעיר קול
מהיכיל קול יהוה משלם גמול לאייבו 7 בטרם תחיל
ילדת בטרם יבוא חבל לה והמליטה זכר 8 מי שמע
cosaת מי ראה כאלה--היו תחל ארץ ביום אחד אם
יולד נבי פעם אחת כי חלה נם ילדה ציון את בניה 9
האני אשביר ולא אולד יאמר יהוה אם אני המולד
ועצרתי אמר אלהיך 10 שמצוות ירושלים וגילו בה
כל אהבה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה
ען למען תינקו ושבעתם מshed תנחמה למען תמצאו
וחתענתם מזויכ כבודה 12 כי כה אמר יהוה הני נתה
אליה כנהר שלום וכנהחל שוטף כבוד נוים--וינקתם
על צד תנשאו ועל ברכיהם תשעשו 13 כאיש אשר
אמו תנחמוני--כן אני أنحמכם ובירושלם הנחמו
14 וראיתם וSSH לבעם עצמותיכם כראש תפראה
ונודעה יד יהוה את עבדיו וזעם את אייבו 15 כי
הנה יהוה באש יבו וכוסופה מרכבתיו--להשיב
בחמה אפו וגערתו בלחהבי אש 16 כי באש יהוה נשפט
ובחרבו את כלبشر ורבו חללי יהוה 17 המתקדשים

הארץ למלכי יהודה לשירה לכוהניה ולעם הארץ
ונגלהמו אליך ולא יוכלו לך כי אתה אני נאם יהוה
להציגך

2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² הילך וקראת באני
ירושלים לאמר כה אמר יהוה וכורתך לך חסרנו עיריך
אהבתה כלולתיך--לכתרך אחריו במדבר בארץ לא
זרועה ³ קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל
אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יהוה ⁴ שמעו
דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל וכשה
אמר יהוה מה מצחאו אבותיכם כי עול--כי רחוק מעלי
וילכו אחרי התבבל וויהבלו ⁶ ולא אמרו--אהיה יהוה
הmulלה אתנו מארץ מצרים המוליך אתנו במדבר
בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצלים--בארץ לא
עבר בה איש ולא ישב שם שם ⁷ ואביה אתם אל
ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה ותבואו ותתמאו את
ארציכי ונחלתי שמתם לתועבה ⁸ הכהנים לא אמרו
אהיה יהוה ותפשמי התורה לא ידעני והרעם פשעו כי
ותנבעים נבאו בבעל ואחריו לא יועלו הלו ⁹ וכן
עד אריב אתכם--נאם יהוה ואת בני בנים אריב
¹⁰ כי עברו אי כתיים וראו וקדר שלחו והتابונו
מאדר וראו הן היות כוותה ¹¹ החימיר נוי אלהים
והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יועיל
¹² שמו שמיים על זאת ושתרו חרבו מאידן נאם יהוה
¹³ כי שתים רעות עשה עמי את עזוב מוקוד מים
חיים לחצב להם בארות--בארות נשברים אשר לא
יכלו חיים ¹⁴ העבר ישראל--אם ילך בית הוא
מדוע היה לבז ¹⁵ עליו ישאגנו כפרים נתנו קולם
וישתו הארץ לשמה עדיו נצחה (נצח) מבלי ישב
¹⁶ גם בני נף ותחפנס (ותחפנס) ירעוך קדרך
¹⁷ הלויא זאת תעשה לך עזוב את יהוה אלהיך
בעת מוליךך בדרך ¹⁸ ועתה מה לך בדרך מצרים

1 דברי ירמיהו בן חלקייהו מן הכהנים אשר
בענותה בארץ בנימן ² אשר היה דבר יהוה אליו
בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלוש עשרה שנה
למלךו ³ ויהיו בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
עד תם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך
יהודה--עד גלות ירושלים בחדרש החמישי ⁴ ויהיו
דבר יהוה אליו לאמר ⁵ בטרם אצורך (אצורך)
בבطن ידעתיך ובטרם יצא מרשם הקדשטייך נביא
לימים נתיך ⁶ ואמר אתה אדרני יהוה הנה לא ידעת
דבר כי נער אנכי ⁷ ויאמר יהוה אליו אל תאמר נער
אנכי כי על כל אשר אשלחך תלך ואת כל אשר
אצורך תדבר ⁸ אל תירא מפניהם כי אתה אני להצלך
נאם יהוה ⁹ ווישלח יהוה את ידו ויגע על פי ויאמר
יהוה אליו הנה נתתי דברי בפי ¹⁰ ראה הפקדתיך
היום זהה על הנזום ועל הממלכות לנחש ולנתוץ
ולהאבד ולהרוו--לבנות ולנטיע ¹¹ וזה דבר יהוה
אלি לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד
אני ראה ¹² ויאמר יהוה אליו הייטה לראות כי
שקד אני על דברי לעשטו ¹³ וויהי דבר יהוה אליו
שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה
ופניו מפני צפונה ¹⁴ ויאמר יהוה אליו מצפון תפחה
הרעה על כל ישבי הארץ ¹⁵ כי הני קרא לכל
משפחות מלכות צפונה--נאם יהוה ובאו ונגנו איש
כסאו פחה שעורי ירושלים ועל כל חומתיה סביב
ועל כל ערי יהודה ¹⁶ ודברתוי משפטוי אוחם על
כל רעטים--אשר עובוני ויקטרו לאלהים אחרים
וישתחו למשעי ידיהם ¹⁷ ואתה תאזור מנהיך וקמת
ורברת אליהם את כל אשר אנכי אצורך אל תחת
מנפיהם--בן אחיך לפניהם ¹⁸ ואני הנה נתיך היום
לעיר מבצר ולעמד ברזל ולחמות נחשת--על כל

לשנות מי שחור ומה לך לדרך אשר לשנות מי
נחר ¹⁹ תיסרך רעתק ומשבוחיך תוכחך ודרי וראי
כי רע ומך עזבך את יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך
נאם אדני יהוה צבאות ²⁰ כי מعلوم שברוחך עלה
נתקתי מוסרתויך והאמרי לא עבד (אעבור) כי
על כל גבעה נבהה ותחת כל עץ רענן את צעה זנה
ואנכי נטעיתך שורק כליה זרע אמרת ואיך נהפטת
לי סורי הנפן נכריה ²² כי אם תכbsי בנהר ותרכבי
לך ברית--נכחת עונך לפני נאם אדני יהוה ²³ איך
האמרי לא נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכת
ראי דרך בניא דעך מה עשית בכרה קלה משפט
דרךיה ²⁴ פרה למד מדבר באות נפשו (נפשה)
שאהה רוח--תאנחה מי ישיבנה כל מבקשה לא
יעפו בחדשה ימצאהנה ²⁵ מנעי רגליך מיחף וגונך
(גונך) מצמאה והאמרי נואש--לא כי אהבתוי זרים
ואחריהם אלך ²⁶ כבשת נגב כי ימצא כן הבישו בית
ישראל מהה מלכיהם שריהם וככהנים ונביאיהם ²⁷
אמרים לעצם אביה אתה ולא בן יلدתני (ילדתנו)
כי פנו אליו ערפ' ולא פנים ובעת רעתם יאמרו קומה
והושענו ²⁸ ואיה אלהיך אשר עשית לך--יקומו אם
וישיעוך בעת רעתק כי מספר עיריך היי אלהיך
יהודה ²⁹ למה תריבו אליו כלכם פשעם כי נאם
יהוה ³⁰ לשוא היכיתו את בניכם מוסר לא ללקחו
אכליה הרבכם נבאיםם כאריה משחית ³¹ הדרור
אתם ראו דבר יהוה המדבר הייתי לישראל אלם ארץ
מאפלהיה מדוע אמרו עמי רדנו--לא נבו אוуд אליך
התשכח בתוליה עדיה כליה קשירה ועמי שכחוני
ימים אין מספר ³³ מה תיטבי דרךך לבקש אהבה
לכן נם את הרעות למדתי (למדת) את דרךך
גם בכנעיך נמצאו רם נששות אביוונים נקיים לא
במחתרת מצאים כי על כל אלה ³⁵ והאמרי כי

3 **ל**אמך han ישלח איש את אשתו וחלכה מאתו
והיתה לאיש אחר היישוב אליה עוד--הלא חנוף
תחנוף הארץ היהיא ואת זנית רעם רביבים--ושוב אליו
נאם יהוה ² שאי עיניך על שפים וראי איפה לא שנלת
(שבבת)--על דרכיכם ישבת להם כערבי במדבר
ותחנפי ארץ בזונתויך וברעתק ³ וימגעו רבבים
ומלקوش לא היה ומצח אשה זונה היה לך מאנת
הכלם ⁴ הלווא מעתה קראתי (קראת) לי אביו אלוף
נערי אתה ⁵ הינוטר לעולם אם ישמר לנצח הנה
דברת ותעש הרעות וחוכל ⁶ וואמר יהוה אליו בימי
IASIHO המלך הראית אשר עשרה משבה ישראל
הלהה היא על כל הר גבה ואל תחת כל עץ רענן
ותזוני שם ⁷ וואמר אחרי עשותה את כל אלה אליו
תשובי--ולא שבה ותראה (ותרא) בוגודה אהותה
יהודה ⁸ ווארא כי על כל אדרות אשר נפה משבה
ישראל שלחתיה וatan את ספר כריתתיה אליה ולא
יראה בוגודה יהודה אהותה--ותתלב ותzon גם היה ⁹
ותיה מקל זונתך ותחנוף את הארץ ותגנא את האבן
ואת העץ ¹⁰ וגם בכל זאת לא שבה אליו בוגודה
אהותה יהודה--בכל לבה כי אם בשקר נאם יהוה ¹¹
ויאמר יהוה אליו צדקה נפשה משבה ישראל מבוגדה
יהודה ¹² החלך וקראת את הדברים האלה צפונה
ואמרת שבבה משבה ישראל נאם יהוה--לא אפילו
פני בכם כי חסיד אני נאם יהוה לא אטור לעולם
אך דעך עונך כי ביהות אלהיך פשעת ותפזרי
את דרךך לזרים תחת כל עץ רענן ובוקולי לא

שמעתם נאם יהוה ¹⁴ שוכו בנים שובבים נאם יהוה כי
 anca'i be'ulati be'kem ve'lakhati atchem achd mi'ur v'shenim
 5 hanidro bi'jehora v'be'irushal'm ha'shemi'uo v'amdro v'teku'uo
 (tak'u'uo) shoper ba'rez k'ra'o mal'ao v'ameru ha'aspo
 v'nabu'ah al' ur'i ha'matz'or ⁶ sha'ao n's zionah ha'uzo al
 ha'umdro ci're'ah anci m'b'ia mat'phon--v'sher' g'dol' ⁷ u'la
 ar'ah mas'bech'ot v'mash'hitot g'omim n'su' i'za ma'makmo--l'shem
 ar'atz le'shma' ur'ikh tzinah ma'ain yos'eb ⁸ u'la' zat ha'neru
 sh'k'im s'f'ro v'hil'li'lo ci' la' sh' ch'ron' af' ha'oh m'menu
 9 v'ohiya bi'om ha'ho'a na'm ha'oh ya'bad lb' ha'mel'ek v'l'b
 ha'sher'ot v'nesh'mo ha'chein'ot v'tan'ba'im y'tma'ho ¹⁰ v'amer a'ha
 ar'dni yehu'a ac'n ha'sha'at la'um ha'oh v'li'rosh'el'm
 la'amer sh'lo'm ha'oh l'k'm v'nenu' ha'rab ud' ha'naf'sh ¹¹
 be'ut ha'oh i'am'r l'um ha'oh v'li'rosh'el'm ro'ch za' sh'p'im
 b'm'dbar dr'ek b't ha'umi--l'oa' l'z'rotot v'l'oa' l'h'ber ¹²
 ro'ch mal'a ma'ala y'bo'a li'ut'ha n'm ani ad'bar m'shp'itim
 ot'ot ¹³ ha'na' cu'nnim y'ul'ah v'c'soph'ah m'recbot'yo--k'lu
 m'nash'rim s'os'io ai' l'no ci' sh'dr'no ¹⁴ cb'si mor'ah lb'c
 y'rosh'el'm l'me'un tuo'shi ud' mati tali'n b'k'rb'k m'chsh'bot
 a'on'ek ¹⁵ ci' k'ol m'g'or mad'n v'mosh'mu' a'on' m'had' ap'rifim
 16 h'z'cir'ou l'gn'ot ha'na' ha'sh'mi'uo ul' y'rosh'el'm n'z'rim
 ba'ims mar'azh ha'marakh v'yit'nu ul' ur'i ha'oh k'ol'm ¹⁷
 c'sh'm'ri sh'di ha'oh ul'ha m'sb'ib ci' a'hi m'rah'ha na'm
 y'ohu ¹⁸ dr'ek v'me'ul'ek u'sh' al'ha lr' zat r'ut'ek ci'
 mar ci' n'nu ud' lb'c ¹⁹ mu'i mu'i a'hol'ah (ah'ilah)
 k'iro'ot lb'i ha'ma li' libi--l'ah'resh ci' k'ol shoper
 sh'm'uti (sh'm'uta) n'f'si t'ru'ut m'l'ch'ma ²⁰ sh'er' ul
 sh'er' n'k'ra ci' sh'dra'ah cl' ha'ar'z p'hat'am sh'dra' ah'li
 r'nu y'ri'ut' ²¹ ud' mati ar'ah n's--a'sh'm'ah k'ol shoper
 ci' ai'ol um'i a'othi la' y'du--b'ni'm sc'li'm ha'ma v'l'a
 v'bu'ni'm ha'ma ch'cm'ot ha'ma l'h'reu v'l'h'iy'ib la' y'du
 ra'ay'ot at' ha'ar'z v't'na' t'hu v'b'hu v'al ha'sh'm'ot v'ai'z
 14 sh'oco b'ni'm sh'obbi'm na'm ha'oh ci'
 anc'i be'ulati be'kem ve'lakhati atchem achd mi'ur v'shenim
 15 m'msh'f'ah v'h'ba'ati atchem z'yon ¹⁶ v'nat'hi l'kem re'ut
 cl'bi v'dru' u'ach'ek d'uda v'ha'sch'el ¹⁷ v'ohya ci' t'ra'bo
 v'per'it'hem ba'rez bi'ymim ha'mma na'm ha'oh--l'ah' y'amdro
 u'd ar'on' ber'it'ha v'la' u'le'ah ul'lb v'la' y'z'cro
 bo v'la' y'f'k'do v'la' y'us'ha u'd ¹⁸ be'ut ha'oh i'k'ra'o
 li'rosh'el'm cas' ha'oh v'nak'vo al'ha cl' ha'ni'ot l'shem ha'oh
 li'rosh'el'm v'la' y'lc'co u'd--a'ch'ri sh'rorot l'kem ha'reu
 18 bi'ymim ha'mma y'lc'co b'it' ha'oh u'lb b'it' y'sra'el
 y'ba'oi y'ch'dro mar'azh z'fan' ul' ha'ar'z a'sh'it'k b'bn'ot v'atn
 ab'ot'chim ¹⁹ v'anc'i am'rat'ci a'ik a'sh'it'k b'bn'ot v'atn
 l'd' ar'z ha'mra'ha n'hal'at z'by' z'bab'ot n'z'rim v'amer a'bi
 t'k'ra'o (t'k'ra'i) li' v'm'ach'ri la' t'sh'v'bo (t'sh'v'bo) ²⁰
 ac'n b'nd'ha a'sha m'r'ah k'n b'nd'ham b'i b'it' y'sra'el
 na'm ha'oh ²¹ k'ol ul' sh'p'im n'sh'm'ut b'ci t'h'nu'ni b'ni
 y'sra'el ci' ha'uo at' dr'kem sh'ch'zo at' ha'oh al'ha'ih
 22 sh'oco b'ni'm sh'obbi'm ar'pa' m'sh'bot'chim ha'nu at'nu
 l'd' ci' a'ha ha'oh al'ha'nu ²³ ac'n l'sh'kr m'ng'v'ot ha'mon
 hr'rim ac'n b'ih'oh al'ha'nu t'shu'ot y'sra'el ²⁴ v'ha'bas'at
 ac'la'ha at' y'ni'ut ab'ot'chino--m'n'v'ru'nu at' z'ans' v'at
 k'ram' at' b'ny'ot'ha v'at b'ny'ot'ha ²⁵ n'sh'v'ba b'c'sh'tano
 v'ha'cas'no cl'm'han'nu--ci' li'ha'oh al'ha'nu ch'tano an'chnu
 v'ab'ot'chino m'n'v'ru'nu v'ud ha'oh v'la' sh'm'nu' b'k'ol
 ha'oh al'ha'nu
4 am' ha'sh'ob y'sra'el na'm ha'oh al' t'sh'ob v'am' ha'sir
 sh'k'oz'ik m'f'ni v'la' tan'or ² v'n'sh'v'ut chi' ha'oh b'amta
 b'm'shp'et v'bc'd'ra'ah v'ha'tbar'cu bo' n'z'rim v'bo' y'thal'lu
 3 ci' ca' am' ha'oh la'ish ha'oh v'li'rosh'el'm n'z'ru
 l'kem n'ir v'el t'z'ru al' k'z'ym ⁴ ha'mlu li'ha'oh v'hs'ru
 ur'lot l'bb'kem a'ish ha'oh v'is'bi y'rosh'el'm pn' t'za'a

אורם 24 ראייתי ההרים והנה ריעשים וכל הגבעות התקלקלו 25 ראייתי והנה אין האדם וכל עוף השמים נדרדו 26 ראייתי והנה הכרמל המדבר וכל עיריו נחצו מפני יהוה-- מפני חרון אפו 27 כי כה אמר יהוה שמה תהיה כל הארץ וכלה לא עשה 28 על זאת תאבל הארץ וקדרו השמים מעלה--על כי דברתוי ומתי ולא נחמתי ולא אשוב ממנה 29 מוקול פרש ורמא קשת ברחת כל העיר-- בא בעבים ובכפים על כל העיר עוזבה ואין יושב בהן איש 30 ואתי (ואת) שדור מה תעשי כי תלבשי שני כי העדי עדי נבורים 31 מפני קציך ולחמק יאללו בנים וبنותיך-- יאלל צאנך ובקרך יאלל גפנק ותאנך יריש ערי מבצריך אשר אתה בטה בנהה-- בחרב 32 ונום ביום המכברה-- קול בת ציון תחיפה תפרש כפיה או נא לי כי עיפה נפשי להרגנים

5 שוטטו בחוץ ירושלים וראו נא ורדו ובקשו ברחווכותיה אם תמצאו איש אם יש עשה משפט מבקש אמונה-- ואסלח לה 2 ואם חי יהוה יאמרו לכן לשקר ישבעו 3 יהוה ענייך הלוא לאמונה-- היכתה אתם ולא חלו כליהם מאנו קחת מוסר חזקון פניהם מסלע מאנו לשוב 4 ואני אמרתי אך דלים הם נואלו-- כי לא ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם 5 אלכה לי אל הנגידים ואדרבה אותם-- כי מה יהדו שברו דרך יהוה משפט אלהיהם אך מה יהדו שברו על נתקו מוסרות 6 על כן הכם אריה מיער זאב ערבות יشدדים-- נמדד שקד על עיריהם כל היוצא מותגה יטרף כי רבו פשעיםם עצמו משבותיהם 7 או לאות אסלה (אסלה) לך-- בניך עובוני וישבעו בלבד אליהם ואשבע אותם וינאפו ובית זונה יתנודדו 8 סוסים מיזונים משכים היו איש אל אשת רעהו יצחלו 9 העל אלה לוא אפקד נאם יהוה ואם בניו אשר כזה לא תנתנק נפשי 10 על בשרותה ושחתו וכלה אל

לא שפטו ²⁹ העל אלה לא אפקד נאם יהוה אם בני נלך ¹⁷ והקמתי עליהם צפים הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשיב ¹⁸ لكن שמעו הגויים ודרוי עדת את אשר בם ¹⁹ שמעי דארץ--תנה אני מביא רעה אל העם הזה פורי מחשבותם כי על דבריו לא הקשיבו וזרותיו יומאסו בה ²⁰ למה זה לי לבונה משכוא תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק עלהותיכם לא לרצון ובחיכם לא ערבו לי ²¹ لكن כה אמר יהוה הנני נתן אל העם הזה מכשלים וכשלו גם אבות ובנים יחדו עם בא מארץ צפון וגנו נורול יעור מירכתאי ארץ ²³ קשת וכיידן יחויקו אכזרי הוא ולא ירחמו קולם כים והמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עלייך בת ציון ²⁴ שמענו את שמעו רפו ידינו צרה החזקתו-חיל כילודיה ²⁵ אל התזאי (חצאו) השדה וברך אל תלכי (תלכו) כי חרב לאיב מגור מסביב ²⁶ בת עמי חנרי شك וחתפלשי באפר--אבל יחד עשי לך מסped תמרורים כי פתאם יבא השדר עליינו ²⁷ בחון נתיך בעמי מבצר ותדע ובנתת את דרכם ²⁸ כלם סרו טוררים הלכי רכilio נחשת וברזל כלם משחיתים המה ²⁹ נחר מפה מאשתם (מאש تم) עפרה-לשוא צרכ' צרווף ורעים לא נתקו ³⁰ כספי נמאס קרוא להם כי מאס יהוה בהם

7 הדרבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר ² עמד בשער בית יהוה וקרأت שם את הדבר הזה ואמרה שמעו דבר יהוה כל יהודה הבאים בשעריהם האלה להשתחות ליהוה ³ כה אמר יהוה צבאות אלה יישראל היטיבו דרכיכם ומעליכם ואשכנה אתכם במקומות הזה ⁴ אל תבטחו לכם אל דבריו השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה ⁵ כי אם הייטב תיטיבו את דרכיכם ואת מעליכם אשר כוה לא תתנקם נפשי ³⁰ שמה ושרורה נהיתה בארץ ³¹ הנבאים נבוא בשקר והכהנים ירדו על ידיהם ועמי אחבו כן ומה תעשי לאחריותה

6 העוז בני בנימין מקרב ירושלים ובתקוע תקעו שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר גдол ² הגנה והמעננה דמיית בית ציון ³ אליה יבוא רעים ועדրיהם תקעו עליה אלהים סביב רעו איש את ידו ⁴ קדרו עליה מלחה קומו ערבי ⁵ קומו ונעללה בלילה ונשחיתה ארמנותיה ⁶ כי כה אמר יהוה צבאות כרתע עזה ושפכו על ירושלים סללה היא העיר הפקר כליה עشك בקרבה ⁷ כחקיר בור (ביר) מימהן הקירה רעתה חמס ושד ישמע בה על פני תמיד--חולי ומכה ⁸ הוסרי ירושלים--פן תקע נפשי ממרק פן אשימך שמנה ארץ לוא נושבה ⁹ כה אמר יהוה צבאות עלול שעוללו בגפן שאריות ישראל השב ידק כבוצר על סלסלות ¹⁰ על מי אדרבה ואעדיה וישראל--תנה ערלה אונם ולא יוכל להקשיב הנה דבר יהוה היה להם לחרפה--לא יחפצו בו ¹¹ ואת חמת יהוה מלאתי נלאית היכיל שפרק על עלול בחוץ ועל סוד בחורים יחדו כי נם איש עם אשה ילכדו זקן עם מלא ימים ¹² ונסבו בתיהם לאחרים שדות ונשים יחדו כי אתה את יידי על ישבי הארץ ¹³ נאם יהוה כי מקטנים ועד גדולים כלו בצעע ומנביא ועד כהן--כלו עשה שקר ¹⁴ וירפאו את שבר עמי על נקלה--לאמר שלום שלום ואין שלום ¹⁵ הבישו כי תועבה עשו גם בוש לא ימושו גם הכלים לא ידעו--لكن יפלו בנפלים בעת פקרתים יכשלו אמר יהוה ¹⁶ כה אמר יהוה עמדו על דרכיכם וראו ושאלו לנתחות עולם אי זה דרך

אם עשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו ⁶ נר יתום
ואלמנה לא תעשקו ודם נקי אל תשפכו במקום זהה
אחרי אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם ⁷ ושכני
אתכם במקום זהה--בארץ אשר נתנו לאבותיכם למן
עולם ועד עולם ⁸ הנה אתם בטחיהם לכם על דבריו
השקר--לבתיו הועל ⁹ הנגב רצח ונאנף והשבע
לשקר וקטר לבעל והלך אחריו אלהים אחרים--
אשר לא ידעתם ¹⁰ ובאתם ועמדתם לפני בית הזה
אשר נקרא שמי עליו ואמרתם נצלנו--למען עשות את
כל התועבות האלה ¹¹ המערת פרצחים היה הבית
זה אשר נקרא שמי עליו--בעיניכם נס א נכי הנה
ראייתי נס יהוה ¹² כי לכו נא אל מוקמי אשר בשילו
אשר שכני שמי שם בראשונה וראוא את אשר עשית
לו מפני רעת עמי ישראל ¹³ ועתה יعن עשותכם
את כל המעשים האלה--נס יהוה ואדרבר אליכם
ה셈 ודבר ולא שמעתם ואקריא אתכם ולא עניתם
כי מאס יהוה ויטש את דор עברתו ¹⁴ כי עשו בני
יהודה הרע בעני נס יהוה שמו שקוציהם בבית
אשר נקרא שמי עליו--לטמאו ¹⁵ והשלכתי אתכם מעל פנוי
אשר הבניהם את כל אחיכם את כל זרע אפרים
ונאתה אל תחפלו بعد העם הזה ועל תsha בעדם
נה ותפללה--ואל חפנע כי כי איני שמע אתך ¹⁷
האיןך ראה מה מה עשים בעיר יהודה ובחוות
ירושלם ¹⁸ הבנים מלקטים עצים והאבות מבערים
את האש והנשים לשוט ב策 לעשות כונים למלכת
השמי וחסך נסכים לאלהים אחרים--למען הצעני
19 האתי הם מכעסים נס יהוה הלא אתם למען
בשת פניהם ²⁰ لكن כי אמר אדני יהוה הנה אפי
וחמתי נתכח אל המקום הזה על האדם ועל הבהמה
על עז השדה ועל פרי הארץ ובערה ולא תכב
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עלותיכם

8 בעה היה נס יהוה ויציאו (יוציאו) את
עצמות מלבי יהודה ואת עצמות שרי ועת עצמות
הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי
ירושלים--מקבריהם ² ושטחים למשול ויריח ולכל

עלי יגון עלי לבי רוי ¹⁹ הנה קול שועת בת עמי
 כאחריהם ואשר דרשום ואשר השתחו להם לא
 מארץ מרחוקים היהוה אין בזכין אם מלכה אין בה
 מדוע הצעוני בפסליהם--בhabeli נכר ²⁰ עבר קצר
 כליה קיז' ואנתנו לא נשענו ²¹ על שבר בת עמי
 השברתי קדרתי שמה החזקתי ²² הצרי אין בנלעד
 אם רפא אין שם כי מרוע לא עלתה ארכת בת עמי
9 מי יתןראשי מים וענין מקור דמעה ואבכה
 יומם ולילה את חללי בת עמי ²³ מי יתנני במדבר
 מלון אرحמים ואזוכה את עמי ואלכה מאתם כי כלם
 מנאים עצרת בנדים ²⁴ וידרכו את לשונם קשתם
 שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל רעה
 יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה ²⁵ איש מרעהו השמרו
 ועל כל אה תבטחו כי כל אה עקוב יעקב וככל
 רע רכילד יהלך ²⁶ ואיש ברעהו יתהלך ואמת לא
 ידברו למדיו לשנים דבר שקר העווה נלאו ²⁷ שבתק
 בתוכך מרמה במרמה מאנו דעתו נאם יהוה ²⁸
 לכן כה אמר יהוה צבאות הנוי צורפם ובchnerim כי
 איך עשה מפני בת עמי ²⁹ חז' שוחט (שחוט) לשונם
 מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו
 ישים ארבו ³⁰ העל אלה לא אפרק גם נאם יהוה
 אם בניו אשר כזה לא תתנקם נפשי ³¹ על ההרים
 אשא בכיכר ונחיתת מדבר קינה--כי נצחו מבלי
 איש עבר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד
 בהמה נדרו הלו ³² ונחתת את ירושלים לנלים מעון
 תנים ואת ערי יהודה את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו
 והוא על מה אברה הארץ נצחנה כמדבר מבלי יושב ³³
 עבר ³⁴ ויאמר יהוה--על עזם את תורה אשר נתתי
 לפניהם ולא שמעו בקולו ולא הלו ³⁵ וילכו
 אחרי שררותם לבם--ואהרי הבעלים אשר למדום
 אבותם ³⁶ לכן כה אמר יהוה צבאות אלהו ישראל

ocab ha shemim asher ahebom vasher ubrdom vasher hallo
 achrihim vasher drashom vasher shithcho lohem la
 yaspo voleik boro l'damen ul pni haadma yeho ³⁷ vonech
 mot mahayim libel hasharit hansharim mn hareshpah
 haruhah zoat--bcel ha mukomot hansharim asher derhatim
 shem nam yehoh zbabot ³⁸ v'amarat alihim ca amr yehoh
 hiflu voleik yomo am yeshov voleik yeshob ⁵ medou shobba
 haem hoh yerushalm--mishba nchatah chozikou b'terma
 manu yeshob ⁶ hakshabi vashmu loa kon yidbro
 ain avish nham ul rechto la amr ma ushihi clla sh
 b'matzotom (b'matzotam) casos shofaf b'malchma ⁷
 nm chisida b'shimo yedua muadida v'tor v'sos (v'sis)
 v'neur shmero at ut b'ana u'umi--la yiduo at m'shet
 yehoh ⁸ aicha tamuro chcmim anhnu vtorat yehoh
 atenu akon hana leshker usha ut shker sefarim ⁹ v'hesh
 chcmim chato v'licdu hana b'dabar yehoh masot vchcmot
 moa lehem ¹⁰ l'ken at nshimim la'achrim shdototam
 liyoresim--ci maktan vud gol clla b'atz b'atz m'nbiya
 v'dud ha'zon--clla usha shker oo v'irfu at shber bat umi
 ul nkelah--lamr shalom shelom v'ain shelom ¹¹ v'hesh
 touvba usho g'm bosh la ibsho v'heklam la yiduo--l'ken
 yeflu b'naflim b'uta p'kadem y'chshli amr yehoh ¹² asaf
 asipim naam yehoh ain unavim b'nafim v'ain hanim b'tahanah
 v'heulah nbel--otan lahem y'ubrom ¹³ ul ma anhnu
 yshvim--ha'asp v'neva al urei habatz vndema shem ci
 yehoh al hinei dermanu vishkenu mi rashi ci chtanu liyehoh
 kova l'shalom v'ain tov le'ut merpah v'hana b'uta
 mdan nshmu nchrah sosio--mekol mazhalot abiryo
 reusha cel ha'atz v'boao v'aclo arz v'mloah--uir
 vishbi ba ¹⁴ ci hnni mishlich b'cm nchshim tzufim asher
 ain lahem lech v'nshvo atchem naam yehoh ¹⁵ m'beligni

יראך מלך הגוים כי לך יאטה כי בכל חכמי הנו¹⁶
 ובכל מלכותם מאיין כМОך ¹⁸ ובאחד עברו ויכסלו
 מוסר הבלים עז הוא ¹⁹ כסף מركע מתרשייש יוכא
 וזהב מאופו- מעשה חדש וידי צורף חבלת וארגמן
 לבושים מעשה חכמים כלם ²⁰ ויהוה אלהים אמרת
 הו אלהים חיים ומילך עולם מקצפו תרעש הארץ
 ולא יכלו גוים זעמו ²¹ כדנה תאמרון להום אלהיא
 די שמייא וארכא לא עברו יאברו מארעה ומן תחות
 שמייא אלה ²² עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו
 וכתבונתו נתה שמיים ²³ לקיים תחו המון מים בשמיים
 ויעלה נשאים מקצת הארץ (הארץ) ברקום למטר
 עשה ויוציא רוח מצחתיו ²⁴ נבער כל אדם מדעת
 הביש כל צורף מפסל כי שקר נסכו ולא רוחם ²⁵
 הכל מה מעשה העתעים בעת פקדתם יאברו ²⁶ לא
 אלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא וישראל שבת
 נחלתו יהוה צבאות שמנו ²⁷ אספי הארץ ננעהך --
 ישבי (ישבת) במצרים ²⁸ כי כה אמר יהוה הנני
 קולע את יושבי הארץ בפעם הזאת והצרי להם
 למען ימצאו ²⁹ אווי לי על שברי נחלה מכתוי ואני
 אמרתי אך זה חלי ואשאנו ³⁰ אהיל שרד וכל מיתרי
 נתקו בני יצאני ואינם-- אין נתה עוד אהיל ומקים
 ירעותי ³¹ כי נבערו הרעים ואת יהוה לא דריש על
 כן לא השכilio וככל מרעייתם נפוציה ³² קול שמוועה
 הנה בא רעש גודל הארץ צפון לשום את ערי
 יהודה שמה-- מעון תנים ³³ ידעת יהוה כי לא
 לארם דרכו לא לאיש הלך והכין את צעדו ³⁴ יסני
 יהוה אך במשפט אל באפק פן חמעטני ³⁵ שפך
 חמתק על הגוים אשר לא ידועך ועל משפחות אשר
 בשםך לא קראו כי אכלו את יעקב ואכלו יכלחו
 ואת נוהו השמו

הנני מאכילים את העם הזה לענה והשקיותים מי ראש
 והפצעותם בגוים אשר לא יידעו מהה ואבותם
 ושלחתך אחוריים את החרב עד כלותי אותם ¹⁷
 כי אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות
 התבוננה ואל החכמות שלחו ותבונה ¹⁸ ותמהרנה
 והשנה עליינו נהי ותדרנה עניינו דמעה ועפפני
 يولו מים ¹⁹ כי קול נהי נשמע מצוין איך שדרנו
 בשנו מאר כי עזנו ארץ כי השליך משכונתינו
²⁰ כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח אונכם דבר
 פיו ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעהה קינה ²¹ כי
 עליה מות בחולוניyo בא בארכמנוטינו-- להכרית עלל
 מחוץ בחורים מרחבות ²² דבר כה נאם יהוה ונפלה
 נבלת האדם כדמן על פני השדה וכעمر מאהרי
 הקצר ואיין מסך ²³ כה אמר יהוה אל יתהלך חכם
 בחכמתו ואל יתהלך הגבור בגבורתו אל יתהלך
 עשיר בעשרו ²⁴ כי אם בזאת יתהלך המתהלך
 השכל וידע אותן-- כי אני יהוה עשה חסר משפט
 וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יהוה ²⁵ הנה
 ימים באים נאם יהוה ופקדרתי על כל מול בערלה ²⁶
 על מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמיון ועל
 מואב ועל כל קצוצי פאה היישבים במדבר-- כי כל
 גנוים ערלים וכל בית ישראל ערלי ל'ב

10 שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליהם
 בית ישראל ² כי אמר יהוה אל דרך הגוים אל
 תלמדו ומאותות השמיים אל תחתו כי יחתו הגוים
 מהמה ³ כי חקוק העמים הכל הוא כי עז מעיר
 כרתו מעשה ידי חרש במעזר ⁴ בכיסוף ובזחב ייפחו
 במסמרות ובמקבות יחווקם ולוא יפיק ⁵ כתמר
 מקשה המה ולא יבררו נשוא ינשוא כי לא יצעדו אל
 תיראו מהם כי לא ירעו ונעם היטיב אין אתם ⁶ מאין
 כМОך יהוה גודל אתה וגודל שמק נגבורה ⁷ מי לא

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר 2 שמעו את דברי הברית הזאת ודברתם אל איש יהודה ועל ישבו ירושלים 3 ואמרת אליהם כה אמר תאר קרא יהוה שמי--לכל המולח נדלה החיטה אש עליה ורעו דלוותיו 16 זיהוה צבאות חנוטש אותן דבר עלייך רעה בגין רעת בית ישראל ובית יהודה הוציאו אותן מארץ מצרים מכור הארץ לבעל 18 זיהוה אשר עשו להם להענסני--לקטר לבעל 19 זיהוה והודיעני ואדעה איז הראיתני מעלייהם 20 ואני ככבר שמעו בקול ועשיותם אותן ככל אשר אזהה אתכם והיותם לי עם ואנכי אהיה לכם לאלהים 5 למן הקים את השבועה אשר נשבעתי לאבותיכם לתחם הארץ זבת חלב ודבש--כיום הזה ואען ואמר אמן יהוה 6 ויאמר יהוה אליו קרא את כל הדברים האלה בערי יהודה ובಚות ירושלים לאמר שמעו את דברי הברית הזאת ועשיותם אותן 7 כי העדר העדרתי באבותיכם ביום העלותי אותם מארץ מצרים ועד היום הזה השם והעד לאמר שמעו בקול 8 ולא שמעו ולא הטו את אוזם וילכו איש בשירותם לבם הרע ואביה עליהם את כל דברי הברית הזאת אשר צויתי לעשותו--ולא עשו 9 ויאמר יהוה אליו נמצא קשר באיש יהודה ובבבלי ירושלים 10 שבו על עונת אבותם הראשונים אשר מאנו לשמעו את דברי והמה הלו אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו בית ישראל ובית יהודה את בריתו אשר כרתו את אבותם 11 וכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא יוכל לצאת ממנה וזעקו אליו ולא שמעו אליהם 12 והלכו ערי יהודה ובבלי ירושלים וזעקו אל האלים אשר הם מקטרים להם והושע לא יושעו להם בעת רעתם 13 כי מספר ערך היו אלהיך יהודה ומספר חמות ירושלים שמתם מזבחות לבשת--מזבחות לקטר לבעל 14 ואתה אל תתפלל بعد העם הזה ואל תשא בעדר רנה ותפללה כי איןני שמע בעת קראם אליו--بعد רעתם 15 מה לירדי

12 צדיק אתה יהוה כי אריב אלקיך אך משפטים בדבר אתה מדווע דרך רשותם צלחה שלו כל בendi בנד 2 נטעתם גם שרשו--ילכו גם עשו פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק מכליותיהם 3 ואתה יהוה ידעתי--תראני ובחנת לבי אתך התקם עצאן לטבחה ודקרכם ליום הרגה 4 עד מותי תאכל הארץ ושב כל השדה ייבש מרעת ישבי בה ספתה בהמות ועוף--כי אמרו לא יראה את אחריתנו 5 כי את רגלים רצחה וילאיך ואיך תתחרה את כסוסים ובארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה בנאון הירדן 6 כי גם אחיך ובית אחיך גם המה בנדוו בך--גם המה קרא אחיך מלא אל תאמין בם כי ידברו אלקיך טובות 7 עזבתי את ביתך--נטשתי את נחלתי נתתי את ידרות נפשי בכף איביה 8 הייתה לי נחלתי כאריה בעיר

נתנה עלי בקולה על כן שנאתיו ⁹ והיעט צבע נחלתו
לי העיט סביב עליה לכוי אספו כל חייו השדה--
התיו לאכלה ¹⁰ רעים רבים שהתו כרמי בססו את
חלקי נחנו את חלקת חמזרוי למדבר שמהם עז
שמה לשמה--אבליה עלי שמה נשמה כל הארץ כי
אין איש שם על לב ¹¹ על כל שפים במדבר באו
שדרדים כי חרב ליהוה אכליה מקצה ארץ ועד קצה
הארץ אין שלום לכלبشر ¹² זרו חטים וקציצים
קצרו נחלו לא יועלו ובשו מותבאותיכם מהرون אף
יהוה ¹⁴ כה אמר יהוה על כל שכני הרים הנעים
בנחלתך את עמי אתי ישראל הנני נתשם
על אדמתם ואת בית יהודה אהוש מתוכם ¹⁵ והיה
אחרי נתשי אותם אשוב ורחמותיהם והשבותיהם איש
לנחלתך ואיש לארצו ¹⁶ והוא אם למד לימדו את
דרכי עמי להשבע בשמי חוי יהוה כאשר למדו את
עמי להשבע בבעל--ונבנו בתוך עמי ¹⁷ ואם לא
ישמעו ונשתתי את דגוני הוא נתוש ואבד--נאם יהוה

13 כה אמר יהוה אליו הлок וקנית לך אзор
פשתיים ושמתו על מתניך ובמים לא תבאחו ² ואקנה
את האзор לדבר יהוה ואשם על מתני ³ ויהי דבר
יהוה אליו שנית לאמור ⁴ קח את האзор אשר קנית
אשר על מתניך וקום לך פרתה וטמנהו שם בנקיק
הסלע ⁵ וואלך ואטמנהו בפרת כאשר צוה יהוה אותו
ויהי מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אליו קום לך
פרתה וקח משם את האзор אשר צויתיך לטמןו שם
וואלך פרתה--ואחבר ואקה את האאור מן המקום
אשר טמנתו שמה והנה נשחת האאור לא יצליח
לכל ⁸ ויהי דבר יהוה אליו לאמור ⁹ כה אמר יהוה
ככה אשחית את גאון יהודה ואת גאון ירושלים--
הרבי ¹⁰ העם הזה הרע המאים לשמע את דברי
ההלכים בשורות לבם וילכו אחרי אלהים אחרים

גבועה בשדה ראיות שקוציך אוֹי לְךָ יְרוּשָׁלָם--לֹא
תטהר כי מותי עד

עליהם את רעתם ¹⁷ ואמרת אליהם את הדבר הזה
תרדנה עני דעה לילה ויום ועל תדמנה כי שבך
נדול נשברה בחולות בת עמי--מבה נחליה מאך ¹⁸
אם יצאתי השדה והנה חללי חרב ואם באתי העיר
והנה תחולואי רעב כינם נביא נם כהן סחרו אל ארץ
ולא ידעו ¹⁹ המאס מסכת את יהודה אם בציון נעלחה
גפשך--מדוע הזכירנו ואין לנו מרפא קווה לשלים ואין
שוב ולעת מרפא והנה בעתה ²⁰ יידענו יהוה רשותנו
ען אבותינו כי חטנו לך ²¹ אל תנאז למען שמק אל
תנבל כסא כבודך זכר אל חפר בריתך אתנו ²² הייש
בחבלי הנויים מנשימים ואם השמיים יתנו רבכיהם הלא
אתה הוא יהוה אלהינו ונקייה לך--כי אתה עשית את
כל אלה

15 ויאמר יהוה אליו אם יעמוד משה ושמואל לפני
אין נפשי אל העם הזה שלח מעלפני ויצו ² וזה כי
אמורו אליו אני נצא ואמרת אליהם כי אמר יהוה
אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב
לרעב ואשר לשבי לשבי ³ ופקדתי עליהם ארבע
משפחות נאם יהוה את החרב להרגן ואת הכלבים
לסחוב ואת עופ השמים ואת בהמת הארץ לאכל
ולהשיות ⁴ ונחתים לזועה (לוועה) לכל מלכות
הארץ--בגnell מנשה בן יחזקיהו מלך יהודה על אשר
עשה בירושלם ⁵ כי מי ייחמֵל עלייך ירושלם ומיו נוד
לק' ומי יסור לשאל לשאל לך ⁶ את נתשת אני נאם
יהוה אחר תלבוי ואתה ידי عليك ואשחיתך נלאיטי
הנחם ⁷ ואזרם במורה בשעריו הארץ שכליyi אבדתי
את עמי מדריכיהם לוא שבו ⁸ עצמוני לי אלמנתו
מוחל ימים הבאתיהם להם על אם בחור שדר בצחרים
הנקיים בשמי ואני לא שלחחים ומה נקיים להם יהו
ורעב לא יהוה בארץ זואת בחרב וברעב יתמו
הנקיים ההמה ¹⁶ והעם אשר ההמה נקיים להם יהו
משלכים בחוץ ירושלם מפני הרעב והחרב ואין
השבעה נפחה נפשה באה (בא) שימושה בעד יומם--

14 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו על דבריו
הכברות ² אבל יהודה ושעריה אמללו קדרו
לאرض וזכות ירושלים עלתה ³ ואדריהם שלחו
צעריהם (צעריהם) למים באו על נבים לא מצאו
מים שבו כליהם ריקם--בשו והכלמו וחפו ראשם ⁴
בעבור האדמה תהה כי לא היה נשם בארץ בשו
אקרים חפו ראשם ⁵ כי נם איליה בשדה ילדה ועוזב
כי לא היה דשא ⁶ וופראים עמדו על שפם שאפו רוח
כתנים כלו עינויים כי אין עשב ⁷ אם עונינו ענו בנו--
יהוה עשה למען שמק כי רבו משובתינו לך חטנו ⁸
מקוה ישראל מושיעו בעת צרה--למה תהיה כנרת
בארץ וכארח נתה ללון ⁹ ולמה תהיה כאיש נדרה
כבודר לא יוכל להושאע אתה בקרבנו יהוה ושםך
עלינו נקרא--אל נתנו ¹⁰ כה אמר יהוה לעם הזה כן
אהבו לנוע--רגלייהם לא חשבו ויוחה לא רצם--עתה
יזכר עונם ויפקד חטאיהם ¹¹ ויאמר יהוה אליו אל
תתפלל بعد העם הזה לטובה ¹² כי יצמו אני שמע
אל רנתם וכי יעלו עליה ומנחה אני רצם כי בחרב
וברעב ובדבר אנקיכי מכליה אוטם ¹³ ויאמר אהה אדני
יהוה הנה הנקיים אמרים להם לא תראו חרב ורעב
לא יהיה לכם כי שלום אמת אתן لكم במקום הזה
¹⁴ ויאמר יהוה אליו שקר הנקיים נקיים בשם--לא
שלחחים ולא צויתים ולא דברתי אליהם חזון שקר
וקסם ואלול (ואليل) ותרומות (ותרמויות) לבם מה
מותנקיים לכם ¹⁵ לכן כי אמר יהוה על הנקיים
הנקיים בשמי ואני לא שלחחים ומה אמרים הרבה
הנקיים הנטה שדר בחרב וברעב יתמו
רעות לא יהוה בארץ זואת בחרב וברעב יתמו
הנקיים ההמה ¹⁶ והעם אשר ההמה נקיים להם יהו
משלכים בחוץ ירושלם מפני הרעב והחרב ואין
ירמיה

בושה וחפירה ושאריהם לחרב אתן **לפני איביהם**--
 נאם יהוה ¹⁰ אווי לי אמי--כי ילדני איש ריב ואיש
 מדון לכל הארץ לא נשתיו ולא נשׂו כי כל מקלוני
 נ אמר יהוה אם לא שרותך (שריתיך) לשוב אם
 לא הפנעתך בך בעת רעה ובעת צרה--את האיב ¹²
 הירע ברזל מצפון ונחשת ¹³ חילך ואוצרותיך
 לבו אתן לא במחירות ובכל חטאותיך ובכל גבולייך
 והעברתי את איביך בארץ לא ידעת כי אש קדרה
 באפי עליכם תוקר ¹⁵ אתה ידעת יהוה זכרני ופקدني
 והנקם לי מרדפי--אל לארך תקחני דע שאתי
 עלך חרפה ¹⁶ נמצאו דבריך ואכלם ויהי דבריך
 לעלי יהוה אלה צבאות ¹⁷ לא ישביי בסוד משחקים
 ואעליו מפני ידך ברד ישביי כי זעם מלאתני ¹⁸
 למה היה כאבי נצח ומכת/anושה מהנה הרפא--היו
 תהיה לי כמו אכזב מים לא נאמנו ¹⁹ לכן כי אמר
 יהוה אם חשוב ואшибך לפני תעמד ואם תוציא יקר
 מזולל כפי תהיה ישבו המה אליך ואתה לא השוב
 אליהם ²⁰ ונתתיק לעם הזה לחומת נחשת בצורה
 ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתה אני להושיעך
 ולהצילך נאם יהוה ²¹ והצלהיך מיד רעים ופדותיך
מקפ' ערכאים

16 **ויהי** דבר יהוה אליו **לאמר** ² לא תקח לך אש
 ולא יהיה לך בנים ובנות במקום הזה ³ כי כי אמר
 יהוה על הבנים ועל הבנות הילודים במקום הזה ועל
 אותם הילודות אותם ועל אבותם המולדים אותם--
 בארץ ⁴ ממותה תחלאים ימתו לא יספרו ולא
 יקברו--לידמן על פנוי הארץ יהיו ובחרב וברעב
 יכלו והיתה נבלתם למאכל לעופ השמים ולבהמת
 הארץ ⁵ כי כי אמר יהוה אל תבוא בית מרוזה ואל
 תלך לספרוד ואל תגרד להם כי אספתיא את שלומי מאת

יום רעה וממנה שברון שברם ²⁹ כה אמר יהוה אליו
הלך ועמדת בשער בני עם (העם) אשר יבוא בו
מלך יהודה ואשר יצאו בו ובכל שעריו ירושלים
²⁰ ואמרת אליהם שמעו דבר יהוה מלכי יהודה
וכל יהודה וכל ישבי ירושלים-הבאים בשעריהם
האללה ²¹ כה אמר יהוה השמור בנסיבותם ועל
תשאו מושא ביום השבת והבאתם בשעריו ירושלים ²²
ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה
לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר צויתי אתי
אבותיכם ²³ ולא שמעו ולא הטו את אוזם ויקשו את
ערפם לבلتוי שומע (שמוע) ולבלתי קחת מוסר ²⁴
והיה אם שמע תשמעון אליו נאם יהוה לבلتוי הביא
משא בשעריו העיר הזאת ביום השבת ולקדש את
יום השבת לבلتוי עשות בה כל מלאכה ²⁵ ובאו
בשעריו העיר הזאת מלכים ושרים ישבים על כסא
דוד ורכבים ברכוב ובבוסדים המה ושריהם-איש
יהודיה וישבי ירושלים וישראל העיר הזאת לעולם
²⁶ ובאו מערי יהודה ומסביבות ירושלים ומארץ
בנימן ומן השפללה ומן החר ומן הנגב מבאים עולה
זבח ומנחה ולבונה-ומבאי תורה בית יהוה ²⁷ ואם
לא תשמעו אליו לkadש את يوم השבת ולבلتוי שאת
משא ובאו בשעריו ירושלים ביום השבת והצטי אש
בשעריה ואכללה ארמונות ירושלים-ולא תכבבה

18 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה
לאמר ² קום וירדת בית היוצר ושם אשמייך את
דבריו ³ וארד בית היוצר והנהו (זונגה הוא) עשה
מלאכה על האבנים ⁴ ונשחת הכליל אליו אשר הוא עשה
בחומר-ביד היוצר ושב ויעשוו כל אחד אחר אשר
ישר בעני היוצר לעשות ⁵ ויהי דבר יהוה אליו
לאמור ⁶ היצור הזה לא אוכל לעשות לכם בית
ישראל-נאם יהוה הנה כחומר ביד היוצר כן אתם

מאפסי ארץ ויאמרו אך שקר נחלו אבותינו הבלתי
ואין בהם מועל ²⁰ הרישה לו אדם אלהים ומה לא
אליהם ²¹ لكن הנה מודיעם בפעם הזאת אודיעם את
ידי ואת גבורותיו יידעו כישמי יהוה

17 חטא יהודה כתובה בעט ברזל-בצפרן
שומר חרש על לוח لكم ולקרנות מזבחותיכם ²
זכר בניהם מזבחותם ואשריהם על עץ רענן על
גבאות הגבאות ³ הררי בשדה-חילד כל אוצרותיך
לבז את במתוך בחטאת בכל גבוליך ⁴ ושמטה
בארץ אשר לא ידעת כי אש קדרתם באפי עד עולם
תוקד ⁵ כה אמר יהוה אדור הנבר אשר יבטה באדם
שם בשר זרעו ומן יהוה יסור לבו ⁶ והיה כערער
בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חරרים במדבר
ארץ מלחה ולא תשב ⁷ בברוך הנבר אשר יבטה
bihoo והיה יהוה מבתו ⁸ והיה כעץ שתול על מים
על ובל ישלח שרשיו ולא ירא (יראה) כי יבא חם
והיה עליו רענן ובשנת בצרת לא יdag ולא ימש
מעשות פרי ⁹ עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו ¹⁰
אני יהוה חקר לב בבחן כלויות וلتת לאיש כדרכו
כפרי מעלייו ¹¹ קרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא
במשפט בחציו ימו יעוזנו ובאחריתו יהוה נבל ¹²
כסא כבוד מרום מראשון-מקום מקדשו ¹³ מקווה
ישראל יהוה כל עזיך יבשו יסורי (סורי) בארץ
יכתבו כי עזבו מקור מים חיים את יהוה ¹⁴ רפאי
יהוה וארפאה הוועני ואושעה כי תחלתו אתה ¹⁵
גנה המה אמרים אליו אליה דבר יהוה יבוא נא ¹⁶
 ואני לא אצתי מורה אחריך יום אנוש לא התאויתי-
אתה ידעת מוצא שפטך נכח פניך היה ¹⁷ אל תהיה
לי למחרת מהשי אתה ביום רעה ¹⁸ יבשו רדיי ואל
אבשה אני-יחתו המה ואל אהתת אני הביא עליהם

בידי בית ישראל ⁷, רגע אדרבר על נוי ועל מملכה
 לנחש ולנתוץ ולהאביד ⁸ ושב הגוי ההוא מרעה
 אשר דברתי עליו-ונחמתי על הרעה אשר חשבתי
 לעשות לו ⁹ ורגע אדרבר על נוי ועל ממלכה לבנות
 ולנטוע ¹⁰ ועשה הרעה (הרע) בעני לבלתי שמע
 בקהל---ונחמתי על הטובה אשר אמרתי להטיב
 אותו ¹¹ ועתה אמר נא אל איש יהודה ועל יושבי
 ירושלם לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר עלייכם
 רעה וחשב עלייכם מהשבה שובו נא איש מדרכו
 הרעה והחיטבו דרכיכם ומעליכם ¹² ואמרנו נושא
 כי אחרי מהשבותינו נלך ואיש שורות לבו הרע
 נעשה ¹³ לכן כה אמר יהוה שאלו נא בנים מי שמע
 אלה שעරת עשה מאד בחותם ישראל ¹⁴ העזב
 מצור שדי שלג לבנון אם יתשו מים זרים קרים-
 נזולים ¹⁵ כי שכחנו עמי לשוא יקטרו וכשלום
 בדרכיהם שבילי עולם ללבת נתיבות דרך לא
 סלולה ¹⁶ לשום ארצם לשם שרocket (שריקת)
 עולם כל עובר עליה ישם וייניד בראשו ¹⁷ כrhoה
 קדים אפיקים לפני אויב ערכ ולא פנים ארם ביום
 אידם ¹⁸ ויאמרו לכון ונחשבת על ירמיהו מהשבות-
 כי לא האבד תורה מכחן ועזה מהכם ודבר מנכיא
 לכון וכחיו בלשון ואל נקשבה אל כל דבריו ¹⁹
 הקשיבה יהוה אליו ושמע לקהל יריבי ²⁰ היישלים
 תחת טובה רעה כי כרו שוחה לנפשי זכר עמדיו
 לפניך לדבר עליהם טובה להסביר את חמתק מהם
²¹ לכן תן את בניהם לרעב והגרם על ידי חרב
 ותהיינה נשים שלחות ואלמנות ואנשיהם יהיו הרני
 מות בחוריהם מכירח במלחמה ²² תשמע זעה
 מבתויהם כי תביא עליהם נרדוד פתחים כי כרו שיחת
 (שוחה) לכלدني ופחים טמןנו לרגלי ²³ ואתה יהוה
 ידעת את כל עצמתם עלי למות-אל חכבר על עונם

והטהתם מלפניך אל תמהו והוא (ויהיו) מכשלים
 לפניך בעת אפק עשה בהם

19 כה אמר יהוה הlek' וקנית בקבק יוצר חרש
 וmockני העם וmockני הכהנים ² ויצאת אל ניא בן הנם
 אשר פתח שער החרסות (החרסית) וקראת שם את
 הדברים אשר אדרבר אליך ³ ואמרת שמעו דבר
 יהוה מלכי יהודה ושבוי ירושלם כה אמר יהוה
 צבאות אלהו ישראל הני מביא רעה על המוקם הזה
 אשר כל שמעה חצלה אconi ⁴ יען אשר עזבנו וינקרו
 את המוקם הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר
 לא ידועם המה ואבותיהם ומלך יהודה ומלאו את
 המוקם הזה דם נקים ⁵ וובנו את במוں הבועל לשרפ-
 את בניהם באש--עלות לבועל אשר לא צוותי ולא
 דברתי ולא עלתה על לבי ⁶ לכן הנה ימים באים נאם
 יהוה ולא יקרה למוקם הזה עוד התפת וניא בן הנם-
 כי אם ניא החרנה ⁷ ובקתי את עצת יהודה וירושלם
 במקום הזה והפלזם בחורב לפניהם איביהם ובירד
 מבקשי נפשם ונחתו את נבלתם למאכל לעוף השמיים
 ולבחמת הארץ ⁸ ושמהתי את העיר הזאת לשמה
 ולשרקה כל עבר עליה ישם ווישرك על כל מכחה ⁹
 והאכלתים את בשר בניהם ואת בשר בנותיהם ואיש
 בשר רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם
 איביהם ומבקשי נפשם ¹⁰ ושבירת הבקבק-לעוני
 האנשים ההלכים אותך ¹¹ ואמרת אליהם כה אמר
 יהוה צבאות ככה אsharp את העם הזה ואת העיר
 הזאת כאשר ישבר את כל היוצר אשר לא יוכל
 להרפה עוד ובתפת יקברו מאיין מקום לקבור ¹² כן
 עשה למקומם הזה נאם יהוה-וילוישבו ולחת את
 העיר הזאת כתפת ¹³ והיו בתוי ירושלם ובתי מלכי
 יהודה כמקום החפת הטמאים-לכל הכתום אשר
 קטרו על גנותיהם לכל צבא השמיים והסך נסכים

ולב אראה נקמתק מהם כי אליך גליתי את ריבוי
13 שירו ליהוה-הלו את יהוה כי הצל אל נפש
אכיוון מיד מרעים 14 אדורו היום אשר ילדתי בו יום
אשר ילודתני אמי אל ימי ברוך 15 אדורו האיש אשר
בשר את אבי לאמר ילד לך בן זכר-שםך שמהו
16 והיה האיש ההוא כערם אשר הפך יהוה ולא

נחם ושמע עקה בבקר ותרועה בעת צהרים 17 אשר
לא מותחני מרחם ותהי לי אמי קברי ורחמה הרת
עולם 18 למה זה מרחם יצאתו לראות עמל ויונן
ויכלו בכשת ימי

21 הדבר אשר היה אל ירמיהו מעת יהוה-
בשלח אליו המלך צדקיהו את פשchor בן מלכיה
וاث צפניה בן מעשה הכהן לאמר 2 דרש נא בעדנו
את יהוה כי נבוכדראצט מלך בכל נלחם עליינו
אולי עשה יהוה אוינו ככל נפלאתיו ויעלה מעליינו
3 ויאמר ירמיהו אליהם כה אמרון אל צדקיהו 4 כה
אמר יהוה אלהי ישראל הנני מסב את כל המלחמה
אשר בידכם אשר אתם נלחמים בס אמל בכל
וاث הcessים הצרים עליכם מהווין לחמה ואספה
אותם אל תוך העיר הזאת 5 ונלחמתי אני אתכם
ביד נטויה ובזורע חזקה ובאפק ובחמה ובקצף נדול
6 והכיתי את יושבי העיר הזאת ואת האדם ואת
הבהמה בדבר נדול ימתו 7 ואחרי כן נאם יהוה
אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם
וاث הנשארים בעיר הזאת מן הדבר מן החרב ומן
הרעב ביד נבוכדראצט מלך בכל וביד איביהם
וביד מבקשי נפשם והכם לפי חרב-לא יהוס עליהם
ולא יחמל ולא ירחת 8 ואל העם הזה התאמר כה
אמר יהוה הנני נתן לפניכם את דרך החיים ואת
דרך המוות 9 הישב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב
ובדבר והיווצא ונפל על הcessים הצרים עליכם

לאלהים אחרים 14 ויבא ירמיהו מהחפת אשר שלחו
יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל
כל העם 15 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנסי
 מביא אל העיר הזאת ועל כל עיריה את כל הרעה
אשר דברתי עליה כי התקשו את ערכם לבalto שמווע
את דברי

20 וישמע פשchor בן אמר הכהן והוא פקיד
גינד בבית יהוה את ירמיהו נבא את הדברים האלה
2 ויכה פשchor את ירמיהו הנביא ויתן אותו על
המהפכת אשר בשער בנימן העליון אשר בבית יהוה

3 ויהי ממחרת ויצא פשchor את ירמיהו מן המהפכת
ויאמר אליו ירמיהו לא פשchor קרא יהוה שמק-כי
אם מגור מסביב 4 כי כה אמר יהוה הנני נתן לך מנור
לק ולכל אהביך ונפלו בחרב איביהם-ועניך ראות
את כל יהודה אתן ביד מלך בכל והגלים בבליה
והכם בחרב 5 ונתחת את כל חסן העיר הזאת ואת כל
גיעה ואת כל יקרה אתה כל אוצרות מלכי יהודה
אתן ביד איביהם ובזוזם ולקחים והבאים בבליה 6
ואתה פשchor וכל ישבי ביתך תלכו בשבי ובבל
תבואו ושם תמוות ושם תקרב-אתה וכל אהביך אשר
נבאთ להם בשקר 7 פתיתני יהוה ואפת חזקתי
ותוכל הייתי לשחוק כל היום כליה לען לי 8 כי מדי
אדבר אזעק חמס ושד אקרא כי היה דבר יהוה
לי לחרפה ולקלס כל היום 9 ואמרתי לא אזכירנו
ולא אדרבר עוד בשמו והיה בלבי כאש בערת עצר
בעצמתו ונלאתי כלכל ולא אוכל 10 כי שמעתי דבר
רבים מגור מסביב הנידנו וננדנו כל אנוש שלמי
שמרץ צלע אולי יפתח ונוכלה לו ונכחנה נקמתנו
מןנו 11 ויהוה אותנו נגבור ערדין על כן רדף יכשלו
ולא יוכל בשו מאר כי לא השכלו כלמת עולם
לא תשכח 12 ויהוה צבאות בחרן צדיק ראה כליות

יביה (וחיה) והיתה לו נפשו לשכל ¹⁰ כי שמי פני
בעיר הזאת לרעה ולא לטובה--נאם יהוה ביד מלך
בכל תנתן ושרפה באש טולביה מלך יהודה שמעו
דבר יהוה ¹² בית דוד כה אמר יהוה דין לבקר
משפט והצילו גזול מיד עושק פן יצא כאש חמתי
ובערה ואין מכבה מפני מפני רע מעלייהם (מעללים)
¹³ הנהנ אליך ישבת העמק צור המישר--נאם יהוה
האמרים מי היה עליינו ומיו יבוא במעונתינו ¹⁴
ופקדתיך עליכם כפרי מעלייכם נאם יהוה והצתי
ash בעירה ואכלת כל סביבה

22 כי אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודרבת שם
את הדבר הזה ² ואמרת שמע דבר יהוה מלך יהודה
הישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמד הבאים
בשערים האלה ³ כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה
והצילו גזול מיד עשוק ונגר יתום ואלמנה אל תננו
אל תחמסו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה ⁴ כי
אם עשו תעשו את הדבר הזה--ובאו בשערי הבית
זהו מלכים ישבים לדוד על כסאו רכבים ברכב
ובסוסים הוא ועבדיו ועמו ⁵ ואם לא תשמעו את
הדברים האלה--בי נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה
הבית הזה ⁶ כי כה אמר יהוה על בית מלך
יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם לא אשיתך
מדבר ערים לא נשבה (נושבו) ⁷ וקדשתי عليك
משחתים איש וכלייך וכרתו מבחר ארץיך והפלו על
האש ⁸ ועברו גויים רבים על העיר הזאת ואמרו איש
אל רעהו על מה עשה יהוה ככה לעיר הנדולה הזאת
⁹ ואמרו--על אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם
וישתחוו לאלהים אחרים ויעבדו ¹⁰ אל תבכו למタ
ואל תנדו לו בכוכו להלך--כי לא ישוב עוד וראה
את ארץ מולדתו ¹¹ כי כה אמר יהוה אל שלם בן
יאשיהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו אביו אשר

האיש הזה עיריר-גבר לא יצא בימי כי לא יצליח מזרעו איש ישב על כסא דוד ושל עוז ביהודה

23 היו רעים מאבדים ומפצחים את צאן מרעה-
נאם יהוה 2 לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל
על הרים הרעם את עמי אתם הפצחים את צאני
ותחרום ולא פקדתם אותם הני פך עליהם את רע
מעליכם נאם יהוה 3 ואני אקbez את שארית צאני
מכל הארץ אשר הדחתי אותם שם והשבתי אותם
על נהר ופרו ורכבו 4 והקמתי עליהם רעים ורעים
ולא ייראו עוד ולא יחתו ולא יפקדו נאם יהוה 5
הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי לדוד צמח צדיק
ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ 6
בימים תושע יהודה וישראל ישכן לבטה וזה שנמו
אשר יקרו יהוה צדקנו 7 לכן הנה ימים באים
נאם יהוה ולא יאמרו עוד חוי יהוה אשר העלה את
בני ישראל מארץ מצרים 8 כי אם חוי יהוה אשר
העלת ואשר הביא את זרוע בית ישראל מארץ צפונה
ומכל הארץ אשר הדחיתם שם וישבו על עצמותי-
9 לנבאים נשבר לבבי בקרבי רחפו כל עצמותי-
היהתי איש שכור וכנבר עברו יין מפני יהוה ומפני
דברי קדשו 10 כי מנפים מלאה הארץ-כי מפני
אללה אבלה הארץ יבשו נאות מדבר ותהי מרוצחים
רעיה ונבורתם לא כן 11 כי נם נביא גם כהן חנפו
גם בביתו מצאי רעתם נאם יהוה 12 לכן היה
درכם להם כחלקלקות באבלה ידחו ונפלו בה כי
אביא עליהם רעה שת פקדתם נאם יהוה 13 ובנביא
שמעון רأיתי תפלה הנבאו בבעל ויתבעו את עמי
את ישראל 14 ובנביא ירושלם רأיתי שעררה נורף
והלך בשקר וחזקו ידי מרים לבתי שבו איש
מרעה היו לי כלם כסdem וישביה כעمرה 15 לכן
כה אמר יהוה צבאות על הנבאים הני מאכיל אותם

לענה והשקבתים מי ראש כי מאת נביי ירושלים
צאה חנפה לכל הארץ 16 כה אמר יהוה צבאות אל
תשמעו על דברי הנבאים הנבאים לכט-מהబלים
המה אתכם חזון לכם ידברו לא מפני יהוה 17 אמרים
אמור למנאציך דבר יהוה שלום יהיה לכם וכל הלק
בשרותם לבו אמרו לא טובא עליכם רעה 18 כי מי
עמד בסוד יהוה וירא וישמע את דברו מי הקשיב
דבריו (דברו) וישמע 19 הנה סערת יהוה חמה יצאה
וסער מתחולל על ראש רשיים יהול 20 לא ישוב
אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזומות לבו באחריות
הימים התבוננו בה בינה 21 לא שלחתי את הנבאים
והם רצוא לדרתוי אליהם והם נבאו 22 ואם עמדו
בסוד-וישמעו דברי את עמי וישובם מדרך הרע
ומרע מעלייהם 23 האلهי מקרב אני נאם יהוה ולא
אללה מרחק 24 אם יסתהר איש במשתרים ואני לא
אראנו נאם יהוה הלוא את השמים ואת הארץ אני
מלא נאם יהוה 25 שמעתי את אשר אמרו הנבאים
הנבאים בשם שקר לא אמר חלמתי חלמתי 26 עד מתי
הייש בלב הנבאים-נכאי השקר ונכאי תרמתם לבם
27 החשבים להסביר את עמי شيء בחלומתם אשר
יספרו איש לרעהו--כאשר שכחו אבותם את شيء
בבעל 28 הנביא אשר אותו חלום יספר חלום ואשר
דברי אותו ידבר דברי אמת מה לתקן את הבר נאם
יהוה 29 הלוא מה דבריakash נאם יהוה וכפתיש
יפצץ סלע 30 לכן הני על הנבאים נאם יהוה מנבי
דברי איש מאת רעהו 31 הני על נבאי חלומות
הלקחים לשונם וינאמו נאם 32 הני על נבאי חלומות
שקר נאם יהוה ויספרום ויתבעו את עמי בשקריםיהם
ובפחדותם ואני לא שלחתיים ולא צויתים והועיל
לא ויעילו עם זהה--נאם יהוה 33 וכי ישאל העם
זהו או הנביא או כהן לאמר מה משה יהוד-ואמרת

הנשאים בארץ זואת והישבים בארץ מצרים ⁹ אליהם את מה משה ונטשי אתכם נאם יהוה ³⁴
ונתנים לוועה (לוועה) לרעה לכל מלכות הארץ והنبي ואכהן והעם אשר יאמר משה יהוה-ופקדתי
לחרפה ולמשל לשניה ולקלה בכל המקומות על האיש ההוא ועל ביתו ³⁵ כה תאמרו איש על
אשר אידיים שם ¹⁰ ושולחוי בם את חורב את הרעב רעהו ואיש אל אחיו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה
וاثת הדבר עד תם מען האדמה אשר נתני להם ³⁶ ומשא יהוה לא תזכרו עוד כי המשא יהוה לאיש
ולאבותיהם דברו והפקתם את דבורי אלהים יהוה צבאות
אל הינו ³⁷ כה תאמר אל הנביא מה ענק יהוה ומה

25 הדבר אשר היה על ירמיהו על כל עם
יהודיה בשנה הרביעית ליהוקים בן ישיחו מלך
יהודיה היא השנה הראשונית לנוכדראצ'ר מלך
בבל ² אשר דבר ירמיהו הנביא על כל עם יהודה
ואל כל ישבי ירושלים ³ מן שלוש עשרה שנה
ליישחו בן אמון מלך יהודה ועד היום זהה שלוש
ועשרים שנה היה דבר יהוה אליו ואדבר אליכם

אשכים ודבר ולא שמעתם ⁴ ושלח יהוה אליכם
את כל עבדיו הנבאים השכם ושלח-ולא שמעתם
ולא הטיתם את אוזכם לשמע ⁵ לאמר שוכנו איש
מדרכו הרעה ומרע מעלייכם ושבו על האדמה
אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם-מן עולם ועד
עולם ⁶ ועל תלכו אחריהם אלהים אחרים לעבדם
ולהשתחו להם ולא תכעיסו אותו במעשה ידיכם
ולא ארע לכם ⁷ ולא שמעתם אליו נאם יהוה למען
הכעסוני (הכעסוני) במעשה ידיכם לרע לכם ⁸
לכן כה אמר יהוה צבאות ען אשר לא שמעתם
את דברי ⁹ הני שלח ולקחתי את כל משפחות
צפון נאם יהוה ואל נוכדראצ'ר מלך בבל עברי
והבאים על הארץ זואת ועל שביה ועל כל הגוים
האללה סביב והחרמותים-ושמותם לשמה ולשרקה
ולחרבות עולם ¹⁰ והאברדי מותם קול ששון וקול
שמעה קול חתן וקול כללה-קול רחמים ואור נר ¹¹
ויתה כל הארץ זואת לחרבה לשמה ועבדו הגוים
האללה את מלך בבל-שבעים שנה ¹² והיה כמלאות

אל הינו ³⁷ כה תאמר אל הנביא מה ענק יהוה ומה
דבר יהוה ³⁸ ואם משא יהוה תאמרו לכן כה אמר
יהוה יען אמרכם את הדבר הזה משא יהוה-וاسلחה
אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה ³⁹ לכן הני
ונשיתי אתכם נשא ונטשי אתכם ואת העיר אשר
נתתי לכם ולאבותיכם-מעל פנוי ⁴⁰ ונשתי עליהם
חרפת עולם וככלות עולם אשר לא תשכח

24 הראני יהוה והנה שני דודאי תנאים מועדים
לפני היכל יהוה אחרי הגלות נוכדראצ'ר מלך
בבל את יכניהו בן יהוקים מלך יהודה ואת שרי
יהודה ואת החרש ואת המסדר מירושלים ויבאים
בבל ² תזרוד אחד תנאים טבות מאר כחני הבכורות
וחדדור אחד תנאים רעות מאר אשר לא תאכלנה
מרע ³ ויאמר יהוה אליו מה אתה ראה ירמיהו ואמר
תנאים התשובות טבות מאר וחרעות רעות
מאר אשר לא תאכלנה מרע ⁴ ויהי דבר יהוה אליו
לאמר ⁵ כה אמר יהוה אלהי ישראל כחנאים התשובות
האללה כן אכיר את גלות יהודה אשר שלחתי מן
המקום הזה ארץ כשדים-لطובה ⁶ ושמתי עני
עליהם לטובה והשבחים על הארץ זואת ובניתם
ולא אהרס ונטעתם ולא אARTH ⁷ ונשתי להם לב
לדעת אתי כי יהוה והוא לי לעם ואני אהיה להם
לאלהים כי ישבו אליו בכל לם ⁸ וכחנאים הרעות
אשר לא תאכלנה מרע כי אמר יהוה כן אתן את
צדיקיהם מלך יהודה ואת שרי ואת שארית ירושלים

שבעים שנה אפקד על מלך בבל ועל הגוי החוא נאם יהוה את ענכם וועל ארץ כבדים וושמתי אותו לשמהות עולם ³⁰ והבאותי (והבאתי) על הארץ היהיא את הנבא אליהם את כל הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה מפירים ישאג וממעון קדשו יתנו קולו--שאג ישאג ³¹ כל דברי אשר דברתו עליה--את כל חכמתם בספר הזה אשר נבא ירמייהו על כל הנויום ³² כי עבדו במ נם המה גנים רבים ומילכים גודלים ושלמתי להם כפעלים וכמעשה ידיהם ³³ כי כה אמר יהוה אלה יי'ישראל אליו קח את כוס היין החמה הזאת מידיו והשקייתה אותו את כל הנויום אשר אני שלח אותך אליהם ³⁴ ושטו והתגעו והתחללו מפני החרב אשר אני שלח בניתם ³⁵ ואקח את כוס מיד יהוה ואשקה את כל הנויום אשר שלחני יהוה אליהם את ירושלם ואת ערי יהודה ואת מלכיה את שרים לחתת הארץ מלך מצרים ואת עבדיו ואת שרו ואת כל שדרה מלך הארץ ואת מלכי הארץ העזון ואת עמו ³⁶ ואת כל הארץ ואת מלכי הארץ פלשתים ואת עזה ואת כל מלכי הארץ פלשתים ואת אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת שארית אשדור ³⁷ את אדום ואת מואב ואת בני עמן ³⁸ ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האי אשר בעבר הים ³⁹ ואת דדן ואת תימא ואת בוז ואת כל קצוצי פאה ⁴⁰ ואת כל מלכי עבר ואת כל מלכי הארץ השכנים במדבר ⁴¹ ואת כל מלכי זמרי ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי ⁴² ואת כל מלכי הצפון הקרכבים והרחקים איש אל אחיו ואת כל הממלכות הארץ אשר על פני הארץ ומלך שׁיך ישתה אחרים ⁴³ ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו וקוו ונפלו ולא תקומו-- מפני החרב אשר אני שלח בניתם ⁴⁴ והוא כי ימאנו לקחת הocus מידך-- לשנות ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות--שותו תשטו ⁴⁵ כי הנה בעיר אשר נקרא שמי עליה אני

לשמה מפני חרון הינו והפני חרון אףו **26** בראש ממלכות יהוקים בן יאשיהו--מלך יהודה היה הדבר זה מאה יהוה לאמר ² כה אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה הבאים להשתחות בית יהוה את כל הדברים אשר צויתיך לדבר אליהם אל תגרע דבר ³ אולי שמעו--וישבו איש מדרכו הרעה ונחמותי אל הרעה אשר אני חשב לעשות להם מפני רע מעלהיהם ⁴ ואמרת אליהם כה אמר יהוה אם לא תשמעו אליו לרכת בתורתך אשר נתתי לפניכם ⁵ לשמע על דברי עבדי הנבאים אשר אני שלח אליכם והשכם ושלח ולא שמעתם ⁶ ונתתי את הבית הזה כשלה ואת העיר הזאת (הוזאת) אתן לקללה לכל נוי הארץ ⁷ וישמעו הכהנים והנבאים וכל העם את ירמייהו

מזכיר את הדברים האלה בבית יהוה 8 ויהי ככלות ירמיהו לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו אותו הכהנים והנביאים וכל העם לאמר--מות תמות 9 מדוע נביה בשם יהוה לאמר כשלו יהיה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין יושב ויקח כל העם אל ירמיהו בבית יהוה 10 וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה החדש 11 ויאמרו הכהנים והנביאים אל השרים ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש הזה כי נבא אל העיר הזאת

ביד העם להמיתו

27 בראשית ממלכת יהוקם בן יאושיהו--מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיה מאת יהוה לאמר 2 כה אמר יהוה אליו עשה לך מוסרות ומטעות ונחתם על צוארך 3 וshallחthem אל מלך אדום ואל מלך מו庵 ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך צידון--בידי מלכים הבאים ירושלים אל צדקהו מלך יהודה 4 וציויתם אותם אל אדוניהם לאמר כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל כי אמרו אל אדוניכם 5 אני עשותי הארץ את הארץ את האדים ואת הבהמה אשר על פני הארץ בכחיו הנדרול ובזרועיו גנטוויה נתתיה לאשר ישר בעני 6 ועתה אני נתתי את כל הארץות האלה ביד נבוכדנאצר מלך בכל עבדיו 7 ועבדו אותו כל הגויים ואת בנו ואת בן בנו--עד בא עת הארץ נס הוא ועבדו בו נזירים רבים ומלאכים נדרלים 8 והוא גינויו והמלוכה אשר לא יעבדו אותו את נבוכדנאצר מלך בכל ואת אשר לא יתן את צוארו בעל מלך בבל--בחרב וברעב ובדבר אפקד על הגוי ההוא אם יהוה עד תמי אתם בידו 9 ואתם אל תשמעו אל נביאיכם ואל קסמייכם ואל חלמתייכם ואל עניכם ואל כשפיכם--אשר הם אמרים אליכם לאמר לא

כasher שמעתם באזיניכם 12 ויאמר ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר שמעתם 13 ועתה הישבו דרכיכם ומעליכם ושמו בקול יהוה אלהיכם וינחם יהוה--אל הרעה אשר דבר עלייכם 14 ואני הני בידכם עשו לי כתוב וכייש בענייכם 15 אך ידע תדרשו כי אם ממתים אתם ATI--כי אם נקי אתם נתנים עלייכם ואל העיר הזאת ואל ישביה כי באמת שלחני יהוה עליהם לדבר באזיניכם את כל הדברים האלה 16 ויאמרו השרים משפט מות כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו 17 ויקמו אנשים מזקניהם הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר יהוה צבאות הארץ יהוה נבא בימי לאמר 18 מיכה (מיכה) המורשת יהוה נבא בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כה אמר יהוה צבאות ציון שדה תחרש וירושלים ערים תהיה ותר הבית לבמות עיר 19 ה大地 המתה חוקיהו מלך יהודה וככל יהודה הלא ירא את יהודה--ויחל את פני יהוה וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו עושים רעה נדולה--על נפשותינו 20 גם איש היה מתנבא בשם יהוה אוריהו בן שמעיהו

28 ויהי בשנה ההיא בראשית מלכת צדקה
מלך יהודה בשנת (בשנה) הרביעית בחודש החמישי
אמר אליו חנניה בן עוזר הנביא אשר מנבעון בכיה
יהוה לעני הכהנים וכל העם לאמר ² כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל--לאמר שברתי את על מלך
בכל ³ בעוד שניםים ימים אני מшиб אל המקום הזה
את כל כלי בית יהוה--אשר לך נבוכדנאצ'ר מלך
מלך בבל ועבדו אותו ועמו--וחיו ⁴ למה תמותו אתה
ובבל מן המקום הזה ויבאים בבל ⁴ ואת יכינה בן
ועמק בחורב ברעב ובבדבך--כאשר דבר יהוה אל
הנוי אשר לא יעבד את מלך בבל ⁴ ואל תשמעו אל
יהוקים מלך יהודה ואת כל גלות יהודה הבאים
דברי הנבאים האמורים אליהם לאמר לא העבדו
בבל אמי מшиб אל המקום הזה--נאם יהוה כי אשבר
את מלך בבל כי שקר הם נבאים לכם ⁵ כי לא
את על מלך בבל ⁶ ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה
שלחחים נאם יהוה והם נבאים בשמי לשקר למען
הנביא לעני הכהנים ולעני כל העם העמדים בכיה
הידיחי אתכם ואברתם--אטם והנבאים הנבאים لكم
יהוה ⁶ ויאמר ירמיה הנביא אמן כן יעשה יהוה יקס
יהוה את דבריך אשר נבא לחשיב כל בית יהוה
וכל הגולה מבבל אל המקום הזה ⁷ אך שמע נא
הרבר הזה אשר אגדי דבר באזיך ובازני כל העם
לכם לאמר הנה כל בית יהוה מושבים מבבל
עתה מהרה כי שקר המה נבאים لكم ⁷ אל תשמעו
הנביאים אשר היו לפניו ולפניך--מן העולם וניבאו
אל ארמות רבות ועל ממלכות נדלות למלחמה
אליהם עבדו את מלך בבל וחיו למה תהיה העיר
ולרעה ולדבר ⁹ והנביא אשר יגא לשולם--בבא
הזאת חרבה ¹⁰ ואמ נבאים הם ואם יש דבר יהוה
דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמת
אתם--יפגענו נא ביהוה צבאות לבליי באו הכללים
הנותרים בבית יהוה ובית מלך יהודה ובירושלם
בבל ¹⁰ כי אמר יהוה צבאות אל העמדים ועל
לאמר כי יהוה ככה אשבר את על נבוכדנאצ'ר
היום ועל המכנות--ועל יתר הכללים הנותרים בעיר
הזאת ²⁰ אשר לא لكم נבוכדנאצ'ר מלך בבל
ובגולתו את יכינה (יכינה) בן יהוקים מלך יהודה
ירמיה אחורי שבר הנביא לדרכו ²¹ ויהי דבר יהוה אל
צואר ירמיה הנביא לאמר ²¹ הילך ואמרת אל
חנניה לאמר כי יהוה מותת עז שברת ועשית
תחתיך מותות ברזל ²⁴ כי אמר יהוה צבאות
אליהו ישבאל על ברזל נתתי על צואר כל הגוים
אללה לעבד את נבוכדנאצ'ר מלך בבל--עובדך וגם
יהוה והעליתים והשכחים אל המקום הזה

את חיה השדה נתתי לו ¹⁵ ויאמר ירמיה הנביא אל
הנניה הנביא שמע נא חנניה לא שליח יהוה-וatha
הבטחת את העם הזה על שקר ¹⁶ לכן כה אמר יהוה
הנני משליחך מעל פני האדמה השנה אתה מות כי
סירה דברת אל יהוה ¹⁷ וימת חנניה הנביא בשנה
היא בחדש השבעי

תרדרני בכל לבבכם ¹⁴ ונמצאתו לכם נאם יהוה
ושבתי את שביתכם (שבותכם) וקובצתי אתכם מכל
הנויים ומכל המקומות אשר הדרתי אתכם שם נאם
יהוה וחשבתי אתכם-אל המקום אשר הגלייתו אתכם
משם ¹⁵ כי אמרתם הקים לנו יהוה נבאים בבליה
¹⁶ כי כה אמר יהוה אל המלך היושב אל כסא

דור ואל כל העם היושב בעיר הזאת אחיכם אשר
לא יצאו אתכם בנוליה ¹⁷ כה אמר יהוה צבאות
הנני משליח בם את החרב את הרעב ואת הדבר
ונתני אותם כחאים השערום אשר לא תאכלנה מרע
¹⁸ ורדפתיהם אחריהם בחרב ברעב ובדבר ונתנים
לוועה (לוועה) לכל מלכות הארץ לאלה ולשם
ולשרקה ולחרפה בכל הנויים אשר הדרתיהם שם
¹⁹ תחת אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוה-אשר
שלוחתי אליהם את עבדי הנבאים השם ושלחה ולא
שמעתם נאם יהוה ²⁰ ואתם שמעו דבר יהוה כל
הנוליה-אשר שלוחתי מירושלים בבליה ²¹ כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל אל אהאב בן קוליה ואל
צדקויה בן מעשיה הנבאים لكم בשם שקר הנני
נתן אטם ביד נובודראצר מלך בבל והם לעיניכם
²² ולקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבל
לאמר ישמע יהוהצדקויה וכאבת אשר קלם מלך
בבל באש ²³ יען אשר עשו נבליה בישראל וינאפו את
נשי רעהם וידברו דבר בשם שקר אשר לוא צויתם
ואנכי היידע (הידוע) ועד נאם יהוה ²⁴ ואל שעמידו
הנחלמי התאמר לאמר ²⁵ כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל-לאמר יען אשר אתה שלחת בשמה ספריהם
אל כל העם אשר בירושלם ואל צפניה בן מעשיה
הכהן ואל כל הכהנים לאמר ²⁶ יהוה נתך כהן
תחת יהודיע הכהן לדיות פקרים בית יהוה לכל
איש משגע ומתנבק ונתקה אותו אל המהפהכת ואל
אליו ושמעתינו אליהם ²³ ובקשתם אתוי ומצאתם כי

29 ואלה דברי הספר אשר שליח ירמיה הנביא
miroshelam-אל יתר זקני הנוליה ואל הכהנים ואל
הנביאים ואל כל העם אשר הוללה נובודראצר
miroshelam בבליה ² אחרי צאת יכינה המלך והגבירה
והסריסים שריה יהודה וירושלם והחרש והמסנרד-
miroshelam ³ ביד אלעשה בן שפן ונמריה בן חלקיה
אשר שליח צדקה מלך יהודה אל נובודראצר מלך
בבל-בליה לאמר ⁴ כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל לכל הנוליה-אשר הגליית מירושלים בבליה
⁵ בנו בתים ושבו ונשעו גנות ואכלו את פרין ⁶ קחו
נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבוניכם נשים ואת
בונותיכם תננו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו שם
ואל תמעטו ⁷ ודרשו את שלום העיר אשר הגליית
אתכם שמה והתפללו בעדרה אל יהוה כי בשלומה
יהיה לכם שלום ⁸ כי כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל אל ישiao לכם נבייכם אשר בקרבתם
וקסמייכם ואל תשמעו אל חלמתייכם אשר אתם
מחלמים ⁹ כי בשקר הם נבאים لكم בשם לא
שלוחתים נאם יהוה ¹⁰ כי כה אמר יהוה כי לפני מלאת
לבבל שבעים שנה אפרק אתכם והקמתי עליכם את
דברי הטוב להשיב אתכם אל המקום הזה ¹¹ כי
אנכי ידעתי את המחשבת אשר אנכי חשב עליכם-
נאם יהוה מחשבות שלום ולא לרעה לחת לכם
אחרית ותקווה ¹² וקראתם אתוי והלכתם והתפללתם
אליו ושמעתינו אליהם ¹³ ובקשתם אתוי ומצאתם כי

הצינק 27 ועתה למה לא נערת בירמיהו הענתתי-- אנו שלשברך--נחלת מכתך 13 אין דן דין למזור המתנכח לכם 28 כי על כן שלח אליו בבל לאמר- ארכה היא בנו בתים ושבו ונטו גנות ואכלו את פריחון 29 ויקרא צפניה הבחן את הספר הזה באוני ירמיהו הנביה 30 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמր 31 שלח על כל הנולח לה אמר כה אמר יהוה אל ילבו והיו שאסיך למשסה וככל בזוק אתן לבז 17 שמעיה הנחלמי יען אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתיו ויבטה אתכם על שקר 32 لكن כה אמר יהוה הנני פקד על שמעיה הנחלמי ועל זרעו--לא יהיה לו איש יושב בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר אני עשה לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על יהוה

30 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר 2 כה אמר יהוה אלה ישראל לאמר כתוב לך את כל הדברים אשר דברתי לך--אל ספר 3 כי הנה ימים באים נאם יהוה ושבתי את שבות עמי ישראל ויהודה אמר יהוה והשכתי את הארץ אשר נתתי לאביהם--ירושה 4 ואלה הדברים אשר דבר יהוה חרדה שמענו--פחד ואין שלום 6 שאלו נא וראו אם ילד זכר מדוע ראייתו כל גבר ידיו על חלציו כiolדה ונחפכו כל פנים לירקון 7 והוא כי נдол היום ההוא--מאין כמזה ועת צרה היא ליעקב וממנה וושע 8 והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אשר עבר על מועל צוארך ומוסרטיך אנתק ולא יעבדו בו עוד זרים 9 ועבדו את יהוה אלהים ואת דוד מלכם אשר אקים להם 10 ואתה אל תירא עברי יעקב נאם יהוה ואל תהת ישראל--כי הני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט וshanן ואין מהריך 11 כי אתה אני נאם יהוה להושיעך כי עשה כללה בכל הרים אשר הפטותך שם אך אתה לא עשה כללה ויסתריך למשפט ונקה לא אנך 12 כי כה אמר יהוה

31 בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלחים לכל משפחות ישראל ומה יהיו לי לעם 2 כי אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוך להרגינו ישראל 3 מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתייך חסד 4 עוד אביך ונבנית בחוללה ישראל עוד חדי תפיך ויצאת במחול משחקים 5 עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נתעו נתעים וחילו 6 כי יש יום קרא נצרים בהר אפרים קומו ונעלחה ציון אל יהוה אלהינו 7 כי כה אמר יהוה רנו לע יעקב שמחה וצhalו בראש הגנים השמייעו הלו רנו ליעקב שמחה וצhalו בראש הגנים השמייעו הלו ואמרו הוועד יהוה את עמך את שארית ישראל 8 הני

מביא אותם מארץ צפון וקבצחים מירכתי ארץ--בם הקדש ²⁴ ווישבו בה יהודת וכל ערכיו יחוּדו אכרים ונסעו בעדר ²⁵ כי הרוּתוֹ נפש עיפה וכל נפש דאהה בכדי יבוא ובתחננוֹם אוביילם--אוליכם אל נחלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה כי חיוֹת לישראל לאב ואפרדים בכרי הָוָא ²⁶ שמעו דבר יהוה גוֹים והגידו באים ממראק ואמרו מורה ישראל יקצתנו ושמרו כרעה עדרו בCI פדה יהוה את יעקב ונאל מיד חזק ממן ²⁷ ובאו ורנו במרום ציון ונחרו אל טוב יהוה על דגן ועל תירש ועל יצחר ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם כנן רוח ולא יוסיפו לדאהה עוד ²⁸ או תשmach בתולה במחול ובחרים וזקנים יהדו והפכתו אבלם לשושן ונחמתים ושמחתים מגונים ורוּיזי נפש הכהנים דשן ועמי את טוב ישבעו ²⁹ נאם יהוה ³⁰ כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי האדם האכל הבסר תקחינה שני ³¹ הנה ימים באים ושני בנים תקחינה ³² כי אם איש בעונו ימות כל נאם יהוה וכרתית את בית ישראל ואת בית יהודת--
ברית חדשה ³³ לא כברית אשר כרתית את אבותם ביום החזקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר הנה הפרו את בריתך ואנכי בעלתיך בם--נאם יהוה כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורה בקרבם ועל לבם אכתבה והיוֹת ליהם לאלהים ומה היה לי לעם ³⁴ ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לא אמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותו למקטנם ועד נדולם נאם יהוה--כי אسلح לעונם ולחטאיהם לא אוצר עוד ³⁵ כה אמר יהוה נתן שם לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור ללילה רגע חיים ויהמו נליו יהוה צבאות שמו ³⁶ אם ימשו החוקים האלה לפניי--נאם יהוה נם זרע ישראל ישbethו מהיות גוי לפנינו--כל הימים ³⁷ כה אמר יהוה אם ימדרו שמיים מלמעלה וחיקרו מוסדי ארץ למטה נם אני אמאס בכל זרע ישראל על כל אשר עשו--נאם יהוה ³⁸ הנה ימים (באים) נאם יהוה ונבנתה העיר ליהודה ממנדל חננאל שער הפנה ³⁹ ויצא עוד קוה (קו) נקבה תסובב נבר ⁴⁰ כה אמר יהוה צבאות אלה תתחמקין הבית השובבה כי בראשות חדשה בארץ ישראל עד יאמרו את הדבר הזה בארץ יהודה ובעיריו בשובי את שבותם יברך יהוה נוה צדק הָר ⁴¹

קדרון עד פנת שער הסוסים מזרחה--קדרש ליהוה
לא ניתש ולא יהרס עוד לעולם

חרש--למען יעדמו ימים רבים ¹⁵ כי כה אמר יehוה
צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושדות וכרכמים
בארץ זו ¹⁶ ואתפלל אל יehוה אחרי תתי את
ספר המקנה אל ברוך בן נריה לאמר ¹⁷ אתה אדני
יהוה הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ בכחך
הנдол ובורעך הנטואה לא יפלא ממק' כל דבר ¹⁸
עשה חסד לאלפיים ומשלם עון אבות אל חיק בנייהם
אחריהם האל הנдол הגיבור יהוה צבאות שמו ¹⁹
נדל העצה ורב העיליה--אשר עיניך פקחות על כל
דריכי בני אדם לחתת לאייש כדריכיו וככרי מעלייו
²⁰ אשר שמתאות ומטפחים בארץ מצרים עד היום
זהה ובישראל ובאדם ותעשה לך שם כיום זה ²¹
ותצא את עמד את ישראל מארץ מצרים--באחות
ובמופתים וביד חזקה ובאזורע נטויה ובמורא גדול
²² ותתן להם את הארץ זו את אשר נשבעת לאבותם
לחתת להם--ארץ זבת חלב ודבש ²³ ויבאו וירשו אתה
ולא שמעו בקולך ובתרותך (ובתוורתך) לא הילכו--
את כל אשר צויתה להם לעשות לא עשו ותקרא
אתם את כל הרעה זו ²⁴ הנה הסללות באו העיר
לילדיה והעיר נתנה ביד הקשדים הנלחמים עליה
מן פני החרב והרעב והדבר ואשר דברת היה ותנק
ראה ²⁵ אתה אמרת אליו אדני יהוה קנה לך השדה
בכסף והעדר עדים והעיר נתנה ביד הקשדים ²⁶ וייה
דבר יהוה אל ירמיהו לאמר ²⁷ הנה אני יהוה אלהי
כלبشر--המנני יפלא כל דבר ²⁸ לכן כה אמר
יהוה הנני נתן את העיר זו את ביד הקשדים וביד
נכוכדראצ'ר מלך בבל--ולילדיה ²⁹ ובאו הקשדים
הנלחמים על העיר זו והציתו את העיר זו את
בаш ושרפה ואת הבתים אשר קטרו על גנותיהם
לבעל וחסכו נסכים לאלהים אחרים--למען העשני
³⁰ כי היו בני ישראל ובני יהודא אך עשים הרע

32 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשנה
(בשנה) העשרה לצדקו מה מלך יהודה--היא השנה
שמנה עשרה שנה לנכוכראצ'ר ² ואז חיל מלך
בבל צרים על ירושלים וורמייהו הנבניה היה כלוא
בחצר המטירה אשר בית מלך יהודה ³ אשר כלוא
צדקו מה מלך יהודה לאמר מהוע אתה נבא לאמר
כה אמר יהוה תני נתן את העיר הזאת ביד מלך
בבל ולילדיה ⁴ וצדקו מה מלך יהודה לא ימלט מיד
הכבדים כי התנתן נתן ביד מלך בבל ודבר פיו עם
פיו ועינוי את עינו תרانيا ⁵ ובבל يولך את הצדקו
שם יהוה עד פקדיו אותו נאם יהוה כי תלחמו את
הכבדים לא תצליחו ⁶ ויאמר ירמיהו היה דבר
יהוה אליו לאמר ⁷ הנה חנמאל בן שלם דרך בא
אליך לאמר קנה לך את שדי אשר בענותך--כי לך
משפט הנאללה לקנות ⁸ ויבא אליו חנמאל בן דידי
בדבר יהוה אל החצר המטירה ויאמר אליו קנה נא
את שדי אשר בענותות אשר בארץ בנימין כי לך
משפט היורשה לך הנאללה קנה לך ואדע כי דבר
יהוה הוא ⁹ ואקנה את השדה מאת חנמאל בן דידי
אשר בענותות ואשקללה לו את הכסף שבעה שקלים
ושערה הכסף ¹⁰ ואכתב בספר ואחרם ואעד עדים
ואשקל הכסף במזונים ¹¹ וואקח את ספר המקנה את
החתום המצויה והחקים ואת הנלווי ¹² וatan את הספר
המקנה אל ברוך בן נריה בן מיחסה לעיני חנמאל
דרוי ולי עינוי העדים הכתבים בספר המקנה--לעוני
כל היהודים היישבים בחצר המטירה ¹³ ואצוה את
ברוך לעוניים לאמר ¹⁴ כי אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל ל Koh את הספרים האלה את ספר המקנה
זהו ואת החתום ואת ספר הנלווי הזה ונתתם בכל

בעניי--מנערתויהם כי בני ישראל אך מכעסים את
במעשה ידיהם--נאם יהוה 31 כי על אף ועל חמותי

33 יהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עודנו
עצור בחצר המטרה לאמר 2 כה אמר יהוה עשה
יהוה יוצר אותה להכינה--יהוה שמו 3 קרא אליו
ואענכ' ואגידה לך גדלות ובצדות לא ידעתם 4 כי
כה אמר יהוה אלהי ישראל על בתיה העיר הזאת ועל
בתי מלכי יהודה-הנתצים אל הסללות ועל החרב
5 באים להלחם את הכהדים ולמלאמ' את פנרי
האדם אשר הזכיר באפי ובחמותיו ואשר הסתרתי פניו
מהעיר הזאת על כל רעתם 6 הני מעלה לה ארוכה
ומרפא ורפאתים ונגליותיהם עתרת שלום ואמתה 7
והשבתי את שבות יהודה ואת שבות ישראל ובנותיהם
כבראשנה 8 וטהרתתים מכל עונם אשר חטאו לי ואשר
ולחתי לכל (כלל) עונותיהם אשר חטאו לי ואשר
פשעו بي 9 והיתה לי לשם שנון לתחלה ולהחפאה
לכל נוי הארץ--אשר ישמעו את כל חטובה אשר
אני עשה אותם ופחדו וرنגו על כל הטובה ועל כל
השלום אשר אני עשה לה 10 כה אמר יהוה עוד
ישמע במקום הזה אשר אתם אמרים הרבה הוא מאיין
אדם ומאיין בהמה--בערי יהודה ובಚות ירושלים
הנסמות מאיין אדם ומאיין יושב ומאיין בהמה טיקול
שנון וטיקול שמה קול חתן וטיקול כל קול אמרים
הודו את יהוה צבאות כי טוב יהוה כי לעולם חסדו
מבאים תודה בית יהוה כי אישיב את שבות הארץ
כבראשנה אמר יהוה 11 כה אמר יהוה צבאות עוד
יהיה במקום הזה החרב מאיין אדם ועד בהמה ובכל
עריו--נוה רעים מרבעים צאן 13 בערי ההר בערי
השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן ובבבבוי ירושלים
ובערי יהודה--עד תעברנה הצאן על ידי מונה אמר
יהוה 14 הנה ימים באים נאם יהוה והקמותי את הרבר

היתה לי העיר הזאת למנ היום אשר בנו אותה
עד היום חזה--להסורה מעל פני 32 על כל רעת
בני ישראל ובני יהודה אשר עשו להכענסי המה
מלכיהם שריהם כהניהם ונכאייהם ואיש יהודה
וישבי ירושלים 33 ויפנו אליו ערף ולא פנים ולמד
אתם השכם ולמד ואני שמעים לךחת מוסר 34
וישימו שקוציהם בבית אשר נקראשמי עליון--לטמאו
35 ויבנו את במות הבעל אשר בניה בן הנם להעביר
את בנים ואת בנותיהם למלך אשר לא צויתם ולא
עלתה על לבך לעשות התועבה הזאת--למען החטי
את יהודה 36 ועתה לבן כה אמר יהוה אלהי ישראל
אל העיר הזאת--אשר אתם אמרים נתנה ביד מלך
בכל בחרב ובכרע ובדבר 37 הני מקבצם מכל
הארצות אשר הדוחטים שם באפי ובחמותיו ובקצף
נדול והשבחים אל המקום הזה והשבחים לבטה
זה ויהיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים 39 וננתתי
לهم לב אחד ודרך אחד ליראה אותו כל הימים--
لطוב להם ولבניים אחרים 40 וכרתי להם ברית
עלם אשר לא שוכן מארחיהם להיטיב אוטם ואות
יראתי אתן לבכם לבליך סור מעלי 41 וששתו
עליהם להטיב אותם ונטענים בארץ הזאת באמות--
בכל לביו ובכל נשפי 42 כי כה אמר יהוה כאשר
הבאתי אל העם הזה את כל הרעה הנדרולה הזאת--
כאן אני מביא עליהם את כל הטובה אשר אני
דבר עליהם 43 ונקנה השדרה בארץ הזאת--אשר
אתם אמרים שמה היא מאיין אדם ובכמה נתנה ביד
הכנים 44 שרות בכסף יקנו וכחוב בספר וחתום
והעד עדרים בארץ בנימן ובבבבוי ירושלים ובערי

הטוב אשר דברתי אל בית ישראל ועל בית יהודה
 15 בימים ההם ובעת ההיא אצמיה לדוד צמה צדקה
 ועשה משפט וצדקה בארץ 16 בימים ההם תושע
 יהודה וירושלים תשכון לבטה זה אשר יקרה אלה
 יהוה צדקנו 17 כי אמר יהוה לא יכרת לדוד
 איש ישב על כסא בית ישראל 18 ולכהנים הליים
 לא יכרת איש מלפני מעלה עולה ומתקיר מנהה
 ועשה זבח--כל הימים 19 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
 לאמור 20 כי אמר יהוה אם תפר את בריתו היום
 ואת בריתו הלילה ולבתו היהות יומם ולילה בעתם
 21 גם בריתו הלילה ולבתו היהות לו בן מלך
 על כסאו ואת הלוים הכהנים משרתי 22 אשר לא
 יספר צבא השמים ולא ימד חול הרים--כן ארבה את
 זרע דוד עברי ואת הלוים משתי אתי 23 ויהי דבר
 יהוה אל ירמיהו לאמור 24 הלווא ראות מה העם הזה
 דברו לאמור שתרי המשפחות אשר בחר יהוה בהם
 וימאסם ואת עמי ינאצון מהוות עוד נוי לפניהם 25
 כי אמר יהוה אם לא בריתו יומם ולילה--חיקות
 שמיים וארץ לא שמתי 26 גם זרע יעקב ודוד עברי
 אמאס מקחת מזרעו משלים אל זרע אברהם ישחק
 וייעקב כי אשוב (אшиб) את שבותם וرحمותם

34 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה
 ונכודר אוצר מלך בבל וכל חילו וכל ממלכות
 ארץ ממשלה ידו וכל העמים נלחמים על ירושלים
 ועל כל ערדיה--לאמור 2 כי אמר יהוה אלהי ישראל
 הלק ואמרת אל צדקו מלך יהודה ואמרת אליו
 כי אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך
 בבל ושרפיה באש 3 ואתה לא תמלט מידו--כי חפש
 תהפש ובידו תנתן ועיניך את עיני מלך בבל תרانيا
 ופיהו את פיך ידבר--ובבל תבוא 4 אך שמע דבר
 יהוה צדקו מלך יהודה כי אמר יהוה עלייך לא

(לזעוה) לכל מלכות הארץ ¹⁸ ונחתו את האנשים אבינו יי' ויהי בעלות נוכדראצ'ר מלך בבל אל הארץ ונאמר באו ונבא ירושלם מפני חיל הכהדים ומפני חיל ארם ונשב בירושלים ¹⁹ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו ²⁰ אמר כה אמר יהודח צבאות אלהי ישראל הילך ואמרת לאיש יהודה ולירושלים ירושלם הלוא תקחו מוסר לשמע אל דבר נאם יהוה ²¹ והוקם את דברי יהונדב בן רכב אשר צוה את בניו לבתוי שתות יין ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את מצות אביהם וגנוי דברתו אליכם השם ודבר ולא שמעתם אליו ²² ואשלח אליכם את כל עבדי הנבאים השם ושלח לאמר שבנו נאם איש מדרכו הרעה והויטבו מעלייכם ואל תלכו אחריו אלהים אחרים לעבדם ושבו אל האדמה אשר נתהי לכם לאבתיכם ולא הטיתם את אונכם ולא שמעתם אליו כי הקימו בני יהונדב בן רכב את מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו אליו ²³ לכן מה אמר יהודח אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל יהודח ואל כל יושבי ירושלם את כל הרעה אשר דברתי עליהם יعن דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו ²⁴ ולכבוד הרכבים אמר ירמיהו מה אמר יהודח צבאות אלהי ישראלי יعن אשר שמעתם על מצות יהונדב אביכם ותשמרו את כל מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם ²⁵ לכן מה אמר יהודח צבאות אלהי ישראל לא יכרת איש ליהונדב בן רכב עמד לפניי כל הימים

36 ויהי בשנה הרביעית ליהוקים בן יASHIHOO מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר קח לך מגילת ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר דברתי לך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגנים מיום דברתי לך מימי יASHIHOO ועד היום הזה ³ أولאי ישמעו בית יהודח את כל הרעה אשר ונשב באחים ונשמע ונעשה ככל אשר צונו יהונדב

הבראים את ברתי אשר לא הקימו את דברי הברית אשר כרתו לפני העnel אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתורי ²⁶ שרי יהודה ושרי ירושלים הסרים והכהנים וכל עם הארץ העברים בין בתרי העnel ²⁷ ונחתו אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך יהודח ואת שרו אתן ביד איביהם מעיכם ²⁸ הנה מצוה נאם יהודח והשבותים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה ושרפה באש ואת ערי יהודח אתן שמה מאין ישב

35 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהודח ביום יהוקים בן יASHIHOO מלך יהודה לאמר ² הלוך אל בית הרכבים וברתאותם והבאותם בית יהודח אל אחת הלשכות והשקייתם אותם יין ³ וואה אט יזונה בן ירמיהו בן חצנוה ואת אחיו ואת כל בניו ואות כל בית הרכבים ⁴ ואבא אתם בית יהודח אל לשכת בני חנן בן ינדליך איש האלים אשר אצל לשכת השרים אשר ממועל לשכת מושיחו בן שלם שמר הסוף ⁵ ואtan לפני בני בית הרכבים נבעים מלאים יין וכוסות ואמר אליהם שתו יין ⁶ ויאמרו לא נשתה יין כי יהונדב בן רכב אבינו צוה לנו לאמר לא תשטו יין אתם ובנים עד עולם ⁷ ובית לא תבנו וזרע לא תורעו וכרם לא תטטו ולא יהיה לכם כי באחים תשבו כל ימיכם למען תהיו ניים רבים על פני האדמה אשר אתם נרים שם ⁸ ונשמע בקהל יהונדב בן רכב אבינו לכל אשר צנו לבתוי שתות יין כל ימינו אנחנו נשינו בניו ובנותינו ⁹ ולכלתו בנות בתים לשבתנו וכרם ושרה וזרע לא יהיה לנו ¹⁰

אנכי חשב לעשות להם--למען ישבו איש מדרכו ברוך--שאלו לאמր הגד נא לנו--איך כתבה את כל הדברים וסלחתי לעונם ולחטאיהם 4 ויקרא ירמייהו את ברוך בן נריה וכתב ברוך מפי ירמייהו את כל דברי יהוה אשר דבר אליו--על מגלת ספר זיצוחה ירמייהו את ברוך לאמר אני עצור--לא אוכל לבוא בית יהוה 6 ובאת אתה וקראת במגלה אשר כתבת מפני דברי יהוה באוני העם בית יהוה--ביום צום גומ באוני כל יהודה הבאים מעריהם תקראם 7 אויל תפל תחנתם לפני יהוה וישבו איש מדרכו הרעה כי גודול האף והחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה 8 ויעש ברוך בן נריה ככל אשר צוחו ירמייהו הנביא--לקרא בספר דברי יהוה בית יהוה 9 וויהי בسنة החמשית ליהויקים בן אישיה מלך יהודה בחדר התשע עת קראו צום לפני יהוה כל העם בירושלים וכל העם הבאים מעריו יהודה--בירושלם 10 ויקרא ברוך בספר את דברי ירמייהו בית יהוה--בלשכת נמריהו בן שפן הספר בחצר הعلיו פתח שער בית יהוה החדרש באוני כל העם 11 ויישמע מכיוון בן נמריהו אליהם 26 ויזכה המלך את ירחה מאל בן המלך ואת שריהו בן עזריאל ואת שלמיהו בן עבדאל לקחת בית המלך על לשכת הספר והנה שם כל השרים ישבים אלישמע הספר ודלייחו בן שמעיהו ואלנתן בן עכבר נמריהו בן שפן וצדקהו בן חנניהו--וכל השרים 13 ויגד להם מכיוון את כל הדברים אשר שמע בקרא ברוך את יהודה בן נתניהו בן שלמיהו בן כושי לאמר המגלה אשר קראתה בה באוני העם קתנה בידך ולך ויקח ברוך בן נריהו את המגלה בידיו ויבא אליהם 15 ויאמרו אליו--شب נא וקראנא באוניינו ויקרא ברוך באונייהם 16 וויהי כשםם את כל הדברים פחדו איש אל רעהו ויאמרו אל ברוך הניד נגיד למלך את כל הדברים האלה 17 ואת משפטת להרב ביום ולקרח בלילה 18 ופקדתי עליו

ועל זדרעו ועל עברדיו את עונם והבאתי עליהם ועל ישביהם ירושלים ולא איש יהודה את כל הרעה אשר דברתי אליהם--ולא שמעו ²² וירמייהו לחק מגלה אחת ויתגה אל ברוך בן נריהו הספר ויכתב עליה מפי ירמייהו את כל דברי הספר אשר שרף יהוקים מלך יהודה באש ועוד נספּ עליהם דברים רבים כהמה

37 ומלך מלך--צדקהו בן אישיהו תחת כנינו
בן יהוקים אשר המלך נבוכדראצ'ר מלך בבל בארץ יהודה ² ולא שמע הוא ועבדיו עם הארץ אל דברי יהוה--אשר דבר ביד ירמייהו הנביא ³ וישלח המלך הצדקהו את יהוכ'ל בן שלמיה ואת צפניה בן מעשה הכהן אל ירמייהו הנביא לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה אלהינו ⁴ וירמייהו בא ויצא בתוך העם ולא נתנו אותו בית הכליה (הכלוא) ⁵ והיל פרעה יצא מצרים וישמעו הcessדים הצרים על ירושלים את שמעם ויעלו מעל ירושלים ⁶ ויהי דבר יהוה אל ירמייהו הנביא לאמר ⁷ כי אמר יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך יהודה השלח אתכם אליו לדרכני הנה חיל פרעה היוצא לכם לעזרה שב הארץ מצרים ⁸ ושבו הcessדים ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושרפּה באש ⁹ כי אמר יהוה אל תשאו נפשתיכם לאמר היל ילו'נו מעליינו הcessדים כי לא ילכו ¹⁰ כי אם היכתם כל חיל cessדים גנלחמים אתכם ונשארו בם אנשים מודקרים--איש באלהו יקומו ושרפו את העיר הזאת באש ¹¹ והיה בהעלות חיל הcessדים מעל ירושלים--מןפני חיל פרעה ¹² יצא ירמייהו מירושלים ללכת ארץ בנימן לחיל משם בתוך העם ¹³ ויהי הוא בשער בנימן ושם בעל פקרת ושמו יראיה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמייהו הנביא לאמר אל הcessדים אתה נפל ¹⁴

38 וישמע שפטיה בן מתן וגדריהו בן פשchor
ויכול בן שלמיהו ופשchor בן מלכיה את הדברים--
אשר ירמייהו מדבר אל כל העם לאמר ² כה אמר
והוה היישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר
והיצא אל הcessדים יהיה (וחיה) והיתה לו נפשו
לשלה וחי ³ כה אמר יהוה הנתן הנתן העיר הזאת
ביד חיל מלך בבל--ולכדה ⁴ ויאמרו הcessדים אל
מלך יומת נא את האיש הזה--כי על כן הוא מרפא
את ידי אנשי המלחמה נשאורים בעיר הזאת ואת
ידי כל העם לדבר אליהם כדברים האלה כי האיש
זה איננו דרש לשולם עם הזה--כי אם לרעה ⁵
ויאמר המלך הצדקהו הנה הוא בידכם כי אין המלך
יכול אתכם דבר ⁶ ויקחו את ירמייהו וישלכו אותו
אל הבור מלכיהו בן המלך אשר בחצר המטרה

וישלחו את ירמיהו בחכליים ובבור אין מים כי אם טיט ויטבע ירמיהו בטיט ¹⁹ ווישמע עבד מלך הכספי איש סריס והוא בכית המלך כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך יושב בשער בנימן ⁸ ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר אדרני המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר השlico אל הבור וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר ¹⁰ ויצוחה המלך את עבד מלך הכספי לאמר קח בידך מזה שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור בטרם ימות ⁹ וויקח עבד מלך את האנשים בידיו ויבא בית המלך אל תחת האוצר ויקח שם בלוי הסחבות (סחבות) ובלו מלחמים וישלחם אל ירמיהו אל הבור בחכליים ¹¹ ויאמר עבד מלך הכספי אל ירמיהו שים נא בלויי הסחבות והמלחמים תחת אצלות ידיך מתחת לחכליים ויעלו אותו מן כן ¹² וימשכו את ירמיהו בחכליים ויעלו אותו מן הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה ¹³ ווישלח המלך צדקהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל מבוא השליש אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל אני אתק דבר- אל תחדר ממי דבר ¹⁴ ויאמר ירמיהו אל צדקהו כי אגיד לך הללו חמתת חמיטני וכי איעצך לא תשמע אליו ¹⁵ ווישבע המלך צדקהו אל ירמיהו- בסתר לאמր כי יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמרתך ואם ארנק ביד האנשים אלה אשר מבקשים את נפשך ¹⁶ ויאמר ירמיהו אל צדקהו כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם יצא תצא אל שרי מלך בבל וחיתה נפץ והעיר זאת לא תשרף באש וחיתה אתה וביתך ¹⁷ ואם לא תצא אל שרי מלך בבל- ונתנה העיר הזאת בידי הכהדים ושרפו באש ואתה לא תמלט מידם

39 בשנה התשעת לצדקהו מלך יהודה בחדר העשריו בא נבוכדראצ'ר מלך בבל וכל חילו אל ירושלם ויצרו עליה ² בעשתי עשרה שנה לצדקהו בחדר הרביעי בתשעה לחדר הבקעה העיר ³ יבואו כל שרי מלך בבל וישבו בשער התוכה- נרגל שראצ'ר סמג'ר נבו שר סכימים רב סריס נרגל שראצ'ר רב מג וככל שאירת שרי מלך בבל ⁴ ויהי כאשר ראם הצדקהו מלך יהודה וככל אנשי המלחמה ויברכו ויצאו ליליה מן העיר דרך גן המלך בשער בין החמתיים ויצא דרך הערבה וירדפו חיל כשרדים

ויהודה המגלים בבלה ² ויקח רב טבחים לירמיהו
 ויאמר אליו--יהוה אלהיך דבר את הרעה הזאת אל
 המקום הזה זובא ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאיהם
 ליהוה ולא שמעתם בקולי והיה לכם דבר (חדר)
 זהו ⁴ ועתה הנה פתיחיך היום מן האוקים אשר על
 ידך--אם טוב בעיניך לבוא אתי בבל בא ואשים את
 עני עלייך ואם רע בעיניך לבוא אתי בבל חدل ראה
 כל הארץ לפניך אל טוב ועל הישר בעיניך לילכת
 שמה לך ⁵ ועודנו לא ישוב ושבה אל גדליה בן
 אחיקם בן שפן אשר הפקיד מלך בבל בעיר יהודה
 ושב אותו בתוך העם או אל כל הישר בעיניך לילכת
 לך ויתן לו רב טבחים ארחה ומשתת וישלחו ⁶
 יבא ירמיהו אל גדליה בן אחיקם המצפה ישב
 אותו בתוך העם הנשארים בארץ ⁷ וישמשו כל שרי
 החילים אשר בשדה המה ואנשיהם כי הפקיד מלך
 בבל את גדליהו בן אחיקם בארץ וכי הפקיד אותו
 אנשים ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר לא הנלו
 בבלה ⁸ ויבאו אל גדליה המצפה ויושמעאל בן
 נתניהו ויוחנן ויונתן בני קרח ושרה בן תנחתה
 ובני עופי (עיפוי) הנטהתי ויוניהו בן המעתהי--המה
 ואנשיהם ⁹ וישבע להם גדליהו בן אחיקם בן שפן
 ולאנשיהם לאמר אל תיראו מעבוד הכהדים שבו
 בארץ ועבדו את מלך בבל--¹⁰ וויתב لكم ¹⁰ ואני
 הני ישב במצפה לעמוד לפני הכהדים אשר יבוא
 אלינו ואתם אספו יין וקיז' ושמן ושמן בכליכם ושבו
 בערכם אשר תשפטם ¹¹ ונום כל היהודים אשר
 במואב ובכני עמן ובאדום ואשר בכל הארץ
 שמו כי נתן מלך בבל שאירית ליהודה וכי הפקיד
 עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן ¹² וישבו
 כל היהודים מכל המקומות אשר נרכחו שם ויבאו
 ארץ יהודה אל גדליהו המצפה ויאספו יין וקיז'
 אחריהם וישנו את צדיקיו בעARBOT יrho ויקחו אותו
 ויעלהו אל נבוכדרاذר מלך בבל רבלחה הארץ
 חמת וידבר אותו משפטים ⁶ ווישחט מלך בבל את
 בני צדיקיו ברבללה--לעינוי ואת כל חורי יהודה
 שחט מלך בבל ⁷ ואת עני צדיקיו עור ויאסרדו
 בנחחותם לביא אותו בבל ⁸ ואת בית המלך ואת
 בית העם שרפו הכהדים באש ואת חמות ירושלים
 נתכו ⁹ ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים
 אשר נפלו עלייו ואת יתר העם הנשארים--הגלה
 נבוכוראדן רב טבחים בבל ¹⁰ ומן העם הדלים אשר
 אין להם מأומה השair נבוכוראדן רב טבחים בארץ
 יהודה ויתן להם כרמים וינבים ביום ההוא ¹¹ וויצו
 נבוכדרاذר מלך בבל על ירמיהו ביד נבוכוראדן
 רב טבחים לאמר ¹² קחנו ועיניך שים עלייו ועל תשע
 לו מאומה רע כי אם כאשר ידבר אליך--כן עשה
 עמו ¹³ וישלח נבוכוראדן רב טבחים ונובשזון רב
 סריס ונרגל שרاذר רב מג--וכל רבci מלך בבל
¹⁴ וישלחו ויקחו את ירמיהו מהצר המטרה ויתנו
 אותו אל גדליהו בן אחיקם בן שפן להוציאו אל
 הבית וישב בתוך העם ¹⁵ ואל ירמיהו היה דבר
 יהוה בהיותו עצור בחצר המטרה לאמר ¹⁶ הלויך
 ואמרת לעבד מלך הכספי לאמר כי אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל הני מביא את דברי אל העיר
 זאת לרעה ולא לטובה והוא לפניך ביום ההוא
¹⁷ והצלהיך ביום ההוא נאם יהוה ולא נתן ביד
 האנשים אשר אתה יגור מפניהם ¹⁸ כי מלט אמלטך
 ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשלל כי בטחת
 כי נאם יהוה

40 הדרבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחר
 שלח אותו נבוכוראדן רב טבחים מן הרמה--בקחתו
 אותו והוא אסור באזוקים בתוך כל גלות ירושלים

הרבה מאד ¹³ ויווחנן בן קרח וכל שרי החרילים כל פנרי האנשים אשר הכה ביד גדרליהו--הוא אשר אשר בשדה--באו אל גדרליהו המצתפה ¹⁴ ויאמרו עשה המלך אסא מפני בעשא מלך ישראל אותו מלא אליו הידע תדע כי בעלייס מלך בני עמון שלח את ישמעאל בן נתניה לדהתק נפש ולא חאמין להם ישמעאל בן נתניה ואיש לא ידע لماذا יכלה נפש ונפצז כל העם הנשادرים במצבה אשר הפקיד נבוארדן רב בטבחים את גדרליהו בן אחיקם וישבם ישמעאל בן נתניה וילך עבר אל בני עמון בו ישמעו יוחנן בן קרח וכל שרי החרילים אשר אותו את כל הרעה אשר עשה ישמעאל בן נתניה ¹⁵ ויקחו את כל האנשים וילכו להלחם עם ישמעאל בן נתניה וימצאו אותו אל מים רבים אשר בגבעון ¹⁶ ויהי כראותם כל העם אשר את ישמעאל את יוחנן בן קרח ואת כל שרי החרילים אשר אותו--וישמו ¹⁷ ויסבו כל העם אשר שביה ישמעאל מן המצפה וישבו וילכו אל יוחנן בן קרח ¹⁸ וישמעאל בן נתניה נמלט בשמנה אנשים מפני יוחנן וילך אל בני עמון ¹⁹ ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החרילים אשר אותו את כל שאירית העם אשר השיב מאת ישמעאל בן נתניה מן המצפה אחר הכה את גדרליה בן אחיקם--גברים אנשי המלחמה ונשים טף וסדרים אשר השיב מגבעון ²⁰ וילכו וישבו בגורות כמותם (כמהם) אשר יצא בית לחם--ללכת לבוא מצרים ²¹ מפני הבדדים כי יראו מפניהם כי הכה ישמעאל בן נתניה את גדרליהו בן אחיקם אשר הפקיד מלך בבל בארץ

42 42. יונשו כל שרי החרילים ויוחנן בן קרח ויזניה בן הושעה--וכל העם מקטן ועד גדור ²² ויאמרו אל ירמייהו הנביא חפל נא תחתנו לפניך והחפכל בעדנו אל יהוה אלהיך بعد כל השארית הواتת כי נשארנו מעט מהרבה כאשר עיניך ראות אתנו ²³ וינדר לנו יהוה אלהיך את הדרך אשר נלך בה ואת בתוכך אחים ²⁴ והובור אשר השליך שם ישמעאל את הדבר אשר נעשה

41 41. ויהי בחודש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזורע המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אותו אל גדרליהו בן אחיקם--המצפה ויאכלו שם לחם יהדו במצפה ² ויקם ישמעאל בן נתניה ושרת האנשים אשר היו אותו ויכו את גדרליהו בן אחיקם בן שפן בחרב--וימת אותו אשר הפקיד מלך בבל בארץ ³ ואות כל היהודים אשר היו אותו את גדרליהו במצפה ואת הבדדים אשר נמצאו שם--את גדרליהו ואיש לא ידע ביום השני אנשי המלחמה הכה ישמעאל ⁴ ויהי ביום השני להמית את גדרליהו ואיש לא ידע ⁵ ויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שננים איש מגלויז זקן וקרען בגדים ומוגדרים ומונחה ולבנה בירם להביא בית יהוה וויצא ישמעאל בן נתניה לקראתם מן המצפה הלק הלק ובכח ויהי כפנש אתם ויאמר אליהם בא אל גדרליהו בן אחיקם ⁷ ויהי כבואם אל תוך העיר וויחתטם ישמעאל בן נתניה אל תוך הבור--

הוא והאנשים אשר אותו ⁸ וועשרה אנשים נמצאו בהם ויאמרו אל ישמעאל אל תחרתו--כי יש לנו מטמננים בשדה חטים ושערום ושמן ודבש ויחדל ולא המיתם בתוך אחים ⁹ והובור אשר השליך שם ישמעאל את

שמעתי--הנני מתחפלל אל יהוה אלהיכם כדבריכם
כasher nataf afi vohmati ul yishbi yerushalem con hach
hamti ul iccim ba'acem mazrim vohiyah la'alha vloshma
volekhla vlochrafah vla'atra u'dat ha'makom ho'ah 19
daber yehoh ul iccim sha'arit yehodah al tba'ao mazrim
yid'u tdu'i ci ha'vidhi b'kam ha'yon 20 ci ha'tutim
(ha'tutim) b'nafotocm-ci atam sh'lachtem ati al
yehoh al haim la'mer ha'chpel b'udnno al yehoh al haino
v'khol asher yamer yehoh al haino cn han'd lanu--v'usinu 21
v'agad l'kam ha'yon vla'smu'at b'khol yehoh al haim
v'khol asher sh'lachni al iccim 22 v'utah yid'u tdu'i ci
b'harr b'reub v'b'dbar temotu--b'makom asher hafatzam

lbava legor shem

43 v'hi c'chlut yermihu l'daber al k'l ha'um at
k'l d'beri yehoh al haim asher sh'lachnu yehoh al haim
al haim--at k'l ha'darim ha'alla 2 v'iamer uria
ben hoshua v'iohanan bn k'rach v'k'l ha'ganim ha'zidim
amrim al yermihu shkar atah m'dabar--la'shalach
yehoh al haino la'mer la tba'ao mazrim legor shem 3
ci beruk bn neria m'siyat atek bn--l'mun th'at atnu
b'id ha'csdim le'mit'atnu v'lehgalot atnu b'bel 4
v'la'smu' iohanan bn k'rach v'k'l sh'ri ha'chilim v'k'l ha'um--
b'khol yehoh le'shet b'ar'z yehodah 5 v'ikha yiohanan bn
k'rach v'k'l sh'ri ha'chilim at k'l sha'arit yehodah--asher
shbu m'kol ha'ganim asher ndhu shem legor b'ar'z yehodah 6
at ha'ganim v'at ha'nshim v'at ha'tef v'at bn'ot ha'mel'ek
v'at k'l ha'nesh asher hanich nbo'aradon r'v' tbehim at
ndli'hu bn achikim bn sh'en v'at yermihu ha'gavia v'at
beruk bn nerio 7 v'ibao ar'z mazrim ci la'smu' 8
b'khol yehoh v'ibao u'd tchafnas 8 v'iohu d'ber yehoh
al yermihu b'tchafnas la'mor 9 kh' bi'duk abnim
ndlot v'tmanhat b'mal'et b'mal'ben asher b'patah b'it
ul'hem 10 ci ca' amr yehoh zbabot al'hi yisrael

sh'muti--hnni m'tchpel al yehoh al'hi'cm cd'br'cm
v'hiya kl d'ber ar'asher yuna yehoh atchcm anid l'cm--
la' amenu m'cm d'ber 5 v'ohma amru al yermihu yehoh
yehoh bn' l'sud amtu v'anu am la' cd'l d'ber ar'asher
y'shlich yehoh al'hi'ck al'no--cn nusa'ha 6 am tov v'am
re'--b'khol yehoh al'hi'no asher anu (anchnu) sh'chim
at'k al'yo nshmu' l'mun asher y'ib l'no ci nshmu' b'khol
yehoh al haino 7 v'iohi mak'z ush'ra y'mim v'iohi d'ber yehoh
al yermihu 8 v'ikra al'io v'iohanan bn k'rach v'k'l sh'ri
ha'chilim asher atu v'k'l ha'um--l'maktan v'ud nadol
v'iamer al'hem ca' amr yehoh al'hi' yisrael asher
sh'lachtem ati al'yo l'hfil' t'hantacm l'pniyu 10 am
sh'b ha'shu b'ar'z ha'at--v'bnity atchcm v'la'ahres
v'ntutu atchcm v'la' atosu ci nhamti al' hr'uh' asher
ushtchi l'cm 11 al t'irao m'po' mel'ek b'bel asher atu
ir'aim m'pniyu al t'irao m'mnu nam yehoh--ci atchcm
ani l'hoshe'u atchcm v'lahzil atchcm mi'ido 12 v'atnu l'cm
rh'chim v'rochim atchcm v'hashiv atchcm al' admat'chcm 13
v'ams amrim atchm la' nshb b'ar'z ha'at l'bl'ti sh'mu
b'khol yehoh al haim 14 la'mer la' ci ar'z mazrim
v'bo' asher la' nra'a m'lchma v'khol shoper la' nshmu
v'�ל'hem la' nra'v v'sh'v 15 v'utah--l'kn shmu' d'ber
yehoh sha'arit yehodah ca' amr yehoh zbabot al'hi
yisrael am atchm sh'm sh'mon p'ni'im lab' mazrim
v'bachem legor shem 16 v'hiya ha'charr asher atu ir'aim
momna' sh'm sh'gim atchcm b'ar'z mazrim v'hr'ub asher
at'chm da'gim m'mnu sh'm id'bek a'chrdim mazrim--v'sh'm
tmoto 17 v'iohi'vo k'l ha'ganim asher sh'mo at p'ni'im l'b'ia
mazrim legor shem--ymotu b'harr b'reub v'b'dbar v'la'
yehoh l'hem sh'rid v'fel'at m'pni hr'uh' asher ani m'bia
ul'hem 18 ci ca' amr yehoh zbabot al'hi' yisrael

פרעה בתחפנחת-לעוני אנשים יהודים ¹⁰ ואמרה את רעות אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה ואת רעות נשייתם ואת רעתכם ואת רעת נשים-אשר עשו אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הני בארץ יהודה ובಚות ירושלים ¹⁰ לא דכאו עד היום זהה ולא יראו ולא חלבו בתורתם ובחקתו אשר נתתי לפניכם ולפנוי אבותיכם ¹¹ לכן כה אמר יהוה צבאות הארץ ישראלי הנני שם פני בכם לדעה--ולחכricht אליהו ישראלי אשר שארית יהודה אשר את כל יהודה ¹² ולקחתי את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתרמו מקטן ועד נדול בחרב וברעב ימתו והיו לאלה לשם ולקללה ולחרפה ¹³ ופקרתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלים-בחרב ברעב ובדבר ¹⁴ ולא היה פליט ושידך לשארית יהודה הבאים לנור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר מה מה מנשאים את נפשם לשוב לשבת שם--כי לא ישובו כי אם פליטים ¹⁵ ויענו את ירמיהו כל האנשים הידעים כי מקטרות נשיםם לאלהים אחרים וככל הנשים העמדות קהן גדול וכל העם היישבים בארץ מצרים בפתרוס לאמר ¹⁶ הדבר אשר דברת לנו בשם יהוה--אינו שמעים לך ¹⁷ כי עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא מפיינו לקטר למלכת השמיים והסיך לה נסכים כאשר עשינו אנחנו ואבינו מלכנו ושירינו בערי יהודה ובבחות ירושלים ונשבע לחם ונהייה טובים ורעה לא ראיינו ¹⁸ וממן או חדלנו לקטר למלכת השמיים והסיך לה נסכים--חסרנו כל בחרב וברעב תמננו ¹⁹ וכי אנחנו מקטרים למלכת השמיים ולהסיך לה נסכים המבלדי אנשינו עשינו לה כונים להעצבה והסיך לה נסכים ²⁰ ויאמר ירמיהו אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם הענים אתו דבר לאמר ²¹ הללו את הקטר אשר קתרם בערי יהודה ובבחות ירושלים אתם ואבותיכם מליכים

אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הני שלח ולקחתי את נבוכדראצ'ר מלך בכל עבדיו ושמי כסאו ממעל לאבני דאהלה אשר טמנתי ונטה את שפירו (שפיררו) עליהם בו בא (ובא) והכה את ארץ מצרים--אשר למות למות ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב ²² והחצתי אש בbatis אלהי מצרים ושרוף ושבם ועתה את ארץ מצרים כאשר עיטה הרעה את בנדו ויוצא שם בשלום ²³ ושבր את מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת בתי אלהי מצרים ישרפ' באש

44 הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל היהודים היישבים בארץ מצרים--היישבים במגדר ובתחפנחת ובנף ובארץ פתרוס לאמר ² כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם רואים את כל הרעה אשר הבאתו על ירושלים ועל כל ערי יהודה והם חרבה היום הזה ואין בהם יושב ³ מפני רעתם אשר עשו להכעסי ללקט לקטר לעבר לאלהים אחרים-- אשר לא ידועם מהם ואביהם ⁴ ואשלח אליהם את כל עבדי הנביאים השכילים ושלח לאמר אל נא תעשו את דבר התעבה הזאת--אשר שנأتي ⁵ ולא שמעו ולא הטו את אונם לשוב מרעהם-לבתו קטר לאלהים אחרים ⁶ ותתך חמתי ואפי ותבער בערי יהודה ובבחות ירושלים ותהיינה לחרבנה לשם מה כיום הזה ⁷ ועתה כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עושים רעה גדולה אל נפשתכם להכרית لكم איש ואשה עולל ווינק מתוך יהודה-לבתו הותיר לכם שארית ⁸ להכעסי במעשי-ידיים לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר אתם באים לגור שם--למען הכרית لكم ולמען היוחכם לקללה ולחרפה בכל גני הארץ ⁹ השכחתם

וישריםם ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעללה על לבו
 22 ברוך ³ אמרת אוֹי נא לֵי כַּי יִסְפֶּר יְהוָה יַגְעַן עַל מִכְאָבוֹ
 מפני התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה
 געתו באנחתיו ומנוחה לא מצאתו ⁴ כה חامر אליו
 כה אמר יהוה תנזה אשר בנזינו אני הדרס ואת אשך
 נטעתי אני נשא ואת כל הארץ היא ⁵ ואתה תבקש
 לך נדלות אל תבקש כי הנני מביא רעה על כל
 בשער נאם יהוה וננתתי לך את נפשך לשילול על כל
 המקומות אשר תליך שם

46 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא
 על הנזים ² למצרים על חיל פרעה נכו מלך
 מצרים אשר היה על נהר פרת בכרכמיש-אשר הכה
 נבוכדראצ'ר מלך ³ בכל בשנות הרביעית ליהוקים בן
 אישיהו מלך יהודה ³ ערכו מן זמנה וגשו למלחמה
 4 אסרו הסוסים ועלו הפרשים והתייצבו בכובעים
 מרקום הרמחים לבשו הסרינות ⁵ מדוע ראיית המה
 חתים נסנים אחר וגבורייהם יכחו ומנוס נסו ולא
 הפנו-מנור מסביב נאם יהוה ⁶ אל ינוס הקל ואל
 מלט הגבור צפונה על יד נהר פרת כשלו ונפלו ⁷ מי
 זה כיар יעלה כנהרות יתגעשו מימייו ⁸ מצרים כיар
 יעלה וכנהרות יתגעשו מים ויאמר אלה אכסה
 ארץ אבידה עיר וישבי בה ⁹ על הסוסים ותחללו
 הרכב וייצאו הגבורים-כוש וופוט תפשי מגן ולודים
 תפשי דרכי קשת ¹⁰ והיום ההוא לאדרני יהוה צבאות
 יום נקמה להנקם מצריים ואכללה חרב ושבעה ורותה
 מדמים כי זבח לאדרני יהוה צבאות בארץ צפון-אל
 נהר פרת ¹¹ עלי גלעד וקח צרי בתולת בת מצרים
 לשוא הרביתי (הרבית) רפאות תעלה אין לך ¹²
 שמעו גויים קלונך וצוחתך מלאה הארץ כי נבור
 בגין כשלו יחרדי נפלו שנייהם ¹³ הדבר אשר דבר
 יהוה אל ירמיהו הנביא-לבוא נבוכדראצ'ר מלך
 בבל להכotta את ארץ מצרים ¹⁴ הנידו למצרים

דבר יהוה כל יהודה אשר בארץ מצרים ²⁵ כה
 אמר יהוה צבאות אלה ישראל לאמר אתם ונשיכם
 ותדרנה בפיים ובידיים מלאתם לאמר עשה
 נעשה את נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמים
 ולהסך לה נסכים הקים תקימנה את נדריכם ועשה
 תעשינה את נדריכם ²⁶ לכן שמעו דבר יהוה כל
 יהודה היישבים בארץ מצרים הנני נשבעתי בשמי
 הנadol אמר יהוה אם יהיה עודשמי נקרא בפי כל
 איש יהודה אמר כי אדרני יהוה בכל ארץ מצרים
 27 הני שקר עליהם לרעה ולא לטובה ותמו כל
 איש יהודה אשר בארץ מצרים בחרב וברעב-עד
 כלותם ²⁸ ופליטי חרב ישובון מן ארץ מצרים ארץ
 יהודה-מתי מספר וידעו כל שאירית יהודה הבאים
 לארץ מצרים לנור שם דבר מי יקום ממוני ומהם
 29 וזאת لكم אותן נאם יהוה כי פקד אני עליויכם
 במקום זהה-למען תדעו כי קום יקומו דברי עלייכם
 לרעה ³⁰ כה אמר יהוה הני נתן את פרעה חפרע
 מלך מצרים ביד איביו וביד מבקשי נשוע כאשר
 נתתי את צדקהתו מלך יהודה ביד נבוכדראצ'ר מלך
 בבל איבו-ומבקש נשוע

45 הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל ברוך
 בן נדריה-בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי
 ירמיהו בשנה הרביעית ליהוקים בן אישיהו מלך

והשמיעו במנדול והشمיעו בנף ובהחפנחים אמרו התיצב והכן לך – כי אכללה הרב סביביך ¹⁵ מודוע נסחף אביריך לא עמד כי יהוה הדפו ¹⁶ הרבה ולצדון כל שריד עוז כי שדר יהוה את פלשתים כושל גם נפל איש אל דעהו ויאמרו קומה ונשבה אל שאדרית אי כפתור ⁵ באה קרחא אל עזה נדמתה אשקלון שאירית עמקם עד מתי מתגדי ⁶ היו הרב ליהוה עד أنها לא תשקטי האספי אל תערך – הרני ורמי ⁷ איך תשקטי ויהוה צווה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדנה

48 לモאב כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל נבו כי שדרה הבישה נלכדה קרייטים הבישה המשגב וחתה ² אין עוד תחלת מוואב – בחשבונו חשבו עליה רעה לכונכריוגנה מנוי נם מדמן תדמי אחריך תלך הרב ³ קול צעקה מחרוניים – שד ושרבר נדול נשברה מוואב השמיעו זעקה צעריה (צעריה) ⁴ כי מעלה הלחות (הלחות) בכבי עילאה בכיו כי במודד הורנים צרי צעקה שבר שמעו ⁶ נסו מלטו נפשם ותהיינה כערעור במדבר ⁷ כי יען בಥך במעשה ובוצורותיך גם את תלכדי ויצא כמייש (כמוש) בנוללה כהנוו ושדריו ייחד (יחדו) ⁸ ויבא שדר אל כל עיר ועיר לא תמלט ואבד העמק ונשמד המושר – אשר אמר יהוה ⁹ תננו ציז למוואב כי נזא תצא ועריה לשמה תהיני מה אין יושב בהן ¹⁰ אדור עשה מלאכת יהוה – רמיה ואדורו מנע הרבו מדם ¹¹ שאנן מוואב מנעריו ושקט הווא אל שמריו ולא הורק מכליא אל כלוי ובגולה לא הילך על כן עמד טעמו בו וריחו לא נמר ¹² לכן הנה ימים באים נאם יהוה ושלחתיו לו צעם וצעהו וכלייו ייריקו ונבליהם ינפכו ¹³ וובש מוואב מקמוש כאשר בשו בית ישראל מבית אל מבטחם ¹⁴ איך תאמרו נבורים אנחנו ואנשי חיל למלחמה ¹⁵ שדר מוואב ועריה עלה ומבחדר בחורייו ירדו לטבח נאם המלך – יהוה צבאות שמו

וככרמל ביום יבוא ¹⁶ כלי גוללה עשוי לך יושבת בת מצרים כי נפ לשם תהיה ונצתה מאין יושב ²⁰ ענלה יפה פיה מצרים קרצ מצפון בא בא ²¹ נס שכיריה בקרבה בגלי מרבך כי גם הימה הפנו נסו יהדיו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם קולה בנחש ילך כי בחיל ילכו – ובקדמות בא לה כחטי עציים ²³ כרתתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו מרבה ואין להם מספר ²⁴ הבישה בת מצרים נתנה ביד עם צפון ²⁵ אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הני פוקד אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה – ועל הבתחים בו ²⁶ וננתנים ביד מבקשי נפשם וביד נוכדראצר מלך בבל וביד עבדיו ואחריו כן תשכנ כי מי קדם נאם יהוה ²⁷ אתה אל תירא עברי יעקב ואל תחת ישראל – כי הנימושע מרחוק ואת זרעך מארץ שבבים ושב יעקוב ושקט ושאנן ואין מחריד ²⁸ אתה אל תירא עברי יעקב נאם יהוה – כי אכן אני כי עשה כליה בכל הגוים אשר הדחותיך שמה ואתק לא עשה כליה ויסרטיך למשפט ונקה לא אנקר

47 אשר היה דבר יהוה אל ירמייהו הנביא אל פלשתים בטרם יכה פרעה את עזה ² כי אמר יהוה הנה מים עליים מצפון והוא לנחל שופט וייטפו ארץ מלואה עיר וישבי בה וועקו האדם והילל כל יושב הארץ ³ מוקול שעתה פרשות אביריו מרعش לרכובו

16 קרוב איד מוואב לבוא ורעתו מהרה מאד ¹⁷ נדו לו כל סביביו וכל ידעי שמו אמרו איך נשבר מטה עז--מקל תפארה ¹⁸ רדי מכבוד ישבי (ושבי) בצמא ישבת בת דיבון כי שדר מוואב עלה בך שחתה מבצריך ¹⁹ אל דרך עמדוי וצפי יושבת ערודר שאלוי נס ונמלטה אמרי מה נהיתה ²⁰ הביש מוואב כי חתה הילילי (הילילו) וועקי (וועק) הנידו בארכנו כי נבורי מוואב ביום ההוא כלב אש מצרה ²¹ ונשמד שדר מוואב ²² ומשפט בא אל ארץ המישר--אל חילון מואב מעם כי על יהוה הנגיד ²³ פחד ופחת ופח-עליך יושב מוואב נאם יהוה ²⁴ הניס (הנס) מפני הפחד יפל אל הפחת והעליה מן הפחת ילבד בפה כי אביא אליה אל מוואב שנות פקרותם נאם יהוה ²⁵ בצל חשבונו עמדו מכה נסים כי אש יצא מחשבונו ולהבה מבין סייחן והאכל פאת מוואב וקדק בני שאון ²⁶ ארי לך מוואב אבד עם כמוש כי לקחו בניך בשבי ובנתיך בשביה ²⁷ ושבות מוואב באחרית הימים נאם יהוה עד הנה משפט מוואב

49 לבני עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אם יורש אין לו--מדוע ירש מלכם את גדר ועמו בערוו ישב ² לכן הנה ימים בהם נאם יהוה והשמעתי אל רבת בני עמן תרעות מלחמה והיתה לתל שמה ובניתה באש תצנה וירש ישראל את ירשו אמר יהוה ³ הילילי חשבון כי שדרה עי צעקה בנות רבה--חרגנה שקים ספרנה והתשוטטה בנדרות כי מלכם בגולה לך כהנוי ושריו יחדיו ⁴ מה תחללי בעמקים--זוב עמקך הבית השוכבה הבטחה באוצרות מי יבוא אליו ⁵ חנני מביא עלייך פחד אם אדרני יהוה צבאות--מכל סביביך ונדרחם איש לפניו ואין מקבץ לנגד ⁶ ואחריכן אשיב את שבות בני עמן--נאם יהוה ⁷ לאדורם כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה בתמיין אבראה עצה מבנים נסרכה חכמתם ⁸ נסו הפנו העמיקו לשבת ישבי דדן כי

ונדעה קרן מוואב ארץ מוואב--הרחקות ותקראות ²⁵ ננדעה קרן מוואב וזרעו נשברה--נאם יהוה ²⁶ השבירה כי על יהוה הנגיד וספק מוואב בקיוא והיה לשחק גם הוא ²⁷ ואם לאו השחק היה לך ישראל אם בוגדים נמצאה (נמצא) כי מידי דביריך בו תתנויד ²⁸ עזבו ערים ושכנו בסלע ישבו מיואב והיו כיוונה תקנן בעברית פי פחת ²⁹ שמענו גאון מוואב נאה מאד גבדו וגאנו גאנאות רם לבו ³⁰ אני ידעתני נאם יהוה עברתו ולא כן בדי לא כן עשו ³¹ על כן על מוואב איליל ולמוואב כליה אזעך אל אנשי קיר חרש יהגה ³² מבכי יעד אבכה לך הונפן שבמה נטשיך עברו ים עד ים יער גנוו--על קיצך ועל בצריך שדר נפל ³³ ונאספה שמה וניל מכרמל ומארץ מוואב ויין מיקבים השבתי--לא ידריך הידר הידר לא הידר ³⁴ מזעקה חשבון עד אלעליה עד יהץ נתנו קולם--מצער עד חרנים עגלת שלשיה כי גם מי נמרים למשמות יהיו ³⁵ והשבתי למוואב נאם יהוה מעלה בימה ומקטיר לאלהיו ³⁶ על כן לבי למוואב כחללים יהמה ולבי אל אנשי קיר חרש כחללים יהמה על כן יתרת עשה אבדו ³⁷ כי כל ראש כחללים יהמה על כל גראה על כל ידים נדרת

איר עשו הבאת עליו עת פקרתיו ⁹ אם בצרים באו
 והצטי אש בחומת דמשק ואכלת ארמנוטה בן הדר ²⁸
 לקדר ולמלךות חצור אשר הכה נבוכדראצ'ור
 ונחבה לא יוכל שדד ורעו ואחו ושכניו ואינו עז
 עזבה יתמיך אני אחיה ואלמנוטיך עלי התבוח ¹² כי
 כה אמר יהוה קומו עלן ²⁹ אלהיהם וצאנם יקחו
 יריעותיהם וכל קליהם גמליהם ישאו להם וקראו
 עלייהם מגור מסביב ³⁰ נסו נדו מאר העמיקו לשבת
 ישבי חצור--נאם יהוה כי יעץ עליכם נבוכדראצ'ור
 מלך בבל עצה וחשב עליהם (עליכם) מחשבה ³¹
 קומו עלן אל נוי שלו יושב לבטח--נאם יהוה לא
 דלתיהם ולא בריח לו בדר ישבנו ³² והוא גמליהם
 לבו והמון מקניהם לשלל וזרתים לכל רוח קצוצי
 פאה ומכל עבריו אביא את אידם נאם יהוה ³³ וודיתה
 חצור לمعון תנאים שמנה--עד עולם לא ישב שם איש
 ולא יגור בה בן אדם ³⁴ אשר היה דבר יהוה אל
 ירמייהו הנביא אל עילם בראשית מלכות צדקה
 מלך יהודה--לאמר ³⁵ כה אמר יהוה צבאות בני
 שבר את קשת עילם ראשית נבורתם ³⁶ והבאתי אל
 עילם ארבע רוחות מארכע קשות השמים וזרתים
 כל הרוחות האלה ולא יהיה נוי אשר לא יבוא
 שם נڌוי עילם (UILM) ³⁷ והחתתי את עילם לפני
 איביהם ולפני מבקשי נפשם והבאתי עילם רעה
 את חרון אפי--נאם יהוה ושלחתי אחריהם את החרב
 עד כלותי אותם ³⁸ ושמתי כסאי בעילם והאבדתי
 משם מלך ושרים נאם יהוה ³⁹ והיה באחרית הימים
 אשוב (אшиб) את שבית (שבות) עילם--נאם יהוה
50 הדבר אשר דבר יהוה אל בבל--אל ארץ
 כשדים ביד ירמייהו הנביא ² הגידו בנים והשימו
 וشاו נס השמיינו אל תכחדו אמרו נלכדה בבל
 הביש בל חת מרדך הבישו עצבה חתו גוליה ³ כי
 עליה עלייה נוי מצפון הוא ישית את ארצתה לשמה ולא

אך לא ישארו עוללות אם גנבים בלילה השחיתו
 דים ¹⁰ כי אני חשבתי את עשו גלית את מסתריו
 עזבה יתמיך אני אחיה ואלמנוטיך עלי התבוח ¹² כי
 כה אמר יהוה הנה אשר אין משפטם לשנות הכו^ס
 שתו ישתו ואתה הוא נקה תנקה לא תנקה כי שתה
 תשתה ¹³ כי נשבעתי נאם יהוה כי לשמה לחרפה
 לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל עריה תהינה
 להרבות עולם ¹⁴ שמוועה שמעתי מאת יהוה וציר
 בגין שלוח התקבצ'ו ובאו עליה וקומו למלחמה ¹⁵
 כי הנה קטן נתתיק בנים--בזוי באדם ¹⁶ תפלצתך
 השיא אתך זדון לך שכני בחני הسلح תPsi מרום
 נבעה כי תנבייה כנשר קנק שם אורידיך נאם יהוה
 וזהיתה אדם לשמה כל עבר עליה ישם וישראל
 על כל מכותה ¹⁸ כמחפכת סדם ועמורה ושכניה--
 אמר יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם
 הנה כאריה יעללה מנאון הירדן אל נוה איתן--¹⁹ כי
 ארגעה אריצנו מעלה ומיה בחור אליה אפקד כי מי
 כמוני ומי יעדני וכי זה רעה אשר יעמוד לפני ²⁰
 لكن שמעו עצה יהוה אשר יען אל אדם ומהשבותיו
 אשר חשב אל ישבי תמן אם לא יסחבים צעריו
 הצאן אם לא ישים عليهم נודה ²¹ מקהל נפלם
 רעשה הארץ צעה בים סוף נשמע קולה ²² הנה
 כנסר יעללה יודאה ויפרש כנפיו על בצרה והיה
 לב גבורי אדם ביום ההוא כלב האש מצרה ²³
 לדמשק בושה חממת וארפה--כי שמעה רעה שמעו
 מגו בים דאגה השקט לא יוכל ²⁴ רפתה دمشق
 הפנה לנוס ורטט החזקה צרה וחבלים אחזותה
 כיוולדת ²⁵ איך לא עזבה עיר תלה (תלהת)--
 קרויות משושי ²⁶ لكن יפלו בחוריה ברחבותיה וככל

היה יושב בה מادرם ועד בחמה נדו הלו²⁰ 4 בימים
 ההמה ובעת ההיא נאם יהוה יבוא בני ישראל המה
 ובני יהודה יחו הлок ובכו ילכו ואת יהוה אלהים
 יבקש⁵ ציון ישאלו דרך חנה פניהם באו ונלו אל
 יהוה ברית עולם לא תשכח⁶ צאן אבדות היה (היו)
 עמי--רעיהם התעומם הרומים שובבים (שובבים) מהר
 אל נבעה הלו שכהו רבצם⁷ כל מוצאים אכלום
 וצריהם אמרו לא נאש תחת אשך חטא ליהוה נוה
 צדק ומוקה אבותיהם יהוה⁸ נדו מתוך בבב' ומאץ
 כshedim יצאו (צא) והוא כעתודים לפני צאן⁹ כי
 הנה אנחנו מעיר ומעלת על בבל קה גויים גדלים
 מארץ צפון וערכו לה שם תלכדר חציו נבورو
 משכילד לא ישב ריקם¹⁰ והיתה כשרים לשיל כל
 שלליה ישבעו נאם יהוה¹¹ כי תשמוני (תשמוני)
 כי תעלו (תעלוו) שי נחלתי כי חפשי (חפשו)
 עגלה דשה ותצהלי (ותצחלו) כאברים¹² בושה
 אמרם מאד חפירה يولחכם הנה אחרית גויים מדבר
 ציה וערבה¹³ מקצף יהוה לא תשב והיתה שמנה
 כלה כל עבר על בבב' סביב כל דרכי קשת ירו אליה
 14 ערכו על בבב' סביב כל דרכי קשת יהו¹⁵ הריעו עליה
 אל תחמלו אל חז כי ליהוה חטה¹⁶ נחרטו עליה
 סביב נתה ידה נפלו אשיותה (אשיותה) נהרסו
 חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה
 עשו לה¹⁷ כרתזו זורע מבבל ותפש מגן בעת קוצר--
 מפני חרב היונה איש אל עמו יפנו ואיש לארצו ינסו
 17 שה פורה ישראל ארויות הדריהם הראשון אכלו
 מלך אשור וזה האחרון עצמו נבוכדראצר מלך
 בבב'¹⁸ לכן כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הגני
 פקר אל מלך בבב' ואל ארצו--כאשר פקדתי אל
 מלך אשור¹⁹ ושבבתי את ישראל אל נוהו ורעה
 הכרמל והבשן ובחר אפרים והגלו עד תשבע נפשו
 מימה ויבשו כי ארץ פסלים היא ובאים יתהלך

39 לכן ישבו ציימ את أيام וישבו בה בנות יענה ולא את צדקהינו באו ונספירה בציון את מעשה יהוה אלהינו עב הברור החצים מלאו השלטים--העיר יהוה את רוח מלכי מדי כי על בבל מזותו להשוויה כי נקמת יהוה דיא נקמת דיכלו ¹² אל חומת בבל שא נס החזיקו המשמר--הקיים שמרדים הכנו הארבים כי גם זם יהוה גם עשה את אשר דבר אל לישבי בבל ¹³ שכתי (שכנת) על מים רבים רבת אוצרת בא קץ אמת בצעך ¹⁴ נשבע יהוה צבאות נפשו כי אם מלאתיך אדם כילך וענו עליך הידך ¹⁵ עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נתה שמיים ¹⁶ לccoli תתו המון מים בשמיים ויעל נשיים מקצתה ארץ ברקים למטר עשה וווצא רוח מאוצרתיו ¹⁷ נבער כל אדם מדעת הביש כל צרכ מפסל כי שקר נסכו ולא רוחם ¹⁸ הבל המה מעשה תעטעים בעת פקדיהם יאבדו ¹⁹ לא אלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא--ושבט נחלתו יהוה צבאות שמנו ²⁰ מפץ אתה לי כלי מלחה ונפצתי בר גויים והשחתי בר ממלכות ²¹ ונפצתי בר סוס ורכבו ונפצתי בר רכב ורכבו ²² ונפצתי בר איש ואשה ונפצתי בר זקן ונער ונפצתי בר בחור ובתולה ²³ ונפצתי בר רעה ועדרו ונפצתי בר אכר וצמדיו ונפצתי בר פחות וסננים ²⁴ ולטמי לבבל ולכל יושבי כשרדים את כל רעתם אשר עשו בציון--לעונייכם נאם יהוה ²⁵ הני אליך הָר המשיחית נאם יהוה המשיחית את כל הארץ גנטית את ידי עלייך גולגולתיך מן הסלעים ונתתיק להר שרפיה ²⁶ ולא יקחו ממךaban לפנה ובן למוסדות כי שמות עולם תהיה נאם יהוה ²⁷ שאו נס בארץ תקעו שופר בינוי קדשו עליה גויים--השמיעו עליה מלכות אררט מני ואשכנו פקדו עליה טפסר העלו סוס כילך סמר ²⁸ קדשו עליה גויים את מלכי מדי את פחותיה ואת כל סנניה ואת כל ארץ ממשלתו

תשב עוד לנצח ולא תשכון עד דור ודור ⁴⁰ כמחפה אליהם אה סדם ואת עמרא ואת שכינה--נאם יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם ⁴¹ חנה עם בא מצפון ונוי נדול ומלאכים רבים יערו מירכתי ארץ ⁴² קשת וכידן יחזיקו אכורי המה ולא ירחמו--קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עלייך בת בבל ⁴³ שמע מלך בבל את שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתה--חיל כiolדה ⁴⁴ הנה כאריה עללה מנאון הירדן אל נהה איתן--כי ארעה ארוזם (אריצם) מעלה ומוי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יועدني ומוי זה רעה אשר יעד לפנוי ⁴⁵ לכן שמעו עצ יהוה אשר יען אל בבל ומחשובתו אשר חשב אל ארץ כשרדים אם לא יסחבים צעררי הצאן אם לא ישים עליהם נוה ⁴⁶ מוקל נתפשה בבל נרעשה הארץ וזעה בנים נשמע

51 כה אמר יהוה הני מעיר על בבל ואל ישבי לב קמי--רוח משחית ² ושלחתי לבבל זרים וזרות ויבקקו את ארצת כי היו עליה מסביב ביום רעה ³ אל ידריך ידריך הדרך קשה ואל יתעל בסרינו ואל תחמלו אל בחריה--החרימו כל צבאה ⁴ ונפלו חללים בארץ כשרדים ומדקרים בחוץותיה ⁵ כי לא אלמן ישראל ויהודיה מלאהו--מייה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקודש ישראל ⁶ נסו מתוך בבל ומלאו איש נפשו--אל תדרמו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה--גמול הוא משלם לה ⁷ כסות זהב בבל ביד יהוה--משכורת כל הארץ מיניה שתו גויים על כן תחללו גויים ⁸ פתאים נפלת בבל ותשבר היללו עליה קחו צרי למכואה--אולי תרפא ⁹ רפאננו את בבל ולא נרפתה--עוזבה ונלך איש לארצו כי גנע אל השמים משפטה ונשא עד שחיקים ¹⁰ הוציא יהוה

29 ותרעש הארץ ותחל כי קמה על בבל מחשבות
וכל חלליה יפלו בהוכה ⁴⁸ ורננו על בבל שמיים
וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא לה השודדים
נאמ יהוה ⁴⁹ נם בבל לנפל חללי ישראל גם לבבל
נפלו חללי כל הארץ ⁵⁰ פלטשים מחרב הלו אל
העמדו זכרו מרחוק את יהוה וירושלם תעלה על
לבבכם ⁵¹ בשנו כי שמענו חרפה כסחה כלמה פנינו
כי באו זרים על מקדשי בית יהוה ⁵² לכון הנה ימים
באים נאם יהוה ופקדתי על פסיליה ובבל ארצها
יאנק חלל ⁵³ כי תעלה בבל השמיים וכי תבצר מרום
עוזה מהתי יבוא שדרדים לה--נאם יהוה ⁵⁴ קול זעה
מכבל ושרבר גדור מאץ כshedim ⁵⁵ כי שרד יהוה את
בל ואבד ממנה קול גדור והמו גליםם כמים רבים
נתן שאון קולם ⁵⁶ כי בא עלייה על בבל שוד ונולדו
גבוריהחתה קשותותם כי אל גמלות יהוה שלם
ישלם ⁵⁷ והשכרתי שירה וחכמיה פחותה וסגניה
ונבורייה ויישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם המלך--
יהוה צבאות שמו ⁵⁸ כה אמר יהוה צבאות חמות
שמה ושרה מאין יושב ³⁸ יחדו ככפרים ישאו
ערו כנורי ארויות ³⁹ בחם אשית את משתיהם
באש יצחו ויינעו עמים בדי ריק ולאמים בדי אש
ויעפו ⁵⁹ הדבר אשר צוה ירמי יהו הנביא את שירה
בן נريا בן מחסיה בלכטו את צדקהו מלך יהודה
עתודים ⁴¹ איך נלכדה שך ותתפש תהלה כל
בל בשנות הרבעית למלךו ושירה שר מנוחה ⁶⁰
ויכתב ירמי יהו את כל הרעה אשר תבוא אל בבל--
אל ספר אחד את כל הדברים האלה הלאה הכתבים אל
בל ⁶¹ ויאמר ירמי יהו אל שירה כבאך בבל--וראית
וקראת את כל הדברים האלה ⁶² ואמרת יהוה אתה
דברת אל המקום הזה להזכירתו לבתוי היהת בו
בבל נפלת ⁴⁵ צאו מתוכה עמי ומלאו איש את נשוא--
מושרין אף יהוה ⁴⁶ ופָן ירך לבבכם ותיראו בשמעה
הנסמעת בארץ ובא בשנה השמעה ואחריו בשנה
השמעה וחמס בארץ ומשל על משל ⁴⁷ לכון הנה
ימים באים ופקדתי על פסילי בבל וכל ארצה תבוש

ולא תקום מפני הרעה אשר אני מביא עליה--ויעפו
עד הנה דברי ירמיהו

52

הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל ואת יתר האמון-
הגלה נבזיראדן רב טבחים ¹⁶ ומדלות הארץ--
השair נבזיראדן רב טבחים לכרכמים וליגבים ¹⁷
ואת עמודי הונחת שאר לבות יהוה ואת המכנות
ואת ים הונחת שאר בבוח יהוה--שברו כשרדים
וישאו את כל נחשתם בבל ¹⁸ ואת הסורה ואת
היעם ואת המזמרות ואת המזוקת ואת הקפות ואת
כל כלי הונחת שאר ישרתו בהם--לקחו ¹⁹ ואת
הספרים ואת המחרות ואת המזוקות ואת הסירות
ואת המנרות ואת הקפות ואת המנקיות אשר זהב
זהב ואשר כסף--לקח רב טבחים ²⁰ העמודים
שניםיים הם אחד והבקר שניים עשר נחשת שאר תחת
המכנות אשר עשה המלך שלמה לבות יהוה--לא
היה משקל לנחשתם כל הכלים האלה ²¹ והעמודים
שמנה עשרה אמה קומה (קומה) העמד האחד וחוט
שתיים עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע עצבעות נבו
22 וכתרת עליון נחשת וקומה הכתרת האחת חמיש
אמות ושבכה ורמנונים על הכתרת סביב הצל נחשת
וכאלת לעמוד השני ורמנונים ²³ ויהיו הרמנונים--
תשעים וששה רוחה כל הרמנונים מאה על השבכה
סביב ²⁴ ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש
ואת צפניה כהן המשנה--וاث שלשת שמרי הספר
25 ומין העיר לקח סריס אחד אשר היה פקיד על
אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראוי פני המלך אשר
נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המנצח את עם
הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר
ויקח אותם נבזיראדן רב טבחים וילך אותם אל ²⁶
מלך בבל רבלטה ²⁷ ויכה אותם מלך בבל וימתם
ברבלטה בארץ ויגל יהודה מעל אדמתו ²⁸ זה
העם אשר הגלה נבוגראצ'ר בשנת שבע--יהודים
שלשת אלפיים ועשרים ושלשה ²⁹ בשנת שמונה

בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו
ואחת עשרה שנה מלך בירושלים שם אמר חמייטל
(חמויטל) בת ירמיהו מלבנה ² ויושר הרע בעני
יהוה ככל אשר עשה יהויקם ³ כי על אף יהוה הייתה
בירושלם ויהודיה עד השליכו אותם מעל פניו וימרד
צדקהו במלך בבל ⁴ ויהיו בשנה החשעת למלך
בחדר העשירי בעשור לחדר בא נבוגראצ'ר
מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחנו עליה
ויבנו עליה דיק סביב ⁵ ותבא העיר למצור עד
עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו ⁶ בחדר הרביעי
בתשעה לחדר ויזוק הרעב בעיר ולא היה לחם
לעם הארץ ⁷ ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה
יברחו ויצאו מהעירليلת דרך שער בין החומות
אשר על גן המלך וכשרדים על העיר סביב וילכו
דרך הערבבה ⁸ וירדפו חיל כשרדים אחריו המלך
וישינו את צדקיהו בערבת ירחו וכל חילו--נפלו
מעליון ⁹ ויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך
בבל רבלטה בארץ חמאת וידבר אותו משפטים ¹⁰
וישחט מלך בבל את בני צדקיהו לעינוי ונם את
כל שריו יהודה שחט ברבלטה ¹¹ ואת עניין צדקיהו
עור ויאסרו בנחשתם ויבאחו מלך בבל בבל
ויתגנו בבית (בית) הפקדת עד יום מותו ¹² ובחדר
ה חמישי בעשור לחדר היא שנת השער עשרה שנה
למלך נבוגראצ'ר מלך בבל--בא נבזיראדן רב
טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם ¹³ ווישרפ' את
בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתיהם ירושלם
כל בית הגודול שרפ' באש ¹⁴ ואת כל חמות ירושלם
סביב נתנו כל חיל כשרדים אשר את רב טבחים ¹⁵
ומדלות העם ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת

עשרה לנכודראצ'ר מירושלם--נפש שמנה מאות
שלשים ושנים ³⁰ בשנת שלש ועשרים לנכודראצ'ר
הנולא נכווראדן רב טבחים יהודים נפש שבע מאות
ארבעים וחמשה כל نفس ארבעה אלפיים ושש מאות
³¹ ויהי בשלשים ושבע שנה לנולות יהויכן מלך
יהודה בשנים עשר חדש בעשרות וחמשה להדרש
נשא אויל מריך מלך בבל בשנה מלכתו את ראש
יהויכין מלך יהודה ויצא אותו מבית הצליה (הכלוא)
³² וידבר אותו טובות ויתן את כסאו ממעל לכסא
מלכים (המלךים) אשר אותו בבל ³³ ו שנה את
בנדי כלאו ואכל לחם לפניו תמיד כל ימי חייו ³⁴
וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאות מלך בבל דבר
יום ביומו--עד יום מותו כל ימי חייו

יהזקאל

1

ובהנשא החיה מעל הארץ ינסאו האופנים ²⁰ על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו-sama הרוח ללכת והאופנים ינסאו לעמם כי רוח החיה באופנים ²¹ בלחם ילו ובעמדם יעדדו ובנהשם מעל הארץ ²² ינסאו האופנים לעמם--כי רוח החיה באופנים ²² ורמות על ראשיה רקייע כעין הקרח הנורא-- נטו על ראשיהם מלמעלה ²³ ותחת הרקייע כנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאיש שתים מכסות לתנה ולאיש שתים מכסות לתנה את גויתיהם ²⁴ ואשמע את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שדי בלחם-- קול המלה כקול מהנה בעמדם תרפינה כנפיהן ²⁵ ויהי קול--מעל לרקייע אשר על רأسם בעמדם תרפינה כנפיהן ²⁶ וממעל לרקייע אשר על רأسם כمرאה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כمرאה אדם עליו מלמעלה ²⁷ וארא כעין החמל כمرאה אש בית לה סביב ממראה מתנייו ולמעלה וממראה מתנייו ולמטה ראיתי כمرאה אש וננה לו סביב ²⁸ כمرאה הקשת אשר היה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב--הוא מראה דמות כבוד יהוה וארא ואפל על פני ואשמע קול מדבר

2 ויאמר אליו בן אדם עמד על רגליך ואדרב אתך ² ותבא بي רוח כאשר דבר אליו ותעמדני על רגליך ואשמע את מדבר אליו ³ ויאמר אליו בן אדם שלח אני אותך אל בני ישראל--אל גנים המורדים אשר מרדו بي המה ואבותם פשעו بي עד עצם היום הזה ⁴ והבאים קשי פנים וחוקי לב--אני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ⁵ והמה אם ישמעו ואם יחרלו כי בית מרוי המה--וידעו כי נביא היה בתוכם ⁶ ואתה בן אדם אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלונים אותך ⁷ ואל עקרבים אלה להם ויראה להם וכחות מלאת עיניהם סביב-- אתה יוושם מדבריהם אל תירא ומפנים אל תחת ארבעתן ⁹ ובבלכת החיים ילכו האופנים אצלם

1 ויהי בשלשים שנה ברבי עי בחמשה לחדר ואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו השמיים ואראה מראות אליהם ² בחמשה לחדר--היא השנה החמשית לנגולות המלך יוכין ³ היה היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בזוי הכהן בארץ כשדים--על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה ⁴ וארא והנה רוח סערה באמן הצפון ענן גדול האש מתלקחת וננה לו סיבב ומתחוכה--כעין החשמל מתוך האש ⁵ ומתחוכה--דמות ארבע חיות זהה מראיתן--דמות אדם להנה ⁶ וארבעה פנים לאחת וארבעה כנפים לאחת להם ⁷ ורגליהם רגלי ישרה וכף רגליהם ככף רגלי עגל וניצים כעין נשחת קלל ⁸ וידיו (וידי) אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארכבעם ⁹ חברת אשה אל אחותה כנפיהם לא יסבו בלבתן איש אל עבר פניו ילכו ¹⁰ ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארכבעם ופני שור מהشمאל לארכבעתן ופני נשר לארכבעתן ¹¹ ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתים חברות איש ושתיים מכסות את גויתיהנה ¹² ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלבתן ¹³ ודמות החיות מרائهم כנהלי אש בערות כמראה הלפדים--היא מתחלכת בין החיים וננה לאש ומן האש יוצא ברק ¹⁴ והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק ¹⁵ וארא החיים ותנה אופן אחד בארץ אצל החיים לארבעת פניו ¹⁶ מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחד לארכבעתן ומראים ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן ¹⁷ על ארבעת רביעיתן בלבכם ילכו לא יסבו בלבתן ¹⁸ וגביהן-- וכבה להם ויראה להם וכחות מלאת עיניהם סביב-- לארכבעתן ¹⁹ ובבלכת החיים ילכו האופנים אצלם

בֵּית מֹרִי הַמָּה ⁷ וְדֹבְרָת אֶת דָּבְרֵי אֲלֵיכֶם אֵם יִשְׁמֻעוּ וְאַם יִחְדְּלוּ כִּי מֹרִי הַמָּה ⁸ וְאַתָּה בֶן אָדָם שְׁמַעַת אֵת אֲשֶׁר אָנָי מִדְבָּר אַלְיךָ - אֶל תְּהִי מֹרִי כְּבֵית הַמָּרוֹפָץ פַּךְ - וְאֶכְלָת אֲשֶׁר אַנְיָ נָתַן אֲלֵיכֶךָ ⁹ וְאַתָּה וְהַנֶּה יַד שְׁלוֹחָתֶךָ אֶל וְהַנֶּה בַּו מְגֻלָּת סְפִירָה ¹⁰ וְיִפְרַשׁ אַוֹתָה לְפָנֶיךָ וְהַנֶּה כְּתוּבָה פְנִים וְאַחֲרֵךְ וְכַתּוֹב אֲלֵיכָה קְנִים וְהַנֶּה וְהִי

3 וַיֹּאמֶר אַלְיךָ - בֶן אָדָם אֲתָא אֲשֶׁר תִּמְצֵא אֲכָול אֲכָול אֶת הַמְגֻלָּת הַזֹּאת וְלֹךְ דָּבָר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל ² וְאֶפְתַּח אֶת פִּי וַיַּאֲכִילִי אֶת הַמְגֻלָּת הַזֹּאת ³ וַיֹּאמֶר אַלְיךָ בֶן אָדָם בַּטְּנַךְ תִּאֲכַל וּמַעַךְ תִּמְלָא אֶת הַמְגֻלָּת הַזֹּאת אֲשֶׁר אַנְיָ נָתַן אֲלֵיךָ וְאֲכָלָה וְתַהַי בְּפִי כְּדַבֵּשׁ לְמֹתוֹק ⁴ וַיֹּאמֶר אַלְיךָ בֶן אָדָם לְךָ בְּאֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְדֹבְרָת בְּדָבְרֵי אֲלֵיכֶם ⁵ כִּי לֹא אֶל עַם עֲמָקִי שְׁפהׁ וּכְבָדֵי לְשׁוֹן - אַתָּה שְׁלוֹחָ אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל ⁶ לֹא אֶל עַמִּים רַבִּים עֲמָקִי שְׁפהׁ וּכְבָדֵי לְשׁוֹן אֲשֶׁר לֹא תִשְׁמַע דְּבָרֵיהֶם אֲם לֹא לְיִהְיֶה שְׁלָחָתְךָ הַמָּה יִשְׁמַע אַלְיךָ ⁷ וּבֵית יִשְׂרָאֵל לֹא יָאָבוּ לְשָׁמַע אַלְיךָ - כִּי אַינְם אַבִּים לְשָׁמַע אַלְיךָ כִּי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל חֹזֶק מִצְחָה וּקְשִׁי לְבָבָה ⁸ הַנֶּה נָתַתִּי אֶת פְּנֵיךְ חֹזֶקְים לְעַמְתָּה פְנִיהם הַמָּה ⁹ וְתַהַי מִצְחָק לְעַמְתָּה מִצְחָמָם ¹⁰ כַּשְׁמֹר חֹזֶק מִצְרָיָם נָתַתִּי מִצְחָק לְאֶתְרָא אֶתְרָא וְלֹא תַחַת מִפְנִיהם כִּי בֵּית מֹרִי הַמָּה ¹¹ וַיֹּאמֶר אַלְיךָ בֶן אָדָם - אֶת כָּל דָּבְרֵי אֲשֶׁר אֶדְבָּר אַלְיךָ קָח בְּלִבְכֶּךָ וּבְאוֹנִיךְ שָׁמַע וְלֹךְ בָּא אֶל הַגּוֹלָה אֶל בְּנֵי עַמְקָד וְדֹבְרָת אֲלֵיכֶם וְאֶמְרָת אֲלֵיכֶם כִּי כָל אֲלֵיכֶם אֶמְרָת אֲדָנִי יְהוָה אֲם יִשְׁמַעוּ וְאַם יִחְדְּלוּ ¹² וְתַהַשְׁאֵנִי רוח - וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קָול רָעֵש נְדוּל בְּרוֹק כְּבָוד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ ¹³ וּקְול כְּנָפִי הַחַיוֹת מִשְׁקָוֹת עַלְיהָ מִחְנוֹת וְשִׁים עַלְיהָ כְּרִים סְבִיב ¹⁴ וְאַתָּה קָח נְדוּל ¹⁵ וְרוֹח נְשָׁאָתָנוּ וְתַקְהַנִּי וְלֹךְ מִרְבָּה בְּחִמְתָּה רוחִי עַד יְהוָה עַל חֹזֶק ¹⁶ וְאֶכְבֹּא אֶל הַגּוֹלָה תַּל אָבִיב הָעִיר וְהַכִּנְתָּה אֶת פְּנֵיךְ אֲלֵיכָה וְהַיְתָה בְּמִצְרָה וְצְרָתָה

בֵּית מֹרִי הַמָּה

4 וְאַתָּה בֶן אָדָם קָח לְךָ לְבָנָה וְנָתַתָּה אַתָּה לְפָנֵיךְ וְחוּקֹת עַלְיהָ עִיר אֶת יְרוּשָׁלָם ² וְנָתַתָּה עַלְיהָ מַצְרָה וּבְנִוִּית עַלְיהָ דִּיק וְשִׁפְכָת עַלְיהָ סָלָלה וְנָתַתָּה עַלְיהָ מִתְּהִוָּה מִמְּקוֹמוֹ ³ וּקְול כְּנָפִי הַחַיוֹת מִשְׁקָוֹת אֲשֶׁר אַל אֲחֹתָה וּקְול האָפְנִים לְעַמְתָּה וּקְול רָעֵש עַלְיהָ מִחְנוֹת וְשִׁים עַלְיהָ כְּרִים סְבִיב ⁴ וְאַתָּה קָח נְדוּל ⁵ וְרוֹח נְשָׁאָתָנוּ וְתַקְהַנִּי וְלֹךְ מִרְבָּה בְּחִמְתָּה רוחִי עַד יְהוָה עַל חֹזֶק ⁶ וְאֶכְבֹּא אֶל הַגּוֹלָה תַּל אָבִיב

עליה--אות היא לבית ישראל⁴ ואותה שככ על צדך השמאלי ושות את עון בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשככ עליו תsha את עונם ⁵ ואני נתתי לך את שני עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים ימים ונשאת עון בית ישראל ⁶ וככלית את אלה ושכבת כל צדך הימני (המנני) שנית ונשאת את עון בית יהודה--ארבעים יום יום לשנה נתתי לך ⁷ ואל מצור ירושלם תכין פניך וורעך חשופה ונבאת עליה ⁸ והנה נתתי לך עבותים ולא תהפך מצדך אל צדך עד כלותך ימי מצורך ⁹ ואותה קח לך חטין ושערדים ופול וערדים ורchan וכסמים נתתת אותם בכל אחד ועשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר אתה שוכב על צדך שלש מאות ותשעים יום-- אשר אתה שוכב על צדך שלש מאות ותשעים יום--

תאכלנו ¹⁰ ומאכלך אשר תאכלנו--במשקל עשרים שקל ליום מעת עד עת תאכלנו טמים במשורה תשחה ששית ההין מעת עד עת תשחה ¹¹ וענטה שערים תאכלנה והיה בנגלי צאת האדם--תעננה לענייהם ¹² ויאמר יהוה כה יאכלו בני ישראל את ובכלה אמרם טמא בנים אשר אדריהם שם ¹⁴ ויאמר אלה אדרי יהוה הנה נשפי לא מטמא ונבליה וטרפה לא אכלתו מנורוי وعد עתה ולא בא בפיبشر פגול ¹⁵ ויאמר אליו--ראה נתתי לך את צפיעי (צפיע) הבקר תחת גגלי האדם ועשית את לחמק עליהם ¹⁶ ויאמר אליו בן אדם הנני שבר מטה להם בירושלם ואכלו לחם במשקל ובדרagna ומים במשורה ובשממון ישטו ¹⁷ למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחות ונמקו בעונם

5 ואתה בן אדם קח לך חרב חרדה תער הגלבים תקחנה לך והעברת על ראשך ועל זנק ולקחת לך מאוני משקל וחלקתם ² שלשיות באור תבעיר בתוך העיר למלאת ימי המצור ולקחת את השלשה

אשר סביבותיך בעשורי בך שפטים באף ובחמה ובתחחות חממה--אני יהוה דברתיך ¹⁸ בשלוחו את חצי הרעב הרעים בהם אשר היו למשחות אשר אשלחה אותם לשחחים--ורעב אסף עליכם ושבורתו לכם מטה لكم ¹⁹ ושולחותי עליכם רעב וחיה רעה וshallך

ורבר ודם יعبر בך וחרב אביה עלייך אני יהוה
דברתי

7 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² וואת בן אדם כה אמר אדני יהוה לאדרמת ישראל--קץ בא הקץ על ארבעה (ארבע) כנפות הארץ ³ עתה הקץ עלייך וshalloti אף בך שפטיך כדרכיך ונתתי לך את כל תועבותיך ⁴ ולא תהוס עני עלייך ולא אהמול כי דרכיך עלייך אתנו ותועבותיך בתוךך תהיין וידעתם כי אני יהוה ⁵ כה אמר אדני יהוה רעה אחת רעה הנה באה ⁶ קץ בא בא הקץ הקץ אליך הנה באה באה הצפירה אליך יושב הארץ בא העת קרוב ⁷ ונתי עלייך את כל תועבותיך ⁹ ולא תהוס עני ולא אהמול כדרכיך עלייך אתנו ותועבותיך בתוךך תהיין וידעתם כי אני יהוה מכה ¹⁰ הנה היום הנה באה צאה הצפירה--צץ המטה פרחה הזדונן ¹¹ החמסם קם למטה רשות לא מהם ולא מהמונם ולא מהמהם-- ולאנה בהם ¹² בא העת הנגע היום--הקונה אל ישmach והמכר אל יתאבל כי חרון אל כל המונה ¹³ כי המכਰ אל המככר לא ישוב ועוד בחים חיותם כי חזון אל כל המונה לא ישוב ואיש בענו חיתו לא יתחזקו ¹⁴ תקעו בתקוע והכין הכל ואין הילך למלחמה כי חרוני אל כל המונה ¹⁵ החרב בחוץ והרבך והרעב מבוית אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו ¹⁶ ויפולטו פליטיהם והיו אל ההרים כיוני הגאות כלם המות--איש בענו ¹⁷ כל היהודים תרפינה וככל ברכים תלכנה מים ¹⁸ וחגנו רקשים וכסתה אוthem פלצות ואל כל פנים בושה ובכל ראשיהם קרחה ¹⁹ כספם בחוצות ישיליכו וזהבם לנדה יהיה--כספם זהבם לא יוכל להציגם ביום עברת יהוה נפשם לא ישבעו ומיעיהם לא ימלאו כי מכשול עונם היה ²⁰ וצבי עדיו לנאון שמהו וצלמי

6 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם שם פניך אל הרוי ישראל והנבה אליהם ³ ואמרת--הרוי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולנאות (ולגניות) הנהני אני מביא עלייכם חרב ואבדות במותיכם ⁴ ונשמו מזבחותיכם ונשברו חמניכם והפלתי הלויכם לפני גולוכיכם ⁵ ונתתי את פנרי בני ישראל לפני גולוכיהם וזרתי את עצמותיכם סביבות מזבחותיכם ⁶ בכל מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות תישמנה-- למען יחרבו ויאשמו מזבחותיכם ונשברו ונשבתו גולוכיכם וננדעו חמניכם ונמחו מעשיכם ⁷ ונפל חלל בתוכיכם וידעתם כי אני יהוה ⁸ והוורתה בהיותם לכם פלייטי חרב--בגויים בהזירותיכם בארץות ⁹ זכרו פלייטיכם אותו בגוי אשר נשבו שם אשר נשברתו את לבם הזונה אשר סדר מעלי ואת עיניהם הזונות אחריו גולוכיהם ונקטו בפניהם אל הרעות אשר עשו לכל תועבתיהם ¹⁰ וידעו כי אני יהוה לא אל חנם דברתוי לעשות להם הרעה זאת ¹¹ כה אמר אדני יהוה הכה בכף וركע ברגליך ואמר אח אל כל תועבות רעות בית ישראל אשר בחרב ברעב ובדבר--יפלו ¹² הרחוק בדבר ימות וכליתי חמתי יפול והנשר והנזר ברעב ימות וכליתי חמתי בס ¹³ וידעתם כי אני יהוה בהיות חלליהם בתוך גולוכיהם סביבות מזבחותיהם אל כל גבעה רמה בכל ראשיהם ותחת כל עץ רענן ותחת כל אלה עבתה מקום אשר נתנו שם ריח ניחח לכל גולוכיהם ¹⁴ ונתתי את ידי עליהם ונתתי את הארץ שמנה ומשמה מדבר דבלתה בכל מושבותיהם וידעו כי אני יהוה

וְאֶבְיוֹן וְאֶרְאָה וְהַנֶּה כֵּל הַבְּנִיָּת רְמֵשׁ וּבְחִמָּה שֶׁקְזַׁע
וְכֵל גְּלִילִי בֵּית יִשְׂרָאֵל-מְחֻקָּה עַל הַקִּיר סְבִיב סְבִיב
וְוְשְׁבָעִים אִישׁ מָזְקוּנִי בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיֹּאֲנוּנִיו בְּן שְׁפֵן
עַמְּדָה בְּתוֹכָם עַמְּדִים לְפָנֵיכֶם וְאִישׁ מְקֻטְרוֹת בַּיּוֹד
וְעַתְּרֵנִן הַקְּטָרָת עַלְלה¹² וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הָרָאִית בְּנֵינוּ
אָדָם אֲשֶׁר זָקַנִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל עַשְׂים בְּחַשֵּׁךְ אִישׁ בְּחַדְרֵי
מִשְׁכִּיתָו כִּי אִמְرִים אֵין יְהוָה רָאָה אֶתְנוּ-עֹזֵב יְהוָה
אֶת הָאָרֶץ¹³ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים עוֹד תִּשְׁבֹּה תְּרָאֵה תּוּבּוֹת
נְדָלוֹת אֲשֶׁר הָמָה עָשָׂים¹⁴ וַיֹּובְאֵת אֱלֹהִים פֶּתַח שַׁעַר
בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר אֶל הַצְּפֹנָה וְהַנֶּה שֵׁם הַנְּשִׁׁים יִשְׁבּוּ
מִבְּכוֹת אֶת הַתְּמוֹז¹⁵ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הָרָאִית בְּנֵינוּ אָדָם עוֹד
תִּשְׁבֹּה תְּרָאֵה תּוּבּוֹת נְדָלוֹת מְאַלָּה¹⁶ וַיֹּובְאֵת אֱלֹהִים
חַצְרָה בֵּית יְהוָה הַפְּנִימִית וְהַנֶּה פֶּתַח הַיכָּל יְהוָה בֵּין
הָאָוָלִים וּבֵין הַמּוֹזֵבָח כְּעֶשֶׂרִים וּחִמְשָׁה אִישׁ אֶחָרִיהם
אֶל הַיכָּל יְהוָה וּפְנֵיהם קְרָמָה וְהָמָה מִשְׁתְּחוּתָם
קְרָמָה לְשַׁמֵּשׁ¹⁷ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הָרָאִית בְּנֵינוּ אֶת-הַנֶּגֶל
לְבֵית יְהוָה מְעָשֹׂת אֲתָה הַתּוּבּוֹת אֲשֶׁר עָשָׂוְתָּה כִּי
מָלְאוֹ אֶת הָאָרֶץ חַמֵּס וַיָּשִׁבוּ לְחַכְּעִיסִּני וְהַנֶּם שְׁלָחוּם
אֶת הַזּוּמְרָה אֶל אֶפְם¹⁸ וְגַם אַנְּיָה עָשָׂה בְּחִמָּה לְאָ
תְּחֹסֵן עַנְיִן וְלֹא אַחֲמֵל וּקְרָאוּ בָּאָזְנוֹ קוֹל גָּדוֹל וְלֹא
אַשְׁמַע אֹתָם

9 וַיֹּקְרָא בָּאָזְנוֹ קוֹל גָּדוֹל לְאִמְרָכְבוֹ פְּקָרוֹת
הָעִיר וְאִישׁ כָּלִי מִשְׁתָּחֹתוֹ בַּיּוֹד² וְהַנֶּה שְׁהָאָנָשִׁים
בָּאִים מַדְרֵךְ שַׁעַר הַעֲלִיוֹן אֲשֶׁר מִפְנֵה צְפֹנָה וְאִישׁ
כָּלִי מִפְצֹזָה בַּיּוֹד וְאִישׁ אֶחָד בְּתוֹכָם לְבָשׁ בְּדִים וּקְסָת
הַסְּפִיר בְּמַתְנֵיו יַבָּא וַיַּעֲמֹד אֶצְלָ מָזְבֵּחַ הַנְּחַשֵּׁת³
וּכְבוֹד אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל נִעַלְהָ מֵעַל הַכְּרוּב אֲשֶׁר הִיא
עַלְיוֹן אֶל מִפְתַּח הַבִּתָּה וַיֹּקְרָא אֶל הַיּוֹשֵׁב הַכְּדִים
אֲשֶׁר קִשְׁתַּה הַסְּפִיר בְּמַתְנֵיו⁴ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶלְוֹן עַבְרֵ
בְּתוֹךְ הָעִיר בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלָם וְהַתִּוְתַּחַת תּוּ עַל מִצְחֹות
הָאָנָשִׁים הַנְּאָחִים וְהַנְּאָקִים עַל כָּל הַתּוּבּוֹת הַנְּעָשָׂות
וְרָאֵה אֲתָה הַתּוּבּוֹת הַרְעוֹת אֲשֶׁר הַמְּעָשִׂים פָּה¹⁰

תוּבּוֹת שְׁקוֹצִים עָשׂוּ בָוּ כֵן נָתְתִּיו לָהֶם לְנֶדֶה
וְנָתְתִּיו בַּיּוֹד הַזּוּרִים לְבָזָז וְלַרְשָׁעִי הָאָרֶץ לְשַׁלֵּל
וְחַלְלוֹת (וְחַלְלוֹהוּ) ²² וְהַסְּבָוטִי פְנֵי מַהְם וְחַלְלוֹ
אֶת צְפֹנוֹ וּבָאוּ בָהּ פְּרִיצִים וְתַלְלוֹת ²³ עֲשָׂה חַרְטָוק
כִּי הָאָרֶץ מְלָאת מִשְׁפָט דְּמִים וְהָעִיר מְלָאת חַמֵּס ²⁴
וְהַבָּאָתוּ רְעֵי גְּנוּים וַיַּרְשְׂוּ אֶת בָּתָיהם וְהַשְּׁבִתִּי נָאָן
עִזּוֹם וְנָחַלְוּ מִקְדְּשִׁים ²⁵ קְפָדָה בָא וּבְקָשׁוּ שְׁלוֹם
וּבְקָשׁוּ חַזְוֹן מִנְבָּא-וּתְוֹרָה הַאֲבָרָד מִכְהָן וְעַצְמָה מָזְקִינִים
²⁷ הַמֶּלֶךְ יְהָבֵל וְנָשִׁיא לְבָשׂ שְׁמָמָה וְיְדִיעָם הָעָם הָאָרֶץ
תְּבָהָלָה מַדְרָכָם עָשָׂה אַתֶּם וּבְמִשְׁפְּטֵיכֶם אֲשָׁפְטָם
וַיַּדְעָו כִּי אַנְּיָה יְהוָה

8 וַיְהִי בַּשְׁנִית הַשְׁשִׁית בְּשַׁשִּׁי בְּחִמְשָׁה לְחַדְשָׁ אֲנִי
יֹשֵׁב בְּבִיטִי וּזְקִנִּי יְהוָה יֹשְׁבִים לִפְנֵי וְתַפְלֵל עַל
שֵׁם יְהָדָה יְהוָה ² וְאֶרְאָה וְהַנֶּה דְמֹות כְּמַרְאָה
אַש-מִמְרָאָה מַתְנֵיו וְלִמְתֵּה אַשׁ וּמַמְתֵּנוּ וְלִמְעַלְהָ
כְּמַרְאָה זָהָר כְּעַזְנֵה הַחַשְׁמָלָה ³ וְיִשְׁלַח תְּבִנִּית יְדָה
וַיַּקְהִנִּי בְּצִיצַת רָאשֵׁי וְתַשְׁאָתִי רָוח בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין
הַשְׁמִים וְתַבָּא אֶתְיוֹ יְרוּשָׁלָם בְּמִרְאֹת אֱלֹהִים אֶל
פֶּתַח הַפְּנִימִית הַפְּנִיה צְפֹנָה אֲשֶׁר שֵׁם מוֹשֵׁב
סְמֵל הַקְנָה הַמְקָנָה ⁴ וְהַנֶּה שֵׁם-כְּבוֹד אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל

כְּמַרְאָה אֲשֶׁר רָאָתִי בְּבַקְעָה ⁵ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים-בָּן אָדָם
שָׁא נָא עַיְינֵךְ דָּרָךְ צְפֹנָה וְאַשְׁא עַנְיִן דָּרָךְ צְפֹנָה
וְהַנֶּה מַצְפֵּן לְשַׁעַר הַמִּזְבֵּחַ סְמֵל הַקְנָה הַזָּה בְּבָאָה
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים-בָּן אָדָם הָרָא אַתָּה מִהְם (מֵה הַמִּזְבֵּחַ)
עַשְׂים תּוּבּוֹת גְּדוֹלָה אֲשֶׁר בֵּית יִשְׂרָאֵל עַשְׂים פָּה
לְרַחֲקָה מַעַל מִקְדְּשִׁי וְעוֹד תִּשְׁבֹּה תְּרָאֵה תּוּבּוֹת
גְּדוֹלָה זָוְבָא אֶתְיוֹ פֶּתַח הַחַצְרָה וְאֶרְאָה וְהַנֶּה
אֶחָד בְּקִיר ⁸ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים-בָּן אָדָם חַתְּרֵנָא בְּקִיר
וְאֶחָתֵר בְּקִיר וְהַנֶּה פֶּתַח ⁹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים-בָּא
וְרָאֵה אֲתָה הַתּוּבּוֹת הַרְעוֹת אֲשֶׁר הַמְּעָשִׂים פָּה ¹⁰

בתוכה ५ וללאה אמר באוני עברו בעיר אחריו
והכו על (אל) תהס עיניכם (עינכם) ואל תחמלו ६
זקן בחור ובתולה וטף ונשים תחרנו למשחת ועל
כל איש אשר עליו והטו אל גשו וממקדי תחולו
ויחלו באגשים הזוקנים אשר לפני הבית ७ ויאמר
אליהם טמאו את הבית ומלאו את החדרות חללים-
צאו ויצאו והכו בעיר ८ ויהי כהחותם ונשאר אני
ואפללה על פני ואזעך ואמיר אהה אדני יהוה המשיחית
אתה את כל שארית ישראל בשפקך את חמתק על
ירושלם ९ ויאמר אליו עון בית ישראל ויהודה גדול
במאד מאד ותملא הארץ דמים והעיר מלאה מטה
כי אמרו עזב יהוה את הארץ ואין יהוה ראה १०
ונם אני--לא תחוס עני ולא אחמל דרךם בראשם
נתתי בז והנה האיש לבש הבדים אשר הקסת במנתו
משיב דבר לאמר עשי כי כאשר (כל אשר) צויתנו

10 ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש
הכרבים כאבן ספир כמנרא דמות כסא--נרא
עליהם २ ויאמר אל האיש לבש הבדים ויאמר בא
אל בינוי לגלל אל תחת לכروب ומלא חפניך נחל
аш מבינות לכרבים זורק על העיר ויבא לעני ३
והכרבים עמדים מימין לבית--בבאו האיש והען
מלא את החצר הפנימית ४ וירם כבוד יהוה מעל
הכרוב על מפתחן הבית וימלא הבית את הען והחצר
מלאה את גגה כבוד יהוה זוקל כנפי הכרובים--
נשמע עד החצר החיצונה כקהל אל שדי בדברו ६
ויהי בצוותו את האיש לבש הבדים לאמר קח אש
מבנה לגלל מבנות לכרבים ויבא ויעמד אצל
הוופן ७ וישלח הכרוב את ידו מבנות לכרבים
אל האש אשר בינוי הכרבים וישא ויתן אל חפני
לבש הבדים ויקח ויצא ८ וירא לכרבים--תבנית יד
אדם תחת כנפיים ९ ואראה והנה ארבעה אופנים

איש אל עבר פניו יילכו

11 ותשא את רוח ותבא את אל שער בית יהוה
הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים
וחמשה איש ואראה בתוכם את יאנינה בן עוז ואת
פלטיהו בן בניהו-שרי העם २ ויאמר אליו בן אדם--
אללה האנשים החשבים און והודיעצים עצת רע בעיר
זהות ३ האמריים לא בקרוב בנות בתים היא הסיר

ואנחנו הבשר ⁴ לכן הנבא עליהם הנבא בן אדם ⁵ ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אליו אמר מה אמר יהוה כן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתה ⁶ חרביהם חללים בעיר חזאת ומלאתם הוצאה חלל ⁷ לכן מה אמר אדני יהוה חללים אשר שמותם בתוכה המה הבשר והוא הסיר ואתם הוציא מותכה ⁸ חרב יראתך וחרב אביה עליהם נאם אדני יהוה ⁹ והוציאתי אתכם מותכה ונתתי אתכם ביד זרים ועשוייכם בכם שפטים ¹⁰ בחרב תפלו על גבול ישראל אשפט אתכם וידעתם כי אני יהוה ¹¹ היא לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל גבול ישראל אשפט אתכם ¹² וידעתם כי אני יהוה אשר בחקי לא הלכתם ומשפט לא עשיתם וכמשפט הגויים אשר סביבותיכם שעיתם ¹³ וכי הונאיו פלטיהם בן בניה מה ואפל על פניו ואזעך קול נדול ואמר אתה אדני יהוה - כליה אתה עשה את שארית ישראל ¹⁴ ויהי דבר יהוה אליו לאמר ¹⁵ בן אדם אחיך אנשי גאלך וכל בית ישראל כליה אשר אמרו להם ישבו ירושלם רחוק מעלה יהוה - לנו הארץ נתנה הארץ לモרשה ¹⁶ לכן אמר מה אמר אדני יהוה כי הרקחים בניים וכי הפיצותם בארץות ואהי להם למקדש מעט בארץות אשר באו שם ¹⁷ לכן אמר מה אמר אדני יהוה ובצתי אתכם מן העמים ואספתי אתכם מן הארץ אשר נפצחות בהם ונתתי לכם את אדמת ישראל ¹⁸ ובאו שמה והסירו את כל שקווצה ואת כל תועבותיה - ממנה ¹⁹ ונתתי להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי לב האבן מבשרם ונתתי להם לבبشر ²⁰ למען בחקתי ילבו ואת משפט ישמרו ושעו אתם והיו לי לעם - ואני אהיה להם לאלהים ²¹ ואל לב שקווצים ותוועותיהם לבם הילך - דרכם

בראשם נתתי נאם אדני יהוה ²² ויישאו הכרובים את כנפיים והאופנים לעמתם וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה ²³ ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר ויעמד על הדר אשר מקדם לעיד ²⁴ ורוח נשאני ותבאני כshedima אל הנוליה במראה ברוח אלהים ויעל מעלי המראה אשר ראוי ²⁵ ואדבר אל הנוליה את כל דבריו יהוה אשר הראני **12** ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב אשר עיניים להם לראות ולא ראו אזינים להם לשמע ולא שמעו - כי בית מריה הם ³ אתה בן אדם עשה לך כל גוליה גוליה יומם לעיניים גולית ממוקמך אל מקום אחר לעיניים - אולי יראו כי בית מריה המה ⁴ והוצאתה כליך כל גוליה גוליה יומם - לעיניים ואתה יצא בערב לעיניים כמושאי גוליה ⁵ לעיניים חתר לך בקירות והוצאה בו ⁶ לעיניים על כתף תשא בעלתה הוציאה - פניך חכסה ולא תראה את הארץ כי מופת נתיך לבית יהוד ⁷ וואהשכן כאשר צויתך כל הוצאתו ככל גוליה יומם ובערב חתרתי לי בקירות ביד בעלתה הוצאתו על כתף נשאותו לעיניים ⁸ ויהי דבר יהוה אליו בבקיר לאמר ⁹ בן אדם הלא אמרו לך בית ישראל בית המרי מה אתה עשה ¹⁰ אמר אליהם מה אמר אדני יהוה הנשיא המשיא הזה בירושלם וכל בית ישראל אשר המה בחוכם ¹¹ אמר אני מופתכם כאשר עשתי כן יעשה להם - בגוליה בשבי ילבו ¹² והנשיא אשר בתוכם אל כתף ישא בעלתה ויצא - בקירות חתרו להוציאה בו פניו יכסה - יען אשר לא יראה לעין הוא את הארץ ¹³ ופרשטי את דשתי עליו ונתפש במצורתי והבאתי אותו בבליה ארץ כבדים ואותה לא יראה שם ימות ¹⁴ וכל אשר סביבתו עורה וכל אנפיו אורה לכל רוח וחרב אריק אחריהם ¹⁵ וידעו כי אני

יהוה בהפיצו אותם בנויים וזריתו אותם בארכיות ¹⁶
 והותרתי מיהם אנשי מספר מהרב מערב ומדבר --
 למען יספרו את כל חועבותיהם בנויים אשר באו שם
 וידעו כי אני יהוה ¹⁷ וזה דבר יהוה אליו לאמור ¹⁸
 בן אדם לחם ברעש הacula ומימיך ברנוה ובדאגה
 תשחה ¹⁹ ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה
 לוшибו ירושלים אל ארמת ישראל לחם בדאגה
 יאכלו ומימיהם בשמיון ישטו -- למען שם ארצתה
 מלאה מהמס כל היישבים בה ²⁰ והערים הנושבות
 תחרבנה והארץ שמה תהיה וידעתם כי אני יהוה
 ויהי דבר יהוה אליו לאמור ²¹ בן אדם מה המשל
 הזה לכם על ארמת ישראל לאמר יארכו הימים
 ואבד כל חזון ²² لكن אמר אלהם כה אמר אדני
 יהוה השבתי את המשל הזה ולא ימשלו אותו עוד
 בישראל כי אם דבר אלהם קרבו הימים ודבר כל
 חזון ²³ כי לא יהיה עוד כל חזון שהוא -- ומקסם חלק
 בתוך בית ישראל ²⁴ כי אני יהוה אמר דבר את אשר
 אמר דבר ויעשה -- לא תמשך עוד כי בימים בית
 המרי אמר דבר ועשה נאם אדני יהוה ²⁵ וזה
 דבר יהוה אליו לאמור ²⁶ בן הנה בית ישראל
 אל נביי ישראל הנבאים אל ירושלים והחווים לה חזון
 שלם ואני שלם נאם אדני יהוה ²⁷ ואתה בן אדם
 שים פניך אל בנות עמק המתנבות מלבהן והנבא
 עליהם ²⁸ ואמרת כה אמר אדני יהוה هو למתרפות
 כסחות על כל אצילי ידי ושות המפסחות על
 ראש כל קומה -- לצדך נפשות הנפשות תצדקה
 לעמי ונפשות לבנה תחינה ²⁹ ותחללה אני אל
 עמי בשעל שעריהם ובפתחותיהם לחם להמית נפשות
 אשר לא תמותנה ולהיות נפשות אשר לא תחינה
 בכובכם -- לעמי שמעי כוב ³⁰ لكن כה אמר אדני
 יהוה הנהן אל כסחותיכנה אשר אתה מצדדות שם
 את הנפשות לפראחות וקרעתי אתם מעל זרועותיכם
 ושלחת את הנפשות אשר אתם מצדדות את נפשים

13 ויהי דבר יהוה אליו לאמור ² בן הנבאים
 אל נביי ישראל הנבאים ואמרת לנביי מלכם
 שמעו דבר יהוה ³ כה אמר אדני יהוה هو על
 הנבאים הנקבים אשר הילכים אחר רוחם ולבלתי
 ראו ⁴ כשללים בחרכות -- נבייך ישראל היו ⁵ לא
 עלייהם בפרצאות ותנדרו נדר על בית ישראל לעמוד
 במלחמה ביום יהוה ⁶ חז שוא וכוב -- האמרדים

לפרחת ²¹ וקרעת את מספחתיכם והצלת את עמי מידךן ולא יהו עוד בידךן למצוודה וידעתן כי אני יהוה ²² יען הכוות לב' צדיק שקר ואני לא הכהתיו ולחזק ידי רושע לבליך שוב מדרךך הרע להחיות ²³ לכן שוא לא תחזינה וקסם לא תקסמנה עוד והצלת את עמי מידךן וידעתן כי אני יהוה

14 ויבוא אליו אנשים מוקני ישראל וישבו לפני ויהי דבר יהוה אליו לאמר ³ בן האנשים האלה העלו גוליהם על לכם וממושל עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם ⁴ לכן דבר אותם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה איש מבית ישראל אשר יעלה את גוליוו אל לבו וממושל עונו ישים נכון פניו ובא אל הנביא אני יהוה ננעתי לו בה (בא) --ברב גוליוו ⁵ למען תפש את בית ישראל בכלם אשר נזרו מעלי גוליהם כלם ⁶ לכן אמר כי איש מבית ישראל כה אמר אדני יהוה שובו והשיבו אל בית ישראל כי אמר אדני יהוה שובו פויים ⁷ מעלה גוליכם ומעל כל חועבתיכם השיבו פויים ונזר מהחריו ויעל גולויו אל לבו וממושל עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא לדרש לו כי --אני יהוה ננענה לו כי ⁸ ונתתי פני באיש ההוא והשמתיו לאות ולמשלים והכרתיו מותך עמי וידעתם כי אני יהוה ⁹ והنبيא כי יפתח ודבר דבר --אני יהוה פתיתו את הנביא ההוא ונטתי את ידי עלייו והשמתיו מותך עמי ישראל ¹⁰ ונשאו עונם כעון הדרש --כעון הנביא היה ¹¹ מעלה גולען לא יתעו עוד בית ישראל מהחריו ולא יטמאו עוד בכל פשעיהם והוא לי לעם ואני אהיה להם לאלהים --נאם אדני יהוה ¹² ויהי דבר יהוה אליו לאמר ¹³ בן אדם ארץ כי חחטא לי ממעל מעלה נטתי ידי עלייה ושברתי לה מטה לחם והשלחתי בה רעב והכרתי ממנה אדם ובהמה ¹⁴ והיו שלשת

15 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם מה יהיה עז הנפן מכל עז --הומרה אשר היה בעצי העיר ³ היקח ממנה עז לעשות למלאכה אם יקחו ממנה יתרת תלחות עלייו כל כל ⁴ הנה לאשנתן לאכלת את שני קצחותיו אכלת האש ותוכנו נחר --היצלה למלאכה ⁵ הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אף כי אש אכלתתו וחיר וונשה עוד למלאכה ⁶ לכן כה אמר אדני יהוה כאשר עז הנפן בעץ העיר אשר נתתי לאש לאכלתך --כן נתתי את ישבו ירושלם ⁷ ונתתי את

רकמתק ותכסים ושמוני וקטרתי נתתי (נתה) לפניהם ¹⁹ ולחמי אשר נתתי לך סלה ושםן ורבש האכלותיך נתתיו לפניהם לריח ניחח וייה נאם אדני יהוה ²⁰ ותקחי את בנייך ואת בנותיך אשר ילחת לי ותזבחים להם לאכול--המעט מזונותך (מתנותיך) ²¹ ותשחטי את בני ותתנים בהעבירותיהם לתוכם ²² ואת כל תועבתיך ותונתיך לא זכרתי (זכרת) את ימי נעריך--בהתווך ערים ועריה מתבוססת ברמך היהת ²³ ויהי אחריו כל רעהך אווי אווי לך נאם אדני יהוה ²⁴ ותبني לך גב ותעשיו לך דמה בכל רחובך ²⁵ אל כלך דרך בניו רמתק ותתעבי את יפיך ותפשמי את רגליך לכל עובר ותרבי את תונתיך (תונתיך) ²⁶ ותזנו אל בני מצרים שניביך נדל' בשור ותרבי את תונתך להכעיסני ²⁷ והנה נתתי ידי عليك יאנרע חקר ואתנק בנפש שנאותיך בנות פלשתים-- הנכלמות מדריך זונה ²⁸ ותזנו אל בני אשור מבלייך שבעהך ותונים וגם לא שבעת ²⁹ ותרבי את תונתיך אל ארץ כנען כshedימה וגם בזואת לא שבעת ³⁰ מה אמליה לבחן נאם אדני יהוה--בעשותך את כל אלה מעשה אשה זונה שלטה ³¹ בלבונתיך נברך בראשך כלך ורמתק עשייתך (עשית) בכל רחוב ולא היותך (היית) כזונה לקלס אתנן ³² האשה המנאפת-- תחת אישת תקה את זרים ³³ לכל זנות יתנו נדה ואת נתה את נדניך לכל מהאביר ותשחריו אותם לבוא אליך מסביב בתונתיך ³⁴ ויהי לך הפק מון הנשים בתונתיך ואחריך לא זונה ובתחך אתנן ³⁵ ואתנן לא נתן לך--ותהי להפק ³⁶ לכון זונה שמעי דבר יהוה ³⁶ כה אמר אדני יהוה יען השפק נחשך ותגלה ערוטך בתונתיך על מהאביר ועל כל גלויל תועבותיך וכרכמי בניך אשר נתת להם ³⁷ لكن הנה מקבץ את כל מהאביר אשר ערבה עליהם ואת כל

פני בהם--מה אש יצאו והאש תאכלם וידעתם כי אני יהוה בשומי את פניהם ⁸ ונתתי את הארץ שמהה--
יען מעלו מעל נאם אדני יהוה

16 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם הודיע את ירושלים את תועבתה ³ ואמרת כה אמר אדני יהוה לירושלים מכרתויך ומולדתויך מארץ הכנען אביך האמרי ואمرك חתית ⁴ ומולדותיך ביום הולחת אותך לא כרת שרך ובמום לא רחצת למשעי והמלחה לא המלחחת והחתל לא חתלה ⁵ לא חסה عليك עין העשות לך אחת מלאה--לחטלה عليك ותשלכי אל פניהם השדה בגעל נפשך ביום הלדת אתך ⁶ ואעבר عليك ואראך מתבוססת ברמיך ואמר לך ברמיך חי ⁷ ריבבה צמח השדה נתתיך ואמר לך ברמיך חי ⁷ ריבבה צמח השדה נתתיך ותרבי ותגדי ותבא ערדיהם שדים נכנו ושערך צמחה ואת ערם ועריה ⁸ וא עבר عليك ואראך והנה עתך עת דדים ואפרש כנפי عليك ואכסה ערוטך ואשבע לך ואבואה בברית אתך נאם אדני יהוה--ותהי לי ⁹ ואחרצך במים ואשףך דמייך מעלייך ואסקך בשמן ¹⁰ ואלבישך רקמה ואנעלך תחש ואחבש בשש ואכסך משי ¹¹ ואעדך עדי ואתנן צמידים על ידיך ורבדיך על נרונך ¹² ואתן נזם על אפק וענילים על אזנייך ועטרת תפארתך בראשך ¹³ ותעדיך זהב וכסף ומלבושך שני (שש) ומש ורקמה סלת ורbesch ושםן אלתמי (אלת) ותיפוי במאד מאד ותצלחי למולוכה ¹⁴ ויצא לך שם בינוי ביפיך כי כליל הוא בהדרי אשר שמתי عليك--נאם אדני יהוה ¹⁵ ותבטחך ביפיך ותזנו על שמק ותשפכי את תונתיך על כל עובר לו יהיו ¹⁶ ותקחי מבנדיך ותעשיו לך במות טלאות ותזנו עליהם לא באות ולא יהיה ¹⁷ ותקחי כלוי תפארתך מזוהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשיו לך צלמי זכר ותזנו בהם ¹⁸ ותקחי את בנדי

אשר אהבת על כל אשר שנאת וקצתו אתם עליך מסביך ונLIGHTי ערותך אליהם וראו את כל ערותך ³⁸ ושפטיך משפט נאפה ושפכת דם ונתתיק דם חמיה וקנאה ³⁹ וגנתתי אתך בידם והרטנו גבך ונתצטו רמתיך והפשיטו אותך בנדיך ולקחו כל תפארתך והניחוך ערים ועריה ⁴⁰ והעלו עליך קהיל ורגמו אותך באבון ובתקור בחרבותם ⁴¹ ושרפו בתיך באש ועשו בך שפטים לעני נשים רכבות והשבתיך מזונה ונם אתנן לא תתני עוד ⁴² והגנתתי חמותיך בך וסורה קנאתי ממק ושקתמי ולא אכעס עוד ⁴³ ייען אשר לא זכרתי (זכרת) את ימי נעוריך ותרגזי לי בכל אלה גם אני הא דרך בראש נתתי נאם אדרני יהוה ולא עשיתי (עשה) את הזמה על כל תועבתיך ⁴⁴ הנה כל המשל עלייך ימשל לאמר כאהמה בטה ⁴⁵ בת אמרך את געלת אישת ובניה ואחותך את אשר געלו אנשיהן ואחמי-היא ובנותיה חתית ואביכן אמר ⁴⁶ ואחותך הגדולה שמרון היא ובנותיה היושבת על שמואלך ואחותך הקטנה ממק היושבת מימינך-سدם ובנותיה ⁴⁷ ולא בדרכיהם הלהת וכותעבותיהם עשית (עשה) כמעט קט ותשחתי מהן בכל דרכיך ⁴⁸ כי אני נאם אדרני יהוה אם עשתה סdem אחותך היא ובנותיה-כasher עשית את ובנותיך ⁴⁹ הנה זה היה עון סdem אחותך גאון שבעת לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה יוד עני ואביכן לא החזקה ⁵⁰ ותגבינה והעשינה תועבה לפניהם ואסיר אתה כאשר ראיyi ⁵¹ ושמרון בחצי חטאיך לא חטאה ותרבci את תועבותיך מהנה וצדקי את אחותך (אחותיך) בכל תועבתיך אשר עשית (עשה) ⁵² גם את שאי כלמתק אשר פללת לאחותך בחטאיך אשר התעבת מהן תצדקה ממק ונם את בושי ושאי כלמתק בצדקהך אחותיך ⁵³ ושבתי את שבתתך-את שבית (שבות) סdem

17 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם חודחירה ומשל משל אל בית ישראל ³ ואמרת כה אמר אדרני יהוה הנשר הנגדל נגדל הכנפים ארך האבר מלא הנוצה אשר לו הרקמה--בא אל הלבנון ויקח את צמרת הארץ ⁴ את ראש ינוקתו קטע ויביאו אל ארץ כנען בעיר רכלים שלו ⁵ ויקח מזרע הארץ ויתנהו בשדה זרע קח על מים רבים צפצהשו ⁶ ויצמח והוא לונפן סדרחת שפלת קומה לפניות דליותיו אליו ורשיו תחתיו יהו ותהי לונפן-- ותעש בדים ותשלה פראות ⁷ ויהי נשר אחד נגדל נגדל כנפים ורב נוצה והנה הנגען הזאת כפנה שרשיה עלייו ודליותיו שלחה לו להשכותו אותה מערגנות מתעה ⁸ אל שדה טוב אל מים רבים היא שתולה--

יהוה השפלה עז נבזה הנבהתי עז שפל הובשתי עז
לח והפרחתי עז יבש אני יהוה דברתי ועשה

18 ויהי דבר יהוה אליו לאמור ² מה לכם אתם
משלים את המשל הזה על אדמת ישראל לאמר
אבות יאכלו בסר ושני הבנים תקרינה ³ חי אני נאם
אדני יהוה אם יהיה לכם עוד משל המשל הזה--
בישראל ⁴ חן כל הנפשות לי הנה נפש האב וכונפesh
הבן לי הנה הנפש החטאתי היא תמות ⁵ ואיש כי היה
צדיק ועשה משפט וצדקה ⁶ אל ההרים לא אכל
ועניינו לא נשא אל גלויל בית ישראל ואת אשך רעהו
לא טמא ולא אשה נדה לא יקרב ⁷ ואיש לא יונה--
חבלתו חוב ישיב גולה לא יגוזל לחמו לרעב יתן
ועירם יסכה בנד ⁸ בנשך לא יתן ותרביה לא יקח--
מעול ישיב ידו משפט אמות יעשה בין איש לאיש
⁹ בחוקותי יהלך ומשפטיו שמר לשעות אמת צדיק
הוא היה יודה נאם אדני יהוה ¹⁰ והוליד בן פריז
שפך דם ועשה אח מאחד מלאה וזה הוא את כל אלה
לא עשה--כי גם אל ההרים אכל ואת אשך רעהו
טמא ¹¹ עני ואביוון הונה--גولات גול חבל לא ישיב
ואל הגולולים נשא עניינו תועבה עשה ¹² בנשך נתן
وترביה לך וחוי לא יהיה את כל התועבות האלה
עשה--מות דמיו בו יהיה ¹⁴ והנה הוליד בן
וירא את כל חטא אביו אשר עשה ויראה ולא יעשה
כהן ¹⁵ על ההרים לא אכל וענינו לא נשא אל גלויל
בית ישראל את אשך רעהו לא טמא ¹⁶ ואיש לא
honeh--חבל לא חבל גולה לא נזל לחמו לרעב נתן
וערום כסעה בנד ¹⁷ מעני השיב ידו נשך ותרביה לא
לקח--משפט יעשה בחוקותי הלך הוא לא ימות בעון
אביו--חיה יודה ¹⁸ אביו כי עשך גול אח
ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו והנה מת בעונו ¹⁹
ואמרתם מדע לא נשא הבן בעון האב והבן משפט

לעשות ענף ולשאת פרי להיות לנפנ אדרת ⁹ אמר
כח אמר אדני יהוה--תצלח הלווא את שרשה ינתק
וاث פירה יקוסס ויבש כל טרפץ צמהה תיבש ולא
בורע נדילה ובעם רב למשאות אותה מושדשיה ¹⁰
והנה שתוליה התצלח הלא כנעת בה רוח הקדמים
תיבש יבש על ערנט צממה תיבש ¹¹ ויהי דבר יהוה
אלי לאמור ¹² אמר נא לבית המרי הלא ירעתם
מה אלה אמר הנה בא מלך בבל ירושלם ויקח את
מלוכה ואת שריד ויבא אותם אליו בבל ¹³ ויקח
מורע המלוכה ויכרת אותו ברית ויבא אותו באלה
ואת אילי הארץ לקח ¹⁴ לחיות מלוכה שלפה
לבלי התגנשא לשמר את בריתו לעמדה ¹⁵ וימרד
בו לשלח מלכיאו מצרים לחתת לו סוסים ועם רב
היצלה הימלט העשה אלה והפר בריתו ונמלט ¹⁶ חי
אני נאם אדני יהוה אם לא במקום המלך המליך
אתו אשר בזה את אלתו ואשר הפר את בריתו--
אתו בתקך בבל ימות ¹⁷ ולא בחיל נדול ובקהל רב
יעשה אותו פרעה במלחמה בשפק סלהה ובכנות
דיק--להכרית נפשות רבים ¹⁸ ובזה אלה להפר
ברית והנה נתן ידו וכל אלה עשה לא ימלט ¹⁹
לכן כה אמר אדני יהוה חי אני אם לא אלתי אשר
זה ובריתו אשר הפר--ונתתי בראשו ²⁰ ופרשטו
עליו רשותי ונתפש במצורתי והביאו תיזו בבל
ונשפטתו אותו שם מעלו אשר מעל ב' ²¹ ואת כל
مبرחו בכל אגפיו בחרב יפלו והנשאים לכל רוח
יפרשו וירעדתם כי אני יהוה דברתי ²² כה אמר אדני
יהוה ולקחתי אני מצמורת הארץ הרמה ונתתי מראש
ינקוטיו רך אקטף ושתלתי אני על הור נבה ותלול
בבר מדורם ישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי
²³ והיה לארו אדריר ושכננו תחתיו כל צפור כל כנף--
בצל דילותיו תשכנה ²⁴ וידעו כל עצי השדה כי אני

צדקה עשה את כל החוקוי שמר ויעשה אתם--חיה יחיה 20 הנפש החטאת היא תמות בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן--צדקה הצדיק עליו תהיה ורשעת רשע (הרשות) עליו תהיה 21 והרשע כי ישוב מכל חטאתו אשר עשה ושמר את כל החוקוי ועשה משפט וצדקה--חיה יחיה לא ימות 22 כל פשעיו אשר עשה לא זיכרו לו בצדתו אשר עשה יחיה 23 החפץ אחפץ מות רシュ נאם אדרני יהוה הללו בשובו מדרכו ויחיה 24 ובשוב צדיק מצדקתו ועשה על כל התועבות אשר עשה הרשות יעשה וחיה-- כל צדクトו אשר עשה לא תוכנה במעלו אשר מעלה ובחטאתו אשר חטא בס ימות 25 ואמרתם לא יתacen דרך אדרני שמו נא בית ישראל הדרכי לא יתacen הלא דרכיכם לא יתacen 26 בשוב צדיק מצדקתו ועשה על ומטה עליהם בעולו אשר עשה ימות 27 ובשוב רשות מרשותו אשר עשה ויושם משפט וצדקה-- הוא את נפשו יחיה 28 ויראה וישוב (וישב) מכל פשעיו אשר עשה--חיו יחיה לא ימות 29 ואמרתו בית ישראל לא יתacen דרך אדרני הדרכי לא יתacen בית ישראל--הלא דרכיכם לא יתacen 30 لكن איש כדרכו אשפט אתכם בית ישראל--נאם אדרני יהוה שובו והשיבו מכל פשעיכם ולא יהוה לכם למכשול עון 31 השליכו מעלייכם את כל פשעיכם אשר פשעתם בס ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמותו בבית ישראל 32 כי לא אחפץ במוות המת נאם אדרני יהוה והשיבו וחיו

20 ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחרש באו אנשים מוקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני 2 ויהיו דבר יהוה אליו לאמר 3 בן אדם דבר את זקניהם ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדרני יהוה הלدرש אתיהם באים כי אני אם אדרש לכם נאם אדרני יהוה 4 התחשפט אתם התחשפט בן אדם את תועבת אבותם הודיעם 5 ואמרת אליהם כה אמר אדרני יהוה ביום בחורי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמור אני יהוה אליהם 6 ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרת夷 להם זבת חלב ורבעש--צבי היה לכל הארץ 7 ואמר אליהם איש שקווי עיניו בשליכו ובגלווי מצרים אל חטמאותי אני יהוה אלהיכם 8 וימרו בי ולא אבו לשמע אליו--איש את שקווי עיניהם לא בשליכו ואת גלווי מצרים לא עזבו ואמר לשפק חמתי עליהם לכלות אף בהם

19 ואתה שא קינה אל נשיין ישראל 2 ואמרת מה אמר לביא בין ארויות רכבה בתוק כפרים רבתה גוריה 3 ותעל אחד מגירה כפיר היה וילמד לטרף טרפיך אדם אכל 4 ווישמו אליו גנים בשחתם נתפש ויבאהו בחחים אל ארץ מצרים 5 ותרא כי נוחלה

חקים לא טובים ומשפטים--לא יהיה בהם ²⁶ ואטמא אתם במתנותם בהעבר כל פטר רחם למען אשם-²⁷ למען אשר ידעו אשר אני יהוה ²⁷ לכן דבר אל בית ישראל בן אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד זאת גדרו אותו אבותיכם במעלם כי מעל ²⁸ ואבאים אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתחזות אותה להם ויראו כל נבעה רמה וכל עץ עבה ויזבחו שם את זבחיהם ויתנו שם כעס קרבנים וישימו שם ריח ניחוחיהם ויסיכו שם את נסכיהם ²⁹ ואמר אלהם-- מה הבמה אשר אתם הבאים שם ויקרא שמה בימה עד היום הזה ³⁰ לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה הבדרך אבותיכם אתם נתמאים ואחרי שקוציהם אתם זרים ³¹ ובשאת מונצחים בהעבר בניכם באש אתם נתמאים לכל גולוייכם עד היום ואני אדרש לכם בית ישראל כי אני נאם אדני יהוה אם אדרש לכם ³² והעליה על רוחכם-היו לא תחתה אשר אתם אמרים נהיה כנויים כמשפחות הארץות- לשרת עץ ואבן ³³ כי אני נאם אדני יהוה אם לא ביד חזקה ובזרוע נתניה ובחמה שפוכה--אמלויך עלייכם ³⁴ והוציאתי אתכם מן העמים וקצתית אתכם מן הארץות אשר נפוצתם בס--ביד חזקה ובזרוע נתניה ובחמה שפוכה ³⁵ והבאתי אתכם אל מדבר העמים ונשפטתי אתכם שם פניהם אל פנים ³⁶ כאשר נשפטתי את אבותיכם במדבר ארץ מצרים--כן שפטעת אתכם נאם אדני יהוה ³⁷ והעברתי אתכם תחת שבותי חילו ואמר לשפק חמתי עליהם לכלות אפי בס--במדבר ²² והשבתי את ידי ואעש למען שמי--בלתי תחול לעני הנויים אשר הוציאתי אותם מכם המרדים והפושעים بي--מאץ מנוריהם אוציא אותם ואל אדמת ישראל לא יבוא וידעתם כי אני לענייהם ²³ גם נשאתי את ידי להם--במדבר להפיעם בנויים ולזרות אותם בארץות ²⁴ יען נללויהם לכלו עברו ואחר אם איןכם שמעים אליו ואת משפטיו לא עשו וחקותי מאסו ואת שבתו תחולו ואחריו גולוי אבותם היו ענייהם ²⁵ וגם נשאתי להם שם קדרשי לא תחולו עוד במתנותיכם ובגולוייכם ⁴⁰

בתוך ארץ מצרים ⁹ ואעש למעןשמי לבלי תחול לעני הנויים אשר המה בתוכם--אשר נודעת אליהם לענייהם להוציאם מארץ מצרים ¹⁰ ואוציאם מארץ מצרים ואבאים אל מדבר בזאתן לחם את תקוני ואת משפטיו הודיעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחיה בהם ¹¹ וכן את שבתו נתז לחים להיות לאות בינו וביניהם--לדעת כי אני יהוה מקדש ¹² וימורו כי בית ישראל במדבר בחקותי לא הלכו ואת משפטיו מסכו אשר יעשה אתם האדם וחיה בהם ואת שבתתי תחולו מאד ואמר לשפק חמתי עליהם במדבר-- כלולות ¹⁴ ואעשה למעןשמי לבלי תחול לעני הנויים אשר הוציאים לענייהם ¹⁵ וגם אני נשאתי ידי להם--במדבר לבלתי ה比亚 אותם אל הארץ אשר נתתי זבת הלב ודבש--צבי היא לכל הארץות ¹⁶ יען במשפטים מסכו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת שבתו תחולו כי אחרי גולוייהם לכם הלק ¹⁷ ותחס עני עליהם משחתם ולא עשיתם אותם כליה במדבר ¹⁸ ואמר אל בנייהם במדבר בחוקי אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו ובגלויהם אל תטמאו ¹⁹ אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטיו בני וביניכם--לדעת כי אני יהוה אלהיכם ²¹ וימורו כי הבנים בחקותי לא הלכו ואת משפטיו לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה אותם האדם וחיה בהם--את שבתו תחולו לשפק חמתי עליהם לכלות אפי במדבר ²² והשבתי את ידי ואעש למען שמי--בלתי תחול לעני הנויים אשר הוציאתי אותם מכם המרדים והפושעים בי--מאץ מנוריהם אוציא אותם ואל אדמת ישראל לא יבוא וידעתם כי אני יהוה ³⁹ ואת בית ישראל כה אמר אדני יהוה איש להפיעם בנויים ולזרות אותם בארץות ²⁴ יען נללויהם לא עשו וחקותי מאסו ואת שבתו תחולו ואחריו גולוי אבותם היו ענייהם ²⁵ וגם נשאתי להם

כי בהר קדרי בהר מרום ישראל נאם אדני יהוה--
 שם יעבדני כל בית ישראל כלה בארץ שם ארצם--
 ושם אדרוש את תרומותיכם ואת ראשית משאותיכם
 בכל קדשיכם ⁴¹ ברוח ניחת הארץ אחכם בחוציאו
 אתכם מן העמים וקברצתי אתכם מן הארץ אשר
 נפצעתם בם ונקדשתי בכם לעיני הגויים ⁴² וידעתם
 כי אני יהוה בהבאי אתכם אל ארמת ישראל--אל
 הארץ אשר נשאתי את ידי לחת אותה לאבותיכם ⁴³
 זוכרתם שם את דרכיכם ואת כל עליותיכם אשר
 נטמאתם בם ונקנתחם בפניהם בכל רעותיכם אשר
 עשיתם ⁴⁴ וידעתם כי אני יהוה בעשותי אתכם למען
 שמי לא כדריכיכם הרעים וכעלילותיכם הנשחות
 בית ישראל--נאם אדני יהוה ⁴⁵ ויהיו דבר יהוה אליו
 לאמר ⁴⁶ בן אדם שים פניך דרך תימנה והטה אל
 דרום והנבא אל יער השדה נגב ⁴⁷ ואמרת ליעיר
 הנגב שמע דבר יהוה כה אמר אדני יהוה הני מצית
 בר אש ואכללה בר כל עץ לח וכל עץ יבש לא תכבה
 להבת שלחבת ונצרבו בה כל פנים מנגב צפון ⁴⁸
 וראו כלبشر כי אני יהוה בעתרתיה לא תכבה ⁴⁹
 ואמר אהה אדני יהוה מה מה אמרים לי הלא ממשל
 משלים הוא

21 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם שים פניך
 אל ירושלים והטה אל מקדשים והנבא אל ארמת
 ישראל ³ ואמרת לאדם ישראל כה אמר יהוה
 הני אליך והוציאתי חרבך מתערתך והכרתך מתק
 צדיק ורשע ⁴ יען אשר הכרתך מתק צדיק ורשע
 לך יצא חרבך מתערתך אל כלبشر--מןגב צפון ⁵
 וידעו כלبشر כי אני יהוה הוציאתי חרבך מתערתך
 לא תשוב עוד ⁶ ואתה בן אדם האנה בשברון מתנים
 ובמרירות תאנה לעיניהם ⁷ וזהו כי יאמרו אליך
 על מה אתהナンח ואמרת אל שמועה כי באה ונמס

תלכנה מים--הנה באה ונחיתה נאם אדני יהוה ⁸ ויהי
 דבר יהוה אליו לאמר ⁹ בן אדם--הנבא ואמרת כה
 אמר אדני אמר הרב חרב הוודה גומם מרובה ¹⁰
 למען טבח טבח הוודה למען היה לה ברק מרטה
 או נשיש שבט בני מסכת כל עץ יוויתן אתה למרטה
 להפש בכף היא הוודה חרב והיא מרטה לחת
 אותה ביד חורן ¹¹ זעק והילל בן אדם--כי היא הייתה
 בעמי היא בכל נשייאי ישראל מגורי אל חרב היו את
 עמי לכן ספק אל ירך ¹² כי בחן--ומה אם נם שבט
 מסכת לא היה נאם אדני יהוה ¹³ ואתה בן אדם--
 הנבא והך כף אל כף ותכפל חרב שלישתה חרב
 החללים--היא חרב חלל הנadol החדרת להם ¹⁵
 למען למוג לב והרבה המכשלים--על כל שעיריהם
 נתתי אבחת חרב אח עשויה לברק מעטה לטבח ¹⁶
 התאחדרי הימני השמייל' ¹⁷ أنها פניך מערות
 וגמ אניacha כפי אל כפי והניחתי חמתיך אני יהוה
 דברתוי ¹⁸ ויהי דבר יהוה אליו לאמר ¹⁹ ואתה בן
 אדם שים לך שנים דרכיכם לבוא חרב מלך בבל--
 מארץ אחד יצאו שניים ויר בראש דרכ עיר
 בראש ²⁰ דרך תשים--לבוא חרב את רבת בני עמו
 ואת יהודה בירושלם בצורה ²¹ כי עמד מלך בבל
 אל אם הדרך בראש שני הדריכים--לקסם כסם
 קלקל בחצים שאל בתפקידים ראה בכבד ²² בימינו
 היה הקסם ירושלם לשום כרים על שעריהם לשפה
 להרים קול בתרועה--לשום כרים על שעריהם לשפה
 סללה לבנות דיק ²³ והיה להם כסום (קסם)
 שוא בעיניהם שבעי שבעות להם והוא מזQUIR עון
 להחפש ²⁴ לכן כה אמר אדני יהוה יען הזרכם
 עונכם בהגולות פשעיכם להראות חטאותיכם בכל
 עליותיכם--יען הזרכם בכף תפשו ²⁵ ואתה חלל

רשות נשיא ישראל אשר בא יומו בעת עון קץ²⁶ כה
אמר אדני יהוה הסיד המנצח והרים העטרה זאת
בצעך אשר עשית ועל דמך אשר היו בתוכך¹⁴
היעמד לך אם תחזקנה ידיך לימים אשר אנו עשה
אתוך אני יהוה דברת ועשיתו¹⁵ והפיצו אתך
בנויים וזריזיך בארץות והחמות טמאתק ממק¹⁶
ונחלתך לעיני ניימ וידעעת כי אני יהוה ג' ויהידך
יהוה אליו לאמיר¹⁸ בן אדם היו לי בית ישראל לسان
(לסין) כלם נחשת ובידיל וברזול וועופרת בתוך כור-
סנים כסף היו¹⁹ לכן כה אמר אדני יהוה יען היה
כלכם לسنיהם לכן הני קבץ אתכם אל תוך ירושלים
20 קבצת כסף ונחשת וברזול וועופרת ובידיל אל תוך
כור לפחות עלייו אש להנתקיך כן אקבץ באפי ובחמות
וונחתי והתקתי אתכם²¹ וכונתני אתכם ונפחת
עליכם באש עברתי ונתקתם בתחום²² בתחום כסף
בתוך כור כן תחכו בתחום וידעתם כי אני יהוה
שפכתי חמותי עליהם²³ ויהיו דבר יהוה אליו לאמר
בן אדם- אמר לה את הארץ לא מטהריה היא לא
גשמה ביום זעם²⁵ קשור נבייה בתחוםו כארי שואג
טרף טרפ נפש אכלו חسن ויקר יקחו- אלמנותיה
הרבו בתחום²⁶ כהנעה חמסו תורתי ויחללו קדרשי-
בין קדרש לחיל לא הבדילו ובין הטמא לטהור לא
הודיעו ומשבחותי העלימו עיניהם ואחל בתחום
שריה בקרבה כזאים טרפי טרפ- לשperf רם
לאבר נפשות מען בצע²⁸ ונבייה תחו להם
תפל- חזים שוא וקסמים להם כוב אמרים מה אמר
אדני יהוה ויהוה לא דבר²⁹ עם הארץ עשו עסק
גוזלו גול וענוי ואבינו הונו ואת הנגר עשו בלא משפט
30 ואבקש מהם איש נדר גדר ועמד בפרץ לפני בעד
הארץ- לבתו שחתה ולא מצאתי³¹ ואשפיך עליהם
עמי באש עברתי כליתים רכם בראשם נתתי נאם

אדני יהוה

ואותי שכחת נאם אדני יהוה¹³ והגה הכהתי כפי אל
לא זאת- השפה הגביה והגביה השפה²⁷ עזה עזה
עה אשמנה גם זאת לא היה עד בא אשר לו המשפט
ונתתו²⁸ אתה בן הנבא ואמרת מה אמר אדני
יהוה אל בני עמוון ואל חרבם ואמרת הרב הרב
פתוחה לטבח מרוחה להכיל למען ברק²⁹ בחוזה
לך שוא בקסם לך כוב- לחת אותק אל צוארי חללי
רשעים אשר בא יומם בעת עון קץ³⁰ השב אל תערה
במקום אשר נבראת בארץ מכרזיך אשפט אותק³¹
שפכתי עלייך ועמי באש עברתי אפיק עלייך וגנתיך
ביד נשים בערים חרשי משחית³² לאש היה
לאכלת דמך יהוה בתוך הארץ לא תזכיר כי אני
יהוה דברת

22 ויהי דבר יהוה אליו לאמר² אתה בן אדם
התשפט התשפט את עיר הדמים והודעתה את
כל תועבותיה³ ואמרת מה אמר אדני יהוה עיר
שפכת דם בתחום לבוא עתה ועשה גלולים עליה
לטמאה⁴ בדמך אשר שפכת אשמתה ובגלוליך אשר
עשיות טמאות ותקירבי ימיך ותבוא עד שנוטיך על
כן נתתקח חרפה לנויים וקלסה לכל הארץ⁵
הקרבות והרכחות ממך יתקלסו לך- טמאת השם
רבתה המהומה⁶ הנה נשיאי ישראל איש לזרעו היי
בר למן שפיך דם⁷ אב ואם הקלסו לך נגר עשו
בעשך בתחום יתום ואלמנה הנו לך⁸ קדרשי בזות
וاث שבתתי חללת⁹ אשך דכילה היי לך למן שפיך
דם ואל ההרים אכלו לך זמה עשו בתחום¹⁰ ערות
אב גלה לך טמאת הנדה ענו לך¹¹ ואיש את אשת
רעשו עשה תועבה ואיש את כלתו טמא בזמה ואיש
את אהתו בת אביו ענה לך¹² שחד לקחו לך לך למן
שפיך דם נשך ותרביה לחקת ותבצעי רעיך בעשך

ויהי דבר יהוה אליו לאמור ² בן אדם--שתיים נשים בנות אם אחת היו ³ ותווניה במצרים בנווריהן נועיריך ²² לכן אהליבה כה אמר אדרני יהוה הנני מעיר את מהאכיבך עליך את אשר נקעה נפשך מכם והבאתיים עלייך מסביב ²³ בני בבל וכל כבדים פקוד ושות וקווע כל בני אישור אותם בחורי חמד פחות וסננים כלם--שלשים וקרואים רכבי סוסים כולם ²⁴ ובאו עלייך הצன רכב גולגול ובקהל עמים-- צנה ומנן وكובע ישימו עלייך סביב ונחתי לפניהם משפט ושפטוך במשפטיהם ²⁵ ונתתי קנאתי לך ועשו אותך בחמה--אפק ואזניק יסירו ואחריתך בחרב תפול המה בניך ובנותיך יקחו ואחריתך תאכל באש והפשיטוך את בנדיך ולקחו כל תפארתך ²⁷ והשבתי זמתך ממך ואת זנתך מארץ מצרים ולא תשאי עיניך אליהם ומצרים לא תזכיר עוד ²⁸ כי כה אמר אדרני יהוה הנני נתך ביד אשר שנתה--ביד אשר נקעה נפשך מכם ²⁹ ועשו אותך בשנאה ולקחו אחותה ³⁰ אל בני אשור ענבה עליהם ¹⁰ המה גלו ערותה--בנייה ובנותיה لكمו ואיתה בחרב הרנו וההי שם לנשים ושפטותם עשו בה נו ותרא אחותה אהליבה ותשחת ענבתה ממנה ואתה תזונתיה--מנוני אחותה ¹² אל בני אשור ענבה פחות וסננים קרביםubishi לשבי מכלול פרשים רכבי סוסים--בחורי חמד כולם ¹³ זארא כי נטמא דרך אחד לשתייהן ¹⁴ ותוסף אל תזונתיה ותרא אנשי מחקה על הקיר צלמי כבדים (כבדים) חזקים בשער ¹⁵ חגורוי אзор במתניהם סרווי טבולים בראשיהם-מראת שלשים כלם דמות בני בבל כבדים ארץ מולדתם ותענגב (ותענגב) עליהם למראה ענינה ותשלחה מלאים אליהם כshedimah ¹⁷ ויאבאו אליה בני בבל למשכב דדים ויטמאו אותה בתזונותם ותטמא בהם ותקע נפשם מהם ¹⁸ ותגלו תזונתיה ותגלו את ערותה ותקע נשפי מעלה כאשר נקעה נשפי מעלה אחותה ¹⁹ ותרבה את תזונתיה לזכור את ימי נועריה אשר נתה בארץ מצרים ²⁰ ותענגב על פלנשיהם אשר בשם חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמתם ²¹ ותפקדי את זמתה מקדשי ביום ההוא ואת שבתו חילו

ושם תחו לא שפכתחו על הארץ לכסות עליו עפר ⁸ ובשחטם את בניהם לנגוליהם ויבאו אל מקדשי ביום ההוא חללו והנה כה עשו בתוך ביתו ⁴⁰ ואף כי תשלהנה לאנשים באים ממתק-אשר מלאך שלוח אליהם והנה באו לאשר רחצת כלת ענייך ועדית עdry ⁴¹ וישבת על מטה כבודה ושלוחן ערכות לפניה וקטרתי ושמניא שמota עליה ⁴² וכול המון שלו בה ואל אנשים מרבי אדם מובאים סובאים (סבאים) ממדבר ויתנו צמידים אל יידיהם ועטרת תפארת על ראשיהם ⁴³ ואמר לבלה נאופים עת (עתה) יונה (יונו) חזותה והיא ⁴⁴ ויבוא אליה כבוא אל אשה זונה בן באו אל אהלה ואל אהלה- Ashton הומה ⁴⁵ ואנשים צדיקם המה ישפטו אותם- משפט נאפות ומשפט שפכות דם כי נאפת הנה ודם בידיהם ⁴⁶ כי כה אמר אדני יהוה העלה עליהם קהיל ונתן אתנן לעזעה ולובז ⁴⁷ ורונמו עליהם ابن קהיל וברא אתנן בחרבותם בנייהם ובנותיהם יחרגו ובתיהם ישרפו ⁴⁸ והשכתי זמה מן הארץ ונוסרו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכם ⁴⁹ ונתנו זמתכם עליכן וחטא נוליכן תשאייה וידעתם כי אני אדני יהוה

24 ויהי דבר יהוה אליו בשנה התשיעית בחודש העשירי בעשור לחדר לאמר ² בן אדם כתוב (כתב) לך את שם היום- את עצם היום הזה סמך מלך בבבאל ירושלים עצם היום הזה ³ ומשל אל בית המרי משל ונרמת אליהם כה אמר אדני יהוה שפט הסיר שפט וنم יצק בו מים ⁴ אסף נתחיה אליה כל נתח טוב ירך וכחיה מבחר עצמים מלא ⁵ מבחר הצאן לקוח ונם דור העצים תהתייה רתח רתהייה נם בשלו עצמיה בתוכה ⁶ וכן כה אמר אדני יהוה אוֹי עיר הרים- סייר אשר חלאה בה וחלאה לא יצא מהנה לנתחיה לנתחיה הוציאה לא נפל עלייה גורל ⁷ כי דמה בתוכה היה על צחיח סלע

ב²⁶ ביום ההוא יבוא הפליט אליך להশמעות אונינים ²⁷ פלשתים והכרתי את כרתיהם והאבדתי את שארית חוף הים ²⁸ ועשיתי בהם נקמות נדלות בתוכחות חממה וידעו כי אני יהוה מתחת לנקמי בם עוד והיית להם למופת וידעו כי אני יהוה

25 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם שם פניך אל בני עמוון והנבא עליהם ³ ואמרת לבני עמוון שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יען צר על ירושלם האה- נשברה דלות העמים נסבה אמרך האח אל מקדשי כי נחל ואל ארמת ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי הלווה ⁴ וכן הגני נתגך לבני קדם למורשה וישבו טירוטיהם בך ונתנו בך משכיניהם המה יאלכו פריך והמה ישתו חלבך ⁵ ונתתי את רבה לנוה גמלים ואת בני עמוון למרבץ צאן וידעתם כי אני יהוה ⁶ כי כה אמר אדני יהוה יען מהך יד ודקעך ברגנול והשמה בכל שטך בנפש אל ארמת ישראל ⁷ וכן הגני נתתי את ידי ועליך ונתחיך לבן (לבן) לנוי והכרתיך מן העמים והאבדתיך מן הארץ אשמידך וידעת כי אני יהוה ⁸ כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב ושער הרה ככל הנויים בית יהודה ⁹ וכן הגני פתח את כתף מואב מהערבים- מעדריו מקצחו צבי ארץ בית היישמאות- בעל מעון וקריתמה (וקריתימה) ¹⁰ לבני קדם על בני עמוון ונתתי להמורשה למען לא תזכר בני עמוון בנוים ¹¹ ובמוון באעשה שפטים וידעו כי אני יהוה כה אמר אדני יהוה יען עשות אדרום בנקם נקם לבית יהודה-- ויאשמו אשום ונקמו בהם ¹² וכך כה אמר אדני יהוה ונתתי ידי על אדרום והכרתי ממנה שיריך וקול כנוריך לא ישמע עוד ¹⁴ ונתתי לzechioתם שלוש משלוח חרים תהיה-- לא תבנה עוד כי אני יהוה אדרום ובHEMAה ונתתי הרבה מותימן ודרנה בחרב יפלו ¹⁴ ונתתי את נקמי באדרום ביד עמי ישראל ועשו באדרום כאפי וכחמתי וידעו את נקמי-- נאם אדני יהוה ¹⁵ כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנקמה וינקמו נקם בשאט בנפש למשחוות איבת עולם ¹⁶ וכך כה אמר אדני יהוה הנני נתה ידי על חרדות ילבשו על הארץ ישבו וחדרו לרוגעים ושםמו

עליך ¹⁷ ונשאו עליך קינה ואמרו לך איך אבדת נשבת מימי העיר ההללה אשר הייתה חזקה בים יידך קרנותן והובנים (והבניהם) השיבו אשכרכך ¹⁸ ארם סחרתך מרבית משיך בונף ארוגמן ורकמה ובו צור אמרתך נטו בעובנייך ¹⁹ יהודה וארכ' ישאל ורמות וכדרכך נתנו בעובנייך עתתך יהודתך ונטרתך נתנו בעובנייך המה רכליך בחט' מנית ופנג ורבש ושמן וצרי נתנו מערבך ²⁰ דמשק סחרתך ברב משיך מרבית כל הון בין חלבון וצמר צחר ²¹ ודין ייון מאול בעובנייך נתנו ברזול עשות קדרה וקנה במערבך היה ²² דין רכליך בגנדי חפש לדרכבה ²³ ערב וכל נשיאי קדר המה סחריו יידך בכרים ואלים ועתודים בהם סחריך ²⁴ רכליך שבא ורעהה המה רכליך בראש כל בשם ובכל אבן יקרה וזחוב נתנו בעובנייך ²⁵ חרן וכנה ועדן רכליך שבא אשר למד רכליך ²⁶ המה רכליך במכללים בנומי הצלת ורकמה ובינוי ברמים בחבלם חבשים וארים במרכליך ²⁷ אניות תריש שרותיך מערבך ותמלאי ותכבד מאר בלב ימים ²⁸ בימים רביכם הבואך השתיים אתה רוח הקדים שברך בלב ימים ²⁹ הונך ועובנייך מערבך מליחיך וחבליך מחזיקי בדרך וערבי מערבך וכל אנשי מלחתך אשר ברך ובכל קהlek אשר בתוך יפלו בלב ימים ביום מפליך ³⁰ لكול זעקה חבליך ורשות מרגשות ³¹ וירדו מאניותיהם כל תפשי משוט- מליחים כל חבלי הים אל הארץ יעדמו ³² והשמיעו עלייך בקרים ויזעקו מריה ויעלו עפר על ראשיהם באפר יתפלשו ³³ וזה קרייחו אליך קדרה וחגנו שקים ובכו אליך במר נפש מספדר מרד ³⁴ ונשאו אליך בניםם קינה וקונו עליך מי לצורך כדמה בתוך הים בצתת עובנייך מימי השבעת עמים רביכם ברב הוניך ומערביך העשרה מלכי הארץ ³⁵ עת נשברת מימיים בעמקי מים מערבך וכל קהlek בתוך יפלו כל ישבי האיים שממו عليك ומלכיהם שعرو שער מערבך ³⁶ מבית תוגרמה סוסים ופרשים ופרדים

נשברת מימיים העיר ההללה אשר הייתה חזקה בים היא וישביה אשר נתנו חתיהם לכל יושביה ³⁷ עתה יחרדו האין יום מפליך ונבללו האים אשר בים מצאתך ³⁸ כי כה אמר אדני יהוה בתהו אתך עיר נחרבת כערם אשר לא נשבו בהעלות عليك את תהום וכסוך המים הרבים ³⁹ והורדתיך את יורדי בור אל עם עולם והושבתיך בארץ תחתיות כחרבות מעולם את יורדי בור--למען לא תשבי ונתחי צבי בארץ חיים ⁴⁰ בלהות אתך ואינך ותבקש ולא תמצאי עוד לעולם--נאם אדני יהוה

27 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² אתה בן אדם שא על צד קינה ³ ואמרת לוצר הישבתי (הישבת) על מבואותם רכלת העמים אל אים רביכם כה אמר אדני יהוה צור את אמרתא אני כלילת יפי ⁴ בלב ימים גבולייך בניך כללו יפיק ⁵ ברושים משניר בנו לך את כל להחטים ארזו מלבנון לךו לעשות תרען עלייך ⁶ אלונים מבשן עשו משוטיך קרשך עשו שנ בת אשרים מאוי כתים ⁷ שיש ברקמה ממצרים היה מפרשך להיות לך לנס תכלת וארוגמן מאוי אלה היה מכסך ⁸ ישבי צידון וארוד היו שיטים לך אלשה היה מכסך חכמיך ⁹ זקנו גבל וחכמיה היו ברך מחזיקי בדרך כל אניותיהם ומלתיהם היו ברך לערב מערבך ¹⁰ פרס ולוד וופוט היו בחולך איש מלחתך מןן וכובע תלו ברך המה נתנו תדרך ט בני ארוד וחילך על חומוזיך סביב גמדים במגדלותיך היו שלטיהם תלו על חומוזיך סביב-- המה כללו יפיק ¹¹ תריש סחרתך מרוב כל הון בכסף ברזול בדיל ועופרת נתנו עובנייך ¹² ייון תבל ומשך המה רכליך בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבך ¹³ מבית תוגרמה סוסים ופרשים ופרדים

רומו פנים 36 סחרים בעמים שרקו عليك בלהות
היית ואנך עד עולם

בימים שmmo عليك בלהות הייתה ואנך עד עולם 20
והי דבר יהוה אליו לאמר 21 בן אדם שם פניך אל
צידון והנבא עליה 22 ואמרה כה אמר אדני יהוה
הני عليك צידון וככבודו בתוך ידעו כי אני יהוה
בעשותי בה שפטים--ונקדשתי בה 23 ושלחתי בה
דבר ודם בחוצותיה ונפלל חלל בתוכה בחרב
עליה מסביב ידעו כי אני יהוה 24 ולא יהוה עוד
לבית ישראל סלון ממאיר וקווין מכאב מכל סביבתם
השאטים אותם ידעו כי אני אדני יהוה 25 כה אמר
אדני יהוה בקכזי את בית ישראל מן העמים אשר
אדני יהוה בקכזי את בית ישראל מן העמים אשר
נפכו בהם נקדשתי כם לעני הנזום וישבו על ארמותם
אשר נתתי לעברי ליעקב 26 וישבו עליה לבטח ובנו
בזמן ונתשו כרמים ישבו לבטח בעשותי שפטים
בכל השאטים אתם מסביבותם--וידעו כי אני יהוה
אליהם

29 בسنة העשרית בעשרי שנים עשר לחדרש--
זה דבר יהוה אליו לאמר 2 בן אדם--שם פניך על
פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל מצרים כליה 3
דבר ואמרה כה אמר אדני יהוה הני عليك פרעה
מלך מצרים התנים הנדול הרבץ בתוך יאריו אשר
אמר לי יاري ואני עשיתי נחתת חיים (חחים)
בלחין והרבקי דנת יאריך בקששתיך והעליתיך
מתוך יאריך ואת כל דנת יאריך בקששתיך תדק
ונגשטייך המדברה אותך ואת כל דנת יאריך על
פני השדה תפלול לא התאסף ולא תקבץ--לחיטת הארץ
ולעוף השמים נתתיק לאכללה 6 וידעו כל ישבוי
מצרים כי אני יהוה יعن היותם משענת קנה לבית
ישראל 7 בחפשם בר בכפק (בקף) תרוץ ובקעת
להם כל כתף ובחשען عليك תשבר והעמדת להם
כל מתחנים 8 لكن כה אמר אדני יהוה הני מביא
עליך חרב והכרתי מפק אדם ובהמה 9 וזהיתה

28 ויהי דבר יהוה אליו לאמר 2 בן אדם
אמר לנגיד צר כה אמר אדני יהוה יعن גבה לך
והאמר אל אני--מושב אלהים ישבי בלב ימים
אתה אדם ולא אל ותתן לך לב אללהם 3 הנה
חכם אתה מדנאל (מדניאל) כל סתום לא עמוק 4
בחכמתך ובחכונתך עשית לך חיל ותשע זהב וכסף
באוצרותיך 5 בربך חכמתך ברכבתך הרביה חילך
וינגה לבבך בחילך 6 لكن כה אמר אדני יהוה יعن
תתק את לבך לב אללהם 7 הנה מביא عليك
זרים--עריצין גנים והריקו חרבותם על יפי חכמתך
וחללו יפעתך 8 לשחת יורודוך ומטה ממותי חיל
בלב ימים 9 האמר תאמר אלהים אני לפני הרنك
אתה אדם ולא אל ביד מחליך 10 מוותי ערלים
תמותה ביד זרים כי אני דברתוי נאם אדני יהוה טויה
דבר יהוה אליו לאמר 11 בן אדם שאקינה על מלך
צור ואמרה לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם תכנית
מלא חכמה וכלי יפי 13 בעדן נן אלהים הייתה כל
אבן יקרה מסכתך אדם פטרה וייחלם תרשיש שהם
וישפה ספר נפק ובריקת זהב מלאכת תפיך ונקביך
בר ביום הבראך כוננו 14 את כרוב--משחה הסוכך
ונחתיך בהר קדש אלהים היהת--בתוך אبني אש
התהלהך 15 תמים אתה בדרכייך מיום הבראך עד
נמצא עלתה לך 16 בربך רכבלך מלו תוך חמס--
ותחטא ואחלליך מהר אלהים ואבדך כרוב הסכך
מוחן אبني אש 17 גבה לך ביפיך שחחת חכמתך
על יפעתך על הארץ השלכחים לפני מלכים נתתייך
לראואה לך 18 מרוב עונייך בעול רכבלך חילת
מקדשיך ואוציא אש מותוך הוא אכלתך ואתנק
לאפר על הארץ לעני כל ראייך 19 כל יודעך

ארץ מצרים לשמה וחרבה וידעו כי אני יהוה חלל במצרים ולקחו המונה ונחרטו יסודותיה ⁵
 יען אמר יאר ל' ואני עשיתו ¹⁰ לכן הני אליך ואל כושופט ולוד וכל הארץ וכובנבי ארץ הארץ-
 יאריך ונתתי את ארץ מצרים לחרבות הרבה שמה-
 א-אתם בחרב יפלו ⁶ כה אמר יהוה ונפלו סמכי מנהיגים וירד נאנו עוז ממנדל סונה בחרב יפלו בה-
 נ-אם אדרני יהוה ⁷ ונשמו בתחום ארצות נשמות ועריו
 בתחום ערים נחרבות תהינה ⁸ וידעו כי אני יהוה
 בתחום אש במצרים ונשברו כל עוזריה ⁹ ביום ההוא
 יצאו מלאכים מלפני בזים להחריד את כוש בטח
 והיותה חלהלה בהם ביום מצרים כי הנה באה ¹⁰
 כה אמר אדרני יהוה והשבתי את המון מצרים ביד
 נבוכדראצ'r מלך בכל עז הוא ועמו אותו עריצ'נים-
 מובאים לשחת הארץ והריקו חרבותם על מצרים
 ומלא את הארץ חלל ¹¹ ונתתי יארים חרבה ומכרתי
 את הארץ ביד רעים והשמתי ארץ ומלאה ביד זרים-
 אני יהוה דברתי ¹² כה אמר אדרני יהוה והבהיר
 נולדים והשבתי אליו לילים מנפ' נושא מארץ מצרים
 לא יהיה עוד נתתי יראה בארץ מצרים ¹⁴ והשמתי
 את פטרוס ונתתי אש בצען ועשתי שפטים בנא ¹⁵
 ושפכתי חמתי על סין מעוז מצרים והכרתי את המון
 נא ¹⁶ ונתתי אש במצרים-חול תחיל (תחול) סין
 וכן תהיה להבקע ונפ' צרי יומם ¹⁷ בחורי און ופי
 בסת בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה ¹⁸ ובתחפנחס
 חשק היום בשברי שם את מנות מצרים ונשבת בה
 און עזה היא ענן וכסנה ובונותיה בשבי תלכנה ¹⁹
 ועשתי שפטים במצרים וידעו כי אני יהוה ²⁰ ויהי
 באחת עשרה שנה בראשון בשבוע לחדר היה דבר
 יהוה אליו לאמ'r ²¹ בן אדם את זרוע פרעה מלך
 מצרים שברתי והנה לא חבשה לחתת רפאות לשום
 חתול לחבשה לחזקה-לחפש בחרב ²² לכן כה
 אמר אדרני יהוה הני אל פרעה מלך מצרים ושברתי
 את זרועתו את החזקה ואת הנשברת והפלתי את

30 ויהי דבר יהוה אליו לאמ'r ² בן אדם-הgba
 ואמרתה כה אמר אדרני יהוה היללו הוה ליום ³ כי
 קרוב يوم וקרוב يوم ליהוה יום ענן עת גוים יהיה ⁴
 ובאה חרב במצרים והיתה חלהלה בכוש בנפל

אשר לא יגבהו בקומוthem כל עצי מים ולא יתנו את צמראתם אל בין עבותים ולא יעמדו אליהם בנביהם כל שני מים כי כלם נתנו למות אל ארץ תחתית ברוחם בני אדם- אל יורד בור ¹⁵ כה אמר אדני יהוה ביום רדתו שאללה האבלתי כסתי עליו את תהום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקרדר עלייו לבנון וכל עצי השדה עלייו עלפה ¹⁶ (Sheol h7585) מקול מפלתו הרעתה גוים בהורדיו אותו שאללה את יורדי בור וייחמו בארץ תחתית כל עצי עדן- מבחר וטוב לבנון כל שני מים ¹⁷ (Sheol h7585) גם הם אותו ירד שאללה- אל חללי הרב וזרעו ישבו בצלו בtower גוים ¹⁸ (Sheol h7585) אל מי דמויות ככה בכבוד ובונדל בעצי עדן והורדת את עצי עדן אל ארץ תחתית בתוך ערלים תשכב את חללי הרב-- הוא פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה

32 ויהי בשתי עשרה שנה בשני עשר חדש באחד לחידש היה דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם שאינה קינה על פרעה מלך מצרים ואמרה אליו כפיר נוים נדמויות אתה כתנים בימים ותננה בנהרותיך ותדרח מים ברגליך וטורפים נהרותם ³ כה אמר אדני יהוה ופרשתי עלייך את רשותי בקהל עמים רבים והעלוק בחרמי ⁴ ונטהשיך בארץ על פני השדה אטילך והשכנתוי עלייך כל עופ השמים והשבטי ממרק חית כל הארץ ⁵ ונתתי אתبشرך על ההרים ומלאתי הגאותך רמותך ⁶ והשקייתך ארץ צפתך ורם לבבו בנבחו ⁷ ואנתהו- ביד איל נוים עשו בכבותך שמיים והקדשתי את ככבייהם שמש בענן אסנו וירח לא יאר אורו ⁸ כל מאורי אור בשמיים אקדרים עלייך ונתתי חשך על ארץך נאם אדני יהוה ⁹ והכעשתי- לב עמים רבים בהבאי שברך בעניהם על ארצאות אשר לא ידעתם ¹⁰ והשמוני עלייך

החרב מידו ²² והפיצו את מצרים בנוים וזריהם בארכות ²⁴ וחזקתי את זרועות מלך בבבָל ונתתי את חרבci בידו ושברתי את זרועות פרעה ונתק נאקוות חלל לפניו ²⁵ והחזקתי את זרועות מלך בבבָל וזרועות פרעה תפלה וירדו כי אני יהוה בתמי חרבci ביד מלך בבבָל ונשא אותה אל ארץ מצרים ²⁶ והפיצו את מצרים בנוים וזריהם אותם בארכות וידעו כי אני יהוה

31 ויהי באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחידש היה דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם אמר אל פרעה מלך מצרים ואל המונו אל מי דמויות בנדליך ³ הנה אשור ארזו לבנון יפה ענף וחרש מצל- גנבה קומה ובין עבותים היה צמרתיו ⁴ מים נדלווה תחום רמתהו את נהרותיה הילך סביבות מטהה ואת תעלתיה שלחה אל כל עצי השדה ⁵ על כן נבאה קמותו מכל עצי השדה ותרכינה סרעפתיו ותארכנה פארתו מימים רבים- בשלחו ⁶ בסעפתיו קנוו כל עוף השמים ותחת פארתו ילדו כל חייה השדה ובצלו ישבו כל נוים רבים ⁷ וויף בנדלו בארכ דליותיו כי היה שרצו אל מים רבים ⁸ ארזים לא עממהו בן אלהים- ברושים לא דמו אל סעפתיו וערמנים לא היו כפראותיו כל עץ בן אלהים- לא דמה אליו ביפוי ⁹ יפה עשותיו ברוב דליותיו ויקנאוו כל עצי עדן אשר בנן אלהים ¹⁰ לכן מה אמר אדני יהוה יען אשר נבאת בקומה ויתן צמראתו אל בין עבותים מדריך אל ההרים ואפקים ימלאוון ממרק ⁷ וכסייתי יעשה לו כרשעו גרשתהו ¹² ויכרתהו זרים ערייצי גוים ויטשחו אל ההרים ובכל גאות נפלו דליותיו ותשברנה פראותיו בכל אפיקי הארץ וירדו מצלמו כל עמי הארץ ויטשחו ¹³ על מפלתו ישכנו כל עופ השמים ואל פראותיו היו כל חייה השדה ¹⁴ למן

עמים רבים ומלכיהם ישערו עליך שער בעופפי חרבן על פניהם וחדרדו לרננים איש לנפשו ביום מפלתך ²⁷ כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך בכל תבואך ²⁸ בחורבות נבויים אפילו המונך ערי צי נוים כלם ושדרו את גאון מצרים ונשמד כל המונה ²⁹ והאבדתי את כל במטה מעל מים רבים ולא תדלחים רגל אדם עוד ופרשות בהמה לא תדלחים אוז אשקיע מימיים ונחרותם כשםן אוֹלִיך--נאם אדני יהוה ³⁰ בתחתית הארץ מצרים שמנוה ונשמה ארץ מלאה--בכחוטי את כל יושבי בה וידעו כי אני יהוה ³¹ קינה היא וקוננו בנות הגנים תקוננה אותה על מצרים ועל כל המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה ³² יודי בשתי שרה שנה בחמשה עשר לחיש היה דבר יהוה אליו לאמר ³³ בן אדם--נהה על המון מצרים והורדתו אותה ובנות נוים אדרם אל הארץ תחתית--את יורדי בור ³⁴ ממי נעתם רדה והשכבה את ערלים ³⁵ בתוכה חללי חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל המוניה ³⁶ ידברו לו אליו נבויים מותך שאל--את עורי ירדו שכבו הערלים חללי חרב (Sheol h7585) ³⁷ שם אשר וכל קהלה סביבותיו קברתו כלם חללים הנפלים בחרב ³⁸ אשר נתנו כתירתיה בירכתו בור וייה קהלה סביבות קברתה כלם חללים נפלים בחרב אשר נתנו כתית הארץ חיים ³⁹ שם עילם וכל המונה סביבות קברתה כלם חללים הנפלים בחרב אשר ירדו ערלים אל הארץ תחתיות אשר נתנו כתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את יורדי בור ⁴⁰ בתוכה חללים נתנו משכב לה בכל המונה--סביבותיו קברתה כלם ערלים חללי חרב כי נתן כתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את יורדי בור בתוכה חללים נתן ⁴¹ שם משך תבל וכל המונה סביבותיו קברותיה כלם ערלים מהללי חרב כי

33 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם דבר אל בני עמק ואמרת אליהם ארץ כי אביה עלייה חרב ולקחו עם הארץ איש אחד מקציהם נתנו אותו להם לצפה ³ וראה את החרב באה על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם ⁴ ושמי השמע את קול השופר ולא נזהר ותבוא חרב ותקחתו--דמו בראשו יהיה ⁵ את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהוה והוא נזהר נפשו מلت ⁶ והצפה כי יראה את החרב באה ולא תקע בשופר והעם לא נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש--הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצפה ⁷ ואתה בן אדם צפה נתתיק לבית ישראל אדרש שמעת מפי דבר והזהרת אתם ממי ⁸ באמרי לרשע רשות מתמות ולא דברת להזuir רשות מדרכו-- הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש ⁹ ואתה כי הזהרת רשע מדרך לשוב ממנה ולא שב מדרכו-- הוא בעונו ימות ואתה נפשך הצלת ¹⁰ ואתה בן אדם אמר אל בית ישראל בן אמר כי פשעינו

וחטאינו עליינו ובם אנחנו נמקים ואיך נחיה ^{xx} אמר אליהם חי אני יהוה אם אחפץ במוות הרשע כי אם בשוב רשות מדרכו וחיה שוכן מדריכים הרעים ולמה תמותו--בית ישראל ^{xi} אתה בן אדם אמר אל בני עמק צדקה הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשות הרשות לא יכשל בה ביום שומו מרשו וצדיק לא יוכל לחיות בה--ביום חטאנו ^{xii} באמרי לצדיק חיה יחיה והוא בטח על צדקהו ועשה על כל צדקהו לא תוכנה ובועלו אשר עשה בו ימותה ^{xiii} ובאמרי לרשות מות תמות ושב מהחטאנו ועשה משפט וצדקה ^{xiv} חביל ישיב רשות גולה ושלם בחוקות החיים הלא לבלי עשות על--חיי יחיה לא ימותה ^{xv} כל חטאנו אשר חטא לא תוכנה לו משפט וצדקה עשה חיו יחיה ^{xvi} ואמרו בני עמק לא יתכן דרך אדני והמה דרכם לא יתכן ^{xvii} בשוב צדקהו ועשה על--ומת בהם ^{xviii} ובשוב רשות מרשעתו ועשה משפט וצדקה--עליהם הוא יחיה ^{xix} ואמרתם לא יתכן דרך אדני איש כדרךו אשפט אתכם בית ישראל ^{xx} וייחי בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדר-לגולותנו בא אליו הפליט מירושלם לאמור הכתה העיר ^{xxi} ויד יהוה היתה אליו עבר לפנוי בוא הפליט ופתח את פי עד בוא אליו בברק ויפתח פי ולא נאלמתי עוד ^{xxii} וייחי דבר יהוה אליו לאמור ^{xxiii} בן אדם ישבי החרבות האלה על ארמת ישראל אמרים לאמר אחד היה אברהם וירש את הארץ ואני רבים לנו נתנה הארץ למורשה ^{xxv} לכן אמר אלהם כה אמר אדני יהוה על הדם תאכלו ועינכם תשאו אל גולויכם-ודם תשפכו והארץ תירשו ^{xxvi} מדתם על הרכבים עשיתן תועבה ואיש את אשת רעה טמאת והארץ תירשו ^{xxvii} כה תאמר אלהם כה אמר אדני יהוה חי אני אם לא אשר בחרבות בחרב יפלו ואשר

- 34 ויהי דבר יהוה אליו ^{xi} לאמור ² בן הנבא על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים מה אמר אדני יהוה הוי רعي ישראל אשר הוי רעים אותם-- הלוא הצאן ירעו הרעים ³ את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו הבריאה תזבחו הצאן לא תרעו ⁴ את הנחלות לא חזקתם ואת החוללה לא רפאתם ולנשברת לא חבשתם ואת הנדרחת לא השבתם ואת האבדת לא בקשתם ובחזקה רדייתם אתם ובפרק ⁵ ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה לאכלה לכל חיות השדה ותפוצינה ⁶ ישנו צאי ניכר בכל ההרים ועל כל נבעה רמה ועל כל פנוי הארץ נפצו צאיו ואין דורש ואין מבקש ⁷ לכון רעים שמעו את דבר יהוה ⁸ חי אני נאם אדני יהוה אם לא יعن היה צאיו לבזו ותהיינה צאי לאכלה לכל חיות השדה מאין רעה ולא דריש רעי את צאיו וירעו הרעים אותם ואת צאי לא רעו ⁹ לכון הרעים--שמעו דבר יהוה ¹⁰ כה אמר אדני יהוה התני אל הרעים ודרשתי את צאי מידם והשבותם מרעות צאן ולא ירע עוד

הרעים אותם והצלתי צאנו מפיהם ולא תהין להם לבטח וידעו כי אני יהוה בשברי את מותות עלם והצלתים מיר העברים בהם ²⁸ ולא יהיו עוד בו לנוים וחיה הארץ לא חאכלם וישבו לבטח ואני מהריך ²⁹ ותקמתו להם מטע שם ולא יהיו עוד אספי רעב בארץ ולא ישאו עוד كلمة הגויים ³⁰ וידעו כי אני יהוה אליהם-אתם והמה עמי בית ישראל-נאם אדני יהוה ³¹ ואtan צאנו צאן מרעיתי אדם אתם אני אלהיכם-נאם אדני יהוה

35 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם שם פניו על הר שער והנבא עליו ³ ואמרת לו כה אמר אדני יהוה התני אליך הר שער ונתיתי ידי عليك וננתיך שטמה ומשמה ⁴ עיריך חרבבה אשים אתה שטמה תהיה וידעת כי אני יהוה ⁵ יען להיות לך איבת עולם וגנרט את בני ישראל על ידי חרב-בעת אדים בעת עון קץ ⁶ لكن כי אני נאם אדני יהוה כי לדם עשך ודם ירדף אם לא דם שנאת ודם ירדף ⁷ ונתיתי את הר שער לשטמה ומשמה והברתי ממנה עבר ושב ⁸ ומלאתי את הריו חלליו נבעותיך וינויויך וככל אפיקך חללי חרב יפלו בהם ⁹ שטמות עולם ואנן ועריך לא תישבנה (השובנה) וידעתם כי אני יהוה ¹⁰ יען אמך את שני הגויים ואת שתי הארץות לי תהינה-וירשונה וייה שם היה ¹¹ וכן כי אני נאם אדני יהוה ועשיתו כאמור וכקנאתך אשר עשיתה משנאתיך בהם גונדעתי גם כאשר אשפֶט ¹² וידעת כי אני יהוה שמעתי את כל נצחותך אשר אמרת על הריו ישראל לאמր שטמה (שממו) לנו נתנו לאכלה ותגדרלו עלי בפיקם והעתרתם עלי דבריכם ¹³ אני שמעתי ¹⁴ כה אמר אדני יהוה כשם כל הארץ שטמה עשה לך ¹⁵ כשמיוחתך לנחלת בית ישראל על אשר שטמה--כן עשה לך שטמה תהיה הר שער וככל אדורם כליה וידעו כי אני יהוה

אלכה ¹⁶ כי כה אמר אדני יהוה הדני אני ודרשתי את צאנו ובקרתיהם ¹⁷ כבקרת רעה עדרו ביום היותו בחוץ צאנו נפרשות-כן אבקר את צאנו והצלתי אתם מכל המקומת אשר נפכו שם ביום ענן וערפל ¹⁸ והוציאתים מן העמים ובקצתים מן הארץות והבאותים אל אדמתם ורעותם אל הריו ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ ¹⁹ במרעה טוב ארעה אתם ובהרי מרים ישראל יהה נוהם שם תרכזנה בונה טוב ומרעה שמן תרעינה אל הריו ישראל ²⁰ אני ארעה צאנו ואני ארביבים נאם אדני יהוה ²¹ את האבדת אבקש ואת הנדחת אשיב ולנסברת אחבש ואת החולה אחזק ואת השמנה ואת החזקה אשמוד אדרענה במשפט ²² ואתנה צאנו כי אמר אדני יהוה הנני שפט בין שה לשאה לאילים ולעתודים ²³ המעת מכם המרעה הטוב תרעעו ויתר מריעיכם תרמסו ברגליכם ומשכע מים מים תשתו-ואת הנוטרים ברגליכם תרפzon ²⁴ וצאנו--מרמס רגליים תרעינה ומרפש רגליים תשתינה ²⁵ וכן כי אמר אדני יהוה-אליהם התני אני-ושפטתי בין שה בריה ובין שה רזה ²⁶ יען בצד ובכתרת תחרפו ובקריניכם תנחו כל הנחלות-עד אשר הפיקותם אותנה אל החוצה ²⁷ והושעת לצאנו ולא תהינה עוד לבו ושפטתי בין שה לשאה ²⁸ ותקמתי עליהם רעה אחד ורעה אהן-את עברדי דוד הוא רעה אהם והוא יהה להן לרעה ²⁹ ואני יהוה אהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יהוה דברתי ³⁰ וכרתי להם ברית שלום והשבתי היה רעה מן הארץ וישבו במדבר לבטה וישנו בערים ³¹ ונתיyi אותם וסבוכות נבעתי ברכיה והורדתי הגשים בעתו גשמי ברכת יהו ³² ונתן עץ השדה את פריו והארץ תתן יבוליה והוא על אדמתם

וְאַתָּה בֶן אָדָם הַגָּבָא אֶל הָרִי יִשְׂרָאֵל וְאָמָרָתָ –
 הרִי יִשְׂרָאֵל שְׁמָעוּ דָבָר יְהוָה ² כִּי אָמַר אָדָן יְהוָה
 יְעַן אָמַר הָאוֹיב עֲלֵיכֶם הָאָח וּבְמֹות עַולְם לְמוֹרֶשֶׁה
 הִוְתַּחַת לְנוּ ³ לְכָנָן וְאָמָרָתָ כִּי אָמַר אָדָן יְהוָה יְעַן
 בַּיּוֹן שְׁמוֹת וְשָׁאָף אֶתְכֶם מִסְבֵּב לְהִוְתֶּכֶם מוֹרֶשֶׁה
 לְשָׁארִית הָנוּים וְתַעֲלוּ עַל שְׁפָת לְשׁוֹן וְדָבַת עַם ⁴ לְכָנָן
 הרִי יִשְׂרָאֵל שְׁמָעוּ דָבָר אָדָן יְהוָה כִּי אָמַר אָדָן
 יְהוָה לְהָרִים וְלְגָבְעוֹת לְאַפִּיקִים וְלְנָאוֹת וְלְחַרְבוֹת
 הַשְּׁמָמוֹת וְלְעָרִים הַגְּזֻבּוֹת אֲשֶׁר הָיוּ לְבָבוֹ וְלְלָעֵג
 לְשָׁארִית הָנוּים אֲשֶׁר מִסְבֵּב ⁵ לְכָנָן כִּי אָמַר אָדָן
 יְהוָה אָם לֹא בָאַשְׁקָנָאָתִי דְבָרָתִי עַל שָׁארִית הָנוּים
 וְעַל אָדָם כָּלָא אֲשֶׁר נָתַנוּ אֶת אַרְצֵי לְהַמְּרוֹשָׁה
 בְּשָׁמָחָה כָּל לְבָב בְּשָׁאָט נְפָשָׁ – לְמַעַן מְנֻדְשָׁה לְבָבוֹ ⁶
 לְכָנָן הַגָּבָא עַל אֶדְמָתִי יִשְׂרָאֵל וְאָמָרָתָ לְהָרִים וְלְגָבְעוֹת
 לְאַפִּיקִים וְלְנָאוֹת כִּי אָמַר אָדָן יְהוָה הַנְּנִי בָּקָנָאָתִי
 וּבְחַמּוֹת דְבָרָתִי יְעַן כְּלָמָת הָנוּם נָשָׁאתָם ⁷ לְכָנָן כִּי
 אָמַר אָדָן יְהוָה אַנְיָ נָשָׁאתָי אֶת יְדֵי אָם לֹא הָנוּם
 אֲשֶׁר לְכֶם מִסְבֵּב הַמָּה כְּלָמָתִים יְשָׁאוּ ⁸ וְאַתֶּם הָרִי
 יִשְׂרָאֵל עַנְפָכֶם תָּתַנוּ וְפְרִיכֶם תָּשָׂאוּ לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל
 כִּי קָרְבּוּ לְבָבוֹ ⁹ כִּי הָנָנִי אֶלְכֶם וּפְנִיִּי אֶלְכֶם
 וּנְעָדָתֶם וּנוֹרָעָתֶם ¹⁰ וְהַרְבִּיתִי עַלְכֶם אָדָם כָּל בֵּיתָ
 יִשְׂרָאֵל כָּלָה וּנְשָׁבוּ הָעָרִים וְהַחֲרָבוֹת תָּבִנְיָה ¹¹
 וְהַרְבִּיתִי עַלְכֶם אָדָם וּבְהָמָה וּרְבָבוֹ וּפְרָבוֹ וְהַשְׁבָּתִי
 אֶתְכֶם כְּקָרְמוֹתֶיכֶם וְהַיְצָבְתִי מִרְאַשְׁתֶיכֶם וְדִעְתֶּם כִּי
 אָנָי יְהוָה ¹² וְהַחֲלַכְתִּי עַלְכֶם אָדָם אֲתָעַמְדֵי יִשְׂרָאֵל
 וְיַרְשֹׁוקְךָ וְהִיָּתְךָ לְהַמְּנַחַה וְלֹא תָסַף עוֹד לְשַׁכְלָם
 כִּי אָמַר אָדָן יְהוָה יְעַן אָמָרִים לְכֶם אֲכָלָתָ אָדָם
 אֲתִי (את) וּמְשִׁכְלָתָ גּוֹיִיךְ (גּוֹיִיךְ) ¹³ הִיִּתְּ ¹⁴ לְכָנָן אָדָם
 לֹא תָאַכְלֵי עַד גּוֹיִיךְ (גּוֹיִיךְ) לֹא תִּכְשְׁלֵי (הַשְׁכָלֵי)
 לְמַעַן אָמַר אָדָן יְהוָה ¹⁵ וְלֹא אַשְׁמַעַת אֶלְיךָ עוֹד כְּלָמָת
 הָנוּם וְהַרְפָּת עַמִּים לֹא תָשָׁאֵי עוֹד גּוֹיִיךְ (גּוֹיִיךְ) לֹא
 וְהַכְלָמוּ מַדְרְכֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל ¹⁶ כִּי אָמַר אָדָן

יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם--והושבתי את הערים ונבנו החברות³⁴ והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היה שמה לעני כל עובר³⁵ ואמריו הארץ הללו הנשמה היהת לנו עדן והערים החברות והנשמות והנרסות בצרות ישבו³⁶ וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בניתי הנרסות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי³⁷ כה אמר אדרני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם צaan אדם³⁸ צaan קדשים צaan ירושלים במועדיה--כן תהינה הערים החברות מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה

37 היה עלי יד יהוה ויצאנו ברוח יהוה וייחנו בתוך הקעה והוא מלא עצמות² והעבירנו עליהם סביב סביר והנה רבות מאד על פni הקעה והנה ישות מאד³ ויאמר אליו--בן אדם התחינה העצמות האלה ואמר אדרני יהוה אתה ידעת⁴ ויאמר אליו הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם--העצמות היבשות שמעו דבר יהוה⁵ כה אמר אדרני יהוה לעצמות האלה הנבא אני מביא בכם רוח--וחיותם⁶ ונתני عليיכם נידים והעלתי عليיכם בשר וקרמי עלייכם עור ונתני בכם רוח וחיותם וידעתם כי אני יהוה⁷ ונבאתו כאשר צויתו ויהי קול כהנabei והנה רעש ותקרבו עצמות עצם אל עצמו⁸ וראיתו מלמעלה ורוח אין בהם⁹ ויאמר אליו הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כי אמר אדרני יהוה מאربע רוחות באי הרוח ופחי בהרונים האלה ויהיו ויעמדו על רגליהם--חיל נדול מאד¹⁰ ונבאתו כאשר צויתו ותבוא בהם הרוח ויהיו ויעמדו על רגליהם--חיל נדול מאד ישראל הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה

ברית עולם יהיה אותם ונתקיים והרביהו אותם ונתנו את מקדשי בתוכם לעולם ²⁷ והיה משכני עליהם והיוו להם לאלהים והמה יהיו לי לעם ²⁸ וידעו הגויים כי אני יהוה מקדש את ישראל--בחוות מקדשי בתוכם לעולם

38 יהידבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם שם פניך אל גנו ארץ המנוגו--נשיא ראש משך ותבל והנבה עליו ³ ואמרתה כה אמר אדרני יהוה הנני אלקיך גנו--נשיא ראש משך ותבל ⁴ ושבתייך ונתקי חיות בלחיך והוציאתי אותך ואת כל חילך סוסים ופרשים לבשי מقلיל כלם--קhal רב צנה וממן תפשי חרבות כלם ⁵ פרס כוש ופוט אתם כלם מנן וכובע ⁶ גמר וכל אנפהה--בית תונרמה ירכתי צפון ואת כל אנפיו עמים רביים אתה ⁷ הכן והכן לך--אתה וכל קhalb נקHALים עלייך והיית להם למשמר ⁸ מימים רבים תפקד--באחרית הימים תבוא אל ארץ משובבת מהרב מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והוא מעמים הוצאה וישבו לבטה כלם ⁹ ועלית כשהה תבוא כען לכסות הארץ תהיה-- אתה וכל אנפיק ועמים רבים אותך ¹⁰ כה אמר אדרני יהוה והיה ביום ההוא יעלו דברים על לבך וחשבת מחשבת רעה ¹¹ ואמרתה עלה על הארץ פרוזות--אבוא השקטים ישבו לבטה כלם ישבים באין חומה ובריח ודלותם אין להם ¹² לשכל שלל ולבי בז--להшибיך ירד על חרבות נושבות ואל עם מאסף מגוונים עשה מקנה וקנין ישבי על טבור הארץ ¹³ שבא ודדן וסחריו תרשיש וכל כפיריה יאמרו לך הלשלל שלל אתה בא הלבבו בו הקהלת קhalb-- לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקנין לשכל שלל גדוול ¹⁴ לכן הנבא בן אדם ואמרתה לגנו כה אמר אדרני יהוה הללו ביום ההוא בשבת עמי ישראל

יהוה

39

ואהה בן אדם הנבא על גנו ואמרתה כה אמר אדרני יהוה הנני אלקיך גנו--נשיא ראש משך ותבל ² ושבתייך ושבתייך והעליתיך מירכתי צפון והבאותך על הרי ישראל ³ וכהיות קשך מיד שמואלך וחציך מיד ימינך אפיק ⁴ על הרי ישראל תפל אתה וכל אנפיק ועמים אשר אתה לעיט צפור כל כנף וחית השדה נתих לאכליה ⁵ על פניו השדה חפול כי אני דברתني נאם אדרני יהוה ⁶ ושלחתי אש במגנו ובישבי האים לבטה וידעו כי אני יהוה ⁷ ואות שם קדרשי אוודיע בתוךעמי ישראל ולא אחל את שם קדרשי עוד וידעו הגויים כי אני יהוה קדוש בישראל

ואסתר פני מהם 25 לכאן כה אמר אדני יהוה עתה
אшиб את שבית (שבות) יעקב ורhamti כל בית
ישראל וקנanti לשם קדרשי 26 ונשו את כל מלחמת ואת
כל מעלם אשר מעלו בי--בשבחם על ארמם לטבח
ואין מחריד 27 בשובבי אותם מן העמים וקכצתי
אתם מארצוות איביהם ונקדשתי בהם לעיני הנויים
רכבים 28 וירדעו כי אני יהוה אלהיהם בהגלותי אתם
אל הנויים וכנסתיהם על ארמם ולא אוטיר עוד מהם
שם 29 ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי את
روحו על בית ישראל נאם אדני יהוה

40 בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה
בעשור לחדרש בארכע עשרה שנה אחר אשר הכתה
העיר--בעצם היום הזה הותה עלי יד יהוה ויבא אליו
שמה 2 במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל
ויניחני אל הדר נבה מאיד ועליו כמנה עיר מנבב 3
ויביאו אותו שמה והנה איש מראתו כמראה נחשת
ופתיל פשטים בידו וקינה המדה והוא עמד בשער 4
וירבר אליו האיש בן אדם ראה בעיניך ובאוניך שמע
ושום לך לכל אשר אני מראה אותך--כי למען
הראותה הבאתה הנה הנג את כל אשר אתה ראה
לבית ישראל וונה חומה מוחזק לבית סביב סביב
וביד האיש קנה המדה שש אמות באמה וטפח וימד
את רחוב הבניין קנה אחד וקומה קנה אחד 6 ויבוא
אל שער אשר פניו דרך הקדרימה ויעל במעלותו
וימד את סף השער קנה אחד רחוב ואת סף אחד
קנה אחד רחוב 7 וויה קנה אחד ארך וקנה אחד
רחוב ובין החאים חמיש אמות וסף השער מ אצל allem
השער מהבית--קנה אחד 8 וימד את allem השער
מהבית--קנה אחד 9 וימד את allem השער שמנה
אמות ואילו שתים אמות ואלן השער מהבית 10 ותאי
השער דרך הקדרים שלשה מפה ושלשה מפה--מדה

8 הנה באה ונהייתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר
דברתי 9 ויצאו ישבי ערי ישראל ובعرو והשקו
בנסק ומון וצנה בקשת ובחצים ובמקל יד וברמלה
ובערו בהם אש שבע שנים 10 ולא ישאו עצים מן
השדה ולא יחתבו מן הערים--כי בנשך ובعرو אש
שללו את שלליהם וbezoo את בוזיהם--נאם אדני יהוה
�והיה ביום ההוא אתן לנוג מקום שם קבר בישראל
ני העברים קדמת הים וחסמת היא את העברים
וקברו שם את נוג ואת כל המונה וקראו ניא המון נוג
12 וקברים בית ישראל למגע טהר את הארץ שבעה
חדרים 13 וקברו כל עם הארץ והיה להם לשם--
יום הכבדי נאם אדני יהוה 14 ואנשי תמיד יבדילו
עברים בארץ מקברים את העברים את הנורדים על
פני הארץ לטהרה--מקצתה שבעה חדרים יחקרו 15
ועברו העברים בארץ וראו עצם אדם ובנה אצל
zion--עד קברו אותו המקברים אל ניא המון נוג 16
ונם שם עיר המונה וטהרו הארץ 17 ואתה בן אדם
כה אמר אדני יהוה אמר לצפור כל כנף ולכל חיה
השדה הקבצו ובאו האספו מסביב על זבחו אשר
אני זבח לכם זבח גדור על הרי ישראל ואכלתם
בשר ושתיים דם 18 בשער נבורים תאכלו ודם נשיאי
הארץ תשטו אילים כרים ועתודים פרים מרואי בשן
כלם 19 ואכלתם חלב לשבעה ושתיים דם לשכرون
מזבחו אשר זבחתו לכם 20 ושבעם על שלחני סוס
ורכב נbor וכל איש מלחה--נאם אדני יהוה 21
ונתתי את כבודי בנים וראו כל הנויים את משפטיו
אשר עשית ואת ידי אשר שמתי בהם 22 וידעו בית
ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן היום ההוא והלאה
23 וידעו הנויים כי בעונם נלו בית ישראל על אשר
מעלו כי ואSTER פני מהם ואתם ביד צריהם ויפלו
בחרב כלם 24 כתמאתם וכפצעיהם עשוינו את

אחד לששיהם ומדה אחת לאילם מפה ומפו ¹¹ חצר הפנימי בשער הדרום וימד את השער הדרום כמדות האלה ²⁹ ותאו ואילו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב סביב--חמשים אמה ארך ורחב עשרים וחמש אמות ³⁰ ואלמות סביב סביב-- ארך חמיש עשרים אמה ורחב חמיש אמות ³¹ ואלמו ששים אמה ואיל חצר הפנימי דרך הקדים מעלו ³² ויביאני אל החצר הפנימי דרך הקדים כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב ארך חמישים אמה ורחב חמיש עשרים אמה ³³ ואלמו שמנת לחרח ההייזונה ותמרים אל אלו מפה ומפו ושםנה מעלה מעלן ³⁵ ויביאני אל שער הצפון ומדר כמדות האלה ³⁶ תאו אלו ואלמו וחלונות לו סביב סביב ארך חמישים אמה ורחב חמיש עשרים אמה ³⁷ ואילו שמנת לחרח ההייזונה ותמרים אל אילו מפה ומפו ושםנה מעלה מעלן ³⁸ ולשכה ופתחה באילם השערים שם ידיתו את העלה ³⁹ ובאלם השער שני שלחנות מפה וشنים שלחנות מפה--לשוחט אליהם העולה והחטא והאשם ⁴⁰ ואל הכתף מהוצאה לעולה לפתח השער הצפוני שני שלחנות ואל הכתף האחראת אשר לאלם השער שני שלחנות ⁴¹ ארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות מפה--לכטוף השער שמנת לבני דרכם וכמלות שבע יעלו בו ואילמו לפניהם ²³ ושער לחצר הפנימי גנד השער לצפון ולקיים וימד משער אל שער מאה אמה ²⁴ ווילכני דרך הדרום והנה שער דרך הדרום ומדר אילו ואלמו כמדות האלה ²⁵ וחלונות לו ולאלמו סביב סביב כחלונות האלה חמישים אמה ארך ורחב הקרבן ⁴⁴ ומהוצאה לשער הפנימי לשכות שריטים בחצר הפנימי אשר אל כתף שער הצפון ובניהם דרך הדרום אחד אל כתף שער הקדים פנו דרך אל השער דרך הדרום מאה אמות ²⁸ ויביאני אל הצפון ⁴⁵ וידבר אליו זה הלשכה אשר פניה דרך

ופתח אחד לדרום ורחב מקום המנה חמיש אמות סביב סביב 12 והבניין אשר אל פניהם נגורה דרך סביב סביב וארכו תשעים אמה 13 ומדד את הבית ארך מאה אמה והגורה והבנייה וקירותיה ארך מאה אמה 14 ורחוב פניהם נגורה לאקרנים מאה אמה 15 ומדד ארך הבניין אל פניהם נגורה אשר על אחריותו ואטוקיה (אטיקיה) מפו ומפו-מאה אמה והיכל הפנימי ואלמי החצר 16 הספים והחלונים האטומים והאטיקים סביב לששתם נגד הסף שחויף עז סביב סביב והארץ עד החלונות והחלונות מכסות 17 על מעלה הפתח ועד הבית הפנימי ולחווץ ועל כל הקיר סביב סביב בפנימי ובחיצון-מדודת 18 ועשוי כרכובים ותמרים ותמרה בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכروب ופנוי ארדם אל התמרה מפו ופנוי כפר אל התמרה 19 ופנוי ארדם אל כל הבית סביב סביב 20 מהארץ עד מפו עשוי אל כל הבית סביב סביב 21 מהיכל מעלה הפתח הכרובים והתמרים שעשויים וקירות ההיכל היכיל מוזות רבעה ופנוי הקדרה המראה כמראה 22 המזבח עז שלוש אמות גבה וארכו שתים אמות ומקצתתו לו וארכו וקירותו עז וידבר אליו-זה השלוחן אשר לפניהם יהוה 23 ושתיים דלתות להיכל ולקדש 24 ושתיים דלתות לדלתות שתים מוסבות דלתות-שתיים לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת 25 ועשויה אלהן אל דלתות ההיכל כרכובים ותמרים כאשר עשויים לקירות וubar עז אל פניהם מהחוץ 26 וחולונים אטומות ותמרים מפו ומפו אל כתפות האולם וצלעות הבית והעבים

42 ויזצאי אל החצר החיצונית-הדרך דרך הצפון ייבאני אל הלשכה אשר נגד הנגורה ואשר נגד הבניין-אל הצפון 2 אל פניהם ארך אמות המאהفتح הצפון והרחוב חמיש אמות 3 נגד העשורים אשר

הדרום לכוהנים שמרי משמרת הבית 4 והלשכה אשר פניה דרך הצפון לכוהנים שמרי משמרת המזבח המה בני צדוק הקרים מבני לוי אל יהוה- לשדרתו 47 וימד את החצר ארך מאה אמה ורחב מאה אמה- מרבעת והמזבח לפני הבית 48 ויבאני אל אלם הבית וימד אל אלם חמיש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחוב השער-שלש אמות מפו ושלש אמות מפו 49 ארך האלים עשרים אמה ורחוב עשתי עשרה אמה ובמעלות אשר יעלו אליו ועמדים אל האילים אחד מפה ואחד מפה

41 ויבאני אל ההיכל וימד את האילים שש אמות רחוב מפו וSSH אמות רחוב מפו-רחוב האהל 2 ורחוב הפתח עשר אמות וכתפות הפתח חמיש אמות מפו וחמש אמות מפו וימד ארכו ארבעים אמה ורחוב עשרים אמה 3 ובא לפנימה וימד אל הפתח שתים אמות והפתח שש אמות ורחוב הפתח שבע אמות 4 וימד את ארכו עשרים אמה ורחוב עשרים אמה- אל פניהם היכיל ויאמר אליו זה קדר הקדים 5 וימד קיר הבית שש אמות ורחוב הצלע ארבע אמות סביב סביב לבית-סביב 6 וצלעות צלע אל צלע שלוש ושלשים פעים ובאות בקירות אשר לבית לצלעות סביב סביב סביב- להיות אחוזים ולא יהוו אחוזים בקירות הבית 7 ורחובות ונשבה למעלה למעלה לצלעות כי מוסף הבית למעלה למעלה סביב סביב לבית-על כן רחוב לבית למעלה ובין התחתונה יעלה על חליעינה לזכוניה 8 ווראות לבית גבה סביב סביב מיסודות (מוסדות) הצלעות מלו הקנה שש אמות אצילה 9 רחוב הקיר אשר לצלע אל החוץ חמיש אמות ואשר מנה בית צלעות אשר לבית 10 ובין הלשכות רחוב עשרים אמה סביב לבית-סביב סביב 10 ופתח הצלע למנה-פתח אחד דרך הצפון

לחצ'ר הפנימי וננד רצפה אשר לחצ'ר החיצונה-
אתיק אל פנוי אתיק בשלשים 4 ולפני הלשכות
מהלך עשר אמות רחוב אל הפנימית-דרך אמה
אות ופתחיהם לצפון 5 והלשכות העליונות קוצרות
כיו יכולו אתיקים מהנה מהתהכנות ומהתוכנות-
בין 6 כי משלשות הנה ואין להן עמודים עמודוי
הಚזרות על כן נאצל מהתהכנות ומהתיכנות-
מהארץ 7 ונדר אשר לחוץ לעמם הלשכות דרך
החצ'ר החיצונה אל לפני הלשכות-ארכו חמשים אמה
8 כי ארוך הלשכות אשר לחצ'ר החיצונה-חמשים
אמה והנה על לפני היכיל מאה אמה 9 ומתחתה
לשכות (מתחת הלשכות) האלה-המבוא (המביא)
מהקדמים בבא לדגה מהחצ'ר החיצונה 10 ברחוב
נדר החצ'ר דרך הקדים אלפני הנורה ואל לפני
הבניין-לשכות זו ודרך לפניהם כمراה הלשכות
אשר דרך הצפון כארכן כן רחבן וכל מוצאייהן
וכמשפטיהן וכפתחיהן 11 וכפתחי הלשכות אשר
דרך הדרום פתח בראש דרך דרך בפני הנדרת
הגינה דרך הקדים בבואן 12 ויאמר אליו לשכות
הצפון לשכות הדרום אשר אל לפני הנורה הנה
לשכות הקדר שיראלו שם הכהנים אשר קרובים
לייהוה קדשי הקדים שם יניחו קדשי הקדים
והמנחה והחטאת והאשם-כי המקום קדר 13 בכאם
הכהנים ולא יצא מהקדש אל החצ'ר החיצונה ושם
נייחו בנדיהם אשר ישרתו בהן כי קדר הנה ילבשו
וללבשו) בנדים אחרים וקרבו אל אשר לעם 15
וכלה את מדרות הבית הפנימי והוציאני דרך השער
אשר לפני דרך הקדים ומדדו סביב סביב 16 מדר
רוח הקדים בקנה המדרה-חמש אמות (מאות) קנים
בקנה המדרה סביב 17 מדר רוח הצפון-חמש מאות
קנים בקנה המדרה סביב 18 את רוח הדרום מדר--

43 יolicני אל השער--שער אשר פנה דרך הקדים 2 והנה כבוד אלהי ישראל בא דרך הקדים
וקולו כקול מים רבים והארץ האירה מכבדו 3
וכمراה המראה אשר ראיינו כمراה אשר ראיינו
בכאי לשחת את העיר וمراות כمراה אשר ראיינו
אל נהר כבר ואפל אל פנו 4 וכבוד יהוה בא אל
הבית דרך שער אשר פניו דרך הקדים 5 ותשאני
روح-ותבאני אל החצ'ר הפנימי והנה מלא כבוד
יהוה הבית 6 ואשמע מדבר אליו מהבית ואיש היה
עמד עצמו 7 ויאמר אליו בן אדם את מקום כסאי
ואת מקום כפות רגלי אשר אשכנ שבטה בנין
ישראל לעולם ולא יטמא עוד בית ישראל שם קדשי
המה ומלכיהם בזונותם ובפנרי מלכיהם במנותם 8
בתהם ספם את ספי ומוזותם אצל מזוותיו ותקור
ביני וביניהם וטהו את שם קדשי בתועבות אשר
עשו ואכל אתם באפי 9 עתה ירחקו את זנותם
ופנרי מלכיהם-מןני ושכני בתוכם לעולם 10
אתה בן אדם הנדר את בית ישראל את הבית ויכלמו
מעוניותיהם ומדדו את תכניתה 11 ואם נכלמו מכל
אשר עשו צורת הבית ותוכנותו ומוצאיו ומובאיו וכל
צורתו ואת כל חקתו וכל צורתו וכל תורהו הודיע
אותם וכחוב לענייהם וישמרו את כל צורותו ואת
כל חקתו-ועשו אותם 12 זאת תורה הבית על ראש
ההר כל גבלו סביב סביב קדר קדרים--הנה זאת
תורת הבית 13 ואלה מדרות המזבח באמות אמה אמה
וטפח וחיק האמה ואמה רחוב ונבולה אל שפתה
סביב זורת האחד וזה נב המזבח 14 ומוחיק הארץ

עד העזורה התקתנה שתום אמות ורחב אמה אחת ומהעוזרה התקתנה עד העוזרה הנדרלה ארבע אמות אל פניו הבית וארא והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל פני ⁵ ויאמר אליו יהוה בן אדם שים ולמעלה הקרנות ארבע ¹⁶ והואריאל שרים עשרה לבך וראה בעניך ובאוניך שמע את כל אשר אני מדבר אתך לכל חקוק בית יהוה ולכל תורתו ושם ארך בשתיים עשרה רחבה רביע אל ארבעה רביעי ¹⁷ והעוזרה ארבע עשרה ארך בארכע עשרה רחבה לבך למבוא הבית בכל מוצאי המקדש ¹⁸ ואמרת אל מרי אל בית ישראל כי אמר אדני יהוה רב לכם וחיק לה אמה סביב ומעלתו פנות קדשים ¹⁹ ויאמר מכל תועבותיכם בית ישראל ⁷ בהבאים בני נכר ערלי לב וערליبشر להיות במקדשי לחילו את אל בן אמר אדני יהוה אלה חקוק המזבח ביום העשות---להעלות עליון עולה ולזרק עליון דם ²⁰ ונחתה אל הכהנים הלוים אשר הם מורע צדוק הקרבים אליו נאם אדני יהוה---לשרתני פר בן בקר לחטא ²¹ ולקחת מודמו ונחתה על ארבע קרנותיו כה אמר אדני יהוה כל בן נכר ערל לב וערלبشر לא יבוא אל מקדשי לכל בן נכר---אשר בתוך בני ישראל אשר תענו מעלי אחורי גוליהם ונשאו עונם ²² ישראל אשר יתנו מטה מטה מטה במקדשי משרטים פקדות אל שעריו הבית ותועבותיהם אשר עשו ²³ כי אם הלוים אשר רחקו מעלי בתעות יהוה לעם והמה יעמדו לפניהם לשרתם ²⁴ יען אשר ישרתו אותם לפני גוליהם והיו לביית ישראל למכשול עון על כן נשאתי ידי עליהם נאם אדני יהוה ונשאו עונם ²⁵ ולא יגשו אליו לכהן לי ולנשת על כל קדשי אל קדשי הקדשים ונשאו כל מהות ותועבותיהם אשר עשו ²⁶ ונחתה אותם שמרי משמרת הבית---לכל עבדתו ולכל אשר יעשה בו ²⁷ והכהנים הלוים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בחעות בני ישראל מעלי---המה יקרבו אליו לשרתני ועמדו לפני התקיריב לי חלב ודם---נאם אדני יהוה ¹⁶ מה יבוא אל מקדשי ומה יקרבו אל שלחני--- לשרתני ושמרו את משמרתיו ¹⁷ והיה בבואם אל שעריו החצר הפנימית בנדוי פשטים ילבשו ולא יעלה נאם אדני יהוה

44

ושב אליו דרך שער המקדש החיצון הפנה קדשים והוא סנור ² ויאמר אליו יהוה השער הזה סנור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו---כי יהוה אלה ישראלי בא בו והיה סנור ³ את הנשיא נשיא הוא ישוב בו לאכול (לאכל) לחם---לפני יהוה מדרך אלם

ובהפיילם את הארץ בנהלה תרימו תרומה
לייהודה קדש מן הארץ--ארך חמשה ועשרים אלף
ארך ורחב עשרה אלף קדש הוא בכל נבולה סביב
2. יהו מזה אל הקדש חמיש מאות בחמש מאות

עליהם צמר בשורתם בשעריו החצר הפנימית וביתה
18 המדרה הוזת תמוד ארך חמיש (חמשה) ועשרים אלף
ורחוב עשרת אלפיים וכמו יהו המקדש קדר קדשים
4 קדר מן דארץ הוא לבדנים משוריין המקדש יהוד
הקרבים לשרת את יהוה והיה להם מקום לבתים
ומקדש למקדש 5 וחמשה ועשרים אלף ארך ועשרה
אלפים רחוב יהוד (והיה) ללוים משוריין הבית
לهم לאחוזה--עשרים לשכת 6 ואחוזה העיר תנתנו
חמשת אלפיים רחוב ואיך חמישה ועשרים אלף לעמota
תרומות הקדש--לכל בית ישראל יהוד 7 ולנסיא מזה
וזזה לתרומות הקדש ולאחוזה העיר אל פנוי תרומות
הקדש ואל פנוי אחוזת העיר מפתא ים ימה ומפהאת
קדמה קדרימה ואיך לעמota אחד החלקים מנובלם
אל נבול קדרימה 8 לאארץ יהוד לו לאחוזה בישראל
ולא יוננו עוד נשאי את עמי והארץ יתנו לבני ישראל
לשכתייהם 9 כה אמר אדני יהוד רב לכם נשאי
ישראל--חמס וסדר הסדרו ומשפט וצדקה עשו הרימו
נרטיכם מעל עמי נאם אדני יהוד 10 מאזני צדק
ואיפת צדק ובת צדק יהי לכם 11 האיפה והבתה תכנ
אחד יהוד--לשאת מעשר החמר הבת ועשרה החמר
האיפה אל החמר יהוד מותכנתו 12 והשקל עשרים
נרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה
וחמשה שקל--המנה יהיה לכם 13 זאת התרומה
אשר תרימו שישית האיפה מהמר החטים וששיתם
האיפה מהמר השעריים 14 וחק השמן הבת השמן
מעשר הבת מן הכר--עשרה הבתים חמר כי עשרה
הבתים חמר 15 ושה אחת מן הצאן מן המאות
ממשקיה ישראל למנהל ולעליה ולשלמים--לכפר
עליהם נאם אדני יהוד 16 כל העם הארץ יהו אל
התרומה הוזת לנשיא בישראל 17 וועל הנשיא יהוד
העלות והמנחה והנסך בחנים ובחדים ובשבות

עליהם צמר בשורתם בשעריו החצר הפנימית וביתה
18 פארוי פשתים יהו על ראמש ומוכנסי פשתים
יהו על מתניתם לא יהגנו ביוזע 19 ובצאתם אל
חצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשתו
את בנידיהם אשר המה משרתם בסם והניחו אותו
בלשכת הקדש ולבשו בנדים אחרים ולא יקדרו
את העם בגדיהם 20 וראמש לא גילהו ופרע לא
ישלחו כסום יכסמו את ראשיהם 21 ויין לא ישטו
כל כהן בכוואם אל החצר הפנימית 22 ואלמנה
ונורשה לא יקחו להם לנשיות כי אם בתולת מזרע
בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכחן יקחו
23 ואת עמי יורו בין קדש לחול ובין טמא לטהור
יודעם 24 וועל ריב המה יעדמו לשפט (למשפט)--
במשפטו ושפתו (ישפטו) ואת תורה ואת חקטי
בכל מועדי ישמרו ואת שבתותיו יקדרו 25 ואל מטה
אדם לא יבוא לטמא כו אם לאב ולאם ולבן ולבת
לאח ולאחות אשר לא היה לה איש--יטמאו 26 ואחריו
טהרתתו--שבעת ימים יספרו לו 27 וביום באו אל
הקדש אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקדריב
חטאטו--נאם אדני יהוד 28 והויה להם בנהלה אני
נהלתם ואחוזה לא תנתנו להם בישראל--אני אחוזת
המנחה והחטא והאשם המה יאכלום וכל חרם
29 ערשותיכם תנתנו לכחן להניח ברכה אל ביתך
בישראל لهم יהיה 30 וראשת כל בכורי כל וככל
תרומה כל מכל תרומותיכם--לכהנים יהוד וראשית
ערשותיכם תניחתך לכחן להניח ברכה אל ביתך 31
כל נבלה וטרפה מן העוף ומון הבהמה--לא יאכלו
הכהנים

בכל מועד ביהו יעשה את החטא לחשחות יצא דרך שער נגב והבא דרך שער נגב
 ואת המנחה ואת העולה ואת השלמים לכפר بعد יצא דרך שער צפונה לאישוב דרך השער אשר בא
 בית ישראל ¹⁸ כה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדר תקח פר בן בקר תמים וחטא את חמדש
 ולקח הכהן מדם החטא ונתן אל מזוזת הבית ¹⁹ ואל ארבע פנות העזורה למזבח ועל מזוזות שער
 החדר הפנימית ²⁰ וכן תעשה בשבועה בחדר מאיש שנה ומפתוי וכפרתם את הבית ²¹ בראשון בארכעה
 עשר יום לחדר יהיה לכם הפסח חג---שבועות ימים כל עם הארץ---פר חטא ²² ושבועת ימי החג יעשה
 מזוזות יאכל ²³ ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובعد עולה ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים תמים ליום שבעת הימים וחטא שער עזים ליום ²⁴ ומנהה
 איפה לפר איפה לאיל---יעשה ושמן הין לאיפה ²⁵ שביעי בחמשה עשר יום לחדר בחג יעשה כללה
 שבעת הימים חטא כתלה וכמנחה וכמן

46 כה אמר אדני יהוה שער החדר הפנימית הפנה קדמים יהיה סגנו ששת ימי המעשה וביום השבת
 יפתח וביום החדר יפתח ² ובא הנשיא דרך אלים השער מחוץ ועמד על מזוזת השער ועשו הכהנים את עולתו ואת שלמו והשתחווה על מפטון השער
 ויצא והשער לא יסגר עד הערב ³ והשתחוו עם הארץ פתח השער והוא בשבות ובחדים---לפני יהוה ⁴ והעללה אשר יקרב הנשיא ליהוה ביום השבת ששה כבשים תמים---ואיל תמים ⁵ ומנהה איפה לאיל ולכבשים מנהה מטה ידו ושמן הין לאיפה ⁶
 וביום החדר פר בן בקר תמים וששת כבשים ואיל תמים יהו ⁷ ואיפה לפר איפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן הין לאיפה ⁸ ובכובא הנשיא---דרך אלים השער יבוא ובדרכו יצא ⁹ ובכובא עם הארץ לפני יהוה במועדים הבא דרך שער צפון

נובל הארץ לפאת צפונה מן הים הנדול הדרך חתלן-לבוא צדרה¹⁶ חמת ברותה סברם אשר בין נובל دمشق ובין נובל חמת חצר התיכון אשר אל נובל חורן¹⁷ והיה נובל מן הים חצר עין נובל دمشق וצפון צפונה נובל חמת ואת פאת צפון¹⁸ ופאת קדים מבין חורן ומבין دمشق ומבין הנלעד תמדרו ואת פאת קדרימה¹⁹ ופאת נגב תימנה מתמר עד מי מריבות קדרש נחלה אל הים הנדול ואת פאת לבוא חמת זאת פאת ים²⁰ וחלקתם את הארץ הזאת לכם-לשבטי ישראל²² והיה תפליו אותה בנחלה לכם ולהנרים הנרים בתוככם אשר הולדו בנים בתוככם והוא לכם כארוח בבני ישראל-אתכם יפלו בנחלה בתוכה שבטי ישראל²³ והיה בשבט אשר נר הנר אותו-שם תנתנו נחלתו נאם אדרני יהוה

48 ואלה שמות השבטים מקצת צפונה אל יד דרך חתלן לבוא חמת חצר עין נובל دمشق צפונה אל יד חמת והיו לו פאת קדים הים דן אחד²⁰ ועל נובל דן מפאת קדים עד פאת ימה-אשר אחד³ ועל נובל אשר מפאת קדרימה ועד פאת ימה-נפתלי אחד⁴ ועל נובל נפתלי מפאת קדרמה עד פאת ימה-מנשה אחד⁵ ועל נובל מנשה מפאת קדרמה עד פאת ימה-אפרים אחד⁶ ועל נובל אפרים מפאת קדים ועד פאת ימה-ראובן אחד⁷ ועל נובל ראוון מפאת קדים עד פאת ימה-יהודיה אחד⁸ ועל נובל יהודה מפאת קדים עד פאת ימה-תהייה התרכומה אשר תרימו חמשה ועשרים אלף דרכב וארכך כאחד בתוכו⁹ התרכומה אשר תרימו ליהוה-ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרה אלפיים¹⁰ ולאלה תהיה לאבותיכם ונפלת הארץ זאת לכם-בנחלת¹¹ זווה

עשוי מתחת הטירות סביב²⁴ ויאמר אליו אלה בית המבשלים אשר יבשלו שם משפטוי הבית את זבח העם

47 ושבני אל פתח הבית והנה מים יצאים מתחת מפתח הבית קדרימה כי פניה הבית קדרים והמים ירדדים מתחת מכתף הבית הדמונית מנגב למזבח² ויוצאי ריך שער צפונה ויסבני ריך חוץ אל שער החוץ ריך הפונה קדרים והנה מים ממכים מן הכתף הימנית³ ביצאת האיש קדרים וקו בידו וימד אלף באמה ויעברני במים מי אפסים⁴ וימד אלף ויעברני במים מברכים וימד אלף ויעברני מי מתנים⁵ וימד אלף-נהל אשר לא אוכל לעבר כי גאו הימים מי שענו נהל אשר לא עבר⁶ ויאמר אליו הראית בן אדם וילכני וישبني שפת הנהל⁷ בשובני-והנה אל שפת הנהל עץ רב מאד מזה ומזה⁸ ויאמר אלף הימים האלה יוצאים אל הגליל הקדמוןיה וירדו על הערבה ובאו דימתה אל דימתה המוציאים ונרפא המים⁹ והיה כל נשח היה אשר ישרץ אל כל אשר יבוא שם נחלים יהיה והיה הרינה רבה מאד כי באו שמה הימים האלה וירפאו והי-כל אשר יבוא שמה הנהל¹⁰ והיה יעמוד (עמדו) עליו דונים מעין גדי ועד עין עגילים-משטווח לחרמים יהיה למינה תהיה דנותם כרנות הים הנדול רבה מאד בו ביצאותו ונבאו ולא ירפא למלח נתנו¹¹ ועל הנהל יעללה על שפטו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יוביל עליו ולא יתם פריו לחדרשו יבכר-כי מימייו מן המקדש מהו יוצאים והיו (והיה) פריו למאכל ועלתו לתרופה כה אמר אדרני יהוה נה נובל אשר תנתחלו את הארץ לשני עשר שבטי ישראל-יוסף חבלים¹⁴ ונחלתם אותה איש כאחיו אשר נשאתי את ידי לתחה לאבותיכם ונפלת הארץ זאת לכם-בנחלת¹⁵ זווה

תרומת הקדש לכהנים--צפונה חמשה ועשרים אלף גבולי בניין--לנשיא יהיה ²³ ויתר השבטים מפאת קדרימה עד פאת ימה בנים אחד ²⁴ ועל גבול בניין מפאת קדרימה עד פאת ימה--שמעון אחד ²⁵ ועל גבול שמעון מפאת קדרימה עד פאת ימה--יששכר אחד ²⁶ ועל גבול יששכר מפאת קדרימה עד פאת ימה זבולון אחד ²⁷ ועל גבול זבולון מפאת קדרימה עד פאת ימה נר אחד ²⁸ ועל גבול נר אל פאת נגב תימנה והיה נבול מתמר מי מריבת קדרש נחלה על הים הנדול ²⁹ זאת הארץ אשר תפילו מנהלה לשבטי ישראל ואלה מחלוקתם--נאם אדני יהוה ³⁰ ואלה תוצאת העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפיים מודה ³¹ ושעריו העיר על שמות שבטי ישראל שעיריהם שלושה צפונה--שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד ³² ואל פאת קדרימה חמש מאות וארבעת אלפיים ושעריהם שלשה--ושער יוסוף אחד שער בנימן אחד שער דן אחד ³³ ופאת נגבה חמש מאות וארבעת אלפיים מודה ושעריהם שלשה--שער שמעון אחד שער ישריך אחד שער זבולון אחד ³⁴ פאת ימה חמש מאות וארבעת אלפיים שעריהם שלשה--שער נד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד ³⁵ סביב שמנה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה שמה קדרימה ועשרה אלפיים יהוה וימתה תרומה הקדש והויה תבואה ללחם לעבדי העיר ¹⁹ והעבד העיר--יעבדו מכל שבטי ישראל ²⁰ כל התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית תרימו את תרומת הקדש אל אחוזת העיר ²¹ והנותר לנשיא מזויה ומזויה לתרומות הקדש ולאחוזת העיר אל פני חמשה ועשרים אלף תרומה עד גבול קדרימה ויימה על פני חמשה ועשרים אלף על גבול ימה לעמת חלקים לנשיא והוא לתרומות הקדש ומقدس הבית בתוכה ²² ומאות הרים ומאות מקדש הערים אשר לנשיא יהיה בין גבול יהודה ובין העיר בחוק

דרך בסירים ונדרתיך את נדרה ונתיבותיה לא
תמצא ⁷ ורדפה את אהבה ולא תשיג אתם ובקשתם
ולא תמצא ⁸ ואמרה אלכה ואשובה אל איש הראשון-
כ-⁹ כי טוב לי או מעתה ⁸ והיא לא ידעה כי אנכי נתתי
לה הדרן והтирוש והיצחר וכסף הרביתי לה זהב
עשוי בעל ⁹ ולכן אשוב- ולקחתני דני בעתו ותירוש
במועדו והצלאתי צמרי ופשתי לכסות את ערותה
¹⁰ ועתה אנלה את נבלתה לעני אהבה ואיש לא
יצילנה מיד ¹⁰ וזה שבתי כל משושה חנה חדשה
ושבתה--וכל מועדה ¹¹ והشمתי נפנה ותantha אשר
אמירה אתה המה לי אשר נתנו לי אהבי ושותים
לייער ואכלתם חיות השדה ¹² ופקדתי עלייה את
מי הבעלים אשר תקтир להם ותעד נומה וחליתה
ותליך אחרי אהבה ואתי שכחה נאם יהוה ¹³ לכн
הנה אני מפתיה והלכתיה המדבר ורברתי על
לביה ¹⁴ ונחתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכור
לפתח תקווה ונחתה שמה כימי נעריה וכיוום עלותה
מארץ מצרים ¹⁵ והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי
אishi ולא תקראי לי עוד בעלי ¹⁶ והסרתי את שמות
הבעלים מפיה ולא יזכיר עוד בשם ¹⁷ וכרתתי להם
ברית ביום ההוא עם חיות השדה ועם עופ השמיים
ורmesh האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן
הארץ והשכבותים לבתח ¹⁸ וארשתיך לי לעולם
וארשתיך לי בצדוק ובמשפט ובחסד וברחמים ²⁰
ריבבו באמכם ריבבו- כי היא לא אשתי ואנכי לא
אישה ותסר זוניה מפני ונאפיה מבין שדי ²¹ פן
אפשרתנה ערמה-- והצנויות ביום הולדתך ושמתי
CMDבר ושתה הארץ ציה והמתיה בצמא ²² אתה בניה
לא ארחים כי בני זונים המה ²³ כי זונת האם הבישה
הורתם כי אמרה אלכה אחורי אהבי נתני לחמי
ומימי צמרי ופשתי שניי ושקויי ²⁴ לכн הני שך את
והוא אמר אלהי

1 דבר יהוה אשר היה אל הווע בן בארי בימי
עויה יותםacho יחזקיה מלכי יהודה-- ובימי ירבעם
בן יואש מלך ישראל ² תחלת דבר יהוה בהושע
ויאמר יהוה אל הווע לך אשן זננים וילד
זננים-- כי זונה תונת הארץ מאחרי יהוה ³ וילך
ויקח את גמר בת דבלים ותהר ותلد לו בן ⁴
ויאמר יהוה אליו קרא שמו ירושאל כי עוד מעט
ופקדתי את דמי ירושאל על בית יהוא והשבתי
מלךות בית ישראל ⁵ והיה ביום ההוא ושבתי
את קשת ישראל בעמק ירושאל ⁶ ותהר עוד ותلد
בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסף
עוד ארחים את בית ישראל-- כי נשא אשא להם ⁷ ואות
בית יהודה ארחים והושעתם ביהוה אלהיהם ולא
אוישם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים
וותגמל את לא רחמה ותהר ותلد בן ⁹ ויאמר קרא
שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואכסי לא אהיה לכם
והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד
ולא יספר והיה במקום אשר יאמր להם לא עמי
אתם יאמר להם בני אל חי טונקבצו בני יהודה ובני
ישראל יהדו ושמו להם ראש אחד ועליו מן הארץ כי
נדול יום ירושאל

2 אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה ²
ריבבו באמכם ריבבו- כי היא לא אשתי ואנכי לא
אישה ותסר זוניה מפני ונאפיה מבין שדי ³ פן
אפשרתנה ערמה-- והצנויות ביום הולדתך ושמתי
CMDבר ושתה הארץ ציה והמתיה בצמא ⁴ אתה בניה
לא ארחים כי בני זונים המה ⁵ כי זונת האם הבישה
הורתם כי אמרה אלכה אחורי אהבי נתני לחמי
ומימי צמרי ופשתי שניי ושקויי ⁶ לכן הני שך את

ויאמר יהוה אלֵי עוד לך אהב אשה אהבתך אל יאשם יהודתך ואל תבאו הגלגול ואל תעלתו ביתך רע ומאנפת אהבתך יהוה את בני ישראל והם פנים און ואל השבעו כי יהוה כפירה סדרה סדרה אל אלהים אחרים ואהבי אשישי ענבים 2 ואכראה ישראל עתה ירעם יהודתך ככbesch במרחבך 17 חברו עצבים אפריים תהנו לו 18 סדר שבאמ הזונה הזה או אהבו ואמדר אליה ימים רבים תשבי לי---לא תזנו ולא הבו קלון מגניה 19 צדר רוח אותה בכנעפה ויבשו מזבחותם תהיי לאיש וגם אני אליך 4 כיימים רבים ישבו בני ישראל-אין מלך ואון שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים 5 אחר ישבו בני ישראל ובקשו את המלך האזינו-כי לכם המשפט כי מה היה למצופה ורשות פרושה על תבור 2 ושחתה שיטים העמיקו ואני מוסר לכלם 3 אני ידעתו אפריים וישראל לא נכח ממני כי עתה הזונות אפריים נתמא ישראל 4 לא יתנו מעלהיהם לשוב אל אלהיהם כי רוח זונאים בקרכם ואת ידוע לא ידעו 5 ועננה נאון ישראל בפניהם וישראל ואפריים יכשלו בעומם-כשל נם יהודת העם 6 בצאנם ובבקרים ילכו לבקש את יהוה-ולא ימצאו חילץ מהם 7 ביהודה בגדו כי בניהם זרים ילדו עתה יאללם חדש את חלקיהם 8 תקעו שופר בוגעה חצירה ברמה הריעו בית און אחריך בנמיין 9 אפריים לשמה תהיה ביום תוכחה בשבטי ישראל הودעתו נאמנה ואמאסאך (יאמאסך) מכחן לי ותשכח תורה אלהיך ואשכח בניך נם אני 7 כרבים כן חטאנו לי כבודם בקהלון אמר 8 חטאנו עמי יאללו ואל עונם ישוא נפשו 9 והיה כעם ככהן ופקדתי עליו דרכיו ומעלוי אשיב לו 10 ואכללו ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו כי אתי יהוה עזבו לשמר עזנות ווין ותירוש יקח לבך עמי ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח זונאים 12 התעה ויזנו מתחת אלהיהם 13 על ראשי ההרים יזבחו ועל הנבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה על כן הזינה בנותיכם וככלותיכם תנאפהנה

5 לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאננו יך ויחבשנו 2 ייחנו מימים ביום השלישי יקמננו ונחיה לפניו 3 ונדענה נרדפה לדעת את יהוה כשרח נכון ואשמו ובקשו פני בצד להם ישחרני

6 לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאננו יך כי תנאפהנה--כי הם עם הזנות יפרדו ועם הדרשות יזבחו ועם לא יבין ילבט 15 אם זנה אתה ישראל

4 שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם יושבי הארץ--כי אין אמת ואין חסד ואין דעת אלהים בארץ 2 אלה וכח ורצח ונגב ונאף פרצוו ודיםם בדים נגעו 3 על כן תאכל הארץ וاملל כל יווש בה בחית השדה ובכעוף השמיים ונם דני הים יאספו 4 אך איש אל ירב ואל יוכח איש ועמך כמרביבי כהן 5 וכשלת היום וכשל גם נביא עמוק לילה ודמויות אמק 6 נדרמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מסת ואמאסאך (יאמאסך) מכחן לי ותשכח תורה אלהיך ואשכח בניך נם אני 7 כרבים כן חטאנו לי כבודם בקהלון אמר 8 חטאנו עמי יאללו ואל עונם ישוא נפשו 9 והיה כעם ככהן ופקדתי עליו דרכיו ומעלוי אשיב לו 10 ואכללו ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו כי אתי יהוה עזבו לשמר עזנות ווין ותירוש יקח לבך עמי ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח זונאים 12 התעה ויזנו מתחת אלהיהם 13 על ראשי ההרים יזבחו ועל הנבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה על כן הזינה בנותיכם וככלותיכם תנאפהנה

מצאו ויבוא כנסם לנו כמלךו יורה ארץ ⁴ מה
עשה לך אפרים מה עשה לך יהודה וחסדם
כען בקר וכטול משכים הילך ⁵ על כן חצבי
בנביים--חרוגים באמרי פי ומשפטיך אור יצא
8 אל חך שפר כנשר על בית יהוה--יען עברו
בריתך ועל תורה פשעו ² לי יזעקו אלהי ירענוך
ישראל ³ זונה ישראל טוב אויב ירדפו ⁴ הם המליכו
ולא מני השירו ולא ידעתו כספם זהבם עשו להם
עצבים למען יכרת ⁵ זונה עגל שמרון חרה אף
בם עד מתי לא יוכלו נקין ⁶ כי מישראל והוא--חרש
עהו ולא אלהים הוא כי שכבים היה עגל שמרון
⁷ כי רוח יזרעו וسوفתה יקצדו כמה אין לו צמה
בלי יעשה קmach--אולי יעשה זרים יבלעהו ⁸ נבלע
ישראל עתה היו בנויים ככלאי אין חפץ בו ⁹ כי המה
על אשור פרא בודר לו אפרים התנו אהבים ¹⁰
נム כי יתנו בנויים עתה אקבצם ויהלו מעט ממשא
מלך שרים ¹¹ כי הרבה אפרים מזבחות לחטא
היו לו מזבחות לחטא ¹² אהוב (אחתב) לו--רבו
(רבי) תורה כמו זר נחשבו ¹³ זבחו הבהיר זבחו
בשר ואכלו--יהוה לא רצם עתה זכר עונם ויפקד
חטאיהם--המה מצרים ישבו ¹⁴ וישכח ישראל את
עשה ויבן היכלות יהודה הרבה ערים בצרות
ושלחתי אש בעריו ואכלת ארמנתיה

9 אל תשmach ישראל אל גיל כעמים כי זנית מעל
אליהיך אהבת אתנן על כל גנותך דן ² גרש ויקב
לא ירעם ותירוש יכחש בה ³ לא ישבו בארץ יהוה
ושב אפרים מצרים ובאשר טמא יأكلו ⁴ לא יסכו
לייהוה יין ולא יערבו לו--זבחיהם כלחם אונם להם
כל אכליו יטמא כי ללחם לנפשם לא יבוא בית
יהוה ⁵ מה תעשו ליום موعد וליום חנ יהוה ⁶ כי
הנה הילכו משד מצרים תקבצם מפ' תקברם מחמד
לכספם קמוש יורשם חוח באלהיהם ⁷ באו ימי

מזה ויבוא כנסם לנו כמלךו יורה ארץ ⁴ מה
עשה לך אפרים מה עשה לך יהודה וחסדם
כען בקר וכטול משכים הילך ⁵ על כן חצבי
בנביים--חרוגים באמרי פי ומשפטיך אור יצא
6 כי חסר חפצתי ולא זבח ודרעת אלהים מעלה
וזמהה כארם עברו ברית שם בנדוי ⁸ גלעד
קריות פعلى און--עקבה מדם ⁹ וכחci איש נדודים
חבר כהנים דרך ירצהו שכמה כי זמה עשו ¹⁰
בבית ישראל ראיתי שעיריה (שערוריה) שם זנות
לאפרים נתמא ישראל ¹¹ וגם יהודה שתקציר לך
בשובי שבות עמי

7 כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון--
כיפעלו שקר ונגב יבו פשט נדור בחוץ ² ובלי אמרו
ללבכם כל רעתם וכתרתי עתה סבבום מעלהיהם
נד פנו היי ³ ברעתם ישמחו מלך ובכחיהם שרים
כלם מנאים--כמו תנור בערה מאפה ישבות מער
מלש בזק עד חמץ ⁵ ויום מלכנו החלו שרים חמת
מיין משך ידו את לנצח ⁶ כי קרבו כהנור לכם
בדרכם כל הלילה ישן אפהם--בקר הוא בעיר כאש
להבה ⁷ כלם יחמו כתנור ואכלו את שפטיהם כל
מלכיהם נפלו אין קרא בהם אליו ⁸ אפרים בעם
הוא יתוביל אפרים היה ענה בלי הפוכה ⁹ ואכלו
זרים כחו והוא לא ידע גם שיבה זרקה בו והוא לא
ידע ¹⁰ ונעה נאון ישראל בפניו ולא שבו אל יהוה
אליהיהם ולא בקשׁו בכל זאת ¹¹ וויהי אפרים כיוна
פורת אין לב מצרים קראו אשר הילכו ¹² כאשר
ילכו אפרוש עליהם רשותי--כעוף השמים אורידם
אסירים כשמע לעדתם ¹³ אויהם כי נדרו ממי
shed להם כי פשעו כי ואני אפדים--זה מה דבריו
על צובים ¹⁴ ולא יזעקו אליו בלבם כי ייללו על
משכבותם על דן ותירוש יתנוררו יסورو כי ¹⁵ ואני

הפקדה באו ימי השלום--ידעו ישראל אויל הנביא שם עמדו לא תשיגם בנבעה מלחמה על בני עלה 10 באות ואסרים ואספו עליהם עמים באסרים לשתי עיניהם (ענותם) ובופרדים עגלה מלמזה אהבתיו לדוש ואני עברתו על טוב צוארה ארכיב אפרים יחרוש יהודה ישדר לו יעקב ¹² זדרעו לכם לצדקה קצרו לפיה חסד נירו לכם ניר ועת לדרש את יהוה עד יבוא ויראה צדק لكم ¹³ חרשתם רשות עלתה קזרתםأكلתם פרי כחש--כי מתחת בדרכך ברב נבוריך ¹⁴ וקאם שאון בעמק וכל מבצרך יושד כshed שלמן בית ארכאל ביום מלחמה אם על בני רטשה ¹⁵ ככה עשה לכם בית אל מפני רעת רעתכם בשחר נרדה נדמה מלך ישראל להוציא אל הרוג בניו ¹⁴ תן להם יהוה מה תנתן תן

11 כי נער ישראל ואהבהו ומצריהם קראתי לבני ² קראו להם כן החלכו מפניהם--לבעלים זיבחו ולפסלים יקטרון ³ ואכבי תרגלתי לאפרים קחם על זרועתו ולא ידעו כי רפאותם ⁴ בחבלי אדםameshem בעבותות אהבה ואהיה להם כמרימי על על לחיותם ואת אליו אוכיל ⁵ לא ישוב אל ארץ מצריהם

ואשר הוא מלכו כי מאנו לשוב ⁶ וחללה חרב בעריו וכלהה בדיו ואכללה--ממעצותיהם ⁷ ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראהו--יחד לא ירומנים ⁸ איך אתך אפרים אמנך ישראל--איך אתך כאדמה אשימך כצבאים נהפך עלי לבי יחד נכרמו נחומי ⁹ לא עשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אני ולא איש--בקרכך קדוש ולא אבא בעיר ¹⁰ אחריו יהוה ילכו כאריה ישאג כי הוא ישאג ויתרדן בנימ מים ¹¹ יחרדו כצפור ממצרים וכיונה הארץ אשור והושכתי על בתייהם נאם יהוה ¹² סבבני בכח אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד דוד

עם אל ועם קדושים נאמן

משגע איש הרוח--על רב עונך ורבה משטמה ⁸ צפה אפרים עם אלהי נביא פח יקוש על כל דרכיו-- משטמה בבית אלהי ⁹ העמיקו שחתו כימי הנבעה יזכור עונם יפקוד חטאיהם ¹⁰ כענבים במדבר מצאת ישראל--כבכורה בתאה בראשיתה ראייתי אבותיכם המה באו בעל פעור וינורו לבשת וייהו שוקצים כאחים ¹¹ אפרים כעוף יתעופף כבודם מלדה ומבטן ומהרין ¹² כי אם יגדלו את בניהם ושכלתיהם מאדם כי גם אוי להם בשורי מהם ¹³ אפרים כאשר ראייתי לצור שתוליה בנהוה ואפרים להוציא אל הרוג בניו ¹⁴ תן להם יהוה מה תנתן תן להם רחם משכילים ושדים צמיקים ¹⁵ כל רעתם בNELLL כי שם שנאתים על רע מעלייהם מביתו אנרשם לא אוסף אהביהם כל שריהם סררים ¹⁶ הכה אפרים--שרם יבש פרוי בלי (בל) יעשן גם כי ילדון והמתו מהmedi בטנם ¹⁷ ימאסם אלהי כי לא שמעו לו וייהו נדרים בינוי

10 נפן בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפורי הרבה למזבחות--כטוב לארציו היטיבו מצבות ² חלק לכם עתה יאשמו הוא יערף מזבחותם ישדר מצבותם ³ כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את יהוה והמלך מה יעשה לנו ⁴ דבריו דברים אלה שוא כרת ברית ופרחה בראש משפט על תלמי שדי ⁵ לענלות בית און יגورو שכן שמרון כי אבל עליו עמו וכמריו עלי גילו--על כבודו כי גלה ממנהו ⁶ נאם אותו לאשור יובל מנהה למלך ירב בשנה אפרים יכח ויבוש ישראל מעצתו ⁷ נדמה שמרון מלכה כקצף על פניו מים ⁸ ונשמדו במות און חטא ישראל--קוין ודרדר יעללה על מזבחותם ואמרו להרים כסונו ולגבעות נפלו עליינו ⁹ מימי הנבעה חטא ישראל

מלך ושרים ¹¹ אתן לך מלך באפי ואכח בעברתי ¹² מלך הרים כוב ועד ירבה ובריות עם אשור יכרתו ושםן למצרים צרור עון אפרים צפונה חטאנו ¹³ חבלו يولדה יבא לו הוא בן לא חכם כי עת לא יעמוד במשבר בניים ¹⁴ מיד שאל אפדם ממות אנאלאם אדי דבריך מות אדי כתבר שאל-נחם ישדר מעני (Sheol h7585) ¹⁵ כי הוא בין אחיהם יפריא יבוא קדים רוח יהוה ממדבר עללה ויושם מקורותיו ויחרב מעינו-הוא ישסה אוצר כל כלוי חמדה ¹⁶ תאשם שמרון כי מרתה באלהיה בחרב יפלוי-עליליהם ירטשו והריותיו יבקעו

14 שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך ² קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל תsha עון וקח טוב ונשלמה פריט שפטינו ³ אשרור לא יושענו על סוס לא נרכב ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו-אשר בר ירחם יתום ⁴ ארפאה משובתם-האחים נדבה כי שב אפי ממן ⁵ אהיה כתל לישראל יפרח כשותנה ויק שדרשו לבנון ⁶ ילכו ינקוטו יודי כוית הודו וריה לו לבנון ⁷ ישבו שביב צלו ייחיו דגן ויפורחו כנפן זכרו כין לבנון ⁸ אפרים מה לי עוד לעצבים אני עניות ואשורנו אני כברוש רענן-מנמי פריך נמצא ⁹ מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישראלים דרכי יהוה וצדוקים ילכו גם ופשעים יכשלו גם

12 אפרים רעה רוח ורדף קדים-כל היום כוב וshed ירבה ובריות עם אשור יכרתו ושםן למצרים יובל ² וריב ליהוה עם יהודה ולפקד על יעקב כדריכיו ממעלליו ישב לו ³ בבטן יעקב את אחיו ובאונו שרה את אלהים ⁴ ווישר אל מלאך וכל בכיה ויתחנן לו בבית אל ימצאו ושם ידבר עמו זיהוה אלהי הצבאות-יהוה זכרו ⁶ ואתה באלהיך השוב חסד ומשפט שמר וקוה אל אלהיך תמיד ⁷ כגען בידיו מאוני מרמה-לעשק אהב ⁸ וויאמר אפרים-אך عشرתו מצאתו און ל' כל גינוי לא ימצא לי עון אשר חטא ⁹ ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיב באהלים כימי מועד ¹⁰ ודברתني על הנביים ואני חזון הרביתי וביד הנביאים אדרמה ¹¹ אם גלעד און אך שוא היו בוגלן שורים זבחו גם מזבחותם נגליים על חלמי שדי ¹² ויברא יעקב שדה יהוה ישראל באשה ובאה שמר ¹³ ובנביא העלה יהוה את ישראל ממצרים ובנבייא נשמר ¹⁴ הכהנים אפרים תמרוריהם ודמיו עליו יטוש וחרפתו ישב לו אדניי **13** דבר אפרים רחת נשא הוא בישראל ויאשם בבעל וימת ² ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה מכספם כתבונם עצבים מעשה חרשים כליה להם הם אמרם זבחו אדם עגלים ישקון ³ لكن היה כען בקר וכטל משכימים הלק' מפני יסער מגן וכען מארכבה ⁴ ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע אין בלתי ⁵ אני ידעתיך במדבר-בארץ תלבות ⁶ כמרעיהם וישבעו-שבעו וירם لكم על כן שכחוני ⁷ ואחי להם כמו שחלה- כנמר על דרך אשור ⁸ אפגש כדבר שכול ואקרע סגור לכם ואכלם שם כלביה חיות השדה תבקעם שחתרך ישראל כי בעורך ¹⁰ אני מלך אפוא יוושיע בכל עריד ושפיך-אשר אמרת תהנה ל'

2 תקעו שופר בציון והריעו בהר קדרשי-ירגנו
 כל ישבי הארץ כי בא יום יהוה כי קרוב ² يوم חך
 ואפלה يوم ענן וערפל כשרח פרש על ההרים עם
 רב עצומים-כמזה לא נدية מן העולם ואחריו לא
 יוסף עד שני דור ודור ³ לפני אכלת אש ואחריו
 תלחת להבה כנן עדן הארץ לפניינו ואחריו מדבר
 שמה מה ונם פליטה לא היהת לו ⁴ כמראה סוסים
 מראהו וכפרשים כן ירוצין ⁵ כקהל מרכבות על
 ראשיהם ירקדון-כקהל להב אש אכלת קש
 עם עצום ערדוך מלחה ⁶ מפניו יהילו עמים כל
 פנים קבציו פארור ⁷ כנוברים ירצון אנשי מלחה
 עלו חומה ואיש בדרכיו ילכו ולא יעבטו ארחותם
⁸ ואיש אחיו לא ידחקן נבר במסלתו ילכו ובعد
 השליח יפלו לא יבצעו ⁹ בעיר ישקו בחומה ירוצון-
 בכתיים יעלו بعد החלונים יבוא כנוב ¹⁰ לפניו
 רגזה ארץ רעשו שמיים וירח קדרו וכוכבים
 אספו נגהם בו יהוה נתן קולו לפני חילו-כי רב מאד
 מחנהו כי עצום עשה דברו כי גודל יום יהוה ונורא
 מאד מי יכילנו ¹¹ ונעם עתה נאם יהוה שבו עדי בכל
 לבבכם ובצום ובבכי ובמספר ¹² וקרעו לבבכם
 ואל בנדים ושובו אל יהוה אלהיכם כי חנון ורחום
 הוּא-ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה ¹³ מי
 יודע ישוב ונחם והשאר אחריו ברכה-מנחה ונסך
 ליהוה אלהיכם ¹⁴ תקעו שופר בציון קדשו צום
 קראו עצרה ¹⁵ אספו עם קדשו קהיל קבציו זקנים-
 אספו עולמים וינקי שדים יצא חתן מחדרו וכלה
 מהפתה ¹⁶ בין האולם ולזבח יבכו הכהנים משרתי
 יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמק ועל תנת נחלתק
 לחרפיה למשל בהם גוים-למה יאמרו בעמיהם איך
 אלהיהם ¹⁷ ויקנא יהוה לארצו ויחמל על עמו ¹⁸ ויען
 יהוה ויאמר לעמו הני שלח לכם את הדגן והתרוש

1 דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתאל ² שמעו
 זאת הזקנים והאינו כל ישבי הארץ היהת זהה
 בימיכם ואמ בימי אבותיכם ³ עליה לבנייכם ספרו
 ובנייכם לבניהם ובניהם לדור אחר ⁴ יתר הנום אכל
 הארץ ויתר הארץ אכל הילק ויתר הילק אכל
 החסיל ⁵ והקיצו שכורים וbccו והיללו כל שתי יין
 על עסיס כי נכרת מפיכם ⁶ כי נוי עלה על ארץ
 עצום ואין מסטר שני שני אריה ומתלוות לביא
 לו ⁷ שם גפני לשמה ותאנטו לקצפה החשוף
 והשליך הלבינו שרינה ⁸ אליו כבתוכלה חנרת שק על
 בעל נעריה ⁹ הכרת מנהה ונסך מבית יהוה אבלו
 הכהנים משרתי יהוה ¹⁰ שדר שדה אבלה אדמה
 כי שדר דן הוביש תירוש אמלל יצחר ¹¹ הבישו
 אקרים היללו כרמים על חטה ועל שערכה כי אבד
 קציר שדה ¹² הנפן הובישה והחhana אמללה רמוון
 גם תמר ותփוח כל עצי השדה יבשו-כי הביש שzon
 מן בני אדם ¹³ חגרו וספרדו הכהנים היללו משרתי
 מזבח-באו לינו בשקים משרתי אלהי כי נגע מבית
 אלהיכם מנהה ונסך ¹⁴ קדרשו צום קראו עצרה-
 אספו זקנים כל ישבי הארץ בית יהוה אלהיכם זעקה
 יבוא ¹⁵ אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכshed משרדי
 אל יהוה ¹⁶ הלו ננד עינינו אכל נכרת מבית אלהינו
 שמחה וניל ¹⁷ עבשו פרדות תהה מנפתיהם-נשמו
 אצרות נהרסו מגירות כי הביש דן ¹⁸ מהナンחה
 בהמה נבכו עדרי בקר-כי אין מרעה להם נם עדרי
 הצאן נשמו ¹⁹ אליך יהוה אקריא כי אש אכלת נאות
 מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה ²⁰ נם בהמות
 שדה תרגון אליך כי יבשו אפיקי מים ואש אכלת
 נאות המדבר

והি�צהר ושבעתם אותו ולא אתן אהכם עוד חרפה
ובנויים ²⁰ ואת הצפוני אריהק מעליים והדחתיו אל
נגלים אתם עלי קל מהרה אשיב גמלכם בראשכם
ארץ ציה ושםמה-את פניו אל הים הקדמוני וספו אל
5 אשר כספי ותבי לקחתם ומהמדי הטבים הבהאתם
הרים דאהרון ועלה באשו ותעל צהנתו--כי חנדיל
להיכליכם ⁶ ובני יהודה ובני ירושלים מכרתם לבני
הימים למען הרחיקם מעלה גבולם ⁷ הנהני מערם--
לעשה ²¹ אל תיראי אדמה נילוי ושםחי כי הנדייל
יהוה לעשות ²² אל תיראו בהמות שדי כי דשאנותה
מן המקום אשר מכתרם אתם שם והשבתי נמלכם
מדבר כי עז נשא פריו ana וגען נתנו חילים ²³ ובני
בראשם ⁸ ומכרתאי את בנים ואת בנותיכם ביד בני
ציוון נילו ושםחו ביהוה אלהיכם כי נתן לכם את
יהודה ומכרום לשבאים אל נוי רחוק כי יהוה דבר
9 קראו ואת בנויים קדרשו מלחמה העיררו הגבוריים--
בראשון ²⁴ ומלאו הנרגנות בר והשיקו היוקבים תירוש
גשו יעלו כל אנשי המלחמה ¹⁰ כתהו אתיכם להרבות
ויצחר ²⁵ וושלמתי לכם את השניהם אשר אכל הארכבה
וילק והחסיל והגומ חילוי הנדוול אשר שלחתי בכם
ובאו כל הגוים מסביב ונקבעו שמה הנחת יהוה
גבוריך ¹² יעדו וייעלו הגוים אל עמק יהושפט כי
26 ואכלתם אוכל ושבוע והלחתם את שם יהוה
שם אשב לשפט את כל הגוים--מסביב ¹³ שלחו מנג
לעולם ²⁷ וידעתם כי בקרב ישראלי ואני ואני יהוה
אליהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי
אליהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם ²⁸ וזהיא
אחרי כן אשפוך את רוחי על כלبشر ונבאו בניכם
וכנותיכם זקניכם חלומות יחלמוון--בחוריכם חזונות
יראו ²⁹ וגם על העברים ועל השפחות ביום הhma
ashpoch את רוחי ³⁰ וננתני מופתים בשמיים ובארץ
dim ואשתירמות עשן ³¹ המשמש יהפק לחך והירח
לDEM--לפניהם בוא ים יהוה הנדוול והגורה ³² וזהיא כל
אשר יקרא בשם יהוה--ימלט כי בהר ציון ובירושלים
תהייה בפלטה כאשר אמר יהוה ובשרידים אשר
יהוה קרא

3 כי הנה ביום הhma-ובעת ההיא אשוב
מחמס בני יהודה אשר שפכו דם נקי בארכצים ²⁰
ויהודה לעולם חשב וירושלם לדoor ודoor ²¹ ונקיותי
דמים לא נקיותי יהוה שכן בציון

לשיד ² ושלחתי אש במואב ואכלת ארמנות הקריות ומות בשאון מואב בתרוועה בקהל שופר ³ זהכרתי שופט מקרבה וכל שריה אהרונג עמו אמר יהוה ⁴ כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אישיבנו על מאשם את תורה יהוה והקיו לא שמרנו ויתעוטם צוביהם אשר הלכו אבותם אחיהם ⁵ ושלהתי אש ביהודה ואכלת ארמנות ירושלים ⁶ כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אישיבנו על מכרכם בכסף צדיק ובאיון בעבור געלים ⁷ האשפים על עפר הארץ למען חל את ענוים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למן תדרכם ודריך שם קדשי ⁸ ועל בגדים חבליים יטו אצל כל מזבח ייון ענושים ישתו בית אלהיהם ⁹ ואנכי השמרתי את האמרי מפניהם אשר כנבה ארצה נבחו וחסן הוא כאלונים ואשמיר פריו ממעל ושרשו מתחת ¹⁰ ואנכי העלייתי אתכם מארץ מצרים ואולדת אתכם במדבר ארבעים שנה לרשות את הארץ האמרי ¹¹ וקיים מבניכם לנביאים ו מבחורייכם לנזירים האפי אין זאת בני ישראל נאם יהוה ¹² ותשקו את הנוראים יין ועל הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו ¹³ הנה אנכי מעיק תחתיכם כאשר תעיק הענגלת המלאה לה עمير ¹⁴ ואבד מנוס מקל וחזק לא יאמץ כהו ונבוד לא ימלט נפשו ¹⁵ ותחפש הקשת לא יעמוד وكل ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו ¹⁶ ואמיין לבו בגבורים-ערום יнос ביום ההוא נאם יהוה

3 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם- בני ישראל על כל המשפה אשר העלייתי מארץ מצרים לאמר ² רק אתכם ידעת מכל משפחות הארץ על כן אפקד עליויכם את כל עונתיכם ³ הילכו שנים יהדו בלתי אם נועדו ⁴ היישג אריה בעיר וטרף אין לו היתן כפיר קולו ממענתו בלתי

1 דברי עמום אשר היה בתקדים מתכוע אשר חזה על ישראל בימי עזיה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל--שנתים לפני הרעש ² ויאמר-- יהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרים ויבש ראש הכרמל ³ כה אמר יהוה על שלשה פשעי דמשק ועל ארבעה לא אישיבנו על דושם בחרצות הברזל את הגלעד ⁴ ושלהתי אש בביה חזאל ואכלת ארמנות בן הדר ⁵ ושברתי ברייח דמשק והכרתי יושב מבקעת און ותומך שבת מבית עדן ונלו עם ארם קירה אמר יהוה ⁶ כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אישיבנו על הגלות נלות שלמה להסניד לאדום ⁷ ושלהתי אש בחומת עזה ואכלת ארמנתיה ⁸ והכרתי יושב מסדרוד ותומך שבת מאשקלון והשיבותי ידי על עקרון ואבדו שארית פלשתים--אמר אדני יהוה ⁹ כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אישיבנו על הסנירים נלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית אחיהם ¹⁰ ושלהתי אש בחומת צר ואכלת ארמנותיה ¹¹ כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אישיבנו על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמייו ויטרפ לעד אףו ועברתו שמרה נצח ¹² ושלהתי אש בתימן ואכלת ארמנות בצרה ¹³ כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון ועל ארבעה לא אישיבנו על בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את נבולם ¹⁴ והצתי אש בחומת רבבה ואכלת ארמנותיה בתרוועה ביום מלחה בסער ביום סופה ¹⁵ והלך מלכם בגולה הוא ושריו יהדו אמר יהוה

2 כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אישיבנו על שרפו עצמות מלך אדום

אם לכדר ⁵ החפכל צפוף על פח הארץ ומוקש אין לה ל��יר והמטרתי על עלייה אחת ועל עיר אחת לא העילה פח מן הארץ ולכוד לא ילכוד ⁶ אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה ⁷ כי לא עשה אדני יהוה דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנבאים ⁸ אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבה ⁹ השמייע על ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספו על הרי שמרון וראו מהomat רבות בתוכה שעשוקים בקרבה ¹⁰ ולא ידעו עשות נכהה נאם יהוה האוצרם חמס ושד בארמנותיהם ¹¹ לכן כה אמר אדני יהוה צר וסיבב הארץ ותוריד מפק עז ונבו אדמנותיך ¹² כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארי שת כרעם או בدل און-בן יצלו בני ישראל היישבים בשמרון בפתח מטה ובძמיש ערש ¹³ שמעו והעדיו בבית יעקב-נאם אדני יהוה אלה הצבאות ¹⁴ כי ביום פקדי פשעי ישראל--עליו ופקדתי על מזבחות בית אל וננדעו קרנות המזבח ונפלו לארץ והכיתי בית החרפ על בית הקין ואבדו בתי השן וספו בתים רבים--נאם יהוה ⁴ שמעו הדבר הזה פרוט הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצחות אבוניהם האמרה לאדניהם הביאה ונשתה ² נשבע אדני יהוה בקדשו כי תהא ימים באים עליהם ונשא אתכם בצדות ואחריתכן בסירות דוגה ³ וופרדים תצאנה אשה ננדח והשלכתנה ההרמונה נאם יהוה ⁴ באו בית אל ופשעו הגלגול הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם לשלת ימים מעשרתיכם ⁵ וקטר מהמצ תודה וקראו נדבות השמייע כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה ⁶ וגם אני נתתי לכם נקיון שנים בכל ערים וחסר לחם בכל מקומתיכם ולא שבתם עדי נאם יהוה ⁷ וכן אנכי מנעת מכם את הנשם בעוד שלשה חדשים

5 שמעו את הדבר הזה אשר אנחנו נשא עליהם קינה--בית ישראל ² נפלה לא חוטיף קום בחולות ישראל נטשה על אדמותה אין מקימה ³ כי כה אמר אדני יהוה העיר היצאה אלף תשair מאה והויזצת מאה תשair עשרה לבית ישראל ⁴ כי כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני וחיו ⁵ ואל תדרשו בית אל והגמל לאatabו ובאר שבע לא תעברו כי הגלגל נלה גילה ובית אל יהיה לאון ⁶ דרשו את יהוה וחיו פן יצליח כאש בית יוסף ואכלת ואין מכבה בבית אל ⁷ ההפכים לעונה משפט וצדקה לארץ גניהו ⁸ אל יוציא כימה וכסיל והפך לבקר צלמות יום לילה החשיך הקורא למי חיים ווישפכם על פני הארץ-- והוא שמו ⁹ המבליג שד על עז ושד על מבצר יבוא שנאו בשער מוכיח ודבר תמים יתעבו ¹⁰ לכן יען בושכם על דל ומשאת בר תקחו ממנה--בתינו נזית בנייתם ולא חשבו במ כרמי חמד נטעם ולא

תשתו את יינם ¹² כי ידעתني צרכי צדיק ללחמי כפר ואבינוינו בשער החטאיכים יגלו בראש גלים וסר מרוזה סרווחים ⁸ נשבע אדני יהוה בנפשו נאם יהוה אלהי צבאות מטהב אני את נאון יעקב ואדמנתו שנאתי והסנותי עיר ומלאה ⁹ היה ¹⁴ דרכו טוב ולא רע למען תחיו יתדי כן יהוה אלהי צבאות אתכם--כאשר אמרתם ¹⁵ שנאו רע והיה אם יותרו עשרה אנשים בבית אחד--ומתו ¹⁰ ונשאו דודו ומסרו לחשיא עצמים מן הבית ואמר לאשר בירכתי הבית העוד עמוק ואמר אפס ואמר והכה הבית הנדרול רסיטים והבית הקטן בקעים ¹² הירצון בסלע סוסים אם יחרוש בקרים כי הפלתם נהי ¹⁷ ובכל כרמים מספדי כי עבר בקרבך אמר היה ¹⁸ הו המתאות אט יום יהוה למה זה לכם יאמרו הו וקראו אכר אל אבל ומספר אל יודעי דבר האמורים--הלוא בחזקנו לעננה ¹³ השמחים ללא מפני הארי ופנעו הדב ובא הבית--וסמך ידו על הצבאות--גוי ולחצטו אתכם מלבוא חמת עד נחל הקיר ונשכו הנחש ²⁰ הלא חזק יום יהוה ולא אור הערבה ²¹ שנאתי מסתי חניכם ולא אריה ואפל ולא גנה לו

7 כה הראני אדני יהוה והנה יוצר נבי בתחלה עלות הלקש והנה לקש--אחר נוי המלך ² והיה אם כלה לאכול את עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלח נא מי יקום יעקב כי קטן הוא ³ נחם יהוה על זאת לא תהיה אמר יהוה ⁴ כה הראני אדני יהוה והנה קרא לרבר באש אדני יהוה ותأكل את תחום רבבה ואכלת את החלק ⁵ ואמר אדני יהוה חדל נא--מי יקום יעקב כי קטן הוא ⁶ נחם יהוה על זאת נם היא לא תהיה אמר אדני יהוה ⁷ כה הראני והנה אדני נצב על חותמת אנך ובידיו אנך ⁸ ויאמר יהוה אליו מה אתה ראה עמוס ואמר אנך ויאמר אדני הנני שם אנך בקרב עמי ישראל--לא אוסף עוד עבר לו ⁹ ונשמו במות ישחק ומקדשי ישראל ייחרו וקמתי על בית ירבעם בחרב ¹⁰ ווישלח אמץיה כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל לא אמר קשר עליך עמוס בקרב חשבו להם כל שיר ⁶ השתים במזרקי יין וראשת

שמנים ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף ⁷ וכן עתה החטאיכים צרכי צדיק ללחמי כפר ואבינוינו בשער הטו ¹³ וכן המשכיל בעת ההיא--ידם כי עת רעה אלהי צבאות אתכם--כאשר אמרתם ¹⁵ שנאו רע והאבו טוב והצינו בשער משפט אולי יהנן יהוה אלהי צבאות אדני בכל רחבות מספדי ובכל חוץ יאמרו הו וקראו אכר אל אבל ומספר אל יודעי יהוה ¹⁶ וכן אמר יהוה לאמר יהוה אלהי צבאות אדני יהונתן יהונתן יהונה יאמרו והוא המתאות אט יום יהוה ומה זה לכם ימפני הארי ופנעו הדב ובא הבית--וסמך ידו על יום יהוה חזק ולא אור ¹⁹ כאשר ינוס איש מדבר ארבעים שנה--בית ישראל ²⁶ ונשאתם את סכות מליכם ואת ציון צליכם--כוכב אלהיכם אשר עשיתם לכם ²⁷ ותגליתי אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה אלהי צבאות שמנו

6 הוי השאננים בציון והבטחים בהר שמרון נקי הראשית הנוגם ובאו להם בית ישראל ² עברו כלנה וראו ולכו משם חמת רבבה ורדונת פלשתים הטובים מן הממלכות האלה--אם רב גובל מגבלכם ³ המנדדים ליום רע והגשוו שבת חמס ⁴ השכבים על מותות שנ וסדרחים על ערשיהם ואכלים קרבים מצאן ועגלים מתוק מרבך ⁵ הפרטים על פי הנבל כדורי בית ישראל מלך ירושלם לא אמר קשר עליך עמוס בקרב חשבו להם כל שיר ⁶ השתים במזרקי יין וראשת

ונכון כה אמר עמוס בחרב ימואת ירבעם וישראל -- כי אם לשמע את דברי יהוה ¹² ונעו מים עד ים ומץפון ועד מזרחה ישוטטו לבקש את דבר יהוה ולא ימצאו ¹³ ביום ההוא תצלפנה חבורות חיפות ובחורדים -- בצמא הנשבעים באשמה שמרון ואמרו כי אלהיך דין וחי ¹⁴ דרך בא ר בעו ונפלו ולא יקומו עוד

9 ראיתי את אדני נצב על המזבח ויאמר הר הפתור וירעשו הספרים ובצעם בראש כלם ואחריהם בחרב אהרג לא ינוס להם נס ולא ימלט להם פליט ² אם יתחדרו בשאול שם ידי תקחם ³ ואם יעלו השמיים--משם אורידם (Sheol h7585) ³ ואם יחבא בראש הכרמל שם אחפש ולקחתים ואם יסתור מנגד עיני בקרע הים--שם יצאוה את הנחש ונשכם ⁴ ואם ילכו בשבי לפני איביהם שם יצאוה את החרב והרנותם ושותיו עני עליהם לרעה ולא לטובה ⁵ ואדני יהוה הצבאות הנוגע בארץ ותמונה ואבלו כל יושבי בה ועלתה כיар כללה ושקעה כיар מצרים ⁶ הבונה בשם מעלותו ואנדתו על ארץ יסדה הקרה למי הים וישפכו על פני הארץ -- יהוה שמו ⁷ הלא בני כבויים אתם לי בני ישראל נאם יהוה הלא את ישראל העליyi מארץ מצרים ופלשתים מכפתור ואرم מקיר ⁸ הנה עני אדני יהוה במלכה החטא והשמדתי אתה מעל פני הארץ אפס כי לא השמיד אשמד את בית יעקב -- נאם יהוה ⁹ כי הנה אנכי מצוה והנעוטי בכל הגוים את בית ישראל כאשר ינוע בכברה ולא יפול צורן ארץ ¹⁰ בחרב ימותו כל חטאי עמי האמורים לא תניש ותקדרים בעידינו -- הרעה ¹¹ ביום ההוא אקים את סכת דוד הפלת ונדרתי את פרציחן והרסתי אקים ובניתה כימי עולם ¹² למען יירשו את שארית קרחה ושותיה כאבל יחיד ואחריתה כיום מר ¹³ הנה ימים בהם נאם אדני יהוה והשלוח רעב הארץ

נלה גילה מעל אדמתנו ¹⁴ ויאמר אמץיה אל עמוס חזה לך ברוח לך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנבא ¹⁵ ובית אל לא חסיף עוד להנבא כי מקדש מלך הוא ובית מלוכה הוא ¹⁶ ויען עמוס ויאמר אל אמץיה לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר אנכי ובולס שקמים ¹⁵ ויקחני יהוה מהחרי הצאן ויאמר אליו יהוה לך הנבא אל עמי ישראל ¹⁶ ועתה שמע דבר יהוה אתה אמר לא תנבא על ישראל ולא תטיף על בית יצחק ¹⁷ לכן כי אמר יהוה אשתק בעיר תונה ובניך ובנתיך בחרב יפלו ואדרמתך בחבל חבלך ואתה על אדמה טמאה תמותו וישראל גלה גילה מעל אדמתנו

8 כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיז ² ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיז ² ויאמר יהוה אליו בא הקץ אל עמי ישראל -- לא אוסיף עוד עברו לו ³ והואילו שירות היכל ביום ההוא -- נאם אדני יהוה רב הפניר בכל מקום השליך הס ⁴ שמעו זאת השפאים אביוון ולשבית ענוו (ענוי) ארץ ⁵ לאמר מתי עבר החדרש ונשברה שבר והשבת ונפתחה בר -- להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעוז מאונן מרמה ⁶ لكنות בכסף דלים ואביוון בעבר נעלים ומפל בך נשביר ⁷ נשבע יהוה בנואן יעקב אם אשכח לנצח כל משיחם ⁸ הצל זאת לא תרנו הארץ ואבל כל יושב בה ועלתה כאר כללה ונגרש ונשקה (ונשקה) כיар מצרים ⁹ והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה והבאת הטעש בצדדים והחשתתי לאرض ביום אור ¹⁰ והפכתי חניכם לאבל וכל שיריכם לקינה והעליתי על כל מתנים شك ועל כל ראש קרחה ושותיה כאבל יחיד ואחריתה כיום מר ¹¹ הנה ימים בהם נאם אדני יהוה והשלוח רעב הארץ

עשה זאת ¹³ הנה ימים באים נאם יהוה וננש חורש
בקצר ודרך ענבים במשך הזורע והטיפו ההרים
עשיס וכל הנבעות תחתוננה ¹⁴ ושבתי את שבותעמי
ישראל ובנו ערים נשמות יישבו ונטהו כרמים ושתו
את יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם ¹⁵ וננטעתים
על אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי
לهم--אמר יהוה אלהיך

שדרה שמרנו ובנימן את הגלעד ²⁰ וגלה החל זהה לבני ישראל אשר כנענים עד צרפת וגלה ירושלים אשר בספרד--ירשו את ערי הנגב ²¹ ועלו מושעים בהר ציון לשפט את חור עשו והיתה ליהוה המלוכה

1 חווין עבדיה כה אמר אドני יהוה לאדם שמוועה שמענו מאת יהוה וציר בנוים שלח--קומו ונוקמה עליה למלחמה ² הנה קטן נתיך בנוים בזוי אתה מאיד ³ זדונ לבך השיאך שכני בחנווי סלע מרום שבתו אמר בלבבו מי יורדני ארץ ⁴ אם תנבייה כנסר ואם בין כוכבים שם קנק--משם אורייך נאם יהוה ⁵ אם גנבים באו לך אם שודדי לילֶה--איך נדמיות הלווא יגנבו דים אם בצריהם באו לך הלווא ישאירו עללות ⁶ איך נחפשו עשו נבעו מצפנינו ⁷ עד הגבול שלחווק כל אנשי בריתך--השיאך יכלו לך אנשי שלמך לחמק ישימו מזור תחתיך--אין תבונה בו ⁸ הלווא ביום ההוא נאם יהוה והאברתוי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו ⁹ והתו נבוריך תימן למען יכרת איש מהר עשו מקטיל ¹⁰ מהמס אחיך יעקב תכסך בשזה ונכרתת לעולם ¹¹ ביום עמדך מננד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו שערו ועל ירושלים ידו נורל--نم אתה כאחד מהם ¹² ואל תרא ביום אחיך ביום נכרו ואל תשמה לבני יהודה ביום אבדם ואל תנDEL פיך ביום צרה ¹³ אל תבוא בשער עמי ביום אידם אל תרא נאם אתה ברעתו ביום אידם ואל תשלהנה בחילו ביום אידם ¹⁴ ואל תעמד על הפרק להחרית את פלייטיו ואל תסגר שרידייו ביום צרה ¹⁵ כי קרוב יום יהוה על כל הנויים כאשר עשית יעשה לך מלך יושב בראשך ¹⁶ כי כאשר שתיהם על הר קדרשי ישטו כל הגויים תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היו ¹⁷ וכבר ציון תהיה פלייטה והיה קדר וירשו בית יעקב את מורשיהם ¹⁸ והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואקלום ולא יהיה שריד לבית עשו כי יהוה דבר ¹⁹ וירשו הנגב את הר עשו והשפלה את פלשׂתים וירשו את שדרה אפרים ואת

לייהוה וידרו נדרים ¹⁷ וימן יהוה בגנול לבלו' את
יונה וייה יונה במעי הרג שלהם ימים ושלשה לילות

2 ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממעי הדגה ²
ויאמר קראתי מצרה לי אל יהוה--ויענו מבחן שאל
שועתי שמעת קולי ³ (Sheol h7585) ³ ותשליכני מצולה
בלבב ימים ונחר יסבبني כל משבריך גליך עלי
עbero ⁴ ואני אמרתי נגרשתי מננד עיניך אך אוסף
להבט אל היכל קדשך ⁵ אפפוני ימים עד נשחת הום
יסבبني סוף חbos לרשוי ⁶ לקצבי הרים ירדתי
הארץ ברוחיה בעדי לעולם ותעל משחת חי יהוה
אליהו ⁷ בהחטף עלי נפשי את יהוה זכרתי ותבו
אליך תפלתי אל היכל קדשך ⁸ משמרים הכל שוא-
חסdem יעבו ⁹ ואני בקול תודה אובה לך אשר
נדרתי אשלה ישועה ליהוה ¹⁰ ויאמר יהוה לדג
ויקא את יונה אל היבשה

3 ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר ² קום לך
אל נינהה העיר גנולה וקרא אליה את הקראיה
אשר אנכי דבר לך ³ ויקם יונה וילך אל נינהה-
כדבר יהוה ונינהה דיזה עיר גנולה לאלהים--
מהלך שלשת ימים ⁴ ויחיל יונה לבוא בעיר מהלך
יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים يوم ונינהה
נהפכת ⁵ ויאמינו אנשי נינהה באלהים ויקראו צום
וילבשו שקים גנולים ועד קטנים ⁶ ויגע הדבר אל
מלך נינהה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעלייו ויכס
שק וישב על האפר ⁷ ויזעק ויאמר בנינהה מטעם
מלך גדריו לאמר האדם והבהמה הבקר והצאן
אל יטعمו מאומה--אל ירעו ומם אל ישתו ⁸ ויתכסו
שקים האדם והבהמה ויקראו אל אלהים בחזקה
וישבו איש מדרכו הרעה ומם החמס אשר בכפיהם ⁹
מי יודע ישוב ונחם האלים ושב מחרון אף ולא
נאבך ¹⁰ וירא האלים את מעשיהם כי שב מדרכם

1 ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמיתי לאמר ² קום
לק אל נינהה העיר גנולה--וקרא עליה כי עלה
ຽעתם לפני ³ זוקם יונה לברכ תרשisha מלפני יהוה
וירד יפו וימצא אניה באה תרשisha ויתן שכחה וירד
באה לבוא עמהם תרשisha מלפני יהוה ⁴ ויהוה הטיל
רוח גנולה אל הום והוא סער גנול בים והania
חשבה להשבר ⁵ ויראו המלחים ויעזקו איש אל
אליהו ויטלו את הכלים אשר באניה אל הום להקל
עליהם יונה ירד אל ירכתי הספינה וישב וירדם
ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה לך נרדם
קום קרא אל אלהיך--אולי יתעתה האלים לנו ולא
נאבך ⁷ ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה נורלות
ונרעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו נורלות ויפל
הגורל על יונה ⁸ ויאמרו אליו--הנידה נא לנו באשר
למי הרעה הזאת לנו מה מלاكتך ומאיין טובא--מה
ארץ ומי מזה עם אתה ⁹ ויאמר אליום עבריי אני
את יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה את הום
 ואת היבשה ¹⁰ ויראו האנשים יראה גנולה ויאמרו
אליו מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני יהוה
הוא ברחה--כי הניד להם ¹¹ ויאמרו אליו מה נעשה
לך וישתק הום מעליינו כי הום הולך וסער ¹² ויאמר
אליהם שאוני והטילני אל הום וישתק הום מעלייכם
כי יודע אני כי בשלוי הסער הגדול הזה עלייכם ¹³
ויתתרו האנשים להשיב אל היבשה--ולא יכלו כי
הום הולך וסער עליהם ¹⁴ ויראו אל יהוה ויאמרו
אניה יהוה אל נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל תנתן
עלינו דם נקי כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית ¹⁵
וישאו את יונה ויטלחו אל הום ויעמד הום מזעפו ¹⁶
ויראו האנשים יראה גנולה את יהוה ויזבחו זבח

הרעה וינחם האללים על הרעה אשר דבר לעשו
להם--ולא עשה

4 וירע אל יונה רעה נדולה וחיר לו ² ויופל אל
יהוה ויאמר אנה יהוה הלא זה דבריך עד היותך על
אדמותי--על כן קרמתי לברך תרשיש כי ידעתי
כי אתה אל חנן ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם
על הרעה ³ ועתה יהוה קח נא את נפשי ממני כי
טוב מותי מחיי ⁴ ויאמר יהוה היחטב חרחה לך ⁵
ויצא יונה מן העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם
סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה היה
בעיר ⁶ וימן יהוה אלהים קיקיון ויעל מעל ליוна
להיות צל על ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה
על הקיקיון שמחה נדולה ⁷ וימן האללים תולעת
בעלות השחר למחרת ותק את הקיקיון ויבש ⁸
ויהי כזרח המשמש וימן אלהים רוח קדים חרישת
ותק השמש על ראש יונה ויתעלף וישאל את נפשו
למota ויאמר טוב מותי מחיי ⁹ ויאמר אלהים אל יונה
היחטב חרחה לך על הקיקיון ויאמר היטב חרחה לך
עד מות ¹⁰ ויאמר יהוה--אתה חסת על הקיקיון אשר
לא عملת בו ולא גדרתתו שבן לילה היה ובן לילה
אבד ¹¹ ואני לא אהס על נינוה העיר הנדולה--אשר
יש בה הרבה משתומים עשרה רבבו אדם אשר לא ידע
בין ימינו לשמאלו ובמה רבבה

ובתים ונשאו ועשקו גבר וביתו ואיש ונחלתו ³ לכן
כה אמר יהוה הנני חשב על המשפחה הזאת רעה
אשר לא תמישו שם צוארתייכם ולא תלכו רומה-
כ כי עת רעה דיה ⁴ ביום החוא ישא עליכם משל
וננה נהיה נהייה אמר שדור נשדרנו- חלק עמי ימיר
איך ימש לישובך שדני יחלק ⁵ לכן לא יהוה
לק משליך חבל בגורל בקהל יהוה ⁶ אל תפטו
יטפונ לא יטפו לאלה לא יסג כלמות ⁷ האמור
בית יעקב הקצר רוח יהוה- אם אלה מעליון הלווא
דברי ייטיבו עם היישר הילך ⁸ ואחתמול עמי לאויב
יקומם ממול שלמה אדר תשפטון מערבים בטח
שובי מלחמה ⁹ נשוי עמי תנרשון מבית הענינה מעל
עליה תקחו הדרי לעלם ¹⁰ קומו ולכו כי לא
זאת המנוחה בעבור טמאת הachelor וחבל נמרץ ¹¹
לו איש הילך רוח ושקר כוב אטף לך ליין ולשכר
והיה מטיב העם הזה ¹² אסף אסף יעקב כל קבץ
אקבץ שאירית ישראל- יחד אשימנו עצאן בצרה
כעד בתוק דבריו תהימנה מארם ¹³ על הפרש
לפניהם- פרצו ויעברו שער ויצו בו ויעבר מלכם
לפניהם יהוה בראשם

3 **ו אמר שמעו נא ראש יעקב וקציני בית ישראל**
הלווא לכם לדעת את המשפט ² שני טוב ואהבי
רעה (רע) נולי עורם מעלייהם ושארם מעל עצמותם
³ ואשר אכלו שער עמי ועורם מעלייהם הפשטו ואת
עצמותיהם פצחו ופרשו כאשר בסיר וככש בתוק
קלחת ⁴ או יזעקו אל יהוה ולא יענה אוחם ויסתר
פניהם מהם בעת ההיא כאשר הרעו מעלייהם ⁵ כה
אמר יהוה על הנביאים המתעניים את עמי- הנשיכים
בשניהם וקרואו שלום ואשר לא יתן על פיהם וקרשו
עליו מלחמה ⁶ לכן לילה לכם מחוזן וחשכה لكم
מקסם ובאה המשמש על הנביאים וקרד עליהם היوم

1 **דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרטחו בימי**
יוסט אחו יחזקיה מלכי יהודה- אשר זהה על שמרון
וירושלים ² שמעו עמים כלם הקשייבי ארץ ומלאה
ויהי אדני יהוה בכם לעד אדני מהיכל קדשו ³
כי הנה יהוה יצא ממקוםו וירד ודרך על במותיו
(במתי) ארץ ⁴ ונמסו ההרים תחתיו והעמקים
ותבקעו כדונג מבני האש כמים מגירים במורד ⁵
בפשע יעקב כל זאת ובחטאota בית ישראל מי פשע
יעקב הלווא שמרון וממי במות יהודה הלווא ירושלים ⁶
ושמותי שמרון לעז השדה למטעי כרם והגרתני לני
אבניה ויסדיה אנלה ⁷ וכל פטיליה ייכתו וכל אתניתה
ישרפו באש וכל עצבה אשים שממה כי מאתנן
זונה קבצתה ועד אתנן זונה ישומו ⁸ על זאת אספהה
ואיליה אילכה שילל (שולל) וערום אעשה מספד
כתנים ואבל לבנות יענה ⁹ כי אונשה מכותיה כי
באה עד יהודה- נגע עד שער עמי עד ירושלים ¹⁰
בנת אל תנידו- בכו אל תבכו בביה לעפרה עפר
התפלשתי (התפלש) ¹¹ ועברי לכם יושבת שפיר
עריה בשת לא יצאה יושבת צאנן- מספד בית האצל
יקח מכם עמדתו ¹² כי חלה לטוב יושבת מרות כי
ירד רע מאי יהוה לשער ירושלים ¹³ רתם המרכבה
לרכש יושבת לכיש דראשית חטאתי היא לבת ציון כי
בר נמצאו פשעי ישראל ¹⁴ לכן תגני שלוחים על
מורשת נת בתי אכזיב לאכזיב למלכי ישראל עד
הירוש אבי לך יושבת מרשה עד עדלם יבוא כבוד
ישראל ¹⁵ קרחוי גנו על בני העניניך הרחבי קרחתק
כנשר כי גלו מך

2 **הו הшибו און ופעלי רע על משכבותם באור**
הבקר יעשה כי יש לאל ידם ² וחמדיו שרות וגוזל

ובשו החזים וփררו הקסמים ועטו על שם כלם כי תחנף ותחו בציון עניינו ¹² והמה לא ידעו מוחשבות אין מענה אלהים ⁸ ואולם אנכי מלأتي כה את רוח יהוה ומשפט גבורה--להניד ליעקב פשו ולישראל חטאנו ⁹ שמעו נא זאת ראש בית יעקב וקציני בית ישראל--המתעבים משפט ואת כל היושה יעקו

5 עתה התנדדי בת נדוד מצור שם עליינו בשבט יכו על הלחי את שפט ישראל ² ואתה בית לחם אפרהה צער להיות באלפי יהודה--מפרק ליצא להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם

³ לכן יתגמ עד עת يولדה ילדה ויתר אחיו ישבו על בני ישראל ⁴ ועמד ורעה בעז יהוה--בגאון שם יהוה אלהיו וישבו כי עתה יndl עד אפסי ארץ ⁵

והיה זה שלום אשר כי יבוא בארץנו וכי ידרך ארם ⁶ ורעו את ארץ אשר בחרב ואת ארץ נמרד בפתחה והציל מאשור--כי יבוא בארץנו וכי ידרך בגבולנו ⁷ והיה שאירית יעקב בקרבתם רבים כתל מאי יהוה כרביבים עלי עשב--אשר לא יקוה

לאיש ולא ייחל לבני אדם ⁸ והיה שאירית יעקב לישבו איש תחת גגנו ותחת תננתו--ואין מהריד

כי פי יהוה צבאות דבר ⁹ כי כל העמים ילכו איש בינוים בקרבתם כאריה בבהמות יער ככפר בעדריו צאן--אשר אם עבר ורמס וטרף ואין מצל ¹⁰ תרם ירך על צרייך וכל איביך יכרתו

והיה ביום ההוא נאם יהוה אספה הצלעה והנדחה אקבצת ואשר הרעת ⁷ ושמתי את הצלעה לשארית והאנלה לנוי עצום ומילך יהוה עליהם בהר ציון כל מבצריך ¹² והכרתו כשבים מידך ומיעוננים לא מעתה ועד עולם ⁸ ואתה מndl עד עפל בת ציון--

עדיך תהא ובאה דממשלת הראשה ממלכת לבה ירושלם ⁹ עתה למה תריעי רע המלך אין בר אם

יעצך אבד--כי החזיק חיל כiolדה ¹⁰ חולין וגח

נקם--את הגוים אשר לא שמעו

6 שמעו נא את אשר יהוה אמר קום ריב את ההרים ותשמענה הנבעות נלך ² שמעו הרים את איביך ¹¹ ועתה נאSpo עליך גוים רבים--האמרים

¹⁰ בנה ציון בדים וירושלם בעולה ט ראייה בשחר ישפטו וכחניה במחירותיו ונבייה בכספ יקסמו ועל יהוה ישענו לאמר הללו יהוה בקרבנו לא תבוא עליינו רעה ¹² לכן בנלכם ציון שדה תחרש ירושלים עין תהיה והר הבית לבמות עיר

4 וזה באחרית הימים יהיה היר בית יהוה נכו בראש ההרים ונשא הוא מנבעות ונחרו עליו עמים ² והלכו גוים רבים ואמרו לכט ונעלחה אל היר יהוה

ואל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכו ונלכה בארכתו כי מצוין יצא תורה ודבר יהוה מירושלים ³ ומשפט בין עמים וחוכיח לגויים עצמים עד רחוק וכחתו הרבתום לאחים ותניתיהם למזרות--

לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא ילמדון עוד מלחמה 4 וישבו איש תחת גגנו ותחת תננתו--ואין מהריד כי פי יהוה צבאות דבר ⁵ כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו--לעולם

עד ⁶ ביום ההוא נאם יהוה אספה הצלעה והנדחה אקבצת ואשר הרעת ⁷ ושמתי את הצלעה לשארית והאנלה לנוי עצום ומילך יהוה עליהם בהר ציון כל מבצריך ¹² והכרתו כשבים מידך ומיעוננים לא מעתה ועד עולם ⁸ ואתה מndl עד עפל בת ציון--

עדיך תהא ובאה דממשלת הראשה ממלכת לבה ירושלם ⁹ עתה למה תריעי רע המלך אין בר אם

יעצך אבד--כי החזיק חיל כiolדה ¹⁰ חולין וגח

בת ציון כiolדה כי עתה תצא מקריה ושכנתה בשדה

ובאת עד בבל שם תנצלי--שם יאלך יהוה מclf איביך ¹¹ ועתה נאSpo עליך גוים רבים--האמרים

ריב יהוה והאתנים מוסדי ארץ כי ריב ליהוה עם כי בן מנבל אב בת קמה באמה כליה בחמתה איבי עמו ועם ישראל יתוכח ³ עמי מה עשית לך ומה אישensi ביתו ⁷ ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי הלאתיק ענה כי ⁴ כי העתיך מארץ מצרים ומבהית ישע ישמענו אלהי ⁸ אל תשמי איבתו לי כי נפלתי קמתו כי אשב בחשך יהוה אור לי ⁹ זעף יהוה אשא כי חטאתי לו עד אשר יריב ריבוי ועשה משפטיך --
 עמי זכר נא מה יעץblk מלך מואב ומה ענה אתו בלבם בן בעור --מן השטים עד הנילן למען דעת צדקות יהוה ⁶ בנה אקדם יהוה אכפ' לאלהי מרום האקדרנו בעלות בענלים בני שנה ⁷ הירצה יהוה באלי אילים ברבבות נחלי שמן האtan בכורי פשי פרי בטני חטא נפשי ⁸ הגיד לך אדם מה טוב ומה יהוה דורש מך כי אם עשות משפט ואhabת הסדר והצנע לכת עם אלהיך ⁹ קול יהוה לעיר יקרה והושה יראה שם שמעו מטה ומי יעדה ¹⁰ עוד האש בית רשות-אוצרות רשות ואיפת רזון זעומה בז האזה במאוני רשות ובכיס אבוי מרמה ¹² אשר עשרה מלאו חמס וישבה דברו שקר ולשונם רמיה בפייהם ¹³ ונום אני החלתו הכוורת-השם על חטאך ¹⁴ אתה תאכל ולא תשב וישחך בקרבך ותסג ולא תפליט ואשר תפלו לחרב אתן ¹⁵ אתה תזרע ולא תקצור אתה תדרך זית ולא תסוק שמן ותירוש ולא תשתחה יין ¹⁶ וישתמר חקות עמרי וכל מעשה בית אחאב ותלכו במעוזותם--למען תתי אתך לשמה נשבעת לאבותינו מימי קדם וישבה לשקה וחraft עמי תשאו

7 אללי לי כי חייתי כאפי קיז בעלה בצד אין אשכול לאכול בכורה אותה נשפי ² אבד חסיד מן הארץ ושר באדם אין כלם לדמים יארבו איש את אחיו יצדדו חרם ³ על הרע כפים להויטיב השר שאל והשפט בשלים והגדול דבר הוות נפשו הווא-- ויעבתהו ⁴ טובם כחדק ישר מסוכחה יום מצפיך פקדך באה עתה תהיה מבוכתם ⁵ אל תאמינו ברע אל תבטחו באלווף משכבות חיקך שמר פתחי פיך ⁶

הנהרות נפתחו וההיכל נמוג ⁷ והחצב גלויה העלה
ואמהתיה מנהגותן כקול יונים מתחפה על לבבנה ⁸
ונינה כברכת מים מימי היא והמה נסימ עמדו עמדו
ואין מפנה ⁹ בו כספ'בו זוחב ואין קצה לזבונה-
כבד מכל כל' חמדה ¹⁰ בוקה וمبוקה ומלבקה
ולב נמס ופק ברכים וחלילה בכל מתנים ובפני
כלם קבצו פארור ¹¹ איך מעון ארויות ומרעה הוא
לכפריים--אשר החל' אריה לביא שם גור אריה ואין
מחריד ¹² אריה טרפ' בדי גנותיו ומתקן ללבאותיו
וימלא טרפ' חריו ומענתיו טרפה ¹³ הנסי אליך נאם
יהוה צבאות והברתוי בעשן רכבה וככפריך האכל
חרב והכתרתי מארץ טרפך ולא ישמע עוד קול
מלאככה

3 **הוּא עיר דמיים** כליה כחש פרק מלאה--לא
ימיש טרפ' ² קול שוט וקול רعش אופן וסוס דהה
ומרכבה מרקרה ³ פרש מעלה ולהב חרב וברק
חנית ורב חלל וכבד פנור אין קצה לנניה יכשלו
(וכשלו) בינויים ⁴ מרוב זונני זונה טובת חן בעלת
כשפיהם המכרצה נוים בזונניה ומשפחות בכספיה ⁵
הנסי אליך נאם יהוה צבאות גגליות שוליך על פניך
והראיתוי נוים מערכ' וממלכות קלונך ⁶ והשלכת
עליך שקצים ונבלתיך ושמתייך כראוי ⁷ והיה כל
ראיך ידור ממק' ואמר שדרה נינה מי ינור לה מאין
אבקש מנהמים לך ⁸ התיטבי מנא אמון היושבה
ביארים מים סביב' לה--אשר חיל'ים מים חוממתה
9 כוש עצמה ומצרים ואין קצה פוט ולובים היו
בעוזרתך ¹⁰ גם היא לגללה הלכה בשבי--גם עלליה
ירטשו בראש כל חוצות ועל נכבריה ידו נוריל וכל
נדוליה רתקו בזוקים ¹¹ גם את תשכרי תהי נעלמה נם
את תבקשי מעוז מאובי ¹² כל מבצריך--תנאים עם
בכורים אם ינוועו ונפלו על פי אוכל ¹³ הינה ענק נשים

1 **מְשָׁא נִינָּה**--ספר חזון נחום האלקשי ² אל קנווא
ונקם יהוה נקם יהוה ובבעל חמה נקם יהוה לצריו
ונוטר הוא לאיביו ³ יהוה ארך אפים וגדול (ונדל)
כח ונקה לא נקה יהוה בסופה ובשערה דרכו ענן
אבק רגליו ⁴ נוגר בים ויבשתו וכל הנהרות החיריב
אמל' בשן וכרמל ופרח לבנון אמל' ⁵ הרים רעשה
מננו והגביעות התמננו ותשא הארץ מפנוי ותבל וכל
יושבי בה ⁶ לפניו זעמו מי יעמוד ומי יקום בחרון אף
המתו נתכה כאש והצדדים נתחזו ממןנו ⁷ טוב יהוה
למעוז ביום צרה וידיע חסי בו ⁸ ובשטף עבר כליה
יעשה מקום ואייביו ירדף חשק ⁹ מה תהשbon אל
יהוה--כליה הוא עשה לא תקום פעומים צירה ¹⁰ כי
עד סירים סבכים וכסבאים סבאים אכלו--כך ייבש
מלא ¹¹ ממך יצא חשב על יהוה רעה--יען בליעל ¹²
כה אמר יהוה אם שלמים וכן רבים וכן גנווע ועבר
ונתק--לא ענד עוד ¹³ ועתה אשר מטה מעלייך
מוסרטיך אתך ¹⁴ וצוה عليك יהוה לא יורע משマー
עד מבית אלהיך אכricht פסל ומסכה אשם קברך--
כי קלות ¹⁵ הינה על ההרים רגלי מבשר משמע
שלום--חני יהודה חנייך שלמי נדריך כי לא יוסיף
עוד לעבור (לעבר) בך בליעל כליה נכרת

2 **עַלְהַ מְפִין עַל פְּנֵיך נצ'ר מַצּוֹרָה צְפָה דֶּרֶךְ חֹזֶק**
מתנים אמץ כח מאר ² כי שב יהוה את נאון יעקב
כנאון ישראל כי בקוקום בקוקום זומריהם שחתו ³ מןן
גבריהו מארם אנשי חיל מטלעים באש פלרת הרכב
בימים הכננו והברושים הרעלו ⁴ בחוצות יתחוללו--
הרכב ישתקשוו ברחוות מראיהם כלפידים--
כברקים ירווצטו ⁵ יזכיר אדריאו--יכשלו בהלכותם
(בHALICHTAM) ימהריו חוממתה והכין הסכך ⁶ שערי

בקרבך לאיביך פתחו נפתחו שעריו ארץך אכללה
אש בריחיך ¹⁴ מי מצור שאבי לך חזקי מנצחיך באוי
בטיט ורומי בחמר החזוקי מלבן ¹⁵ שם תאכלך
אש--תכרייתך חרב האכלך כילך התכבד כיילך
התכבדי כארבה ¹⁶ הרביה רכלייך מכוכבי השמים
ילך פשט ויעף ¹⁷ מנזריך כארבה וטפריך נגב
נבי הchnים בנדרות ביום קרה--שמש זרחה ונודד
ולא נודע מקומו איים ¹⁸ גמו רעדך מלך אשור ישכנו
אדיריך נפשו עמוק על ההרים ואין מקבץ ¹⁹ אין
כהה לשברך נחלה מכתך כל שמי שמעך תקעו
כף עלייך--כי על מי לא עברה רעתך תמיד

חֲבֹקָק

1

וְאֵף כִּי הַיּוֹן בֶּן גֶּבֶר יְהִיר וְלֹא יְנוּה אֲשֶׁר הַרְחִיב
כְּשַׁאֲלָל נְפָשׁוֹ וְהָוָא כְּמוֹת וְלֹא יִשְׁבַּע וְיַאֲסֵף אֲלֵיו כָּל
הַגּוֹים וַיַּקְבִּץ אֲלֵיו כָּל הַעֲמִים (Sheol h7585) 6 הַלּוֹא
אֱלֹהֶיכְם עַלְיוֹ מִשֵּׁל יְשָׂא וְמִלְצָה חִידּוֹת לוֹ וַיֹּאמֶר
הַוְיָה הַמְרֻבָּה לֹא לֹו--עַד מַתִּי וַיַּכְבִּידּ עַלְיוֹ עַבְטִיט
7 הַלּוֹא פַּתְעַ יָקוֹמוֹ נְשָׁכֵיךְ וַיַּקְצֵז מַזְעָזֵיךְ וַיֹּהַי
לִמְשָׁסֹות לְמוֹ 8 כִּי אַתָּה שְׁלוֹת גְּנוּם רַבִּים יִשְׁלֹךְ כָּל
יִתְרָ עַמִּים מְדֻמִּי אָדָם וְחַמֵּס אָרֶץ קָרִיה וְכָל יִשְׁבֵי בָה
9 הַוְיָה בַּצָּע רָע--לְבִיתּוֹ לְשָׁוֹם בְּמָרוּם קָנוּ לְהַנְצֵל
מִכְּפָרָע 10 יְעִצָּת בְּשַׁת לְבִיתָךְ קָצָות עַמִּים רַבִּים
וְחוּטָא נְפָשָׁךְ 11 כִּי אַבְנֵן מִקְיָר תְּזַעַק וּכְפִיס מַעַן יְעַנֵּנה
12 הַוְיָה בְּנָה עִיר בְּדִמִּים וְכָנוּן קָרִיה בְּעוּלָה 13 הַלּוֹא
הַנָּה מָאת יְהוָה צָבָאות וַיְגַעַו עַמִּים בְּדִי אָשׁ וְלָאִים
בְּדִי רֵיק יְעַפוֹ 14 כִּי תִּמְלָא הָאָרֶץ לְדַעַת אֶת כְּבוֹד
יְהוָה כִּמִּים יִכְסֹו עַל יְמִים 15 הַוְיָה מִשְׁקָה רַעַתּוֹ מִסְפָּה
חַמְתָּךְ וְאֶפְכָר--לְמַעַן הַבַּיּוֹת עַל מְעוּרִיהם 16 שְׁבעַת
קָלְוָן מִכְבּוֹד שְׁתָה גָּם אַתָּה וְהַעֲרֵל חָסּוּב עַלְיָךְ כָּסֵךְ
יְמִין יְהוָה וּקְיָלוֹן עַל כְּבוֹדךְ 17 כִּי חָמֵס לְבָנָוּן יִכְסֹךְ
וְשָׁד בְּהַמּוֹת יְחִיתָן מְדֻמִּי אָדָם וְחַמֵּס אָרֶץ קָרִיה וְכָל
יִשְׁבֵי בָה 18 מֵהַ הוּא עַילְל פִּסְלָל כִּי פְּסָלְיוֹ יִצְרָאוּ--מִסְכָּה
וּמוֹרֶה שָׁקָר כִּי בְּתָחַ יִצְרָאוּ עַלְיוֹ לְעֹשָׂת אֲלִילִים
אֲלִילִים 19 הַוְיָה אָמֵר לְעֵץ הַקִּיצָה עֹורֵי לְאַבְנֵן דּוֹמָם
הַוְיָה יְוָדָה--הַנָּה הַוְיָה תְּפַוּשׂ זָהָב וּכְסָף וְכָל רֹוח אַיִן
בְּקָרְבָוֹ 20 וַיְהִי בְּהַיִלְלָ קָרְשׁוּ הַס מְפִנֵּיו כָל הָאָרֶץ
3 תְּפָלָה לְחַבּוֹק הַנְּבִיא--עַל שְׁנִינוֹת 2 יְהוָה שְׁמַעְתִּי
שְׁמַעְתִּי יְרָאָתִי--יְהוָה פָּעֵל בְּקָרְבָ שָׁנִים חִיָּיו בְּקָרְבָ
שָׁנִים תְּדִיעַ בְּרָגָנוֹ רְחֵם תְּזַכּוֹר 3 אֶלְוָה מְתִימָן יִבְאָה
וּקְדוּשָׁ מַהְרָה פָּאָרֶן סְלָה כָּסָה שָׁמִים הָדוּ וְתַהֲלַתוֹ
מֶלֶאָה הָאָרֶץ 4 וּנְנָה כָּאֹור תְּהִי קְרָנִים מִידּוֹ לְוַיַּם
חַבְיוֹן עִזָּה 5 לְפָנָיו יַלְךְ דָּבָר וַיַּצָּא רַשְׁף לְרִגְלָיו 6
עַמְדָ וּמַדְדָ אָרֶץ רָאָה וְיִתְרָ גְּנוּם וַיַּתְפְּצִצּוּ הַרְחִיב עַד

1 המשה אשר חזה חבקוק הנביא 2 עד如今 יהוה
שועתי ולא נשמע אזעך אליך חמס ולא תושיע 3
למה תראני און ועמל תביט ושד וחמס לנגיד וייחי
ריב ומזרון ישא 4 על כן תפוג תורה ולא יצא לנצח
משפט כי רשאי מכתיר את הצדיק על כן יצא משפט
מעקל 5 ראו בנויים והביטו והתמהו תמהו כי פעל
פעל בימים לא האמינו כי ספר 6 כי הנו מקים
את הقدسים הנו המר והנמהר ההולך למרחבי
ארץ לרשות משכנות לא לו 7 أيام ונורא ממנה
משפטו ושאותו יצא 8 וקלו מנמרים סוסיו וחרדו מזאבי
ערב ופשו פרשו ופרשיו מרחוק יבא--יעפו כנסר
חש לאכול 9 כליה לחמס יבוא מנמת פניהם קדרימה
ויאסף כחול שני 10 והוא במלכים יתקלס ורונים
משחק לו הוא לכל מבצר יצחק ויצבר עפר וילכדה
11 או חלף רוח ויעבר ואשם זו כחו לאלהו 12
הלא אתה מקדם יהוה אלהי קדרשי--לא נמות יהוה
למשפט שמו וצורך להוכיח יסדו 13 טהור עינים
מראות רע והבית אל עמל לא תוכל למה תבטח
בונדים--תחריש בבלע רשות צדיק ממנו 14 ותעשה
אדם כדגו חיים--כרמש לא משל בו 15 כליה בחכה
העלה--יגרחו בחרמו ויאספו במכמרתו על כן
ישמה ויגיל 16 על כן יזכה בחרמו ויקטר למכמרתו
כי בהמה שמן חלקו ומأكلו בראה 17 העל כן יריך
חרמו ותמיד להרג גנים לא יחמול

2 על משמרתי אעמدة ואתיצבה על מצור ואצפה
לראות מה ידבר بي ומה אשיב על תוכחותי 2 ויענני
יהוה ויאמר כתוב חזון ובאר על הלחחות--למען ירוץ
קורא בו 3 כי עוד חזון למועד ויפח לקץ ולא יכוב
אם יתמהמה חכה לו--כי בא לא יבא לא יאחר 4 הנה
עפלה לא ישירה נפשו בו וצדיק באמנותו יהיה 5

שהונבעות עלם הליכות עלם לו ⁷ תחת און ראיו
אהלי כושן ירגזון ירידות ארץ מדין ⁸ הבנחרים
חרה יהוה- אם בנחרים אפק אם בים עברתך כי
תרכב על סוסיך מרכבתיך ישועה ⁹ עיריה תעדור
קשתך שבעות מטות אמר סלה נהרות תבקע ארץ
¹⁰ ראוך ייחלו הרים זרם מים עבר נtan תחום קולו
רומ ידיהו נשא ¹¹ שימוש ירח עמד זבלה לאור חזיך
יחלכו לנגה ברק חניתך ¹² בזעם תצעד ארץ באפ
תדרוש גנים ¹³ יצאת לשע עמק לישע את משיחך
מחצית ראש מבית רשות יסוד עד צואר סלה ¹⁴
נקבת במתיו ראש פריו יסעו להփיצני עליצתם
כמו לאכל עני בMASTER ¹⁵ דרכת בים סוסיך חמר
מים רבים ¹⁶ שמעתי ותרנו בטני ל科尔 צללו שפתוי--
יבוא רקב בעצמי ותחתי ארנו אשר אנו ליום צרה
לעלות لكم יגוננו ¹⁷ כי חאגה לא חפרה ואין יבול
בגפניהם--כחש מעשה זית ושדמות לא עשה אכל
נזר ממילה צאן ואני בקר ברפתום ¹⁸ ואני ביהוה
עלוזה אגילה באלהי ישע ¹⁹ יהוה אדני חיל' וישם
רגלי כאלות ועל במותי ידרכו לנצח בנינותי

זהבם לא יוכל להצילים ביום עברת יהוה ובאש
קנאותו תאכל כל הארץ כי כלה אך נבהלה יעשה
את כל ישביה הארץ

2 התקושו וקושו--הנו לא נספה² בטרם לדת חק
מץ עבר יום בטרם לא יבוא עליכם חרון אף יהוה--
טרם לא יבוא עליכם יום אף יהוה³ בקש את יהוה
כל עני הארץ אשר משפטו פועל בקש צדק בקש
עונה--אולי תסתורו ביום אף יהוה⁴ כי עזה עזובה
תהיה ואשקלון לשמה אשדור בצדדים יגרשוה
ועקרון תuctor⁵ כי ישבי חבל הים--גוי כרתים דבר
יהוה עליכם כנען ארץ פלשתים והאבדתוֹ מאין
יושב⁶ והיתה חבל הים נות כרת רעים--וגדרות
צאן⁷ והיה חבל לשארית בית יהודה--עליהם
ירען בbatis אשקלון בערב ירכzion--כי יפקד יהוה
אליהם ושב שבותם (שביתם)⁸ שמעתי חרפת
מוаб ונדרפי בני עמון--אשר חרפו את עמי ויונדרלו
על גבולם⁹ וכן אני נאם יהוה צבאות אלדי¹⁰
ישראל כי מואב כסdem תהיה ובני עמון כעمرה
משק חROL ומכרה מלח ושםה עד עולם שאירת
עמי יבזום ויתר גוי ונחלום¹¹ זאת להם תחת גאנום
כי חרפו ויונדרלו על עם יהוה צבאות¹² נורא יהוה
עליהם כי רזה את כל אלה הארץ וישתחוו לו איש
מקומו כל אי הנויים¹³ גם אתם כושים חללי חרבי
המה¹⁴ ויט ידו על צפון ויאבד את אשור ויסמ את
נינה לשמה ציה כמדבר¹⁵ ורבעו בתוכה עדרים
כל חיות גוי--גם קأت גם קفرد בכתה ריה לילנו קול
ישורר בחילון חרב בסוף כי ארצה עריה¹⁶ זאת העיר
העליה היושבת לבטה האמורה בלבבה אני ואפסי
עד איך הייתה לשמה מרבי לחיה--כל עובר עליה
ישראק יניע ידו

1 דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי בן
נדליה בן אמריה בן חזקיה--בימי יאשיהו בן אמון
מלך יהודה² אסף אסף כל מעל פני הארץ--נאם
יהוה³ אסף אדם ובחמה אסף עופ השמיים ורגני
הים והמכשלות את הרשעים והכרתוי את האדם
מעל פני הארץ--נאם יהוה⁴ ונטתי ידי על יהודה
על כל יושבי ירושלים והכורי מן המקום הזה את
שאר הבعل--את שם הכהנים עם הכהנים⁵ ואת
המשתוחים על הגנות לצבא השמיים ואת המשתחווים
הנסבעים ליהוה והנסבעים במלכם⁶ ואת הנסונות
מאחריו יהוה ואשר לא בקש את יהוה ולא דרשחו⁷
הס מפני אדני יהוה כי קרוב יום יהוה כי הcin יהוה
ובח הקדיש קראי⁸ ויהיה ביום זבח יהוה ופקרתי
על השרים ועל בני המלך--ועל כל הלבשים מלבוש
נכרי⁹ ופקרתי על כל הדולג על המפתח--ביום
ההוא הממלאים בית אדרניהם חמס ומרמה¹⁰ ויהיה
ביום ההוא נאם יהוה קול צקה משער הדנים ויללה
מן המשנה ושבר גדור מהגעות¹¹ נילילו ישבי¹²
המכתש כי נרמלה כל עם כנען נכרתו כל נתילו¹³
כסף¹⁴ והיה בעת ההיא אחפש את ירושלם בנדות
פקרתי על האנשים הקפאים על שמריהם האמורים
בלבכם לא ייטיב יהוה ולא ירע¹⁵ והיה חילם
למשסה ובתיהם לשמה ובתו בתים ולא ישבו ונטעו
כרמים ולא ישטו את יינם¹⁶ קרוב יום יהוה הנadol
קרוב ומהר מאד קול ים יהוה מר צרה שם נבור¹⁷
יום עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה יום שאה
מושואה יום חשק ואפליה יום ענן וערפל¹⁸ יום שופר
ותרואה על הערים הבצרות ועל הפנות הנבותות
והצהרתי לאדם והלכו כעורים--כי ליהוה חטאו
ושפיך דםם כעפר ולחםם כללים¹⁹ גם כספם גם

3 הוי מראה ונגאלה--העיר היונה² לא שמעה
 היה אביה אתכם ובעה קבצי אתכם כי אתן אתכם
 בקהל לא לkerja מוסר ביהוה לא בטחה אל אלהיה
 לשם ולתלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם
לעיניכם אמר יהוה

לא קרבה³ שריה בקרבה ארויות שאנים שפטיה זאבי
 ערבי לא גרמו לבקר⁴ נביאיה פחוים אנשי בנדות
 כהניה חללו קדר חמסו תורה⁵ יהוה צדיק בקרבה
 לא יעשה עולה בבקר בבקר משפטו יתן לאור
 לא נעדר ולא יודע עלול בשת⁶ הכרתי נוים נשמו
 פנותם--החרבתי חוצותם מבלי עובר נצד עריהם
 מבלי איש מאין יושב⁷ אמרתי לך תיראי את תקחי
 מוסר ולא יכרת מעונה כל אשר פקדתי עליה אכנו
 השכימו השחיתו כל עליותם⁸ לכן חכו לי נאם
 יהוה ליום קומו לעדר כי משפטי לאסף נוים לקבצי
 מלכות לשפך עליהם זעמי כל חרון אפי--כי באש
 קנאתי האכל כל הארץ⁹ כי אז אהפק אל עמים שפה
 ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד¹⁰
 מעבר לנחריו כוש--עתרי בת פוטי יובלון מנהתי ט
 ביום ההוא לא תבושי מכל עליותיך אשר פשעת بي
 כי או אסיר מקרבך עלייזי נאותך ולא תוספי לנבהה
 עוד בהר קדשי¹¹ והשארתי בקרבך עם עני ודיל
 וחסוו בשם יהוה¹² שאירית ישראל לא יעשן עולה
 ולא ידברו כזוב ולא ימצא בפיהם לשון תרמיטי כי
 המה ירעו ורבעו ואין מהריד¹³ רני בת ציון--הדריעו
 ישראל שמהו ועלוי בכל לב בת ירושלם¹⁴ הסיר
 יהוה משפטיך פנה איבך מלך ישראל יהוה בקרבך
 לא תיראי רע עוד¹⁵ ביום ההוא יאמר לירושלים אל
 תיראי ציון אל ירפו ידיך¹⁶ יהוה אלהיך בקרבך
 גבור יושיע יישש عليك' בשמה יהריש באחתתו--
 גnil عليك' ברנה¹⁷ נוגי ממoward אספתי ממך היו-
 משאת עליה חרפה¹⁸ הנני עשה את כל מעניך
 בעת ההיא והושערת את הצלעה והנדחה אקבץ
 ושמתיים לתחלה ולשם בכל הארץ בשתם¹⁹ בעת

2 בשביעי בעשרים ואחד לחדרש--היה דבר יהוה ביד חני הנביא לאמר ² אמר נא אל זרכבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוץדק הכהן הגדול--ואל שאריות דעם לאמר ³ מי בכם נשאול אשר ראה את הבית הזה בכבודו הראשון ומה אתם ראים אותו עתה--הלוּא כמוהו Cain בעניכם ⁴ ועתה חזק ורבעבָן אַם יְהוָה וְחֹזֶק בְּן יְהוֹצֶדֶק הַכֹּהן הַגָּדוֹל וְחֹזֶק כָּל עַם הָאָרֶץ אַם יְהוָה--וְעַשׂ כִּי אֲנִי אַתֶּם אַם יְהוָה צְבָאוֹת ⁵ אֵת הַדָּבָר אֲשֶׁר כָּרְתִּי אֶתְכֶם נָאָם יְהוָה צְבָאוֹת ⁶ אֵת הַדָּבָר אֲשֶׁר כָּרְתִּי אֶתְכֶם בְּצָאתְכֶם מִמְּצָדִים וְרוּחוֹ עַמְּדָת בְּתוֹכְכֶם--אֶל תִּירְאֵו ⁶ כִּי כָה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹד אֶחָת מַעַט הִיא וְאַנְיִ מְרֻעִישׁ אֶת הַשְׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ וְאֶת הַיּוֹם וְאֶת הַחֶרֶב ⁷ וְהַרְשָׁתִי אֶת כָּל הַנוּיִם וּבָאוֹ חַמְדָת כָּל הַנוּיִם וּמְלָאתִי אֶת הַבַּיִת הַזֶּה כְּבוֹד--אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת ⁸ לְיִהְסַפֵּן וְלִיהְוֵב--אַם יְהוָה צְבָאוֹת ⁹ נְדוּלָה יְהוָה כְּבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הַאֲחָרוֹן מִן הַרְאֹשׁוֹן-- אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וּבָמוֹ הַזֶּה אַתָּן שְׁלוֹם נָאָם יְהוָה צְבָאוֹת ¹⁰ בְּעִשְׂרִים וּאֶרְבָּעָה לְתַשְׁיעֵי בְּשִׁנְתֵּשִׁים עַל כָּן עַליכֶם כָּלָאו שְׁמוֹ מַטָּל וְהָאָרֶץ כָּלָה יְבֹולָה ט וְאַקְרָא חָרֵב עַל הָאָרֶץ וְעַל הַהֲרִים וְעַל הַדָּן וְעַל הַטוֹּרֶשׁ וְעַל הַצִּחְרָה וְעַל אֲשֶׁר תּוֹצִיא הָאָדָמָה וְעַל הָאָדָם וְעַל הַבְּהִמָּה וְעַל כָּל יוֹיעַ כְּפִים ¹¹ וַיִּשְׁמַע זְנִבְיאָה כָּאָשֶׁר שְׁלֹחוֹ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיַּרְא אֶת הַעַם מִפְנֵי יְהוָה ¹² הַנְּזִיר יְשָׁא אִישׁ בָּשָׂר קָדֵשׁ בְּכָנֶף בְּנֵרוֹ וְנָנָע בְּכָנֶפוֹ אֶל הַלְּחֵם וְאֶל הַנּוֹיד וְאֶל הַיּוֹן וְאֶל שְׁמַן וְאֶל כָּל מַאֲכָל--הַיְקָרֵשׁ וַיַּעֲנוּ הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמְרוּ לֹא ¹³ וַיֹּאמֶר חַנִּי אָם יָנָע טְמָא נְפֵשׁ בְּכָל אֱלֹהִים הַוּטָמָא וַיַּעֲנוּ הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמְרוּ יְטָמָא ¹⁴ וַיַּעֲנֵן חַנִּי וַיֹּאמֶר כֵּן הַעַם הַזֶּה וְכַน הַגּוֹי הַזֶּה לְפָנֵי נָאָם יְהוָה וְכֵן כָּל מְעַשֵּׂה יְדֵיכֶם וְאֶשְׁר יִקְרִיבוּ שֵׁם טְמָא הוּא ¹⁵ וַיֹּתְהֵר שְׁמֵינוֹ נָאָם בְּכָכָם מִן הַיּוֹם הַזֶּה וּמַעַלָּה מִתְרָם שָׁוֹם אָבִן אֶל אֶבֶן בְּהִיכָּל יְהוָה ¹⁶ מִהְיוֹתָם בָּא אֶל עַרְמָת עִשְׂרִים וְהַיּוֹתָה עַשְׂרָה בָּא אֶל הַיקָּבָל לְחַשֵּׁפֵן חִמְשִׁים פּוֹרָה וְהַיּוֹתָה עַשְׂרִים ¹⁷ הַכִּיּוֹתִי אֶתְכֶם בְּשַׁדְפּוֹן וּבִירְקוֹן

1 בשנת שתים לדריוש המלך בחדרש הששי ביום אחד לחדרש--היה דבר יהוה ביד חני הנביא אל זרכבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוץדק הכהן הגדול לאמר ² כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית יהוה להבנות ³ ויהי דבר יהוה ביד חני הנביא יהוה להבנות ⁴ העת לכם אמרם לשכת בבתיים ספרוניים-- והבַּיִת הַזֶּה חָרָב ⁵ וְעַתָּה כִּי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ לְבָבְכֶם עַל דָּרְכֵיכֶם ⁶ זְעַרְתֶּם הַרְבָּה וְהַבָּא מַעַט אֲכָל וְאַיִן לְשַׁבְּעָה שָׁטוֹ וְאַיִן לְשִׁכְרָה לְבּוֹשׁ וְאַיִן לְחַם לוֹ וְהַמְּשַׁכְּר--מִשְׁכְּר אֶל צְרוּר נְקוּב ⁷ כה אמר יהוה צבאות שמו לְבָבְכֶם עַל דָּרְכֵיכֶם ⁸ עַל הַהֲרָר וְהַבָּאָתָם עַז וּבְנֵו הַבַּיִת וְאֶרְצָה בָּו וְאֶכְבָּד (וְאַכְבָּד) אמר יהוה ⁹ פָּנָה אֶל הַרְבָּה וְתָהָנה לְמַעַט וְהַבָּאָתָם הַבַּיִת וְנִפְחָתִי בָּו יְעַן מָה נָאָם יְהוָה צְבָאוֹת-- יְעַן בִּתְיִי אֲשֶׁר הוּא חָרָב וְאַתָּם רְצִים אֲשֶׁר לְבִתְיָוָן ¹⁰ עַל כָּן עַליכֶם כָּלָאו שְׁמוֹ מַטָּל וְהָאָרֶץ כָּלָה יְבֹולָה וְאַקְרָא חָרֵב עַל הָאָרֶץ וְעַל הַהֲרִים וְעַל הַדָּן וְעַל הַטוֹּרֶשׁ וְעַל הַצִּחְרָה וְעַל אֲשֶׁר תּוֹצִיא הָאָדָמָה וְעַל הָאָדָם וְעַל הַבְּהִמָּה וְעַל כָּל יוֹיעַ כְּפִים ¹¹ וַיִּשְׁמַע זְנִבְיאָה כָּאָשֶׁר שְׁלֹחוֹ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיַּרְא אֶת הַעַם מִפְנֵי יְהוָה ¹² הַנְּזִיר יְשָׁא אִישׁ בָּשָׂר קָדֵשׁ בְּכָנֶף בְּנֵרוֹ וְנָנָע בְּכָנֶפוֹ אֶל הַלְּחֵם וְאֶל הַנּוֹיד וְאֶל הַיּוֹן וְאֶל שְׁמַן וְאֶל כָּל מַאֲכָל--הַיְקָרֵשׁ וַיַּעֲנוּ הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמְרוּ לֹא ¹³ וַיֹּאמֶר חַנִּי אָם יָנָע טְמָא נְפֵשׁ בְּכָל אֱלֹהִים הַוּטָמָא וַיַּעֲנוּ הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמְרוּ יְטָמָא ¹⁴ וַיַּעֲנֵן חַנִּי וַיֹּאמֶר כֵּן הַעַם הַזֶּה וְכַנ הַגּוֹי הַזֶּה לְפָנֵי נָאָם יְהוָה וְכֵן כָּל מְעַשֵּׂה יְדֵיכֶם וְאֶשְׁר יִקְרִיבוּ שֵׁם טְמָא הוּא ¹⁵ וַיֹּתְהֵר שְׁמֵינוֹ נָאָם בְּכָכָם מִן הַיּוֹם הַזֶּה וּמַעַלָּה מִתְרָם שָׁוֹם אָבִן אֶל אֶבֶן בְּהִיכָּל יְהוָה ¹⁶ מִהְיוֹתָם בָּא אֶל עַרְמָת עִשְׂרִים וְהַיּוֹתָה עַשְׂרָה בָּא אֶל הַיקָּבָל לְחַשֵּׁפֵן חִמְשִׁים פּוֹרָה וְהַיּוֹתָה עַשְׂרִים ¹⁷ הַכִּיּוֹתִי אֶתְכֶם בְּשַׁדְפּוֹן וּבִירְקוֹן

לְדָרְיוֹשׁ הַמֶּלֶךְ

ובברד--את כל מעשה ידיכם וain אתם אלוי נאם
יהוה ¹⁸ שימנו נא לביבכם מן היום הזה ומעלת מיום
עשרים וארבעה לתשיעי למן היום אשר יסד היכל
יהודה-שימו לביבכם ¹⁹ ח עוד דורך במנורה ועד
הגפן והתאננה והרמונן ועיז הזית לא נשא--מן היום
זה אברך ²⁰ ויהי דבר יהוה שנית אל חני בעשרים
וארבעה לחדר חדש ²¹ אמר אל זרבבל פחת
יהודיה לאמר אני מרעייש את השמיים ואת הארץ ²²
והפכתי כסא מלכות והשמדתי חוק מלכות הגויים
והפכתי מרכבה ורכבייה וירדו סוסיהם ורכבייהם
איש בחרב אחיו ²³ ביום ההוא נאם יהוה צבאות
אקחך זרבבל בן שלתיאל עבדי נאם יהוה ושמתייך
כהותם כי לך בחרתי נאם יהוה צבאות

לכן כה אמר יהוה שבתי לירושלים ברחמים--
ביתי יבנה בה האם יהוה צבאות וקוה (וקו) ינטה על
ירושלים ¹⁷ עוד קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות
עוד תפוצנה ערי מטופ ונחם יהוה עוד את ציון
ובחר עיר בירושלם ¹⁸ ואשא את עיני וארא והנה
ארבע קרנות ¹⁹ ואמר אל המלאך הדבר ב--מה
אללה ויאמר אליו--אללה הקרנות אשר זרו את יהודה
את ישראל וירושלם ²⁰ ויראני יהוה ארבעה תרשימים
הקרנות אשר זרו את יהודה כפי איש לא נשא ראשו
ובאו אלה להחריד אתכם לירוחם את קרנות הגויים
הנשאים קרן אל ארץ יהודה לזרותה

2 ואשא עיני וארא והנה איש והוא ידו חבל מדחה ²
ואמר أنها אתה הלק' ויאמר אליו למד את ירושלים
לראות כמה רחבה וכמה ארכה ³ והנה המלאך
הדבר ב--יצא ומלאך אחר יצא ל夸ratioו ⁴ ויאמר
אלו--רץ דבר אל הנער הלו' לאמר פרוזת השב
ירושלם מרוב אדים ובמהמת בתוכה ⁵ ואני אהיה לה
אם יהוה חומת אש סכיב ולכבוד אהיה בתוכה
הוּי דמי ונסו מארץ צפון--נאם יהוה כי כארבע
רוחות השמיים פרשתי אתכם--נאם יהוה ⁷ הוּי ציון
המלטִי--יושבת בת בבל ⁸ כי אמר יהוה צבאות
אחר כבוד שלחני אל הגוים השללים אתכם כי התגעגע
בכם גנע בלבבך עינו ⁹ כי הני מניף את ידי עליהם
והיו שלל לעבדיהם וידעתם כי יהוה צבאות שלחני
רני ושמחו בת ציון--כי הני בא ושכני בתוכך
נאם יהוה וגלו נוים רבים אל יהוה ביום ההוא
והיו לי לעם ושכני בתוכך--וידעתם כי יהוה צבאות
שלחני אליו ¹² ונחל יהוה את יהודה חלקו על
אדמת הקדרש ובחר עיר בירושלם ¹³ הס כלبشر
מן פני יהוה--כי נער ממעון קדשו

1 בחדר השמני בשנות שחים לדריוש-הייה דבר
יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא לאמר ²
קצף יהוה על אבותיכם קצף ³ ואמרת אליהם כה
אמר יהוה צבאות שבו אליו נאם יהוה צבאות--ואהוב
קראו אליהם הנביאים הראשונים לאמר כה אמר
יהוה צבאות שבו נא מדריכיכם הרעים ומעליכם
(ומעליכם) הרעים ולא שמעו ולא הקשיבו אליו
נאם יהוה ⁵ אבותיכם היה הם והנביאים--הלוועם
יחיו ⁶ אך דברי וחקי אשר צויתו את עבדי הנביאים
הלווא השינו אבותיכם וישבו ויאמרו כאשר זם
יהוה צבאות לעשות לנו כדרךינו וכמעלינו כן
עשה אתנו ⁷ ביום עשרים וארבעה לששת עשר
חדש הוא חדש שבט בשנות שחים לדריוש--הייה
דבר יהוה אל זכריה בן ברכיהו בן עדו הנביא
לאמר ⁸ ראיינו הלילה והנה איש רכב על סוס אדם
והוא עמד בין הדרסים אשר במצלה ואחריו סוסים
אדמים שרקים ולבניים ⁹ ואמר מה אלה והוא אמר
אל המלאך הדבר כי אני אריך מה המה אלה ¹⁰
ויען האיש העמד בין הדרסים--ויאמר אלה אשר
שלח יהוה להתחלק בארץ ¹¹ וויענו את מלאך יהוה
העמד בין הדרסים ויאמרו התחלכנו בארץ והנה
כל הארץ ישבת ושקתה ¹² ויען מלאך יהוה והוא אמר
יהוה צבאות עד מתי אתה לא תرحم את ירושלים
וاث עריה יהודה--אשר עצמה זה שבעים שנה ¹³
ויען יהוה את המלאך הדבר ב--דברים טובים
דברים נחמים ¹⁴ ויאמר אליו המלאך הדבר ב--
קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלם
ולציון קנאה גדולה ¹⁵ וקצף גדול אני קצף על הגוים
השאנים אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה

ויראנו את יהושע הכהן הנדול עומד לפני מלאך יהוה והשtan עמד על ימינו לשטנו ² ויאמר יהוה אל השtan יגער יהוה בך השtan ויגער יהוה בך הבהיר בירושלים הלוא זה אוד מצל מאש ³ ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלאך ⁴ וווען ויאמר אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבנדים הצאים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות ⁵ ויאמר ישימו צניף טהדור על ראשו ויישמו הצניף הטהור על ראשו וילבשו ננדים ומלאך יהוה עמד ⁶ ויעדר מלאך יהוה בהושע לאמר ⁷ כה אמר יהוה צבאות אם בדרכי תלח' ואם את משמרתי תשמר ונוג אתה תדרין את ביתך ונוג השמר את חצרי--ונתני לך מהלכים בין העמדים האלה ⁸ שמע נא יהושע הכהן הנדול אתה ורעדיך היישבים לפניו--כי אנשי מופת המה כי הנני מביא את עבדי צמה ⁹ כי הנה האבן אשר נתני לפני יהושע--על אבן אחת שבעה עיניהם הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את עון הארץ ההייא ביום אחד ¹⁰ ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו--אל תחת גפן ועל תחת תנאה

5 ואשוב ואשה עניי ואראה ודנה מגלה עפה ² ויאמר אליו מה אתה ראה ויאמר אני ראה מגלה עפה--ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמה ³ ויאמר אליו--זאת הארץ הדיווצאת על פנוי כל הארץ כי כל הנגב מזויה כמו נקה וכל הנשבע מזויה כמו נקה ⁴ והוצאתה נאם יהוה צבאות ובאה אל בית הנגב ואל בית הנשבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו וככלתו ואת עציו ואת אבניו ⁵ ויצא המלאך הדבר כי ויאמר אליו--שא נא ענייך וראה מה הדיווצאת זו ⁶ ויאמר מה היא ויאמר זאת האיפה היוצאת ויאמר זאת עינם בכל הארץ ⁷ והנה ככר עפרת נשאת זאת אשה אחת יושבת בתוך האיפה ⁸ ויאמר זאת הרשות ושילך אחת אל תוך האיפה ושילך את אבן העופרת אל פיה ⁹ ואשה עניי וארא והנה שתים נשים יוצאות ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים ככנפי החסידה והשנה את האיפה בין הארץ ובין השמיים ¹⁰ ויאמר אל המלאך הדבר כי אני המה ממלכות את האיפה ¹¹ ויאמר אליו לבנות לה בית בארץ שנער והוכן והנינה שם

על מכנתה

4 ישב המלאך הדבר כי ויעירני כאיש אשר יעור משנתו ² ויאמר אליו מה אתה ראה ויאמר (ויאמר) ראייתך והנה מנורת זהב כללה גוללה על ראהה ושבעה נרתיה עליה--שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראהה ³ ושנים זיתים עליה אחד מימיין הגלה ואחד על שמאללה ⁴ וווען ויאמר אל המלאך הדבר כי לאמור מה אלה אדני ⁵ וווען המלאך הדבר כי ויאמר אליו הלוא ידעת מה המה אלה ויאמר לא אדני ⁶ וווען ויאמר אליו לא אמר זה דבר יהוה אל זרבבל לא אמר לא בחיל ולא בכח--כי אם ברוחך אמר יהוה צבאות ⁷ מי אתה הר הנדול לפני זרבבל למשר והוציא

ואהב ואשא עני ואראה והנה ארבע מרכבות צבאות ואל הנביאים לאמור האבה בחדרש החמשי-
-הנזר כאשר עשיתי זה כמה שנים 4 ויהי דבר יהוה
צבאות אליל אמר 5 אמר אל כל עם הארץ ואל
הכהנים לאמור כי צמתם וספוד בחמשי ובשביעי
זה שבעים שנה-הצום צמתני אני 6 וכי האכלו וכי
תשתו-הלוואתם האכלים ואתם השטים 7 הלווא את
הדברים אשר קראי יהוה ביד הנביאים הראשונים
בחיות ירושלם ישבת ושלוחה ועריה סכיבתיה והנגב
והשפלה ישב 8 ויהי דבר יהוה אל זכריה לאמור 9
כה אמר יהוה צבאות לאמור משפט אמת שפטו וחסד
ורחמים עשו איש אחיו 10 ואלמנה ויתום גר עני
אל תעסקו ורעת איש אחיו אל תהשבו בלבבכם 11
וימאנו להקשיב ויתנו כתף סדרת ואזניות הכבודו
משמעות 12 ולכם שמו שמייר משמעו את התורה
ואת הדברים אשר שלח יהוה צבאות ברוחו ביד
הנביאים הראשונים ויהי קצף נדול מאת יהוה צבאות
13 ויהי כאשר קרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע
אמר יהוה צבאות 14 ואסערם על כל הגויים אשר לא
ירעום והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב וישימו
ארץ חמדה לשמה

8 ויהי דבר יהוה צבאות לאמר 2 כה אמר

יהוה צבאות קנאתי לציון קנא גדולה וחמה גדולה
קנאתי לה 3 כה אמר יהוה שבתי אל ציון ושכنت
בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עיר האמות ודר יהוה
צבאות הר הקדש 4 כה אמר יהוה צבאות עד ישבו
זקנים וזקנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו בידו
מרב ימים 5 ורחובות העיר יملאו ילדים וילדים

משחקים ברחבה 6 כה אמר יהוה צבאות כי יפלא
בעני שאירית העם הזה ביוםם ההם-נאם בעני יפלא
נאם יהוה צבאות 7 כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע
את פני יהוה 3 לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוה

יצאות מבין שני ההרים וההרים הרי נחשת 2
במרכז הראשונה סוסים אדמים ובמרכז השני סוסים לבנים
סוסים שחורים 3 ובמרכז השלישית סוסים לבנים
ובמרכז הרביעית סוסים ברדרים אמץים 4 ואען
ואמר אל המלאך הדבר כי מה אלה אדני זען
המלאך ויאמר אליו אלה ארבע רוחות השמים
ויצאות מהתייצב על ארון כל הארץ 6 אשר בה
הסוסים השחורים יצאים אל ארץ צפון והלבנים
יצאו אל אחריהם והברדים-יצאו אל ארץ הימן
7 והאמצים יצאו ויבקשו ללבת להתחלק בארץ
ויאמר לכט התהלקו בארץ ותחלקנה בארץ 8
ויעזק זאת ידבר אליו לאמר ראה היוצאים אל ארץ
צפון-הניתחו את רוחיו בארץ צפון 9 ויהי דבר יהוה
אליל לאמר 10 לך מאת הנולדה מחלדי ומאת טוביה
ומאת יעדיה ובאת אתה ביום ההוא ובאת בית יאסיה
בן צפניה אשר באו מבבל 11 ולקחת כסף וזהב
ועשית עטרות ושמות בראש יהושע בן יהוץ-הכהן
הגadol 12 ואמרת אליו לאמר כה אמר יהוה צבאות
לאמר הנה איש צמח שמו ומתהתו יצמח ובנה את
היכל יהוה 13 והוא יבנה את היכל יהוה והוא ישא
הוד וישב ומשל על כסאו והוא כהן על כסאו ועצת
שלום תהיה בין שנייהם 14 והעתרת תהיה לחלם
ולטובייה ולידעה ולהן בן צפניה-לזכרון בהיכל
יהוה 15 ורחוקים יבואו ובנו בהיכל יהוה וידעתם כי
יהוה צבאות שלחני אליכם והוא אם שמעת תשמעו
בקול יהוה אלהיכם

7 ויהי בשנות ארבע לדריש המלך היה דבר
יהוה אל זכריה בארבעה לחדש התשעי-בכסלו 2
וישלח בית אל שרacter ורנס מלך ואנשיו-לחלות
את פני יהוה 3 לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוה

אנים מכל לשנות הנויים והחויקו בכנס איש יהודי לאמר נלכה עמכם--כי שמענו אלהים עמכם

9 משא דבר יהוה בארץ חදך ורמשק מנהתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל² ונם חמת תנבל בה צר וצידון כי חכמה מאד³ ותובן צר מצור לה ותצבר כסף כעפר וחדרוץ כתיטת חוץות⁴ הנה אדני ירושנה ותכה ביום חיללה והוא באש תאכל⁵ תרא אשקלון ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון כי הביש מבטה ואבד מלך מעוזה ואשקלון לא תשב⁶ וישב ממזוד באשדוד והכרתי גאנן פלשתים⁷ והסורי דמיו מפיו וشكציו מבין שניו ונשאר נם הוא לאלהינו ותיה כאלו ביהודה ועקרון כיבוסי⁸ וחתני לביתי מצבה מעבר ומשב ולא יעבר עליהם עוד נש כי עתה ראוי בעני⁹ נגלי מאד בת ציון הריעי בת ירושלים הנה מלך יבוא לך¹⁰ צדיק ונושא הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות¹⁰ והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם ונכורתה קשת מלחתה ודבר שלום לנויים ומשלו מום עד ים ומנהר עד אפסי ארץ נם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבוד אין מים בו¹² שבו לנצחון אסורי התקווה נם היום מניד משנה אשיב לך¹³ כי דרכתי לי יהודה קשת מלאי אפרים ועורהתי בניך ציון על בניך יון ושמתייך כחרב נבור¹⁴ ויהוה עליהם יראה ויצא כברק החזז ואדרני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן¹⁵ יהוה צבאות יגנן עליהם ואכלו וככשו אبني קלע ושטו המו כמו יון ומלאו כمزוק--כזיות מזבח¹⁶ והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא--כצאן עמו כי אبني נור מתנוססות על אדמתו¹⁷ כי מה טוב ומה יפוי--דנן בחורים ותירוש ינובב בתלות

אתם ושכנו בתוך ירושלים והוא לי לעם ואני אהיה להם לאלהים--באמת ובצדקה⁹ כי אמר יהוה צבאות תחזקנה ידיכם השמעים ביום האלה את הדברים האלה--מפני תנביאים אשר ביום יסד בית יהוה צבאות ההייל להבנות¹⁰ כי לפני הימים ההם שכר האדם לא נניה ושכר הבומה אינה ולוצא ולבא אין שלום מן הצר ואשלח את כל האדם איש ברעהו¹¹ ועתה לא כימים הראשונים אני לשארית העם הזה--נאם יהוה צבאות¹² כי זרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן את יכולת והশמים יתנו טלים והנהליך את שארית העם הזה--את כל אלה¹³ ישראל--בן אויש עהכם והייתם ברכה אל תזרא תחזקנה ידיכם¹⁴ כי אמר יהוה צבאות כאשר צבאות ולא נחמתי¹⁵ בן שבתי ומתי ביום האלה להרעד לכם בהקציף אבתיכם אתי אמר יהוה זמחי להרעד את ירושלים ואת בית יהודה אל תיראו¹⁶ אלה הדברים אשר תעשו בדברו אמת איש את רעהו--אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם¹⁷ ואיש את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל תאבהו כי את כל אלה אשר שנأتي נאם יהוה¹⁸ ויידי דבר יהוה צבאות אליו לאמր¹⁹ כי אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמעדים טובים והאמת והשלום אהבו²⁰ כי אמר יהוה צבאות עד אשר יבוא עמים וישבי ערים רבות וחלכו ושבו אחת אל אחת לאמר נלכה הлок²¹ לחילות את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלכה נם אני²² ובאו עמים רבים ונום עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלם ולחילות את פני יהוה²³ כי אמר יהוה צבאות ביום ההמה אשר יחזקוק עשרה

ההרנה לבן עני הצאן וakah לוי שני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים ואדרעה את הצאן 8 ואחד את שלוש הרים בירח אחד ותקצר נשפי בדם ונם נפשם בחלה ביו 9 ואמר לא אדרעה אתכם המתה תמותה והנכחת תכחד והנסארות תאכלנה אשא אתبشر רעתה 10 וakah את מקלי את נעם ואנדע אותו-להפир את בריתו אשר כרתי את כל העמים 11 ותפר ביום ההוא וידעו בן עני הצאן השמרים את כי דבר יהוה הוא 12 ואמר אליהם אם שכרוי שלשים כסף 13 ויאמר יהוה אליו השיליכו טוב בעיניכם הבו שכרי-ואם לא חדרו וישקלו את שכרוי שלשים הכסף ואשליך אותו בית יהוה אל היוצר 14 ואנדע את מקלי השני את החבלים-להפир את האחו בין יהודה ובין ישראל 15 ויאמר יהוה אליו עוד קח לך כל רעה אליו 16 כי הנה אני מקים רעה בארץ הנכחות לא יפקד הנער לא יבקש והנשברת לא ירפא הנצבה לא יכלכל ובשר הבריאה יאכל ופרשין יפרק 17 הו רעי האליל עזבי הצאן חרב על זרווע ועל עין ימיינו זרווע ימוש תיבש ועין ימיינו אשור ושבט מצרים יסור 18 ונברתים ביהוה ובשמו כהה תכהה

יתהלו נאם יהוה

12 משא דבר יהוה על ישראל נאם יהוה נתה שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבו 2 הנה אני שם את ירושלם סף רעל לכל העמים-סביר גם שאלני בשן כי ירד יער הבצור (הבציר) 3 קול יללה הרים כי שדה אדרתם קול שאנה כפירים והוא אשון הירדן 4 כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן החרנה 5 אשר קניה יחרגן ולא יאשם ומכויחן אמר ברוך יהוה ואשרר ורעהם לא יחמול עליהם כי לא אחמול עוד על ישבי הארץ-נאם יהוה והנה אני ממציא את האדם איש ביד רעה וביד מלכו וכתחו את הארץ ולא אציל מידם 7 וארעה את צאן אמזה לי ישבו ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם 6

עימותי--נאמ יהוה צבאות ה' את הרעה ותפוצין בימים ההוא אשאים את אלפי יהודה ככיוור אש בעצים וככלפיד אש בעmir וactalו על ימין ועל שמאל הצאן והשבתי ידי על הצערם ⁸ והיה בכל הארץ נאם יהוה פ' שניים בה יכרתו יגעו והשלשית יותר את כל העמים סביב וישבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם ⁷ וധושע יהוה את אחל' יהודה בראשנה למן לא תנDEL תפארת בית דוד ותפארת ישוב רושלים ⁸ ביום ההוא ינ' יהוה בעדר יושב ירושלם וזה הנסכל בהם ביום ההוא כדוד ובית דוד כאלחים מלך יהוה לפניו ⁹ והיה ביום ההוא אבקש להשמד את כל הגויים הבאים על ירושלם ¹⁰ ושפכתי על בית דוד ועל יושב ירושלם רוח חן ותנתנוים והביטו אליו את אשר דקרו וספדו עליו כמספר על הייחור והמר עליו כהמר על הבכור ¹¹ ביום ההוא יndl המספר בירושלם במספר הדדרמן בבקעת מגdon ¹² וספדה הארץ משפחות משפחות בלבד משפחתי בית נתן בלבד ונשיהם בלבד ¹³ משפחתי בית לוי בלבד ונשיהם בלבד משפחתי השמעי בלבד ונשיהם בלבד ¹⁴ כל המשפחות הנשאות-- משפחתי משפחתי בלבד ונשיהם בלבד

13 ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד ולישבי ירושם--לחטאota ולנדח ² יהוה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכricht את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכו עוד ונם את הנבאים ואת רוח הטעמה עבריד מן הארץ ³ והיה כי ינבא איש עוד ואמריו אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי שקר דברת בשם יהוה ודקrho אביהו ואמו ילדיו בהנבאו ⁴ יהוה ביום ההוא יבשו הנבאים איש מהזינו--בhnavao אמרו לא ילבשו אדרת שער למן כחש ⁵ ואמר לא נביא אני איש עבר ארמה אני כי אדם הknny מנעוריו ⁶ אמר אליו מה המכות האלה בין ידיך ואמר אשר הכיתוי בית מאהבי ⁷ חרב עורי על רעוי ועל נבר

תפקיד בפיהם ¹³ והיה ביום ההוא תהייה מוחמת יהוה
רבה בהם והחיקו איש יד רעהו ועלה ידו על יד
רעהו ¹⁴ ונם יהודה--תלחם בירושלים ואסף חיל
כל גנויים סכיב זהב וכסף ובנידים--לרב מאה ¹⁵
וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל
הבהמה אשר יהיה במחנות הhma--מגפה זו ¹⁶
והיה כל הנותר מכל הגוים הבאים על ירושלים ועל
מדינת השנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולתגנ
את חן הסכנות ¹⁷ והיה אשר לא יעלה מאות משפחות
הארץ אל ירושלים להשתחות למלך יהוה צבאות--
ולא עליהם יהיה הנשם ¹⁸ ואם משפחות מצרים לא
תעליה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר ינפ
יהה את הגוים אשר לא יעלו לתגן את חן הסכנות
¹⁹ זאת תהיה חטא מצרים וחטא כל הגוים אשר
לא יעלו לתגן את חן הסכנות ²⁰ ביום ההוא יהיה על
מצלות הסוס קדרש ליהוה והיה הסירות בבית יהוה
כמזרקים לפני המזבח ²¹ והיה כל סייר בירושלים
וביהודה קרש ליהוה צבאות ובאו כל הזוחלים
ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה כנען עוד בכית

יהוה צבאות ביום ההוא

2 ועתה אליכם המצויה הזאת-הכהנים² אם לא

תשמעו ואם לא תשים על לב לחת כבוד לשם
אמר יהוה צבאות ושליחתי בכם את המאהר וארווי
את ברכותיכם גם ארוזות כי איןכם שמי על לב
³ הני נער לכם את הזרע זוריית פרש על פניכם
פרש חניכם ונשא אתכם אליו ⁴ וידעתם-כי שליחתי
אליכם את המצויה הזאת להיות בריתי את לוי אמר
יהוה צבאות ⁵ בריתי היתה ابو החים והשלום
ואתכם לו מורה ויראני ומפנישמי נחת הוא ⁶ תורה
אמת היתה בפיחו ועליה לא נמצא בשפטיו בשלום
ובמושור הילך אתי ורביהם השיב מעון ⁷ כי שפט
כהן ישמרו דעת תורה יבקשו מפייחו כי מלך יהוה
צבאות הוא ⁸ ואתם סדרתם מן הדרך הקשלתם רבים
בתורה שהחתם ברית הלווי אמר יהוה צבאות ⁹ וגם
אני נתתי אתכם נבואם ושפלים-לכל העם כפי אשר
איןכם שמרים את דרכי ונשאים פנים בתורה ¹⁰
הלווא אב אחד לכלנו הלווא אל אחד בראנו מודיע
גבנד איש באחיו-לחלה ב הברית אבותינו ¹¹ בנדה
יהודיה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל
יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל בת אל נכר ¹²
יכרת יהוה לאיש אשר יעשה ערך ונעה מהали יעקב
ומושיע מנהה להיות צבאות ¹³ וזה שנית העשו-
כסות דמעה את מזבח יהוה בכרי ואנקה מאין עוד
פנות אל המנהה ולקחת רצון מידכם ¹⁴ ואמרתם
על מה על כי יהוה העיד בינה ובין אשת נעריך ¹⁵
אשר אתה בנדתת בה והיא חברתק ואשת בריתך
ולא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש ורע
אליהם ונשמרתם ברוחכם ובאשת נעריך אל יbind
¹⁶ כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכשה חמס
על לבשו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא
תבגדו ¹⁷ הונעתם יהוה בדבריכם ואמרתם بما

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלachi ² אהבתו
אתכם אמר יהוה ואמרתם بما אהבתנו הלווא אה
עשו לייעקב נאם יהוה אהב את יעקב ³ ואת עשו
שנאתי ואשימים את הריו שמנה ואת נחלתו לתנות
מדבר ⁴ כי תאמיר אדום רשותנו ונשוב ובנינה חרבות-
כח אמר יהוה צבאות מה יבנו ואני אהروس וקראו
לهم גובל רשעה והעם אשר זעם יהוה עד עולם
⁵ ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יndl יהוה מעל
לבול ישראל ⁶ בן יכבד אב ועבד אדרנו ואם אב
אני איה כבודי ואם אדונים אני איה מורהי אמר יהוה
צבאות لكم הכהנים בויזישמי ואמרתם بما בזינו
את שמק ⁷ מגויסים על מזבחיו להם מנאל ואמרתם
במה גאלנו בamarcom שלחן יהוה נבזה הוא ⁸ וכי
תגISON עוז לזכח אין רע וכי תגישי פסח וחללה אין
רע הקריבתו נא לפחתק הירצך או הייש פניך--אמר
יהוה צבאות ⁹ ועתה חלו נא פבי אל ויחננו מידכם
היתה זאת--הייש מכם פנים אמר יהוה צבאות ¹⁰ מי
נム בכם ויסנער דלזים ולא תאיירו מזבח חنم אין
לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנהה לא ארצה
מידכם ¹¹ כי מזבח שמש ועד מבואו גдол שמי
בגויים ובכל מקום מקטר מגש לשמי ומנהה תורה
כי גдол שמי בגויים אמר יהוה צבאות ¹² ואתם
מחללים אותו--בamarcom שלחן ארני מנאל הוא וניבו
נבזה אכלו ¹³ ואמרתם הנה מתלאה והפחמת אותו
אמר יהוה צבאות והבאתם את המנהה הארץ אותה מידכם
החוללה והבאתם את המנהה הארץ אותה מידכם
אמר יהוה ¹⁴ ואדורו נוכל ויש בעדרו זכר ונדר זוכה
משמעות לאדרני כי מלך גдол אני אמר יהוה צבאות
ושמי נורא בגויים

הונענו באמורכם כל עשה רע טוב בעיני יהוה ובhem
הוא חפץ או איה אלהי המשפט

3 הnnני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאום יבוא
אל היכל הארון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית
אשר אתם חפצים הנה בא--אמר יהוה צבאות 2 ומוי
מככלל את יום בוואו ומוי העמד בהראותיו כי הוא
כאש מצרף וכברית מכבסים 3 וישב מצרף ומטהר
כסף וטהר את בני לוי וזקק אתם כזהב וככסף
והיו ליהוה מנשי מנהה בצדקה 4 וערבה ליהוה
מנחת יהודה וירושלים--כימוי עלם וכשנים קדמניות 5
וקרבתי אליכם למשפט והיותו עד ממהר במכשפים
ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי שכיר שכיר
אלמנה ויתום ומתי נר ולא יראוני--אמר יהוה צבאות
6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם 7
למיimi אבתיכם סרתם מוחקי ולא שמרתם--שובו אליו
ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה
נשוב 8 חזקע אדם אלהים כי אתם קביעים אותו
ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה 9 במאלה
אתם נארים ואני אמרתם קבעים-הני כלו 10 הביאו
את כל המעשר אל בית האוצר והוא טרפ' בביות
ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח
לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד
בלי די 11 ונערתי לכם באכל ולא ישחת לכם את
פריו האדרמה ולא תשכל לכם הנפן בשדה אמר יהוה
צבאות 12 ואשררו אתכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ
חפץ אמר יהוה צבאות 13 חזקו עלי דבריכם אמר
יהוה ואמרתם מה נדברנו עלייך 14 אמרתם שוא
עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו
קדרנית מפני יהוה צבאות 15 ועתה אנחנו מאשרים
וזדים גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים וימלטו
16 אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה

וישמע ויכתב ספר זכרון לפני ליראי יהוה ולהשבי
שמו 17 וזהו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה
סנהה וחמלתי עליהם--כאשר יחמל איש על בנו
העובד אותו 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לדרש-בן
עבד אלהים לאשר לא עברו

4 כי הנה היום בא בער כהנור והוא כל זדים
וכל עשה רשעה קש ולחט אתם הים הבא אמר
יהוה צבאות אשר לא יעוז להם שרש וענף 2 וזרחה
לכם יראישמי צדקה ומרפא בכנפיו וייצאתם
ופשיהם כעגלי מרבק 3 ועוסותם רשותם--כי יהו
אפר תחת כפות רגילים ביום אשר אני עשה אמר
יהוה צבאות 4 זכרו תורת משה עבדיו אשר צויתו
אותו בחרב על כל ישראל אל חוקים ומשפטים 5 הנה
אני שלח לכם את אליה הנביא--לפני בוא יום יהוה
הגדול והנורא 6 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים
על אבותם-פן אבוא והכיתוי את הארץ חرم

תהלילים

4 למונח בagnostics מזמור לדוד בAKER עני אלהי

צדיי-בצד הרחבה לי חני ושמוע תפלו² בני איש
עד-מה כבודי לכלמה--תאהובו ריק תבקש צוב
סללה³ זודו--כי-חפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע
בקראי אליו⁴ רגנו ואל-חתטא אמרו בלבכם על-
משככם וدمמו סלה⁵ זבחו זבח-צדק ובתחו אל-
יהוה⁶ רבבים אמרים מי-יראנו-טוב נסה עלינו אור
פניך יהוה⁷ נתה שמחה בלבך מעת דגש ותירשם
רבבו⁸ בשלום ייחדו אשכבה ואישן כי-אתה יהוה
לבך לבטה תושביי

5 למונח אל-הנחיות מזמור לדוד ב אמריו

האוינה יהוה בינה הנני² הקשيبة לכול שועי-
מלכי ואלקי כי-אלך אחפכל³ יהוה--בקר השמע
קולוי בקר ערך-לך ואצפה⁴ כי לא אל חפץ
רשע אתה לא ינרכ רע⁵ לא-יתיצבו הוללים לננד
עניך שנאת כל-פעלי און⁶ תאבד דברי כוב איש-
דמים ומרמה יתעצב יהוה⁷ ואני-ברב חסדר אבוא
ביתך אשתחווה אל-הייכל-קדשך ביראתך⁸ יהוה
נחני בצדתקך--למען שוררי הושר (הישר) לפני
דרךך⁹ כי אין בפיחו נcona-קרבם הות קבר-
פתחו גרנמ לשונם יחליקון¹⁰ האשימים אלהים-
יפלו ממעצותיהם ברוב פשעיהם הדיחמו--כי-מדרו
בר¹¹ ווישמחו כל-חוסי בך לעולם ירננו--ותסך
עלימו ויעלצוי בך אהבי שמק¹² כי-אתה תברך
צדיק יהוה--כצנה רצון תעטרנו

6 למונח בagnostics על-השמינית מזמור לדוד ב

יהוה אל-באפק תוכחני ואל-בחמתך תיסרני² חני
יהוה כי אמלל-אני רפאנני יהוה--כי נבהלו עצמי³
ונפשי נבהלה מאיד ואתה (ואתה) יהוה עד-מתי⁴
שובה יהוה חלזה נפשי הוועני למען חסדר⁵ כי
אין במות זכרך בשאול מי יודה-לך⁶ (Sheol h7585)

1 אשרי איש--אשר לא הלק בעצת רשעים
ובדרך חטאיהם לא עמד ובמושב לצים לא ישב² כי
אם בתורת יהוה חפצם בתורת יהנה יומם ולילה
וזיהה--צע שתוול על-פלני-מים אשר פריו יtan
בעתו-ועליה לא-יבול וכל אשר-יעשה יצליה⁴ לא-
כן הרשעים כי אם-כמץ אשר-תדרפנו רוח⁵ על-כן
לא-יקמו רשעים--במשפט וחטאיהם בעדה צדיקים⁶
כיוודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבר

2 למה רגשו נום ולא מים יהנו-ריק² יתיצבו
מלכי-ארץ--וירזנים נסדו-יחד על-יהוה ועל-משיחו
גנטקה את-מוסרותינו ונשליכה ממנה עבתומו⁴
יושב בשםים ישחק אדני ילען-למו⁵ או ידבר אלימו
באפו ובחרונו יבהלמו⁶ ואני נסhti מלכי על-ציון
הר-קדשי⁷ אספרה אל-חק יהוה אמר אל' בני אתה-
אני היום ילדתיך⁸ שאל ממני-ואתנה גנים נחלתך
ואהחותך אפסי-ארץ⁹ תרעם בשפט ברזל כליל ווצר
תגפצים¹⁰ ועתה מלכים השכilio הוסרו שפט ארץ
ונבדו את-יהוה ביראה ונילו ברעה¹² נשקו-בר
פן-יאנג ותאברך דרך--כי-יבער כמעט אףו אשרי
כל-חosi בו

3 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו ב יהוה
מה-רבו צרי רבים קמים עלי² רבבים אמרים לנפש
אין ישועתה לו באלהים סלה³ ואתה יהוה מן בעדי
כבודי ומרם ראשיו⁴ קולי אל-יהוה אקריא ויענני
מהר קדשו סלה⁵ אני שכתי ואישנה הקיזותי--כי
יהוה יסמנני⁶ לא-אירא מרבות עם--אשר סביב
שתו עלי⁷ קומה יהוה הוועני אלהי--כי-הכית את-
כל-איובי לחוי שני רשעים שברת⁸ ליהוה היושעה
על-עמד ברכתק סלה

יגעת באנחתי--אשחה בכל-לילה מטהי בדمعתי
ערשי אמאה ⁷ עשרה מכעס עני עתקה בכל-צוררי
ארחות ימים ⁹ יהוה אדניינו מה-אדיר שמק בכל-
הארץ ⁸ סודו ממוני כל-פעלי און כי-שמע יהוה קול בכיו ⁹
שמע יהוה תחנתו יהוה חפלתי יכח ¹⁰ יבשו יvhלו
מאד--כל-איבי ישבו יבשו רגע

9 למנצח על-מות לבן מזמור לדוד ב אורה
יהוה בכל-לב אספраה כל-נفالאותיך ² אשמה
ואעלצה בר אומרה שמק לעילו ³ בשוב-איבי
אחר יכשלו ויאבדו מניך ⁴ כי-עשית משפטו ורני
שבת לכסא שופט צדק ⁵ גערת גנים אברת רשות
יהוה אלדי אם-עשית זאת אם-יש-על בכפי ⁴ אם-
גמלתי שלמי רע ואחלצה צורי ריקם ⁵ ירדף אויב
נפש ויישג--וירמס לארץ חי וכבודי לעפר ישכן
כוון למשפט כסאו ⁸ והוא ישבט-תבל בצדק ידין
לאמים במישרים ⁹ ויהי יהוה משבך לך משגב
לעתות בצרה ¹⁰ ויבתו בר יודעי שמק כי לא-
עזבת דרישיך יהוה ¹¹ להוה ישב ציון הנידוי
בעמיהם עלילתו ¹² כי-דרש דמיים אותם זכר לא-
שכח צעקה עניים (ענוים) ¹³ חנןני יהוה--ראה עני
משנאי מרוממי משעריו מות ¹⁴ למן אספраה כל-
תהלך בשעריו בת-ציוון--אנילה בישועתך ¹⁵ טבעו
ニום בשחת שעשו בראשת-זו טמןנו נלכדה רגלה ¹⁶ נודע
יהוה--משפט עשה בפועל כפיו נוקש רשות הנינו סלה
17 ישבו רשעים לשאולה כל-גנים שכח אליהם
(Sheol h7585) ¹⁸ כי לא למנצח ישכח אביוון תקות עניים
(עניים) תאבר לעדר ¹⁹ קומה יהוה אל-יעו אנווש
ישפטו נוים על-מניך ²⁰ שיתה יהוה מורה--להם ידעו
ニום--אנווש הינה סלה

10 למה יהוה העמד ברחוק تعالים לעות
בצרה ² בנות רשות ידלך עני ותפשו במוות זוז
חשבו ³ כי-הלו רשות על-תאות נפשו ובצע ברך
נאש כי-חוכרנו ובן-אדם כי תפקדנו ⁵ ותחסרדו
מעט מלאחים וכבוד והדר תעטרחו ⁶ תמשילחו
במעשי ידיך כל-שתה תחת-רגלו ⁷ צנה ואלפים
מנndo כל-צורי יפה בהם ⁶ אמר בלבו כל-אמות

לדר ודר אשר לא-ברוד **7** אלה פיהו מלא-ומרמות
ותך תחת לשונו عمل ואון **8** ישב במארב חצרם -

במסתירם יחרג נקי עניינו לحلכה יצפנו **9**iarab
במסטר כאריה בסכה -iarab לחטוף עני יהט עני

במשכו בראשתו **10**ודכה (ידכה) ישח ונפל בעצמוני
חלאים (חלאים) ט אמר בלבו שכח אל הסתיר
פני בל-ראה לנצח **12** קומה יהה-אל נשא ידק אל-

תשכח עניים (ענויים) **13** על-מה נאץ רשות אלהים
אמר בלבו לא תדרש **14** דאתה כי-אתה عمل וכעס
תביט - לתת בידך עלייך יעוב חלכה יתום אתה

היית עזיר **15** שבר זרוע רשות ודרוש-רששו בל-
תמצא **16** יהוה מלך עולם ועד אבדו גנים מארציו

חאות עניים שמעת יהוה חכין לבם תקשיב אינך
לשפט יתום ודרך בל-יוסף עוד --לערץ אנוש מן-

הארץ

11 למנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים
שהחיתו התעיבו עלייה -- אין עשה-טוב **2** יודהה --

משמעות השקויף על-בני-אדם לראות הייש משכילד --
דרש את-אלוהים **3** הצלסר ייחדו נאלחו אין עשה --

טוב -- אין נם-אחד **4** הלא ידעו כל-פעלי-און אכלי
עמי אכלו לחם יהוה לא קראו **5** שם פחדו פחד

כי-אלוהים בדור צדיק **6** עצת-עני תבישו כי יהוה
מחסחו **7** מי יתן מצzion ישועת ישראל בשוב יהוה

שבות עמו יגאל יעקב ישמח ישראל
12 למנצח על-השמניות מזמור לדוד בהושעה
יהוה כי-גמך חסיד כי-פסו אמונים מבני אדם **2** שוא

ידברו -- איש את-רעשו שפת חקלות --בלב וליב ידרבו
יכרת יהוה כל-שפת חקלות -- לשון מדברת גדלות

4 אשר אמרו לשננו נגידר -- שפתינו אנתנו מי אדון
לו **5** משד עניים מאנקת אבוניהם עתה אקים יאמר

13 למנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים
שהחיתו התעיבו עלייה -- אין עשה-טוב **2** יודהה --

משמעות השקויף על-בני-אדם לראות הייש משכילד --
דרש את-אלוהים **3** הצלסר ייחדו נאלחו אין עשה --

טוב -- אין נם-אחד **4** הלא ידעו כל-פעלי-און אכלי
עמי אכלו לחם יהוה לא קראו **5** שם פחדו פחד

כי-אלוהים בדור צדיק **6** עצת-עני תבישו כי יהוה
מחסחו **7** מי יתן מצzion ישועת ישראל בשוב יהוה

שבות עמו יגאל יעקב ישמח ישראל
14 למנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים
שהחיתו התעיבו עלייה -- אין עשה-טוב **2** יודהה --

משמעות השקויף על-בני-אדם לראות הייש משכילד --
דרש את-אלוהים **3** הצלסר ייחדו נאלחו אין עשה --

טוב -- אין נם-אחד **4** הלא ידעו כל-פעלי-און אכלי
עמי אכלו לחם יהוה לא קראו **5** שם פחדו פחד

כי-אלוהים בדור צדיק **6** עצת-עני תבישו כי יהוה
מחסחו **7** מי יתן מצzion ישועת ישראל בשוב יהוה

שבות עמו יגאל יעקב ישמח ישראל
15 מזמור לדוד יהוה מ-יגור באהלה מ-ישכן
בהר קדרש **2** הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת
בלבבו **3** לא-rangle על-לשנו -- לא-עשה לרעה רעה
וחרפה לא-נסח על-קרבו **4** נבזה בעניינו נמאס -- ואת-

יראי יהוה יכבר נשבע להרעה ולא ימר **5** כספו לא-
נתן בנשך -- ושחר על-נקו לא לקח עשה-אללה -- לא

מוות לעולם
16 מכחם לדוד שמרני אל כי-חסיתך **2** אמרת
לי יהוה אדני אתה טובתי בל-עליך **3** לקדושים אשר-
באארץ המה ואדרוי כל-חפצי-בם **4** ירכו עצבותם

תהלים
463

אחר מחרדו בל-אסיך נסכים מדם ובבל-אשא את-
שםות על-שפטו ⁵ יהוה מנת-חلكי וכוסטי- אתה
תומיך גורלי ⁶ חבלים נפלול-לי בנעמים א-פה-ليلות
ספרה עלי ⁷ אברך- את-יהוה אשר יענני א-פה-ليلות
ישראלנו כלותי ⁸ שווייה יהוה לנדי תמיד כי מימני
בל-אמות ⁹ לכן שמח לב-י-ויגל כבודי א-פה-בשריו
ישכן לבטה ¹⁰ כי לא-תעוזב נפשי לשאול לא-אתן
חסידך לראות שחת (h7585) ¹¹ תודענו ארחה
חיים שב שמות את-פניך נעמות בימינך נצח

17 תפלה לדוד שמעה יהוה צדק- הקשiba
רנתי האונה תלתו ולא שפטו מרמה ² מלפניך
משפטו יצא ענייך תחזינה מישרים ³ בחנת לבי
פקדת לילה- צרפתני בל-תמצא זמתי בל-יעבר-פי
לפעלות אדם בדבר שפטיך- אני שמרתיך ארחות
פרץ ⁵ תמן אשרי במעלותך בל-גמוטו פעם ⁶
אני-קראתיך כי-תענני אל ה-ט-אנך לי שמע אמרתיך ⁷
הפליה חסידיךמושיע חסדים- ממתוקנים בימינך
8 שמרני כאישון בת-עין בצל כנפי תהירני ⁹
מן פני רשותים זו שדוני איבי בנפש יקפו עלי ¹⁰
חלבמו סנדיו פימו דברו בנאות ¹¹ אשרינו עתה
סבבוני (סבבונו) ענייהם ישיתו לננות הארץ ¹²
דמינו-כאריה יcosaף לטרף וככפיר ישם במסתרים
13 קומה יהוה- קדמה פניו הכריעהו פלטה נשפי
מרשע חרבך ¹⁴ ממתיים ידק יהוה ממתים מחדל-
חולקים בחיים וצפינך (צפונך) תמלא בטנם ישבעו
בניים- והניזחו יתרם לעולליהם ¹⁵ אני-בצדק אחזוה
פניך אשבעה בהקץ תמנונך

18 למנצח לעבר יהוה- לדוד אשר דבר ליהוה
את-דברי השירה הזאת-- ביום הצל-יהוה אותו
מקפ כל-איביוomid שאל ב ויאמר-- ארחיך יהוה
חזקוי ² יהוה סלע ומצודתי-- ומפלטי אליו צורי

וთן-לי מэн ישעך וימינך הסעדי וענויך תרבי
36 תרחיב צעדיך תחתיו ולא מעדו קרסלי ³⁷ ארדוף
אויבי ואשיהם ולא-אשוב עד-כלותם ³⁸ אמחצם ולא-

יכלו קום יפלו תחת רגלי ³⁹ וזה אורי חיל למלחמה
תכريع קמי תחתיו ⁴⁰ ואיבי נתה לי ערך ומשןאי
אצמיהם ⁴¹ ישעו ואין-מושיע על-יהוה ולא עטם ⁴²
ואשחכם כעפר על-פני-רוח כתיש חוץות ארייקם ⁴³
חפלטני מורייבי-עם תשימני לראש גוים עם לא-ידעתו
יעבדוני ⁴⁴ לשמע און ישמעו לי בני-נכרכ יחשו-לי
45 בני-נכרכ יבלו ויחרגנו מסנסנותיהם ⁴⁶ חי-יהוה
וברוך צורי וירום אלהוי ישע ⁴⁷ האל--הנותן נקמות
לי וידבר עמים תחתיו ⁴⁸ מפלטי מאיבי אף מן-קמי⁴⁹
תרוממני מאיש חמס תצילני ⁵⁰ על-כן אודך בנויים
יהוה ולשמק אזורה ⁵⁰ מגדר לישועות מלכו ועשה
חסד למשיחו--לדור ולזרען עד-עולם

19 למנצח מזמור לדוד ביהוה בעז ישmach-מלך
כבוד-אל ומעשה ידיו מניד הדרקיע ² يوم ליום
יביע אמר ולילה ללילה יהוה-דעת ³ אין-אמר
ואין דברים בלי נשמע קולם ⁴ בכל-הארץ יצא
קום ובקצתה תבל מליהם לשמש שם-אהל בהם ⁵
והוא-כחתן יצא מהפתו ישיש כנbor לרוץ ארחה
6 מקצתה השמיים מוצאו-ותקופתו על-קצוותם ואין
נסתר מהמתו ⁷ תורה יהוה תמיימה משיבת נפש
עדות יהוה נאמנה מהכימת פטו ⁸ פקדוי יהוה ישרים
משמעות-לב מצות יהוה ברה מאירת עינים ⁹ יראת
יהוה טהורה--עומדת לעד משפטך-יהוה אמת צדקון
יהודו ¹⁰ הנחמדים--مزוחב ומפו רב ומתקום מדברש
ונפה צופים ¹¹ נס-עבדך נזהר בהם בשם רם עקב
רב ¹² שניאות מי-יבין מנסתורת נקיי ¹³ נס מוזדים
חשך עבדך--אל-ימשלו-בי או איתם ונקיות מפשע

22 למנצח על-אלית השחר מזמור לדוד באלי
אליהם עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי ²
אל-הו--אקרא יומם ולא חענה ולילה ולא-דמיה לי
3 אתה קדוש--ושוב תחלות ישראל ⁴ בר בטחו
אבתינו בטחו והפלטמו ⁵ אליך זעקו ונמלטו לך

20 למנצח מזמור לדוד ביענק יהוה ביום צרה
שנברך שם אלהי יעקב ² ישלה-עורך מקדש ומוציאו
יסעדך ³ זיכר כל-מנחתך וועלתך ידשנה סלה ⁴
ויתן-לך כלבך וככל-עצתך ימלא ⁵ נרננה בישועתך
- ובשם-אליהינו נרגל ימלא יהוה כל-משאלותיך ⁶
עהה ידעתיך--כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי⁷
קדשו--בנברות ישע ימינו ⁷ אלה ברכך ואלה
בסוסים ואנתנו בשם-יהוה אלהינו נזיכר ⁸ חיה-יהוה
כרעו ונפלו ואנתנו קמננו ונתעודד ⁹ יהוה הושיעת
המלך יענו ביום-קראנו

21 למנצח מזמור לדוד ביהוה בעז ישmach-מלך
ובישועתך מה-יגיל (יגל) מאד ² תאות לבו נתה להו
ואראש שפתיו בל-מנעת סלה ³ כי-תקדמנו ברכות
טוב תשית לראשו עטרת פו ⁴ חיים שלם ממק-נתה
לו ארך ימים עולם ועד ⁵ גדורל כבודו בישועתך הוּה
והדר תשוח עליו ⁶ כי-תשיתתו ברכות לעד תחדרו
בשםחה את-פניך ⁷ כי-המלך בטח ביהוה ובחסד
עליוון בל-ימוט ⁸ תמצא ידק לכל-איביך ימיןך
המצא שנאיך ⁹ תשיתמו כהנור אש--לעת פניך יהוה
באפו יבלעם ותאכלם אש ¹⁰ פרימו מארץ האבד
וזורעים מבני אדם ¹¹ כי-נטו עלייך רעה חשבו מזומה
בל-יוכלו ¹² כי תשיתמו שכם במיתריך תכונן על-
פניהם ¹³ רומו יהוה בעז נשירה ונזורה גבורתך

22 למנצח על-אלית השחר מזמור לדוד באלי
אליהם עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי ²
אל-הו--אקרא יומם ולא חענה ולילה ולא-דמיה לי
3 אתה קדוש--ושוב תחלות ישראל ⁴ בר בטחו
אבתינו בטחו והפלטמו ⁵ אליך זעקו ונמלטו לך

בಥוח ולא-בושו ⁶ ואנכי תולעת ולא-איש חרפה
אדם ובזוי עם ⁷ כל-ראי ילענו לי יופטירו בשפה
נייעו ראש ⁸ נל אל-יהוה יפלטו יצילהו כי חפץ
בו ⁹ כי-אתה נדי מבטן מבטיחו על-שי אמי ¹⁰
עליך השלכתי מרחם מבטן אמי אליו אתה בו אל-
תרחק ממנה כי-צירה קרובה כי-אין עוזר ¹² סבבוני
פריים רביים אבירי בשן כתרוני ¹³ פזו עלי פיהם
אריה טרפ ושאג ¹⁴ כמים נשפכתי -- והתפדרו כל-
עצמותי היה לבי כדוגמנים בחוך מי ¹⁵ יבש כחרש
כחיו ולשוני מדק מלקווי ולעפר-מוות השפטני ¹⁶
כי סבבוני כלבים עדת מרים הקיפוני כארי ידי
ורגנלי ¹⁷ אספר כל-עצמותי המה יביתו יראו-בי ¹⁸
יחלקו בוגדי להם ועל-לבושם פילו גורל ¹⁹ ואתה
יהוה אל-תרחק אילותי לעזרתי חושה ²⁰ הצללה
מחרב נפשי מיד-כלב יהידתי ²¹ הושענו מפני אריה
ומקרני רמיים עניתני ²² אספרה שמק לאחיך בחוך
קחול אהלך ²³ יראי יהוה הלהלהו -- כל-זרע יעקב
כבדו וגוררו ממנו כל-זרע ישראל ²⁴ כי לא-בזה
ולא שקע ענות עני -- ולא-הסתיר פניו ממנו ובשועו
אליו שמע ²⁵ מאתך תחלתי בקהל רב-נדרי אשלם
נדג יראו ²⁶ יאללו ענוים וישבעו -- יהללו יהוה
דרשו ייחי לבכם לעד ²⁷ יזכרו וישבו אל-יהוה --
כל-אפסי-ארץ ווישתחוו לפניך כל-משפחות גנים ²⁸
כי ליהוה המלוכה ומשל בניו ²⁹أكلו ווישתחוו
כל-דשנאי-ארץ -- לפניו יכרכו כל-יורדי עפר ונפשו
לא חייה ³⁰ זרע יעבדנו ספר לאدني לדור ³¹ יבאו
וינידו צדקהו לעם נולד כי עשה

24 לדוד מומר ליהוה הארץ ומלאה תבל וישבי
בנה ² כי-הוא על-ימים יסדה ועל-נחרות יכוננה ³
מי-עללה בהר-יהוה ומיקום במקום קדשו ⁴ נקי
כפים ובר-לבב אשר לא-נסיא לשוא נפשו ולא נשבע
למרמה ⁵ ישא ברכה מאית יהוה וצדקה מאלקי
ישעו ⁶ זה דור דרשו מבקשי פניך יעקב סלה ⁷ שאו
שערם ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך
הכבוד ⁸ מי זה מלך הכבוד יהוה עוזו ונבוד יהוה
נבוד מלחה ⁹ שאו שערם ראשיכם ושהוא פתחי
עולם ויבוא מלך הכבוד ¹⁰ מי הוא זה מלך הכבוד
יהוה צבאות -- הוא מלך הכבוד סלה

25 לדוד אליך יהוה נפשי אשא ² אלהי-ברך
בתחתיו אל-אבושה אל-יעלציו אויבי לי ³ גם כל-קoid
לא-יבשו יבשו הבוגדים ריקם ⁴ דרכיך יהוה הודיעני
ארחותיך למדני ⁵ הדריכני באמתך ולמדני -- כי-
אתה אלהי ישעך אותך קוייך כל-החיים ⁶ זכר-רחמייך
יהוה וחסדייך כי מעולם המה ⁷ חטאות נعروו ופשעי-
אל-תוכר כחסך זכר-לי-אתה -- למן טברך יהוה
טוב-וישר יהוה על-כן יורה חטאיהם בדרכו ⁹ ידרך
ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו ¹⁰ כל-ארחות יהוה
חסד ואמת -- לנצרי בריתו وعدתו ט בلمען-שםך
יהוה וסלחת לעוני כי رب-הוא ¹² מי-זה האיש ירא
יהוה -- יורנו בדרכך יבחר ¹³ נפשו בטוב תלין וזרענו
יריש ארץ ¹⁴ סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם
ענין תמיד אל-יהוה כי הוא-Յוציא מרשת רגנלי ¹⁵
פנה-אלוי וחנני כי-יחיד וענין אני ¹⁷ צרות לבבי
הרחיבו מצוקותי הוציאנו ¹⁸ ראה עני ועמל
ושא לכל-חטאותי ¹⁹ ראה-אבי כי-רבו ושנאת חמס

23 מומר לדוד יהוה רעי לא-אחסר ² בנאות דשא
ירביצני על-מי מנהות ינהלני ³ נפשי ישובב ינחני
במעnal-צדך למן שמו ⁴ גם כי-אלך בניא צלמות
לא-אירה רע -- כי-אתה עמוני שבתק ומשענתך המה

שנאוני ²⁰ שמרה נפשי והצילני אל-אbowש כי-חסיטו ²¹ לולא--האמנתי לראות בטוב-יהוה בארץ חיים ²² בך ²³ חם-וישר יצורני כי קויותיך פדה אלהים כוֹה אֱלֹהָה יְהוָה חֹק וַיִּאמֶץ לְבָךְ וְקוֹה אֱלֹהָה יְהוָה

את-ישראל-- מכל צדתו ²⁴ 28 לדוד אליך יהוה אקרא-- צורי אל-תחרש

לדור שפטנו יהוה-- כי-אני בתמי הלבתי ממוני פן-תחשה ממני ונמשלתי עם-ירודי בור ² שמע וביהוה בתחתתי לא אمعد ² בבחןני יהוה ונסני קול תחנוני בשועי אליך בנשי ידי אֱלֹהָה קדשך צרופה (צraphה) כלותי ולבי ³ כי-חסדק לננד עני אֱלֹהָה המשכני עם-הרשעים ועם-פעלי-און דברי שלום והתחלכתי באמתק ⁴ לא-ישבתו עם-מותי-שווא ועם מעלים לא אבואה ⁵ שנאותו קהל מרים ועם-הרשעים לא אשב ⁶ ארכץ בנקוין כפי ואסבבה את-מזבחך יהוה ⁷ לשמע בקול תורה ולספר כל-נפלוותיך ⁸ יהוה-- אהבתו מעון ביתך ומקום משכנן כבודך ⁹ אל- יהוה עזיז ומגנני-- בו בטה לבוי וגוזרתי ויעלו לבי ומשדרי אהודנו ⁸ יהוה עז-למו ומעוז ישועות מושיחו והוא ⁹ הושעיה את-עמך-- וברך את-נהלתק רעם פدني וחנני ¹⁰ רגלי עמלה במישור במקהלים אברך ונשאם עד-העולם

29 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה

כבד ועו ² הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה כבוד ועו ² הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה חי מי אפחד ² בקרב עלי מרים-- לאכל את- בהדרת-קדש ³ קול יהוה על-הימים אל-הכבוד הרעים יהוה על-מים רבים ⁴ קול-יהוה בכח קול יהוה בהדרת ⁵ קול יהוה שבך ארזים ויישבר יהוה את-ארציו הלבנון ⁶ וירקודם כמו-עגל לבנון ושרין כמו-בן-ראמים ⁷ קול-יהוה החזב להבות אש ⁸ קול יהוה ויחיל מדבר יהיל יהוה מדבר קדש ⁹ קול יהוה יחולל אילות-- ויחשף יערות ובהיכלו-- כלו אמר כבוד ¹⁰ יהוה למבול ישב ויישב יהוה מלך לעולם ¹¹ יהוה-- עז לעמו יתן יהוה יברך את-עמו בשלום

30 מזמור שיר-חנכת הבית לדוד ב ארוממך

יהוה כי דליתני ולא-שמחה איבוי לי ² יהוה אלהי-- שועתי אליך ותרפאני ³ יהוה-- העליתמן-שאל נפשי חיתני מירדי- (мирדי-) בור (Sheol h7585) ⁴ זמרנו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו ⁵ כי רגע באפו-

שנאוני ²⁰ שמרה נפשי והצילני אל-אbowש כי-חסיטו ²¹ לולא--האמנתי לראות בטוב-יהוה בארץ חיים ²² בך ²³ חם-וישר יצורני כי קויותיך פדה אלהים אה-ישראל-- מכל צדתו

26 לדוד שפטנו יהוה-- כי-אני בתמי הלבתי ממוני פן-תחשה ממני ונמשלתי עם-ירודי בור ² שמע וביהוה בתחתתי לא אمعد ² בבחןני יהוה ונסני קול תחנוני בשועי אליך בנשי ידי אֱלֹהָה קדשך צרופה (צraphה) כלותי ולבי ³ כי-חסדק לננד עני אֱלֹהָה המשכני עם-הרשעים ועם-פעלי-און דברי שלום והתחלכתי באמתק ⁴ לא-ישבתו עם-מותי-שווא ועם מעלים לא אבואה ⁵ שנאותו קהל מרים ועם-הרשעים לא אשב ⁶ ארכץ בנקוין כפי ואסבבה את-מזבחך יהוה ⁷ לשמע בקול תורה ולספר כל-נפלוותיך ⁸ יהוה-- אהבתו מעון ביתך ומקום משכנן כבודך ⁹ אל- יהוה עזיז ומגנני-- בו בטה לבוי וגוזרתי ויעלו לבי ומשדרי אהודנו ⁸ יהוה עז-למו ומעוז ישועות מושיחו והוא ⁹ הושעיה את-עמך-- וברך את-נהלתק רעם פدني וחנני ¹⁰ רגלי עמלה במישור במקהלים אברך ונשאם עד-העולם

יהוה

27 לדוד יהוה אורי וישעי-- ממי אירא יהוה מעוז- חי מי אפחד ² בקרב עלי מרים-- לאכל את- בשרי צרי ואיבוי לי המה כשלו ונפלו ³ אם-תחנה עלי מתחנה-- לא-יריא לבי אם-תקום עלי מלחמה-- בזאת אני בוטח ⁴ אחת שאלהתי מאת-יהוה-- אותה אבקש שבתי בבית-יהוה כל-ימי חי לוחות בנים- יהוה ולבקר בהיכלו ⁵ כי יצפנני בסכה-- ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירומני ⁶ ועתה ירום ראשיו על איבוי סביבותיו ואובחה באהל זבחיו תרואה אשירה ואומרה ליהוה ⁷ שמע-יהוה קולי אקריא ותנני וענני ⁸ לך אמר לבי-- בקשנו פני את-פניך יהוה אבקש ⁹ אל-הסתיר פניך ממי-- אל חט-באפ עברך עזרתי הייתה אל-חטשני ואל-העזבני אלהי ישע ¹⁰ כי-אבי ואמי עזובני ויהוה יאספני ¹¹ הורני יהוה דרכך ונחני בארכ מישר-- למען שוררי ¹² אל-תחני בנפש צרי כי קמו-בי עדי-שקר ויפח חמס

חרים ברכינו בערב יליין בכוי ולבקר רנה 6 ואני אמרתי בשמי -- בל-אמות לעולם ז' יהוה -- ברכינך העמדתה להררי-עו הסתרת פניק היחי נבהל 8 אליך יהוה אקרה ואל-אדני אתנן 9 מה-בצע בדמי ברדי אל-שחת היודך עפר הנגיד אמרך 10 שמע יהוה והנני יהוה היה עוז ל' עח הפקת מספר למחול לי פתח שקי ותאזרני שמהה 12 למען זומרך כבוד - ולא ידרם יהוה אלה לעולם אודך

32 לדוד משכיל אשרי נשוי-פצע כסוי חטאה 2 אשרי אדם- לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמייה 3 כי-החרשתי בלו עצמי-- בשאנתי כל-היום 4 כי יומם ולילה-- תכבד עלי ירך נהפק לשדי -- בחרבני קוץ סלה 5 חטאתי אודיעך ועוני לא-כסייתי -- אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה אתה נשאת עון חטאתי סלה 6 על-זאת יתפלל כל-חסיד אליך -- לעת מצא רק לשטף מים רבים-- אלו לא יגינו 7 אתה סתר לי- - מצח הצרני רני פلط תסובני סלה 8 אשכילד ואורך-ברדך-זו תלך איעצה עלי עני 9 אל-תהי סוס כفرد -- אין הבין במתג-ורسن עדיו לבлом כל קרב אליך 10 רבים מכوابים לרשות והבוטח ביהוה-חסיד יסובנו 11 שמחו ביהוה ונילו צדיקים והרינו כל-ישראל-לב

33 רנו צדיקים ביהוה לישראל נאווה תהלה 2 הדרו ליהוה בכדור נובל עשור זמרו-לו 3 שירנו-לו שיר חדש היטיבו לנו בתרועה 4 כי-ישראל-יהוה וכל-מעשיהם באמונה 5 אהב צדקה ומשפט חסר יהוה מלאה הארץ 6 בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל-צבאם 7 כנס כנד מי חיים נתן באוצרות ההומות 8 ייראו מיהוה כל-הארץ ממנה יגورو כל-ישבי תבל כי הוא אמר ויהי הווא-צוה ויעמד 10 יהוה הפיר עצת-גויים גוניא מחשבות עמים 11 עצת יהוה לעלם העמד מחשבות לבו לדר ודר 12 אשרי הגוי אשר- יהוה אלהו העם בחר לנחלה לו 13 ממשיים הביט יהוה ראה את-כל-בני האדם 14 ממכוון-שבתו השניה-

למנצח מזמור לדוד בך-יהוה חסיתוי אל- אבושה לעולם בצדקהך פלטני 2 הטה אל' אונך -- מהרה הצלני היה לי לצור-מעוז-לבית מצודות להושענו 3 כי-סלע ומצודתי אתה ולמען שמק תנחני ותנהלני 4 תוציאני- מרשת זו טמןנו לי כי-אתה מעוזי 5 בידך אפקיד רוחי פרית אותי יהוה- אל-אמת שנאתי השמירים הבלתי-ושא ואני אל-יהוה בתחתית 7 אנילה ואשמהה בחסדך אשר ראות את-עוני ידעת בצרות נפשי 8 ולא הסגרתני ביד-אויב העמדת במרחוב רגלי 9 חננו יהוה כי צר-לי עשה בкус עני נפשי ובטני 10 כי כלו ביןון חוי- ושנותי באנחה כשל בעוני כי-עצמיו עשו 11 מכל-צדרי היטוי חרפה ולשכני מאר -- ופחד למידע ראי בחוץ- נדרדו מני 12 נשכחתי כמת מלב היטוי ככל אליך כי שמעתי דבת רבים- מגור מסביב בהוסדים יחד עלי לקחת נפשי זמנו 14 ואני עלייך בחתמי יהוה אמרתי אלהי אתה 15 בידך עתמי הצלני מיד-אויבי ומרדיי 16 האירה פניק על-עבדך הושענו בחסדך 17 יהוה--אל-אבושה כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול 18 (Sheol h7585) תאלמנה שפתוי-שקר הדברים על-צדיק עתק-בגואה ובזו 19 מה רב-טובך אשר- צפנת ליראיך فعلת לחסום בך ננד בני אדם 20 תסתירם בסתר פניק -- מרכסי-איש הצפנים בסכה

- אל כל-ישראל הארץ ¹⁵ היצר יחד לבם המבין אל-

כל-מעשיהם ¹⁶ אין-מלך נושא ברב-חיל גבור לא-
ינצל בرب-כח ¹⁷ שקר חסוס לתשועה וברב חילו לא-
ימלט ¹⁸ חנגה עין יהוה אל-יראו למידלים לחסדו ¹⁹

להציל ממות נפשם ולחיזותם ברעב ²⁰ נפשנו חכתה
לייהוה עזרנו ומגנו הוא ²¹ כי-בו ישmach לבנו כי בשם
קדשו בטחנו ²² יהי-חסדך יהוה עליינו כאשר יחלנו
לך

34

לדור - בשנותו את-טעמו לפני אבימלך
וינרשחו וילך בابرכה את-יהוה בכל-עת תמיד
תhalbתו בפי ² ביהוה תתהלך נפשי ישמעו עניים
וישמחו ³ נדלוי ליהוה אתי ונរוממה שמוי יהדו ⁴
דרשתי את-יהוה עני ומכל-מנורותיו הצלני ⁵
הביטו אליו ונחרו ופניהם אל-יחפרו ⁶ זה עני קרא
ויהוה שמע ומכל-צרותיו הושיעו ⁷ חנה מלך-יהוה
סביב ליראו ויחלצם ⁸ טעמו וראו כי-טוב יהוה
אשרי הנבר יחסה-בו ⁹ יראו את-יהוה קדשו כי-
אין מהסוד ליראו ¹⁰ ככפרים רשו ורעדו ודרשו
יהוה לא-יחסרו כל-טוב ¹¹ לכובנים שמעו-לי יראת
יהוה אלמדכם ¹² מי-האיש החפץ חיים אהב ימים
מרמה ¹⁴ סור מרע ועשה-טוב בקש שלום ורדפהו ¹⁵
עuni יהוה אל-צדיקים ואוניו אל-שועתם ¹⁶ פני יהוה
בעשי רע להכרית מארץ זכרם ¹⁷ צעקן ויהוה שמע
ומכל-צרותם הצלם ¹⁸ קרוב יהוה לנשבר-לב
ואת-דכא-רוח יושיע ¹⁹ רבות רעות צדיק ומכלם
יצילנו יהוה ²⁰ שמר כל-עצמותיו אחת מהנה לא-
נשברה ²¹ חממות רשות רעה ושנא צדיק יאשמו ²²
פדה יהוה נפש עבדיו ולא-יאשמו כל-החסים בו

35

לדור ריבכה יהוה את-ירובי לחם את-להמי ²
החזק מגן וצנה וקומה בעוזתו ³ והرك חנית ונסר
לקראת רדף אמר לנפשי ישעך אני ⁴ יבשו ויכלמו
מבקשי נשוי יסנו אחיך וייחפוץ - השבי רעתי ⁵ יהיו
כמן לפני-روح ומלאך יהוה דוחה ⁶ יהי-דרךם חזק
וחקלקלה ומלאך יהוה רדף ⁷ כי-חנן טמנו-לי
שהת רשותם חنم חפרו לנפשי ⁸ תבואהו שואה לא-
ירע ורשותו אשר-טמן תלכוו בשואה יפל-בה ⁹
ונפשי תניל ביהוה תשיש בישועתו ¹⁰ כל עצמותי
תאמרנה -- יהוה מי ממוק מציל עני מחזק ממוני ועני
ואבון מגלו ¹¹ יקומו עד חמס אשר לא-ידעת
ישאלוני ¹² ישלמוני רעה תחת טובה שכול לנפשי ¹³
אני בחלהם לבוש שקי - עניות בזום נפשי ותפלתי
על-חיקי תשוב ¹⁴ כרע-כאה לי התחלכתי כאבל-
אם קדר שחורי ¹⁵ ובצלע שמחו ונאספו על-
נכדים ולא-ידעת קרעו ולא-דםו ¹⁶ בחנפי לעני מעון-
חרק עלי שנימו ¹⁷ אדרני כמה תראה השיבה נפשי
משאייהם מכפרים יהודתי ¹⁸ אודך בקהל רב בעם
עצום אהילך ¹⁹ אל-شمחו-לי איibi שקר שני חنم
יקרצו-עין ²⁰ כי לא שלום ידרבו ועל רגעי-ארץ-
דברי מرمות יחשבעו ²¹ וירחיבו עלי פיהם אמרו
האה האה ראתה עיננו ²² ראיתך יהוה אל-תחרש
אדני אל-תרחק ממני ²³ העירה והקיצה למשפט
אל-הו ואדרני לריבוי ²⁴ שפטני כצדך יהוה אלהי
ואל-ישמחו-לי ²⁵ אל-יאמרו בכלם האח נפשנו אל-
אמרו בלענו-הו ²⁶ יבשו וייחפרו יהדו - שמחי רעמי
ילבשו-בשת וככלמה -- המגדילים עלי ²⁷ ירנו וישמחו
חפציך צדקי ויאמרו תמיד ינדל יהוה החפץ שלום
עבדו ²⁸ ולשוני תהגה צדקך כל-היום תhalbתך

למנצח לעבר-יהוה לדוד ב נאם-פשע
לרשות בקרב לבי אין-פחד אלהים לננד עינוי ² כי-

יכלו קום

החוליק אליו בעינו למצא ענו לשנה 3 דברי-פיו
און ומרמה חדל להשכיל להיטיב 4 און יחשב-
על-משכבי ויחיב על-דרך לא-טוב רע לא ימאס 5
יהוה בהשדים חסדך אמוןך עד-שחקים 6 צדקך
כהרדי-אל-משפטיך תחום רבה אדם ובמה תושיע
יהוה 7 מה-הירון מדרשן ביתה נחלה עדנייך תשקם 8 כי-
יחסון 8 ירין מדשן ביתה נחלה עדנייך תשקם 9 כי-
עמק מקור חיים באורך נרא-אור 10 משך חסדר
lidudek וצדקה לישרי-לב 11 אל-הבוاني רגלאואה
ויד-רשעים אל-תנדני 12 שם נפלו פעלי און דחו ולא-
רשע לצדיק ומבקש להמיתו 33 יהוה לא-יעזבנו
בידו ולא-ירשענו בהשפטו 34 קוה אל-יהוה ושמך
דרך וירומך לרשות ארץ בחכמת רשותם תראה
ראיתי רשות ערייך ומתחורה כאורה רענן 36 ויעבר
ותנה איננו ואבקשו ולא נמצא 37 שמר-תם וראה
ישר כי-אחרית לאיש שלום 38 ופשעים נשמדו יתדו
אחרית רשותם נכרתת 39 ותשועת צדיקים מיהוה
מעוזם בעת צרה 40 ויעורם יהוה ויפלטם יפלטם
מרשעים ויושעים-כי-חסכו בו

38 מזמור לדוד להזכיר ביהוה--אל-בקצף
תוכהני ובחמתך תיסרני 2 כי-חיציך נחתו بي ותנתה
על-ידיך 3 אין-מתם בבשרי מפני זעמך אין-שלום
בעצמי מפני חטאתי 4 כי עונתי עברו ראשיכם משא
כבד יכבדו ממני 5 הבאישי נמקו חברותי מפני
אלותי 6 גנויותיו שחתוי עד-מאך כל-היום קדר הלבתי
7 כי-כסלי מלאו נקלחה ואין מתם בבשרי 8 נפוגותי
ונרכתי עד-מאך שאנתי מנהמת לבי 9 אדרני ננדך
כל-תאותי ואנחתاي ממק לאל-נסתרה 10 לבי סחרחר
עוזבי Choi ואור-עוני נס-הם אין אני 11 אהבי ורעי-
מנגד נגעינו יעדמו וקרובי מרחק עמדנו 12 וינקשו
מבקשי נפשי ודרשי רעמי דברו הות ומרמותה כל-
יהוה כי-קר כרים כלו בעשן כלו 21 לוה רשע ולא-

37 לדוד אל-תתחר במרעים אל-תקנא בעש
עללה 2 כי כחציך מהריה ימלוכירך דשא יבולון
3 בטח ביהוה ועשה-טוב שכן-ארץ ורעה אמונה 4
וחתענו על-יהוה וותן-לך משאלת לבך 5 גול על-
יהוה דרך ובצח עלייו והוא יעשה 6 והוחזיא כאור
צדך ומשפט כצדדים 7-dom להוה- והתחולל-
לו אל-תתחר במצליה דרכו באיש עשה מזמות
8 הרף מאך ועוז חמלה אל-תתחר אך-להרע 9
כי-מרעים יכרתון וקיי יהוה המה יירשו-ארץ 10
עווד מעט ואין רשות והתבונת על-מקוםו ואיננו 11
ונניום יירשו-ארץ והתענו על-רב שלום 12 זם
רשע לצדיק וחרך עליו שניו 13 אדרני ישחק-לו כי-
ראאה כי-יבא יומו 14 הרבה פתחו רשותים- ודרכו
קשתם להFAIL עני ואביוון לטבוח ישרי-דרך 15
חרbum תבוא בלבם וקשותם השברנה 16 טוב-
מעט לצדיק-- מהמן רשותם רבים 17 כי זרועות
רשעים השברנה וסמרק צדיקים יהוה 18 יודע יהוה
ימי תמים ונחלתם לעולם תהיה 19 לא-יבשו בעת
רעעה ובימי רעבן ישבעו 20 כי רשותם יאבדו ואיבוי

היום יהנו ¹³ ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח- נפלאתיק ומחשבתי אלינו אין ערך אלקיך--אנידה
ואדרבה עצמו מסטר ⁶ זבח ומנחה לא-חפצת--
אונים כדרית לי עולה וחטאה לא שאלת ⁷ אז אמרתי
הנה-באתי במנגת-ספר כחוב עלי ⁸ לעשות-דצונך
אלקי חפצתו ותורתך בתוך מעי ⁹ בשרתי צדק
בקחל רב- הנה שפט לי אכלא יהוה אתה ידעת ¹⁰
Ճדקתו לא-כסייתי בתוך לביך-- אמוןך ותשועתך
אמרתי לא-כחרדי חסדר ואמתך לקחל רב ¹¹ אתה
יהות-- לא-תכלא רחמייך ממוני חסדר ואמתך תמיד
צרכני ¹² כי אפסו-על רעותך- אין מסטר-- השינוי
עוני ולא-יכלתי לראות עצמו משערות ראשיו ולבי
זובני ¹³ רצח יהוה להצלני יהוה לעוזרתי חושה
יבשו ויחפרו יחד-- מבקשי נפש לסתופה יסנו
אחרו ויכלמו-- חפציך רעמי ¹⁵ ישמו על-עקב בשתם-
האמרים לי האח האח ¹⁶ ישישו וישמחו ברך-- כל-
מבקשיך יאמרו תמיד גנדיל יהוה-- אהבו תשועתך
ואני עני ואבויון-- אדרני יחשב-לי עוזרתיו ומפלטי
אתה אלהי אל-תאחר

41 למגנץ מזמור לדוד באשרי משכיל אל-دل
ביום רעה ימלטו יהוה ² יהוה ישמרתו וויה יהו-
יאשר (ואהש) בארץ ואל-תתנהו בנפש איביו ³
יהוה-יסעדנו על-ערש דוו כל-משכיבו הפקת בחלוין
אני-אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי-חטאתי לך ⁴
אוביי-יאמרו רע לי מות מוות ואבד שמו ⁶ ואם-
בא לראות שא ידבר-לבו יקbez-און לו יצא לחוץ
ירבר ⁷ יחד-על יתלהשו כל-שנאי עלי-יחשבו
רעיה לי ⁸ דבר-בליעל יצוק בו ואשר שכב לא-יוסיף
לקום ⁹ נם-איש שלומי אשר-בתחתי בו-- ואכל לחמי
הנדיל עלי עקב ¹⁰ אתה יהוה חנני והקימני ואשלמה
לهم ¹¹ בזאת ידעת כי-חפצת בי כי לא-יריע איבוי
עלי ¹² ואני--בתמי תמכת בי ותציבני לפניו לעולם

פיו ¹⁴ ואהה--כאיש אשר לא-שמע ואני בפי תוכחות
כى-לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדרני אלהי ¹⁶ כי-
אמרתי פן-ישמhone ל' במושרגלי עלי הגדילו ¹⁷ כי-
אני לצלע נכוון ומכאובי נגדי תמיד ¹⁸ כי-עוני אניד
אדאג מהטהתי ¹⁹ ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר
ומשלמי רעה תחת טוביה-- ישטנוני תחת רדופי-
(רדפי-) טוב ²¹ אל-תעוזני יהוה אלהי אל-תרחק
מןני ²² חושה לעוזרתי אדרני תשועתי

39 למגנץ לידיתון (ליידיתון) מזמור לדוד ב-
אמרתי-- אשمرة דרכיכי מחתוא בלשוני אשمرة לפי
מחסום-- بعد רשות לנגדי ² נאלמתי דומה החשיטו
מטוב וכאבי נ�� ³ חם-לבבי בקרבי-בהתני תבער-
ash דברתי בלשוני ⁴ הודיעני יהוה קציי-- ומדת ימי
מה-היא אדרעה מה-חදל אני ⁵ הנה טפחות נתה
ימי-- וחלדי Cain נדרך אך כל-הבל כל-אדם נצב
סליה ⁶ אך-בצלם יההלהך-איש-- אך-הבל יהמונין-
יצבר ולא-ידע מי-אסperm ⁷ ועתה מה-קויותי אדרני--
תוhalbתי לך היה ⁸ מכל-פשעי הצלני חרפת נבל
אל-תשינוי ⁹ נאלמתי לא-פתח-פי כי אתה עשית ¹⁰
הסר מעלי נגע מתגרתך אכן אני קליתו ¹¹ בתוכחות
על-עון יסרת איש-- ותמס כעש חמודך אך הבל כל-
אדם סלה ¹² שמעה תפלי יהוה וושאתי האזינה--
אל-דמעתי אל-תחרש כי נר אנטיכי עמק תושב כלכל-
אבותי ¹³ השע ממוני ואבליגנה-- בטרם אלקיך ואני

40 למגנץ לדוד מזמור ב-קוה קויותי יהוה ויט
אל-וישמע שועתי ² ויעלני מבור שאון-- מטיט הון
ויקם על-סלע רגלי כון אשרי ³ ווון בפי שיר חדש-
תתלה לאלהינו יראו רבים וייראו ויבטחו ביהוה ⁴
אשרי הנבר-- אשר-שם יהוה מבטחו ולא-פנה אל-
רהבים ושתוי כוב ⁵ רבות עשית אתה יהוה אלהי--

ברוך יהוה אלהי ישראל--מהעולם ועד העולם
אמן ואמן

ותשלחים ³ כי לא בחרבם ירשו ארץ זורעים לא-
הושעה-למו כי-ימינך זורעך ואור פניך -- כי רציהם
אתה-הוא מלכי אלhim צוה ישועות יעקב ⁵ בך
צדרינו ננה בשםך נבוס קמינו ⁶ כי לא בקשתי אבטחה
וחרבתי לא תושיעני ⁷ כי הושענו מצרינו ומשנינו
הבישות ⁸ באלהים הלכנו כל-הימים ושםך לעולם
נודה סלה ⁹ אף-זנוחת ותכל'ינו ולא-חצא בצבאותינו
תשיבנו אחרori מני-צד ומשנינו שסו למו ¹⁰ ונתרנו
צaan מאכל ובגויים זרינו ¹¹ חטמך-עטך בלא-הון
ולא-רביות במחירותם ¹² תשימנו חרפה לשכניינו
לעוג וקלס לשביבותינו ¹⁴ תשימנו משל בניום מנוד-
ראש בלאלמים ¹⁵ כל-היום כלמותי נגיד ובשת פני
כסתני ¹⁶ מוקל מחרף ומנדף מפנוי אויב ומגבקם ¹⁷
כל-זאת באתנו ולא שכהנו ולא-שקרנו בבריתך ¹⁸
לא-נסוג אחר לבנו וחת אשרינו מני ארליך ¹⁹ כי
דכיתנו במקומות תנים ותחס עליינו בצלמות ²⁰ אם-
שכהנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר ²¹ הלא
אלhim יחקיר-זאת כי-הוא ידע תעלומות לב ²² כי-
עליך הרגנו כל-היום נחשבנו czan טבהה ²³ עורה
למה תישן ארני הקיצה אל-חונח לנצח ²⁴ למד-פניך
הסתיר תשכח עניינו ולהצנו ²⁵ כי שחה לעפר נפשנו
דבקה לארץ בטנו ²⁶ קומה עוזרת לנו ופדרנו למען
חסך

45 למנצח על-שנתיים לבני-קרח משכיל שיד
ירידת ברחש לבי דבר טוב -- אמר אני מעשי למלך
לשוני עט סופר מהדור ² ייפות מבני אדם -- היצק חן
בשפטותיך על-כן ברך אלהים לעולם ³ חנור-
חרבן על-ירך גבור -- הוויך והדרך ⁴ והדרך אלהים
רכב -- על-דבר-אמת וענוה-צדך ותורך נוראות
ימינך ⁵ חזיך שנונים עמי תחתיך יפלו בלב אובי
המלך ⁶ כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט

13 ברוך יהוה אלהי ישראל--מהעולם ועד העולם
מן-מן משכיל לבני-קרח בכאיל הערגן על-
אפיקו-מים -- כנ-נפשי הערגן אליך אלהים ² צמאה
נפש לאלהים --لال חי מתי אבוא וארא פני אלהים
3 היה-לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אל-
כל-היום איה אלהיך ⁴ אלה אזכורasha עלי-
נפשי -- כי עבר בסך ארדים עד-בית אלהים בקהל-
רנה ותורה המון חונג ⁵ מה-תשוחחו נפשי -- ותמי-
על-זהול לי לאלהים כי-עוד אודנו -- ישועות פניו ⁶
אל-הו -- עלי נשפי תשוחוח על-כן -- אזכור הארץ
ירדן וחרמון ממר מצער ⁷ תהום-אל-תחום קורא
לקול צנוריך כל-משבריך ונליך עלי עברו ⁸ יומם
יצוה יהוה חסדו ובليلת שירה עמי -- הפללה לאל-
חיי ⁹ אומרה לאל סלע -- למה שכחתי למה-קדר
אלך -- בלחץ אויב ¹⁰ ברצה עצמותי -- הרפוני
צורדי באמרים אליו -- כל-היום איה אלהיך ¹¹ מה-
תשוחחו נפשי -- ומה-תשמי עלי הוחלי לאלהים
כי-עוד אודנו -- ישועת פני ואלהי

43 שפטני אלהים וריבבה ריבבי -- מני לא-חסיד
מאיש מרמה ועולה הפלתו ² כי-אתה אלהי מעוזי-
למה זהחתי למה-קדר אתה לך בלחץ אויב ³ שלח-
אורך ואמתך הנה ינחוני יביאוני אל-הר-קדשך
ואל-משכנותיך ⁴ ואבואה אל-מזבח אלהים -- אל-
אל שמחת נילו ואורך בכנור -- אלהים אלהי ⁵ מה-
תשוחחו נפשי -- ומה-תשמי עלי הוחלי לאלהים
כי-עוד אודנו -- ישועת פני ואלהי

44 למנצח לבני-קרח משכיל באלהים באוניינו
שמענו -- אבותינו ספרו-לו פעל פעלת בימיhem בימי
קדם ² אתה ידר ניים הורשת -- ותטעם תרע לאמים

מלכוֹתך 7 אהבת צדקה ותשנא-רשע על-כן משחך אליהם אלהיך שמן שון-- מהברך 8 מר-ואהלוֹת קציעות כל-בנדתוֹן היכלי שנ מנין שמחך 9 בנות מלכים ביקרותך נצבה של לימינך בכתם אופיר 10 שמעי-בת וראי והטי אונך ושכח עמק ובית אביך ארץ-- מאד נעללה

48 שוד מזמור לבני-קרח בגדול יהוה ומhalb מאד-- בעיר אלהינו הר-קדשו 2 יפה נוף משוש כל-הארץ הר-ציוון ירכתי צפון קריית מלך רב 3 אלהים בארכמנותיה נודע למשגב 4 כי-הנה המלכים נועדו עברו ייחדו 5 הנה ראו כן תמהנו נבהלו נחפזו רעדת אחזותם שם חיל כiolדה 7 ברות קדרים- השבר אניות תשיש 8 כאשר שמענו כן ראיינו- בעיר-יהודא צבאות בעיר אלהינו אלהים יכננה עד-

עולם סלה 9 דמיינו אלהים חסרך-- בקרב היכלך 10 כשמך אלהים-- כן חתתק על-ק'זוי-ארץ צדק מלאה ימינך ט ישמה הר ציוון--תגלינה בנות יהודה למען משפטיך 12 סבו ציוון והקיפה ספרו מנדרליה 13 שיתו לכם לחוליה--פסנו ארכמנותיה למען ספרו לדור אחרון 14 כי זה אלהים אלהינו--עלם ועד הוא ינהנו על-מות

49 למנצח לבני-קרח מזמור בשמי-זאת כל- העמים האזינו כל-ישבי חלד 2 גם-בני אדם גם-בני איש-- יחד עשיר ואביוון 3 פי ידבר חכמוֹת והנות לבני תבונות 4 אתה למשל אconi אפתח בכנור חידתי 5 למה אירא ביום רע- עון עקבי יסובני 6 הבהירום על-חילים וברב עשרם יתחללו 7 אח-לא פרה יפדה איש לא-יתן לאלהים כפרו 8 ויקר פדרין נפשם וחדל לעולם 9 ויחי-עוד לנצח לא יראה השחת 10 כי וראה חכמיים ימותו-- יחד כסיל ובער יאבדו ועוזבו לאחררים חילם ט קרבם בתהמוּ עלם-- משכנתם לדור ודור קראו בשמותם עלי אדרמות 12 ואדם ביקר תהילים

בקול שופר 6 זמרו אלהים זמרו זמרו למלאכנו זמרו אלהים אלהיך שמן שון-- מהברך 8 מר-ואהלוֹת קציעות כל-בנדתוֹן היכלי שנ מנין שמחך 9 בנות מלכים ביקרותך נצבה של לימינך בכתם אופיר 10 שמעי-בת וראי והטי אונך ושכח עמק ובית אביך ט ויתאו המלך יפיק כי-הוא אדריך והשתחוֹן-לו 12 ובת-צד במנחה פניך יחלו-- עשרי עם 13 כל-כבודה בת-מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה 14 לרקומות טובל למלך בתולות אחראית-mobiotot לך 15 טובלנה בשמחת וניל תבאייה בהיכל מלך 16 תה תא בתיך יהו בניך תשתחמו לשרים בכל-הארץ 17 אזכירה שמק בכל-דר ודר על-כן עמום יהודוך לעלם ועד

46 למנצח לבני-קרח-- על-עלמות Shir באליהם לנו מחסה ועוז ערדה בצדות נמצא מאד 2 על-כן לא-נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים 3 יהמו ייחמו מימי ירעשו הרים בנאותו סלה 4 נהר- פלגי ישםחו עיר-אליהם קדר משכני עליון 5 אלהים בקרבה כל-חותמו יעורה אלהים לפנות בקר 6 הם גוים מטו מלכוֹות נתן בקולו תמון הארץ 7 יהוה צבאות עמוֹן משגב-לנו אלהי יעקב סלה 8 לכ-חו מפעלות יהוה-- אשר-שם שמות בארץ 9 משבי מלחמות עד-קצת הארץ קשת ישר וקצץ חנית עגלות ישרף באש 10 הרפו ודרו כי-אנכי אלהים אروم בנוים ארום בארץ ט יהוה צבאות עמוֹן משגב- לנו אלהי יעקב סלה

47 למנצח לבני-קרח מזמור בכל-הימים תקוּ כף הריעו לאלהים בקול רנה 2 כי-יהודים עליון נורא מלך נורול על-כל-הארץ 3 ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגליו 4 יבחר-לנו את-נהלתנו את נאון יעקב אשר-אהב סלה 5 עלה אלהים בתרועה יהוה

אלוה פן-אטרף ואין מצליח ²³ זבח תודה יכבדני
ושם דרך--ארנו בישע אליהם

51 למנצח מזמור לדוד ב בכוא-אליו נתן הנביא-
- כאשר-בא אל-בת-שבע נחנוי אליהם כחסוך כרב
רחמייך מהה פשעי ² הרבה (הרבות) כבוני מעוני
ומחתאת טהרני ³ כי-פשעי אני אדע וחטאתי גנדי
תמיד ⁴ לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשית למן
צדקה בדרכך-- תועה בשפטך ⁵ הון-בעון חולתי
ובחתאת יתמתני אמי ⁶ הון-אמת חפצת בטחות ובסתום
חכמה תודיעני ⁷ תחטאני באזוב ואחרת תכבשתי
ומשלג אלבין ⁸ תשמעינו שwon ושמחה תגלגה עצמות
דכיות ⁹ הסתר פניך מחתאי וכל-עונתי מהה ¹⁰ לך
טהור בראש-לי אלהים ורוח נכוון חדש בקרבי ¹¹
אל-תשיליכני מלפניך ורוח קדשך אל-תקח ממני
¹² השיבה לי שwon ישעך ורוח נדיבת הטעמני ¹³
אלמדה פשעים דרכיך וחטאיהם אליך ישבו ¹⁴
הצילני מדים אלהים-- אלהי תשועתו תרנן לשוני
צדקהך ¹⁵ אדרני שפטו חפתה ופי יגיד תהלהך ¹⁶
כי לא-תחפוץ זבח ואתנה עליה לא תרצה ¹⁷ זבח
אליהם רוח נשברת לב-נשבר ונרכח-- אלהים לא
תבזה ¹⁸ היטיבה ברצונך את-ציוון תבנה חומות
ירושלם ¹⁹ או תחפץ זבח-צדקה עליה וככליל או יعلו
על-מזבחך פרים

52 לנצח משביל לדוד ב בכוא דואג האدمי--
וינגד לשאול ויאמר לו-- בא דוד אל-בית אחימלך ¹ ג
מה-תתהלל ברעיה הנבור חסד אל כל-היום ² הוות
ఈחוב לשונך כתער מלטש עשה רמיה ³ אהבת רע
מטוב שקר מדבר צדק סלה ⁴ אהבת כל-דברי-
בעל לשון מרמה ⁵ נם-אל יחצך לנצח יחתך ויסחך
מאחל ושרשך מארץ חיים סלה ⁶ ויראו צדיקים

בל-ילין נמשל כבהתות נדמו ²³ זה דרכם כסל למו
ואחריהם בפיים ירצו סלה ¹⁴ כצאן לשאול שתו--
מות ירעם וירדו בס ישרים לבקר-ויצרים (צורים)
לבנות שאול מזבל לו ^(Sheol h7585) ¹⁵ אך-אליהם--
יפדרה נפשי מיד-שאול כי יקחני סלה ^(Sheol h7585) ¹⁶
אל-תירא כי-יעשר איש כי-ירבה כבוד ביתו ¹⁷ כי-
לא במותו יקח הכל לא-ירד אחריו כבודו ¹⁸ כי-
נפשו בחיו יברך וירד כי-חטיבך לך ¹⁹ תבוא עד-
דור אבותיו עד-נצח לא יראו-אור ²⁰ אדם ביקר ולא
יבין נמשל כבהתות נדמו

50 מזמור לאסף אל אלהים יהוה-- דבר ויקרא-
ארץ מمزוח-שמש עד- מבאו ² מצוין מכלל-יפוי--
אליהם הופיע ³ יבא אלהינו ואל-יחרש אש-לפניו
תאכל וסביבו נשרה מאד ⁴ יקרא אל-השימים
מעל ואל-הארץ לדין עמו ⁵ אספו-לי חסידי-- כרתי
בריתוי עלי-זבח ⁶ ווינידו שמי צדקו כי-אליהם
שפט הוא סלה ⁷ שמעה עמי ואדרבה-- ישראל
ואעדיה בר אליהם אלהיך אנכי ⁸ לא עלי-זבחיך
אוכיהך וועלותך לנגיד תמיד ⁹ לא-אך מביתך פר
ממכלאותיך עתודים ¹⁰ כי-לי כל-חיות-עיר בהמות
בהררי-אלף ¹¹ ידעתך כל-עוף הרים וויז שדי עמדיו
¹² אם-ארעב לא-אמר לך כי-לי תבל ומלאה ¹³
האוכלبشر אבירים ודם עתודים אשתה ¹⁴ זבח
לאליהם תודה ושלם לעליון נדריך ¹⁵ וקראניבום
צראה אחילך וחכבدني ¹⁶ ולרשע אמר אלהים מה-
לך לספר חקי ותשא בrichtוי עלי-פיך ¹⁷ ואתה שנאת
מוסר ותשילך דברי אחריך ¹⁸ אם-ראית גנב ותרץ
עמו ועם מנאים חליך ¹⁹ פיך שלחת ברעיה ולשונך
צמוד מרמה ²⁰ תשב באחיך תדבר בבן-אמך תתן-
דפי ²¹ אלה עשית והחרשתי-- דמית היה-אהיה
כמוך אוכיהך ואערכה לעיני ²² בין-נא זאת שכח

ויראו ועליו ישקו

7 הגה הנבר-- לא ישים אלהים

מעוזו ויבטה ברב עשר יעוזו בהתו

8 ואני כוית רענן-

- בכית אלהים בטחתי בחסד-אלhim עולם ועד

9 אודך לעולם כי עשית ואקווה שמק כי טוב ננד

חסידיך

53 למנצח על-מחלת משביל לדוד ב אמר נבל

בלבו אין אלהים השחיתו והתעיבו על-- אין עשה-

טוב 2 אלהים-- משימים השקיף על-בני-אדם לראות

היש משביל-- דרש את-אלhim 3 כל-סן יחדו נאלחו

אין עשה-טוב אין נם-אחד 4 הלא ידעו פועל-anon

אכלי עמי אכלו להם אלהים לא קראו 5 שם פחדו

פחד-- לא-הייה-פחד כי-אלוהים-- פזר עצמות חנק

הבשתה כי-אלוהים מסם 6 מי יתן מציון ישועה

ישראל בשוב אלהים שבות עמו גל יעקב ישמה

ישראל

54 למנצח בננית משביל לדוד ב בבא הויים

ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר עמנו ג אלהים

בשםך הוועני ובגבורתך תדיני 2 אלהים שמע

תפלתי האונה לאמרי-פי 3 כי זרים קמו עליו--

עריצים בקשנו נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה

4 הנה אלהים עוז לי אדרני בסמכי נפשי 5 ישוב

(ישיב) הרע לשורי באמתק הצימות 6 בנדבה

זובחה-לך אודה שמק יהוה כי-טוב 7 כי מכל-צירה

הצילני ובאבי ראתה עני

55 למנצח בננית משביל לדוד ב האונה

אלhim הפלתי ואל-תתעלם מתחנתוי 2 הקשיבה לי

ונני אריד בשיחיו ואהימה 3 מוקל אויב--מן עקת

רשע כי-מיוטו עלי anon ובאף ישטמוני 4 לבבי יהיל

בקרבי ואמות מות נפלו עלי 5 יראה ורעד יבא

בי ותכסני פלצות 6 ואמר--מי-יתן-לי אבר כינה

אעופה ואשכנה 7 הגה ארחיק נדר אלין במדבר
סללה 8 אהישה מפלט לי-- מרוח סעה מסעך 9 בלע
אדני פلغ לשונם כי-ראייתי חמס וריב בעיר 10 יומם
ויללה-יסובבה על-חוונותה ואון ועמל בקרבה זו
הוות בקרבה ולא-ימיש מרחבה תך ומרמה 12
כי לא-אויב יחרפני ואשא לא-משנא עלי הנדייל
ואסתיר ממנה 13 אתה אנטש עדרכי אלווי ומידע 14
אשר יחדו נמתיק סור בבית אלהים נהלך ברכשו
15 ישימות (ישי מות) עליימו--ירדו שאלן חיים כי-
רעות במוגנים בקרכם (Sheol h7585) 16 אני אל-אלוהים
אקרא ויודה יושעני 17 ערב ובקר וצחרים אשיכחה
ואהמה וישמע קולי 18 פדה בשלום נפשי מקרבל-לי
כי-ברבים הוא עמודי 19 ישמע אל יועם-- ושוב קדם
סללה אשר אין חליפות למו ולא יראו אלהים 20 שלח
ירדו בשלמיyo חלל ברייתו 21 חלקו מחמתה פיו--
וקרב-לבו ורכו דבריו משמן והמה פתחות 22 החלך
על-יהוה יתברך-- והוא יכלכלך לא-יתן לעולם מوط--
לצדיק 23 אתה אלהים תורדם לבאר שחת- אני שי
דמים ומרמה לא-יחציו ימיהם ואני אבטח-בר

56 למנצח על-יונת אלם רחקים-- לדוד מכתם
באחו אותו פלשתים בנתה ב חנני אלהים כי-שאבני
אנוש כל-היום לחם ילחצני 2 שאפו שורדי כל-היום
כי-רבים ללחמים לי מروم 3 يوم אירא-- אני אליך
אבטחה 4 באלהים אהיל דברו באלהים בטחתי לא
ירא מה-יעשה בשר לי 5 כל-היום דברי יעצבו
עלי כל-מחשבותם לרע 6 ינורו צפינו (צפונו)--
המה עקי ישמרו כאשר קו נפשי 7 על-און פלט-
למו באף עמים הורד אלהים 8 נדי ספרתא-אתה
שמעה דמעתי בנארך הלא בספרתך 9 או ישבו
אויבי אחר ביום אקרא זה-ידעת כי-אלוהים לי 10
באהלים אהיל דבר ביהוה אהיל דבר זו באלהים

בתחתי

הרע ²² ויאמר אדם אך-פרי לצדיק אך יש-אלhim
נדrik אשלם תודת לך ²³ כי הצלה נפשי ממות-
שפטים בארץ

חחיים

59 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם בשלח שאל
וישמרו את-הבית להמיתו בצלילני מאיבי אלהי
מן-תוקמי תשנבי ² הצלילני מפעלי און ומאנשי
מן-שאל במערה ב חני אלהים חני-. כי בך
דמים הושענ ³ כי הנה ארבו לנפשי-. ינרו עלי עזים
חסיה נפשי ובצל-כנפיך אחסה-. עד יעבר הוות
אל-פשי ולא-חטאתי יהוה ⁴ בל-ען ירצון ויכוננו
עורה לקרأتي וראה ⁵ ואתה יהוה-אלhim צבאות
אלהי ישראל-. הקיצה לפקד כל-הנום אל-תחן כל-
בגדי און סלה ⁶ ישבו לערב יהמו כלבל ויסובבו
עיר ⁷ הנה יבעון בפייהם--חרבות בשתותיהם
כי-מי שמע ⁸ ואתה יהוה תשחק-למו תלעג לכל-
נוים ⁹ עז אליך אשמרה כי-אלhim משגבי ¹⁰ אלהי
חסדו (חסדי) יקדםני אלהים יראני בשורי ¹¹ אל-
הרגם פן ישכו עמי--הניעמו בחילך והוירידמו
מננו אדני ¹² חטאת-פימו דבר-שפתיהם וילכדו
בגאנם ומאלה ומכחישיפרו ¹³ כליה בחמה כליה
ואינמו יידעו--כי-אלhim משל בעקב לאפסי הארץ
סלה ¹⁴ ישבו לערב יהמו כלבל ויסובבו עיר ¹⁵
המה ינווען (ינווען) לאכל-- אם-לא ישבעו וילינו ¹⁶
ואני אשיר עז-- וארנן לבקר חסוך כי-הייתה משגב
לי ומנוס ביום צר-לי ¹⁷ עז אליך אשמרה כי-אלhim
משגבי אלהי חסדי

60 למנצח על-שושן עדות מכתם לדוד למד ב
בחצותו את אדים נהרים-- ואת-אדם צובה וישב יואב
ויך את-אדום בניא-מלח-. שנים עשר אלף ג' אלהים
זונתנו פרצטנו אנטה תשוכב לנו ² הרעתה הארץ
צומתה רפה שבריה כי-מטה ³ הראית עמק קשה
השקייתנו יין תרעלה ⁴ נתחה ליראיך נס להתנוסס-
- מפני קשת סלה ⁵لامען יהלצון יידייך הושיעת

הרע ²² יעשה אדם לי ²² עלי אלהים
נדrik אשלם תודת לך ²³ כי הצלה נפשי ממות-
- הלא רגלי מדחו להתהלך לפני אלהים-- באור
57 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם-- בברחו
מן-תוקמי תשנבי ² הצלילני מפעלי און ומאנשי
מן-שאל במערה ב חני אלהים חני-. כי בך
דמים הושענ ³ כי הנה ארבו לנפשי-. ינרו עלי עזים
חסיה נפשי ובצל-כנפיך אחסה-. עד יעבר הוות
אל-פשי ולא-חטאתי יהוה ⁴ בל-ען ירצון ויכוננו
עורה לקרأتي וראה ⁵ ואתה יהוה-אלhim צבאות
אלהי ישראל-. הקיצה לפקד כל-הנום אל-תחן כל-
בגדי און סלה ⁶ ישבו לערב יהמו כלבל ויסובבו
עיר ⁷ הנה יבעון בפייהם--חרבות בשתותיהם
כי-מי שמע ⁸ ואתה יהוה תשחק-למו תלעג לכל-
נוים ⁹ עז אליך אשמרה כי-אלhim משגבי ¹⁰ אלהי
חסדו (חסדי) יקדםני אלהים יראני בשורי ¹¹ אל-
הרגם פן ישכו עמי--הניעמו בחילך והוירידמו
מננו אדני ¹² חטאת-פימו דבר-שפתיהם וילכדו
בגאנם ומאלה ומכחישיפרו ¹³ כליה בחמה כליה
ואינמו יידעו--כי-אלhim משל בעקב לאפסי הארץ
סלה ¹⁴ ישבו לערב יהמו כלבל ויסובבו עיר ¹⁵
המה ינווען (ינווען) לאכל-- אם-לא ישבעו וילינו ¹⁶
ואני אשיר עז-- וארנן לבקר חסוך כי-הייתה משגב
לי ומנוס ביום צר-לי ¹⁷ עז אליך אשמרה כי-אלhim
משגבי אלהי חסדי

58 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם ב האמנם--
אלם צדק תדרון מישרים תשפטו בני אדים ² א-פ-
בלב עולת חפעלון בא-ארץ--חמס ידיכם תפלסן ³
זרו רשעים מרוחם תען מבטן דברי כוב ⁴ חמות-למו
כדרמות חמת-נחש כמו-פתחן חרש יאטם אונז ⁵ אשר
לא-ישמע לכול מלחים חובר חבריהם מהכם ⁶
אל-הרים--הר שנינו בפיומו מלתעות כפירים נתן
יהוה ⁷ ימאסו כמו-מים יתהלך-למו ידרך חזו כמו
יתמללו ⁸ כמו שבולל תמס יהלך נפל אשת בל-חו
שמש ⁹ בטרם יבינו סירחכם אטד כמו-חי כמו-חרון
ישערנו ¹⁰ ישmach צדיק כי-זהה נקם פעמי ירחץ בדם

ו- אחת דבר אלהים--שתיים-זו שמעתו כי עז לאלהים
ולך-אדני חסד כי-אתה תשלם לאי שcommitted

63 מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה באלhim
אל-אתה--ашחרך צמה לך נפשי--כמה לך
בשרי בארץ-ציה ועיף כל-מים ² כן בקדש חוויך--
לראות עזך וככוביך ³ כי-טוב חסוך מחיים שפתי
ישבחונך ⁴ כן אברך בחוי בשמק אשא כפי ⁵ כמו
חלב ודשן תשבע נפשי ושפטו רגנות יהלל-פי ⁶ אם-
זכרתיך על-צועו-- באשمرות אהגה-בר ⁷ כי-היית
עורתה לי ובצל כנפיך ארנן ⁸ דבקה נפשי אחיך
בי תמכה ימינך ⁹ והמה--לשואה יבקשנו נפשי יבאו
בתחתיות הארץ ¹⁰ יגירדו על-ידי-חרב מנת שעליים
יהיו טו והמלך ישמה באלהים יתהלך כל-הגשבע בו
כי ייסכר פי דובריך-شكر

64 למנצח מזמור לדוד בשמע-אלהים קולי
בשינוי מפחד אויב חצר חי ² تستירני מסוד מרעים
מרגשת פועליאן ³ אשר שננו כחרב לשונם דרכו
חצם דבר מר ⁴ לירית במסתרים הם פתאם ירדו
ולא ייראו ⁵ יחזקון-למו דבר רע-- יספרו לטמון
מוקשים אמרו מי יראה-למו ⁶ ייחפשו עלות-תמננו
חפש מהחפש וקרב איש ולב עמק ⁷ וירם אלהים
חץ פתאים-היו מכותם ⁸ ויכשילו הועליימו לשונם
ויגדרו כל-ראיה בם ⁹ וויראו כל-אדם ווינו פעל
אלהים ומעשיהם השכilio ¹⁰ ישmach צדיק ביהוה וחסה
בו וויהללו כל-ישראל-לב

65 למנצח מזמור לדוד שיר לך דמי תהלה
אלהים בזכיון ולך ישלם-נדר ² שמע תפלה-- עדיך
כל-בשר יבוא ³ דברי עונת נברנו מני פשעינו אתה
תכפרם ⁴ אשרי תבחר ותקרב-- ישכן חצריך נשבעה
בטוב ביתך קדש היילך ⁵ נוראות בצדך העננו-

ימינך ועננו (ועננו) ⁶ אלהים דבר בקדשו--עלזה
אחלה שכם ועמק סכות אמדד ⁷ לי גלעד ולי
מנשה ואפרים מעוז ראשיה יהודה מחקקי ⁸ מואב סייר
רחצי--על-אדם אשליך נעלם עלי פלשת התרוועש
מי יבלני עיר מצור מי נהני עד-אדם ¹⁰ הלא-אתה
אליהם גנחתנו ולא-תצא אלהים בצבאותינו טה הבה-
לנו עזרת מצור וושא השועת אדם ¹² באלהים נעשה-
חיל והוא יבוס צרינו

61 למנצח על-גניתה לדוד בשמעה אלהים רנתי
הקשיבה תלתוי ² מקצת הארץ אליך אקרה-- בעטף
לבך בצו-ירום מנני תנחני ³ כי-היית מהסה לי
מנדל-עז מפני אויב ⁴ אנורה באהלה עולמיםacha
בסתר כנפיך סלה ⁵ כי-אתה אלהים שמעת לנדרי
נתת ירשת יראי שמק ⁶ ימים על-ימי-מלך תוסיפ
שנותיו כמו-דר ודר ⁷ יש עולם לפני אלהים חסד
ואמתה מן ינצרהו ⁸ כן אומרה שמק לעד-- לשלמי
נדרי יום יום

62 למנצח על-ידותון-- מזמור לדוד באך אל-
אלהים דומיה נפשי ממנו ישעתי ² אך-הוא צורי
וישועתי משנבי לא-אמות רבה ³ עד-אניה תהותתו
על-אוש- הרצחו כלכם כקור נטו גדר הדחויה
אך משאותו יעוץ להדייה-- ירצו כוב בפיו יברכו
ובקרכם יקללו-סלה ⁵ אך לאלהים דומי נשנבי לא אמות
מןנו תקוטי ⁶ אך-הוא צורי וישועתי משנבי לא אמות
על-אלהים ישעוי וככבודי צור-עוי מהס באלהים ⁸

בטחו בו בכל-עתם-- שפכו-לפניהם לבכם אלהים
מחסה-לנו סלה ⁹ אך הבעל בני-אדם-- כוב בני-איש
במאזנים לעלות המה מהבעל יחיד ¹⁰ אל-תבטחו
בשכר ובנוול אל-תהבלו חיל-כי-יוב-- אל-תשיתו לב

67 למנצח בנגינה מזמור Shir באלhim יתנו
ובברכנו יאר פניו אנתנו סלה ² לדעת הארץ דרך
בכל-גויים ישועך ³ יודוך עמים אלהים יודוך עמים
כלם ⁴ ישבחו ויוננו לאמים כי-תשפט עמים מישד
ולאומים בארץ תנחם סלה ⁵ יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם ⁶ ארץ נתנה יובליה יברכנו אלהים
אלהיינו ⁷ יברכנו אלהים ויראו אותו כל-אפסי-ארץ

68 למנצח לדוד מזמור Shir ביקום אלהים
יפוצו אויביו וינסו משנאיו מפניו ² כהנדף עשן תנדרף
כהמס דונג מפני-אש- יאבדו רשעים מפני אלהים ³
וזדיקים--ישמחו יעלו לפני אלהים ויששו בשמה
שירו לאלהיים-- זמרו שמו סלו לרכיב בערכות-
ביה שם ועליו לפני ⁵ אבי יתומים ודין אלמנות-
אלהיים במעון קדשו ⁶ אלהים מושיב יהודים ביתה-
מושיא אסורים בכושרות אך سورדים שכנו צחיחה ⁷
אלהיים--בצאתך לפני עמק בצדך בישימון סלה ⁸
ארץ רעשה אפ-שמות נטפו- מפני אלהים זה סיינ-
מנפי אלהים אלהי ישראל ⁹ נשם נדבות תניר אלהים
נחלתק נלאה אתה כונתה ¹⁰ חיתך ישבו-בה תכין
בטובתך לעני אלהים ¹¹ אדני יון- אמר המبشرות
צבא רב ¹² מלכי צבאות ירדון ירדון ונotta-בית
תחלק שלל ¹³ אם-תשכbon בין שפותם לנפי יונה
נחפה בכסף ואברותיה בירקוק חרוץ ¹⁴ בפרש שדי
מלכים בה-- חسلح בצלמון ¹⁵חר- אלהים הדר-בשן
הר גבננים הדר-בשן ¹⁶ למה תרצדון-- הרים נבננים
ההר- חמד אלהים לשבותו אפ-יהוה ישכן לנכח ¹⁷
רכב אלהים רבתים אלף שנאן אדני בסיני בקדש
עלית למרום שכית شبוי-- לקחת מתנות באדם ¹⁸
ואפ سورדים לשכנן יה אלהים ¹⁹ ברוך אדני יומ
יום יעמס-לנו-- האיל ישועתנו סלה ²⁰ האל לנו אל
למושעות וליהוה אדני-- למות הוצאות ²¹ אך-אלhim-

- אלהי ישענו מבטה כל-קצוי-ארץ וים רחיקום ⁶
מכין הרים בכחנו אזור בגבורה ⁷ משבייח שאון
ימים-- שאון גליהם והמון לאמים ⁸ וויראו ישבי
קצוות-מאוזיך מוצאי בקר וערב תרנין ⁹ פקחת
הארץ ותשකקה רבתה העשRNAה-- פלנ אלהים מלא
מים תכין דגנים כי-כן תכינה ¹⁰ תלמיה רוח נחת
נדורה ברכבים תמנגה צמהה תברך ¹¹ עטרת
שנת טובתק ומعلنיך ירעפון דשן ¹² ירעפו נאות
מדבר וגיל גבעות תחרגרנה ¹³ לבשו כרים הצאן-
ועמקים יעתפו-בר יתרועעו אפ-ישראל

66 למנצח Shir מזמור הריעו לאלhim כל-
הארץ ² זמרו כבוד-שמו שמו כבוד תהלו ³
אמרו לאלhim מה-נרא מעשים ברב עז יחשו לך
איביך ⁴ כל-הארץ ישתחוו לך-- ויזמרו- לך זמרו
שםך סלה ⁵ לכוי וראו מפעלות אלהים נרא עלילה
על-בני אדם ⁶ הפק ים ליבשה- בנהר יעברו ברגל
שם נשמהה-בו ⁷ משל גבורהו עולם-- עינוי בניום
תצפינה הסורדים אל-ירימו (ירומו) למו סלה ⁸
ברכו עמים אלהינו והשמינו קול תהלו ⁹ השם
נפשו בחיים ולא-נתן למוט רגלו ¹⁰ כי-בחנתנו
אלhim צרפתנו צרף-כسف ¹¹ הבאתנו במצוודה
שמה מועקה במתנו ¹² הרכבת אנוש לראשנו באנו-
באש ובמים ותויציאנו לרויה ¹³ אבא ביתך בעלות
אשר נדרי ¹⁴ אשר-פצז שפתוי ודבר-פי בצד-לי
עלות מיהים עלה- לך עם-קטרת אלים אעשה
בקר עם-עתודים סלה ¹⁶ לכוי-שמעו ואספה כל-
יראי אלהים אשר עשה לנפשי ¹⁷ אליו פ-קרأتي
ורומם תחת לשוני ¹⁸ און אם-ראיתי בלבבי-- לא ישמע
אדני ¹⁹ אכן שמע אלהים הקשיב בקול תפלי ²⁰
ברוך אלהים-- אשר לא-הסיר תפלי וחסדו מأتي

ימץ' ר' איבריו קדרך שער--מתהלך באשמיו 22
 אמר אדרני מבשן אשיב ממצלותם ים 23 למן
 תמח' רגלה--בדם לשון כלביך--מאיים מנדחו 24
 ראו הליכות אליהם הליכות אליו מלכי בקדש
 קדמו שרויים אחר נגנים בחוך עמלות תפפות 25
 26 במקהלו ברכו אלהים אדרני ממוקר ישראל
 שם בנימן צעיר רדם--שרוי יהודת הנמהם שרוי
 זבלון שרוי נפתלי 28 צוה אלהיך עזק עוזה אלהים--
 זו פעלה לנו 29 מהיכלך על-ירושלים--לך יובילו
 מלכים שי 30 געד חיות קנה עדת אבירים בעגלי
 עמים--mortafus ברציכ-כسف בזר עמים קרבאות יחפזו
 31 יאתיו השמנים ממי מצרדים כוש תרייך ידיו לאלהים
 מלכיה הארץ שייו לאלהם זמרו אדרני סלה 32
 לרכב בשמי-קדם--הן יון בקולו קול עז 34 תננו
 עז לאלהים על-ישראל נאותו ועו בשחקים 35 נורא
 אליהם ממקדיש אל ישראל--הוא נתן עז ותעצמות
 עם ברוך אלהים

69

לנצח על-שושנים לדוד בחשענין אלהים--
 כי בא מים עד-נפש 2 טבעתי בין מצולה--ואין
 מעמד באתי בעמיקי-ימים ושבלה שטפתיו 3 געתי
 בקראי נהר נרוני כלו עני--מייחל לאלהי 4 רבו
 משערות ראשית--שנא חنم עצמו מצמוני איבי שקר--
 אשר לא-גולטוי או אשיב 5 אלהים--אתה ידעת
 לאלוו ואשמותי מפק לא-נכחדו 6 אל-יבשו כי
 קויך--אדני יהוה צבאות אל-יכלמו כי מבקשים--
 אלהי ישראל 7 כי-עליך נשאתי חרפיה בסחה כלמה
 פני 8 מוזר היהתי לאחי ונכרי לבני אמי 9 כי-קנות
 ביתך אלתני וחרפות חורפי נפלו עלי 10 ואבכה
 בצום נפשי ותהי לחריפות לי 11 וגאתנה לבושי شك
 ואהי להם למשל 12 יшибו כי ישבי שער ונניתות שוט
 שכר 13 ואני תפלת-ילך יהוה עת רצון-- אלהים

תהלים

ולפנֵי ירח דור דורים 6 יירד כמתר על-נו כרביכם
ציצלני ותפלטני הטה-אלְיָהוּ אֱלֹהִים וְהוֹשִׁעַנִי 3 היה ל-
לצורך מעון לבוא--תמיד צוית להושענִי כי-סלע
ומצדדי אתה 4 אלְהִי--פלטני מיד רשות מכה מעול
וחומץ 5 כי-אתה תקותי אדרני יהוה מבטחי מנעוורי 6
עליך נסמכתי מבטן-מעמי אמר אתה גוזי בר תחלתי
תמיד 7 כמושפת הייתה לרבים אתה מהשי-עו 8 ימלא
פי תחלתק כל-היום תפארתך 9 אל-תשילני לעת
וקנה ככלות כחי אל-תעזبني 10 כי-אמרו אויבי לי
נפשי נפשי נועציו יחוּדו 11 לאמר אלהים עוכב רדף
ותפשהנו כי-אין מצליל 12 אלהים אל-תרחק ממוני
אלְהִי לעזרתי חישה (חושה) 13 יבשו יכולו שטני
נפשי יעטח חרפה וכלהה-מבקשי רעהי 14 ואני תמיד
אייחל והספט על-כל-תחלתק 15 פי ספר צדקה-
כל-היום תשועתך כי לא ידעת ספרות 16 אבא--
בגבורות אדרני יהוה אוכיר צדקהך לברך 17 אלהים
למדתני מנעוורי ועד-הנה אגיד נפלאותיך 18 ונם עד-
ישׁי

73 מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים--
לבורי לבב 2 ואני--כמעט נתנו (נטיו) רגלי כאין
שפכה (שפכו) אשרי 3 כי-קנאתי בחוללים שלום
רשעים אראה 4 כי אין חרצבות למותם ובריא
אולם 5 בעמל אנוש אינמו ועם-אדם לא יננוו 6 לכן
ענקתו גואה יעטף-שית חמס למו 7 יצא מחלב
עינמו עברו משכויות לבב 8 ימיקו וידברו ברע עסק
ממרום ידברו 9 שתו בשמיים פיהם ולשונם תחלך
בארץ 10 לכן ישיב (ישוב) עמו הלם ומילא מנצח
למו 11 ואמרו אייכה ידע-אל ויש דעתה בעליון 12
הנה-אללה רשעים ושלוי עולם השנו-חיל 13 אך-

ריך זכתי לבבי וארחין בנקוון כפי 14 ואהו גנווע
כל-היום ותוכחותי לבקרים 15 אם-אמרתי אספרא
כמו הנה דור בניך בגנדטי 16 ואחשבה לדעתה זאת
וישיע לבני אביוין וידכא עושק 5 ייראוך עם-שמש

בך-יהוה חסיטי אל-אכושה לעולם 2 בצדקהך
ציצלני ותפלטני הטה-אלְיָהוּ אֱלֹהִים וְהוֹשִׁעַנִי 3 היה ל-
לצורך מעון לבוא--תמיד צוית להושענִי כי-סלע
ומצדדי אתה 4 אלְהִי--פלטני מיד רשות מכה מעול
וחומץ 5 כי-אתה תקותי אדרני יהוה מבטחי מנעוורי 6
עליך נסמכתי מבטן-מעמי אמר אתה גוזי בר תחלתי
תמיד 7 כמושפת הייתה לרבים אתה מהשי-עו 8 ימלא
פי תחלתק כל-היום תפארתך 9 אל-תשילני לעת
וקנה ככלות כחי אל-תעזبني 10 כי-אמרו אויבי לי
נפשי נפשי נועציו יחוּדו 11 לאמר אלהים עוכב רדף
ותפשהנו כי-אין מצליל 12 אלהים אל-תרחק ממוני
אלְהִי לעזרתי חישה (חושה) 13 יבשו יכולו שטני
נפשי יעטח חרפה וכלהה-מבקשי רעהי 14 ואני תמיד
אייחל והספט על-כל-תחלתק 15 פי ספר צדקה-
כל-היום תשועתך כי לא ידעת ספרות 16 אבא--
בגבורות אדרני יהוה אוכיר צדקהך לברך 17 אלהים
למדתני מנעוורי ועד-הנה אגיד נפלאותיך 18 ונם עד-
וקנה ושיבתך--אלְהִים אל-תעזبني עד-אניד זרועך
לדור לכל-יבוא גבורהתך 19 וצדקהך אלהים עד-
מרום אשר-עשית נדלות אלהים מי מכוך 20 אשר
הראיתנו (הראיtiny) צרות רבות--ורעות תשוב
תחינו (חחני) ומתחמות הארץ תשוב חעלני 21 תרב
గדרתוי ותסב תנחמני 22 גם-אני אודך בכלי-نبל--
אמתך אלהי אומרה לך בכנור--קדוש ישראל 23
תרננה שפט כי אומרה לך-לך ונפשי אשר פרית 24 גם-
לשוני--כל-היום תהנה צדקהך כי-בשו כי-חפרו
מבקשי רעהי

72 לשלהמה אלהים-משפטיך למלך תן וצדקהך
לבן-מלך 2 ידין עניך בצדק ועניך במשפט 3 ישאו
הרים שלום לעם וגבועות בצדקה 4 ישפט עני-עם--
וישיע לבני אביוין וידכא עושק 5 ייראוך עם-שמש

תנתן לחיות נפש תורך חיה ענייך אל-תשכח לנצח
20 הבט לבירית כי מלאו מהשבי-ארץ נאות חמס
אל-ישב דרך נכלם ענו ואבינו יהללו שマー²² קומה
אליהם ריבת ריבך זכר חרפהך מנ-גבל כל-הרים
אל-תשכח קול צריך שאון קמיך עלה תמיד²³

75 למנצח אל-תשחת מזמור לאסף Shir ב הדרינו
לק אלהים-הודינו וקרוב שマー ספרו נפלאותיך²
כי אקח מועד אני מישרים אשפט³ נגמים ארץ וכל-
ישביה אנטיכי תנכתי עמודיה סלה⁴ אמרתו להווילם
אל-תחלו ולרשעים אל-תרימו קラン⁵ אל-תרימו
למרום קרנכם תרבבו בצוואר עתק⁶ כי לא ממושצא
וממערב ולא מדבר הרים⁷ כי-אלוהים שפט זה
ישפלו זה ירים⁸ כי כוס ביד-יהוה ויין חמץ מלא
מסך-וינגר מזה אך-שמരיה ימכו ישתו כל-רשעי-
ארץ⁹ ואני אניד לעלם אומרה לאלהי יעקב¹⁰ וכל-
קרני רשעים אנדע תרוממנה קרנות צדיק

76 למנצח בנגנית מזמור לאסף Shir ב נודע
bihoudah alohim bishreal nadol shmo² ויהיו בשלם
סוכו ומעונתו בציון³ שםשה שבך רשב-קשה מונן
וחרב ומלחמה סלה⁴ נאור אתה אדריך- מהררי-
טרף⁵ אשтолלו אבירי לב-- נמו שנותם ולא-מצאו
כל-אנשי-חיל ידיםם⁶ מגערתך אלהי יעקב נרדם
ורכב וסוס⁷ אתה נורא אתה--ומי-יעמד לפניך מאי
אפק⁸ משימים השמעת דין ארץ יראה ושקתה⁹
בקום-למשפט אלהים-- להושיע כל-ענו-ארץ סלה¹⁰
כי-חמת אדם תודך שארית חמת תהנו ונדרו
ושלמו ליהוה אלהיכם כל-סביבו--יבילו שי למורא¹²

77 למנצח על-ידיthon (ידיthon) לאסף מזמור ב
קול אל-אלוהים ואצקה קולי אל-אלוהים והאזור
זכר-זאת-אויב חרב יהוה ועם נבל נאטו שマー¹⁹ אל-

עליל היה (הוא) בעני¹⁷ עד-אבוא אל-מקדשי-אל-
אכינה לאחריות¹⁸ אך בחלוקת חשית למו הפלתם
למשואות¹⁹ איך היו לשמה כרגע ספו חמומן-
בלחות²⁰ כחלום מהקץ-- אדיי בעיר צלמים תבזה
כוי יתחמץ לבבי וכליות אשתונן²² ואני-בער ולא
אדע בהמות היה עמק²³ ואני תמיד עמק אהוזה
ביד-ימוני²⁴ בעצחך נתני ואחר כבוד תקחני²⁵
מי-לי בשמיים ועמך לא-חפצתי בארץ²⁶ כללה שאורי
ולבבי צור-לבבי וחלקוי-אלוהים לעולם²⁷ כי-הנה
רחקוך יאבדו הצמותה כל-זונה ממק²⁸ ואני קרבת
אליהם- לי-טובathy באדרני יהוה מהשי לספר כל-
מלאותיך

74 משכלי לאסף למה אלהים זנחה לנצח יעשן
אפק בצעאן מרעיתך² זכר עדתך קנית קדם-- נאלת
שבט נחלתך הר-ציוון זה שכנת בו³ הרימה פעמיך
למשאות נצח כל-הרע אויב בקדש⁴ שאנו צריך
בקרב מוערך שמו אותם אותן⁵ יודע מביא
למעלה בסבך-עץ קרדמות⁶ ועתה (ועתה) פתוחה
יחד-- בכשיל וכילופות יהלמוני⁷ שלחו באש מקדשך
לא-ארץ חללו משכון-شمך⁸ אמרו בכלם נינם יחד
שרפו כל-מועד-אל בארץ עד-מה¹⁰ עד-מתי אליהם
עוד נביא ולא-אתנו ידע עד-מה¹⁰ עד-מתי אלהים
יחרב צר ינאץ אויב שマー לנצח על מה תשיב ידק
וימינך מקרב חוקך (חיקך) כללה¹² ואלהים מלכי
מקדם פועל ישועות בקרב הארץ¹³ אתה פוררת
בעזק ים שברת ראשינו גננים על-המים¹⁴ אתה
רצצת ראש לוייתן תננו מאכל לעם לצוים¹⁵ אתה
בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן¹⁶ לך
יום אף- לך לילה אתה הכינות מאור ושם¹⁷ אתה
הצבת כל-גבילות הארץ קיזץ וחרף אתה יצרתם¹⁸
זכר-זאת-אויב חרב יהוה ועם נבל נאטו שマー¹⁹ אל-

אל² ביום צרת**י** אדרני דרשת**י** לילה ננרה--ולא
 בתורה מאנ**ו** לлечת**ו** וישכחו עלילותיו ונפלאותיו
 אשר הרם**ו** גנד אבותם עשה פלא בארץ מצרים
 שדה-צען**ו** בקע ים ויעירים ויצב-מים כמו-גנד**ו**
 וינחם בענן יומם וככל-הלילה באור אש**ו** בקע
 צרים במדבר וישק כתחמות רבה**ו** ויוצא נזלים
 מסלע ויורד כנהרות מים**ו** ויוציאו עוד לחטא-לו--
 למרות עליון בציה**ו** וינסו-אל בלבכם--לשאל-
 אכל לנפשם**ו** וידברו אלהים אמרו היוכל אל-
 לערך שלחן במדבר**ו** הן הכה-צור ויובו מים-
 ונהלים ישטפו הנם-לחם יוכל תה אם-יכין שאר
 לעמו**ו** לכן שמע יהוה--ויתבער ואש נשקה בייעקב
 ונם-אף עליה בישראל**ו** כי לא האמינו אלהים ולא
 בטחו בישועתו**ו** ויצו שחיקם ממעל ודלאי שמיים
 פתח**ו** וימטר עליהם מן לאכל ורדן-שמות נתן למו
 לחם אבירים אכל איש צידה שלח להם לשבע**ו**
 יסע קדים בשמיים וינהג בעוז תומין**ו** וימטר עליהם
 כעפר שאר וכחול ימים עופ כנף**ו** ויפל בקרב
 מהנהו סביב למשכנתיו**ו** ויאכלו וישבו מאד
 ותאותם יבא להם**ו** לא-זרו מתאותם עוד אכלם
 בפיהם**ו** ואף אלהים עליה בהם ויהרגו במשמניהם
 ובחרוי ישראל הכריע**ו** בכל-זאת חטא-עד ולא-
 האמינו בנפלאותיו**ו** ויכל-בחבל מיהם וشنוחם
 בבהלה**ו** אם-הרגם ודרשו והשבו ושררו-אל**ו**
 ויזכרו כי-אליהם צורם ולא עליון נאלם**ו** וויתהו
 בפיהם ובחלונות יכובלו**ו** ולובם לא-נכון עמו ולא
 האמנו בבריתו**ו** והוא רחום יכפר עון--ולא-ישחית
 ותרבה להשיב אף ולא-עיר כל-חמתו**ו** ויזכר
 כי-בשר המה רוח הולך ולא-ישוב**ו** כמה ימרוחה
 במדבר יעכיבו בו בישימון**ו** וישבו וינסו אל וקדוש
 ישראל התו**ו** לא-זכרו את-ירדו يوم אשר-פרם מני-
 צר**ו** אשר-שם במצרים אותן ומוותיו בשדה-צען

תפוג מאנה הנקה נPsi**ו** אוכרה אלהים ואהימה
 אשיהה וחתעטף רוחו סלה**ו** אחות שמרות עיני
 נפעמוני ולא אדבר**ו** חשבתי ימים מקדם--שנות
 עלולים**ו** אוכרה נגניתו בלילה עם-לבבי אשיה
 ויחפש רוח**ו** החלולים יזה אדרני ולא-יסיף לרצאות
 עוד**ו** האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר**ו**
 השכח חנות אל אם-קפץ באף רחמיו סלה**ו** ואמר
 חלוות הייא--שנות ימיין עליון**ו** אoxicir (אוכר)
 מעלי-יה כי-אוכרה מקדם פלאק**ו** והגניתו בכל-
 פעך ובעללותיך אשיה**ו** אלהים בקדש דרכך
 מי-אל נдол אלהים**ו** אתה האל עשה פלא הודעת
 בעימים עז**ו** נאלת בזרוע עמד בני-יעקב ו يوسف
 סלה**ו** ראוך מים אלהים--ראוך מים ייחלו אף ירנו
 תהומות**ו** זרמו מים עבות-Κοל נתנו שחיקם אף-
 החציך יתהלך**ו** קoil רעמק בגליל-האריו ברקים
 תבל רגזה ותרעש הארץ**ו** ביום דרכך-ושביליך
 (ושביליך) במים רבים ועקבותיך לא נדע**ו** נחית
 צaan עמד--ביד-משה ואהרן

78 משביל לאסף האזינה עמי תורה הטו אונכם
 לאמרי-פי**ו** אפתחה במשל פי אביעה חידות מני-
 קדם**ו** אשר שמענו ונודענו ואבותינו ספרו-לנו**ו**
 לא נכח מבנייהם--לדור אחרון מספרים תhalbוט
 יהוה ועוזו ונפלאותיו אשר עשה**ו** ויקם עדות
 בייעקב ותורה שם בישראל אשר צוה את-אבותינו-
 להודיעם לבניהם**ו** למען ידעו דור אהרון-
 בניים يولדו יקמו ויספרו לבניהם**ו** ווישמו אלהים
 כסלים ולא ישכו מעלי-אל ומצוחיו נצרו**ו** ולא
 יהיו כאבותם--דור סורר ומרה דור לא-הכין לבו
 ובני-אפרים נושקי רומי-
 קשת הפהו ביום קרב**ו** לא שמרו ברית אלהים

44 ויהפֶךְ לדםiarיהם ונוויליהם בל-ישתוין 45 ישלה בהם ערבי ויאכלם וצפרדע ותשחיתם 46 ויתן לחסיל לשבוitoתוין 5 עד-מה יהוה התאנך לנצח תבער כמו-יבולם ויגיעם לארכבה 47 יהרג בכרד גבנם ושקמותם אש קנאתק 6 שפק חמתק -- אל הגוים אשר לא-ידעך ועל מלכות -- אשר בשםך לא קראו 7 כי בחנמל 48 יוסנער לברד בעודם ומקייהם לרשפים 49 ישלה-בם חرون אפו-- עברה וזעם וצרה משלחת מלאי-רים 50 יפלס נתיב לאפו לא-חשך ממות נפשם וחיתם לדבר הסניר 51 וויר קל-בכור למצרים הראשית אונים באלהי-חם 52 ויסע צaan עמו ויונם כעדר במדבר 53 ויוחם לבטה ולא פחדו ואת-אויביהם כסה הים 54 ויבאים אל-גובל קדרשו הר-זה קנחה ימיינו 55 וינגרש מפניהם נוים -- ויפילם בחבל אל-חיקם חרפתם אשר חרפוך ארני 56 ווינסו וימרו נחלה ויישכן באלהי-הם שבטי ישראל 56 ווינסו ויבנדו את-אלדיים עליוין ועדותיו לא שמרו 57 ווינסו ויבנדו צאן מרעיתך -- נודה לך לעולם לדך ודרכ -- נספר

ההלהך

80 למנצח אל-שננים עדות לאסף מזמור ב רעה ישראל האזינה -- נהג צaan יוסף ישב הכרובים הופיעה 2 לפני אפרים ובנימין ומנסה -- עוררה את-גבורתך ולכחה לישעתה לנו 3 אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה 4 יהוה אלהים צבאות -- עד- מה עשתה בתפלת עמק 5 האכלתם לחם דמעה ותשקמו ברמות שליש 6 תשימנו מדון לשכניינו ואיבינו ילענו-למו 7 אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה 8 גפן מצרים תסיע הנרש גוים ותטעה, 9 פניא לתפניה ותשרש שרשיה ותמלא-ארץ 10 כסו הרים צלה וענפה ארוי-אל 11 תשלח קצירה עד-ים ואל-נהר יונקותיה 12 למה פרצת גדריה ואויה כל- עברי דרך 13 יכרסמנה חזיר מיער וויז שדי ירענה

14 אלהים צבאות שוכן-הבט משמים וראה ופק נפנ' זאת 15 וכנה אשר-נטעה ימינך ועל-בן אמתחתה לך 16 שרפחה באש כסוכה מגערת פניך יאבדו 17 חסידיך לחיתו-ארץ 3 שפכו דםם כמים -- סביבות

44 ויהפֶךְ לדםiarיהם ונוויליהם בל-ישתוין 45 ישלה בהם ערבי ויאכלם וצפרדע ותשחיתם 46 ויתן לחסיל לשבוitoתוין 5 עד-מה יהוה התאנך לנצח תבער כמו-יבולם ויגיעם לארכבה 47 יהרג בכרד גבנם ושקמותם אש קנאתק 6 שפק חמתק -- אל הגוים אשר לא-ידעך ועל מלכות -- אשר בשםך לא קראו 7 כי בחנמל 48 יוסנער לברד בעודם ומקייהם לרשפים 49 ישלה-בם חرون אפו-- עברה וזעם וצרה משלחת מלאי-רים 50 יפלס נתיב לאפו לא-חשך ממות נפשם וחיתם לדבר הסניר 51 וויר קל-בכור למצרים הראשית אונים באלהי-חם 52 ויסע צaan עמו ויונם כעדר במדבר 53 ויוחם לבטה ולא פחדו ואת-אויביהם כסה הים 54 ויבאים אל-גובל קדרשו הר-זה קנחה ימיינו 55 וינגרש מפניהם נוים -- ויפילם בחבל אל-חיקם חרפתם אשר חרפוך ארני 56 ווינסו וימרו נחלה ויישכן באלהי-הם שבטי ישראל 56 ווינסו ויבנדו את-אלדיים עליוין ועדותיו לא שמרו 57 ווינסו ויבנדו צאן מרעיתך -- נודה לך לעולם לדך ודרכ -- נספר

כאותם נהפכו כקשת רמיה 58 וויכיעיסו בכםות ובפסיליהם יקניאויה 59 שמע אלהים ויחעבך וימאס מאד בישראל 60 וויש משכנו שלו אהל שכן באדם 61 ויתן לשבי עוז ותפארתו ביד-צ'ר 62 ויסנער לחרב עמו ובנהלתו התעבר 63 בחוריו אכללה-אש ובחולתו לא הוללו 64 כהניו בחרב נפלו ואלמנתו לא תביבינה ויקץ כישן אדני כנbor מתרון מיין 66 ויך-צ'ריו אחר החרפת עולם נתן למו 67 ווימאס באהלי יוסף ובשבט אפרים לא בחר 68 ויבחר את-שבט יהודה את-הר ציון אשר אהב 69 ויבן כמו-רמים מקדשו הארץ יסדה לעולם 70 ויבחר בדור עבו ויקחתו מכללת צאן זו מאחר עלות הביאו לרעות בייעקב עמו ובישראל נחלתו 71 ווירעם כהם לבבו ובתבונתו כפי ינחים

79 מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך -- טמאו את היכל קדרש שמו את-ירושלם לעיים 2 נתנו את-גבלת עבריך -- מאכל לעוף השמים בשך חסידיך לחיתו-ארץ 3 שפכו דםם כמים -- סביבות

שם-ישראל עוד 5 כי נועצו לב ייחדו עליך ברית
יכרתו 6 אהלי אדרום וישראלים מואב והרים גובל
עםון ועמלק פלשת עם-ישבי צור 8 נם-אשר נלה
עם הוי זרוע לבני-לוט סלה 9 עשה-להם כמדין
כיסירא כיבין בנחל קישון 10 נשמדו בעין-דאר הוי
ダン לאדמה ט שיתמו נדיביהם כערוב וכזואב וכוכב
וכצלמנע כל-נסיכיהם 12 אשר אמרו נירשה לנו-
את נאות אלהים 13 אלהי שיתמו כנלןakash לפנינו-
רוח 14 כאש תבער-עיר וכלהבה תלהת הרום 15 כן
תרדף בסערך ובסופתך תבחלם 16 מלא פניהם
קלון ויבקשו שマー יהוה 17 יבשו ויבהלו עד-עד
ויחפרו ויאבדו 18 וידעו- כי-אתה שマー יהוה לבדך
עלין על-כל-הארץ

84 למנצח על-הנתית לבני-קרח מזמור ב מה-
ירידות משכניתיך-- יהוה צבאות 2 נכספה ונם-
כלתה נפשי-- לחצרות יהוה לבי וברשי-- רננו אל-
אל-חי 3 נם-צפור מצאה בית ודרור קן לה-- אשר-
שתה אפרחה את-מזהותיך יהוה צבאות-- מלכי
ואלהי 4 אשורי יושבי ביתך-- עוד יהלוך סלה 5
אשרי אדם עו-לו בר מסЛОת בלבבם 6 עברי בעמק
הככא-- מעין ישתחוו גם-ברכות יעתה מורה 7 ילכו
מחיל אל-חיל יראה אל-אלחים בציון 8 יהוה אלהים
צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה 9
מננו ראה אלהים והבט פני משיחך 10 כי טוב-
יום בחזריך מאלף בחורתיך-- הסתווף בבית אלהי
מדור באهل-רשע ט כי שם ומגן-- יהוה אלהים חן
וכבוד יתן יהוה לא ימנע-טוב להלכים בתמים 12

יהוה צבאות-- אשורי אדם בטח בך

85 למנצח לבני-קרח מזמור ב רצית יהוה
ארצך שבת שבות (שבת) יעקב 2 נשאת עון עמק
סיטת כל-חטאיהם סלה 3 אספת כל-עברתך השבות
על-צפונייך 4 אמרו-- לכו ונכחידם מנוי ולא-יזכר

ולא-נסוג ממק תהינו ובשםך נקרא 19 יהוה אלהים
צבאות השיבנו האר פניך ונושא

81 למנצח על-הנתית לאסף ב הרניינו לאלהים
עוונו הרינו לאלהי יעקב 2 שאו-זמרה ותנו-תף כנור
נעים עם-גבל 3 תקעו בחדר שופר בכסה ליום חננו
4 כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב 5 עדות
ביהוספ' שלו-- בצתתו על-ארץ מצרים שפט לא-
ידעתי אשמע 6 הסירוטי מסבל שכמו כפי מדור
תעברנה 7 בצהרה קראת ואחלץך אענך בסתר רעם
אבחנק על-מי מריביה סלה 8 שעמ עמי ואידיה בך
ישראל אם-תשמע-לי 9 לא-יהיה בך אל זר ולא
תשתחווה לאל נכר 10 אני יהוה אלהיך-- המעלך
מארע מצרים הרחוב-פיק ואמלאהו טו ולא-שמע עמי
לקולי וישראל לא-אבא לי 12 ואשלחו בשירות
לבם ילכו במוציאותיהם 13 לו-- עמי שמע לי ישראל
בדרכיו יהלכו 14 כמעט אויביהם אכנייע ועל צריהם
אшиб ידי 15 משנא יהוה יחש-לו ויהי עם לעולם
16 ויאכילהו מחלב חטה ומוצר רבש אשבעיך

82 מזמור לאסף אלהים נצב בעדת-אל בקרב
אליהם ישפט 2 עד-מתו השפטו-על ופני רשותם
תשאו-סלה 3 שפטו-דול ויתום עני ורש הצדיקו 4
פלטו-דול ואביוון מיד רשותם הצללו 5 לא ידעו ולא
יבינו-- בחשכה יתhalbכו ימוטו כל-מוסדי ארץ 6 אני-
אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם 7 אכן כארם
תמותון וכאחד השרים תפלו 8 קומה אלהים שפטה
הארץ כי-אתה תנחל בכל-הಗוים

83 שיר מזמור לאסף ב אלהים אל-DMI-לך
אל-תחרש ואל-תשקט אל 2 כי-הנה אויביך יהמיוון
ומשנאיך נשאו ראש 3 על-עמך יערימו סוד ויתיעצטו
על-צפונייך 4 אמרו-- לכו ונכחידם מנוי ולא-יזכר

נכבדות מדברך ברך -- עיר האלהים סלה 4 אזכור
הרב ולבבל -- לידעו הנה פלשת וצרעם-מושזה ילד-
שם 5 ולציוון יאמר -- איש ואיש ילד-בה והוא יכוננה
עלין 6 יהוה-ספר בכתוב עמים זה ילד-שם סלה 7
ושרים כחללים -- כל-מעני ברך

88 שדר מזמור לבני-קרח למנצח על-מחלת
לענות משכיל להימן האורחיב יהוה אלהי ישועתי-
יום-צעקתי בלילה ננדך 2 תבוא לפניך תפלה הטה
אונך לרנתי 3 כי-שבעה ברעות נפשו וחוי לשאול
הניעו 4 נחשבתי עם-ירודיו בור היזמי

(Sheol h7585) 5 במתים חPsi כמו חללים שכבי
סנבר אין-אייל 6 אשרם צרכתם עוד והמה מידך נגנו 6 שני
כבד -- אשר לא זכרתם עוד והמה מידך נגנו
בבור תחתית במחשכים במצלות 7 עלי סמכה
חמתך וככל-משבריך ענית סלה 8 הרחeka מידי
מנני שני חועבות למו כלא ולא יצא 9 עני דאה
מני-עני קראתויך יהוה בכל-יום שתחתי אליך כפי 10
הלמות תעשה-פלא אם-רפאים יקומו יודוך סלה
11 הייספר בקשר חסדך אמוןתך באבדון 12 היודע
בחשך פלאך וצדקהך בארץ נשיה 13 ואני אליך
יהוה שועתי ובבקר תפלה תקרמך 14 למזה יהוה
זונה נפשי תסתיר פניך ממני 15 עני אני וגוע מנער
נשأتي אמיך אפונה 16 עלי עברו חרונייך בעותיך
צמותוני 17 סבוני כמים כל-היום הקיפו עלי יחיד 18
הרחeka ממוני אהב ורע מידי מהשך

89 משכיל לאותן האורחיב בחסדי יהוה עולם
אשרה לדך ודרכ אודיע אמוןתך בפי 2 כי-אמרתיך-
עולם חסך יבנה שםנים תכן אמוןתך בהם 3 כרתי
ברית לבחויר נשבעת לדור עברי 4 עד-עולם
אכין זרעך ובניתך לדך-ודור כסאך סלה 5 וידונו
שמים פלאך יהוה אפ-אמונתך בקהל קדשים 6 כי
מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים 7

תהלים

מהחרון אף 4 שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמו 5
הלוUlם תנאנ-בנו המשך אף לדך ודרכ 6 הלא-
אתה תשוכחינו ועמך ישמחו-ברך 7 הראנו יהוה
חסך וישעך תתן לנו 8 אשמעה -- מה-ידבר האל
יהוה כי ידבר שלום--אל-עמו ואל-חסידיו ואל-

ישבו לכסללה 9 אך קרוב ליראו ישעו לשכנן כבוד
בארכנו 10 חסך-ומאת נפנשו צדק ושלום נשקו 11
אמת הארץ תצמיח וצדך משימים נשקי 12 נם-יהוה
יתן הטוב וארכנו תנתן יבוליה 13 צדק לפני יהלך
וישם לדרכ פעמו

86 תפלה לדוד הטה-יהוה אונך עניי -- כי-عني
ואבון אני 2 שמרה נפשי כי-חסיד אני הווע עבדך
אתה אלהי -- הבוטח אליך 3 חננו אדני כי אליך אדני
אקרו כל-היום 4 שמח נפש עבדך כי אליך אדני
נפשי אשא 5 כי-אתה אדני טוב וسلح ורב-חסך
לכל-קראיך 6 האזינה יהוה תפלי ותקשiba בקהל
תחננותי 7 ביום צורתו אקרו כי תענני 8 און-כמוך
באלוהים אדני ואין כמעשיך 9 כל-נוים אשר עשית-
יבוואו וישתחו לפניך אדני ויכברו לשמק 10 כי-גдол
אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך 11 הורני
יהוה דרכך -- אהליך באמתך יחר לבבי ליראה
שםך 12 אודך אדני אלהי -- בכל-לבבי ואכבהה שםך
לעולם 13 כי-חסיך גדול עלי והצלת נפש משאל
תחתיה (Sheol h7585) 14 אלהים זדים קמו-עלי ועדת

עריצים בקשנו נפשי ולא שמוך לנגדם 15 ואתה אדני
אל-רחום ותנוון ארך אפים ורב-חסך ואמתה 16 פנה
אל-וחנני תננה-עוז לעבדך והושיעה לבן-אמתך 17
עשה-עמי אותן לטובה ויראו שנאי ויבשו -- כי-אתה
יהוה עוזתני ונחמתני

87 לבני-קרח מזמור שר יסודתו בהררי-קדש
2 אהב יהוה שערי ציון -- מכל משכנות יעקב 3

כל-עברי דרך היה חರפה לשכניו 42 הדרימות ימיין
צריו השמהת כל-אויביו 43 אף-תשיב צור חרבו ולא
הקיימו במלחמה 44 השבת מטהרו וכסאו לאָרֶץ
מנגדה 45 והקצרות ימי עולםיו העשית עליו בושה
סללה 46 עד-מה יהוה תסתיר לנצח תבער כמו-ash-
המתך 47 זכר-אני מה-חולד על-מה-שוא בראת כל-
בני-אדם 48 מי גבר ייחיה ולא יראה-מוות ימלט נפשו
מיד-שאלול סלה 49iah Chsdi h7585iah Chsdi ה-
אדני נשבעת לדוד באמונתך 50 זכר אדני חרפפת
עבדיך שאתי בחיקי כל-רבים עמיים 51 אשר חרפפו
אויביך יהוה אשר חרפפו עקבות משיחך 52 ברוך
יהוה לעולם אמן ואמן

90 תפלת למשה איש-האללים אדני--מעון אתה
היית לנו בדר ודר 2 בטרם הרימים ילדו-- ותחולל
ארץ ותבל ומעולם עד-עולם אתה אל 3 תשב אנוש
עד-דכא ותאמר שבו בני-אדם 4 כי אלף שנים
בעיניך-- כיים אתמול כי עבר ואשמורה בלילה 5
וזרמות שנה יהיו בברך כחציר יהלף 6 בברך יצין
וחלף לערב ימולל ויבש 7 כי-כלינו באפק ובחמתך
ונבהלו 8 שת (שתה) עונתינו לננדך עלמננו למאור
פניך 9 כי כל-ימינו פנו בעברתך כלנו שניינו כמו-
הנה 10 ימי-שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורה
משמעותם שנה-- ורhubם عمل ואון כי-נו חיש ונעה פה
מי-יודע עז אפק וכי-אתך עברתך 12 למונת ימינו
בן הודע ונבא לבב חכמה 13 שובה יהוה עד-מתי
והנהם על-עבדיך 14 שבענו בברך חסדר ונרגנה
ונשמה בכל-ימינו 15 שמהנו כימות עניתנו שנות
ראיינו רעה 16 יראה אל-עבדיך פועלך והדרך על-
בניהם 17 וזה נעם אדני אלהינו-- עלינו ומעשה ידינו
כוננה علينا ומעשה ידינו כוננהו

אל נערץ בסוד-קדשים רביה ונורא על-כל-סביביו
8 יהוה אלהי צבאות--מי-כמוך חסין יה ואמונהך
סביבותיך 9 אתה מושל בנאות הים בשוא נלו אתה
תשבחם 10 אתה דכתא כתחל רחוב בזרוע עז פורת
אויביך 11 לך שמים אפ-לך ארץ תבל ומלאה אתה
יסדתם 12 צפונ וימין אתה בראשם תבור וחרמון
בשםך ירננו 13 לך זרוע עם-גבורה תעוז יך תרום
ימינך 14 צדק ומשפט מכון כסך חסד ואמת יקומו
פניך 15 אשרי העם יידעו תרואה יהוה באור-פניך
יללון 16 בשמד יגילון כל-הימים ובצדקהך ירומו
17 כי-תפארת עומו אתה וברצונך תרים (תרום)
קרנינו 18 כי ליהוה מננו ולקדוש ישראל מלכנו
19 אז דברת בחזון לחסידיך-- והאמר שייתי עז
על-גיבור הרימוטי בחור מעם 20 מצאתו דוד עברי
בשםך קדשי משותיו 21 אשר ידי תיכון עמו אפ-זרוע
תאמצנו 22 לא-ישראל אויב בו ובון-עללה לא עיננו 23
וכחותי מפניו צריו ומשנאיו אנו 24 ואמונהיך וחסדי
עמו ובשמי תרום קרנו 25 ושמתי בים ידו ובנהרות
ימינו 26 הוא יקרני אבי אתה אליו וצור ישועתי 27
אני בכור אנתנו עליון למלכי-ארץ 28 ליעולם
אשמור- (asmr-) לו חסדי ובריתך נאמנת לו 29
ושמתי לעד זרעו וכסאו כיימי שמיים 30 אם-יעזבו
בנינו תורתי ובמשפטיו לא יילכון 31 אם-חקטי יהללו
ומצוותי לא ישמרו 32 ופרקתי בשבט פשעם ובנענים
עונם 33 וחשדי לא-אפיר מעמו ולא-אשר באמונתו
לא-אחלל בריתך ומוצאת שפטו לא אשנה 35 אחת
שבעתך בקדשי אם-לדוד אכזב 36 זרעו ליעולם
יהיה וכסאו כשםש גנדי 37 כירח יכון עולם ועד
בשחק נאמן סלה 38 ואתה זנתה ותמאס התעברת
עם-משיחך 39 נארתה ברית עברך חלلت לארץ נרו
40 פרצת כל-גדרתינו שמת מבצריו מהחתה 41 ששהו

91

93 יהוה מלך נאות לבש לבש יהוה עז התאזר
אף-תכן תבל בל-תמות ² נכוון כסאך מאז מעולם
אתה ³ נשאו נהרות יהוה--נשאו נהרות קולם ישאו
נהרות דמים ⁴ מקלות מים רבים-אדירים משבריו-
ים אדריר במרום יהוה ⁵ עדתיך נאמנו מאד-לביתך
נאוה-קדש יהוה לארכ' ימים

94 אל-נקמות יהוה אל-נקמות הופיע ² הנשא
שפט הארץ השב נמול על-גאים ³ עד-מתי רשעים
יהוה עד-מתי רשעים יעלו ⁴ יביעו ידברו עתק
יתאמרו כל-פעלי און ⁵ עמק יהוה ידכו ונהלתו
יענו ⁶ אלמנה ונגר יהרגנו ויתומם ירצהו ⁷ ויאמרו
לא יראה-יה ולא-יבין אלהי יעקב ⁸ בינו בערים
בעם וכטילים מות תשכilio ⁹ הגטע אין הלא ישמע
אם-יצר עין הלא יבית ¹⁰ היסר גוים הלא יוכיח
המלמד אדם דעת ¹¹ יהוה--ידע מחשבות אדם כי-
המה הבל ¹² אשרי הנבר אשר-טיסרנו יה ומתרחק
תלמודנו ¹³ להשקייט לו מימי רע- עד יקרה לרשע
שחת ¹⁴ כי לא-יטש יהוה עמו ונהלתו לא יעוב ¹⁵ כי-
עד-צדוק ישבם משפט ואחריו כל-ישראל-לב ¹⁶ מי-
יקום לי עם-מרעים מיטחצ'ב לי עם-פעלי און ¹⁷
לולי יהוה עורתה לי-- כמעט שכנה דומה נפשי ¹⁸
אם-אמרתי מטה רגלי חסוך יהוה יسعدני ¹⁹ ברב
שרעפי בקרבי-- תנומיך ישעשעו נפשי ²⁰ היחברך
כסא הות יצר عمل עלי-חק ²¹ יגנוו על-נפש צדיק
ודם נקי ירישעו ²² ויהי יהוה לי למשג' ואלהי לצור
מחשי ²³ וישב עליהם את אונם- ובערתם יצמיהם
יצמיהם יהוה אלהינו

95 לכונרנה ליהוה נרעה לצורך ישענו ² נקדמה
פניו בתורה בזמורות נרייע לו ³ כי אל גדור יהוה
ומליך גדור על-כל-אללים ⁴ אשר בידו מחקרי-ארץ
ותועפת הרם לו ⁵ אשר-לו הים והוא עשו ויבשת

תהלים

487

-לייהוה מחשי ומצוותי אלהו אבטח-בו ³ כי הוא
יצילך מפח יקוש מדבר הווות ⁴ באברחו יסך לך--
ותחת-כנפיו תהסה צנה וסחרה אמרתו ⁵ לא-תזרא
מפחד לילה מהץ יעוף יומם ⁶ מדבר באפל יהלך
מקטב ישוד צהרים ⁷ ייפל מצדך אל-ורובבה
מיימינך אלך לא יגש ⁸ רק בעיניך הבית ושלמה
רשעים תראה ⁹ כי-אתה יהוה מחשי על-yon שמתה
מעונך ¹⁰ לא-תאהנה אליך רעה ונגע לא-יקרב באחלהך
עכ כי מלאכיו יצוה לך לשمرך בכל-דרך ¹¹ על-
כפים ישאנך פן-תגף באבן רגלה ¹² על-shall ופתח
תדריך תרמס כפיר ותניין ¹³ כי בישק ואפלתחו
אשגבחו כי-ידע שמי ¹⁵ יקראני ואענחו--עמו-אנכי
בצראה אחילצחו ואכברדו ¹⁶ ארך ימים אשבעהו
ואראהו בישועתי

92

מוזור שיר ליום השבת ב טוב להדרות ליהוה
ולזומר לשמק עליון ² להגיד בברך חסך ואמנונך
בלילות ³ עלי-עשור ועל-גבל עלי הגיון בכנוור ⁴
כי שמחני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן ⁵ מה-
נדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מוחשבתיך ⁶ איש-בער
לא ידע וכטיל לא-יבין את-זאת ⁷ בפרח רשעים
כמו עשב וייציצו כל-פעלי און להשמדם עד-עד ⁸
ואתת מרום-- לעלם יהוה ⁹ כי הנה איביך יהוה-
כי-הנה איביך יאבדו יתפזרדו כל-פעלי און ¹⁰
ותרם כראים קרני בלחוי בשמן רענן ¹¹ וותבת עני
בשורדי בקמים עלי-מרעים-- המשענה אוני ¹² צדיק
כתמר יפרח כארזו בלבנון ישגה ¹³ שתולים בביה
יהוה בחצרות אלהינו יפריחו ¹⁴ עוד ינובון בשיבה
דשנים ורעננים יהו ¹⁵ להגיד כי-ישר יהוה צורי
ולא-עלתה (עלתה) בו

מיד רשעים יצילם ¹¹ אוור זרע לצדיק ולישר-לב
שמעה ¹² שמהו צדיקים ביהוה והודו לזכור קדשו
98 מזמור שררו ליהוה שיר חדש-- כי-נפלאות
עשה הושעה-לו ימינו זורע קדשו ² הודיע יהוה
ישועתו לעני הגויים נלה צדקהו ³ זכר חסדו ואמונהו-
- לבית ישראל ראו כל-אפסי-ארץ-- את ישועת
אלヒנו ⁴ הריעו ליהוה כל-הארץ פצחו ורנו וומרו
זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה ⁶ בחיצרות
קול שופר-- הריעו לפני המלך יהוה ⁷ ירעם הום
ומלאו תבל וישבי בה ⁸ נהרות ימואה-כף ייחד הרים
ירנו ⁹ לפניו יהוה-- כי בא לשפט הארץ ישפט-תבל
בצדק ועמים במישרים

99 יהוה מלך ירגנו עמים ישב כרובים תנוט
הארץ ² יהוה בציון גדול ורם הוא על-כל-הימים ³
ירדו שמי גדול ונורא קדוש הוא ⁴ וועז מלך משפט
אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה בייעקב אתה
עשית ⁵ רוממו יהוה אלヒנו והשתחו להרים רגליו
קדוש הוא ⁶ משה ואהרן בכהנייו ושמואל בקראי
שמו קראים אל-יהוה והוא עינם ⁷ בעמוד ענן ידבר
אליהם שמרו עדתינו וחק נתן-למו ⁸ יהוה אלヒנו
אתה עניתם אל נשא היהת להם ונעם על-עלילותם ⁹
רוממו יהוה אלהיינו והשתחו להר קדשו כי-קדוש
יהוה אלהיינו

100 מזמור לתורה הריעו ליהוה כל-הארץ ²
עבדו את-יהוה בשמהה באו לפניו ברנהה ³ דעו--
כי יהוה הוא אלהים הוא-עשנו ולא (ולו) אנחנו--
עמו וצאן מרעיתו ⁴ באו שעריו בתורה--חצרתו
בתהלה הודי-לו ברכו שמו ⁵ כי-טוב יהוה לעולם
חסדו وعد-דר ודר אמונה

ידיו יצרו ⁶ באו נשתחווה ונכרעה נברכה לפני-יהוה
עשו ⁷ כי הוא אלהיינו-- ואחנהו עם מרעיתו וצאן ידו
היום אם-בקלו תשמעו ⁸ אל-תקשו לבכם כMRIבה
בימים מסה במדבר ⁹ אשר נסני אבותיכם בחני נם-
ראו פעלי ¹⁰ ארבעים שנה אקוט בדור-- ואמר עם
תעי לבבם והם לא-ידעו דברי זו אשר-נשבעתו
באפי אם-יבאון אל-מנוחתי

96 שררו ליהוה שיר חדש שררו ליהוה כל-הארץ
2 שררו ליהוה ברכו שמו בשרו מימים-לימים ישועתו
3 ספרו בנים כבודו בכל-הימים נפלאותיו ⁴ כי
נדול יהוה ומhalb מאד נורא הוא על-כל-אלוהים ⁵
כי כל-אלוהים אלילים והוא שמים עשה ⁶
הוד-וهرדר לפניו עז ותפארת במקשו ⁷ הבו ליהוה
משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז ⁸ הבו ליהוה
כבד שמו שא-מנחה ובאו לחצרותיו ⁹ השתחוו
לייהוה בהדרת-קדש חילו מפני כל-הארץ ¹⁰ אמרו
בנים יהוה מלך-- אף-תcoon תבל בל-חמות ירעם
עמים במישרים ¹¹ ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם
הום ומלאו ¹² יעלז שדי וכל-אשר-בו או ירנו כל-
עצ-יעדר ¹³ לפניו יהוה כי בא-- כי בא לשפט הארץ
ישפט-תבל בצדק ועמים באמנותו

97 יהוה מלך תנל הארץ ישמחו אים רבים ² ענן
וערפל סביביו צדק ומשפט מכוון כסאו ³ אש לפניו
תליך ותלהט סביב צדיו ⁴ האירו ברקיו תבל ראתה
ותחל הארץ ⁵ הרים-- כדונג נמסו מ לפני יהוה מלפני
אדון כל-הארץ ⁶ הנגידו השמים צדקו וראו כל-
הימים כבודו ⁷ יבשו כל-עבדי פסל-- המתהלים
באילים השתחוו לו כל-אלוהים ⁸ שמעה ותשמה
zion ותגלה בנות יהודת-- למען משפטיך יהוה ⁹ כי-
אתה יהוה עליון על-כל-הארץ מאד נעלית על-כל-
אלוהים ¹⁰ אהבי יהוה שנאו-רע שמר נפשות חסידי

לדור מזמור חסד-ומשפט אשרה לך יהוה
וזה潦תו בירושלם ²² בהקבץ עמים ייחדו וממלכות
אומרה ² אשכילה בדרך תמים -- מתי תבוא אליו
לעבד את-יהוה ²³ ענה בדרךךacho (כחוי) קוצר
מי ²⁴ אמר -- אליו אל העלני בחציו מי בדור דורים
שנותיך ²⁵ לפנים הארץ יסדה ומעשה ידיך שמים ²⁶
ענין -- דבר-בליעל עשה-סתום שנאות לא ידבק בו ⁴
לבב עקש יסור ממנו רע לא אדע ⁵ מלושני (מלשני)
בסתר רעהו -- אותו אצמיה נבה-ענים ורחב לבב-
תחליפם ויחלפו ²⁷ אתה-הוא ושנותיך לא יתמו ²⁸

בני-עבדיך ישכנו וורעם לפניך יכון

103 לדוד ברכי נפשי את-יהוה וככל-קרבי את-
שם קדשו ² ברכי נפשי את-יהוה ואל-חשכה כל-
גמוליו ³ הסלה לכל-עונci הרפא לכל-תחלואci
הגואל משחת חייכי המעתרכי חסד ורחמים ⁵

המשביע בטוב עדיך תהדרש נשר נועריכי ⁶ עשה
צדקות יהוה ומשפטים לכל-עוקים ⁷ יודיע דרכיו
למשה לבני ישראל עלילותיו ⁸ רחום וחנון יהוה
ארך אפים ורב-חסד ⁹ לא-לנצח יRib ולא לעולם
ישור ¹⁰ לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונתינו גמל
עלינו נוכננה שמי' על-הארץ -- נבר חסדו על-
יראו ¹² כרחק מזרחה ממערב -- הרחיק ממנו את-
פשעינו ¹³ כרחם אב על-בניים -- רחם יהוה על-יראו
כי-הוא ידע יצרנו זכור כי-עפר אנחנו ¹⁵ אנו ש
חציר ימי ציון השדה כן יציון ¹⁶ כי רוח עברה-בו
ואינו ולא-יכירנו עוד מקומו ¹⁷ וחסיד יהוה מעולם
ועד-עולם -- על-יראיו וצרכתו לבני בנים ¹⁸ לשמרי
בריתו ולזכרו פקדיו לשוטות ¹⁹ יהוה -- בשמות הכנין
סאו ומלכותו בכל ממשלה ²⁰ ברכו יהוה מלאכיו
గברי כה עשי דברו לשמע בקהל דברו ²¹ ברכו יהוה
כל-צבאיו -- משותיו עשי רצונו ²² ברכו יהוה כל-
מעשיו -- בכל-מקומות ממשלו ברכי נפשי את-יהוה

104 ברכי נפשי את-יהוה יהוה אלהי נדلت
מאך הוּר והדר לבשת ² עטה-אור כשלמה נוטה
שמות כיריעה ³ המקרה במים עלויותו השם-עבים

תהלים

לדור מזמור חסד-ומשפט אשרה לך יהוה
אתה לך בחרם-לבבי בקרב ביתו ³ לא-אשית לננד
ענין -- דבר-בליעל עשה-סתום שנאות לא ידבק בו ⁴
לבב עקש יסור ממנו רע לא אדע ⁵ מלושני (מלשני)
בסתר רעהו -- אותו אצמיה נבה-ענים ורחב לבב-
אתו לא אוכל ⁶ עני בנאמני-ארץ -- לשבת עמדוי
הליך בדרך תמים -- הוא ישרתני ⁷ לא-ישב בקרב
ביתו -- עשה רמיה דבר שקרים -- לא-יבוכן לננד עני
לבקרים אצמיה כל-רשע-ארץ להכרית מעד-
יהוה כל-פועל און

חפלה לעני כי-יעטף -- ולפני יהוה ישפרק
שיחו ביהוה שמעה תפליו ושותעי אליך תבוא ²
אל-חסתר פניך ממנני -- ביום צר-לי התה-אלוי אונך
ביום אקרא מהר עני ³ כי-כלו בעשן ימי ועצמותיו
כמנתק נהרו ⁴ הוכה-כעשב ויבש לבי כי-שכחתי
מאכל לתחמי ⁵ מקהל אונחתי -- דבקה עצמי לבשריו ⁶
דמייתי לך מדבר היהתי כוכס חרבות ⁷ שקדתי
ואהיה -- צפוף בודד על-גג ⁸ כל-הימים חרפוני אויבי
מהוללי כי נשבעו ⁹ כי-אפר כלחם אכלתי ושקוי
ביבי מסכתי ¹⁰ מפני-זעםך וקצף -- כי נשאתי
וחשליכני נמי כצל נטוי ואני כעשב איבש ¹² אתה
יהוה לעולם תשב ווחרך לדר ודר ¹³ אתה תקים
תרחם ציון כי-עת להננה כי-בא מועד ¹⁴ כי-רצוי
עבדיך את-אבנית ואת-עפרה ייחנו ¹⁵ ויראו נויים
את-שם יהוה וכל-מלך הארץ את-כבודך ¹⁶ כי-
בנה יהוה ציון -- נראה בכבודו ¹⁷ פנה אל-תפלת
הערער ולא-בזהאת-תפלתם ¹⁸ תכתוב זאת לדור
אחרון ועם נברא יהלל-יה ¹⁹ כי-הש��וף ממרום
קדשו יהוה ממשמים אל-ארץ הביט ²⁰ לשמע אנקת
אסיר לפתח בני תמושת ²¹ בספר בציון שם יהוה

רכובו המהלך על-כנפי-רוח 4 עשה מלאכיו רוחות
משרתיו אש להט 5 יסד-ארץ על-מכוניה בל-המוט

עולם ועד 6 תהום כלבוֹשׁ כסיתו על-הרים יעמדו
ימים 7 מן-גערתך ינסון מן-קיל רעמק יחפוץ 8
יעלו הרים ירדו בקעות- אל-מקום זה יסדה להם 9
נובל-שחתת בל-ישראלן לכסות הארץ 10
השליח מעינים בנחלים בין הרים יהלכו ונישקו
כל-חוito שדי ישברו פראים צמאם 12 עליהם עופ-
השמים ישכון מבין עפאים יתנו-קול 13 משקה הרים
מעליותיו מפרי מעשיר תשבע הארץ 14 מצמיה
חציר להמה ושב לעבדת האדם להוציא לחם
מן-הארץ 15 ויין ישמה לבב-אנוש- להצחיל פנים
משמן ולחם לבב-אנוש יסעד 16 ישבעו עצי יהוה-
ארזי לבנון אשר נטע 17 אשר-שם צפרים יקנו
חסידה בראשים ביהה 18 הרים הגבאים ליעלים
סלעים מהסה לשפנויים 19 עשה וירח למועדים שם
ידע מבוao 20 תשת-חشد וייחיו לילה- בו-תרmesh כל-
חיתו-יער 21 הכהרים שאנים לטרפז ולבקש מאל
אכלם 22 תזרח השמש יאספון ואל-מעונתם ירכזו
23 יצא אדם לפועל ולבחרתו עדי-ערב 24 מה-רבו
מעשיך יהוה- כלם בחכמה עשית מלאה הארץ
קנינך 25 זה חיים נדול- ורחב ידים שם-רמש ואין
מספר חיות קטנות עם-גדלותם 26 שם אניות יהלכו
לייתן זה-יצרת לשחק-בו 27 כלם אליך ישברון-
להת אכלם בעתו 28 תנתן להם ילקטון תפחת יידך
ישבעון טוב 29 תסתיר פניך יבהלון תפף רוחם
ינווען ואל-עפרם ישבעון 30 תשלח רוחך יבראון
ותחדש פני ארמה 31 יידי כבוד יהוה לעולם ישמה
יהוה במשיו 32 המביט לארץ ותרעד יגע בהרים
ויעשנו 33 אשרה ליהוה בחיה אומרה לאלהי בעודי
34 יערב עליו שייחי אני אשמה ביהוה 35 יתמו
אמר ויבא ארבה וילך ואין מספר 35 ויאכל כל-

שב בארץם ויאכל פרי ארמותם ³⁶ ויק' כל-בכור בארץם ראשית כל-אונם ³⁷ וויצוים בכסף זהב ואין בשבתו כושל ³⁸ שמה מצרים בזמנים כינפל אותם עליהם פרש ענן למסך ואש להאיירليل פחרם עליהם ³⁹ פרש ענן למסך ואש להאיירليل לא שמעו בקול יהוה ²⁶ וישא ידו להם -- להפיל אותם במדבר ²⁷ ולהפיל זעם בניים ולזרום בארץות ²⁸ ויצמדו לבעל פעור ואכלו ובחו מותם ויכיעסו במלחיהם ותפרץ-בם מגפה ³⁰ ויימד פניחס ויפלול ותעוצר המגפה ³¹ ותחשב לו לזכקה לדר ודר עד-עולם ³² ויקציפו על-מי מריבה וירע למשה בעבורם ³³ כי-המרו את-רווחו ויבטא בשפטיו לא-השמידו את-העמיים -- אשר אמר יהוה להם ³⁴

ויתחרבו בניים וילמדו מעשיהם ³⁶ וייעברו את-עצוביהם ויהיו להם למקש ³⁷ ויזבחו את-בנייהם ואת-בנותיהם -- לשרדים ³⁸ ווישפכו דם נקי דם-בנייהם ובנותיהם -- אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ ברמים ³⁹ ויטמאו במשיחם ויזנו במלחיהם ⁴⁰ ויחר-אף יהוה בעמו ויתעצב את-נהלו ⁴¹ ויתنم ביד-נוים וימשלו בהם שנאים ⁴² וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם ⁴³ פעים רבים יצילים והמה ימרנו בעתהם וימכו בעונם ⁴⁴ וירא בצר להם -- בשםינו את-רנטם ⁴⁵ ויוזכיר להם בריתו וייחם קרב חסדו ⁴⁶ ויתן אותם לרחים -- לפניו כל-שוביהם ⁴⁷ הושיענו יהוה אל-הינו וקבצנו מן-הנויים להדרות לשם קדש להשתבח בתהלה ⁴⁸ ברוך יהוה אלהי ישראל מן-העולם ועד העולם -- ואמר כל-העם אמן הלו-יה

107 הדו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו ² אמרנו גואלי יהוה -- אשר נאלם מיד-צר ³ ומארצות קבצם ממורה וממערב מצפון ומים ⁴ תאו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו ⁵ רעבים נס-צמאים -- נפשם בהם מתעטף ⁶ ויצעקו אל-יהוה בצר להם ממזוקותיהם יצילם ⁷ וירידיכם בדרך נדלות במצרים ²² נפלאות הארץ חם נוראות על-ישראל -- ללבת אל-עיר מושב ⁸ וידו ליהוה חסדו ים-סוף ²³ ויאמר להשמידם לולי משה בחירותו --

שב בארץם ויאכל פרי ארמותם ³⁶ ויק' כל-בכור בארץם ראשית כל-אונם ³⁷ וויצוים בכסף זהב ואין בשבתו כושל ³⁸ שמה מצרים בזמנים כינפל פחרם עליהם ³⁹ פרש ענן למסך ואש להאיירليل שאלו ויבא שלו ולחם שמיים ישבעם ⁴¹ פתח צור ויזובו מים הללו בצדות נהר ⁴² כי-זכר את-דבר קדרשו את-אברהם עבדו ⁴³ וויצא עמו בשונן ברנה את-בחורייו ⁴⁴ ויתן להם ארחות נויים ועמל לאמים ידרשו ⁴⁵ בעבור ישמרו חוקיו -- ותורתיו ינצרו הללו --

יה

106 הלו-יה הודו ליהוה כי-טוב -- כי לעולם חסדו ² מי-ימיל נברות יהוה ישמע כל-תהלתו ³ אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל-עת ⁴ זכרני יהוה ברצון עמד פקדני בישועתך ⁵ לראות בטובה בחירותך -- לשמה בשמחת נזיך להתהלך עם-נהלהך חטאננו עם-אבותינו העוני הרשענו ⁷ אבותינו במצרים לא-השכילו נפלאותיך -- לא זכרו את-רב חסידך ומרו על-ים בים-סוף ⁸ ווישעמם למען שמו -- להודיע את-גבורותיו ⁹ וגנער בים-סוף ויחרב וויליכם בתהמות כמדבר ¹⁰ ווישעים מיד שונא וינאלם מיד אויב ¹¹ וויכס-מים צריהם אחד מהם לא נותר ¹² אויב ¹¹ וויכס-מים צריהם אחד מהם לא נותר ¹² ויאמינו בדבריו ישרו תהלתו ¹³ מהרו שכחו מעשי לא-חכו לעצתו ¹⁴ ויתראו תאהה במדבר ינסו-אל בישימון ¹⁵ ויתן להם שאלתם וישלח רוזן בנפשם ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה ¹⁷ תפחת-ארץ ותבלע דתון ותכס על-עדת אבירים ¹⁸ ותבער-אש בעדרתם להבה תלהת רשעים ¹⁹ יעשו-עגל בחרב ווישתחוו למסכה ²⁰ וימירו את-כבדם בתבנית שור אכל עשב ²¹ שכחו אל מושיעם -- עשה נדלות במצרים ²² נפלאות הארץ חם נוראות על-ים-סוף ²³ ויאמר להשמידם לולי משה בחירותו --

נפלאותיו לבני אדם 9 כי-השביע נפש שקקה ונפש רעה מלא-טוב 10 ישבי חוך וצלמות איסרי עני וברזל 11 כי-המרו אמר-אל ועצת עליון נאצ'ו 12 ויכנע בעמל לבם בשלו ואין עוד 13 ויזעקו אל-יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם 14 יוצאים מחשך וצלמות ומסרותיהם נתק 15 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם 16 כי-שבר דלחות נחשת ובריחיו ברזול נדע 17 אולים מדרך פשעם ומעונתיהם יתענו 18 כל-אכל תחעב נפשם ויגעו עד-שער מוות 19 ויזעקו אל-יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם 20 ישלח דברו וירפא ומילט משלחותם 21 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם 22 זבחי תורה ויספרו מעשו ברנה 23 יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים 24 הנה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה 25 ויאמר-ויעמד רוח סערה ותרומות נלו 26 יעלו שמיים ירדו תהומות נפשם ברעה תחת מגן 27 יהוננו וינוועו שכור וככל-חכמתם התבעלע 28 ויזעקו אל-יהוה בצר להם ממצוקותיהם יוצאים 29 יקם סערה לדממה ויישו נלייהם 30 וישמחו כי-ישתקו וינחים אל-מחוז חפצם 31 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם 32 וירוממותו בקהל-עם ובמושב זקנים יהללווה 33 שם נחרות למדבר ומצאי מים לצמאן 34 ארץ פרי למלה מרעת ישביב בה 35 שם מדבר לאם-מים וארכץ ציה למצא מים 36 יוושב שם רעים ויכוננו עיר מושב ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי התבואה 37 ויברכם וירבו מאדר ובחמתם לא ימעיט 38 וישחו- מעוצר רעה ויגונן 40 שפק בו על-נדיבים ויתעם בתהו לא-דרך 41 וישגב אביוון מעוני ושם צאן משפחות 42 יראו ישראלים וישmachו וכל-עללה

108 שיר מזמור לדוד נכון לבי אליהם אשירה ואומרה אף-כבודי 2 עורה הנבל וכונר אעריה שחר 3 אויך בעמים יהוה ואומרך בלאים 4 כי-נדול-על-shallim חסך ועד-שחקים אמרך 5 רומה על-שמים אלהים ועל כל-הארץ כבודך 6 למןין יהלazon ורידיך הושעה ימניך וענני 7 אלהים דבר בקדשו-על-אהלקה שם ועמק סכות אמרך 8 לי גלעד לי-על זהרתה מצר וושא תשועת אדם 13 באלהים נעשה-חיל והוא יbos צרינו

109 למנצח לדוד מזמור אלהי תהלי אל-תחרש 2 כי פיו רשות ופי-מרמה-על-פתחו דברו אתי לשון שקר 3 ודברי שנאה סובוני וילחמוני חنم 4 תחת-אהבתי ישטנוני ואני חבלה 5 וישימו עלי רעה תחת טובה ושנאה תחת אהבתוי 6 הפקד עלי רשות ושطن יעמד על-ימינו 7 בהשפטו יצא רשות ותפלתו תהיה לחטאה 8 יהו-ימיו מעתים פקדתו יכח אחר 9 יהו-בניו יתומים ואשתו אל-למנה 10 ונوع ינוועו בניו ושאלו ודרשו מהרבותיהם 11 אל-יה-לו משך חסד ואל-יה-לו ויבזו ורים יגעו 12 אל-יה-לו משך חסד ואל-יה-חוון ליתומי 13 יהי-אחריתו להכרית בדור אחר יmach שכם 14 יזכר עון אהבו-אל-יהוה וחטא אמו אל-תמה 15 יהו ננד-יהוה תמיד וכורת הארץ זכרם 16 יען- אשר לא זכר עשות חסד וירדף איש-ענוי ואביוון-ונכא לבב למותה 17 ויאב קללה ותבואהו ולא-חפץ בברכה ותרחק ממנו 18 וילבש קללה

כמדור ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו ¹⁹ תהיה-
לו כבנד יעתה ולמזהה תමיד יהנרה ²⁰ זאת פעלת
שטני מאת יהוה והדברים רע על-נפשי ²¹ אתה
יהוה אדני-- עשה-אותו למען שמק כי-טוב חסך
חצילני ²² כי-عني ואביוון אגבי ולבי חלל בקרבי ²³
כצל-כנטות נחלתי ננערתי ארבה ²⁴ ברבי כשלו
מצום ובשרי כחש משנן ²⁵ ואני הייתי חרפה להם
יראוני יניעון ראמם ²⁶ עוזרני יהוה אלהי הוישענו
בחסך ²⁷ וידעו כי-ידך זאת אתה יהוה עשויתה ²⁸
יקללו-המה אתה תברך קמו ויבשו-ועבדך ישמה
לימין אביוון-- להושיע משפטני נשוא

112 הַלְלוּ-יְהוָה הַלְלוּ עֲבָדֵי יְהוָה הַלְלוּ אֶת-שְׁמֵי
יְהוָה ² יְהִי שֵׁם יְהוָה מָבֹרֶךָ -- מְעַתָּה וְעַד-עוֹלָם ³
מָמוֹרָה-שְׁמַשׁ עַד-מָבוֹא -- מַהְלָל שֵׁם יְהוָה ⁴ רַם עַל-
כָּל-גּוֹיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמִים כְּבוֹדוֹ ⁵ מַיְ כְּיוֹחֶד אֱלֹהִינוּ--
הַמְגֻבֵּה לְשַׁבַּת ⁶ הַמְשֻׁפֵּל לְדָרֹאות -- בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ
⁷ מִקְמֵי מַעֲפֵר דֶּל מַאֲשֶׁפֶת יְרוּם אֲבִין ⁸ לְהַשּׁוּבִי
עַם-נְדִיבִים עַם נְדִיבִי עַמּוֹ ⁹ מוֹשִׁבֵּי עֲקָרַת הַבָּית --
אָם-הַבָּנִים שְׁמָחָה הַלְלוּ-יְה

114 בְּצָאת יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים בֵּית יַעֲקֹב מִעם
לְעוֹז ² הִיְתָה יְהוָה לְקַדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלוֹתוֹ ³ הִיָּם
רָאָה וַיָּסַבֵּן הַיּוֹרֵן יָסַב לְאַחֲרֵי ⁴ הַהֲרִים רַקְדוּ כְּאַלְיָם
גְּבוּעָה כְּבָנִי-צָאן ⁵ מִהָּלָקָה הַיּוֹם כִּי תָגָס הַיּוֹרֵן תַּסְבֵּב
לְאַחֲרֵי ⁶ הַהֲרִים תַּرְקְדוּ כְּאַלְיָם גְּבוּעָה כְּבָנִי-צָאן ⁷
מִלְפָנֵי אָדוֹן חֹולִי אָרֶץ מִלְפָנֵי אֱלֹהָה יַעֲקֹב ⁸ הַהֲפֵci
הַצּוֹר אָנָם-מִים חַלְמִישׁ לְמַעֲנוֹ-מִים

115 לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא-לָנוּ כי-לְשָׁמֵךְ תָּן כְּבוֹד --
עַל-חָסֵךְ עַל-אַמְתָךְ ² לִמְהִיאָמְרוּ הַגּוֹנִים אֵיתָ-נָא
אֱלֹהִים ³ וְאֱלֹהִינוּ בְשָׁמִים -- כָּל אֲשֶׁר-חַפֵּץ עָשָׂה ⁴
עַצְבִּים כְּסָפָר וּזְהָבָב מַעֲשָׂה יְדֵי אָדָם ⁵ פָּה-לְהָם וְלֹא
וַיְדַבְּרוּ עֲנִים לְהָם וְלֹא יְרָא ⁶ אָונִים לְהָם וְלֹא יְשַׁמְּעוּ

כָּמְדוּ וְתָבָא כָּמִים בְּקָרְבוּ וְכָשְׁמָן בְּעַצְמוֹתֵי ¹⁹ תָהִי-
שְׁטַנִּי מִתְּאֵת יְהוָה וְהַדְבָּרִים רַע עַל-נְפָשִׁי ²¹ וְאַתָּה
יְהוָה אֱדָנִי -- עָשָׂה-אותו לְמַעַן שִׁמְךָ כי-טוֹב חָסֵךְ
הַצִּילִנִי ²² כי-עַנִּי וְאַבְיוֹן אַגְבִּי וְלַבִּי חַלֵּל בְּקָרְבִּי ²³
כָּצֵל-כְּנַטוֹת נְחַלְתִּי נְגַעַתִּי כָּרְבָּתִי ²⁴ בְּרָכִי כְּשָׁלֹן
מְצֻומָּן וּבְשָׁרִי כְּחַשׁ מְשַׁנֵּן ²⁵ וְאַנְיִי הִיִּתִי חָרְפָה לְהָם
יְרָאֹנוּ יִנְיָעָן רָאֵשֶׁם ²⁶ עֹזְרָנוּ יְהוָה אֱלֹהִי הוֹשִׁעָנוּ
כְּחָסֵךְ ²⁷ וַיַּדְעָו כי-יַדְך זֹאת אַתָּה יְהוָה עֲשִׂוָתָה ²⁸
יְקַלְלָו-הַמָּה וְאַתָּה תָבְרֹךְ קָמוּ וַיְבַשְׁוּ-וַעֲבֹדָךְ יִשְׁמַח
יְלַבְשׁוּ שָׁוֹטְנוֹ כְּלָמָה וַיַּעֲטְוּ כְּמַעַיל בְּשַׁתְמָם ³⁰ אָוֹדָה
יְהָוָה מָד בְּפִי וּבְחֹזֶק רְבִים אֲהַלְלָנוּ ³¹ כי-יַעֲמֵד
לִימִין אֲבִיוֹן -- להַשְׁועַי מְשִׁפטֵי נְשָׁא

110 לְדוֹד מָזְמוֹר נָאָם יְהוָה לְאֱדָנִי -- שֶׁב לִימִינִי
עַד-אֲשִׁתָּא אַיְבִיךְ הַדָּם לְרִגְלֵיךְ ² מְטָה-עַזְר -- יִשְׁלַח
יְהָוָה מַצְיוֹן רְדָה בְּקָרְבָּא אַיְבִיךְ ³ עַמְךָ נְדַבֵּת בְּיוֹם
חִילֵךְ בְּחַדְרִי-קְדַשׁ מְרַחֵם מְשָׁהָר לְךָ לִידְתִּיךְ ⁴
נְשָׁבָע יְהוָה וְלֹא נְחָמָה -- אַתָּה כָּהֵן לְעוֹלָם עַל-דְּבָרָתִי
מַלְכִי-צָדָק ⁵ אָדוֹנִי עַל-יִמְינִךְ מַחְזָבָן בְּיוֹם-אָפוּ מַלְכִים
יִדְיָן בְּגּוֹיִם מְלָא נְיוֹתָמָה מַחְזָבָן רָאשָׁן-אָרֶץ רְבָה ⁷
מְנַחֵל בְּדַרְךְ יִשְׁתַּה עַל-כָּן יְרִים רָאש

111 הַלְלוּ-יְהוָה אָוֹדָה יְהוָה בְּכָל-לְבָב בְּסָוד יִשְׂרָאֵל
וְעַדָּה ² נְדָלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה דְּרוֹשִׁים לְכָל-חַפְצִיהם ³
הַוּד-וְהַדָּר פָּעָלוּ וְצַדְקָתוּ עַמְדָת לְעַד ⁴ זָכָר עָשָׂה
לְנַפְלָאוֹתֵינוּ תָנוּן וְרָחוֹם יְהוָה ⁵ טָרֵף נָתַן לִירָאוּ יוֹכֵר
לְעוֹלָם בְּרִיתָתוֹ ⁶ כְּכָמָעָשֵׂיו הַגִּיד לְעַמוֹ -- לְתַת לְהָם
נְחָלָת גּוֹיִם ⁷ מַעֲשֵׂי יְדֵיכָוּ אַמְתָה וּמְשִׁפְטָנוּ נְאָמָנִים כָּל-
פְּקוֹדָיו ⁸ סְמוֹכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשִׂים בְּאַמְתָה וּשְׁרָאֵל ⁹
פְּדוּתָה לְלָחֶם -- צָוָה-לְעוֹלָם בְּרִיתָתוּ קְדוּשָׁנוּ וּנוֹרָא
שְׁמוֹ ¹⁰ רְאשִׁית חִכָּמָה יִרְאָתָה יְהוָה -- שְׁכֵל טֹב לְכָל-
עֲשִׂיהם תְּהַלְתּוּ עַמְדָת לְעַד

118 הָדוּ לִיהוָה כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד 2 יֹאמֶר-
 נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד 3 יֹאמְרוּ-נָא בֵּית-אַהֲרֹן כִּי
 לְעוֹלָם חֶסֶד 4 יֹאמְרוּ-נָא יַרְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד
 5 מִן-הַמָּצָר קָרָאתִי יְהֻנֵּי בְּמִרְחַבְתָּה 6 יְהוָה לִי לָא
 אִירְאָמָה-יַעֲשֵׂה לִי אָדָם 7 יְהוָה לִי בְּעֹזֶר וְאַנִּי אִרְאָה
 בְּשָׁנָי 8 טֹב לְחַסּוֹת בִּיהוָה--מִבְטָח בְּאָדָם 9 טֹב
 לְחַסּוֹת בִּיהוָה--מִבְטָח בְּנִדְיבִּים 10 כָּל-גּוֹים סְבָבוֹנִי
 בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם 11 סְבָבוֹנִים-סְבָבוֹנִי בְּשֵׁם יְהוָה
 כִּי אֲמִילָם 12 סְבָבוֹנִי כְּדָבָרִים--דַעַכְוּ כָּאֵשׁ קַוְצִים
 בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם 13 דַחַה דְחִוָּתִי לְנַפְלָה וְיְהוָה
 עֹזְרָנִי 14 עֹז וּזְמָרָתִי וְיְהִי לִי לְיִשּׁוּעָה 15 קוֹל רָנָה
 וְיִשּׁוּעָה--בָּאַהֲלֵי צְדִיקִים יָמִין וְיְהוָה עָשָׂה חִיל 16 יָמִין
 יְהוָה רְוֹמָמָה יָמִין יְהוָה עָשָׂה חִיל 17 לֹא-אִמּוֹת כִּי-
 אֲחִיה וְאָסְפָר מַעֲשֵׂי יְהָה 18 יִסְרָאֵל יְהָה וְלִמּוֹתָה לְאָ
 נְתָנָנִי 19 פְּתַחְוּ-לִי שְׁעָרִי-צְדָקָא בָּאָ-בָם אָוֹרָה יְהָה 20
 וְה-חָשָׁר לְיִהוָה צְדִיקִים יָבָא בָו 21 אָוֹרָךְ כִּי עֲנִירָנִי
 וְתְהִי-לִי לְיִשּׁוּעָה 22 אָבָן מָאָסוֹ הַבּוֹנִים--הַיְתָה לְرָאשָׁ
 פָּנָה 23 מָאתָיְתָה הַיְתָה זֹאת הִיא נְפָלָתָה בְּעִינֵינוּ 24
 זֹה-הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה נְגִילָה וּנְשִׁמָּה בָו 25 אָנָא יְהוָה
 חֹשִׁיעָה נָא אָנָא יְהוָה הַצְלִיחָה נָא 26 בְּרוּךְ הַבָּא
 בְּשֵׁם יְהוָה בְּרַכְנוּכָם מִבֵּית יְהוָה 27 אֶל יְהוָה-וַיָּאֶרְךְ
 לְנוּ אָסְרוּ-חָג בְּעַבְתִּים-עַד קְרָנוֹת הַמּוֹבָח 28 אֶל-
 אַתָּה וְאָוֹרָךְ אֱלֹהִי אֲרוֹמָמָךְ 29 הָדוּ לִיהוָה כִּי-טוֹב
 כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד

119 אֲשֶׁר תִּמְיֹם-דָּרָךְ--הַהֲלָכִים בְּתוֹרַת יְהוָה
 2 אֲשֶׁר תִּנְצְּרֵי עַדְתֵּיו בְּכָל-לְבִ יְדָרְשָׂהוּ 3 אֲף לֹא-
 פָעַלוּ עֹלָה בְּדָרְכֵיכּוּ 4 אַתָּה צוֹתָה פְּקִידָךְ--
 לְשָׁמֶר מַאֲדָ 5 אֲחָלֵי יְכֹנוּ דָרְכִיכְיָה--לְשָׁמֶר חִקּוֹד 6 אֲזָה
 לְאָכֹש--בְּהַבְּחִיטִי אֶל-כָּל-מִצּוֹתִיךְ 7 אָוֹרָךְ בִּישְׁר
 לְבָב--בְּלִמְדִי מִשְׁפְּטִיךְ 8 אַת-חִקּוֹד אַשְׁמָר אֶל-
 הַעֲזֹבָנִי עַד-מַאֲדָ 9 בְּמַה יוֹכֵה-נִعַר אַת-אַרְחוֹ--לְשָׁמֶר

אֲפָלָה וְלֹא יַרְיָהוּן 7 יַדְיָהָם וְלֹא יִמְשֹׁן--רְגָלֵיהם
 וְלֹא יַהֲלֹכוּ לֹא-יַהֲנוּ בְּגָרוֹנִים 8 כְּמוֹמָה יִהְיוּ עֲשִׂיהם-
 כָּל-אֲשֶׁר-בְּטָחָה בָּהָם 9 יִשְׂרָאֵל בְּטָחָה בִּיהוָה עֲזָרָם
 וּמְגַנֵּם הוּא 10 בֵּית אַהֲרֹן בְּטָחָה בִּיהוָה עֲזָרָם וּמְגַנֵּם
 הוּא 11 יַרְאֵי יְהוָה בְּטָחָה בִּיהוָה עֲזָרָם וּמְגַנֵּם הוּא
 12 יַהְוָה זָכְרָנוּ יִבְרָךְ אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ
 אֶת-בֵּית אַהֲרֹן 13 יִבְרָךְ יַרְאֵי יְהוָה--הַקְּטָנִים עַם-
 הַנְּדָלִים 14 יִסְפֵּר יְהוָה עַלְיָם עַלְיָם וְעַל בְּנֵיכֶם 15
 בְּרוּכִים אַתָּם לִיהוָה--עֲשָׂה שְׁמָיִם וְאֶרֶץ 16 הַשְׁמִים
 שְׁמִים לִיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לְבָנֵינוּ-אָדָם 17 לֹא המתִים
 יַהֲלֹלוּ-יְהָה וְלֹא כָּל-יִרְדֵּד רֹמָה 18 וְאַנְחָנוּ נְבָרֶךְ יְהָה--
 מַעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּ-יְהָה

116 אֲהַבְתִּי כִּי-שָׁמַעְתִּי יְהוָה--אֶת-קוֹלִי תְּחִנּוֹנִי 2
 כִּי-הַתָּה אָזְנוּ לִי וּבִמְיֻאוּ אַקְרָא 3 אֲפִפְנוּ חַבְלִי-מוֹתָה--
 וּמְצַרֵּי שָׁאָלָל מְצַאְנוּ צָרָה וּגְנוּן אִמְצָא 4 (Sheol h7585)
 וּבְשֵׁם-יְהוָה אַקְרָא אֲנָה יְהוָה מַלְתָּה נְפָשִׁי 5 חָנוּן יְהוָה
 וְצָדִיקָה אַקְרָא אֲנָה יְהוָה מַלְתָּה נְפָשִׁי 6 שָׁמַר פְּחָאִים יְהוָה דָלָתִי
 וְצָדִיקָה וְאַלְהָנוּ מַרְחָם 7 שָׁוֹבֵן נְפָשִׁי לְמַנוֹחִיכִי כִּי-יְהוָה גָמָל
 עַלְכִּי 8 כִּי חַלְצָת נְפָשִׁי מִמְוֹתָה אֶת-עַנִּי מִן-דָמָעָה אֲתָ-
 רְגָלִי מַדְחֵי 9 אֲתָה לְךָ לְפָנֵי יְהוָה--בְּאֶרְצָת הַחַיִם
 10 הַמְּנֻתִי כִּי אֲדָבָר אַנְיָעַנְתִּי מַאֲדָ 11 אַנְיָעַנְתִּי
 בְּחַפּוּי כָּל-הָאָדָם כֹּזֶב 12 מָה-אָשִׁיב לִיהוָה--כָל-
 תְּגִמּוֹלָה וְהָעַלִי 13 כָּסָס-יִשּׁוּעָתָא וּבְשֵׁם יְהוָה אַקְרָא
 14 נְדָרִי לִיהוָה אֲשָׁלָם נְגָדָה-נָא לְכָל-עַמּוֹ 15 יִקְרָב
 בְּעַנִּי יְהוָה--הַמוֹתָה לְחִסְדֵי יְהָה 16 אֲנָה יְהוָה כִּי-אֲנִי
 עַבְדָךְ אֲנִי-עַבְדָךְ בָּן-אַמְתָךְ פְּתַחְתָ לְמוֹסְרִי 17 לְךָ-
 אַזְבָּחָ זָבָח תּוֹרָה וּבְשֵׁם יְהוָה אַקְרָא 18 נְדָרִי לִיהוָה
 אֲשָׁלָם נְגָדָה-נָא לְכָל-עַמּוֹ 19 בְּחִזְרוֹת בֵּית יְהָה--
 בְּתוּכֵיכְיָה רְוַשְׁלָמָם הַלְלוּ-יְהָה

117 הַלְלוּ אֶת-יְהוָה כָּל-גּוֹים שְׁבָחוּוּ כָל-הָאָמִים
 2 כִּי נִבְרָעַלְנוּ חֶסֶדָוּ-וְאִמּוֹת-יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּ-יְהָה

כדברך ¹⁰ בכל-לביו דרשתיך אל-תשנני ממצוותיך כפי--אל-מצוותיך אשר אהבתו ואשיהה בחקיך ⁴⁹ זכר-דבר לערוך -- על אשר ייחלני ⁵⁰ זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני ⁵¹ זדים הליצני עד-מאך מתורתך לאנשיו ⁵² יכחדו משפטיך מעולם יהוה ואנתם זלעפה אחותני מרשעים -- עזבי תורהך ⁵³ זכרתי זמרות היו-לי חוקיך -- בבית מגורי ⁵⁵ זכרתי בלילה שמרק יהוה ואשمرة תורהך ⁵⁶ זאת היהת-לי כי פקדיך נצרתי ⁵⁷ חלקו יהוה אמרתך -- לשמרך ⁵⁸ חליות פניך בכל-לב חנני אמרתך ⁵⁹ השבתי דרכיו ואשיכה רגליך אל-עדתיך ⁶⁰ חשתי ולא התמהמתתי -- לשמר מצוותיך ⁶¹ חבל רשותים עודני תורהך לא שכחתי ⁶² חצotta-ليل-ה -- אקים להורותך לך על מושפט צדקה ⁶³ חבר אני לכל-אשר יראוך ולשמרי פקודיך ⁶⁴ חסדר יהוה מלאה הארץ חוקיך ⁶⁵ טוב עשית עם-עברך -- יהוה דברך ⁶⁶ טוב טעם ו דעת למדני כי במצוותיך האמנתי ⁶⁷ טרם אענה אני שנג ועתה אמרתך שמרתוי ⁶⁸ טוב-אתה ומטיב למדני חוקיך ⁶⁹ טפלו עלי שקר זרים אני בכל-לב אציך פקודיך ⁷⁰ טפש כhalb לכם אני תורהך שעשתני ⁷¹ טוב-לי כי-عنيתי -- למען אלמד חוקיך ⁷² טוב-לי תורה-פיך -- מאלפי זהב וכוסך ⁷³ ידריך עשוינו וכוננו הבינוי ואלמדה מצוחיך ⁷⁴ יראיך יראוינו ושמחו כי לדברך יחלתי ⁷⁵ ידעתי יהוה כי-צדך משפטיך ואמונה עניתני ⁷⁶ יהי-נא חסדר לנחמני -- אמרתך לעברך ⁷⁷ יבאוני רחמייך טובים ⁴⁰ הנה תאבתי לפקדיך בצדך ⁷⁸ יבשו זדים כי-שכר והבאני חסדר יהוה תשועתך אמרתך ⁴² ואענה חרפי דבר כי-בטחתי בדברך ⁴³ ואל-חצלא מפי עותוני אני אשיכ בפקודיך ⁷⁹ ישבו לי יראיך וידעו (וידעתי) עדתיך ⁸⁰ יהי-לבו תמים בחקיך -- למען תורהך תמיד -- לעולם ועד ⁴⁵ ואתחלכה ברחבה כי לא אכosh ⁸¹ כלתה לחשועתך נשוי לדברך יחלתי כלו עני לאמרתך -- לאמר מתי תנחמוני ⁸³ כי-פקדיך דרשתי ⁴⁶ ואדרבה בעדרתיך גנד מלכים ולא אכosh ⁴⁷ ואשתעשע במצוותיך אשר אהבתי ⁴⁸ ואשא- כדברך ¹⁰ בכל-לביו דרשתיך אל-תשנני ממצוותיך ¹¹ ובלבבי צפנתי אמרתך -- למען לא אחתא-לך ¹² ברוך אתה יהוה -- למדני חוקיך ¹³ בשפתו ספרתי- כל-הון ¹⁵ בפקודיך אשיכה ואביטה ארחתיך ¹⁶ בחתקיך אשטעש לא אשכח דברך ¹⁷ גמל על-עברך אהיה ואשمرة דברך ¹⁸ גל-עני ואביטה- נפלאות מתורתך ¹⁹ גנד אגצי הארץ אל-תשתר ממני מצוותיך ²⁰ גרסה נפשי להאהבה- אל-משפטיך בכל-עת ²¹ גערת זדים אדוראים -- הדברים ממצוותיך ²² גל מעלי חרפיה ובוז כי עדתיך נצרתי ²³ גם ישבו שרים בידברבו -- עברך ישיכ בחקיך ²⁴ גם-עדתיך שעשי- אנשי עצוי ²⁵ דבקה לעperf נפשי חני כדברך ²⁶ דרכיכי ספרתי ותענני למדני חוקיך ²⁷ דרכיך-פקודיך הבינוי ואשיכה בנפלאותיך ²⁸ דלהפה נפשי מתונה קימני בדברך ²⁹ דרכך-شكر הסר מנני תורהך חני ³⁰ דרכך-אמונה בהחרתי משפטיך שוויי ³¹ דבקתי בעדרותיך יהוה אל-תבישני ³² דרכך-מצוותיך ארוץ כי תרחיב לבי ³³ הורני יהוה דרכך חוקיך ואצRNAה עקב ³⁴ הבינוי ואצRNAה תורהך ואשмерנה בכל-לב הדיריכני בנתיב מצוחיך כי-בו חפצתי ³⁵ הט לב אל-עדותיך ואל-אל-בצע ³⁷ העבר עני מראות שוא בדרכך חני ³⁸ הקם לעברך אמרתך -- אשר ליראך ³⁹ העבר הרפתוי אשר יגרתי כי-משפטיך יראיך ⁴⁰ הנה תאבתי לפקדיך בצדך ⁴¹ יבשו זדים כי-שכר טובים ⁴² יבאנ כי-חסדך יהוה תשועתך אמרתך ⁴³ ואענה דבר-אמות עד-מאך כי-משפטך יחלתי ⁴⁴ ואשمرة תורהך תמיד -- לעולם ועד ⁴⁵ ואתחלכה ברחבה כי פקדיך דרשתי ⁴⁶ ואדרבה בעדרתיך גנד מלכים ולא אכosh ⁴⁷ ואשתעשע במצוותיך אשר אהבתי ⁴⁸ ואשא-

עבדך מתי העשה ברדי מי שפט 85 כרו-לי זדים
שיותה-- אשר לא כתורתך 86 כל-מצוותך אמונה
אל-יעשקי זדים 123 עני כלו לשועך ולאמרת
צדקה 124 עשה עם-עבדך כחסדך וחקיך למדני
עובדך-אי חביבני ואדעה עדתיך 126 עת לעשות
עובדך ומפו 128 על-כון כל-פקודו כי ישרתי כל-ארח
מוחב ומפו 128 על-כון כל-פקודו כי נצתרם נפשי
שכר שנאתי 129 פלאות עדותיך על-כון נצתרם נפשי
פתח דבריך יair מבין פתחים 131 פי-פערתי
ואשפה כי למצוותיך יאבותי 132 פנה-אל וחנני--
כמשפט לאחבי שמרק 133 פעמי הכן באמרתך ואל-
חשלה-בי כל-און 134 פרני מעשך אדם ואשמרה
פקודיך 135 פניך האר בעבדך ולמדני את-חקיך
פלוני-מים ירדנו עני-- על לא-שמרו תורהך 137
צדיק אתה יהוה וישר משפטיך 138 צויתך דרך עדותיך
אמונה מאד 139 צמתני קנאתי כי-שכחו דבריך
צרי 140 צורפה אמרתך מאד ועבדך אהבה 141
צעיר אנכי ונבזה פקדיך לא שכחתי 142 צדקתו
צדך לעולם ותורתך אמת 143 צד-ומצוק מצאוני
מצוותיך שעשי 144 צדק עדותיך לעולם הביני
ואחיה 145 קראתי בכל-לב עני יהוה חקיך אצראה
קראתיך הוישענו ואשמרה עדתיך 147 קדמתי
בנפש ואשווה לדבריך (לדברך) יהלתי 148 קדרמו
עני אשمرות-- לשיח באמרתך 149 קולי שמעה
חסדך יהוה כמשפטך חני 150 קרבו רדף זמה
מתורתך רחקו 151 קרוב אתה יהוה וכל-מצוותיך
אמת 152 קדם ירעתי מעדתיך כי לעולם יסתרם
ואצראה מחות אלהי 153 סמכני אמרתך ואחיה ואל-
תבישני משבורי 154 סעדני ואושעה ואשעה בחקיך
תמיד 158 סלית כל-שנים מהחקיך כי-שכר תרמיהם
ישועה כי חקיך לא דרשו 156 רחמייך רביכם יהוה
משפטיך חני 157 רביכם רדף וצרי מעדותיך לא
119 שנים-השבת כל-רשמי-ארץ لكن אהבתך עדתיך
120 סמר מפחדך בשדי וממשפטיך יראתי 121 עשותי
נשיתי 158 ראיתיב נגידים ואתקוטטה-- אשר אמרתך

- 122** שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי-
- בית יהוה נלך ² עמדותיו היו רגליינו-- בשעריך
ירושלים ³ ירושלים הבנויה-- כעיר שהברחה לה
יזחו ⁴ שם על שבטים שבתיה-- עדות לישראל
להודות לשם יהוה ⁵ כי שמה ישבו כסאות למשפט
כסאות לבית דוד ⁶ שאלו שלום ירושלים ישליו
אהביך ⁷ יהי-שלום בחילך שלוה בארכמנותיך ⁸
למען אחיך ורעי-- אדרבה-נא שלום בר ⁹ למען בית-
יהוה אלהינו-- אבקשה טוב לך
- 123** שיד המעלות אליך נשאתי את-ענין-- היישבי
בשמי ² דנה עני עברים אל-יד אדוניהם-- עני
שפחה אל-יד נברתה כן עניינו אל-יהוה אלהינו-
עד שיחנו ³ חננו יהוה חננו כי-רב שבענו בו ⁴
רבת שבעה-לה נפשנו הלעג השאננים הבו לנאונים
(לנאי יונים)
- 124** שיר המעלות לדוד לוֹלִי יהוה שהיה לנו-
- יאמך-נא ישראל ² לוֹלִי יהוה שהיה לנו-- בקום
עלינו אדם ³ אוֹזֵחַ לְעָלָנו-- בחרות אפס בנו ⁴
אוֹזֵחַ הַמִּים שְׁטְפָנו-- נחלה עבר על-נפשנו ⁵ אוֹזֵחַ עבר
על-נפשנו-- הימים הזרונים ⁶ ברוך יהוה-- שלא נתנו
טרף לשניהם ⁷ נפשנו-- צפוף נמלטה מפח וקשים
הפח נשבר ואנחנו נמלטו ⁸ עוזנו בשם יהוה-- עשה
שמים וארץ
- 125** שיר המעלות הבטחים ביהוה-- כהר-צ'ון
לא-ימוט לעולם ישב ² ירושלים-- הרים סביב לה
יהוה סביב לעמו-- מעתה ועד-עולם ³ כי לא ינוח
שבט הרשע-- על גורל הצדיקים למען לא-ישלו
צדיקים בעולתה ידיהם ⁴ הiotיביה יהוה לטובים
ולישראלם בלבותם ⁵ והמתים עקלקלותם-- يولיכם
יהוה את-פעלי האון שלום על-ישראל
- לא שמרו ¹⁵⁹ ראה כי-פקודיך אהבתוי יהוה כחסך
חני ¹⁶⁰ ראש-דברך אמת ולעולם כל-משפט צדקה
שדים רדפני חנים ומדבריך (ומדברך) פחד
לבי ¹⁶² שש אני על-אמרתק-- כמו צא שלל ר' רב
שקר שנאתו ואחעה תורהך אהבתוי ¹⁶⁴ שבע ביום
הלתיך-- על משפטיך צדקה ¹⁶⁵ שלום רב לאחבי
תורהך ואין-למו מכשול ¹⁶⁶ שברתי לישועתך יהוה
ומצויך עשיתי ¹⁶⁷ שמרה נפשי ערתיך ואחכם מאך
שמרתי פקדיך ועדתיך כי כל-דרך ננדך ¹⁶⁹
תקרב רגתי לפניך יהוה כדברך הבינוי ¹⁷⁰ התבוא
תחנתי לפניך אמרתך הצלני ¹⁷¹ תבענה שפטוי
תהלה כי תלמידני חקייך ¹⁷² תען לשוני אמרתך כי
כל-מצויך צדק ¹⁷³ תהה-ידך לעזרני כי פקדיך
בחרתי ¹⁷⁴ תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשוי
חי-נפשי ותחלך ¹⁷⁵ ומשפטיך יעוזני תעיהי-
כשה אבד בקש עבדך כי מצויך לא שכחתי
- 120** שיר המעלות אל-יהוה בצרהה לי-- קראתו
ויעני ² יהוה-הצילה נפשי משפט-שקר מלשון רמייה
זה-יתן לך ומזה-יסיף לך-- לשון רמייה ⁴ חזיא גבור
שנונו עם נחלי רתמים ⁵ אויה-לי כי-גרתי משך
שכני עס-אתלי קדר ⁶ רבת שכנה-לה נפשי-- עם
שונה שלום ⁷ אני-שלום וכי דבר מה למלחמה
יבא עורי ² עורי עם יהוה-- עשה שמים וארץ ³ אל-
יתן למוט רגליך אל-ינום שמרך ⁴ הנה לא-ינום ולא-
ישן-- שומר ישראל ⁵ יהוה שמרך יהוה צליך על-
יד ימינך ⁶ יומם המשמש לא-יככה וירח בלילה ⁷
יהוה ישמך מכל-רע ישרם את-נפשך ⁸ יהוה ישמור-
צאתך ובואך-- מעתה ועד-עולם

שיר המעלות בשוב יהוה את-שכחת ציון-
הינו כחלמים 2 או ימלא שחוק פינו- ולשונו רנה או
יאמרו בגנים- הנדריל יהוה לעשות עם- אלה 3 הנדריל
יהוה לעשות עמננו- הינו שמחים 4 שובה יהוה
את-שבותנו (שביתנו) -- כאפיקים בנגב 5 הזרעים
ברעה- ברנה יקצרו 6 הלויך לך ובכח- נשה
משך- הזרע בא-יבא ברנה-- נשה אלמתינו

שיר המעלות לשלהם אם- יהוה לא-יבנה
בית- שוא عملו בוני בו אם- יהוה לא-ישמר-עיר
שוא שקד שומר 2 שוא לכם משכימי קום מאחרי-
שבת- אכלי לחם העצבים כן יתן לירידו שנא 3
הנה נחלה יהוה בנם שכר פרי הבטן 4 כחצים ביד-
גבור- כן בני הנערומים 5 אשר הנבר- אשר מלא
את-ASHFETO מהם לא-יבשו-- כי-ידברו את-אויביהם
בשער

שיר המעלות אשרי כל-ירא יהוה- ההלך
בדרכיו 2 יגיע כפיך כי תאל אשריך וטוב לך
3 אשתק כנפן פריה- בירכתך ביתך בניך כשתלי^ו
יזם- סביב לשלתך 4 הנה כי-כון יברך נבר- ירא
יהוה 5 יברך יהוה מצין וראה בטוב ירושלים- כל
ימי חיק 6 וראתה-بنים לבניך שלום על-ישראל

שיר המעלות רבת צדרוני מנועורי-- יאמר-
נא ישראל 2 רבת צדרוני מנועורי נם לא-יכל לו 3
על-גבי חרשו חרשם הארכיו למעוניהם (למעניהם)
4 יהוה צדיק קצץ עבות רשעים 5 יבשו ויסנו אחר-
כל-שנאי ציון 6 יהיו כחציר גנות- שקדמת שלף
יבש 7 שלא מלא כפו קווצר וחצנו מעמר 8 ולא אמרו
העברית- ברכת- יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם
יהוה אלביש בשת וועליו יצץ נרו

136 הָדוּ לִיהוָה כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָו²

הָדוּ לְאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָו³ הָדוּ לְאַדְנִי
הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָו⁴ לְעֵשָׂה נְפָלוֹת נְדֻלוֹת
לְבָדָה כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָו⁵ לְעֵשָׂה חָשְׁמִים בְּתִבְנָה כִּי
לְעוֹלָם חֶסְדָו⁶ לְרָקֶשׁ הָאָרֶץ עַל-הַמִּים כִּי לְעוֹלָם
חֶסְדָו⁷ לְעֵשָׂה אָרוֹדִים כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָו⁸ אַת-
הַשְׁמֵשׁ לְמַמְשָׁלָת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָו⁹ אַת-הַיְרָחַ
וּכְכִבים לְמַמְשָׁלָת בְּלִילָה כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָו¹⁰ לְמַכְהָ מִצְרָיִם בְּבָכוּרִים כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָו¹¹ וְיוֹצָא
יִשְׂרָאֵל מִתְחַכְמָמָם כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָו¹² בַּיד חֹזֶקה וּבְרוּעַ
נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָו¹³ לְגֹזֵר יִם-סֻוף לְגֹזְרִים כִּי
לְעוֹלָם חֶסְדָו¹⁴ וְהַעֲבֵיר יִשְׂרָאֵל בְּתוּכוֹ כִּי לְעוֹלָם
חֶסְדָו¹⁵ וְנָעַר פְּרָעָה וְחִילּוּ בַּיּוֹם-סֻוף כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָו¹⁶ כִּי
לְמוֹלִיךְ עָמוֹ בְּמִדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָו¹⁷ לְמַכְהָ
אֲדִירִים כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָו¹⁸ לְסִיחָן מֶלֶךְ הָאָמָרִי כִּי
לְעוֹלָם חֶסְדָו¹⁹ וְלָעָגָן מֶלֶךְ הַבָּשָׂן כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָו²⁰ נְחָלָה
וְנָתַן אֶרְצָם לְנְחָלָה כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָו²¹ נְחָלָה
לִיְשָׂרָאֵל עַבְדָוּ כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָו²² שְׁבָשְׁפָלְנוּ זֶכֶר
לְנוּ כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָו²³ וְפִרְקָנוּ מִצְרָינָנוּ כִּי לְעוֹלָם
חֶסְדָו²⁴ נָתַן לְחִם לְכָל-בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָו²⁵
הָדוּ לְאֶלְהָשְׁמִים כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָו²⁶

137 עַל-נְהָרוֹת בְּכָל--שֶׁמֶן יִשְׁבְּנוּ גָּם-בְּכִינוּ בְּזָרְנוּ
אֶת-צִיּוֹן² עַל-עֲרָבִים בְּתוֹכָה--תָּלִינוּ כְּנֻרוֹתֵינוּ³
כִּי שֵׁם שָׁאַלְנוּ שׁוּבֵינוּ דְבָרִי-שִׁיר--וְתוֹלְלֵנוּ שְׁמָה
שִׁירּוּ לְנוּ מִשְׁרָ צִיּוֹן⁴ אַיְ--נִשְׁׁוֹר אֶת-שִׁיר--יְהוָה עַל
אֶדְמָת נְכָר⁵ אֶם-אַשְׁכָּחֵךְ יְרוּשָׁלָם--תַּשְׁכַּח יִמְנִי⁶
תְּרַבְּקֵל-לְשׁוֹנִי לְחַכִּי--אֶם-לֹא אַזְכְּרֵיכִי אֶם-לֹא עַלְהָ
אֶת-יְרוּשָׁלָם--עַל-רַאשׁ שְׁמָהִי⁷ זָכֵר יְהוָה לְבָנִי
אֲדוֹם--אֶת יוֹם יְרוּשָׁלָם הָאָמָרִים עָרוּ עָרוּ--עַד
הַיּוֹסֵד בָּה⁸ בַּת-בְּכָל הַשְׁרוֹדָה אֲשֶׁרִי שִׁוְשָׁלָם-לָךְ-

שִׁיר הַמְעֻלוֹת לְדָרֶד הַנֶּה מִה-טוֹב וּמִה-נְעַם-
שְׁבַת אֲחִים גָּם-יִיחֵד² כִּשְׁמַן הַטּוֹב עַל-הַרְאֵש--יַרְדֵּ
עַל-הַזּוֹקֵן זָקֵן-אַהֲרֹן שִׁירֵד עַל-פִּי מְדוֹתֵיו³ כְּתָלֵל-
חַרְמוֹן--שִׁירֵד עַל-חַדְרוֹי צִוְּן כִּי שֵׁם צְוָה יְהוָה אֲת-
הַבְּרָכָה--חַיִם עַד-הַעוֹלָם

134 שִׁיר הַמְעֻלוֹת הַגָּה בְּרָכוּ אֶת-יְהוָה כָּל-עֲבָדִי
יְהוָה--הַעֲמָדִים בְּבֵית-יְהוָה בְּלִילּוֹת² שָׂאוּ-יַדְכֶם
קָדְשׁ וּבְרָכוּ אֶת-יְהוָה³ יִבְרָכֵךְ יְהוָה מִצְוֵין עֲשָׂה
שְׁמִים וְאָרֶץ

135 הַלְלוּ-יְהוָה הַלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עֲבָדִי
יְהוָה² שְׁעִמְרִים בְּבֵית-יְהוָה--בְּחַצְרוֹת בֵּית-אֱלֹהִינוּ
הַלְלוּ-יְהָ כִּי-טוֹב יְהוָה זָמְרוּ לְשָׁמוֹ כִּי נְעַם⁴ כִּי-
יעַקְבֵּ כְּחָרֵל לְוִי יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ⁵ כִּי אֲנִי יַדְעַתִּי כִּי-
גָדוֹל-יְהָ וְאַדְנִינוּ מִכָּל-אֱלֹהִים⁶ כָּל-אֲשֶׁר-חַפֵּץ-יְהוָה
עָשָׂה בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ--בִּימּוֹם וּכְל-תַּהְמוֹת⁷ מַעְלָה
נְשָׁאִים מִקְצָה-הָאָרֶץ בְּרָקִים לְמַטְרָ עֲשָׂה מָוֹצָא-
רוֹחַ מְאוֹצְרוֹת⁸ שְׁחָכָה בְּכָורי-מִצְרָיִם--מְאָדָם
עַד-בְּהַמָּה⁹ שְׁלָחָ אֶת-מְפְתִּים--בְּתוּכֵי-מִצְרָיִם
בְּפְרָעָה וּבְכָל-עֲבָדִי¹⁰ שְׁחָכָה גְּנוּים רְבִים וְהָרָגָ
מְלָכִים עָצּוּמִים¹¹ לְסִיחָה-מֶלֶךְ הָאָמָרִי וְלָעָגָן-מֶלֶךְ
הַבָּשָׂן וּבְכָל-מִמְלָכּוֹת כְּנָעָן¹² וְנָתַן אֶרְצָם-נְחָלָה--
נְחָלָה לִיְשָׂרָאֵל עָמוֹ¹³ יְהוָה שָׁמֵךְ לְעוֹלָם יְהוָה זֶכְרָךְ
לְדָרֶד-וּדָר¹⁴ כִּי-יִדְיָן יְהוָה עָמוֹ וְעַל-עֲבָדִי-וְתַנְחָם¹⁵
עַצְבֵּי-הָנוּם כְּסָף וּזְהָבָם-מְעֵשָׂה יִדְיָ אָדָם¹⁶ פָּה-לְהָם
וְלֹא יִדְבְּרוּ עִנִּים לְהָם וְלֹא יַרְאָו¹⁷ אֲזָנִים לְהָם וְלֹא
יַאֲזִינוּ אֲפִי אַיִן-יְשָׁרָה בְּפִיהָם¹⁸ כִּמְוֹהָם יְהִוּ עֲשִׂיהם-
כָּל-אֲשֶׁר-בְּطָה בָּהָם¹⁹ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָכוּ אֶת-יְהוָה
בֵּית אַהֲרֹן בְּרָכוּ אֶת-יְהוָה²⁰ בֵּית הַלְוִי בְּרָכוּ אֶת-
יְהוָה יְרָאֵי-יְהוָה בְּרָכוּ אֶת-יְהוָה²¹ בְּרוֹךְ יְהוָה מִצְוֵין-
שְׁכַנְן יְרוּשָׁלָם הַלְלוּ-יְהָ

- את-גמולך שגמלת לנו ⁹ אשרי שיאהו ונפץ את-
עליך -- אל-הסלע

138 לדוד אודך בכל-לב נגד אלהים אומרך
2 אשתחוה אל-היכל קדש ואורה את-שםך -- על-
חסך ועל-אמותך כי-הגדרת על-כל-שםך אמרתך ³
ביום קראתי ותענני תרבותני בנפשי עז ⁴ יודוך יהוה
כל-מלכי-ארץ כי שמעו אמר-פיך ⁵ וישרו בדרכיו
יהוה כי-גadol כבוד יהוה ⁶ כי-דים יהוה ושפל יראה
ונבה ממרחיק יידע ⁷ אם-אלך בקרב צרה -- תחני
על אף איבי תשליך ירך ותוועני ימינך ⁸ יהוה יגמר
בעדי יהוה חסך לעולם מעשי ידיך אל-תרף

139 למנצח לדוד מזמור יהוה הקרתני ותדע
2 אתה ידעת שבתי וקומי בנתה לرعا מרחוק ³
ארחי ורבבי זורית וכל-דרך הסכנתה ⁴ כי אין מלא
בלשוני הן יהוה ידעת כלה ⁵ אחר וקדם צרתי
ותשת עלי כפה ⁶ פלאיה (פליאה) דעת ממני
נסגה לא-אוכל לה ⁷ אני אלך מרוחך ואנה מניך
אברח ⁸ אם אסק שמיים שם אתה ואצעה שאלן הנך
9 אשא כנפי-شهر אשכה באחרית ים (Sheol h7585)

10 גם-שם ירך תנחני והאחזוני ימינך עז וואמר אך-
חשך ישופני ולילה אור בעדני ¹¹ נם-חשך לא-יחשיך
מןך וליליה כוום יאיר -- כחשיכה כאורה ¹² כי-
אתה קנית כלתי הسانני בכתן אמי ¹³ אודך -- על כי
נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאך
15 לא-נכחד עצמי ממך אשר-עשויות בסתר רקמות
בתחתיות הארץ ¹⁶ גלמי ראו ענייך ועל-ספרך כלם
יכתבו ימים יצרו ולא (ולו) אחד בהם ¹⁷ ולי -- מה-
ירקרו רעדך אל מה עצמו דאשיהם ¹⁸ אספרם מחול
ירבון הקיצתי ועודי עמק ¹⁹ אם-תקטל אלה רשות
ואנשי דמים סורו מבוי ²⁰ אשר ימרוך למוזמה נשוא

במכMRIו רשותים יהוד אנכי עד-敖bor

לשוא עריד ²¹ הלוֹא-משנאיך יהוה אשנא ובתקוממייך
אתקוטש ²² חכלית נשאה שנאותם לאויבים היו לי ²³
חקרני אל-ודע לבבי בחנני ודע שרעפי ²⁴ וראה אם-
דרך-עצב בי ונחני בדרך עולם

140 למנצח מזמור לדוד בחלצני יהוה מאדם
רע מאיש חמסים תנצני ² אשר חשבו רעות בלב
כל-יום יגورو מלחמות ³ שננו לשונם כמו-נחש חמת
עכשוב-חתת שפתיהם סלה ⁴ שמרנו יהוה מידי
רשע -- מאיש חמסים תנצני אשר חשבו לדחות
פעמי ⁵ טמננו נאים פח לי -- וחבלם פרשו רשות ליד-
מעגל מקשים שוו-לי סלה ⁶ אמרתי ליהוה אליו אתה
האזוריה יהוה קול תחנוני ⁷ יהוה אדני עז יושעתי
סכתה לרائي ביום נשך ⁸ אל-חתן יהוה מאוי
רשע זומו אל-תפק ירומו סלה ⁹ ראש מסבי -- עמל
שפתיהם יכסומו (יכסימו) ¹⁰ ימיטו (ימוטו) עליהם
נחלים באש יפלם במחמותם בל-יקומו עז איש לשון
בל-יכון בארץ איש-חמס רע -- יצודנו למדחפת ¹¹
ידעת (ידעת) -- כי-יעשה יהוה דין עז משפט אבינוים
13 אך צדיקים יודו לשמק ישבו ישרים את-פניך

141 מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האזינה
קולי בקראי-ליך ² חכוון תפלחו קטרת לפוך משאות
כפי מנוח-ערב ³ שיתה יהוה שמרה לפני נצחה על-
دل שפתוי ⁴ אל-חת-לבוי לדבר רע להתועלל עלילות
ברשע -- את-אישים פעלי-און ובל-אלחים במנעיהם
5 יהלמני צדיק חסך וווכחני -- שמן ראש אל-ני
ראשי כי-עוד ותפלתי ברעותיהם ⁶ נשמטו בידיו-
סלע שפטיהם ושמעו אמרוי כי נעמו ⁷ כמו פלח ובקע
בארץ -- נפזרו עצמוני לפני שאלן (Sheol h7585) ⁸ כי
אליך יהוה אדני עני בכח חסיתו אל-תער נפשי ⁹
שמרני -- מידוי פח יקשولي ומקשות פעלן און ¹⁰ יפלו

שלוח ירידך ממורים פצני והצילני ממים רבים מיד קולי אל-יהוה אזעך קولي אל-יהוה אתהנן 2 אשפך בני נכר 8 אשר פיהם דבר-ושאו ימיינם ימין שקר 9 אלהים--שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אומרה-- לך 10 חנוקות תשועה למלאים הפטזה את-חווד עבדו-- מהרבר דעה ט פצני והצילני מיד בני-נכרכ אשר פיהם דבר-ושאו ימיינם ימין שקר 12 אשר בנינו נטעים-- מגדלים בנווריהם בנותינו כוויות-- מחתבות הבניות היכל 13 מזונו מלאים-- מפיקים מzon אל-zon צאנו מאליות מרביבות-- בחוצותינו 14 אלופינו מסבלים אין-פרץ ואין יוצאת ואין צווה ברחבותינו 15 אשרי צדיקים-- כי תגמל עלי

העם שכחה לו אשרי העם שיחוה אלהיו

145 תהלה לדוד ארומנד אלוהי המלך ואברכה

שמד לעולם ועד 2 בכל-יום אברך ואהלה שמד לעולם ועד 3 גדרול יהוה ומיהל מאד ולגדרתו אין חקר 4 דור לדור ישבח מעשיך ונBORתיך יגידו 5 הדר כבוד הורך-- ודברי נפלאותיך אשיהה 6 וועוזו נוראותיך אמרו גנדלותיך (ונגדלתק) אספRNAה 7 זכר רב-טובך יביעו וצדקהך ירנו 8 חנון ורחות יהוה ארך אפים וגדל-חסד 9 טוב-יהוה לכל ורחמי על-כל-מעשייו 10 יודוך יהוה כל-מעשיך וחסידיך יברוכוה ט בכבוד מלכותך אמרו גבורתך ידברו 12 להודיע לבני האדם-גבורתו וכבוד הדר מלכותו 13 מלכותך מלכות כל-עלמים וממשלתך בכל-דור ודר 14 סומך יהוה לכל-הנפלים וזוקף לכל-הכופפים 15 עני-כל אליך ישברו אתה נוון-להם את-אכלם בעתו 16 פוחת את-ידך ומשביע לכל-חי רצון 17 צדיק יהוה בכל-דרךו וחסיד בכל-מעשייו 18 קרוב יהוה לכל-קראו-- לכל אשר יקראהו באמות רצון-יראיו יעשה ואת-שועתם ישמע ווישיעם 19 שומר יהוה את-כל-אהבו ואת-כל-הרשעים ישמיד

לפנוי שיחוי צרתי לפניו אניד 3 בהחטף עלי רוחה-- אתה ידעת נזיבתו בארץ-זו אהליך -- טמנו פח ל' 4 הביט ימין וראה-- ואין-לי מכיר אבד מנוס ממוני אין דושל לנפשי 5 עקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחשיכי חלקו בארץ החיים 6 הקשיבה אל-רנטוי-- כי-דלותי-מאד הצילני מרדפי-- כי אמצו ממוני 7 הוציאה מסנגר נפשי-- להודות את-שמך כי יכתרו צדיקים-- כי תגמל עלי

מוזמור לדוד יהוה שמע תפלה-- האזינה אל-תחנוני באמנתך עני בצדקהך 2 ואל-הבו במשפט את-עבדך כי לא-ישראל לפני כל-חי 3 כי רדף אויב נפשי-- דכא לא-רץ חותי הושבni במחשכים כתמי עולם 4 וחתעף עלי רוחי בתוכי ישחום לבי זכרתי ימים מקדם-- הגוتي בכל-פעלה במעשה ידיך אשוחה 6 פרשתי ידי אליך נפשי הארץ-עיפה לך סלה 7 מהר עני יהוה-- כלתה רוחי אל-תסתה לפני ממוני גנשלי עם-ירדי בור 8 השמייני בבקר חסדק-- כי-ברך בטחתי הודי עני דרך-זו אהליך-- כי אליך נשאתי נפשי 9 הצילני מאיבי יהוה-- אליך כסתי 10 למדני לעשות רצונך-- כי-אתה אלהי רוחך טוביה תנתי הארץ מישראל נפשי 11 למן-שמך יהוה תחני בצדקהך תוציא מצה מצרה נפשי 12 ובחסדק תצמיה איבי והאבדת כל-צרכי נפשי-- כי אני עבדך

لدוד ברוך יהוה צורי-- המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה 2 חסדי ומצודתי משגבוי ומפלטי-לי מני ובו חסיתוי הרודד עמי תחת 3 יהוה-מה-אדם ותדעחו בן-אנוש ותחשבו 4 אדם להבל דמה ימו כצל עobar 5 יהוה הט-شمיך ותרד נע בהרים ויעשנו 6 ברוך ברוך ותפיכם שלח חץיך ותהמם 7

21 תהלה יהוה ידבר-פי ויברך כל-בשר שם קדשו-- חקיו ומשפטיו לישראל ²⁰ לא עשה כן לכל-גוי-- ומשפטים בל-ידיעום הלו-יה

146 הלו-יה הלו-יה נפשי את-יהוה ² אהלה יהוה בחיה אומרה לאלהי בעודי ³ אל-תבטחו במרומים ² הלו-יה כל-מלאיכיו הלו-יה כל-צבאו ³ הלו-יה שמש וירח הלו-יה כל-כוכבי אור ⁴ הלו-יה שמי השמים והמים אשר מעל השמים ⁵ יהללו את-שם יהוה כי הוא צוה ונבראו ⁶ ויעמידם לעדר לעולם חוק-גנתו ולא יעבור ⁷ הלו-יה את-יהוה מן- הארץ-- תניניהם וכל-תחמות ⁸ אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו ⁹ ההרים וכל-גבעות עץ פרי וכל-ארזים ¹⁰ החיה וכל-בכמה רמש וצפור כנף ¹¹ מלכי-ארץ וכל-לאמים שרים וכל-שפטים ארץ בחורים וגם-בתחולות זקנים עם-נעירים ¹² יהללו את-שם יהוה-- כי-נסגבשמו לבדו הורו על-ארץ ושימים ¹⁴ וירדם קרן לעמו תהלה לכל-חסדייו-- לבני ישראל עם קרבו הלו-יה

149 הלו-יה שירו ליהוה שיר חדש תהלו בקהל חסדים ² ישבה ישראל בעשו בני-ציוון גילו במלאם ³ יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו-לו ⁴ כי-רוצת יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה ⁵ יעלוז חסידים בכבוד ירנו על-משכבותם ⁶ רוממותם אל בוגרונם וחרב פיפורות בידם ⁷ לעשות נקמה בגויים תוכחות בלאמים ⁸ לאסר מלכיהם בזקים ונכבריהם בככלי ברזל ⁹ לעשות בהם משפט כתוב-- הדר הוא לכל-חסידיו הלו-יה

150 הלו-יה הלו-יה אל בקרשו הלו-יה ברקיע עוז ² הלו-יה בגבורתו הלו-יה כרב גדו ³ הלו-יה בתקע שופר הלו-יה בנבל וכנור ⁴ הלו-יה בתף ומחול הלו-יה במנים ועגב ⁵ הלו-יה בצלצל-

שמע הלווה בצלצלי תרוועה ६ כל הנשמה תהלל
יה הלווייה

כשדיםשמו שלשה ראים ויפשו על הגמלים
ויקחום ואת הנערם הכו לפיה חרב ואמלטה רק אני
לבדי להגיד לך ¹⁸ עד זה מדבר זהה בא ויאמר בנייך
ובנותיך אכלים ושדים יין בבית אחים הכבור ¹⁹
ותנה רוח גדולה באה מעבר המדבר וינווע בארכבע
פנות הבית ויפל על הנערם יימתו ואמלטה רק אני
לבדי להגיד לך ²⁰ ויקם איוב ויקרע את מעלו וינווע
את ראשו ויפל ארצחה וישתחוו ²¹ ויאמר ערם יצטי
מבטן אמי ערם אשוב שמה--יהוה נתן ויוהה לך
יהו שם יהוה מברך ²² בכל זאת לא חטא איוב ולא
נתן תפלה לאלהים

2 יהו היום-ויבאו בני האלים לחתיצב על
יהוה ויבואו נס השטן בתוכם לחתיצב על יהוה ²
ויאמר יהוה אל השטן אי מזוה תבא ויען השטן את
יהוה ויאמר משט הארץ ומהתהלך בה ³ ויאמר
יהוה אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב--כי אין
כמהו בארץ איש תם וישראל ירא אליהם סר מרע
ועדרנו מחזיק בתמתו והסיתני בו לבלו נם ⁴
ויען השטן את יהוה ויאמר עור בעד עור וכאל אשר
לאיש--יתן بعد נפשו ⁵ אולם שלח נא ידק ונע אל
עצמו ואל בשרו--אם לא אל פניך יברך ⁶ ויאמר
יהוה אל השטן הנה בידך אך את נפשו שמר ⁷ ויצא
השטן מעת פנוי יהוה וירק את איוב בשחין רע מכף
רגלו עד (יעד) קדרקו ⁸ ויקח לו חרש להתגרד
בו והוא ישב בתוך האפר ⁹ ותאמר לו אשתו ערד
מחזיק בתמותך ברך אליהם ומות ¹⁰ ויאמר אלה
כדבר אחת הנבלות דברי--نم את הטוב נקבל
מאת האלים ואת הרע לא נקבל בכל זאת לא חטא
איוב בשפטיו ¹¹ וישמעו שלשת רעי איוב את כל
הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש מקומו אליף
התימני ובילד הרוחיו וצופר הנעמתו ווועדו יחדו
לבדי להגיד לך ¹² עוד זה מדבר זהה בא ויאמר

1 איש היה בארץ עז איוב שמו והוא האיש ההוא
תם וישר וירא אלהים--וסר מרע ¹³ ווילדו לו שבעה
בניים ושלוש בנותו ¹⁴ ויהי מקנהו שבעת אלף צאן
ושלשת אלפי גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש
מאות אתונות ועבדה רבבה מאד ויהי האיש ההוא
נדול מכל בני קדם ¹⁵ וחלכו בניו ועשו משתה בית
איש יומו ושלחו וקראו לששת אחיהם לאכל
ולשותות עמם ¹⁶ ויהיו כי הקיפוימי המשתה וישלח
איוב ויקרשם והשכים בפרק והעליה עלות מסטר
כלם--כי אמר איוב אולי חטא בני וברכו אלהים
בלבכם ככה יעשה איוב כל הימים ¹⁷ ויהי היום--
ויבאו בני האלים לחתיצב על יהוה ויבוא נס השטן
בתוכם ¹⁸ ויאמר יהוה אל השטן מאיון תבא ויען השטן
את יהוה ויאמר משוט בארץ ומהתהלך בה ¹⁹ ויאמר
יהוה אל השטן השמת לבך על עבדי איוב כי אין
כמהו בארץ איש תם וישראל ירא אליהם סר מרע ²⁰
ויען השטן את יהוה ויאמר החנום ירא איוב אלהים
ולא את (אתה) שכת בעדו ובעד בירתו ובעד
כל אשר לו--מסביר מעשה ידיו ברכות ומקנה פרץ
בארץ ²¹ וואולם שלח נא ידק ונע בכל אשר לו--
אם לא על פניך יברך ²² ויאמר יהוה אל השטן
הנה כל אשר לו בידך--רק אליו אל תשלח ידק
ויצא השטן מעם פנוי יהוה ²³ ויהי הום ובניו ובנותיו
אכלים ושדים יין בבית אחיהם הכבור ²⁴ ומלאך בא
אל איוב ויאמר הבקר היו חרותות והatanות רעות
על ידיהם ²⁵ ותפלל שבא ותקחם ואת הנערם הכו
לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך ²⁶ עוד
זה מדבר זהה בא ויאמר אש אלהים נפלת מן השמים
ותבער בצאן ובנערם ותאכלם ואמלטה רק אני
לבדי להגיד לך ²⁷ עוד זה מדבר זהה בא ויאמר

נדל הכאב מארד ¹⁵ וישבו אותו לארץ שבעת ימים
ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גndl
הכאב מארד ¹⁶ וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת
לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גndl הכאב
מארד ¹⁷ וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות

ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גndl הכאב מארד ¹⁸
וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין
דבר אליו דבר--כי ראו כי גndl הכאב מארד ¹⁹ וישבו
אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר
אליו דבר--כי ראו כי גndl הכאב מארד ²⁰ וישבו אותו
לאرض שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו
דבר--כי ראו כי גndl הכאב מארד ²¹ וישבו אותו לארץ
שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי
ראו כי גndl הכאב מארד ²² וישבו אותו לארץ שבעת
ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי
נדל הכאב מארד ²³ וישבו אותו לארץ שבעת ימים
ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גndl
הכאב מארד ²⁴ וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת
לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גndl הכאב
מארד ²⁵ וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות
ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גndl הכאב מארד ²⁶
וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין
דבר אליו דבר--כי ראו כי גndl הכאב מארד

4 ויען אל'פו התרミニ ויאמר ² הנסה דבר אליך
תלהה ועוצר במלון מי יכול ³ הנה יסרת רבים וידים
רבות תחוך ⁴ כושל יקימון מלך וברכים כרעות
האמץ ⁵ כי עתה תבוא אלק ותלא תנע עדיך ותבהל
ההלא וראתך כסלתק תקוטך ותמס דרכיך ⁷ זכר-
נא--מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו ⁸ כאשר
ראייתי חרש און וורשי עמל יקצראהו ⁹ מנשחת אלה
יאבדו ומרוח אפו יכלו ¹⁰ שאנת אריה וקול של

לבוא לנוד לו ולנהמו ¹² וישאו את עיניהם מרחוק
ולא היכירוהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש מעלו
ויזרקו עפר על ראשיהם השמיימה ¹³ וישבו אותו
לאرض שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו
דבר--כי ראו כי גndl הכאב מארד

3 וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות
ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גndl הכאב מארד ²
וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין
דבר אליו דבר--כי ראו כי גndl הכאב מארד ³ וישבו
אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר
אליו דבר--כי ראו כי גndl הכאב מארד ⁴ וישבו אותו
לאرض שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו
דבר--כי ראו כי גndl הכאב מארד ⁵ וישבו אותו לארץ
שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי
ראו כי גndl הכאב מארד ⁶ וישבו אותו לארץ שבעת
ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו
כי גndl הכאב מארד ⁷ וישבו אותו לארץ שבעת ימים
ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גndl
הכאב מארד ⁸ וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת
לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גndl הכאב
מארד ⁹ וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות
ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גndl הכאב מארד ¹⁰
וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין
דבר אליו דבר--כי ראו כי גndl הכאב מארד

איך
אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין
אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר
אליו דבר--כי ראו כי גndl הכאב מארד ¹² וישבו אותו
לאירועי ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי
ראותי שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו
דבר--כי ראו כי גndl הכאב מארד ¹³ וישבו אותו לארץ
שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי
ראותי גndl הכאב מארד ¹⁴ וישבו אותו לארץ שבעת
ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי

ושני כפירים נתעו ²¹ ליש אבד מבלוי-טרף ובני לביא
יתפרדו ²² ואלי דבר יגנב ותקח אוני שמן ²³ מנהו
בשעפים מחזינותו לילה נפל תרדמה על-אנשים ¹⁴
פחד קראני ורעדה ורב עצמותיו הփחד ¹⁵ ורוח
על-פני יהלוף חסמר שערת בשרי ¹⁶ יעדם ולא אכיר
מראהו- תמונה לננד עיני דממה וקול אשמע ¹⁷

לך

6 ויען איוב ויאמר ² לו--CHOOL ישקל כעשיו והיה
(זהותי) במאזנים ישוא-יחיד ³ כי-עתה--מוחל ימים
יכבד על-כן דבריו לעו ⁴ כי חצי שדי עמדרי--אשר
חמתם שתה רוחי בעותי אלה יערכונו ⁵ הינה-פרק-פרא
עלי-DSA אם יגע-שור על-בלילו ⁶ היאכל הפל
מבלי-מלח אם-יש-טעם בריר חלומות ⁷ מאנה לננווע
נפשי המה כרוי לחמי ⁸ מי-יתן תבואה שאלתוי ותקותוי
יתן אלה ⁹ וויאל אלה יודכני יתר ידו ויבצעני ¹⁰
ותה-עד נתמתי-- ואסלדה בחילה לא יחמול כי-לא
כחדרתי אמריו קדוש ¹¹ מה-כחוי כי-אייחל ומה-קצוי כי-
אאריך נפשי ¹² אם-כח אבונים חי אם-בשרנו נהוש ¹³
האם אין עזרתי בו ותשווה נדחה מנני ¹⁴ למס מרעהו
חסד ויראת שדי יעוז ¹⁵ אחוי בנרו כמו-נהל כאמור
נהלים יעברו ¹⁶ הקדרים מנין-קרח על-ימיו יתעלם-
שלג ¹⁷ בעית יזרבו נצמו בחמו נדעכו ממוקום ¹⁸
ילפטו ארחות דרכם יעלו בתהו ויאברדו ¹⁹ הביטו
ארחות תמא הליכת שבא קו-למו ²⁰ בשו כי-בתח
או עדיה ויחפרו ²¹ כי-עתה היהת לא תרא חתת
ויתראו ²² היכי-אמרתי הבו לי ומחייבם שחדרו בעדי
ומלטוני מיד- צר ומיד עריצים הפרדוני ²⁴ הורוני
ואני אחריש ומה-שנויות הבינו לי ²⁵ מה-נמרציו אמריו-
ישר ומה-יוכיה הוכח מכם ²⁶ הלהוכח מלים תחשבו
ולרוח אמריו נואש ²⁷ אף-על-יתום חפילו ותכרו על-
רייכם ²⁸ ועתה הויאל פנו-בי ועל-פניים אם-אכזב
תירא משדר כי יבוא ²² לשד ולכפן תשחק ומחרית

5 קרא-נא הייש עונך ואל-מי מקדים תפנה ² כי-
לאויל יהרג-כעש ופתחת תמיות קנאה ³ אני-ראייתו
ARIOIL משריש ואקוב נוהו בהתאם ⁴ ירחקו בניו מישע
VIDCAO בשער ואין מציל ⁵ אשר קצירו רעב יאלל-
ואל-מצנים יקחחו ושאף צמים חילם ⁶ כי לא-יצא
מעפר און ומאדמה לא-יצמח عمل ⁷ כי אדם לעמל
יולד ובני-רשף יגביהו עוף ⁸ אלום--אני אדרש אל-
אל ואל-אלוהים אשום דברתי ⁹ עשה נדלות ואני
חקר נפלאות עד-אין מספר ¹⁰ הנתן מטר על-פני-
ארץ ושלח מים על-פני חוצות ¹¹ לשום שפלים
למרום וקדרים שנבו ישע ¹² מפער מחשבות ערומים
ולא-תשנה ידיהם תשיה ¹³ لقد חכמים בערמים
עצצת נפתלים נמהרה ¹⁴ יומם יפנשו-חشك וככליה
ימששו בצחורים ¹⁵ וישע מחרב מפיהם ומיד חזק
אביון ¹⁶ ותהי לדל תקווה ועלתה קפיצה פיה ¹⁷ הנה
אשרי אנוש יוכחנו אלה ומוסר שדי אל-תמאס ¹⁸ כי
הוא יכאייב ויחבש ימחץ ידו תרפינה ¹⁹ בשש צרות
יצילך ובשבע לא-יגע בך רע ²⁰ ברעב פרך ממות
ובמלחמה מידי חרב ²¹ בשוט לשון תחבא ולא-

29 שובו-נא אל-ההו עליה ושבוי (ושבו) עוד צדק-
בָּה 30 היש-בלשוני עליה אם-חכى לא-יבין הוות

7 הלא-צבא לאנוש על- (על-). ארץ וכימי שכיר
ימיו 2 כעבד ישאף-צל וכ舍כיד יקוה פועלו 3 בן
הנחלתי לי ירחי-ושא ולילות عمل מגנו-לי 4 אם-
שכתי-. אמרתני מתי אקים וממד-ערב ושבתי
נדדים עדי-נפש 5 לבש בשדי רמה וניש (וניש) עפר
עוררי רגע ומאס 6 ימי קלו מנ-ארוג ויכלו באפס
תקווה 7 זכר כי-روح חי לא-חשוב עני לראות טוב 8
לא-חשורי ען ראי עניך כי ואיני 9 כליה ען וילך
בן יורד שאלול לא יעלה (Sheol h7585) 10 לא-ישוב עוד
לביתו ולא-יכירנו עוד מקמו 11 נם-אני לא-אחשך-פי
אדברה בצר רוחי אשיהה במר נפשי 12 הים-אני אם-
תניini כי-תשים עלי משמר 13 כי-אמרתני תנחמי ערש
ישא בשיחי משכבי 14 וחחתני בחלמות ומחזונות
תבעתני 15 ותבחר מהנק נפשי מות מעצמותי 16
מאסתו לא-עלם אחיה חדרל ממנ-כי-הבל ימי 17
מה-אנוש כי תנדלנו וכי-תשית אליו לך 18 ותפקדנו
לבקרים לדגעים תבחןנו 19 כמה לא-תשעה ממנה
לא-תרפניע עד-בלע רקי 20 חטאתוי מה אפעל לך-
נוצר האדם לממה שמתני למפנע לך ואהייה עלי-
למשא 21 ומה לא-תשא פשעי-. ותעביר את-עוני כי-
עתה לעפר אשכוב ושהחרתני ואני

8 ווין בלבד השוחיו ויאמר 2 עד-אן תמלל-alla
רוח כביר אמר-פי 3 האל יעוט משפט ואם-שרדי
יעות-צדך 4 אם-בניך חטא-לו וישראלם ביד-פשעם
אם-אתה תשחר אל-אל ואל-שדי תתחנן 6 אם-זך
וישר אתה כי-עתה יעיר عليك ושלום נוט צדך 7
והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד 8 כי-שאל-
נא לדוד רישון וכונן לחקר אבותם 9 כי-תמול אנתנו

9 ייען איוב ויאמר 2 אמן ידעתה כי-כן ומה-
צדך אנוש עם-אל 3 אם-יחפץ לריב עמו-. לא-יעננו
אחד מני-אלף 4 חכם לבב ואמוץ כה-- מי-הקשה
אליו וישראלם 5 המעתיק הרים ולא-ידעו-. אשר הפכים
באפו 6 המרגני הארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון
7 האמר להרס ולא-יזרח ובعد כוכבים יחתם 8
נטה שמים לבדו ודורך על-במתי ים 9 עשה-עש
כסייל וכימה ותדרי תמן 10 עשה נדלות עד-אין חקר
ונפלאות עד-אין מספר 11 הן יעבר עלי ולא-אראה
ויחלף ולא-אבין לו 12 הן יחתוף מי-ישיבנו מני-יאמר
אליו מה-תעשה 13 אלולה לא-ישיב אפו תחתו שתחזו
עוררי רחוב 14 אף כי-אגבי עננו אבחורה דברי עמו
15 אשר אם-צדクトו לא עננה למשפטו אתחנן 16
אם-קראתוי ויענני-. לא-אמון כי-יאזון קולי 17 אשר-
בשערה יושפני והרבה פצעי חنم 18 לא-יתנני השב
רוחוי כי-ישבעני ממරדים 19 אם-לכח אמיץ הנה ואמ-
למשפט מי-יועידני 20 אם-atzidak פי-ירשענני תם-אני
ויעקשמי 21 תם-אני לא-אדע נפשי אמאס חי 22 אחת
היא על-בן אמרתני--תם ורשות הוא מכללה 23 אם-שות

ימית פתאם-- למסת נקים יולען ²⁴ ארץ נתנה ביד-
רשע-- פני-שפיטה יכסה אם-לא אפוא מי-הוא ²⁵ ומי
סדרים ותפע כמו-אבל

11 ויען צפר הנעמי ויאמר ² הרב דברים לא
עינה ואם-איש שפטים יצדק ³ בדין מתים יהרישו
ותלעג ואין מכלם ⁴ ותאמר זך לך כי ובר היתי
בעיניך ⁵ ואולם--מי יתן אלוה דבר וויפתח שפטיו
עמך ⁶ וינדר-לך הعلمות חכמה-- כי-כפלים לחשיה
ודע-- כיisha לך אלה מעונך ⁷ החקיר אלה המצא
אם עד-חכליות שדי תמציא ⁸ גבויו שמים מה-חפהעל
עמקה משאול מה-תדע ⁹ (Sheol h7585)

מדה ורחהנה מנויים ¹⁰ אם-יחלף ויסניר ויקהילומי
ישיבנו ¹¹ כי-הוא ידוע מות-שווא וירא-און ולא יתבונן
ואיש נבוב ילכוב ועיר פרא אדם يولד ¹² אם-אתה
הכינות לבך ופרשת אליו כפיק ¹³ אם-און בידך
הריחסקו ואל-תשכן באהלייך עולה ¹⁴ כי-או תשא
פניך מ мом והיות מצק ולא תира ¹⁵ כי-אתה עמל
תשכח כמים עברו וזוכר ¹⁶ ומצחרים יקום תלד
העפה כבקר תהיה ¹⁷ ובטחת כי-יש תקופה וחפרא
לבתח תשכב ¹⁸ ורבצת ואין מהריד וחלי פניך
רכבים ¹⁹ ועינוי רשעים הכלינה ומנוס אבד מנהם
ותקותם מפח-נפש

12 ויען איוב ויאמר ² אמנים כי אתם-עם ועמכם
התמות חכמה ³ נם-לי לבב כמושם--לא-נפל אנסי
מכם ואת-מי-אין כמו-אללה ⁴ שחק לרעהו אהיה--
קרא אלה ויענהו שחוק צדיק תמים ⁵ לפיד בו
לעתות שאנן-- נכוון למועד רגל ⁶ ישלו אהלים
לשדרים ובתחות למרגנייז אל-- לאשר הביא אלה
בידו ⁷ ואולם--שאל-נא בהמות ותרך ועופ השמיים
וינדר-לך ⁸ או שיח לארץ ותרך ויספרו לך דני הים
מי לא-ידע בכל-אללה כי י-יהוה עשתה זאת ⁹
אשר בידו נפש כל-חי ורוח כל-בשר-איש ¹⁰ הלא-

כלו מני-רץ ברחו לא-ראו טובה ²⁶ חלפו עם-אניות
אהב כנשד יטוש עלי-אלל ²⁷ אם-אמור אשבחה שזו
auseבה פנו ואבלינה ²⁸ יגרתי כל-עצבי ידעת כי-
לא תנקי ²⁹ אני ארשע למה-זה הכל איןע ³⁰ אם-
התרכתי במו- (במי-) שלג והזחותי בבר כי ³¹ אז
בשחת חטבלי ותעבוני שלמות ³² כי-לא-איש כמוני
עננו נבוא יחדו במשפט ³³ לא-יש-ביניינו מוכיח--
ישת ידו על-שנינו ³⁴ יסר מעלי שבטו ואמתו אל-
תבעתי ³⁵ אדרבה ולא איראנו כי לא-כן אני עמרי

10 נקתה נשפי בחויauseה עלי שייחי אדרבה
במר נפשי ² אמר אל-אלוה אל-תרשייני הודיעני
על מה-תריבני ³ הטוב לך כי תשא-כי-תמאס גינע
כפיק ועל-עצת רשותים הופעתה ⁴ העני בשך לך אם-
כראות אנווש תראה ⁵ היכימי אנווש ימיך אם-שנותיך
כימני גבר ⁶ כי-תבקש לעוני ולהטהתו תדרוש ⁷ על-
דעתך כי-לא ארשע ואין מידך מצליל ⁸ יידך עצבוני
ויעשוני יחד סביב ותבלעני ⁹ זכר-נא כי-כחמר
עשיתני ואל-עperf השיבני ¹⁰ הלא כhalb תחיכני
וכנבנה תקפיани ¹¹ עור ובשר תליבישני ובעצמות
ונגידים תשכני ¹² חיים וחסד עשית עמרי ופקדרך
שומרה רוחי ¹³ ואלה צפנת בלבך ידעת כי-זאת
עמך ¹⁴ אם-חטאתי ושמורתני ומעוני לא תנקי ¹⁵ אם-
רשעתי אללי לי-- וצדקתי לא-אסא ראש שבע קלון
וראה עניי ¹⁶ ויגאה כshall חזוני ותשב תחפלה-
בי ¹⁷ תה חדש עדיך נגדי ותרב בעשך עמרי חליפות
וצבא עמי ¹⁸ ולמה מרחם הצחאני אנווע ויעין לא-
תראני ¹⁹ כאשר לא-היית אהיה מבטן לcker אובל
הלא-מעט ימי יחדל (וחדרל) יshit (ישית) ממני
ואבלינה מעט ²¹ בטרם אלך ולא אשוב-- אל-ארץ

און מלין תבחן וחק אכל יטעם-לו ¹² בישישים
 חכמה וארך ימים תבונה ¹³ עמו חכמה גנובה לו
 ענה או-אדרבר והשיבני ²³ כמה ל' עונות וחטאות--
 פשי וחתאתי הדיעני ²⁴ למה-פניך תשtier ותחכמי
 לאויב לך ²⁵ חעלת נדך תערץ וא-קשי'ש תודרכ'
²⁶ כי-תכתב עלי מררות ותורישני עונותנוורי
 ותשם בסד רגליך-- ותשמר כל-ארחותי על-שרשי
 רגליך תתקחה ²⁸ והוא כרך יבליה כבנד אכלו עש
14 אדם ילודasha- קצ'ר ימים ושבע-רנו ² כצ'ין
 יצא וימל ויבראח צצל ולא יעמוד ³ אַף-עַל-זה פקחת
 עינך ואתי תביא במשפט עמד ⁴ מִרְיָה-תזרע מטמא-
 לא אחד ⁵ אם חרוצים ימיי--מספר-חרשו אתך
 חקו עשית ולא עבר ⁶ שעה מעליו ויחדליך-- עד-
 ירצה שכיר יומו ⁷ כי יש לעז תקוה אם-יכרת וуд
 יחליף וונקתו לא תחדל ⁸ אם-זיקון בארץ שרצו
 ובUPER ימות נזו ⁹ מריח מים יפרח ועשה קצ'יר
 כמו-נטע ¹⁰ גובר ימות ויחלש ויגוע אדם ואיו ¹¹ אזולו-
 מים מנויים ונחר יחרב וייש ¹² ואיש שכוב ולא-יקום
 עד-בלתי שמיים לא-יקיצו ולא-יערו משותם ¹³ מי יתן
 בשאול הצפוני-- תשtierני עד-שוב אפק תשית לי'חק
 ותוצרני (Sheol h7585) ¹⁴ אם-ימות גבר היחיה כל-ימי
 צבאי איחל-- עד-בוא חלי'fty ¹⁵ תקרא ואנכי ענד
 למעשה יידיך תכסף ¹⁶ כי-עתה צעדי היטפל לא-
 תשמר על-חתאתי ¹⁷ חתום בצדורי פשי וחתפל על-
 עוני ¹⁸ ואלום הר-נופל יבול וצור יעתק מקומו ¹⁹
 אבני שחקו מים-- תשפח-ספיקיה עפר-ארץ ותקות
 אנווש האבדת ²⁰ תתקפהו לנצח ויהלך משנה פניו
 ותשלהחו ²¹ יכbedo בינוי ולא ידע ויצערו ולא-יבין
 למeo ²² אך-בשרו עליו יcab וונפשו עליו תאבל

15 ויען אליפוי התימני ויאמר ² החכם יעה דעת-
 רוח וימלא קדים בטנו ³ הוכחה בדבר לא-יסכון
 ומילים לא-יועיל בם ⁴ אף-אתה תפיר יראה ותגרע
 כפק מעלי הרחק ואמתך אל-תבעתני ²² וקרא ואנכי
 ענה או-אדרבר והשיבני ²³ כמה ל' עונות וחטאות--
 פשי וחתאתי הדיעני ²⁴ למה-פניך תשtier ותחכמי
 לאויב לך ²⁵ חעלת נדך תערץ וא-קשי'ש תודרכ'
²⁶ כי-תכתב עלי מררות ותורישני עונותנוורי
 ותשם בסד רגליך-- ותשמר כל-ארחותי על-שרשי
 רגליך תתקחה ²⁸ והוא כרך יבליה כבנד אכלו עש
 יסלפ ²⁰ מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח
 שופך בו על-נדיבים ומזוח אפיקים רפה ²² מגלה
 עמקות מנוי-חוך ויצא לאור צלמות ²³ משגיא לנוים
 ויאבדם שתח לנוים וינחם ²⁴ מסיר--לב ראש עם-
 הארץ ויתעם בתהו לא-דרך ²⁵ ימשעו-חוך ולא-
 אור ויתעם שכורו

13 הן-כל ראתה עני שמעה אוני ותבן לה ²
 כדעתכם ידעתני נם-אני לא-נפלו אני מכם ³ אולם--
 אני אל-שרדי אדרבר והוכח אל-אל אהפץ ⁴ ואולם
 אתם טפי-שקר רפא אי אלל כלכם ⁵ מרי-יתן החרש
 תחרישון ותהי לכם לחכמה ⁶ שמעו-נא תוכחתי
 ורבות שפתוי הקשיבו ⁷ הלאל תדברו עולה ולן
 תדברו רמיה ⁸ הפניו תשאון אם-לאל תריבון ⁹
 הטוב כי-ייחקר אתכם אם-כחタル באגוש תחתלו
 בו ¹⁰ הוכח יוכיח אתכם-- אם-בסתור פנים תשאון
 נן הלא שאתו תבעת אתכם ופחדו יפל עלייכם ¹²
 זרניכם משל-אי. אפר לנבי-חומר נביכם ¹³ החריש
 ממוני ואדרברה-אני ויעבר עלי מה ¹⁴ על-מהasha
 בשרי בשני ונפשי אשים בכפי ¹⁵ הן יקפלני לא (ל)
 איך לאך-דרך אל-פנוי אוכיה ¹⁶ נם-הוא-לי לשועה
 כי-לא לפני חנפ' יבוא ¹⁷ שמעו שמוע מלתי ואחותי
 באונייכם ¹⁸ הנה-נא ערכתי משפט ידעתני כי-אני
 אצדך ¹⁹ מי-הוא יריב עמדוי כי-עתה אחריש ואנוע
 אך-שותים אל-תעש עמדוי או מפניך לא אסתור ²¹

שיחה לפני-אל 5 כי יאלף עונך פיך ותבחר לשון נפשי -- אחבירה עליהם במלים ואנעה עליהם במזע רגשי 6 ואמצעם במנו-פי וניד שפטוי יחשך 6 אם-adrbara la-ayichshak cabbi vahadla ma-mini yhalak 7 ak-utcha halani shemot b'cl-udchi 8 votkemtni le'ud hannah vikom bi chashi b'pni yuneh 9 afu tref vishatmani-cherak uli b'sheno zri yiltesh unino li 10 pefaro uli b'pfehem-bchrafah hoco l'hivi yachd uli yitmalanu 11 ysnirani al al uvol uvel-idi reshaim yrtani 12 shlu hiyti vifpereni- vachzo b'urafi vifatzani vikimni lo 13 lmatarah 13 yisbo uli rabi- yeflah kliyotu vela-yihmal yishpuk la-eretz marrati 14 yifatzni fratz ul-pen-fraz yiratz uli b'gavor 15 shak tperfati uli nldi v'ulaloti b'upfer kreni 16 pni hamarmeh (hamarmo) meni-bci v'ul upfezi zlomatot 17 ul la-ahmas b'kphi v'tafleti zchah 18 aratz al-chasdi dmavi v'al-yehu mokom lozketi 19 nm-utcha hanha-bshemim udri v'shadri b'marimim 20 maliziy rashi al-ahla dlefah unini 21 vioch la-nbar um-ahla vben-adam le-rudehu 22 ci-shnot m'sfar yataivo v'arach la-ashob ahla

17 רוח חבלתני נזעקו קברים לי 2 אם-לא התלים עמדיו ובהמרותם תלע עני 3 שימה-נא ערבי עמק מי הוא לידי יתקע 4 כי-לבם צפנת משכל עלה-כן לא תרמים 5 לחلك יגיד רעים וענין בינוי תכלנה 6 והצינני למשל עמיות ותפת לפנים אהיה 7 ותכח מכעש עני ויוצר כצל כלם 8 ישמו ישרים על-זאת נקי על-הנפ' יתעדר 9 ויאחו צדיק דרכו וטהר-ידים יטיף אמץ 10 ואולם-כלם תשבו ובאו נא ולא-אמצא בכם חכם 11 ימי עברו זמתי נתקו -- מורשי לבבי 12 ליליה ליום ישומו אור קרוב מפני-חשך 13 אם-אקוּה שָׁאוֹל בֵּיתִי בְּחַשֵּׁךְ רְפָדִתִי יְצֻעִי 14 (Sheol h7585) לשחת קראתי אבי אתה אמי ואחותי לרמה 15 ואיה תענה 4 גםAncii-- ככם אדרברה לו יש נפשכם תחת

ערומים 6 ירשיך פיך ולא-אני ושפטיך יענו-בר 7 הראישון אדם תולד ולפני נכונות חוללה 8 הבסוד אלה השמע ותגרע אליך חכמה 9 מה-ידעת ולא נדע תבין ולא-עמננו הוא 10 גם-שב גם-ישיש בנו-כביר מאבק ימים ע"ה המעת ממק תהומות אל-ודבר לאת ענק 12 מה-יקח לך לך ומה-ירזומון ענייך 13 כי-תשיב אל-אל רוחך והצאת מפיק מלין 14 מה-אנוש כי-זוכה וכי-צדק ילוד אשה 15 חן בקרשו לא יאמין ושמים לא-זכו בעינויו 16 אף כי-נתבע ונאלח איש-שתה כמים עללה 17 אחוך שמע-לי וזה-חויטי ואספרה 18 אשר-חכמים גינו ולא כחדו מאבותיהם 19 להם לבדם נתנה הארץ ולא-עבר זר בחוכם 20 כל-ימי רשות הוא מתחולל ומספר שנים נצפנו לערין 21 קול-פחדים באוניו בשלום שודד יבאונו 22 לא-יאמין שב מני-חשך וצפו (צפוי) הווא אל-חרב 23 נרד הוא ללחם איה ידע כי-נכון בידו יום-חשך 24 בעתהו צר ומצוקה התקפהו כמלך עתיד לכידור 25 כי-נטה אל-אל ידו ואל-שדי יתנבר 26 ירוז אליו בצוואר בעבי נבי מגני 27 כי-כסה פניו בחלווייש פימה עלי-כסל 28 וישכון ערים נצדדות-בתים לא-ישבו למו אשר החעדתו לנלים 29 לא-יעשר ולא-יקום חילו ולא-איטה לארץ מגלים 30 לא-יסור מני-חשך-- ניקתו תיבש שלחה ויסור ברוח פיו 31 אל-יאמן בשו נתעה כי-ושא תהיה תמורתו 32 בל-יום תמלא וכפתו לא רעננה 33 יחמס כנפן בסרו וישליך כוית נצחתו 34 כי-עדת חנפ' גלםוד ואש אכלת אהלי-שחדר 35 הרה عمل וילד און ובטנם תכין מרמה 16 וייען איזוב ויאמר 2 שמעתי כאלה רבות מנהמי عمل כלכם 3 הצען לדברי-רוח או מה-ימריצך כי תענה 4 גםAncii-- ככם אדרברה לו יש נפשכם תחת

חרלו קרובו ומידעי שכחוני ¹⁵ גרי בית ואמהתו לזר
חשבני נכדי התייחס בעניות ¹⁶ לעבדי קראתי ולא
יענה במז-פי אתחן-לו ¹⁷ רוחז זדה לאשתי וחנתי
לבני בטני ¹⁸ גם-עוילים מאסוי אקומה וידברו-
בי ¹⁹ תעבוני כל-מתי סודיו זהה-אהבתו נהפכו-בי
²⁰ בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואתמלטה בעור
²¹ שני ²² חנני חנני אתם רעי כי יד-אללה נגעה בי
למה תרדפנני כמו-אל ²³ ומבשריו לא תשבעו ²⁴ מיזיתן
אפו ויכתבון ملي-מי-יתן בספר ויחקו ²⁴ בעט-ברזול
ועפרת-²⁵ עד בצור יחצבון ²⁵ ואני ידעתי נאל-
חי ואחרון על-עפר יקום ²⁶ ואחר עורי נקפו-זאת
ומבשרי אחזה אלוה ²⁷ אשר אני אחזה-לי-²⁸ וענני ראו
לא-זד כלו כליתו בחקי ²⁸ כי אמרו מה-גרדף-לו
ושרש דבר נמצא-בי ²⁹ גורו لكم מפני-חרב-כי-
חמה עונות חרב למגע תרעון שדין (שdon)

20 ויען צפר הנעמתו ויאמר ² לכן שעפי ישובני
ובעברו חישבי ³ מוסר כלמותי אשמע ורוח מבניתו
יענני ⁴ הזאת ידעת מני-עד מני שם אדם עלי-ארץ ⁵
כי רנת רשותם מקרוב ושמחה חנפ' עד-ר-רגע ⁶ אם-
עליה לשומים شيئا וראשו לעב נגיע ⁷ כנלו לנצח
יאבד ראיו יאמרו איו ⁸ כחלום יעוף ולא ימצאחו
וירד כחזון ליליה ⁹ עין שופתו ולא תוסיף ולא-
עוד תשורנו מקומו ¹⁰ בניו ירצו דלים וידיו תשנה
אנו ¹¹ עצמותיו מלאוعلomo ועמו על-עפר השכב
¹² אם-תמתיק בפי רעה-¹³ ייחידנה תחת לשנו
יחמאל עליה ולא יעזנה ומונענה בתוך חכו ¹⁴ לחמו
במי� נהפק מרורת פתנים בקרבו ¹⁵ חיל בלע
ויקאננו מבטנו ירשנו אל ¹⁶ ראש-פתחנים ינק תהרנו
לשון אפה ¹⁷ אל-ורא בפלנות-¹⁸ נהרי נחלי דבש
וחמאה ¹⁸ משיב יגע ולא יבלע כחיל תמורתו ולא
יעלס ¹⁹ כי-רצין עז דלים בית נול ולא יבנהו ²⁰ כי

איוב

511

18 ויען בילדך השחי ויאמר ² עד-אנה תשימון
קנציו למלין חביבו ואחר נדרבר ³ מדוע נחשבנו
כבכמה נטמיון בעיניכם ⁴ טרפ' נפשו באפו הלמען
העוז ארץ וויתק-צור ממוקמו ⁵ גם אור רשותם
ידעך ולא-ינה שביב אשו ⁶ אור חזק באהלו ונרו
עליו ידעך ⁷ יצרו צעדי אונו ותשליקו עצחו ⁸
כי-שלח בראשת ברגלו ועל-שבכה יתהלך ⁹iahzo
בקעק פח יחזק עלייו צמים ¹⁰ טמן בארץ חבלו
ומלכדו עלי נתיב ¹¹ סביב בעתחו בלהות והפיצו
לרגלו ¹² יהי-רעב אנו ואיד נכון לצלעו ¹³ יאלל
ברדי עורו יאלל בדיו בכור מות ¹⁴ ינתק מההלו
מבחן ותצדדו למלך בלהות ¹⁵ תשכון באהלו
מבלי-לו יורה על-גווה נפרית ¹⁶ מתחת שרשו יבשו
וממעל ימלקצירו ¹⁷ זכרו-אבד מני-ארץ ולא-שם לו
על-פני-חווץ ¹⁸ יתדרפו מאור אל-חשך ומתבל נידחו
¹⁹ לא נין לו ולא-נכד בעמו ואין שריד במנוריו ²⁰
על-זומו נשמו אחרנים וקדמנים אחזו שער ²¹ אך-
אללה משכנות על זה מקום לא-ידע-אל

19 ויען איוב ויאמר ² עד-אנה תונינו נפש
ותרכאוני במלים ³ זה עשר פעמים חכלמוני לא-
תששו תהכרו-לי ⁴ ואף-אמנם שניתי אתי תלין משונתי
⁵ אם-אמנם עלי תנדילו ותוכיחו עלי הרפתו ⁶
דעו-אפו כי-אלוה עותני ומצודו עלי הקיף ⁷ הָנָן
אצעק חמס ולא עננה אשוע ואין משפט ⁸ ארחו
נדר ולא-אבעור ועל-נתיבותי חזק ישים ⁹ כבודיו
מעלי הפשיט ויסר עשרה ראשי ¹⁰ יחצני סביב ואלק
ויסעצע תקוטי ¹¹ וויחר עלי אפו ויחשבני לו כצריו
¹² יחד יבא נדוריו-ויסלו על-דרכם ויתנו סביב
לאהלי ¹³ אחוי מעלי הרחיק וירען אך-זרו ממני ¹⁴

לא-ידע שלו בבטנו בחמודתו לא ימלט 21 אין-שריד

לאכלו על-כן לא-יהיל טבו 22 במלואות שפקו יציר לו כל-יד عمل חבагו 23 יהיו למלא בطنנו-ישלה- בו חרונו אף יימטר עליימו בלוזמו 24 יברח מנשך ברזול תחלפה קשת נחושה 25 שלף ויצא מגוה וברק ממרדותו יהלך עליו אמים 26 כל-חוך טמן לצפוני האכלחו אש לא-נפח ירע שריד באהלו 27 גלו שמיים עונו וארץ מתוקומנה לו 28 יגלו יבול ביתו נגרות ביהם אפו 29 זה חלק-אדם רשות-מאלהים ונחלת אמרו אדם ימושך ולפנינו אין מספר 34 ואיך תנחמוני הבלתי ותשובייכם נשאר-מעל

נאל

21

ויען איוב ויאמר 2 שמעו שמו מלתי ותהי- זאת תנחותיכם 3 שאוני ואני אדרבר ואחר דברי כי-יסכן עליימו משכלי 3 החפש לשדי כי תצדקה ואם- בצע כי-תתם דרכיך 4 המיראתך ייכיח יבוא עמק תלעיג 4 האנכי לאדם שייחיו ואם-מדוע לא-תקצר במשפט 5 הלא רעתך רבה ואין-קץ לעונתיך 6 כי- רוחוי 5 פנו-אלוי והשמו יד על-פה 6 ואם- החבל אחיך חنم ובנדי ערומים חפשיט 7 לא-מים עיף השקחה ומרעב המגע-לחם 8 ואיש זרוע לו הארץ ונושא פנים ישב בה 9 אלמנות שלחת ריקם וזרעות יתמים ידכא 10 על-כן סביבותיך פחים ויב החלך פרחן ולא חשלכ 11 ישלו כצאן עויליהם וילדיהם יركדן 12 ישאו כתקף וכנור וישמחו לקול עוגב 13 יבלו (יכלו) בטוב ימיהם וברגע שאל יחתו (Sheol) 14 ויאמרו לאל سور ממנה ודעתך דרכיך לא חפצנו 15 מה-שרדי כי-געברנו ומה-נוועל כי נפצע- בו 16 הן לא בידם טובם עצת רשותם רחקה מני 17 כמה נר-רשותים ידעך -- ויבא עליימו אידם חבלים יחולק באפו 18 יהיו כתבן לפני-רוח וכמץ ננתנו סופה 19 אלה יצפן-לבניינו אנו ישלם אליו יידע 20 יראו עיניו כדי ומחלת שדי ישתה 21 כי מה-חפצנו בביתו אחריו ומספר חדשיו חצצו 22 הלא ילמד- דעת והוא רמים ישפטו 23 זה-ימות בעצם תמו כלו שלאנן ושליו 24 עטינוו מלאו חלב ומה עצמותיו עפר בצד ובצורך נחלים אופיר 25 והיה שרדי בצריך

דרכו ולא ישבו בנתיבתו ¹⁴ לאור יקום רוצח-
יקטל-ענו ואכין ובليلת יהי כנגב ¹⁵ ועין נאף שמרה
נפש לאמר-- לא-תשורי עין וסתור פנים ישים ¹⁶
חותר בחשך בזים יומם חתמו-למו לא-ידעו או ¹⁷
כי יחדו בקר למו צלמות כי-יכיר בלהות צלמות
קל-הוא על-פני-מים-- תקלל חלקתם בארץ לא-
יבנה דרך כרמיים ¹⁸ ציה נם-חם יגלו מימי-שלג
שאלול חטא (Sheol h7585) ¹⁹ ישכחו רחם מתקו רמה-
עוד לא-זכור ותשבר בעץ עולה ²¹ רעה עקרה
לא תلد ואלמנה לא ייטיב ²² ומשך אבירים בכחו
יקום ולא-יאמין בחין ²³ ייתן לו לבש וחישען ועיניו
על-דריכיהם ²⁴ רומו מעט ואינו והמכו ככל יקפצון
וכראש שבלה ימלו ²⁵ ואמ-לא אף מי יקזבני וישם
לאל מלאתי

25 ויען בילד החחי ויאמר ² המשל ופחד עמו
עשה שלום במרומייו ³ הדיש מספר לנדריו ועל-מי
לא-יקום אורחיו ⁴ ומה-צדק אנוש עם-אל ומה-יזכה
ילד אשה ⁵ הן עד-ירח ולאiahil וכוכבים לא-זכו
בעינוי ⁶ אף כי-אנוש רמה ובן-אדם תולעה

26 ויען איוב ויאמר ² עורת לא-כח הושעת
זרוע לא-עוז ³ מה-יעצת לא חכמה ותשיה לרבות
הודעת ⁴ את-מי הגדת מלין ונשמת-מי יצאה ממך
חרפאים יחוללו-- מתחת מים ושכניהם ⁶ ערום
שאלול גנדו ואין כסות לאבדון (Sheol h7585) ⁷ נטה צפון
על-תחו תלה ארץ על-בלימה ⁸ צדר-מים בעבוי
ולא-נקע ענן תחתם ⁹ מאחו פנו-כסה פרשו עליון
עננו ¹⁰ חק-חג על-פני-מים-- עד-תכלית אור עם-
חשך ¹¹ עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערתו ¹²
בכחו רגע הים ותובנותו (ובתובנותו) מהץ רב ¹³
ברוחו שמי שפהה חלה ידו נחש ברה ¹⁴ הן-alla
לא-ישראלים תפללה ¹⁵ הנה הוי--במרדי-אור לא-הכירו

וכסף חועפות לך ²⁶ כי-או על-שדי תחענג ותשא אל-
אלוה פניך ²⁷ תעתר אליו וישמעך ונדריך תשלם
ותונזר- אמר ויקם לך ועל-דריכיך נהה אור ²⁹ כי-
השפלות והאמת נזה ושה עינים יוישע ³⁰ ימלט א-נקוי
ונמלט בכר כפיק

23 ויען איוב ויאמר ² גם-היום מרדי שדי ידי
כבדה על-אנחתי ³ מי-יתן ידעתו ואמצאהו אבוא
עד-חכונטו ⁴ ערכה לפניו משפט ופי אלמלא תוכחות
5 אדרעה מלדים יענני ואבינה מה-יאמר לי ⁶ הבר-
כח ירידב עמדיו לא-הוא ישם כי ⁷ שם-ישר נוכה
עמו ואפלטה לנצח משפטיו ⁸ הון קדם אהליך ואיננו
ואחור ולא-אבין לו ⁹ שמאול בעשתו ולא-אחו יעתף
ימין ולא אראה ¹⁰ כי-ירעך דרך עמדיו בחתני כזהב
אצא ¹¹ באשרו זהה רגלי דרכו שמרתי ולא-אט
מצות שפתיו ולא אמש מהקי צפנתי אמר-פי
12 והוא באחד ומישיבנו ונפשו אותה ויעש ¹⁴ כי
ישלים חקי וכנהה רבות עמו ¹⁵ על-כן מפנינו אבהל
אתבונן ואפחר ממנה ¹⁶ ואל הרך לבי ושדי הבהילני
17 כי-לא נצמתי מפני-חשך ומפני כס-אצל

24 מדורע--משדי לא-נצחנו עתים וידעו לא-חו
ימיו ² גבינות ישינו עדר גזלו וירענו ³ חמור יתומים
ינהנו יחבלו שור אלמנה ⁴ יטו אבינים מדריך ייחד
חבא עני-ארץ ⁵ הון פראים במדבר-- יצאו בפעלים
משחררי לטרכ ערבה לו לחם לנערם ⁶ בשדה
בלילו יקצרו (יקצרו) וכרם רשות ילקשו ⁷ ערום
ילינו מבלי לבוש ואין כסות בקרה ⁸ מזורם הרים
ירטבו ומבליל מהסה חבקו-צור ⁹ יגלו מshed יתום
ועל-ענין יחבלו ¹⁰ ערום הלכו בליל לבוש ורעותם
נשאו עמר ¹¹ בין-שורותם יצחירו יקבים דרכו-יצמאו
12 מעיר מתחם נאקו-- ונפש-חללים תשוע ואלה
לא-ישראלים תפללה ¹³ הנה הוי--במרדי-אור לא-הכירו

קצות דרך מי יתבונן

עדיה עליו שחול ⁹ בחלמייש שלח ידו הפק משרש
הרים ¹⁰ בצורות יארים בקע וככל-יקיר אתה עינו ¹¹
מבקי נהרות חבש ותעלמה יצא אור ¹² והחכונה
מאין תמציא ואי זה מקום בינה ¹³ לא-ידע אונש ערכה
ולא תמציא בארץ החיים ¹⁴ תחום אמר לא-בי-הייא
וים אמר אין עמי ¹⁵ לא-יתן סנור תחתיה ולא ישקל
כסף מהירה ¹⁶ לא-תסלה בכתם אופיר בשם יקר
ושפир ¹⁷ לא-יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כל-פי-
ראמות ונגיש לא-זוכר ומשך חכמה מפנינים ¹⁸
לא-יערכנה פטרת-כוש בכתם טהור לא-תסלה ²⁰
והחכמה מאין טובא ואי זה מקום בינה ²¹ ונעלמה
מעניין כל-חי ומעוות השמים נסתרה ²² אברון ומות
אמרו באזינו שמענו שמעה ²³ אליהם הבין דרכה
והוא ידע את-מקוםה ²⁴ כי-הוא לказות-הארץ יבית
תחת כל-השמי יראה ²⁵ לעשות לרוח משקל ומים
תחנן במדה ²⁶ בעשה למטר חק ודרך לחיזוק קלות
או ראה וספרה הכינה ונג-חקרה ²⁸ ויאמר
לאדם-הן יראת אדני היא חכמה וسور מרע בינה
29 ויסוף איוב שאת משלו ויאמר ² מי-יתנני כירח-
קדם כימי אלה ישמרני ³ בהלו נרו עלי ראי
לאורו אלך חסר ⁴ כאשר היהתי ביוםחרפי בסוד
אלoha עלי אהלי ⁵ בעוד שדי עמי סיבות נער ⁶
ברחץ הליכי בחכמה וצור יצוק עמי פלני-שמנ ⁷
בצאתך שער עלי-קרת ברוחוב אכין מושבי ⁸ ראנוני
נעירים ונחבאו ווישוים קמו עמדו ⁹ שרים עצרו
במללים וכף ישימו לפיהם ¹⁰ קול-נגדים נחבאו
ולשונם לחכם דבקה ¹¹ כי איז שמעה ותאשורי ועין
ראתה ותיעדרני ¹² כי-אם לט עני משוע ויתום ולא-עזר
לו ¹³ ברכת אבד עלי תבא ולב אלמנה ארנן ¹⁴ צדק
לבשתי וילבשו כמעיל וצניף משפט ¹⁵ עינים היו
לעור ורגלים לפסה אני ¹⁶ אב אנכי לאבויים ורב

ויסף איווב שאת משלו ויאמר ² חי-אל הסיר
משפטו ושדי המר נפשי ³ כי-כל-עד נשמתי בוי ורוח
אלוה באפי ⁴ אם-תדברנה שפטוי עולה ולשוני אם-
יהנה רמיה ⁵ חלילה לי אם-atzdik אתכם עד-אנוע-
לא-אסיד תמותי ממי ⁶ בצדקה החזקתי ולא ארפה
לא-יחרף לבבי מימי ⁷ ידו כרע עיבי ומתקוממי
כעול ⁸ כי מה-תקות חנפ' כי בצע כי ישל אלה נפשו
הצעקתו ישמע אל- ⁹ כי-תבוא עלי צרה ¹⁰ אם-
על-שדי יתענג יקרא אלה בכל-עת ¹¹ אוראה אתכם
ביד-אל אשר עם-שדי לא אכחיד ¹² הן-אתם כלכם
חוitem ולמה-זה הבל תהבלו ¹³ זה חלק-ארם רשע
עמ-אל ונחלת ערי צים משדי יקחו ¹⁴ אם-ירבו בניו
למו-חרב וצאנצאו לא ישבעו-לחם ¹⁵ שרידי בו מות
יקברו ואלמנתו לא תביבנה ¹⁶ אם-יצבר כuper
כסף וכחמר יכין מלובש ¹⁷ יכין וצדיק ילبس וכסף
נקי חלק ¹⁸ בנה כעש ביתו וכסכה עשה נצה ¹⁹
עשיר ישכב ולא יאסף עניינו פכח ואינו ²⁰ תשינגדו
כמים בלחות לילך גנבתו סופה ²¹ ישאהו קדים
וילך וישערדו מקוםמו ²² ווישליך עליו ולא יחמל
מידו ברוח יברח ²³ ישפק עליהם כפימו וישראל עליו
מן מקומו

28 כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב יוקו ² ברזול
מעפר יקח ואבן יצוק נחושה ³ קץ שם לחשך ולכלל-
תכלית הוא חוקר אבן אפל וצלמות ⁴ פרץ נחל
מעם-גדר--הנשכחים מני-רנגל דלו מאנוש נעו ⁵ ארץ-
ממנה יצא-לחם ותחתייה נהפק כמו-ash ⁶ מקום-
ספר אבניה ועפרת זהב לו ⁷ נתיב לא-ידעו עיט
ולא שופתו עין איה ⁸ לא-הדריכו בני-שחץ לא-

לא-ידעת אחקרדו ²⁶ ואשברה מתלוות על ומשוно ²⁵ אם-לא בכחתי לקשה-יום ענמה נפשי לאビון ²⁶
ашליך טרכ' ²⁸ ואמר עם-קני אגוע וכחול ארבה
כ' טוב קיותי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אף ²⁷
ימים ¹⁹ שרש פתח אל-מים וטל ילין בקצירו
מי רתחו ולא-דמו קדרני ימי-ענ' ²⁸ קדר הلاقתי
בלא חמה קמות בקהל אשוע ²⁹ אח דיתוי לתנים
ורע לבנות עננה ³⁰ עורי شهر מעלי ועצמי-חרה
שמעו ויחלו וידמו למו עצתי ²² אחרי דברי לא ישנו
ועלימו חטף מלאתי ²³ ויחלו כמטר לוי-ופיהם פערו
למלךוש ²⁴ אשחק אליהם לא יאמינו ואור פני לא
יפילון ²⁵ אחריך דרכם ואשב ראש ואשכו מלך
בנדוד כאשר אבלים ינחים

31 ברית כרתוי לעני ומה אתבונן על-בתולה
2 ומה חלק אלה ממעל ונחלת שדי ממרים ³
הלא-איד לעול ונכר לפعلي און ⁴ הלא-הוא יראה

דרכי וככל-צדדי יספר ⁵ אם-הلاقתי עם-ושא ותחש
על-מרמה רגלי ⁶ ישקלני במאוני-צדך וידע אלה
תמתי ⁷ אם תטה אשרי מני הדרך ואחר עני הלק
לבוי ובכפי דבק מאום ⁸ אורעה ואחר יאכל וצאתαι
ישרשו ⁹ אם-නפתח לבוי על-אהה ועל-פתח רעי
ארבתי ¹⁰ נתחן לאחר אשתי ועליה יכרען אחرين
בכ-י-הוא (הייא) זמה והיא (והוא) עון פלילים ¹² כי
ash היא עד-אבדון האכל ובכל-תבאותי תשרש ¹³
אם-אםאס-משפט עברדי ואמתו ברבים עמוני ¹⁴ ומה
עשאה כי-יקום אל וכי-יפקד מה אשיבנו ¹⁵ הלא-
בבטן עשי עשהו ויכנו ברחם אחד ¹⁶ אם-ammenע
מחפץ דלים וענ' אלמנהأكلה ¹⁷ ואכל פתי לבדי
ולא-אכל יתום ממנה ¹⁸ כי מנעוריו נדלני כאב ומבטן
امي אנחנה ¹⁹ אם-אראה אובד מבלי ללבוש ואין
כסות לאビון ²⁰ אם-לא ברכוני חלצ'ו ומנו כבשי
יתחמס ²¹ אם-הניפות עלי-יתום ירי כי-אראה בשער
ערותי ²² כחפי משכמתה תפול אודיע מקנה תשרבר
כי-חדר אל-אייד אל ומשאותו לא אוכל ²⁴ אם-
שמתי זהב כסלי ולכחת אמרתי מבתו ²⁵ אם-asmach
כי-רב חילוי וכי-כבד מצאה ידי ²⁶ אם-אראה אור
כי יהל וירח יקר הלק ²⁷ וויפת בסתר לבוי ותשך ידי
לפי ²⁸ גם-הוא עון פלילי כי-כחשתי לאל ממעל ²⁹

ועתה שחקו עלי... צוירים ממנין לימים אשר-
מאסתו אבותם- לשית עם-כלבי צאני ² נס-כח ידיהם
למה לי עליימו אבד כלח ³ בחסר ובכפן גלמוד
הערקים ציה--אםש שואה ומשאה ⁴ הקטפים מלוח
על-שים ושרש רתמים לחםם ⁵ מן-גנו יגרשו יריעו
עלימו כנגב ⁶ בערוין נחלים לשכן חרוי עפר וכפim
בין-שוחים ינהקו תחת חרול יספחו ⁸ בני-نبול נס-
בני בל-שם-- נכאו מן-הארץ ⁹ וועתה נגינעם הייזו
ואחו להם למלה ¹⁰ תעבוני רחקו מני ומפני לא-
חשכו רוק בער-יתרו (יתרי) פתח ווינני ורסן מפני
שלחו ¹² על-ימין פרחה יקומו רגלי שלחו ויסלו
על-ארחות אדים ¹³ נתחסנו נתיבתי להווי יעלו לא-
עזר למם ¹⁴ ככפרץ רחוב יאתיו תחת שאה התגלגול
15 ההפק עלי בלהות תרדף קרוח נדבטי וככעב
עברה ישעתי ¹⁶ וועתה--על-תשתקפ נפש יאהזוני
ימי-ענ' ¹⁷ לילה-- עצמי נקר מעלי וערקי לא ישכון
ברב-כח ותחפש לבושי כפי כהנתני יארני ¹⁹ הרני
לחמר ותתמשל עperf ואperf ²⁰ אשוע אליך ולא
תענני עמדתי ותתבונן כי ²¹ תהפק לאכזר לי בעצם
ידך תשטמני ²² תשאנו אל-روح תרכיבני ותמנוני
תשווה (תשיה) ²³ כי-ידעת מות תשביבנו ובית מועד
לכל-חי ²⁴ אך לא-בעי ישלה-יד אם-בפידו להן שוע

אם-אשמה בפיד משנאי והתעררתי כי-מצאו רע ³⁰
ולא-נתתי לחטא חכמי -- לשאל באלה נפשו ³¹ אם-
לא אמרו מהי אהלי מי-יתן מבשרו לא נשבע ³²
בחוץ לא-ילין נר דלתי לארח אפתח ³³ אם-כטוי
כאדם פשיי -- לטמן בחבי עוני ³⁴ כי אערוז המון
רבה- ובו- משפחות ייחתני ואדם לא-אצא פתח ³⁵
מי-יתן-לי שמע לי -- הэн-תו שדי יענני וספר כתב איש
ריבוי ³⁶ אם-לא על- שכמי אשאנו ענדנו עטרות לי
מספר צעדוי אנידנו כמו-גניד אקרבנו ³⁸ אם-על-
אדמתי תזעק ויחד תלמיה יבכין ³⁹ אם-כחח אכלתי
בל-יכסף ונפש בעלייה הפחתוי ⁴⁰ תחת חטה יצא
חווח-ותחת-שערה באשה תמו דברי איוב

32 וישבתו שלשת האנשים האלה-- מענות את-
איוב כי הוא צדיק בעינו ² וויחר אף אליהו בן-
ברcale הבווי -- משפחתי-רם באובחרה אפו -- על-
צדקו נפשו מלאחים ³ ובשלשת רעיוחרה אפו על-
אשר לא-מצא מענה -- וירשו את-איוב ⁴ ואליהו --
חכה את-איוב בדרכיהם כי זקנים-המה ממננו למים
וירא אליהו -- כי אין מענה בפי שלשת האנשים
ויחר אף ⁶ וויען אליהו בן ברcale הבווי -- ויאמר
צעיר אני למים ואם ישישים על-כן זההתי ואירה
מחות דעך אתכם ⁷ אמרתי ימים ידברו ורב שנים
ידיעו חכמה ⁸ אכן רוח-הייא באגוש ונשמת שדי
לחם ונפשו מاقل התואה ²¹ יכל בשרו מרא ושפוי
(ושפה) עצמותיו לא ראו ²² ותקרכב לשחת נפשו
וחותטו לממותים ²³ אם-יש עליו מלאך -- מליז אחד
מנ-אלף להניד לאדם ישרו ²⁴ ויתננו -- ויאמר פרעה
מרדת שחת מצאתי כפר ²⁵ רטפש בשרו מנער ישוב
ליימי עלומיו ²⁶ יעדת אל- אלה וירצחו וירא פניו
בתרוועה ווישב לאנוש צדקתו ²⁷ ישר על- אנשים
ויאמר חטאתי וויש העויתוי ולא-שווה לי ²⁸ פדה
ידברו כי עמדו לא-ענו עוד ²⁷ ענה אף-אני חלקוי
נפשי (נפשו) מעבר בשחת וחותוי (וחיתו) באור

אהוה דעך אף-אני ¹⁸ כי מלתי מלים הציקני רוח
בטני ¹⁹ הנה-בטני -- כיין לא-יפתח כאבות חדשים
יבקע ²⁰ אדобраה וירוח-לי אפתח שפטו ואענה ²¹
אל-נא אשא פני-איש ואל-אדם לא אפנה ²² כי לא
ירדתי אפנה כמועת ישאנו עשי

33 ואולם- שמע-נא איוב מלוי וככל-דברי האינה
2 הנה-נא פתחתי פי דברה לשוני בחכי ³ ישך-לבוי
אמריו ודרעת שפטו ברור מללו ⁴ רוח-אל עשתי
ונשمات שדי תחני ⁵ אם-תוכל השיבני ערוכה לפני
התיצבה ⁶ הэн-אני כפיך לאל מהחר קרצתי נם-אני ⁷
הנה אמרתי לא תבעתק ואכפי עלייך לא-יכבד ⁸ אך
אמרת באזני וקול מלין אשמע ⁹ זך אני בלי-פשע
חף אנכי ולא עון לי ¹⁰ הэн תנאות עליימצא יהשבי
לאויב לו ¹¹ יש בסד רגלי ישרם כל-ארחותי ¹²
הן-זאת לא-צדקה ענק כי-ירבה אלה מאניש ¹³
מדוע אליו ריבות כי כל-דבריו לא יענה ¹⁴ כי-
באחת ידבר אל ושבתים לא ישורנה ¹⁵ בחלים
חוון ליליה- בגעול תרומה על- אנשים בתנומות עלי
משככ ¹⁶ או גילה און אנשים ובמסרים יחתם ¹⁷
להסיר אדם מעשה ונוה מגבר יכסה ¹⁸ יחשך נפשו
מני-שחת וחיתו מעבר בשלח ¹⁹ והוחכ במכאוב על-
משככו וריב (ורוב) עצמוני אתן ²⁰ וזהמתו חיתו
לחם ונפשו מاقل התואה ²¹ יכל בשרו מרא ושפוי
(ושפה) עצמותיו לא ראו ²² ותקרכב לשחת נפשו
וחותטו לממותים ²³ אם-יש עליו מלאך -- מליז אחד
מנ-אלף להניד לאדם ישרו ²⁴ ויתננו -- ויאמר פרעה
מרדת שחת מצאתי כפר ²⁵ רטפש בשרו מנער ישוב
ליימי עלומיו ²⁶ יעדת אל- אלה וירצחו וירא פניו
בתרוועה ווישב לאנוש צדקתו ²⁷ ישר על- אנשים
לא-ענו עוד העתיקו מהם מלים ¹⁶ והוחלתי כי-לא
ידברו כי עמדו לא-ענו עוד ²⁷ ענה אף-אני חלקוי

ומי ירשע--ויסתר פנים ומי ישורנו ועל-ני ועל-אדם
יחד ³⁰ מלך אדם חנף--ממתקשי עם ³¹ כי-אל-אל
האמר נשאתי--לא אחביל ³² בלעדיו אחזת אתה הרני
אם-על פועלתו לא אסיף ³³ חמעםך ישלמנה כי-
מאסת-כי-אתה תבהיר ולא-אני ומה-ידעת דבר ³⁴
אנש לבב יאמרו לי ונבר חכם שמע לי ³⁵ איוב לא-
ברעת ידבר ודבריו לא בחשכilo ³⁶ אבי-יבחן איוב
עד-נצח על-תשבת באנשי-און ³⁷ כי יוסף על-חטאתו
פשע בינויו יספיק וירב אמריו לאל

35 ויען אליו ויאמר ² הזאת חשבה למשפט
אמרת צרכי מאל ³ כי-חאמת מה-יסכן-ליך מה-על
מחטאתי ⁴ אני אשיבך מלין--וأت-רעיך עמק ⁵
הבט שמים וראה ושור שחיקום נבהו ממק ⁶ אם-
חטאתי מה-חפעל-בו ורבבו פשעיך מה-העשה לו ⁷
אם-צדקת מה-התנת-לו או מה-מידך יקח ⁸ לאיש-
כמוך רשות ולבן-אדם צדקך ⁹ מרבי שעוקים
ויעיקו יושעו מזרוע רבים ¹⁰ ולא-אמיר--אה אלוה
עשוי נתן זמרות בלילה ¹¹ מלפני מבהמות ארץ
ומעוף השמים יחכמו ¹² שם יצעקנו ולא יענה--מן-
נון רעים ¹³ אך-שווא לא-ישמע אל ושדי לא ישורנה
¹⁴ אך כי-חאמת לא השורנו דין לפניו ותחולל לו ¹⁵
ועתה--כי-אין פקד אפו ולא-ידע בפש מאד ¹⁶ ואיוב
הבל יפיצה-פיחו בבלוי-דעת מלין יכבר

36 יוסף אלהו ויאמר ² כהה-לי זעיר ואחות
כי עוד לא לאלוה מלדים ³ אשא דען למרחוק ולפעלי
אתון-צדך ⁴ כי-אמנם לא-שכר מלוי תומים דעתות עמק
הון-אל כביר ולא ימאס כביר כח לב ⁶ לא-יחיה
רשע ומשפט עניים יתן ⁷ לא-ינגרע מצדיק עניינו
את-מלכים לכסא וישיכם לנצח ויגבשו ⁸ ואם-
אסורים בזקים ילבדון בחבלוי-עני ⁹ וינגד להם פעלם

תראה ²⁹ הון-כל-אללה יפעל-אל--פעמים שלוש עם-
NUMBER ³⁰ להסביר נפשו מנין-חתת--לאור באור החיים
הקשיב איוב שמע-לי החרש ואגצי אדרבר ³² אם-
יש-מלין דשיבני דבר כי-חפטצתי צדק ³³ אם-אין
אתה שמע-לי החרש ואאלפהך חכמה

34 ויען אליו ויאמר ² שמעו חכמים מל-
VIDUIM האזינו לי ³ כי-און מלין תבחן וחך יטעם
לאכל ⁴ משפט נכחיה-לנו נדעה בינויו מה-טוב ⁵
כי-אמר אויב צדקתי ואל הסיר משפטו ⁶ על משפט
אכזב אנוש חצוי ביל-פשע ⁷ מי-גבר כאויב ישתח-
לעג כמיים ⁸ ואראח לחברה עם-פעלי און ולכלכת עם-
אנשי-רשע ⁹ כי-אמר לא יסכן-גבר --ברצחו עם-
אליהם ¹⁰ לכן אנשי לבב--שמעו-לי חלה לה אלל
מרשע ושדי מעול ¹¹ כי פעל אדם ישלם-לו וכארח
איש ימצאו ¹² אף-אמנם אל לא-רישע ושדי לא-
יעות משפט ¹³ מי-פקד עליו ארצתה וממי שם תבל
כליה ¹⁴ אם-ישים אליו לבו רוחו ונשנתהו אלו יאסר
15 יגוע כל-בשר יתדר ואדם על-עפר ישוב ¹⁶ ואם-
בינה שמעה-זאת הארץ לכול מלוי ¹⁷ האף שנוא
משפט יחbos ואמ-צדיק כביר תרשיע ¹⁸ האמר
מלך בלילה--רשע אל-נדיבים ¹⁹ אשר לא-נשא
פני שרים ולא נכר-שוע לפניו-دل כי-מעשה ידיו
כלם ²⁰ רגע ימתו--וחצות לילה יגעו עם ויעברו
ויסרו אביר לא ביד ²¹ כי-עינוי על-דרכי-איש וכל-
צעריו יראה ²² אין-חشك ואין צלמות--להסתור שם
פעלי און ²³ כי לא על איש ישים עוד -- להלך אל-
אל במשפט ²⁴ ירע כבירים לא-חקיר ויעמד אחרים
תחתם ²⁵ لكن-יכיר מעבדיהם וההפק לילה וידכו²⁶
תחת-רשעים ספקם -- במקום ראים ²⁷ אשר על-
בן סרו מאחריו וכל-דרך לא השכilio ²⁸ להביא
עליו צעקת-דל וצעקת עניים ישמע ²⁹ והוא ישקט

ופשיעיהם כי יתגבירו ¹⁰ וינל אזם למוסר ויאמר כי-ישובן מארון ¹¹ אם-ישמעו ויעבדו יכלו ימיהם בטוב ושניהם בנעימים ¹² ואם-לא ישמעו בשלח עברו ויונעו בבבלי-דעת ¹³ וחנפי-לב ישמו אף לא ישועו כי אסרים ¹⁴ תמתה בנער נפשם וחיתם בקדושים ¹⁵ יחילץ עני בענייו וניגל בלחץ איזם ¹⁶ ואף הסיתך מפי-צד- רחוב לא-מושק תחתיה ונחת שלתנק מלא דין ¹⁷ ורדין-רשע מלאת דין ומשפט יתמכו ¹⁸ כי-

חמה פנ-יסיתך בספק ורב-כפר אל-יטך ¹⁹ היירך שעוד לא באצ'ר וכל מאמציך-כח ²⁰ אל-תשאף היללה- לעלות עמים תחתם ²¹ השמר אל-חפן אל-און כי- על-זה בחורת מען ²² הן-אל ישגיב בכחו מי כמוה מורה ²³ מי-פקד עליו דרכו ומוי-אמר פעולה עולה זכר כי-השניה בעל- אשר שררו אנשים ²⁴ כל- אדם חז-בו אונוש יבש מרחוק ²⁵ הן-אל שניא ולא נדע מספר שניו ולא-חקר ²⁶ כי גירע נתפי-ימים מטר לאדו ²⁷ אשר-יוזלו שחיקים ירעפו עלי אדם רב ²⁸ אף אם-יבין מפרש-עב תשאות סכתו ²⁹ הן- פרש עלי אורו ושרשי הום כסה ³⁰ כי-בם יידין עמים יtan-אכל למכבר ³¹ על-כפים כס-אור ויצו עליה במפניו ³² יגיד עלי רעו מקנה אף על-על-ולה

38 ויען-יהוה את-איוב מנהסעה (מן הסערה) ויאמר ² מיו זה מהشيخ עצה במלין-- בבל-דעת ³ אז- נא כנבר חלציך ואשאלאך והוורידי ⁴ איפה הייתה ביסדי-ארץ הנדר אם-ידעת בינה ⁵ מי-שם ממדיה כי תדע או מי-נתה עלייה ⁶ על-מה אדרניה הטבעו או מי-יראה אבן פנתה ⁷ ברין-יחד כוכבי בקר ויריעו כל- בני אלहים ⁸ ויסך בדلتיהם ים בניחו מריחם יצא ⁹ בשומי ענן לבשו וערפל חתלו ¹⁰ ואשבר עליו חקי ואשים בריח ודלתים ¹¹ וואמר--עד-פה תבוא ולא תסיף ופא-ישות בנאנו גליך ¹² המימיך צוית בקר לדעתה שחר (ידעת השחר) מקמו ¹³ לאחו בכנותות הארץ ויינערו רשעים ממנה ¹⁴ תתחפֶך כחمر חותם ויתיצבו כמו לבוש ¹⁵ וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר ¹⁶ הבאת עד-גביבים ובחקיר תהום התהלהכת ¹⁷ הנגלו לך שער-מות ושער צלמות תראה ¹⁸ התבנית עד-רחבי-ארץ הנדר אם-ידעת כלה ¹⁹ אי-זה הדרך ישכן-אור וחשך אי-זה מקמו כי תקחנו אל-גבולו וכי-תבין נתיבות ביתו ²¹ ידעת

37 אף-לוואת יחרד לבי יותר ממוקומו ² שמעו שמווע ברנו קלו והנה מפיו יצא ³ תחת-כל-השמות ישרחו ואורו על-כנפות הארץ ⁴ אחריו ישאג-קול- רעם בקהל נאנו ולא יעקבם כי-ישמע קולו ⁵ רידעם אל בקהל נפלאות עשה נדלות ולא נדע ⁶ כי לשلن יאמר-- הוא-ארץ וגשם מטר ונשם מטרות עזו ⁷ ביד- כל-אדם ייחתום-- לדעת כל-אנשי מעשהו ⁸ ותבוא היה במו- ארבע ובמעונתיה תשכן ⁹ מן-החודר תבוא סופה ומזרדים קרה ¹⁰ מנשמת-אל יtan-קרח ורחב מים במוץ ¹¹ אף-ברדי יתריך עב יפיין ענן אורו ¹²

כי-או חולד ומספר ימיך רבים 22 הבאת אל-אוצרות שלג ואוצרות ברד תראה 23 אשר-חשתוי לעת-צד ליום קרב ומלחמה 24 איזה הדרך יחולק אויר יפוץ קדימים עלי-ארץ 25 מי-פלג לשטף תעללה ודרך לחוויל כלות 26 להמתיר על-ארץ לא-איש- מדבר לא- אדם בו 27 להשכיע שאה ומשהה ולהצמיח מצא דשא 28 הייש-למטר אב או מי-הולד אגלי-טל מבטן מי יצא הקרח וכפר שמים מי ילדו 30 כאבן מים יתחבאו ופני תחום יתכלכו 31 התקשר מעדרנות כימה או-משוכות כסיל תפוח 32 הת齊יא מורות בעתו ועייש עלי-בניה תנחים 33 הידועה חקות שמים אם-תשים משטרו בארץ 34 התדרים לעב קולך ושבעת-ימים חכסך 35 התשלח בركום יולכו ואמרו לך הננו מי-שת בטחות חכמה או מי-נתן לשביו בינה 36 מי-ספר שחיקם בחכמה ונבלוי שמים מי שכיב בצתק עפר למוץק ורנבים ידבקו 39 התקゾד ללביא טרכ וחיית כפרדים תמלא 40 כי-ישחו בمعنى ישבו בסכה למו-ארב 41 מי יcin לערב צידו כי-ילדו אל-אל ישוועו יתעו לבלי-אכל

40 ויען יהוה את-איוב ויאמר 2 הרבה עם-שרדי יסוד מוכיח אלה יעננה 3 ויען איוב את-יהודה ויאמר 4 הן קלתו מה אשיבך ידי שמתי למו-פי 5 אחת דברתי ולא עננה ושתיים ולא אוסף 6 ויען יהוה את-איוב מנסערה (מן סערה) ויאמר 7 אור-נא כנבר חלציך אשאלך והודיעני 8 האפ' חפר משפטיו תרשענני למען הצדק 9 ואם-זروع כאל לך ובקיים כמהו תרעם עדה נא גאון ונגהה והוד וחדר תלבש 10 הפיז עברות אפרק וראה כל-גאה והשפילהו 12 ראה כל- יחד פניהם חבש בטמון 14 וגם-אני אודך כי-התשע לך ימינך 15 הנה-נא בהמות אשר-עשיתי עמק חציר כבקר יאכל 16 הנה-נא כחו במתיינו ואונו בשורי בטענו 17 יחפץ זגבו כמו-ארזו נידי פחדו ישרגו 18 עצמוני אפיקי נשאה גרמיyo כמטיל ברזל 19 הוא ראשית דרכיכי-אל העשו ינש חרבו 20 כי-בול הרום יאסף 23-רננים נעלסה אם-אברה חסידה ונכח

ישאו-לו וככל-חיה השורה ישחקו-שם ²¹ תחת-צאלים אחריו יair נתיב ייחשב תחום לשיבה ³³ אין-על-ischb-- בסתר קנה ובצח ²² יסכו צאלים צללו עפר משלו העשו לבלי-חט ³⁴ את-כל-גבה יראה יסבוחו ערבי-נהל ²³ הן יעשק נהר לא ייחפו יבטה כי-גיה ירדן אל-פיחו ²⁴ בעינוי יקחנו במקשים ניקב-אף

42 ויען איוב את-יהוה ויאמר ² ידעת (ידעת) כי-כל תחול ולא-יבצר מנק מזומה ³ מי זה מעלים עצה-- בלי-דעת לכון גנדתי ולא אבין נפלאות ממוני ולא אדע ⁴ שמע-נא ואנכי אדבר אשאך והודענוי ⁵ לשמע-און שמעתיך ועתה עני ראתך

41 המשך לויתן בחכה ובחל תスキע לשנו ² התשים אגמן באפו ובחוות תקב לחיו ³ הירבה אלק' תנונים אם-ידבר אלק' רכות ⁴ היכרת ברית עמך תקחנו לעבד עולם ⁵ התשחק-בו צפ/or ותקשרנו לנערותיך ⁶ יכרו עליו חברים יחצחו בין כנעים ⁷ התמלא בשכות ערו ובסצל דגים ראשו ⁸ שים-עליו כף וכר מלחה אל-תוספ ⁹ הן-תחלתו נכובה הנם אל-מרαιו יטול ¹⁰ לא-אכזר כי יעורנו ומוי הוא לפני יתיצב בו מוי הקדרני ואשלם תחת כל-הশמים ליל-הוא ¹¹ לא- (לו-) אחיריש בדייו ודבר-גבורות וחין ערכו ¹² מי-גלה פניו לבושו בכם רסנו מי יבוא דליך פניו מי פחה סביבות שניו אימה ¹³ גאותו אפיקי מגנים סגור חותם צר ¹⁴ אחד באחד יגשו רוח לא-יבא ביניהם ¹⁵ איש-באחיו ידבקו יתלכו-וילא יתפרד ¹⁶ עטישתיו תחל אור ועינוי בעפפי-שרד ¹⁷ מפיו לפידים יהלכו CIDORI אש יתמלטו ¹⁸ מהיריו יצא עשן-- כדור נפוח ואגמן ¹⁹ נפשו גחלים תלחת וללהב מפיו יצא ²⁰ בצוארו יליין זע ולפניו תרזע דאה ²¹ מפלי בשרו דבקו יצוק יתלה-ימוט ²² לבו יצוק כמו-אבן ויוצק כפלח תחתית ²³ משתו יגورو אלים נשברים יתחטא ²⁴ משינהו הרב בלי תקום חנית מסע ושרה ²⁵ ייחשב לתבן ברזול לעץ רקבון נחושה ²⁶ לא-יבריחנו בן-קשת לקש נחפכו-לו אבני-קלע ²⁷ כקש נחשבו תותח ויישחק לרעש CIDON ²⁸ תחתיו חרודי חרש ירperf חרוץ עלי-טייט ²⁹ יתריה כסיר מצולחה ים ישום כמרקחה ³⁰

ישבעו 32 כי מושבות פתיהם תהרנים ושלות כסילים
האבדם 33 ושםעли ישכן-בטח ושאנן מפחד רעה

2 בני אם-תקח אמריו ומצוותי תצפן אתקד 2 להקשיב
לחכמה אזנק תהה לך ל התבונה 3 כי אם לבינה
תקרא ל התבונה תתן קולך 4 אם-תבקשנה ככסף
וכמטמוניים תחפשנה 5 או-תבין יראת יהוה ודעת
אליהם תמצא 6 כי-יהוה יתין חכמה מפיו דעת ותבונה
ו-צפן (צפן) לשריםמושה מנן להלכי תם 8
לנצר ארחות משפט ודרך חסידו ישמר 9 או-תבין
צדק ונשפט ומישרים כל-מעגל-טוב 10 כי-תבו
חכמה בלבך ודעת לנפשך ינעם 11 מזומה תשמר
עליך תבונה תנצרכה 12 להצילך מדרך רע מאייש
מדבר תהफכות 13 העזובים ארחות ישר- לילכת
בדרכי-חץ 14 השמחים לעשות רע יגילו בתהיפות
רע 15 אשר ארחותיהם עקשום גלוים במעגליות 16
להצילך מאשה זרה מנכrichtה אמריה החליקה 17
העוזבת אל-ונורויה ואת-בריות אל-היה שכחה 18 כי
שכח אל-מות ביתה ואל-רפאים מעגלתיה 19 כל-
באייה לא-ישובון ולא-ישינו ארחות חיים 20 למן-
תליך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמר 21 כי-
ישראלים ישכנו-ארץ ותמיימים יותרו בה 22 ורשיעים
מאץ יכרתו ובונדיים ייסחו ממנה

3 בני תורה אל-תשכח ומצוותי יציר לך 2 כי
ארך ימים וشنوت חיים- ושלום יוסיפו לך 3 חסד
ואמת אל-יעזבך קשרם על-גנוגותיך כתבם על-
לוח לך 4 ומציא-חן ושכל-טוב- בעני אליהם
אדם 5 בטח אל-יהוה בכל-לבך ואל-בניתך אל-
תשען 6 בכל-דרךך דעהו והוא ישר ארחותיך 7
אל-תהי חכם בעניך ירא את-יהוה וסור מרע 8
רפאות תהיה לשך ושקוי לעצמותיך 9 כבוד את-יהוה

1 משלו שלמה בן-הוד- מלך ישראל 2 לדעת
חכמה ומוסר להבון אמריו בינה 3 לקחת מוסר
השכל צדק ומשפט ומשרדים 4 לחת לפתחים ערמה
לנער דעת ויזומה 5 ישמע חכם ו يوسف לך ונבון
תחבלות יקנה 6 להבון משל ומליצה דברי הרים
וחידות 7 יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר
אוילים בו 8 שמע בני מוסר אביך ואל-התש תורה
אםך 9 כי לווית חן הם לראשך וענקים לנגרתך 10
בני- אם-יפתח חטאיהם אל-תבא 11 נבעלם כسؤال
אתנו נארבה לדם נצפנה לנו כי חן 12 נבעלם כسؤال
חיים ותמיימים כירידי בור (Sheol h7585) 13 כל-הון יקר
נמצא נמלא בתינו שלל 14 גורלך תפיל בתוכנו כיס
אחד יהיה לכלנו 15 בני-אל-תליך בדרך אתם מנע
ranglek מנתיבותם 16 כי רגליהם לרע ירצו וימחרו
לשפק-דם 17 כי-חן מורה הרשת- בעני כל-בעל
כנף 18 והם לדם יארבו יצפנו לנפשיהם 19 כן-
ארחות כל-בצע בצע את-נפש בעליו יכח 20 חכמו
בחוץ תרנה ברחבותה תתן קולה 21 בראש המיות
תקרא בפתחי שעריהם בעיר- אמריה תאמר 22 עד-
מתי פתים- תאהבו-פתוי ולציטים- לzon חמדו להם
וכסילים ישנאו- דעת 23 חשבו לתוכתי הנה אביה
לכם רוחו אודעה דברי אתכם 24 יען קראתי ותמאנו
נטיתו ידי ואין מקשיב 25 ותפרען כל-עצתי ותוכחתי
לא אביהם 26 נם-אני באידכם אשחק אל-ענג בא
פחדכם 27 בכא כשואה (כשואה) פחדכם- ואידכם
כ索פה אתה בכא עליכם צרה וצוקה 28 או יקראנני
ולא ענה ישחרני ולא ימצאנני 29 תחת כי-שנא
דעת ויראת יהוה לא בחרו 30 לא-אבו לעצטו נאזו
כל-תוכחותי 31 ויאכלו מפרי דרכם וממעצתיהם

מהונך ומרתא כלה-תבואה¹⁰ ווימלאו אסמיד שבע
ותירוש יקביך יפרצו ¹¹ מוסר יהוה בני אל-תמאס
ואל-תקען בתוכחתו ¹² כי את אשר יאהב יהוה יוכיה
וכאב את-בן ירצה ¹³ אשורי אדם מצא חכמה ואדם
יפיק תבונה ¹⁴ כי טוב סחרה מסחר-כסף ומחרוז
תבואה¹⁵ יקרה היא מאפנינים (מןפנינים) וכל-חפץ
לא ישׁוּ-בה ¹⁶ ארך ימים בימינה בשמאללה עשר
וכבוד ¹⁷ דרכיה דרכי-نعم וכל-נטיבותיה שלום ¹⁸
יע-חיים היא למחזקים בה ותמכיה מאשר ¹⁹ יהוה-
בחכמה יסד-ארץ כוון שמים בתבונה ²⁰ בדעתו
תהומות נבקעו ושחקים ירעפו-טל ²¹ בני אל-ילזו
מעיניך נוצר תהיה ומזומה ²² ויהיו חיים לנפשך וחן
לגרנתריך ²³ אז תלך לבטה דרכך ורגליך לא תנעה
אם-תשכוב לא-תפחד ושכבת וערבה שנהך ²⁵ אל-
תירא מפחד מהם ומשאת רשותם כי חבא ²⁶ כי-
יהוה היה בכסלך ושמר רגליך ²⁷ אל-תמנע-
טוב מבعلיו-- בהיותם לאל-ידיך (ידך) לשנות ²⁸
אל-האמר לרעיך (לרדעך) לך ושוב-ומחר אתן ויש
אתך ²⁹ אל-תחרש על-רעך רעה והוא-יושב לבטה
ושמואל הסר רגליך מרע
5 בני לחמותי הקשيبة לתבונתי הט-ازנק ²
לשמר מזומות ודעת שפטיך ניצרו ³ כי נפתה טפנה
שפטוי זורה וחלק משמן חכה ⁴ ואחריתה מרה כלענה
חרה כחרב פיות ⁵ רגליה ירדות מות שאול צעריה
וותמכו ⁶ ארוח חיים בן-תפלס נעו מעלתייה
לא תדע ⁷ ועתה בניהם שמעו-לי ואל-חסورو מאמרי-
פי ⁸ הרחק מעלה דרכך ואל-תקרב אל-פחה ביתה
פ-תתן לאחרים הודך ושנתיך לאכזרי ¹⁰ פ-
ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נקרי ¹¹ ונחמת
באחריתך בכלות בשרך ושארך ¹² ואמרת- אין-
שנאתי מוסר ותוכחת נאץ לבי ¹³ ולא-شماعتி בקהל
מוריו ולמלמרי לא-הטיחו אוני ¹⁴ כמעט היהי בכל-

4 שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה ²
כי לך טוב נתתי לכם תורה אל-תעזו ³ כי-בן
היתוי לאביך ויחיד לפני אמי ⁴ וירני--ויאמר לוי
יתמק-דברי לך שמר מצוחז וחייה ⁵ קנה חכמה
קנה בינה אל-חשכה ואל-התם אמר-פי ⁶ אל-תעזה
ותשמרך אהבה ותצרך ⁷ ראותה חכמה קנה חכמה
משלי

רע- בתוכך קהיל' ועדתה ¹⁵ שתה- מים מבורך ונזלים
מוחוק בארכ'¹⁶ יפוצו מעניתיך חוצה ברחבות פלני-
מים ¹⁷ יהיו- לך לברך ואין לזרים אתך ¹⁸ יהי-
לחם ואשת איש-- נפש יקרה הצור ²⁷ היהתך איש
аш בחיקו ובנדיו לא תשרפנה ²⁸ אם- יהליך איש
על-הנחלים ורגליך לא תכוינה ²⁹ כן-- הבא אל-אשת
רעשו לא-ינקה כל-הגע בה ³⁰ לא-יבזו לנווב כי
גנווב-- למלוא נששו כי ירעב ³¹ ונמצא ישלם שבעתים
את-כל-הון ביתו יתן ³² נאף אשה חסר-לב משיחות
נפשו הוא יעשה ³³ גנע-וקلون ימצא וחרפתו לא
תמהה ³⁴ כי-קנאה חמת-NUMBER ולא-יחמול ביום נקם
לא-ישא פני כל-כפר ולא-יאבה כי תרבה-شد ³⁵

7 בני שמר אמריו ומצוותי הצפון אתך ² שמר מצותי
וחיה ותורתו כאישון ענייך ³ קשרם על-אצבעתויך
חתבם על-לויח לבך ⁴ אמר לחכמה אחתי את ומדע
לבינה תקרא ⁵ לשמרך מאשה זורה מנכדריה אמריה
החיליקה ⁶ כי בחלון ביתוי-- بعد אשגב נשקפתוי ⁷
וארה בפחאים אבינה בbenim- נער חסר-לב ⁸ עבר
בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד ⁹ בנשף-בערב يوم
באישון לילה ואפללה ¹⁰ והנה אשה לקראתו שית זונה
ונצרת לב ¹¹ הימה הייא וסדרת בכיתה לא-ישכנו
רגליה ¹² פעם בחוזין-- פעם ברחבות ואצל כל-פנה
תארב ¹³ והחזקה בו ונשקה לו העזה פניה והתאמר
לו ¹⁴ זובי שלמים עלי היום שלמתי נדרי ¹⁵ על-כן
יצאתי לקראותך לשחר פניך ואמצאך ¹⁶ מרבדים
רבדי עရשי חטבות אטונן מצרים ¹⁷ נפתני משכבי--
מר אהלים וקמנון ¹⁸ לכיה נרוה דרים עד-הבקר
נתעלסה באחים ¹⁹ כי אין האיש בכיתו הלך בדרך
מרחוק ²⁰ צרו-הכסף לך בידיו ליום הכסא יבא
ביתו ²¹ הטחו ברב לקחה בחולק שפתחה תדידתנו ²²
holek אחריה פתאם כשור אל-טבח יבא וכעכס אל-
מוסר אויל ²³ עד יפלח חז' כבדו-- כמהר צפור אל-

רע-- בתוך קהיל' ועדתה ¹⁵ שתה- מים מבורך ונזלים
מקורך ברוך ושם מהשתנויך ¹⁹ אילות אהבים
ויעלת-חן דריה ודרוך בכל-עת באהבתה תשנה תמיד
²⁰ ולמה תשנה בני בזורה ותחבק חק נכירה ²¹ כי
נכח עני יהוה--דרכי-איש וכל-מעnalתו מפלס ²²
עוונתינו--ילכדנו את-הרשע ובחבלי חטאינו יתמרק ²³
הוא- ימות באין מוסר וברב אוילתו ישנה

6 בני אם- ערבת לרעך תקעת לזר כפיך ² נוקשת
בامرיך-פירך נלכדרת באמריך-פירך ³ עשה זאת אפוא
בני והנצל-- כי באת בכף-רעך לך התרפס ורחב
רעיך ⁴ אל-תתן שנה לענייך ותנומה לעפעיף ⁵
הגצל צבוי מיד וכצפור מיד יקוש ⁶ לך-אל-نمלה
עצל ראה דרכיה וחכם ⁷ אשר אין-לה קצינו-- שטר
ומשל ⁸ תכין בקיין לחה מאגרה בקציר מאכללה
עד-MRI עצל השכבר מותי מקום משנתך ¹⁰ מעת
שנות מעט תנומות מעט חבק ידים לשכבר ¹¹ ובעא-
כמה לך ראש ומחרך איש מגן ¹² אדם בלייעל
איש און הולך עקשות פה ¹³ קריין בעינו מלל ברגנו
מרה באצבעתויכ ¹⁴ תחפכות בלבו-- חרש רע בכל-
עת מדנים (מדינים) ישלח ¹⁵ על-כן-- פתאמ יבו
אידו פטע ישבר ואין מרפה ¹⁶ שש-הנה שנא יהוה
ושבע תועבות (תועבת) נפשו ¹⁷ עניים רמות לשון
שקר וידים שפכות דם-נקוי ¹⁸ לך-חרש מהשבות און
ranglems מהחרות לרויז לרעה ¹⁹ יפיה כובים עד שקר
ומשלח מדנים בין אחיהם ²⁰ נוצר בני מצות אביך ואל-
תשש תורה אמך ²¹ קשרם על-לבך תמיד ענדם על-
נגנרטך ²² בהתהלך תנחה אתך-- בשכבר תשمر
עליך והקיצות היא תשיחך ²³ כי נר מצוה ותורה
אור ודרך חיים תוכחות מוסר ²⁴ לשמרך מהשת

מוות (Sheol h7585)

ואיה אצלו אמון ואיה שעשועים יום יום משחקת
לפניו בכל-עת ³¹ משחקת בתבל ארצו ושבועי את-
בני אדם ³² ועתה בנים שמעו-לי ואשריו דרכי ישמרו
שםעו מוסר וחכמו ואל-חרבאו ³⁴ אשרי אדם
שמע-לי לשקד על-דלהתי יום יום--לשמר מזווה
פתחי ³⁵ כי מצאי מצאי (מצא) חיים וყק רצון
מיוהה ³⁶ וחטא חמס נפשו כל-משנאי אהבו מוות

9 חכמתו בנתה ביתה חכבה עמודיה שבעה ²
טבהה טבהה מסכה יינה אף ערכה שלחנה ³ שלחה
נעתריה תקרא--על-גבי מרמי קרת ⁴ מי-פתוי יסר
הנה חסר-לב אמרה לו ⁵ לכו לחמו בלחמי ושתו
בין מסכתי ⁶ עוכבו פתאים וחיו ואשרו בדרך בינה ⁷--
ישראל לץ--לקח לו קלון ומוכיח לרשות מומו ⁸ אל-
חוכח לץ-ישנאך הוכח לחכם ויאהבר ⁹ תן לחכם
ויחכם-עוד הודע לצדיק ויוסף לך ¹⁰ תחלת חכמה
יראת יהוה ודרעת קדושים בינה ¹¹ כי-בי ירבו ימיך
ויסופו לך שנות חיים ¹² אם-חכמת חכמתך לך ולצת
לבדך תשא ¹³ אשת כסילות המה פתוות ובכ-דעה
מה ¹⁴ ווישבה לפתח ביתה--על-כסא מרמי קרת ¹⁵
לקרא לעברי-דרך המישרים ארחותם ¹⁶ מי-פתוי
ישר הנה וחסר-לב ואמרה לו ¹⁷ מים-גנווים ימתקו
ולחם טורים ינעם ¹⁸ ולא-ידע כי-רפאם שם בעמקי

שאלול קראיה (Sheol h7585)

10 משלו שלמה בן חכם ישמה-אב ובן כסיל תונת
אמו ² לא-יוציאו אוצרות רשות וצרכה תצליל ממות
לא-ירעיב יהוה נש צדיק והות רשות יתדרף ⁴
ראש--עשה כף-רמיה ויד חרוצים העשיר ⁵ אנדר
בקין בן משכילד נרדם בקציר בן מביש ⁶ ברבות
לרראש צדיק ופי רשותים יכסה חמס ⁷ זכר צדיק
לברכה ושם רשותים יركב ⁸ חכם-לב יקח מצות
ואויל שפטים ילכט ⁹ הולך בתה ילק בטה ומעקש

כח ולא-ידע כי-בנפשו הוא ²⁴ ועתה בנים שמעו-לי
והקשיבו לامرיו-פי ²⁵ אל-ישט אל-דרך לבך אל-
תתע בנתיבותה ²⁶ כי-רבים חללים הפליה ועצמים
כל-חרנית ²⁷ דרכי שאל בזיה ורדות אל-חרני

מוות (Sheol h7585)

8 הלא-חכמה תקרה ותבונה תתן קולה ² בראש-
מרמים עלי-דרך בית נתיבות נצבה ³ לד-שערם
לפי-קרת מבוא פתחים תרנה ⁴ אליהם אישים אקרא
וקולי אל-בני אדם ⁵ הבינו פתאים ערמה וכיסילים
הבינו לך ⁶ שמעו כי-גנדים אדבר ופתח שפטו
מיישרים ⁷ כי-אמת ידגה חci ותועבת שפטו רשע
בצדך כל-امرיו-פי אין בהם נפתל ועקש ⁹ כלם
נכחים למבין וישראלים למצאי דעת ¹⁰ קחו-מוסרי
ואל-כسف ודרעת מהרווץ נבחר ¹¹ כי-טובה חכמה
מןינים וכל-חפצים לא-ישו-בה ¹² אני-חכמה שכני
ערמה ודרעת מזומות מצא ¹³ יראת יהוה שנאת-רע
נהה ונאנז ודרך רע ופי ההפוכה שנאותי ¹⁴ ל-עזה
ותושיה אני בינה לי גבורה ¹⁵ כי מלכים ימלכו
ורזנים יתקקו דרך ¹⁶ כי שרים ישרו ונגידים כל-
שפטי צדק ¹⁷ אני אהבה (אהבי) אהב ומשחריו
ימצאנני ¹⁸ עשר-וכבוד אתי הון עתק וצדקה ¹⁹ טוב
פרוי מהרווץ ומפו ותבואה מכסף נבחר ²⁰ באדרה-
צדקה אהליך בזרע נתיבות משפט ²¹ להנחייל אהבי

יש ואצרתיהם אמלא ²² יהוה-קנני ראשית דרכו
קדם מפעלייו מאז ²³ מעולם נסכתי מראש--מרקמי-
ארץ ²⁴ באין-תהמות חולליו באין מעינות נכברי-
מים ²⁵ בטרכם הרומים הטענו לפני נבעות חולליו
עד-לא עשה ארץ וחוץות וראש עפרות תבל ²⁷
בחכינו שמיים שם אני בחקו חוג על-פני תהום ²⁸
באמציו שחקרים ממעל בעוזו עינות תהום ²⁹ בשומו
לימים חוק ומים לא-יעברו-פי בחוקו מוסדי ארץ ³⁰

רנה ¹¹ בברכת ישרים תרום קרת ובפי רשעים הרים ¹² בזו-לרעחו חסר-לב ואיש תבונות יתריש ¹³ הולך רכילה מגלה-סוד ונאמן-רווח מכשה דבר ¹⁴ באין תחבלות יפל-עם ותשועה ברב יועץ ¹⁵ רע-ירודע כי-ערב זר ושנא תקעים בוטה ¹⁶ אשת-חן התמד כבוד ועריצים יתמכו-עشر ¹⁷ גמל נפשו איש חסד ועכר שארו אכזרי ¹⁸ רشع-עשה פעלת-שכר וורע צדקה שכר אמת ¹⁹ כן-צדקה לחיים ומרדף רעה למותו ²⁰ תועבת יהוה עקש-לב ורצונו תמיימי דרך ²¹ יד ליד לא-ינקה רע וורע צדיקים נמלט ²² נזם זהב באף חזיר -- אשה יפה וסרת טעם ²³ אותן צדיקים אך-טוב תקות רשעים עברה ²⁴ יש מפוזר ונוסף עוד וחשך מישר אך-למחסור ²⁵ נפש-ברכה תדרשן ומורה גם-הוא יורא ²⁶ מנע בר יקבהו לאום ובברכה בראש משביר ²⁷ شهر טוב יבקש רצון ודרש רעה התבוננו ²⁸ בוטח בעשרו הוא יפל-וכעה צדיקים יפרחו ²⁹ עכר ביתו ייחל-רוח ועבד אויל לחכם-לב ³⁰ פרי-צדיק עז חיים ולקח נפשות חכם ³¹ הן צדיק בארץ ישלם אף כי-רשע וחוטא

12 אהב מוסר אהב דעת ושונא תוכחת בעיר ² טוב-יפיק רצון מיהוה ואיש מזמות יריש ³ לא-יכון אדם בראשה ורשש צדיקים בל-ימוט ⁴ אשת-חיל עטרת בעלה וכרכ Kub בעצמותיו מבישה ⁵ מחשבות צדיקים משפט תחבלות רשעים מרמה ⁶ דברי רשעים ארבע-דם ופי ישרים יצילם ⁷ הפוך רשעים ואנומ ובית צדיקים יעד ⁸ לפ-shallו יהלל-איש ונעה-לב יהיה לבו ⁹ טוב נקלה ועבד לו-- ממתכבד וחסר-לחם ¹⁰ יודע הצדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי ¹¹ עבר אדמתו ישבע-לחם ומרדף ריקיים חסר-לב ¹² חמד רשות מצדוד רעים ורשש צדיקים יתן ¹³ בפשע שפתים מוקש רע ויצא

דרךו יודע ¹⁰ קרע עין יtan עצבת ואoil שפתיםobilט ¹¹ מקור חיים פי צדיק ופי רשעים יכסה חמס ¹² שנאה תערר מדנים ועל כל-פשעים תכסה אהבה ¹³ בשפטינו נבון תמצוא חכמה ושבט לנו חסר-לב ¹⁴ חכמים יצפנו-דעת ופי-אויל מהתה קרבה ¹⁵ hon עשיר קריית עוז מהת דלים רישם ¹⁶ פעלה צדיק לה חיים תבאות רשע לחטא ¹⁷ ארח לחיים שומר מוסר ועוז תוכחת מתחה ¹⁸ מכסה שנה שפתוי-שער ומוצא דבה הוא כסיל ¹⁹ ברב דברים לא יחדל-פשע וחושך שפטיו משכיל ²⁰ כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט ²¹ שפט צדיק ירעו רבים ואוילים בחסר-לב ימותו ²² ברכת יהוה היא תעשיר ולא-יוסף עצב עמה ²³ כshawok לכסיל עשות זמה והכנה לאיש התבונה ²⁴ מגורת רשע היא התבונו והאות צדיקים יtan ²⁵ כעbor סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם ²⁶ כחמן לשנים-וכעשן לעינים כן העצל לשליך ²⁷ יראת יהוה תוסיף ימים וشنوت רשעים תקצרנה ²⁸ תחולת צדיקים שמחה ותקות רשעים תאבך ²⁹ מעוז לתוכך דרך יהוה ומתחה לפועל און ³⁰ צדיק לעולם בל-ימוט ורשעים לא-ישכנו-ארץ ³¹ פי-צדיק ינוב חכמה ולשון ההפכות תכרת ³² שפטין צדיק ידוע רצון ופי רשעים ההפכות

11 מאוני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו ² בא-זדון ויבא קלון ואת-צנוועים חכמה ³ תמתה ישרים תנחם וסלף בנדים וshedim (ישראל) ⁴ לא-יועיל hon ביום עברה וצדקה הא Ziel ממות ⁵ צדקה תמים תישר דרכו ובדרשתו יפל רשות ⁶ צדקה ישרים תצלם ובחות נדים ילכו ⁷ במות אדם רשע תאבד תקוה ותוולת אונים אבדה ⁸ צדיק מצחה נחלץ וייבא רשע תחתיו ⁹ בפה-חנף ישחת רעהו ובבדעת צדיקים יחלצו ¹⁰ בטוב צדיקים תעלץ קרייה ובאבד רשעים

מצרה צדיק 14 מפרי פי-איש ישבע-טוב ונמול ידי-אדם ישב (ישיב) לו 15 דרך אויל יש בעינוי חכמים וחכם (יחכם) ורעה כסילים יורע 21 חתאים תרדף רעה ואת-צדיקים ישלם-טוב 22 טוב-ינחיל בני-בניים וצפון לצדיק חיל חוטא 23 רב-אכל ניר ראשים ויש נספה بلا משפט 24 חושך שבתו שונא בןנו ואהבו שהרו מוסר 25 הצדיק--אכל לשבע נפשו וכטן רשעים תהסדר

14 חכמת נשים בנתה ביתה ואולת בידיה החרנסנו 2 חולך בישרו יראה יהוה ונלו דרכיו בזווהו 3 בפי-אויל חתר נאה וشفתי חכמים תשומרים 4 באין אלפיים אבוס בר ורב-תבאות בכח שור 5 עד אמוניים לא יוכב וופיח כובים עד שקר 6 בקש-לץ חכמה ואין ודעת לנבון נקל 7 לך מננד לאיש כסיל ובלי-ידעת שפת-דעת 8 חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים מרמה 9 אולים ילין אשם ובין ישראלים רצון 10 לב-

יודע מורת נפשו ובשמהתו לא-יתערב זר 11 בית רשיים ישמד ואהלי ישראלים יפריח 12 יש דרך לפניו-איש ואחריתה דרכי-мотה 13 נם-בשחק יכאב-לב ואחריותה שמחה תונה 14 מדרכו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב 15 פתי יאמין לכל-דבר וערום יבין לאשרו 16 חכם ירא וסדר מרע וכיסיל מתעביר ובודח 17 קצר-aphael יעשה אולת ואיש מומות ישנא 18 נחלה פתאים אולת וערומים יכתרו דעת 19 שהו רעים לפני טובים ורשעים על-שעריו צדיק 20 נם-לרעשו ישנא רשות ואהבי עשר רבים 21 בו-לרעשו חוטא ומהונן ענינים (ענינים) אשריו 22 הלווא-יתהו חרשי רע וחסר ואמות חרשי טוב 23 בכל-עצב יהיה מותר ודבר-שפתיים אך-למחסור 24 עתרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת 25 מציל נפשות עד אמת וופח כובים מרמה 26 ביראת יהוה מבטה-עו ולבני יהוה מחסה 27 יראת יהוה מקור חיים--לסוד מקשי מות

מצרה צדיק 14 מפרי פי-איש ישבע-טוב ונמול ידי-אדם ישב (ישיב) לו 15 דרך אויל יש בעינוי ושמע לעצה חכם 16 אויל--בום יודע כעסו וכסה קלון ערום 17 יפה אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה 18 יש בוטהCMDR תחת הרב ולשון חכמים מרפא 19 שפת-אמתת תכוון לעדר ועד-ארגנזה לשון שקר 20 מרמה בלב-חרשי רע וליעצי שלום שמהה 21 לא-יאנה לצדיק כל-און ורשעים מלאו רע 22 תועבת יהוה שפט-שכר ועשוי אמונה רצונו 23 אדם ערום כסיה דעת ולב כסילים יקרה אולת 24 יד-חרוצים תמשל ורמיה תהיה למס 25 דאגה בלב-איש ישנה ודבר טוב ישמהנה 26 יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים התעם 27 לא-יחרד רמיה צידו והון-אדם יקר חרוץ 28 בארכ-צדקה חיים ודרך נתיבה אל-מות

13 בן חכם מוסר אב ולץ לא-שמע גערה 2 מפרי פי-איש יאכל טוב ונפש בנדים חמס 3 נוצר פיו שמר נפשו פשך שפתיו מהטה-לו 4 מתואה ואין נפשו עצל ונפש חרוצים תדשן 5 דבר-שכר ישנא צדיק ורשע באיש ויחפיר 6 צדקה תזר תם-דרך ורשעה תסלף חמאתה 7 יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב 8 כפר נפש-איש עשרו ורש לא-שמע גערה 9 אור-צדיקים ישם ונדר רשיים ידעך 10 רק-בזדון יתן מצחה ואת-נעיצים חכמה 11 הון מהבל ימעט וקbez על-יד ירביה 12 תוחלת ממשכה מחלת-לב ועי' חיים תאזה באה 13 בו לדבר יהבל לו וירא מצזה הוא ישלים 14 תורה חכם מקור חיים--לסוד מקשי מות 15 של-טוב יtan-חן ודרך בנדים איתן 16 כל-ערום עשה בדעת וכיסיל יפרש אולת 17 מלאך רשות יפל ברע וציר אמוניים מרפא 18 ריש וקלון פורע מוסר ושמיר תוכחת יכבד 19 התואה נהיה תערב לנפש

יהודיה ויצב נבול אלמנה²⁶ תועבת יהוה מוחשבות רע
וטהרים אמרי-نعم²⁷ עבר ביתו בוצע בצע וaterno
מתנת יהוה²⁸ לב צדיק יהגה לענות ופי רשעים יביע
רעות²⁹ רחזק יהוה מושעים ותפלת צדיקים ישמע
מאור-عينים ישמה-לב שמוועה טוביה תדרון-עצמ³⁰
אוזן-شمעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין³¹
פורע מוסר מואס נפשו ושותם תוכחת קונה לב³²
יראת יהוה מוסר חכמה ולפנֵי כבוד ענו³³

ברב-עם הדרת-מלך ובאפס לאם מחתת רזון²⁸
ארך אפים רב-תבונה וקצר-רוח מרומים אולת³⁰ חי
בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה³¹ עشك דל
חרף עשהו ומכוחו תנן אביו³² ברעטו ידהה רשע
וחסה במותו צדיק³³ בלב נבון תנוח חכמה ובקרב
כסילים תודע³⁴ צדקה תרומות-גוי וחסד לאמים
חטא³⁵ רצון-מלך לעבד משכיל ועברתו תהיה
מבייש

16 לאדם מערכי-לב ומיתוה מענה לשון² כל-
דרci-איש זך בעינוי ותכן רוחות יהוה³ גל אל-יהוה
משיך ויכנו מחשבתייך⁴ כל פעל יהוה למענהו וגם-
רשע ליום רעה⁵ תועבת יהוה כל-גבה-לב יד ליד
לא ינקה⁶ בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור
מרע⁷ ברצות יהוה דרכי-איש נם-אויבו ישלם אותו⁸
טוב-מעט בצדקה--מרוב התבאות בלבד משפט⁹ לב
אדם יחשך דרכו ויהוה יכנן צעדו¹⁰ קסם על-שפתי-
מלך במשפט לא ימעל-פי¹¹ פלסל ומאנוי משפט-
לייהוה מעשינו כל-אבני-כיס¹² תועבת מלכים עשו¹³
רשע כי בצדקה יכון כסא¹⁴ רצון מלכים שפתוי-
צדך ודבר ישריםiahב¹⁴ חמת-מלך מלacci-מות
ואיש חכם יכפרנה¹⁵ באור-פני-מלך חיים ורצוינו
نبון יבקש-דעת ופני (ופי) כסילים ירעה אולת¹⁶
כל-ימי עני רעים וטוב-לב משתה תמיד¹⁶ טוב-מעט
בינה נבחר מכסף¹⁷ מסלה ישרים סור מרע שמר
נפשו נוצר דרכו¹⁸ לפני-sharp; נאון ולפנֵי כשלון
נבה רוח¹⁹ טוב שפל-רוח את-ענויים (ענויים) מחלוקת
שלל את-נאים²⁰ משכיל על-דבר ימצא-טוב ובוטח
bihoo אשריו²¹ לחכם-לב יקרא נבון ומתק שפותים
יסיף לך²² מקור חיים של בעליו ומוסר אליהם
אולות²³ לב חכם ישכיל פיהו ועל-שפתיו יסיף לך²⁴
צוף-דבש אמרי-نعم מותוק לנפש ומרפא לעצם²⁵
יש דרך ישר לפני-איש ואחריותה דרכי-מות²⁶ נפש

15 מענה-רך ישיב חמה ורבך-עצב יעה-אף²
לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יבע אולת³
בכל-מקום עני יהוה צפות רעים וטוביים⁴ מרפא
לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח⁵ אויל-ינאי⁶
מוסר אביו ושמור תוכחת עירום⁶ בית צדיק חسن רב
ובתבואה ררע נעכרת⁷ שפתוי חכמים יזרו דעת ולב
כסילים לא-כן⁸ זבח רשיים תועבת יהוה ותפלת
ישראל רצונו⁹ תוכחת יהוה דרך ררע ומרדף צדקה
יאחוב¹⁰ מוסר רע לעזוב ארח שונה תוכחת ימות¹⁰
שאלול ואבדון ננד יהוה אף כי-לבות בני-אדם (Sheol)¹¹
אה¹² לאiahb-לץ הוכח לו אל-חכמים לא-ילך¹²
לב שמח ייטב פנים ובעצבת-לב רוח נכא¹⁴ לב
נבן יבקש-דעת ופני (ופי) כסילים ירעה אולת¹⁵
כל-ימי עני רעים וטוב-לב משתה תמיד¹⁶ טוב-מעט
ביראת יהוה--מאוצר רב ומהומה בו¹⁷ טוב ארחת
ירק ואהבה-שם--מסורת אבוס ושנאה-בו¹⁸ איש חמה
ינגרה מדון וארכ אפים יש��וט ריב¹⁹ דרך עצל
כمشכת הדק וארכ ישרים סללה²⁰ בן חכם ישמה-
אב וכסיל אדם בוזה אמו²¹ אוילות שמהה להסר-
לב ואיש תבונה ישר-לכת²² הperf מוחשבות באין
סוד וברב יועצים תקום²³ שמחה לאיי במננה-פי²³
ובבר בעתו מה-טוב²⁴ ארח חיים למעלת המשכיל-
למן סוד משאול מטה (Sheol h7585)²⁵ בית נאים ישח-

عمل עמלה לו כי-אכפ' עליו פיהו 27 איש בליעל כרה דעה ועל-שפטיו (שפטו) כאשר צרבתה 28 איש

כסיל וומר לילדתו 26 גם עמוש לצדריך לא-טוב-- תהפכות ישלח מדורנו ונרגן מפרד אלוף 29 איש חמס

להכוות נדיבים על-ישראל 27 חושך אמריו יודע דעתה יפתח רעהו והוליכו בדרך לא-טוב 30 עצה עניינו לחשב תהפכות קרי שפטיו כליה רעה 31 עתרת

תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא 32 טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלבד עיר 33 בחיק יוטל

את-הנורל ומיהוה כל-משפטו

18 להאה יבקש נפרד בכל-תשואה يتגלו² לא-יחפש כסיל בתבונה כי אם-בהתגלות לבו³ בבו-הרש בא נם-בוי ועם-קלון חרפה 4 מים עטימים

דברי פי-איש נחל נבע מקור חכמה⁵ שעת פני-רשע לא-טוב-. להטוט צדיק במשפט⁶ שפטו כסיל יבוא בריב ופיו למהלמות יקרה⁷ פי-כסיל מחתה-. לו ושפטיו מוקש נפשו⁸ דברי נרנן כמתלהמים והם ירידו חדרי-בטן⁹ גם מתרפה במלאותו-- אה הווא לבעל משחית¹⁰ מגדל-עז שם יהוה בו-ירוץ צדיק ונשגב¹¹ הון עשיר קריית עוז וכחומה נשגה במשכתו¹² לפני-שער יגבה לב-איש ולפני כבוד ענוה¹³ מшиб דבר בטרם ישמע-- אולת היא-לו וככלמה¹⁴ רוח-איש יכלכל מחלחו ורוח נכאח מי ישאהה¹⁵ לב נבון יקנה-דעת ואzon חכמים תבקש-. דעת¹⁶ מתן אדם ירחיב לו ולפני גדרים ינהנו¹⁷ צדיק הראשון בריבו יבא- (ובא-) רעהו וחקרו¹⁸ מדיניות ישבית הנורל ובין עצומים יפריד¹⁹ אה-- נפשע מקרית-עז ומורדים (ומרדים) כבריח ארמן²⁰ מפרי פי-איש תשבע בטנו תבואה שפטיו ישבע²¹ מות וחיים ביד-לשון ואהבה יאלל פריה²² מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה²³ תחנונים ידבר- רשות ועשור יענה עוזות²⁴ איש רעים להתרעע ויש אהב דברך מאה

19 טוב-רש הולך בתמו-- מעקש שפטיו והוא כסיל² גם בלא-דעת נפש לא-טוב ואין ברגלים חטא אולת אדם חסלף דרכו ועל-יהוה יועף לבו⁴ הון-

חכם ייחסב אטם שפטיו נבון⁵ שעת פני-רשע דיבור⁶ עבד-משכיל-. ימשל בבן מביש ובתווך אחיהם

יחלק נחלה⁷ מצרף לכסף וכור לזהב ובחון לבות יהוה⁸ מרע מקшиб על-שפת-און שקר מזין על-לשון

הות⁹ לעג לרשות חרב שעשו שמח לא-יד לא-ינקה¹⁰ עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם¹¹

לא-נאוה לנבל שפת-יתר אף כי-לנדריב שפת-שקר¹² אבן-חן החחד בעני בעליו אל-כל-אשר יפנה וישכיל¹³ מכסה-פשע מבקש אהבה ושנה בדבר מפרד

אלוף¹⁴ תחת גערה במבין-. מהכוות כסיל מאה עז-MRI יבקש-רע ומלאך אכזרי ישלח-בו¹⁵

פנוש דבר שכול באיש ואל-כסיל באולתו¹⁶ מшиб רעה תחת טובה-- לא-חמייש (תמוש) רעה מביתו¹⁷

פוטר מים ראשית מדורן ולפני התגלו הריב נטוש אולת¹⁸ מצדיק רשות ומרשיע צדיק-- תועבת יהוה גם- שנייהם¹⁹ למה-זה מחריר ביד-כסיל-- لكنות חכמה

ולב-אין²⁰ בכל-עת אהב הרע ואח לצרחה يولד²¹ אדם חסר-לב חוקע כף ערבית לפני רעהו²²

אהב פשע אהב מצה מנביה פתחו מבקש-שער²³ עקש-לב לא-ימצא-טוב ונחפרק בלשונו יפל ברעיה

יליד כסיל לתונה לו ולא-ישmach אבי נבל²⁴ לב-שם יוטיב נחה וروح נאה תיבש-גרם²⁵ שחרד מחק רשות יקח-- להטוט ארחות משפטי²⁶ את-פני מבין²⁷

יסוף רעים רבים ורל מרעהו יفرد 5 עד שקרים
 צדיק אשר בניו אחוריו 8 מלך יושב על-כסא-דין-
 לא נינה ויפח כובים לא ימלט 6 רבים יהלו פני-
 מורה בעינוי כל-רע 9 מי-יאמר זכיתו לבני טהרתי
 מחתאתו 10 אבן ואבן איפה ואיפה-- חועבת יהוה
 נ-שניהם וגם במעלייו יתגבר-גען-- אם-זך ואם-
 נשר פועלו 12 אזן שמעת ועין ראה-- יהוה עשה נם-
 שניהם 13 אל-תאהב שנה פן-תורש פקח עיניך שבע-
 ללחם 14 רע רע יאמר הקונה ואול לו או יתהלך 15
 יש זהב ורכ-פנינים וכלי יקר שפט-דעת 16 לסת-
 בגנו כי-ערב זר ובעד נקרים (נכרים) חבלחו 17
 ערבי לאיש לחם שקר ואחר ימלא-פייהו חצץ 18
 מחשבות בעצה חכון ובחכלות עשה מלחהמה 19
 נולח-סוד הולך רכילה ולפתה שפטיו לא תתעורר 20
 מקהל אבי וממו-- ירעך נרו באישון (באשון) חשב-
 נחלה מבחלת (מבחלת) בראשונה ואחריתה לא 21
 חברך 22 אל-חאמר אשלמה-רע קוה ליהוה וישע
 לך 23 תועבת יהוה אבן ואבן ומואני מרמה לא-טוב
 מיהוה מצער-גבר ואדם מה-יבין דרכו 25 מוקש
 אדם ילו' קדר ואחר נדרים לבקר 26 מזרה רשעים
 מלך חכם וישב עליהם אופן 27 נר יהוה נשמה אדם
 חפש כל-חרדי-בטן 28 חסד ואמת יצרו-מלך וסע-
 בהסדר כסאו 29 תפארת בחורים כחם והדר זקנים
 שיבת 30 חברות פצע תמדיק (תמרוק) ברע ומכות
 חרדי-בטן

21 פלני-מים לב-מלך ביד-יהוה על-כל-אשר
 יחפין יטנו 2 כל-דרך-איש ישר בעינוי ותכן לבות
 יהוה 3 עשה צדקה ומשפט-- נבהר ליהוה מזבח 4
 רום-עינוי ורחבי-לב-- נר רשעים חטא 5 מחשבות
 חרוץ אך-למותר וכל-אין אך-למחסור 6 פעל אצדות
 בלשון שקר-- הבל נדר מבקשי-מות 7 שד-רשעים
 יגורם כי מאנו לעשוות משפט 8 הफכף דרך איש
 עזה כל-איש ואיש תבונה ידלנה 6 רב-אדם-יקרא
 איש חסדו ואיש אמונה מי ימצא 7 מתחלק בתמו
 וור ווך ישר פועלו 9 טוב לשבת על-פנת-גנ- מאשת

מדינים ובית חבר ¹⁰ נפש רשותו-רע לא-יחן
בעינוי רעהו ¹¹ בענש-לץ ייחם-פטו ובחשייל לחכם
יקח-דעת ¹² משכילד צדיק לבית רשות מסלף רשותים
לדע ¹³ אתם אונו מזעקה-דל- נ-הוא יקרא ולא
יענה ¹⁴ מתן בסתר יכפה-אף ושחר בחק חמה עזה
¹⁵ שמחה לצדיק עשות משפט ומחתה לבעל און
¹⁶ אדם--תוועה מדריך השכל בקהל רפואי ינוח
איש מהסור אהב שמחה אהב יין-ושמן לא ישר ¹⁸
כפר לצדיק רשות וחתת ישראלים בגוד ¹⁹ טוב שבת
בא-רץ-מדבר -- מאשת מדונים (מדינים) וכעס ²⁰
אווצר נחמד ושמן--בנוה חכם וכיסיל אדם יבלענו
²¹ רדרך צדקה וחסד -- ימצא חיים צדקה וכבוד
עיר נברים עליה חכם וירד עז מבטה ²³ שמר פיו
ולשונו-- שמר מצרות נפשו ²⁴ זוד יהיר לץ שמנו--
עשה בעברת זדון ²⁵ תאות עצל תמיינו כי-מאנו
ידייו לעשות ²⁶ כל-היום התאהות וצדיק יתן ולא
יחסך ²⁷ זכח רשותים הוועבה אף כי-בומה יביאנו
עד-כוכים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר ²⁹ העז איש
רשע בפנוי וישר הוא כיין דרכיו (יבין דרכו) ³⁰ אין
חכמה ואין התבונה-- ואין עצה לננד יהוה ³¹ סוס--
מווכן ליום מלחה וליוה התשועה

23 כי-תשב ללחום את-מושל-- בין תבין את-
אשר לפניך ² ושםת שכין בעלך-- אם-בעל נפש
אתה ³ אל-תתאו למטעמותיו והוא להם כובים ⁴
אל-תיגע להעשור מביבנתק חדר ⁵ התעווף (התעיף)
עניך בו ואינו כי עשה יעשה-לו בנפים כנשר ועיף
(יעוף) השמים ⁶ אל-תלחם-את-לחם רע עין ואל-
התאו למטעמותיו ⁷ כי כמו שער בנפשו-- כן-הוא
אכול ושתה יאמר לך ולבו בל-עמך ⁸ פתק-אכלת
תקינה ושותה דבריך הנעים ⁹ באוני כסיל אל-
תדבר כי-יבו לשכל מליך ¹⁰ אל-חסן נבול עולם
ובשדי יתומים אל-תבא ¹¹ כי-גאלם חזק הוא-יריב
את-ריבם אתה ¹² הביאה למוסר לך ואונך לא-אמר-י

22 נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב
² עשיר ורש נפנשו עשה כלם יהוה ³ ערום ראה
רעה ויסטר (ונסתר) ופתיהם עברו ונענשו ⁴ עקב
ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים ⁵ צנים פחים
בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם ⁶ חנק לנער
על-פי דרכו-- גם כי-זיקון לא-יסור ממנה ⁷ עשיר
ברושים י mishol ועבד לוה לאיש מלאה ⁸ זורע עליה
יקצור- (יקצר-) און ושבט עברתו יכללה ⁹ טוב-
עין הוא יברך כי-נתן מלחמו לדל ¹⁰ גדרש לץ ויצא
מדון ושבת דין וקלון ¹¹ אהב טהור- (טהר-) לב-

ביום צרה-- צר כחכה וzechal ל��חים למות ומיטים להרגן אם-תחשוך ¹² כי-תאמר-- הן לא-ידענו-זה הלא-תacen לבות הוא-יבין ונצר נפשך הוא ידע והשיב לאדם כפלו ¹³ אל-בני דבש כי-טוב ונפה מזוק עלי-חיך ¹⁴ כן דעתה חכמה--לנפשך אם-מצאת ויש אחירות ותקותך לא תכתר ¹⁵ אל-הארב רשע לנזה צדיק אל-תשדר רבעו ¹⁶ כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה ¹⁷ בנפל איביך (איביך) אל-תשמה ובכשלו אל-יגל לך ¹⁸ פן-יראה יהוה ורעד בעינוי והшиб מעליו אף ¹⁹ אל-תתחר במרעים אל-תKENא ברשעים ²⁰ כי לא-תתיה אחירות לרענן רשיעים ידע ²¹ ירא-את-יהוה בני ומלהק עם-שוניים אל-תתערב ²² כי-פטאמ יקום אידם ופיד שניהם מי יודע ²³ גם-אללה לחכמים הכר-פניהם במשפט כל-טוב ²⁴ אמר לרשע-צדיק אתה יקבהו עמי זועמוهو לאמים ²⁵ ולמוכחים יنعم ועליהם TABOA ברכחת-טוב ²⁶ שפטים ישק משיב דבריהם נכהיים ²⁷ הכן בחוץ מלאתך--ועתה בשדה לך אחר ובנית ביתך ²⁸ אל-תהי עד-תנים ברעך והפתית במשפטיך ²⁹ אל-תאמור--כאשר עשה-לי כן אעשה-לו אשיב לאיש כפלו ³⁰ על-שדה איש-עצל עברתי ועל-כרם אדם חסר-לב ³¹ והנה עלה כלו קמשנים-כסו פניו חרלים וגדר אبنيו נהרסה ³² ואזהה אני אשית לך ראייתי לקחתי מוסר ³³ מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידיים לשכב ³⁴ ובא-מוחלך רישך ומחסרייך איש מני

25 גם-אללה משלוי שלמה-- אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך-יהודה ² כבד אלהים הסתר דבר וכבד מלכים חקר דבר ³ שמיים לROM וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר ⁴ הנה סיגים מכסף ויצא לצרף כלוי ⁵ הנה רשע לפני-מלך ויכונן בצדקה כסאו ⁶ אל-תתחר

דעת ¹³ אל-תמנע מנער מוסר כי-תKENו בשבט לא ימות ¹⁴ אתה בשבט תKENו ונפשו משאול חציל (Sheol)

בני אם-חכם לך ¹⁵ ישמח לבני נם-אני ¹⁶ והעלונה כלותי-- בדבר שפטיך מישרים ¹⁷ אל-יקנא לך בחתאים כי אם-ביראת-יהוה כל-היום ¹⁸ כי אם-יש אחרית ותקותך לא תכתר ¹⁹ שמע-אתה בני וחכם ואשר בדרך לך ²⁰ אל-תהי בסכאיין-בוללי בשר למו ²¹ כי-סבא וזולל יורש וקרעים תלביש נומה ²² שמע לאביך זה ילך ואל-תבוז כי-זקנה אמר ²³ אמת קנה ואל-תמכר חכמה ומוסר ובינה ²⁴ גול (גיל) גיל אבי צדיק יולד (וילוד) חכם ושם- (ישמה-) בו ²⁵ יسمח-אביך ואמר ותגל ילדתך ²⁶ תהה-בני לך לי ועניך דרכי תרצינה (חצרנה) ²⁷ כי-שווה עמוקה זונה ובאר צרה נכריה אמר אי למי אבוי למי מדונים (מדינים) למי שיח-למי פצעים חنم למי חכללות עינים ²⁸ למאחרים על-הין- לבאים לחקר ממשך ²⁹ אל-תראי אין כי תה אדם כי-יתן בכיס (בכוס) עינו יתהלך במישרים אחריותו כנחש ישך וכצפעני יפרש ³⁰ ענייך יראו רותות ולבך ידבר תהיפות ³¹ והיתה שכוב בלב-ים וכשכב בראש חבל ³² הכוינו בל-חלותי-- הלמוני בל-ידעת מי אקיין אוסף אבקשנו עוד

24 אל-תKENא באנשי רעה ואל-תתאו להיות אתם כי-شد יהנה לכם ועמל שפטיהם תדרנה ³ בחכמה יבנה בית ותבוננה ותKENון ⁴ ובדעת חזרים יملאו-- כל-הון יקר ונעים ⁵ גבר-חכם בעוז ואיש-דעת מאיץ-כח ⁶ כי בתחכחות תעשה- לך מלכמתה והשועה ברב יועץ ⁷ ראמות לאויל חכמתה בשער לא-פתח-פירה ⁸ מחשב להרע-- לו בעל-מוזמות יקראו זמת אוולת חטא ותועבת לאדם ¹⁰ התרפית

לפנִי-מלך ובמקום נדלים אל-תעמד 7 כי טוב אמר-
אבן במרגנמה-- כון-נותן לכסיל כבוד 9 חוח עלה
ביר-שchor ומשל בפי כסילים 10 رب מהולל-כל-
ושכר כסיל ושכר עברים 11 ככלב שב על-קאו-
- כסיל שונה באולתו 12 ראות-- איש חכם בעינוי
תקוה לכסיל ממנו 13 אמר עצל שחיל בדרך ארי-
בין הרחבות 14 הדרלה חסוב על-צירה ועצל על-
מטתו 15 טמן עצל ידו בצלחת נלאה להшибה אל-
פיו 16 חכם עצל בעינוי-- משבעה משיבי טעם 17
מחזיק באוני-כלב-- עבר מתחבר על-ריב לא-לו
18 כמתלהלה הירחה זקים-- חצים ומות 19 כון-איש
רימה את-רעשו ואמר הלא-משחק אני 20 באפס עצים
חכבה-אש ובאיין נרנן ישחק מדון 21 פחים לנחלים
ועצים לאש ואיש מדינים (מדינים) לחרחר-ריב 22
דברי נרנן כמתלהמים והם ירדוו חדרי-בטן 23 כסף
סינום מצפה על-חרש-- שפטים דלקים ולב-רע 24
בשבתו ינכר שונא ובקרבו ישות מרמה 25 כי-חנן
קוילו אל-האמן-בו כי שבע תועבות בלבו 26 חכסה
שנאה במשאון הגללה רעטו בקהל 27 כרה-שתת בה
יפול ונולל ابن אליו השוב 28 לשון-שקר ישנא דכו-
ופה חלק יעשה מדרחה

27 אל-תתhalb ביום מהר כי לא-תדע מה-
ילד يوم 2 יהלך זר ולא-פיק נכרי ואל-שפטיך
3 כבד-אבן ונטול החול וכעס אויל כבד משניות
4 אכזריות חמה ושטף אף ומץ יעד לפנִי קנאה 5
טובה תוכחת מגלה-- מהאהבה מסתרת 6 נאמנים
פציע אויחב ונערות נשיקות שונא 7 נפש שבעה
תbos נפתח ונפש רעהה כל-מר מתוק 8 צפוף נודדת
מן-קנה-- כו-איש נודד ממקומו 9 שמן וקטרת ישמה-
לב ומתק רעהו מעצת-נפש 10 רעך ורעה (ורע)
אביך אל-תעזוב-- ובית אחיך אל-תבוא ביום אידך
טוב שכן קרובי מążה רוחוק 11 חכם בני ושמח לבוי

לך עלה-הנה מהשפילך לפני נדיב-- אשר רוא עיניך
8 אל-חצא לרב מהר פן מה-תעשה באחריתה--
בחכלים אתק רעך 9 ריבך ריב את-רעך וסוד אחד
אל-תגלו 10 פן-יהסדך שמע ודבתך לא תשוכן 11
תפוחיו זהב במשכויות כסף-- דברך דבר על-אפניו
12 נום זהב וחלי-כתם-- מוכיח חכם על-אזור שמעת
13 צננת שלג ביום קציר-- ציר נאמן לשלחיו ונפש
אדני יшиб 14 נשיאים ורוח וגשם אין-- איש מטהלל
במתה-שקר 15 בארך אפים יפתח קצין ולשון רכה
תשבר-גרם 16 דבש מצאת אכל דיך פן-תשבענו
והקאו 17 הקר רגליך מבית רעך פן-ישבעך ושנאך
18 מפייך וחרב וחץ שנין-- איש ענה ברעהו עד שקר
19 שנ רעה ורגל מועדת-- מבטה בוגד ביום צרה 20
معدה-בנד ביום קראה-- חמץ על-נתר ושר בשרים
על לב-רע 21 אם-רעב שנאך האכלתו לחם ואם-
צמא השקחו מים 22 כי נחלים-- אתה חתה על-ראשו
ויוהוה ישלם-לך 23 רוח צפון תחולל נשים ובפנים
זועמים לשון סתר 24 טוב שבת על-פנת-גנו-- מאשת
מדונים (מדינים) ובית חבר 25 מים קרים על-נפש
עיפה ושמועה טוביה מארץ מרחק 26 מעין נרפש
ומקור משחת-- צדיק מט לפנִי-רשע 27 אכל דבש
הרבות לא-טוב וחקר כבדם כבוד 28 עיר פרוצחה
אין חומה-- איש אין מעצר לרוחו

26 שלג בקיע-- וכמטר בקציר כון לא-נאוה
לכסיל כבוד 2 כצפור לנוד כדרכו לעוף-- כו קללה
חנם לא (לו) TABA 3 שוט לסוס מתג לחמור ושבת
לנו כסילים 4 אל-תען כסיל כאולתו פן-תשווה-לו
نم-אתה 5 ענה כסיל כאולתו פן-יהוה חכם בעינויו 6
מקצה רגליים חמס שתה-- שלח דברים ביד-כסיל
7 דלו שקים מפשח ומשל בפי כסילים 8 כצורך

ושיבת חרבך ¹² ערום ראה רעה נסחר פתאים
עבבו נגענו ¹³ קח-בגנו כי-ערב זר ובעד נכריה
חבלחו ¹⁴ מברך רעהו בקהל נдол-בבקר השדים
כללה תהשׁב לו ¹⁵ דלפ' טורד ביום סניר ואשת
מדונים (מדינים) נשתווה ¹⁶ צפניה צפן-רוח ושםן
ימינו יקרה ¹⁷ ברזול בברזיל יחיד ואיש יחד פני-
רעחו ¹⁸ נצץ תאנה יאלף פריה ושמר אדרנו יכבד ¹⁹
כמים הפנים לפניהם- כן לב-האדם לא תשבענה (Sheol)
^{h7585} ²¹ מצרכ' לכסף וכור לזהב ואיש לפ' מהללו
- אם תכתוש-את-האויל במקתש בתוך הריפות-
- בעלי לא-הسور מעלייו אולותו ²³ ידע תדע פני
צאק' שית לבד' לעדרים ²⁴ כי לא לעולם חسن ואם-
נור לדור דור (ודור) ²⁵ גלה החיזיר ונראה-DSA
ונאספו שעבות הרומים ²⁶ כבשים ללבוש ומחיר
shedah uttadim ²⁷ ודי חלב עזים--לחמך ללחם
ביתך וחיים לנערותיך

29 איש תוכחות מקשה-ערף- פהע ישבר ואין

מרפא ² ברבות צדיקים ישמה העם ובמשל רשע
יאגה עם ³ איש-אהב חכמה ישמה אביו ורעה זונות
יאבד-הון ⁴ מלך--במשפט עמידר ארץ ואיש תרומות
יחרסנה ⁵ נבר מהליך על-רעהו רשות פורש על-
פעמיו ⁶ בפשע איש רע מוקש וצדיק יIRON ושםה ⁷
ידע צדיק דין דלים רשות לא-יבין דעת ⁸ אנשי לצון
יפיחו קרייה וחכמים ישבו אף ⁹ איש-חכם-נפשט
טוב-רש הולך בתמו-- מעקש דרכיהם והוא עשיר
את-איש אויל ורנו ושחק ואין נתת ¹⁰ אנשי דמים
שנאו-תם וישראלים יבקש נפשו ¹¹ כל-רווחו יוציא
כסייל וחכם באחור ישבחנה ¹² משל מקшиб על-
דבר-شكر- כל-משרתיו רשותים ¹³ רש ואיש חכמים
ונפנשו-- מאיר עני שנייהם יהוה ¹⁴ מלך שופט באמת
دلלים-- כסאו לעד יכוון ¹⁵ שבט ותוכחת יתן חכמה
ונער משלחה מביש אמו ¹⁶ ברבות רשותים ירבה-
ומורה וuczוב ירחם ¹⁴ אשרי אדם מפחד תלמיד ומקה

משלי

לבו יפול בברעה ¹⁵ ארוי-נהם ורב שוקק-- מושל רשע
על עם-DEL ¹⁶ נגיד--חסר תבוננות ורב מעשוקה שני
(שנאו) בצע יאריך ימים ¹⁷ אדם עשק בדם-נפש-
עד-בוד ינוס אל-יתמכו-בו ¹⁸ חולך חיים יוושע-
ונעקש דרכיהם יפול באחת ¹⁹ עבד אדרמו ישבע-
לחם ומרדף ריקים ישבע-ריש ²⁰ איש אמונה רב-
ברכות ואין להעשור לא ינקה ²¹ הכר-פנים לא-
טוב ועל-פת-לחם יפשע-NUMBER ²² נבלה להון-איש
רע עין ולא-ידע כי-חסר יבאו ²³ מוכיח אדם אחריו
חן ימצא-- מהליך לשון ²⁴ גוזל אביו ואמו- ואמר
אין-פשע חבר הווא לאיש משחית ²⁵ רחוב-נפש גירה
מדון ובטה על-יהוה ידרשן ²⁶ בוטח בלבו הווא כסייל
והולך בחכמה הווא ימלט ²⁷ נוטן לרשות אין מחשוך
ומעלים עניינו רב-ማרות ²⁸ בקום רשותים יסתדר אדם
ובאבדם ירכבו צדיקים

28 נס ואין-רדף רשות וצדיקים ככפר יבטה
בפשע ארץ רכבים שריה ובאדם מבין ידע כן יאריך
גבר-רש ועشك דלים-- מטר סחף ואין לחם ⁴
עובי תורה יהללו רשות ושמרי תורה יתגנוו בם ⁵
אנשי-רע לא-יבינו משפט ו.mapboxי יהוה יבינו כל ⁶
טוב-רש הולך בתמו-- מעקש דרכיהם והוא עשיר
ונוצר תורה בן מבין ורעה זוללים יכולם אביו
8 מרבה הונו בנשך וברתביה (ותרבית) -- להונן
دلלים יקבצנו ⁹ מסיר אונו משמע תורה-- נס הפללו
תועבה ¹⁰ משנה ישרים בדרך רע-- בשחותו הוא-
ייפול ותמים ינחל-טוב ¹¹ חכם בעניין איש עשיר
ודל מבין יחקרנו ¹² בעל צדיקים רבה תפארת
ובקום רשותים יחפש אדם ¹³ מכסה פשעו לא-יצליה
ומורה וuczוב ירחם ¹⁴ אשרי אדם מפחד תלמיד ומקה

ויתן מעדנים לנפשך ¹⁸ בגין חזון יפרע עם ושמר תורה אשדרהו ¹⁹ בדברים לא-יוסר עבר כי-יבין ואין מענה ²⁰ חזית-איש אין בדבריו תקוña לכיסיל ממןנו ²¹ מפנק מונע עבדו ואחריותו יהיה מנון ²² איש-anon תחת שלוש רגוזה ארץ ותחת ארבעה לא-פה כל אשא ²³ תחת טהרה רגוזה ארץ ותחת ארבעה לא-פה כל שאה ²⁴ תחת טהרה עבד כי מלוך ונבל כי ישבע-לחם שאה ²⁵ תחת טהרה כי תבעל ושבחה כי תירש נברתה ארבעה הם קטני-ארץ והמה חכמים מהכמים ²⁶ הנמלים עם לא-עו ויכינו בקיין לחתם ²⁷ מלך אין לא-רבה לא-עצום ווישמו בסלע ביום ²⁸ מלך שמיות בידים תחפש והיא בהיכלי יצא חוץ כלו ²⁹ שמיות בידים תחפש והיא בהיכלי מלך ³⁰ שלשה המתייבץ צער ואربعה מיטבי לכת ³¹ ליש נבור בבהמה ולא-ישוב מפני כל זוריר מוגדים או-תיש מלך אלקום עמו ³² אם-נבלת בהתנסא ואם-זמות יד לפה ³³ כי מין חלב יוציא חמאה- ומין-אף יוציא דם ומין-אפים יוציא ריב

31 דברי למואל מלך -- משא אשר-ישראלו אמרו מה-ברוי ומה-בר-בטני ומה בר-נדרי ³ אל-תתן לנשים חילך ודריכיך למחות מלכין ⁴ אל למלכים למואל--אל למלכים שתונין ולרוונים או (אי) שכר פן-ישתה וישכח מהחקק וישנה דין כל-בני-ענו ⁵ תנו-שכר לאובד ויין למורי נפש ⁶ ישתה וישכח רישו ועמלו לא זיכר-עוד ⁸ פתח-פיק לאלם אל-דין כל-بني חלוף ⁹ פתח-פיק שפט-צדקה ודין עני ואביוון ¹⁰ אש-חיל מי ימצא ורחק מפניניהם מכרכה ¹¹ בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר ¹² גמלתחו טוב ולא-רע -- כל ימי היה ¹³ דרשה צמר ופשטים ותעש בחפש כפיה ¹⁴ הייתה אניות סוחר ממרחק תביא לחמה ¹⁵ ותקם בעוד לילה- ותתן טرف לביתה וחק לנערתיה ¹⁶ זמנה שדה ותקחו מפרי כפיה נטע (נטעה) כרם ¹⁷ חנרה בעוז מתניה ותאמץ זרועותיה טעםמה כי-טוב סחרה לא-יכבה בליל (בלילה) ¹⁸ שלשה המה נפלאו ממניא ואربعה (וארבעה) לא

18 באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשדרהו ¹⁹ בדברים לא-יוסר עבר כי-יבין ואין מענה ²⁰ חזית-איש אין בדבריו תקוña לכיסיל ממןנו ²¹ מפנק מונע עבדו ואחריותו יהיה מנון ²² איש-אנון תחת שלוש רגוזה ארץ ותחת ארבעה לא-פה כל אשא ²³ תחת טהרה עבד כי מלוך ונבל כי ישבע-לחם שאה ²⁴ תחת טהרה כי תבעל ושבחה כי תירש נברתה ארבעה הם קטני-ארץ והמה חכמים מהכמים ²⁵ הנמלים עם לא-עו ויכינו בקיין לחתם ²⁶ רביכים מבקשים פני- מוקש ובוטח ביהוה ישגב ²⁷ תועבת צדיקים איש מושל ומיהוה משפט-איש ²⁸ תועבת רשות צדיקים איש על ותועבת רשות ישר-דרך

30 דברי אנור בן-יקה-- המשנא נאם הגבר לא-יתיאל לא-יתיאל ואכל ² כי בער אני מאיש ולא-בינה אדם לי ³ ולא-למדתי חכמה ודעת קדשים אדע ⁴ מי עלה-שימים וירד מי אסף-רוח בחפנוי מי צרך- מים בשמללה-- מי הקיים כל-אפסי-ארץ מה-שמו ומה-שם-בנו כי תדע ⁵ כל-אמרת אלה צרופה מן הוא לחסים בו ⁶ אל-תוספ על-דבריו פנ-וכיכה בך ונוכבות ⁷ שתים שאלתי מatak אל-תמנע ממוני בתרם אמות ⁸ שוא ודבר-קוב הרחק ממני-- ראש ושר אל-תתן-לי הטריפני לחם חקי ⁹ פן אשבע וכחשי-- אמרתי מי יהוה ופן-אורש ונגבתו ותפשתי שם אלהי אביו יקלל ואת-ammo לא-יברך ¹² דור טהור בעינוי ומצתתו לא רחץ ¹³ דור מה-רמו עניינו ועיפויו נשאו ¹⁴ דור חרבנות שניו-- ומאלות מתלעתינו לא-כל עניים הארץ ובוניים מדם ¹⁵ לעולקה שתי בנות-- הוב הוב שלוש הנה לא תשבענה ארבעה לא- אמרו הון ¹⁶ שאלול ועצר-רחם הארץ לא-שבעה מים ואש לא-אמירה הון (Sheol h7585) ¹⁷ עין תלעג לא-תבו ליקחת-אם יקרוה ערבי-נחל וואכלוה בני-נשר 18 שלשה המה נפלאו ממניא ואربعה (וארבעה) לא

נרה ¹⁹ ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך ²⁰
כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביוון ²¹ לא-תירה
לביתה משלג כי כל-ביתה לבש שנים ²² מרכיבים
עתה-לה שש וארכמן לבושה ²³ נודע בשעריהם
בעל בשבתו עם-זקנ-ארץ ²⁴ סדין עשתה ותמכר
וחגור נתגה לכגעני ²⁵ עז-זהדר לבושה ותשחק ליום
אחרון ²⁶ פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על-לשונה
²⁷ צופיה הילכות (הליכות) ביתה ולחם עצמות
לא האכל ²⁸ כמוinya ויאשרוה בעל וייהללה ²⁹
רכבות בנות עשו חיל ואת עלית על-כלנה ³⁰ שקר
חנן והבל היפי אשה יראת-יהוה היא תתחלל ³¹
תנו-לה מפרי ידיה וייהללה בשעריהם מעשה

¹⁸ ותרא כי מהתאמצת היא ללבת אתה ותחרל לדבר אליה ¹⁹ ותלכנה שתיהם עד בואה בית לחם ויהי כבואה בית לחם ותהמ כל העיר עלייהן ותאמRNAה זוatz נעמי ²⁰ ותאמר אליון אל תקראנת לי נעמי קראן לי מרא כי המר שדי לי מאד ²¹ אני מלאה הלבתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנת לי נעמי יהוה ענה בי ושדי הרע לי ²² ותשב נעמי ורות המואביה כלחה עמה השבה משמי מואב והמה באו בית לחם בתקלת קציר שערים

2 ² ולנעמי מידע (מודע) לאישה איש גבר חיל- משפחת אלימלך ושמו בעז ² ותאמר רות המואביה אל נעמי אלקנה השדה ואלקטה בשלבים--אחר אשר אמץא חן בעינוי ותאמר לה וכי בתי ³ ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר מקרה-- חלקת השדה לבעו אשר משפחת אלימלך ⁴ וזהנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברך יהוה ⁵ ויאמר בעז לנערו הנצוב על הקוצרים--ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי משמי מואב ⁷ ותאמר אלקטה נא ואספהי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאה הבקר ועד עתה--זה שבתת הבית מעט ⁸ ויאמר בעז אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר ונם לא תעבורו מזה וכוה תדבקין עם נערתי ⁹ ענייך בשדה אשר יקצرون והלבת אחריהן--הלוא צויתי יתוקה--גַם הִיְתֵיתִ הַלִּילָה לְאִישׁ וּגְם יִלְדָּתִי בְּנִים ¹³ הלהן חשבRNAה עד אשר יגדל הלהן תעננה לבתו הייתה לאיש אל בنتי כי מר לי מאד מכם--כי יצאה כי יד יהוה ¹⁴ ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשך ערפה לחמותה ורות דבקה בה ¹⁵ ותאמר הנה שבתתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבתך ¹⁶ ותאמר רות אל תפנעי כי לעזך לשוב מהריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תלני אילין--עמך נעמי ואלהיך אלהי ¹⁷ באשר תמוות אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכח יוסיף--כי המות יפריד בין ובין

1 ¹ ויהי ביום שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לנור בשדי מואב--הוא ואשתו ושני בניו ² ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים--מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם ³ וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בנייה ⁴ וישאו להם נשים מואביה--שם האחת ערפה ושם הדשנית רות וישבו שם כעשר שנים ⁵ וימתו גם שנייהם מחלון וכליון ותשאר האשה מנני ילדיה ומਐשה ⁶ ותקם היא וכלהיה ותשב משמי מואב כי שמעה בשדה מואב-- כי פקד יהוה את עמו לחתת להם לחם ⁷ ותצאמן המוקם אשר היה שמה ושתי כלותיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה ⁸ ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שנונהasha לבית אמה יעשה (יעש) יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדיו ⁹ יתן יהוה לכם ומצאן מנוחהasha בית אישת ותשך להן ותשאגה קולן ותבכינה ¹⁰ ותאמRNAה לה כי אתך נשוב לעמק ¹¹ ותאמן נעמי שנונה בנתוי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והוא لكم לאנשים ¹² שנונה בנתוי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקווה--גַם הִיְתֵיתִ הַלִּילָה לְאִישׁ וּגְם יִלְדָּתִי בְּנִים ¹³ הלהן חשבRNAה עד אשר יגדל הלהן תעננה לבתו הייתה לאיש אל בנטי כי מר לי מאד מכם--כי יצאה כי יד יהוה ¹⁴ ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשך ערפה לחמותה ורות דבקה בה ¹⁵ ותאמר הנה שבתתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבתך ¹⁶ ותאמר רות אל תפנעי כי לעזך לשוב מהריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תלני אילין--עמך נעמי ואלהיך אלהי ¹⁷ באשר תמוות אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכח יוסוף--כי המות יפריד בין ובין

אשר לא ידעת תמול שלשים ¹² ישלם יהוה פעלך
ותהי משכרתך שלמה עם יהוה אלהי ישראל אשר
באת לחסוטה תחת כנפיו ¹³ ותאמר אמצעא חן בעיניך
אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפהחך ואני לא
אהיה כאחת שפהחיך ¹⁴ ויאמר לה בעז לעת האכל
נשי הלים ואכלת מון הלחם וטבלת פתק בחמן ותשב
מצד הקדרים ויצבת לה קלוי ותאכל ותשבע ותתר
¹⁵ ותקים ללקט ויצו בעז את נעריו לאמר נם בין
העمرדים תלקט- ולא תכלימוה ¹⁶ ונם של תשלו
לה מן הצבחים ועוזבתם ולקתה ולא תנعرو בה ¹⁷
ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה
ויהי כאיפה שעדרים ¹⁸ ותשא ותבוא העיר ותרא
המוחה את אשר לקטה והזוא ותתן לה את אשר
הותרה משבעה ¹⁹ ותאמר לה המוחה איפה לקטה
היום ונה עשית- יהי מכירך ברוך ותנד לחמוחה
את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשורי
עמו היום בעז ²⁰ ותאמר נעמי לכלחה ברוך הוא
לי יהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים
ויאמר הבוי המטפחת אשר עלייך ואחוי בה- ותאחו
ביה וימוד שיש שערדים ווישת עליה ויבא העיר ²¹ ותבוא
אל חמוחה ותאמר מי את בתוי ותנד לה- את כל אשר
עשה לך האיש ²² ותאמר שיש השערדים האלה נתן
לי כי אמר (אל) אל תבואי ריקם אל חמוחת ²³
ויאמר שבוי בתוי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי
לא ישkept האיש כי אם כליה הדבר היום
החותם ותשב את המוחה

3 ותאמר לה נעמי המוחה בתוי הלא אבקש לך
מנוח אשר ייטב לך ² ווישת הלא בעז מדעתנו אשר
היית את נעדרותיו הנה הו זרה את גנון השערדים-
הלילה ³ ורוחצת וסכת ושות שמלתך (שמלתיך)
עליך- וירדתי (ירדת) גנון אל תורדי לייש עד
כלתו לאכל ולשנות ⁴ ויהי בשכובו וידעת את
אמרתי אנלה אונך לא אמר קנה ננד היישבים וננד זקנִי

עמי--אם תגאל נאל ואם לא יגאל הגידה לי ואדר
 ונחשון הוליד את שלמה ²¹ ושלמון הוליד את בעז
 (ואדרעה) כי אין זולתך לנאל ואני אחיך ויאמר
 אני אנאל ⁵ ויאמר בעז ביום קנותך השדה מיד
 נעמי ומאת רות המואביה אשת והמת קניתו (קניתה)--
 להקים שם המת על נחלתו ⁶ ויאמר הנאל לא אוכל
 לנאל (לנאל) ל---פָן אשחת את נחלתי נאל לך
 אתה את נחלתי כי לא אוכל לנאל ⁷ וזהאת לפנים
 בישראל על הנאהה ועל התמורה לקים כל דבר
 שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזהת התעודה בישראל
⁸ ויאמר הנאל לבעו קנה לך ושלף נעלו ⁹ ויאמר
 בעז לזקנים וכל העם עדים אתם היום כי קניתו את
 כל אשר לא למלך ואת כל אשר לכליון ומהלון--
 מיד נעמי ¹⁰ ונם את רות המואביה אשת מהלון קניתו
 לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם
 המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום ¹¹
 ויאמרו כל העם אשר בשער ווהוקנים--עדים יתן
 יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל וככלאה אשר
 בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באפרטה
 וקרא שם בכיתם להם ¹² ויהי ביתך כבית פרץ אשר
 ילדה תמר ליהודה--מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן
 הנערה הזאת ¹³ ויקח בעז את רות ותהי לו לאשה
 יבא אליה יותן יהוה לה הרינו ותلد בן ¹⁴ ותחאמרנה
 הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא חשbite לך נאל
 היום ויקרא שמו בישראל ¹⁵ יהוה לך למשיב נפש
 ולכלכל את שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו
 אשר היא טובה לך משבעה בניים ¹⁶ ותקח נעמי את
 הילד ותשתחוו בחיקה ותהי לו לאמנת ¹⁷ ותקראנה
 לו השכנות שם לאמיר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו
 עובד הוא אבי ישי אבי דוד ¹⁸ ואלה תולדות פרץ
 פרץ הוליד את חצרון ¹⁹ וחצרון הוליד את רם ורם
 הוליד את עמנידב ²⁰ ועמנידב הוליד את נחשון

שיר השירים

על הנבעות ⁹ דומה דודי לצבי או לעפר האלים
הנה זה עומד אחר כתלנו--מנגינה מן החלנות מצין
מן החרכים ¹⁰ ענה דודי ואמר לי קומי לך רעמי
יפט וילכי לך ¹¹ כי תהה חסתו עבר הגשם חלפי
הלך לו ¹² הנצנים נרא באرض עת הזמיר הגיע וקול
התור נשמע בארכנו ¹³ התאנה חנטה פניה והגנים
סמדר נתנו ריח קומי לכி (לך) רעמי יfty וילכי
לך ¹⁴ יונתי בחנו הسلح בסתר המדרגה הראיית את
מראייך השמיוני את קולך כי קולך ערבית ומראייך
נאוה ¹⁵ אחزو לנו שעלים--ועלם קטנים מחייבים
כרמים וכרמינו סמדר ¹⁶ דודי לי ואני לו הרעה
בשושנים ¹⁷ עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה

לך דודי לצבי או לעפר האלים--על הריו בתה

3 על משכבי בלילות בקשתי את אהבה
נפשי בקשתי ולא מצאתו ² אקומה נא ואסובבה
בעיר בשוקים וברחבות--אבקשה את אהבה נפשי
בקשתי ולא מצאתו ³ מצאוני השמורים הסביבים
בעיר את אהבה נפשי ראות ⁴ כמעט שעברתי
מהם עד שמצאתו את אהבה נפשי אחותיו ולא
ארפנו--עד שהbijאתו אל בית אימי ואל חדר הורתי
⁵ השבעתי אתכם בנות ירושלם בצדאות או באילות
השודה אם תעירו ואם תעוררו את אהבה עד
שתחפץ ⁶ מי זאת עליה מן המדבר כתימרות עשן
מקטרת מיר לבונה מכל אבקת רוכל ⁷ הנה מטהו
שלשלמה--שים גברים סביב לה מגברי ישראל ⁸
כלם אחוי הרבה מלמדי מלחתה איש חרבו על ירכו
מחפץ בלילות ⁹ אפריוון עשה לו המלך שלמה--
מעצי הלבנון ¹⁰ עמודיו עשה כסף רפידתו והב
מרכבו ארמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם
ו צאניה וראינה בנות ציון במלך שלמה--בעטרה
שעטרה לו או אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו

1 שיר השירים אשר לשלמה ² ישיני מנשיקות
פיקוח כי טובים דידיך מיין ³ לריה שמניך טובים שמן
טורק שמרק על כן עלמות אהבוך ⁴ משכני אחריך
נרצחה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמהה בר--
nocירה דידיך מיין מישרים אהבוך ⁵ שחורה אני
ונואה בנות ירושלם כאחלי קדר כירויות שלמה
⁶ אל תראני שאני שהרחרת ששובתני המשמש בני
امي נהרו כי שמוני נטרה את הכרמים-כרמי של
לאנתרתי ⁷ הנירה לי שאהבה נפשי איך תרעה
חבריך ⁸ אם לא תדע לך היפה בנשים צאי לך
בעקביו הצאן ורעי את נדייך על משכנות הרעים ⁹
לסתי ברכבי פרעה דמייך רעמי ¹⁰ נאו לחיך
בתרים צוארך בחרוזים ¹¹ ותורי זהב נעשה לך עם
נקודות הכסף ¹² עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו
¹³ צדור המר דודי לי בין שדי לין ¹⁴ אשכל הכפר
דודי לי בכרמי עין גדי ¹⁵ הנך יפה רעמי הנך יפה
עיניך יונים ¹⁶ הנך יפה דודי אף נעים אף ערשו
רעננה ¹⁷ קרונות בתינו ארזים רחיתנו (רחיתנו)
ברותים

2 אני חכלה השرون שושנת העמקים ² כשותנה
בין החוחום כן רעמי בין הבנות ³ כחפה בעצי
העיר כן דודי בין הבנים בצלו חמורתו ישבתי ופריו
מתוק לחכי ⁴ הביאני אל בית היין ורגלו עלי אהבה ⁵
סמכוני באישיות--רפדי כחפותם כי חולת אהבה
אני ⁶ שמאלו תחת לדashi וימינו תחבקני ⁷ השבעתי
אתכם בנות ירושלם בצדאות או באילות השדה
אם תעירו ואם תעוררו את אהבה עד שתחפץ
⁸ קול דודי הנה זה בא מדרגן על ההרים-מקפץ

4 הנק יפה רעיית הנק יפה--עיניך יונים מבעד לצמתק שערך עדך העזים שנלשו מהר גלעד עבר נפשי יצאה בדרכו--בקשתיהו ולא מצאתהו קראתינו ולא עננו ⁷ מצאני השמרם הסכבים בעיר הכווי פצעוני נשאו את דידידי מעלי שמרי חומות ⁸ מטאימות ושבלה אין בהם ³ כחוט השני שפטותיך ודרברך נואה כפלח הרמן רתקך מבعد לצמתק ⁴ כמנדל דוד צוארך בניו לתלפיות אלף המן תלוי עליו כל שלטי הנברים ⁵ שני שדייך כשי עפרים תאומי צביה הרועים בשושנים ⁶ עד שיפוח היום ונסו הצללים--אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה ⁷ כלך יפה רעמי ומום אין בך ⁸ אתי מלובנן כליה אתי מלובנן תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר וחרמן ממענות ארויות מהדרי נמרים ⁹ לבכתי אחתי כליה לבכתי באחד (באחת) מענייך באחד ענק מצורניך ¹⁰ מה יפו דידיך אחתי כליה מה טבו דידיך מיין וריח שמניך מכל בשמים ¹¹ לנפת תשפנה שפטותיך כליה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתיך כרייח לבנון ¹² גן נעל אחתי כליה גל נעל מעין חתום ¹³ שלחיך פרדס רמנונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדדים ¹⁴ נרד וכרכם קנה וקגנון עם כל עצי לבונה מר ואהלוות עם כל ראש בשמות ¹⁵ מעין ננים באר מים חיים ונולדים מן לבנון ¹⁶ עורי צפון ובואי חימן הפיחו גני يولו בשםינו יבא דודיך לננו ויאכל פרי מנדיו

5 אנה הלק דודיך היפה בנשים אנה פנה דודיך ונבקשו עמק ² דודי ירד לנו לערגנות הבשם-- לרגונות בננים וללקט שושנים ³ אני לדודי ודודי לי הרעה בשושנים ⁴ יפה את רעמי כתרצתה נואה כירושלם אימה כנדגולות ⁵ הסבי עיניך מנדי שהם הרהיבני שערך עדך העזים שנלשו מן גלעד ⁶ שנייך כעדך הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם מטאימות ושבלה אין בהם ⁷ כפלח הרמן רתקך מבعد לצמתק ⁸ ששים ההמה מלכות ושמנים פילגשים וועלמות אין מספר ⁹ אחת היא יונתי תרתמי--אחד היא לאמה ברה היא לילדה ראהה בנות ואשרודה מלכות ופילגשים ויהלולה ¹⁰ מי זאת הנש��ה כמו שחר יפה לבנה ברה כחמה--אימה כנדגולות ¹¹ אל נתה אנו ירדתי לראות אבי הנהל לראות ⁴ דודי שלח ידו מן החר ומיע המו עלי ⁵ קמתי אני לפתח לדודי יודני نطפו מור ואצבעתי מור עבר

5 באתי לננו אחתי כליה--אריתוי מורי עם בשמי אכלתי ערי עם דברי שתיתי ייני עם חלבוי אכלו רעים חזו ושברו דודים ² אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחו לי אחתי רעמי יונתי תרתמי--שראי נמלא טל קווצותי רטיסי לילה ³ פשתחי את כתנתוי-- איככה אלבנה רחצתי את רגלי איככה אטנוףם ⁴ דודי שלח ידו מן החר ומיע המו עלי ⁵ קמתי אני לפתח לדודי יודני نطפו מור ואצבעתי מור עבר

אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה--בו יבוזו לו⁸
אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחנתנו
ביום שידבר בה⁹ אם חומה היא נבנה עליה טירה
כסף ואם דלת היא נצוד עליה לוח ארו¹⁰ אני
חומה ושדי כמנדולה או הייחוי בעינו כמושחת שלום
עכבר היה לשלהמה בבעל המון נתן את הכרם
לנטרים איש יבא בפדיו אלף כסף¹¹ כרמי שלי
לפני האלף לך שלמה ומאותים לנטרים את פדיו¹²
היושבת בננים חברים מקשיבים ל科尔ך--השמי עני
ברח דודיו ורנה לך לצבי או לעפר האלים--על

הרין בשם

שמתי מרכיבות עמי נדייב¹³ שובי שובי השולמית
шибוי ונזהה אך מה תחו בשולמית כמחלפת
המחנים

7 מה יפו עמוק בNELים בת נדייב חמוקי ירכיך--
כמו חלאים מעשה ידי Amen¹⁴ שריך אגן הסהר אל
יחסר המזג בטנק ערמת חתימים סוגה בשושיים¹⁵ שני
שדריך כשי עפרים האמי צביה¹⁶ צוארך כמנדל
השן ענייך ברכות בחשבון על שער בת רבים--
אפק כמנדל הלבנון צופה פני דמשק¹⁷ ראש עלייך
ככרמל ודלת ראש כארוגן מלך אסור ברהטים¹⁸
מה יפיה ומה נעמת--אהבה בתענוגים¹⁹ זאת קומתק
דמתה לתמר ושדריך לאשכלות²⁰ אמרתי אלה
בתמר אהזה בסנסני ויהיו נא שדריך כאשכלות הנפן
ויריח אפק כחפוחים²¹ וחכך כיין הטוב הולך לדודי
למיישרים דובב שפטין ישנים²² אני לדודי ועלי
תשוקתו²³ לך דודיו נצא השדה נליינה בכפרים
ונשכינה לכרכמים--נראה אם פרחה הגפן פתח
הסמדר הגנו הרמוניים שם את דידי לך²⁴
הרדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים--חרדים
نم ישנים דודוי צפנתי לך

8 מי יתנק כאח לי יונק שדי אמי אמצעך בחוץ
אשקר נם לא יבזו לי²⁵ אנה נך אביאך אל בית אמי--
تلמדני אשקר מיין הרקה מעסיס רמנוי²⁶ שמאלו
תחת ראשיו וימינו תחבקני²⁷ השבעתי אתכם בנות
ירושלם מה תעירו ומה תערדו את האהבה עד
שתחפץ²⁸ מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על
דורה תחת התהפו עוררתיך--שמה חבלתך אמך
שמה חבלה ילדתך²⁹ שימני כחומרם על לך כחותם
על זרועך--כי עזה כמות אהבה קשה כשאול קנאה
רשפה--רשפי אש שלhabtia (Sheol h7585) 7 מים רבים
לא יוכלו לכבות את האהבה ונחרות לא ישטפה

קְהַלָּת

אשר אראה اي זה טוב לבני האדם אשר יעשן תחת
השמות מספר ימי חיים⁴ הנדרתי מעשי בניו ליל
בזמן נטעתו ליר כרמים⁵ עשיתו ליר גנות ופרדסים
ונטעתו בהם עץ כל פרדי⁶ עשיתו ליר ברחות מים-
להשקות מהם יער צומח עצים⁷ קניתי עבדים
ושפחות ובני בית הוה ליל נם מקנה בקר וצאן הרבה
היה ליל מכל שהיו לפני בירושלם⁸ כנסתי ליל נם
כסף וזהב וסגולת מלכים והמדינות עשיתו ליר שרים
ושירותות ותענוגות בני האדם--שדה ושדות⁹ וגדרתי
והוספה מכל שהוא לפני בירושלם אף חכמתי
עמדו ליל¹⁰ וככל אשר שאלו עני לא אצלתי מהם
לא מנעהתי את לבני מכל שמחה כי לבני שמח מכל
עמל¹¹ וזה היה חלקי מכל עמל¹² ובפניי אני בכל
מעשי שעשו ידי ובعمال שעמלתי לעשות והנה הכל
הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת המשמש¹³ ובפניי
אני לראות חכמה והוללות וascalות כי מה האדם
шибוא אחרי המלך את אשר כבר עשו¹⁴ וראיתי
אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות--כיתרון האור
מן החשך¹⁵ החכם עניינו בראשו והכיסיל בחשך
הולד¹⁶ וידעתו גם אני שמקירה אחד יקרה את כלם¹⁷
ואמרתי אני בלבבי כמקירה הכסיל גם אני יקרני ולמה
חכמוני אני או יתר ודברתי בלב שם זה הכל¹⁸ כי
אין זכרון לחכם עם הכסיל לעולם בשכבר הימים
הבאים הכל נשכח ואיך ימות החכם עם הכסיל¹⁹
ושנאהתי את החיים--כי רע עלי המשעה שנעשה תחת
המשמש כי הכל הבל ורעות רוח²⁰ ושנאהתי אני את
כל עמל²¹ שאינו عمل תחת המשמש שאנו חנו לאדם
שיהודה אחרי²² וממי יודע החכם יהודה או סכל ויישלט
בכל עמל²³ שעמלתי ושהחכמתי תחת המשמש נם זה
הבל²⁴ וסובותי אני ליאש את לבבי--על כל העמל
שעמלתי תחת המשמש²⁵ כי יש אדם שעמלו בחכמה

1 דברי קהילת בן דוד מלך בירושלים² הבעל
הbulim אמר קהילת בעל הbulim הכל בעל³ מה
יתרונו לאדם בכל עמלו--שיעמל תחת המשמש⁴ דור
הlek ודור בא והארץ לעולם עמדת⁵ וזרחה המשמש
ובאה המשמש ואל מקומו--ושאופף זורה הוא שם⁶ הולך
אל דרום וסובב אל צפון סובב סובב הולך הרוח
ועל סביבתו שב הרוח⁷ כל הנהלים הלכים אל
הום והם אינם מלא אל מקום שהנהלים הלכים--שם
הם שביהם ללכת⁸ כל הדברים יגעים לא יכול איש
לדבר לא חשב עין לראות ולא חמלא און משמע⁹
מה שהוא הוא שיחיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין
כל חדש תחת המשמש¹⁰ יש דבר שיאמר ראה זה
חדש הוא כבר היה לעלמיים אשר היה מ לפנינו¹¹
אין זכרון לראשים וגם לאחרנים שהיה לא היה
לهم זכרון--עם שהיה לאחרנו¹² אני קהילת היוטו
מלך על ישראל--בירושלים¹³ ונתקי את לבוי לדריש
ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת המשמים הוא
ענין רע נתן אליהם לבני האדם--לענות בו¹⁴ ראיית
את כל המעשים שנעשו תחת המשמש והנה הכל בעל
ורעות רוח¹⁵ מועות לא יכול לתקן וחסרונו לא יכול
להמנות¹⁶ דברתי אני עם לבוי לא אמר--אני הנה
הגדרתי והוספה חכמה על כל אשר היה לפני על
ירושלים ולבי ראה הרבה חכמה ודעת¹⁷ וואתנה
לבוי לדעת חכמה ו דעת הוללה וascalות ידעתה שם
זה הוא רעיון רוח¹⁸ כי ברב חכמה רב כעס וויסיף

דעתו יוסף מכואוב

2 אמרתי אני בלבבי לך נא אסכה בשמחה וראיה
בטוב והנה גם הוא בעל² לשחק אמרתי מהollow
ולשםחה מה זה עשה³ תרתוי בלבוי למשוך בין
את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחו בסכלות--עד

ובדעת--ובכשרון ולאדם שלא עמל בו יתנו חלקו--
ונם זה הבל ורעה רבה ²² כי מה הוה לאדם בכל
כל המעשה שם ¹⁸ אמרתי אני בלב-י--על דברת בני
האדם לברם האלhim ולראות שהם בחמה המה
לهم ¹⁹ כי מקרה בני אדם ומקרה הבהמה ומקרה
אחד להם--כמאות זה בן מות זה רוח אחד לכל
ולבונם זה הבל הוא ²⁴ אין טוב באדם שיאכל ושתה
כל ימי מכבים וכעס עניינו--גם בליל ה' לא שככ
והראה את נשטו טוב בעמל נם זה ראיتي אני מיד
האלhim היא ²⁵ כי מי יאכל ומיו יחוש חז' ממוני ²⁶ כי
לאדם שטוב לפניו נתן חכמה וידע ושמחה ולחוטא
למעלה ורוח הבהמה--היורדת היא למטה לארץ ²²
וראייתי כי אין טוב מאשר ישמה האדם במעשהיו--כי
הוא חלקו כי מי יביאנו לראות במא שיהיה אחריו

4 ושבתי אני ואראה את כל העשקים אשר נעשים
תחת השמש והנה דמעת העשקים ואין להם מנוח
ומייד עשיקיהם כח ואין להם מנוח ² ושבח אני את
המתים שכבר מתו--מן החיים אשר חמה חיים עדנה
וטוב משניהם--את אשר עדן לא היה אשר לא ראה
את המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש ⁴ וראייתי
אני את כל عمل ואת כל כשרון המעשה--כי היא
קנאת איש מרעהו נם זה הבל ורעות רוח ⁵ הכספי
חבק את ידיו ואכל את בשרו ⁶ טוב מלא כף נחת--
滿לא חפניהם عمل ורעות רוח ושבתי אני ואראה
הבל תחת השמש ⁸ יש אחד ואין שני נם בן ואח אין
לו ואין קץ לכל עמלו--גם עניינו (עניינו) לא תשבע
עשך ולמי אני עמל ומהסר את נפשי מטובה--גם זה
הבל ועניין רע הוא ⁹ טובים השנים מן האחד אשר יש
לهم שכר טוב בעמלם ¹⁰ כי אם יפלו האחד יקים
את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו ¹¹ נם
אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד איך יחם ¹² ואם
ישארו מלפניו ¹⁵ מה שהוא כבר הוא ואשר
יהוות כבר היה והאלhim יבקש את נרדף ¹⁶ ועוד
ראייתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום
הצדק שמה הרשע ¹⁷ אמרתי אני בלב-י--את הצדיק

יצא למלך כי נם במלכותו נולד רשות ר' ראייתו את כל חיים המהלים תחת השימוש--עם הילד השני אשר יעמוד תחתיו ¹⁶ אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניהם--نم דאחורנים לא ישמו בו כי נם זה הבל ורעיון רוח

כל ימי בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצת ¹⁸ הנה אשר ראייתו אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טוכה בכל עמלו שיעמל תחת השימוש מספר ימי היו אשר נתן לו האלים--כי הוא חלקו ¹⁹ גם כל האדם אשר נתן לו האלים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו ולשם בעמלו--זה מטה אליהם היא ²⁰ כי לא הרבה יזכיר את ימי חייו כי האלים מענה בשמחת לבו

6 יש רעה אשר ראייתו תחת השימוש ורבה היא על האדם ² איש אשר יתן לו האלים עשר ונכסים וכבוד ואינו חסר לנפשו מכל אשר יתאה ולא ישילטנו האלים לאכל ממנו--כי איש נכרי יאכלנו זה הבל וחלי רע הוא ³ אם יולד איש מאה ושנים רבות יחייה ורב שהיו ימי שני ונפשו לא תשבע מן הטובה ונם קבועה לא הייתה לו--אמratio טוב מבני הנפל ⁴ כי בהבל בא ובחשך ילק ובחשך שמו יכסה גם שימוש לא ראה ולא ידע נתנת לזו מזוה ⁶ ואלו היה אלף שנים פעמים וטובה לא ראה--הלא אל מקום אחד הכל חולק ⁷ כל עמל האדם לפניו ונם הנפש לא תמלא ⁸ כי מה יותר לחכם מן הכספי מה לעני יודע להלך ננד החיים ⁹ טוב מראה עיניהם מהלך נפש נם זה הבל ורעות רוח ¹⁰ מה שהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לדין עם שחתקוף (שתקוף) ממנה ¹¹ כי יש דברים הרבה מהלך נפש נם זה הבל ורעות רוח מה שהיה כבר מרכיבים הбл מה יתר לאדם ¹² כי מי יודע מה טוב לאדם בחים מס' ימי חי הבלו--וישם צל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת השימוש

7 טוב שם משמן טוב יום המוות מיום הולדי ² טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית מטהה--באשר הוא סוף כל האדם והחי יתן אל לבו ³ טוב כעס משחוק כי ברע פנים ייטב לב ⁴ לב חכמים בבית בענין רע והוליד בן ואין בידו מאומה ¹⁵ כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללבכת כשבא ומואה לא ישא בעמלו שילך בידו ¹⁶ וגם זה רעה חולת כל עמת שבא כן ילק ומה יתרון לו שיעמל לרוח ¹⁷ גם

אבל ולב כסילים בביה שמהה 5 טוב לשמע גערת מצאתי--וואשה בכל אלה לא מצאתי 29 לבך ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר וHEMA בקש חשבנות רבibus

8 מי כהחכם ומיו יודע פשר דבר חכמה אדם תאיד פניו וועז פניו ישנא 2 אני פי מלך שמר ועל דברת שבועת אללהים 3 אל תבהל מפני תליך אל העמד בדבר רע כי כל אשר יחפץ עשה 4 באשר דבר מלך שלטונו ומוי אמר לו מה תעשה 5 שומר מצואה לא ידע דבר רע עת ומשפט ידע לב חכם כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו 7 כי איננו ידע מה שייהיה כי כאשר היה מי גינדי לו 8 אין אדם שליט ברוח לכלוא את הרוח ואין שלטן ביום המתות ואין משלחת במלחמה ולא מלט רשות באלו 9 את כל זה ראייתי ונתרן את לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת השם שעת אשר שולט האדם באדם--לדע לו 10 ובכון ראותו רשעים קברים ובאו ומקום קדוש יהלכו וישתכו בעיר אשר כן עשו נס זה הבול 11 אשר אין נעשה פתגמ-מעשה הרעה מהרעה על כן מלא לב בני האדם בהם-לעשות רע 12 אשר חטא עשה רע מאות--ומאריך לו כי נס יודע אני אשר היה טוב לראי האלהים אשר ייראו מלפני 13 וטוב לא היה לרשות ולא יאריך מים צצל--אשר איננו ירא מלפני אליהם 14 יש הבול אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מניעו אליהם כמעשה הרשעים ויש רשעים שמניעו אליהם כמעשה הצדיקים אמרתי שם וזה הבול 15 ושבחתי אני את השמה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי חייו אשר נתן לו האלהים--תחת השם 16 כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות את העני אשר

אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי--וואשה בכל אלה לא מצאתי 29 לבך ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר וHEMA תחת הסירן כן שחק הכסיל ונום זה הבול 7 כי העשך יהולח חכם ויאבד את לב מתנה 8 טוב אחרית דבר בראשיתו טוב ארך רוח מגביה רוח 9 אל תבהל ברוחך לכעס כי כעס בחיק כסילים נינה 10 אל אמר מה היה--שהימים הראשונים היו טובים מאללה כי לא מחכמה שאלת על זה 11 טובח חכמה עם נחלה ויתר לראי המשמש 12 כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרונו דעת החכמה תחיה בעלייה 13 ראה את מעשה האלהים כי מי יכול לתקן את אשר עותו ביום טוביה היה בטוב ובכום רעה ראה גם את זה לעמת זה עשה האלהים על דברת שלא ימצא האדם אחריו מואומה 15 את הכל ראייתי בימי הפליש יש צדיק אבד בצדקו ושרש מאריך ברעתו 16 אל תה צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למא תושומם 17 אל תרשע הרבה ואל תה סכל למא תמות בלא עתק 18 טוב אשר תאהזו בזה ונום מוזה אל תנח את ירך כי ירא אללהים יצא את כלם 19 החכמה תען לחכם-מעשרה שליטים אשר היו בעיר 20 כי אדם אין צדיק בארץ--אשר יעשה טוב ולא יחתא 21 נס לכל הדברים אשר ידברו אל תתן לך אשר לא תשמע את עברך מקלל 22 כי גם פעמים רבות ידע לך אשר נס את (אתה) קללה אחרים 23 כל זה נשיתי בחכמה אמרתי אחכמה והוא רוחקה ממני 24 רחוק מה שהיה ועמק עמוק מי ימצאנו 25 סבותי אני ולבי לדעת ולתוור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשות כל והסכלות הוללות 26 ומוצא אני מר ממות את האשא אשר היא מצודים וחדרמים לבה--אסורים ידיה טוב לפניו האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה 27 ראה וזה מצאתי אמרה קלה אחת לאחת למצא חשבון 28

נעשה על הארץ כי נם ביום ובלילה--שנה בעינוי איננו ראה ¹⁷ וראית את כל מעשה האלים כי לא בפה כהן יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפוף עליהם פתא ¹⁸ גם זה ראייתי חכמה תחת השמש ונדוליה היא אליו ¹⁹ עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא אליה מלך גדול וסבב אתה ובנה עליה מצודים נדלים ²⁰ ומוצא בה איש מסכן חכם ומלט הוא את העיר בחכמו ואדם לא זכר את האיש המסכן והוא ²¹ ואמרתי אני טובח חכמה מגבורה וחכמה המסכן בזיה ודבריו אינם נשמעים ²² דברי חכמים בנחת נשמעים--מוזעקת מושל בכיסילים ²³ טובח חכמה מכל קרב וחוטא אחד יאבר טוביה הרבה

10 זובבי מות יבאиш יביע שמן רוקח יקר מהכמה מכבוד סכלות מעט ² לב חכם לימיינו ולב כסיל לשמאלו ³ וגם בדרך כשהascal (כשהascal) הלהך לבו חסר ואמר לכל סכל הו ⁴ אם רוח המושל תעללה עלייך מקום אל תנח כי מרפא נינח חטאיהם גורליים ⁵ יש רעה ראייתי תחת השמש--כשנזה שיצא מלפני השליט ⁶ נתן הסכל במורומים רבבים ועשירים בשפל ישבו ⁷ ראייתי עבדים על סוסים ושרים הלכיהם כעבדים על הארץ ⁸ חפר גומץ בו יפול ופרק גדר ישבנו נחש ⁹ מסיע אבניים יעצב בהם בוקע עצים יסכנן בם ¹⁰ אם קהה הברזול והוא לא פנים קלקל וחילים יגבר ויתרונו חסיר חכמה ¹¹ אם ישג הנחש בלוא לחש ואין יתרון לבעל הלשון ¹² דברי פי חכם חן ושפטות כסיל תבלענו ¹³ תחולת דברי פיהו סכלות ואחריתה פיהו הוללה רעה ¹⁴ והascal ירבה דברים לא ידע האדם מה שייהיה ואשר יהוה מאחריו מי יגיד לו ¹⁵عمال הכסילים תיגענו--אשר ואמרתו יגבר ויתרונו חסיר חכמה ¹⁶ אי לך ארץ שמלך נער לא ידע ללקת אל עיר ¹⁷ אשריך ארץ שמלך בן ושריך בבקר יאכלו ¹⁸ חורים ושריך בעת יאכלו בגבורה ולא בשתי ¹⁹ ופגע יקרה את כלם ²⁰ כי נם לא ידע האדם את עתו

נעשה על הארץ--שנה בעינוי יכול האדם למצוא את המעשה אשר נעשה תחת השמש בשל אשר יعمل האדם לבקש ולא ימצא нам אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצוא

9 כי את כל זה נתתי אל לביו ולבור את כל זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלים נם אהבה נם שנאה אין יודע האדם--הכל לפניו ² הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולטהור ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח כתוב כחטא--הגשבע כאשר שבועה ירא ³ זה רע בכל אשר נעשה תחת השמש--כי מקרה אחד לכל ונם לב בני האדם מלא רע והוללות בלבבם בחיהם ואחריו אל המתים ⁴ כי מי אשר יבחר (יחבר) אל כל החיים יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת ⁵ כי החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר--כי נשכח זכרם ⁶ נם אהבתם נם שנאתם נם קנאתם כבר אבדה והליך אין להם עוד לעולם בכלל אשר נעשה תחת השמש ⁷ לך אכל בשמה להמן ושתה בלב טוב ייניך כי כבר רצתה האלים את מעשיך ⁸ בכל עת יהיו בnderיך לבנים ושם על ראנך אל יהסר ⁹ ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חי הבלך אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלך בחיים ובעמך אשר אתה عمل תחת השמש ¹⁰ כל אשר תמצא ידך לעשות בכהך--עשה כי אין מעשה וחשובו ו דעת וחכמה בשאול אשר אתה הלך שמה (Sheol h7585) ¹¹ שבתי וראת תחת השמש כי לא לקלים המרוץ ולא לנבורים המלחמה ונם לא לחכמים להם ונם לא לנבונים עשר ונם לא לידעים חן כי עת

בעצליהם ימך המקירה ובשפלהות ידים ידלף הבית אל בית עולמו וסבבו בשוק הסופרים ⁶ עד אשר לא ירחק (ירתק) חבל הכסף ותרוץ נלת הזוחב והשבר כד על המבווע ונרען הנלנאל הבור ⁷ ווישב העפר על הארץ בשהייה וחורוח תשוב אל דאלאhim אשר נתנה ⁸ הצל הבלתי אמור הקוהלה הצל הצל ⁹ וויתר שהיה קהלה חכם עוד למד דעתה את העם ואיזן וחקר תקון משלים הרבה ¹⁰ בקש קהלה למצא דברי חפץ וככתוב ישר דברי אמרת ¹¹ בדברי חכמים כדרבנן וככשמרות נטוועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד ¹² יותר מהמה בני הוזר עושות ספרים הרבה נשמע את ולhog הרבה גינעתبشر ¹³ סוף דבר הצל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם ¹⁴ כי אה כל מעשה האלהים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע

לשבוק עשים לחם ויין ישמה חיים והכסף ענה את הכל ¹⁵ גם במדעם מלך אל תקלל ובחרדי משכובך אל תקלל עשיר כי עוף השמיים يولיך את הקול ובבעל הכנפים (כנפים) יגיד דבר

11 שלח לחמד על פני הימים כי ברב הימים תמצאננו ² תן חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ ³ אם ימלאו העבים ונשם על הארץ ידריקו ואם יפול עץ בדרכם ואם בצפון-מקום שיפול העץ שם יהוא ⁴ שمر רוח לא זרע וראה בעבים לא יקצור ⁵ כאשר איןך יודע מה דרך הרוח עצמים בבטן המלאה ככה לא תדע את מעשה האלהים אשר יעשה את הצל ⁶ בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח יידך כי איןך יודע אי זה יקשר הזה או זה ואם שניהם כאחד טובים ⁷ ומתווך האור וטוב לעיניים לראות את המשמש ⁸ כי אם שנים הרבה ייחיה האדם בכלם ישם ויזכר אתימי החשך כי הרבה יהיו כל שבא הצל ⁹ שמה בחור בילדותיך ויטיבך לבך בימי בחורותיך ויהליך בדרכיכ לבק ובמראי ענייך ודע כי על כל אלה יביאך האלהים במשפט ¹⁰ והסר כעס מלבק והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות הצל

12 זכר את בוראיך בימי בחורתיך עד אשר לא יבוא ימי הרעה והגינוו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ ² עד אשר לא תהשך השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר הנש ³ ביום שייעזו שמרי הבית והתעטוו אנשי החיל ובטלו הטענות כי מעשו והשכו הראות בארכות ⁴ וסנרו דלתים בשוק בשפל קול הטענה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר ⁵ גם מבגה יראו וחתחמים בדרך וינאץ השקך ויסתבל החגב ותפר האבינה כי הלק האדם

בַת יְהוּדָה ¹⁶ עַל אֱלֹהָןִי אֲנִי בּוֹכֵחַ עַנִּי עַנִּי יְרֻדָה
מִים--כִּי רַחֲקָמָנִי מִנְחָם מִשְׁבַּנְפְּשִׁי הָיו בְּנֵי שׂוּמְמִים
כִּי גָּבָר אֹוִיב ¹⁷ פְּרִשָּׁה צִיּוֹן בַּידָּה אֵין מִנְחָם לְהָ-
צִוָּה יְהוָה לְיַעֲקֹב סְבִיבָיו צָרוֹי חִוָּה יְרוּשָׁלָם לְנָהָ-
בִּינֵיכֶם ¹⁸ צְדִיק הָוָא יְהוָה כִּי פִיהָוּ מְרִיטָה שְׁמָעוּ נָא
כָל עַמִּים (הָעַמִּים) וְרָאוּ מְכָאָבִי--בְּתוּלָתִי וּבְחוּרִי
הַלְּכוּ בְשָׁבֵי ¹⁹ קָרָאתִי לְמַאֲהָבִי הַמָּה רַמְוִי כָּהָנוּ
וַיָּקְנִי בָעֵיר גָּנוּעָה כִּי בָקַשׁ אָכֵל לְמוֹ וַיְשִׁיבוּ אָתָה נְפָשָׁם
20 רָאָה יְהוָה כִּי צָר לִי מִעִי חַמְרָמָרוֹ--נַהֲפֵך לְבִי
בְּקָרְבֵי כִּי מָרוּ מְרִיטָה מִחוֹז שְׁכָלה חַרְבָּבְכָה כְּמוֹת
21 שְׁמָעוּ כִּי נָאָנָה אָנִי אֵין מִנְחָם לְיַי--כָל אַיִבִי שְׁמָעוּ
רָעִיתִי שְׁשָׁו כִּי אַתָּה עֲשֵׂיתָה הַבָּא יְוָם קָרָאת וַיְהִי כְּמַנְיָה
22 תָּבָא כָל רַעַתִּים לְפָנֵיךְ וּוּולְלָלָל לְמוֹ כַּאֲשֶׁר עַלְלָתָה
לִי עַל כָל פְּשָׁעָי כִּי רְבּוֹתָה אָנָחָתִי וּלְבִי דָוי

2 אֵיכָה יְעִיב בָּאָפוֹ אַדְנִי אֶת בַת צִיּוֹן--הַשְׁלִיךְ
מִשְׁמִים אֶרְץ תְּפָאָרָת יִשְׂרָאֵל וְלֹא זָכֵר הַדָּם רְגָלָיו
בַיּוֹם אָפוֹ ² בְּלֹעַ אַדְנִי לֹא (וְלֹא) חַמֵּל אֶת כָל
נָאֹות יַעֲקֹב--הָרָס בַּעֲבָרָתוֹ מִבְצָרֵי בַת יְהוָה הַגְּנִיעָה
לְאָרֶץ חַלְלָמְמָלָכה וְשָׁרִירָה ³ גָּנְעָה בְּחַרְיִי אֶפְכָל
קְרִין יִשְׂרָאֵל--הַשִּׁיבָה אַחֲרָיו יְמִינוֹ מִפְנֵי אֹוִיב וַיַּבְעֶר
בַּעֲקָב כָּאֵשׁ לְהַבָּה אֲכָלה סְבִיב ⁴ דָרְךָ קָשְׁטוּ כָּאוֹב
נִצְבָּא יְמִינוֹ כָּצָר וַיָּהַרְגֵּן כָל מְחַמְדֵי עַיִן בָּאַהֲלָה בַת צִיּוֹן
שְׁפָךְ כָּאֵשׁ חַמְתוֹ ⁵ הִיָּה אַדְנִי אֹוִיב בְּלֹעַ יִשְׂרָאֵל--
בְּלֹעַ כָל אַרְמָנוֹתִיה שְׁחַת מִבְצָרֵיו וַיַּרְבֵּב בְּבַת יְהוָה
תְּאַנְיָה וְאַנְיָה ⁶ וַיִּחְמַס כָּנָן שְׁכַו שְׁחַת מַעֲדוֹ שְׁכַה יְהוָה
בְצִיּוֹן מוֹעֵד וְשַׁבְתָה וַיָּאֵץ בָזָעָם אָפָו מֶלֶךְ וְכָהֵן ⁷ זְנָה
אַדְנִי מִזְבְּחוֹ נָאֵר מִקְדְּשׁוֹ--הַסְנֵר בַּיד אֹוִיב חֻומָת
אַחֲרָה--נַתְנָנוּ שְׁמָה כָל הַיּוֹם דָהָה ¹⁴ נַשְׁקֵר עַל פְּשָׁעָי
בַּיּוֹם יִשְׁתְּרָגַנוּ עַל צְוָאָרִי--הַכְּשִ׀יל כְּחֵי נַתְנִי אַדְנִי
בַּיּוֹם אֲוֹכֵל קּוֹם ¹⁵ סְלָה כָל אַבְרִי אַדְנִי בְּקָרְבִּי
קָרָא עַל מוֹעֵד לְשִׁבְרָה בְּחוּרִי נַתְדָּרָךְ אַדְנִי לְבְתוּלָת
בָּאָרֶץ שְׁעָרִיה אָבָד וְשִׁבְרָה בְּרִיחִיה מֶלֶכה וְשָׁרִירָה

1 אֵיכָה יִשְׁבָה בְּדֶد הָעִיר רַבְתִּי עַמ--הִיְתָה
כְּאַלְמָנָה רַבְתִּי בְּגָנוּם שְׁרָתִי בְּמִדְיָנוֹת--הִיְתָה לִמְסָ ²
בְּכוּ תְּבַכָּה בְּלִילָה וְדָמָעָתָה עַל לְחִיה--אֵין לה מִנְחָם
מְכָל אֲהָבָה כָל רְשִׁיעָה בְּגָנוּם ³
נְלָתָה יְהוָה מְעַנְיָה וּמְרַב עַבְדָה--הִיא יִשְׁבָה בְּגָנוּם
לֹא מֵצָאה מְנוֹחָה כָל רְדָפִיה הַשְׁגָנָה בֵּין הַמִּצְרָם
דָּרְכִּי צִיּוֹן אֲבָלָתָה מְבָלִי בָאַיְוָעָד--כָל שְׁעָרִיה
שְׁוּמָמִין כְּהַנִּיהָ נְאָנָהָם בְּתוּלָתָה נְנוֹנוֹת וְהִיא מַר לָהָ
5 הִיא צְרִיה לְרַאשָׁא אַיִבָה שְׁלֹוּ כִּי יְהוָה הַוְנָה עַל רָבָ
פְּשָׁעָה עַוְלָלָה הַלְּכוּ שְׁבִי לְפָנֵי צָר ⁶ וַיֵּצֵא מִן בַת
(מַבָּת) צִיּוֹן כָל הַדָּרָה הִיא שְׁרִירָה כְּאַלְיָם לֹא מֵצָאָ
מְרַעָה וַיָּלֹכוּ בְלֹא כָח לְפָנֵי רֹודֶף ⁷ זָכָרָה יְרוּשָׁלָם
יְמִי עַנִּיה וּמְרוֹדִיה--כָל מְחַמְדִיה אֲשֶׁר הִי מִימִי קְרָם
בְּנֶפֶל עַמָּה בַּיד צָר וְאַיִן עַזְרָה לְהָ--רָאוּ צָרִים שְׁחַקּוּ
עַל מִשְׁבָּתָה ⁸ חַטָּא חַטָּא יְרוּשָׁלָם עַל כָּן לְנִידָה
הִיְתָה כָל מִכְבָּדִיה הַזְּלוֹה כִּי רָאוּ עַרְוָתָה נִמְהָם הִיא
נָאָנָה וְתַשְּׁבָ אַחֲרָו ⁹ טְמָאָתָה בְּשָׁוְלִיה לֹא זְכָרָה
אֲחַרְתָּה וְתַרְדֵּר פְּלָאִים אֵין מִנְחָם לֹא רָאָה יְהוָה אֲתָה
עַנִּי כִּי הַנְּדִיל אֹוִיב ¹⁰ יְדוֹ פְּרָשׁ צָר עַל כָל מְחַמְדִיה
כִּי רָאָתָה נְוִים בָאָוֹ מִקְדָשָה--אֲשֶׁר צִוְתָה לֹא יָבֹא
בְּקָהָל לְך ¹¹ וְכָל עַמָּה נָאָנָהָם מִבְקָשִׁים לְחַם נְתָנוּ
מְחַמְדִיהם (מְחַמְדִיהם) בְּאַכְלָל לְהַשִּׁיבָה נְפָשָׁרָה
יְהוָה וְהַבִּיטה כִּי הִיְתָה זְולָה ¹² לֹא אַלְיכָם כָל
עַבְרִי דָרְךָ--הַבִּיטָוּ וְרָאוּ אִם יִשְׁכַּבְנָא כְּמַכְאָבִי אֲשֶׁר
עוֹלָל לִי אֲשֶׁר הַוְנָה יִתְהָה בַיּוֹם חַרְוֹן אָפָו ¹³ מִמְרוֹם
שְׁלָחָא שְׁבַעַמְתִי וַיַּרְדֵּנה פְּרָשׁ רְשָׁת לְרָגְלֵי הַשְּׁבִנִי
אַחֲרָה--נַתְנָנוּ שְׁמָה כָל הַיּוֹם דָהָה ¹⁴ נַשְׁקֵר עַל פְּשָׁעָי
בַּיּוֹם יִשְׁתְּרָגַנוּ עַל צְוָאָרִי--הַכְּשִ׀יל כְּחֵי נַתְנִי אַדְנִי
בַּיּוֹם אֲוֹכֵל קּוֹם ¹⁵ סְלָה כָל אַבְרִי אַדְנִי בְּקָרְבִּי
קָרָא עַל מוֹעֵד לְשִׁבְרָה בְּחוּרִי נַתְדָּרָךְ אַדְנִי לְבְתוּלָת
בָּאָרֶץ שְׁעָרִיה אָבָד וְשִׁבְרָה בְּרִיחִיה מֶלֶכה וְשָׁרִירָה

בנוים אין תורה--נום נביאיה לא מצאו חוץ מיהוה ¹⁰
 ישבו לארץ ירמו וקנו בת ציון--העלן עפר על ראש
 חגרו שקים הורידו לארץ ראשון בתולת ירושלים ¹¹
 כל בדמות עני חמרמו מעי--נספק לארץ כבדי
 על שבר בת עמי בעטף עולל ויונק ברחבות קרייה
 על אמרם יאמרו איה דנן ווין בהעתפה כחלל
 ברחבות עיר--בהתפקיד נפשם אל חיק אמתם ¹³
 מה עידך מה ארמה לך הכת ירושלים--מה אשוה
 לך ואחמנך בתולת בת ציון כי גדול כים שברך מי
 ירפא לך ¹⁴ נביאיך חזך לך שוא ותפל ולא גלו על
 עונך להшиб שביתך (שובות) ויחזו לך משאות שוא
 ומדוחים ¹⁵ ספקו عليك כפים כל עברי דרך--שרקו
 וינעו ראמש על בת ירושלים הזאת העיר שיאמרו
 כל איביך--שרקו ויחרקו שנ אמרו בלענו אך זה
 היום שקיינחו מצאנו ראיינו ¹⁶ פצו عليك פיהם
 כל כלית יפי--מושש לכל הארץ ¹⁶ פצו عليك פיהם
 כל איביך--שרקו ויחרקו שנ אמרו בלענו אך זה
 בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם--הרס ולא חמל
 וישמח عليك אויב הרם קרן צריך ¹⁸ צעק לכם
 אל אדני חומת בת ציון הורידי כנהל דמעה יומם
 ולילה--אל תחני פונת לך אל תadm בת עינך ¹⁹ קומי
 רני בלילה (בלילה) לראש אשמרות--שפכי כמים
 לבך נכח פנו אדני שאילו כפיך על נפש עולליך--
 העטופים ברעב בראש כל חוצות ²⁰ ראה יהוה
 והביטה למי עוללה כה אם האכלנה נשים פרים
 עלי טפחים אם יהרגן במקדש אדני כהן ונביא ²¹
 שכבו לארץ חוצות נער וזקן בתולתי ובחוורי נפלו
 בחרב הרגת ביום אפק טבחת לא חמלת ²² תקרא
 כיום מועד מגורי מסביב ולא היה ביום אף יהוה
 פלייט ושריד אשר טפחתי ורביתי איבי כלם

3 אני הנבר ראה עני בשבט עברתו ² אותו נהג
 וילך חשק ולא אור ³ אך כי ישב יהפיך ידו כל היום

שבר בת עמי ⁴⁹ עיני נגירה ולא תדרמה מאיין הפנות ⁵⁰
 עד ישkip וירא יהוה ממשמים ⁵¹ עיני עללה לנפשי
 מכל בנות עיריו ⁵² צוד צדוני כצפור איבי חنم ⁵³
 צמותו בבוד חי וידן אבן כי ⁵⁴ צפו מים על דרשי
 אמרתי ננורתי ⁵⁵ קראתי שמרק יהוה מבור תחתיות
⁵⁶ קולי שמעת אל העלם אונק לרווחתי לשועתי ⁵⁷
 קרבת ביום אקראך אמרת אל תירא ⁵⁸ רבת אדרני
 ריבי נפש נאלת חי ⁵⁹ ראיתה יהוה עותתי שפטה
 משפטנו ⁶⁰ ראיתה כל נקמתם--כל מחשבתם לי ⁶¹
 שמעת חרפתם יהוה כל מחשבתם עלי ⁶² שפטוי קמי
 והגויים עלי כל היום ⁶³ שבתם וקימתם הביטה אני
 מנוגנתם ⁶⁴ חשיב להם גמול יהוה כמעשה ידיםם
⁶⁵ נתן להם מגנת לב האלך להם ⁶⁶ תרדף באפ
 והشمידם מתחת שמיה יהוה

על חטאך

5 זכר יהוה מה היה לנו הבית (הביתה) וראה
 את חרפתו ² נחלהנו נהפה לזרום בתינו לנכרים
³ יתומים היינו אין (ואין) אב אמתינו כאלמנות ⁴
 מימינו בכסף שתינו עצינו במחור יבא ⁵ על צוארנו
 נרדפנו יגענו לא (ולא) הונח לנו ⁶ מצרים נתנו יד
 אשור לשבע לחם ⁷ אבותינו חטא אוינים (וains)
 אנחנו (ואנחנו) עונתיהם סבלנו ⁸ עבדים משלו בנו
 פרק אין מידם ⁹ בפנסנו נביא לחמננו מפני הרבה
 המדבר ¹⁰ עורנו כתנור נכמרנו מפני ולעפות רעב ¹¹
 נשים בציון ענו בחלת עיר יהודה ¹² שרדים בידם
 נתלו פני זקנים לא נחדרו ¹³ בחורדים טחון נשוא
 ונערים בעז כשלו ¹⁴ זקנים משער שבתו בחורים
 מנוגנתם ¹⁵ שבתמושת לבנו נהפק לאבל מהלנו ¹⁶
 נפלת עתרת ראשנו או נא לנו כי חטינו ¹⁷ על זה
 היה דוח לבנו--על אלה חשבו עינינו ¹⁸ על הר ציון

4 איך יוум זהב ישנא הכתם הטוב תשפכנה
 אבוי קדש בראש כל חוץות ² בני ציון היקרים
 המסלאים בפו--איכה נחשו לנביי חרש מעשה ידי
 יוצר ³ גם חנין (תנים) חלצו שד היניקו גוריהן בת
 עמי לאכזר כי ענים (כענים) במדבר ⁴ דבק לשון
 יונק אל חכו בצמא עוללים שאלה לחם פרש אין
 להם ⁵ האכלים לمعدנים נשמו בחוץות האמנים עלי
 תולע חבקו אשפותו ⁶ וינדל עון בת עמי מהטהת
 סדים ההפהכה כמו רגע ולא חלו בה ידים ⁷ זכו
 נזירה משלג צחו מחלב אדרמו עצם מפנינים ספר
 גורתם ⁸ חזך משחרור תארם לא נקרו בחוץות צפדי
 עורם על עצם יבש היה כעץ ⁹ טוביים היו חללי
 חרב מחללי רעב שהם יובו מתקרים מתנובת שדי
¹⁰ ידי נשים רחמנויות--בשלו ילדיהן היו לברות למו
 בשבר בת עמי ¹¹ כלת יהוה את חמותו שפק חרון
 אף ויצת אש בציון ותאכל סדרתיה ¹² לא האמיןנו
 מלכי ארץ וכל (כל) ישבו תבל כי יבא צר ואיב

ששמם שועלים הילכו בו ¹⁹ אתה יהוה לעוֹלָם תשב
כסאך לדור ודור ²⁰ למה לניצח תשכחנו תעזבנו
לארך ימים ²¹ השיבנו יהוה אליך ונשוב (ונשובה)
חדש ימינוקדם ²² כי אם מאסתנו קצפת עליינו

עד מאר

¹⁶ ויאמר מומכן (ממוכן) לפני המלך והשרים לא על המלך לbedo עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש ¹⁷ כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעלייה בענייהן באמרם המלך אחשורוש אמר להבזות את ושתי המלכה לפניו--ולא באה ¹⁸ והיום זהה תאמרנה שירות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזון וקצף ¹⁹ אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתו פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבזות ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכotta יתן המלך לרעوتה הטובה ממנה ²⁰ ונשמע פתגנם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יגנו יקר לבעליהן--למנדול ועד קטן ²¹ וויתיב הדבר בעני המלך והשרים וייש המלך בדבר ממוכן ²² וישלה ספרים אל כל מדינות המלך--אל מדינה ומדינה כתבה ואל עם עם כלשונו להוות כל איש שררב בביתו ומדבר כלשון עמו

2 אחר הדברים האלה כשך חמת המלך אחשורוש--זכיר את ושתי ואשר אשר עשתה ואת אשר נזר עליה ² ויאמרו גורי המלך משרותיו יבקש למלך נערות בתולות טובות מראה ³ ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולה טובות מראה אל לשון הבירה אל בית הנשים אל יד הגאריס המלך שמר הנשים ונתון תמרקיהן ⁴ והונערה אשר טוב בעניי המלך--תמלך תחת ושתי וויתיב הדבר בעניי המלך ויעש כן ⁵ איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן אייר בן שמעי בן קיש--איש ימיינ ⁶ אשר הגלתה מירושלים עם הגלטה אשר הגלטה עם יכנית מלך יהודה--אשר הגלטה נבודנצר מלך בבל ⁷ ויהי אמן את הדסה היא

1 יהי ביום אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהרו ועד כוש--שבע ועשרים ומאה מדינה ² ביום ההם--כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה ³ בשנת שלוש למלך עשה משטה לכל שרו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות--לפניו ⁴ בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גודלו ימים רבים שמונים ומאה יום ⁵ ובמלואת הימים אלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למנדול ועד קטן משטה-- שבעת ימים בחצר נתן ביתן המלך ⁶ חור כרפס ותכלת אחו בחלבי בז' וארגן על נליי כסף ועמדו כי שמטות זהב וכסף על רצפת בהט וSSH- ודר וסחרת ⁷ והשקות בכלי זהב וכליים מכלים שונים ויין מלכות רב כדי המלך ⁸ והשתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו--לעשה קרzion איש ואיש ⁹ גם ושתי המלכה עשה משטה נשים--ביה מלכות אשר למלך אחשורוש ¹⁰ ביום השבעי לטוב לב המלך בז'--אמר למהומן בזאת חרבותנא בנאת ואבנתא זורת וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פנו המלך אחשורוש ¹¹ להביא את ושתי המלכה לפני המלך--בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא ¹² ותמן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמוו בערה בו ¹³ ויאמר המלך לחכמים ידע העתים כי כן דבר המלך לפני כל דעת דת ודין ¹⁴ והקרב אליו כראשנא שתר ארמאתה תרשש מס מסנא ממוכן--שבעת שרי פרס ומדי ראי פנו המלך היישבים ראשנה במלכות ¹⁵ כדת מה לעשות במלכה ושתי--על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים

אסתר בת דדו--כי אין לה אב ואם והנערה יפת ישב בשער המלך ²⁰ אין אסתר מוגדרת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדיי ואת מאמר מרדיי אסתר עשה כאשר היה באמנה אותו ²¹ בימים חמם ומרדיי יושב בשער המלך קצף בנתן ותרש שני סריס המלך משמרי הקיף ויבקשו לשלוח יד במלך אחשורוש ²² ויודע הדבר למרדיי ויונד לאסתר המלכה ותאמיר אסתר למלך בשם מרדיי ²³ ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים--לפני המלך

3 אחר הדברים האלה נdal המלך אחשורוש את המן בן המגדת האנני--וינשאחו ויישם את כסאו מעל כל השרים אשר אותו ² וככל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתוחים להמן--כי כן צוה לו המלך ומרדיי--לא יכרע ולא ישתחווה ³ ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך--למרדיי מהרווע אתה עובר את מצות המלך ⁴ ויהודו באמרים (אמרם) אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות הייעמדו בדברי מרדיי--כי הגיד להם אשר הוא היהודי ⁵ ויראה המן--כי אין מרדיי כרע ומשתחווה לו ווילא המן חמה ⁶ ויבזו בעינוי לשליח יד במרדיי לבודו--כי הגידו לו את עם מרדיי ויבקש המן להשמד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש--עם מרדיי ⁷ בחידש הראשון והוא חדש ייסן בשנה שתים עשרה למלך אחשורוש הפל פור והוא גנו רל לפני המן מיום ליום ומחדר לחדר שני עשר--הוא חדש אדר ⁸ ויאמר המן למלך החדש אחשורוש--ישנו עם אחד מפזר ומפרדר בין העמים בכל מדינות מלכוות ורתוותם שנה מכל עם ואת דתו המלך אינם עושים ולמלך אין שוה להניהם ⁹ אם על המלך טוב יכתב לאבדם וعشרת אלפיים ככר כסף אשכול

אסתר בת דדו--כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטבות מראה ובמאות אביה ואמה לקחה מרדיי לו לבת ⁸ ויהי בהשמע דבר המלך ודרתו ובכחכז נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הני ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הני שמר הנשים ⁹ ותיטב הנערה בעינוי ותשא חסד לפניו ויבחלה את תמרוקיה ואת מנotta تحت לה ואת שבע הנערות הראיות לחתה מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים ¹⁰ לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדיי צוה עליה אשר לא תניד ובכל יום ויום--מרדיי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה ¹² ובגינוי תר נערה ונערה לובוא אל המלך החדש מקץ היה לה כדת הנשים שנים עשר חדש--כי כן ימלאוימי מרוקהן ששה חדשם בשמן המר וששה חדשם בבושים ובתמרקוי הנשים ¹³ ובזה הנערה בא אל המלך--את כל אשר אמר ניתן לה לובוא עמה מבית הנשים עד בית המלך ¹⁴ בערב היא באה ובבקיר היא שבת אל בית הנשים שני אל יד שעשנו סריס המלך שמר הפלנשימים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם ¹⁵ ובגינוי תר אסתר בת אביהיל דד מרדיי אשר לך לו לבת לובוא אל המלך לא בקשה דבר--כי אם את אשר יאמר הני סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראייה ¹⁶ ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחידש העשורי הוא חדש טבת--בשנת שבע למלכותו ¹⁷ ויאhab המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבהירונות ושם כתר מלכות בראשה וימליך תחת ושתי ¹⁸ ויישם המלך משטה גדור לכל שרו עבדיו--את משטה אסתר ותנהה למדינות עשה וויתן

על ידי עשי המלאה להביא אל גני המלך ¹⁰ ויסר גני המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתה הannyi--צדר היהודים ¹¹ ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך וזהם לעשות בו כתוב בענין ¹² ויקרא ספרי המלך בחදש הראשון בשלושה עשר יום בו יכתב ככל אשר צוה המן אל אשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה עם עם כל לשונו בשם המלך אחשורש נכתב ונחתם בטבעת המלך ¹³ ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך--להشمיד להרגן ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחידש שנים עשר הוא חדש אדר ושללים לבו ¹⁴ פתשן הכתב להנתן רת בכל מדינה ומדינה גלויל לכל העמים--להיות עדתיים ליום זה ¹⁵ הרצים יצאו דוחופים בדבר המלך והדרת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשאות והעיר שושן נבוכה

4 ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש شك ואפר ויצא בתוכה העיר ווועק זעה נדולה ומרה ² ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש شك ³ ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מניע-

אבל נдол ליהודים וצום ובכוי ומספיד شك ואפר יען לרבים ⁴ ותבואהינה (ותבואהינה) נערותה אסתר וסריוסה ווינודו לה ותחלחל המלכה מאד ותשלה בגדים להלביש את מרדכי ולהסור שקו מעליו--ולא קיבל ⁵ ותקרא אסתר להתק מסריסי המלך אשר העמיד לפניה וצוחה על מרדכי--לדעת מה זה ועל מה זה ⁶ ויצא התק אל מרדכי--אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך ⁷ וינדר לו מרדכי את כל אשר קרו ואות פרשת הכסף אשר אמר המן לשוקול על אסתר

5 יהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בכבוד המלכות נכח פתח הבית ² ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר--נסאה חן בענין ווושט המלך לאסתר את שרביט הocab אשר בידיו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט ³ ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשך עד חצי המלכות ווינתן לך ⁴ ותאמר אסתר אם על המלך טוב--יבוא המלך והמן היום

אל המשטה אשר עשוilo זויאמר המלך--מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשטה אשר עשתה אסתר זויאמר המלך לאסתר בחשך וזהן מה שאלתך יונתן לך ומה בקשך עד במשטה הדין מה שאלתך יונתן לך ומה בקשך עד חצי המלכות ותשז' זותען אסתר ותאמר שאלתוי ובקשתי 8 אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לחת את שאלתוי ולעשנות את בקשתי--יבוא המלך והמן אל המשטה אשר עשה להם ומחר עשה דבר המלך 9 ויצא המן ביום ההוא שמה מלכות בראשו זונתו הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרטמים והלבישו את האיש אשר המלך חפי בקריו 8 יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפי בקריו 10 ויאמר המלך להמן מהך קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי ורב בניו ואות כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך 11 זויאמר המן--אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשטה אשר עשתה כי אם אותו גם למחר אני קרווא לה עם המלך 12 זוכל זה איננו שווה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי--ושוב בשער המלך 13 ותאמר לו רוש אשרתו וכל אהבו יעשוו עץ נגה חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עלייו ובא עם המלך אל המשטה שמה וייטב הדבר לפני המן ויעש העז

6 בלילה ההוא נדרה שנת המלך זויאמר להבאי את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקרים לפני המלך 2 וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בנטנא ותרש שני סריסי המלך--משMRI הסק אשדר בקשר לשלח יד במלך אחشورו 3 זויאמר המלך--מה נעשה יקר ונдолה למרדכי על זה זויאמרו נערי המלך משרותיו לא נעשה עמו דבר 4 זויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצץ בית המלך החיצונה על המלך טוב נתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי

לאמר למלך לתלות את מרדכי על העז אשר הכין לו זויאמרו נערי המלך אליו--הנה המן עמד בחצר זויאמר המלך יבוא 6 זויבוא המן זויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפי בקריו זויאמר המן בלבו למי יחפי המלך לעשות יקר וויאמר המן אל המלך איש אשר המלך יותר ממי זויאמר המן אל המלך איש אשר המלך חפי בקריו 8 זיביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו זונתו הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרטמים והלבישו את האיש אשר המלך חפי בקריו זויאמר המלך על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפי בקריו זויאמר המלך להמן מהך קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי זונתו היושב בשער המלך אל חפל דבר מכל אשר דברת זו יקח המן את הלבוש ואת הסוס וילبس את מרדכי וירכיבתו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפי בקריו 12 זושב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחיפוי ראש זו יוספר המן לזרש אשתו ולכל אשתו את כל אשר קדרו זויאמרו לו חכמיו וורש אשתו זא תולל לו--כני נפול תפלול לפניו 14 עודם מדברים עמו וסריסי המלך הנוינו ויבהלו להבאי את המן אל המשטה אשר עשתה אסתר

7 זיבא המלך והמן לשות עם אסתר המלכה זויאמר המלך לאסתר נם ביום השני במשטה היין--מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשך עד חצי המלכות ותשז' זותען אסתר בקשר לשלח יד במלך אחشورו 3 זויאמר המלך--מה נעשה יקר ונдолה למרדכי על זה זויאמרו נערי המלך משרותיו לא נעשה עמו דבר 4 זויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצץ בית המלך החיצונה

4 כי נמכרנו אני ועמי להשמדת להרגו ולאבד ואלו
לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי- כי אין הצר
שוה בזוק המלך וויאמר המלך אחשורוש ויאמר
לאסתור המלכה מי זה זה הוא אשר מלאו
לבו לעשות כן 6 והתאמיר אסתר- איש צד ואויב
המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה 7
והמלך קם בחמותו ממשתה הין אל נת הביתן והמן
עמד לבקש על נפשו מסתור המלכה- כי ראה כי
כלתה אליו הרעה מأت המלך 8 והמלך שב מגנת
הביתן אל בית משתה הין והמן נפל על המטה אשר
אסתר עליה ויאמר המלך הנם לכבות את המלכה
עמי בבית הדבר יצא מפני המלך ופני המן חפו 9
ויאמר הרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך נם
הנה העז אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב
על המלך עמד בבית המן- נבה חמשים אמה ויאמר
המלך תלחו עליו 10 וויתלו את המן על העז אשר
הכין למרדכי וחמת המלך שככה

8 ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתור המלכה
את בית המן צרר היהודים (היהודים) ומרדכי
בא לפני המלך- כי הנידה אסתר מה הוא לה 2
ויסר המלך את טבعتו אשר העביר מהמן ויתנה
למרדכי ותשם אסתור את מרדכי על בית המן 3
ותוסף אסתור ותדרב לפני המלך ותפל לפני רגליו
ותבר ותתחנן לו להעביר את רעתה המן ואתה
מחשבתו אשר חשב על היהודים 4 ויושט המלך
לאסתור את שרבת הזהב ותקם אסתור ותעמד לפני
המלך 5 וויאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן
לפנייך וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעניינו-
יכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן המדה
האני אשר כתוב לאבד את היהודים אשר בכל
מדינות המלך 6 כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר

היהודים אשר במדינת המלך נקלו ועמדו על נפשם ונוח מאיביהם והרוג בשןאות חמשה ושביעים אלף ובבזה--לא שלחו את ידם ¹⁷ ביום שלושה עשר לחדר אדר ונוח באורבה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושםחה ¹⁸ והיהודים (והיהודים) אשר בשושן נקלו בשלשה עשר בו וארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אותו يوم משתה ושםחה ¹⁹ על כן היהודים הפרושים (הפרושים) היישבים בעיר הפרוזות--עשיהם את يوم ארבעה עשר לחדר אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלח מנות איש לרעהו ²⁰ ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש-- הקרובים והרחוקים ²¹ לקים עליהם--להיות עשים את يوم ארבעה עשר לחדר אדר ואת يوم חמישה עשר בו בכל שנה ושנה ²² כימים אשר נהנו בהם היהודים מאיביהם והחדר אשר נחפץ להם מינון לשמחה ומabal ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושםחה ומשלח מנות איש לרעהו ומתנות לאבינים ²³ ובכל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתוב מרדכי אליהם ²⁴ כי המן בן המדתה האני צרע כל היהודים--חשב על היהודים לאבדם והפל פור הוא הנורל להם ולאבדם ²⁵ ובכבהה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ ²⁶ על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור--על כן על כל דברי האנרגת הזאת ומה רוא על כהה ומה הגע אליהם ²⁷ קימו וקבלו (וקבלו) היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלויים עליהם ולא עברו--להיות עשים את שני הימים האלה כתובם וכזמנם בכל שנה ושנה ²⁸ והימים האלה נזכרים ונעים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר

וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתויהדים--כי נפל פחד היהודים עליהם **9** ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הוציא דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונחפה הוא אשר ישלו היהודים מהם בשןאים ² נקלו היהודים בעריםם בכל מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לבנייהם כי נפל פחדם על כל העמים ³ וכל שרי המדינות והאחים רפנס והפחות ועמי המלאה אשר למלא-- מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם ⁴ כי גודל מרדכי בבית המלך ושמו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך ונגדל ⁵ ויצו היהודים בכל איביהם מכת חרב והרגן ואבדן ויישו בשןאים כרצונם ⁶ ובשושן הבירה הרנו היהודים ואבד-- חמיש מאות איש ⁷ ואת פרשנרטא ואת דלפון ואת אספתא ⁸ ואת פורדא ואת אדליא ואת אידידטא ⁹ ואת פרmeshטה ואת אריסי ואת ארידי ואת זיזטה ¹⁰ עשרה בני המן בן המדתה צרר היהודים--הרנו ובבזה-- לא שלחו את ידם ¹¹ ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה--לפני המלך ¹² וויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרנו היהודים ואבד חמיש מאות איש ואת עשרה בני המן--בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך ויתנת לך ומה בקשתך עוד ותעש ¹³ ותאמר אסתיר אם על המלך טוב--יתנת נם מהר ליהודים אשר בשושן לעשות כרת היום ואת עשרה בני המן יתלו על העץ ¹⁴ וויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרה בני המן תלו ¹⁵ ווקהלו היהודים (היהודים) אשר בשושן נם ביום ארבעה עשר לחדר אדר ויהרגנו בשושן שלש מאות איש ובבזה--לא שלחו את ידם ¹⁶ ושאר

ועיר יומי הפורים האלה לא יעברו מתחם היהודים
ובכרם לא יסוף מזורים²⁹ ותכתב אסתר המלכה
בנה אביהיל ומרדי היהודי--את כל תקף לקים את
אגרות הזרים זאת--דשנית³⁰ וישלח ספריהם אל
כל היהודים אל שבע עשרים ומאה מדינה--מלךות
אחשורוש דברי שלום ואמת³¹ לקים את ימי הזרים
ה אלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי
ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם
דברי הצומחות ועקרות³² ומאמדר אסתר--קיסם דברי
הזרים האלה ונכתב בספר

10 וישם המלך אחשדרש (אחשורוש) מס על
הארץ ואיי הים² וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת
גדלה מרדכי אשר גדרלו המלך--חלאם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס³ כי מרדכי
 היהודי משנה למלך אחשורוש ונдол ליהודים ורציו
 לרבים אחים--דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו

נשא את פת בנים ווין משתיהם ונתן להם זרעים
17 והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלהים
 מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל
 חזון וחולמות **18** ולמקצת חיים אשר אמר המלך
 להבאים וביאם שר הסריסים לפני נבדנائز **19**
 וידבר אתם המלך ולא נמצא מכם כדניאל חנניה
 מישאל ועזריה ויעמדו לפני המלך **20** וכל דבר
 חכמה בינה אשר בקש מהם המלך--וימצאים עשר
 ירות על כל החרטמים האשפים אשר בכל מלכותו
21 וייה דניאל עד שנת אחת לכורש המלך

2 ובשנת שתים למלכות נבדנائز חלם נבדנائز
 חולמות ותתפעם רוחו ושותנו נהיתה עליו **2** ויאמר
 המלך לך לאחרטמים ולאשפים ולמכשפים
 ולכשדים להגיד למך חולמותיו ויבאו ויעמדו לפני
 המלך **3** ויאמר להם המלך חלום חולמי ותפעם
 רוחי לדעת את החלום **4** וידברו הכהדים למך
 ארמונות מלכא לעלמיין כי--אמר חלמא לעבריך
 (לעבריך) ופשה נחוא **5** ענה מלכא ואמר לכשדיא
 (לכשדי) מלתה מני אודה הן לא תהודעוני חלמא
 ופשרה הדרמיון תתעבדון ובתיכו נולי יתשבו **6**
 והן חלמא ופשרה תהוו מתרנן ונביבה ויקר שנייה
 תקבלו מן קדמי להן חלמא ופשרה החווני **7** ענו
 תנינות ואמרין מלכא חלמא יאמיר לעברותיו ופשרה
 נהחו **8** ענה מלכא ואמר--מן יציב ידע אנה די עדנא
 אנתון ובניון כל קבל די חייתון די אודה מני מלחה **9**
 די הן חלמא לא תהודעני חדה היא דתבן ומלה
 כדבה ושיחיתה הזמנתו (זוזמנתו) למאמר קדמי
 עד די עדנא ישנה להן חלמא אמרו לי ואנדע די
 פשרה מהווני **10** ענו כשדי (כשדי) קדם מלכא
 ואמרין--לא איתתי איש על יבשתה די מלחת מלכא
 יכול להחיה כל קבל די כל מלך רב ושליט מלאה

1 בשנה שלוש למלכות יהוקים מלך יהודה--
 בא נבודנائز מלך בבל ירושלים ויצר עליה **2**
 ויתן אדרני בידיו את יהוקים מלך יהודה ומקצת
 כל בית האלהים ויביאם ארץ שנער בית אלהי
 ואת הכלים הבא ביה אוצר אלהי **3** ויאמר המלך
 לאשפנו רב סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע
 המלוכה--ומן הפרתמים **4** ילדים אשר אין בהם כל
 מאום וטובי מראה ומשכילים בכל חכמה וידע דעת
 ומבני מראה ואשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך
 וללמודם ספר ולשון כshedim **5** וימן להם המלך
 דבר יום בינו מפת בן המלך ומין משתו ולנדלים
 שנים שלוש ומקצתם--יעמדו לפני המלך **6** וייה בהם
 מבני יהודה--דניאל חנניה מישאל ועזריה **7** וישם
 להם שר הסריסים שמוט וישם לדניאל בלטשאצ'ר
 ולהנניה שדרך ולמישאל מישך ולעזריה עבדנו **8**
 וישם דניאל על לבו אשר לא יהגאל בפת בן המלך
 ובין משתו ובקש משר הסריסים אשר לא יהגאל **9**
 ויתן האלהים את דניאל לחסド ולרחמים לפני שר
 הסריסים **10** ויאמר שר הסрисים לדניאל--ירא אני
 את אדרני המלך אשר מנה את מأكلכם ואת משחיכם
 אשר למה יראה את פניכם זיפים מן הילדים אשר
 נילכם וחייבתם את ראשיו למך **11** ויאמר דניאל
 אל המלצר--אשר מנה שר הסיסים על דניאל
 חנניה מישאל ועזריה **12** נס נא את עבריך ימים
 שעשרה ויתנו לנו מן הזורעים ונأكلה--ומים נשתה
 כרבה ושיחיתה הזמנתו (זוזמנתו) למאמר קדמי
13 ויראו לפניך מראינו ומראה הילדים האכלים
 את פת בן המלך וכאשר תראה עשה עם עבריך **14**
 וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה **15** ומקצת
 ימים עשרה נראה מראיהם טוב ובריאי בשרגמן כל
 הילדים--האכלים את פת בן המלך **16** וייה המלצר

כדנה לא שאל לכל חרטם ואשפ' וכשדי יומלהא
 האיתיך (האיתיך) כהיל להודענגי חלמא די חזית.
 ופשרה 27 ענה דניאל קדם מלכא ואמר רוא די
 מלכא שאַל---לא חכימין אשפין חרטמאין גורין יכלין
 להחיה למלכא 28 ברם איזו אלה בשםיא גלא רזין
 והודע למלכא נבוינצער מה די להוא באחריות
 יומיא חלמרק וחוזי ראשך על משכבר דנה הרוא 29
 אנטה (אנט) מלכא רעיניך על משכבר סלקו מה די
 להוא אחריכי דנה גלא רזיא הודעך מה די להוא 30
 ואגה לא בחכמה די איתי בי מין כל חייא רוא דנה
 נלי לי להן על דברת די פשרא למלכא יהודען
 וריעוני לבבך תנדע 31 אנטה (אנט) מלכא חזה
 הוית ואלו צלם חד שנייא-צלא דרכן רב זוויה יתר
 קאמ לקלך ורואה דחליל 32 הוא צלא ראהשה די
 דהוב טב חדוחי ודרעהוי די כספ' מעוהי יונרכטה
 די נשש 33 שקווי די פרזול רגליה-מנהון (מנהון)
 די פרזול ומנהון (מנהון) די חספ' 34 חזזה הוית עד
 די התנורת אבן די לא בידין ומחת לצלא על
 רגליהו די פרזול וחספה וחדקת המון 35 באידין
 דקו כחדה פרזול חספה נחשא כספה ודרבא והו
 כעור מן אדרי קויט ונשא המון רוחא וכל אתר לא
 השתחח להון ואבנא די מחת לצלא הוות לטור
 רב-ומלאת כל ארעה 36 דנה חלמא ופשרה נאמר
 קדם מלכא 37 אנטה (אנט) מלכא מלך מלכיא
 די אללה שמיא מלכוותא חסנא ותקפה ויקרא יהב
 הודעתנא 24 כל קבל דנה דניאל על על ארייך
 לך 38 ובכל די ארייך (דריריך) בני אנשא היה
 בראש ועוף שמיא יהב בידך והשליך בכל הון אתה
 (אנט) הוא ראש די דהבא 39 ובתרך תקום מלכו
 אחריך-ארעה (ארעה) מנך ומלאו תליתא (תליתא)
 ופשרה למלכא אהוא 25 אידיין ארייך בהתחבה
 הנעל לדניאל קדם מלכא וכן אמר לה די השכחה
 אחרי די נחשא די תשלאט בכל ארעה 40 ומלאו
 רביעיה (רביעיה) תהוא תקיפה כפרזולא כל קבל
 גבר מן גליהא די יהוד די פשרא למלכא יהודע
 26 ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצער

כל אלון תרך ותרע⁴¹ וודי חזיהה רגנליה ואצבעהה
מנהון (מנהן) חספ די פחר ומנהון (מנהן) פרזול-
מלכו פלינה תהוה ומון נצחהה די פרזולא להוא בה
כל קבל די חזיהה פרזולא מערב בחספ טינא⁴²
ואצבעהה רגנליה מנהון (מנהן) פרזול ומנהון (מנהן)
חספ-מן קצט מלכחותה תהוה תקיפה ומנה תהוא
תבירה⁴³ די (ודי) חזיהה פרזולא מערב בחספ טינא-
מחערביין להוון בורע אנשא ולא להוון דבקין דנה
כבל דנה בה זמנה כדיע שמעין כל עממייא קל קרנא
משרוקיותא קיתרס (קתרס) שבכא פסנתרין וככל נוי
זמורא-נפלין כל עממייא אמייא ולשניה סנדין לצלם
דhabא די הקים נבוכדנץר מלכא⁸ כל קבל דנה בה
זמנה קרבו גברין כשראין ואכלו קרציזהון די יהודיא
ענו ואמרוין לבוכדנץר מלכא מלכא לעלמיין חי
10 אתה (אתה) מלכא שמת טעם די כל איש די
ישמע כל קרנא משrokיותא קיתרס (קתרס) שבכא
פסנתרין וסיפניה (סופניה) וכל נוי זמורא-ייפל
ויסנד לצלם דhabא¹¹ ומון די לא יפל ויסנד-יתרמא
לנווא אהון נורא יקרתא¹² אויתו גברין יהודאיין די
מנית יתהון על עבידת מדינת בבב שדרך מישך
ועבד ננו-גרבירא אלך לא שם עלייך (עלך) מלכא
טעם לאלהיך (לאלהך) לא פלחין ולצלם דhabא
די הקימת לא סנדין¹³ באדין נבוכדנץר ברגנו
ותמא אמר להויה לshedך מישך ועבד ננו באדין
גרבירא אלך היהיו קדם מלכא¹⁴ ענה נבוכדנץר
ואמר להוון הצרא שדרך מישך ועבד ננו לאלהיך לא
אויתיכון פלחין ולצלם דhabא די הקימת לא סנדין
15 כען זה אויתיכון עתידין די בעדנא די תשמעון כל
קרנא משrokיותא קיתרס (קתרס) שבכא פסנתרין
וסומפניה וכל נוי זמורא הפלון ותסנדון לצלמא די
עבדת והן לא תסנדון בה שעטה תתרמןן לנווא אהון

דנה
_nbocdnctr_mllca_udb_zlm_di_dhb_roma
אמין שתין פתיה אמין שת אקימה בבקעת דורא
במדינת בבל² ונבוכדנץר מלכא שלח למכנס
לאחדרפניא סנניה ופחוותא אדרנזריא גדרבRIA
דhabria חפתיא וכל שלטני מדינהה-למהא להונכת
צלמא די הקים נבוכדנץר מלכא³ באדין מהכנשין
אחסדרפניא סנניה ופחוותא אדרנזריא גדרבRIA

נורא יקדרתא ומון הווא אללה די ישיזבנכוו מון ידי ¹⁶ ענו עדת בהון ²⁸ ענה נבוּכְדָנֵץ ואמיר בריך אללהון די שדרך מישך ועבד奴ו ואמרין למלכא נבוּכְדָנֵץ- לא חשיין אונחנא על דנה פתגמ לחתבוך ¹⁷ הן איתו אלתנא די אונחנא פלוזין-יכל לשיזבונא מן אthon נורא יקדרתא ומון ייך מלכא ישיזב ¹⁸ ווּהן לא ידייע להוֹא לך מלכא די לאלהיך (לאלהיך) לא איתינא (איתינא) פלוזין ולצלם דהבא די הקימת לא נסנד ¹⁹ באדין נבוּכְדָנֵץ התמלי חמא זכלם אפוהי אשטנו (אשטני) על שדרך מישך ועבד奴ו ענה ואמר למזא לאתונא חד שבעה על די חזות למויה ²⁰ ולנברין גבריא חיל די בחולה אמר לכפתה לשדרך מישך ועבד奴ו-למרמא לאthon נורא יקדרתא באדין גבריא אלך כפתו בסרבלייזון פטישיזו ²¹ (פטישיזו) וכרבלהון ולבשיזו ורמיו לנוא אthon נורא יקדרתא ²² כל קבל דנה מון די מלט מלכא מהצפה ואתונא אוזה יתורה גבריא אלך די הסקו לשדרך מישך ועבד奴ו קטל המון שביבא די נורא גבריא אלך תלתיזון שדרך מישך ועבד奴ו-נפלו ²³ לנוא אthon נורא יקדרתא מכפתין ²⁴ אדין נבוּכְדָנֵץ הלא נברין תלה רמייא לנוא נורא מכפתין עניין ואמרין למלכא יציבא מלכא ²⁵ ענה ואמר הא אנה חזות גברין ארבעה שרים מהלכין בנו נורא וחבל לא איתי בהון ורואה די רביעיא (רביעיא) דמה לבר אלהין ²⁶ באדין קרב נבוּכְדָנֵץ לתרע אthon נורא יקדרתא ענה ואמר שדרך מישך ועבד奴ו עבדות די אללה עלייא ²⁷ (עלאה) פקו ואתו באדין נפקו שדרך מישך ועבד奴ו-מן נוא נורא ²⁷ ומתקנשין אחדרפניא סניא ופחותה והדברי מלכא-חוין לביריא אלך די לא שלט נורא בגשמהון ושער ראשון לא התחרך וסרבליזון לא שננו וריה נור לא

נוו-במדינת בבל

4 נבוּכְדָנֵץ מלכא לכל עמייא אמייא ולשניא די דארין (ידירין) בכל ארעה--שלמיכון ישנא ² אתייא ותמהיא די עבד עמי אללה עלייא (עלאה)--ספר קדרמי להחוויה ³ אתייה כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכותה עלם ושלטנה עם דר ודדר ⁴ 5 אנה נבוּכְדָנֵץ שלה ההויה בבייטו ורענן בהיכלי ⁵ חלם חזית וידחלני והרהرين על משכבי וחווי הראש יכהלני ⁶ ומני שים טעם להנעלה קדרמי לכל חכמיי בכל די פשר חלמא יהודענני ⁷ באדין עילין (עלין) חרטמייא אשפיא כshedיא (RESHAY) ונזריא וחלמא אמר אנה קדרמיון ופשרה לא מהודעין לי ⁸ ועד אחרין על קדרמי דניאל די שמה בלטשאצער כשם אליו ודי רוח אלהין קדרישין בה וחלמא קדרמוני אמרת ⁹ בלטשאצער רב חרטמייא-די אנה ידעת די רוח אלהין קדרישין בך וככל רוז לא אנס לך חזוי חלמי די חזית ופשרה אמר ¹⁰ וחווי ראש עיל משכבי חזות הווית--ואלו אילין בנו ארעה ורומה שנייא ¹¹ רבבה איליא ותקף ורומה ימתא לשמייא וחוותה לסתוף כל ארעה ¹² עפיה שפיר ואנבה שנייא ומזון לכלא בה תחתויה הטל חיוט ברא ובענפוהי ידרון (ידרון) צפרי שמייא ומנה יתזין כל בשרא ¹³ חזות הווית בחזו

ראש על' משכבי ואלו עיר וקדיש מן שמי א' נחת ¹⁴ ושבה כחוין לך יטعمון ומTEL שמי לא' מכבין
 ושבעה עדניין יהלפון עלייך (עלך) עד די תנדע
 אהרו עפה ובדרו אנבה תנדר חיota מן החתוה
 צפראיא מן ענפהוי ¹⁵ ברם עקר שרשוי באדרעא
 שבקו ובאסור די פרזול ונחש בדחתא די ברא ובטל
 שמי יצטבע עם חיותא חלקה בעשב אדרעא ¹⁶
 לבבה מן אנושא (אנשא) ישנו ולכבר חיה יתיהבל לה
 ושבעה עדניין יהלפון עלייה ¹⁷ בנורת עירין פתגמא
 ומאמר קדישן שאלה עד דברת די ינדען חייא
 די שליט עלייה (עלאה) בממלכות אנושא (אנשא)
 ולמן די יצבא יתנה ושפלו אנסים יקים עליה (עליה)
 דנה חלמא חזות אנה מלכא נבוכדנצר ואנתה
 (וアナת) בלטשא策 פשרא אמר כל קבל די כל
 חכימי מלכותיו לא יכלין פשרא להודעתוני ואנתה
 (וアナת) כהה די רוח אלהין קדישין בך ¹⁸ אדרין
 דニアל די שמה בלטשא策 אשותומם כשעה חרדה
 ורעהיה יבהלהנה ענה מלכא ואמר בלטשא策 חלמא
 ופשרא אל יבהליך ענה בלטשא策 ואמר מראי
 כתהורין יאלל ומTEL שמי גשמה יצטבע--עד די
 שערכה נשירין רביה וטפרוחי צפריין ³⁴ ולקצת
 20 אילנא די חזות די רבה ותקף ורומה ימطا לשמי
 וחוותה לכל אדרעא ²¹ ועפה שפיר ואנבה שנייא ומזון
 כלל בהתהוי הדור חיota ברא ובענפהוי ישכנן
 צפרי שמי ²² אנתה (אנת) הוא מלכא די רבית
 (רבת) ותקפת ורבותך רבת ומטה לשמי ואשלטך
 לסוף אדרעא ²³ ודי חזות מלכא עיר וקדיש נחת מן
 שמי ואמר נדו אילנא וחבלוחי ברם עקר שרשוי
 באדרעא שבקו ובאסור די פרזול ונחש בדחתא די
 ברא ובטל שמי יצטבע עם חיota ברא חלקה עד
 די שבעה עדניין יהלפון עלייה ²⁴ דנה פשרא מלכא
 וגורת עלייה (עלאה) היא די מטה על מראי מלכא
 וארחתה דיין ודי מהלכין בגונה יכול להשלפה ²⁵
 ולבך טרדין מן אנטא ועם חיota ברא להוה מדרך

בלשאצ'ר מלכָא עבד לחם רב לרברבנוהו יתקיי ופשרה יהוהו ¹³ באידין דניאל העל קדם מלכָא ענה מלכָא ואמר לדניאל אנתה (אנת) הוא דניאל די מן בני גלותא די יהוד די הייטי מלכָא אבי מן יהוד ¹⁴ ושמעת עלייך (עלך) די רוח אלדין בען וגיהרו ושכלתנו וחכמה ותירה השתחחת ברך ¹⁵ וכען העלו קדרמי חכימיא אשפיא די כתבה דנה יקרון ופשרה להודעתי ולא כהליין פשר מלחתא להחויה ¹⁶ ואנה שמעת עלייך (עלך) די תוכל (תכל) פשרין למפרש וקטryn למשרא בען חן תוכל (תכל) כתבא למקרא ופשרה להודעותני-ארגונא תלבש והמנוגא (והמנוגא) די דהבא על צווארך ותלהה במלוכותא תשלט ¹⁷ באידין ענה דניאל ואמר קדם מלכָא מתנקד לך להיזון ונוביתך לאחרן הב ברם כתבא אקרא למלכָא ופשרה אהודענה ¹⁸ אתה (אנת) מלכָא אלהא עלייא (עלאה) מלכותא ורבותא ויקרא ותדרא יהב לנכדנץ אבוק ¹⁹ ומן רבותא די יהב לה--כל עממייא אמייא ולשניא هو זעין (זיעין) ודחלין מן קדרומייה די הוא צבא הוה קטול והוא הוה צבא הוה מהא ודי הוה צבא הוה מרומים ודי הוא צבא הוא משפל ²⁰ וכידי רם לבבה ורואה תקפת להזודה הנחת מון כרסא מלוכותה ויקרא העדריו מנה ²¹ ומן בני אנשה טריד ולביבה עם חיורא שי (שיין) שמייא נשמה יצטבע עד די ידע די שליט אלהא עלייא (עלאה) במלוכותאנשא ולמן די צבא יהקים עליה (עללה) ²² ואנתה (אנת) ברה בלשאצ'ר לא השפלת לבבך כל קבל די כל דנה ידעת ²³ ועל מרוא שמייא התרוממת ולמאニア די ביתה הייטו קדרמייך (קדמיך) ואנתה (אנת) ורברבניך (ורברבןיך) נובלין חלמין ואחותית אחידין ומשרא קטרין השתחחת בה ונדהבא נחשא פרזלא אעה ואבנא די לא חזין ולא נובודנץ אבוחוי מן היכלא די בירושלם וישtron בטעם חמרא להיותה למאי דהבא וכספה די הנפק בהון מלכָא ורברבנוהו שנلتה ולהנחתה ²⁴ באידין היהיז מאני דהבא די הנפק מן היכלא די בית אללה די בירושלם ואשתיו בהון מלכָא ורברבנוהו שנلتה ולהנחתה ²⁵ אשתיו חמרא ושבחו לאלהי דהבא וכספה נחשא פרזלא--אה ואבנא ²⁶ בה שעטה נפקו (נפקה) אצבען די יד איש וכתבן לקביל נברשותא על נירא די כתל היכלא די מלכָא ומילכָא חזה פס ידא די כתבה ²⁷ אידין מלכָא זיווהו שנוחי ורענייה יbehונה וקטרי חרצתה משתרין ורכבתה דא לדא נקשן ²⁸ קרא מלכָא בחיל להעללה לאשפיא כshediy (RESHDAI) ונוריא ענה מלכָא ואמר לחכימי בבל די כל איש די יקרה כתבה דנה ופשרה יהונני ארגונא ילבש והמנוגא (והמנוגא) די דהבא על צווארה ותלהה במלוכותא ישلط ²⁹ אידין עלילין (עלין) כל חכימי להודעה למלכָא ³⁰ אידין מלכָא בלשאצ'ר שנייא מותבאל זיווהו שניין עלווה ורברבנוהו משבשין מלכחה--לקבל ملي מלכָא ורברבנוהו לבית משתיא עלילת (עלת) ענת מלכתה ואמרת מלכָא לעלמיין חיי--אל יbehalk רעיניך זוויך (זוויך) אל ישתנו עיי איתי נבר במלוכותך די רוח אלהין קדרישין בה ובויומי אבוק נהירו ושכלתנו וחכמה כחכמה אללהין השתחחת בה ומילכָא נכדנץ אבוק--רב חרטמאין אשפין כshedain גורין הקימה אבוק מלכָא נובלין קבל די רוח יתירה ומנדע ושכלתנו מפשר שנلتך ולהנתק חמרא שתין בהון ולאלהי כספה בדניאל די מלכָא שם שמה בלטשאצ'ר כען דניאל

כדת מדי ופרס די לא העדא ⁹ כל קבל דנה-- מלכא דריש רשם כתבא ואסרא ¹⁰ ודניאל כדי ידע די רשים כתבא על לביתה וכוין פתחון לה בעיליה הנדר שלם זומני תלהה ביוםא הוא ברך על ברכווי ומצלא ומורה קדם אלה כל קבל די הוא עבר מן קרמת דנה ¹¹ אידין גבריא אלך הרגשו והשכחו לדניאל--בעה ומתהןן קדם אלה ¹² באידין קרבו ואמרין קדם מלכא על אסר מלכא--הלא אסר רשות די כל אנש די יבעא מן כל אלה ואנש עד יומין תלחין להן מנך מלכא יתרמא לנוב אריוותא ענה מלכא ואמר יציבא מלטה כדת מדי ופרס-- די לא העדא ¹³ באידין ענו ואמרין קדם מלכא--

די דניאל די מן בני נלווא די יהוד לא שם עלייך (עלך) מלכא טעם ועל אסרה די רשות זומני תלהה ביוםא בעה בעותה ¹⁴ אידין מלכא כד מלהה שמע שניא באש עלהו ועל דניאל שם בל לשיזבותה ועד מעלי' שימושה הוא משתדר להצלחה ¹⁵ באידין גבריא אלך הרגשו על מלכא ואמרין למלכא דעת מלכא די רת למדי ופרס די כל אסר וקим די מלכא יתקים לא להשניה ¹⁶ באידין מלכא אמר והיתיו לדניאל ורמו לגבאו די אריוותא ענה מלכא ואמר לדניאל אלהך די אנטה (אנט) פלח לה בתדריא והוא ישובך ¹⁷ והיותך אבן חדה ושות על פם נבא וחטמה מלכא בעזקה ובזוקת רברבנוי די לא תשנא צבו בدنيאל ¹⁸ אידין אל מלכא להיכלה ובת שות ודוון לא הנעל קדמוה ונשנה נרת עלהו ¹⁹ באידין מלכא בשפרפרא יקום בנחאה ובחתבלה-- לגבאו די אריוותא אול ²⁰ וכמקרבה לגבאו--לדניאל بكل עציב זעק ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבר אלהיך--אלהך די אנטה (אנט) פלח לה בתדריא היכל לשיזבותך מן אריוותא ²¹ אידין דניאל

שמעין ולא ידיען שבחת ולא אלה די נשמתך בידה וכל ארוחתך לה--לא הדרת ²⁴ באידין מן קדמוני שליח פסא די ידא וכתבא דנה רשים ²⁵ ודנה כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרשין ²⁶ דנה פשר מלחה מנא--מנה אלה מלכותך והשלמה ²⁷ תקל--תקילת במזニア והשתכח חסיר ²⁸ פרס--פריסת מלכותך וייהיבת למדי ופרס ²⁹ באידין אמר בלשatzר והלבשו לדניאל ארנונה והמנoca (והמניכא) די רהבא על צוארה והכרזו עלהו די להו שלית תלהה במלכותא ³⁰ בה בלילה קטיל בלאשצד מלכא כשייא (כשייא) ³¹ ודריש מדיא (מדאה) קבל מלכותא--כבר שניין שתין ותרתין

6 שפר קדם דריש והקיים על מלכותא לאחדרפניא מה ועשין--די להונ בכל מלכותא וועלא מנהון סרכין תלהה די דניאל חד מנתון די להונ אחדרפניא אלון יהבון להונ טמא ומלא לא להונ נוק ³ אידין דניאל דנה הוא מנתצה על סרכיא ואחדרפניא כל קבל די רוח יתירה בה ומלא עשויה להקמותה על כל מלכותא ⁴ אידין סרכיא ואחדרפניא הו בעין עלה להשכח לדניאל--מצד מלכותא וכל עלה ושחיתה לא יכולן להשכח כל קבל די מהימן הוא וכל שלו ושחיתה לא השכחת עלהו ⁵ אידין גבריא אלך אמרין די לא נשכח לדניאל דנה כל על לא להן השכחנא עלהו בדת אלה ⁶ אידין סרכיא ואחדרפניא אלון הרגשו על מלכא וכן אמרין לה דריש מלכא לעלמיין חי אתיעטו כל סרכיא מלכותא סנניה ואחדרפניא הדבריא ופחotta לקימה קים מלכא ולתקפה אסר די כל די יבעא בעו מן כל אלה ואנש עד יומין תלחין להן מנך מלכא--יתרמא לנוב אריוותא ⁸ כען מלכא תקים אסרה ותרשם כתבא די לא להשניה

עם מלכה מלך לעלמין חי ²² אלהי שלח מלאכה וסגר פם אריות-ולא חבלוני כל קבל דיחילה ואיתני ותקפה יתרה ושנין די פרזול לה רברבן אכללה ומדקה ושארא ברגליה (ברגלה) רפסה וחיא משניה מן כל חיותא די קדמיה (קדמה) וקרניין עשר לה ⁸ משתכל היהת בקרニア ואלו קרן אהרי זעירת סלקת בגיןון (בניהם) ותלתמן קרニア קדרmittא אתעקרו (אתעקרה) מן קדרמיה (קדמה) ואלו עניין כעני אנשא בקרנא דא ומפל רברבן ⁹ היהת עד די כרסון רמי ועתיק יומין יתב לבושה כתלן חור ושער ראהה כעمر נקא כרסיה שבבין די נור גלגולות נור דלק ¹⁰ נהר די נור גנד ונפק מן קדרמיה אלף אלפים (אלפין) ישמונה ורבו רבון (רבון) קדרמיה יקומו רינאי יתב וספרין פתיחו נח היהת הווית-באידין מן קל מליא רברבתא די קרנא ממלה חזה היהת עד די קטילת היהת והובד נשמה וייחיבת ליקחת אשא ¹² וושאר היהת העדיינו שלטנהון וארכא בחיוין יהיבת להונ עד זמן ועדן ¹³ חזזה היהת בחזויליליא וארו עם עני שמייא כבר אנש אתה הוא ועד עתיק יומיא מטה וקדמוהי הקדרבויה ¹⁴ וליה יהב שלטן ויקר ומילכו וכל עטמייא אמייא ולשניא לה יפלחוון שלטנה שלטן עלם די לא יעדה מלכotta די לא תתחבל ¹⁵ אחכרית רוחוי ana דניאל בגנו דנה והזו ראי ישלהני ¹⁶ קרבת על חד מן קאמיא יוציבא אבעאמנה על כל דנה ואמר לו ופרש מליא יהודענני ¹⁷ אלין היהת רברבתא די איןין ארבעה-ארבעה מלכין יקומו מן ארעה ¹⁸ ויקבלון מלכotta קדריש עליונו ויחסנון מלכotta עד עלמא ועד עלם עלמייא ¹⁹ אידין צביה ליצבא על היהת רביעיתא די היהת שנייה מן כלהון (כלהן) דיחילה יתרה שנייה (שנה) די פרזול וטפריה (וטפרה) די נש אכללה מדקה ושארא ברגליה (ברגלה)

הווית בחזויליליא וארו היהת רביעיה (רביעאה) מלכא חבוליה לא עבדת ²³ באידין מלכא שניתא טוב ²⁴ ואמר מלכא והויתו נבריא אלך די אכלו קרצוחיו די דניאל ולגוב אריותא רמו אנון בניהון ונשיהון ולא מטו לארעית נבא עד די שלטו בהון אריותא וכל גרמיון הדקו ²⁵ באידין דריש מלכא כתב לכל עטמייא אמייא ולשניא די דארין (דרין) בכל שלטן שלטנו ישנא ²⁶ מן קדרמי שים טעם-די בכל שלטן מלכוטה להונ זעין (זעין) ודחלין מן קדם אלה דידי דניאל די הוא אלה חייא וקיים לעלמין וממלכתה די לא תחבל ושלטנה עד סופא ²⁷ משיז ומצל- שעבד אתיון ותמהין בשמייא ובארעא די שיז לדניאל מן יד אריותא ²⁸ ודניאל דנה הצלח בממלכות דריש ובמלכות כורש פרסיא (פרסאה)

7 בשת חדה לבלאשר מלך בכל דניאל חלם היהת וחזו ראהה על משכבה באידין חלמא כתב ראש מלין אמר ² ענה דניאל ואמר היהת בחזו עם ליליא וארו ארבע רוחוי שמייא מניחן לימה רבא ³ וארבע חיוון רברבן סלkon מן ימא שניין די מן דא קדרמיהה כאריה וגפן די נשר לה היהת עד די מריטו גפה (גפה) ונטילתמן ארעה ועל רגלייןigan כאנש הקימת ולכב אש יהיב לה ⁵ וארו היהת אחריו תנינה דמיה לדב ולשטר חד הקמת ותלת עלין בפמה בין שנייה (שנה) וכן אמרין לה קומי אלכ' בשר שנייה ⁶ באתר דנה היהת חוות וארו אחורי כנמר ולה גפן ארבע די עוף על גביה (גביה) וארבעה ראשין לה היהת ושלטן יהיב לה ⁷ באתר דנה היהת

רפסה ²⁰ ועל קרניא עשר די בראשה ואחרי דיו חזות בין עינוי ²¹ ויבא עד האיל בעל הקרים אשר סלקת ונפלו (ונפללה) מן קדרמיה (קדמה) תלת ראיתי עמד לפני האבל וירץ אליו בחמת כחו ²² וראיתי מוגע אצל האיל ויתמרמר אליו ויך את מון חברותה ²³ חזות חיית-וקרניא דכן עברא קרב לאיל וישבר את שתי קרניא ולא היה כה באיל לעמוד לפניו וישליךו ארצתה וירמסה ולא היה מציל רפסה קדישין וככליה להן ²⁴ עד די אתה עתיק יומיא וריניא יהב לקדישי עליונין זמנה מטה ומלאות החסנו קדישין ²⁵ כן אמר חיota רבייעתא מלכו רביעיה (רביעאה) תהוא בארעא די תשנא מן כל מלכותא ותאכל כל ארעה ותדושנה ותדקנה ²⁶ וקרניא עשר--מנה מלכותא עשרה מלכין יקמוני ואחרין יקום אחריהן וזהו ישנאמן קדרמיא ולתלה מלכין יהשלפ ²⁷ ומילין לצד עלייא (עלאה) ימלל ולקדישי עליונין יבלא ויסבר לשניה זמניין ודת ויתיהבן ביריה עד עדן ועדניין ופלג עדן ²⁸ וдинיא חיב ושלטנה יהעדון להשמדה ולהובדה עד סופא ²⁹ ומלכותא ושלטנא ורבותא די מלכותות תחות כל שמייא יהיבת לעם קדישי עליונין מלכותה מלכותות עולם וכל שלטניא לה יפלחון וישתמעון ²⁸ עד כה סופה די מלחתה אנה דניאל שנייא רעינו יבהלני זויי ישתנון עלי ומלהה לבבי נטרת

8 בתה שלוש למלכות בלאצער המלך--חוון נראת אלי אני דניאל אחרי הנראת אליו בתחילת ² ואראת בחזון ויהי בראתוי ואני בשושן הבירה אשר בעילם המדינה ואראת בחזון ואני הייתה על אובל אולי ³ ואשא עני ואראת והנה איל אחד עמד לפני האבל ולן קרנים והקרים נבהת והאתה נבחה מן השנית והגבגה עלה באחרנה ⁴ ראייטי את האיל מננה ימה וצפונה ונבגה וכל חיות לא עמדו לפני ואני מציל מידו ועשה כרצנו והנדיל ⁵ ואני היהתי מבין והנה צפיר העזים בא מן המערב על פני כל הארץ ואין נוגע הארץ והצפיר--קרן

ישותה והצליח ועשה והשוו עצומים עם קדשים
 25 נועתה תחת כל השמים כאשר נעשתה בירושלים
 13 כאשר כתו בתורת משה את כל הרעה הזאת
 באה עליינו ולא חלינו את פנו יהוה אלהינו לשוב
 מעוננו ולהשכיל באמתק 14 וישקד יהוה על הרעה
 ריבאה עליינו כי צדיק יהוה אלהינו על כל מעשיו
 אשר עשה ולא שמענו בקהל 15 ועתה אדרני אלהינו
 אשר הוצאה עמק מארץ מצרים ביד חזקה ותשע
 לך שם כיום היה חטאנו רשותנו 16 אדרני ככל צדקהך כי
 ישבנא אפק וחמתך מעירך ירושלם הר קדש כי
 בחטאינו ובעונות אבותינו ירושלם ועמק לחרפה
 לכל סביבתינו 17 ועתה שמע אל הפלת
 עבדך ואל תחננו וזהאר פניך על מקדש השם--
 למען אדרני 18 הטה אלהי אינך ושמיע--פקחה (פקח)
 ענייך וראה שמתחנו והעיר אשר נקרא שמי עלייה
 כי לא על צדקהינו אנחנו מפילים תחננו לנו--
 כי על רחמייך הربים 19 אדרני שמעה אדרני סלה
 אדרני הקשיה ועשה אל תאהר למכך אלהי--כי
 שמי נקרא על עירך ועל עמק 20 ועוד אני מדבר
 ומ��פלל ומתודה החטאתי וחטא עמי ישראל ומפיל
 תחננו לפני יהוה אלהי--על הר קדש אלהי 21 ועוד
 אני מדבר בתפלה והאיש גבריאל אשר ראוי בחזון
 בתחלת מעף בעף נגע אליו כעה מנהת ערבי 22 ויבן
 וירבר עמי ויאמר--דניאל עתה יצאתי להשכילך
 בינה 23 בתחלת תחנוןיך יצא דבר ואני באתי
 להגין--כי חמורות אתה ובין בדבר והבן במראה
 24 שבעים שבעים נחתק על עמק ועל עיר קדש
 לכלא חפשׁ ולחותם (ולחותם) חטא (חטא)
 ולכפר עון ולהביא צדקعلوم ולחותם חזון ונביא
 ולמשח קדשים 25 ותדע ותשכל מן מצא דבר
 להסביר ולبنות ירושלם עד משיח נגיד--שבעים
 שבעה ושבעים ששים ושנים תשוב ונבנתה רחוב
 אשר שפטנו--להביא עליינו רעה נדלה אשר לא

ישחית והצלה ועשה והשוו עצומים עם קדשים
 25 ועל שכלו והצלה מרמה בידיו ובלבבו גידיל
 ובשלוחה ישחית רבים ועל שר שרדים יעד ובאפס
 יד ישרב 26 ומראה הערב והבקר אשר נאמר אמרת
 הוא אתה סתם החוון כי לימים רבים 27 ואני דניאל
 נהתיו ונחלתו ימים ואוקום ואעשה את מלאכת
 המלך ואשתומם על המראת ואין מבין

9 בسنة אחת לדוריון בן אחשורוש--מורע מדי
 אשר המלך על מלכות כבדים 2 בسنة אחת למלו
 אני דניאל בימי ספרים מספר שנים אשר היה
 דבר יהוה אל ירמיה הנביא למלאות לחרבות
 ירושלים שבעים שנה 3 ואותה את פנו אל אדרני
 האליהם לבקש תפלה ותחנונים--בצום וشك ואפר 4
 ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואמרה אנא אדרני
 האל הנדול והנורא שמר הברית והחסד לאחבי
 ולשרמי מצותיו 5 חטאנו ועוינו וחרשנו (הרשותנו)
 ומרדנו וסור מממצותך וממשפטיך 6 ולא שמענו אל
 עבריך הנכאים אשר דברו בשמי אל מלכינו שרינו
 ואבחינו--ואל כל עם הארץ 7 לך אדרני הצדקה ולנו
 בשת הפנים כיום הזה לאיש יהודה ולישבי ירושלים
 ולכל ישראל הקרים והרחקים בכל הארץ
 אשר הדחתם שם במעלם אשר מעלו בך 8 יהוה
 לנו בשת הפנים למלךינו לשרינו ולאבותינו אשר
 חטאנו לך 9 לאדרני אלהינו הרחמים והסלחות כי
 מרדנו בו 10 ולא שמענו בקול יהוה אלהינו--ללכת
 בתורתינו אשר נתן לפניו ביד עברי הנבאים 11
 וכל ישראל עברו את תורהך וسور לבליה שמו
 בקהל ותחתק עליינו האלה והשבעה אשר כחובה
 בתורת משה עבר האלים--כי חטאנו לו 12 ויקם
 את דבריו (דברו) אשר דבר עליינו ועל שפטינו
 אשר שפטנו--להביא עליינו רעה נדלה אשר לא

וחרוץ ובצוק העתים ²⁶ ואחרי השבעים שנים ושנים פרס עמד לנגיד עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשנים בא לעזרני ואני נותרתי שם אצל מלכי פרס ¹⁴ ובאותו להבינה את אשר יקרה לעמך באחריות הימים כי עוד חזון למים ¹⁵ ובדברו עמי והגביד ברית לדרבים שבוע אחד וחצי השבוע ²⁷ ישנית זבח ומנחה ועל כנף שקוצים ממשם ועד כלה בדברים האלה--נתתי פניו ארציה ונאלמתי ¹⁶ והנה כדמות בני אדם נגע על שפתיו ואפתח פי ואדרבה אמרה אל העמד לנגיד אדני במראה נהפכו צירוי עלי ולא עצרתי כח ¹⁷ והויך יוכל עבד אדני זה לדבר עם אדני זה ואני מעתה לא יעמוד بي כח ונשמה לא נשארה بي ¹⁸ ויסוף ויגע בי כמראה אדם ויחזקיי ¹⁹ ויאמר אל תירא איש חמדות שלום לך-- חיק וחזק וכדברו עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי חזקתי ²⁰ ויאמר הידעת למה באתי אליך ועתה אשוב להלחים עם שר פרס ואני י יצא והנה שר יון בא ²¹ אבל אניד לך את הרשות בכתב אמת ואני אחד מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם

11 ואני בשנת אחת לדרייש המדי--עמד לי מהזוק ולמעו לו ² ועתה אמת אניד לך הנה עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי עשיר עשר נדול מכל וchezekto בעשרו יעיר הכל את מלכות יון ³ ועמד מלך גבור ומשל מושל רב ועשה כרצונו ⁴ וכעמדו תשבר מלכותו ותחז לארבע רוחות השמיים ולא לאחרתו ולא כמשלו אשר משל--כי תנחש מלכותו ולאחרים מלבד אלה ⁵ ויזוק מלך הנגב וכן שרו ויזוק עליו ומשל מושל רב ממשלו ⁶ ולכך שנים יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשות מישרים ולא תעוצר כוח הזורע ולא יעד וזרעו ונתן היא ומביאה והילדה ומהזקה בעטים ⁷ ועמד מנצר שרשיה כנו ויבא אל החיל ויבא במעו מלך הצפון ועשה בהם ותפקידם ⁸ וכן אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני אלהיך נשמו דבריך ואני באתי בדריך ¹³ ושר מלכות אלהיהם עם נסכייהם עם כל הגדתם כסף זהב

בשבי--יבא מצרדים והוא שניים יעמוד מלך הצפון ²⁷ ושניים המלכים
 ויבא במלכות מלך הנגב ובב אל ארמותו ¹⁰ ובנו
 יתגנוו ואספו המון חילים רבים ובא בו ושטפ
 עבר וישב יתגנוו (יתגנה) עד מעוז צויתמר מרד
 מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם מלך הצפון והעמיד
 המון רב נתן המון בידו ¹¹ ונשא החמון ירום
 (ורם) לבבו והפיל רכאות ולא יעו ¹² ובב מלך
 הצפון והעמיד המון רב מן הראשון ולקץ העתים
 שנים יבוא בוא בחיל גדול וברכוש רב ¹⁴ ובעתים
 ההם רבים יעמוד על מלך הנגב ובני פריצי עמק
 נשאו להעמיד חזון-ונכשלו ¹⁵ וייבא מלך הצפון
 ושפק סוללה ולכד עיר מבצרות וזרעות הנגב לא
 יעדמו ועם מבחריו אין כח לעמוד ¹⁶ וייש הבא
 אליו כרצוינו ואין עומד לפניו ויעמוד בארץ הצבי
 וכלה בידו ¹⁷ ויישם פניו לבוא בתקף כל מלכוות
 ושירים עמו-וועה ובת הנשים יתן לו להשוויה
 ולא תעמד ולא לו תהיה ¹⁸ ויישב (וישם) פניו לאים
 ולכד רבים והשבית קצין חרפטו לו בלתי חרפטו
 ישיב לו ¹⁹ ויישב פניו למעוז ארצו ונכשל ונפל ולא
 מצא ²⁰ ועמד על כנו מעביר נונש הדר מלכוות
 ובימים אחדים ישבר ולא באפים ולא במלחמה
 ירבה כבוד והמשלים ברכבים ואדמה יחולק במחירות
 21 ועמד על כנו נבואה ולא נתנו עלייו הדר מלכוות
 ובא בשלוחה והחזיק מלכוות בחילקלקות ²² וזרעות
 השטף ישפפו מלפניו וישברו וגם נגיד ברית ²³ ומן
 התחרבות אליו יעשה מרמה ועליה עצם במעט נוי
 24 בשלוחה ובמשמוני מדינה יבוא ועשה אשר לא עשו
 אבתו ואבota אבתו כוה ושלל ורכוש להם יבזoor
 ועל ממצרים יחשב מחשבתו ועד עת ²⁵ וייר כחו
 ולכבו על מלך הנגב בחיל גדול ומלך הנגב יתגנה
 למלחמה בחיל גדול ועצום עד מאר ולא יעמוד כי
 יחשבו עלייו מחשבות ²⁶ ואכליל פת בנו ישברותו

ולהחרים רבים ⁵ ויטע אهل*י* אפדוּ בין ימים להר
צבי קדר ובא עד קדוּ ואין עוזר לו

12 ובעת ההיא יעמוד מיכאל השר הנдол העמד
על בני עמק והיתה עת צרה אשר לא נחיה מהוות
גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמק כל הנמצא
כתוב בספר ² ורבבים מישני אדמת עפר יקיצו
אללה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם ³
והמשכליים--יזהרו כזוהר הרקיע ומצדיקי הרבבים
ככוכבים לעולם ועד ⁴ אתה דניאל סתום הדברים
וחתום הספר--עד עת קץ ישטו רבבים ותרבה הדעת
⁵ וראיתי אני דניאל והנה שניים אחרים עמדו אחד
הנה לשפט היאר ואחד הנה לשפט היאר ⁶ ויאמר
לאיש לבוש הבדים אשר ממועל למימי היאר עד
מתי קץ הפלאות ⁷ וASHMU את האיש לבוש הבדים
אשר ממועל למימי היאר וירם ימינו ושמאלו אל
השמי וושבע בחיי העולם כי למועד מועדיהם וחזי
וככלות נפץ יד עם קדש--תכלינה כל אלה ⁸ ואני
שמעתי ולא אבין ואמרה--אדני מה אחרית אלה ⁹
ויאמר לך דניאל כי סתמים וחתמים הדברים עד
עת קץ ¹⁰ יתבררו ויתלכנו ויצרפו רבבים ותרשו
רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשכליים יבינו ¹¹
ומעת הוסר התמיד ולחת שקוין שם--ימים אלף
מאותים ותשעים ¹² אשריו המכחחה ויגיע לימים--אלף
שלש מאות שלשים וחמשה ¹³ ואתה לך לקץ ותנווה
ותעמד לנורלך لكץ הימין

בני פרעוש--אלפים מאה שבעים ושנים 4 בני שפטיה
 שלש מאות שבעים ושנים 5 בני ארח שבע מאות
 חמישה וسبعين 6 בני פחת מואכ לבני ישוע יואב--
 אלפיים שמנה מאות ושנים עשר 7 בני עילם--אלף
 מאות חמשים וארבעה 8 בני זהוא תשע מאות
 וארבעים וחמשה 9 בני זכי שבע מאות ושנים 10 בני
 בני שעשרות ארבעים ושנים 11 בני בכיו ש מאות
 עשרים ושלשה 12 בני עוזר--אלף מאות עשרים
 ושנים 13 בני אדרניקם--שש מאות ששים וששה 14 בני
 בני אלפיים חמשים וששה 15 בני עדין ארבע מאות
 חמשים וארבעה 16 בני אטר ליחסקה תשעים ושמנה
 17 בני בצי שלש מאות עשרים ושלשה 18 בני יורה
 מאה ושנים עשר 19 בני חם מאהים עשרים ושלשה
 20 בני גבר תשעים וחמשה 21 בני בית לחם מאה
 עשרים ושלשה 22 אנשי נטפה חמשים וששה 23 אנשי
 ענתות מאה עשרים ושמנה 24 בני עזומות ארבעים
 ושנים 25 בני קריית ערים כפירה ובארות שבע מאות
 וארבעים ושלשה 26 בני הרמה ונגב שע מאות
 עשרים ואחד 27 אנשי מכמס מאה עשרים ושנים 28
 אנשי בית אל והעי מאות עשרים ושלשה 29 בני
 נבו חמשים ושנים 30 בני מגביש מאה חמשים וששה
 31 בני עילם אחר--אלף מאות חמשים וארבעה
 32 בני חרם שלש מאות עשרים ותשעה 33 בני לד חריד
 ואנו שבע מאות עשרים וחמשה 34 בני ירחו שלש
 מאות ארבעים וחמשה 35 בני סנאה--שלשת אלפיים
 ושש מאות ושלשים 36 הכהנים בני ידיעה לבית
 ישוע תשע מאות שבעים ושלשה 37 בני אמר אלף
 חמשים ושנים 38 בני פשchor--אלף מאות ארבעים
 ושבעה 39 בני חרם אלף ושבעה עשר 40 הלויים
 בני ישוע וקרמייאל לבני הורדיה שבעים וארבעה
 41 המשדרים--בני אסף מאה עשרים ושמנה 42 בני

1 וכשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר
 יהוה מפני ירמיה העיר יהוה את רוח כרש מלך פרס
 ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר 2 כי
 אמר כרש מלך פרס--כל מלכות הארץ נתן לי
 יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית
 בירושלים אשר ביהודה 3 מי בכם מכל עמו יהו
 אלהיו עמו יעט לירושלים אשר ביהודה ובין את בית
 יהוה אלהי ישראל--הוא האלhim אשר בירושלים
 4 וכל הנשאר מכל המקומות אשר הוא נר שם--
 נשאודו אנשי מקמו בכסף ובזהב וברכוש ובכבהמה
 עם הנדבה--לבית האלהים אשר בירושלים 5 ויקומו
 ראשי האבות ליהודה ובנימן והכהנים והלוים לכל
 העיר האלהים את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה
 אשר בירושלים 6 וכל סכיבתיהם חזקו בידיהם
 בכספי כזוב ברכוש ובכבהמה ובמנדרות--לבד
 על כל התנדב 7 וזה מלך כורש הוציא את כל בית
 יהוה אשר הוציא נבוכדנצר מירושלים ויתנם בבית
 אלהיו 8 וויצוים כורש מלך פרס על יד מתרדת
 הנזבר ויספרם לשਬצර הנשיא ליהודה 9 ואלה
 מספרם אגרטלי זחב שלשים אגרטלי כסף אלף
 מחלפים תשעה ועשרים 10 כפורי זחב שלשים--
 כפורי כסף משנים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים
 אלף 11 כל כלים ליהב ולכסף חמשת אלפיים וארבע
 מאות הכל הعلاה ששבצרא עם העלות הנולה-- מבכל
 לירושלים

2 ואלה בני המדינה העלים משבוי הנולה אשר
 הגולת נבוכדנזר (نبוכדנזר) מלך כלל לבבל
 ישבו לירושלים ויהודה איש לעירו 2 אשר באו
 עם זרבבל ישוע נהמיה שריה רעליה מרדיי בלשן
 מספר בניו--רחום בענה מספר אנשי עם ישראל 3

ככחים נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמוניים שש
 רכבות ואלה וכסף מנים חמשת אלפים וכחנתה כהנים
 מאה ⁴⁷ וישבו הכהנים והלוים ומן העם והמשדרים
 והשוערים והנתינאים--בעיריהם וכל ישראל בעריהם
3 וונע החדש השביעי ובני ישראל בערים ויאספו
 העם כאש אחד אל ירושלים ² ויקם ישוע בן י匝דק
 ואחיו הכהנים ורביבל בן שאלתיאל ואחיו וייבנו את
 מזבח אלהי ישראל--להעלות עליו עלות ככתוב
 בתורת משה איש האלים ³ ויכינו המזבח על
 מכונתו כי באימה עליהם מעמי הארץ ויעל
 (יעלו) עליו עלות ליהוה עלות לבקר ולערב
 4 ויעשו את חג הסכונות ככתב ועתה יום ביום
 במספר כמשפט דבר יום ביום ⁵ ואחרי כן עלתה
 תמיד ולחדים ולכל מועד יהוה המקדשים ולכל
 מתנדב נדבה ליהוה ⁶ מיום אחד לחידש השביעי
 החלו להעלות עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד
 7 ויתנו כסף--לחצבים ולהחרשים ומאל ומשתה
 ושמן לצדרים ולצרים להביא עצי ארזים מן הלבנון
 אל ים יפו אכזרין כורש מלך פרס עליהם ⁸
 ובשנה השנייה לבואם אל בית האלים לירושלים
 בחידש השני-- החלו זרבבל בן שאלתיאל ויושע בן
 י匝דק ושאר אחיהם הכהנים והלוים וכל הבאים
 מהשבוי ירושלים ויעמידו את הלויים מבן עשרים
 שנה ומעלה לנצח על מלאכת בית יהוה ⁹ ויעמד
 ישוע בנו ואחיו קדרmiaל ובנו בני יהודה כאחד
 לנצח על עשה המלאכה בבית האלים בני גנדי
 בניהם ואחיהם הלוים ¹⁰ ויסדו הבנים את היכל
 יהוה ויעמידו הכהנים מלבושים בחצירות והלוים
 בני אסף במלצותים--להלל את יהוה על ידי דויד
 מלך ישראל ¹¹ ויענו בהלל ובחורת ליהוה כי טוב--
 כי לעולם חסדו על ישראל וכל העם הריעו תרואה
 השערים בני שלום בני טלמן בני יעקב
 בני חטיא בני שבי--הכל מאה שלשים ותשעה ⁴⁸
 הנתינאים בני ציהא בני השופא בני טבעות ⁴⁴ בני
 קרס בני סיעה בני פדון ⁴⁵ בני לבנה בני חנבה
 בני יעקב ⁴⁶ בני חנב בני שמלי (שלמי) בני חנן ⁴⁷
 בני גDEL בני נחר בני ראה ⁴⁸ בני רצין בני נקודה
 בני גוז ⁴⁹ בני עזא בני פסח בני בסי ⁵⁰ בני אסנה
 בני מעוניים בני נפיסים (נפוסים) ⁵¹ בני בקבוק בני
 חוקפה בני חרחוור ⁵² בני בצלות בני מחידא בני
 חרשה ⁵³ בני ברקום בני סירא בני תמה ⁵⁴ בני
 נציח בני חטיפה ⁵⁵ בני עברדי שלמה בני סטי בני
 הספרת בני פרודא ⁵⁶ בני יعلاה בני דרכון בני גDEL
 בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצבאים-- בני
 אמי ⁵⁸ כל הנתינאים-ובני עברדי שלמה שלש מאות
 תשעים ושנים ⁵⁹ ואלה העלים מחל מלך תל חרשה
 כרוב אדן אמר ולא יכולו להגיד בית אבותם וורעם-
 אם מישראל הם ⁶⁰ בני דליה בני טוביה בני נקודה-
 שש מאות חמשים ושניים ⁶¹ ומבני הכהנים--בני
 חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזול
 הגלעדיasha ויקרא על שם ⁶² אלה בקשו כתbam
 המתויחשים-ולא נמצא וינו אלו מן הכהנה ⁶³ ויאמר
 התרשתה להם אשר לא יאכלו מקדש המקדשים--
 עד עמר כהן לאורים ולחמים ⁶⁴ כל הקהיל כאחד-
 ארבע רבועים אלף שלש מאות ששים ⁶⁵ בלבד
 עבריהם ואמותיהם אלה--שבעת אלף שלש מאות
 שלשים ושבעה ולهم משרדים ומשרdotות מאותים ⁶⁶
 סוסיהם שבע מאות שלשים ושבה פרדריהם מאותים
 ארבעים וחמשה ⁶⁷ גמליהם--ארבע מאות שלשים
 וחמשה חמדרים--שבעת אלף שבע מאות ועשרים ⁶⁸
 ומראשי האבות לבואם לבית יהוה אשר בירושלים-
 התרנדבו לבית האלים להעמידו על מכונו ⁶⁹

נדולה בהלל ליהוה על הוסד בית יהוה ונורבים מהכהנים והלוים וראשי האבות הוקנים אשר ראו את הבית הראשון ביסדו-זה הבית ענייהם בכימם בקהל נדול ורבים בהרועה בשםחה להרים קול ¹³ ואין העם מכירום קול תרועת השמחה לקול בכיו העם כי העם מריעים תרועה נדולה והקהל נשמע עד למרחוק

4 4. וישמעו צרי יהודה ובנימן כי בני הנולה בונים היכל ליהוה אלהי ישראל ² וונשו אל זרבבל ואל ראשיה האבות ויאמרו להם נבנה עמכם-כי ככם נדרוש לאלהיכם ולא (ולך) אנחנו זבחים מימי אסר חדן מלך אשר המעלה אתנו פה ³ ויאמר להם זרבבל וירושע ושאר ראשיה האבות לישראל-לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך פרס 4. ויהי עם הארץ-מרפים ידיים יתודה ומבלחים (ומבהלים) אותו לבנות ווסכרים עליהם יומעים להפר עצם-כל מי כורש מלך פרס ועד מלכות דריש מלך פרס ⁶ ובמלכות אחשורוש בתקילה מלכותו-כתבו שטנה על ישבי יהודה וירושלים ⁷ ובימי ארתחששתא כחוב בשלם מתרדת טבאל ושאר כנותו על ארתחששתא מלך פרס וכותב הנזון כתוב ארמיות ומתרגמים ארמיות ⁸ רחום בעל טעם ומשמי ספרא ספרא כתבו אגרה חדה על ירושלים-לארתחששתא מלכא ננמא ⁹ אדין רחום בעל טעם ומשמי ספרא לשאר כנותו-דיניא ואפרסתכיא טרפליא אפרסיא ארכוי (ארכוי) בבליא שונכיא דהו (דרהייא) עלמייא ¹⁰ ושאר אמייא די הנגלי אנסנפר רבא ויקרא והותב המו בקירה די שמרין-ושאר עבר נהרה וכעננת ¹¹ דינה פרשנן אנדראדי שלחו עליהו על ארתחששתא מלכא-עבדיך (עבדך) אנש עבר על יהודיא די ביהוד ובירושלם-בשם אלהי ישראל

עליהון ² באדין קמו זרבבל בר שאלהיאל וישוע (אל) מאניה שא אול אוחת המו בהיכלאדי בירושלם בר יוזדק ושריו למבנה בית אלהא דיבירושלם ועמהון נבייאא די אלהא מסעדין להון ³ בה זמנא אתה עליהון תתני פחת עבר נהרה ושתר בווני- ועד כען מותבנא ולא שלם ⁷ וכען חן על מלכא טב יתבקר בבית גנויא די מלכא תמה די בכבול חן איתי די מן כורש מלכא שם טעם למבנה בית אלהא דך אמרנא להם מן אנון שמהת נבריא די דנה בנינה בניין וועין אליהם הוות על שני יהודיא ולא בטלו המו ⁵ עד טעמא לדריישיך ואדין יתיבונ נשתונא על דנה פרשנן אגרחא די שלח תתני פחת עבר נהרה-על דרייש בווני וכנותה אפרסcia די בעבר נהרה-על דרייש מלכא ⁷ פתנמא שלחו עלהוי וכדנה כתיב בונה לדרייש מלכא שלמא כלא ⁸ ידיע להוא למלכא די אולנא ליהוד מדיננא לבית אלהא רבא והוא מותבנא אבן גלול ואעתהש בכחלי ואעבדתא דך אספרנא מתעבדא ומצלח בידיהם ⁹ אדין שאלנא לשבעה אלך כנמא אמרנא להם מן שם לכט טעם ביתא דנה למבניה ואשרנא דנה לשכללה ¹⁰ ואף שמהתם שאלנא להם להודעותך-די נכתב שם נבריא די בראשיהם בו וכנותה פתנמא התיבונא לממר אנחנו המו עבדוהי די אלה שמיא ואדרעה ובנין ביתא די הוא בנה מקדמת דנה שנין שניין ומלך לישראל רב בנהו וeschalle ¹² להון מן די הרגו אבחתנא לאלה שמיא-יהב המו ביד נבוכדנצר מלך בבל כסדיא (כסדאה) וביתה דנה סתרה ועמה הנלי לבל ¹³ ברם בשנת חדה לכורש מלכא די בבל-קורש מלכא שם טעם בית אלהא דנה לבנא ¹⁴ ואף מאניה די בית אלהא די דהבה וכספה די נבוכדנצר הנקם מן היכלאדי בירושלם והיבל המו להיכלאדי בבל-הנקם כורש מלכא מן היכלאדי בבל-ויהיבו לששבצער שמה די פחה שמה ¹⁵ ואמר לה-אללה

דנה יתגנשஆ מִן בֵּיתָה וּקְיֻפַּת יְתִמְחָא עַלְהֹיו וּבֵיתָה
 נוֹלוּ יְתַعֲבֶד עַל דָּנָה ¹² וְאֶלְהָא דִי שְׁכַן שְׁמָה תְּמָה
 מְשָׁה אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל וַיְתַן לוּ הַמֶּלֶךְ
 כַּיד יְהוָה אֱלֹהִיו עַלְיוֹ--כָּל בְּקַשְׁתוֹ ⁷ וַיַּעַל מְבָנֵי
 יִשְׂרָאֵל וּמִן הַכְּתִים וְהַלִּים וְהַמְּשִׁרִים וְהַשְׁעִירִים
 וְהַנְּתִינִים--אֶל יְרוּשָׁלָם בְּשַׁנָּת שְׁבָע לְאַרְתָּחַשְׁתָּא
 הַמֶּלֶךְ ⁸ וַיַּבָּא יְרוּשָׁלָם בְּחַדְשׁ הַחַמִּישִׁי הִיא שְׁנָת
 הַשְׁבִּיעִית לְמֶלֶךְ ⁹ כִּי בְּאֶחָד לְחַדְשׁ הַרְאָשׁוֹן--הַוָּא
 יִסְדַּק הַמְּעָלָה מִבְּכָל וּבְאֶחָד לְחַדְשׁ הַחַמִּישִׁי בָּא
 אֶל יְרוּשָׁלָם כַּיד אֱלֹהִיו הַטּוֹבָה עַלְיוֹ ¹⁰ כִּי יַעֲזֵר
 הַכִּין לְבָבוֹ לְדָרְשׁ אֶת תּוֹרַת יְהוָה וְלַעֲשָׂת וְלַלְמָד
 בִּיְשָׂרָאֵל חַק וּמְשֻׁפֵּט ¹¹ וַיְהִי פְּרַשְׁנָן הַנְּשָׁטוֹן אֲשֶׁר נָתַן
 הַמֶּלֶךְ אַרְתָּחַשְׁתָּא לְעֹזָר הַכֹּהֵן הַסְּפָר סְפָר דְּבָרֵי
 מִצּוֹת יְהוָה וְחַקּוֹ--עַל יִשְׂרָאֵל ¹² אַרְתָּחַשְׁתָּא--מֶלֶךְ
 מֶלֶכְיָא לְעֹזָר כְּהָנָא סְפָר דְּתָא דִי אֱלֹהִים שְׁמַיָּא גָּמִיר--
 וְכַעַנְתָּא ¹³ מוֹי שִׁים טֻמֵּן--דִי כָּל מְתַנְדָב בְּמֶלֶכְתָּא מִן
 יִשְׂרָאֵל תְּרִי עַשְׁר--לְמַנִּין שְׁבֵטִי יִשְׂרָאֵל ¹⁴ וְהַקְּמוּ
 עַמְּאֵי יִשְׂרָאֵל וְכְהָנוֹהִי לוֹיָא לְמַהְקָדֵךְ לְיְרוּשָׁלָם עַמְּךָ
 יִהְקָדֵם ¹⁵ כָּל קְבָל דִי מִן קְרֵם מֶלֶכָא וְשְׁבָעָת יְעַתְּהִי
 שְׁלִיחָה לְבִקְרָה עַל יְהוָה וְלְיְרוּשָׁלָם--בְּרָת אֱלֹהִים דִי
 בִּידְךָ ¹⁶ וּלְהִיבְלָה כְּסָפָר וְדָהָב--דִי מֶלֶכָא וְיַעֲתָהִי
 הַתְּנַדְבּוּ לְאֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל דִי בְּיְרוּשָׁלָם מִשְׁכָנָה ¹⁷
 וְכָל כְּסָפָר וְדָהָב דִי תְּהַשְׁכָחֵךְ בְּכָל מְדִינָת בְּכָל--עַם
 הַתְּנַדְבּוֹת עַמְּאֵ וְכְהָנָא מְתַנְדָבִין לְבֵית אֱלֹהִים דִי
 בְּיְרוּשָׁלָם ¹⁸ כָּל קְבָל דָנָה אַסְפְּרָנָא תְּקָנָא בְּכַסְפָּא
 דָנָה תּוֹרִין דְּכָרִין אָמְרִין וּמְנַחְתָּהוּן וּנְסִכְיָהּוּן וּתְקַרְבּוּ
 הַמוֹ--עַל מְדִבְחָה דִי בֵּית אֱלֹהִים דִי בְּיְרוּשָׁלָם ¹⁹
 וּמָה דִי עַלְיךָ (עַלְךָ) וְעַל אַחִיךָ (אַחַךָ) יִיטָב בְּשָׁאָר
 כְּסָפָר וְדָהָב--לְמַעַבְרָה כְּרָעוֹת אֱלֹהִים תְּעַבְדוּן ²⁰
 וּמְאַנְיָא דִי מְתוּהָבִין לְךָ לְפָלָחָן בֵּית אֱלֹהִים--הַשְׁלָלָם
 קְרֵם אֱלֹהִים יְרוּשָׁלָם ²¹ וְשָׁאָר חַשְׁוֹת בֵּית אֱלֹהִים דִי
 יִפְלֵל לְךָ לְמַנְתָּן--תַּגְנִין מִן בֵּית גָּנוֹי מֶלֶכָא ²² וּמְנִי
 אַנְהָא אַרְתָּחַשְׁתָּא מֶלֶכָא שִׁים טֻמֵּן--לְכָל גּוּבְרִיא דִי
 אַבְיָשָׁע בָּן פִּינְחָס בָּן אַלְעָזָר בָּן אֶהָרֶן הַכֹּהֵן הַרְאֵשׁ

זכריה בן בבי ועמו עשרים ושמנה הזכרים ¹² ומבני עזגד יוחנן בן הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים ¹³ ומבני אדריכלים אחרים--ואלה שמותם אליפלט ישיאל ושמעיה ועמהם ששים הזכרים ¹⁴ ומבני בניו עותי ובוד (זוכר) ועמו שבעים הזכרים ¹⁵ ואקבצם אל הנهر הבא אל אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי שם ¹⁶ ואשלחה לאלייזר לאריאל לשמעיה ולאלנתן וליריב ולאלנתן ולנטן ולזקירה ולמשלם--ראשים וליריב ולאלנתן מבנים ¹⁷ ואוצאה (ואצוה) אותם על אדו הרראש בכספיא המקום ואשימה בפיהם דברים לדבר אל אדו אחיו הנתינים (הנתינים) בכספיא המקום--להביא לנו משרות בית אלהינו ¹⁸ ויביאו לנו כיד אלהינו הטובה עליינו איש שכל-- מבני מהלי בן לוי בן ישראל ושרה וبنוי ואחיו שמנה עשר ¹⁹ ואת חשביה--ואותו ישעה מבני מררי אחיו ובניהם עשרים ²⁰ ומן הנתינים נתן דוד והשרים לעבדת הלוים--נתינים מאותים ועשרים כלם נקבעו בשםות ²¹ ואקרו שם צום על הנهر אהוא להחנוןות לפני אלהינו--לבקש ממנו דרך ישרה לנו ולטפנו ולכל רכשו ²² כי בשתי לשאול מן המלך חיל ופרשימים--לעוונו מאוב בדרך כי אמרנו למלך לאמר יד אלהינו על כל מבקשו לטובה ועו ואפו על כל עזבו ²³ ונצומה ונבקשה מאלהינו על זאת ויתר לנו ²⁴ ואבריללה משרי הכהנים שנים עשר--לשרביה חשביה ועמהם מאחיהם שערכה ואסקולה (אסקלה) להם את הכסף ואת הוהב ואת הכלים--תרומת בית אלהינו החרימו המלך ויעציו ושרו וכל ישראל הנמצאים ²⁵ ואסקלה על ידם כסף כקרים שיש מאות וחמשים וכלי כסף מאות לכקרים זהב מאות ככר ²⁷ וכפרי זהב עשרים לאדריכלים עבר נהרה די כל די ישאלנכון עוזרא כהנא ספר דתא די אלה שמייא--אספרנא יתעבד ²² עד כסף הכרין מאה ועד חנטין כורין מאה ועד חמר בתין מאה ועד בזין משח מאה ומלהדי לא כחוב ²³ כל די מן טעם אלה שמייא יתעבד אדרוזא לבית אלה שמייא די למה להוא קצף על מלכות מלכא ובנווילם מהודען די כל כהנא ולייא זמריא תרעיא ²⁴ נתニア ופלחי בית אלהא דנה--מנדרה בלו והליך לא שלט למרמא עליהם ²⁵ ואנת עוזרא כחכמת אלחק די בידך מני שפטין ודינין די להונן דאנין (דיןין) לכל עמא די בעבר נהרה לכל ידעדי דתאי אלחקandi ודי לא ידע היהודען ²⁶ וככל די לא להוא עבד דתא די אלהק ודתא די מלכא--אספרנא דינה להוא מתעבד מנה hon למות hon לשratio (לשratio) hon לענש נסין ולאסוריין ²⁷ ברוך יהוה אלהי אבותינו--אשר נתן כואת בלב המלך לפאר את בית יהוה אשר בירושלם ²⁸ ועליה הטה חסד לפני המלך ווועציו ולכל שריה המלך הגברים ואני התזוקתי כיד יהוה אלהי עלי ואכבה מישראל ראשים לעלות עמי

8

ואלה ראשי אבותיהם והתייחסם העלים עמי בממלכות ארתחשסתא המלך--מכבל ² מבני פינחס גרשם מבני איתמר דניאל מבני דוד חטוש ³ מבני שכינה מבני פרעש זכירה ועמו התייחס לזכרים מאה וחמשים ⁴ מבני פחת מואב אליוועני בן זרחיה ועמו מאותים הזכרים ⁵ מבני שכינה בן ייחיאל ועמו שלש מאות הזכרים ⁶ ומבני עדין עבד בן יונתן ועמו חמשים הזכרים ⁷ ומבני עילם ישעה בן עתליה ועמו שבעים הזכרים ⁸ ומבני שפטיה זבדיה בן מיכאל ועמו שמנים הזכרים ⁹ מבני יואב עבדיה בן ייחיאל ועמו מאותים ושמנה עשר הזכרים ¹⁰ ומבני שלומית בן יוספה ועמו מאות וששים הזכרים ¹¹ ומבני בבו

אלפ' וכלי' נחשת מצהב טובה שנים--חמודת כוהב
 ברכי ואפרשה כפי אל יהוה אלהי ⁶ ואמרה אלהי
 ואמרה אלהם אתם קדר ליהוה והכלים קדר
 בשתי ונכלהתי--להרים אלהי פני אליך כי עונתינו
 רבו למעלה ראש ואשמנתו גדלה עד לשמיים ⁷ מימי
 והכסף והזהב נרכבה ליהוה אלהי אבותיכם ²⁹ שקדו
 ושמרו עד תשקלו לפני שדי הכהנים והלויים ושדי
 האבות לישראל--בירושלם הלשכות בית יהוה ³⁰
 ובכלו הכהנים והלוים משקל הכסף והזהב והכלים-
 רגע היהת תחנה מאת יהוה אלהינו להשair לנו
 פליטה ולחתת לנו יתד במקומו קדרו--להAIR עניינו
 אלהינו ולחתנו מחייה מעט בעברתנו ⁹ כי עבדים
 אנחנו--ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו וית עליינו חסד
 לפניו מלכי פרס לחת לנו מחייה לרומים את בית
 אלהינו ולהעמיד את הרבתו ולחת לנו נדר ביהודה
 ובירושלם ¹⁰ ועתה מה נאמר אלהינו אחרי זה את כי
 עזבנו מצותיך ¹¹ אשר צוית ביד עבדיך הנביאים
 לאמר--הארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ רדה
 היא בנדת עמי הארץ בתועבתיהם אשר מלאות
 מפה אל פה--בטמאות ¹² ועתה בנותיכם אל תחנו
 לבניהם ובנותיהם אל תשאו לבניכם ולא תדרשו
 שלנם וטובתם עד עולם--למען החזקו ואכלתם את
 טוב הארץ והורשתם לבניכם עד עולם ¹³ ואחרי
 כל הבא עליינו במעשינו הרעים ובашמנתו הגדלה
 כי אתה אלהינו חשת למטה מעוננו ונחתה לנו
 פליטה כיאת ¹⁴ הנשוב להפר מצותיך ולהתחנן
 בעמי התעבות האלה הלא חאנך בנו עד כליה לאין
 שארית ופליטה ¹⁵ יהוה אלהי ישראל צדיק אתה--
 כי נשארכנו פליטה כהוים הזה הננו לפני באשמנתו
 כי אין לעמוד לפני על זאת

10 וכחחפלו עוזרא וכחחותו בכח ומוגנבל
 לפניו בית האלים נקבעו אליו מישראל קהיל רב
 מאד אנשים ונשים וילדים--כי בכו העם הרבה בכח
 2 ויען שכניה בן יהיאל מבני עולם (עלם) ויאמר

להביא לירושלים לבית אלהינו ³¹ ונסעה מנהר
 אהוא בשנים עשר לחדר הראשון--ללכת ירושלים
 ויד אלהינו הייתה עליינו ויצילנו מכף אויב ואורב על
 הדרך ³² ונבוא ירושלים ונשב שם ימים שלשה ³³
 ובימים הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בכheit
 אלהינו על יד מרמותה בן אוריה הכהן ועמו אלעזר
 בן פינחס ועמהם יוובן ישוע ונעדיה בן בניו--
 הלויים ³⁴ במספר משקל לכל ויכתב כל המשקל
 בעת ההיא ³⁵ הבאים מהשבוי בני הנוללה הקריבו
 עלות לאלהי ישראל פרים שנים עשר על כל ישראל
 אילים תשעים וששה ככשים שבעים ושבעה צפירי
 חטא שנים עשר הכל עללה ליהוה ³⁶ ויתנו את דתו
 המליך לאחדרפנו המלך ופחוות עבר הנהר ונשאו
 את העם ואת בית האלים

9 וככלות אלה נגשו אליו השרים לאמר--לא
 נבדלו העם ישראל והכהנים והלוים מעמי הארץ
 כתעבותיהם לכנעני החתי הפלזי היבוסי העמני
 המצרי והאמרי ² כי נשאו מבנותיהם להם
 ולבניהם והתערבו זרע הקדר בעמי הארץ ויד
 השרים והסננים הייתה במעלה הזה--ראשונה ³ וכשמי
 את הדבר זה קרעתי את בnderי ומיעלי ואמרתה
 משער הראש וקנני ואשבה משומם ⁴ ואלי יאספו כל
 חרד בדרבי אלהי ישראל--על מעל הנוללה ואני
 ישב משומם עד למנהת הערב ⁵ ובמנחת הערב
 קמתי מהענויות ובקרעי את בnderי ומיעלי ואכרעה על

לעוזרא--אנחנו מעלו באלהינו ונשב נשים נכריות הדרבר ¹⁷ ויכלו בכל--אנשים החשבו נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש מוקה לישראאל על זאת ¹⁸ ועתה אשר ברית לאלהינו להוציא כל נשים והנולד מהם נכricht בברית לאלהינו ונכricht מבני ישוע בן יוסדק ואחיו- בעצת אדני וחזרדים במצבות אלהינו וכתחוה יעשה עזרא וישבע את שרי הכהנים הלוים וכל ישראאל 4 קום כי עלייך הדבר ואנחנו עמק חזק ועשה ¹⁹ ויקם לעשות דבר הזה-וישבעו ²⁰ ויקם עוזרא מלפני בית האלים וילך אל לשכת יהונתן בן אלישיב וילך שם לחם לא אכל ומים לא שתה--כי מותאבל על יושב כדרבר הזה-ויעבירו קול ביהודה וירושלים לכל מעלה הגולה ²¹ בבני הרים-לתקבץ ירושלים ²² וכל אשר לא יבוא בני הרים כעצת השרים והזקנים--יחרם כל שלשת הימים רוכש והוא יבד מקהל הגולה ²³ ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימן ירושלים לשלתה הימים הוא חדש התשיעי--בשערים בחדר וישבו כל העם ברחוב בית האלים מרעים על הדבר ומהגשמי ²⁴ ויקם עוזרא הכהן ויאמר אלהם אתם מעלהם ותשיבו נשים נכricht--להוסיף על אשמת ישראאל בזאתה תנותה ליהוה אלהי אבותיכם--ועשו רצונו והבדלו מעמי הארץ ומ_nv נשים הנכricht ²⁵ ויענו כל הקהיל ויאמרו קול נדולין כדרבריך (cdrbrk) עליינו לשעות ²⁶ אבל העם רב והעת נשמים ואין כה לעמוד בחוץ מהמלאה לא ליום אחד ולא לשנים--כי הרבינו כל שעב בדרבר הזה ²⁷ יעמוד נא שרינו לכל הקהיל וכל אשר בערינו החשוב נשים נכricht יבא לעתים מזומנים ועםם זקני עיר ועיר ושפטיה עד להשב חרון אף אלהינו ממננו--עד לדבר הזה ²⁸ אך יונtan נשי (נשאו) נשים נכricht ויש מהם נשים וישראל בנים

בן עשהאל ויוחיה בן תקווה עמדו על זאת ומשלם ושבתי הלו עוזרם ²⁹ ויעשו כן בני הגולת ויבדלו עוזרא הכהן אנשים ראשינו האבות לבית אבותם וכולם בשמות וישבו ביום אחד לחדר השערוי לדריש

היהתי רע לפניו ² ויאמר ל' המלך מודוע פניך רעים אתה אין חולה-אין זה כי אם רע לב וארא הרבה מאד ³ ויאמר למלך המלך לעולם יהוה מודוע לא ירע פניו אשר העור בית קברות אבוי ורבה ושעריה אכלו באש ⁴ ויאמר ל' המלך על מה זה אתה מבקש ואתפלו אל אלהי השם ⁵ ויאמר למלך- אם על המלך טוב ואם ייטב עבדך לפנייך אשר תשלחני אל יהודה אל עיר קברות אבוי-ואבנה ⁶ ויאמר לי המלך והשיגן יושבת אכלו עד متיה יהוה מהלך-ומתי תשוב וייטב לפני המלך וישלחני ואתנה לו זמן ⁷ ויאמר למלך--אם על המלך טוב אגרות יתנו לי על פחוות עבר הנהר אשר יעבוריוני עד אשר אבוא אל יהודה ⁸ ואחרת אל אסף שמר הفردס אשר למלך אשר יתן לי עצים לקרנות את שערי הכירה אשר לבית ולחומה העיר ולבית אשר אבוי אליו ייתן לי המלך כדי אלהי הטובה עלי ⁹ ואבוי אל פחוות עבר הנהר ואתנה להם את אגרות המלך וישלח עמי המלך שר היל ופרשים ¹⁰ וישמע סגולת החרני וטובי העבר העמוני וירע להם רעה נדלה אשר בא אדם לבקש טובה לבני ישראל ¹¹ ואבוי אל ירושלים ואהיו שם ימים שלשה ¹² ואקום לילה אני ואנשים מעט עמי ולא הנדתי לאדם מה אלהי נתן אל לבי לעשות לירושלים ובמה מאין עמי כי אם הבהמה אשר אני רכב בה ¹³ ואצאה בשער הגיא לילה ואל פני עין הגנין ואל שער האשפות ואהיו שבר בחומת ירושלים אשר המפרוצים (הם פרוצים) ושעריה אכלו באש ¹⁴ ואעבר אל שער העין ואל ברכת המלך ואין מקום להבהמה לעבר תחתיו ¹⁵ ואהיו עליה בנחל לילה ואהיו שבר בחומה ואשוב ואבוי בשער הגיא-ואהשוב ¹⁶ והנסנים לא ידעו أنها הלבתי ומה אני עשה וליהודים ולכהנים

1 דברי נחמה בן חכליה והוא בחדר כסלו שנה עשרים ואני הייתי בשושן הבירה ² ויבא חני אחד מהו הוא ואנשיים--מיהודה ואשאלם על היהודים הפליטה אשר נשאו מן השבי--ועל ירושלים ³ ויאמרו לי--הנשאים אשר נשאו מן השבי שם במדינה ברעה נדלה ובחרפה וחומר ירושלים מפרקת ושעריה נצטו באש ⁴ ויהיו כמשמעות הדברים האלה ישתי ואבכה ואתחבלה ימים ואהו צם ומתחפל לפניי אלהי השם ⁵ ויאמר אני יהוה וחסד לאחבי ולשמרי מצותו ⁶ תהרי נא אין קשבת עניך פתחחות לשמע אל תפלת עבדך אשר אני מתחפל לפנייך ביום יומם ולילה--על בני ישראל עבדך ומתחודה על חטאונות בני ישראל אשר חטאנו לך ואני ובית אבי חטאנו ⁷ חבל חבלנו לך ולא שמרנו את המצוות ואת החוקים ואת המשפטים אשר צוית את משה עבדך ⁸ זכר נא את הדבר אשר צויתם את משה עבדך לאמר אתם תמעלו--אני אפייך אתכם בעמים ⁹ ושבתם אליו--ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אם יהוה נדחכם בקצת השם ממש אקכצם והבאותים (והבאותים) אל המקום אשר בחרתי לשכנ את שמי שם ¹⁰ והם עבדיך ועמדך--אשר פדיית בכח הנורול ובידך החזקה ¹¹ ואני אדרני תהי נא אזנק קשבת אל תפלת עבדך ואל תפלת עבדיך החפצים ליראה את שマー והצלחה נא לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני היית משקה מלך

2 ויהי בחדר ניסן שנת עשרים לארתחשסתה המלך--יין לפניי ואשא את היין ואתנה למלך ולא

ולחרדים ולסננים וליותר עשה המלאכה--עד כן לא
הגדתי ¹⁷ ואומר אליהם אתם ראים הרעה אשר אנחנו
באה אשר ירושלים חרבנה ושריריה נצחו באש לכו
ונבנה את חומת ירושלים ולא נהיה עוד חורפה ¹⁸
ואגיד להם את יד אלהי אשר היא טובה עלי ואך
דברי המלך אשר אמר לוי ואמרנו נקום ובניינו ויחזקו
ידיהם לטובה ¹⁹ ויישמע סגבלת החרני וטביה העבר
העמוני ונשム הערבי וילענו לנו ויבנו עליינו ויאמרו
מה הדבר הזה אשר אתם עושים--העל המלך אתם
מרדים ²⁰ ואшиб אותם דבר ואומר להם אלהי
השמי הוא יצליה לנו ואנחנו עבדיו נקום ובניינו
ולכם אין חלק וצדקה וכרכון--בירושלים

3 ויקם אלישיב הכהן הנדול ואחיו הכהנים ויבנו
את שער הツאן--המה קדרשו והעמידו דלתתו ועד
מנדל המאה קדרשו עד מנדל חנאל ² ועל ידו
בנו אנשי ירחו ועל ידו בנה זכר בן אמרי ³ ואות
שער הרגים בנו בני הסנאה המה קrhoהו--ויעמידו
דלתתו מנעליו ובריחיו ⁴ ועל ידם החזיק מרמות
בן אוריה בן הקוץ ועל ידם החזיק משלם בן ברכיה
בן משיזבאול ועל ידם החזיק צדוק בן בענא ⁵ ועל
ידם החזיקו התקועים ואדריריהם לא הביאו צורם
בעברת אדריניהם ⁶ ואת שער הישנה החזיקו יודיע
בן פסח ומשלם בן בסודיה המה קrhoהו--ויעמידו
דלתתו ומגילה ובריחיו ⁷ ועל ידם החזיק מלטיה
הגבעני וידון המורנתו אנשי גבעון והמצפה--לכסא
פחת עבר הנהר ⁸ על ידו החזיק עזיאל בן חרדה
צורפים ועל ידו החזיק חנניה בן הרקחים ויעזבו
ירושלם עד החומה הרחבה ⁹ ועל ידם החזיק רפיה
בן חור שר חצי פלך ירושלים ¹⁰ ועל ידם החזיק
יריה בן חרומף וננד ביתו ועל ידו החזיק חטוש
בן חשבניה ¹¹ ובירה שנית החזיק מלכיה בן חרם

נחמייה

העפל ²⁸ מעל שער הפסים החזיקו הכהנים--איש חומרה ²⁹ אחריו החזק צדוק בן אמר ננד ביתו לחדמה--בצחחים (בצחחים) ואעמיד מתחתיות למקומות מאחורי המשפחות עם הרביהם רמחיהם וקשתיהם ¹⁴ וארא ואקס ואמר אל החרים ואל הסנים ואל יתר העם--אל תיראו מפנים את אדרני הנדור והנורא זכרו ולהלכו על אחיכם בנים ובנתיכם נשיכם ובתיכם ¹⁵ ויהיו כאשר שמעו איבינו כי נודע לנו וופר האלהים את עצתם ונשוב (גשׁב) כלנו אל החומה איש אל מלאכתו ¹⁶ ויהי מן היום ההוא חי נער עשים במלאה וחצים מחזקים ותרמחים המגנימים והקשות והשרינים והשרים--אחריו כל בית יהודה הבונים בחומה והגנאים בסבל עמשים באחת ידו עשה במלאה ואחת מחזקת השלה ¹⁸ והבוניים-- איש חרבו אסורים על מתני ובונים והתוקע בשופרacialי ¹⁹ ואמר אל החרים ואל הסנים ואל יתר העם--המלאכה הרבה ורחה ואנחנו נפרדים על החומה רוחקים איש מהדיו ²⁰ במקום אשר תשמעו את קול השופר שמה תקמצו אלינו אלהינו ילחם לנו ואנחנו עשים במלאה וחצים מחזקים ברמחים מעלות השחר עד צאת הכוכבים ²² גם בעת היה אמרתי לעם--איש ונערו ילינו בתוך ירושלם והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה ²³ ואין אני ואחי ונערין ואנשי המשמר אשר אחריו--אין אנחנו פשיטים בגדרינו איש שלחו המים

5 ותהי צעקת העם ונשיהם נרולה אל אחיהם היהודים ² ויש אשר אמרים בנינו ובנתינו אנחנו רבים ונכח דן ונאכלת ונחיה ³ ויש אשר אמרים שדרתינו וככרמיינו ובתינו אנחנו ערבים ונכח דן ברעב ⁴ ויש אשר אמרים לויינו כסף למדת המלך שדרתינו וככרמיינו ⁵ ועתה כבשר אנחנו בשרנו לבנייהם בנוינו ותנה אנחנו כבשים את בניינו ואת בנתינו לעבדים

לננד בירטו ²⁹ אחריו החזק צדוק בן שכניה שמר שער המורה ואחריו החזק שמעה בן שכניה שמר שער המורה ³⁰ אחריו (אחריו) החזק חנניה בן שלמיה וחנן בן צלף הששי--מדה שני אחריו החזק משלם בן ברכיה--ננד נשכחו ³¹ אחריו (אחריו) החזק מלכיה בן הצלפי--עד בית הנתינים והרכלים ננד שער המפקד ועד עליית הפנה ³² ובין עליית הפנה לשער הצאן החזיקו הצלפים והרכלים

4 ויהי כאשר שמע סנבלט כי אנחנו בונים את החומה ויחר לו ויכעס הרבה וילען על היהודים ² ויאמר לפני אחי וחייב שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עשים הייעצבו להם היובחו היכלו ביום היחיו את האבני מערמות העפר והמה שרופות ³ וטוביה העמוני אצלו ויאמר גם אשר הם בונים-- אם יעלה שועל ופְּרִז חומת אביהם ⁴ שמע אלהינו כי היינו בזוה והשב חרבתם אל ראשם ותנו לבזה בארץ שביה ⁵ ואל חכס על עונם וחטאיהם מלפניך אל תמחה כי הצעטו לננד הבונים ⁶ ונבנה את העשות ⁷ ויהי כאשר שמע סנבלט וטובי והערבים והעמנים והאשודדים כי עלתה ארוכה לחמות ירושלם--כי החלו הפרצים להסתם ויחר להם מאד ⁸ ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה ⁹ ונתקפל אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם יומם וליל מהפניהם ¹⁰ ויאמר יהודה כשל כה הסבל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה ¹¹ ויאמרו צרינו לא יידעו ולא יראו עד אשר נבוא אל תוכם והרגנום והשבתו את המלאכה ¹² ויהי כאשר באו היהודים הישבים אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים מכל המקומות אשר

יש מבנהינו נכבותות ואין לאילידנו ושדרתינו וכרכמיינו
 לאחרים ⁶ ויהיר ל' מאר כאשר שמעתי את זעקה
 ואת הדברים האלה ⁷ וימליך לבני עלי ואריבכה
 את חזרים ואת חסנים ואמרה להם משא איש
 באחיו אתם נשים (נשים) ואתן עליהם קהלה
 נדולה ⁸ ואמרה להם אנחנו קניתו את אהינו היהודים
 הנמקרים לנו כידי בנו ונם אתם תמכרו את אחיכם
 ונמכרו לנו ויחרשו ולא מצאו דבר ⁹ ויאמר (ואמר)
 לא טוב הדבר אשר אתם עשים הלו א' ביראת אלהינו
 תלכו מהרפת הגנים אויבינו ¹⁰ ונם אני אחוי ונערוי
 נשים בהם כסף ודגן נזובה נא את המשא זה ¹¹
 השיבו נא להם כהיום שדרתיהם כרמיהם זיתיהם --
 ובתיהם ומאת הכסף והדגן התירוש והיצחר אשר
 אתם נשים בהם ¹² ויאמרו נשיב ומהם לא נבקש
 כן נעשה כאשר אתה אומר וAKER את הכתנים
 ואשביהם לעשות דבר זה ¹³ נם חצני נערתי
 ואמרה ככח ינער האלים את כל האיש אשר לא
 יקים את הדבר הזה מביתו ומגינו וככח יהוה נער
 ורק ויאמרו כל הקהל אלמן ויהללו את יהוה ויעש
 העם דבר זה ¹⁴ נם מיום אשר צוה אותו להיות
 פחים בארץ יהודה משנת עשרים ועד שנת שלשים
 ושתיים לארתחשטה המלך שנים שתים עשרה -- אני
 ואחוי להם הפה לא אכלתי ¹⁵ והפחות הראנסים
 אשר לפניו הביבדו על העם ויקחו מהם בלחם ווין
 אחר כספי שקלים ארבעים -- נם נעריהם שלטו על
 העם ואני לא עשיתן מפני יראת האלים ¹⁶ וכן
 במלאת החומה זואת החוקתי ושדה לא קניתו
 וכל נערוי-קבוצים שם על המלאכה ¹⁷ והיהודים
 והסננים מאה וחמשים איש והבאים אליו מן הגנים
 אשר סביתתינו -- על שלחני ¹⁸ ואשר היה נעשה ליום
 אחד שור אחד צאן שיש ברורות וצפרים נעשה לי ובין

וְיַהֲיֵה כָּל־יָמִים בְּכָל־יָמִין לְהַרְבָּה וְעַם זֶה לְחַמְּפָה לֹא
 בְּקַשְׁתִּי כִּי כְּבָדָה הַעֲבָרָה עַל הָעָם הַזֶּה ¹⁹ זְכָרָה לְיַהֲיֵה
 אֱלֹהִי לְטוֹבָה -- כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂיתִי עַל הָעָם הַזֶּה

וְיַהֲיֵה כָּל־יָמִים נִשְׁמָע לְסִבְלָת וְטוֹבָה וְלִגְשָׁם
 הָעָרָבִי וְלִيְתָר אֲיַבְנֵי כִּי בְּנִוְתִּי אֶת הַחִוָּמָה וְלֹא נוֹתֵר
 בְּהַפְּרִזְבָּן -- גַּם עַד הַעַת הַהִיא דְּלָתוֹת לֹא העמדתי
 בְּשֻׁעְרִים ² וַיְשַׁלַּח סִבְלָת וּגְשָׁם אֱלֹי לְאָמֵר לְכָה
 וְנוֹעֲדָה יִהְדוּ בְּכָפְרִים בְּבָקָעָת אָנוּ וְהַמָּה חִשְׁבָּים
 לְעַשְׂתָּה לְיִרְחָה ³ וְאַשְׁלָחָה עַלְלָם מְלָאכִים לְאָמַר --
 מְלָאכָה נְדֹולָה אֲנִי עָשָׂה וְלֹא אָוכֵל לְרֹדֶת לִמְהָה
 חִשְׁבָּת הַמְּלָאכָה כַּאֲשֶׁר אָרֶפֶה וְיִרְדְּתִי אֲלֵיכֶם ⁴
 וַיְשַׁלַּח אֱלֹי כְּדָבָר הַזֶּה אֶרְבָּע פָּעָמִים וְאַשְׁבֵּב אֶתְכֶם
 כְּדָבָר הַזֶּה ⁵ וַיְשַׁלַּח אֱלֹי סִבְלָת כְּדָבָר הַזֶּה פָּעָם
 חִמְשִׁית -- אֲתָּנוּ רָעָדוּ וְאֲגָרָת פָּתָוחָה בְּיַדְךָ ⁶ כְּתָובָה
 בְּגִוְים נִשְׁמָע וְגַשְׁמוּ אָמֵר אֶתְכֶם וְהַיּוֹדָרִים חִשְׁבָּים
 לְמַרוֹד עַל כֵּן אֲתָּה בּוֹנֶה הַחִוָּמָה וְאֲתָּה הוּא לְהָם
 לְמַלְך -- כְּדָבָרִים הָאֱלֹהִים ⁷ וּגְם נְבָיאִים הַעֲמָדָה לְקָרְא
 עַל יְדֵיכֶם לְאָמֵר מַלְך בִּיהוּדָה וְעַתָּה יִשְׁמַע
 לְמַלְך כְּדָבָרִים הָאֱלֹהִים ⁸ וְעַתָּה לְכָה וְנוֹעֲדָה יִהְדוּ
 וְאַשְׁלָחָה אֱלֹי לְאָמֵר -- לֹא נְהִי כְּדָבָרִים הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
 אָתָּה אָמֵר כִּי מִלְבָד אֲתָּה בּוֹדָא ⁹ כִּי כָּלְמִירָאִים
 אָתָּה נָמֵר כִּי מִלְבָד אֲתָּה שְׁמַעְתָּה
 וְעַתָּה חִזְקָת יְדֵי ¹⁰ וְאַנְתָּה בְּאֵת בֵּית שְׁמַעְתָּה
 דְּלִיה בְּן מַהְיִטְבָּאָל -- וְהָוָא עָצָר וַיָּאמֶר נוֹעֵד אֶל בֵּית
 הָאֱלֹהִים אֶל תָּוק הַחִיכָּל וְנִסְגָּה דְּלָתוֹת הַחִיכָּל -- כִּי
 בָּאים לְהַרְגֵּן וְלִילָּה בָּאים לְהַרְגֵּן ¹¹ וְאָמְרָה הָאִיש
 כִּמְנוּ יִבְרָח וְמוּי כִּמְנוּ אֲשֶׁר יָבָא אֶל הַחִיכָּל וְחַי לֹא
 אָבוֹא ¹² וְאַכְרִיה וְהָנָה לֹא אֲלָהִים שְׁלָחוּ כִּי גַּנְבָּה
 דְּבָר עַל יְשֻׁבָּה וְסִבְלָת שְׁכָרו ¹³ לְמַעַן שְׁכָרו הָוָא
 לְמַעַן אִירָא וְאָשָׁה כָּן וְחַטָּאתִי וְהָיָה לְהָם לְשֵׁם רָע
 לְמַעַן יִחְרָפֵנו ¹⁴ זְכָרָה אֱלֹהִי לְטוֹבָה וְלִסְבָּלָת

כמעטיו אלה וגם לניעדרה הנבייה וליתר הנביאים אשר היו מיראים אותו ¹⁵ ותשלם החומה בעשרים וחמשה לאלו--לחמשים ושנים יומ ¹⁶ ויהי כאשר שמעו כל איביני וידאו כל גנויים אשר סביבתינו ויפלו מאר בענייהם וידעו--כי מאת אלהינו נעתה המלאכה הזאת ¹⁷ גם ביוםיהם הרבהם חורי יהודה אגרתיהם הולכות על טוביה ואשר לטוביה באות בני אטר לחזקיה תשעים ושמנה ²² בני חם שלש מאות עשרים ושמנה ²³ בני בצי שלש מאות עשרים וארבעה ²⁴ בני חריף מאה שנים עשר ²⁵ בני גבעון תשעים וחמשה ²⁶ אנשי בית לחם ונטפה מאה שנים ושמנה ²⁷ אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה ²⁸ אנשי בית עזומות ארבעים ושנים ²⁹ אנשי קריית יערם כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה ³⁰ אנשי הרמה ונבע שיש מאות עשרים ואחד ³¹ אנשי מכמס מאה ועשרים ושנים ³² אנשי בית אל והען מאה עשרים ושלשה ³³ אנשי נבו אחר חמשים ושנים ³⁴ בני עילם אחר--אלף מאות חמשים וארבעה ³⁵ בני חرم שלש מאות עשרים ³⁶ בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה ³⁷ בני לד חריד ואנו שבע מאות ועשרים ואחד ³⁸ בני סנאה--שלשת אלפים תשע מאות ושלשים ³⁹ הכהנים בני ידעה בבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה ⁴⁰ בני אמר אלף חמשים ושנים ⁴¹ בני פשchor--אלף מאות ארבעים ושבעה ⁴² בני חرم אלף שבעה עשר ⁴³ הלוים בני ישוע לקרמיאל לבני להודוה שבעים וארבעה ⁴⁴ המשדרים--בני אסף מאה ארבעים ושמנה ⁴⁵ השערים בני שלם בני אטר בני טלמן בני יעקב בני חטיטא בני שבי-- ⁴⁶ מאה שלשים ושמנה ⁴⁷ בני קירס בני סייא בני פרdon ⁴⁸ בני לבנה בני חנבא בני שלמי ⁴⁹ בני חנן בני גדר לבני ישוע ויואב--אלפים ושמנה מאות שמנה עשר ⁵⁰ בני ראייה בני רצין בני נקדא ⁵¹ בני גום בני נחמייה ⁵² בני עילם--אלף מאות חמשים וארבעה ⁵³ בני

8 ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפניו שער המים ויאמרו לעוזרא הספר--להביא את ספר תורה משה אשר צוה יהוה אה' ישראל² ויביא עוזרא חכון את חתורה לפני הכהל מאיש ועד אשה שלמה בני סוטי בני ספרת בני פרידא⁵⁸ בני יעלא בני דרכון בני גדל⁵⁹ בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצבאים--בני אמון⁶⁰ כל הנתינימ--ובני עברי כל העם אל ספר התורה⁴ ויעמד עוזרא הספר על שלמה שלש מאות תשעים ושנים⁶¹ ואלה העולים מותל מליח תל בראשא כרוב אדרון ואמר ולא יכול להניד בית אבתם וזרעם--אם מישראל הם⁶² בני דליה בני טוביה בני נקודא--ש מאות וארבעים ושלמים⁶³ ומון הכהנים בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי איש ויקרא על שםם⁶⁴ אלה בקשו כתבם המתיחסים--ולא נמצא יג��לו מן הכהנה⁶⁵ ויאמר התרשתה להם אשר לא יאכלו מקדש המקדים--עד עמד הכהן לאורים ותמים⁶⁶ כל הכהל כאחד--ארבע רבעוא אלף שלש מאות ושמים⁶⁷ מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה--שבעת אלפיים שלש מאות שלשים ושבעה ולهم משרדים ומשררות--מאותים וארבעים וחמשה קליטה עוזריה יזובר חנן פלאיה ותלים--מבינים את העם ל תורה והעם על עמדם⁸ ויקראו בספר בתורת האלhim מפרש ושותם שכל ויבינו במקרא ויאמר נחמייה הוא התרשתה ועוזרא הכהן הספר והלויים המבינים את העם לכל העם קדרש הוא ליהוה אלהיכם--אל תחабלו ולא תבכו כי בוכים כל העם כשמעם את דברי התורה¹⁰ ויאמר להם לכוי אכלו משמנים ושות ממתקים ושלחו מנות לאין נכוון לו--כי קדרוש היום לאדניינו ועל עצבו כי חdots דרכמנונים שתי רבות וכסף מנין אלפיים ומאותים¹¹ ואשר נתנו שארית העם--זהב דרכמנים שתי רבעוא כסף מנין אלפיים וכנתן כהנים שלשים וחמש מאות¹² ומראשי האבות נתנו לאוצר המלאכה--זהב אלף מזורךות חמשים כתנות כהנים שלשים וחמש נתנו למלאכה--התרשתה נתן לאוצר זהב דרכמנים מאות¹³ והרמשת הדרשתה נתן לאוצר המלאכה--זהב דרכמנונים שתי רבות וכסף מנין אלפיים ומאותים¹⁴ ויבאו הכהנים והלוים והשוערים והמשרדים ומן כי הבינו ברכבים אשר הודיעו להם¹⁵ ובוים השני ישבו הכהנים והלוים והשוערים והמשרדים ומן נאספו ראשיה האבות לכל העם הכהנים והלויים אל עוזרא הספר--ולהשכילד אל דברי התורה¹⁴ וימצאו השבעי ובני ישראל בעריהם

כחוב בתורה אשר צוה יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסכונות בחן בחדר השביעי ¹⁵ ואשר ישמעו ויעבירו קול בכל ערים ובירושלם לאמר- צאו חזר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת לעשת סכת ככתוב ¹⁶ ויצאו העם ויביאו עלי נגו ובחרתיהם ובחרותם בית האללים- וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים ¹⁷ ויישו כל הכהן השבטים מן השבי סכונות ויישבו בסכונות- כי לא עשו מומי ישוע בן נון בן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד ¹⁸ ויקרא בספר תורה האללים ביום-מן היום הראשון עד היום האחרון ויישו חג שבת ימים ובימים השמיני עצרת כמשפט **9** ובימים עשרים וארבעה לחדר הזה נאספו בני ישראל בצום ובשקיום ואדמה עלייהם ² ויבדלן זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו יותודו על חטאיהם וענות אבותיהם ³ ויקומו על עמדם ויקראו בספר תורה יהוה אלהיהם רבעית היום ורביעית מתודים ומשתחים ליהוה אלהיהם ⁴ ויקם על מעלה הלויים ישוע ובני קדרmiaל שבניה בני שרביבה- בני כניי ויעזקו בקהל נדול אל יהוה אלהיהם ⁵ ויאמרו הלויים ישוע וקדmiaל בני חשבניה שרביבה הוריה שבניה פתיחה קומו ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם עד תהלה ⁶ אתה הויה לבך- את (אתה) עשית את השם שמי השם וכל צבאם הארץ וכל אשר עלייה הימים וכל אשר בהם ואתה מחה את כלם וצבא השם לך משתחווים ⁷ אתה הויה אלהים אשר בחרת באברם וחוצאתו מאור כבדים ושםתו שמו אברם ⁸ ומיצאת את לבבו נאמן לפנייך וכרכות עמו הברית נתת את ארץ הכנען החתי

האמרי והפזרוי והיבוסי והגרנשי לחת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה ⁹ ותרא את עני אבותינו במצרים ואת עקרם שמעה על ים סוף ¹⁰ ותנת אהת ומפתחים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו-- כי ידעת כי היהו עליהם ותעש לך שם כהוות היה ¹¹ והואם בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצולחה כמו אבן--במים עזים ¹² וכעמדו ענן הנחיהם יומם ובעמור אש לילה להאריך להם את הדרך אשר ילכו בה ¹³ ועל הר סיני ירדת ודבר עמהם ממשמים ותתן להם משפטים ישרים ותורת אמת- חקקים ומצוות טובים ¹⁴ ואთ שבת קדש הודיעת להם ומצוות וחקקים ותורה צוית להם ביד משה עבדך ¹⁵ ולهم ממשמים נתה להם לרעבם ומים מסלע הוצאה להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת הארץ אשר נשאת את ידך לחת להם ¹⁶ והם ואבותינו היהודי ויקשו את ערפן ולא שמעו אל מצותיך ¹⁷ ויימאנו לשמע ולא זכרו נפלאתיך אשר עשית עמם ויקשו את ערפן ויתנו ראש לשוב לעבדתם במרים ואתה אלה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב וחסר (חסד)-- ולא עזובתם ¹⁸ אף כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלה ממצרים ויעשו נצחות גדלות ¹⁹ ואתה ברחמניך הרבהם לא עזbatchם במדבר את עמוד הענן לא סר מעלייהם ביום להנחתם בהדריך ואת עמוד האש בלילה להאריך להם ואת הדרך אשר ילכו בה ²⁰ במדבר לא חסרו שלמותיהם ומך לא מנעת מפיהם ומים נתה להם לצמאם ²¹ וארכבים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו לשאותיהם לא בלו ורגליהם לא בצעו ²² ותנת להם מלכות ועמים ותחלקם לפאה וירשו את ארץ סיכון ואת ארץ מלך השבון ואת ארץ עוג מלך הבשן ²³ ובניהם הרביה ככבי

השימים ותבאים אל הארץ אשר אמרת לאבותיהם
לבוא לדרשת²⁴ ויבאו הבנים וירשו את הארץ ותכנע
לפניהם את ישבי הארץ הכנעניים ותתנס בידם ואת
מלכיהם ואת עמי הארץ לעשות בהם כרצונם²⁵
וילכדו ערים בצורת אדרמה שמנה וירשו בתים
מלאים כל טוב ברות הצובים כרמים וויתים וען
מאכל לרבי ואכלו וישבעו וישמינו ויתעדנו בטובך

הגדול²⁶ וימרו וימרדו בך וישלכו את תורתך אחריו
נום ואת נביאיך הרנו אשר העידו בם להשיכם אליך
ויעשו נאצות גדלות²⁷ ותתנס ביד צריהם ויצרו
להם ובעת צרתם יצעקו אליך ואתה משמעם תשמע
וכרחמיך הרבים תתן להם מושיעים ווישועם מיד
צריהם²⁸ וכnoch להם-ישבו לעשות רע לפניך
ותעוזם ביד איביהם וירדו בהם וישבו ויזעקך
אתה משמעם תשמע והצילים כרחמיך רבות עתים
ווחדר בם להשיכם אל תורתך והמה הזירדו ולא
שמעו למצותיך ובמשפטיך חטאו בם אשר יעשה
אדם והיה בהם ויתנו כתף סוררת וערפם הקשו
ולא שמעו²⁹ ותמשך עליהם שנים רבות ותעד בם
ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו ותתנס ביד עמי
הארצת³¹ וברחמיך הרבים לא עשיתם כללה ולא
עובכם כי אל חנון ורחום אתה³² ועתה אלהינו האל
הגדול הנבור והנורא שומר הברית והחסד-אל
ימעת לפניך את כל התלאה אשר מצאנו למלכנו
לשרינו ולכנתינו ולנביאינו לאבותינו ולכל עמק
מיימי מלכי אשур עד היום הזה³³ ואת צדיק על
כל הבא עליינו כי אמת עשית ואנתנו הרשענו³⁴ ואת
מלךינו שרינו כהנינו ואבותינו לא עשו תורתך ולא
הקשיבו אל מצותיך ולעדותיך אשר העידת בם³⁵
והם במלכותם ובטובך הרב אשר נתת להם ובארץ
הרחהה והשמנה אשר נתת לפניהם-לא עבדך ולא

שרינו לויינו כהנינו

10 ועל החתומים נחמייה התרשתא בן חכליה
וצדקיה² שריה עזריה ירמיה³ פשchor אמריה
מלכיה⁴ חטוש שבניה מלוך⁵ חרם מרמות עבריה
דניאל גנthon ברוך⁷ משלם אביה מימן⁸ מעוזיה
בלנו שמעיה אלה הכתנים⁹ וחלולים וישוע בןazonיה
בני מבני חנדך קרמיאל¹⁰ ואתייהם-שבנייה הדריה
קליטה פלאיה חנן¹¹ מيكا רחוב השביה¹² זכור
שרביה שבניה¹³ הדריה בני בניינו¹⁴ ראש העם
פרעש פחת מוואב עילם וזתו בניי¹⁵ בני עוזך בכבי
אדנית בניו עדין¹⁷ אחר חזקה עוזר¹⁸ הדריה
שם בצי¹⁹ חריף ענתות נובי (نبي)²⁰ מגנייש
משלם חזיר²¹ משיזבאיל צדוק ידוע²² פלטיה
חנן עניה²³ הוועש חנניה חשוב²⁴ הלוחש פלאח
שובק²⁵ רחום חשבנה מעשיה²⁶ ואתייה חנן ענן
מלך²⁷ חרם בענה²⁸ ושאר העם הכהנים הלוים
השוררים המשררים הנטינים וכל הנבדל מעמי
הארצאות ל תורה האלהים נשיהם בנייהם ובנותיהם
כל יודע מבין²⁹ מחזיקים על אתייהם אדריריהם
ובאים באלה ובשבועה לлечת בחורת האלהים אשר
נתנה ביד משה עבר האלים ולשמור ולעשות את
כל מצות יהוה אדניינו ומפטיו וחקיו³⁰ ואשר לא
נתן בנתינו לעמי הארץ ואת בנותיהם לא נקח לבניינו
ועמי הארץ המבאים את המקומות וכל שבר³¹
ביום השבת למכור--לא נקח מהם בשבת וביום

קדרש ונטה את השנה השבעית ומשא כל יד ³²
 והעמדנו עליו מזות לחתה עליו שלישית השקלה
 בשנה לעבדה ביה אלהינו ³³ ללחם המערה ומנתה
 חתميد ולוולת חתميد השבות החדשם למועדים
 ולקדשים ולחטאות-לכפר על ישראל וכל מלאכת
 בית אלהינו ³⁴ והנורלות הפלנו על קרבן העצים
 הכהנים הלוים והעם-להביא לבית אלהינו לבית
 אבתינו לעתים מומנים שנה בשנה לבער על מזבח
 יהוה אלהינו ככתוב בתורה ³⁵ ולהביא את בכורי
 אדמתנו ובכורי כל פרי כל עץ- שנה בשנה לבית
 יהוה ³⁶ ואת בכרות בנינו ובהמתנו ככתוב בתורה
 ואת בכורי בקרינו וצאנינו להביא לבית אלהינו
 לכהנים המשרתים בבית אלהינו ³⁷ ואת ראשית
 עיריסטינו ותרומתינו ופרי כל עץ תירוש ויצחר נביא
 לכהנים אל לשכות בית אלהינו ומעשר אדמתנו
 ללויים והם הלויים המעשרים בכל ערי עבדתנו
 והיה הכהן בן אהרן עם הלויים בעשר הלויים
 והלוים יעלו את מעשר המעשר לבית אלהינו אל
 הלשכות לבית האוצר ³⁹ כי אל הלשכות יבאו בני
 ישראל ובני הלווי את תרומות הדין התירוש והיצחר
 שם כל המקדש והכהנים המשרתים והשוערים
 והמשדרים ולא נזוב את בית אלהינו

11 וישבו שרי העם בירושלים ושאר העם הפילו
 גורלות להביא אחד מן העשרה לשבת בירושלים
 עיר הקדרש ותשע הידות בערים ² ויברכו העם-
 לכל האנשים המתנדבים לשבת בירושלים ³ ואלה
 ראשיה המדינה אשר ישבו בירושלים ובעיר יהודה
 ישבו איש באחיזתו בערים יישרל הכהנים והלוים
 והנתינאים ובני עבדי שלמה ⁴ ובירושלים ישבו מבני
 יהודה ובנימן מבני יהודה עתיה בן עוזיה בן
 זכריה בן אמריה בן שפטיה בן מהללאל- מבני פרץ

המשדרים דבר יום ביום ²⁴ ופתחיה בן משיזבל
 מבני זרח בן יהודה ליד המלך לכל דבר לעם ²⁵
 ואל החצרים בשדתם- מבני יהודה ישבו בקריות

מאה שבעים ושנים ²⁰ ושאר
 שראל הכהנים הלויים בכל ערי יהודה איש בנהלו
 והנתינאים ישבים בעפלה וציהוא גנספה על הנתינאים
 ופקיד הלויים בירושלים- עזיז בן בני בן חשביה בן
 מתניה בן מיכא מבני אסף המתנדבים לנדר מלאכת
 בית האלים ²³ כי מצות המלך עליהם ואמנה על
 המשדרים דבר יום ביום ²⁴ ופתחיה בן משיזבל
 מבני זרח בן יהודה ליד המלך לכל דבר לעם ²⁵
 ואל החצרים בשדתם- מבני יהודה ישבו בקריות

מאה שבעים ושנים ²⁰ ושאר
 שראל הכהנים הלויים בכל ערי יהודה איש בנהלו
 והנתינאים ישבים בעפלה וציהוא גנספה על הנתינאים
 ופקיד הלויים בירושלים- עזיז בן בני בן חשביה בן
 מתניה בן מיכא מבני אסף המתנדבים לנדר מלאכת
 בית האלים ²³ כי מצות המלך עליהם ואמנה על
 המשדרים דבר יום ביום ²⁴ ופתחיה בן משיזבל
 מבני זרח בן יהודה ליד המלך לכל דבר לעם ²⁵
 ואל החצרים בשדתם- מבני יהודה ישבו בקריות

הארבע ובנתייה ובדריבן ובנתייה וביקבצאל וחצריה
 וירושע בן קדמיאל ואחיהם לננדם להלל להודות
 26 במצות דוד איש האלים--שמר לעמת משמר 25
 מתניה ובבקבוקה עבדיה משלם טלמון עקוב-شمרים
 29 ובעין רמן ובצדעה ובירמות 30 זנה עדלם
 שוערים משמר באספי דשערים 26 אלה בימי יוקים
 בן ישוע בן יזדק וכימי נחמייה הפהה ועזרא הכהן
 הסופר 27 ובחנכת חומת ירושלם בקשו את הלוים
 מכל מקוםתם להבאים לירושלים--לעתה חנכה
 ושמחה בתודות ובשר מצלהים נבלים ובכנרות 28
 ויאספו בני המשדרים ומון הכהר סביבות ירושלם
 ומון חצרי נטפיי 29 ומביות הנגלן ומשדות גבע
 ועומות כי חצרי בננו להם המשדרים סביבות
 ירושלם 30 ויטהרו הכהנים והלוים ויטהרו את העם
 ואת השערים ואת החומה 31 ואעללה את שדי יהודה
 מעלה לחומה ואעמידה שתי תורთ נדולות ותהלכת
 לימיין מעלה לחומה לשער האשפות 32 וילך אחראיהם
 והושעה וחציו שרי יהודה 33 ועוריה עוזרא ומשלים
 34 יהודה ובנימין ושמעה וירמיה 35 ובנוי הכהנים
 בחצרות-זכירה בן יונתן בן שמעיה בן מתניה בן
 מיכיה בן זכרן בן אסף 36 ואחיו שמעיה ועזראל
 מללי נללי מען נתנאל ויהודה חנני בכלי Shir דוד
 איש האלים ועזרא הסופר לפניהם 37 ועל שער
 העין וננדם על מעלות עיר דוד במעלה לחומה
 מעלה לבית דוד ועד שער המים מזרחה 38 ותתורה
 השנית הולכת למאול ואני אחריה וחציו העם מעלה
 לחומה מעלה למגדל התנורים ועד החומה הרחבה
 39 ומועל לשער אפרים ועל שער היישנה ועל שער
 הרים ומגדל חננאול ומגדל המאה ועד שער הczan
 ועמדו בשער המטרה 40 ותעמודנה שתי התודות
 בבית האלים ואני וחציו הסננים עמי 41 והכהנים
 אליהם מעשה מנימין מיכיה אליעני זכריה חנניה-
 בחצרות 42 ומעשה ושמעה ואלעוז ועוזי יהונתן

36 **ומן הלוים--מחלקות יהודה לבניימין**

12 אלה הכהנים והלוים אשר עלו עם זרכבל
 בן שאלהטייל וירושע שריה ירמיה עוזרא 2 אמריה
 מלך חטוש 3 שכניה רחם מרמת 4 עדוא גנתוי אביה
 5 מימין מעדיה בלהג 6 שמעיה ויוריב ידעה 7 סלו
 עמק חלקיה ידעה אלה ראשי הכהנים ואחיהם
 בימי ישוע 8 והלוים יושא בני קדמיאל שרבה--
 יהודה מתניה על היהדות הוא ואחיו 9 ובבקבוקה וענו
 (ענוי) אהיהם לננדם לשמרות 10 וירושע הוליד את
 יוקים וויקים הוליד את אלישיב ואליшиб את יודע 12
 ועוד יודע הוליד את יונתן ווונתן הוליד את יודע
 ובימי יוקים היו כהנים ראשי האבות לשדריה מריה
 לירמיה חנניה 13 לעוזרא משלם לאמריה יהונתן 14
 למלוכי (למליכו) יונתן לשכניה יוסף 15 לחרם
 עדנא למריות חלקו 16 לעדיא (לעדיא) זכריה
 לננתון משלם 17 לאביה זכריו למניימין--למועדיה
 פלטי 18 לבלהה שמו לשמעיה יהונתן 19 ול יוריב
 מותני לידעיה עז 20 לסלו קלוי לעמק עבר 21
 לחלקיה חשבה לידעיה נתנאל 22 הלוים בימי
 אלישיב יודיע וויחנן וידוע--כתובים ראשי אבות
 והכהנים על מלכות דריש הפרסי 23 בני לוי ראשי
 האבות כתובים על ספר דברי הימים--ועד ימי
 יהונתן בן אלישיב 24 וראשי הלוים חשבה שרבה

ומלכיה--ועלם ועוזר ויושמו המשרדים ויזרחה
את המנהה והלבונה ¹⁰ ואדעה כי מנויות הלויים
לא נתנה ויברכו איש לשדו הלויים והמשרדים
עשוי המלאכה ¹¹ ואיריבת הסוגנים ואמרה מודיע
נשוב בית דחאלדים ואקבצם ואעמדו על עמדם ¹²
וככל יהודה הביאו מעשר הדגן והתירוש והיצחר-
לאוצרות ¹³ ואוצרה על אוצרות שלמיה הכהן
וצדוק הסופר ופדריה מן הלויים ועל ידם חנן בן זכר
בן מתניה כי נאמנים נחשבו ועליהם לחלק לאחיהם
זכרה לי אלהי על זאת ואל תמה חסדי אשר עשית
בבית אלהי--ובמשמריו ¹⁴ ביום ההמה ראיית
bihoda דרכיהם נתות בשבת ומביאים העזרות
ועמסים על החמריים ואף יין ענבים ותאנים וכל משא
ומביאים ירושלים ביום השבת ואעד ביום מכרם
צד ¹⁵ והצרים ישבו בה מבאים דאג וכל מכר
ומוכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם ¹⁶ ואיריבת
את חרוי יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע הזה
אשר אתם עושים ומהללים את יום השבת ¹⁷ הללו
כה עשו אביכם--ויבא אלהינו עליינו את כל הרעה
זהות ועל העיר הזהות ואתם מוסיפים חרון על
ישראל לחיל את השבת ¹⁸ וכי כאשר צללו שעריו
ירושלים לפניו השבת ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה
אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומגורי העמדתי
על השערים--לא יבוא משא ביום השבת ¹⁹ וילינו
הרכלים ומקרי כל ממכר מהווים לירושלים--פעם
ושתים ²⁰ וاعידה בהם ואמרה אליהם מודיע אתם
לנים נגד החומה--אם תשנו יד אשלה בהם מן העת
ההיא לא באו בשבת ²¹ ואמרה ללוים אשר יהיו
מתחרים ובאים שמרדים השערים--לקדש את יום
השבת גם זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסידך
בימים הנה ראיית היהודים השיבו נשים ²²
ASHDODIOT (אשדודיות) UMONIOT (עמוניות) מואביות

הפקוד ⁴³ ויזבחו ביום ההוא זבחים גודלים וישראל
כי האלים שמחם שמחה נדולה וגמ הנשים והילדים
שםחו ותשמע שמחת ירושלים מרוחק ⁴⁴ ויפקדו
ביום ההוא אנשים על הנשכות לאוצרות לתרומות
לרשות ולמעשרות--לכנוס בהם לשדי הערים
מנאות התורה לכהנים וללוים כי שמחת יהודה על
הכהנים ועל הלויים העמדים ⁴⁵ וישמרו משמרת
אליהם ומשמרת הטהרה והמשרדים והשערים-
כמצות דוד שלמה בנו ⁴⁶ כי ביום דוד ואסף
מקדם--ראש (ראש) המשרדים ושיר תהלה והדות
לאלהים ⁴⁷ וככל ישראל ביום זרבבל ובימי נחמה
נתנים מנויות המשרדים והשערים--דבר יום ביום
ומקדשים ללוים ולהלויים מקדשים לבני אהרן

13 ביום ההוא נקרא בספר משה--באוני העם
ונמצא כתוב בו אשר לא יבוא עמי ומואבי בקהל
האלים עד עולם ² כי לא קדמו את בני ישראל
בלחם ובמים וישכר עליו את בלעם לקללו ויהפוך
אליהם הקלה לברכה ³ ויהי כשםם את התורה
ויבדלו כל ערב מישראל ⁴ ולפניהם מזה--אלישיב
הכהן נתון בלשכת בית אלהינו קרוב לטוביה ⁵ ויעש
לו לשכה נדולה ושם היו לפנים נתנים את המנהה
halbונה והכלים ומעשר הדגן התירוש והיצחר--
מצות הלויים והמשרדים והשערים ותרומות הכהנים
וובכל זה לא היהו בירושלים כי בשנת שלשים
ושתים לארתחששה מלך בבל באתי אל המלך
ולקץ ימים נשאלתי מן המלך ⁷ ואבוא לירושלים
وابינה ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה--לעשה לו
נסכה בחצר בית האלים ⁸ וירע ל' מאדר ואשליכה
את כל כל' בית טוביה החוץ--מן הלשכה ⁹ ואמרה
ויתהרו הלשכות ואשיבה שם כל' בית האלים

²⁴ ובניהם חצי מדבר אשדרודית ואינם מכירים לדבר יהודית--וכלשם עם עם ²⁵ ואրיב עמם וأكلלם ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם באלהים אם תנתנו בנותיכם לבנייהם ואם תשאו מבנותיהם לבנייכם ולכם ²⁶ הללו על אלה חטא שלמה מלך ישראל ובגויים הרבים לא היה מלך כמהו ואחוב לאליהו היה ויתנהו אלהים מלך על כל ישראל נם אותו החטיאו הנשים הנכריות ²⁷ ולכם הנשמע לעשת את כל הרעה הגדולה הזאת--למעל באלהינו להшиб נשים נכריות ²⁸ ומבני יOIDע בן אלישיב הכהן הגדול חתן לסנבלת החרני ואבריחחו מעלי ²⁹ זכרה להם אלהי על נאלי הכהנה וברית הכהנה והלוים ³⁰ וטהרתים מכל נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללויים איש במלאתכו ³¹ ולקרבן העצים בעטים מזמנות ולבכורים זכרה לי אלהי לטובה

דברי הימים א

בנֵי עַשׂוֹ—אֱלִיפּוֹ רְעוֹאָל וַיַּעֲשֵׂה וַיַּעַלֵּם וַיִּרְחַח ³⁶ בְּנֵי
אֱלִיפּוֹ—תִּימָן וְאָמֵר צָפִי גַּנְעָתָם קָנוֹ וְתִמְגָעָנָה וְעַמְלָק ³⁷
בְּנֵי רְעוֹאָל—נְחַת זֶרֶח שְׁמָה וּמוֹזָה ³⁸ וּבְנֵי שְׁעִיר לֹוטָן
וּשְׁובָל וּצְבָעָן וּעֲנָה וְדִישָׁן אַצְרָן וְדִישָׁן ³⁹ וּבְנֵי לֹוטָן
חֲרִי וְהַוָּמָס וְאַחֲוֹת לֹוטָן תִּמְגָעָנָה ⁴⁰ בְּנֵי שְׁובָל עַלְיָן
וּמְנַחַת וּעַיבָּל שְׁפִי וְאַנְסָם וּבְנֵי צְבָעָן אִיהָ וּעֲנָה ⁴¹ בְּנֵי
עֲנָה דִישָׁן וּבְנֵי דִישָׁן חַמְרָן וְאַשְׁבָן וְיִתְרָן וְכָרָן ⁴²
בְּנֵי אַצְרָן בְּלָהָן וּזְעָוָן יַעֲקֹן בְּנֵי דִישָׁן עֹז וְאַרְן ⁴³
וְאַלְהָ הַמְלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בָּאָרֶץ אֲדָם לְפָנֵי מֶלֶךְ
מֶלֶךְ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל בְּלָע בֶּן בָּעָור וּשְׁמָעִירוּ דְּנַהֲבָה
וּיְמָתָּה בְּלָע וּמֶלֶךְ תְּחִתָּיו יוֹבָב בֶּן זְרָח מִבְצָרָה ⁴⁴
וּיְמָתָּה יוֹבָב וּמֶלֶךְ תְּחִתָּיו חַוְשָׁם מִאָרֶץ הַתִּימָנִי ⁴⁵
וּיְמָתָּה חַוְשָׁם וּמֶלֶךְ תְּחִתָּיו הַדָּד בֶּן בְּדָד הַמְכָה ⁴⁶
אֶת מִדְיָן בְּשָׂדָה מוֹאָב וּשְׁמָעִירוּ עִוּות (עִוִית) ⁴⁷
וּיְמָתָּה הַדָּד וּמֶלֶךְ תְּחִתָּיו שְׁמָלָה מִמְשָׁרָקָה ⁴⁸ וּיְמָתָּה
שְׁמָלָה וּמֶלֶךְ תְּחִתָּיו שְׁאָלָל מִרְחָבוֹת הַנְּהָר ⁴⁹ וּיְמָתָּה
שְׁאָלָל וּמֶלֶךְ תְּחִתָּיו בָּלְתָן בֶּן עַכְבּוֹר ⁵⁰ וּיְמָתָּה בָּעֵל
חָנָן וּמֶלֶךְ תְּחִתָּיו הַדָּד וּשְׁמָעִירוּ פְּעֵי וּשְׁמָאַשְׁטוּ
מִהְוִיטָבָאל בֶּת מִטְרָד בֶּת מֵי זָהָב ⁵¹ וּיְמָתָּה הַדָּד וְיָהִוָּה
אֱלֹהֵי אֲדָם אֱלֹהֵי תִּמְגָעָנָה אֱלֹהֵי עַלְיה (עַלְהָ) אֱלֹהֵי
יְתָת ⁵² אֱלֹהֵי אֲהַלְבָנָה אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי פְּנִין ⁵³
אֱלֹהֵי קָנוֹ אֱלֹהֵי תִּימָן אֱלֹהֵי מִבְצָר ⁵⁴ אֱלֹהֵי מִנְדִיאָל
אֱלֹהֵי עִירָם אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֲדָם

2 אֱלֹהֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רָאוּבָן שְׁמַעְעָן לוֹי וַיְהִוָּה
יִשְׁכָר וּבְלָוָן ² דָן יְוָסָף וּבְנִימָן נְפָתָלִי נְדָ וְאֲשָׁר ³
בְּנֵי יְהוּדָה עָר וְאָנָן וְשָׁלָה—שְׁלֹוֹשָׁה נֹולֵד לוֹ מִבְּתָה
שְׁוּעָה הַכְּנֻעָנִית וְיָהִוָּה עָר בְּכָור יְהוּדָה רָע בְּעַנִּי יְהוּדָה—
וְיִמְתַּחְוֹ ⁴ וְתִמְרֹר כְּלָתוֹ יַלְדָה לוֹ אֶת פְּרִזָּן וְרָתָה
כָּל בְּנֵי יְהוּדָה חֵמָשָׁה ⁵ בְּנֵי פְּרִזָּן חַצְרוֹן וְחַמּוֹל ⁶ וּבְנֵי
זֶרֶח זָמְרִי וְאַיְתָן וְהַיָּמָן וְכַלְכָל וְדָרְעָ—כָּלָם חֵמָשָׁה
וּבְנֵי כְּרָמִי—עַכְר עַכְר יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מַעַל בְּחָרֶם
וַיּוֹלֵד אֶבְרָהָם אֶת יִצְחָק בְּנֵי יִצְחָק עָשָׂו וַיַּשְׁרַאֲל ³⁵

1 אָדָם שֶׁאָנוֹשׁ ² קִינְין מַהְלָלָל יַרְד ³ חָנוֹק
מַתּוּשָׁלָח לְמַךְ ⁴ נְחָ שֶׁחָ וַיַּפְתַּח ⁵ בְּנֵי יִתְהָ-גַּנְמָר
וְמַגְנָה וְמַדְיָה וְיָוָן וְתִבְלָה וְמַשְׁךְ וְתִירָס ⁶ וּבְנֵי גַּנְמָר—
אַשְׁכָנָה וְדִרְפִּתְה וְתוֹגְרָמָה ⁷ וּבְנֵי יְוָן אַלְיָשָׁה וְתִרְשִׁישָׁה
כְּתִים וְרוֹדוֹנִים ⁸ בְּנֵי חָם—כּוֹשׁ וּמַצְרִים פָּטָה וְכַעַנְעָן
וּבְנֵי כּוֹשׁ—סְבָא וְחוּילָה וְסְבָתָא וְרַעֲמָא וְסְבָתָכָא
וּבְנֵי רַעֲמָא שָׁבָא וְדָרָן ¹⁰ וּכּוֹשׁ יַלְדָ אֶת נְמֹרוֹד הוּא
הָחָל לְהִוָּת גַּבּוֹר בָּאָרֶץ ¹¹ וּמַצְרִים יַלְדָ אֶת לְוִדִּים
(לוֹדִים) וְאֶת עַנְמִים וְאֶת לְהַבִּים—וְאֶת נְפָתָחִים ¹²
וְאֶת פְּתָרִים וְאֶת כְּסָלָחִים אֲשֶׁר יֵצְאָו מֵשָׁם פְּלַשְׁתִּים—
וְאֶת כְּפָתָרִים ¹³ וְכַעַנְעָן יַלְדָ אֶת צִידָוָן בְּכָרוֹ—וְאֶת חָתָה
וְאֶת הִיבּוֹסִי וְאֶת הַאמְרִי וְאֶת הַגְּרָנְשִׁי ¹⁵ וְאֶת הַחְוִי
וְאֶת הַעֲרָקִי וְאֶת הַסְּנִי ¹⁶ וְאֶת הַאֲרֹודִי וְאֶת הַצְּמָרִי
וְאֶת הַחַמְתִּי ¹⁷ בְּנֵי שָׁם—עִילָּם וְאַשְׁוּר וְאַרְפְּכָשֵׁד וְלוֹדָ
וְאֶרְם וְעֹז וְחוּלָן וְגַנְתָּר וְמַשְׁךְ ¹⁸ וְאַרְפְּכָשֵׁד יַלְדָ אֶת
שְׁלָח וְשְׁלָחִי יַלְדָ אֶת עַבְרָה ¹⁹ וְלַעֲבָרָ יַלְדָ שְׁנֵי בְּנִים שָׁם
הָאֶחָד פְּלָגָיִי בִּימָיו נְפָלָנָה הָאָרֶץ וְשָׁם אֲחִיו יַקְטָן
וַיַּקְטָן יַלְדָ אֶת אַלְמוֹרָד וְאֶת שָׁלָף וְאֶת חַצְרָמוֹת
וְאֶת יְרָח ²¹ וְאֶת הַדָּרוֹם וְאֶת אַזְוָל וְאֶת דָּקְלָה ²²
וְאֶת עִיבָּל וְאֶת אֲבִימָאָל וְאֶת שָׁבָא ²³ וְאֶת אַופִּיר וְאֶת
חוּילָה וְאֶת יוֹבָב כָּל אֱלֹהֵי בְּנֵי יַקְטָן ²⁴ שֶׁם אַרְפְּכָשֵׁד
שְׁלָח ²⁵ עַבְרָ פְּלָגָן רָעָו ²⁶ שְׁרוֹגָן נְחָרָה תְּרָח ²⁷ אַכְרָם
הָוּא אֶבְרָהָם ²⁸ בְּנֵי אֶבְרָהָם—יִצְחָק וְיִשְׁמָעָל ²⁹
אֶלְהָה תְּלִדוֹתָם בְּכָור יִשְׁמָעָל נְבוּיוֹת וְקָדְרָ וְאַדְבָּאָל
וּמִבְּשָׁם ³⁰ מִשְׁמָעָן וְדָרְמָה מִשְׁאָה חַדְד וְחַיְמָא ³¹ יִטְוָר
נְפִישׁ וְקָדְמָה אֱלֹהֵי הַמִּם בְּנֵי יִשְׁמָעָל ³² וּבְנֵי קְטוֹרָה
פִּילְגָּש אֶבְרָהָם יַלְדָה אֶת זָמְרָן וְיִקְשְׁוֹן וְמַדְנָן וְמַדִּין—
וַיִּשְׁבַּק וְשָׁוֹחֵן וְבְנֵי יִקְשְׁוֹן שָׁבָא וְדָרָן ³³ וּבְנֵי מִדְיָן עִיְפָה
וְעַפְרָ וְחָנוֹק וְאַבְיָדָע וְאַלְדָעָה כָּל אֱלֹהֵי בְּנֵי קְטוֹרָה ³⁴
וַיּוֹלֵד אֶבְרָהָם אֶת יִצְחָק בְּנֵי יִצְחָק עָשָׂו וַיַּשְׁרַאֲל ³⁵

8 ובני איתן עזריה ⁹ ובני חצירון אשר נולד לו-- מצרי ושמו ירחה ³⁵ ויתן ששן את בתו לירחע עברו את ירחהamel ואת רם ואת כלובי ¹⁰ ורם הוליד את עמיןדרב ועמיןדרב הוליד את נחשות נשיא בני יהודה ונחשות חolid את שלמא ושלמא חolid את בעז ¹² ובעז הוליד את עובד ועובד הוליד את ישי ¹³ ואישיו הוליד את עובד הוליד את אליאב--ובגניםדרב השני ושם מעא השלשי ¹⁴ נתנאל הרבייש רדי החמייש ¹⁵ אצט הששי דוד השבוי ¹⁶ ואחיתיהם צרויה ואביגיל ובני צרויה אבישי ויואב ועשהאל--שלשה ¹⁷ ואביגיל ילדה את עמשא ואבוי עמשא יתר היושמעאל ¹⁸ וככל בן חצירון הוליד את עזובהasha--ואת ירידות ולאה בניה ישר ושוכב וארדון ¹⁹ ותמת עזובה ויקח לו כלב את אפרת ותלד לו את חור ²⁰ וחור הוליד את אורי ואורי הוליד את בצלאל ²¹ ואחר בא חצירון אל בה מכיר אבי גלעד והוא לקחה והוא בן ששים שנה ותלד לו את שנוב ²² וشنוב הוליד את יאיר ויהיו לו עשרים ושלוש ערים בארץ הגלעד ²³ ויקח נשור ואדם את חות יair מאטם את קנת ואת בניתה- אשף אבי מדמנה את שוא אבי מבנה ואבוי גבעא וכת כלב עכסה ⁵⁰ אלה היו בני כלב בן חור בכור אפרטה--шибל אבי קריית ערים ⁵¹ שלמא אבי בית לחים חרב אבי בית גדר ⁵² ויהיו בניהם לשובל אבי קריית ערים הראה חזי המנוחות ⁵³ ומשפחות קריית יערם--הייתרי והפטוי והשמתי והמשרדי מלאה יצאו הצרעהו--והאשתאלי ⁵⁴ בני שלמא בית לחים ונטופתי עטרות בית יואב וחזי המנוחתי הצרעהו ⁵⁵ ומשפחות ספרים ישבו (ישבי) יעצם תרעותיהם שעמутים שכותים המה הקנים הבאים מחמת אבי בית רכב ²⁹ ושם אשת אבישור אביהיל ותלד לו את אחבן

3 אלה היו בני דוד אשר נולד לו בחברון הבכור אמן לאחינעם היוזרעאלית שני דניאל לאביגיל הכרמלית ² השלשי לאבשלום בן מעכה בת תלמי מלך נשור הרבייש אדניתה בן חנית ³ החמייש שפטיה לאביטל הששי יתרעם לעגלה אשתו ⁴ שהה נולד ואה מוליד ³⁰ ובני נדב סלד ואפים וימת סלד לא בנים ³¹ ובני אפים ישען ובני ישען שנ ובני שנ אחלי ³² ובני ידע אחוי שמי יתר ווונתן וימת יתר לא בנים ³³ ובני יונתן פלא ווזא אלה היו בני ירחהamel וללא היה לשון בניהם כי אם בנות ולשון עבר

וקוץ הוליד את ענוב ואת הצבבה ומשפחת אחראח
 בן הרום ⁹ ויהי יעבץ נכבד מאחיו ואמו קראה שמו
 יעבץ לאמר כי ילדתי בעצב ¹⁰ ויקרא יעבץ לאלהי
 ישראל לאמר אם ברך תברכני והרבית את גבולי
 והיתה ידך עמי ועשית מרעה לבתי עצביו--ויבא
 אליהם את אשר של ¹¹ וככלוב אחיו שוחר הוליד
 את מוחיר הוא אבי אשthon ¹² ואשתון הוליד את בית
 רפא ואת פסח ואת תחנה אבי עיר נחש אלה אנשי
 רכה ¹³ ובני קנו עתניאל ושריה ובני עתניאל חתת ¹⁴
 ומעונתי הוליד את עפרה ושריה הוליד את יואב
 אبني ניא חרשים--כי חרשים היו ¹⁵ ובני כלב בן יפה
 עירו אלה ונעם ובני אלה וקנו ¹⁶ ובני יהלאל--
 יוסף וויפה תיריא ואשראל ¹⁷ ובן עורה--יתר ומרד
 ועפר וילון ותהר את מרים ואת שמי ואת ישבח אבי
 אשחמע ¹⁸ ואשתו היהודיה ילדה את ירד אבי נדור
 ואת חבר אבי שוכו ואת יקוטיאל אבי זנוח ואלה בני
 בתיה בת פרעה אשר ללח מרד ¹⁹ ובני אשחת הودיה--
 אחיות נחם אבי קעילה הנרמי ואשתמע המעצבי
 ובני שימון--אמנון ורנה בן חנן ותולון (ותילון) ²⁰
 ובני ישע זוחת ובן זוחת ²¹ בני שלחה בן יהודה--ער
 אבי לכה ולעדת אבי מרשה ומשפחות בית עבדת
 הבץ לבית אשבע ²² וווקים ואנשי כזבא וויאש ושרף
 אשר בעלו למואב--ישבי לחם ודברים עתיקים
 מהה היוצרים וישבי נטעים ונדרה עם המלך ²³
 במלאתחו ישבו שם ²⁴ בני שמעון נМОאל וימיין ריב
 זרח שאול ²⁵ שלם בן מבסם בן משמעם בן ²⁶ ובני
 משמע--חמואל בן זכור בן שמעי בן ²⁷ ולשםעי
 בנימ ששה עשר ובנות שש ולאחיו אין בנימ רבים
 וכל משפחתם לא הרבו עד בני יהודה ²⁸ וישבו
 בכאר שבע ומולדה וחצר שועל ²⁹ ובבלחה ובצעם
 ובתולד ³⁰ ובכתוואל ובחרמה ובציקלן ³¹ ובכויות

לו בחברון וימליך שם שבע שנים וששה חדרים
 ושלשים ושלוש שנה מלך בירושלים ³² ואלה נולדו
 לו בירושלים שמעא ושובב ונתן ושלמה ארבעה
 לחת שוע בת עמייאל ³³ ויבחר ואלשמע ואליפלט ³⁴
 וננה ונגנו ויפוי ³⁵ ואלישמע ואליידע ואליפלט תשעה
 כל בני דוד--מלבד בני פילגשים ותמר אחותם
 ובן שלמה רחבעם אביה בנו אסא בנו יהושפט
 בנו נו יורם בנו אחזיו בנו יוаш בנו ³⁶ אמציהו
 בנו עוזיה בנו יותם בנו ³⁷ אחז בנו חזקיהו בנו
 מנשה בנו ³⁸ אמון בנו יאשיהו בנו ³⁹ ובני יאשיהו--
 הבכור יהנן השני יהוקים השלישי צדקיהו הרכبي
 שלום ⁴⁰ ובני יהוקים--יכניה בנו צדקיה בנו ⁴¹
 ובני יכניה אסר שאלתיאל בנו ⁴² ומלךדים ודריה
 ושנאצר יקמיה הוושמע ונדריה ⁴³ ובני פריה זרבבל
 ושמי ובן זרבבל משלם וחנניה ושלמיה אחותם
 וחשבה ואהיל וברכיה וחסדייה יושב חסד--חמש
 ובן חנניה פלטיה ויושעה בני רפיה בני ארנן ⁴⁴
 בני עבריה בני שכניה ⁴⁵ ובני שכניה שמעיה ובני
 שמעיה חטוש וינאל ובריה ונדריה ושפט--ששה ⁴⁶
 ובן נעריה אליעני וחזקה ועוריקם--שלשה ⁴⁷ ובני
 אליעני הודיוהו (הודיוהו) ואלישיב ופליה ועקב
 ויוחנן ודליה וענני--שבעה

4 בני יהודה פרץ חצרון וכרמי וחוור ושובל
 ו/orיה בן שובל הליד את יחת ויחת הליד את
 אחומי ואת להדר אלה משפחות הצדעת ⁴⁸ ואלה אבי
 עיטם יזרעאל וישראל יריבש ושם אחותם הצלפוני
 ופנואל אבי גדר ועזר אבי חושה אלה בני חור
 בכור אפרתיה אבי בית לחם ⁴⁹ ולאשחור אבי תקוע
 היו שתי נשים חלאה ונערה ⁵⁰ ותולד לו נערה את
 אחום ואת חפר ואת חימני ואת האחשתרי אלה בני
 נערה ⁵¹ ובני חלאה--צורת יצחר (יצחר) וatan ⁵²

מרכבות ובחצר סוסים ובכית בראי ובשערים אלה כי מקניהם רבו בארץ גלעד ¹⁰ ובימי שאל עשו עריהם עד מלך דוד ³² וחצריהם עיטם ועין רמון והכן וען ערים חמץ ³³ וכל חצריהם אשר שכבות הערים האלה--עד בעל זאת מושבם והזחשם להם ³⁴ ומושבב ומלך ווושה בן אמציה ³⁵ וויאל ויהוא בן יושבה בן שריה בן עישראל ³⁶ ואליועני יעקה וירושיה ועשה ועדיאל וישראל--ובניה זויזא בן שפעי בן אלון בן ידיה בן שמרי בן ³⁷ אלה הבאים בשמות נשיאים במשפחות שמעיה ³⁸ אלה הבאים בשמות נשיאים במשפחות ראה לבית אבותם ¹⁶ ויישבו בגלעד בבשן ובבנوتיה וכיתה אבותיהם פרצו לדוכ ³⁹ וילכו למבוא גדר עד למורח הגיא לבקש מרעה לצאנם ⁴⁰ וימצאו מרעה מן וטוב והארץ רחבה ידים וסקתת ושלוחה כי אנסים נשאי מן וחרב ודרכי קשת ולמודי מלחמה- ארבעים וארבעה אלף ושבע מאות וששים יצאי צבא ¹⁹ ויעשו מלחמה עם הגנרים ויטור ונפייש ונודב ²⁰ ויעזרו עליהם--ויתנו בידם הגנרים וככל שעמם כי לאלהים זעקו במלחמה ונעתר להם כי בטחו בו ²¹ ויישבו מקניהם נמליהם חמשים אלף וצאן מאותם וחמשים אלף וחמורים אלפיים ונפש אדםמאה אלף ²² כי חללים רבים נפלו כי מהאליהם המלחמה ויישבו תחתיהם עד הגלה ²³ ובמי חצי שבט מנשה ישבו בארץ מבשן עד בעל חרמון ושריר והר חרמון--המה רבו ²⁴ ואלה ראש בית אבותם ועפר וישע ואלייאל ועזריאל ודרימה והודואה ויהודיאל אנשים נבורי חיל--אנשים שמות ראשים לבית אבותם ²⁵ וימלטו באלהי אבותיהם ויוננו אחרי אלהי עמי הארץ אשר השמיד אלהים מפניהם ויעדר אלהי ישראל את רוח פול מלך אשור ואת רוח תלנת פלנסר מלך אשור ויגלם לראובני ולנדי ולחצי שבט מנשה ויביאם לחלה וחבור והראגנהר נוון עד היום הזה

שם עד היום הזה

5 ובנו ראובן בכור ישראל כי הוא הכהן- ובחלו יצועי אבי נתנה בכרתו לבני יוסף בן ישראל ולא להתחיש לבירה ² כי יהודה גבר באחיו ולגינד ממנו והבירה לירושלים ³ בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצرون וככרמי ⁴ בני יואל--שמה נו נו בנו שמעי בנו ⁵ מיכה בנו ראה בנו בעל בנו ⁶ באדרה בנו--אשר הגלה תלנת פלנסר מלך אשר הוא נשיא לרואבני ⁷ ואחיו למשחתיו בהתחיש לתולדותם--הרראש ישעיאל וזכריהו ⁸ ובבלע בן עזז בן יואל הוא ישב בעדרעד ועד נבו ובבעל מעון ⁹ ולמורח ישב עד לבוא מדרבהה למן הנהר פרת

בנֵי לוי גָּרְשׁוֹן קָהָת וּמְרָרִי 2 וּבְנֵי קָהָת--עֲמָרֶם יְצָהָר וְחַבְרוֹן וְעַזְוַיָּאָל 3 וּבְנֵי עֲמָרֶם אַהֲרֹן וּמִשְׁהָה עֲבֹדָתָם 33 וְאֶלְלהָ הַעֲמָדִים וּבְנֵיהֶם מַבְנֵי הַקָּהָת--
הַיָּמִן הַמְשֻׁרֶר בֶן יוֹאָל בֶן שְׁמוֹאָל 34 בֶן אַלְקָנָה בֶן
יוֹרָחָם בֶן אַלְיָאָל בֶן חֹתָה 35 בֶן צִיף (צָוָה) בֶן אַלְקָנָה בֶן
בֶן מַחְתָּה בֶן עַמְשִׁי 36 בֶן אַלְקָנָה בֶן יוֹאָל בֶן עַזְרִיָּה בֶן
צְפִנְיָה 37 בֶן תָּחָת בֶן אָסִיר בֶן אַבִּיסְפָּה בֶן קָרְחָה 38
בֶן יְצָהָר בֶן קָהָת בֶן לֹוי בֶן יִשְׂרָאֵל 39 וְאַחֲיוֹ אָסְפָּה
הַעֲמָד עַל יְמִינוֹ--אָסְפָּה בֶן בְּרַכִּיחּוּ בֶן שְׁמַעְאָה 40 בֶן
מִיכָּאָל בֶן בְּעָשִׂיה בֶן מַלְכִיָּה 41 בֶן אַתְנִי בֶן זְרָחָבֶן
עֲדִיה 42 בֶן אַיָּתָן בֶן זָמָה בֶן שְׁמַעְיָה 43 בֶן יְחִתָּה בֶן
נְרַשְׁמָה בֶן לֹוי 44 וּבְנֵי מְרָרִי אֲחֵיהֶם עַל הַשְּׁמָאָל--
אַיָּתָן בֶן קַיְשִׁי בֶן עֲבָדִי בֶן מַלְוקָה 45 בֶן חַשְׁבִּיה בֶן
אַמְצִיה בֶן חַלְקִיה 46 בֶן אַמְצִיה בֶן בְּנֵי בֶן שְׁמָר 47 בֶן
מַחְלִי בֶן מֹשִׁיָּה בֶן מְרָדִי בֶן לֹוי 48 וְאֲחֵיהֶם הַלְוִוִּים
נְתָנוּנִים--לְכָל עֲבוֹדָת מַשְׁכָּן בֵּית הָאֱלֹהִים 49 וְאַהֲרֹן
וּבְנֵיו מְקַטְּרִים עַל מוֹבֵח הַעֲוֹלָה וְעַל מוֹבֵח הַקְּטָרָת
לְכָל מְלָאָת קְדָשׁ הַקְדְּשִׁים וּלְכָפֶר עַל יִשְׂרָאֵל כָּל
אֲשֶׁר צָהָה מֹשֶׁה עַבְדֵ הָאֱלֹהִים 50 וְאֶלְלהָ בֶן אַהֲרֹן--
אֲלֹעֲזָר בֶּן פִּינְחָס בֶּן אַבִּישְׁוּעַ בֶּן 51 בְּקִי בֶן עַזִּי בֶן
זְרָחָה בֶן 52 מְרִירָות בֶּן אַמְרִירָה בֶן אַחִיטּוֹב בֶן 53
צְדָקָה בֶן אַנְשָׁעָה 54 וְאֶלְלהָ מוֹשְׁבָותָם לְטִירּוֹתָם
בְּגָבְּלָם--לְבָנֵי אַהֲרֹן לְמִשְׁפָּחָה הַקָּהָת כִּי לְהַם הִיא
הַגּוֹרֵל 55 וַיַּתְגַּנוּ לְהַם אֶת חַבְרוֹן בְּאֶרֶץ יִהְוָה וְאֶת
מְגֻרְשָ׀ה סְבִיבָתָיה 56 וְאֶת שְׁדָה הָעִיר וְאֶת חֶצְרִיה--
נְתָנוּ לְכָלָב בֶן יְפָנָה 57 וְלְבָנֵי אַהֲרֹן נְתָנוּ אֶת עַרְתָּה
הַמְּקֻלְטָה--אֶת חַבְרוֹן וְאֶת לְבָנָה וְאֶת מְגֻרְשָ׀ה וְאֶת יְתָר
וְאֶת אַשְׁתָּמָעָה וְאֶת מְגֻרְשָ׀ה 58 וְאֶת חִילֹזָה וְאֶת מְגֻרְשָ׀ה
אֶת דְּבִיר וְאֶת מְגֻרְשָ׀ה 59 וְאֶת עַשְׁנָה וְאֶת מְגֻרְשָ׀ה וְאֶת
בֵּית שְׁמָשׁ וְאֶת מְגֻרְשָ׀ה 60 וּמְמָתָה בְּנֵימָן אֶת נְבָע וְאֶת
שְׁמָעָה בְּנוֹ חִוְּנָה בְּנוֹ עַשְׁיָה בְּנוֹ 31 וְאֶלְלהָ אֲשֶׁר הַעֲמִיד
מְרָדִי עַל יְדֵי שִׁיר--בֵּית יְהוָה מִמְנוֹה הָאָרֹן 32 וְיְהִוָּה
מְשֻׁרְתִּים לִפְנֵי מַשְׁכָּן אֹהֶל מוֹעֵד בְּשִׁיר עַד בְּנֹתָה

61 ולבני קהת הנוצרים ממשפחה ממחצית בוגרל---ערום עשר ⁶² ולבני גרשום מטה חצי מנשה בוגרל---ערום עשר ⁶³ ולבני גרשום למשפחותם ממטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בבשן---ערום שלש עשר ⁶⁴ לבני מרדי למשפחותם ממטה רואבן וממטה גד וממטה זבלון בוגרל---ערום שתים עשרה ⁶⁵ לבני ישראל ללוים את הערים ואת מגורשייהם ויתנו בוגרל ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון וממטה בני בנימין---את הערים האלה אשר יקרו או אתם בשמות ⁶⁶ וממשפחות בני קהת---ויהי ערי נבולם ממטה אפרים ⁶⁷ ויתנו להם את ערי המקלט את שם ואת מגורשייה---בהר אפרים ואת נור ואת מגורשה ⁶⁸ ואת קמעם ואת מגורשה ואת בית חרוץ ואת מגורשה ⁶⁹ ואת אילון ואת מגורשה ואת נט רמן ואת מגורשה ⁷⁰ וממחצית מטה מנשה את ענר ואת מגורשה ואת בלעם ואת מגורשייה---למשפחה לבני קהת הנוצרים ⁷¹ לבני גרשום---משפחה חצי מטה מנשה את גולן בבשן ואת מגורשה ואת עשתרות ואת מגורשה ⁷² וממטה יששכר את קדרש ואת מגורשה את דברת ואת מגורשה ⁷³ ואת ראמות ואת מגורשה ואת ענם ואת מגורשה ⁷⁴ וממטה אשר את משל ואת מגורשה ואת עבדון ואת מגורשה ⁷⁵ ואת חוקק ואת מגורשה ואת רחוב ואת מגורשה ⁷⁶ וממטה נפתלי את קדרש בגוליל ואת מגורשה ואת חמן ואת מגורשה ואת קרייטים ואת מגורשה ⁷⁷ לבני מרדי הנוצרים--- ממטה זבלון את רmono ואת מגורשה את תבור ואת מגורשה ⁷⁸ ומעבר לירדן ירחו למזרח הירדן--- ממטה רואבן את בצר במדבר ואת מגורשה ואת ירצה ואת מגורשה ⁷⁹ ואת קדרמות ואת מגורשה ואת מיפורעת ואת מגורשה ⁸⁰ וממטה גד---את ראמות בוגרל ואת מגורשה ואת אישוד ואת ייעזר ואת מלחלה ⁸¹ ואთ מגורשה ⁸² לבני חשבון ואת מגורשה ואת יעוז ואת מגורשה ⁸³ ואת מגורשה ⁸⁴ לבני ייששכר תולע ופואה ישיב (ישוב) ושמרון-ארבעה ⁸⁵ לבני חולע עזיר ורפה ויריאל ויחמי ויבש ושמואל ראשים לבית אבותם לתולע גבורי חיל לתולדותם-مسפרם במילוי דוד עשרים ושנים אלף ושש מאות ⁸⁶ לבני עזיר יזרחה ובני יזרחה מיכאל ועדריה וויאל ישיה חמשה---ראשים כלם ⁸⁷ ועליהם לתולדותם לבית אבותם גדורין צבא מלכמת שלשים וששה אלף כי הרבו נשים ובנים ⁸⁸ ואחיהם לכל משפחות יששכר גבורי חילים שמנים ושבעה אלף התיחסם לכל ⁸⁹ בנימן בלע ובכר וידייעאל---שלשה לבני בלע אצבן ועזיר ועזיאל וירימות ועיר חמשה ראשי בית אבות גבורי חילים והתיחסם עשרים ושנים אלף ושלשים וארבעה ⁹⁰ לבני בכר זמירה ווועש ואלייזר ואלייעני ועמריו וירימות ואביה וענתותם ועלמת כל אלה בני בכר ⁹¹ והתייחסם לתולדותם ראשי בית אבותם גבורי חיל---ראשים אלף ומאותם שנים יריעאל בלחן ובני בלחן יعيش (יעוש) ובנימן ⁹² ובני יריעאל לאביהם זביה ורשות ואחישחר וכן כל אלה ואחד והכנעה וויתן ותרשיש ואחישחר וכן כל אלה בני יריעאל לרashi האבות גבורי חילים---שבעה עשר אלף ומאותים יצאי צבא למלכמת ⁹³ ושפם וחפים בני עיר חם בני אחר ⁹⁴ לבני נפתלי יחציאל וגוני יציר ושלום---בני בלחה ⁹⁵ בני מנשה אשריאל אשר ילדה פילגשו הארמיה ילדה את מכיר אבי גלעד ⁹⁶ ומכיר לכהacha להרים ולשפים ושם אחיו מעכה ושם השני צלפחד ותהיינה לצלפחד בנות ⁹⁷ ותולד מעכה אשת מכיר בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם וורקם ⁹⁸ ובני אולם בדן אלה בני גלעד בן מכיר בן מנשה ⁹⁹ ואחיהם המלכת-ילדה את אישhood ואת אביעזר ואת מחללה ¹⁰⁰ ויהיו

אלה הם ראשית אבות לישובי נבע ויילום אל מנהת ⁷
 ונעמן ואהיה ונגרא הוא הנלם והוליד את עזא ואת
 אחיחד ⁸ ושחררים הוליד בשדה מואב מן שלחו
 אותם-חוושים ואת בערא נשוי ⁹ ווילוד מן חדש אשתו-
 את יובב ואת צביא ואת מישא ואת מלכם ¹⁰ ואת
 יעוז ואת שכיה ואת מרמה אלה בנוו ראשי אבות
 ומוחשים הוליד את אביכטוב ואת אלפעל ¹² ובני
 אלפעל עבר ומשעם וshed המה ראי האבות
 לד ובנתיה ¹³ וברעה ושמע-המה ראש האבות
 לישובי אילון המה הבריחו את יושבי נת ¹⁴ ואחינו
 שחק וירמות ¹⁵ זובדריה וערד ועדר ¹⁶ ומיכאל
 וירושפה ויוחא בני ברעה ¹⁷ זובדריה ומשלם וחזקי
 וחבר ¹⁸ וישראל זיליאה יובב בני אלפעל ¹⁹ וייקים
 וזכריו זובדי ²⁰ ואלייני וצלאי ואליאל ²¹ ועדיה
 ובכאריה ושמרתה בני שמעי ²² וישפן עבר ואליאל
 ועבדון זכריו ותנן ²⁴ וחנניה ויעלים וענתהיה
 זיפריה ופניאל (ופנואל) בני שחק ²⁶ ושמשרי
 ושרה ועתליה ²⁷ ויערשיה ואליה זכריו בני ירחים
 אלה ראשית אבות לתולדותם רשאים אלה ישבו
 בירושלים ²⁹ ובנבען ישבו אבי נבען שם אשטו
 מעכה ³⁰ ובנו הבכור עבדון יצור וקיש ובעל ונדרב
 ונדרור ואחינו זכר ³² ומקלות הוליד את שמא
 ואף המה ננד אחיהם ישבו בירושלים--עם אחיהם
 ונגר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאל
 הוליד את יהונתן ואת מלכיישוע ואת אבינדר ואת
 אשבעל ³⁴ ובן יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד
 את מיכה ³⁵ ובני מיכה--פיטון ומילך ותארע ואחיז ³⁶
 ואחיז הוליד את יהודת ויהודת הוליד את עלמות
 ואת עזמות ואת זמרי זמרי הוליד את מוצא ³⁷ ומוציא
 הוליד את בנעא רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו ³⁸
 ולאצל ששה בנים--ואלה שמותם עזוריים בכרו

בני שמידע--אחין ושכם ולקחי ואניעם ²⁰ ובני אפרים
 שותלח וברך בנו ותחת בנו ואלעדת בנו ותחת בנו
 וזבד בנו ושותלח בנו ועזר ואלעד והרגום אנשי
 נת הנוולדים בארץ כי ירדו לקחת את מקניותם ²²
 ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים ויבאו אליו לנחמו
²³ ויבא אל אשתו ותהר ותלד בן ויקרא את שמו
 בריעה כי ברעה הייתה בbijתו ²⁴ ובתו שארה ותבן
 את בית תורון התתון ואת העליין ואת איזן שארה
 ורפח בנו ורשפ ותלח בנו--ותחן בנו ²⁶ לעדן בנו
 עמייהוד בנו אלישמע בנו ²⁷ נון בנו יהושע בנו ²⁸
 ואחותם ומשבוחם--בית אל ובנתייה ולמזרח נערן--
 ולמערב נור ובנתייה ושכם ובנתייה עד עיה ובנתייה
²⁹ ועל ידי בני משה בית שאן ובנתייה תעך ובנתייה
 מגדו ובנוטיה דור ובנתייה באלה ישבו בני יוסף
 בן ישראל ³⁰ בני אשר ימנה וישראל וברעה--
 אשר אשתר ³¹ ובני ברעה חבר ומיליכאל הוא
 אביו ברזות (ברזות) ³² וחבר הוליד את יפלט ואת
 שומר ואת חותם ואת שועא אחותם ³³ ובני יפלט
 פסק ובמהל ועשות אלה בני יפלט ³⁴ ובני שמר--
 סוח וחרנפר ושולע וברוי וימרה ³⁷ בצד והוד ושם
 ושלשה ויתרן--ובארא ³⁸ ובני יתר--יפנה ופספה
 וארא ³⁹ ובני עלא-ארה ותניאל ורציא ⁴⁰ כל אלה
 בני אשר ראש בית האבות ברוריהם נברוי חילם
 ראש הנשיים ותתיחשם בצבא במלחמה מספרם
 אנשים עשרים וששה אלף

8

ובנימין--הוליד את בלע בכרו אשבל השני
 ואחרח השליishi ² נוחה הרביעי ורפא החמשי ³
 ויהיו בנים לבלוּע-אדיר ונגר ואביהוד ⁴ ואבישוע
 ונעמן ואחותה גנרא ושפוף וחורם ⁶ ואלה בני אחד

אבי הקרחים על מלאכת העבודה שמרי הספרים לאهل ובabhängigיהם על מחנה יהוה שמרי המבוא²⁰ ופינחס בן אלעזר נגיד היה עליהם לפנים--יהוה עמו זכריה בן משלמיה שער פתח לאهل מועד²² כלם הבורורים לשערם בספרים מאתים ושנים עשר מהה בחריהם התיחסם המה יסוד דוד ושמואל הראה באמונתם²³ והם ובניהם על השערם לבית יהוה לבית האهل--למשמרות²⁴ לאربע רוחות יהיו השערם מזורך ימה צפונה ונגבנה²⁵ ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הימים מעת אל עת--עם אלה²⁶ כי באמונה המה ארבעת גברי השערם. הם הלוים והוא על הלשכות ועל האוצרות בית האלים²⁷ וסבירות בית האלים ילינו כי עליהם משמרת והם על המפתח ולבקר לבר²⁸ ומהם על כל הערך כי במספר יבאים ובמספר יוצאים²⁹ ומהם ממנים על הכלים ועל כל כל הקדרש ועל הסלת והיין והשמן והלבונה והבשימים³⁰ וממן בני הכהנים רקתי המרתקת לבשימים³¹ ומתחיה מן הלוים הוא הבכור לשלם הקרחי--באמונה על מעשה החתמים³² וממן בני הקהתי מן אחיהם על לחם המערכת להכין שבת שבת³³ ואלה המשדרים ראש אבות ללוים בלשכת-פטירים (פטורים) כי יומם ולילה עליהם במלוכה³⁴ אלה ראשי האבות ללוים לחולותם ראשים אלה ישבו בירושלים³⁵ ובבגנון ישבו אבי גבעון יעוזל (יעיאל) ושם אשתו מעכה³⁶ ובנו הבכור עברדון וצורך וקיים ובעל נור גנדב³⁷ וגדור ואחיו וכרכיה ומקלות³⁸ ומקלות הוליד את שםם ואף הם גנד אחיהם ישבו בירושלים. עם אחיהם³⁹ ונור הוליד את קיש וקיים הוליד את שאול ושאלול הוליד את יהונתן ואת מלכי שושן ואת אביגיד ואת אשבעל⁴⁰ ובן יהונתן מריב בעל ומרי ישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן כל אלה בני אצל ובני עשאק אחיו אולם בכרכו--יעוש השמי ואליפלט השלשי⁴⁰ וייהיו בני אולם אנשים נבורי חיל דרכיו קשת ומרבים בנים ובני בנים--מאה וחמשים כל אלה מבני בנימן

9 וכל ישראל התחשוו והם כחובים על ספר מלכי ישראל ויהודיה הנו לבבל במעלם² והיוشبם הראשונים אשר באחוזהם בערים ישראל הכהנים הליים והנתנים³ ובירושלם ישבו מן בני יהודה ומן בני בנימן--ומן בני אפרים ומנסה⁴ עותי בן עמיהוד בן עמרי בן אמרי בן בנימן (בני מנ) בני פרץ בן יהודה⁵ ומן השילוני עשרה הבכור ובניו⁶ ומן בני זרח יעאל ואחיהם שש מאות וחמשים⁷ ומן בני בנימן--סלואן משלם בן הודיעה בן הסנה⁸ ויבניה בן ירחים ואלה בן עזיז בן מカリ ומשלם בן שפטיה בן רעוילן בן יבניה⁹ ואחיהם לתולדות תשע מאות וחמשים וששה כל אלה אנשים ראש אבות בבית אביהם¹⁰ ומן הכהנים ידעיה ויהודיריב ויכין¹¹ ועוריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגיד בית האלים¹² ועדיה בן ירחים בן פשchor בן מלכיה ומעשי בן עדיאל בן יהורה בן משלם בן משלמיה בן אמר¹³ ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף ושב מאות וששים--גברי חיל מלאכת עבודה בית האלים¹⁴ ומן הלוים שמעיה בן חשוב בן עזיריקם בן חשבה מן בני מרדי¹⁵ ובבקבר חדש גול ומתניה בן מיכא בן זכריא בן אסף¹⁶ ועובדיה בן שמעיה בן גלל בן יהותון וברכיה בן אסא בן אלקנה היושב בחצרני נתופטי¹⁷ והשערם שלום ועקבות וטלמן ואחימן ואחיהם שלום הראש¹⁸ ועד הנה בשער המלך מזורך מה השערם למחות בני לוי¹⁹ ושלום בן קורא בן אביסף בן קרח ואחיו לבית

11 ויקבצו כל ישראל אל דוד חברונה לאמר
הנה עצמן ובשרך אנחנו ² גם תמול גם שלשים גם
בחיות שאול מלך- אתה המוציא וה מביא את ישראל
ויאמר יהוה אלהיך לך אתה תרעה את עמי את
ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל ³ ויבאו כל
זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דוד
ברית בחברון לפני יהוה וימשו את דוד למלך
על ישראל כדי יהוה ביד שמואל ⁴ וילך דוד
וכל ישראל ירושם היא יbos ושם היבוסי ישב
הארץ ⁵ ויאמרו ישב יbos לדוד לא תבוא הנה
וילך דוד את מצדת ציון היא עיר דוד ⁶ ויאמר
דוד- כל מכיה יbos בראשונה יהיה לראש ולשר
יעל בראשונה יואב בן צדקה יהי לראש ⁷ וישב
דוד במצד עליון קראו לו עיר דוד ⁸ ויבן העיר
מסביב מן המלוֹא ועד הסכיב ויאב יהיה את שאר
העיר ⁹ וילך דוד הлок ונдол ויודה צבאות עמו ¹⁰
ואלה ראשי הגברים אשר לדוד המתחזקים עמו
במלכותו עם כל ישראל להמלחיכו- כדבר יהוה על
ישראל ¹¹ ואלה מספר הגברים אשר לדוד ישבעם
בן חכמוני ראש השלושים (השלשים)-- הוא עדר
את חניתו על שלוש מאות חלל בפעם אחת ¹² ואחריו
אלעזר בן דודו האחוח הוא בשלושה הגברים ¹³
הוא היה עם דוד בפס רמים והפלשתים נאספו שם
למלחמה והתה חלקת השדה מלאה שעורים והעם
נסו מפני פלשתים ¹⁴ וויתרכו בחוץ החקקה ויצילוה
ויכו את פלשתים ווועש יהוה תשועה נדולה ¹⁵ וירדו
שלושה מן השלושים ראש על הצר אל דוד- אל
מערת עדלים ומחנה פלשתים חנה בעמק רפאים ¹⁶
ודוד איז במצודה ונცיב פלשתים איז בבית לחם ¹⁷
ויהאו דוד ויאמר מי ישקני מים מבור בית לחם אשר
בשער ¹⁸ ויבקעו השלשה במחנה פלשתים וישאבו
בעל הוליד את מיכה ⁴¹ ובני מיכה- פיתן ומלך
ותחרע ⁴² ואחו הוליד את יערה ויערה הוליד את
עלמת ואת עומות ואת זמרי זמרי הוליד את מוצא
43 ומוצא הוליד את בניא ורפייה בנו אלעשה בנו
אצל בנו ⁴⁴ ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם
בכרי וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן אלה בני אצל
10 ופלשתים נלחמו בישראל וניס איש ישראל
מן פלשתים ויפלו חללים בהר גלבע ² וידבקו
פלשתים אחרי שאול ואחריו בינוי ויכו פלשתים את
יונתן ואת אבינדר ואת מלכישוע-- בני שאול ³ ותכבד
המלחמה על שאול וימצא הומרים בקשת ויחל
מן הירום ⁴ ויאמר שאול אל נשא כליו שלף חרבך
ודקרני בה פן יבא הערלים האלה והתעללו כי
ולא אהה נשא כליו כי ירא מאיד ויקח שאול את
החרב ויפל עליה ⁵ ויראנשא כליו כי מטה שאול ויפל
نم הוא על החרב וימת ⁶ וימת שאול ושלשת בינוי
וכל ביתו יתדו מטה ⁷ ויראו כל איש ישראל אל אשר
בעמק כי נסוכי מטה שאול ובינוי ויעזו עריהם וינסו
ויבאו פלשתים וישבו בהם ⁸ ויהי ממחרת ויבאו
פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול ואת
בני נפלים בהר גלבע ⁹ וויפשיטו- וישאו את ראשו
ויאת כליו וישלו בארץ פלשתים סביב לבשר את
עצביהם- ואות העם ¹⁰ וישמו את כליו בית אליהם
ואת גלגולתו תקעו בבית דגון בויישמו כל יבש גלעד
את כל אשר עשו פלשתים לשאול ¹¹ ויקומו כל איש
חיל וישאו את גופת שאול ואת גופת בניו ויביאו
יביש ויקברו את עצמותיהם תחת האלה ביבש
ויצומו שבעת ימים ¹² וימת שאול במעלו אשר מעל
bihova על דבר יהוה אשר לא שמר וגם לשאול
באוב לדירוש ¹³ ולא דרש ביהוה וימיתחו ויסב את
המלוכה לדוד בನ יש

עזיא העשתרתי שמע ויעואל (ויעיאל) בני חותם
 הערברי ⁴⁵ ידיעאל בן שמרי ויהוא אחיו התייצי ⁴⁶
 אליאל המחוים ויריביו וירושיה בני אלנעם ויתמה
 המואבי ⁴⁷ אליאל ועובד ויעשיאל המצביה

מים מבור בית לחים אשר בשער וישאו ויבאו אל
 דוד ולא אבה דוד לשותם ונסך אתם ליהוה ¹⁹
 ויאמר חללה לי מלאה מעשה זאת הדר האנשים
 האללה אשחה בנטשותם כי בנטשותם הביאום ולא
 אבה לשותם אלה עשו שלשת הנברים ²⁰ ובashi
 אחיו יואב הוא היה ראש השלשה והוא עוזר את
 חניתו על שלוש מאות חלל ולא (ולו) שם בשלושה
²¹ מן השלשה בשנים נכבד ויהי להם לשר ועד
 השלשה לא בא ²² בניה בן יהודע בן איש חיל רב
 פעלים מן קבצאל הוא הכה את שני אריאל מואב
 והוא ירד והכה את הארי בתוך חברו ביום השלג ²³
 והוא הכה את איש המצרי איש מדח חמש באמה
 וביד המצרי חניתה כמנור ארנים וירד אליו בשבט
 וינגול את החניתה מיד המצרי ויהרנהו בחניתה ²⁴ אלה
 עשה בינויו בן יהודע ולו שם בשלושה הנברים
²⁵ מן השלושים הננו נכבד הווא ואל השלשה לא
 בא וישראלו דוד על משמעתו ²⁶ ונגורוי החילים
 שעשה אל אחיו יואב אלחנן בן דודו מבית לחם ²⁷
 שמוטה ההוררי חלי הפלוני ²⁸ עירא בן עקש התקועי
 אביעזר הענתומי ²⁹ סכבי החשתן עילי האחותו
³⁰ מהרי הנטפני חلد בן בענה הנטופתי ³¹ איתי
 בן ריבי מגבעת בני בנים בניה הפרעתני ³² חורי
 מנהלי נعش אביאל הערבתי ³³ עומות הבהירומי
 אלחבא השעלבני ³⁴ בני השם הגזוני ונתן בן שנה
 ההררי ³⁵ אחיאם בן שכר ההררי אליפל בן אור
 חפר המכרתוי אחיה הפלוני ³⁷ חצרו הכרמל
 נערין בן אובי ³⁸ יואל אחיו נתן מבחר בן גנרי ³⁹
 צלק העמוני נהרי הברתי נשא כלוי יואב בן צרואה
⁴⁰ עירא הותרי נרב היתרי ⁴¹ אוריה החתי זבד בן
 אחלי ⁴² עדינה בן שייא הראווני ראש לרואוני
 ועליו שלשים ⁴³ חנן בן מעכה ווועשפט המותני ⁴⁴

עדרי מערכת בלבם שלם באו חברונה להמלך על דודיך בכאו עם פלשתים על שאל למלחמה-- ולא עוזם כי בעצה שלחחו סרני פלשתים לאמר בראשינו יפל אל אדנו שואל ²⁹ בלבתו אל ציקלן נפלו עליו ממנשה עדנה וויזביד וידיעאל ומיכאל והנה עזרו עם דודיך על הגדור כי גבורי חיל זהה עזרו עם דודיך על הגדור כי גבורי חיל קמה דבלים וצמוקים יין ושמן ובקר וצאן-- לרבי כי שמחה בישראל

13 ויעז דודיך עם שרוי האלפים והמאות-- לכל נגיד ² ויאמר דודיך לכל קהל ישראל אם עלייכם טוב מן יהוה אלהינו נפרצה נשלה על אהינו הנשאים בכל ארצות ישראל ועמהם הכהנים והלוים בעיר מגרשיהם ויקבצו אליו ³ ונסבה את ארון אלהינו אליו כי לא דרשנו בימי שואל ⁴ ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי ישר הדבר בעניינו כל העם ⁵ ויקהל דודיך את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא חמת להביא את ארון האלים מקריית יערם ⁶ ויעל דודיך וכל ישראל בעלה אל קריית יערם אשר ליהודה להעלות שם את ארון האלים יהוה יושב הכרובים-- אשר נקרא שם ⁷ וירכיבו את ארון האלים על ענלה חדשה מבית אבינדרב ועזא ארון האלים ⁸ ודודיך וכל ישראל משחקים לפני האלים-- בכל עז ובשירים ובכנרות ובנכלים ובתפים ובמצלטים ובמצצרות ⁹ ויבאו עד גן כידון ושלה עזאת ידו לאחו את הארון-- כי שמו הבקר ¹⁰ וייחר אף יהוה בעז ויכחו על אשר שלח ידו על הארון וימת שם לפני האלים בויחר לדודיך כי פרץ יהוה פרץ בעז ויקרא למקום ההוא פרץ עז עד היום הזה ¹² וירא דודיך את האלים ביום ההוא לאמר היה אביה אליו את ארון האלים ¹³ וולא הסיר דודיך את הארון אליו אל עיר דודיך ויתהו אל בית

ויקבלם דודיך ויתגם בראשי הגדור ¹⁹ וממנשה נפלו על דודיך בכאו עם פלשתים על שאל למלחמה-- ולא עוזם כי בעצה שלחחו סרני פלשתים לאמר בראשינו יפל אל אדנו שואל ²⁰ בלבתו אל ציקלן נפלו עליו ממנשה עדנה וויזביד וידיעאל ומיכאל והנה עזרו עם דודיך על הגדור כי גבורי חיל כלום ויהיו שרים בצבא ²² כי לעת יום יבוא על דודיך לעוזרו-- עד למתחנה נдол כמחנה אלהים ²³ ואלה מספרי ראשי החלוין לצבא באו על דודיך חברונה להסב מלכות שואל אליו-- כמי יהוה ²⁴ בני יהודה נשאי צנה ורמחה-- ששת אלפיים ושמונה מאות חלוין צבא ²⁵ מן בני שמעון גבורי חיל לצבא-- שבעת אלפיים ומאה ²⁶ מן בני הלוין-- ארבעת אלפיים ושש מאות ²⁷ ויהודיען הנגיד לאהרן ועמו שלשת אלפיים ושבע מאות ²⁸ וצדוק נער גבורי חיל ובית אביו שרים עשרים ושנים ²⁹ ומן בני בנימין אחיו שואל שלשת אלפיים ועד הנה מרביתם שמרים משמרת בית שואל ³⁰ ומן בני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות-- גבורי חיל אנשי שמוט לבית אביהם ³¹ ומחצי מטה מנטה שמונה עשר אלף אשר נקבעו בשמות לבוא להמלך את דודיך ³² ובניו שסדר יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל-- ראשיהם מאותם וככל אחיהם על פיהם ³³ מזבולון וצאי צבא ערבי מלחמה בכל צלי מלחמה-- חמשים אלף ולעד בלاء לב ולב ³⁴ ומונפתלי שרים אלף ועםם בצנה וחנית שלשים ושבעה אלף ³⁵ ומן הדני ערבי מלחמה עשרים ושמונה אלף וSSH מאות ³⁶ ומאשר יוצאי צבא לערך מלחמה-- ארבעים אלף ³⁷ ומעבר לירדן מן הרואני והנדי והצוי שבט מנטה בכל צלי צבא מלחמה-- מאה ועשרים אלף ³⁸ כל אלה אנשי מלחמה

עבר אדרם הגתי ¹⁴ ווישב ארון האלים עם בית עבר
אדם בביתו--שלשה חדים ויברך יהוה את בית
עבר אדם ואת כל אשר לו

14 וישלח חירם (חומר) מלך צר מלאכים אל
דוד ועצי אرزים וחhrs קיר וחרשי עצים--לבנות
לו בית ² וידע דוד כי הכננו יהוה למלך על ישראל
כי נשאת למלוכה בעבר עמו ישראל ³
ויהח דוד עוד נשים בירושלים ווילך עוד בנים
ובנות ⁴ ואלה שמות הילודים אשר היו לו בירושלים
שמעוע ושובב נתן ושלם ⁵ ויבחר ואלישוע ואלפלט
⁶ וננה וננג ופייע ⁷ ואלישמע ובעלידע ואליפלט
⁸ ויושמו פלשתים כי נמשח דוד למלך על כל
ישראל ווילכו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע
דוד ויצא לפניהם ⁹ ופלשתים באו ויפשטו בעמק
רפאים ¹⁰ וישראל דוד באליהם לאמר--העליה
על פלשתים (פלשתים) ונתחם בידייו ויאמר לו
יהוה עלתה ונתחם בידך ¹¹ וויעלו בבעל פרצים
ויכם שם דוד ויאמר דוד פרץ האלים את אויבי
בידי כפרץ מים על כן קראו שם המקום ההוא--
בעל פרצים ¹² וויעזבו שם את אלהיהם ויאמר דוד
וישרפו באש ¹³ ווישרפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק
תעלת אחריהם הסב מעלייהם ובאת להם ממול
הហכאים ¹⁵ ויהי כשמייך את קול הצעדה בראשי
הហכאים--או יצא במלחמה כי יצא האלים לפניך
להוכיח את מהנה פלשתים ¹⁶ ווישר דוד כאשר צוחה
האלים ויכו את מהנה פלשתים מגבעון ועד גורה
¹⁷ ויצא שם דוד בכל הארץ ויהוה נתן את פחדו
על כל הנום

15 ויעש לו בתום בעיר דוד ויכן מקום לארון
האלים וית לו אهل ² או אמר דוד לא לשאת

יהוה ט דרשו יהוה ועו-- בקשו פניו תמיד ¹²
 זכרו נפלאתיו אשר עשה-- מפתוח ומשפט פייה
¹³ זרע ישראל עברו-- בני יעקב בחוריו ¹⁴ הוא
 יהוה אלחינו-- בכל הארץ משפטיו ¹⁵ זכרו לעולם
 בריתו-- דבר צוה לאלף דור ¹⁶ אשר כרת את
 אברהם-- ושבעתו ל匝ק ¹⁷ ויעמידה ליעקב לחק-
 לישראל ברית עולם ¹⁸ לאמר לך אתן ארץ כנען-
 חבל נחלתכם ¹⁹ בהיותכם מתי מספר-- כמעט
 ונרים בה ²⁰ ויתהלו מגוי אל גוי-- וממלכה אל
 עם אחר ²¹ לא הניח לאיש לעשכם-- וויכח עליהם
 מלכים ²² אל תנעו במישיחי-- ובנבייאי אל תרעו ²³
 שירו ליהוה כל הארץ-- בשרו מיום אל יום ישועתו
 ספדו בנים את כבודו-- בכל העמים נפלאתיו
²⁴ כי גודל יהוה ומהלך מאד-- ונורא הוא על כל
 אליהם ²⁵ כי כל אלה העמים אלילים-- יהוה שמיים
 עשה ²⁶ הדר והדר לפניו-- עוז וחודה במקומו ²⁸ הבו
 ליוה משפחות עמים-- הבו ליוה כבוד ועוז ²⁹ הבו
 ליוה כבוד שמו שאו מנהה ובאו לפניו-- השתחוו
 ליוה בהדרת קדש ³⁰ חילו מלפני כל הארץ-- אף
 תכון תבל בתמוט ³¹ ישמחו השמים ותגלו הארץ-
 ויאמרו בניים יהוה מלך ³² ירעם הים ומלואו-
 יעלו הדשה וכל אשר בו ³³ או ירנו עצי העיר
 מלפני יהוה-- כי בא לשפטות את הארץ ³⁴ הדרו ליוה
 כי טוב-- כי לעולם חסדו ³⁵ ואמרו-- הושענו אלהי
 ישענו וקבענו והצילנו מן הגוים להדרות לשם קדשך
 להשתבח בתהלהך ³⁶ ברוך יהוה אלהי ישראל--
 מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן-- והלל
 ליוה ³⁷ ויעוב שם לפני ארון ברית יהוה לאסף
 ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד-- לדבר יום ביום
 ועבד אדם ואחיהם שמים ושמונה ועבד אדם בן ³⁸
 ירידון וחסה לשעריהם ³⁹ ואת צדוק הכהן ואחיו
 נפלאתיו ⁴⁰ התהלו בשם קדשו-- ישmach לב מבקשי
 הלויים במשה-- יסר במשה כי מבין הוא ²³ וברכיה
 ואלקנה שעירים לארון ²⁴ ושבנייהו ויושפטו ונתナル
 ועמשי זכריו ובניהם ואלייעזר הכהנים מהצדדים
 (הצדדים) בחצרות לפני ארון האלילים ועבד
 אדם ויחיה שעירים לארון ²⁵ ויהי דוד וזקן ישראל
 ושרי האלפים ההלכים להעלות את ארון ברית יהוה
 מן בית עבד אדם-- בשמה ²⁶ ויהי בעוז האלים
 את הלויים נשאי ארון ברית יהוה ויזבחו שבעה פרים
 ושבעה אילים ²⁷ ודוד ומכרבב במעיל בוץ וככל
 הלויים הנשאים את הארון והמשדרים וככינה השר
 המשדרים ועל דוד אפוד בד ²⁸ וככל ישראל
 מעלים את ארון ברית יהוה בתרועה ובכוד שופר
 ובצדדים ובמצלדים ממשעים בנבלים וככירות
²⁹ ויהי ארון ברית יהוה בא עד עיר דוד ומיכל
 בת שאל נשקפה بعد החלון ותרא את המלך דוד
 מركד וمشחק ותבו לו בלבה

16 ויביאו את ארון האלים ויצינו אותו בתוכ
 האهل אשר נתה לו דוד ויקריבו עלות ושלמים
 לפניו האלים ² ויכל דוד מהעלות העלה והשלמים
 ויברך את העם בשם יהוה ³ ויהילך לכל איש ישראל
 מאיש ועד אשא-- איש ככר לחם ואשפר ואשישה ⁴
 ויתן לפני ארון יהוה מן הלויים-- משרותם ולהזכיר
 ולהודות ולהלל ליוה אלהי ישראל ⁵ אסף הראש
 ומשנהו זכריה יעיאל ושמירמות ויחיאל ומתתיה
 ואליאב ובניהם ועבד אדם ויעיאל בכל נבלים
 ובכירות ואסף במצלדים ממשיע ⁶ ובניהם ויחיאל
 הכהנים-- בחצרות תמיד לפני ארון ברית האלים
⁷ ביום ההוא או נתן דוד בראש להדרות ליוה--
 ביד אסף ואחיו ⁸ הדרו ליוה קראו בשם-- הודיעו
 בעמים עלילתו ⁹ שירו לו זמור לו-- שיחו בכל
 נפלאתיו ¹⁰ התהלו בשם קדשו-- ישmach לב מבקשי

והוא יהיה לי לבן וחסדי לא אסיר מעמו כאשר הסירוטי מאשר היה לפניך ¹⁴ והעמדתיהו בבתי ובמלכותיו עד העולם וכסאו יהיה נכון עד עולם ¹⁵ ככל הדברים האלה וככל חזונו הוא--כן דבר נתן אל דוד ¹⁶ ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אני יהוה אלהים וממי ביתו כי הביאתי עד הלאם ¹⁷ ותקנן זאת בעיניך אלהים ותדבר על בית עבדך למרחוק וראיtiny כתור האדם המעללה--

יהוה אלהים ¹⁸ מה יוסיף עוד דוד אליך לכבוד את עבדך ואתה את עבדך ידעת ¹⁹ יהוה--בעבור עבדך וככלך עשית את כל הנדרלה הזאת להודיע את כל הנדרלות ²⁰ יהוה אין כמוך ואין אלהים זולתו בכל אשר שמענו באזינו ²¹ וממי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אשר הילך האלהים לפרות לו עם לשם לך שם גדרות ונראות--לנרש מפני עמק אשר פרית ממזרים נois ²² ותנתן את עמק ישראל לך לעם-- יהוה--הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו יאמין עד עולם ועשה כאשר דברת ²⁴ ויאמן וגנדל שמק עד עולם לאמר--יהוה צבאות אלקי ישראל אלהים לישראל ובית דוד עבדך נכון לפניך ²⁵ כי אתה אליו גלית אתazon עבדך לבנות לו בית על כן מצא עבדך להתפלל לפניך ²⁶ ועתה יהוה אתה הוא האלהים ותדבר על עבדך הטובה הזאת ²⁷ ועתה הואלת לברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך

כי אתה יהוה ברכת וمبرך לעולם

18 יהי אחורי כן ויק דוד את פלשתים וכניעם ויקח את נת ובניתה מיד פלשתים ² ויק את מואב ויהיו מואב עבדים לדוד נשאי מנהה ³ ויק דוד את הדרוד מלך צובה חמותה בלכתו להציב ידו בנתר פרת ⁴ וילכד דוד ממנה אלף רכב ושבעת אלפיים

הכהנים לפני משכן יהוה--בבמה אשר בגבעון ⁴⁰ להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה תמיד--לבקר ולערב ולכל הכתוב בתורת יהוה אשר צוה על ישראל ⁴¹ ועםם חמש דימון יידוחן ושאר הברורים אשר נקבעו בשמות--להדרות ליהוה כי לעולם חסדו ⁴² ועםם הימין יודוחן חצירות ומצלתים למשמיים וכלי שיר האלים ובני יdoton לשער ⁴³ וילכו כל העם איש לבתו ויסב דוד לברך את ביתו

17 יהי כאשר ישב דוד בביתו ויאמר דוד אל נתן הנביא הנה אנכי יושב בבית הארים וארון ברית יהוה תחת ירידות ² ויאמר נתן אל דוד כל אשר בלבך עשה כי האלים עמק ³ ויהי בלילה הזה ואידי דבר אלהים אל נתן לאמר ⁴ לך ואמרת אל דוד עברי כי אמר יהוה לא אתה תבנה לי הבית לשbeta ⁵ כי לא ישבי בבית מין היום אשר העליות את ישראל עד היום הזה ואהייה מאהל אל אהל וממשכן ⁶ בכל תחלה תחלה בכל ישראל הדבר דברת את אחד שפטו ישראל אשר צויתו לרעות את עמי לאמר למה לא בניתם לי בית ארים ⁷ ועתה תה אמר לעברי לדוד כי אמר יהוה צבאות אני לקחתיך מן הנוה מן אחרי הצאן--להיות נגיד על עמי ישראל ⁸ ואהייה עמק בכל אשר הלכת ואכricht את כל אויביך מפניך ועשיו לך שם כשם הנדרלים אשר בארץ ⁹ ושםתי מקום לעמי ישראל ונטעתו השכן תחתיו ולא ירנו עוד ולא יוסיפו בני עלה לבתו כאשר בראשונה ¹⁰ ולמיימים אשר צויתו שפטים על עמי ישראל והכונתי את כל אויביך ואנד לך ובית יבנה לך יהוה נזהה כי מלאו ימיך ללכת עם אבתיך והקימותי את זרעך אחריך אשר יהיה מביך והכונתי את מלכותו ¹² הוא יבנה לי בית וכונתי את כסאו עד עולם ¹³ אני אהיה לו לאב

פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויתר ממננו מהה רבכ ⁵ ויבא ארם דרמשק לעזר להדרעור מלך צובה ויך דוד בארכ עשרים ושנים אלף איש ⁶ וישם דוד את ארם דרמשק ויהי ארם לדוד עבדים נשאי מנה ווושע יהוה לדוד בכל אשר החל ⁷ ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו על עברי הדרעור ובאים ירושלים ⁸ ומטבחת מכון ערי הדרעור לקח דוד נחתת רבה מאד בה עשה שלמה את ים הנחתת ואת העמודים ואת כל הנטחתת ⁹ וישמע תעו מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדרער מלך צובה ¹⁰ וישלח את הדרורם בנו אל המלך דוד לשאול (לשאול) לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדרער וכיה---כי איש מלחמות תעו היה הדרער וכל צלי זהב וככסף---ונחתת ונגמ אתם הקריש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר נשא מכל הגנים---מאדורם וממואב ובני עמון ומפלשטים ומעמלק ¹² ואבשי בן צרויה הכה את אדום בגין המלח שמונה עשר אלף ¹³ ווישם באדום ציבים ויהיו כל אדום עבדים לדוד ווושע יהוה את דוד בכל אשר החל ¹⁴ וימליך דוד על כל ישראל ויהי עשה משפט וצדקה---כל כל עמו ¹⁵ וויאב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מוכיר ¹⁶ וצדוק בן אחיטוב ואבימלך בן אביתר כהנים ושושא סופר ¹⁷ ובניהם בן יהודע על הכרתי והפלתי ובני דוד הראשונים ליד המלך

19 יהי אחרי בן וימת נחש מלך בני עמון ומלך בנו תחתיו ² ויאמר דוד עשה חסד עם חנון בן נחש כי עשה אביו עמי חסד וישלח דוד מלכים לנחמו על אביו ויבאו עברי דוד אל ארץ בני עמון אל חנון---לנוחמו ³ ויאמרו שרי בני עמון לחנון המכבר דוד את אביך בעניך כי שלח לך מנהמים הללו

וירע בעני האלhim על הדבר זה ויך את ישראל
8 ויאמר דוד אל האלhim חטאתי מאד אשר עשית
את הדבר זה ועתה עבר נא את עון עבדך כי
נסכלתו מאד 9 וידבר יהוה אל גוד זהה דוד לאמר
10 לך ודברת אל דוד לאמר כה אמר יהוה שלוש
אני נתה לך בחר לך אחת מהנה ואעשה לך י
ויבא נד אל דוד ויאמר לו כה אמר יהוה קבל לך
12 אם שלוש שנים רעב ואם שלשה חדשים נספה
מןני צריך וחרב אויביך למשנתם ואם שלשת ימים
חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית בכל
גובל ישראל ועתה ראה מה אישב את שליחיך דבר
13 ויאמר דוד אל נד צר לי מאד אפלה נא ביד
יהוה כי רבים רחמי מאד וביד אדם אל אף 14
ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף
איש 15 וישלח האלhim מלאך לירושלים להשחיתה
וכשהחיתה ראה יהוה וניחם על הרעה ויאמר למלאך
הmeshchitot רב עתה הרף ירדך ומלאך יהוה עמד עם
נرن ארנן היבוסי 16 וישא דוד את עיניו וירא את
מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמיים וחרבו
שלופה בידי נתניהו על ירושלים ויפל דוד והזקנים
מכסים בשקים על פניהם 17 ויאמר דוד אל האלhim
הלא אני אמרתי למנתכם ואני הוא אשר חטאתי
והרע הרעותיו ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי תה
נא ירדכ כי ובבוחת אבי ובעמך לא למונפה 18 ומלאך
יהוה אמר אל נד לאמר לדוד כי עלה דוד להקים
מושב ליהוה בגרן ארנן היבוסי 19 ויעל דוד בדרכ
נד אשר דבר בשם יהוה 20 וישב ארנן וירא את
המלאך וארבעת בניו עמו מתחבאים וארנן דש
חטים 21 ויבא דוד עד ארנן ויבט ארנן וירא את
דוד ויצא מן הנרן ושתחוו לדוד אפיקים ארצתה 22
ויאמר דוד אל ארנן תננה לי מקום הנרן ובנינה בו

דוד יעבדהו ולא אבה ארם להושיע את בני עמו
20 ויהי לעת תשובה השנה לעת צאת המלכים
ויהנו יואב את חיל הצבא וייחת את ארץ בני עמו
ויבא ויצר את רבה ודוד ישב בירושלים ויך יואב
את רבה ויחרסה 2 ויקח דוד את עתרת מלכים מעל
ראשו וימצא משקל ככר זהב ובה ابن יקירה ותהי
על ראש דוד ושלל העיר הוצאה הרבה מאד 3
ואת העם אשר בה הוציאו וישר במגנה ובחריצי
הברזל ובמגנות ובן יעשה דוד לכל ערי בני עמו
וישב דוד וכל העם ירושלים 4 ויהי אחורי כן ותעמד
מלחמה בנור עם פלשתים או הכה סבci החştית את
ספי מילודי הרפאים - וויכנעו 5 ותהי עוד מלחמה
את פלשתים ויך אלחנן בן יער (עיר) את לחמי
אחי נגידות הנתי - וויכנעו כמנור ארנים 6 ותהי
עוד מלחמה בנתה ויהי איש מדה ואצבעתוSSH וSSH
עשרים וארבע וنم והוא נולד לחדרא 7 וויחרף את
ישראל ויכחו יהונתן בן שמוא אחים דוד 8 אל נולדו
להרפה בתה ויפלו ביד דוד וביד עבדיו
21 ויעמד שטן על ישראל ויסת את דוד למנות
את ישראל 2 ויאמר דוד אל יואב ואל שרוי העם
לכו ספרו את ישראל מבאר שבע ועד דן והביאו
אליו ואדעה את מספרם 3 ויאמר יואב יוסף יהוה
על עמו כמה מה פעמים - הלא אדני המלך כלם
לאדני לעבדים למה יבקש זאת אדני למה היה
לאשמה לישראל 4 ודבר המלך חוק על יואב ויצא
ויאב ויתהלך בכל ישראל ויבא ירושלים 5 ויתן יואב
את מספר מפקד העם אל דוד ויהי כל ישראל אלף
אלפים ומאה אלף איש שלף חרב ויהודיה ארבע
מאות ושבעים אלף איש שלף חרב 6 ולוי ובנימן
לא פקד בתוכם כי נתעב דבר המלך את יואב 7

מכל אויביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלום ושקט
 אתן על ישראל בימי ¹⁰ הוא יבנה בית לשמי והוא
 יהיה לי לבן ואני לו לאב והכינוו כסא מלכותו על
 ישראל--עד עולם מעתה בני יהוה עמק והצלחה
 ובנית בית יהוה אלהיך כאשר דבר לך ¹² אך
 יתן לך יהוה שכל ובינה ויצוך על ישראל ולשמור
 את תורת יהוה אלהיך ¹³ או תצליח--אם תשמור
 לעשות את החקים ואת המשפטים אשר צוח יהוה
 את משה על ישראל חזק ואמץ אל תירא ואל תהה
 והנה בעני הכנותו לבית יהוה והב כקרים מה
¹⁴ אלף וכסף אלף אלפיים כקרים ולנחתת ולברזיל אין
 משקל כי לרבות היה ועצים ואבני הכנותו ועליהם
 הוסיף ¹⁵ ועמד לרבות עשי מלאכה--חצבים וחרשי
 אבן ועץ וכל חכם בכל מלאכה ¹⁶ לזהב לכסף
 לנחתת ולברזיל אין מספר קום ועשה יהיו יהוה
 עמק ¹⁷ ויציו דוד לכל שרי ישראל לעוזר לשולמה
 בנו ¹⁸ הלא יהוה אלהיכם עמכם והניה לכם מסביב
 כי נתן בידך את ישבי הארץ ונכבהשה הארץ לפני
 יהוה ולפני עמו ¹⁹ עתה תננו לבבכם ונפשכם לדרוש
 ליהוה אלהיכם וקומו ובנו את מקדש יהוה האלים
 להביא את ארון ברית יהוה וכלי קדש האלים
 לבית הנבנה לשם יהוה

23 ודוד זקן ושבע שנים ומלך את שלמה בנו
 על ישראל ² ויאסף את כל שרי ישראל והכהנים
 והלוים ³ ומספרו הלוים מבן שלשים שנה ומעלתה
 ויהי מספרם לגילוחם לגברים שלשים ושמונה
 אלף ⁴ מалаה לנצח על מלאכת בית יהוה עשרים
 וארבעה אלף ושתרים ושפטים ששת אלפיים ⁵
 וארבעה אלפיים שערים וארבעה אלפיים מהללים
 ליהוה בכלים אשר עשית להלל ⁶ ויחלקם דוד
⁹ הינה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה והניחות לו
 מחקלות לבני לוי לנדרשו קחת ומררי ⁷ לנדרשי

מזבח ליהוה בכסף מלא תנחו לי ותעוצר המגפה
 מעל העם ²³ ויאמר ארנן אל דוד קח לך ויעש
 אדני המלך הטוב בעניינו ראה נתתי הבקר לעלות
 ומדוברים לעצים וחותמים למנחה--חבל נחתי ²⁴
 ויאמר המלך דוד לארנן לא כי קנה בכסף
 מלא כי לאasha אשר לך ליהוה והעלות עולה
 הנם ²⁵ ויתן דוד לארנן במקום שקל זהב משקל
 שיש מאות ²⁶ ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות
 ושלמים ויקרא אל יהוה ויענהו באש מן השמים על
 מזבח העלה ²⁷ ויאמר יהוה למלך וישב חרכו אל
 נרנה ²⁸ בעת ההיא--בראות דוד כי ענה יהוה בנהן
 ארנן היבוסי ויזבח שם ²⁹ ומשן יהוה אשר עשה
 משה במדבר ומזבח העולה--בעת ההיא בבמה
 בגבעון ³⁰ ולא יוכל דוד ללכת לפניו לדרש אלהים
 כי נבעה--מן חרב מלך יהוה

22 ויאמר דוד--זה הוא בית יהוה האלים וזה
 מזבח לעלה לישראל ² ויאמר דוד--לכнос את
 הגדים אשר בארץ ישראל ועמד חצבים לחצוב
 אבני נזית לבנות בית האלים ³ וברזיל לרבות
 למסדרים לדלתות השערים ולחברות--הכין דוד
 לנחתת לרבות אין משקל ⁴ ועצים ארזים לאין מספר כי
 הביאו הצדינימ ו הצדירים עצי ארזים לרבות--לדוד ⁵
 ויאמר דוד שלמה בני נער ורך והבית לבנות ליהוה
 להנדיל למעלה לשם ולהפארת לכל הארץ
 אכינה נא לו ויכן דוד לרבות לפני מותו ⁶ ויקרא
 לשולמה בנו ויצוחו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל
 ויאמר דוד לשולמה בנו (בני)--אני היה עם לבבי
 לבנות בית לשם יהוה אלהי ⁸ ויהי עלי דבר יהוה
 לאמור דם לרבות שפכת ומלחמות גדלות עשית לא
 לבנה בית לשמי--כי דמים רבים שפכת ארצה לפני
⁹ הינה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה והניחות לו

לעדן ושמי 8 בני לערدن הראש יחיאל ווזם וויאל-
שלשה 9 בני שמעי שלמות (שלמית) וחיאל והרן-
שלשה אלה ראשי האבות לערדן 10 ובנו שמי-
יחת זינא ויוש ובריעעה אלה בני שמי ארבעה
נו וייה היה הראש זיזה השני ויוש ובריעעה לא
ומשמרת בני אהרן אחיהם-לעברת בית יהוה

24 ولבני אהרן מחלוקתם בני אהרן-נדב
ואביהו אלעזר ואיתמר 2 זונות נדב ואביהו לפני
אביהם ובנים לא היו להם ויכהנו אלעזר ואיתמר 3
ויחלוקם דודיך-וזדוק בן נדב ואלהימלך מן
בני אהרן לפקדתם בעבדתם 4 וימצאו בני אלעזר
רבים לראשי הנברים מן בני אהרן-ויחלוקם
לבני אלעזר ראשיהם לבית אבותה ששה עשר ולבני
אהתמר לבית אבותם שמונה 5 ויחלוקם בנוanelות
אללה עם אלה כי היו שרי קדר ושרי האלים מבני
אלעזר ובבני אהתמר 6 ויכתבם שמעיה בן נתנאל
הסופר מן הלווי לפני המלך והשרים וצדוק הכהן
ואההימלך בן אהתמר וראשי האבות לכהנים וללוים-
בית אב אחד אהז לאלעזר ואחו אהז לאהתמר 7 ויצא
הגנול הראשון ליהויריב לירעה השני 8 לחרם
השלישי לשעריהם הרביעי 9 למלכיה החמישי למיין
הששי 10 להקוץ השבעי לאביה השמני 11 לישוע
התשעי לשכניו העשרי 12 לאלישיב עשתי עשר
ליקים שנים עשר 13 לחפה שלשה עשר לישbab
ארבעה עשר 14 לבבנה חמישה עשר לאמר שש
עשר 15 לחזיר שבעה עשר להפץ שמונה עשר 16
לפתוחה תשעה עשר ליוחיקאל העשרים 17 ליכין
אחד ועשרים לגמול שנים ועשרים 18 לדליהו שלשה
ועשרות למעוזיו ארבעה ועשרים 19 אלה פקדתם
בעבדתם לבוא לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן
אביהם כאשר צוה יהוה אלהי ישראל 20 ولבני לוי
הנותרים לבני עמרם שובאל לבני שובאל יחידיון

רבבו בניים וייהו לבית אב לפקודה אחת 21 בני קחתה
עמרם יצחר חברון ועזיאל-ארבעה 22 בני עמרם
אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים
הוא ובנו עד עולם-להקטיר לפני יהוה לשratio
ולברך בשמו עד עולם 23 ומשה איש האלים-בני
יקראו על שבת הלוי 24 בני משה גרשום ואלייעזר
25 בני גרשום שבואל הראש 26 וייהו בני אליעזר
רחכיה הראש ולא היה לאלייעזר בנים אהרים ובני
רחכיה רבו למעלה 27 בני יצחר שלמית הראש
בון חברון-יריחו הראש אמריה השני יחיאל
השלישי ויקמעם הרבייעי 28 בני עזיאל-מיכה הראש
וישיה השני 29 בני מדרדי מחלי ומושי בני מחלי
אלעזר וקייש 30 וימת אלעזר ולא היה לו בנים כי אם
בנות וישאותם בני קוש אחיהם 31 בני מושי מחלי ועדר
וירמות-שלושה 32 אלה בני לוי לבית אבותיהם
ראשי האבות לפקדיהם במספר שמota לגלגולתם
עשה המלאכה לעברת בית יהוה-מכאן עשרים שנה
ומעליה 33 כי אמר דודיך הניה יהוה אלהי ישראל
לעמו וישכנן בירושלים עד לעולם 34 ונגט לילוים-
אין לשאת את המשכן ואת כל כליו לעברתו 35 כי
ברברדי דודיך האחוריים מהה מספר בני לוי מבן
עשרים שנה ולמעלה 36 כי מעמדם ליד בני אהרן
לעברת בית יהוה על החצרות ועל הלשכות ועל
טהרת לכל קדר-ומעשה עבדת בית האלים 37
וללחם המערכת ולסלת למנחה ולרכיקוי המזונות
ולמחבת ולמרככת ולכל משורה ומדקה 38 ולעמד

לרחבייה---לבני רחבייה הראש ישיה **22** ליזהרו שלמות לבני שלמות יחת **23** ובני יריהו אמריהו הרביעי ליצרי---בניו ואחיו שנים עשר **12** החמשית נתנוו בנוו ואחיו שנים עשר **13** החשי בקייחו בנוו ואחיו שנים עשר **14** החשביע ישראלה בנוו ואחיו שנים עשר **15** השמנינו ישועהו בנוו ואחיו שנים עשר **16** התשיעי מתנוו בנוו ואחיו שנים עשר **17** העשרי שמעי בנוו ואחיו שנים עשר **18** עשתי עשר עזראל ועברי **28** למחלי אלעזר ולא היה לו בניהם **29** לקיש בני קיש ירחהאל **30** ובני מושי מחלי ועדר וירימות ואחיו שנים עשר **20** לשלהה עשר שובל בנוו ואחיו שנים עשר **21** לארכעה עשר מתחיהו בנוו ואחיו שנים עשר **22** לחמשה עשר לרימות בנוו ואחיו שנים עשר **23** לששה עשר לחנינו בנוו ואחיו שנים עשר **24** לשבעה עשר לשבקשה בנוו ואחיו שנים עשר **25** לשמונה עשר לחנני בנוו ואחיו שנים עשר **26** לתשעה עשר למלותי בנוו ואחיו שנים עשר **27** לעשרים לאליה---בנוו ואחיו שנים עשר **28** לאחד ועשרים להחותיר בנוו ואחיו שנים עשר **29** לשלהה ועשרים לנרגלי בנוו ואחיו שנים עשר **30** לשלהה ועשרים למחויאות בנוו ואחיו שנים עשר **31** לארכעה ועשרים לרומותתי עוז בנוו ואחיו שנים עשר

26 למחוקות לשערים---לקראים משלמייהו בן קראמן בני אסף **2** ולמשלמייהו בנימ---זכריהו הבכור ידיעאל השני זבדיהו השלישי יתניאל הרביעי **3** עילם החמשית יהונתן הששי אליהועני השבעי **4** ולעבד אדם בנימ---שמעיה הבכור יהובד השני **5** יואה השלישי ושכר הרביעי נתנאל החמשית **5** עמיאל הששי יששכר השבעי פעלתי השמיינ כי ברכו אלהים **6** ולשמעיה בנו נולד בניהם הממשלים לבית אביהם כי גבורי חיל המה **7** בני שמעה עתני ורפאל ועובד אלזובד אחיו---בני חיל אליו וסמכיהו **8** כל אלה מבני עבר אדם המה ובניהם ואחיהם

שלמות לבני שלמות יחת **23** ובני יריהו אמריהו השני יחויאל השלישי יקמעם הרביעי **24** בני עזיאל מיכה לבני מיכה שמור (שמיר) **25** אדו מיכה ישיה לבני ישיה זכריהו **26** בני מדרוי מחלי ומושי בני יעוזיה בנו **27** בני מדרוי---לייעוזיה בנו ושם זוכר עברי **28** למחלי אלעזר ולא היה לו בניהם **29** לקיש בני קיש ירחהאל **30** ובני מושי מחלי ועדר וירימות אלה בני הלוים לבית אביהם **31** ויפילו גם הם גורלות לעמת אחיהם בני אהרן לפני דוד המלך וצדוק ואחימלך וראשי האבות לכהנים וללוים--
אבות הראש לעמת אחיו הקטן

25 ויבדל דוד ושרי הצבא לעברה לבני אסף והימן וידותון הנכאים (הנכאים) בכנרות בנבלים ובמצחמים ויהי מספרם אנשי מלאה לעבדתם **2** לבני אסף זכר ו يوسف ונתניהו ואשראל---בני אסף על יד אסף הנבא על ידי המלך **3** לידיוטון---בני יdoton גדרלייחו וצרי וישועהו חשביוו ומתחיהו ששה על ידי אביהם יdoton בכנור הנבא על הדות והלל ליהוה **4** להימן---בני הימן בקייחו מתנוו עזיאל שבואל וירימות חנניה חנני אליהה גדרלי רומרמי עוז ישבקשה מלותי הותיר מתחיות **5** כל אלה בנים להימן חזה המלך בדברי האלוהים---להרים קרן ויתן האלוהים להימן בניהם ארבעה עשר---ובנות שלוש **6** כל אלה על ידי אביהם בשיר בית יהוה במצחמים נבלם וכנרות לעבדת בית האלוהים--- על ידי המלך אסף וידותון והימן **7** ויהי מספרם עם אחיהם מלמדיו שיר ליהוה כל המבין---מאתים שמונים ושמונה **8** ויפילו גורלות משמרת לעמת כקטן גדרול---מ בין עם תלמיד **9** ויצא הגורל הראשון לאסף---ליוסף גדרלייחו השני---הוא ואחיו ובנוו שנים

מאות על פקודה ישראל מעבר לירדן מערבה--
 לכל מלאכת יהוה ולבירת המלך ³¹ לחבוני יריה
 הראש לחבוני לתדרתי לאבות--בשנת הארכאים
 למלכות דוד נדרשו ונמצאו בהם נורי חיל ביעור
 נlude ³² ואחיו בני חיל אלפיים ושבע מאות--ראשי
 האבות ופקודם דוד המלך על הרובני והנדי³³
 וחצי שבט המensi לכל דבר האלים ודבר המלך
 גורלות כקטן כנדול לבית אבותם--לשער ושער
 27 ובני ישראל למספרם ראש האבות ושרי
 אלפיים והמאות ושתרייהם המשרתיהם את המלך
 לכל דבר המחלקות הבאה והיצאת חדש בחידש
 לכל חדש השנה המחלקה האחת--עשרים וארבעה
 אלפי ² על המחלקה הראשונה לחידש הראשון--
 שבעם בן זבדיאל ועל מחלקו עשרים וארבעה
 אלפי ³ מן בני פרץ הראש לכל שריו הצבאות--
 לחידש הראשון ⁴ ועל מחלקה החידש השני דודי
 האחוחי ומחלקו ומחלות הנגיד ועל מחלקו
 עשרים וארבעה אלפי ⁵ שר הצבא השלישי לחידש
 השלישי בנינו בין יהודע הכהן ראש ועל מחלקו
 עשרים וארבעה אלפי ⁶ הוא בנינו נBOR שלושים
 ועל השלשים ומחלקו עמידר בנו ⁷ הרביעי לחידש
 הרביעי עשהאל אחיו יואב וזבדיה בנו אחריו ועל
 מחלקו עשרים וארבעה אלפי ⁸ החמישי לחידש
 ארבעה אלפי ⁹ האש לחדש השש עירא בזעקש
 התקועי ועל מחלקו עשרים וארבעה אלפי ¹⁰
 השביעי לחידש השביעי חלץ הפלוני מן בני אפרים
 ועל מחלקו עשרים וארבעה אלפי ¹¹ השמיני לחידש
 השmini סבכ החתוי לזרחי ועל מחלקו עשרים
 וארבעה אלפי ¹² התשייע לחידש התשייע אביעזר
 הענתומי לבניימי (לבן ימי) ועל מחלקו עשרים
 וארבעה אלפי ¹³ העשרי לחידש העשרי מהרי
 איש חיל בכח לעבדה--ששים ושנים לעבד אדם ⁹
 ולמשלמיהו בנים ואחים בני חיל--শמונה עשר ¹⁰
 ולהסה מן בני מרדי בנים--שמריו הראש כי לא היה
 בכור ויישמיחו אביהם לדاش ¹¹ חלקתו השני טבליתו
 השלישי זכריו הרביעי כל בנים ואחים להסה שלשה
 עשר ¹² לאלה מחלקות השערים לראש הגברים
 משמרות--לעתם אחיהם לשרת בית יהוה ¹³ ויפילו
 גורלות כקטן כנדול לבית אבותם--לשער ושער
 14 ויפיל הנורל מורה לשלמיהו זכריו בנו יועץ
 בשכל הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה ¹⁵ לעבד
 אדם נגה ולבנו בית האספים ¹⁶ לשפים ולהסה
 למערב עם שער שלכת במסלה העולה משמר
 לעתם משמר ¹⁷ למזרחה הלוים שהצפונה ליום
 ארבעה לנגה ליום ארבעה ולאספים שנים ¹⁸
 לפרק למערב--ארבעה למסלה שונים לפרק ¹⁹
 אלה מחלקות השערים לבני הקדרתי ולבני מרדי ²⁰
 והלויים--אחיה על אוצרות בית האלים ולאוצרות
 הקדרים ²¹ בני לעדן בני הנרשני לעדן ראש
 האבות לעדן הנרשני--יהיאלי ²² בני יהיאלי--זעם
 וואל אחיו על אוצרות בית יהוה ²³ לעמרמי ליצחורי
 לחברוני לעזיאלי ²⁴ ושבאל בן גרשום בן משה נגיד
 על האוצרות ²⁵ ואחיו לאלייזר--רחבייה בני וישעיהו
 בני נירם בני זכריו בני ושולמות (ושלמיות) בני ²⁶ והוא
 שלמות ואחיו על כל אוצרות הקדרים אשר הקדריש
 דוד המלך ²⁷ וראש האבות לשרי אלפיים והמאות--
 ושריו הצבא ²⁸ מן המלחמות ומון השלל הקדרישו--
 לחזק לבית יהוה ²⁹ וכל ההקדיש שמואל הראה
 ושאלן בן קיש ואבנור בן נר ויואב בן צרויה--כל
 המקדיש על יד שלמיות ואחיו ²⁹ ליצחורי כנינו ובני
 למלאכה החיצונה על ישראל--לשלטים ולשפטים
 30 לחבוני השביבה ואחיו בני חיל אלפי ושבע

הגטופתי לזרחי ועל מחלクトו עשרים וארבעה אלף
 14 עשתי عشر לעשטי עשר החדש בניה הפרעתוני
 מן בני אפרים ועל מחלクトו עשרים וארבעה אלף
 15 חמשים עשר לשנים עשר החדש חולדי הנשופוטי
 לעתניאל ועל מחלクトו עשרים וארבעה אלף 16
 ועל שבטי ישראל--ראובני נגיד אליעזר בן זכריו
 לשמעוני--שפטיוו בן מעכה 17 ללוי חשביה בן
 קמואל לאהרן צדוק 18 ליהודה אליו מהוי דוד
 ליששכר--עמרי בן מיכאל 19 לזבולון ישמעינו בן
 עבדיהו לנפתלי--ירימoth בן עזריאל 20 לבני אפרים
 הושע בן עוזיהו לחציו שבט מנשה יואל בן פרידיו
 21 לחציו המנשה גלעדיה ידו בן זכריהו לבנימין--
 ישיאל בן אבנור 22 לדן עוזיאל בן ירחים אלה שר
 שבטי ישראל 23 ולא נשא דוד מספרם למכן עשרים
 שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את ישראל
 ככוכבי השמים 24 ויאב בן צרויה החל למנות ולא
 כליה וייחי בזאת קצף על ישראל ולא עללה המספר
 במספר דברי הימים למלך דוד 25 ועל אצרות
 המלך עומדות בן עזריאל ועל האצרות בשדה בערים
 ובכפרים ובמנדרלות יהונתן בן עוזיהו 26 ועל עשי
 מלכתה השדרה לעברת האדרמה--עורי בן כלוב 27
 ועל הכרמים--שמי הרמותי ועל שכרכמים לאצרות
 היין זברדי השפמי 28 ועל הזיתים והשקמים אשר
 בשפלה בעל תנן הנדרי ועל אצרות השמן וועש 29
 ועל הבקר הרעים בשرون שטרוי (شرط) השרוני
 ועל הבקר בעמקים שפט בן עדלי 30 ועל הנמלים--
 אובייל היממעלי ועל האתנות ייחדיeo המרנתוי 31 ועל
 הצאן ייזו ההגנרי כל אלה שרוי הרכוש אשר למלך
 דוד 32 ויהונתן דוד דוד יועץ איש מבין וסופר הוא
 ויחיאל בן חכמוני עם בני המלך 33 ואחיהפל יועץ
 סביב--לאצרות בית האלים ולאצרות הקדרים 33

ולמחלקות הכהנים והלוים ולכל מלאכת עבודה
 בית יהוה ולכל כלי עבודה בית יהוה ¹⁴ לזהב
 במושך לזהב לכל כלי עבודה ועבודה לכל
 כל הכסף במושך לכל כל עבודה ועבודה ¹⁵
 ומושך למינרות הזהב ונרתיהם זהב במושך מנורה
 ומנורה ונרתיה ולמנורות הכסף במושך למינך למינורה
 ונרתיה כעבודת מנורה ומנורה ¹⁶ ואת הזהב מושך
 לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן וכסף לשלחנות
 הכסף ¹⁷ ומהזולגות והמורקות והקשות והב טהור
 ולכפורי זהב במושך לכפור וכפור ולכפורי
 הכסף במושך לכפור וכפור ¹⁸ ולמזבח הקטרת
 וזהב מזוקם במושך ולחכנית המרכבה הכרובים
 בכתב מיד יהוה על השכיל--כל מלאכות התבנית
 זהב לפנים וסכמים על ארון ברית יהוה ¹⁹ הכל
 כתיב מיד יהוה עלי השכיל--כל מלאכות התבנית
²⁰ ויאמר דוד לשלמה בנו חזק ואמצ ועשה--אל
 תירא ואל תחת כי יהוה אלהים אלהי עמך--לא
 ירפק ולא יעוזך עד לכלות כל מלאכת עבודה בית
 יהוה ²¹ והנה מחלקות הכהנים והלוים לכל עבודה
 בית האלים ועמך בכל מלאכה לכל נדיב בחכמה
 לכל עבודה והשרים וכל העם לכל דבריך

29 ויאמר דוד מלך לכל הכהן שלמה בני
 אחד בחר בו אלהים נער ורך ומלאה גדולה--
 כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים ² וככל
 כי הכוינו לבית אלהי זהב לברזל והעצים לעצים
 והנחתה לנחתה הברזל לברזל והעצים לעצים
 אبني שם ומלאים אبني פוך ורकמה וכל אבן יקרה
 ואבני שיש--לרב ³ ועוד ברצותי בבית אלהי יש
 לי סגלה זהב וכסף נתתי לבית אלהי למטה מכל
 הכוינו לבית הקדרש ⁴ שלשת אלפיים ככר זהב
 זהב אופיר ושבעת אלפיים ככר כסף מזוקק לטוח
 קירות הבתים ⁵ לזהב זהב ולכסף לכסף ולכל

ליהוה ולמלך ²¹ ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות
לייהוה למחرات היום ההוא--פרים אלף אלף
כבשים אלף נסכים זבחים לרב לכל ישראל ²²
ויאכלו וישתו לפני יהוה ביום החזא--בשםה גדוולה
וימלכו שנית לשולמה בן דוד וימשחו ליהוה לנגיד
ולצדוק לכחן ²³ וישב לשולמה על כסא יהוה למלך
תחת דוד אביו--ויצלח וישמעו אליו כל ישראל
²⁴ וככל השרים והנברים וגם כל בני המלך דוד--
נתנו יד תחת שלמה המלך ²⁵ ויגדל יהוה את שלמה
למעלה לעני כל ישראל ויתן עליו הור מלכות
אשר לא היה על כל מלך לפניו על ישראל ²⁶ ודוד
בן ישי מלך על כל ישראל ²⁷ והימים אשר מלך
על ישראל--ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים
ובירושלים מלך שלשים ושלוש ²⁸ וימת בשיבה
טובה שבע ימים עשר וכבוד וימלך שלמה בנו
תחתיו ²⁹ ודברי דוד המלך הרשנים והאחרנים--
הנמ כתובים על דברי שמואל הראה ועל דברי
נתן הנביא ועל דברי נד החזה ³⁰ עם כל מלכותו
ונכורתו והעתים אשר עברו עליו ועל ישראל ועל

כל ממלכות הארץ

דברי הימים ב

ומוצא הסוסים אשר לשלהם ממצרים ומקווא-סחרי המלך מקוא יקחו במחירות ⁷ ויעילו וויצויאו ממצרים מרכבה בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החזירים ומלכי ארם--בידם יוציאו

2 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו ² ומספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמונים אלף איש חצב בהר ומונצחים עליהם שלוש אלפים ושש מאות ³ ושלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר כאשר עשית עם דוד אביך ותשלח לו ארזים לבנות לו בית לשbeta בו ⁴ הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב לשבותות ולהדרים ולמועדיו יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל ⁵ והביתה אשר אני בונה נדול כי נדול אלהינו מכל האלים ⁶ ומיעץ כה לבנות לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכללו והוא מי אשר אבנה לו בית כי אם להקטיר לפניו ⁷ ועתה שלח לי איש חכם לעשות בזבוב ובכסף ובנחתת ובברזל ובארנון וכרמייל ותכלת וידע לפתח פתחים עם החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכנין דוד אביכי ⁸ ושלח לי עצי ארזים בראשים ואלגומים מהלבנון--כי אני ידעתו אשר עבריך יודעים לכדרות עצי לבנון והנה עברי עם עבריך ⁹ ולהחין לי עצים לרבי כי הביתה אשר אני בונה נדול והפלא ¹⁰ והנה לחטבים לכדרתי העצים נתתי חתים מכות לעבריך כרים עשרים אלף ושערים כרים עשרים אלף ויין בתים עשרים אלף ושמן בתים עשרים אלף ¹¹ ויאמר חורם מלך צר בכחוב ושלח אל שלמה באחבת יהוה את עמו נתן לך עליהם מלך ¹² ויאמר חורם ברוך יהוה אלהי ישראל אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר נתן לדוד המלך ¹³ בן חכם יודע בכל

1 ויתחוק שלמה בן דוד על מלכותו ויודה אלהיו עמו וינדלחו למעלה ² ויאמר שלמה לכל ישראל לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל ישראל--ראשי האבות ³ וילכו שלמה וכל הקהל עמו לבמה אשר בנבעון כי שם היה האל מועד האלים אשר עשה משה עבור יהוה במדבר ⁴ אבל ארון האלים העלה דוד מקראית ערים בהכין לו דוד העשה בצלאל בן אוריה בן חור--שם לפני משכן יהוה וידרשו שלמה והקהל ⁶ ויעל שלמה שם על מזבח הנחתת לפני יהוה אשר לאهل מועד ויעל עליו עלות אלוף ⁷ בלילה ההוא נראה האלים לשלהם ויאמר לו שאל מה אתן לך ⁸ ויאמר שלמה לאלים אתה עשית עם דוד אבי חסך נדול והמלכתני תחתיו ⁹ עתה יהוה אלהים--יאמן דברך עם דוד אבי כי אתה המלכתי על עם רב בעפר הארץ ¹⁰ עתה חכמה ומדע תן לי ואצאה לפני העם הזה ואבואה כי מי ישפט את עמק הזה הנדול ¹¹ ויאמר אליהם לשלהם יען אשר הייתה זאת עם לבך ולא שאלת עשר נכסים וכבוד ואת נפש שנאיך ונם ימים רבים לא שאלת והשאל לך חכמה ומדע אשר תשפט את עמי אשר המלכתי עליו ¹² החכמה והמדע נתון לך ועשר נכסים וכבוד לך פניך ואחריך לא יהיה כן ¹³ ויבא שלמה אשר לפניך ירושלם מלפני אהל מועד לבמה אשר בנבועון ירושלם מלפני אהל מועד וימליך על ישראל ¹⁴ ויאסף שלמה רכב ופרשים פרשים וינויים בערי הרכב ועם המלך בירושלם ¹⁵ ויתן המלך את הכסף ואת הזהב בירושלם--כאבנים ואת הארץ נתן כשקמים אשר בשפלה--רב ¹⁶

ובינה אשר יבנה בית ליהוה ובית למלכו¹³ וועתא שלחתי איש חכם יודע בינה---לחורם אבי¹⁴ בן נשים---מעשה עצעים ויצפו אתם זהב¹⁵ וכנפי הכרובים---ארכם אמות עשרים כנף אחד לאמות חמיש מונעת לקיר הבית והכנף האחורה אמות חמיש חמיש מגע לכנף הכרוב الآخر¹⁶ וכנף הכרוב האחד מגע לכנף הכרוב האחד כנפי הכרובים אמות חמיש מגע לקיר הבית והכנף האחורה אמות חמיש---דבקה לכנף הכרוב الآخر¹⁷ כנפי הכרובים הלאה פרשים אמות עשרים והם עמדים על רגליים ופניהם לבית¹⁸ ויעש את הפרכת תכלת וארגמן וכרמיל ובורז וועל עליו כרובים¹⁹ ויעש לפני הבית עמודים שניים אמות שלשים וחמש ארך והצפת אשר על ראשו אמות חמיש²⁰ ויעש שרשות בדביר ויתן על ראש העמודים וייש דמנים מאה ויתן בשרשות²¹ ויקם את העמודים על פני ההיכל אחד מימין ואחד מהشمאל ויקרא שם הימני (הימני) יכין ושם

הشمאל בעז

4 ויעש מזבח נחשת---עשרים אמה ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות קומתו²² ויעש את הים מוצק עשר באמה משפטו אל שפטו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אותו סביב²³ ודמות בקרים תחת לו סביב סביב סובבים אותו עשר באמה מקופים את הים סביב שנים טורים הבקר יצוקים במקצתו²⁴ עומדים על שנים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלושה פניםימה ושלשה פנים נבבה ושלשה פנים מזרחה והם עליהם מלמעלה וככל אחריהם ביתה זועביו טפח---ושפטו כמעשה שפת כס פרח שושנה מחזיק בתיים שלשת אלפיים יכיל²⁵ ויעש כירויים עשרה ויתן חמשה מימין וחמשה ממשمال לרחצה בהם את מעשה העולה ידיהם---בם והם לרחצה לכהנים בו²⁶ ויעש את מנרות הזהב עשר---כמשפטם ויתן בהיכל חמיש מימין וחמש משקל למסמרות לשקלים חמישים זהב והעליות

שלאה איש חכם יודע בינה---לחורם אבי¹⁴ בן אשא מן בנות דן ואביו איש צרי יודע לעשות בזהב ובכסף בנדחת בברזל באבני ובעצים באתמן בתכלת ובבזע וככרמיל ולפתח כל פתוח ולחשב כל מחשבת---אשר ינתן לו עם חכמייך וחכמי אדני דוד אביך¹⁵ וועתא החטים והשערים השמן והיין אשר אמר אדני---ישלח לעבדיו¹⁶ ואנחנו נכרת עציים מן הלבנון ככל צרכך ונביאם לך רפסדות על ים יפו אתה תעה אתם ירושלים¹⁷ ויספר שלמה כל האנשים הנගרים אשר בארץ ישראל אחריו הספר אשר ספרם דוד אביו וימצאו מאה וחמשים אלף ושלשת אלפיים ושש מאות¹⁸ ויעש מהם שביעים אלף סבל ושמנים אלף חצב בהר ושלשת אלפיים ושש מאות מנחים להعبد את העם

3 ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלים בהדר המוריה אשר נראה לדוד אביהו---אשר הכנין במקום דוד בגדן ארנן היבוסי² ויחל לבנות מחדש השני בשני השנה ארבע למלכותו³ ואלה הוסד שלמה לבנות את בית האלים הארך אמות במדה הראשונה אמות ששים ורחב אמות עשרים⁴ וזהו אשר על פני הארץ על פני רחוב הבית אמות עשרים והגביה מאה ועשרים ויצפהו מפנימה זהב טהור וואת הבית הנדרול חפה עז בראשים ויחפה זהב טוב וועל עליו תמרים ושרשת⁶ ויצף את הבית אבן יקרה לתפארת זהב פרומים זוחף את הבית הקורות הספים וקירותיו ודלתותיו---זהב ופתח כרובים על הקירות⁸ ויעש את בית קדרש הקדשים---ארכו על פני רחוב הבית אמות עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפה זהב טוב לככרים שיש מאות⁹ ומشكל למסמרות לשקלים חמישים זהב והעליות

משמאול 8 ויעש שלחנות עשרה וניח בהיכל המשאה מימין וחמשה משמאול ויעש מזוקזי זהב מאה 9 ויעש חצר הכהנים והעורה הנדרלה ודלתות לעזרה ודלוותיהם צפנה נחשת 10 ואת חים ננוץ מתקף חיים נחית קדמה- ממול נגהה 11 ויעש חורם- את הסירות ואת העיסים ואת המזוקות ויכל חירם (חרום) ועשות את המלאכה אשר עשה למלך שלמה בבית האלים 12 עמודים שניים ותגולות והכתרות על ראש העמודים שתים והשבכות שתים- לכוסות את שני גלות הכתרות אשר על ראש העמודים 13 ואת הרמוניים ארבע מאות לשתי השבכות שניים טורים רמנונים לשכבה האחת- לכוסות את שני גלות הכתרות אשר על פני העמודים 14 ואת המכנות עשה ואת הכירות עשה על המכנות 15 את הים אחד ואת הבקר שניים עשר תחתיו 16 ואת הסירות ואת הים ומזרקות ואת כל הכלים עשה חורם אבוי למלך שלמה לבית יהוד- נחשת מרוק 17 בככר הירדן יצקם המלך בעבי הארץ בין סוכות ובין צרדהה 18 ויעש שלמה כל הכלים האלה לרבות מادر כי לא נחקר משקל הנחשת 19 ויעש שלמה- את כל הכלים אשר בית האלים ואת מזבח הזהב ואת השלוחות ועליהם לחם הפנים 20 ואת המנדות ונרתיהם לבערם כמשפט לפני הדבר- זהב סנוור וזהב ותגורות ומלקחים זהב הוא מכלות זהב 21 והמזמרות והמוזיקות והכפות והמחות זהב סנוור 22 ופתח הבית דלתותיו הפנימיות ל�建 הקדשים ודלתו הבית להיכל- זהב

יְהוָה אֱתָה בֵּית אֱלֹהִים

6 או אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל 2 ואני בניתי בית זבל לך ומכון לשbatch עולם 3 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהיל ישראל וכל קהל 2 או יקהיל שלמה את זקן ישראל ואת כל ראשי

5 וחשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ויבא שלמה את קדרי דוד אביו ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים- נתן באוצרות בית האלים

ישראלי עומד ⁴ וויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דודיך אבי ובידיו מלא לאמר ⁵ מן היום אשר חוץתי את עמי הארץ מצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית לזכות שמי שם ולא בחרתי באיש להיות נגיד על עמי ישראל ⁶ ואבחר בירושלם להיות שמי שם ואבחר בדודיך להיות על עמי ישראל ⁷ ויהי עם לבב דודיך אבי לבנות ביתם לשם יהוה אלהי ישראל ⁸ וויאמר יהוה אל דודיך אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי-הטבות כי היה עם לבבך ⁹ רק אתה לא תבנה הבית כי בנק היוצא מחלציך הוא יבנה הבית לשמי ¹⁰ ויקם יהוה את דבריו אשר דברך ואקומו תחת דודיך אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל ¹¹ וזהו שמו של אהרון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל ¹² ויעמד לפני מזבח יהוה נגד כל קהיל ישראל ויפרש כפיו ¹³ כי עשה שלמה כירור נחשת ויתנהו בתוך העוזה-חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו ואמות שלוש קומותיו ויעמד עליו ויברך על ברכיו נגד כל קהיל ישראל ויפרש כפיו השמימה ¹⁴ וויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אליהם-בשמות ובארץ שמר הברית והחסד לעבדך ההלכים לפניך בכל לכם אשר שמרת לעבדך דודיך אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיק ובידך מלאת כiom היה ¹⁵ וועתה יהוה אלהי ישראל שמר לא יכרת לך איש מלפני יושב על כסא ישראל רק אם ישמרו בנק את דרכם לлечת בתורתך אשר הלכת לפני ¹⁶ וועתה יהוה אלהי ישראל יאמין בדברך אשר דברת לעבדך לדודיך ¹⁷ ידעת את לבב בני adam ¹⁸ למען ייראך לлечת ברכיך כל הימים אשר הם חיים על פני הארץ הנה כי האמנים ישב אלהים את האדם על הארץ הנה שמים ושמי השמים לא יכלכלך-אף כי הבית הזה

כי לעולם חסדו ⁴ והמלך ומלך כל העם זבחים זבח
לפני יהוה ⁵ ויזבח המלך שלמה את זבח הבקר
עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו
את בית האללים מלך וכל העם ⁶ וחכנים על
שמרותם עמדו והלויים בכל שיר יהוה אשר
עשה דוד מלך להדרות ליהוה כי לעולם חסדו
בחלל דוד בידם והכנתים ממחצרים (מחצרים)
נדם וכל ישראל עמדים ⁷ ויקדש שלמה את תוק
החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם הלוות
וاث חלביו השלמים כי מזבח הנחתה אשר עשה
שלמה לא יכול להכיל את העלה ואת המנחה ואת
החלבים ⁸ ויעש שלמה את החג בעת היה שבעת
ימים וככל ישראל עמו-קהל נדול מאד מלובא חמת
עד נחל מצרים ⁹ ויעשו ביום השmini עצרת כי
חנכת המזבח עשו שבעת ימים והחג שבעת ימים
¹⁰ וביום עשרים ושלשה לחדר השביעי שלח את
העם לאלהיהם-شمחים וטובי לב על הטובה אשר
עשה יהוה לדוד ולשלמה ולישראל עמו ¹¹ ויכול
שלמה את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל הבא
על לב שלמה לעשותות בבית יהוה ובכיתו-הצלחה
¹² וירא יהוה אל שלמה בלילה ויאמר לו שמעתי
את תפלהך ובחרתי במקום זה לי לבית זבח ¹³
הן עוצר השמים ולא יהיה מטר והן אצוה על חנוכ
לאכול הארץ ואם אשלח דבר בעמי ¹⁴ ויכנע עמי
אשר נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו
מדריכיהם הרעים-ואני אשמע מן השמים ואסלח
לחטאיהם וארפא את ארצם ¹⁵ עתה עני יהו פתחות
ואוני קשבות-לחפלת המקומ הזה ¹⁶ ועתה בחרתי
וחקדשתי את הבית זה להיותשמי שם עד עולם
והיו עני ולבי שם כל הימים ¹⁷ ואותה אם תלך לפני
אשר הילך דוד אביך ולעשות ככל אשר צויתיך

עמך ישראל ובא מארץ רחוכה למען שמך
הגadol וידך החזקה וזרועך הנטויה ובאו והתפללו
אל הבית הזה ¹⁸ ואתה תשמע מן השמים ממכון
שבתק ועשית ככל אשר יקרא אליך תנכרי למען
ידעו כל עמי הארץ את שמך וליראה אתך כעמך
ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר
בניתי ¹⁹ כי יצא עמך למלחמה על איביו בדרך
אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הואת אשר
בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך ²⁰ ושמעתמן
השמים את תפלהם ואת תחנתם ועשית משפטם ²¹
כי יחטא לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפתם
ונתתם לפני אויב ושבום שובייהם אל ארץ רחוכה
או קרובה ²² והшибו אל לבם בארץ אשר נשבו
שם ושבו והתחנוו אליך בארץ שבים לאמר חטאנו
העוינו ורשענו ²³ ושבו אליך בכל לבם ובכל נפשם
בארץ שבים אשר שבו אתם והתפללו דרך ארצם
אשר נתה לאבותם והעיר אשר בחרת ולביה אשר
בניתי לשמך ²⁴ ושמעתמן השמים ממכון שבתק
את תפלהם ואת תחנתיהם ועשית משפטם וסלחת
לעמך אשר חטא לך ²⁵ עתה אלה יהו נא ענייך
פתחות ואונייך קשיבות-לחפלת המקומ הזה ²⁶ ועתה
קומה יהוה אליהם לנוח-אתה וארון עז כהניך
יהוה אליהם ילבשו תשועה וחסידיך ישמו בטוב
יהוה אלהים אל תשב פנו משיחך זכרה להסדי
דוד עברך

7 וככלות שלמה לחפלל והاش ירדת מהשמים
ותאכל העלה וזבחים וכבוד יהוה מלא את הבית
2 ולא יכולו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא
כבוד יהוה את בית יהוה ³ וכל בני ישראל ראים
ברדת האש וכבוד יהוה על הבית ויכרעו אף
ארצה על הרצפה וישתחוו והדרות ליהוה כי טוב

וחקי ומשפטים נשמרו¹⁸ והקימו את כסא מלכותך כאשר כרתוי לדוד רציך לאמדר לא יכרת לך איש אמר לא תשב אשה לי בבית דוד מלך ישראל--כי מושל בישראל¹⁹ ואמם תשוכן אתם--ועזבכם חוקותי קדר מה אשר באה אליהם ארון יהוה²⁰ או העלת שולמה עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם²¹ ובדבר יום ביום להעלות למצות משה לשבותות ולהדשים ולמועדות שלוש פעמים בשנה-- אשליך מעל פנוי ואתנו למשל ולשונייה בכל העמים בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסוכות²⁴ וייעמד כמשפט דוד אביו את מחולקות הכהנים על עבדתם והלוים על משמרותם להלל ולשרת ננד הכהנים לדבר יום ביום והשדרים במחולקתם לשער ושער כי כן מצות דוד איש האלים²⁵ ולא סרו מצות המלך על הכהנים והלוים לכל דבר--ולאצרות²⁶ ותכן כל מלאכת שולמה עד היום מוסד בית יהוה ונעד כלתו שלם בית יהוה²⁷ או הילך שלמה לעציו נבר ואל אילות על שפת הים--באرض אדום¹⁸ וישלח לו חורם ביד עבדיו אניות (אניות) ועבדים יודעי ים ויבאו עם עבדיו שלמה אופירה ויקחו שם ארבע מאות וחמשים ככר זהב ויביאו אל המלך שלמה

9 ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה ותבוא לנסota את שלמה בחירות בירושלם בחיל כבד מאד גמלים נשאים בשמות זהב לרב ואבן יקרה ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עם לבבה²⁸ ויגיד לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר משלמה אשר לא הניד לה³ ותרא מלכת שבא את חכמת שלמה--והביה אשר בנה⁴ ומאל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד מושתתו ומלבושיםם ומשקייו ומלבושיםם ועליתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה עוד בה רוח⁵ ותאמר אל המלך אמת הדבר אשר שמעתי בארץ--על דבריך ועל חכמتك ולא האמנתי לדבריהם עד אשר באתי ותראיינה חמשים ומאותים הרדיים בעם²⁹ ואת בת פרעה עני והנה לא הניד לי חצי מרבית חכמתך יספת על

העלת שלמה את בית יהוה כהה לא רצית לא יכרת לך איש אחריהם והשתחויתם להם²⁰ ונחתחים מעל אדמותי אשר נתתי להם ואת הבית הזה אשר הקדשתי לשמי אשליך מעל פנוי ואתנו למשל ולשונייה בכל העמים וזה הבית אשר היה עליון לכל עבר עליו ישם ואמר במא עשה יהוה כהה לא רץ זהות ולቤת הזה²² ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהי אבותיהם אשר הוציאם מארץ מצרים ויחיוקו באלהם אחרים ושתחוו להם ויעבדו על כן הביא עליהם את כל הרעה הזאת

8 ויהי מקץ שנים שנה אשר בנה שלמה את בית יהוה--ואת ביתו² והערים אשר נתן חורם לשולמה-- בנה שלמה אתם ווישב שם את בני ישראל³ וילך שלמה חמת צובה ויחוק עליה⁴ ויבן את תדמור במדבר ואת כל ערי המסכנות אשר בנה בחמות⁵ ויבן את בית חורון העליון ואת בית חורון התחתון-- ערי מצור חומות דלתים ובריח⁶ ואת בعلת ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשולמה ואת כל ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת כל חشك שלמה אשר חشك לבנות בירושלם ובבלון ובכל ארץ ממשלתו⁷ וכל העם הנוטר מן החתי והאמרי והפזר והחוי והיבוסי אשר לא מישראלῆ מה⁸ מן בנייהם אשר נותרו בארץ אשר לא כלום בני ישראל ועתם בני ישראל ויעלם שלמה למס עד היום הזה⁹ וממן בני ישראל אשר לא נתן שלמה לעבדים למלאתו כי המה אנשי מלחה ושרי שלישי ושרי רכבו ופרשיו¹⁰ ואלה שרוי הנצבים (הנצבים) אשר למלך שלמה

הבוינה אניות הראשיש נשאות זהב וכסף שנוהבים
וקופים ותוכיים ²² וינדרל המלך שלמה מכל מלכי
הארץ-לעשור וחכמה ²³ וכל מלכי הארץ מבקשים
את פנו שלמה--לשמע את חכמו אשר נתן האלדים
בליבו ²⁴ והם מביאים איש מנהתו כל-כסף וכלי
זהב ושלמות נשק ובשמות סוסים ופרדסים--דבר
שנה בשנה ²⁵ ויהי לשלה מארכעת אלפים ארויות
סוסים ומרכבות ושות עשר אלף פרשים ויינחים
בערי הרכב עם המלך בירושלים ²⁶ ויהי מושל בכל
המלחמות-מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול
מצרים ²⁷ ויתן המלך את הכסף בירושלם לבאים
וاثאר הארץ נתן כסקים אשר בשפלה--לרבי ²⁸
ומוצאים סוסים מצדים לשלה מה ומכל הארץ
ושאר דברי שלמה הראשונים והאחרונים--הלא
הם כתובים על דבריו נתן הנביא ועל נבואת אחיה
השלוני ובחות יעדיו (יעדו) החזה על ירבעם
בן נבט ²⁹ וימלך שלמה בירושלים על כל ישראל
ארבעים שנה ³⁰ וישכב שלמה עם אביו ויקבררו
בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו

10 וילך רחבעם שכמה כי שכם בא כל ישראל
למלך אותו ² ויהי כשמיירבעם בן נבט והוא
במצרים אשר ברוח מפני שלמה המלך--וישב ירבעם
ממצרים ³ וישלוחו ויקראו לו ויבא ירבעם וככל
ישראל ודרכו אל רחבעם לאמור ⁴ אבחן דקשה את
עלינו ועתה הקל מעבודת אביך הקשה ומעלו הכביד
אשר נתן לנו--ונעבדך ⁵ ויאמר אליהם עוד שלשת
ימים--ושובו אליו וילך העם ⁶ ויעז המלך רחבעם
את הזקנים אשר היו עמדים לפניו שלמה אביו בהיותו
חי לאמר איך אתם נועצים להסביר לעם הזה דבר
וירבררו אליו לאמר אם תהיה לטוב להעם הזה
ורציתם ודברת אליהם דבריהם טובים--והיו לך

השמה אשר שמעתי ⁷ אשרי אנשייך ואשרי עבדיך
אללה--העמדים לפניך תמיד ושמעים את חכמתך
8 יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ לך לתחז
על כסאו למלך ליהוה אלהיך באחבה אלהיך
את ישראל להעמידו לעולם וויתנק עליהם למלך
לעשות משפט וצדקה ⁹ ותתן למלך מאה ועשרים
ככר זהב ובשמות לרבי מאד--وابן יקרה ולא היה
ככש הוא אשר נתן מלכת שבא למלך שלמה ¹⁰
ונם עבדי חורם (הורם) ועבדי שלמה אשר הביאו
זהב מאופיר--הביאו עצי אלגונים ואבן יקרה ¹¹
ויעש המלך את עצי האלגונים מסלות לבית יהוה
ולבית המלך וככרות ונבלים לשרים ולא נראו מהם
לפניהם בארץ יהודה ¹² ומלך שלמה נתן מלכת
שבא את כל חפצה אשר שאלת מלבד אשר הביאה
אל המלך ותתפרק ותלך לארצה היא ועבדיה ¹³
ויהי משקל הזהב אשר בא לשלה בسنة אחת--
שש מאות וששים ושש ככריו זהב ¹⁴ בלבד מאנשי
התרים והסחרים מביאים וכל מלכי ערב ופחות
הארץ מביאים זהב וכסף לשלה ¹⁵ ויעש המלך
שלמה מאותים צנאה זהב שהוות שש מאות זהב שהוות
עללה על הצנה אחת ¹⁶ ושלש מאות מננים זהב
שהוות--שלש מאות זהב יעללה על המגן הארץ ויתנמ
המלך בቤת יער הלבנון ¹⁷ ויעש המלך כסא שנ
גדול ויצפהו זהב טהור ¹⁸ וושש מעלות לכיסא וככש
בזהב לכיסא מהוזים יודות עצל הידות ¹⁹ ושנים
עشر ארויות עמדים שם על ששה מעלות--מזזה ומזה
לא נעשה כן לכל ממלכה ²⁰ וכל כל-משקה המלך
שלמה זהב וכל כל-כלי בית יער הלבנון וזה סגור אין
כסף נחשב ביום שלמה--למאומה ²¹ כי אניות למלך
הלוות הראשיש עם עבדי חורם אחת לשולש שנים

עברדים כל הימים 8 ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצחו וויעץ את הילדיים אשר גדלו אותו העמדים לפניו 9 ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונшиб דבר את העם הזה אשר דברו אליו לאמר הקל מן חעל אשר נתן אביך עליינו 10 ווירדברו אותו הילדיים אשר גדלו אותו לאמר כה תאמר לעם אשר דברו אליו לאמר אביך הכבר את עלנו ואתה הקל מעליינו כה תאמר אליהם קטני עבה ממתני אבי 11 ועתה אבי העמיס עליכם על כבד ואני אסיף על עליכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים 12 ויבא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אליו ביום השלישי 13 וויענם המלך קשה ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים 14 וידבר אליהם עצת הילדיים לאמר אכבר את עליכם ואני אסיף עליוו יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים 15 ולא שמע המלך אל העם כי היה נסבה עם האללים- למען הרים ירבעם בן נבט 16 וככל ישראל כי לא שמע השלוני אל רחבעם את דבריו אשר דבר ביד אחיו עשה 17 ואחריהם מכל שבטי ישראל אל הנתנים את לבבם לבקש את יהוה אלהי ישראל--באו ירושלם לשובו ליהוה אלהי אבותיהם 17 ויהזקו את מלכות יהודה ויאמצו את רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כי הילכו בדרך דוד ושלמה--לשנים שלוש 18 וויקח לו רחבעם אשה--את מחלת בן (בת) ירימoth בן דוד אביהיל בת אליאב בן ישע 19 וותلد לו בנין-- את יוש ואות שמריה ואת זעם 20 ואחריה לקח את מעכה בת אבשלום ותולד לו את אביה ואת עתיו ואת זיווא ואת שלמיה 21 וויאהב רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשוי ופיגשו--כי נשים שמנוה עשרה נשא ופיגשים ששים וילוד עשרים ושמונה בניים-- ושים בנות 22 ויעמד בראש רחבעם את אביה בן מעכה לנגיד באחיו--כי להמליכו 23 ויבן ויפרץ מכל

11 ויבא רחבעם ירושלם ויקהל את בית יהודה ובנימן מאה ושמונם אלף בחור עשה מלחהה-- להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם 2 ויהי דבר יהוה אל שמעיתו איש האללים לאמר 3 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה--ואל כל

בנוי לכל ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצרים
ויתן להם המzon לרוב ישאל המון נשים
12 ויהי כהכין מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את
תורת יהוה וכל ישראל עמו ² ויהיו בשנה החמשית
למלך רחבעם עללה שיק מלך מצרים על ירושלים
כי מעלו ביהוה ³ באلف ומאות רכב וכבושים אלף
פרשים ואין מספר לעם אשר בא עמו ממצרים-
לובים סכימים וכושים ⁴ וילבד את ערי המצרים
אשר ליהודה ויבא עד ירושלים ⁵ ושםעה תנכיא בא
אל רחבעם ושרי יהודה אשר נספו אל ירושלים
מן שיק ויאמר להם כה אמר יהוה אתם עזבתם
אתני ואף אני עזבתי אתכם ביד שיק ⁶ ויכנעו שריו
ישראל והמלך ⁷ ויאמרו צדיק יהוה זובראות יהוה
כני נכנע היה דבר יהוה אל שמעיה לאמר נכנע
לא אשחתם ונתתי להם כמעט לפוליטה ולא תחק
חמתי בירושלם ביד שיק ⁸ כי היו לו לעבדים
וידעו עבודה ועובדת מלכויות הארץ ⁹ ויעל
שישק מלך מצרים על ירושלים ויקח את אצרות
בית יהוה ואת אצרות בית המלך את הכל לך
ויקח את מנוי הזוב אשר עשה שלמה ¹⁰ וייעש המלך
רחבעם תחתיהם מנוי נחשת והפקיד על יד שריו
הרצים השמרים פתח בית המלך ¹¹ ויהי מדיב באו
המלך בית יהוה באו הרצים ונשואם והשבום אל
תא הרצים ¹² ובכןענו שב ממנו אף יהוה ולא
להשחית לכללה וגם ביהודה היה דברים טובים
ויתחזק המלך רחבעם בירושלם--מלך כי בן
ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה
שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את
שמו שם מכל שבטי ישראל ושם amo נומה העמנית
ויעש הרע כי לא הchein לבו לדרוש את יהוה
15 ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים--הלא הם

תחומים בדרבי שמעיה הנביא ועדיו החזה להתייחס
ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים ¹⁶ וישכב
רחבעם עם אחיו ויקבר בעיר דוד וימלך אחיו
בנו תחיזיו

13 בשנת שמונה עשרה למלך רחבעם וימלך
אחיו על יהודה ² שלוש שנים מלך בירושלים ושם
אמו מיכיהו בת אוריאל מן גבעה ומלחמה הייתה
בין אחיה ובין רחבעם ³ ויאסר אחיה את המלחמה
בחיל גבורי מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור
וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש
בחור גיבור חיל ⁴ ויקם אחיה מעל להר צמרים אשר
בהר אפרים ויאמר שמעוני רחבעם וככל ישראל ⁵
הלא לכם לדעת כי יהוה אלהי ישראל נתן מלוכה
לדוד על ישראל לעולם לו ولבני ברית מלך ⁶
ויקם רחבעם בן נבט עבד שלמה בן דוד וימרד
על אדרני ⁷ ויקבצו עליו או נשים רקם בני בליעל
ויהאמצו על רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער
וירך לבב ולא התחזק לפני פניהם ⁸ ועתה אתם אמרים
להתחזק לפני מלכת יהוה ביד בני דוד ואתם
המון רב ועמכם עגלי זהב אשר עשה לכם רחבעם
לאלהים ⁹ הלא הדרתם את כהני יהוה את בני אהרן
והלויים ותעשה לכם כהנים כעמי הארץ--כל הבא
למלך ידו בperf בן בקר ואילים שבעה והיה כהן
לא אלהים ¹⁰ ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנו
וכתנים משרותים ליהוה בני אהרן והלויים במלאת
ו ¹¹ ומתקרים ליהוה עלות בבקר ובבקר ובערב
בערב וקטרת סמים וمعدצת לחם על השלחן
התהוור ומנותת הזוב ונרתיה לערב בערב-
כי שמרים אנחנו את משמרת יהוה אלהינו ואתם
עצבתם אתו ¹² והנה עמנו בראש האלים וכתנו
וחצירות התרועה--להריע עליכם בני ישראל אל

תלחמו עם יהוה אלהי אבותיכם--כי לא תצליחו ¹³ וירבעם הסב את המארב לבוא מאהרים ויהיו לפני יהודה והמארב מאחריהם ¹⁴ ויפנו יהודה ותנה להם חיל ⁹ ויצא אליהם זרח הכהן בחיל אלף אלף ממרכבות שלש מאות ויבא עד מושה ¹⁰ ויצא אסא לפניו ויערכו מלוחמה בניה צפתה למסחה בויקרא אסא אל יהוה אלהי ויאמר יהוה אין עך לעזר ירבעם וכל ישראל לפני אביה ויהודה ¹⁶ וינסו בני ישראל מפני יהודה ויתנים אליהם בידם ¹⁷ ויכבו בהם אביה ועמו מכיה רבה ויפלו חללים מישראל חמיש מאות אלף איש בחור ¹⁸ ויכנעו בני ישראל בעת ההיא ויאמצו בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי אבותיהם ¹⁹ וירדף אביה אחורי ירבעם וילכד ממנעו ערims את בית אל ואת בנوتיה ואת ישנה ואת בנותיה ואת עפרון (עפרין) ובנوتיה ²⁰ ולא עצר כח ירבעם עוד בימי אביהו וינפחו יהוה וימת ²¹ ויתחזק אביהו-וישא לו נשים ארבע עשרה ווילך שרים ושנים בנים ושש עשרה בנות ²² ויתר דברי אביה ודריכיו ודבריו--כתובים במדרש הנביא עדו

15 ועוזריהו בן עודד היהת עליו רוח אלהים ²

ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל יהודה

ובניין יהודה עמכם בהיותכם עמו ואם תדרשו ימצא לכם ואם תעוזבו יעוז אתכם ³ וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת וללא כהן מורה--וללא תורה ⁴ וושב בצר לו על יהוה אלהי ישראל ויבקשו ימצא להם ⁵ ובעתים ההם אין שלום ליווץ ולבא כי מהותם רבות על כל ישי הארץ ⁶ וכתחנו נוי בניו ועיר בעיר כי אלהים המם בכל צרה ⁷ ואתם חזוק ואלי יופי ידיכם כי יש שכיר לפעתכם ⁸ וכשמע אסא הדברים האלה והנבואהعدد הנביא התחזק וי עבר השקוצים מכל ארץ יהודה ובניין הארץ אשר לפני אלים יהוה ⁹ ויקבץ את כל יהודה ומפני כי דרשו את יהוה אלהינו דרשו וינה לנו מסביב ויבנו ויצליחו ⁸ ויהי לאסא חיל נשא צנה

13 ויסכט אביה עם אבתיו ויקברו אותו בעיר דוד וימליך אסא בנו תחתיו ביוםיו שקטה הארץ עשר שנים ² ויעש אסא הטוב והישר בעני יהוה אלהי ³ ויסר את מזבחות הנכר והבמות וישבר את המצבות ויגדעת את האנשים ⁴ ויאמר ליהודה לדרכו את יהוה אלהי אבותיהם--ולעשות התורה והמצווה ⁵ ויסר מכל ערי יהודה את הבמות ואת החננים והשkept הממלכה לפניו ⁶ ויבן ערי מצורה ביהודה כי שקטה הארץ לו ⁷ ויאמר ליהודה נבנה את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים ובריחים עdone הארץ לפניו כי דרשו את יהוה אלהינו דרשו וינה לנו מסביב ויבנו ויצליחו ⁸ ויהי לאסא חיל נשא צנה

נפלו עליו מישראל לרב בראשם כי יהוה אלהי
בְּאֶחָנִי הַרְאָה אֶל אָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיכָו
בְּהַשְׁעֵנָךְ עַל מֶלֶךְ אָרָם וְלֹא נִשְׁעַנְתָּ עַל יְהוָה אֱלֹהֵיךְ
עַל כֵּן נִמְלְטָ חִיל מֶלֶךְ אָרָם מִידָךְ ۸ הַלֵּא הַכּוֹשִׁים
וְהַלּוּבִים הַיּוּ לְחִיל לְרַב לְדַרְכֵב וּלְפַרְשִׁים--לְהַרְבָּה
מְאַד וּבְהַשְׁעֵנָךְ עַל יְהוָה נִתְנָמָם בִּידָךְ ۹ כִּי יְהוָה עִינָיו-
מְשֻׁטְטוֹת בְּכָל הָאָרֶץ לְהַתְחֹזֹק עַמְּלֵיכֶם שְׁלָמָם אַלְיאִי-
נִסְכְּלָת עַל זֹאת כִּי מְעַתָּה יִשְׁעַמְךָ מַלחְמֹות ۱۰ וַיַּכְעַס
אָסָא אֶל הַרְאָה וַיִּתְנַחֵן בֵּית הַמִּהְפְּכָת--כִּי בּוֹעֵף עַמוֹ
עַל זֹאת וַיַּרְצֵץ אָסָא מִן הַעַם בְּעֵת הַהִיא ۱۱ וְהַנֵּה
דְּבָרֵי אָסָא הָרָאשׁוֹנִים וְהָאָחֶרֶנוֹנִים--הַנֵּם כְּתוּבִים עַל
סְפִירַת הַמְּלָכִים לְיְהוּדָה וּמִשְׁרָאֵל ۱۲ וַיַּחֲלַל אָסָא בְּשָׁנָת
שְׁלֹשִׁים וְתִשְׁעַ לְמִלְכֹותוּ בְּרָגְלָיו עַד לְמַעַלָּה חָלוּיו
וְגַם בְּחָלוּיו לֹא דָרַשׁ אֶת יְהוָה כִּי בְּרָפָאים ۱۳ וַיַּשְׁכַּב
אָסָא עַם אֲבָתָיו וַיִּמְתֵּן בְּשָׁנָת אַרְבָּעִים וְאַחֲת לְמִלְכּוֹ
۱۴ וַיַּקְבְּרוּ בְּקַבְרָיו אֲשֶׁר כְּרָה לוּ בָּעֵיר דּוֹיד
וַיַּשְׁכִּיבּוּ בְּמִשְׁכָב אֲשֶׁר מָלָא בְּשָׁמִים וּזְנוּם מְרַקְבִּים
בְּמִרְקָחָת מְעַשָּׂה וַיַּשְׁרַפּוּ לוּ שְׁרָפָה גְּדוֹלָה עַד לִמְאַד
עַד שָׁנַת שְׁלִשִּׁים וְחִמְשׁ לְמִלְכֹות אָסָא

17 וַיָּמָלֵךְ יְהוֹשָׁפָט בְּנֵו תְּחִתּוֹ וַיִּתְחֹזַק עַל יִשְׂרָאֵל
וַיִּוָּתֵן חִיל--בְּכָל עָרִי יְהוּדָה הַבְּצָרוֹת וַיִּתְן נְצִיבִים
בָּאָרֶץ יְהוּדָה וּבָכָרְעֵי אֲפָרִים אֲשֶׁר לְכָרְדָא אָסָא אָבִיו ۳
וַיַּהַיּוּ יְהוָה עִם יְהוֹשָׁפָט כִּי הַלְּךָ בְּדַרְכֵי דּוֹיד אָבִיו
הָרָאשׁוֹנִים וְלֹא דָרַשׁ לְבָעֵלים ۴ כִּי לְאֱלֹהֵי אָבִיו
דָרַשׁ וּבְמִצְוֹתָיו הַלְּךָ וְלֹא כְמַעַשָּׂה יִשְׂרָאֵל ۵ וַיַּכְנַן
יְהוָה אֶת הַמְּמָלָכה בְּיַדְוֹ וַיִּתְנוּ כָל יְהוּדָה מִנְחָה
לִיהוֹשָׁפָט וַיְהִי לוּ עַשְׂרָה וְכָבּוֹד לְרַב ۶ וַיָּגַבֵּה לְבוֹ
אֶת שָׁרוֹן הַחִילִים אֲשֶׁר לוּ אֶל עָרֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּכְנַן
עִזּוֹן וְאֶת דָן וְאֶת אַבְלָם מִים וְאֶת כָּל מִסְכָּנוֹת עָרִי
מִיהוּדָה ۷ וּבְשָׁנָת שְׁלֹשׁ לְמִלְכּוֹ שָׁלֹחַ לְשָׁרֵיו לְבִן חִיל
וְלַעֲבָרִיה וְלַכְרִיה וְלַנְּתָנָנָאֵל וְלַמִּיכְהָוֹן--לְלִמְדָה בְּרָמָה
וַיִּשְׁבַּת אֶת מֶלֶךְתוֹ ۸ וְאָסָא הַמֶּלֶךְ לְקַח אֶת כָּל
יְהוּדָה וְעַמָּהּ הַלְּוִיִּם שְׁמַעְיָהוּ וְנִתְנִיָּהוּ וְזִבְדִּיהוּ
וְעַשְׁהָאָל וְשְׁמָרִימָוֹת (שְׁמִירָמוֹת) וְיִהְוֹנֵן וְאַדְנֵיָה
בְּעֵשָׂא וְיִשְׁאַו אֶת אֶבְנֵי הַרְמָה וְאֶת עַצְיהָ אֲשֶׁר בְּנָה
וְטוֹבִיהוּ וְטוֹבָדָנִיהָ--הַלְּוִיִּם וְעַמָּהּ אֶלְישְׁמָעָא

ויהרם הכהנים וילמדו ביהודה ועםם ספר תורה כי איןנו מתנבא עלי לטובה כי כל ימיו לרעה--הוא מיכחו בן ימלא ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהר מיבחו (מיכחו) בן ימלא ⁹ ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה יושבים איש על כסאו מלבשים בגדים וישבים בגרן--פתח שער שמרון וככל הנכאים-- מתנאים לפניהם ¹⁰ ויעש לו צדקהו בן כנענה קרני ברזל ויאמר כי אמר יהוה באלה תננה את ארם עד כלותם וככל הנכאים--נכאים כן לאמר עליה רמת גלעד והצלחה נתן יהוה ביד המלך ¹¹ והמלך אשר הילך לקרא למיכחו דבר אליו לאמר הנה דברי הנכאים פה אחד טוב אל המלך ויהי נא דברך כאחד מהם ודברת טוב ¹² ויאמר מיכחו חי יהוה--כי את אשר יאמר אלהי אותו אדרבר ¹³ ויבא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכה הילך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדר ויאמר עלו והצלהו ויתנו בידכם ¹⁴ ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משבעך אשר לא תדבר אליו רק אמת--בשם יהוה ¹⁵ ויאמר ראויית את כל ישראל נפוצים על הארץ--כזאת אשר אין להן רעה ויאמר יהוה לא ארנים לאלה ישבו איש לבתו בשלום ¹⁶ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי לך לא יתגנא עלי טוב כי אם לרע ¹⁷ ויאמר לכן שמעו דבר יהוה ראית את יהוה יושב על כסאו וככל צבא השמיים עומדים על ימינו ושמאלנו ¹⁸ ויאמר יהוה מי יפתח את אחאב מלך ישראל ויעל ויפל ברכמות גלעד ויאמר--זה אמר ככח זהה אמר ככח ¹⁹ ויצא הרוח ויעמוד לפני יהוה ויאמר אני אפתחו ויאמר יהוה אליו במא ²⁰ ויאמר אצא והייתי לרוח שקר בפי כל נביינו ויאמר תפתח ונם תוכל--צא ועשה כן ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי נביאיך אלה

יהוה ויסבו בכל ערי יהודה וילמדו בעם ²¹ ויהי פחד יהוה על כל מלכות הארץ אשר סכבות יהודה ולא נלחמו עם יהושפט ²² ומן פלשתים מבאים ליהושפט מנהה--וכסף משא נס הערכאים מבאים לו צאן אילים שבעת אלפיים ושבע מאות תשימים שבעת אלפיים ושבע מאות ²³ ויהי יהושפט הילך ונDEL עד למעלה יובן ביהודה בירנית ועריו מסכנות ²⁴ ומלאכה רבה היה לו בעיר יהודה ואנשי מלחה נבורי חיל בירושלים ²⁵ ואלה פקדתם לבית אבותיהם ליהודה שרי אלפיים--עדנה השר ועמו נבורי חיל שלש מאות אלף ²⁶ ועל ידו עמיטה בן צרי והוא מאהים ושמוניים אלף ²⁷ ועל ידו עמיטה בן צרי המתנדב ליהוה ועמו מאהים אלף נבורי חיל ²⁸ וכן נבורי חיל אלידע ועמו נשקי קשת ומונ מאהים בנימן--نبורי חיל אלידע ועמו מאה ושמוניים אלף ²⁹ חלוצי צבא ³⁰ אלה המשרתים את המלך מלבד אשר נתן המלך בעיר המבצר--בכל יהודה

18 ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחנן לאחאב ³¹ וירד לקין שנים אל אחאב לשמרון ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסיתחו לעלות אל רמת גלעד ³² ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה התהלך עמי רמת גלעד ויאמר לו כמוני כמויך וכעמך עמי--ועמד במלחמה את דבר יהוה ³³ ויקבץ מלך ישראל דרש נא ביום ארבע מאות איש ויאמר אלהם הילך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדר ויאמרו עליהם והילך אליהם ביד המלך ³⁴ ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא ביום גלעד ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו ³⁵ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרש את יהוה מאתו ואני שנאתינו

ויהוה דבר עלייך רעה ²³ ויגש צדקיווּהוּ בֶן כְּנֻעַנָּה וַיֹּאמֶר מִיכְיָהוּ אֱלֹהִי אֲבֹתֵיכֶם ²⁴ וַיַּעֲמֹד שְׁפָטִים
בָּאָרֶץ בְּכָל עָרֵי יִהוָה הַבָּצָרוֹת - לְעִיר וּיר ⁶ יְהוָה מִאֵתִי - לְדִבֶר אָתָךְ ²⁴ וַיֹּאמֶר מִיכְיָהוּ תַּנְךְ רָא
תְּשִׁפְטוּ כִּי לִיהוָה וְעַמְּכֶם בְּדָבָר מִשְׁפָט ⁷ וְעַתָּה
יְהוָה פְּחַד יִהוָה עַלְיכֶם שָׁמְרוּ וְעַשׂ - כִּי אֵין עַם יִהוָה
אַלְהֵינוּ עָולָה וְמִשְׁאָפָנִים וּמִקְחָשָׁד ⁸ וְגַם בִּירוּשָׁלָם
הָעִמִּיד יְהוֹשֶׁפֶט מִן הַלְוִימִים וְהַכְּתָנִים וּמִרְאֵשִׁי הָאָבוֹת ⁹
לִיְשָׁרָאֵל לְמִשְׁפֶט יִהוָה וּלְרִיב וּיְשַׁבּוּ יְרוּשָׁלָם ¹⁰
וַיַּצְוֹעַלְיָהּם לְאמֹר כִּי תַעֲשׂוּ בִּירְאַת יִהוָה בְּאֶמְנוֹנָה
וּבְלֹבֶב שְׁלָמָם ¹⁰ וְכָל רַב אֲשֶׁר יָבֹא עַלְיכֶם מַאֲחִיכֶם
הַיּוֹשְׁבִים בָּעָרִיהם בֵּין דָם לְדָם בֵּין תּוֹרָה לְמִצְוָה
לְחִקּוּם וּלְמִשְׁפָטִים וּזְהֻරְתָּם אַתֶּם וְלֹא יַאֲשִׁמוּ לִיהוָה
וְדֹיהַ קָצַף עַלְיכֶם וְעַל אֲחִיכֶם כִּי תַעֲשׂוּ וְלֹא תַאֲשִׁמוּ
בְּוַהֲנָה אִמְרֵיהוּ כְּהֵן הָרָאשׁ עַלְיכֶם לְכָל דָבָר יִהוָה
וּבְדִיחָה בֶן יִשְׁמְעָאל הַנִּגְיָד לְבִתְיִהוָה לְכָל דָבָר
הַמֶּלֶךְ וּשְׁתְּרִידִים הַלְוִימִים לְפָנֵיכֶם חֹזֶק וּעְשֹׂו וַיְהִי יִהוָה
עַם הַטוֹב

20 וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן בָּאוּ בְנֵי מוֹאָב וּבְנֵי עָמוֹן וְעַמָּהֶם
מִהָעָמְנוֹנִים עַל יְהוֹשֶׁפֶט - לְמַלְחָמָה ² וַיָּבֹא וַיִּגְדֹּלו
לִיְהוֹשֶׁפֶט לְאמֹר בָּא עַלְיךָ הַמּוֹן רַב מַעֲבָר לִיְם
מָאָרָם וְהַנֵּם בְּחַצְצֹונָה תִּמְרֵה הַיָּא עַיִן גָּדִי ³ וּירְאָוִיתָן
וְיִהוֹשֶׁפֶט אֶת פָנָיו לְדָרֹשׁ לִיהוָה וַיַּקְרָא צָום עַל כָל
יִהְוָה ⁴ וַיַּקְבְּצָוּ יִהְוָה לְבַקֵּשׁ מִיהוָה נִמְכָל עָרִי
יִהְוָה בָא לְבַקֵּשׁ אֶת יִהְוָה ⁵ וַיַּעֲמֹד יְהוֹשֶׁפֶט בְּקָהָל
יִהְוָה וּרְוּשָׁלָם - בֵּבִית יִהְוָה לְפָנֵי הַחֶדְשָׁה ⁶
וַיֹּאמֶר יִהְוָה אֱלֹהִי אֲבֹתֵינוּ הַלֹּא אַתָּה הוּא אֱלֹהִים
בְשָׁמָיִם וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְכָל מִמְלְכֹות הַגּוֹנוֹם וּבִדְקָן
תָהָב וּבְזָאת עַלְיךָ קָצַף מַלְפָנֵי יִהְוָה ³ אֲבָל דָבָרִים
טוֹבִים נִמְצָאוּ עַמְךָ כִּי בִּעֲרַת הַאֲשָׁרוֹת מִן הָאָרֶץ
וְחַכִּינּוֹת לְבָבֶךָ לְדִרְשׁ הָאֱלֹהִים ⁴ וַיַּשְׁבֵּט יְהוֹשֶׁפֶט
בִּירוּשָׁלָם וַיִּשְׁבַּט וַיֵּצֵא בְּעַמְךָ מִבְּאָר שַׁבָּע עַד הַר אֶפְרַיִם
וַיַּבְנֵו לְךָ בָהּ מִקְדָשׁ לְשִׁמְךָ לְאמֹר ⁹ אִם תִּבְאַעֲלֵנוּ

וַיֹּאמֶר מִיכְיָהוּ עַל הַלְוִי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי תְּהִנֵּךְ רָוח
יְהִוָה מִאֵתִי - לְדִבֶר אָתָךְ ²⁴ וַיֹּאמֶר מִיכְיָהוּ תַּנְךְ רָא
בַּיּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר תִּבְאַחֲרָה בְּחֶדְרַת הַחֶבֶב ²⁵ וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ יִשְׁرָאֵל קָחוּ אֶת מִיכְיָהוּ וְהַשְׁבְּהוּ אֶל אֶמְון שֶׁ
הַמֶּלֶךְ שִׁמוֹ זֶה בֵּית הַכֹּלֶא וְהַאכְלָהוּ לִחְזָק וּמִים
לִחְזָק עַד שׁוּבֵי בְּשָׁלוֹם ²⁷ וַיֹּאמֶר מִיכְיָהוּ - אִם שׁוּבֵי
תְשׁוֹבֵב בְּשָׁלוֹם לֹא דָבָר יִהְוָה בַּיּוֹם תְּשׁוֹבֵב
כָּל רַמְתָּ גַּלְעֵד ²⁹ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׁרָאֵל אֶל יְהוֹשֶׁפֶט
הַתְּחַפֵּשׁ וּבָוֹא בְּמַלחְמָה וְאַתָּה לְבָשׁ בְּנְדִיק וַיִּתְחַפֵּשׁ
מֶלֶךְ יִשְׁרָאֵל יַיְבָא בְּמַלחְמָה ³⁰ וּמֶלֶךְ אַרְם צֹהָא אֶת
שְׁרֵי הַרְכָּב אֲשֶׁר לוּ לְאמֹר לֹא תַלְחַמְמוּ אֶת הַקְּטָן אֶת
הַגְּדוֹלָה כִּי אַתָּה מֶלֶךְ יִשְׁרָאֵל לְבָרוֹ ³¹ וַיְהִי כְּרָאוֹת
שְׁרֵי הַרְכָּב אֲתָה מֶלֶךְ יִשְׁרָאֵל וְהַמָּה אָמַרְתָּ מֶלֶךְ יִשְׁרָאֵל
הַוְאָ וַיִּסְבֹּו עַלְיוֹ לְהַלְחָם וַיַּזְעַק יְהוֹשֶׁפֶט וַיִּהְוֹה עַזְרוֹ
וַיִּסְתַּחַם אֶלְהִים מִמֶּנוּ ³² וַיְהִי כְּרָאוֹת שְׁרֵי הַרְכָּב כִּי
לֹא הָיָה מֶלֶךְ יִשְׁרָאֵל - וַיִּשְׁבּוּ מִאָחָרוֹ ³³ וְאַישׁ מִשְׁךָ
בְּקַשׁ לְתָמוֹ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׁרָאֵל בֵּין הַדְּבָקִים וּבֵין
הַשְׁרִין וַיֹּאמֶר לְרַכְבַּת הַפְּךָ יִדְךָ (יִדְךָ) וַיַּזְעַטֵּנִי מִן
הַמְּחָנָה - כִּי חַלְיוֹת ³⁴ וַתַּעַל הַמַּלְחָמָה בַּיּוֹם הַהוּא
וּמֶלֶךְ יִשְׁרָאֵל הִיא מַעֲמִיד בְּמִרְכָּבָה נִכְחָרֵם עַד
הָעָרָב וַיִּמְתַּחַת לְעַת בָּא הַשְּׁמֶשׁ

19 וַיַּשְׁבֵּט יְהוֹשֶׁפֶט מֶלֶךְ יִהְוָה אֶל בֵּיתוֹ בְּשָׁלוֹם -
לְרֹוּשָׁלָם ² וַיֵּצֵא אֶל פְנֵי יִהְוָה בֶן חַנִּי הַחֹזֶה וַיֹּאמֶר
אֶל הַמֶּלֶךְ יְהוֹשֶׁפֶט הַלְրָשָׁע לְעֹזֶר וְלִשְׁנָא יִהְוָה
תָהָב וּבְזָאת עַלְיךָ קָצַף מַלְפָנֵי יִהְוָה ³ אֲבָל דָבָרִים
טוֹבִים נִמְצָאוּ עַמְךָ כִּי בִּעֲרַת הַאֲשָׁרוֹת מִן הָאָרֶץ
וְחַכִּינּוֹת לְבָבֶךָ לְדִרְשׁ הָאֱלֹהִים ⁴ וַיַּשְׁבֵּט יְהוֹשֶׁפֶט
בִּירוּשָׁלָם וַיִּשְׁבַּט וַיֵּצֵא בְּעַמְךָ מִבְּאָר שַׁבָּע עַד הַר אֶפְרַיִם
וַיַּבְנֵו לְךָ בָהּ מִקְדָשׁ לְשִׁמְךָ לְאמֹר ⁹ אִם תִּבְאַעֲלֵנוּ

רעה חרב שפט ורעד ורעב נעמדה לפני הבית זהה ולפניך כי שנק בבית הזה ונוק אליך מצרתו והشمוע והושיע ²⁴ ועתה הנה בני עמו ומוֹאָב והר שער אשר לא נתה לישראל לבוא בהם בבא מארין מצרים כי סרו מעלייהם ולא השמידום ²⁵ והנה הם-גמלים עלינו לבוא לנו שנ מורשתך אשר הורשתנו ²⁶ אלהינו הלא תשפט בם כי אין לנו כח לפניהם הרבה הוה הבא עליינו ואנתנו לא נדע מה עשה-כי עלייך עניינו ²⁷ וככל יהודה-עמדים לפני יהוה נם טעם נשיםם ובניהם ²⁸ ויהזיאל בן זכריהו בן בניה בן יעייאל בן מתניה הליי-מן בני אסף היהת עלייך רוח יהוה בתוך הקהיל ²⁹ ויאמר הקשיבו כל יהודה ושבוי ירושלים והמלך י השפט כי אמר יהוה לכם אל תיראו ואל תחתו מפני ההמון הרב הוה-כי לא לכם המלחמה כי לאלהים ³⁰ מחר רדו עליהם הנם עלם במעלה הארץ ומצאתם אתם בסוף הנהלפני מדבר ירושאל ³¹ לא לכם להלחם בזאת התיצבו עמדו וראו את ישועת יהוה עמכם יהודה וירושלם אל תיראו ואל תחתו-מחר צאו לפניהם ויהוה עמכם ³² וירק י השפט אף ארצתם וככל יהודה ושבוי ירושלים נפלו לפני יהוה להשתחotta ליהוה ³³ ויקמו הלוים מן בני הקהילות ומן בני הקרחים-להלך ליהוה אלהי ישראל בקהל גדול למעלה ³⁴ וישכימו בברק ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד י השפט ויאמר שמעוני יהודה ושבוי ירושלים-האמינו ביהוה אלהיכם ותחמנו האמינו בנביינו והצליחו ³⁵ ויוועץ אל העם ויעמד משרדים ליהוה ומהללים להדרת קדש-בצאת לפני החלוץ ואמרם הוהו ליהוה כי לעולם חסדו ³⁶ ובעת החלוץ ברנה ותתלה נתן יהוה מארכבים על בני עמו ומוֹאָב והר שער הבאים ליהודה-וינגעו ³⁷ ויעמדו בני

21 וישכב י השפט עם אבותיו ויקבר עם אבותיו בעיר דוד וימליך יהודם בנו תחתו ² ولو אחיהם בני

יהושפט עזריה ויהיאל וצביהו ועזריהו ומיכאל ושפטיהם כל אלה בני יהושפט מלך ישראל ³ ויתן להם אכיהם מתנות רכובות לכסף ולזהב ולמנדרונות עם ערי מצרות ביהודה ואת חמלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור ⁴ ויקם יהורם על ממלכת אביו ויתחזק ויירגנ את כל אחיו בחרב וגמ משריישראל ⁵ בן שלשים ושתיים שנה יהורם במלכו ושמונה שנים מלך בירושלים ⁶ וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב--כי בת אחאב הייתה לו אשה ויישר הרע בעני יהוה ⁷ ולא אבה יהוה להשחית את בית דוד--למען הברית אשר כרת לדוד וכאשר אמר לחת לו ניר ولבניו--כל הימים ⁸ ביוםיו פשע אדום מתחת יד יהודה ומלךו עליהם מלך ⁹ ויעבר יהורם עם שריו וכל הרכבת עמו וייה קם לילה ויד את אדום הסובב אליו ואת שרוי הרכבת ¹⁰ ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה--או תפשע לבנה בעת ההיא מתחת ידו כי עזב את יהוה אלהי אבתיו ¹¹ גם הוא עשה במות בהרי יהודה ויזן את ישבי ירושלם וידח את יהודה ¹² וויבא אליו מכתב מאליהו הבביא לאמר כה אמר יהושפט אביך ובדרכי אבא אשר לא הילכת בדרכי יהושפט אביך ובדרכי אבא מלך יהודה ¹³ ותלך בדרך מלכי ישראל ותונה את יהודה ואת ישבי ירושלם כהונות בית אחאב וגמ יהודה נגה מוגפה נדולה--בעמק ובבניך ובנשיך ובכל רכושך ¹⁴ ואתה בחולמים רבים במלחמה מעיך עד יצאו מעיך מן החלי ימים על ימים ¹⁵ ויעיר יהודה על יהורם את רוח הפלשתים והערבים אשר על יד כושים ¹⁶ ויעלו ביהודה ויבקעו וישבו את כל הרכוש הנמצא לבית המלך גמ בניו ונשיו ולא נשאר לו בן כי אם יהואו קטן בניו ¹⁷ ואחרי כל זאת--גנו

22 וימליךו יושבי ירושלים את אחיוו בנו הקטן החתיו--כי כל הראשנים הרג הנדור הבא בערבים למחנה וימליך אחיוו בון יהורם מלך יהודה ² בון ארבעים ושתיים שנה אחיוו במלכו ושהה אחת מלך בירושלים ושם אמו עתליהו בת עמרי ³ גם הוא הילך בדרכי בית אחאב כי אמו היהת יוועצתו להרשיש ⁴ ויישר הרע בעני יהוה כבית אחאב כי המה היו לו יוועצים אחורי מות אביו--למשחית לו גם בעצמת הילך וילך את יהורם בון אחאב מלך ישראל ללחימה על חזאל מלך אדום ברמות גלעד יוכו הרמים את יורם ⁶ וישב להתרפא ביזרעאל כי המכמים אשר הכהו ברמה בהלחמו את חזאל מלך אדום ועזריהו בון יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בון אחאב ביזרעאל--כי חלה הוא ⁷ ומאלחים היהת תבוסת אחיוו לבוא אל יורם ובכאו יצא עם יהורם אל יהוא בון נמי אשר משחו יהודה להכרית את בית אחאב ⁸ ויהי כהשפט יהוא עם בית אחאב ומצא את שרוי יהודה ובני אחוי אחיוו משדרתים לאחיוו--ויהרגם ⁹ ויבקש את אחיוו וילכדהו והוא מתחבא בשמרון ויבאהו אל יהוא וימתהו ויקברתו כי אמרו בון יהושפט הוא אשר דרש את יהודה בכל לבבו ואין לבית אחיוו לעצך כח לממלכה ¹⁰ ועתליהו אם אחיוו ראתה כי מטה בנה ותקם ותדבר את כל זרע הממלכה--לבית יהודה ¹¹ וותתקח יהושבעת בת המלך את יוаш בון

עתליהו את קול העם הרצים והמלחלים את המלך ותבו אל העם בית יהוה ²³ ותרא והנה המלך עומד על עמודו במבוא והשרים והחצרות על המלך וכל עם הארץ שמה וזוקע בחצרות וחמשורדים בכלי השיר ומודיעים להלל ותקרע עתליהו את בגדיה ותאמר קשר קשר ²⁴ וויצו יהודע הכהן את

שרי המאות פקודי החיל ויאמר אלהם הוציאו אל מבית השרירות והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמיות בית יהוה ²⁵ וישימו לה ידים ותבו אל מבוא שער הסוסים בית המלך וימיותה שם ²⁶ ויכרת יהודע ברית--בינו ובין כל העם ובין המלך להיות לעם ליהוה ²⁷ ויבאו כל העם בית בעל יהצחו ואת מזבחתו ואת צלמיו שברואת מתן כהן בעל הרנו לפני המזבחות ²⁸ וישם יהודע פקדות בית יהוה ביד הכהנים הלויים אשר חלק דוד על בית יהוה להעלות עלות יהוה ככתב בתורת משה בשמחה ובשידר--על ידי דוד ²⁹ ויעמד השוערים על שער בית יהוה ולא יבוא טמא לכל דבר ³⁰ ויקח את שריה המאות ואת האדרירים ואת המושלים בעם ואת כל עם הארץ ויורד את המלך מבית יהוה ויבאו בתוכ שער העליון בית המלך וישיבו את המלך על כסא הממלכה ³¹ וישמו כל עם הארץ והעיר שקתה ואת עתליהו המיתו בחרב

24 בן שבע שנים יש במלכו וארבעים שנה מלך בירושלים שם אמו צביה מבאר שבע ² ויעש יואש הישר בעני יהוה כל ימי יהודע הכהן ³ ויוشا לו יהודנשיות שיתום וולד בנימ ובנות ⁴ יהו אחרי כן היה העם לב יואש לחדרש את בית יהוה ויקבץ את הכהנים והלוים ויאמר להם צאו לעיר יהודה וקבצו מכל ישראל לכסף לחזק את בית אליהם מדי שנה בשנה ואתם תנחרו לדבר ולא מהרו הלויים ⁶ ויקרא

אחזיו והנגב אותו מתחוק בני המלך המומתים ותתן אתו ואת מניקתו בחדר המטאות ותסתיריו יהושבעת בת המלך יהודע אשת יהודע הכהן כי היא הייתה אחות אחזיו מפני עתליהו--וללא מיתתו ² ויהי אתם בבית האלים מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ

23 ובשנה השביעית התחזק יהודע ויקח את שריה המאות לעזריו בן ירחים ולישמעאל בן יהונן ולעזריהו בן עובד ואת מעשיהו בן עדיהו ואת אלישפט בן זכריה--עמו בכנית ² ויסבו ביהודה ויקבצו את הלויים מכל ערי יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אל ירושלם ³ ויכרת כל הקהל בראשית האלים עם המלך ויאמר להם הנה בן המלך מלך כאשר דבר יהוה על בני דוד ⁴ זה הדבר אשר עשו השלשים מכם בא השבת לכהנים וללוים לשער הפסים ⁵ והשלשים בבית המלך והשלשים בשער היסוד וכל העם--בחצרות בית יהוה ⁶ ואל יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים לליים--ימה יבוא כי קדש המה וכל העם--ישמרו משמרת יהוה ⁷ ותקיפו הלויים את המלך סביב איש וכלי בוידו והבא אל הבית יומת והיו את המלך בבא ובצאתו ⁸ ויעשו הלויים וכל יהודה ככל אשר צוה יהודע הכהן ויקחו איש את אנשיו בא השבת עם יצאי השבת כי לא פטר יהודע הכהן את המחלקות ⁹ ויתן יהודע הכהן לשרי המאות את החניתים ואת המגנות ואת השליטים אשר למלך דוד--אשר בידיו מכוף הבית הימנית עד כתר הבית השמאלית למזבח ולבית--על המלך סביב ¹⁰ ויווציאו את בן המלך ויתנו עליו את הנור ואת העדרות וימליךו אותו וימשחו יהודע ובנוו ויאמר יהי המלך ¹² ותשמע

מלך ליהוידע הראש ויאמר לו מודיע לא דרשת להם כה אמר האללים למה אתם עברים את מצות יהוה ולא תצלחו--כי עזבתם את יהוה ויעזב אתכם 21 ויקשרו עליו וירגנוו אבן במצות המלך בחצר בית יהוה 22 ולא זכר יושח מלך חחש אשר עשה יהוידע אביו עמו ויהרג את בנו וכמותו אמר ירא יהוה וידרש 23 וזה לתקופת השנה עליה עלי חיל ארם ויבאו אל יהודה וירושלם וישחיתו את כל שרי העם מעם וכל שללם שלו למלך דרמשק 24 כי במצער אנשים באו חיל ארם ויהוה נתן בידם חיל לרבי מאד--כי עזבו את יהוה אלהי אבותיהם ואת יושח עשו שפטים 25 ובכלכם ממנה כי עזבו אותו במחלאים רכבים התקשרו עליו עבדיו בדרמי בני יהוידע הכהן ויהרגנו על מטהו וימת ויקברתו בעיר דוד ולא קברתו בקברות המלכים 26 ואלה המתקשרים עליו זבד בן שמעה העמוני ויהובד בן שמריה המואבית 27 ובנינו ורב (ירב) המשא עליו ויסוד בית האללים--הנמ כתובים על מדרש ספר המלכים ומלך אמץיוו בנו תחתיו

25 בן עשרים וחמש שנה מלך אמץיוו ועשרים ותשעה שנה מלך בירושלים שם אמו יהודין מירושלים 2 ויישר הישר בעני יהוה רק לא לבב שלם 3 ויהי כאשר חזקה הממלכה עליו ויהרג את עבדיו המכים את המלך אביו 4 ואת בניהם לא המיטה כי כתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימותו אבות על בניים ובנים לא יموתו על אבות--כי איש בחטא ימותו 5 ויקבץ אמץיוו את יהודת ויעמידם לבית אבות לשרי אלפיים ולשרי המאות לכל יהודה ובנימן ויפקדם למן עשרים שנה ומעלה וימצא שלש מאות אלף בחור יוצא צבא אחד רמח' וצנה 6 וישכר מישראל מהה אלף נבור חיל--במאה ככר כסף 7 ואיש האללים בא

על הלוים להביא מיהודה ובירושלם את משאת משה עבר יהוה והקהל לישראל--לאهل העדות 7 כי עתליהו המרשעת בניה פרצו את בית האללים וגס כל קדרי בית יהוה עשו לבעים 8 ויאמר המלך ויעשו ארון אחד ויתנהו בשער בית יהוה הוצאה 9 ויתנו קול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבר האללים על ישראל 10 במדבר וישמהו כל השרים וכל העם ויביאו יישליך לארון עד לכלה 11 ויהי בעת יביא את הארון אל פקחת המלך ביר הלוים וכראותם כי רב הכסוף ובא סופר המלך ופקיד כהן הראש ויערו את הארון וישאהו וישיבתו אל מקומו כה עשו ליום ויאספו כסף לרבי 12 ויתנהו המלך ויהוידע אל עשרה מלאכת עבודה בית יהוה ויהיו שכרים חכמים וחראשים לחדר בית יהוה ונם לחרשי ברזל ונחשת לחזק את בית יהוה 13 ויעשו עשי המלאכה ותעל ארכוה למלאכה בידם ויעמידו את בית האללים על מתוכנתו--ויאמץיוו 14 וככלותם הביאו לפני המלך ויהוידע את שאר הכסף ויעשוו כלים לבית יהוה כל שרת והעלות וכפות וכליזה וכסף ויהיו מעלים עלות בבית יהוה תמיד כל ימי יהוידע 15 ויזקן יהוידע וישבע ימים וימות--בן מאה ושלשים שנה במותו 16 ויקברתו בעיר דוד עם המלכים כי עשה טוביה בישראל עם האללים וביתו 17 ואחרי מות יהוידע באו שריו יהודה וישתחוו למלך או שמע המלך אליהם 18 ויעזו את בית יהוה אלהי אבותיהם ויעבדו את האשדים ואת העצבים ויהי קצף על יהודה וירושלם באשמתם זאת 19 ווישלח בהם נבים להשיכם אל יהודה ויעידו בסם ולא הארץ 20 ורוח אליהם לבשה את זכריה בן יהוידע הכהן ויעמד מעל לעם ויאמר

אליו לאמר המלך אל יבוּ עַמְקָ צִבָּא יִשְׂרָאֵל כִּי
אין יהוה עם ישראל כל בני אפרים 8 כי אם בא
אתה עשה חזק למלחמה--יכשילד האלים לפני
אייב כי יש כח באלים לעזר ולחכשיל 9 ויאמר
אמציתו לאיש האלים ומה לעשות למטה הכהר
אשר נתנו לנו ישראל ויאמר איש האלים יש
לייהו לחתת לך הרבה מזוֹ 10 ויבדילים אמצעיתו
להנרוֹד אשר בא אליו מאפרים לлечת למקומם
ויחר אף מאר ביהודה ויישבו למקומם בחרי אף
ונאמציתו התחזק וננהג את עמו וילך ניא המלה ויך
את בני שער עשרה אלףים 11 ועשרה אלףים חיים
שבו בני יהודה ויביאום לראש הסלע וישליךם
מראש הסלע וכולם נבקעו 12 ובני הנרוֹד אשר השיב
אמציתו מלכת עמו למלחמה ויפשטו בערי יהודה
משמעותם ועד בית חורון ויכו מהם שלשת אלפיים
שמרמון ויבו בורה רביה 14 ויהי אחרי בוא אמצעיתו מהכות
את אדרומים ויבא את אלהי בני שער ויעמידם לו
לאלהים ולפניהם ישתחווה ולהם יקטר 15 ויחר אף
יהוה באמציתו וישלח אליו נבייא ויאמר לו למה
דרשת את אלהי העם אשר לא הצליחו את עם מידך
ויהי בדברו אליו ויאמר לו הליועץ למך נתנוֹ
חדל לך מה יcock ויחדל הנביא ויאמר ידעתי כי
יעז אללים להשחיתך--כי עשית זאת ולא שמעת
לעצמי 16 ויעז אמצעיתו בן יהוא מלך יהודה וישלח אל
យושן בן יהואחו בירוחם ושם אמר לך
נתראה פנים 18 וישלח יושש מלך ישראל אל אמצעיתו
מלך יהודה לאמר החות אשר לבנון שלח אל
הארז אשר לבנון לאמר תנה את בתק לבני לאשה
ותעביר חיית השדה אשר לבנון ותרמס את החות
19 אמרת הנה הכית את אדרום ונשאך לך להכבר
עתה שבת בכיתך--למה תתגרה ברעה ונפלת אתה

ויקברו אותו עם אבתו בעיר יהודה

26 ויקחו כל עם יהודה את עזיווון והוו אבן
שש עשרה שנה וימליכו אותו תחת אביו אמצעיתו 2
הוא בנה את אילות וישיבה ליהודה אחרי שכט
המלך עם אבתו 3 בן שש עשרה שנה עזיווון במלכו
וחמשים ושטים שנה מלך בירוחם ושם אמר כי לילה
(לילה) מן ירושלים 4 ווישר הירוש בעני יהוה ככל
אשר עשה אמצעיתו אביו 5 ויהי לדרש אלהים בימי
וכרידיו המבין בראש האלים ובימי דרכו את יהוה
הצליחו האלים 6 ויצא וילחם בפלשתים ויפרץ את
חומות נת ואת חומות יבנה ואת חומות אשדור ויבנה
ערים באשדור ובפלשתים 7 ווועזרו האלים על
פלשתים ועל הערבים (הערבים) הישבים בגוֹר
בעל--והמעוניים 8 ויתנו העמוניים מנהה לעזיווון וילך

שמו עד לבוא מצרים כי החזק עד למעלה ⁹ ויבן עזיווון מגדרים בירושלים על שער הפנה ועל שער הניא ועל המקטש וויחזקם ¹⁰ ויבן מגדלים במדבר ויחצב ברות רבים--כי מקנה רבת היה לו ובשלפה ובמושור אקרים וכרכמים בהרים ובכרמל--כי אהב ארמה היה טען לעזיווון חיל עשה מלכמתו יוצאי צבא לגדוד במספר פקדתם ביד יעוזל (יעיאל) הסופר ומשיחו השוטר--על יד חנינו משרי המלך ¹¹ כל מספר ראשי האבות לנבורי חיל--אלפים ושש מאות ¹² ועל ידם חיל צבא שלש מאות אלף ושבעת אלפיים וחמש מאות עשו מלכמתה בכח חיל--לעזר למלך על האויב ¹³ ויכן להם לעזיווון לכל הצבא מגנים ורמחים וכובעים ושרינות וקשתות--ולאבני קלעים ¹⁴ וויש בירושלים חשבנות מהשbeta חושב להיות על המגדלים ועל הפנוו לירוא בחצים ובאבנים גדרות ויצא שם עד למרחוק כי הפליא להעיר עד כי חזק ¹⁵ וכחזקתו נבה לבו עד להשחתה וימעל ביהוה אלהיו ויבא אל היכל יהוה להקטר על מזבח הקטורת ¹⁶ ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים לייהוה שמונים--בני חיל ¹⁷ ויעמדו על עזיווון המלך ויאמרו לו לא לך עזיווון להקטר ליהוה-- כי לכהנים בני אהרן המקדשים להקטר צאמן המקדש כי מעלה ולא לך לכבוד מיהוה אלהים ויזעף עזיווון ובידו מקטרת להקטר ובזעפו עם הכהנים והצרעת זרחה במצחו לפני הכהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטורת ¹⁸ ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל הכהנים והנה הוא מצרע במצחו ויבהלחוו שם גם הוא נדחף לצאת כי נגע יהוה וויהיו עזיווון המלך מצרע עד יום מותו וישב בית החפשות (החופש) מצרע--כי נגור מבית יהוה ויוחם בנו על בית המלך שופט את עם הארץ ²²

27 בן עשרים וחמש שנה יותם במלךו ושש עשרה שנה מלך בירושלים ושם אמו ירושה בת צדוק ² ויעש היישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיווון אביו-- רק לא בא אל היכל יהוה ועוד העם משיחיתים ³ הוא בנה את שער בית יהוה--העלון ובחוות העפל בנה לרבי ⁴ וערומים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה בירנית ומנדלים ⁵ והוא נלחם עם מלך בני עמון ויחזק עלייהם ויתנו לו בני עמון בשנה ההיא מהה ככר כסף ועשרת אלפיים קרим חטים ושערדים עשרת אלפיים זאת השיבו לו בני עמון ובשנה השנייה והשלישית ⁶ ויחזק יותם כי הכנין דרכיו לפניו יהוה אלהיו ⁷ ויתר דבריו יותם וכל מלכתיו ודרכיו-- הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודיה ⁸ בן עשרים וחמש שנה היה במלךו ושש עשרה שנה מלך בירושלים ⁹ וישכב יותם עם אביו ויקברו אותו בעיר דוד ומלך אחו בנו התחתיו

28 בן עשרים שנה אחו במלךו ושש עשרה שנה מלך בירושלים ולא עשה היישר בעיני יהוה כדוד אביו ² וילך בדרכי מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבעים ³ והוא הקטיר בניא בן הנם ויבעיר את בניו באש כתובות הגנים אשר הריש יהוה מפני בני ישראל ⁴ ויזבח ויקטר בבורות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן ⁵ ויתנהו יהוה אלהיו ביד מלך ארם ייכו בו ושבבו שביה נדולה ובכיאו דרמשק וגם ביד מלך ישראל נתן ויך בו מכיה נדולה ⁶ ויתרג פכח בן רמלהו ביהודה מאה ועשרים אלף ביום אחר--הכל בני חיל בעזם את יהוה אלהי אבותם

ויהרג וכריו נבור אפרים את מעשיהם בון המלך
וחלק אהו את בית יהוה ואת בית המלך והשרים
ויתן למלך אשור ולא לעזורה לו ²² ובעת הצר
לו וויסוף למועל ביהוה הוא המלך אהו ²³ ויזבח
לאלקי דרמשק חמכים בו ויאמר כי אלקי מלכי
ארם הם מעוזרים אתם להם אובח ויעזרוני והם היו
לו להכשילו ולכל ישראל ²⁴ ויאסף אהו את כל
בית האלדים ויקץ את כל בית האלדים ויסנו
את דלותות בית יהוה ויעש לו מזבחות בכל פנה
בירושלם ²⁵ ובכל עיר ועיר ליהודה עשה במות
לקטר לאלהים אחרים ויכעס את יהוה אלהי אבתיו
²⁶ ויתר דבריו וכל דרכיו הראשנים והאחרונים--
הنم כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל ²⁷ וישכב
כי חרון אף יהוה עליום ²⁸ ויקמו אנשים מראשי
בני אפרים עזיריהו בן יהונתן ברכיהו בן משלמות
ויהזקיהו בן שלם ועמנא בן חדל---על הבאים מן
הצבא ²⁹ ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנה-
תחו

29 יהזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים
ותשעה שנה מלך בירושלם ושם אמר אביה בת וכרייהו
ויעש ישר בעני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו
זה הוא בשנה הראשונה למלכו בחדר הראשו פתח
את דלותות בית יהוה-ויהזקם ⁴ ויבא את הכהנים
ואת הלויים ויאספם לרחוב המזבח ⁵ ויאמר להם
שמעוני הלוים עתה התקדשו וקדשו את בית יהוה
אלקי אביכם והוציאו את הנדה מן מקדש ⁶ כי
מעלו אבთינו ועשו הרע בעני יהוה אלהינו-ויעזבוהו
ויסבו פניהם ממשכן יהוה ויתנו ערף ⁷ גם סנרו
دلותות האלים יוכבו את הנירות וקתרת לא הקטירו
ועלה לא העלו בקדש לאלקי ישראל ⁸ ויהי קצף
יהוה על יהודה וירושלם ויתנם לזועה (לזועה)
לשמה ולשרקה כאשר אתם ראים בעיניכם ⁹ ותנה
נפלו אבותינו בחרב ובגינו ובנותינו ונשינו בשבי על
את ¹⁰ עתה עם לבבי לכՐות ברית ליהוה אלהי

חולק אהו את בית יהוה ואת בית המלך
וישבו בני ישראל מהחיהם מאותים אלף נשים
בניהם ובנותיהם גם שלל רב בזו מהם ייביאו את השלל
לשומרון ⁹ ושם היה נביא ליהוהعدد שמו ויצא לפני
הצבא הבא לשומרון ¹⁰ ויאמר להם הנה בחמת יהוה
אלקי אבותיכם על יהודה נתגמ בידכם ותחרגו
בם בזעף עד לשמיים הגיע ¹⁰ ועתה בני יהודה
וירושלים אתם אמרים לככש לעבדים ולשפחות
לכם הלא רק אתם עמכם אשומות ליהוה אלהיכם ¹¹
ועתה שמעוני-והшибו השביה אשר שביהם מאחיכם
כי חרון אף יהוה עליום ¹² ויקמו אנשים מראשי
בני אפרים עזיריהו בן יהונתן ברכיהו בן משלמות
ויהזקיהו בן שלם ועמנא בן חדל---על הבאים מן
הצבא ¹³ ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנה-
כוי לאשחת יהוה עליום אתם אמרים להסיף על
חטאינו ועל אשמתנו כי רבה אשמה לנו וחרון אף
על ישראל ¹⁴ ויעזב החלוין את השביה ואת הבזיה
לפני השרים וכל הקhal ¹⁵ ויקמו האנשים אשר נקבעו
בسمות ויהזקוו בשביה וכל מערמיהם הלבשו מן
השלל וילבשם וינעלם ויאכלם ויסכום ויסכום
וינחלום בחמרם לכל כושל ויביאום ירדו עיר
התמירים אצל אחדים וישבו שומרון ¹⁶ בעת ההיא
שלח המלך אהו על מלכי אשוד-לעוזר לו ¹⁷ ועוד
ארומים באו ויכו ביהודה וישבו שבי ¹⁸ ופלשתים
פשטו בערי השפלה והנגב ליהודה וילכדו את
שמש ואת אילון ואת הנדרות ואת שכו ובנותיה ואת
תמנה ובנותיה ואת גמזו ואת בנתייה וישבו שם ¹⁹
כי הכניע יהוה את יהודה בעבר אהו מלך ישראל
כי הפריע יהוה את יהודה ומעל מעל ביהוה ²⁰ ויבא עליו
تلנת פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזקו ²¹ כי

ישראל וושב ממנו חרון אף ובני עתה אל השלום כי בכם בחר יהוה לעמוד לפני לשratio ולהיות לו בית יהוה במצלטים נבלים ובכנרות במצוות דוד משרתים ומקררים ²⁵ ויקמו הלוים מחת בן עמשי וויאל בן עזריהו מן בני דקחתי ומן בני מדרדי קיש בן עברי ועזריהו בן יהלאל ומן הנרשני--יוах בן זמה ועדן בן יוах ²⁶ ומן בני אליפן שמרי ויעאל (ויעיאל) ומן בני אסף צריריהו ומתנניהו ²⁷ ומן בני חיים יהואל (יחיאל) ושמי ומן בני יdoton שמעיה ועוויאל ²⁸ ויאספו את אחיהם ויתקדשו ויבאו מצוות המלך בדבריו יהוה לטהר בית יהוה ²⁹ ויבאו הכהנים לפנימה בית יהוה לשחר וויצו את כל הטעאה אשר מצאו בהיכל יהוה לחצר בית יהוה ויקבלו הלוים להציא לנחל קדרון חוצה ³⁰ ויחלו באחד לחדר הראשון לקדש וביום שמונה לחדש באו לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה למים שמונה וביום ששה עשר לחדר הראשון כלו ³¹ ויבאו פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו טהרנו את כל בית יהוה את מזבח העולה ואת כל כליו ואת כבשים וצאן שלשת אלפיים ³² רק הכהנים בקר שש מאות וצאן שלשת אלפיים ³³ רם הכהנים הוי למעט ולא יכולו להפיט את כל העלות וחזוקם אחיהם הלוים עד כלות המלאכה ועד יתקדשו הזינה המלך אחו במלכו במעלו--הכנו והקדשו והنم לפנি מזבח יהוה ³⁴ וישכם חזקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה ³⁵ ויבאו פרים שבעה ואילים שבעה וכבשים שבעה וצפירי עזים שבעה לחטאת על הממלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה ³⁶ וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את הדם ויורקו המזבחה וישחטו האלים ויורקו הדם המזבחה וישחטו הכבשים ויורקו הדם המזבחה ³⁷ וינישו את שעריו החטאת לפני המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם ³⁸ וישחטו הכהנים ויחטא את דם המזבחה לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל על ההכין האלים לעם כי בפהם היה הדבר **30** וישלח חזקיהו על כל ישראל ויהודה ונם אגרות כח על אפרים ומנשה לבוא לבית יהוה בירושלים--לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל ² ווועץ המלך ושריו וכל הכהן בירושלים לעשות הפסח בחדר השני ³ כי לא יוכל לעשותו בעת היא כי הכהנים לא התקדשו למדוי והעם לא נאספו לירושלים ⁴ ווישר הדבר בעני המלך ובעני כל

הקהל וויעמידו דבר להעbir קול בכל ישראל כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה הטוב יכפר
 מבאר שבע ועד דן--לבוא לעשה פסה ליהוה بعد ¹⁹ כל לבבו הcin לדרוש האלים יהוה
 אלהי ישראל בירושלם כי לא לרבי עשו ככתב אל יהוקיו אבותיו ולא כתורת הקודש ²⁰ וישמע יהוה
 וילכו הרצים באגדות מיד המלך ושרו בכל ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל
 הנמצאים בירושלם את חן המצוות שבעת ימים--
 ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל
 שבוט אלהי אברם יצחק ויישראל וישב
 בשמחה נדולה ומHALILIM ליהוה ביום הלויים
 והכהנים ברכי עז--ליהוה ²² וידבר יחזקיהו על לב
 כל הלויים--המשכילים שכל טוב ליהוה ויאכלו את
 המועד שבעת הימים מזבחים זבחו שלמים ומתודים
 ליהוה אלהי אבותיהם ²³ ווועצו כל הקהלה לעשות
 שבעת ימים אחרים ויעשו שבעת ימים שמה ²⁴ כי
 חזקיהו מלך יהודה הרים לכהל אלף פרים ושבעת
 אלפיים צאן והשרים הרימו לכהל פרים אלף וצאן
 עשרה אלפיים ויתקשו כהנים לרב ²⁵ ווישmachו כל
 קהל יהודה והכהנים והלוים וכל הקהלה הבאים
 מישראל וגנרים הבאים מארץ ישראל והוישבים
 ביudeה ²⁶ ותהי שמחה נדולה בירושלם כי מימי
 שלמה בן דוד מלך ישראל לא כזאת בירושלם ²⁷
 ויקמו הכהנים הלוים ויברכו את העם וישמע בקולם
 ותבוא תפלתם לمعון קדרשו לשמיים

31 וככלות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים
 לערי יהודה וישבו הממצובות ויגדעו האשרים
 וינצטו את הרים ואת המזבחות מכל יהודה ובנימן
 ובאפרים ומנשה עד לכלה וישבו כל בני ישראל
 איש לאחותו--לערייהם ²⁸ ויעמד יחזקיהו את מחלקות
 הכהנים והלוים על מחלוקתם איש כפי עבדתו
 לכהנים וללוים לעלה ולשלמים--לשרת ולהרות
 לעלות לעלות הבקר והערב והעלות לשבותות
 ולחדשים ולمعدים--ככתב בתורת יהוה ⁴ ויאמר
 לעם ליוושבי ירושלם تحت מנת הכהנים והלוים--

כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה הטוב יכפר
 אל יהוקיו אבותיו ולא כתורת הקודש ²¹ וויעש בני ישראל
 אל הפליטה הנשארת לכם מכך מלכי אשר ⁷
 ואל תהיו כאבותיכם וכאחיכם אשר מעלו ביהוה
 אלהי אבותיהם ויתנמ לשם כאשר אתם ראים ⁸
 עתה אל תקש ערפכם כאבותיכם תננו יד ליהוה
 ובאו למקדשו אשר הקדיש לעולם ועבדו את יהוה
 אלהיכם וישב מכם חرون אפו ⁹ כי בשובכם על
 יהוה אהיכם ובניכם לרחמים לפני שובייהם ולשוב
 לארץ הזאת כי חנון ורחום יהוה אלהיכם ולא
 יסיר פנים מכם אם תשבו אליו ¹⁰ ויהיו הרצים
 עברים מעיר לעיר בארץ אפרים ומנשה--ועד זבלון
 וייהו משחיקים עליהם ומלענים בהם נא אנשי
 מאשר ומנשה ומזבלון--נכנעוו ויבאו לירושלים ¹¹
 נם ביהודה הייתה יד האלים לחתת להם לב אחד
 לעשות מצות המלך ווהרים--בדבר יהוה ¹² ויאספו
 ירושלם עם רב לעשות את חן המצוות בחדר השני--
 קהל לרבי מאד ¹⁴ ויקמו--ויסירו את המזבחות אשר
 בירושלם ואת כל המקטרות הסירו וישליךו לנחל
 קדרון ¹⁵ ווישחו הפסח באربעה עשר לחדר השני
 והכהנים והלוים נכלמו ויתקדו ויביאו עלות בית
 יהוה ¹⁶ ויעמדו על עמודם כמשפטם כתורת משה
 איש האלים הכהנים זרקים את הדם מיד הלוים
 כי רבת בקהל אשר לא התקדשו ולהוים על
 שחיתת הפסחים לכל לא טהור--להקדיש ליהוה
 כי מרבית העם רבת מאפרים ומנשה ישכר
 זבלון לא הטהרו--כי אכלו את הפסח בלי ככתב

למען יחזקו בתורת יהוה ווכפערץ הדבר הרבו בני ישראל בראשית דגן תירוש וייחדר ודבש וכל תבואה שדה ומעשר הכל לרוב היביאו ²⁰ ובני ישראל ויהודיה היושבים בערים יהודת-גטם חם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם היביאו ויתנו ערכות ערמות ⁷ בחדש השלישי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי כלו ⁸ ויבאו יחזקיו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל וידרש יחזקיו על הכהנים והלוים-על הערמות ⁹ ויאמר אליו עזורייו הכהן הראש-לבית צדוק ויאמר מהחול התרומה לביא בית יהוה אכול ושבוע והותר עד לרוב-כי יהוה ברך את עמו והנותר את המNON זהה ¹⁰ ויאמר יחזקיו להכין לשכות בבית יהוה-ויכינו ¹¹ ויביאו את התרומה והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד כונינו (כינויו) והלווי ושמי עזיזו משנה ¹² ויזיאאל ועוזיזו ונחת ושההאל וירימות ויזובד ואליאל ויסמכיזו ומהת ובינויו-פקידים מיד כונינו (כינויו) ושמי עזיז במקד יחזקיו המלך ועזריזו נגיד בית האלהים ¹³ וקורא בן ימנה הלוי השוער למזרחה על נדבות האלהים-لتת תרומות יהוה וקדשי הקדשים ¹⁴ ועל ידו עדן ומניין וישוע ושמי עזיז אמריזו ושכינויו בערי הכהנים-באמונה לתת לאחיהם במלחקות נדורל כקטן ¹⁵ מלבד התיחסם לכרכirs מבן שלוש שנים ולמעלה לכל הבא לבית יהוה לדבר יום ביום-לעבדתם במשמרותם כמלחקותיהם ¹⁶ ואת התיחס הכהנים לבית אבותיהם והלוים מבן עשרים שנה ולמעלה-במשמרותיהם במלחקותיהם ¹⁷ ולהתיחס בכל טעם נשיהם ובניהם ובנותיהם- ¹⁸ לכל קהיל כי באמונתם יתקדשו קדר ¹⁹ ولבני אהרן הכהנים בשדי מגרש עריםם בכל עיר ועיר אנשים

32 אחריו הדברים והאמת האלה בא סנהריב מלך אשר ויבא ביודה ויחן על הערים הבצורות ויאמר לבקעם אליו ² וירא יחזקיו כי בא סנהריב ופניו למלחמה על ירושלים ³ ווועץ עם שריו ונבריו לסתום את מימי העינות אשר מחוץ לעיר ויעורו והו ויקבצו עם רב-ויסתמו את כל המעינות ואת הנחל השוטף בתחום הארץ לאמר למה יבוא מלכי אשר ומצאו מים רבים ⁴ ויתחזק ויבן את כל החומה הפרוצזה ויעל על המגדלות ולהזיצה החומה אחרית ויזוק את המלווא עיר דוד ויעש שלח לרוב ומגננים ⁵ ויתן שרוי מלחמות על העם ויקבצם אליו אל רחוב שער העיר וידבר על לבכם לאמר ⁶ חזקו ואמצאו- אל תיראו ואל תהתו מפני מלך אשר ומפני כל החמון אשר עמו כי עמנו רב מעמו ⁷ עמו זרוע ויסמכו העם על דבריו יחזקיו מלך יהודה ⁸ אחר זה שלח סנהריב מלך אשר עבדיו ירושלים והוא על לכיש וככל משלתו עמו-על יחזקיו מלך יהודה ועל כל יהודה אשר בירושלם לאמר ¹⁰ כה אמר סנהריב מלך אשר על מה אתם בטחים וישראלים במצור בירושלם ¹¹ הלא יחזקיו מסית אתכם שתת אחכם למות ברעב ובצמא לאמר יהוה אלהינו- צילנו מכך מלך אשר ¹² הלא הוא יחזקיו הסיר את מתיו ואת מזבחתו ויאמר ליהודה ולירושלים לאמר לפני מזבח אחד תשתחוו ועליו תקתרו ¹³

ולבושיםם ולמגננים ולכל כל' חמדה²⁸ ומסכנותה-
لتבואת דגן ותירוש ויתחר ואורות לכל בהמה
ובכמה وعدרים לאורת²⁹ וערים עשה לו ומקנה
צאן ובקר לריב כי נתן לו אלדים רכוש רב מאד
וזהו יחזקיהו סתום את מוצא מימי ניחון העליון
ויישרם למטה מערכה לעיר דוד ויצלח יחזקיהו
בכל מעשיו³⁰ וכן במליצי שרי בבב' המשלחים
עליו לדרש המופת אשר היה בארץ עזבו האלים-
לנסותו לדעת כל בלבבו³¹ ויתר דברי יחזקיהו
וחסדיו--הנש כתובים בחזון ישעיהו בן אמוץ הנביא
על ספר מלכי יהודה וישראל³² וישכב יחזקיהו עם
אבותיו ויקברתו במעלה קברי בני דוד וכבוד עשו
לו במוותו כל יהודה וישראל ירושלם ומלך משה בנו

תחתיו

33 בן שטים עשרה שנה מנשה מלכו וחמשים
וחמש שנה מלך בירושלם² ווועש הרע בעני יהוה
כתועבות הגנים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל³
וישב ויבן את הבמות אשר נתן יחזקיהו אביו ויקם
mezobchot�בעלים ויעש אשרות ווישתחו לכל צבא
השמי ויעבד אתם⁴ ובנה מזבחות בבית יהוה
אשר אמר יהוה בירושלם יהיה שמי לעולם ויבן
mezobchot�צבא השמיים בשתי חצרות בית יהוה⁵
זהו העבר את בניו באש בני הנם ועונן ונחשת
וכף ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעני
יהוה--להכיסו⁶ ווישם את פסל הסמל אשר עשה-
בבית האלים אשר אמר אלהים אל דוד ואל
שלמה בנו בכית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל
שבטי ישראל אשם את שמי לעילום⁸ ולא אסיף
להסיד את רג'ל ישראל מעל האדמה אשר העמדתי
לאבוחיכם רק אם ישמרו לעשות את כל אשר
צויות לכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה⁹

הלא תדעו מה עשית אני ואבוחי לכל עמי הארץ
היכל יכול אלהי גוי הארץ להציל את ארצם
מידי¹⁴ מי בכל אלהי הגנים האלה אשר החרימו
אבותי אשר יכול להציל את עמו מיד כי יוכל
אליהם להציל אתכם מיד¹⁵ ועתה אל ישיא אתכם
חזקיהו ואלי יסיתם כאות ואל האמינו לו--כי לא
יכול כל אלה כל גוי וממלכה להציל עמו מיד
omid אבותי אף כי אלהים לא יצילו אתכם מיד¹⁶
עוד דברו עבדיו על יהוה האלים ועל יחזקיהו
עבדו¹⁷ וספרים כתוב-לחדרף ליהוה אלהי ישראל
ולאמר עליו לאמר אלהי גוי הארץ אשר לא
הצילו עמו מיד--כן לא יציל אלהי יחזקיהו עמו
מיד¹⁸ ויקראו בקהל נдол יהודית על עם ירושלים
אשר על החומה ליראמ ולבהלים--למען ילכדו
את העיר¹⁹ וידברו אל אלהי ירושלים על אלהי
עמי הארץ--מעשה יידי האדם²⁰ ויתפלל יחזקיהו
המלך ווישעהו בן אמוץ הנביא--על זאת ויזעקו
השימים²¹ ווישלח יהוה מלך ויכחד כל גבור חיל
ונגיד ושר במחנה מלך אשר וישב בבשת פנים
לארכיו ויבא בית אלהי ומיציאו (ומיציא) מעיו שם
הפילחו בחרב²² ווישע יהוה את יחזקיהו ואת ישבי
ירושלם מיד שנחריב מלך אשר--omid כל וינהלם
מסביב²³ ורבים מבאים מנהה ליהוה לירושלם
ומגדנות ליהוקיה מלך יהודה ווינשא לעני כל הגנים
מאחריו²⁴ ביוםם הם חלה יהוקיה עד למות
ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו²⁵ ולא
כنمלו עליו השיב יחזקיהו כי נכח לבו ויהי עליו
קצף ועל יהודה וירושלם²⁶ וויכנע יחזקיהו בנבזה
לבו הוא ווושבי ירושלם ולא בא עליהם קצף יהוה
בימי יחזקיהו²⁷ ויהי ליהוקיה עשר וכבוד הרבה
מאדר ואוצרות עשה לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה

כל הקשרים על המלך אמון וימליך עם הארץ את
יאשיהו בנו תחתיו

34 בן שמונה שנים יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלים ² וייעש הישר בעני יהוה וילך בדרך דוד אביו ולא סר ימין ושמואל ³ ובשמונה שנים למלך והוא עודנו נער החל לדרכו לאלהי דוד אביו ובשנים עשרה שנה החל לטהר את יהודה וירושלים מן הבמות והasherim והפסלים והמסכות ⁴ ויתרצו לפניו את מזבחות הבעלים והחמנים אשר למעלה מעלייהם גרע והasherim והפסלים והמסכות שבר והדק ויזרק על פניו הקברים הזובחים להם ⁵ ועכמתות כהנים שرف על מזבחותם (מזבחותם) יותר את יהודה ואת ירושלים ⁶ ובעיר מנשה ואפרים ושמעון ועד נפתלי בחור בתיהם (בחרבתיהם) סביר ⁷ ויתantz את המזבחות ואת האשרים והפסלים כתת להדק וכל החמנים גרע בכל ארץ ישראל ויש לירושלים ⁸ ובשנת שמונה עשרה למלטו לטהר הארץ והבית-שלח את שפן בן אצליחו ואת מעשיהו שר העיר ואת יואח בן יואחו המזכיר לחזק את בית יהוה אלהיו ⁹ ויבאו אל חלקייו הכהן הנדרול ויתנו את הכסף המובא בית אלהים אשר אספו הלוים שמרי הסף מיד מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל יהודה ובנימין ושבוי (וישבו) ירושלים ¹⁰ ויתנו על יד עשה המלאכה המפרקדים בבביה יהוה ויתנו אותו עשי המלאכה אשר עשים בכוכיה יהוה לבדוק ולהזק הבית נזיגנו לחרשים ולבנים לנוקות אבני מהצב ועצים למחברות ולקרות את הבתים אשר השחיתו מלכי יהודה ¹¹ והאנשים עשים באמונה במלאה מעליהם מפקדים יחת ועבידתו הלוים מן בני מררי זכריה ומשלים מן בני הקהדים לנצח והלוים-כל מבין בכלי שיר ¹² ועל הסבלים ומגזרים לכל עשה

ויתע מנשה את יהודה וישבי ירושלם לעשות רע-מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל ¹³ וידבר יהוה אל מנשה ולא עמו ולא הקשיבו בו יacob יהוה עליהם את שרי הצבא אשר למלך אישור וילכדו את מנשה בחחיהם ויאסרו בנהשתים וויליכו בבלה ¹⁴ וכחצר לו-חולת את פניו יהוה אלהי ויכנע מאר מלפני אלהי אבתיו ¹⁵ וויתפלל אליו ויתער לו וישמע תחנתו וישיבתו ירושלם למלכו וידע מנשה כי יהוה הוא האללים ¹⁶ ואחריו כן בנה חומה חיצונה בעיר דוד מערבה לניחון בנהל ולבוא בשער הדרנים וסבב לעפלה וינכיה מאר וישם שרי חיל בכל הערים הבצריות ביהודה ¹⁷ ויסר את אלהי הנכד ואת הסמל מבית יהוה ובירושלם וישליך חוצה לעיר בנה בהר בית יהוה ובירושלם וישליך חוצה לעיר ¹⁸ ויבן (ויבן) את מזבח יהוה ויזבח עליו זבח שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבד את יהוה אלהי ישראל ¹⁹ אבל עוד העם זבחים בבמות רק ליהוה אלהיהם ²⁰ ויתר דברי מנשה ותפלתו אל אלהי ודבורי החזום המדברים אליו בשם יהוה אלהי ישראל-הן על דברי מלכי ישראל ²¹ ותפלתו והעתר לו וככל חטאתו ומעלו והמקומו אשר בנה בהם במות והעמיד האשרים והפסלים לפניו חכנו-הן כתובים על דברי חזוי ²² וישכב מנשה עם אבתיו ויקברתו ביתה ווילך אמון בנו תחתיו ²³ בין שעירים ושתים שנה אמון במלך ושלשים שנים מלך בירושלם ²⁴ וייעש הרע בעני יהוה כהכנע מנשה אביו ולכל הפסלים אשר עשה מהנשה אביו-זבח אמון ויעבדם ²⁵ ולא נכנע מלפני יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון הרבה אשמה ²⁶ ויקשרו עליו עבריו וימיתתו בבביו ²⁷ ויכו עם הארץ את

מלאכה לעבודה ועובדיה ומהלויים סופרים ושתרים על המקום הזה ועל ישביו ותכנס עפני ותקרע את
 ושוערים 14 ובוחצאים את הכסף המובא בית יהוה -
 בנדיך ותפרק לפני ואני שמעתי נאם יהוה 28 הנה
 אספק אל אהליך ונאספת אל קברותיך בשלים ולא
 תראינה ענייך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום
 הזה ועל ישביו וישיבו את המלך דבר 29 וישלח
 המלך ויאסף את כל זקני יהודה וירושלם 30 ועל
 המלך בית יהוה וכל איש יהודה וישבי ירושלים
 והכהנים והלוים וכל העם מגדול ועד קטן ויקרא
 באזוניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בית
 יהוה 31 ויעמד המלך על עמדתו ויכרת את הברית
 לפניו יהוה ללבת אחורי יהוה ולשמור את מצותיו
 ועדותיו וחקיו בכל לבבו ובכל נפשו - לעשות את
 דברי הברית הכתובים על הספר הזה 32 ויעמד את
 כל הנמצא בירושלים ובנימן ויעש יוшиб ירושלים
 כבירות אליהם אלהי אבותיהם 33 ויסר אישיו את
 כל התעבות מכל הארץ אשר לבני ישראל ויעבד
 את כל הנמצא בישראל לעבד את יהוה אלהיהם
 כל ימיו - לא סרו מאחרי יהוה אלהי אבותיהם

35 ויעש אישיו בירושלים פסח לייה וויחתו
 הפסח באربעה עשר לחדרם הראשון 2 ויעמד
 הכהנים על משמרותם ויוזקם לעבודת בית יהוה
 3 ויאמר לילום המבונים (המבנים) לכל ישראל
 הקודושים לייה תננו את ארון הקודש בבית אשר
 בנה שלמה בן דוד מלך ישראל - אין לכם משא
 בכתף עתה עבדו את יהוה אלהיכם ואת עמו ישראל
 4 והכינו (והכינו) לבית אבותיכם כמחלקותיכם -
 בכתב רoid מלך ישראל ובכתב שלמה בנו 5
 ועמדו בקדש לפלגתו בית האבות לאחים בני העם -
 וחולקת בית אב לילום 6 ושהתו הפסח והתקדשו
 והכינו לאחים לעשות הדבר יהוה ביד משה 7
 וירם אישיו לבני העם צאן כבשים ובני עזים הכל

על המזבח ועבדה ועובדיה סופרים ושתרים
 מצא חלקיתו הכהן את ספר תורה יהוה ביד משה
 15 ויען חלקיתו ויאמר אל שפן הסופר ספר התורה
 מצאתו בבית יהוה ויתן חלקיתו את הספר אל שפן
 16 ויבא שפן את הספר אל המלך וישב עוד את
 המלך דבר לאמר כל אשר נתן ביד עבדיך הם
 עשים 17 ויתיכו את הכסף הנמצא בבית יהוה ויתנו
 על יד המפקדים ועל יד עושי המלאכה 18 וינגד שפן
 הספר למלך לאמר - ספר נתן לי חלקיתו הכהן
 ויקרא בו שפן לפניו המלך 19 ויהי כשמע המלך את
 דברי התורה - ויקרע את בנדיו 20 ויציו המלך את
 חלקיתו ואת אהוקם בן שפן ואת עבדון בן מיכה
 ואת שפן הספר ואת עשייה עבד המלך - לאמר 21
 לכוי דרשו את יהוה בעדי ובعد הנשאר בישראל
 וביהודה על דברי הספר אשר נמצא כי גודלה חמת
 יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא שמרו אבותינו את
 דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר הזה 22
 וילך חלקיתו ואשר המלך אל חלדה הנביאה אשר
 שלם בן תקיה (תקיה) בן חסירה שומר הבנדים
 והיא ישבת בירושלים במשנה וידברו אליה כוותא 23
 ותאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אלם לאיש
 אשר שלח אתכם אליו 24 כה אמר יהוה הנני מביא
 רעה על המזבח היה ועל יוшибו את כל האלוות
 הכתובת על הספר אשר קראו לפניו מלך יהודה
 תחת אשר עזובני ויקטירו (ויקטרו) לאלהים 25
 אחרים - למען הטעני בכל מעשי ידיהם ותתק
 חמתי במקום הזה ולא תכבה 26 ואל מלך יהודה
 השלח אתכם לדורש ביהודה - כה תאמרו אליו כה
 אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת 27 יען
 רק לבקר ותכנס לפני אלהים כשמיך את דברי

לפסחים לכל הנמצא במספר שלשים אלף ובקר שלשת אלףים אלה מרכוש המלך ⁸ ושרו לנרבא עם לכנים וללויים--חרימו חלקיה זוכרים יהיאל נידי בית דאלדים לכהנים נתנו לפסחים אלףים ושש מאות ובקר שלש מאות ⁹ וכוננו יהו (כינויו) ושמי יהו נתנאל אליו וחשביו וייעאל וווחבד-- שרי הלוים הרימו ללוים לפסחים חמאת אלףים ובקר חמיש מאות ¹⁰ ותכוון העבודה ועמדו הכהנים על עמדם והלוים על מחלקותם מצות המלך ¹¹ וישחטו הפסח וירקו הכהנים מידם והלוים מפשיטים ¹² ויסירו העלה לתחת למפלגות לבית אבות לבני העם להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר ¹³ ויבשלו הפסח באש משפט והקדשים בשלו בסירות ובדורים ובצלחות ויריצו לכל בני העם ¹⁴ ואחר הכנינו להם ולכהנים--כי הכהנים בני אהרן בהעלות העולה והחלבים עד לילה והלוים הכנינו להם ולכהנים בני אהרן ¹⁵ ומהמשרים בני אסף על מעמדם מצות רoid ואסף והימן וידתון חווה המלך והשערם לשער ושער אין להם לסור מעל עבדתם--כי אחיהם הלוים הכנינו להם ¹⁶ ותכוון כל עבודת יהוה ביום ההוא לעשו הפסח והעלות עלות על מזבח יהוה--מצות המלך יהו ¹⁷ ויעשו בני ישראל הנמצאים את הפסח בעת ההיא ואת חנ המצאות שבעת ימים ¹⁸ ולא נעשה פסח כמו בו ישראלי מימי שמואל הנביא וכל מלכי ישראל לא עשו כפסח אשר עשה יהו וחכנים והלוים וכל יהודה וישראל הנמצא ויושבי ירושלים ¹⁹ בשמונה עשרה שנה למלכות יהו--נעשה הפסח זהה ²⁰ אחרי כל זאת אשר הכנ יהו את הבית עלה נכו מלך מצרים להלחם בכרמייש על פרת ויצא לקראות יהו ²¹ וישלח אליו מלכים לאמר מה

ת Cohenim על ספר מלכי ישראל ויהודה

36 ויקחו עם הארץ את יהואה בן יהו יהו ימליכו תחת אביו בירושלים ² בן שלוש עשרים שנה יהוא במלךו ושלשה חדשים מלך בירושלים ³ ויסירחו מלך מצרים בירושלים ויענש הארץ מה ככר כסף וככר זהב ⁴ וימליך מלך מצרים את אליקים אחיו על יהודה וירושלים ויסב את שמו יהויקים ואת יהוא אחיו לקח נכו ויביאהו מצרים שרה שנה מלך בירושלים ויעש הרע בעני יהוה ⁵ בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלךו ואחת שרה שנה מלך בבל ויתنم בהיכלו בבל ⁶ יותר אל יהו ⁶ עליו עליה נבוכדנאצ'r מלך בבל ויאסרהו בנחטים להליכו בבל ⁷ ומכל בית יהוה הביא נבוכדנאצ'r לבבל ויתنم בהיכלו בבל ⁸ יותר דברי יהויקים ותעתתו אשר עשה והנמצא עליו-- הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה וימליך יהויקין בנו תחתיו ⁹ בן שמונה שנים יהויקין במלךו ושלשה חדשים ועשרת ימים מלך בירושלים ויעש

הרע בעני יהוה ¹⁰ ולחשיבות השנה שלח המלך לבנות לו בית בירושלים אשר ביהודה מי בכם מכל נוכדנאצ'ר ויבאהו בבלעה עם כל הגדת בית יהוה עמו יהוה אלהיו עמו--ויעל עמו יהוה אלהיו עמו--ויעל וימליך את צדקהיו אחיו על יהודה וירושלים ¹¹ וכן בן עשרים ואחת שנה צדקהיו במלךו ואחת עשרה שנה מלך בירושלים ¹² וייש הרע בעני יהוה אלהיו לא נכנע מלפני רמייחו הנביי--מפני יהוה ¹³ וגם במלך נוכדנאצ'ר מרד אשר השביעו באלהים ויקש את ערפוי ויאמץ את לבבו משוב אל יהוה אלהיו ישראל ¹⁴ גם כל שרי הכהנים והעם הרבו למעול (למעל) מעל כל העבות הגוים ויטמאו את בית יהוה אשר הקדיש בירושלים ¹⁵ וישלח יהוה אלהיו אבותיהם עליהם ביד מלאכיו--השכם ושלוח כי חמל על עמו ועל מעונו ¹⁶ ויהיו מלועים במלאכיו האלים ובזום דבריו ומתחעים בנכאיו עד עלות חמת יהוה בעמו--עד אין מרפא ¹⁷ ויעל עליהם את מלך כשדים (כשדים) ויהרגן בחוריהם בחרב בכית מקדשם ולא חמל על בחור ובתולה זקן וייש הכל נתן בידו ¹⁸ וכל כלי בית האלים הנדרלים והקטנים ואוצרות בית יהוה ואוצרות המלך ושריו-- הכל הביא בבל ¹⁹ וירושפו את בית האלים וינצטו את חומת ירושלים וכל ארמנותיה שרפו באש וכל כלי מהדריה להשחיטה ²⁰ ויגל השארית מן החרב אל בבל ויהיו לו ولבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס ²¹ למלאות דבר יהוה בפי רמייחו עד רצתה הארץ את שבתויה כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה ²² ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה בפי רמייחו--העיר יהוה את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במקtab לאמר ²³ כה אמר כורש מלך פרס כל מלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמיים והוא פקד עלי

H. PISAN.

וארא את העיר הקדושה ירושלים החדרשה ורדת מאת האלים מן השמיים נכונה ככלה המקשתת לבعلה:
ואשמע קול נדול מן השמיים לאמר הנה משכן אללים עם בני האדם ושכן בתוכם והנה לו לעם והוא

האלים יהיה אתם אליהם:

(חזון יוחנן 21:2-3)

מַדְרִיךְ הַקּוֹרָא עֲבָרִית at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

מִילוֹן
עֲבָרִית at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

מילון +

AionianBible.org/Bibles/Hebrew---Hebrew-Aleppo-Codex/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

- לְקָם 31:8
- אַל־הַרּוֹמִים 7:10
- חוֹן יוֹתָן 1:9
- חוֹן יוֹתָן 2:9
- חוֹן יוֹתָן 11:9
- חוֹן יוֹתָן 7:11
- חוֹן יוֹתָן 8:17
- חוֹן יוֹתָן 1:20
- חוֹן יוֹתָן 3:20

aīdios

- אַל־הַרּוֹמִים 20:1
- יְהֻוָה 6:1

aiōn

- מוֹתֵי 32:12

- מוֹתֵי 22:13

- מוֹתֵי 39:13

- מוֹתֵי 40:13

- מוֹתֵי 49:13

- מוֹתֵי 19:21

- מוֹתֵי 3:24

- מוֹתֵי 20:28

- מָארָק 29:3

- מָארָק 19:4

- מָארָק 30:10

- מָארָק 14:11

- לְקָם 33:1

- לְקָם 55:1

- לְקָם 70:1

- לְקָם 8:16

- לְקָם 30:18

- לְקָם 34:20

- לְקָם 35:20

- נוֹן 14:4

- נוֹן 51:6

- נוֹן 58:6

- נוֹן 35:8

- נוֹן 51:8

- נוֹן 52:8

- נוֹן 32:9

- נוֹן 28:10

- נוֹן 26:11

- נוֹן 34:12

- נוֹן 8:13

- נוֹן 16:14

- מַעֲשֵׁי הַשְׁלִיחִים 21:3

- מַעֲשֵׁי הַשְׁלִיחִים 18:15

- אַל־הַרּוֹמִים 25:1
- אַל־הַרּוֹמִים 5:9
- אַל־הַרּוֹמִים 36:11
- אַל־הַרּוֹמִים 2:12
- אַל־הַרּוֹמִים 27:16
- הָרָאשָׁנָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 20:1
- הָרָאשָׁנָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 6:2
- הָרָאשָׁנָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 7:2
- הָרָאשָׁנָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 8:2
- הָרָאשָׁנָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 18:3
- הָרָאשָׁנָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 13:8
- הָרָאשָׁנָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 11:10
- הָשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְתִּים 4:4
- הָשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְתִּים 9:9
- הָשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְתִּים 31:11
- אַל־הַקְלִיטִים 4:1
- אַל־הַקְלִיטִים 5:1
- אַל־הַאֲסִיכִים 21:1
- אַל־הַאֲסִיכִים 2:2
- אַל־הַאֲסִיכִים 7:2
- אַל־הַאֲסִיכִים 9:3
- אַל־הַאֲסִיכִים 11:3
- אַל־הַאֲסִיכִים 21:3
- אַל־הַאֲסִיכִים 12:6
- אַל־הַפְלִיטִים 20:4
- אַל־הַקְולִיטִים 26:1
- טְמוֹתִי 17:1
- טְמוֹתִי 17:6
- טְמוֹתִי 10:4
- טְמוֹתִי 18:4
- אַל־שִׁיטָּס 12:2
- אַל־הַגְּבָרִים 2:1
- אַל־הַגְּבָרִים 8:1
- אַל־הַגְּבָרִים 6:5
- אַל־הַגְּבָרִים 5:6
- אַל־הַגְּבָרִים 20:6
- אַל־הַגְּבָרִים 17:7
- אַל־הַגְּבָרִים 21:7
- אַל־הַגְּבָרִים 24:7
- אַל־הַגְּבָרִים 28:7
- אַל־הַגְּבָרִים 26:9
- אַל־הַגְּבָרִים 3:11
- אַל־הַגְּבָרִים 8:13
- אַל־הַגְּבָרִים 21:13
- הָרָאשָׁנָה לְפֶטרּוֹס 23:1
- הָרָאשָׁנָה לְפֶטרּוֹס 25:1
- הָרָאשָׁנָה לְפֶטרּוֹס 11:4
- הָרָאשָׁנָה לְפֶטרּוֹס 11:5
- הָשְׁנִית לְפֶטרּוֹס 18:3

- הָרָאשָׁנָה לְיוֹתָן 17:2

- הָשְׁנִית לְיוֹתָן 2:1

- יְהֻוָה 13:1

- יְהֻוָה 25:1

- חוֹן יוֹתָן 6:1

- חוֹן יוֹתָן 18:1

- חוֹן יוֹתָן 9:4

- חוֹן יוֹתָן 10:4

- חוֹן יוֹתָן 13:5

- חוֹן יוֹתָן 12:7

- חוֹן יוֹתָן 6:10

- חוֹן יוֹתָן 15:11

- חוֹן יוֹתָן 11:14

- חוֹן יוֹתָן 7:15

- חוֹן יוֹתָן 3:19

- חוֹן יוֹתָן 10:20

- 5:22

aiōnios

- מוֹתֵי 8:18

- מוֹתֵי 16:19

- מוֹתֵי 29:19

- מוֹתֵי 41:25

- מוֹתֵי 46:25

- מָארָק 29:3

- מָארָק 17:10

- מָארָק 30:10

- לְקָם 25:10

- לְקָם 9:16

- לְקָם 18:18

- לְקָם 30:18

- נוֹן 15:3

- נוֹן 16:3

- נוֹן 36:3

- נוֹן 14:4

- נוֹן 36:4

- נוֹן 24:5

- נוֹן 39:5

- נוֹן 27:6

- נוֹן 40:6

- נוֹן 47:6

- נוֹן 54:6

- נוֹן 68:6

- נוֹן 28:10

- נוֹן 25:12

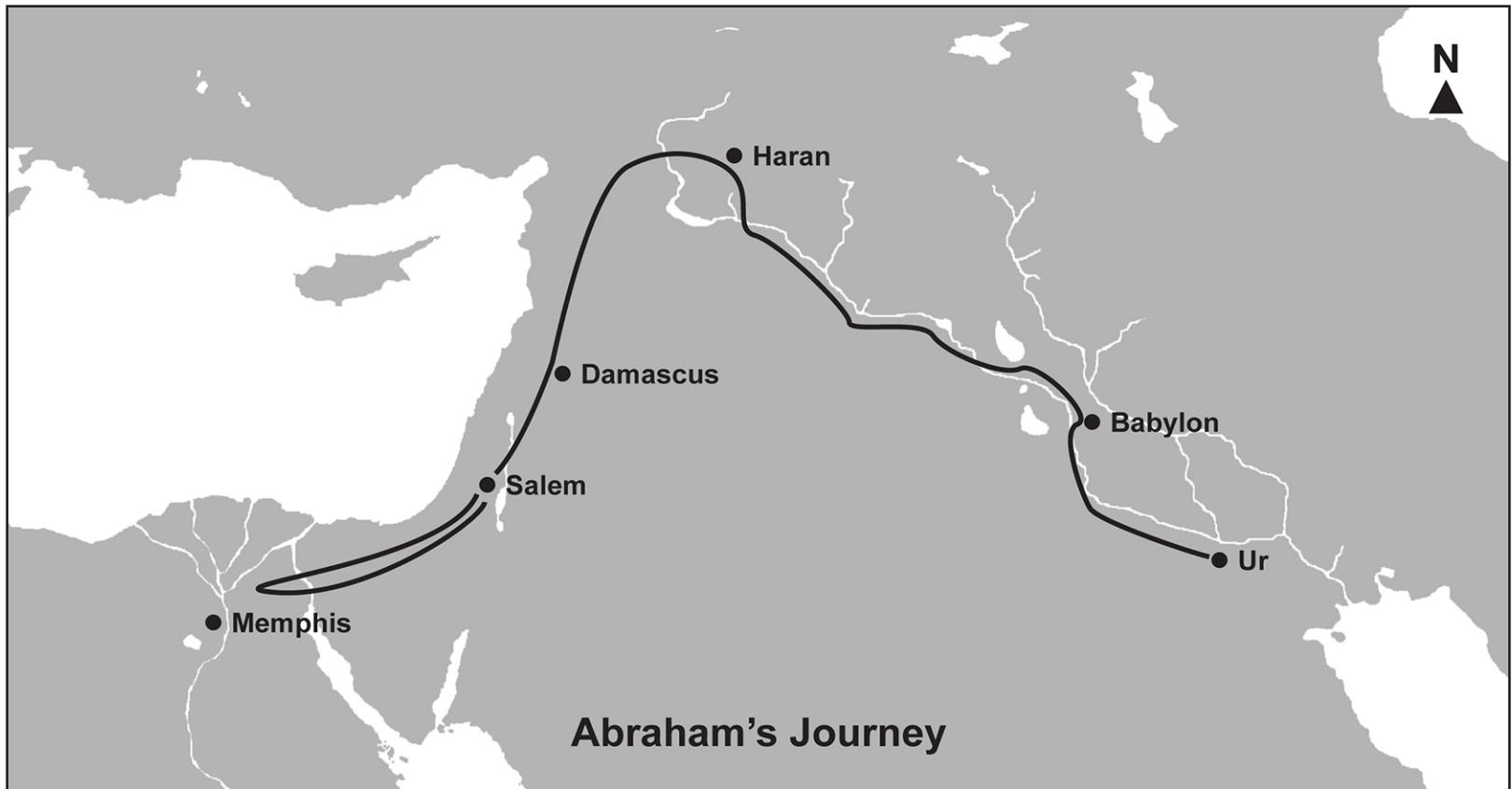
- נוֹן 50:12

- נוֹן 2:17

- נוֹן 3:17

- מעשֵׁי הַשְׁלִיחִים 46:13

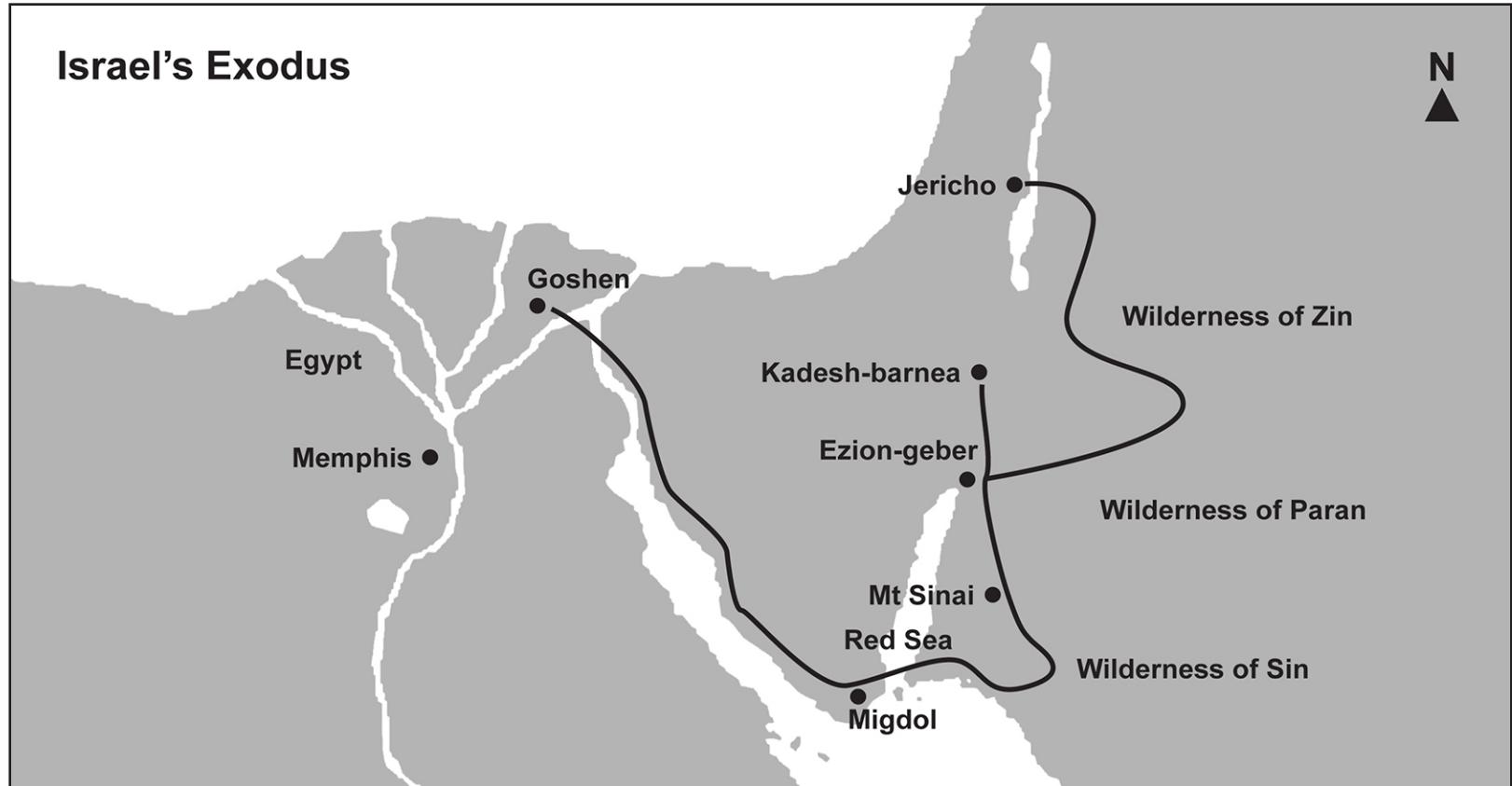
מַשְׁיָּה הַלְּחִידִים	23:16	לוֹקֶס	10:9 קָדְבָּרֶת
7:2 אַל־הַרּוּמִים	27:2	מַעַשֵּׂה הַשְׁלִיחִים	6:8 שָׂרֵה הַשְׂרִירִים
21:5 אַל־הַרּוּמִים	31:2	מַעַשֵּׂה הַשְׁלִיחִים	14:5 יְשֻׁעָה
22:6 אַל־הַרּוּמִים	55:15	הַרְאֲשָׁנָה אֶל־הַקּוֹנוֹנִים	11:7 יְשֻׁעָה
23:6 אַל־הַרּוּמִים	18:1	חֹזֶן יוֹהָנָן	9:14 יְשֻׁעָה
25:16 אַל־הַרּוּמִים	8:6	חֹזֶן יוֹהָנָן	11:14 יְשֻׁעָה
26:16 אַל־הַרּוּמִים	13:20	חֹזֶן יוֹהָנָן	15:14 יְשֻׁעָה
17:4 הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹנוֹנִים	14:20	חֹזֶן יוֹהָנָן	15:28 יְשֻׁעָה
18:4 הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹנוֹנִים			18:28 שְׁעָה
1:5 הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹנוֹנִים			10:38 יְשֻׁעָה
8:6 אַל־הַגְּלֹתִים	20:19		18:38 יְשֻׁעָה
9:1 סָלִינִיס	10:20		9:57 יְשֻׁעָה
16:2 סָלִינִיס	14:20		15:31 יְחוּקָאָל
16:1 טָמוֹתִי	15:20		16:31 יְחוּקָאָל
12:6 טָמוֹתִי	8:21		17:31 יְחוּקָאָל
16:6 טָמוֹתִי			21:32 יְחוּקָאָל
9:1 טָמוֹתִי			27:32 יְחוּקָאָל
10:2 טָמוֹתִי	35:37	בְּרָאִישָׁה	14:13 הַוּשָׁעָה
2:1 אַל־טִימָס	38:42	בְּרָאִישָׁה	2:9 נָמוֹס
7:3 אַל־טִימָס	29:44	בְּרָאִישָׁה	2:2 וַיְהִי
15:1 אַל־פִּילְמָוֹן	31:44	בְּרָאִישָׁה	5:2 הַבְּקָקָה
9:5 אַל־חָעָבָרִים	30:16	בְּמִדְכָּר	
2:6 אַל־חָעָבָרִים	33:16	בְּמִדְכָּר	
12:9 אַל־חָעָבָרִים	22:32	דְּכָרִים	
14:9 אַל־חָעָבָרִים	6:2	שְׁמוֹאֵל אֶל	
15:9 אַל־חָעָבָרִים	6:22	שְׁמוֹאֵל בֶּן	
20:13 אַל־חָעָבָרִים	6:2	מְלָאִים אֶל	
10:5 הַרְאֲשָׁנָה לְפָרָוטָס	9:2	מְלָכִים אֶל	
11:1 הַשְׁנִית לְפָרָוטָס	9:7	אַיּוֹב	
2:1 הַרְאֲשָׁנָה לְיוֹהָנָן	8:11	אַיּוֹב	
25:2 הַרְאֲשָׁנָה לְיוֹהָנָן	13:14	אַיּוֹב	
15:3 הַרְאֲשָׁנָה לְיוֹהָנָן	13:17	אַיּוֹב	
11:5 הַרְאֲשָׁנָה לְיוֹהָנָן	16:17	אַיּוֹב	
13:5 הַרְאֲשָׁנָה לְיוֹהָנָן	13:21	אַיּוֹב	
20:5 הַרְאֲשָׁנָה לְיוֹהָנָן	19:24	אַיּוֹב	
7:1 וַיַּהַי	6:26		
21:1 וַיַּהַי	5:6		
6:14 חֹזֶן יוֹהָנָן	17:9		
		תְּהִלִּים	
	10:16	תְּהִלִּים	
	5:18	תְּהִלִּים	
	3:30	תְּהִלִּים	
	17:31	תְּהִלִּים	
	14:49	תְּהִלִּים	
	15:49	תְּהִלִּים	
	15:55	תְּהִלִּים	
	13:86	תְּהִלִּים	
	3:88	תְּהִלִּים	
	48:89	תְּהִלִּים	
	3:116	תְּהִלִּים	
	8:139	תְּהִלִּים	
	7:141	תְּהִלִּים	
	12:1	מְשֻׁלָּי	
	5:5	מְשֻׁלָּי	
	27:7	מְשֻׁלָּי	
	18:9	מְשֻׁלָּי	
	11:15	מְשֻׁלָּי	
	24:15	מְשֻׁלָּי	
	14:23	מְשֻׁלָּי	
	20:27	מְשֻׁלָּי	
	16:30	מְשֻׁלָּי	

באמונה שמע אברהם כאשר נקרא ללבת אל הארץ אשר יירשנה ויצא ולא ידע ana yivua: - (אלה-העברים 11:8)

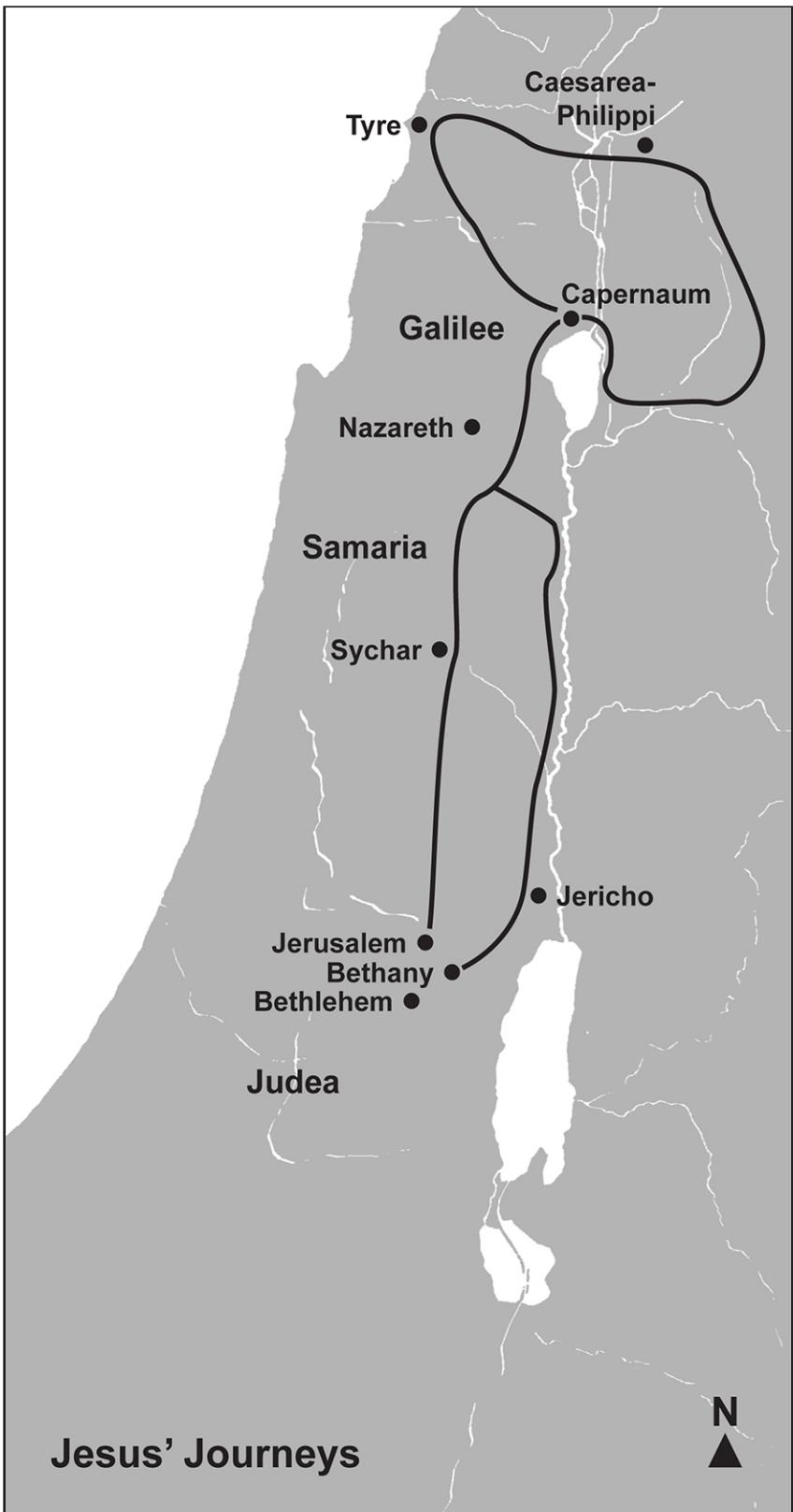
Israel's Exodus

N
▲

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחים העם בראתם מלחמה-ושבו מצרים - (שמות 13:17)

כִּי כֵן חָדָם אֲמַת הָאָלָה לְאֶבֶן מִשְׁתַּחַת רֹאשׁוֹ כִּי אִם לְשַׁחַר וְלְתָהָא נִפְשְׁכָר תְּחַת רְכָבָיו : (מארכן 10:45)

פּוֹלָס עַבְרֵי יִשְׁעָה הַמֶּשֶׁיחַ מִקְרָא לְהִזְמָת שְׁלָחָן וּנְבָדֵל לְבִשּׂוֹרָת אֱלֹהִים: - (אַל-קְרוּטִים 1:1)

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Titus destroys the Jewish Temple
52	Paul imprisoned in Rome, Italy
39	Thomas reaches Malabar, India
33	Peter reaches Gentile Cornelius
	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3 Mankind is created in God's image, male and female He created us					
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19 Sin entered the world through Adam and then death through sin					
When are we? ▼								
Where are we?			Innocence		Fallen			Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age
								New Heavens and Earth
Who are we? ►	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth Luke 16:22 Blessed in Paradise Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command	Genesis 1:1 No Creation No people	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth			Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise			
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment			
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command			
		Imprisoned	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus	Revelation 20:13 Thalaasa Revelation 19:20 Lake of Fire Revelation 20:2 Abyss		
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			
		First Beast						
		False Prophet						
		Satan						
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7 For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all					

עצה

עברית at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament Sheol and New Testament Hadēs, 2) Geenna, 3) Tartaroō, 4) Abyssos, 5) Limnē Pyr, 6) Paradise, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail,*" Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up,*" Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid,*" because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you,*" John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

לכו ועשו לתלמידים את כל הנויים וטבלתם אתם לשם האב והבן ורוח הקדרש: - (מתיו 28:19)